UNIVERSAL LIBRARY
OU_172139
UNIVERSAL LIBRARY

TAMIL LEXICON

SUPPLEMENT

Published under the authority
of the University of Madras

UNIVERSITY OF MADRAS
1939

TABLE OF CONTENTS

Preface	v
Members of the Tamil Lexicon (Supplement) Committee	vi
Plan	vii
Additional Abbreviation used in the Supplement	viii
Abbreviation list of additional Authorities cited in the Supplement ...	viii
List of Abbreviations and other Particulars of additional works quoted in the Supplement	ix
Additional list of Authors quoted in the Supplement	xv
Tamil Lexicon Supplement	1 to 423

PREFACE

By the time the volumes of the Tamil Lexicon were finished, there were about 20,000 words collected too late for inclusion in their respective places in the Lexicon. This collection consisted of (a) words occurring in works, both ancient and modern, published after the relative pages of the Lexicon were printed; (b) words gathered in the course of editing the later volumes of the Lexicon; and (c) words collected and sent by the Honorary Referees from time to time. Words were also collected by the staff, after the publication of the Supplement was decided upon.

The work of editing these words was begun in January, 1937. The progress of the publication is shown hereunder.

Supplement	Date of publication	No. of pages	No. of words
Part I (a to ū)	16— 7—1938	160	4897
Part II (e to te)	23— 5—1939	160	5150
Part III (te to kṣē)	31—12—1939	103	3310

Thanks are due to Messrs. G. Matthews, M.A., B.Litt., K. Swaminathan, B.A. (Oxon.), P. Mahadevan, M.A., and S. Desikavinayakam Pillai for their suggestions in the proof stage and to Mr. S. Muthukumaru of Jaffna and other honorary referees who had helped with loans of books and collected and sent words for inclusion in the Supplement. Our thanks are also due to the members of the several departments of the University, who gave us ungrudging help in various ways.

For the Supplement, an advisory committee was constituted by the Syndicate of the University of Madras on 25-2-1936, with Rao Bahadur K. V. Krishnaswami Aiyar, B.A., B.L., as Chairman and 8 others as members. This advisory committee was dissolved on 6th November 1937 and Diwan Bahadur S. E. Runganadhan, M.A., L.T., Vice-Chancellor, and Rao Bahadur K. V. Krishnaswami Aiyar were entrusted with the work of supervising the publication.

The Syndicate retained the services of the Editor, Rao Sahib S. Vaiyapuri Pillai, B.A., B.L., the Assistant Editor, Sri. V. Narayana Aiyar, M.A., M.L., the Chief Pandit, Rao Sahib M. Raghava Aiyangar and the Tamil Pandit, Sri. S. Somasundara Desikar (who, to our regret, passed away as these proofs were passing through the press); and Sri R. P. Sethu Pillai, B.A., B.L., and Sri V. Venkatarajulu Reddiar, the Senior and Junior Lecturers of the Tamil Department, were instructed to co-operate in the work of editing and publishing the Supplement.

MADRAS,

29th December 1939. EDITOR.

MEMBERS OF THE TAMIL LEXICON (SUPPLEMENT) COMMITTEE

1. M.R.Ry. Rao Bahadur K. V. Krishnaswami Aiyar, B.A., B.L Avl., (Chairman.)
2. M.R.Ry. Mahamahopadhyaya S. Kuppuswami Sastri Avl., M.A.
3. M.R.Ry. Rao Bahadur A. Lakshmanaswami Mudaliyar Avl., B.A., M.D., F.C.O.G.
4. The Rev. Gordon Matthews, M.A., B.Litt.
5. M.R.Ry. V. Saranatha Aiyangar Avl., M.A.
6. M.R.Ry. C. K. Subrahmanya Mudaliar Avl., B.A., B.L.
7. M.R.Ry. Mahamahopadhyaya V. Swaminatha Aiyar Avl., D. Litt.
8. M.R.Ry. C. Kunhan Raja Avl., B.A. (Hons.) D. Phil., Reader in Sanskrit.
9. M.R.Ry. Rao Sahib S. Vaiyapuri Pillai Avl., B.A., B.L., (Correspondent, Tamil Lexicon Committee; Editor, Tamil Lexicon; Reader in Tamil.)

PLAN

The plan adopted in the preparation of the Supplement follows, in the main, that of the Tamil Lexicon. The following points, however, have to be noted:

(i) The index numbers of the homonyms are given in a fresh series, independent of such numbers in the main Lexicon.

(ii) Where words are repeated for the sake of additional meanings, only their derivations are given but not their cognates.

(iii) Index numbers are omitted in the derivations.

(iv) Where fuller definitions are available in the main volumes under particular words, those words are given as meanings instead of repeating the definitions.

(v) Cross references, like "See அங்குலித்திராம்", are confined to words in the Supplement.

I

ADDITIONAL ABBREVIATION USED IN THE ETYMOLOGIES AND DEFINITIONS IN THE SUPPLEMENT

Pond. Pondichery usage.

II

ABBREVIATION LIST OF ADDITIONAL AUTHORITIES CITED IN THE SUPPLEMENT

Abbreviation	Name of the book	Author	Place and date of Publication
(Anc. Dec.) ...	Ancient Deccan	K. V. Subrahmanya Aiyar	...
(J. N.) ...	Jaffna Notes ...	...	Ms.
(M. R.) ...	Mirasi Rights ...	Ellis ...	...
(Mus. of Ind.) ...	Music of India ...	H. A. Popley ...	Association Press, Calcutta, 1921.
(P. T. L.) ...	Papers relating to the Tamil language.	Andrew Robertson ...	W. H. Allen & Co., London, 1890.
(Pudu. Insc.) ...	Inscriptions of the Pudukkotah State.		Sri Brahadamba State Press, Pudukkottai, 1929.

அநுபந்தத்தில் புதிதாக ஆளப்பட்ட நூல்களும் அவைகளின் குறியீடு பதிப்பு முதலிய விவரங்களும்

LIST OF ABBREVIATIONS AND OTHER PARTICULARS OF ADDITIONAL WORKS QUOTED IN THE SUPPLEMENT

நூலின் முதற்குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
அகோ. வேதா. பு. or வேதா. பு.	வேதாரணிய புராணம்	அகோரமுனிவர்	லளிதா அச்சியந்திரசாலை, 1898	1
அமரா. கதை	அதிரூப அமராவதி கதை	...	...	
அலங்காரச் சிந்து	அலங்காரச் சிந்து	கந்தசாமி சுவாமி	கேசரி அச்சுக்கூடம், அக்ஷய, மேடரவி	6
அழகியநம்பியுலா	அழகியநம்பியுலா	S. வையாபுரிப் பிள்ளை, B.A., B.L.	சாது அச்சுக்கூடம், 1932	10
உடலறிவி.	உடலறிவிளக்கம்	குழந்தைவேலு ஓதுவார்	பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடம் சென்னை, 1908	6
எங்களூர்	எங்களூர்	W. V. கோவிந்தசாமி ராஜு, B.A., L.T.	கார்டியன் பிரஸ், 1925	6
கட்டபொம்.	கட்டபொம்ம நாயக்கன் சண்டை	...	...	6
கடம்பர். உலா.	கடம்பர் கோயில் உலா	வே. சாமிநாதையர்	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை	10
கதிரை. காதல்.	கதிரைமலைப் பேரின்பக் காதல்	யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபை	சைவப்பிரகாச யந்திரசாலை, 1921	10
கந்தபு. கீர்.	ஸ்காந்தபுராண கீர்த்தனை	கவிகுஞ்சர பாரதி	ஸ்காட்டிஷ் பிரஸ், 1914	10
கயாதரம்	கயாதரம்	கயாதரர்	சென்னை சர்வகலாசாலை, 1939	3
கலைமகள்	கலைமகள்	...	M. L. J. Press, Mylapore, Madras	10
கவுளிசா.	கௌளி சாஸ்திரம்	சகாதேவர்	பூமகள் விலாசம் பிரஸ், 1910	10
கள்ளர் சரித்.	கள்ளர் சரித்திரம்	ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்	டாட்ஸன் பிரஸ், 1923	10
கள. கா. or களவியற்.	களவியற்காரிகை	S. வையாபுரிப் பிள்ளை, B.A., B.L.	B. N. Press, Madras, 1931	10
கன்யா. சிந்து	கன்யாகுமரிக் கடவுள் சிந்து	சின்னத்தம்பிப்புலவர்	...	

நூலின் முதற்குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
கனம் கிருஷ்ணையர்	கனம் கிருஷ்ணையர்	வே. சாமிநாதையர்	கேசரி அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1936	3 or 6
காழிக்கல்.	காழிக்கல் வெட்டுக்கள்	ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளை	M. L. J. Press, Mylapore, Madras	6
கான். சண்.	கான் சாயபு சண்டை	...	...	6
குரு. தூது	குருநாதர் கிள்ளைவிடு தூது	அழகிய சிற்றம்பலவர்	...	10
குலோத். பிள்.	குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத் தமிழ்	ஒட்டக்கூத்தர்	B. N. Press, Madras, 1933	3
குழைக்காதர் திருப்பணிமாலை	திருப்பணிமாலைகள்	திருமேனிக்கவிராயர்	B. N. Press, Madras, 1933	6
கோபால கிருஷ்ண.	கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார்	வே. சாமிநாதையர்	கேசரி அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1936	3 or 6
கோவ. க.	கோவலன் கதை	...	...	6
சங். சந்.	சங்கீத சந்திரிகை	S. மாணிக்க முதலியார்	சென்னை சந்திரிகா அச்சியந்திரசாலை	6
சங். தமிழும்	சங்கத்தமிழும் பிற்காலத்தமிழும்	வே. சாமிநாதையர்	ஸர்வகலாசாலை, சென்னை, 1929	6
சங்கர. அந்.	சங்கரநயினார் கோயிலந்தாதி	வே. சாமிநாதையர்	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்	3
சங்கற்ப சூரியோ.	சங்கற்ப சூரியோதயம்	சீனிவாசகோபாலாசாரி	மிமோரியல் அச்சுக்கூடம், சென்னை, விரோதி ஞு கார்த்திகை மீ	6
சத். பிர.	சத்தப் பிரகரணம்	ஞானசுந்தரபிரமம	சென்னை மனோன்மணி விலாசம் பிரஸ், 1905	6
சந்திரகலாமாலை	சந்திரகலாமாலை	தமிழாகர முனிவர்	இம்பீரியல் அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1930	3
சம். அக. Ms.	சம்பிரதாய அகராதி Manuscript	...	...	
சம். பிள்.	திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்	கி. வைத்தியநாத முதலியார்	திரிபுரசுந்தரி அச்சியந்திரசாலை, சீகாழி, 1926	7
சாச. தமிழ்க்.	சாசனத் தமிழ்க்கவி சரிதம்	மு. இராகவையங்கார்	...	6
சித். அக.	சித்த வைத்திய அகராதி	இ. ராம. குருசாமிக்கோன்	ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸ், மதுரை, 1933	6
சித். நாய.	சித்திரபுத்திர நயனார் கதை	...	...	6
சிதம்பர. திருப்பதி.	சிதம்பர முனிவர் திருப்பதிகமும் அந்தகக் கவிராயர் பஞ்சரத்தினமும்	ஸ்ரீ. சிதம்பர முனிவர்	சென்னை இம்பீரியல் அச்சுக் கூடம், 1933	3
சிவநெறிப். or சிவநெறிப்பிர.	சிவநெறிப்பிரகாசம்	சிவாக்கிரயோகிகள்	சென்னை, சர்வகலாசாலை, 1936	3

நூலின் முதற்குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
சிவப்பிர. சிந்தனையுரை	சிவப்பிரகாசம சிந்தனையுரை	...	சைவசித்தாந்த மஹா சமாஜம, சென்னை	
சிவாலய தரிசன விதி	சிவாலயதரிசனவிதி	ஆறுமுக நாவலர்	சென்னபட்டணம், வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சாதாரண ஹு, புரட்டாசி மீ	3
சிற்பசாத். or சிற்பரத்.	சிற்பரத்நாகரம்	சு. எ. குமாரஸ்வாமி ஆச்சாரி, ப. அ. கிருஷ்ணஸ்வாமிப் பிள்ளை	மனோரஞ்சனி பிரஸ், சென்னை, 1927	6
சீகாழி. கோ.	சீகாழிக்கோவை	மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை	வைஜயந்தி அச்சுக்கூடம், 1903	3
சீவசம். MS. or ஜீவசம். MS.	சீவசம்போதனை	...	Ms.	
சீறாப்.	சீறாப்புராணம்	உமறுப்புலவர்	ஸ்ரீ பத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடம, 1907	
சுக. சந்.	சுகசந்தர்சனதீபிகை	பண்டித S. M. நடேச சாஸ்திரி	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1905	6
சைவ. சந். or சைவபூ. சந்.	சைவபூஷண சந்திரிகை	ந. கதிரைவேற் பிள்ளை	சென்னை வித்தியாரத்நாகர அச்சியந்திரசாலை, 1902	6
சைவசிகா.	சைவசிகாமணிகள் இருவர்	S. சோமசுந்தர தேசிகர்	B. N. Press, Madras, 1930	6
சைவாநுட். வி. or சைவா. வி. or சைவாநு. வி.	சைவாநுட்டானவிதி	வாலையானந்தசுவாமி	சோல்டன் பிரஸ், 1929	6
சொக்க. உலா	மதுரைச் சொக்கநாதருலா	புராணத்திருமலைநாதர்	கேசரி அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1931	10
சொரூபசாரம்	சொரூபசாரம்	சொரூ ானந்தர்	மதராசு ரிப்பன் அச்சுக்கூடம், 1900	3
சோதிட. அக.	சோதிடப்பேரகராதி	எஸ். கூடலிங்கம் பிள்ளை	ஜீனலோசனி பிரஸ், 1924	6
ஞானஸாரம்	நித்தியாநுசந்தானம்	சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்	வைஷ்ணவ சம்பிரதாய புததகசாலை	6
ஞானதீக்ஷை	ஞானசார சாஸ்திர பஞ்சகம்	உமாபதிசிவம்	சீகழி திரிபுரசுந்தரி அச்சுக்கூடம், 1934	3
ஞானபூசா	ஞானசார சாஸ்திர பஞ்சகம்—ஞானபூசாவிதி	உமாபதிசிவம்	சீகாழி திரிபுரசுந்தரி அசசுக்கூடம், 1931	3
ஞானவெட்டியான்	ஞானவெட்டியான்	சிதம்பர முதலியார்	சென்னை வித்யாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், 1912	3
தஞ். சர.	தஞ்சாவூர் சரசுவதிமால் புத்தக அட்டவணை	பண்டித L. உலகநாத பிள்ளை	ஸ்ரீ வாணிவிலாஸ் பிரஸ்	12
தண்டி. பள்.	தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு	மாவை சின்னக்குட்டிப் புலவர்	சாது அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1932	3
த. வி. போ.	தத்வவிஜாநபோகசாரம்	தத்துவலிங்க தேவர்	...	

நூலின் முதற்குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
தமிழ்ப்புல. பதிறு.	தமிழ்ப்புலவர் வரலாறு - பதினாறும் நூற்றாண்டு	S. சோமசுந்தர தேசிகர்	Model Press, 1937	6
தமிழரசு	...	...	மாதப்பத்திரிகை	
தமிழறி.	தமிழறியும் பெருமாள் கதை	...	மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1922	6
தருக்கசங்.	தருக்கசங்கிரகம்	சிவானந்தையர்	கொக்குவில் சோதிடப் பிரகாச யந்திரசாலை, 1910	6
தக்ஷிண. இந். சரித்.	தக்ஷிண இந்திய சரித்திரம்	S. P. நரசிம்மலு நாயுடு	மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ், 1919	6
தாசீல்தார் நா.	தாசீல்தார் நாடகம்	காசிவிசுவநாத முதலியார்	Star of India Press, 1868	6
தாதுமாலை	தாதுமாலை	சிவப்பிரகாச பண்டிதர்	யாழ்ப்பாணம் வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, கலி. 5009	6
திருவள்ளுவமாலை or வள்ளுவமாலை	திருவள்ளுவமாலை	சங்கப்புலவர்கள்	சென்னபட்டணம் வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சௌமிய ஹு, வைகாசி மீ	5
திருவாட்போக்கிப்.	திருவாட்போக்கிப் புராணம்	வைத்தியநாத தேசிகர்	சென்னை வாணிபூஷணம் பிரஸ், 1911	7
திருவாரூ. குற.	திருவாரூர்க்குறவஞ்சி	...	...	
திருவிரிஞ்சைப்.	திருவிரிஞ்சைப் புராணம்	எல்லப்ப நயினார்	வேலூர் விக்டோரியா அச்சுக்கூடம், 1928	7
திருவையா. பு.	திருவையாற்றுப் புராணம்	ஞானக்கூத்தர்	சென்னை மீனாக்ஷி பிரஸ், 1930	1
திவ்விய. தேச. சரி.	திவ்விய தேசயாத்திரையின் சரித்திரம்	சே. ப. நரசிம்மலு நாயுடு	சென்னை மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1913	6
தினகர.	தினகரவெண்பா	S. வையாபுரிப் பிள்ளை	B. N. Press, Madras, 1932	3
தென். இந். க்ஷேத்.	தென் இந்திய க்ஷேத்ரங்கள்	P. V. ஜகதீசையர்	வாணி விலாசம் பிரஸ், சீரங்கம்	6
தென்றல்விடு or பத்ம. தென்றல்விடு. or ஸ்ரீ பத்ம தென்றல்விடு.	ஸ்ரீ பத்மகிரிநாதர் தென்றல்விடுதூது	பலபட்டடைச் சொக்கநாதப் புலவர்	Madras Law Journal Press, Mylapore, 1932	10
நாடகத்தமிழ்	நாடகத்தமிழ்	ராவ்பஹதூர் பி. சம்பந்த முதலியார்	இந்தியா அச்சுக்கூடம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 1933	6
நீதிசாரம்	நீதிசாரம்	...	மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1925	5
நூற்றெட்டுத் திருப்புகழ்	நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் திருப்புகழ்	...	மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1917	3
பஞ்சதசப்பிர. or பஞ்சதசப்.	பஞ்சதசப்பிரகரணம்	ஞானசுந்தர பிரம்மம்	ஜீவகாருண்ய விலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1904	6
பஞ்ச. திருமுக.	திருமுகவிலாசம்	வில்லியப்ப பிள்ளை	ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸ், மதுரை, 1932	3

நூலின் முதற்குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
பத்துப்.	பத்துப்பாட்டு	மஹா. உ. வே. சாமிநாதையர்	கேசரி அச்சுக்கூடம், சென்னை, மூன்றும் பதிப்பு, 1931	
பதசாகித்தியம்	பதசாகித்தியம்	...	...	
பராசசே.	பராசசேகரம்	ஐ. பொன்னைய பிள்ளை	யாழ்ப்பாணம் சைவப் பிரகாச யந்திரசாலை, 1928	5
பாப்பா.	பாப்பாவினம்	ஸ்ரீ. இராமாநுஜ ஐயங்கார்	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1932	3
பாரதி கட்டுரை	கட்டுரைகள்	C. சுப்பிரமணிய பாரதி	பாரதி பிரசுராலயம், 1935	6
பாலபாடம்.	பாலபாடம், நான்காம் புத்தகம்	ஆறுமுக நாவலர்	வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சென்னை, 1926	6
பாவலர் சரித்.	பாவலர் சரித்திர தீபகம்	சதாசிவம் பிள்ளை	...	6
புரூரவ.	புரூரவசரிதை	ஐயம்பெருமாள் சிவந்த கவிராயர்	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை.	1
பூர். சங். உண். or பூர். சங்.	பூர்வீக சங்கீத உண்மை	M. K. M. பொன்னுசாமிப் பிள்ளை	மீனலோசனி அச்சியந்திரசாலை, 1930	6
பெண். தாலாட்.	தாலாட்டுப் பிரபந்தம்—பெண்பிள்ளை தாலாட்டு	...	ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, சென்னை, 1908	10
பெண்மதிமாலை	பெண்மதிமாலை	S. வேதநாயகம் பிள்ளை	வி. ஜி. ஆரோக்கியசாமி அண்டு பிரதர்ஸ், மாயவரம், 1927	
பெரியவரு. or சோதிடசிந்.	சோதிடசிரகசிந்தாமணி	...	...	
பேரின்பக்கீர்த்.	பேரின்பக்கீர்த்தனை	கவிகுஞ்சர பாரதி	Scottish Press, Madras, 1915	3
மகாராஜா துறவு	மகாராஜா துறவு	குமாரதேவர்	மதராஸ் டைமண்ட் பிரஸ், 1911	6
மஞ்சரி. நி.	மஞ்சரிகை நிகண்டு	...	...	
மணக்.	திருக்குறள்—மணக்குடவர் உரை	கோ. வடிவேலு செட்டியார்	நோபிள் அச்சியந்திரசாலை, 1925	
மதி. கள.	மதிமோசக்களஞ்சியம்	பெ. கு. பாலராஜ பாஸ்கரர்	ஷண்முகானந்த புத்தகசாலை, 1925	
மதுரைக்கோ.	மதுரைக்கோவை	சங்கரநாரணர்	B. N. Press, Madras, 1934	3
மருத்.	மருத்துவ அகராதி	...	...	
மறை. அக.	மறைபொருள் வெளிபொருள் விளக்க அகராதி	...	...	
மனு. or மனுநீதி or மநு.	மநுதர்மசாத்திரம்	இராமாநுஜாசாரியர்	ஸ்ரீ பத்மநாப விலாச அச்சுக்கூடம், 1907	3
மஸ்தான்.	மஸ்தான் சாயபு பாடல்	மொ. அ. ஷாஹுல் ஹமீது லெப்பை	ஷா ஹுல் ஹமீதிய்யா அச்சியந்திரசாலை, சென்னை, 1928	
மாம்பழக். தனிச் செய்.	மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு	பழநிச்சாமி ஆச்சாரி	விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலை, மதுரை, 1908	10
மான்விடு.	மான்விடுதூது	குழந்தைக்கவிராயர்	M. L. J. Press, Madras	7

நூலின் முதற்குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்: தொகுத்தோர்: பதிப்பித்தோர்	பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோளாண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
முத்திநிச்.	முத்திநிச்சயம்	தருமை ஞானசம்பந்தர்	சென்னை புரோகிரஸிப் அச்சுக் கூடம், 1934	3
யோகஞானானு பவ.	யோகஞானநுபவ தீபிகை	...	...	6
ரஹஸ்ய.	ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம்	ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன்	ரஹஸ்யத்ரயஸார ப்ரசாரண ஸபை, கோமளேசுவரன் பேட்டை, 1920	6
வள்ளி கதை	...	...	Ms.	
வாசுதேவ மன னம்	வாசுதேவமனனம்	...	Taylor Press, Madras, 1906	6
விரிஞ்சை. முரு கன் பிள்ளைத்.	திருவிரிஞ்சைமுருகன் பிள்ளைத்தமிழ்	மார்க்கசகாயர்	விக்டோரியா அச்சுக்கூடம், வேலூர்	10
விவசாய. or விவசா.	விவசாய நூல்	S. P. நரசிம்மலு நாயுடு	Crescent Press, Coimbatore, 1908	6
விவசாயரசா. or விவசா.	விவசாயரசாயன சாஸ்திர சுருக்கம்	S. P. நரசிம்மலு நாயுடு	கலாநிதிப் பத்திரிகாலயம், கோயம்பத்தூர், 1903	
வீரநாரா.	வீரநாராயண விஜயம்	ஞானப்பிரகாசவள்ளல்	சென்னை இந்து தியாலாஜிகல் அச்சுக்கூடம், 1898	1
வீரவணப்பு.	வீரவணப் புராணம்	மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை	வைஜயந்தி அச்சுக்கூடம், 1903	1
வேதாந்தசாரம் or வேதாந்தசா.	வேதாந்த சாரம்	சந்திரசேகர சுவாமிகள்	சென்னை, கமலநாயகி அச்சி யந்திரசாலை, 1905	6
ஜீவப்பிரம் மைக்ய.	ஜீவப்பிரம்மைக்ய வேதாந்த ரஹஸ்யம்	ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ ஸச்சிதா நந்த யோகீசுவரர்	பாரதி அச்சுக்கூடம், ஒன்பதாம் பதிப்பு	6
ஸ்ரீ புராணம்	ஸ்ரீ புராணம்	...	Ms.	

ADDITIONAL LIST OF AUTHORS QUOTED IN THE SUPPLEMENT

அழகிய திருச்சிற்றம்பலவர்
குருநாதர் கிள்ளைவிடுதூது

உமறுப்புலவர்
சீறாப் புராணம்

எல்லப்ப நயினார்
திருவிரிஞ்சைப் புராணம்

ஐயம்பெருமாள் சிவந்த கவிராயர்
புரூரவ சரிதை

கந்தசாமி சுவாமி
அலங்காரச் சிந்து

காசிவிசுவநாத முதலியார்
தாசில்தார் நாடகம்

கிருஷ்ணஸ்வாமிப் பிள்ளை, ப. அ. & குமாரஸ்வாமி ஆச்சாரி, கு. ஏ.
சிற்பரத் நாகரம்

குமாரதேவர்
மகாராஜா துறவு

குமாரஸ்வாமி ஆச்சாரி, கு. ஏ. & கிருஷ்ணஸ்வாமிப் பிள்ளை, ப. அ.
சிற்பரத்நாகரம்

குரவை இராமாநுஜதாசர்
நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் திருப்புகழ்

குழந்தைக்கவிராயர்
மான்விடுதூது

கூடலிங்கம் பிள்ளை, S.
சோதிடப் பேரகராதி

கோவிந்தசாமி ராஜு, B.A., L.T., W. V.
எங்களூர்

சகாதேவர்
கௌளி சாஸ்திரம்

சங்கரநாரணர்
மதுரைக்கோவை

சதாசிவம் பிள்ளை
பாவலர் சரித்திர தீபகம்

சந்திரசேகர சுவாமிகள்
வேதாந்த சாரம்

சம்பந்த முதலியார், ராவ் பஹதூர், P.
நாடகத் தமிழ்

சிதம்பர முனிவர்
(*சிதம்பர முனிவர் திருப்பதிகம்*)

சிவப்பிரகாச பண்டிதர்
தாது மாலை

சிவாக்கிரயோகிகள்
சிவநெறிப் பிரகாசம்

சிவானந்தையர்
தருக்கசங்கிரகம்

சின்னத்தம்பிப் புலவர்
கன்யாகுமரிச் சிந்து

சின்னக்குட்டிப்புலவர், மாவை
தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு

சீனிவாசகோபாலாசாரி
சங்கற்ப சூரியோதயம்

சொரூபானந்தர்
சொரூபசாரம்

சோமசுந்தர தேசிகர், S.
சைவசிகாமணிகள் இருவர்
தமிழ்ப் புலவர் வரலாறு—பதினாறாம் நூற்றாண்டு

ஞானசம்பந்தர், தருமை
முத்திநிச்சயம

ஞானப்பிரகாசர்
வீரநாராயண விஜயம்

தத்துவலிங்கதேவர்
தத்துவநிஜாநுபோக சாரம்

தமிழாகர முனிவர்
நீதிசாரம்
சந்திரகலாமாலை

திருமேனிக்கவிராயர்
குழைக்காதர் திருப்பணிமாலை

நடேச சாஸ்திரி, பண்டித, S. M.
சுகசந்தர்சன தீபிகை

நரசிம்மலு நாயுடு, Salem, P.
தக்ஷிண இந்திய சரித்திரம்
திவ்விய தேசயாத்திரையின் சரித்திரம்

விவசாய நூல்
விவசாயரசாயன சாஸ்திரச் சுருக்கம்

நல்லசிவதேவர்
சிவப்பிரகாசம்—சிந்தனையுரை

பாலராஜ பாஸ்கரர், பெ. த.
மதிமோசக் களஞ்சியம்

புராணத் திருமலைநாதர்
மதுரைச் சொக்கநாதருலா

பொன்னுசாமிப் பிள்ளை, M. K. M.
பூர்வீக சங்கீத உண்மை

மஸ்தான் சாயபு
மஸ்தான் சாயபு பாடல்

மாணிக்க முதலியார், S.
சங்கீத சந்திரிகை

மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலர்
மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு

மார்க்கசகாயர்
திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளை, ப. அ.
காழிக்கல் வெட்டுக்கள்

வாசுதேவ யோகீந்திரர்
வாசுதேவமனனம் அல்லது விவேகசாரம்

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள்
பஞ்சதசப்பிரகரணம்

வில்லியப்ப பிள்ளை
திருமுக விலாசம்

வேங்கடசாமி நாட்டார், ந. மு.
கள்ளர் சரித்திரம்

வேங்கடராய யோகீந்திரர்
யோகஞானுநுபவ தீபிகை

ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன்
ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம்

ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ ஸச்சிதானந்த யோகீசுவரர்
ஜீவப்பிரம்மைக்ய வேதாந்த ரஹஸ்யம்

ஜகதீசய்யர், P. V.
தென் இந்திய க்ஷேத்ரங்கள்

TAMIL LEXICON

SUPPLEMENT

Published under the authority of the
University of Madras

PART I

அ—ஔ

MADRAS

PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE

1938

Copyright

Price Rs. 2

TAMIL LEXICON

SUPPLEMENT

Published under the authority of the
University of Madras

PART II

எ—ஞெ

MADRAS
PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE.

1939

Copyright.

Price Rs. 2.

TAMIL LEXICON

SUPPLEMENT

Published under the authority of the
University of Madras

PART III

தெ—க்ஷே

MADRAS
PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE.

1939

Copyright.

Price Rs. 1-4-0.

PREFATORY NOTE

The plan adopted in the preparation of the Supplement follows, in the main, that of the Tamil Lexicon. The following points, however, have to be noted:

(*i*) The index numbers of the homonyms are given in a fresh series independent of such numbers in the main lexicon.

(*ii*) Where words are repeated for the sake of additional meanings, only their derivations are given but not their cognates.

(*iii*) Index numbers are omitted in the derivations.

(*iv*) Where fuller definitions are available in the main volumes under particular words, those words are given as meanings instead of repeating the definitions.

(*v*) Cross references, like " See *அங்குலித்திரம்*" are confined to words in the supplement.

A list of additional works utilised in the preparation of the Supplement, together with particulars regarding editions, modes of citation, abbreviations, etc., will be published along with the last part of the Supplement.

தமிழ் அகராதி

TAMIL LEXICON

அனுபந்தம்

SUPPLEMENT

அ[1] a, *n.* <*a.* Brahmā; பிரமன். (தக்கயாகப். 65, உரை.)

அ[2] a, *n.* cf. அம். Beauty; அழகு. (பெரும்பாண். 412, கீழ்க்குறிப்பு.)

அ[3] a, *n.* (Astrol.) Letter representing *vallūṟu* in *pañca-paṭci;* பஞ்சபட்சிகளுள் வல்லூறு குறிக்கும் எழுத்து. (பிங்.)

அ[4] a, *n.* (பரி. அக.) 1. Dried ginger; சுக்கு. 2. Long pepper; திப்பலி.

அஇவனம் aivaṉam, *n.* Var. of ஐவனம். Mountain paddy; மலைநெல். (நன். 124, மயிலை.)

அஂகடி akkaṭi, *n.* cf. அக்கடி. Difficulty, trouble; துன்பம். (R.)

அஂகம் akkam, *n.* cf. அஂகு. Spring; நீரூற்று. (பிங்.)

அஂகு akku, *n.* Fitness; தகுதி. (சம். அக. Ms.)

அஂகுவஂகெனல் akku-v-akkeṉal, *n.* Expr. of restless wandering; ஓயாது அலைதற் குறிப்பு. அஂகுவஂகென்றுதிரியு மிடைமகனே (பெருந்தொ. 1423).

அக்கத்தான் akkattāṉ, *n.* cf. அக்காத்தான். Belleric myrobalan; தான்றி. (பச். மூ.)

அக்கதம் akkatam, *n.* <*a-kṣata.* (நாநார்த்த.) 1. Parched grain; பொரி. 2. Grain; தானியம். 3. Barley; வாற்கோதுமை.

அக்கதயோனி akkata-yōṉi, *n.* <id.+. Maiden, virgin; கன்னி. (சிந்தா. நி. 31.)

அக்கபாடம் akka-pāṭam, *n.* <*akṣa-pāṭa.* Wrestling ground; மற்போர் பழகுங் களம். (W.)

அக்கம்[1] akkam, *n.* <*akṣa.* Terrestrial latitude; பூகோளத்தின் குறுக்குரேகை. (W.)

அக்கம்[2] akkam, *n.* <*argha.* (W.) 1. Price of grain; தானிய விலை. 2. Gold; பொன்.

அக்கமம் akkamam, *n.* <*a-kṣamā.* Impatience; பொறுக்கக் கூடாமை. (சிந்தா. நி. 31.)

அக்கமாலை akka-mālai, *n.* <*Akṣa-mālā.* Arundhatī; அருந்ததி. (நாநார்த்த.)

அக்கரதாரணை akkara-tāraṇai, *n.* <*akṣara* + *dhāraṇā.* One of *nava-tāraṇai,* q.v.; நவ தாரணையுள் ஒன்று. (யாப். வி. 96, பக். 516.)

அக்கரம் akkaram, *n.* <*akṣara.* 1. Sky; ஆகாசம். (நாநார்த்த.) 2. Salvation; முத்தி. (நாநார்த்த.) 3. Virtue; அறம். (நாநார்த்த.) 4. That which is strong or virulent, கடுமையானது. அக்கரவிடத்திற் பாவை நிறைவிறுவல் (மேருமந். 793).

அக்கரவர்த்தி akkara-vartti, *n.* <id.+ *vṛddhi.* (Poet.) A kind of verse; அக்கரவர்த்தனம். (தமிழ்விடு. 46.)

அக்கரவிந்து akkara-vintu, *n.* <id.+. (Śaiva.) *Paicanti,* the sound from the navel; பைசந்தி. (அஷ்டப்பிரக. இரத்தின. 40.)

அக்கரா akkarā, *n.* <U. *akarkarhā.* Pellitory root; அக்கிரகாரம். (மூ. அ.)

அக்கல்[1] akkal, *n.* <Arab. *aql.* 1. Wisdom; sensibility; அறிவு. (P. T. L.) 2. News; செய்தி. *Madr.*

அக்கல்[2] akkal, *n.* The fore-part of a ship; கப்பலின் முன்னணியம். (M. Navi. 174.)

அக்கல்பிச்சல்பாய்கள் akkal-piccal-pāykaḷ, *n.* <அக்கல்+. Fore-and-aft sails;

கப்பலில் முன்னணியம் பின்னணியங்களை நோக்கி நிற்கும் பாய்கள். (M. Navi. 83.)

அக்கறந்தான் akkaṟantāṉ, *n.* cf. *அக்கராந்தான்.* Chebulic myrobalan; கடுக்காய். (T. C. M. ii, 2, 429.)

அக்கனி akkaṉi, *n.* cf. *அக்கினி.* Rosy-flowered leadwort; செங்கொடிவேலி. (*பரி. அக.*)

அக்கா akkā, *n.* <*akkā.* Mother; தாய். (W.)

அக்காகலம் akkākalam, *n.* Eaglewood; அகில். (*பரி. அக.*)

அக்காடிதம் akkāṭitam, *n.* A prepared arsenic; கவுரிபாஷாணம். (*வை. மூ.*)

அக்காணி akkāṇi, *n.* perh. *akṣa* + *āṇi.* Gross, material body; ஸ்தூல சரீரம். *கயிற்றும் அக்காணி கழித்து* (*திவ். பெரியாழ்.* 5, 2, 3).

அக்காந்தி akkānti, *n.* cf. *அக்கரந்தம்.* Belleric myrobalan; தான்றி. (*பரி. அக.*)

அக்காரடியல் akkāraṭiyal, *n.* <*அக்கார வடிசில்.* Rice boiled in milk, with ghee and sugar; சர்க்கரைப்பொங்கல். (M. E. R. 582 of 1920.)

அக்காளி akkāḷi, *n.* See அக்காளிப்பிரசாதம். (S. I. I. iv, 83.)

அக்காளிப்பிரசாதம் akkāḷi-p-piracātam, *n.* <*அக்காளி*+. A kind of food-offering in temples; கோயிற்பிரசாதவகை. (S. I. I. iv, 83.)

அக்காளிமண்டை akkāḷi-maṇṭai, *n.* <id.+. See அக்காளிப்பிரசாதம். (S. I. I. iv, 77.)

அக்கானி akkāṉi, *n.* perh. *அக்காரம்* + *நீர்.* Sweet toddy; பதநீர். *Nāñ.*

அக்கி[1] akki, *n.* prob. *agni.* An insect; பூச்சிவகை. (W.)

அக்கி[2] akki, *n.* cf. *அங்கனி.* Aloe; கற்றாழை. (*சித். அக.*)

அக்கிடம் akkiṭam, *n.* Sweet flag; வசம்பு. (*சித். அக.*)

அக்கிணி akkiṇi, *n.* cf. *அக்குணி.* Small quantity; சிறிது. *அவள் எனக்கு அக்கிணியுண்டு கொடுத்தாள்.*

அக்கிதாரை akkitārai, *n.* <*akṣi-tārā.* Eyeball; விழி. (W.)

அக்கிமகாரம் akkimakāram, *n.* <*அக்கர காரம்.* Pellitory root; அக்கராகாரம். (*பரி. அக.*)

அக்கிமச்சா akkimaccā, *n.* Leaf of Indian winter cherry; அமுக்கிரா இலை. (*பரி. அக.*)

அக்கியம் akkiyam, *n.* (*மருத்.*) 1. Zinc ore; துத்தநாகங் கலந்த மண்கட்டி. 2. Lead ore; ஈயங் கலந்த மண்கட்டி.

அக்கியாதி akkiyāti, *n.* <*a-khyāti.* (Phil.) Non-discrimination of difference between the perceived and the remembered constituents, resulting in error in practice; காணும் பொருளுக்கும் ஞாபகத்திலுள்ள பொருளுக்கும் வேறுபாடு அறியாமை. (*விசாரசங்.* 334.)

அக்கியானி akkiyāṉi, *n.* <*a-jñānin.* (W.) 1. Person without spiritual knowledge; ஞானமில்லாதவன். 2. Ignorant person; அறிவில்லாதவன்.

அக்கிரகாரப்பிரதிஷ்டை akkirakāra-p-piratiṣṭai, *n.* <*அக்கிரகாரம்*+. Establishment of a number of Brahmin families in a village, one of *capta-cantāṉam*, q.v.; சப்தசந்தானத்துள் பார்ப்பனக்குடிகளை விசேட்டிக் குடியேற்றுகை.

அக்கிரகாரவாடை akkirakāra-vāṭai, *n.* <id.+. Part of a village, exempt from revenue, usually owned by Brahmins but sometimes by other classes; பெரும்பாலும் பிராமணரும் சிறுபான்மை பிற வகுப்பினரும் அநுபவிக்கும் இறையிலி கிராமப்பகுதி. (W. G.)

அக்கிரகோடி akkira-kōṭi, *n.* <*agra*+. (Astron.) Azimuth; மத்தியான ரேகைக்கும் உச்சி ரேகைக்கும் இடையேயுள்ள சக்கரவாளத்தின் பகுதி. *Pond.*

அக்கிரச்சா akkira-c-cā, *n.* <id.+*jyā.* (Astron.) Sine of the amplitude; கிரகம் நட்சத்திரம் முதலியன நேர்கிழக்கிற்கு வடபுறமாவது தென்புறமாவது விலகி யுதிக்கும்போது அவ்விடத்துக்கும் நேர்கிழக்குக்கும் இடையிலுள்ள வட்டப்பகுதியின் தூறுக்களவுவகை. (W.)

அக்கிரசங்கை akkira-caṅkai, *n.* <id. +*saṅkhyā.* Honors paid to the first in rank; சமூகத்தில் முதன்மைபற்றி ஒருவற்கு நடத்தும் மரியாதை.

அக்கிரசன்மன் akkira-caṉmaṉ, *n.* <id. +. (W.) 1. Elder brother; தமையன். 2. Brahmin; பிராமணன்.

அக்கிரசா akkira-cā, *n.* <id.+*jyā.* (Astron.) See அக்கிரச்சா. (W.)

அக்கிரம் akkiram, *n.* <*agra.* Sacred meal; food-offering; நிவேதன உணவு. *போழங் குமா ணமைச்ச அக்கிரம்* (T. A. S. iii, 166).

அக்கிரமகாதேவியார் akkira-makā-tēviyār, n. < id.+. The chief queen; அரசனுடைய தலைமைத் தேவி. (M. E. R. 165 of 1925.)

அக்கிரமச்சா akkirama-c-cā, n. < *agrima + jyā*. See அக்கிரச்சா. (W.)

அக்கிரமச்சியை akkirama-c-ciyai, n. < id.+id. See அக்கிரச்சா. (W.)

அக்கிரமண்டபம் akkira-maṇṭapam, n. < *agra*+. Front hall of a temple; கோயிலின் முகமண்டபம். திருவக்கிரமண்டபமும் செய்தான் (Pudu. Insc. 634).

அக்கிரமப்பேச்சு akkirama-p-pēccu, n. < அக்கிரமம்+. Improper, evil speech; calumny; அவதூறான சொல். (R.)

அக்கிரமாமிசம் akkira-māmicam, n. < *agra-māṃsa*. Heart; இதயம். (W.)

அக்கிரமி-த்தல் akkirami-, 11 v. intr. < அக்கிரமம். To do wrong or mischief; தீங்குசெய்தல். (பஞ்ச. திருமுக. 81.)

அக்கிரன் akkiraṉ, n. < *agra*. Elder brother; தமையன். (W.)

அக்கிரா akkirā, n. See அக்கிராகாரம். (பொதி. நி.)

அக்கிராகாரம் akkirākāram, n. < U. *akarkarhā*. Pellitory root; அக்கராகாரம். (W.)

அக்கிராசன் akkirācaṉ, n. (Astrol.) A planet believed to cause consumption; க்ஷயரோகத்தை உண்டாக்குவதாகக் கருதப்படுங் கிரகம். (தஞ். சரசு. iii, 172.)

அக்கிராந்தம் akkirāntam, n. Indian kales; சேம்பு. (பச். மூ.)

அக்கிரியன் akkiriyaṉ, n. < *agriya*. Elder brother; தமையன். (W.)

அக்கிரு akkiru, n. < *agru*. Finger; விரல். (W.)

அக்கிரோணம் akkirōṇam, n. prob. *agra*. (Astron.) Azimuth. See அக்கிரகோடி. *Pond.*

அக்கிள் akkiḷ, n. cf. அக்குள். Arm pit; அக்குட்டு. (யாழ். அக.)

அக்கினி akkiṉi, n. < *agni*. 1. Analaṉ, a *vacu;* அனலன் என்னும் வசு. (தக்கயாகப். 483, உரை.) 2. Urine; மூத்திரம். (W.)

அக்கினிக்கண்ணன் akkiṉi-k-kaṇṇaṉ, n. < அக்கினி+. Lit., A fire-eyed man. [நெருப்பைக் கண்ணாக வுடையவன்] 1. Cruel man; கொடியவன். 2. Man of evil eye; தீங்கு பயக்குங் கண்ணுடையவன். *Loc.*

அக்கினிக்கப்பம் akkiṉi-k-kappam, n. cf. அக்கினிகர்ப்பம். Cuttle-bone; கடனுரை. (வை. மூ.)

அக்கினிக்கப்பரை akkiṉi-k-kapparai, n. < அக்கினி+. Fire-pot, as in temple-procession; கோயிலுற்சவம் முதலியவற்றில் எடுக்கும் நெருப்புச்சட்டி. *Loc.*

அக்கினிக்கல் akkiṉi-k-kal, n. < id.+. Flint, pyrites; சக்கிமுக்கிக்கல். (R.)

அக்கினிக்கோடைச்சோளம் akkiṉi-k-kōṭai-c-cōḷam, n. < id.+ கோடை+. A kind of maize; சோளவகை. (விவசா. 3.)

அக்கினிகணம் akkiṉi-kaṇam, n. < id. +. (Pros.) Metrical foot of *nirai-nēr-nirai*, considered inauspicious at the commencement of a poem; செய்யுண் முதற்சீராக அமைக்கத்தகாததும் நிரைநேர்நிரை என வருவதுமாகிய தீய செய்யுட் கணம்.

அக்கினிகர்ப்பம் akkiṉi-karppam, n. < id.+. (W.) 1. Spark of fire; நெருப்புப்பொறி. 2. A crystal with fabulous qualities; அதிசயகுணங்களுடைய பளிங்குக்கல்வகை. 3. Cuttle-bone; கடனுரை.

அக்கினிகலை akkiṉi-kalai, n. < id.+. Breath coming from the nostrils, in *cara-cāttiram;* மூக்கின்வழியாக வரும் மூச்சு. (W.)

அக்கினிச்சட்டி akkiṉi-c-caṭṭi, n. < id. +. 1. Fire-pot, as in temple-procession, etc. See அக்கினிக்கப்பரை. *Loc.* 2. Fire-pot carried in front of the bier for cremating the corpse; பிரேததகனத்தின் பொருட்டு எடுத்துச்செல்லும் நெருப்புச் சட்டி. *Colloq.*

அக்கினிச்சிலம் akkiṉiccilam, n. cf. அக்கினிச்சலம். Red species of Malabar glory-lily; செங்காந்தள். (L.)

அக்கினிச்சுவாசம் akkiṉi-c-cuvācam, n. < அக்கினி+. Fiery breath; தீப்போற்சுடும் மூச்சு. (தக்கயாகப். 476, உரை.)

அக்கினிசன்மன் akkiṉi-caṉmaṉ, n. < *agni*+. Skanda, as born of the God of Fire; முருகக்கடவுள். (W.)

அக்கினிசித் akkiṉi-cit, n. < *agni-cit*. See அக்கினிசித்தன். (S. I. I. ii, 519.)

அக்கினிசித்தன் akkiṉi-cittaṉ, n. < *agni-cit*. A Brahmin who regularly performs *agnihōtra;* அக்கினிஹோத்திரி. (S. I. I. ii, 528.)

அக்கினிசில் akkiṉicil, n. cf. அக்கினிச் சிலம். White species of Malabar glory-lily; வெண்காந்தள். (பரி. அக.)

அக்கினிசூத்திரம் akkiṉi-cūttiram, n. <அக்கினி+. Girdle of sacrificial grass, tied round the waist of a young Brahmin when investing him with the sacred thread; உபநயன காலத்தில் பிராமணச்சிறுவன் இடுப்பில் தரிக்குந் தருப்பைவடம். (W. G.)

அக்கினிசேகரம் akkiṉi-cēkaram, n. <id. +. Turmeric; மஞ்சள். (பரி. அக.)

அக்கினித்தம்பன் akkiṉi-t-tampaṉ, n. <id.+. Śiva, in the form of a column of fire; சிவபெருமான். (W.)

அக்கினித்திரயம் akkiṉi-t-tirayam, n. <id.+. The three sacrificial fires; முத்தீ. (W.)

அக்கினித்திராவகம் akkiṉi-t-tirāvakam, n. <id.+. A plant; செடிவகை. (வை. மூ.)

அக்கினிநீர் akkiṉi-nīr, n. <id.+. Nitric acid; திராவகவகை. *Pond.*

அக்கினிப்பிரளயம் akkiṉi-p-piraḷayam, n. <id.+. Destruction of the world by fire, தீயினுலுண்டாம் உலகழிவு. (W.)

அக்கினிப்பிராமணன் akkiṉi-p-pirā-maṇaṉ, n.<id.+. Brahmin who conducts the funeral rites when a dead body is cremated; பிரேதத்தைச் சுடும்போது கிரியைகளை நடத்துவிக்கும் பிராமணன். *Cm.*

அக்கினிப்பிளப்பு akkiṉi-p-piḷappu, n. <id.+. Volcano; எரிமலை. (W.)

அக்கினிப்பொறி akkiṉi-p-poṟi, n. <id.+. Gun; துப்பாக்கி. *Mod.*

அக்கினிபகவான் akkiṉi-pakavāṉ, n. <id.+. Agni, the God of Fire; அக்கினிதேவன். (தக்கயாகப். 103, உரை.)

அக்கினிபுமான் akkiṉi-pumāṉ, n. <id. +. Inam granted for the service of dancing with a fire-pot before the village goddess; தீச்சட்டியோடு கிராமதேவதையின் முன் ஆடுதற்காக விடப்பட்ட மானியம். (R. T.)

அக்கினிமண்டலம் akkiṉi-maṇṭalam, n. <id.+. 1. The region of fire, one of *capta-maṇṭalam*, q.v; சப்தமண்டலங்களுள் அக்கினிக்குரிய பிரதேசம். (சூ.) 2. Lower abdomen; அடிவயிறு. (வை. மூ.)

அக்கினிமந்தம் akkiṉi-mantam, n. <id.+. Indigestion; சீரணசக்திக் குறைவு. (W.)

அக்கினிமலை akkiṉi-malai, n. <id.+. Volcano; எரிமலை. (W.)

அக்கினிமாடன் akkiṉi-māṭaṉ, n. <id. +. A village deity; ஒரு கிராமதேவதை. (மதி. களஞ். ii, 97.)

அக்கினிமுகச்சூரணம் akkiṉi-muka-c-cūraṇam, n. <id.+முகம்+. A kind of medicinal powder; மருந்துச் சூரணவகை. (சு. வை. ர. 297.)

அக்கினியன் akkiṉiyaṉ, n. <*agnīya*. Mars; செவ்வாய். பவுமனக்கினியன் (சாதகசிந். 6).

அக்கினியாராதனைக்காரன் akkiṉi-y-ārātaṉai-k-kāraṉ, n. <*agni*+. Parsee, as worshipping Fire; அக்கினியை வணங்கும் பாரசீகன். *Pond.*

அக்கினியாஸ்திரம் akkiṉiyāstiram, n. <*āgnēyāstra*. Arrow emitting fire; தீயைக் கக்கிக்கொண்டு செல்லும் அம்பு. (W.)

அக்கினியோத்திரம் akkiṉiyōttiram, n. <*agni-hōtra*. Sacrifice to Agni and certain other deities, performed every morning and evening; தினந்தோறும் காலைமாலைகளில் அக்கினி முதலிய தெய்வங்களைக் குறித்துச் செய்யும் ஓம விசேடம். (தக்கயாகப். 112, உரை.)

அக்கினிவாகம் akkiṉi-vākam, n. <*agni-vāha*. Smoke; புகை. (சிந்தா. நி. 30.)

அக்கினிவீரியம் akkiṉi-vīriyam, n. <*agni-vīrya*. Gold; பொன். (சிந்தா. நி. 30.)

அக்கினிவெள்ளை akkiṉi-veḷḷai, n. <அக்கினி+. A species of ragi; கேழ்வரகு வகை. (விவசா. 3.)

அக்கினிஜாதன் akkiṉi-jātaṉ, n. <*agni-jāta*. See அக்கினிசன்மன். (S. I. I. ii, 37.)

அக்கினிஷ்டை akkiṉiṣṭai, n. <*agniṣṭhā*. Fire-wood; விறகு. வெள்ளாளன் . . . ஆறுமாசந் தண்ணீரட்டுவதாகவும் ஆறுமாசம் அக்கினிஷ்டை இடுவதாகவும் (S. I. I. iii, 21).

அக்கினிஷ்டோமம் akkiṉiṣṭōmam, n. <*agniṣṭōma*. A sacrifice; யாகவகை. (W.)

அக்கினிஸ்தம்பம் akkiṉi-stampam, n. <*agni*+. Pillar of fire; தீப்பிழம்பான கம்பம். (W.)

அக்கினிஸ்தம்பனம் akkiṉi-stampaṉam, n. <id.+*stambhana*. Art of suspending the action of fire; தீயைச் சுடாமலிருக்கச் செய்யும் வித்தை. அமணர் தங்கள் அக்கினிஸ்தம்பன மந்திரத்தை நெருப்பிலிட (தக்கயாகப். 212, உரை).

அக்கீகத்து akkīkattu, *n.* <U. *haqīqat.* 1. Statement of a case; வழக்கை எடுத்துரைக்கை. (P. T. L.) 2. Truth, fact; உண்மை. *Madr.*

அக்கு akku, *n.* Whiteness; வெள்ளை. (*திவ். பெரியாழ்.* 1, 7, 3, *வ்யா.*)

அக்குச்சரி akku-c-cari, *n.* <அக்கு+. Shell-bracelet; சங்குவளை. *கைச்செறி யக்குச்சரி* (*தக்கயாகப்.* 100).

அக்குப்போர் akkuppōr, *n.* cf. *அக்கப் போர்.* 1. Worry, trouble; உபத்திரவம். 2. Gossip, rumour; வம்புப்பேச்சு. *அல்லற்போரா சல்லிப்போர் அக்குப்போர்* (*நெல்விடு.* 400).

அக்குரு akkuru, *n.* <*aguru.* Eagle-wood; அகில். (*சித். அக.*)

அக்குருக்கி akkurukki, *n.* <அக்கு+ உருக்கு-. Consumption; எலும்புருக்கி என்னும் நோய். (W.)

அக்குல்லி akkulli, *n.* <*śaṣkulī.* cf. *அஷ்குல்லி.* A kind of steamed confectionery; பிட்டு. (*மூ. அ.*)

அக்குள்பாய்ச்சு-தல் akkuḷ-pāyccu-, *v. tr.* <அக்குள்+. To tickle; கூச்ச முண்டாக்குதல். *Pond.*

அக்குளு akkuḷu, *n.* <அக்குள். Tickling sensation; கூச்சம். *புறம்புல்லின் அக்குளுத்து* (*கலித்.* 94).

அக்குளுப்பாய்ச்சு-தல் akkuḷu-p-pāyccu-, *v. tr.* <அக்குளு+. See அக்குள்பாய்ச்சு-. (*கலித்.* 94, *பக்.* 571, *குறிப்பு.*)

அகக்கடவுள் aka-k-kaṭavuḷ, *n.* <அகம்+. (W.) 1. God, as immanent in the individual soul; அந்தராத்மாவான கடவுள். 2. Soul; ஆன்மா.

அகக்கணு aka-k-kaṇu, *n.* <id.+. (Bot.) Inner tuberosity; மரங்களிலுண்டாம் உட்கணு. (W.)

அகக்கோளாளர் aka-k-kōḷāḷar, *n.* <id. +. See அகம்படிப்பெண்டுகள். *காஞ்சுகிமுதியரு மகக்கோளாளரொடு* (*பெருங். உஞ்சைக்.* 47, 167-8).

அகக்கந்தம் aka-kantam, *n.* <id.+. (*பரி. அக.*) 1. Lemon grass; வாசனைப்புல். 2. Flower of champak; செண்பகப்பூ. 3. Sulphur; கந்தகம்.

அகங்களிப்பு akaṅ-kaḷippu, *n.* <id.+. Joy, hilarity; மகிழ்ச்சி. (W.)

அகச்சந்தானம் aka-c-cantāṉam, *n.* <id. +. (Śaiva.) The succession of four divine preceptors who handed down the Śaiva Siddhānta canons, viz., Nanti-tēvar, Caṉar-kumārar, Cattiya-ñāṉa-taricaṉikaḷ, Parañcōti-muṉivar; சைவசித்தாந்தக் கொள்கைகளைக் கைலாய பரம்பரையில் உபதேசித்துவந்தவர்களும் நந்திதேவர் சனற்குமாரர் சத்தியஞானதரிசனிகள் பரஞ்சோதி முனிவர் என்று பெயர்பெற்றவர்களுமான நான்கு குரவர்கள்.

அகச்சாதி aka-c-cāti, *n.* <id.+. (Mus.) A group of melody-types; பண்ணியல்வகையுள் ஒன்று. (*சிலப்.* 13, 112, *உரை, பக்.* 350.)

அகச்சூலி akaccūli, *n.* The tree known as *ācupattirā-maram;* ஆசுபத்திராமரம். (*சித். அக.*)

அகச்சோலை aka-c-cōlai, *n.* <அகம்+. Pleasure-garden; உய்யானவனம். *கற்பகவிருட்ச முளை இளைத்து அகச்சோலையில்* (*தக்கயாகப்.* 66, *உரை*).

அகசம் akacam, *n.* 1. Sour lime; எலுமிச்சை. (*மலை. அக.*) 2. cf. *அச்சம்.* West Indian pea-tree; அகத்தி. (*சித். அக.*)

அகசரிப்பு aka-carippu, *n.* <அகம்+. Centripetal force; ஒரு பொருளின் சுற்றெல்லையிலுள்ள பகுதி அப்பொருளின் மையத்தை நோக்கி நெருங்குஞ் சக்தி. *Mod.*

அகசாரசக்தி aka-cāra-cakti, *n.* <id.+ *cāra*+. See அகசரிப்பு. *Mod.*

அகஞ்சுகி akañ-cuki, *n.* <*aham*+*sukhin.* One who is mindful of one's own happiness; தான்மட்டுஞ் சுகமனுபவிப்பவன். *Loc.*

அகஞ்செவி akañ-cevi, *n.* <அகம்+. Auricular cavity; உட்செவி. *அகஞ்செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரித்தன* (*முல்லைப்.* 89, *உரை*).

அகட்டு-தல் akaṭṭu-, 5 *v. tr.* Corr. of *அகற்று-.* To open wide; அகலவைத்தல். *அண்ணாந்து காலை யகட்டி நடந்து* (*பஞ்ச. திருமுக.* 876).

அகடம் akaṭam, *n.* <அகடனம். (W.) 1. Injustice; அநீதி. 2. Trick; தந்திரம்.

அகடன் akaṭaṉ, *n.* <அகடம். Treacherous person; மோசக்காரன். (W.)

அகடனம் akaṭaṉam, *n.* <*a-ghaṭana.* (W.) 1. That which cannot be done; impossibility; செய்யக்கூடாதது. 2. Mischief; குறும்பு.

அகடனகடனசாமர்த்தியம் akaṭaṉā-kaṭaṉa-cāmarttiyam, *n.* <*a-ghaṭanā-ghaṭana* +. Ability to effect the impossible; கூடாததைக் கூட்டுவிக்கும் வன்மை. (*சர்வசமய.* 82.)

அகடு akaṭu, *n.* Top, ridge, as of roof; முகடு. (சம். அக. Ms.)

அகடுசெய்-தல் akaṭu-cey-, *v. tr.* prob. T. *agadu*+. To tease, vex; துன்புறுத்துதல். (W.)

அகடூரி akaṭūri, *n.* < அகடு+ஊர்-. Snake; பாம்பு. (சிந்தா. நி. 11.)

அகண்டம் akaṇṭam, *n.* <*a-khaṇḍa*. Brain; மூளை. (வை. மூ.)

அகண்டவிளக்கு akaṇṭa-viḷakku, *n.* <அகண்டம்+. Perpetually burning lamp; நந்தாவிளக்கு. *Colloq.*

அகண்டாகாரஞானம் akaṇṭākāra-ñāṉam, *n.* <அகண்டாகாரம்+. Omniscience; முற்றறிவு. (W.)

அகண்டாகாரவிருத்தி akaṇṭākāra-virutti, *n.* <id.+. (W.) 1. Boundless desire; எல்லையற்ற விருப்பம். 2. Spiritual aspiration; முத்திவிருப்பம்.

அகணி[1] akaṇi, *n.* <அகம். Confidant; நம்பிக்கைக்குரிய நட்பினர். அகணியாகிய . . . சகுனி (பெருந். மகத. 26, 29).

அகணி[2] akaṇi, *n.* Gall nut; கடுக்காய். (சித். அக.)

அகணிதன் akaṇitaṉ, *n.*<*a-gaṇita*. God, as Immeasurable; கடவுள். வேத முதல்வ வேதமி லகணித (பெருந்தொ. 193).

அகத்திக்கருப்பு akatti-k-karuppu, *n.* <அகத்தி+. A kind of garment for certain village deities; சில கிராமதேவதைகளுக்குச் சாத்தும் ஆடைவகை. *Tj.*

அகத்திடு-தல் akattiṭu-, *v. tr.* <அகம்+இடு-. 1. To insert; சேருத்தல். (W.) 2. To enclose, enfold; உள்ளிடுதல். (கலித். 4, உரை.)

அகத்திணை aka-t-tiṇai, *n.* <id.+. A treatise on *aka-p-poruḷ*; அகப்பொருள்பற்றி அமைந்த ஒரு நூல். (களவியற். 8.)

அகத்திப்பழுப்பு akatti-p-paḻuppu, *n.* <அகத்தி+. See அகத்திக்கருப்பு. *Tj.*

அகத்தியர்தேவாரத்திரட்டு akattiyar-tēvāra-t-tiraṭṭu, *n.* <அகத்தியர்+. A collection of 25 hymns from the Tēvāram, attributed to sage Agastya; அகத்தியர் திரட்டியதாகச் சொல்லப்படும் 25 தேவாரப்பதிகங்கள் கொண்ட தொகுதி.

அகத்தியா akattiyā, *n.* prob. *agādhā*. (W.) 1. Unfathomable abyss; எட்டாத ஆழம். 2. Ocean; சமுத்திரம்.

அகத்தீசுரப்புல் akattīcura-p-pul, *n.* <*Agastīśvara*+. cf. அகத்தீசுரறுகு. Harialli grass; அறுகம்புல். (சித். அக.)

அகத்தீடு akattīṭu, *n.* <அகத்திடு-. Thought, idea; எண்ணம். அகத்தீடு முற்றும் பிரணவமாகப்பிறங்கி (கச்சி. வண்டு. 352).

அகத்துறைப்போன் akatturaippōṉ, *n.* <அகம்+உறை-. (R.) 1. God; கடவுள். 2. The inner voice, the voice of conscience; மனச்சாட்சி.

அகத்துறுப்பு akatturuppu, *n.* <id.+. 1. Qualities of the heart, as kindness, mercy; அன்பு இரக்கம் முதலிய மனப்பண்பு. அகத்துறுப் பன்பிலவர்க்கு (குறள், 9). 2. Internal organs; உடலில் இருக்கும் உள்ளுறுப்பு.

அகததகாரன் akata-kāraṉ, *n.* <*agada*+. Physician; மருத்துவன். (வை. மூ.)

அகதி a-kati, *n.* <*a*+*gati*. The path of salvation; மோட்சகதி. அடைந்தனை அகதியை (மேருமந். 173).

அகதிக்ஷேத்திரத்தார் akati-kṣēttirattār, *n.* <அகதி+. Celestials higher than those of the Svarga; சுவர்க்கவாசிகளிலும் பெரியவர். (தக்கயாகப். 352, உரை.)

அகநிலை aka-nilai, *n.*<அகம்+. 1. Inside; உள்ளிடம். (W.) 2. God, as residing in one's mind; [மனத்தில் வசிப்பவர்] கடவுள். (R.)

அகநிலையொத்தாழிசை akanilai-y-ottāḻicai, *n.* <அகநிலை+. 1. (Pros.) A kind of *kali* verse; கலிப்பா வகை. (பாப்பா. 91.) 2. (Pros.) An element of *kali* verse; கலியுறுப்பு வகை. (தொல். பொ. 450, உரை.)

அகப்பக்கம் aka-p-pakkam, *n.* <அகம்+. (Log.) Inference connected with mental or religious truths; மனோதத்துவம் அல்லது சமயச் சார்பான உண்மையைப்பற்றிய அனுமானம். (W.)

அகப்படச்சூத்திரி-த்தல் aka-p-paṭa-c-cūttiri-, *v. intr.* <id.+படு-+. To compose sūtras of obscure meanings; பொருள் புலப்படாது உள்ளடங்குமாறு சூத்திரஞ்செய்தல். ஆசிரியர் . . . அகப்படச்சூத்திரியார் (தொல். சொல். 35, சேனா.).

அகப்படு-த்தல் akappaṭu-, *v. tr.* Caus. of அகப்படு-. To entrap; வசப்படுத்துதல். வலையு ளகப்படுத்து (திவ். திருவாய். 5, 3, 7).

அகப்பத்தியம் aka-p-pattiyam, *n.* <அகம்+. 1. Diet or regimen observed during the course of taking medicine, dist. fr. *maru-pattiyam*; மருந்து உண்ணுங்காலத்துக் கொள்ளும் பத்திய உணவு. *Loc.* 2. Abstention from sexual

relations, while under medical treatment; மருந்துட்கொள்ளுங் காலத்துப் போகந் தவிர்கை. (W.)

அகப்பரம் aka-p-param, *n.* perh. id.+புறம். Pial; திண்ணை. (W.)

அகப்பரிவாரம் aka-p-parivāram, *n.* <id.+. Attendants of a royal household; அரண்மனைப் பரிவாரங்கள். (M. E. R. 146 of 1925.)

அகப்பற்று aka-p-parṟu, *n.* <id.+. 1. Land divided amongst the share-holders of a village periodically and held in severalty; கிராமப் பங்காளிகள் அவ்வப்போது பிரித்து அனுபவிக்குங் கிராம நிலம். (R. T.) 2. Land which from the beginning has been fed by a tank; ஆதிமுதல் குளப்பாசனமுள்ள நிலம். *Tinn.*

அகப்பாட்டெல்லை akappāṭṭellai, *n.* <அகப்பாடு+. Inclusive limit or boundary; குறித்த வரம்பைத் தன்னகத்தடக்கிக் கொள்ளும் எல்லை. (தொல். எழுத். பாயி. இளம்.)

அகப்பாடு akappāṭu, *n.* <அகப்படு-. 1. Being close; நெருங்கியிருக்கை. அகப்பாட்டண்மையன் (பெருங். மகத. 18, 20). 2. Discovery; புதிதாகக் கண்டுபிடித்த விஷயம். *Pond.*

அகப்பு[1] akappu, *n.* prob. ஆப்பு. Wedge; மரப்பிளப்பிற் செலுத்தும் மரத்துண்டு. *Loc.*

அகப்பு[2] akappu, *n.* cf. உகப்பு. Height; எழுச்சி. (சம். அக. Ms.)

அகப்புலி aka-p-puli, *n.* <அகம்+prob. பொலி-. Things, property; திரவியம். (கரு. அக.)

அகப்புறத்திணை aka-p-pura-t-tiṇai, *n.* <id.+. (Purap.) Major themes, not intimately related to *aka-t-tiṇai, i.e., kai-k-kiḷai, peruntiṇai,* etc.; அகத்திணைக்குப் புறம்பான கைக்கிளை பெருந்திணை முதலியன. (யாப். வி. பக். 529.)

அகப்பூசை aka-p-pūcai, *n.* <id.+. Mental worship; மானச பூசை. *Loc.*

அகப்பைக்கூடு akappai-k-kūṭu, *n.* <அகப்பை+. Rack for ladles; அகப்பைசொருகி. *Colloq.*

அகபார் akapār, *n.* <U. *akhbār.* News; செய்தி. (P. T. L.)

அகம்[1] akam, *n.* <*agha.* 1. Personal faults, as attachment, hatred, etc.; இராகம் துவேஷம் முதலிய தோஷம். (நாநார்த்த.) 2. That which is bad; evil; தீயது. (பொதி. நி.)

அகம்[2] akam, *n.* cf. அககந்தம். Sulphur; கந்தகம். (வை. மூ.)

அகம்படி akam-paṭi, *n.* <அகம்+. 1. Lower part of the belly; அடிவயிறு. (தேவா. 946, 7.) 2. See அகம்படியர். திருவகம்படியில் யோகினிகளை (தக்கயாகப். 95). 3. That which is within; உள்வீடு. (தக்கயாகப். 95, அடிக்குறிப்பு.)

அகம்படிப்பெண்டுகள் akampaṭi-p-peṇṭukaḷ, *n.* <அகம்படி+. Maid-servants, as in a temple; பணிப்பெண்கள். (தக்கயாகப். 95, உரை.)

அகம்படிமுதலிகள் akampaṭi-mutalikaḷ, *n.* <id.+. Male servants, as in a temple; பணியாளர். (I. M. P. Cg. 919.)

அகம்படியர் akampaṭiyar, *n.* <id. Domestic servants; அணுக்கத்தொண்டு செய்வோர். (தக்கயாகப். 431.)

அகம்பம் akampam, *n.* *Kaṟpari-pāṣāṇam,* a mineral poison; கற்பரிபாஷாணம். (வை. மூ.)

அகம்பாடு akam-pāṭu, *n.* <அகம்+படு-. Essential truth; உள்ளீடான தத்துவம். விஞ்சையின் அகம்பாடுணர்ந்தறிவு முற்றுபய னுற்றவனை யொத்தான் (கம்பரா. கோலங். 39).

அகம்பிரமம் akam-piramam, *n.* <*aham*+. (W.) 1. Self-importance; அகம்பாவம். 2. Pride; கர்வம்.

அகம்மியை akammiyai, *n.* <*a-gamyā.* Harlot; பொதுமகள். (W.)

அகமடல் aka-maṭal, *n.* <அகம்+. Lath; பாளை. அகமடல் வதிந்த வன்புபுரி பேடை (பெருங். மகத. 4, 47).

அகமணைத்தட்டு aka-maṇai-t-taṭṭu, *n.* <id.+மணை+. A part in the frame-work of a cart; வண்டியி னுறுப்புவகை. புறமணைப்பலகையு மகமணைத்தட்டும் (பெருங். உஞ்சைக். 58, 50).

அகமதி aka-mati, *n.* <*aham*+*mati.* Egotism; அகங்காரம். அகமதியைப் பிறர்க்களித்திட்டாட்டியும் பெருமாள் (பாடுது. பெருமாள். 9).

அகமமரம் akama-maram, *n.* cf. அகம். Panicled babool; வெள்வேலமரம். (சித். அக.)

அகமருஷணபாதாளயோகம் akama-ruṣaṇa-pātāḷa-yōkam, *n.* <*aghamarṣaṇa*+*pātāla*+. A yōga; யோகவகை. மானசதடாகத்தில் அகமருஷணபாதாளயோகம் பண்ணின துர்வாசர் (தக்கயாகப். 552, உரை).

அகமாலிகம் akamālikam, *n.* Black coom teak; கருங்குமிழ் மரம். (சித். அக.)

அகமிசைக்கிவர்-தல் akamicaikkivar-, *v. intr.* <அகம்+மிசை+இவர்-. To fight on the ramparts; புரிசைகளின்மே லேறிநின்று போர்புரிதல். அகமிசைக்கிவர்ந்தோன் பக்கமும் (தொல். பொ. 68).

அகமிந்திரம் akamintiram, *n.* <*aham-indra.* (Jaina.) See அகமிந்திரலோகம். அருகனை

தருவ மில்லா ரகமிந்திரத்துட் டோன்றுர் (மேருமந். 75).

அகமிந்திரலோகம் akamintira-lōkam, n. <id.+. (Jaina.) A celestial region; தேவ லோகத் தொன்று. (திருக்கலம். 6, உரை.)

அகமுடையான் akam-uṭaiyāṉ, n. <அகம் +. 1. Landholder; நிலமுடையவன். (W.) 2. Person of the Akampaṭiyar caste; அகம்படியச் சாதியான். (I. M. P. Tj. 1033.)

அகர்மகர்த்தரிப்பிரயோகம் akarma-karttari-p-pirayōkam, n. <a-karma-kartari+prayōga. (Gram.) Intransitive use of a verb; செயப்படுபொருள் குன்றியவினை. (W.)

அகரசீர்மை akara-cīrmai, n. <அகரம்+. Brahmin quarter; அக்கிரகாரம். (M. E. R. 389 of 1916.)

அகரப்பற்று akara-p-paṟṟu, n. <id.+. Land gifted to Brahmins; பிரமதாயமான பூமி. (M. E. R. 556 of 1919.)

அகராது akarātu, n. cf. அசராது. Indian laburnum; கொன்றை. (வை. மூ.)

அகரிஷணம் akariṣaṇam, n. <a-harṣaṇa. (W.) 1. Dislike; வெறுப்பு. 2. Sorrow; துக்கம்.

அகருதம் akarutam, n. Sitting in state; வீற்றிருக்கை. (சிந்தா. நி. 13.)

அகல்[1](லு)-தல் akal-, 3 v. intr. To be worn out; நைந்து கிழிதல். வேஷ்டி அகன்று போயிற்று. (W.)

அகல்[2] akal, n. <அகல்-. 1. Inland town or village; உள்ளூர். (பொதி. நி.) 2. The interior or inner part of a town or village; ஊரின் உட்புறம். (பொதி. நி.) 3. Extent of space; பரப்பு. (W.) 4. Country, province; நாடு. (பொதி. நி.) 5. Pudendum muliebre; அல்குல். (W.)

அகல்வு akalvu, n. <id. Extent, expanse; அகலம். ஒருநிரல் செல்லு முள்ளகல் வுடைத்தாய் (பெருங். உஞ்சைக். 49, 59).

அகல்வோர் akalvōr, n. <id. Outcastes; தீண்டாதார். (W.)

அகலம்[1] akalam, n. <id. 1. Length; நீளம். (பொதி. நி.) 2. Place; இடம். (பொதி. நி.) 3. Mouth; வாய். குளத்தனைய தூம்பி னகலங்கள் (நான்மணி. 72).

அகலம்[2] akalam, n. (வை. மூ.) 1. cf. அலகு. Leaf of margosa; வேப்பலகு. 2. cf. அலகம். Elephant pepper; யானைத்திப்பலி.

அகலர்[1] akalar, n. <அகல்-. Low-born persons; outcastes; கீழ்மக்கள். (W.)

அகலர்[2] akalar, n. <a-kala. God, as formless; [உருவமில்லாதவர்] கடவுள். (சிவநெறிப். 42, உரை.)

அகவயிரம் aka-vayiram, n. <அகம்+. Hard core of a tree; அகக்காழ். (R.)

அகவற்சீர் akavaṟ-cīr, n. <அகவல்+. (Pros.) Metrical feet of two syllables each, chiefly found in āciriya-p-pā; அகவலுரிச்சீர். (W.)

அகவாட்டி aka-v-āṭṭi, n. <அகம்+ஆட்டி. Wife; மனைவி. (W.)

அகவாய் aka-vāy, n. <id.+. 1. Door-frame; கதவுநிலை. திருக்கதற்றளிப் பலகைப்படையும் பஞ்சரமும் அகவாயுஞ் செய்தான் (Pudu. Insc. 635). 2. Mind; மனம். (சம். அக. Ms.)

அகவாய்க்கோடு akavāy-k-kōṭu, n. <அகவாய்+. Long bar of the body of a cart; வண்டியின் நெடுஞ்சட்டம். (பெருங். உஞ்சைக். 58, 48.)

அகவான் akavāṉ, n. <Hind. agawānī. Agency; முதலாளியின் பிரதிநிதியாகக் காரியம் நடத்துகை. சேரிருந்து சீமையகவா னிகழ்த்த (பஞ்ச. திருமு. 2164).

அகவிரல் aka-viral, n. <அகம்+. The inner side of a finger; விரலின் உட்புறம். அவ் வீக்கினராம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலுங் காரணஞ் செய்து (சீவக. 657, உரை).

அகவினை aka-viṉai, n. <agha+. Hindrance, obstruction; இடையூறு. செந்நீர்க் ககவினை செய்யாததாகவும் (S. I. I. v, 206).

அகவேளை aka-vēḷai, n. <ahan+. Loc. 1. Midday; நண்பகல். 2. Midnight; நள்ளிரவு.

அகழானெடு-த்தல் akaḻāṉ-eṭu-, v. intr. <அகழான்+. To make holes in the earth; to burrow, as rats; வளை தோண்டுதல். (W.)

அகழிதிருத்து-தல் akaḻi-tiruttu-, v. intr. <அகழி+. To fill in small pits and level the ground for cultivation; சிறிய பள்ளங்களைத் தூர்த்துச் சமமாக்குதல். புஞ்செய்த்திடல் கல்லி அகழி திருத்தி (S. I. I. v, 216).

அகழு akaḻu, n. <அகல். Toothed-leaved tree of Heaven; பெருமரம். (அக. நி.)

அகளுதி akaḷuti, n. cf. அகுளுதி. Margosa tree; வேம்பு. (பச். மூ.)

அகற்றம் akaṟṟam, n. <அகல்-. Width, expanse; பரப்பு. எயில தகற்றமும் (பெருங். மகத. 14, 25).

அகன் akaṉ, *n.* <அகல். Breadth; அகற்சி. சிலம்பாற் றகன்றலே (சிலப். 11, 108).

அகன்றில் akaṉṟil, *n.* cf. மகன்றில். Male Greek partridge; ஆண் அன்றில். (ஐங்குறு. 381, பி-ம்.)

அகன்னம் akaṉṉam, *n.* <*a-karṇa*. Deafness; செவிடு. (யாழ். அக.)

அகனம் akaṉam, *n.* cf. அசனம். Indian kino tree; வேங்கைமரம். (பச். மூ.)

அகனாதி akaṉāti, *n.* 1. Ceylon leadwort; கொடுவேலி. (சித். அக.) 2. cf. அசனாதி. Quicksilver; இரசம். (வை. மூ.)

அகாத்தியம் akāttiyam, *n.* prob. ஆகாத்தியம். (W.) 1. Wickedness; பொல்லாங்கு. 2. Deceit; வஞ்சகம்.

அகாதப்படுஞ்சமயம் akāta-p-paṭuñ-camayam, *n.* prob. அகாதம்+படு-+. Times of adversity; கஷ்டகாலம். (W.)

அகாதம்[1] akātam, *n.* <*a-khāta*. Tank formed by divine agency; தேவகணத்தால் வெட்டப்பட்ட குளம். (நாநார்த்த.)

அகாதம்[2] akātam, *n.* <*a-gādha*. 1. Chasm; பிலம். (நாநார்த்த.) 2. Hole; பொந்து. (யாழ். அக.) 3. Cunning; வஞ்சகம். (W.)

அகாதன் akātaṉ, *n.* <*a-gādha*. Deceitful man; வஞ்சகன். (யாழ். அக.)

அகாந்தம் akāntam, *n.* cf. அக்கந்தம். Belleric myrobalan; தான்றி. (பச். மூ.)

அகாயன் akāyaṉ, *n.* <*a-kāya*. God, as bodiless; கடவுள். (வள்ள. பக். 3.)

அகாரணம் akāraṇam, *n.* <*a-kāraṇa*. Accident; தற்செயல். (W.)

அகாரவுப்பு akāra-v-uppu, *n.* <அ+காரம்+. Rock salt; கல்லுப்பு. (வை. மூ.)

அகாரி akāri, *n.* <*a-kārin*. God; கடவுள். (W.)

அகாருண்யம் akāruṇyam, *n.* <*a-kāruṇya*. Mercilessness; கருணையின்மை. (மேருமந். 97, உரை.)

அகாலப்பிரசவம் akāla-p-piracavam, *n.* <*a-kāla*+. Premature delivery; உரிய காலத்திற்குமுன் பிரசவிக்கை. (சு. வை. ர. 604.)

அகாலம் akālam, *n.* <*a-kāla*. Times of scarcity; பஞ்சகாலம். (W.)

அகி[1] aki, *n.* <*ahi*. (நாநார்த்த.) 1. Lead; ஈயம். 2. Vṛtra, an Asura; விருத்திராசுரன்.

அகி[2] aki, *n.* <அக்கி. Fire; தீ. (பொதி. நி.)

அகி[3] aki, *n.* cf. அரி. Tinkling anklets, worn by women; சிலம்பு. (பொதி. நி.)

அகி[4] aki, *n.* cf. *akhila*. Total; தொகை. (பொதி. நி.)

அகிகை akikai, *n.* <*ahikā*. Silk-cotton tree; இலவு. (W.)

அகிதம் akitam, *n.* <*a-hita*. (W.) 1. Unpleasantness; இதமின்மை. 2. Hurt; துன்பம். 3. Hostility; பகை. 4. Absence of right or claim; உரிமையின்மை.

அகிபதி aki-pati, *n.* <*ahi*+. Ādiśēṣa; ஆதிசேடன். அகிபதி யாயிரந் தலையா லரிதாகப் பொறுக்கின்ற (பெருந்தொ. 892).

அகிபுசம் aki-pucam, *n.* <*ahi-bhuj*. (W.) 1. Brahminy kite; கருடன். 2. Peacock; மயில்.

அகிமாறல் akimāṟal, *n.* <*ahimāra*. cf. அகிமரால். Panicled babool; வெள்வேல். (பச். மூ.)

அகிர் akir, *n.* cf. அசறு. A kind of scurf; தலைப்பொடுகுவகை. (R.)

அகிலகலாவல்லி akila-kalā-valli, *n.* <*akhila*+*kalā*+. Sarasvatī; சரசுவதி. (தக்கயாகப். 220.)

அகிலங்கட்டை akilaṅ-kaṭṭai, *n.* <அகில்+. Red sanders; செஞ்சந்தனம். (W.)

அகிலப்பிரகாசன் akila-p-pirakācaṉ, *n.* <*akhila*+. One whose fame is world-wide; எங்கும் விளங்கும் புகழுடையவன். அகிலப்பிரகாசன் திம்மையவெப்பையன் (பெருந்தொ. 1251).

அகிலமேதகி akilamētaki, *n.* Small climbing nettle; சிறுகாஞ்சொறி. (சித். அக.)

அகிலரூபன் akila-rūpaṉ, *n.* <*akhila*+. God, as assuming all forms; [எல்லா வடிவங்களுமானவன்] கடவுள். (W.)

அகிலாண்டகோடி akilāṇṭa-kōṭi, *n.* <id.+*aṇḍa*+. Innumerable worlds; எண்ணிறந்த உலகங்கள். அகிலாண்ட கோடியெல்லாம் (தாயு. திருவருள்விலாச. 1).

அகிலாண்டநாயகி akilāṇṭa-nāyaki, *n.* <id.+id.+. Pārvatī; பார்வதிதேவி. (தக்கயாகப். 613.)

அகிலாண்டம் akilāṇṭam, *n.* <*akhilāṇḍa*. The whole universe; சர்வலோகம். (W.)

அகிற்கட்டை akiṟ-kaṭṭai, *n.* <அகில்+. Block of sandal-wood; சந்தனக்கட்டை. (W.)

அகிற்குறடு akir-kuraṭu, *n.* <id.+. See அகிற்கட்டை. (W.)

அகுசுளாபு akucuḷāpu, *n.* Atis; அதிவிடை. (சங். அக.)

அகுணி akuṇi, *n.* <*a-guṇin*. (W.) 1. Ill-natured, mischievous man; துஷ்டன். 2. One who is maimed or lame; அங்கவீனன்.

அகுதம் akutam, *n.* <*a-hita*. Damage, injury; அழிவு. *இந்தத் தன்மத்துக்கு அகுதம் பண்ணினவர்கள்* (S. I. I. v, 94).

அகுயலம் akuyalam, *n.* <*a-kuśala*. That which is bad or inauspicious; தீமையாயுள்ளது. *குயலாகுயலமெனக் கூறும் வினை* (*நீலகேசி*, 490).

அகுலாதிகம் akulātikam, *n.* A plant, usually found in marshy places; கரிசலாங்கண்ணி. (*சித். அக.*)

அகுலோதிகம் akulōtikam, *n.* A black variety of Ceylon leadwort; கருங்கொடுவேலி. (*சித். அக.*)

அகுளூதி akuḷūti, *n.* Margosa. See அகளூதி. (*பச். மூ.*)

அகுளை akuḷai, *n.* An inferior variety of *cempu*; கல்லடிச்செம்பு. (*சித். அக.*)

அகுன்றி akuṉṟi, *n.* A kind of musical instrument; வாச்சியவகை. (*அக. நி.*)

அகூடகந்தம் akūṭa-kantam, *n.* <*a-gūḍha*+. Asafoetida; பெருங்காயம். (*வை. மூ.*)

அகை¹-தல் akai-, *4 v. intr.* To blossom; to expand; மலர்தல். *அகைமத்தத் தளிவர்க்கத் தளகக்கொத்தினரே* (*தக்கயாகப்.* 98).

அகை²-த்தல் akai-, *11 v. tr.* Caus. of அகை-. 1. To spread or expand by force; வலிய மலர்த்துதல். (*தக்கயாகப்.* 98, *உரை.*) 2. To draw towards; ஈர்த்தல். (*பொதி. நி.*)

அகைமம் akaimam, *n.* perh. அகை-. 1. Honey-suckle mistletoe; புல்லுருவி. (*பச். மூ.*) 2. Gaub; கருந்தாளிமரம். (*சித். அக.*)

அகையாறு akai-y-āṟu, *n.* <id.+. See அகைவாய்க்கால். *இவ்வூர் அகையாறும் ஆக இறையிலி* (S. I. I. ii, 56).

அகைவாய்க்கால் akai-vāykkāl, *n.* <id.+. Branch channel; கிளைவாய்க்கால். (S. I. I. iii, 171.)

அகோசரம் akōcaram, *n.* <*a-gōcara*. That which cannot be comprehended by the senses; புலனுக்கெட்டாதது. (W.)

அகோசரிமுத்திரை akōcari-muttirai, *n.* <*a-gōcarin*+. (Yōga.) A yogic posture in which a person stuffs both his ear-holes with cotton and inclines his head alternately towards each shoulder, listening to the sound in his ears; காதுகளைப் பஞ்சால் அடைத்துக்கொண்டு தலையை இருதோள்களிலுஞ் சாய்த்துச் செவியில் உண்டாம் ஓசையைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் யோகாசன பேதம். (*யோகஞானு.* 34.)

அகோத்திரம் akōttiram, *n.* <*a-gōtra*. Want of good ancestry; நற்குலமின்மை. (W.)

அகோரம் akōram, *n.* <*a-ghōra*. 1. Wisdom; ஞானம். (*சி. சி.* 1, 59.) 2. Heat; உஷ்ணம். (*யாழ். அக.*)

அகோரை akōrai, *n.* perh. *ahōrātra*. Hour, a measure of time; இரண்டரை நாழிகை கொண்ட காலவளவு. (W.)

அகோவனம் akō-vaṉam, *n.* perh. *ahō*+. Waste land; தரிசு. *இத்தேவர் பழந்தேவதானத்தில் அகோவனமாகக் கிடந்த திடலை* (S. I. I. vii, 309).

அங்கக்காரன் aṅka-k-kāraṉ, *n.* <அங்கம் +. Body-guard; மெய்காவலன். (*திவ். நாய்ச்.* 2, 9, *உரை.*)

அங்கங்கே aṅkaṅkē, *adv.* <அங்கு+. Here and there, hither and thither; ஒவ்வோரிடத்தில். (R.)

அங்கசங்கம் aṅka-caṅkam, *n.* <*aṅga-saṅga*. Sexual intercourse; புணர்ச்சி. (*சிந்தா. நி.* 35.)

அங்கசம் aṅkacam, *n.* <*aṅga-ja*. (*நாநார்த்த.*) 1. Hair; உரோமம். 2. Blood; இரத்தம்.

அங்கசன் aṅkacaṉ, *n.* <*aṅga-ja*. Son; மகன். (*நாநார்த்த.*)

அங்கசாலை aṅka-cālai, *n.* perh. *aṅga*+. A tax paid by cultivators; குடிகள் இறுக்கும் வரிவகை. (I. M. P. Cg. 1095.)

அங்கசுத்தம் aṅka-cuttam, *n.* <id.+. An ornament; அணிவகை. (S. I. I. viii, 39.)

அங்கசூதம் aṅkacūtam, *n.* Indian laburnum; கொன்றை. (*சித். அக.*)

அங்கசேதனவித்தை aṅka-cētaṉa-vittai, *n.* <*aṅga*+*chēdana*+. Anatomy; உடற்கூற்றுநூல். *Mod.*

அங்கசேவை aṅka-cēvai, *n.* <id.+. Personal service to a preceptor, as washing his feet, etc.; குருவுக்குச் செய்யும் பாதப்ரட்சாளனம் முதலிய கைங்கரியம். (*விவேகசிந்.* 26.)

அங்கடியிங்கடி aṅkaṭi-y-iṅkaṭi, *adv.* <அங்கு + அடி + இங்கு +. Here and there; அங்குமிங்கும். *Nāñ.*

அங்கண் aṅ-kaṇ, *n.* <அம் +. Kindness, partiality; கண்ணோட்டம். அங்கணுடைய னவன் (கலித். 37, 22).

அங்கண்ணன் aṅ-kaṇṇaṉ, *n.* <id. + கண். One who is very affectionate; அதிசுபலன். அங் கண்ண னுண்டவென் னுருயிர்க் கோதிது (திவ். திரு வாய். 9, 6, 6).

அங்கணம் aṅkaṇam, *n.* cf. அங்கனம். Chebulic myrobalan; கடுக்காய். (வை. மூ.)

அங்கணன்[1] aṅ-kaṇaṉ, *n.* <அம் + கண். 1. One who has beautiful eyes; கண்ணழகுடையவன். அங்கணனுக்குரியார் (கம்பரா. கடிமண. 97). 2. One who has gracious eyes; கருணையான நோக்குடையவன். அழகனங்கணன் (கம்பரா. சித்திர. 1).

அங்கணன்[2] aṅkaṇaṉ, *n.* cf. அங்கவன். *Miruta-pāṣāṇam*, a mineral poison; மிருத பாஷாணம். (வை. மூ.)

அங்கணாளன் aṅ-kaṇ-āḷaṉ, *n.* <அம் + கண் + ஆள்-. Śiva; சிவபெருமான். கைக்கொண்ட அங்கணாளன் றிருவுருவம் (காஞ்சிப். சிவபுண். 33).

அங்கணேல்-தல் [அங்கணேற்றல்] aṅ-kaṇ-ēl-, *v. intr.* <id. + id. +. To awake; துயிலுணர்தல். தேவியை . . . அங்கணேற்றபிற் காணுது (பெருங. வத்தவ. 7, 92).

அங்கத்தி aṅkatti, *n.* cf. அங்குத்தை. A term of respect, meaning your worthiness, corresponding to *tāṅkaḷ, taṅkaḷ*; தாங்கள் தங்கள் என்ற பொருளில் வழங்கும் ஒரு மரியாதைச் சொல். *Loc.*

அங்கதம் aṅkatam, *n.* 1. Food of elephants; யானையின் உணவு. போர்த்தபிடி யினமு மங்கதங்கிட் டாம லறமெலிந்து (பஞ்ச. திருமு. 158). 2. cf. *aṅgada.* Breast; மார்பு. (அக. நி.)

அங்கதேவதை aṅka-tēvatai, *n.* <*aṅga* +. Attendant deity of a superior god; பரிவார தேவதை. அங்கதேவதைக்கு இருநாழி உரி அரி (T. A. S. ii, 173).

அங்கப்பால் aṅka-p-pāl, *n.* <அங்கம் +. Mother's milk; முலைப்பால். அங்கப்பா லுண்ணுமல் தேகம் உதித்திரோ (பெண்மதிமாலை, 30).

அங்கபங்கம் aṅkapaṅkam, *n.* [T. *aṅga-raṅga.*] Pomp, pride; கௌரவம். *Loc.*

அங்கபங்கமழி-த்தல் aṅkapaṅkam-aḻi-, *v. tr.* <அங்கபங்கம் +. To vex, irritate, torment; வருத்துதல். (W.)

அங்கபூவம் aṅka-pūvam, *n.* <*aṅga* + *pūrva.* (Jaina.) *Aṅgāgama* and *Pūrvāgama*; அங்காகம பூர்வாகமங்கள். அங்கபூவமாதிநூலோதி (மேருமந். 124).

அங்கம்[1] aṅkam, *n.* <*aṅga.* See அங்க சேவை. (வேதா. சூ. 12.)

அங்கம்[2] aṅkam, *n.* prob. *aṅka.* Chopping, cutting; வெட்டுகை. (பொதி. நி.)

அங்கம்[3] aṅkam, *n.* 1. cf. அங்கசூதம். Indian laburnum; கொன்றை. (பச். மூ.) 2. A petty cess; வரிவகை. (T. A. S. iii, 266.)

அங்கமணிக்கூடை aṅkamaṇi-k-kūṭai, *n.* <அங்கமணி +. A basket of presents to a bride; மணப்பெண்ணுக்குக் கூடையில் வைத்துக் கொடுக்கும் வரிசை. (R.)

அங்கமணித்திரவியம் aṅkamaṇi-tiravi-yam, *n.* <id. +. Dowry; சீதனப்பணம். (S. I. I. vi, 152.)

அங்கயோகம் aṅka-yōkam, *n.* <*aṅga* +. Yōga which consists of eight forms of discipline; அஷ்டாங்கயோகம். (R.)

அங்கரக்கன் aṅka-rakkaṉ, *n.* <id. + *rakṣa.* Body-guard; மெய்காவலன். அங்கரக்கர் சதகோடி யமைந்தோர் (கம்பரா. இராவணன்றானை காண். 10).

அங்கரமாதி aṅkaramāti, *n.* *Kavuri-pāṣāṇam*, a prepared arsenic; கவுரிபாஷாணம். (R.)

அங்கரமோதகி aṅkaramōtaki, *n.* A species of *nārattai*; கருநாரத்தை. (சித். அக.)

அங்கரவல்லி aṅkaravalli, *n.* <அங்கார வல்லி. A species of scammony swallow-wort; பெருங்குறிஞ்சா. (சித். அக.)

அங்கராயர் aṅkarāyar, *n.* A title of Kallars; கள்ளர் பட்டங்களு ளொன்று. (கள்ளர் சரித். 145.)

அங்கருகம் aṅka-rukam, *n.* <*aṅga* + *ruha.* Hair; மயிர். (சங். அக.)

அங்கரூகம் aṅka-rūkam, *n.* See அங்கருகம். (சிந்தா. நி. 35.)

அங்கலாய்ப்பு aṅkalāyppu, *n.* <அங்க லாய்-. Yearning; பேராவல். (யாழ். அக.)

அங்கலி[1] aṅkali, *n.* <*aṅguli.* 1. Finger; விரல். (சம். அக. MS.) 2. *Aivirali*, a creeper bearing red fruits; ஐவிரலி. (பச். மூ.)

அங்கலி² aṅkali, n. perh. aṅga. Breast; கொங்கை. (சித். அக.)

அங்கலிங்கம் aṅka-liṅkam, n. <id.+. Liṅgam worn by Liṅgāyats on their person; வீரசைவர்கள் தங்கள் சரீரத்தில் தரித்துக்கொள்ளும் இலிங்கம்.

அங்கவயிச்சியர் aṅka-vayicciyar, n. <id.+vaidya. Ayurvedic physician; ஆயுள் வேத வைத்தியன். (S. I. I. v, 164.)

அங்கவன் aṅkavaṉ, n. cf. அங்கணன். A mineral poison. See அங்கணன்². (வை. மூ.)

அங்கவித்திகை aṅka-vittikai, n. <aṅka-vidyā. Mathematics; கணிதம். (சிந்தா. நி. 37.)

அங்காடிப்பண்டம் aṅkāṭi-p-paṇṭam, n. <அங்காடி+. Article readily available in the market; எளிதிற் கடையிற் பெறக்கூடிய சரக்கு. அங்காடிப்பண்டங்கிடீர் எனக்கரிதாயிற்று (திவ். திரு நெடு். 16, வ்யா.).

அங்காத்தான் aṅkāttāṉ, n. cf. அக்காத் தான். Belleric myrobalan; தான்றி. (பச். மூ.)

அங்காரகதோஷம் aṅkāraka-tōṣam, n. <aṅgāraka+. (Astrol.) Malefic influence of Mars; செவ்வாய்த்தோஷம்.

அங்காரகம்¹ aṅkārakam, n. <aṅgāra-ka. Fire; தீ. (அக. நி.)

அங்காரகம்² aṅkārakam, n. <aṅga-rāga. Scented unguent; மேலேபூசும் வாசனைக் குழம்பு. (அக. நி.)

அங்காரகவல்லி aṅkāraka-valli, n. <aṅgāra-ka+. cf. அங்காரவல்லி. Bushy fire-brand teak; சிறுதேக்கு. (பச். மூ.)

அங்காரம் aṅkāram, n. <aṅgāra. (நாநார்த்த.) 1. Fire; நெருப்பு. 2. Charcoal; கரி.

அங்காரவல்லன் aṅkāra-vallaṉ, n. <id.+. cf. அங்காரவல்லி. (பரி. அக.) 1. See அங்காரகவல்லி. 2. A species of scammony swallow-wort; பெருங்குறிஞ்சா.

அங்காரிகை aṅkārikai, n. <aṅkārikā. (நாநார்த்த.) 1. Stalk of the sugar-cane; கரும்பின் தடி. 2. Bunch of murukku flowers; முருக்கம் பூங்கொத்து.

அங்காளகை aṅkāḷakai, n. cf. அங்காரிகை. Sugar-cane; கரும்பு. (பச். மூ.)

அங்காளதேவி aṅ-kāḷa-tēvi, n. <அம்+kāḷī+. Aṅkāḷammai, a village goddess; அங் காளம்மை என்னும் கிராமதேவதை. அங்காளதேவி யெனையாண்டுகொண்ட சோதி (பஞ்ச. திருமு. 670).

அங்கி aṅki, n. prob. agni. 1. Vermilion; சாதிலிங்கம். (வை. மூ.) 2. The 13th nakṣatra; அத்தநாள். (R.)

அங்கிசபாதி aṅkicapāti, n. cf. அங்குச பாதி. See அங்குசபாதி. (பரி. அக.)

அங்கிசம் aṅkicam, n. <haṃsa. Swan; அன்னப்புள். பிரமாவினுடைய இராச அங்கிசமும் (தக்கயாகப். 151).

அங்கிடியிங்கிடி aṅkiṭi-y-iṅkiṭi, adv. See அங்கடியிங்கடி. Nāñ.

அங்கிடுதத்தி aṅkiṭutatti, n. See அங்கிடு துடுப்பன், 2. (W.)

அங்கிடுதிருப்பி aṅkiṭutiruppi, n. cf. அங்கிடுதொடுப்பி. Tale-bearer; குறளை கூறு வோ-ன்-ள். அங்கிடுதிருப்பி எங்கடி போனும், சின்னண்ணன் செத்த இழவுக்குப் போனேன்.

அங்கிடுதுடுப்பன் aṅkiṭutuṭuppaṉ, n. [T. aṅgudu-tudipi.] 1. Tale-bearer; குறளை கூறுவோன். (R.) 2. One who frequently changes his party; turn-coat; அடிக்கடி நிலை பெயர்வோன். (W.) 3. Vagrant; நாடோடி. (W.)

அங்கித்தேவன் aṅki-t-tēvaṉ, n. <அங்கி +. The God of Fire; அக்கினிபகவான். அங்கித் தேவனருளென (பெருங். உஞ்சைக். 43, 151).

அங்கிதம் aṅkitam, n. <aṅkita. The name given, in a poem, to a person who is the hero; பாட்டுடைத்தலைவனை அப்பாட்டினுட் குறிக்கும் பெயர். ஓர் அங்கிதம் வைத்துப் பாடுகிறது. (R.)

அங்கிமாந்தம் aṅki-māntam, n. <அங்கி +. A kind of disease; நோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 94.)

அங்கிரி¹ aṅkiri, n. <aṅghri. Root, as of tree; மரவேர். (நாநார்த்த.)

அங்கிரி² aṅkiri, n. A cattle-disease; மாட்டுநோய்வகை. (பெரியமாட். 102.)

அங்கினி aṅkiṉi, n. prob. aṅganā. Aloe; கற்றாழை. (பரி. அக.)

அங்கிஷபாதி aṅkiṣapāti, n. See அங்குச பாதி. (யாழ். அக.)

அங்கிஷம் aṅkiṣam, n. <haṃsa. Swan; அன்னப்பறவை.

அங்குசபிகாரி aṅkucapikāri, n. cf. அங்குசபிசாரி. Horse-gram; கொள். (பச். மூ.)

அங்குசம் aṅkucam, n. cf. அங்குஸ்தான். Thimble; தையற்காரரின் விரற்கூடு. (R.)

அங்குசமுத்திரை aṅkuca-muttirai, n. <aṅkuśa-mudrā. A hand-pose in which the

index finger is bent forward like a hook; சுட்டு விரலை துறட்டிபோல் வளைப்பதாகிய முத்திரை. (செக். x, பக். 423.)

அங்குசரேகை aṅkuca-rēkai, n. < aṅkuśa +. (Palmistry.) A line in the palm, shaped like a hook; கைரேகைவகை. (திருவாரூ. குற. Ms.)

அங்குசரோசனம் aṅkucarōcaṉam, n. prob. aṅkuśa-rōcana. Flour of East Indian arrowroot; கூவைநீறு. (R.)

அங்குசவாதி aṅkucavāti, n. < haṁsa-pādikā. cf. அங்குசபாதி. Scabrous ovate unifoliate tick-trefoil; சிறுபுள்ளடி. (பச். மூ.)

அங்குசன் aṅkucaṉ, n. 1. Aṅkuca-pāṣāṇam, a mineral poison; அங்குசபாஷாணம். (வை. மூ.) 2. Magnet; காந்தம். (R.)

அங்குடம் aṅkuṭam, n. < aṅkuṭa. Key; திறவுகோல். (யாழ். அக.)

அங்குணம் aṅkuṇam, n. < ṭaṅkaṇa. cf. அங்கணம். Borax; வெங்காரம். (R.)

அங்குத்தி aṅkutti, n. See அங்கத்தி. Loc.

அங்குமிங்கும்பாடி aṅkum-iṅkum-pāṭi, n. < அங்கும் + இங்கும் +. 1. He who first joins one party and then another secretly, at the time of contest; turn-coat; முதலில் ஒரு கட்சியை யும் பின்னர் மறைவாக எதிர்க்கட்சியையுஞ் சேர் பவன். (W.) 2. Unreliable person; நம்பமுடியா தவன். Loc.

அங்குரகம் aṅkurakam, n. < aṅkura-ka. Nest; கூடு. (சிந்தா. நி. 39.)

அங்குரம்[1] aṅkuram, n. < aṅkura. Water; நீர். (நாநார்த்த.)

அங்குரம்[2] aṅkuram, n. Indian acalypha; குப்பைமேனி. (W.)

அங்குரி aṅkuri, n. < aṅguri. (சிந்தா. நி. 36.) 1. Finger; கைவிரல். 2. Toe; கால்விரல்.

அங்குலதோரணம் aṅkula-tōraṇam, n. < aṅgula-tōraṇa. cf. அங்குலிதோரணம். Marks of sacred ashes worn by Śaivites on their foreheads in three horizontal lines; சைவர்கள் நெற்றியிலணியும் விபூதித் திரிபுண்டரம். Cm.

அங்குலம் aṅkulam, n. < aṅgula. Ring-finger; அணிவிரல். (அக. நி.)

அங்குலி[1] aṅkuli, n. < aṅguli. 1. The tip of an elephant's trunk; யானைத்துதிக்கையின் நுனி. அக்கிரி குலங்கள்விடு மங்குலியி னுண்டிவலை (கலிங். 285). 2. Aivirali, a creeper bearing red fruits; ஐவிரலி. (பரி. அக.)

அங்குலி[2] aṅkuli, n. perh. aṅgula. (Yōga.) The space between the eye-brows, considered as the seat of the soul; ஆன்மாவின் இருப்பிடமாகக் கருதப்படும் புருவமத்திய ஸ்தானம். அங்குலி கூடி யகப்புறம் (திருமந். 1191).

அங்குலித்திரம் aṅkulittiram, n. < aṅguli-tra. Thimble; விரலுறை. (சிந்தா. நி. 39.)

அங்குலித்திராணம் aṅkuli-t-tirāṇam, n. < aṅguli +. See அங்குலித்திரம். (யாழ். அக.)

அங்குலிமுத்திரை aṅkuli-muttirai, n. < id. +. Signet ring; முத்திரை மோதிரம். (யாழ். அக.)

அங்குள் aṅkuḷ, n. Bitter snake-gourd; குறட்டைப்பழம். (வை. மூ.)

அங்குற்றி aṅkuṟṟi, n. < அங்கு + உறு-. See அங்கத்தி. Loc.

அங்குஷ்டம்[1] aṅkuṣṭam, n. Anaemia; பாண்டுவியாதி. (வை. மூ.)

அங்குஷ்டம்[2] aṅkuṣṭam, n. < aṅguṣṭha. (W.) 1. Thumb; பெட்டைவிரல். 2. Dwarfishness; குறளுருவம்.

அங்குஷ்டம்[3] aṅkuṣṭam, n. < aṅkuśa. Goad, elephant's hook; அங்குசம். (R.)

அங்கூடியிங்கூடி aṅkūṭi-y-iṅkūṭi, n. < அங்கு + ஊது- + இங்கு +. Tale-bearer; கோட் சொல்பவ-ன்-ள். Loc.

அங்கூரம் aṅkūram, n. < aṅkura. 1. Bud; தளிர். (சிந்தா. நி. 36.) 2. (Anat.) A process in the growth of bone; எலும்பிலுண்டாம் வளர்ச்சி. (W.)

அங்கையில்வட்டா-தல் aṅkaiyil-vaṭṭā-, v. intr. < அங்கை + வட்டு +. To be at hand; to be within one's reach; அடைதற்கு மிக எளியதா தல். அங்கையில்வட்டா மிவளெனக் கருதுகின்றாயே (திவ். பெரியதி. 10, 9, 3).

அச்சக்கொடை acca-k-koṭai, n. < அச்சம் +. Gift made out of fear; அச்சத்தாற் கொடுக்குங் கொடை. (சுக்கிரநீதி, 145.)

அச்சங்கரணை accaṅkaraṇai, n. A kind of thorny plant; முட்செடிவகை. (மருத்.)

அச்சடியன் accaṭiyaṉ, n. < அச்சு + அடி-. A kind of chintz for saree; சாயப்புடைவை வகை. (யாழ். அக.)

அச்சடையாளம் accaṭaiyāḷam, n. < id. +. Seal, signet bearing the symbol, as of a king; முத்திரை யச்சு. அச்சடையாளமாகிய வலியையுடைய புலியை அடையாளமாக இட்டு (பட்டி னப். 134, உரை).

அச்சணம் a-c-caṇam, *adv.* <அ + க்ஷணம். Immediately; உடனே. (R.)

அச்சத்திரி accattiri, *n.* cf. அச்சத்தி. Brinjal; கத்தரி. (சித். அக.)

அச்சதறி acca-tari, *n.* perh. அச்சு+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. i, 91.)

அச்சபல்லம் accapallam, *n.* <*accha-bhalla.* Bear; கரடி. (சிந்தா. நி. 50.)

அச்சம்[1] accam, *n.* <Pkt. *ajja.* Mother; அன்னை. (பொதி. நி. 19, பி-ம்.)

அச்சம்[2] accam, *n.* <*accha.* 1. Clearness; தெளிவு. (சூடு, 1, 1, 11.) 2. Crystal; பளிங்கு. (யாழ். அக.) 3. Bear; கரடி. (யாழ். அக.)

அச்சரிபுச்சரி accari-puccari, *n. Loc.* 1. Itching sensation; தினவெடுக்கை. 2. Annoyance; worry; தொந்தரவு. அச்சரிபுச்சரியாக இருக்கிறது.

அச்சலத்தி accalatti, *n.* Tediousness; weariness; களைப்பு. *Loc.*

அச்சவாரம் accavāram, *n.* <அச்சாரம். Earnest money; அச்சாரம்.

அச்சழிவு accaḻivu, *n.* <அச்சு+. Defaced coin, coin worn out by use; முத்திரைதேய்ந்த பணம். (பணவிடு. 142.)

அச்சறுக்கை[1] accaṟukkai, *n.* prob. எச்சரிக்கை. Caution, care; எச்சரிக்கை. (W.)

அச்சறுக்கை[2] accaṟukkai, *n.* perh. அச்சு + உறு-. Threat; பயமுறுத்துகை. (W.)

அச்சனம் accaṉam, *n.* perh. அச்சு + வனம். 1. A weaver's implement; நெய்வார் கருவிவகை. நூல் புடவையாய்த் திரிதற்கு அச்சன முதலாயின வொதனம் (நீலகேசி, 421, உரை). 2. Garlic; வெள்ளுள்ளி. (பரி. அக.)

அச்சாணி accāṇi, *n.* French chiretta; நிலவேம்பு. (சித். அக.)

அச்சிக்குதிரை acci-k-kutirai, *n.* <Malay. *achih*+. Achin pony; அச்சிமட்டம். (R.)

அச்சினி acciṉi, *n.* perh. *aṣṭa.* Eighth month; எட்டாமாதம். (சித். அக.)

அச்சு[1] accu, *n.* <*ac.* The letter *a*; அகரம். (சம். அக. Ms.)

அச்சு[2] accu, *n.* Yuga, epoch; யுகம். (W.)

அச்சு[3] accu, *n.* <*akṣa.* 1. Chariot; தேர். அச்சாசுவங்களையு மாங்கடித்து (பாரதவெண். 812). 2. A kind of coin; ஒருவகை நாணயம். இவ்வச்சு இருபத்தைந்தும் (S. I. I. v, 148).

அச்சுக்கட்டை accu-k-kaṭṭai, *n.* <அச்சு +. See அச்சுமரம். *Loc.*

அச்சுக்காவலி accu-k-kāvali, *n.* <அச்சு + காவல். A tax paid by ryots to the poligars for protection of the standing crops; பயிர்களின் பாதுகாப்புக்காகக் குடிகள் முற்காலத்துப் பாளையக்காரருக்குச் செலுத்திவந்த வரி. *Cm.*

அச்சுத்தடி accu-t-taṭi, *n.* <அச்சு+. Lever, in mechanics; நெம்புதடி. *Pond.*

அச்சுதப்பண்டாரம் accutappaṇṭāram, *n.* A title of Kaḷḷars; கள்ளர் பட்டங்களுளொன்று. (கள்ளர்சரித். 145.)

அச்சுதம் accutam, *n.* <*acyuta.* (Jaina.) The world of an Indra; இந்திரர்களுள் ஒருவனுக்குரிய உலகம். (தக்கயாகப். 265.)

அச்சுதன் accutaṉ, *n.* <*A-cyuta.* 1. Arhat; அருகக்கடவுள். அச்சுத னடிதொழுது (நன். 258). 2. Śiva, as the Imperishable Being; சிவபெருமான். (பொதி. நி.) 3. Skanda; முருகக்கடவுள். (பொதி. நி.)

அச்சுப்பூட்டிவிளையாடு-தல் accu-p-pūṭṭi-viḷaiyāṭu-, *v. intr.* <அச்சு+. To play with balls, tamarind seeds, etc.; பந்து புளியங்கொட்டை முதலியனகொண்டு விளையாடுதல். (R.)

அச்சுமரம் accu-maram, *n.* <id.+. Axle-tree; வண்டியில் உருள்கோத்த மரம். அச்சு மரத்தின் மேலே . . . நெடுகக்கிடக்கின்ற பருமரங்களை (பெரும்பாண். 48, உரை).

அச்சுவதரம் accuvataram, *n.* <*aśva-tara.* (நாநார்த்த.) 1. Mule; கோவேறுகழுதை. 2. A snake; ஒரு பாம்பு.

அச்சுவம் accuvam, *n.* <*aśva-gandhā.* Pellitory root; அக்கரகாரம். (பொதி. நி.)

அச்சுவமுகாதனம் accuva-mukātaṉam, *n.* <*aśva*+. (Yōga.) A yōgic pose in which the person sits cross-legged, places his elbows on his knees and rests his cheeks on the palm of his hands; கால்மடித்து இரண்டு முழந்தாளிலும் முழங்கைகளை யூன்றி இரண்டு உள்ளங்கைகளையும் கன்னத்தில் வைத்திருக்கும் யோகாசன வகை. (தத்துவப். 108, உரை.)

அச்சுவாகனம் accu-vākaṉam, *n.* <அச்சு +. Printing press; அச்சிடும் யந்திரம். *Mod.*

அச்சுவாதீதம் accuvātītam, *n.* cf. *aśva-māra.* A kind of red oleander; செவ்வலரி வகை. (சித். அக.)

அச்சை accai, *n.* prob. *ṛca.* Vēdic hymn; வேதவாக்கியம். முப்பத்திரண்டு அச்சையும் ஐஞ்சு வாரமுமோதி (T. A. S. i, 8).

அசக்கியம் acakkiyam, *n.* perh. *a-saṅkhya.* Sand containing lead; நாகமணல். (வை. மூ.)

அசக்கியன் acakkiyaṉ, *n.* <*a-śakya.* Unskilled or unfit person; இயலாதவன். (R.)

அசக்கீரம் aca-k-kīram, *n.* <*aja+kṣīra.* Goat's milk; ஆட்டுப்பால். (பரி. அக.)

அசகண்டம் acakaṇṭam, *n.* cf. அசகண்டா. A species of cleome; தைவேளை. (சித். அக.)

அசகணாகம் acakaṇākam, *n.* A kind of dholl; கருந்துவரை. (சித். அக.)

அசகம் acakam, *n.* <*aja.* Mountain sheep; வரையாடு. (சிந்தா. நி. 46.)

அசகரம் acakaram, *n.* <*aja-gara.* Boa-constrictor; மலைப்பாம்பு. (தேசிகப். 18, 1.)

அசகவம் acakavam, *n.* <*ajagava.* The bow of Śiva; சிவபெருமானுடைய வில். (சிந்தா. நி. 46.)

அசகாமிகம் acakāmikam, *n.* A kind of black bean; கருமொச்சை. (சித். அக.)

அசங்கதம் acaṅkatam, *n.* <*a-saṅgata.* (W.) 1. Irregularity; ஒழுங்கின்மை. 2. Contempt, disrespect; இகழ்ச்சி.

அசங்கம் acaṅkam, *n.* <*a-saṅga.* See அசங்கமம். (W.)

அசங்கமம் acaṅkamam, *n.* <*a-saṅgama.* (W.) 1. Disunion, opposition; ஒற்றுமையின்மை. 2. (Astron.) Opposition of the sun and planets; கிரகங்கள் சூரியனுக்கு எதிர்நிற்கை.

அசங்கன் acaṅkaṉ, *n.* <*a-saṅga.* One who is free from attachment; பற்றற்றவன். இந்த வான்மா வென்றுமே யசங்கனுவன் (விவேக சூடா. 114).

அசங்கிதம் acaṅkitam, *n.* <*a-sahyatā.* Uncleanliness; அசிங்கம். காக்கை யெச்சமாதிகளில் யாவருக்கும் அசங்கிதபுத்தி யெப்படித் தோற்றுமோ (வேதாந்தசாரம், பக். 6).

அசங்கியாதம் acaṅkiyātam, *n.* <*a-saṅkhyāta.* That which is innumerable; countlessness; எண்ணிக்கையற்றது. (மேருமந். 6, உரை.)

அசங்கையன் acaṅkaiyaṉ, *n.* <*a-śaṅka.* One who has no doubts; ஐயமில்லாதவன். அசங் கையனே யமரர்கடஞ் சங்கையெல்லாந் தீண்டானே (தேவா. 683, 9).

அசசரம் acacaram, *n.* cf. அச்சரம். (W.) 1. Cow's thorn; நெருஞ்சி. 2. Horse-radish tree; முருங்கை.

அசட்டாட்டம் acaṭṭāṭṭam, *n.* <அசடு + ஆட்டம். Contempt; புறக்கணிப்பு. (R.)

அசட்டி acaṭṭi, *n.* cf. அசமோதம். Bishop's weed; ஓமம். (பச். மூ.)

அசடு acaṭu, *n.* cf. கசடு. Fault; குற்றம். (W.)

அசத்கியாதி acat-kiyāti, *n.* <*asat-khyāti.* (Phil.) Error consisting in cognition of that which has no real substrate; இல்பொருளை உண்டென வுணரும் அறியாமை. (விசாரசந். 333.)

அசத்துரு acatturu, *n.* <*a-śatru.* Friend; நேசன். (W.)

அசத்யகதனம் acatya-kataṉam, *n.* <*a-satya+kathana.* Uttering lies; பொய்பேசுகை. அசத்யகதனமும் சுகதனுக்குண்டு (நீலகேசி, 1, உரை).

அசதி[1] acati, *n.* cf. *aśarīrin.* Voice from heaven, utterance of an invisible speaker; அசரீரி. உரைத்த தந்தரத்தே யோரசதி யாங்கு (பாரத வெண். 268).

அசதி[2] acati, *n.* perh. அசை-. Suddenness; சடுதி. (W.)

அசதிக்கிளவி acati-k-kiḷavi, *n.* <*hasiti*+. Derisive speech; பரிகாசச்சொல். அசதிக் கிளவி நயவர மிழற்றி (பெருங். இலாவாண. 17, 191).

அசதீபம் aca-tīpam, *n.* <*aja*+. A kind of light used in temple worship; கோயிலிலுள்ள ஆராதனைத் தீபவகை. (பரத. ஒழிபி. 41, உரை.)

அசப்பு acappu, *n.* See அசதி[2]. (சித். அக.)

அசபம் acapam, *n.* <*a-japā.* The *haṃsa* mantra, known as *ajapā;* அஜபா மந்திரம். (W.)

அசம் acam, *n.* <*aja-mōdikā.* See அசமடம். (T. C. M. ii, 2, 429.)

அசம்பவம் acampavam, *n.* <*a-sambhava.* 1. Nothingness; சூனியம். (சித். அக.) 2. Non-existence; பிறவாமை. (W.) 3. Falsehood; பொய். (தருக்கசங். நீலகண். 15.)

அசம்பாதை acampātai, *n.* perh. *asambādha.* The route of an army; சேனை செல்லும் வழி. (சிந்தா. நி. 55.)

அசம்பாவிதோபமை acampāvitōpamai, *n.* <*a-sam-bhāvita*+. (Rhet.) Simile in which a non-existent quality is taken as the

basis of comparison; கூடாவுவமை. (தண்டி. 30, உரை.)

அசம்பிரேட்சியம் acampirēṭciyam, n. <a-sam-prēkṣya. Lack of forethought; முன் சாக்கிரதை யின்மை. (சிந்தா. நி. 59.)

அசமசமன் acama-caman, n. <a-sama+ sama. Person comparable only to peerless men; ஒப்பிலாதாருக்கு ஒப்பானவன். அரிகேசரி அசமசமன் ஸ்ரீமாறவர்மன் (பெருந்தொ. 889).

அசமடம் acamaṭam, n. <aja-mōdā. Bishop's weed; ஓமம். (பரி. அக.)

அசமந்தம் aca-mantam, n. <a-sam-bandha. Irrelevance; சம்பந்தமின்மை. (W.)

அசமம் acamam, n. (பரி. அக.) 1. cf. அசம். Bishop's weed. See அசமடம். 2. Water thorn; நீர்முள்ளி.

அசமாருதம் acamārutam, n. cf. அசமருதம். Country fig; அத்தி. (சித். அக.)

அசமானம் acamāṉam, n. <a-samāna. That which has no equal; ஒப்பில்லாதது. (சிந்தா. நி. 52.)

அசமோதை acamōtai, n. <aja-mōdā. (நாநார்த்த.) 1. Bishop's weed; ஓமம். 2. Gum of silk cotton; இலவம் பிசின்.

அசர் acar, n. <அசறு. Dandruff, scurf; தலைப்பொடுகு. (வை. மூ.)

அசரணம் acaraṇam, n. <a-śaraṇa. Absence of protection or refuge; புகலின்மை. (ஜீவஸம். Ms.)

அசரணன் acaraṇaṉ, n. <a-śaraṇa. He who has no refuge; புகலற்றவன்.

அசரணை acaraṇai, n. <a-śaraṇā. She who has no refuge; புகலற்றவள். அசரணையாய்ப் புறந்திண்ணையிற் கிடந்து (நீலகேசி, 246, உரை).

அசராதி acarāti, n. cf. அசராது. Indian laburnum; கொன்றை. (சித். அக.)

அசரீரன் acarīraṉ, n. <a-śarīra. Kāma, the God of Love; மன்மதன். (சிந்தா. நி. 55.)

அசரீரி acarīri, n. <a-śarīrin. (Jaina.) *Citta-paramēṣṭi*, the perfected one; சித்த பரமேஷ்டி. அருக னசரீரி யாசிரியன் (திருக்கலம். 41).

அசல்விட்டுக்கிட-த்தல் acal-viṭṭu-k-kiṭa-, v. intr. <அசல் + விடு- + . To remain unharvested while the fields round about are harvested; சூழ்ந்துள்ள நிலங்கள் அறுவடையான பின்னும் அறுவடையாகாதிருத்தல். *Nāñ.*

அசல்விடு-தல் acal-viṭu, v. intr. <id. +. See அசல்விட்டுக்கிட-. *Nāñ.*

அசலகத்தான் acalakattāṉ, n. <அசலகம். Neighbour; அடுத்த வீட்டுக்காரன். (R.)

அசலகால் acala-kāl, n. <a-cala +. South-wind; தென்றல். (சிந்தா. நி. 56.)

அசலசலலிங்கம் acala-cala-liṅkam, n. <id. + cala +. (Śaiva.) A kind of liṅga; ஒருவகை லிங்கம். (சைவச. பொது. 123, உரை.)

அசலம் acalam, n. <a-cala. 1. *Kar-pāṣāṇam*, a mineral poison; கற்பாஷாணம். (வை. மூ.) 2. Wedge used in splitting wood, peg, stake; ஆப்பு. (நாநார்த்த.)

அசலலிங்கம் acala-liṅkam, n. <id. +. (Śaiva.) Immovable symbols of worship, such as the *gōpura* of a temple; வழிபாட்டுக்குரிய கோபுர முதலியன. (சைவச. பொது. 122.)

அசலிடு-தல் acal-iṭu-, v. intr. <அசல் +. To pass beyond the limits; to overstep; எல்லை கடத்தல். ப்ராதிகூல்யம் அசலிட்டுத் தன்னளவும் வருமென்று (திவ். பெருமாள். 3, 1, அவ.).

அசலை[1] acalai, n. <அசரை. cf. அயிலை. A kind of fish; மீன்வகை. நெற்றலி யசலை மசறி (குருகூர்ப். 20).

அசலை[2] acalai, n. <a-calā. That which is immovable; அசையாதது. (சி. சி. பாயி. சிவ ஞானப்.)

அசறு acaṟu, n. <அயறு. Impure matter in an ulcer or sore; புண்ணிலுள்ள அழுக்கு. *Loc.*

அசறுக்கம் acaṟukkam, n. Dark-red colour; கருஞ்சிவப்பு நிறம். (W.)

அசறை acaṟai, n. cf. அசரை. Loach; அயிரை மீன். (W.)

அசன் acaṉ, n. <aja. 1. Viṣṇu; திருமால். (நாநார்த்த.) 2. Śiva; சிவபிரான். (நாநார்த்த.) 3. The God of Love; மன்மதன். (நாநார்த்த.) 4. A son of Raghu; இரகுசக்கரவர்த்தியின் மகன். (நாநார்த்த.) 5. The God who actuates the *udāṉaṉ*; உதானவாயுவுக்கு நியந்தாவான கடவுள். (வேதாந்தசாரம், பக். 43.)

அசன்னியம் acaṉṉiyam, n. <a-janya. Omen; சகுனம். (சிந்தா. நி. 56.)

அசனசாலை acaṉa-cālai, n. <aśana +. Eating house; சாப்பாட்டு வீடுதி. *Pond.*

அசனப்பூடு acaṉa-p-pūṭu, n. <அசனம் +.. Garlic; வெள்ளைப்பூடு. (சித். அக.)

அசனம் acaṉam, *n.* <*hasana.* Laughing; சிரிக்கை. (நாநார்த்த.)

அசனவு acaṉavu, *n.* A kind of country fig; இலையத்தி. (பரி. அக.)

அசனாசயம் acaṉācayam, *n.* <*aśana*+*ā-śaya.* Stomach; இரைப்பை. (W.)

அசனாத் acaṉāt, *n.* <Arab. *asnād.* Order, warrant; கட்டளை. (P. T. L.)

அசனி acaṉi, *n.* <*hasanī.* Fire-pot; தீச்சட்டி. (நாநார்த்த.)

அசக்ஷு-தரிசனாவரணீயம் acakṣu-taricaṉāvaraṇīyam, *n.* <*a-cakṣu*+*darśana*+. (Jaina.) A sub-division of *taricaṉāvaraṇīyam* which prevents the right perception of things; உண்மைக்கொள்கையைக் காணவொட்டாமற் றடுக்கும் தரிசனாவரணீயவினைவகை. (மேருமந். 169, உரை.)

அசா acā, *n.* <அயா. Distress; துன்பம். அரிவை புலம்பசா விடவே (குறுந். 338).

அசாகசம்[1] acākacam, *n.* <*a*+*sāhasa.* Gentleness; அமைதி. (யாழ். அக.)

அசாகசம்[2] acākacam, *n.* Lie; பொய். (யாழ். அக.)

அசாகம் acākam, *n.* Pipal; அரசு. (பரி. அக.)

அசாரம் acāram, *n.* <*a-sāra.* Castor plant; ஆமணக்கு. (சிந்தா. நி. 59.)

அசி[1] aci, *n.* perh. *asi.* Soul; ஆன்மா. (W.)

அசி[2] aci, *n.* prob. *asira.* Arrow; அம்பு. (பொதி. நி.)

அசிகை acikai, *n.* <*asūyā.* Envy, jealousy; பொறாமை. *Colloq.*

அசிங்கம் aciṅkam, *n.* <*a-sahya.* Disgust; அருவருப்பு. *Loc.*

அசிங்ஙுவத்தன்மை aciṅṅuva-t-taṉmai, *n.* <*a-sahya-tva.* Non-attachment in respect of one's own affairs; தன்சொந்த விஷயத்தில் பற்றில்லாமை. (விசாரசந். 341.)

அசித்திரன் acittiraṉ, *n.* <*aśitra.* Thief; கள்வன். (சிந்தா. நி. 57.)

அசிதம்[1] acitam, *n.* <*a-jita.* That which is unconquerable; வெல்லக்கூடாதது. (நாநார்த்த.)

அசிதம்[2] acitam, *n.* <*hasita.* (நாநார்த்த.) 1. That which laughs; சிரிப்பது. 2. That which blossoms; அலர்வது.

அசிதன்[1] acitaṉ, *n.* <*a-jita.* (நாநார்த்த.) 1. He who is unconquerable; வெல்லற்கரியோன். 2. Viṣṇu; திருமால்.

அசிதன்[2] acitaṉ, *n.* <*a-sita.* (நாநார்த்த.) 1. Saturn; சனி. 2. Blue-coloured person; நீலநிறத்தோன்.

அசிந்தம் acintam, *n.* <*a-cintya.* A thousand quadrilions; ஒரு பேரெண். (யாழ். அக.)

அசிப்பு acippu, *n.* <அசி-. Derisive laughter; அவமதிச் சிரிப்பு. அசிப்பிலனுகி (பெருங். மகத. 14, 225).

அசிபதம் aci-patam, *n.* <*asi*+*pada.* The word *asi* in the sentence, *tat-tvam-asi;* தத்துவமசி என்னும் வாக்கியத்தில் அசி என்னுஞ் சொல். தத்துவபதார்த்தமக ளிரண்டுக்கும் அசிபதத்தினுல் ஐக்கியங்கூடும் (வேதாந்தசா. 79).

அசிரத்தை acirattai, *n.* <*a-śraddhā.* Inattention, indifference; கவனிப்பின்மை.

அசிரம்[1] aciram, *n.* <*ajira.* (நாநார்த்த.) 1. Wind; காற்று. 2. Object of the senses; சப்தாதி விஷயம். 3. Frog; தவளை. 4. Court-yard; முற்றம். 5. Body; உடம்பு.

அசிரம்[2] aciram, *n.* <*aśira.* Fire; தீ. (நாநார்த்த.)

அசிரன் aciraṉ, *n.* <*aśira.* (நாநார்த்த.) 1. Agni; அக்கினி. 2. Sun; சூரியன். 3. Kabandha, a demon; கவந்தன்.

அசினபத்திரிகை aciṉa-p-pattirikai, *n.* <*ajina-patrikā.* Bat; வௌவால். (யாழ். அக.)

அசீர்[1] acīr, *n.* <U. *hāzir.* Readiness; ஆயத்தம். (யாழ். அக.)

அசீர்[2] acīr, *n.* Domestic utensils; தட்டுமுட்டு. (யாழ். அக.)

அசு acu, *n.* <*asu.* Life-breath; பிராணவாயு. (சிந்தா. நி. 57.)

அசுகி acuki, *n.* Mustard; கடுகு. (பரி. அக.)

அசுகை acukai, *n.* perh. *a-sahya.* Loathing, disgust; அருவருப்பு. (தெய்வச். விறலி. 504.)

அசுதாரணன் acutāraṇaṉ, *n.* <*asu-dhāraṇa.* Śiva; சிவபிரான். (சிந்தா. நி. 54.)

அசுதி acuti, *n.* Enema, clyster; ஆசனவாய் வழியே குழலாற் செலுத்தும் மருந்து. *Pond.*

அசுதை acutai, *n.* <*a-sudhā.* Poison; நஞ்சு. (சிந்தா. நி. 50.)

அசுப்பு acuppu, *n.* <அசப்பு. Inattentiveness, absence of mind; கவனமின்மை. *Pond.*

அசுபதி acupati, *n.* Gold; தங்கம். (வை. மூ.)

அசுபபாவனை acupa-pāvaṉai, *n.* <*a-śubha*+. (Buddh.) Contemplation of the disgusting nature of the body and of its impermanence; சரீரத்தின் அசுசி அநித்தியம் முதலிய வற்றைக் கருதும் ஸ்ரீலக்ஷணபாவனே. (மணி. பக். 388, கீழ்க்குறிப்பு.)

அசுபம்[1] acupam, *n.* <அசுவம். Indian winter cherry; அமுக்கிரா. (பச். மூ.)

அசுபம்[2] acupam, *n.* <*a-śubha.* (நாநார்த்த.) 1. Sin; பாவம். 2. Evil; தீமை.

அசும்பு acumpu, *n.* <அசும்பு-. (பொதி. நி.) 1. Scattering, throwing; வீசுகை. 2. Lustre; காந்தி. 3. Want, poverty; வறுமை.

அசுரகுஞ்சரம் acura-kuñcaram, *n.* <*asura*+. An asura named Kayamukācuraṉ; கயமுகாசுரன். (தக்கயாகப். 3, உரை.)

அசுரசத்துவம் acura-cattuvam, *n.* <id.+. (Erot.) A characteristic of women, one of *pattu-cattuvam*, q.v.; மகளிர்க்குரிய பத்து சத்துவங்களு ளொன்று. (கொக்கோ.)

அசுரம் acuram, *n.* <*asura.* A form of marriage in which the bridegroom obtains the bride by bedecking her with jewels and by paying bride-price to her relations; தலைமகட்குப் பொன்பூட்டிச் சுற்றத்தார்க்கு வேண்டுவன கொடுத் துக் கொள்ளும் மணவகை.

அசுரவாத்தியம் acura-vāttiyam, *n.* prob. *a*+*svara*+. Musical instruments like drum, etc.; முரசு முதலிய வாத்தியம். *Nāñ.*

அசுவசட்டிரம் acuvacaṭṭiram, *n.* <*aśva-daṃṣṭra.* Cow's thorn; நெருஞ்சி. (W.)

அசுவத்தவிவாகம் acuvatta-vivākam, *n.* <*aśvattha*+. Rites of marriage performed with a pipal tree as bridegroom and a margosa as bride, the pipal having been planted by a sonless person with a view to begetting a son and having been reared by him as his first son; பிள்ளையில்லாதவன் பிள்ளைப்பேறடையும் பொருட்டு அரசமரத்தை நட்டு மகனுகக் கருதி வளர்த்துப் பின் அவ்வரசமரத்துக்கு வேம்பை மனைவி யாக்கிப் புரியும் கலியாணச்சடங்கு. *Colloq.*

அசுவதாட்டியா-தல் acuva-tāṭṭi-y-ā-, *v. intr.* <அசுவம்+தாட்டி+ஆ-. To be fluent in speaking; பேச்சு முதலியவற்றில் தட்டுத்தடையிலதா தல். அவன் அசுவதாட்டியாய்ப் பேசுகிறான். (W.)

அசுவதீபம் acuva-tīpam, *n.* <*aśva*+. A kind of temple light, used in worship; கோயில் ஆராதனைத் தீபவகை. (பரத. ஒழிபி. 42.)

அசுவந்தம்[1] acu-v-antam, *n.* <*asu*+*anta.* Death; மரணம். (யாழ். அக.)

அசுவந்தம்[2] acuvantam, *n.* <*aśmanta.* (யாழ். அக.) 1. Field; வயல். 2. Oven; அடுப்பு.

அசுவபதி acuva-pati, *n.* <*aśva*+. A title of Vijayanagar kings; விஜயநகர அரசர் தரித்த பட்டப்பெயர்களு ளொன்று. (I. M. P. Md. 81.)

அசுவம் acuvam, *n.* <*a-śubha.* That which is unclean; தூய்மையற்றது. அவைதா நிலை யாதுயரா மசுவம் (நீலகேசி, 493).

அசுவமியம் acuvamiyam, *n.* prob. *aśva. Kutirai-p-paṟ-pāṣāṇam,* a mineral poison; குதிரைப்பற்பாஷாணம். (வை. மூ.)

அசுவமேதப்பிரதக்ஷிணம் acuva-mēta-p-piratakṣiṇam, *n.* <*aśva-mēdha*+. Circumambulation of the outer court-yard of the temple at Tiruviṭai-marutūr; திருவிடைமருதூரில் வெளிப்பிராகாரத்தை வலம்வருகை. (கோபாலகிருஷ். 8.)

அசுவை acuvai, *n.* That which is not attested or proved; அத்தாட்சியற்றது. (யாழ். அக.)

அசுனம் acuṉam, *n.* <*laśuna.* Garlic; வெள்ளுள்ளி. (பரி. அக.)

அசுனாதி acuṉāti, *n.* cf. அகனாதி. Mercury; இரதம். (வை. மூ.)

அசூசை acūcai, *n.* <*asūyā.* Envy; பொறாமை. *Loc.*

அசூதி acūti, *n.* <*a-sūti.* Sterile woman; மலடி. (W.)

அசூர் acūr, *n.* <U. *huzūr.* Presence, as of a person in authority; சமுகம். (P. T. L.)

அசூர்வாசலட்டவணை acūr-vācal-aṭṭavaṇai, *n.* <அசூர்+வாசல்+. Palace accounts; அரண்மனைக் கணக்கு. அசூர்வாசலட்டவணையிற் பிர வேசச்செலவெழுதி (சரவண. பணவிடு. 146).

அசூரி acūri, *n.* cf. வசூரி. Small-pox; வைசூரி. (யாழ். அக.)

அசேவகவாதம் acēvaka-vātam, *n.* <*a-sēvaka*+*vāta.* A kind of ventrosity in the body; உடலிலுண்டாம் வாதநோய் வகை. (R.)

அசை[1] acai, *n.* <அசை-. 1. Fault, blemish; குற்றம். (சம். அக. Ms.) 2. Body, trunk; உடல். (மனையடி. 9.)

அசை[2]-தல் acai-, 4 *v. intr.* To feel pain; நோதல். (பொதி. நி.)

அசைகை acaikai, *n.* <*asūyā.* Envy; பொறாமை. (W.)

அசைந்தாடு-தல் acaintāṭu-, *v. intr.* <அசை-+. To dance; கூத்தாடுதல். (R.)

அசைந்தாடுசீலை acaintāṭu-cīlai, *n.* <அசைந்தாடு-+. Cradle improvised out of cloth; தொட்டிற்சீலை. (R.)

அசைபறி-தல் acai-paṟi-, *v. intr.* <அசை +. To chew the cud; அசைபோடுதல். (R.)

அசையாத்துரையர் acaiyātturaiyar, *n.* A title of Kaḷḷars; கள்ளர் பட்டங்களு ளொன்று. (கள்ளர்சரித். 145.)

அசைவு acaivu, *n.* <அசை-. 1. Slip, failure; தப்பு. அசைவிலெழுந்து (மதுரைக். 650). 2. Eating; உண்கை. நஞ்சினை யசைவுசெய்தவன் (தேவா. 581, 3). 3. End; முடிவு. (சம். அக. Ms.)

அசைவுபோடு-தல் acaivu-pōṭu-, *v. intr.* <அசைவு+. See அசைவெட்டு-. *Loc.*

அசைவெட்டு-தல் acai-veṭṭu-, *v. intr.* <அசை+. To chew the cud; அசையிடுதல். (W.)

அசோகம்[1] acōkam, *n.* <*a-śōka.* East Indian kino; திரிசுமரம். (நாநார்த்த.)

அசோகம்[2] acōkam, *n.* <*aśōkā.* Mercury; பாதரசம். (நாநார்த்த.)

அசோகம்[3] acōkam, *n.* cf. அசோணம். Plantain; வாழை. (W.)

அசோகு acōku, *n.* <*a-śōka.* Health; ease; சுகம். (பொதி. நி.)

அசோணம் acōṇam, *n.* Plantain; வாழை. (சித். அக.)

அசோதம் acōtam, *n.* (பரி. அக.) 1. Indigo; அவுரி. 2. Lodhra; வெள்ளிலோத்திரம்.

அஞ்சணங்கம் añcaṇaṅkam, *n.* <அஞ்சு. The five divisions of grammar; பஞ்ச இலக்கணம். (யாழ். அக.)

அஞ்சணங்கியம் añcaṇaṅkiyam, *n.* <id. The five classics; பஞ்ச இலக்கியம். (யாழ். அக.)

அஞ்சபாதம் añca-pātam, *n.* <*haṃsa*+*pāda.* (W.) 1. Foot of the swan; அன்னப் புள்ளின் அடி. 2. Caret mark; புள்ளடிக்குறி.

அஞ்சபாஷாணம் añcapāṣāṇam, *n.* perh. அஞ்சனபாஷாணம். A mineral poison; பிறவிப்பாஷாணவகை. (பரி. அக.)

அஞ்சம் añcam, *n.* <*haṃsa.* (நாநார்த்த.) 1. White bull; வெள்ளையெருது. 2. *Pirāṇaṉ*, one of the vital airs of the body; பிராணவாயு.

அஞ்சமிருகல் añcamirukal, *n.* Lesser galangal; சிற்றரத்தை. (பரி. அக.)

அஞ்சல்தா-தல்[அஞ்சல்தருதல்] añcal-tā-, *v. intr.* <அஞ்சு-+அல் neg.+. To assure protection, as saying 'Fear not'; அபயந் தருதல். அடைக்கலங்கொண் டஞ்சல்தந்து (தேசிகப். 3, 9).

அஞ்சலி[1] añcali, *n.* <*añjali.* Ollock, a measure of capacity; உழக்கு. (நாநார்த்த.)

அஞ்சலி[2] añcali, *n.* (சிந்தா. நி. 64.) 1. A beetle; வண்டுவகை. 2. cf. *añjanikā.* Lizard; பல்லி.

அஞ்சலி[3] añcali, *n.* prob. அஞ்சல். Simpleton, fool; பேதைமையுள்ளவ-ன்-ள். (அக. நி.)

அஞ்சலிகை añcalikai, *n.* <அஞ்சலி. A kind of bat; வௌவால்வகை. (R.)

அஞ்சலொட்டகம் añcal-oṭṭakam, *n.* <அஞ்சல்+. Post camel; தபாலைக் கொண்டு செல்லும் ஒட்டகம். (R.)

அஞ்சற்காகிதம் añcaṟ-kākitam, *n.* <id. +. Post-letter; தபாற் காகிதம். (R.)

அஞ்சன் añcaṉ, *n.* <*haṃsa.* (நாநார்த்த.) 1. Kāma; மன்மதன். 2. Viṣṇu; திருமால். 3. One who is not envious; பொறாமை யில்லாதவன். 4. Person of eminence; சிரேஷ்டன். 5. Munificent king; கொடையாளியான அரசன். 6. The Supreme Being; பரமான்மா.

அஞ்சனகேசி añcaṉa-kēci, *n.* <*añjana*+*kēśa.* A treatise on logic; ஒரு தருக்கநூல். (யாப். வி. பக். 540.)

அஞ்சனத்திரயம் añcaṉa-t-tirayam, *n.* <அஞ்சனம்+. The three kinds of magical ointments for tracing anything hidden, viz., *pūtāñcaṉam, cōrāñcaṉam, pātāḷāñcaṉam;* மறை பொருளைக் காட்டுவனவாகக் கருதப்படும் பூதாஞ்சனம் சோராஞ்சனம் பாதாளாஞ்சனம் என்னும் மூவகை மைகள். (W.)

அஞ்சனதார் añcaṉatār, *n.* cf. அஞ்சனு தார். Estimator or appraiser of produce; சாது படி மதிப்பிடுவோன். (R. T.)

அஞ்சனப்படம் añcaṉa-p-paṭam, *n.* <அஞ்சனம்+. Cloth on which a figure is drawn with charcoal; கரியாற் சித்திரம் வரையப் பட்ட படத்துணி. (பஞ்சதசப்பிர. 2.)

அஞ்சனம்[1] añcaṉam, *n.* <*añjana.* 1. 1. See அஞ்சனகேசி. (யாப். வி. பக். 540.) 2. Indigo; அவுரி. (வை. மூ.) 3. Marble; சலவைக் கல். (R.)

அஞ்சனம்[2] añcaṉam, *n.* <மஞ்சனம். Ceremonial bath, as of a deity; மந்திரபூர்வமாக நீராட்டுகை. (பொதி. நி.)

அஞ்சனலா añcaṉalā, *n.* perh. அஞ்சனம் + அலர். (பரி. அக.) 1. Mussel-shell creeper; கருங்காக்கணம். 2. Blue nenuphar; நீலோற்பலம்.

அஞ்சனவுருவன் añcaṉa-v-uruvaṉ, *n.* <id. +. Viṣṇu; திருமால். அஞ்சனவுருவன் றந்து நிறுத்தாங்கு (புறநா. 174).

அஞ்சஷ்டசத்துச்சபை añcaṣṭa-cattu-c-capai, *n.* perh. அஞ்சு + அஷ்டம் + சத்து +. See அஞ்சஷ்டசபை. (M. E. R. 1916, p. 115.)

அஞ்சஷ்டசபை añcaṣṭa-capai, *n.* perh. id. + id. +. Village committee; கிராமசபை வகை. (Anc. Dec. 326.)

அஞ்சாணிமூலி añcāṇi-mūli, *n.* cf. அச்சாணிமூலி. Hedge twiner; வேலிப்பருத்தி. (W.)

அஞ்சாலி añcāli, *n.* perh. அஞ்சு. A petty cess; வரிவகை. (T. A. S. v, 218.)

அஞ்சாலிகள் añcālikaḷ, *n.* <அஞ்சாலி. Cultivators, so called because they are entitled to only one-fifths of the produce of their cultivation, the remainder being paid to the king; நிலவருவாயில் ஐந்தி லொருபங்கை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு நான்கு பங்கை அரசனுக்குக் கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படும் குடிகள். (R.)

அஞ்சானனம் añcāṉaṉam, *n.* cf. பஞ்சானனம். Lion; சிங்கம். (யாழ். அக.)

அஞ்சி añci, *n.* <*añc.* Chief, master; எசமானன். (யாழ். அக.)

அஞ்சிகம் añcikam, *n.* perh. *akṣika.* Eye; கண். (மறை. அக.)

அஞ்சிட்டன் añciṭṭaṉ, *n.* <*añjiṣṭha.* Sun; சூரியன். (சிந்தா. நி. 66.)

அஞ்சிமூலம் añci-mūlam, *n.* prob. அஞ்சு +. A tax; வரிவகை. (T. A. S. iii, 216.)

அஞ்சினான்புகலிடம் añciṉāṉ-pukal-iṭam, *n.* <அஞ்சு- +. Asylum for the timid; பயங்கொண்டோர் அடைக்கலம் புகும் இடம். (T. A. S. iv, 98.)

அஞ்சினி añciṉi, *n.* <அஞ்சு. Fifth month; ஐந்தாம் மாதம். (கரு. அக.)

அஞ்சீரம் añcīram, *n.* <*añjīra.* Fruit of the country fig; அத்திப்பழம். (வை. மூ.)

அஞ்சு añcu, *n.* A cant used in dice-play; கவறாட்டத்தில் வழங்கும் ஒரு குழூஉக்குறி. (கந்தபு. கயமுகனுற். 167.)

அஞ்சுகம்[1] añcukam, *n.* <*aṃśuka.* (நாநார்த்த.) 1. Upper cloth; உத்தரீயம். 2. Fine cloth; மெல்லாடை.

அஞ்சுகம்[2] añ-cukam, *n.* <அம் + சுகம். Parrot; கிளி. (சிந்தா. நி. 70.)

அஞ்சுபஞ்சலத்தார் añcu-pañcalattār, *n.* <அஞ்சு + பஞ்சாளத்தார். *Pañca-kammāḷar*, the five artisan classes; பஞ்சகம்மாளர். (I. M. P. Cg. 371.)

அஞ்சுபதம் añcu-patam, *n.* <id. +. The five-lettered mantra whose presiding deity is Śiva; பஞ்சாட்சரம். (தேவா. 744, 1.)

அஞ்சுமுத்துத்தாவடம் añcu-muttu-t-tāvaṭam, *n.* <id. + முத்து +. A necklace of five strings of pearls; ஐந்து முத்துவடங்களாலான கழுத்தணி வகை. அஞ்சுமுத்துத்தாவட மொன்றுயிருக்கு மது (திவ். பெரியதிரு. 1, 1, 5, அரும்.).

அஞ்சுமேனிதிரமம் añcumēṉitiramam, *n.* A coin; ஒரு நாணயம். (M. E. R. 322 of 1923.)

அஞ்சுவண்ணம் añcu-vaṇṇam, *n.* <அஞ்சு +. A trade guild; ஒருசார் வணிகர் குழு. (T. A. S. ii, 69.)

அஞ்சுவர்ணத்தோன் añcu-varṇattōṉ, *n.* <id. +. Zinc; துத்தநாகம். (R.)

அஞ்சுவன்னம் añcu-vaṉṉam, *n.* <id. + வண்ணம். See அஞ்சுவண்ணம். அயன்மிகு தானைய ரஞ்சுவன்னத்தவர் (களவியற். 86).

அஞ்சுவனத்தார் añcu-vaṉattār, *n.* <id. +. A sect of Muhammadan weavers; முகம்மதியருள் தறிநெய்வார் வகையினர். (R.)

அஞ்செலி añceli, *n.* perh. *añjali.* 1. Wormkiller; ஆடுதின்னாப்பாளை. (சித். அக.) 2. Fragrant screw pine; தாழை. (பச். மூ.)

அஞ்சைக்களம் añcai-k-kaḷam, *n.* <அஞ்சை +. Shrine of Śiva at Koṭuṅ-kōḷūr, the modern Cranganore; கொடுங்கோளூரிலுள்ள சிவாலயம். கடலங்கரைமேன் மகோதை . . . அஞ்சைக்களத் தப்பனே (தேவா. 913, 1).

அஞ்ஞத்துவம் aññattuvam, *n.* <*ajña-tva.* Spiritual ignorance; அஞ்ஞானம். (சிந்தா. நி. 66.)

அஞ்ஞவதைப்பரணி añña-vatai-p-paraṇi, *n.* <*a-jña* + *vadha* +. A *paraṇi* poem on Vedānta philosophy, by Tattuvarāyar; வேதாந்தபரமாகத் தத்துவராயர் பாடிய பரணிப் பிரபந்தம். (தக்கயாகப். பக். 153.)

அஞ்ஞாழிக்கால் a-ñ-ñāḻi-k-kāl, n. <ஐ + நாழி +. A grain measure; மரக்கால்வகை. (S. I. I. iii, 241.)

அஞ்ஞானாசிரவம் aññāṉāciravam, n. <*a-jñāna + āsrava*. Spiritual ignorance; ஞானமின்மை. (மேருமந். 98, உரை.)

அஞ்ஞை[1] aññai, n. prob. அம். Beauty; அழகு. (பொதி. நி.)

அஞ்ஞை[2] aññai, n. <*a-jña*. (பொதி. நி.) 1. Ignorant person; அறிவிலான். 2. He-goat, male of the sheep; கிடாய்.

அஞல் añal, n. cf. அஞலம். A species of gnat; கொசுகு. (சிந்தா. நி. 64.)

அஞலம் añalam, n. cf. ஐஞ்ஞீலம். The five aromatics; பஞ்சவாசம். (பொதி. நி. 30.)

அட்கெனல் aṭkeṉal, n. Onom. expr. of harsh sound; கடியவோசைக் குறிப்பு. அட்கென றழைப்ப வாந்தை (பதிற்று. மூத்த. 3).

அட்சகன்னம் aṭca-kaṉṉam, n. <*akṣa-karṇa*. (Astron.) Argument of latitude; கிரகணகணிதவகை. (W.)

அட்சச்சூலை aṭca-c-cūlai, n. prob. *akṣa* +. A kind of rheumatism; சூலைநோய்வகை. (R.)

அட்சதூரம் aṭca-tūram, n. <id. +. Latitude; பூமியின் சமரேகையிலிருந்து வடக்கே அல்லது தெற்கேயுள்ள இடைவெளியின் அளவு. (M. Navi. 57.)

அட்சபாதன் aṭcapātaṉ, n. <*Akṣapāda*. Follower of Nyāya philosophy propounded by Akṣapāda; நியாயசாத்திரத்தைப் பின்பற்றி நடப்பவன். (W.)

அட்சமாலை aṭca-mālai, n. <*akṣa* +. Rosary; செபமாலை. (W.)

அட்சயதூணி aṭcaya-tūṇi, n. <*a-kṣaya* +. The quiver of Arjuna, as inexhaustible; அர்ச்சுனனுடைய அம்புக்கூடு. (W.)

அட்சயம் aṭcayam, n. <*a-kṣaya*. 1. Undecaying; கேடின்மை. (சிந்தா. நி. 87.) 2. That which is inexhaustible; குறைவுபடாதது. *Colloq.*

அட்சரகணிதம் aṭcara-kaṇitam, n. <*akṣara* +. (Math.) Algebra; பீசகணிதம். (W.)

அட்சரசீவிகன் aṭcara-cīvikaṉ, n. <*akṣara-jīvika*. Scribe, writer; எழுத்தாளன். (யாழ். அக.)

அட்சரப்புல் aṭcara-p-pul, n. <*akṣara* +. A medicinal grass; பீனசப்புல். (W.)

அட்சரமுகன் aṭcara-mukaṉ, n. <*akṣara-mukha*. Student, disciple; மாணாக்கன். (சிந்தா. நி. 96.)

அட்சராரத்தி aṭcarāratti, n. <*akṣara + ārati*. Metallic tray containing 51 lights arranged in tiers and waved in front of the deities, the number of lights representing the number of letters in the Sanskrit alphabet; வடமொழி அக்ஷரங்களின் எண் அளவாக 51 தீபங்களை அடுக்கடுக்காகக்கொண்ட தீபத்தட்டுவகை. (தமிழ்விடு. 236, கீழ்க்குறிப்பு.)

அட்சீபம் aṭcīpam, n. <*akṣīva*. Horse-radish tree; முருங்கை. (பரி. அக.)

அட்டகணம் aṭṭa-kaṇam, n. <*aṣṭan* +. (Pros.) The eight kinds of feet with which a poem may begin, viz., *nila-k-kaṇam, nīr-k-kaṇam, cantira-kaṇam, intira-kaṇam* or *iyamāṉa-kaṇam, cūriya-kaṇam, tī-k-kaṇam, vāyu-kaṇam, ākāca-kaṇam;* நிலக்கணம் நீர்க்கணம் சந்திரகணம் இந்திரகணம் அல்லது இயமானகணம் சூரியகணம் தீக்கணம் வாயுகணம் ஆகாசகணம் என எண்வகையுடையனவும் நல்லவுந் தீயவுமாய் வருவனவுமான நூன்முதற்சீர்கள். (W.)

அட்டகம் aṭṭakam, n. <*aṣṭaka*. A collection of *mantras* in the Vēda; வேதத்தில் அடங்கிய ஒருசார் மந்திரத்தொகுதி. இருக்கு முழுதும் இந்தவட் டகமும் (கலிங். 170).

அட்டகாசம் aṭṭakācam, n. Malabar nut; ஆடாதோடை. (பச். மூ.)

அட்டகுணம் aṭṭa-kuṇam, n. <*aṣṭan* +. The eight attributes of God; கடவுளின் எண்குணம்.

அட்டகை aṭṭakai, n. <*aṣṭakā*. The eighth *titi;* அட்டமி. (யாழ். அக.)

அட்டசுபம் aṭṭa-cupam, n. <*aṣṭan* +. The eight auspicious objects; அட்டமங்கலம். (யாழ். அக.)

அட்டணை aṭṭaṇai, adv. <அட்டம். [T. *aḍḍa*.] Across; குறுக்கே. (W.)

அட்டணைக்கால் aṭṭaṇai-k-kāl, n. <அட்டணை +. A kind of stand or pedestal; பீடவகை. (S. I. I. v, 213.)

அட்டதிரசம் aṭṭatiracam, n. Iron filings; அரப்பொடி. (பரி. அக.)

அட்டநேமிநாதர் aṭṭanēminātar, n. (Jaina.) The sages in the *samava-caraṇam;* பொன்னெயில்வட்டத் திருக்கும் சமணப்பெரியோர். (தக்கயாகப். 373, உரை.)

அட்டபந்தம் aṭṭa-pantam, n. <aṣṭan+. A kind of prepared cement used to fix the stone idol firmly at its base; சிலாவிச்கிரகங்கள் அசைவற்றிருக்கும்படி அடியிடத்துச் சாத்தப்படும் ஒரு வகைக் கலவைச்சாந்து.

அட்டபந்தனம் aṭṭa-pantaṉam, n. <id.+. Posting by incantations the regents of the eight cardinal points round a place to ward off evil; தீங்குவாராமற் றடுப்பதற்குத் திக்குத் தேவதைகளை மந்திரத்தால் எண்டிசைகளிலும் நிறுத்துகை. (சிந்தா. நி. 75.)

அட்டம்¹ aṭṭam, n. <aṭṭa. 1. Dryness; வறட்சி. (நாநார்த்த.) 2. Excess; மிகுதி. (நாநார்த்த.) 3. Watch-tower on a fort; அட்டாலை. (நாநார்த்த.) 4. Market; ஆவணம். (நாநார்த்த.) 5. Junction where four roads meet; சதுக்கம். (நாநார்த்த.) 6. Place; இடம். குடரட்டத்து (தக்கயாகப். 100). 7. Believing; நம்புகை. (நாநார்த்த.) 8. Fullness; completeness; நிறைவு. (நாநார்த்த.) 9. Food, boiled rice; உணவு. 10. Palate; அண்ணம். அட்டத்திற் கட்டி (திருமந். 799).

அட்டம்² aṭṭam, n. prob. வட்டம். Circle; வட்டம். (R.)

அட்டம்³ aṭṭam, n. <aṣṭan. cf. அட்டாங்கம். A kind of obeisance; நமஸ்காரவகை. (R.)

அட்டமிடு-தல் aṭṭam-iṭu-, v. tr. <அட்டம்+. To turn; to move round; சுற்றுதல். (R.)

அட்டமுகடு aṭṭa-mukaṭu, n. prob. id. +. Top; உச்சி. (யாழ். அக.)

அட்டயோசம் aṭṭayōcam, n. Iron filings; அரப்பொடி. (யாழ். அக.)

அட்டர் aṭṭar, n. Nutmeg; சாதிக்காய். (பரி. அக.)

அட்டலி aṭṭali, n. A tree, *Jatropha glauca*; மரவகை. (Nels.)

அட்டவணைக்கணக்கன் aṭṭavaṇai-k-kaṇakkaṉ, n. <அட்டவணை+. Accountant, ledger-keeper; பேரேடெழுதுங் கணக்கன். (W. G.)

அட்டவணைக்காரன் aṭṭavaṇai-k-kāraṉ, n. <id.+. See அட்டவணைக்கணக்கன். *Colloq.*

அட்டவணைச்சாலை aṭṭavaṇai-c-cālai, n. <id.+. Counting house; office of accountants; கணக்குவேலைபார்க்கும் இடம். (R.)

அட்டவணைப்பிள்ளை aṭṭavaṇai-p-piḷḷai, n. <id.+. See அட்டவணைக்கணக்கன். (சரவண. பணவிடு. 89.)

அட்டவிகாரம் aṭṭa-vikāram, n. <aṣṭan +. The eight evil dispositions, viz., *kāmam, kurōtam, ulōpam, mōkam, matam, māṟcariyam, iṭumpai, acūyai;* காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம் இடும்பை அசூயை என்று எண்வகைத் தீக்குணம். (R.)

அட்டவித்தியேசுவரர் aṭṭa-vittiyēcuvarar, n. <id.+. The eight agents who perform the *pañca-kiruttiyam* under the orders of Īśvara, viz., *aṉantar, sūkṣmar, civōttamar, ēkaṉēttirar, ēkaruttirar, tirimūrtti, nīlakaṇṭar, cikaṇṭi;* அனந்தர் சூக்ஷ்மர் சிவோத்தமர் ஏகநேத்திரர் ஏகருத்திரர் திரிமூர்த்தி நீலகண்டர் சிகண்டி என எண்வகையராய்ச் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்களை ஈசுவர னேவற்படி நடத்துவோர். (சி. சி. 8, 2.)

அட்டவிதபரீட்சை aṭṭa-vita-parīṭcai, n. <id.+விதம்+. Diagnosis of a disease, by examining the state of *uṭal, sparicam* or *mukam, kural, kaṇ, malam, mūttiram, nā, nāṭi* of a patient; நோயாளியின் உடல் ஸ்பரிசம் அல்லது முகம் குரல் கண் மலம் மூத்திரம் நா நாடி யாகிய எட்டனையுஞ் சோதித்து நோயை நிதானிக்கை. (சீவரட்.)

அட்டவூறு aṭṭa-v-ūṟu, n. <id.+. The sensation of touch, of eight kinds, viz., *caruccarai, cīrmai, taṇmai, tiṇmai, noymmai, meṉmai, vaṉmai, vemmai;* சருச்சரை சீர்மை தண்மை திண்மை நொய்ம்மை மென்மை வன்மை வெம்மை என எண்வகைப்பட்ட உணர்ச்சி. (யாழ். அக.)

அட்டவெற்றி aṭṭa-veṟṟi, n. <id.+. The eight kinds of fight leading to victory, viz., *veṭci, karantai, vañci, kāñci, nocci, uḻiñai, tumpai, vākai;* வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி நொச்சி உழிஞை தும்பை வாகை என எண்வகைப் போர்கள். (யாழ். அக.)

அட்டனம் aṭṭaṉam, n. <aṭṭana. Discus; சக்கராயுதம். (சிந்தா. நி. 99.)

அட்டாங்கநமஸ்காரம் aṭṭāṅka-namaskāram, n. <aṣṭāṅga+. *Aṣṭāṅka-namaskāram,* a form of obeisance; அஷ்டாங்கநமஸ்காரம்.

அட்டாங்கம் aṭṭāṅkam, n. <aṣṭāṅga. The eight limbs of the body, viz., feet, hands, shoulders, breast and forehead; இருகால் இருகை இருதோள் மார்பு நெற்றி என்ற எட்டு உறுப்புக்கள்.

அட்டாமுகம் aṭṭāmukam, n. prob. அட்டம்+. (R.) 1. Face turned aside in contempt, distraction or perplexity; இகழ்ச்சி கவலை ஐயம் இவற்றாற் கோணிய முகம். 2. Wry face; சுளித்த முகம்.

அட்டாரி aṭṭāri, *n.* See அட்டாலி. *Cm.*

அட்டாலகம் aṭṭālakam, *n.* <*aṭṭāla-ka.* Watch-tower on a fort; கோட்டை மதின் மேலுள்ள காவற்கூடம். *அட்டாலகமும் மதிற் பொறியு முதலாயின* (*குறள்*, 744, *மணக்.*).

அட்டாலி aṭṭāli, *n.* <*aṭṭāla.* House with an upper floor; மாடியுள்ள வீடு. *Cm.*

அட்டாலை[1] aṭṭālai, *n.* perh. id. Protection; சவரணை. (*சம். அக.* Ms.)

அட்டாலை[2] aṭṭālai, *n.* A tree, *Ficus accetosa;* மரவகை. (R.)

அட்டாலைச்செட்டி aṭṭālai-c-ceṭṭi, *n.* prob. அட்டாலை+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (*சரவண. பணவிடு.* 59.)

அட்டாலைச்சேவகன் aṭṭālai-c-cēvakaṉ, *n.* <id.+. Soldier keeping guard on the watch-tower of a fort; கோட்டை மதிலின் அட்டாலைமண்டபத்திலிருந்து காவல்புரியும் சேவகன். *சந்த்ரசேகரனை யட்டாலைச்சேவகனை* (*சொக்க. உலா*, 276).

அட்டாளகம் aṭṭāḷakam, *n.* <*aṭṭāla-ka.* Upper storey; மேல்மாடி. *Pond.*

அட்டாளிகை aṭṭāḷikai, *n.* <*aṭṭāli-kā.* See அட்டாளகம். *Pond.*

அட்டாளை aṭṭāḷai, *n.* See அட்டாளகம். (W.)

அட்டி aṭṭi, *n.* (R.) 1. Stern of a ship; கப்பலின் பின்பக்கம். 2. Head or bottom of a cask; பீப்பாயின் மேற்புறம் அல்லது அடி.

அட்டிமை aṭṭimai, *n.* Bishop's weed; ஓமம். (W.)

அட்டியல் aṭṭiyal, *n.* prob. அட்டு-. A set of vessels of cylindrical shape arranged one within the other; அடுக்கு. *Loc.*

அட்டிற்பேறு aṭṭiṟ-pēṟu, *n.* <அட்டில்+. An endowment for distribution of food to the servants of a temple; கோயிற் பணியாளரின் விநியோகத்திற்குரிய பிரசாதக்கட்டளை. (M. E. R. 448 of 1928-9.)

அட்டினம் aṭṭiṉam, *n.* cf. அட்டிமை. Cumin; சீரகம். (*பரி. அக.*)

அட்டு[1] aṭṭu, *n.* <அட்டு-. Dirt; அழுக்கு. *அவன் அட்டுப்பிடித்தவன். Colloq.*

அட்டு[2] aṭṭu, *n.* cf. அட்டும். A verbal suffix used as imperative auxiliary in the sense of 'let'; ஒரு வியங்கோள் விகுதி. (*யாழ். அக.*)

அட்டுக்கிறை aṭṭukkiṟai, *n.* perh. அடு-+ இறை. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iii, 311.)

அட்டுணவு aṭṭuṇavu, *n.* <id.+. See அட்டூண். (*பிங்.*)

அட்டுப்பிடித்தல் aṭṭu-p-piṭittal, *n.* <அட்டு+. Being dirty; அழுக்கடைந்து கிடக்கை. *துணி அட்டுப்பிடித்துக்கிடக்கிறது. Colloq.*

அட்டூண் aṭṭūṇ, *n.* <அடு-+. Cooked food; சமைத்த உணவு. *அயலறியா வட்டூணோ வில்* (*பழமொழி*, 148).

அட்டைப்பிரயோகம் aṭṭai-p-pirayōkam, *n.* <அட்டை+. See அட்டைவிதி. (*தஞ். சரசு.* iii, 17.)

அட்டைலக்ஷணம் aṭṭai-lakṣaṇam, *n.* <id.+. See அட்டைவிதி. (*தஞ். சரசு.* iii, 80.)

அட்டைவிதி aṭṭai-viti, *n.* <id.+. The art of healing by using leeches to suck up blood; அட்டைகளைக்கொண்டு இரத்தத்தை உறிஞ்சச்செய்யும் சிகிற்சை. (*தஞ். சரசு.* iii, 38.)

அடக்கச்சடங்கு aṭakka-c-caṭaṅku, *n.* <அடக்கம்+. Burial; பிரேதத்தை அடக்கஞ்செய்யுங் கிரியை. *Pond.*

அடக்கச்செலவு aṭakka-c-celavu, *n.* <id.+. See அடக்கச்சடங்கு. *Pond.*

அடக்கிராவி aṭakkirāvi, *n.* A variety of paddy; நெல்வகை. (T. A. S. v, 204.)

அடக்குப்பண்ணு-தல் aṭakku-p-paṇṇu-, *v. tr.* prob. அடக்கு-+. To hinder, stop; தடைசெய்தல். *Loc.*

அடகம் aṭakam, *n.* cf. அட்டகம். Sweet flag; வசம்பு. (*பரி. அக.*)

அடகுபிடி-த்தல் aṭaku-piṭi-, *v. tr.* <அடகு+. 1. To do pawn-broking; விலையுள்ள சாமான்களைப் பணங்கொடுத்து ஈடுவாங்குதல். *Colloq.* 2. (Nāṭya.) To assume poses in dancing; நிருத்தக்கை பிடித்தல். *Colloq.*

அடகோலை aṭakōlai, *n.* <id.+. Lease deed; அடைமான ஓலை.

அடங்கம் aṭaṅkam, *n.* Christmas rose; கடுரோகிணி. (*பச். மூ.*)

அடங்கல்டாப்பு aṭaṅkal-ṭāppu, *n.* <அடங்கல்+. Estimate of the produce; கண்டுமுதற் கணக்கு. (R. T.)

அடங்கலாமிஷம்டாப்பு aṭaṅkal-āmiṣam-ṭāppu, *n.* <id.+ஆமிஷம்+. Estimate of the annual produce of a piece of land; நிலத்தின் ஒருவருஷத்து விளைவுமதிப்பு. (R. T.)

அடங்கார் aṭaṅkār, *n.* < அடங்கு- + ஆ neg. Enemies; பகைவர். அடங்காரை எரியழலம்புக வூதி (திவ். திருவாய். 4, 8, 8).

அடங்கு-தல் aṭaṅku-, *5 v. intr.* 1. To be close together, thick or crowded; நெருங்குதல். அலவன் கண்பெற வடங்கச் சுற்றிய (கலித். 85). 2. To lie, lie down; கிடத்தல். வெள்ளேற்றெருத் தடங்குவான் (கலித். 104).

அடசட்டா aṭacaṭṭā, *n.* Cultivation estimate; சாகுபடி மதிப்பு. (R. T.)

அடந்தாளம் aṭantāḷam, *n.* Corr. of அடதாளம். (Mus.) A time-measure; தாளவகை. (W.)

அடப்பான் aṭappāṉ, *n.* Peregrine falcon; வைரிப்புள். (கலைமகள், 56, 189.)

அடம் aṭam, *n.* perh. *haṭha.* Knife; கத்தி. *Loc.*

அடம்பாரம் aṭampāram, *n.* 1. Plenty, as of articles; பண்டங்களின் நிறைவு. *Tj.* 2. The whole at once, altogether; முழுதும். (W.)

அடம்பு aṭampu, *n.* 1. Common cadamba; கடம்பு. (L.) 2. Indian laburnum; கொன்றை. (சம். அக. Ms.) 3. Small Indian oak; மரவகை. (L.)

அடமருது aṭamarutu, *n.* Stag's horn trumpet flower; சடலாத்தி. (Nels.)

அடர்[1] aṭar, *n.* < அடர்-. (அக. நி.) 1. Closeness; நெருக்கம். 2. Doubt; ஐயம்.

அடர்[2]-த்தல் aṭar-, *11 v. tr.* To pluck, as cocoanuts; பறித்தல். தேங்காயடர்த்தல். *Nāñ.*

அடர்ச்சி aṭarcci, *n.* < அடர்-. Closeness; நெருக்கம். (சிந்தா. நி. 75.)

அடர்ந்தேற்றம் aṭarntēṟṟam, *n.* < id. + ஏறு. 1. Consolidated rent; மொத்தமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரி. (I. M. P. Sm. 16.) 2. Pressure; நெருக்கிடை. (யாழ். அக.)

அடர்மை aṭarmai, *n.* < id. Lightness; நொய்ம்மை. அரத்தவடர்மையும் (பெருங். உஞ்சைக். 53, 130).

அடரார் aṭarār, *n.* < id. + ஆ neg. Foes; பகைவர். (சிந்தா. நி. 99.)

அடலம் aṭalam, *n.* State of remaining unchanged; மாறாமை. (சிந்தா. நி. 89.)

அடலி aṭali, *n.* Maid-servant; வெள்ளாட்டி. (யாழ். அக.)

அடலை aṭalai, *n.* < அடல். Cremation ground; சுடுகாடு. (பொதி. நி.)

அடலைபுடலையாய் aṭalaipuṭalaiyāy, *adv. Tinn.* 1. In an impetuous manner; மிகத்துணிகரமாய். 2. Suddenly; திடீரென.

அடவாதி aṭa-vāti, *n.* < *haṭha-vādin.* (W.) 1. Obstinate person; பிடிவாதக்காரன். 2. Revengeful person; தீராப்பகையுள்ளவன்.

அடவிக்கச்சோலம் aṭavi-k-kaccōlam, *n.* < அடவி +. 1. Long and round zedoary; கத்தூரிமஞ்சள். (பச். மூ.) 2. A variety of *kaccōlam*; கச்சோலவகை. (W.)

அடவிக்கொல் aṭavikkol, *n.* cf. அடவிச்சொல். Bezoar; கோரோசனை. (பரி. அக.)

அடவிகம் aṭavikam, *n.* prob. அடு-. Ashes; சாம்பல். (பரி. அக.)

அடவிமார் aṭavimār, *n.* < அடைவு. A class of weavers; நெய்வோருள் ஒருவகையார். (M. E. R. 310 of 1916-B.)

அடவு aṭavu, *n.* [K. *aṭavu*, M. *aṭavu.*] Pledge, pawn; அடகு. (W. G.)

அடவுசெய்வார் aṭavu-ceyvār, *n.* < அடைவு +. See அடவிமார். (M. E. R. 313 of 1916-B.)

அடவோலை aṭa-v-ōlai, *n.* < அடை +. See அடகோலை. *Loc.*

அடனி aṭaṉi, *n.* < *aṭani.* Extremity of the bow; வில்லின் நுனி. (சிந்தா. நி. 84.)

அடாசு-தல் aṭācu-, *5 v. tr.* cf. அடைசு-. (W.) 1. To recede, give place to; விலகுதல். 2. To stuff; திணித்தல்.

அடாத்தியம் aṭāttiyam, *n.* prob. *haṭhāt.* Impropriety, injustice; அக்கிரமம். (W.)

அடாநிந்தை aṭā-nintai, *n.* < அடு- + ஆ neg. +. 1. Unfounded reproach; ஆதாரமற்ற பழிச்சொல். (W.) 2. Unbearable slander; பொறுக்கமுடியாத பழிச்சொல். *Loc.*

அடாநெறி aṭā-neṟi, *n.* < id. + id. +. Evil ways; தகாதவழி. அடாநெறி யறைதல் செல்லா வருமறை (கம்பரா. எதிர்கோள். 1).

அடார்வெளி aṭār-veḷi, *n.* perh. *aṭa*+. Open, bare field; தரிசு நிலம். (R.)

அடாலத்து aṭālattu, *n.* < U. *adālat.* Court of justice; நியாயஸ்தலம். (P. N.)

அடாவரி aṭā-vari, n. <அடு- + ஆ neg. +. Unjust tax; அநியாய வரி. (R.)

அடாவழி aṭā-vaḻi, n. <id. + id. +. (R.) 1. Rough way; கடுவழி. 2. See அடாநெறி.

அடி[1] aṭi, n. <id. 1. Supreme Being; கடவுள். ஆரே யறிவா ரடியின் பெருமை (திருமந். 2126). 2. Lineage, descent; சந்தானம். (J.) 3. Sediment; மண்டி. (அக. நி.)

அடி[2] aṭi, n. <செருப்படி. A herb; செருப் படை. (பச். மூ.)

அடிக்கட்டை aṭi-k-kaṭṭai, n. <அடி +. See அடிமரம். (M. Navi. 81.)

அடிக்கலம் aṭi-k-kalam, n. <id. +. Anklet; சிலம்பு. அடிக்கல மாற்ற (சீவக. 2041).

அடிக்குழம்பு aṭi-k-kuḻampu, n. <id. +. That which settles at the bottom; sediment; அடிவண்டல்.

அடிகல் aṭi-kal, n. <அடி- +. Dressed cut-stone; செதுக்கித் திருத்திய கல்.

அடிகாயம் aṭi-kāyam, n. <id. +. Contused wound caused by a blow; அடியால் உண்டாம் இரணம். அடிகாயம் (மதி. களஞ். ii, 119).

அடிகாரன் aṭi-kāraṉ, n. <அடி +. Colloq. 1. Butcher; உணவுக்காகக் கால்நடைகளைக் கொல் பவன். 2. Fencer; சிலம்பம் வீசுவோன்.

அடிச்சட்டம் aṭi-c-caṭṭam, n. <id. +. Bottom piece, as of a door; கதவு பலகணி முதலியவற்றின் அடியில் இடும் மரம். Loc.

அடிச்சரக்கு aṭi-c-carakku, n. <id. +. (R.) 1. Inferior articles of merchandise; மட்ட மான சரக்கு. 2. Refuse; குப்பை.

அடிச்சூத்திரன் aṭi-c-cūttiraṉ, n. <id. +. A person of inferior caste; தாழ்ந்த வகுப்பினன். (W. G.)

அடிச்சேரி aṭi-c-cēri, n. prob. id. +. 1. Village near a town; suburb; நகரையடுத்த ஊர். Cm. 2. Part of a village in which the hereditary proprietors reside; ஊரிற் காணியாளர் வசிக்கும் பாகம். (W. G.)

அடிசிற்பள்ளி aṭicir-paḷḷi, n. <அடிசில் +. Kitchen; மடைப்பள்ளி. ஐவே றமைந்த வடிசிற் பள்ளியும் (பெருங். இலாவாண. 7, 133).

அடிஞானம் aṭi-ñāṉam, n. <அடி +. (Śaiva.) Spiritual wisdom; பதிஞானம். அடிஞான மான்மாவிற் றோன்றும் (சி. சி. 8, 28).

அடித்தலம் aṭi-t-talam, n. <id. +. Sandals of a great person; திருவடிநிலை. அடித் தலம் . . . சூடினன் (கம்பரா. கிளைகண். 136).

அடித்தழும்பு aṭi-t-taḻumpu, n. <id. +. See அடிதாறு. (W.)

அடித்தளம் aṭi-t-taḷam, n. <id. +. (W.) 1. Ground-floor; கட்டடத்தின் அடிநிலைப்பரப்பு. 2. Foundation of a well; கிணற்றின் அடிப்பார். 3. Rear of an army; படையின் பின்னணி.

அடித்துண்டு aṭittuṇṭu, n. cf. அடுத்தூண். Subsistence allowance; சீவனும்சம். (மருத்.)

அடித்துமுதலானது aṭittu-mutal-āṉatu, n. <அடி- + முதல் + ஆ-. Quantity of grain threshed and heaped at the threshing-floor; கதிரையடித்துக் களத்திற் குவித்த தானியம். Colloq.

அடித்துவிடு-தல் aṭittu-viṭu-, v. tr. <id. +. To accomplish by force; பலவந்தமாக முடித்தல். (R.)

அடித்தொடை aṭi-t-toṭai, n. <அடி +. 1. Upper part of the thigh; தொடையின் மேற் பாகம். 2. The back part of the thigh; தொடை யின் பின்புறம்.

அடிதடி aṭitaṭi, n. <அடிதடி. Quarrel that ends in blows; அடிதடிச் சண்டை. (மதி. களஞ். ii, 173.)

அடிதண்டா aṭi-taṇṭā, n. <அடி +. Bar laid across a door; கதவிற் குறுக்காக இடுஞ் சட்டத் தாழ்ப்பாள். Loc.

அடிதலை aṭi-talai, n. <id. +. Order, regularity; ஒழுங்கு. (W.)

அடிதாளம் aṭi-tāḷam, n. <அடி- +. Beating time with the hand; கைகளாற் போடுந் தாளம். அடிதாளம் போடாவிட்டால் பாட்டொவ்வாது என்பார்கள் (மதி. களஞ். ii, 72).

அடிதாறு aṭi-tāṟu, n. <அடி +. Foot-print; அடிச்சுவடு. நிழலு மடிதாறு மானோம் (திவ். இயற். பெரியதிருவந். 31).

அடிநா aṭi-nā, n. <id. +. Root or lower part of the tongue; நாவின் அடிப்பகுதி. (W.)

அடிநாய் aṭi-nāy, n. <id. +. A term of humility meaning 'Slave-dog'; பெரியோர்முன் தன்னைத் தாழ்த்திக்கூறுஞ் சொல். அடிநாயுரை (தேவா. 742, 11).

அடிநாயேன் aṭināyēṉ, n. <அடிநாய். A term of humility referring to oneself as 'Your humble slave-dog'; 'நாய்போலத் தாழ்ந்த அடிமை யாகிய நான்' என்ற பொருளில் வரும் ஒரு வணக்க

மொழி. உத்தம வடிநாயே ஞேதுவேதுளது (கம்பரா. கங்கை. 63).

அடிநிலை aṭi-nilai, n. < அடி +. Foundation; அஸ்திவாரம். ஆகமத்தா லடிநிலை பாரித்து (பெரியபு. பூச. 6).

அடிநிலைச்சுற்று aṭi-nilai-c-cuṟṟu, n. < id. + நிலை +. Stirrup; குதிரை யங்கவடி. அடிநிலைச் சுற்றோ டியாப்புப் பிணியுறீஇ (பெருங். இலாவாண. 18, 22).

அடிப்பட்டடைநெல் aṭi-p-paṭṭaṭai-nel, n. < id. + பட்டடை +. Grains of paddy caught in the straw on which paddy is heaped; களத்துப்பட்டடையில் வைக்கோலோடு கலந்துகிடக்கும் நெல். (R. T.)

அடிப்படி aṭi-p-paṭi, n. < id. +. Bottom piece of the frame of a door; கதவுநிலையின் அடிமரப்படி. *Loc.*

அடிப்படுத்து-தல் aṭi-p-paṭuttu-, v. tr. Caus. of அடிப்படு-. To establish firmly; நிலைபெறச் செய்தல். தன்னெறிமுறைமை அடிப்படுத்து வருதற்குப் பிரிவன் (கலித். 26, துறை).

அடிப்படை aṭi-p-paṭai, n. < அடி +. Main division of an army; சேனையில் தலைமையாகவுள்ள பகுதி. (W.)

அடிப்பற்று aṭi-p-paṟṟu, n. < id. +. 1. Food, curry, etc., charred in cooking; தீந்துபோன சோறு முதலியன. *Loc.* 2. Rock-salt; பாறையுப்பு. (யாழ். அக.)

அடிப்பிடி-த்தல் aṭi-p-piṭi-, v. intr. < id. +. To be charred, as rice, vegetables, etc., in cooking; சோறு கறி முதலியன தீந்துபோதல். (யாழ். அக.)

அடிப்புக்கண்டுமுதல் aṭippu-k-kaṇṭu-mutal, n. < அடிப்பு +. Gross out-turn of paddy; மொத்த நெல்விளைவு. (R. T.)

அடிப்புல் aṭi-p-pul, n. < அடி +. Grain stored by ants under the ground; தரையின் அடியில் எறும்புகள் சேர்த்துவைக்குந் தானியம். *Tp.*

அடிப்பெருங்கடவுள் aṭi-p-peruṅ-kaṭavuḷ, n. < id. +. The Supreme Being; எல்லாவற்றுக்கும் மூலமான கடவுள். அடிப்பெருங் கடவு ளூழியீறதொறும் (தக்கயாகப். 656).

அடிபறி-தல் aṭi-paṟi-, v. intr. < id. +. To be uprooted; வேரோடு பெயர்தல். ஊசிவேர் அடிபறிய (தக்கயாகப். 144, உரை).

அடிபிடி-த்தல் aṭi-piṭi-, v. < id. +. intr. 1. To get a clue, as to a crime; துப்பறிதல். (W.) 2. To trace one's footstep; ஒருவனுடைய அடிச்சுவடுபற்றிப் போதல்.—tr. 1. See அடைகட்டு-, 1. அரண்டகடாகம் வெடித்து அடிபிடிக்க வேண்டும்படி (திவ். அமலனாதி, 2, வ்யா. பக். 33). 2. To pursue; தொடருதல்.

அடிபிழை-த்தல் aṭi-piḻai-, v. intr. < id. +. To act unlawfully, illegally; நெறிதவறி நடத்தல். வேந்தன் அடிபிழைத்தாரை யொறுக்குந் தண்டத்து (மணி. 19, 42).

அடிபுதையரணம் aṭi-putai-y-araṇam, n. < id. + புதை- +. A kind of sandals covering the feet; செருப்புவகை. அடிபுதையரண மெய்தி (பெரும்பாண். 69).

அடிபுனைதோல் aṭi-puṉai-tōl, n. < id. + புனை- +. Sandal; செருப்பு. அடிபுனைதோலி னரண் சேர்ந்து (பெருந்தொ. 437).

அடிமடக்கு aṭi-maṭakku, n. < id. +. (Rhet.) Repetition of a line in a stanza with or without a variation in sense; பொருள் வேறுபட்டேனும் வேறுபடாமலேனும் செய்யுளின் அடிமீண்டுமீண்டு வருவதாகிய சொல்லணிவகை. கொச்சகமெலா மடிமடக்கு (பெருந்தொ. 1793).

அடிமடையன் aṭi-maṭaiyaṉ, n. < id. +. Utter idiot; முழுமுட்டாள். *Colloq.*

அடிமண்டி aṭi-maṇṭi, n. < id. +. Dregs; deposit; அடியிற் றங்கும் மண்டி முதலியன. தாம்தந்த மயர்வறு மதிநலமெல்லாம் அடிமண்டியோடே கலங்கிற்று என்னுமிகோள் (ஈடு, 1, 4, 3, வ்யா. பக். 183).

அடிமயக்கு aṭi-mayakku, n. < id. +. (Pros.) A verse so constructed that transposing of its lines does not destroy its sense; பொருளில் திரிபின்றி அடிகளை முன்பின்னாக மாற்றும்படி யமைந்த பாடல். (W.)

அடிமரம் aṭi-maram, n. < id. +. Lower mast; பாய்மரத்தின் அடிப்பாகம். (M. Navi. 81.)

அடிமுகனை aṭi-mukaṉai, n. < id. +. Beginning; ஆரம்பம். (W.)

அடிமுட்டாள் aṭi-muṭṭāḷ, n. < id. +. See அடிமடையன். *Colloq.*

அடிமுடி aṭi-muṭi, n. < id. +. See அடிதலை. (யாழ். அக.)

அடிமுண்டம் aṭi-muṇṭam, n. < id. +. 1. Stump of a tree; வெட்டியமரத்தின் அடிப்பாகம். 2. Worthless person; பயனற்றவ-ன்-ள். *Loc.* 3. See அடிமடையன். *Loc.*

அடிமைக்காசு aṭimai-k-kācu, n. < அடிமை +. A fee collected from temple servants; கோயில்வேலைக்காரரிடமிருந்து பெறும் வரிவகை. (I. M. P. Sm. 38.)

அடிமைச்சீட்டு aṭimai-c-cīṭṭu, *n.* <id. +. Slave-bond; அடிமைப்பத்திரம். *Colloq.*

அடிமைப்பள்ளன் aṭimai-p-paḷḷaṉ, *n.* <id.+. Serf or labourer of the Paḷḷa caste; பள்ளரில் அடிமைப்பணி செய்பவன். (P. T. L.)

அடியந்திரம் aṭiyantiram, *n.* [M. *aḍi-yantara.*] Speciality, anything special; விசேஷமானது. *Nāñ.*

அடியர் aṭiyar, *n.* <அடி-மை. Slaves; அடிமைகள். *அடியரு மாயமும் நொடிவனர் வியப்ப* (பெருங். உஞ்சைக். 34, 179).

அடியல் aṭiyal, *n.* perh. அடு-. (யாழ். அக.) 1. Pouring; சொரிகை. 2. Continuity; தொடர்கை.

அடியறு-த்தல் aṭi-y-aṟu-, *v. tr.* <அடி +. To eradicate; மூலத்தோடு நீக்குதல். *அஹங்கார மமகாரங்களையும் . . . அடியறுத்து* (ஈறாயை. 320).

அடியறை aṭi-y-aṟai, *n.* <id.+. That which has no basis or support; அடியற்றது. *Loc.*

அடியாட்டி aṭi-y-āṭṭi, *n.* <அடி-மை +. Fem. of *அடியான்.* See அடியாள். *கூனிசொன்னது கேட்கவேண்டா தொழிகிறது அடியாட்டி யாகை யாலே* (திவ். திருநெடு. 12, வ்யா.).

அடியாள் aṭi-y-āḷ, *n.* <id.+. Woman servant; குற்றேவற் பெண். (I. M. P. Sm. 38.)

அடியிலேயுறை-தல் aṭiyilē-y-uṟai-, *v. intr.* <அடி +. To reverence, worship; வழிபடுதல். (*கலித்.* 140, *உரை.*)

அடியுடுப்புமுண்டு aṭi-y-uṭuppu-muṇṭu, *n.* <id. + உடு- +. Cloth worn round the waist; இடுப்பு வேஷ்டி. *Nāñ.*

அடியுரம் aṭi-y-uram, *n.* <id. +. Foundation; அஸ்திவாரம். (*யாழ். அக.*)

அடியெழுத்து aṭi-y-eḻuttu, *n.* <id +. (Gram.) The primary letters comprising the twelve vowels and the eighteen consonants; பன்னிருயிரும் பதினெட்டு மெய்யுமாகிய முதலெழுத்து. (*பேரகத்.* 8, *உரை.*)

அடியொட்டி aṭi-y-oṭṭi, *n.* <id.+. A kind of shrub; பூடுவகை. (குருகூர்ப். 45.)

அடியொற்று-தல் aṭi-y-oṟṟu-, *v. intr.* <id.+. To start; to step out; புறப்படுதல். *பரமபதத்தினின்றும் அடியொற்றினான், திருமலையள வும் பயணமுண்டாயிருந்தது* (திவ். அமலனாதி. 3, வ்யா. பக். 47).

அடியோட்டி aṭi-y-ōṭṭi, *n.* <id.+. cf. அடியொட்டி. Caltrops, a spiked instrument to pierce the feet of men and cattle; முட்போன்ற கூர்மைபொருந்திப் பிராணிகளின் காலைக் கிழிக்க வல்லதான கருவிவகை. (W.)

அடிவரலாறு aṭi-varalāṟu, *n.* <id.+. Lineage; ancestry; வமிசாவளி. (W.)

அடிவரை aṭi-varai, *n.* <id.+. Foot of a mountain; தாழ்வரை. *அடிவரையிலே சிங்கம் பாய்ந்தாற்போல்* (*கலித்.* 86, *உரை*).

அடிவரையறை aṭi-varaiyaṟai, *n.* <id. +. Index of initial syllables of the stanzas in a poem; பாட்டின் முதற்குறிப்பு வரிசை. (*மீனாட். சரித்.* 1, *பக்.* 10.)

அடிவினை[1] aṭi-viṉai, *n.* <அடி- +. Washing of clothes; ஆடையொலிக்கை. *அடிவினைக்கமரியர் நெடிப்பட வடுக்கிய* (பெருங். இலாவாண. 4, 183).

அடிவினை[2] aṭi-viṉai, *n.* <அடி +. 1. Stratagem; சூழ்வினை. *அவனுக்கு அடிவினை வைக்கிறான். Colloq.* 2. Perversity; மாறாட்டம். 3. Extreme malice; கறுவு. (R.)

அடிவைக்கும்ஆலாத்து aṭi-vaikkum-ālāttu, *n.* <id. + வை- +. Foot rope; ஆட்கள் நின்று வேலை செய்யும்படி பாய்மரம் முதலியவற்றின் கீழ்ப்பாரத்திலிருக்குங் கயிறு. (M. Navi. 86.)

அடிஸ்தானம் aṭi-stāṉam, *n.* <id. +. Basis, foundation; ஆதாரம். *Nāñ.*

அடுக்கம் aṭukkam, *n.* <அடுக்கு. 1. Ledge of rock, stratum of stone; பாறை. *மால்வரை யடுக்கத்து* (*கலித்.* 44). 2. Bed; படுக்கை. *நறுவீ யடுக்கத்து மகிழ்ந்து கண்படுக்கும்* (*அகநா.* 2).

அடுக்களைக்குருக்கள் aṭukkaḷai-k-kuruk-kaḷ, *n.* prob. அடுக்களை +. Spiritual guru of the women of the Nāṭṭu-k-kōṭṭai Cheṭṭi caste; நாட்டுக்கோட்டைச்செட்டிப் பெண்டிர்க்கு உரிய குரு. *Nāṭ. Chetti.*

அடுக்களைகாணுதல் aṭukkaḷai-kāṇutal, *n.* <id. +. The *cīmantam* ceremony, when the girl's mother visits her in her house; சீமந்தச் சடங்கு. *Nāñ.*

அடுக்களைப்புறம் aṭukkaḷai-p-puṟam, *n.* <id. +. Endowment for the kitchen expenses of a temple; கோயில் மடைப்பள்ளிச் செலவுக்காக விடப்படும் மானியம். (M. E. R. 574 of 1926.)

அடுக்குப்பாற்சொற்றி aṭukku-p-pāṟ-coṟṟi, *n.* <அடுக்கு +. A variety of *Ruellia secunda;* பாற்சொற்றிவகை. (W.)

அடுக்குவிருசு aṭukku-virucu, *n.* <id. +. A kind of rocket; வாணவகை. (T. C. M. II, 2, 598.)

அடுகிடைபடுகிடை aṭukiṭai-paṭukiṭai, *n.* Redupl. of. படுகிடை. 1. Lying down at a person's house determined not to leave the place till the thing asked for is obtained; நினைத்தது பெறுமளவும் ஒருவன் வீட்டின்முன் படுத்துக் கிடக்கை. (W.) 2. Being completely bedridden, as in illness; நோய்வாய்ப்படுகை. *அடுகிடைபடுகிடையாகக் கிடக்கிறான்.*

அடுகுவளம் aṭu-kuvaḷam, *n.* prob. அடு-+. Food; போசனம். *அடுகுவளம் தடைப்படும் போலே காணும* (*ஈடு*, 10, 4, 3).

அடுத்தி aṭutti, *n.* perh. அடர்-. cf. அடத்தி. Usury; அக்கிரம வட்டி. (W. G.)

அடுத்துக்கழுத்தறு-த்தல் aṭuttu-k-kaḻuttaṟu-, *v. tr.* <அடு-+. 1. To kill by treachery; சதிசெய்து கொல்லுதல். (W.) 2. To do harm insidiously; நட்பினன்போற் பழகிக் கேடுசெய்தல். *Loc.*

அடுநறா aṭu-naṟā, *n.* <id.+. Distilled toddy; காய்ச்சிய சாராயம். *அடுநறா மகிழ்தட்ப* (*பரிபா.* 21).

அடுப்பம் aṭuppam, *n.* <id. 1. Heaviness, weight; கனம். *மேக அடுப்பமும் பார் அடுப்பமும் ஒத்தன பேய்க்கணங்கட்கு* (*தக்கயாகப்.* 361, *உரை*). 2. Close intimacy or relationship; நெருங்கிய உறவு. *Tinn.*

அடுப்பூதி aṭuppūti, *n.* <அடுப்பு+ஊது-. 1. Cook; சமையற்கா-ரன்-ரி. 2. Fool; மூடன். (*மதி. களஞ்.* ii, 5.)

அடுமா aṭumā, *n.* Nut; கொட்டை. (*பரி. அக.*)

அடுவம் aṭuvam, *n.* Wight's Indian nettle; மலைப்புன்கு. (L.)

அடை¹-தல் aṭai-, *4 v. intr.* To be closed, choked up or filled up; தூர்தல். *Colloq.*

அடை²-த்தல் aṭai-, *11 v.* perh. அடு-. *intr.* To allot; வகுத்தல்.—*tr.* To be appropriate to; தகுதியாதல். *அக்காலத்துக்கு அடைத்த காற்றுக்கள்* (*ஈடு*, 10, 3, *ப்ர. பக்.* 71).

அடை³ aṭai, *n.* <செருப்படை. A herb. See அடி². (*பச். மூ.*)

அடைக்க aṭaikka, *adv.* <அடை-. Entirely; முழுவதும். *வீடடைக்க நோயாயிருக்கிறது.*

அடைக்கப்பட்டார் aṭaikkappaṭṭār, *n.* A title of Kaḷḷars; கள்ளர் பட்டங்களு ளொன்று. (*கள்ளர்சரித்.* 145.)

அடைக்கப்புடைக்க aṭaikka-p-puṭaikka, *adv.* <அடை-+புடை-. Hurriedly, quickly; விரைவாக. *Loc.*

அடைக்கலஞ்செய்-தல் aṭaikkalañ-cey-, *v. tr.* <அடைக்கலம்+. To bury, inter, entomb; பிரேதவடக்கஞ் செய்தல். (*மதி. களஞ்.* ii, 145.)

அடைக்கலமாதா aṭaikkala-mātā, *n.* <id.+. The Lady of Refuge; அடைக்கல மளிக்கும் தேவமாதா. *R. C.*

அடைக்கலஸ்தலம் aṭaikkala-stalam, *n.* <id.+. Asylum; புகலிடம். (R.)

அடைகட்டு-தல் aṭai-kaṭṭu-, *v. tr.* <அடை+. 1. To construct a bank or bund; நீர்ப்பெருக்கைத் தடுக்க வரம்புண்டாக்குதல். *அண்டகடாகம் வெடித்து அடைகட்ட வேண்டும்படியிறே அபேக்ஷிதம்பெற்று வளர்ந்தபடி* (*திவ். அமலனாதி.* 2, *வ்யா. பக்.* 34). 2. To place a bar of wood or stone in front of a wheel of a carriage to prevent its motion; வண்டி நகராதபடி சக்கரத்தின் முன் தடை வைத்தல். *Loc.* 3. To insert a wedge-like piece of wood to raise the wheel of a car or cart; தேர் வண்டிகளின் சக்கரத்தைத் தூக்க அடியில் முட்டுக்கொடுத்தல். *Loc.*

அடைகடல் aṭai-kaṭal, *n.* <id.+. Sea-coast; கடற்கரை. (*தொல். சொல்.* 419, *உரை.*)

அடைகரை aṭai-karai, *n.* <id.+. Shore; கரைப்பக்கம். (*குறுந்.* 175.)

அடைகுடி aṭai-kuṭi, *n.* <id.+. Cultivating tenant; பயிரிடுங் குடி. (S. I. I. ii, 250.)

அடைகுத்து-தல் aṭai-kuttu-, *v. tr.* <id.+. To mortgage; அடைமானம் வைத்தல். *குடியொருகுடிபெறும்விலைக்கு அடைகுத்துக என்று* (S. I. I. v, 305).

அடைகொள்(ளு)-தல் aṭai-koḷ-, *v. tr.* <id.+. To take on mortgage, as land; ஒற்றியாகப் பெறுதல். *இலக்ஷ்மண நம்பி அடைகொண்ட நிலமும்* (S. I. I. iv, 81).

அடைசாரல் aṭai-cāral, *n.* <அடை-+. Heavy monsoon; பருவகாலத்து அடைமழை. *ஆனி முற்சாரல், ஆடி அடைசாரல்.*

அடைசு-தல் aṭaicu-, *5 v. intr.* To be full; நிறைவாதல். *அடைசிச் சாப்பிடுதல்.*

அடைசுபலகை aṭaicu-palakai, *n.* <அடைசு-+. Plank placed above the lintel of a door-frame; கதவுநிலைகளின் மேல் வைக்குந் தூரிப்பலகை. (W.)

அடைசொல் aṭai-col, n. <அடை-+. (Gram.) Termination, ending of a word; விகுதி. (தக்கயாகப். 463.)

அடைத்து aṭaittu, adv. <id. Entirely, wholly; முழுவதும். வீடடைத்து நோய்.

அடைதூண் aṭai-tūṇ, n. <அடை+. The pillar to which the churning rod is tied; தயிர்கடை தறி. மத்துமந்திரம் வாசுகிகடைகயி றடை தூண் மெத்து சந்திரன் (கம்பரா. அகலிகை. 21).

அடைநேர்-தல் aṭai-nēr-, v. tr. <id. +. To agree to give one's daughter in marriage; மகட்கொடைக்கு உடம்படுதல். தலைவர்க்கே நம்மை அடைநேர்ந்திலராயினும் (குறிஞ்சிப். 23, உரை).

அடைப்படி aṭai-p-paṭi, n. <id.+. Pledge; அடைமானம். (S. I. I. iii, 307.)

அடைப்பம் aṭaippam, n. <id. Servant serving betel; அடைப்பக்காரன். (I. M. P. N.A. 195.)

அடைப்பிரதமன் aṭai-p-piratamaṉ, n. <id.+. A variety of *piratamaṉ;* பாயசவகை. *Loc.*

அடைப்பு[1] aṭaippu, n. See அடைப்பம். (M. E. R. 205 of 1919.)

அடைப்பு[2] aṭaippu, n. <அடை-. A disease; நோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 146.)

அடைப்புமுதலிகள் aṭaippu-mutalikaḷ, n. <id.+. Executive officers of an assembly; சபையின் காரியநிர்வாகிகள். (M. E. R. 191 of 1925.)

அடைப்பைகட்டு-தல் aṭaippai-kaṭṭu-, v. intr. <அடைப்பை+. To serve betel-roll for chewing; வெற்றிலை மடித்துக்கொடுத்தல். பிரதாபருத்திரனிடத்திற்போய் அவன் அடைப்பை கட்டிவரப் பாடிய வெண்பா (பெருந்தொ. 1203).

அடைப்பையான் aṭaippaiyāṉ, n. <id. Attendant serving betel-roll; வெற்றிலை மடித்துக் கொடுக்கும் வேலையாள். அடைப்பையான் சுள்ளற் சிறுகோல் கொடுத்தான் (பெருந்தொ. 863).

அடைபடு-தல் aṭai-paṭu-, v. intr. <அடை-+. 1. To be shut or enclosed; அடைக்கப்படுதல். *Colloq.* 2. To be completed; முடிதல். *Loc.*

அடைபுடை aṭai-puṭai, n. <அடை+. 1. Surroundings; அக்கம்பக்கம். *Loc.* 2. Day and night; இராப்பகல். அடைபுடை தழுவி அண்டநின் றதிரும் (திவ். பெரியதி. 4, 10, 3).

அடைபொருள் aṭai-poruḷ, n. <அடை-+. Earnings; சம்பாத்தியப் பொருள். அடைபொருள் கருதுவிராயின் (இறை. 28, உரை, பக். 133).

அடைமுதற்பற்று aṭai-mutaṟ-paṟṟu, n. <அடை+முதல்+. Land leased out to tenants; குடிகட்குப் பற்றடைக்கப்பட்ட நிலம். (M. E. R. 209 of 1925.)

அடையன் aṭaiyaṉ, n. Chebulic myrobalan; கடுக்காய். (T. C. M. ii, 2, 429.)

அடையாண்கிளவி aṭaiyāṇ-kiḷavi, n. <அடையாளம்+. Word used for recognition, pass-word; அடையாளச்சொல். அறியக்கூறிய வடையாண்கிளவியும் (பெருங். உஞ்சைக். 56, 184).

அடையாள் aṭai-y-āḷ, n. <அடை-+ஆள். Servant; வேலையாள். (S. I. I. vii, 72.)

அடையாளக்காரர் aṭaiyāḷa-k-kārar, n. <அடையாளம்+. Persons who carry the insignia of royalty or royal paraphernalia; ராஜ விருதுகளைப் பிடித்துச் செல்வோர். (ரஹஸ்ய. 587.)

அடையுண்(ணு)-தல் aṭai-y-uṇ-, v. intr. <அடை-+. To be shut up or enclosed; அடைபடுதல். புலிக்குட்டி கூட்டிடத்தே அடையுண்டிருந்து (பட்டினப். 221).

அடையெழுது-தல் aṭai-y-eḻutu-, v. tr. <அடை+. To enter in an account; கணக்கில் தாக்கல் செய்தல். (S. I. I. iv, 150.)

அடைவளைந்தார் aṭai-vaḷaintār, n. prob. id.+. A title of Kaḷḷars; கள்ளர் பட்டங்களு ளொன்று. (கள்ளர்சரித். 144.)

அடைவுசரக்கு aṭaivu-carakku, n. <அடைவு+. A kind of camphor; கர்ப்பூர வகை. (சிலப். 14, 109, உரை.)

அண்டகபாடம் aṇṭa-kapāṭam, n. <*aṇḍa*+. See அண்டபித்தி. (தக்கயாகப். 622, உரை.)

அண்டகம் aṇṭakam, n. <*aṇḍa*. Testicle; பீசம். (சிந்தா. நி. 101.)

அண்டகூடம் aṇṭa-kūṭam, n. <id.+. Globe of the universe; அண்டகோளகை. அண்டகூடமுஞ் சாம்பராயொழியும் (கம்பரா. அகலிகை. 14).

அண்டசம் aṇṭacam, n. <*aṇḍa-ja*. 1. Bird; பறவை. (அக. நி.) 2. Chameleon; ஓந்தி. 3. Snake and other reptiles; பாம்பு முதலியன. 4. Fish and other aquatics; சலசர முதலியன. 5. Conch; சங்கு. (உரி. நி.) 6. Tortoise; ஆமை. (அக. நி.)

அண்டசை aṇṭacai, n. <*aṇḍa-jā*. Musk; கஸ்தூரி. (பரி. அக.)

அண்டநாடு aṇṭa-nāṭu, n. <அண்டம்+. A sub-division of the Pāṇḍya country; பாண்டி நாட்டின் ஒரு பகுதி. (I. M. P. ii, 62.)

அண்டப்பொகுட்டு aṇṭa-p-pokuṭṭu, *n.* <id.+. See அண்டகூடம். பூதலப்பரப்பி னண்டப் பொகுட்டினுட் புறத்துள் (கம்பரா. பிணிவீட். 113).

அண்டபஸ்மம் aṇṭa-pasmam, *n.* <*aṇḍa* +. Calcination of medicinal drugs with eggs; கோழிமுட்டைக்கருவைக் கொண்டு செய்யும் மருந்து.

அண்டபித்தி aṇṭa-pitti, *n.* <id.+. The vault of the heavens, as the shell of the universe imagined to be in the form of an egg; அண்டகோளத்தின் மேலோடு. ஒரு திருவடிகளே அண்டபித்திக்கு மவ்வருகேபோய் (திவ். திருநெடுந். 5, வ்யா.).

அண்டபேரண்டபட்சி aṇṭapēraṇṭa-paṭci, *n.* <கண்டபேரண்டம்+. A monster bird; கண்டபேரண்டம் என்னும் பெரும்பறவை. *Loc.*

அண்டம் aṇṭam, *n.* <*aṇḍa*. 1. Sac of the civet cat; புழுகுசட்டம். (சம். அக. Ms.) 2. Brain; மூளை. (வை. மூ.) 3. Skull; தலையோடு. (யாழ். அக.)

அண்டரசம் aṇṭa-racam, *n.* <id.+. Mercury; பாதரசம். (வை. மூ.)

அண்டரண்டபட்சி aṇṭaraṇṭa-paṭci, *n.* <கண்டபேரண்டம்+. 1. See அண்டபேரண்ட பட்சி. *Loc.* 2. Eagle; கழுகு. *Pond.*

அண்டவாணன் aṇṭa-vāṇaṉ, *n.* <அண்டம்+. God; தேவன். அண்டவாணனடி யுள்குதலால் (தேவா. 1114, 11).

அண்டிரன் aṇṭiraṉ, *n.* <*aṇḍīra*. Man; மனுஷன். (சிந்தா. நி. 114.)

அண்டீரன் aṇṭīraṉ, *n.* <*aṇḍīra*. (நாநார்த்த.) 1. Man; மனிதன். 2. Hero, warrior; வீரன்.

அண்ணம் aṇṇam, *n.* <அண். Lower jaw; கீழ்வாய்ப்புறம். (யாழ். அக.)

அண்ணமார் aṇṇamār, *n.* A minor village deity; ஒரு கிராமதேவதை. *Madr.*

அண்ணல் aṇṇal, *n.* <அண்-. 1. Master, lord; தலைவன். அண்ணலா ரறுத்த கூலிகொண்டு (பெரியபு. அரிவாட். 11). 2. Father; தந்தை. (அரு. நி.) 3. Preceptor, spiritual guide; குரு. 4. The Buddha; புத்தன். (பொதி. நி.) 5. Śiva; சிவன். அண்ணலாரு மதுவுணர்ந்து (பெரியபு. திருநாவுக். 296). 6. Arhat; அருகன். (நாநார்த்த.) 7. Elder brother; அண்ணன். (நாநார்த்த.)

அண்ணவோதை aṇṇa-v-ōtai, *n.* <அண்ணம்+. Clicking sound produced by pressing the tongue against the roof of the mouth; நாவாற்கொட்டும் ஒலி. (W.)

அண்ணாக்கயிறு aṇṇā-k-kayiṟu, *n.* <அரைநாண்+. Waistcord; அரைஞாண். *Colloq.*

அண்ணாநாடு aṇṇā-nāṭu, *n.* <அண்ணா+. The region about Tiru-v-aṇṇāmalai; திருவண்ணாமலைப் பிரதேசம். அண்ணாநாட்டு எல்லையில் திருந்திசையாற்றை யடைத்து (S. I. I. viii, 44).

அண்ணாவி aṇṇāvi, *n.* <அண்+ஆள்-. (யாழ். அக.) 1. Elder brother; தமையன். 2. Poet; புலவன்.

அண்ணிசு aṇṇicu, *n.* <அண்ணு-. Proximity, nearness; அணிமை. (யாழ். அக.)

அண்ணியன் aṇṇiyaṉ, *n.* <அண்-மை. Close kinsman; நெருங்கிய உறவினன். தமப்பன் பகையாக அவனிலும் இவன் அண்ணிய னென்றுவரநின்ற ப்ரஹ்லாதன் (ஈடு, 10, 3, ப்ர. பக். 70).

அண்ணு-தல் aṇṇu-, 5 *v. tr.* To resemble; ஒத்தல். புகலும் வாளரிக் கண்ணியர் (கம்பரா. வரைக்காட். 58).

அண்ணுண்டார் aṇṇuṇṭār, *n.* A title of Kaḷḷars; கள்ளர் பட்டங்களு ளொன்று. (கள்ளர் சரித். 145.)

அண்ணூத்திப்பிரியர் aṇṇūttippiriyar, *n.* perh. ஐந்நூற்றுப்பேரர். A title of Kaḷḷars; கள்ளர் பட்டங்களு ளொன்று. (கள்ளர்சரித். 145.)

அண்ணை aṇṇai, *n.* cf. மண்ணை. Devil, ghost, goblin; பேய். (பொதி. நி.)

அண்பினர் aṇpiṉar, *n.* <அண்-. Those who have taken refuge; அண்டினவர். அண்பினர் பிரியார் (தேவா. 224, 6).

அணங்கம் aṇaṅkam, *n.* prob. அணங்கு. Grammar; இலக்கணம். (சிந்தா. நி. 103.)

அணங்காட்டு aṇaṅkāṭṭu, *n.* <id.+. Dance under possession by Skanda; வெறியாட்டு. (W.)

அணங்கு-தல் aṇaṅku-, 5 *v. intr.* To sound, make noise; ஒலித்தல். புகையணங்க (பு. வெ. 10, பொது. 8).

அணங்குடையாட்டி aṇaṅkuṭai-y-āṭṭi, *n.* <அணங்கு+. A woman divinely inspired and having oracular powers; தெய்வாவேசங் கொண்டு ஆடுபவள். (பெரியபு. கண்ணப்ப. 67.)

அணங்குறைவாள் aṇaṅkuṟaivāḷ, *n.* <id.+. See அணங்குடையாட்டி. (பெரியபு. கண்ணப்ப. 153.)

அணவல் aṇaval, *n.* < அணவு-. Tooth; பல். (சம். அக. Ms.)

அணவா-தல் [அணவருதல்] aṇa-vā-, *v. intr.* < அணவு + வா-. 1. To come near; சமீபமாதல். 2. To be raised; மேலெடுக்கப்படுதல். நீர்வழிக் கணவரு நெடுங்கைய வாகி (பெருங். உஞ்சைக். 54, 42).

அணாப்பு aṇāppu, *n.* < அணாப்பு-. Deceit, fraud; ஏமாற்றுகை. *Loc.*

அணி[1] aṇi, *n.* < அணி. 1. Disguise; வேஷம். அணியி னரங்கின்மே லாடுநர்போல் (ஏலாதி, 24). 2. Pile, heap; திரள். அணியணியாகிய தாரர் (பரிபா. 6). 3. Tier; அடுக்கு. அணிநிலை மாடம் (பெருங். உஞ்சைக். 33, 105). 4. Cant for 35; முப்பத்தைந்தைக் குறிக்குங் குழூஉக்குறி. (சோதிட. அக.)

அணி[2] aṇi, *n.* < அண்-. Limit, boundary; எல்லை. (யாழ். அக.)

அணி[3] aṇi, *n.* cf. அணிநுணா. Dyeing mulberry; நுணா. (பரி. அக.)

அணி[4]**-தல்** aṇi-, 4 *v. tr.* To spread; பரத்தல். சுணங்கணி யாகம் (கலித். 4).

அணிகயிறு aṇi-kayiṟu, *n.* < அணி- + . Rein; குதிரையின் வாய்க்கயிறு. அணிகயிறு தெரிபு வருவார் (பரிபா. 9).

அணிகலம் aṇi-kalam, *n.* < அணி + . 1. Jewel casket; நகைப்பெட்டி. *Pond.* 2. Smith's instrument; கம்மாளர் கருவி. (யாழ். அக.)

அணிச்சை aṇiccai, *n.* cf. அனிச்சை. Ringworm root; நாகமல்லி. (பச். மூ.)

அணிஞ்சில் aṇiñcil, *n.* cf. அழிஞ்சில். Sage-leaved alangium; அழிஞ்சில். (W.)

அணிந்தம் aṇintam, *n.* < அளிந்தம். Pial at the entrance of a *gōpura;* கோபுரவாயிலின் முகப்பிலுள்ள மேடை. (W.)

அணிந்தற்றுப்போ-தல் aṇintaṟṟu-p-pō-, *v. intr.* < அணி- + அறு- + . To become destitute; வறுமைப்படுதல். (R.)

அணிநிலைமாடம் aṇi-nilai-māṭam, *n.* < அணி + நிலை + . Storeyed house; அடுக்கான மேனிலைகளுள்ள வீடு. அத்தம்பெயரிய வணிநிலை மாடத்து (பெருங். உஞ்சைக். 33, 105).

அணிமுகம் aṇi-mukam, *n.* < id. + . Decorated portal; அலங்காரமான வாயில்முகப்பு. வாயின்மாடத் தாய்நல வணிமுகத்து (பெருங். மகத. 3, 31).

அணிமை aṇimai, *n.* < அணு. Minuteness; நுட்பம். (சிந்தா. நி. 105.)

அணியப்பாய்மரப்பருமல் aṇiya-p-pāymara-p-parumal, *n.* < அணியம் + பாய்மரம் + . See அணியப்பாய்மரப்பாய். *Pond.*

அணியப்பாய்மரப்பாய் aṇiya-p-pāy-mara-p-pāy, *n.* < id. + id. + . Canvas on the prow of a vessel; அணியத்திலுள்ள பாய்மரத்திற் கட்டும் பாய். *Pond.*

அணியிடுவான்வரி aṇi-y-iṭuvāṉ-vari, *n.* < அணி + இடு- + . An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. iv, 122.)

அணியிழை aṇi-y-iḻai, *n.* < id. + . Woman, as adorned with jewels; பெண். அணியிழை தந்நோய்க்குத் தானே மருந்து (குறள், 1102).

அணிவிளக்கு-தல் aṇi-viḷakku-, *v. tr.* < id. + . To adorn; அலங்கரித்தல். தில்லைநகர் மணிவீதி யணிவிளக்கும் . . . அனபாயன் (பெரியபு. புகழ்ச். 8).

அணு aṇu, *n.* < *aṇu.* Mantra; மந்திரம். (பொதி. நி.)

அணுக்கச்சேவகம் aṇukka-c-cēvakam, *n.* < அணுக்கம் + . Service as personal attendant; அரசர் முதலியோரிடம் அணுகிப் புரியுந் தொண்டு. அணுக்கச்சேவகத்திலுள்ளோர் (பெரியபு. ஏயர். 332).

அணுக்கநம்பி aṇukka-nampi, *n.* < id. + . Saint Sundarar; சுந்தரமூர்த்திநாயனார். (செந். xxv, 342.)

அணுக்கம் aṇukkam, *n.* (அக. நி.) 1. cf. அணுகம். Sandalwood; சந்தனம். 2. Snake; பாம்பு.

அணுக்கவிளக்கு aṇukka-viḷakku, *n.* < அணுக்கம் + . Light burning near the chief deity of a temple; கோயில்மூர்த்திக்குப் பக்கத் தெரியும் திருவிளக்குவகை. இரவை சந்திக்கு அணுக்கவிளக்காக எரியவைத்த விளக்கு ஒன்றுக்கு (S. I. I. viii, 34).

அணுகம் aṇukam, *n.* cf. அணுக்கம். Red sanders; செஞ்சந்தனம். (பச். மூ.)

அணுகன் aṇukaṉ, *n.* < *aṇuka.* (நாநார்த்த.) 1. Skilled person, expert; நிபுணன். 2. Mean, ill-bred person; அற்பன்.

அணுதரிசினி aṇu-taricini, *n.* < அணு + . Microscope; நுண்பொருளைப் பெரிதாகச் செய்யுங் கருவி. *Mod.*

அணுபரிணாமவாதம் aṇu-pariṇāma-vātam, *n.* < *aṇu* + . Atomism; அணுவிலிருந்து எல்லா உலகமும் உண்டாயிருப்பதாகக் கூறுஞ் சித்தாந்தம். *Mod.*

அணுபை anupai, *n.* <*anu-bhā.* Lightning; மின்னல். (சிந்தா. நி. 105.)

அணுமை anumai, *n.* <*anu-mā.* (Log.) Inference, as a mode of proof; அனுமானப்பிரமாணம். புனைவுசே ரணுமை (நீலகேசி, தருமவுரைச். 110).

அணை aṇai, *n.* <அணை-. (பொதி. நி.) 1. Small wooden seat; மணை. 2. Pillow; தலையணை.

அணைக்கட்டி aṇai-k-kaṭṭi, *n.* <அணை+. Furrow-slice; உழுசாலிற் பெயருங் கட்டி. *Loc.*

அணைக்கட்டிபோடு-தல் aṇai-k-kaṭṭi-pōṭu-, *v. intr.* <அணைக்கட்டி+. To break the clods thrown in the furrow and level; படைச்சாலில் சேர்ந்த கட்டிகளை யுடைத்து நிரவுதல். *Loc.*

அணைக்கல் aṇai-k-kal, *n.* <அணை+. Upright stones in a dam; அணையிலுள்ள குத்துக்கல். (R. T.)

அணைகோலு-தல் aṇai-kōlu-, *v. intr.* <id.+. To form an embankment; நீர்ப்பெருக்கைத் தடுக்க அடைப்புப்போடுதல். வெள்ளம் வருவதற்குமுன்ன ரணைகோலி வையார் (நன்னெறி, 30).

அணைப்பு aṇaippu, *n.* See அணுப்பு. *Loc.*

அணைவு aṇaivu, *n.* <அணை-. Embracing; தழுவுகை. அணைவுதந் தாளுதற்கே (மஸ்தான். பாடல், 124).

அணோக்கம் aṇōkkam, *n.* perh. அண்+நோக்கம். Tree; மரப்பொது. (W.)

அத்தக[1] attaka, *adv.* <அ+தகு-. In that manner; அத்தன்மையதாக. அத்தக நிறீஇ (பெருங். இலாவாண. 6, 50).

அத்தக[2] attaka, *adv.* prob. அம்+. Beautifully; அழகுபொருந்த. அத்தக வரிவைய ரளத்தல் காண்மின் (பரிபா. 12).

அத்தகண்டம் atta-kaṇṭam, *n.* <*hasta*+. (Yōga.) See அத்தகண்டாதனம். (தத்துவப். 108.)

அத்தகண்டாதனம் atta-kaṇṭātaṉam, *n.* <அத்தகண்டம்+. (Yōga.) A yōgic posture in which one leg is held in upright position by one hand, while the other leg is stretched on the ground, the whole body resting on the other hand; ஒருகாலை மேல் நீட்டி அவ்வாறு நீட்டிய காலை ஒரு கையைக்கொண்டு கட்டி மற்றைக்கையை நிலத்தில் ஊன்றியும் மற்றொரு காலை நிலத்தில் நீட்டியுமிருக்கும் ஆசனவகை. (தத்துவப். 108, உரை.)

அத்தகம் attakam, *n.* perh. *hastaka.* Accountant; கணக்கன். அத்தகங் கூட்டமிடு மங்கணத்தில் (நெல்விடு. 318).

அத்தகானி atta-kāṉi, *n.* <*artha-hāni.* Loss of wealth; பொருட்கேடு. (தஞ். சரசு. i, 307.)

அத்தத்தாவெனல் attattā-v-eṉal, *n.* <அத்தன்+அத்தன்+. Expr. of child calling its father; குழந்தை தந்தையைக் கூப்பிடுதற் குறிப்பு. அடுத்தடுத் தத்தத்தாவென்பான் (கலித். 81).

அத்ததாளி attatāḷi, *n.* False-fern tree; காட்டுப்பூவரசு. (L.)

அத்தம்[1] attam, *n.* <*hasta.* (நாநார்த்த.) 1. Tuft of hair; மயிர்க்கற்றை. 2. Half of a yard; முழம். 3. Proboscis of an elephant; யானையின் துதிக்கை.

அத்தம்[2] attam, *n.* <அற்றம். 1. End, termination; முடிவு. *Tinn.* 2. Destruction; கேடு. (நாநார்த்த.)

அத்தம்[3] attam, *n.* *Kentipāṣāṇam,* an arsenic; கெந்திபாஷாணம். (வை. மூ.)

அத்தம்பியார் attampiyār, *n.* Sister's husband; அத்திம்பேர். *Loc.*

அத்தமானம் attamāṉam, *n.* <*asta-mana.* The western mountain behind which the sun is supposed to set; சூரியன் மறையும் மேற்குமலை. கதிரோன் றேரொன்று முதயத்தோ டத்தமானம (கம்பரா. இரணி. 151).

அத்தமேற்கால் atta-mēṟ-kāl, *n.* <அத்தம்+மேல்+. (Yōga.) See அத்தமேற்காலாதனம். அத்தமேற்கா லேகபாத மேகவத்தம் (தத்துவப். 108).

அத்தமேற்காலாதனம் attamēṟkāl-ātaṉam, *n.* <அத்தமேற்கால்+. (Yōga.) A yōgic posture in which a person lying on his back holds his folded legs upright with his hands; கீழே கிடந்தவண்ணம் இரண்டுகாலும் சம்மணமாக மடித்து அவ்வாறு மடித்த காலிரண்டுந் தலைக்கு மேலாக உயர்த்திக் கையாற்பிடித்துக் கொண்டு கிடக்கையாகிய ஆசனவகை. (தத்துவப். 108, உரை.)

அத்தரசிதம் attaracitam, *n.* Yellow orpiment; அரிதாரம். *Pond.*

அத்தவத்திரதம் attavattiratam, *n.* A kind of drug; மருந்துச்சரக்குவகை. துத்தமாஞ்சியத்தவத்திரதம் (பெருங். மகத. 17, 147).

அத்தவாளம் attavāḷam, *n.* Pleasantness, recreation; உல்லாசம். (R.)

அத்தனை attaṉai, *n.* cf. அத்துணை. That much; அவ்வளவு என்ற பொருளில் வழங்குஞ்

சொல். நீருரைத்த தொன்றை நான் செய்யுமத்தனே (பெரியபு. இயற். 9).

அத்தாங்கம் attāṅkam, n. <*hasta*+*aṅga* +. (Yōga.) See அத்தாங்காதனம். கேசாங்கமு மத்தாங்கம் (தத்துவப். 107).

அத்தாங்காதனம் attāṅkātaṉam, n. <id. +id.+. (Yōga.) A yōgic posture in which a person stands on folded hands, keeping the body aloft; கையிரண்டும் மடித்து நிலத்தி லூன்றி உடல் மேற்படநிற்கும் ஆசனவகை. (தத்துவப். 107, உரை.)

அத்தாணி attāṇi, n. <Pkt. *attāṇi* <*ā-sthāna*. (சம். அக. Ms.) 1. Nearness; சமீபம். 2. Intimacy; அந்தரங்கம்.

அத்தாந்தரம்[1] attāntaram, n. prob. *ardha*+*antara*. Helpless condition; கதியற்ற நிலை. அவனை அத்தாந்தரத்தில் விட்டுவிட்டான்.

அத்தாந்தரம்[2] attāntaram, n. <*hasta*+. Cashier; ரொக்க வரவுசெலவுசெய்யுங் கணக்கன். அம்பலஞ்செ யத்தாந்தரம் என்றும் (நெல்விடு. 317).

அத்தாபத்தி attāpatti, n. prob. *atyāpat*. See அத்தியாவஸ்தை. *Tinn.*

அத்தாபம் attāpam, n. See அத்தாபத்தி. *Loc.*

அத்தாயப்படு-தல் attāya-p-paṭu-, v. intr. <அத்தாயம்+. To suffer; to be distressed; கஷ்டப்படுதல். அவன் மிக அத்தாயப்படுகிறான். *Loc.*

அத்தாயம் attāyam, n. perh. *ati*+*āyāsa*. *Loc.* 1. Fatigue, weariness; இளைப்பு. 2. Distress; துன்பம்.

அத்தாவரி attāvari, n. The drug known as *veṭpālai-y-arici*; வெட்பாலையரிசி. (பரி. அக.)

அத்தாள் attāḷ, n. cf. ஆத்தாள். Mother; தாய். (R.)

அத்தாளி attāḷi, n. cf. அத்தத்தாளி. False fern tree; காட்டுப்பூவரசு.

அத்தான் attāṉ, n. <முடக்கற்றான். Balloon vine; முடக்கொற்றன். (பரி. அக.)

அத்தானம் attāṉam, n. <*ā-sthāna*. Gateway under a turret or tower, as of a pagoda; கோபுரவாயில். (R.)

அத்தி[1] atti, n. Bird; பறவை. (பொதி. நி.)

அத்தி[2] atti, n. <*abdhi*. Natural spring or pond; பொய்கை. (நாநார்த்த.)

அத்தி[3] atti, n. cf. *arthi*. Avidity; ஆசை. அத்தியா லடியார்க்கொன் றளிக்கிலே (தேவா. 391, 2).

அத்தி[4] atti, n. <*asti*. (Jaina.) Ontological categories which are five in number; அத்தி காயம். அத்தியைத் தானுள்ள வாறறைந்தாய் (திரு நூற். 29).

அத்திகோசம் atti-kōcam, n. <*hastin*+. A Vaiśya caste, whose store of wealth is so large as to need an elephant to carry it; யானை எடுத்தற்குரிய பொருள் படைத்த வணிகர்வகையார். ஐம்பெருங்குழுவு மத்திகோசமும் (பெருங். வத்தவ. 9, 5, அரும்.).

அத்திநகர் atti-nakar, n. <id.+. Hastināpuram near modern Delhi; அஸ்தினா புரம். அத்திநக ரெய்தினா னங்கு (பாரதவெண். 147).

அத்திபஞ்சரம் atti-pañcaram, n. <*asthi-pañjara*. Skeleton; எலும்புக்கூடு. (சிந்தா. நி. 147.)

அத்திபுரசாதனி attipuracātaṉi, n. Indigo; அவுரி. (பச். மூ.)

அத்திம்பியார் attimpiyār, n. cf. அத்திம் பேர். *Loc.* 1. Elder sister's husband; தமக்கை கணவன். 2. Father's sister's husband; அத்தை கணவன்.

அத்திமானம் attimāṉam, n. cf. *hastaka*. Castor plant; ஆமணக்கு. (சித். அக.)

அத்தியந்தம் attiyantam, adv. <*atyanta*. To the last end; entirely; அறவே. பாவங்களை அத்தியந்தம் போக்கடிக்கிறவர்களாயும் (வேதாந்தசா. 13).

அத்தியயனவிருத்தி attiyayaṉa-virutti, n. <*adhyayana*+. Tax-free land endowed for the service of reciting the Vēdas in temples; கோயிலில் வேதமோதற்கு விடப்பட்ட மானியம். (M. E. R. 493-4 of 1926.)

அத்தியயனாங்கம் attiyayaṉāṅkam, n. <id.+*aṅga*. See அத்தியயனவிருத்தி. (M. E. R. 197 of 1924.)

அத்தியாகினம் attiyākiṉam, n. cf. அத் தகம். Black cumin; கருஞ்சீரகம். (பரி. அக.)

அத்தியாத்துமசாத்திரம் attiyāttuma-cāttiram, n. <*adhyātma*+. The spiritual science, of three kinds, *cāṅkiyam*, *pātañcalam*, *vētāntam*; சாங்கியம் பாதஞ்சலம் வேதாந்தம் என முவகைப்பட்ட ஆத்துமவிசார சாத்திரம். (விவேகசிந். 15.)

அத்தியாத்துமமதம் attiyāttuma-matam, n. <id.+. The doctrine of the soul, of four kinds, *pāskarīyam*, *māyāvātam*, *catta-p-pirama-vātam*, *kirīṭā-p-pirama-vātam*; பாஸ்க ரீயம் மாயாவாதம் சத்தப்பிரமவாதம் கிரீடாப்பிரம

வாதம் என நால்வகைப்பட்டு ஆத்துமாவின் சொரூபத்தை விளக்கும் மதம். (விவேகசிந். 16.)

அத்தியாத்துமிகம் attiyāttumikam, *n.* See அத்தியான்மிகம்.

அத்தியாயனம் attiyāyaṉam, *n.* <*adhyayana.* Reciting the Vēdas; வேதமோதுகை. (சிந்தா. நி. 121.)

அத்தியாவஸ்தை attiyāvastai, *n.* <*atyāvasthā.* Critical condition, as of a disease-stricken person; நெருக்கடியான நிலை. *Colloq.*

அத்தியாளி atti-yāḷi, *n.* <*hastin*+. A fabulous animal; யானையாளி. (பெரும்பாண். 257-9, அடிக்குறிப்பு.)

அத்தியான்மிகம் attiyāṉmikam, *n.* <*ādhyātmika.* 1. Pertaining to the soul; ஆன்மாவுக்குரியது. (W.) 2. (Śaiva.) A section of Śaivāgamas; சைவாகமங்களுள் ஒரு பகுதி. *வைதிகம் அத்தியான்மிகம் அதிமார்க்கம் . . . என நூல்களை ஐவகைப்படுத்து* (சி. போ. பா. சிறப். 17). 3. (Phil.) Physical and mental afflictions caused to one's self by others; ஆன்மா பிறரால் அடையுந் துக்கம். (சி. சி. 2, 39, சிவாக்.)

அத்திரம்[1] attiram, *n.* <*astra.* Bow; வில். (நாநார்த்த.)

அத்திரம்[2] attiram, *n.* 1. Indian bdellium; குங்கிலியம். (சித். அக.) 2. Japanese wax-tree; கடுக்காய்ப்பூ. (வை. மூ.) 3. Ginger; இஞ்சி. (பச். மூ.)

அத்திரா attirā, *n.* cf. அத்திரு. Pipal; அரசு. (சித். அக.)

அத்திரி attiri, *n.* <*adri.* (பொதி. நி.) 1. Sun; சூரியன். 2. Sky, firmament; விண்.

அத்திரிசாரம் attiri-cāram, *n.* prob. *adri-sūra.* Iron; இரும்பு. (வை. மூ.)

அத்திரியர் attiriyar, *n.* A title of Kaḷḷars; கள்ளர்பட்டங்களு ளொன்று. (கள்ளர்சரித். 145.)

அத்தீர் attīr, *n.* Rootless nelumbo; தழீத் தாமரை. (பரி. அக.)

அத்துகமணி attukamaṇi, *n.* cf. அத்துகமாணி. Pipal; அரசு. (பச். மூ.)

அத்துசம் attucam, *n.* Tree turmeric; மரமஞ்சள். (பச். மூ.)

அத்துலாகியம் attulākiyam, *n.* cf. அத்துலாக்கி. See அத்துவர்க்காயம். (T. C. M. ii, 2, 429.)

அத்துவநியாசம் attuva-niyācam, *n.* <அத்துவா+. Purification of *attuvā;* அத்துவ சுத்தி.

அத்துவர்க்கயம் attuvarkkayam, *n.* See அத்துவர்க்காயம். (சித். அக.)

அத்துவர்க்காயம் attuvarkkāyam, *n.* cf. அத்துவாக்காயம். Black cumin; கருஞ்சீரகம். (பச். மூ.)

அத்துவா attuvā, *n.* prob. *a-dvaita.* Union of two things; இரண்டு ஒன்றாயிருப்பது. (சிந்தா. நி. 146.)

அத்தை attai, *n.* <Pkt. *attā.* Guru's wife; குருபத்தினி. (நாநார்த்த.)

அத்தைநாறி attaināṟi, *n.* Prussic acid tree; காட்டுச்சேராங்கு. (L.)

அத்தொய்தம் attoytam, *n.* <*a-dvaita.* Advaita, non-dualism: அத்துவிதம். (வேதாந்தசா. 84.)

அத்தொய்தன் attoytaṉ, *n.* <*a-dvaita.* One who is matchless, without a second; ஒப்பற்றவன். *அத்தொய்தனு யிருக்கிற வுனக்குப் பயமென்ன ?* (வேதாந்தசா. 85.)

அத்வக்காத்து atvakkāttu, *n.* <E. Advocate; வக்கீல். (J.)

அதங்கதம் ataṅkatam, *n.* cf. அதிங்கம். Food of elephant; யானைத்தீவனம். (அக. நி.)

அதப்பு atappu, *n.* <அதை-. Pride; கர்வம். *Loc.*

அதபு atapu, *n.* <Arab. *adab. Muham.* 1. Obedience; வணக்கம். 2. Manners; மரியாதை. *அதபு கெட்டவன்.*

அதமசரீரம் atama-carīram, *n.* Kalpaka tree; கற்பகவிருட்சம். (சிந்தா. நி. 124.)

அதமதசம் atamatacam, *n.* Borax; வெங்காரம். (வை. மூ.)

அதமர்ணன் atamarṇaṉ, *n.* <*adhamarṇa.* One who takes loans; debtor; கடன் வாங்குவோன். (சுக்கிரநீதி, 97.)

அதமவிம்சதி atama-vimcati, *n.* <*adhama-viṁśati.* The last twenty years from *pilavaṅka* to *atcaya,* in the Jupiter cycle; அறுபது வருஷங்களுள் பிலவங்க முதல் அட்சய வரையுள்ள 20 ஆண்டுகள். (பெரியவரு.)

அதர்[1] atar, *n.* cf. அசறு. Dandruff; தலைப் பொடுகு. *குழலான மாலைப்பார்த்தா லதர் மிடைந்து ளுறும்* (நூற்றெட். திருப்புகழ். 56).

அதர்² atar, *n.* 1. Gravel; சிறுகல். (பொதி. நி.) 2. Sediment in medicine; மருந்துக்கசடு. (சித். அக.)

அதர்வை atarvai, *n.* < அதர். 1. Way, path; வழி. (பெருங். உஞ்சைக். 53, 145, அடிக் குறிப்பு.) 2. A climber; கொடிவகை. அதர்வைக் கொடிபுரை கயிற்றொடு கொளுத்தினர் (பெருங். உஞ்சைக். 55, 53).

அதரஞ்செய்-தல் atarañ-cey-, *v. intr.* prob. அந்தரம்+. To make obstruction; தடைசெய்தல். புரையிடத்திற் சென்று அதரஞ்செய்யுமவர்களும் (T. A. S. iii, 194).

அதரம்¹ ataram, *n.* < *adhara.* Place or space below; கீழ். (நாநார்த்த.)

அதரம்² ataram, *n.* prob. *haridrā.* Turmeric; மஞ்சள். (பரி. அக.)

அதரவன் ataravan̲, *n.* Malabar glory-lily; வெண்டோன்றி. (வை. மூ.)

அதலி atali, *n.* Corr. of அத்திலி. *Tinn.*

அதவம்¹ atavam, *n.* < அதவு. 1. Country fig; அத்தி. வெண்கோட் டதவத் தெழுகுளிறு மிதித்த வொருபழம் (குறுந். 24). 2. Sacrificial ladle; நெய்த்துடுப்பு. அதவமாய் நறுநெயுண்டு (கம்பரா. விராதன். 45).

அதவம்² atavam, *adv.* < *atha.* Then, afterwards; பின்பு. (சிந்தா. நி. 140.)

அதவல்குதவல் atavalkutaval, *n.* Loose motions; தீவனஞ்சேரியாது கழிந்த மலம். சாணி அதவல்குதவலாகப் போடும் (பெரியமாட். 104).

அதவிடம் atavitam, *n.* < *ati-viṣa.* Atis; அதிவிடை. (W.)

அதன்மி atan̲mi, *n.* < *a-dharma.* Fallen woman; ஒழுக்கங்கெட்டவள். அதன்மி யாரெனை வாங்கவன் வினவ (பெருங். உஞ்சைக். 35, 69).

அதா¹ atā, *n.* < அதவு. Country fig; அத்தி. (பரி. அக.)

அதா² atā, *adv.* cf. அந்தா. There; அங்கே. *Tinn.*

அதாதிரு atātiru, *n.* < *a-dātṛ.* Miser; உலோபி. (சிந்தா. நி. 137.)

அதி-த்தல் ati-, *11 v. intr.* < *ati.* To excel; சிறத்தல். அதிக்கின்ற ஐவருள் (திருமந். 610).

அதிக்கண்டம் ati-k-kaṇṭam, *n.* prob. *ati-khaṇḍa.* (Pros.) Metrical foot; செய்யுட்சீர். அதிக்கண்ட மென்றும் . . . சீரை . . . பகர்வர் (யாப். வி. பக். 97).

அதிக்கிராந்தம் atikkirāntam, *n.* < *ati-krānta.* That which transcends; கடந்தது. (சி. சி. 7, ஞானப்.)

அதிகதை atikatai, *n.* < *ati-kathā.* Meaningless talk, senseless expression; வெற்றுரை. (W.)

அதிகம் atikam, *n.* < *adhika.* (Log.) A fault in argumentation; தோல்வித்தானத் தொன்று.

அதிகமரிச்சம் atikamariccam, *n.* cf. அதிபறிச்சம். Seeds of climbing-staff plant; வாலுளுவை யரிசி. (சு. வை. ர. 558.)

அதிகமான் atikamān̲, *n.* A title of Kaḷḷars; கள்ளர் பட்டங்களு ளொன்று. (கள்ளர்சரித். 145.)

அதிகரணத்தண்டம் atikaraṇa-t-taṇṭam, *n.* < *adhi-karaṇa*+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. ii, 353.)

அதிகரி-த்தல் atikari-, *11 v. intr.* < *adhi-kṛ.* To be employed or engaged in; காரியத்திலே முனைதல். ஐவர்க்கும் பரதந்த்ரனாய்க் கொண்டு தூதக்ருத்யத்திலே அதிகரித்து (திவ். பெரியாழ். 1, 8, 3, வ்யா. பக். 161).

அதிகல் atikal, *n.* cf. அதிரல். Wild jasmine; காட்டுமல்லிகை. (W.)

அதிகவாரம் atika-vāram, *n.* < அதிகம்+. An extra share in the division of the crop assigned to Brahmins or other privileged persons; பிராமணர் முதலிய சிறப்புரிமையாளர்க்கு மாத்திரம் பிரித்துக்கொடுக்கும் அதிகப்பங்கு. (W. G.)

அதிகாசம் ati-kācam, *n.* < *ati*+*hāsa.* Loud laughter; பெருநகை. (சிந்தா. நி. 120.)

அதிகாந்தம் ati-kāntam, *n.* < *ati-kānta.* 1. A precious stone; இரத்தினவகை. (W.) 2. Red sky at sunset; செவ்வானம். (சிந்தா. நி. 137.)

அதிகாரக்கணக்கு atikāra-k-kaṇakku, *n.* < அதிகாரம்+. Accounts relating to state revenue; அரசாங்கக் கணக்கு. (J. N.)

அதிகாரச்சாலை atikāra-c-cālai, *n.* < id. +. Office, court; கச்சேரி. (R.)

அதிகாரசூத்திரம் atikāra-cūttiram, *n.* < id.+. A sūtra defining the scope of the other sūtras in a section of a treatise; தான் ஒன்றனையும் விதிக்காது பல சூத்திரங்கட்கு முன் படிக்கப்பட்டு அவற்றுக்குப் பொருள்கொள்ளும்போது தானும் அவற்றுடன் சேர்ந்து பொருள்கொள்ளப்படுஞ் சூத்திரம்.

அதிகாரடாகை atikāra-ṭākai, n. <id. + U. *ṭīgā*. Pride of power; அதிகாரத்தால் உண்டாகுங் கர்வம். *அதிகாரடாகையின்மே லார்த்து* (*சரவண. பணவிடு*. 109).

அதிகாரதத்துவம் atikāra-tattuvam, n. <id. +. (Śaiva.) The function of God in which the principle of energy dominates that of wisdom; கிரியை மிகுந்து ஞானம் குறைந்த ஈச்சுர தத்துவம். (*சி. சி*. 1, 65, *ஞானப்*.)

அதிகாரப்புறனடை atikāra-p-puṟa-ṉaṭai, n. <id. +. (Gram.) General permissive rule at the end of a chapter; அதிகாரவிறுதியிற் கூறும் புறனடைச்சூத்திரம். (*தொல். சொல்*. 45, *சேனா. பக்*. 54.)

அதிகாரப்பேறு atikāra-p-pēṟu, n. <id. +. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iv, 125.)

அதிகாரப்பொன் atikāra-p-poṉ, n. <id. +. A kind of tax in gold; பொன்னுணாய மாக வாங்கும் வரிவகை. (S. I. I. iv, 195.)

அதிகாரம்[1] atikāram, n. <*adhikāra*. Administrative sub-division of a taluk; தாலுக்காவின் உட்பகுதி. *Nāñ*.

அதிகாரம்[2] atikāram, n. perh. *அதிரசம்*. A kind of sweet cake; பணியாரவகை. *Nāñ*.

அதிகாரமேலெழுத்து atikāra-mēl-eḻuttu, n. <*அதிகாரம்* +. Revisional order; கீழுத்தியோகஸ்தர் செய்த கட்டளையை மாற்றியெழுதும் உத்தரவு. *திருச்சிவிந்திரத்து மஹாஸபையோம் அதிகாரமேலெழுத்து* (T. A. S. iii, 71).

அதிகாரவர்த்தனை atikāra-varttaṉai, n. A collection of taxes; வரித்தொகுதி. (M. E. R. 428 of 1913.)

அதிகாரன் atikāraṉ, n. <*adhikārin*. Superintendent, head, director; officer; அதிகாரி. *வரிகளைச் சுமத்தி அநியாயஞ்செய்த பூர்விக அதிகாரர்கள் சதிகாரர்களே* (*பெண்மதிமாலை, பக்*. 136).

அதிகாரி[1] atikāri, n. <id. 1. (Śaiva.) Mahēśvara aspect of Śiva in which the Energy of action predominates; மகேசுவரன். (*சி. சி*. 1, 65, *மறைஞா*.) 2. Officer in charge of an *atikāram*; அதிகாரத்திற்குரிய தலைமை உத்தியோகஸ்தன். *Nāñ*.

அதிகாரி[2] ati-kāri, n. <*அதி* + *காரம்*. cf. *அதிகாரி*. Ceylon leadwort; கொடுவேலி. (*பச். மூ*.)

அதிகோரம் atikōram, n. Emblic myrobalan; நெல்லி. (T. C. M. ii, 2, 429.)

அதிங்கு atiṅku, n. cf. *அதிங்கம்*. Liquorice-plant; அதிமதுரம். *அரக்குமதிங்கும்* (*பெருங். இலாவாண*. 18, 46).

அதிசந்தானம் ati-cantāṉam, n. <*ati-sandhāna*. Falsehood; பொய். (*சிந்தா. நி*. 122.)

அதிசயவுவமை aticaya-v-uvamai, n. <*atiśaya* +. (Rhet.) A simile which states that there is no difference between *uvamāṉam* and *uvamēyam* except in their *loci*; மிகையுவமை. (*வீரசோ. அலங்*. 14, *உரை*.)

அதிசரம் aticaram, n. <*ati-cara*. Sigh; நெட்டுயிர்ப்பு. (W.)

அதிசூக்குமதேகம் ati-cūkkuma-tēkam, n. <*ati* + *sūkṣma* +. (Śaiva.) Subtle body, containing the *pūtam, taṉmāttirai, ñāṉēntiri-yam, kaṉmēntiriyam, antakkaraṇam, kuṇam, mūla-p-pakuti* and *kalāti*; பூதம் தன்மாத்திரை ஞானேந்திரியம் கன்மேந்திரியம் அந்தக்கரணம் குணம் மூலப்பகுதி கலாதி என்பவற்றில் ஒவ்வொன்று கொண்ட நுண்ணுடல். (*சி. போ. பா*. 2, 3, *பக்*. 194.)

அதிசூக்குமம் ati-cūkkumam, n. <*ati-sūkṣma*. Anything very subtle; மிக நுண்ணியது. (*சி. போ. பா*. 2, 3, *பக்*. 194.)

அதிசூக்குமை aticūkkumai, n. <*ati-sūkṣmā*. (Śaiva.) A form of Śiva-Śakti; சிவசத்திபேதங்களு ளொன்று. (*சதாசிவ*. 21, *உரை*.)

அதிசோபனை ati-cōpaṉai, n. <*ati-śōbhanā*. Pārvatī; பார்வதி. (*கூர்மபு. திருக்கலியாண*. 22.)

அதிட்டகன்மம் atiṭṭa-kaṉmam, n. <*a-dṛṣṭa* +. The invisible karma which causes enjoyment and suffering; நன்மை தீமைகளை அனுபவிக்கச் செய்யுங் கருமம். (*சிவப்பிர*. 19, *உரை, பக்*. 213.)

அதிதனு atitaṉu, n. Gold; பொன். (W.)

அதிதானம் ati-tāṉam, n. <*ati* +. Bounty, gift; ஈகை. (*சிந்தா. நி*. 143.)

அதிதி atiti, n. <*aditi*. (*நாநார்த்த*.) 1. Earth; பூமி. 2. Pārvatī; பார்வதி.

அதிநீசம் ati-nīcam, n. <*ati-nīca*. 1. (Erot.) The sexual union of a man of the hare class with a woman of the elephant class, one of *aivakai-p-puṇarcci*, q.v.; ஐவகைப் புணர்ச்சியுள் யானைச்சாதிப் பெண்ணுடன் முயற்சாதியாண் கூடுங் கூட்டம். *விழைவுற அதிநீச மென்ன* (*கொக்கோ*. 3, 7). 2. (Astron.) Highly debilitated position of a planet in the house of its

depression; கிரகம் நீசவீட்டில் மிகத்தாழ்வான பாகையிலிருக்கை. (சோதிட. சிந்.)

அதிநுண்கணிதம் ati-nuṉ-kaṇitam, *n.* <அதி + நுண்-மை +. Differential calculus; கணிதவகை. *Pond.*

அதிநோய் atinōy, *n.* cf. அதிகோலம். Sage-leaved alangium; அழிஞ்சில். (பரி. அக.)

அதிப்பிரசங்கம் ati-p-piracaṅkam, *n.* <அதி +. Digression, introducing extraneous matter; மற்றொன்று விரிக்கை. (தருக்கசங். பக். 249.)

அதிபம் atipam, *n.* Margosa; வேம்பு. (சித். அக.)

அதிபலம் ati-palam, *n.* True croton oil plant; நேர்வாளம். (பச். மூ.)

அதிபிள்ளை ati-piḷḷai, *n.* prob. ஆதி +. Senior wife; மூத்த மனைவி. *Cm.*

அதிமல்லி atimalli, *n.* cf. அதிமலம். A species of crataeva; மாவிலங்கம். (மலை. அக.)

அதிமார்க்கநூல் atimārkka-nūl, *n.* <அதிமார்க்கம் +. (Saiva). See அதிமார்க்கிகசாத்திரம். (சித். பிர. பக். 14.)

அதிமார்க்கம் ati-mārkkam, *n.* <*ati* + *mārga*. 1. (Śaiva.) Religious sects not intimately related to Śaivasiddhānta; அகப்புறச்சமயம். (சித். பிர. 14.) 2. A section of Śaivāgamas; சைவாகமப் பிரிவினுள் ஒன்று. (சி. போ. பா. 17.)

அதிமார்க்கிகசாத்திரம் ati-mārkika-cāttiram, *n.* <id. + *mārgika* +. (Saiva.) The religious treatises which deal with *pācupatam*, *kāpālikam* and *māviratam*; பாசுபதம் காபாலிகம் மாவிரதமென்னும் மார்க்கங்களைக் கூறுஞ் சாத்திரங்கள். (விவேகசிந். 17.)

அதிமித்திரன் ati-mittiraṉ, *n.* <id. +. Husband; கணவன். (சிந்தா. நி. 132.)

அதிமிருத்தியாதிமாத்திரை ati-miruttiyāti-māttirai, *n.* perh. id. + *mṛtya* + *ādi* +. Medicinal pill made of bezoar; கோரோசனை மாத்திரை. (W.)

அதிமுனி atimuṉi, *n.* perh. அதிகம் + உண்-. Dues payable by the owners of fields to the owners of wells for drawing water from the wells for irrigating their fields; பிறருடைய கிணற்றிலிருந்து நீர் இறைத்துச் சாகுபடி செய்வதற்காகக் கிணறுடையவனுக்குக் கொடுக்கும் வாரம். (R. T.)

அதிமுத்தகம் ati-muttakam, *n.* <*ati-muktaka*. (நாநார்த்த.) 1. Common delight of the woods; குருக்கத்தி. 2. East Indian kino; திமிசு.

அதிமேஷ் atimēṣ, *n.* <U. *azmāish*. Estimate of standing crop, made by a subordinate revenue officer; அரசிறைக் கீழ்த்தி யோகஸ்தனிட்ட புள்ளிமதிப்பு. *Loc.*

அதியுக்தம் atiyuktam, *n.* <*atyukta*. Exaggeration; மிகைபடக் கூறுகை.

அதியுச்சம் ati-y-uccam, *n.* <*atyucca*. 1. (Erot.) The sexual union of a man of the horse class with a woman of the deer class, one of *aivakai-p-puṇarcci*, q.v.; ஐவகைப் புணர்ச்சியுள் மான்சாதிப்பெண்ணுடன் குதிரைச்சாதி ஆண் கூடுங் கூட்டம். (கொக்கோ. 3, 7.) 2. (Astron.) Highly exalted position of a planet in the house of its exaltation; கிரகம் உச்சவீட்டில் மிக உச்சமான பாகையிலிருக்கை. (சோதிட. சிந்.)

அதிர் atir, *n.* cf. U. *hadd*. [M. *atir*.] 1. Limit, boundary; எல்லை. *Loc.* 2. Propriety; மரியாதை. அதிர்கடந்து பேசுகிறான். *Tinn.*

அதிர்காணி atir-kāṇi, *n.* prob. id. +. Proprietary right in village lands; காணியாட்சி மிராசு. தனக்கு அதிர்காணியாக (S. I. I. iv, 156).

அதிர்த்தி[1] atirtti, *n.* <அதிர்-. Loud noise or report; அதிர்ச்சி. அதுதான் இவன் கன்றுமறித் தோடுகிற வதிர்த்தியாலும் (திவ். பெரியாழ். 3, 2, 3, வ்யா. பக். 539).

அதிர்த்தி[2] atirtti, *n.* <அதிர். See அதிர், 1.

அதிர்ப்பு atirppu, *n.* <அதிர்- Fear; அச்சம். (நாநார்த்த.)

அதிர்ஷ்டஜன்மபோக்கியம் atirṣṭa-jaṉma-pōkkiyam, *n.* <*adṛṣṭa* + *janma* +. Enjoyment of the fruits of karma, either in heaven, hell or in succeeding birth; சுவர்க்கத்திலேயாதல் நரகத்திலேயாதல் மறுசன்மத்திலேயாதல் பலிக்குங் கர்மானுபவம். (சி. சி. 4, 40, சிவாக்.)

அதிரடி atir-aṭi, *n.* <அதிர்- +. 1. Violent agitation; பெருங் கலக்கம். அச்சங் கிகிலு மதிரடியுஞ் சொற்பனமும் (பஞ்ச. திருமுக. 720). 2. Bluff; மிரட்டு. *Tinn.*

அதிரதம் ati-ratam, *n.* <*ati-ratha*. A class of chariots, one of four *iratam*, q.v.; தேர்வகை நான்கனு ளொன்று. (ஸ்ரீபத்ம. தென்றல் விடு. 67, குறிப்பு.)

அதிரர் atirar, *n.* prob. *a-sura*. Asuras; அசுரர். அதிரர் தேவ ரியக்கர் (தேவா. 380, 8).

அதிராத்திரியாஜி atirāttiri-yāji, *n.* <*ati-rātra*+*yājin*. A title of learned Brahmins; வேதம்வல்ல பிராமணர் பட்டப்பெயர். (S. I. I. v, 161.)

அதிரிச்சியம் atiricciyam, *n.* <*adṛśya*. Art of making visible objects invisible; பண்டங்களைப் பிறர் காணாமல் மறைக்கும் வித்தை. *புசரிலா வதிரிச்சிய மஞ்சனம்* (திருவிளை. எல்லாம். 17).

அதிருஷ்டபரதந்திரத்துவம் atiruṣṭa-paratantira-t-tuvam, *n.* <*a-dṛṣṭa*+. Being subject to the results of *puṇṇiyam* and *pāpam*; புண்ணியபாப வசத்தனாகை. (விவேகசிந். 3.)

அதிருஷ்டபோக்கியம் atiruṣṭa-pōkkiyam, *n.* <id.+. Effects of unseen actions, experienced in after-life; மறுமையில் சொர்க்க நரகங்களில் நுகரும் அனுபவம். (சி. சி. 2, 39, ஞானப்.)

அதிருஷ்டயத்தினம் atiruṣṭa-yattiṉam, *n.* <id.+. Fruitful attempt; பயந்தரும் முயற்சி. *தேவர் செய்தருளின அதிரஷ்டயத்னமாய் இப்படிப் பலித்தது* (S. I. I. vi, 189).

அதிருஷ்டானுகூலம் atiruṣṭāṉukūlam, *n.*<id.+. Luck; நற்காலப் பயன். *இவனுடைய அதிருஷ்டானுகூலம் எப்படியோ?* (தமிழறி. 24).

அதிலி atili, *n.* Corr. of அலரி. *காக்கணம் வேர் அதிலிவேர் பாலைவேர் இம்மூன்றும் அரைத்துப் பாதலேபனம் செய்யவும், விஷந்தீண்டாது* (T. C. M. ii, 2, 481).

அதிலோகம் atilōkam, *n.* Sublimate of mercury; இரசகர்ப்பூரம். (வை. மூ.)

அதிவசம் ativacam, *n.* <*ativiṣā*. (பரி. அக.) 1. Atis; அதிவிடை. 2. Sweet flag; வசம்பு.

அதிவிருத்தம் ati-viruttam, *n.*<*ati-vṛtta*. Transgression; வரம்புமீறுகை. (நாநார்த்த.)

அதினம் atiṉam, *n.* cf. அதனம். [T. *adanamu*.] Excess; மிகுதி. *Loc.*

அதிஷ்டானம் atiṣṭāṉam, *n.* <*adhi-ṣṭhāna*. 1. City; நகர். (நாநார்த்த.) 2. Seat; இருக்கை. (M. E. R. 343 of 1927-8.) 3. Chariot-wheel; தேர்க்கால். (நாநார்த்த.) 4. The base of a temple *vimāṉam*; கோயில்விமானத்தின் கீழுள்ள பகுதி. (M. E. R. 146 of 1928-9.) 5. Fame; பிரபாவம். (நாநார்த்த.) 6. Roaring, shouting; ஆரவாரிக்கை. (நாநார்த்த.)

அதீதியம் atītiyam, *n.* perh. *atīndriya*. Absence of desire or attachment; ஆசையின்மை. (சிந்தா. நி. 143.)

அதீனம் atīṉam, *n.* <*adhīna*. (W.) 1. Right of possession; உரிமை. 2. Dependence; சார்பு.

அதுகுபடி atukupaṭi, *n.* Supplying water to a cultivator at a low rate of assessment on condition of his bringing a piece of unoccupied land into cultivation; சாகுபடிக்கு யோக்கியமாக ஒரு நிலத்தைத் திருத்தும்பொருட்டுக் குறைந்த தீர்வைக்குக் கொடுக்கப்படும் பாசனநீர். (R. T.)

அதுலிதம் atulitam, *n.* <*a-tulita*. State of being at rest; அசைவின்மை. (சிந்தா. நி. 120.)

அதை-த்தல் atai-, *11 v. intr.* To wander about; அலைதல். *உளைநாடி யதைத்தொழிந்தேன்* (திருமந். 1691).

அதைப்பு ataippu, *n.* <அதை-. Pride; கர்வம். *Loc.*

அதோ atō, *adv.* <அது. There, over there; அங்கே. *Loc.*

அதோலம்பம் atōlampam, *n.* <*adhas*+*lamba*. Perpendicularity; செங்குத்தான நிலை. (W.)

அந்தக்கரணசாட்சி antakkaraṇa-cāṭci, *n.* <அந்தக்கரணம்+. Conscience; மனச்சாட்சி. (W.)

அந்தக்கேணி anta-k-kēṇi, *n.* <அந்தம்+. Hidden well; covered well; மறைகிணறு. *அந்தக் கேணியு மெந்திரக் கிணறும்* (பெருங். உஞ்சைக். 33, 3).

அந்தகசயன் antaka-cayaṉ, *n.* <*antaka-jaya*. Śiva; சிவபெருமான். (W.)

அந்தகசன்னிபாதம் antaka-caṉṉi-pātam, *n.* <அந்தகம்+. One of 13 kinds of *caṉṉi*, q.v.; சன்னிபாதவகை. (சீவரட்.)

அந்தகாசுரஹரணர் antakācura-haraṇar, *n.* <*andhakāsura*+*haraṇa*. (Śaiva.) A manifestation of Śiva; சிவபேதம் இருபத்தைந்தனுளொன்று. (காஞ்சிப்பு. சிவபுண். 24, தலைக்குறிப்பு.)

அந்தகூபம் anta-kūpam, *n.* <அந்தம்+. See அந்தக்கேணி. (P. N.)

அந்தகோளம் antakōḷam, *n.* cf. அந்த கோலம். Emblic myrobolan; நெல்லி. (வை. மூ.)

அந்தசந்தம் anta-cantam, *n.* Redupl. of அந்தம். Beauty; அழகு. *Loc.*

அந்தண்பாடி antaṇ-pāṭi, *n.* <அந்தண்மை+. Quarters where Brahmins reside; பிராமணர் குடியிருக்கு மிடம். *அந்தண்பாடியு மனுகி யல்லது* (பெருங். மகத. 4, 33).

அந்தணநாகம் antaṇa-nākam, n. <அந்தணன் +. Cobra; நல்லபாம்பு.

அந்தணர்சேரி antaṇar-cēri, n. <அந்தணர் +. See அந்தண்பாடி. அந்தணர்சேரி யக விதழாக (பெருங். மகத. 3, 87).

அந்தணர்வாக்கு antaṇar-vākku, n. <id.+. The Vēdas; வேதம். (சிந்தா. நி. 156.)

அந்தணன் antaṇaṉ, n. <அம் + தண்-மை. 1. Virtuous person; அறவோன். (பொதி. நி.) 2. Pure person; தூயோன். (திவ். இயற். திருநெடுந். 4, வ்யா.). 3. Śiva; சிவபிரான். யாழ்கெழு மணி மிடற் றந்தணன் (அகநா. கடவுள்.).

அந்தணாட்டி antaṇāṭṭi, n. Fem. of அந்தணாளன். Brahmin woman; பார்ப்பனி. மந்திர நாவி னந்தணாட்டி (பெருங். இலாவாண. 17, 18).

அந்தணி antaṇi, n. Fem. of அந்தணன். See அந்தணட்டி. அந்தணி . . . தவத்துறைநீங்கி (பெருங். உஞ்சைக். 36, 195).

அந்தத்து antattu, n. <அந்தஸ்து. Rank, condition, standing; நிலைமை. எத்தனையந்தத் தென் றியம்புவேன் (தெய்வச். விறலி. 221).

அந்ததமசம் anta-tamacam, n. <*andha-tamas*. Pitch darkness; காரிருள். (சிந்தா. நி. 164.)

அந்ததரம் anta-taram, n. <*anta-tara*. Śaiva Siddhānta philosophy; சைவசித்தாந்தம். (சி. போ. 12, 4, பக். 242.)

அந்ததரமிச்ரம் anta-tara-micram, n. <*andha-tara* + *miśra*. A hell; நரகவகை. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 204.)

அந்தந்தலை antan-talai, n. <அந்தம் +. End and beginning; முடிவும் தொடக்கமும். (W.)

அந்தப்பர்வகம் anta-p-parvakam, n. <*antar* + *parvan*. (Anat.) Inner tuberosity; அகக்கணு. (W.)

அந்தப்போதிகை anta-p-pōtikai, n. <*andu* +. Chain fastening the hind-leg of an elephant; யானையின் பின்னங்கால் சங்கிலி. அந்தப்போதிகை யிடைபரிந் தழிய (பெருங். உஞ்சைக். 44, 78).

அந்தம்¹ antam, <*anta*. n. 1. (Gram.) Suffix; விகுதி. (நாநார்த்த.) 2. Certainty; நிச்சயம். (நாநார்த்த.) 3. Destruction; நாசம். (நாநார்த்த.) 4. Limb; அவயவம். (நாநார்த்த.) 5. Nearness; சமீபம். (நாநார்த்த.) 6. Nature; சுபாவம். (நாநார்த்த.)—*adv.* As far as, up to, till; வரைக்கும். சேவப்ப நாயக்கர்முதல் விசயராகவ நாயக்கரந்தம் (தஞ். சரசு. i, 319).

அந்தம்² antam, n. cf. *antas*. Secrecy; இரகசியம். அந்தக்கோட்டி (பெருங். உஞ்சைக். 54, 91).

அந்தம்³ antam, n. Refined camphor; பச்சைக்கர்ப்பூரம். (வை. மூ.)

அந்தம்⁴ antam, n. <*andha*. Darkness; இருட்டு. (நாநார்த்த.)

அந்தர்தர்பார் antar-tarpār, n. <*antara* +. Public office notoriously ill-conducted; maladministration; முறைதவறி நடக்கும் இராசரீகம். *Colloq.*

அந்தர்யாகம் antar-yākam, n. <*antar-yāga*. (Śaiva.) See அந்தரியாகபூசை.

அந்தரங்கத்தியானி antaraṅka-t-tiyāṉi, n. <*antaraṅga* +. Tortoise; ஆமை. (வை. மூ.)

அந்தரதர்பார் antara-tarpār, n. See அந்தர்தர்பார்.

அந்தரதுந்துமி antara-tuntumi, n. <*antara* + *dundubhi*. The drum of the celestials; தேவமுரசு. ஆர்ப்பன பல்லியமோ வந்தரதுந்துமியுமே (தக்கயாகப். 112).

அந்தரப்பல்லியம் antara-p-palliyam, n. <id.+. See அந்தரதுந்துமி. அந்தரப்பல்லியங் கறங்க (திருமுரு. 119).

அந்தரம் antaram, n. <*antara*. 1. Outside, exterior; புறம்பு. (நாநார்த்த.) 2. Limit, boundary; எல்லை. (நாநார்த்த.) 3. Neighbourhood; அயலானது. (நாநார்த்த.) 4. Distinction; விசேஷம். (நாநார்த்த.) 5. See அந்தராண்மா. (நாநார்த்த.) 6. Hiding, concealment; மறைவு. (நாநார்த்த.) 7. Hole; துளை. (நாநார்த்த.) 8. Pit; குழி. (நாநார்த்த.) 9. Cloth; ஆடை. (நாநார்த்த.) 10. Passage next to the entrance of a house; இடைகழி. (சம். அக. Ms.) 11. See அந்தரவாண்டு. (W.) 12. Interval; அவகாசம். (நாநார்த்த.) 13. Occasion, time; அவசரம். (நாநார்த்த.) 14. Impediment; இடையூறு. அந்தரம் புகுந்த தென்றெண (கம்பரா. நிந்தனை. 4). 15. Cloud; மேகம். (பொதி. நி.) 16. Standard measure, normal form; அளவு. (பொதி. நி.)

அந்தரமத்திமபுத்தி antara-mattima-putti, n. <id.+. (Astron.) Difference between the mean and the true daily motions of planets; கிரகங்களின் நித்தியகதியில் உண்மைக்கும் மத்திமத்துக்குமுள்ள வேறுபாடு.

அந்தரவனசம் antara-vaṉacam, *n.* <id. +. A kind of moss; கொடிப்பாசிவகை. (*பச். மூ.*)

அந்தரவனம் antara-vaṉam, *n.* <id.+. Uninhabited desert; மக்களில்லாக் காடு. (W.)

அந்தரவாண்டு antara-v-āṇṭu, *n.* <id.+. The period of time between any two given dates; குறித்த நாளெல்லைகளுக்கு இடைப்பட்ட காலம். (W.)

அந்தரவினியோகம் antara-viṉiyōkam, *n.* A tax; வரிவகை. (S. I. I. i, 136.)

அந்தரவீச்சுக்காரன் antaravīccu-k-kāraṉ, *n.* <*அந்தரவீச்சு*+. Fraudulent man, cheat; மோசக்காரன். (W.)

அந்தரவுலகம் antara-v-ulakam, *n.* <*antara*+. Svarga; சுவர்க்கம். *அந்தரவுலகத் தமரர்கோமான்* (*பெருங். உஞ்சைக்.* 37, 96).

அந்தராயப்பாட்டம் antarāya-p-pāṭṭam, *n.* <*antara*+*āya*+. Certain taxes collected in cash; பணமாகத் தண்டும் வரிவகை. (I. M. P. Cg. 1070.)

அந்தரான்மா antarāṉmā, *n.* <*antarātmā* nom. sing. of *antarātman*. 1. God, as immanent; கடவுள். (*விவேக. சூடா.* 152.) 2. (Śaiva.) Soul when it is associated with the four *vākku*; நான்கு வாக்குக்களோடும் கூடிச் சஞ்சரிக்கும் உயிர். (*சி. போ. பா.* 6, 2, *பக்.* 317.)

அந்தரிப்பு antarippu, *n.* <*அந்தரி-*. Helplessness; கதியின்மை. (W.)

அந்தரியாகபூசை antar-iyāka-pūcai, *n.* <*antas*+*yāga*+. (Śaiva) Mental worship; மானசபூசை. *அறைந்தவை மூர்த்திசேர்க்கி லந்தரி யாகபூசை* (*ஞானபூசா.* 14).

அந்தரிலம்பம் antar-ilampam, *n.* <id. +*lamba*. Acute-angled triangle; கூர்க் கோணங்கள் கொண்ட முக்கோணம். (W.)

அந்தரிலயம் antar-ilayam, *n.* <id.+ *laya*. (Phil.) The transcendent fifth state of the soul; துரியாதீதம். (*சிந்தா. நி.* 165.)

அந்தரீபம் antarīpam, *n.* <*antarīpa*. Island; தீவு. (*சிந்தா. நி.* 162.)

அந்தரீயம் antarīyam, *n.* <*antarīya*. Waist cloth, dist. fr. *uttarīyam;* அரையிற் கட்டும் வேஷ்டி. *Brāh.*

அந்தரேணம் antarēṇam, *n.* <*antarēṇa*. Intermediate space; நடுவிடம். (*சிந்தா. நி.* 164.)

அந்தரை antarai, *n.* A title of Paravas; பரவர் பட்டப்பெயர். (T. A. S. vi, 179.)

அந்தளம் antaḷam, *n.* <*āndōla*. [T. *antalamu.*] Palanquin; பல்லக்கு. (*சிவந்தெழுந்த பல்லவராயனுலா* Ms.)

அந்தா antā, *adv.* There; அதோ. *Loc.*

அந்தாக antāka, *n.* <*antu*. An expression meaning 'Let it be so'; அப்படியாகுக என்னும் பொருளில் வருஞ் சொல். *அந்தாக வென்று வந்தையனும்* (*கம்பரா. நிகும்பலை.* 100).

அந்தாதி antāti, *n.* <*anta*+*ādi*. 1. Beginning and end; முதலும் முடிவும். 2. The limbs from head to foot; தலைமுதல் பாதம்வரை யுள்ள உறுப்பு. *உருக்கோதை மேனிக்கந்தாதியைத் தீட்டில்* (*குலோத். கோ.* 131).

அந்தாதியாக antāti-y-āka, *adv.* <*அந்தாதி*+. Without intermission; இடைவிடாமல். *அநாதிகாலம் அந்தாதியாக ஸம்ஸரித்துப்போந்த வடியேனுக்கு* (*ரஹஸ்ய.* 1329).

அந்தாதியுவமை antāti-y-uvamai, *n.* <id.+. (Rhet.) A figure of speech in which the last word of a line is repeated at the beginning of the next line and made the *uvamāṉam;* அந்தத்துச்சொல்லையே மடக்கி ஆதியாகக்கொண்டு உவமைபெறக் கூறும் அணி. (*மாறனலங்.* 101, உரை.)

அந்தாளிக்குறிஞ்சி antāḷi-k-kuriñci, *n.* <*அந்தாளி*+. (Mus.) An ancient melody-type; குறிஞ்சியாழ்த்திறவகை. (*தேவா.*)

அந்தான் antāṉ, *n.* A small board nailed over a leak in a ship or boat to keep water out; கப்பலிலுண்டாகுஞ் சிறுதுளைவழியே தண்ணீர் உட்புகாதபடி அடைக்கும் பலகை. (R.)

அந்தாஜ்பட்டி antāj-paṭṭi, *n.* <U. *andāz* +. Estimate of the value of a standing crop; அறுவடைக்குமுன் இடும் பயிரின் விலைமதிப்பு. (R. T.)

அந்தி[1]**-த்தல்** anti-, *11 v. intr.* <*anta*. To fit in; பொருந்துதல். (*அக. நி.*)

அந்தி[2] anti, *part.* <*அந்தில்*. An expletive; ஓர் அசைச்சொல். (*பொதி. நி.*)

அந்திக்காப்பு anti-k-kāppu, *n.* <*அந்தி*+. Evening service performed in a temple; கடவுட்கு மாலைக்காலத்துச் செய்யுஞ் சடங்கு. (*மதுரைக். பக்.* 389, *கீழ்க்குறிப்பு.*)

அந்திகாசிரயம் antikācirayam, *n.* <*antika*+*ā-śraya*. Plants and other immoveable objects; தாவரம். (*சிந்தா. நி.* 162.)

அந்திகூப்பு-தல் anti-kūppu-, *v. intr.* <அந்தி+. To perform *cantiyā-vantaṉam;* சந்தியாவந்தனஞ் செய்தல். *மந்திரத் தந்திகூப்பி* (பெருங். உஞ்சைக். 55, 8).

அந்திகை[1] antikai, *n.* <*andhikā.* (நாநார்த்த.) 1. Deceit, cunning; கபடம். 2. Night; இரவு. 3. Mind; சித்தம்.

அந்திகை[2] antikai, *n.* <*antikā.* (நாநார்த்த.) 1. Indian chickweed; பம்பந்திராய். 2. Oven; அடுப்பு.

அந்திமந்தி anti-manti, *n.* Redupl. of அந்தி. Evening twilight; மாலை மங்கற்பொழுது. *அந்திமந்தி நேரத்திலே வெளியே போகாதே. Colloq.*

அந்திமலர்ந்தான் anti-malarntāṉ, *n.* <அந்தி+மலர்-. Four o'clock flower; அந்திமந்தாரை. (பச். மூ.)

அந்தியதீபம் antiya-tīpam, *n.* <*antya* +. (Rhet.) The figure of speech known as *kaṭainilai-viḷakku;* கடைநிலைவிளக்கு என்னும் அணி.

அந்தியன் antiyaṉ, *n.* <*antya.* Person of the lowest caste; கடைக்குலத்தான். *அந்தண ரந்திய ரெல்லெயிலரின்ற வினைத்துலகும்* (ரஹஸ்ய. 390).

அந்தியுழவு anti-y-uḻavu, *n.* <அந்தி+. Tilling the soil in the evening time during summer; கோடையில் அந்திநேரத்தில் உழுகை. *Nāñ.*

அந்திரட்டை antiraṭṭai, *n.* Corr. of அந்தியேஷ்டி. *Loc.*

அந்திரர் antirar, *n.* <*āndhra.* The Āndhras; ஆந்திரர். *அந்திரர் முதலிய வரசர்* (பெருந் தொ. 783).

அந்திரன் antiraṉ, *n.* <*andhra.* Hunter; வேடன். (சிந்தா. நி. 160.)

அந்திரி antiri, *n.* <*antarī.* (பொதி. நி.) 1. Pārvatī; பார்வதி. 2. Kāḷī; காளி.

அந்தில் antil, *n.* 1. Place; இடம். (அக. நி.) 2. Two; இரண்டு. (பொதி. நி.)

அந்து[1] antu, *n.* <*andu.* Anklet; பாத கிண்கிணி. (நாநார்த்த.)

அந்து[2] antu, *n.* perh. ஐந்தொகை. Total, aggregate; மொத்தங்கூடிய தொகை. *Loc.*

அந்து[3] antu, *n.* <*andhu.* Well; கிணறு. (நாநார்த்த.)

அந்துகம் antukam, *n.* <*anduka.* Chain for an elephant's leg; யானைச்சங்கிலி. (R.)

அந்துவாசம் antuvācam, *n.* cf. அந்தர வாசம். A kind of moss; கோட்டைப்பாசி. (வை. மூ.)

அந்தூல்பல்லக்கு antūl-pallakku, *n.* <*āndōla*+. A kind of palanquin; பல்லக்கு வகை. (தக்ஷிண. இந். சரித். 444.)

அந்தேசாலம் antēcālam, *n.* Clearing nut tree; தேற்று. (பச். மூ.)

அந்தேஷ்டி antēṣṭi, *n.* <*anta*+*iṣṭi.* Funeral rites; அந்தியேஷ்டி. (தஞ். சரசு. ii, 91.)

அந்தோ antō, *adv.* There; அதோ. *அந்தோ பார்.*

அந்நாட்குளி-த்தல் annāṭ-kuḷi-, *v. intr.* <அந்நாள்+. To bathe on the fifth day after menses; பூப்புக்குப் பின் ஐந்தாநாள் தலைமுழுகுதல். *Loc.*

அந்நாள் annāḷ, *n.* <ஐந்து+நாள். The fifth day after menses; பெண்டிர் மாதப்பூப்புக் குப்பின் ஐந்தாநாள். *Loc.*

அந்நியாயகாரி anniyāya-kāri, *n.* <*a-nyāya-kārin.* Treacherous person, as sinner; துரோகியான பாவி. *அந்நியாய காரிகளாய்ப் போந்த இவர்கள்* (S. I. I. iv, 140).

அந்நிலை a-n-nilai, *n.* <அ+. That moment; அப்பொழுது. *மற்றையோரு மந்நிலை யயின்றனர்* (பரிபா. 5, 45).

அந்நின்று a-n-niṉṟu, *adv.* <id.+நில்-. From there; அவ்விடத்தினின்றும். *அந்நின்று வணங்கிப்போய்த் திருவூற லமர்ந்திறைஞ்சி* (பெரியபு. ஏயர்கோன். 283).

அநநுபாடணம் ananupāṭaṇam, *n.* <*an-anubhāṣaṇa.* (Log.) A fault in argumentation; தோல்வித்தானத் தொன்று (செந். iii, 13.)

அநயம் anayam, *n.* <*a-naya.* (நாநார்த்த.) 1. Evil karma; தீவினை. 2. Danger; ஆபத்து. 3. Anything inauspicious; அசுபம். 4. Gambling; சூது முதலியன.

அநாதை[1] anātai, *n.* <*a-nātha.* Poor, helpless man; திக்கற்றவன். (W.)

அநாதை[2] anātai, *n.* <*a-nāthā.* 1. Poor, helpless woman; திக்கற்றவள். *Colloq.* 2. (Śaiva.) A Śiva-śakti; சிவசத்திபேதம். (சதாசிவ. 22.)

அநித்தம் anittam, *n.* <*a-nityā.* (Śaiva.) A Śiva-śakti; சிவசத்திபேதம். (அக. நி.)

அநிதம் anitam, *n.* <*a-nitya.* That which is transient or unstable; நிலையற்றது. *அநிதவுடற்பூதமாக்கி* (திருமந். 1854).

அநியதபோக்கியம் aniyata-pōkkiyam, *n.* <*a-niyata*+. (Šaiva.) Effect of actions once considered lawful but subsequently considered sinful; முதலில் நல்லதாகக் கருதப்பட்டுப் பின் தகாததெனத் தள்ளப்பட்ட கர்மத்தின் பலன். (சி. சி. 2, 39, ஞானப்.)

அநியாயதண்டம் aniyāya-taṇṭam, *n.* <*a-nyāya*+. 1. Illegal tax; அநியாயவரி. *Pond.* 2. Wasteful expenditure; வீண்செலவு. *Colloq.*

அநிர்த்தேசியம் anirttēciyam, *n.* <*a-nirdēśya.* That which is indescribable; இத்தன்மைத்தென்று கூறொணாதது.

அநிர்வசனீயக்கியாதி anirvacanīya-k-kiyāti, *n.* <*anirvaacanīya*+. Error consisting in the cognition of what is not determinable either as real or unreal; சத்தெனவும் அசத்தெனவும் நிர்ணயிக்கலாகாத வொன்றை உணருந் திரிபுணர்வு.

அநிருத்தன் aniruttaṉ, *n.* <*a-ni-ruddha.* (நாநார்த்த.) 1. One who is irresistible; தடையற்றவன். 2. One who is irrepressible; அடங்காதவன். 3. Spy; ஒற்றன்.

அப்காரி apkāri, *n.* <U. *ābkāri.* (W. G.) 1. Abkari, manufacture or sale of spirituous liquors; சாராய முதலியவை இறக்கி விற்பனை செய்கை. 2. Revenue derived from abkari; ஆப்காரி வருமானம்.

அப்தாள் aptāḷ, *n.* <அப்பத்தாள். Sister; உடன்பிறந்தவள். *Madr.*

அப்பச்சக்காணம் appaccakkāṇam, *n.* <*apratyākhyāna.* (Jaina.) Faults like anger, miserliness, etc.; கோபம் லோபம் முதலிய குற்றங்கள். (மேருமந். 363.)

அப்பச்சி appacci, *n.* <அப்பன். Paternal uncle; சிற்றப்பன். *Loc.*

அப்பட்டம் appaṭṭam, *n.* That which is plain; வெளிப்படையானது. *Loc.*

அப்பணை appaṇai, *n.* <*ājñāpanā.* [K. *appaṇe.*] (J.) 1. Security, bail; பிணை. 2. Prop, support; ஆதாரம்.

அப்பத்தாள் appattāḷ, *n.* cf. அப்பாத்தை. 1. Elder sister; தமக்கை. (J.) 2. Father's mother; தந்தையின் தாய். *Nāñ.*

அப்பப்போ appappō, *adv.* <அவ்வப்போது. From time to time; அவ்வப்பொழுது.

அப்பம் appam, *adv.* Corr. of அப்பொழுது.

அப்பன் appaṉ, *n.* cf. Pkt. *appa.* 1. Benefactor; உபகாரி. (சம். அக. Ms.) 2. Father's elder brother; பெரிய தகப்பன். *Ādidrāviḍa.*

அப்பாகம் appākam, *n.* Climbing staff plant; வாலுளுவை. (பச். மூ.)

அப்பாசி appāci, *n.* The famous minister of the Vijayanagar king Krishnadevarayar; கிருஷ்ணதேவராயரின் பேர்பெற்ற மந்திரி. அப்பாசி யூகி . . . இவர்களினும் மெய்ப்பான புத்தி விதரணமும் (தெய்வச். விறலி. 82).

அப்பி appi, *n.* A term of endearment; அருமைதுறித்தற்கு வழங்குஞ் சொல். *Loc.*

அப்பிச்சன் appiccaṉ, *n.* prob. அப்பன் + அச்சன். Father; தகப்பன். *Nāñ.*

அப்பிதம் appitam, *n.* <*abda.* Cloud; மேகம். (சிந்தா. நி. 186.)

அப்பியசூயகன் appiyacūyakaṉ, *n.* <*abhyasūyaka.* Jealous, envious person; பொறாமையுடையோன். (சிந்தா. நி. 181.)

அப்பியந்தரபரிக்கிரகம் appiyantara-parikkirakam, *n.* <*abhyantara*+*pari-graha.* (Jaina.) The fourteen mental defects, such as anger, pride, etc.; மனத்தைப்பற்றி வரும் குரோதம் மானம் முதலிய பதினான்குதோஷங்கள். (மேருமந். 1207, உரை.)

அப்பியமிதம் appiyamitam, *n.* <*abhyamita.* Distress; துன்பம். (சிந்தா. நி. 187.)

அப்பியவகாரம் appiyavakāram, *n.* <*abhyavahāra.* Eating; தின்கை. (சிந்தா. நி. 179.)

அப்பியாகதி appiyākati, *n.* <*abhyāgata.* Familiar guest; அப்பியாகதன். வரப்பட்ட அதிதி அப்பியாகதிகளுக்கு உண்டாகும் பசியைத் தணிப்பதற்கும் (ஜீவபிரம்மைக்ய. பக். 554).

அப்பியாசி-த்தல் appiyāci-, 11 *v. tr.* <*abhyāsa.* To practise; பயிலுதல். ஞானமாத்திரம் அப்பியாசித்தவனிடத்திலே (பஞ்சதசப். 93).

அப்பியுதயம் appiyutayam, *n.* <*abhyudaya.* Prosperity, welfare; மங்களகரம்.

அப்பிரகசிந்தூரம் appiraka-cintūram, *n.* <அப்பிரகம்+. Red oxide of talc or mica; அப்பிரகத்தாலான மருந்துவகை. (W.)

அப்பிரகநவநீதம் appiraka-navanītam, *n.* <id.+. Mica made into an ointment; அப்பிரகத்தாற் செய்த களிம்பு. (W.)

அப்பிரகாசம் appirakācam, *n.* <*a-prakāśa.* Matter, as insentient; அசித்து. அவை தாம் . . . அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான் (சி. போ. 4, 1).

அப்பிரகிருட்டம் appirakiruṭṭam, *n.* <*ā-pra-kṛṣṭa.* Crow; காக்கை. (சிந்தா. நி. 187.)

அப்பிரசாதை appiracātai, *n.* <*aprajātā*. Barren woman; மலடி. (சிந்தா. நி. 187.)

அப்பிரத்தியாக்கியானம் appirattiyākkiyāṉam, *n.* <*aprathyākhyāna*. (Jaina.) See அப்பச்சக்கானம். (மேருமந். 1378, உரை.)

அப்பிரதானி appiratāṉi, *n.* <*a-prādhana*. Insignificant person; சிறியோன். (W.)

அப்பிரதிபை appiratipai, *n.* <*a-pratibhā*. (Log.) A fault in argumentation; தோல்வித் தானத் தொன்று. (செந். iii, 13.)

அப்பிரதிரூபகதை appratirupakatai, *n.* <*a-prati-rūpa-kathā*. See அப்பிரதிபை. (செந். iii, 16.)

அப்பிரபுட்பம் appiraputpam, *n.* <*abhra-puṣpa*. Water; நீர். (சிந்தா. நி. 169.)

அப்பிரபுத்தன் appiraputtaṉ, *n.* <*a-prabuddha*. Person without acute intellect; கூரிய் துணர்வில்லாதவன். (திருக்களிற்றுப். 57, உரை.)

அப்பிரம் appiram, *n.* <*abhra*. (நாநார்த்த.) 1. Svarga; தேவலோகம். 2. Sky; ஆகாயம்.

அப்பிரமாணஐதிகம் appiramāṇa-aitikam, *n.* <*a-pramāṇa*+. (Log.) Unattested tradition; சானறுதோன்றாவே உளதாகக் கூறும் உலகவுரை. (சி. சி. அளவை, 1, மறைஞா.)

அப்பிரமாணிக்கன் appiramāṇikkaṉ, *n.* <*a-prāmāṇika*. Liar; பொய்யன். (W.)

அப்பிரமாதங்கம் appiramātaṅkam, *n.* <*abhra-mātaṅga*. Indra's elephant; இந்திரனது யானை. (சிந்தா. நி. 169.)

அப்பிராத்தகாலம் appirātta-kālam, *n.* <*a-prāpta*+. (Log.) A fault in argumentation; தோல்வித்தானத் தொன்று. (செந். iii, 13.)

அப்பிராமாணிக்கம் appirāmāṇikkam, *n.* <*a-prāmāṇika*. Untrustworthiness, unreliability; உறுதியாகக் கொள்ளத்தகாதது. (W.)

அப்பிரு appiru, *n.* cf. *abhraka*. A kind of mineral, turquoise; பேரோசனை. (R.)

அப்பு[1] appu, *n.* <*ap*. Sea; கடல்.

அப்பு[2] appu, *n.* See அப்புண்டு. *Loc.*

அப்பு[3] appu, *n.* *Veḷḷai-p-pāṣāṇam*, a mineral poison; வெள்ளைப்பாஷாணம். (வை. மூ.)

அப்புக்காத்து appukkāttu, *n.* <E. Advocate, supreme-court pleader; வக்கீல். (J.)

அப்புசம் appucam, *n.* <*ab-ja*. (நாநார்த்த.) 1. Chank; சங்கு. 2. Lotus; தாமரை. 3. Water çadamba; நீர்க்கடம்பு.

அப்புசன் appucaṉ, *n.* <*ab-ja*. (நாநார்த்த.) 1. Moon; சந்திரன். 2. Tanvantiri, the physician of the gods; தன்வந்திரி.

அப்புட்டுச்சரக்கு apputtu-c-carakku, *n.* prob. அப்பட்டம்+. Best goods; உயர்ந்த பண்டம். (P. N.)

அப்புண்டு appuṇṭu, *n.* Dolt, idiot; முட்டாள். *Tinn.*

அப்புத்திரட்டி appu-t-tiraṭṭi, *n.* perh. அப்பு+. A kind of creeper; கட்டுக்கொடி. (பரி. அக.)

அப்புதம் apputam, *n.* prob. *abja*. A sedge; கோரைவகை. (பச். மூ.)

அப்புப்போடு-தல் appu-p-pōṭu-, *v. tr.* prob. T. *appu*+. To deceive by evading payment; வாங்கின கடனைத் தீர்க்காது ஏமாற்றுதல். அவன் பதினைந்துரூபாய் அப்புப்போட்டுக்கொண்டான். *Loc.*

அப்புமேழி appu-mēḻi, *n.* perh. அப்பு+. A kind of plough; வயல் உழுதற்குரிய மேழிவகை. *Loc.*

அப்புராத்தூணி appurāttūṇi, *n.* <அம்புறாத்தூணி. *Carakāṇta-pāṣāṇam*, a mineral poison; சரகாண்டபாஷாணம். (வை. மூ.)

அப்புறக்கடல் a-p-pura-k-kaṭal, *n.* <அ+புறம்+. The mythical outermost sea; பெரும் புறக்கடல். அப்புறக்கடலுஞ் சுவையற்றன (கம்பரா. சேது. 60).

அப்பூச்சி appūcci, *n.* [T. *appacci*.] The game of hiding and suddenly appearing; bo-peep; ஒளிந்துநின்று திடீரென்று தோன்றி மகிழ் விக்கும் விளையாட்டு. *Loc.*

அப்பெண்டு a-p-peṇṭu, *n.* <அ+. Woman; பெண்டு. (தொல். சொல். 163, உரை.)

அப்போ appō, *adv.* Corr. of அப்போது. *Colloq.*

அப்வாப் apvāp, *n.* <U. *abwab*. Miscellaneous heads of taxation, in addition to the regular land assessment; நிலத்தீர்வையுடன் ஏற் படுஞ் சில்லறைத் தீர்வை. (R. T.)

அப்ஜூத் apjut, *n.* <Persn. *afzūd*. Excess, increase; மிகுதி. (P. T. L.)

அபக்குரோசம் apakkurōcam, *n.* <*apākrōśa*. Treating with contempt; இகழ்ச்சை. (சிந்தா. நி. 181.)

அபகம் apakam, *n.* <*apa-ga*. Death; மரணம். (சிந்தா. நி. 170.)

அபகாதம் apakātam, *n.* <*apa-ghāta*. Killing; கொல்லுகை. (சிந்தா. நி. 169.)

அபகுண்டனம் apakuṇṭaṉam, *n.* prob. *ava-kuṇṭhana*. Circling, revolving; சுற்றுகை. (சிந்தா. நி. 172.)

அபங்கன் apaṅkaṉ, *n.* <*a-bhaṅga*. God, as undivided whole; [கண்டிக்கப்படாதவன்] கடவுள். (ஞானா. 48.)

அபங்குரன் apaṅkuraṉ, *n.* <*a-bhaṅgura*. One who is firm or unshakable; திண்ணியன். அபங்குர செங்கோ செங்கீரை (குலோத். பிள்ளைத். 22).

அபச்சாயை apaccāyai, *n.* <*apacchāyā*. (W.) 1. Shadowless being, as a deity or celestial being; நிழலற்றது. 2. A sign of death; ஓர் மரணக்குறி. 3. Deduction from the length of one's shadow, varying with the time of the year, made in calculating the hour of the day; நிழலை அளந்து நாழிகை கணிப்பதில் மாதத்திற்குரிய தள்ளுபடியளவு.

அபசங்கம் apacaṅkam, *n.* <*apa-jaṅgha*. Leg; கால். (சிந்தா. நி. 174.)

அபசயம் apacayam, *n.* <*apa-jaya*. (நாநார்த்த.) 1. Taking by force; பறிக்கை. 2. Defeat; தோல்வி.

அபசவ்வியம் apacavviyam, *n.* <*apa-savya*. (நாநார்த்த.) 1. Right side; வலப்புறம். 2. Unfavourableness; பிரதிகூலம்.

அபசற்பன் apacaṟpaṉ, *n.* <*apa-sarpa*. (நாநார்த்த.) 1. Messenger; தூதன். 2. Spy; ஒற்றன்.

அபசாரசக்தி apacāra-cakti, *n.* <*apa-cāra*+. Centrifugal force; மையநீக்கம். *Mod.*

அபசித்தாந்தம் apacittāntam, *n.* <*apa-siddhānta*. (Log.) A fault in argumentation; தோல்வித்தானத் தொன்று. (செந். iii, 13.)

அபத்தியதோஷம் apattiya-tōṣam, *n.* <*a-pathya*+. Relapse caused by violation of dietary rules; நோயுற்ற காலத்தில் உட்கொண்ட தகுதியற்ற உணவால் திரும்பிய நோய். (சீவரட். 30.)

அபத்தியம் apattiyam, *n.* <*apatya*. 1. Child; பிள்ளை. (சிந்தா. நி. 168.) 2. Human being; மக்கட்போது. (நாநார்த்த.)

அபதேசம் apatēcam, *n.* <*apa-dēśa*. (நாநார்த்த.) 1. Fame; பிரசித்தி. 2. Cause, motive; நிமித்தம். 3. Pretext; வியாஜம். 4. Mark, butt; குறி. 5. Place; இடம்.

அபந்தலம் apantalam, *n.* cf. அமந்தலம். False peacock's foot tree; மயிலடிக்குருந்து. (பச். மூ.)

அபநிரியாணம் apaniriyāṇam, *n.* <*apa-niryāṇa*. March of troops; படையெழுச்சி. (சிந்தா. நி. 182.)

அபபாத்திரிதன் apapāttiritaṉ, *n.* <*apa-pātrita*. One who is excommunicated; சாதிப் பிரஷ்டன். *Cm.*

அபமம் apamam, *n.* <*apama*. (Astron.) Declination; வானமத்தியரேகைக்குங் குறிப்பிட்ட நட்சத்திரம் முதலியவற்றிற்கும் இடைப்பட்ட வில்லளவு. (W.)

அபமானம் apamāṉam, *n.* <*ava-māna*. Dishonour; disgrace; அபகீர்த்தி. (சிந்தா. நி. 173.)

அபயகரம் apaya-karam, *n.* <*a-bhaya*+*kara*. See அபயாத்தம். ஆசை யளிக்கு மபயகரம் பாரோனே (பட்டினத். 209).

அபயம்[1] apayam, *n.* <*a-bhaya*. Cuscus grass; இலாமிச்சம். (நாநார்த்த.)

அபயம்[2] apayam, *n.* Pepper; மிளகு. (வை. மூ.)

அபயன் apayaṉ, *n.* <*a-bhaya*. Fearless man; பயமில்லாதவன். (நாநார்த்த.)

அபயாத்தம் apayāttam, *n.* <id.+*hasta*. Hand raised in token of dispelling fear and assuring protection; பயந்தீர வமைக்குங் கை. (சிந்தா. நி. 174.)

அபயாஸ்தம் apayāstam, *n.* See அபயாத்தம். (W.)

அபர்யாப்தகம் aparyāptakam, *n.* <*a-paryāptaka*. Insufficiency; போதாமை. (மேரு மந். 713, உரை.)

அபரசன் aparacaṉ, *n.* <*apara-ja*. Younger brother; பின்னோன். (சிந்தா. நி. 166.)

அபரதரன் aparataraṉ, *n.* Saltpetre; வெடியுப்பு. (வை. மூ.)

அபரதி aparati, *n.* <*ava-rati*. Delay; தாமதிக்கை. (சிந்தா. நி. 167.)

அபரநாதம் apara-nātam, *n.* <*a-para*+. A *civatattuvam*; சிவதத்துவங்களு ளொன்று. (W.)

அபரபோகம் apara-pōkam, *n.* <id.+. Pleasures enjoyed in this world and the next; இம்மை மறுமைகளில் அனுபவிக்கத்தக்க போகங்கள். (சி. சி. 8, 18.)

அபரம் aparam, *n.* <*a-para.* The hind part of an elephant; யானையின் பின்புறம். (நாநார்த்த.)

அபரராத்திரி apara-rāttiri, *n.* <id.+. The last watch of the night, small hours of the morning; நள்ளிரவுக்கடுத்த சாமம். *Loc.*

அபரவாக்கியம் apara-vākkiyam, *n.* <id. +. (Astron.) A resulting equation or correction following a calculation; சுகோள கணிதத்தில் பிழைதீர்க்க ஏற்பட்ட எண்மானவகை. (W.)

அபரவாகீசுவரர் apara-vākīcuvarar, *n.* <id +. A form of Śiva; சிவபேதங்களுள் ஒன்று.

அபரவாகீசுவரி apara-vākīcuvari, *n.* <id.+. A form of divine energy; விந்துசத்தி. (சி. போ. பா. 2, 4, பக். 222.)

அபரவிந்து apara-vintu, *n.* <id.+. See அபரவாகீசுவரி. (சி. போ. 2, 4, பக். 223.)

அபராசி aparāci, *n.* <*aparājitā. Viṭṭuṇu-k-kiranti*, a medicinal plant; விட்டுணுக் கிராந்தி. (நாமதீப.)

அபராசிதன் aparācitaṉ, *n.* <*a-parājita.* (நாநார்த்த.) 1. Śiva; சிவன். 2. Viṣṇu; திருமால்.

அபராசிதை aparācitai, *n.* <*a-parājitā.* (நாநார்த்த.) 1. Durgā; துர்க்கை. 2. A medicinal plant. See அபராசி.

அபரிக்கிரகம் aparikkirakam, *n.* <*a-pari-graha.* 1. The vow of not receiving anything from another; பிறர்பால் ஏற்காமையாகிய விரதம். 2. (Jaina.) Renouncing property; உரிமைச் சொத்துக்களை நீக்கிவிடுகை. (மேருமந். பாயி. xv.)

அபரிசரம் aparicaram, *n.* <*a-parisara.* Distance; தூரம். (சிந்தா. நி. 173.)

அபருஷவாக்கியம் aparuṣa-vākkiyam, *n.* <*a-paruṣa*+. Agreeable speech; கொடுமை யற்ற சொல். (தக்கயாகப். 664, உரை.)

அபலம்[1] apalam, *n.* <*a-phala.* 1. Tree which is past fruit-bearing; காய்ப்புமாறிய மரம். (R. T.) 2. Loss; நஷ்டம். *Pond.*

அபலம்[2] apalam, *n.* Whale; திமிங்கிலம். (வை. மூ.)

அபலம்[3] apalam, *n.* <*apala.* Ploughshare; கொழு. (நாநார்த்த.)

அபலாடிகை apalāṭikai, *n.* <*apalāṣikā.* Thirst; தாகம். (சிந்தா. நி. 178.)

அபலி apali, *n.* White mustard; வெண் கடுகு. (பச். மூ.)

அபவர்க்கம் apavarkkam, *n.* <*apa-varga.* Bounty, gift; தியாகம். (நாநார்த்த.)

அபவருத்தம் apavaruttam, *n.* <*apa-vṛtta.* Destroying; அழிக்கை. (சிந்தா. நி. 172.)

அபவாதசூத்திரம் apavāta-cūttiram, *n.* <*apa-vāda*+. A sūtra whose import is opposed to that of another sūtra; ஒரு சூத்திரத் தால் விதிக்கப்பட்டதற்கு முற்றும் மாறுபாடாக விதிக் கும் வேறு சூத்திரம்.

அபவிருத்தி apa-virutti, *n.* <*apa-vṛddhi.* Decrease; குறைவு. (சிந்தா. நி. 172.)

அபஸ்மாரகரோகம் apasmāraka-rōkam, *n.* <*apasmāra-ka*+. Epilepsy; காக்கை வலிப்பு. (சு. வை. ர. 611.)

அபஸ்மாராசுரன் apasmārāsuraṉ, *n.* <*apasmāra*+. An Asura over whose body Naṭarāja dances; முயலகன். (தென். இந். கோக்ஷத். பக். 252.)

அபாகசாகம் apākacākam, *n.* <*apāka-śāka.* Ginger; இஞ்சி. (பரி. அக.)

அபாங்கம் apāṅkam, *n.* <*apāṅga.* Sectarian mark on the forehead; நெற்றிக்குறி. (நாநார்த்த.)

அபாசிரயம் apācirayam, *n.* <*apāśraya.* Pandal, pavilion; பந்தர். (சிந்தா. நி. 183.)

அபாசீனம் apācīṉam, *n.* <*apācīna.* South; தெற்கு. (சிந்தா. நி. 183.)

அபாடம் apāṭam, *n.* <*a-pāṭha.* Mistake; தவறு. உலகபாட மனுவெனை வுலாவுவன (தக்கயாகப். 27).

அபாதானம் apātāṉam, *n.* <*apā-dāna.* (Gram.) The sense of the ablative case; ஐந்தாம் வேற்றுமைப்பொருள். (தொல். சொல். குறிப்பு, பக். 115.)

அபாம்பதி apāmpati, *n.* <*apām-pati.* Sea; கடல். (சேதுபு. சேதுயாத். 13.)

அபாயகரம் apāya-karam, *n.* <*apāya* +*kara.* Dangerous condition; ஆபத்துநிலை. *Colloq.*

அபாயதந்திரம் apāya-tantiram, *n.* <id.+. Artifice, trick; ஏமாற்றுந் தந்திரம். (R.)

அபார்த்தகம் apārttakam, *n.* <*apārtha-ka.* (Log.) A fault in argumentation; தோல் வித்தானத் தொன்று. (செந். iii, 13.)

அபாரணை apāraṇai, *n.* <*a-pāraṇā.* Fasting; உண்ணுமை. (சிந்தா. நி. 185.)

அபாவம் apāvam, *n.* <*a-bhāva*. Ruin, destruction; நாசம். (நாநார்த்த.)

அபானம் apāṉam, *n.* cf. அபானியம். Chebulic myrobalan; கடுக்காய்மரம். (பச். மூ.)

அபானியம் apāṉiyam, *n.* perh. *a-pānīya*. Chebulic myrobalan; கடுக்காய். (சித். அக.)

அபிக்கியை apikkiyai, *n.* <*abhi-khyā*. (நாநார்த்த.) 1. Name; பேர். 2. Fame; கீர்த்தி. 3. Beauty; அழகு.

அபிகதம் apikatam, *n.* <*abhi-gata*. Nearing; சமீபிக்கை. (சிந்தா. நி. 179.)

அபிகாதசுரம் apikāta-curam, *n.* <*abhi-ghāta*+. Fever due to wounds, over-exertion, etc.; இரணநோவு அதிக உழைப்பு முதலிய காரணங்களால் உண்டாகுஞ் சுரம். (ஜீவரட்.)

அபிகாதி apikāti, *n.* <*abhi-ghātin*. Enemy, foe; சத்துரு. (சிந்தா. நி. 173.)

அபிகாயம் apikāyam, *n.* 1. Atrophy; சூம்புகை. *Pond.* 2. A pulmonary complaint; காசநோய்வகை. (W.)

அபிகாரம் apikāram, *n.* <*abhihāra*. (W.) 1. Robbery; கொள்ளை. 2. Attack; தாக்குகை. 3. Rising in arms; படையெழுச்சி.

அபிகிதத்துவம் apikitattuvam, *n.* <*abhi-hita-tva*. Authority; மேற்கோள். (சிந்தா. நி. 173.)

அபிசந்தாபம் apicantāpam, *n.* <*abhi-santāpa*. Fight; போர். (சிந்தா. நி. 179.)

அபிசரன் apicaraṉ, *n.* <*abhi-cara*. Friend; தோழன். (சிந்தா. நி. 167.)

அபிசவம் apicavam, *n.* <*abhiṣava*. Gruel, conjee; கஞ்சி. (சிந்தா. நி. 179.)

அபிசனம் apicaṉam, *n.* <*abhi-jana*. (நாநார்த்த.) 1. Birth-place; ஜனனபூமி. 2. Family; குலம். 3. Insignia of a family or dynasty; குலவிருது. 4. Attendants, retinue; பரிவாரம். 5. Fame; கீர்த்தி.

அபிசாதன் apicātaṉ, *n.* <*abhi-jāta*. 1. Worthy person; தக்கோன். 2. Wise man; அறிஞன். (நாநார்த்த.)

அபிசாபனம் apicāpaṉam, *n.* <*abhi-śāpana*. Cursing; சபிக்கை. (சிந்தா. நி. 171.)

அபிசாரசுரம் apicāra-curam, *n.* <*abhicāra*+. Fever supposed to be caused by death-invoking incantations at a sacrifice; மாரணமந்திரங்களால் ஓமஞ்செய்து உண்டாக்குவதாகக் கருதப்படும் ஒருவகைச்சுரம். (ஜீவரட்.)

அபிசாரி apicāri, *n.* <*abhicārī*. (W.) 1. Unchaste woman; விபசாரி. 2. Courtezan; வேசி.

அபிசாரிகை apicārikai, *n.* <*abhicāri-kā*. See அபிசாரி. (W.)

அபிடங்கம் apiṭaṅkam, *n.* <*abhiṣaṅga*. Curse; சாபம். (சிந்தா. நி. 181.)

அபிடேகி-த்தல் apiṭēki-, *11 v. tr.* <*abhi-ṣēka*. To bathe; to anoint; அபிஷேகஞ்செய்தல். ஆகிலாப் பொன்னசினீரா லமலனுக் கபிடேகித்தோர் (திருவாட்போக்கிப்பு. மாணிக்கமலைச்சிறப். 36).

அபித்தியை apittiyai, *n.* <*abhi-dhyā*. Wish, desire; இச்சை. (சிந்தா. நி. 181.)

அபிதம் apitam, *n.* prob. அபிதா. Protection; இரட்சிக்கை. (சிந்தா. நி. 177.)

அபிதா apitā, *n.* <*avidhā*. Exclamation used in calling for help; ஆபத்தில் முறையிட்டுக் கூறுஞ் சொல். கிரியெட்டும் அபிதா வபிதாவென (திருப்பு. 1140).

அபிதானம் apitāṉam, *n.* <*apidhāna*. Covering; மறைவு. (நாநார்த்த.)

அபிதேயம் apitēyam, *n.* <*abhi-dhēya*. That which is denoted by *ceñ-col;* செஞ்சொற்கு விடயமானது. (தருக்கசங். 249.)

அபிநயக்கை apinaya-k-kai, *n.* <*abhi-naya*+. Gesture by hand; கையாற் செய்யும் அபிநயம்.

அபிநயசிரம் apinaya-ciram, *n.* <id.+. Pose of the head; தலையாற் செய்யும் அபிநயம்.

அபிநயவிடுகதை apinaya-viṭu-katai, *n.* <id.+. Acted charade; ஒரு சொல்லின் பல பிரிவுகளை அபிநயத்தாற் காட்டும் பிதிர். *Pond.*

அபிநயன் apinayaṉ, *n.* <*abhi-naya*. Dancer; கூத்தன். (சிந்தா. நி. 166.)

அபிநாசசன்னி apināca-caṉṉi, *n.* <*abhi-nāśa*+. A kind of *caṉṉi;* சன்னிவகை. (R.)

அபிநிவேசம் apinivēcam, *n.* <*abhi-ni-vēśa*. Desire; ஆசை. (விசாரசந். 335.)

அபிபவம் apipavam, *n.* <*abhi-bhava*. Disgrace; அவமானம்.

அபிபவி-த்தல் apipavi-, *11 v. tr.* <id. To disgrace; அவமானப்படுத்துதல். (திவ். பெருமாள்தி. 2, 5, வ்யா. பக். 33.)

அபிபூதன் apipūtaṉ, *n.* <*abhi-bhūta.* One who is concealed; மறைக்கப்பட்டவன்.

அபிமதம் apimatam, *n.* <*abhi-mata.* Agreeableness; இணக்கம். (*நாநார்த்த.*)

அபிமந்திரம் apimantiram, *n.* <*abhi-mantra.* Reciting mantras; செபிக்கை. (*சிந்தா. நி.* 182.)

அபிமபுத்தி apimaputti, *n.* prob. *ahir-bhudhnya.* A Rudra; உருத்திரருள் ஒருவர். (*தக்கயாகப்.* 443, *உரை.*)

அபிமன் apimaṉ, *n.* <*Abhimanyu.* Arjuna's son by Subhadrā; அருச்சுனனுக்குச் சுபத்திரையிடம் பிறந்த மகன். (*பெருங். உஞ்சைக்.* 56, 58, *குறிப்பு.*)

அபிமானம் apimāṉam, *n.* <*abhi-māna.* (*நாநார்த்த.*) 1. Wisdom; ஞானம். 2. Affection; நேசம். 3. Killing; கொலை.

அபியிதம் apiyitam, *n.* <*abhi-hita.* Saying, speaking; சொல்லுகை. (*சிந்தா. நி.* 182.)

அபியோகபத்திரம் apiyōka-pattiram, *n.* <*abhi-yōga*+. Petition, complaint in writing; பிறரால் செய்யப்பட்ட துன்பத்தைக்கூறி முறையிடும் பத்திரம். (*சுக்கிரநீதி,* 95.)

அபியோகம் apiyōkam, *n.* <*abhi-yōga.* Complaint, representation to the king of the wrongs done to a person; தனக்குப் பிறர்செய்த தீங்கை அரசனிடம் முறையிடுகை. (*சுக்கிரநீதி,* 262.)

அபிரேக்கு apirēkku, *n.* Fish; மீன். (*மதி. களஞ்.* ii, 38.)

அபிலாசம் apilācam, *n.* <*abhi-lāṣa.* Desire, wish, longing; விருப்பம். (*சிந்தா. நி.* 187.)

அபிலாபம் apilāpam, *n.* <*abhi-lāpa.* Talk, speech; பேச்சு. (*சிந்தா. நி.* 169.)

அபிவியஞ்சகம் apiviyañcakam, *n.* <*abhi-vyañjaka.* 1. Revealing, manifesting; வெளிப்படுத்துகை. *அது வைகரிவாக்குக்கு அபிவியஞ்சகஸ்தானம்* (*சி. சி.* 2, 62, *சிவாக்.*). 2. Brightness; பிரகாசம்.

அபின்னாசக்தி apiṉṉā-cakti, *n.* <*a-bhinnā*+. (Śaiva.) Inseparable Energy of Śiva; சிவத்தினின்றும் பிரிவுபடாத சக்தி.

அபின்னியாசம் apiṉṉiyācam, *n.* <*abhi-nyāsa.* A kind of high fever attended with convulsion; சன்னிவகை. (R.)

அபிஷங்கசுரம் apiṣaṅka-curam, *n.* <*abhiṣaṅga*+. Fever due to poison, excessive anger, fear, grief or sexual indulgence; விஷம் கோபம் பயம் துக்கம் காமம் முதலிய காரணங்களால் உண்டாகுஞ் சுரம். (*ஜீவரட்.* 31.)

அபிஷிக்தர் apiṣiktar, *n.* <*abhiṣikta.* Persons belonging to a Non-Brahmin priestly caste who had been anointed as Guru; சைவரில் குருக்கள் வகையார். (*மீனாட். சரித்.* i, 27.)

அபிஷேககாணி apiṣēka-k-kāṇi, *n.* <*abhiṣēka*+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 403.)

அபிஷேககூட்டு apiṣēka-k-kūṭṭu, *n.* <id.+. Macerated spices for anointing an idol; திருமஞ்சனமாட்டுதற்குரிய வாசனைக்கலவை. (W.)

அபிஷேகநாமம் apiṣēka-nāmam, *n.* <id.+. Title assumed on entering office, as of a king; அரசன் மடாதிபதி இவர்கள் பட்டம் பெறுங்காலத்துத் தரிக்கும் பெயர்.

அபிஷேகம் apiṣēkam, *n.* <*abhiṣēka.* A head ornament; தலையணிவகை. (S. I. I. iii, 474.)

அபிஷேகமண்டபம் apiṣēka-maṇṭapam, *n.* <id.+. Hall for the ceremonial bath of an idol, in a temple; திருமஞ்சனசாலை. (I. M. P. Cg. 331.)

அபிஷேகஸ்தர் apiṣēkastar, *n.* <id. +. See அபிஷிக்தர். *Loc.*

அபிஷேகி-த்தல் apiṣēki-, *11 v. tr.* <*abhi-ṣēka.* See அபிடேகி-.

அபீசி apīci, *n.* <*a-vīci.* A hell; நரகவகை. (*சி. போ. பா.* 2, 3, *பக்.* 204.)

அபீட்டிதம் apīṭṭitam, *n.* <*abhīṣṭita.* Prayer; தொழுகை. (*சிந்தா. நி.* 180.)

அபுசியன்தேசம் apuciyaṉ-tēcam, *n.* Abyssinia in Africa; ஆபிரிக்கா கண்டத்திலுள்ள ஒரு தேசம். (R.)

அபுரூபம் apurūpam, *n.* Corr. of *அபூர்வம்.* Rarity; அருமை. (W.)

அபூர்வி apūrvi, *n.* <*a-pūrvin.* Brahmin pilgrims well-versed in the Vēdas; தலயாத்திரிகரான வேதம்வல்ல பிராமணர். (I. M. P. Tj. 32.)

அபூரி apūri, *n.* See அபூர்வி. *அபூரித் திருமேனிகளுக்குக் கொடுக்க . . . அரிசி இருநாழி* (S. I. I. iv, 129).

அபூருவம் apūruvam, *n.* <*apūrva.* 1. Novelty; நூதனம். (*சிந்தா. நி.* 183.) 2. Rarity; அரியது. *Loc.*

அபேதக்கட்சி apēta-k-kaṭci, *n.* <*a-bhēda* +. Socialism. See அபேதவாதம், 2. (பாரதி. கட்டுரை, iv, 163.)

அபேதவாதம் apēta-vātam, *n.* <*a-bhēda-vāda*. 1. The doctrine identifying the individual soul with God; சீவான்மாவும் பரமான்மாவும் ஒன்றெனக் கூறுங் கொள்கை. (சொரூப சாரம், காப்பு, உரை.) 2. Socialism; உலகத்துச் சொத்தை ஜனங்களுக்குச் சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தல் தொழிலாளிகள் போட்டி முறையை மாற்றிக் கூடியுழைக்கு முறையைக் கையாளுதல் முதலிய கொள்கைகளை யுடைய அரசியல்வாதம். *Mod.*

அபேஸ்செய்-தல் apēs-cey-, *v. tr.* prob. E. *abase*+. 1. To prostrate; படுக்கவைத்தல். *Loc.* 2. To swallow; விழுங்குதல். 3. To misappropriate; கவர்தல். 4. To steal; திருடுதல். (மதி. களஞ். i, 187.)

அபேஸ்போடு-தல் apēs-pōṭu-, *v. tr.* prob. id.+. To steal; திருடுதல்.(மதி. களஞ். i, 77.)

அபேஸாக்கு-தல் apēs-ākku-, *v. tr.* prob. E. *upraise*+. To heave; உயர்த்துதல். (M. Navi. 98.)

அபோக்தா apōktā, *n.* <*a-bhōktr*. One who does not eat or enjoy; புசியாதவன்.

அம்[1] am, *n.* Cruelty; கொடுமை. (சம். அக. Ms.)

அம்[2] am, *n.* <*ha*. (நாநார்த்த.) 1. Lustre of gems; மணியின் ஒளி. 2. Laughter; சிரிப்பு. 3. Happiness; சுகம். 4. Horripilation; புளகம். 5. God; பரப்பிரம்மம். 6. Swan; அன்னம். 7. Invitation; அழைப்பு. 8. Pride; செருக்கு. 9. Battle; போர். 10. Arrow; அம்பு.

அம்[3] am, *n.* <*am*. (நாநார்த்த.) 1. Command; ஆணை. 2. Obeisance with joined hands; கும்பிடு. 3. Length; நீக்கம். 4. Measure of the musical notes; ஏழிசையாதி யளவு. 5. Crooked sentence; வக்கிரவாக்கியம்.

அம்சபப்பளி amca-pappaḷi, *n.* <*haṃsa* +. A kind of saree; சேலைவகை. *Loc.*

அம்சம்[1] amcam, *n.* <*haṃsa*. Swan; அன்னப்பறவை.

அம்சம்[2] amcam, *n.* <*aṃśa*. Mark; பரீட்சை விடையின் மதிப்பெண். *Mod.*

அம்சாசனம் amcācaṉam, *n.* <*haṃsa*+ *āsana*. (Yōga.) A yōgic posture; யோகாசன வகையுள் ஒன்று.

அம்பகம்[1] ampakam, *n.* Pay of an actor, in a play; நடிகருக்குரிய கூலி. (J.)

அம்பகம்[2] ampakam, *n.* cf. *ambaka* செம்பு. Indian kales; சேம்பு. (பச். மூ.)

அம்பட்டன் ampaṭṭaṉ, *n.* <*ambaṣṭha*. Son born to a Brahmin by a Vaiśya wife; பிராமணனுக்கு வைசியமனைவியிடம் பிறந்த மகன். (மனு. 284.)

அம்பட்டை ampaṭṭai, *n.* <*ambaṣṭhā*. (நாநார்த்த.) 1. Arabian jasmine; முல்லை. 2. Wormkiller; பங்கம்பாளை. 3. Yellow wood-sorrel; புளியாரை.

அம்படலம்[1] ampaṭalam, *n.* (அக. நி.) 1. Grinding stone; அம்மி. 2. Mercury; இரதம். 3. Measure; மரக்கால். 4. Lead; ஈயம். 5. Silver; வெள்ளி.

அம்படலம்[2] ampaṭalam, *n.* perh. அம்+ படா-. Boat; ஓடம். (அக. நி.)

அம்படலம்[3] ampaṭalam, *n.* cf. *ambara*. Open space; வெளி. (அக. நி.)

அம்பணம் ampaṇam, *n.* 1. cf. அம்படலம். Ship; மரக்கலம். (அக. நி.) 2. Coral; பவளம். (அக. நி.) 3. Mouth; வாய். (அக. நி.) 4. Stem of the plantain; வாழைத்தண்டு (நாநார்த்த.)

அம்பரம் amparam, *n.* <*ambara*. 1. Turmeric; மஞ்சள். அம்பரமும் பொன்னு மணிக் கோடு பொருந்தி (மான்விடு. 70). 2. Sin; பாவம். (நாநார்த்த.) 3. Lip; உதடு. (நாநார்த்த.) 4. Ambergris, a fragrant substance; அம்பர். (நாநார்த்த.) 5. Hall, public place; மன்றம். (நாநார்த்த.)

அம்பரவதி ampara-vati, *n.* prob. id.+. The river Tāmpiravaruṇi; தாம்பிரவருணி நதி. (நாமதீப.)

அம்பராந்தம் amparāntam, *n.* <*ambarānta*. Horizon; அடிவானம். *Pond.*

அம்பராம்புயம் amparāmpuyam, *n.* prob. *ambara*+*ambuja*. That which is non-existent, as sky-lotus; [ஆகாசத்தாமரை] இல்பொருள். (பச். மூ.)

அம்பரிடம் ampariṭam, *n.* <*ambarīṣa*. A hell, one of eight *mā-narakam*, q. v.; மாநரகம் எட்டனுள் ஒன்று. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 203.)

அம்பரீடம் amparīṭam, *n.* <*ambarīṣa*. (நாநார்த்த.) 1. Battle; போர். 2. A species of mango; புளிமா. 3. Pan used for parching; frying pan; வறையோடு. 4. Colt; குதிரைக்குட்டி.

அம்பரீடன் amparīṭaṉ, *n.* <*ambarīṣa*. (நாநார்த்த.) 1. Śiva; சிவபிரான். 2. Sūrya; சூரியன்.

அம்பலகாரன் ampala-kāraṉ, n. < அம்பலம் +. Chairman of a village assembly; கிராம சபைத் தலைவன். (R. T.)

அம்பலத்தார் ampalattār, n. <id. Members of a village assembly; கிராமப் பொதுச்சபையார். *நிலத்தை வலுக்கொண் டம்பலத் தா ரெடுத்துழுது கொண்டார்களென்று* (சரவண. பணவிடு. 185).

அம்பலநாட்டான் ampala-nāṭṭāṉ, n. <id.+. 1. Headman of a village; கிராமத் தலைவன். 2. See அம்பலகாரன். *கிராமமுன்சி பம்பலநாட்டா ரெவர்க்கும்* (பஞ்ச. திருமுக. 380).

அம்பலம் ampalam, n. cf. *ambara*. See அம்பலகாரன். (R. T.)

அம்பலமானியம் ampala-māṉiyam, n. <அம்பலம் +. Land held free of tax by the headman of a village, as a perquisite of his office; கிராமத்தலைவன் அனுபவிக்கும் இறையிலி நிலம். (W. G.)

அம்பலவன் ampalavaṉ, n. <id. Śiva at Chidambaram; தில்லைச் சிவபிரான். *குவளைக் களத் தம்பலவன்* (திருக்கோ. 33).

அம்பலவாசி ampala-vāci, n. <id.+. A caste in Malabar rendering service in temples; மலையாளநாட்டிற் கோயில்வேலை செய்யும் ஒரு சாதியினர். (அபி. சிந்.)

அம்பஸ்தை ampastai, n. cf. *ambaṣṭha*. Glacous backed triangular buckler-leaved moonseed, cl., *Stephania hernandifolia;* கொடி வகை. *Loc.*

அம்பார் ampār, n. <U. *ambār*. Heap of paddy or other grain; தானியக்குவியல். (P. T. L.)

அம்பாரக்கடை ampāra-k-kaṭai, n. <அம்பாரம் +. Store, granary, place where anything is stored; களஞ்சியம். (W. G.)

அம்பாரம்¹ ampāram, n. <U. *ambār*. 1. Heap; குவியல். 2. Pile; அடுக்கு. *புகையிலை யம்பாரம்.* *Tinn.*

அம்பாரம்² ampāram, n. <U. *ambārī*. Howdah; அம்பாரி. *Loc.*

அம்பாரராசி ampāra-rāci, n. <அம்பாரம் +. The government's share of the gross produce of paddy; சாதுபடியான நெல்லில் அரசாங் கத்தாருக்கு உரிய பகுதி. (R. T.)

அம்பாரவாசி ampāra-vāci, n. <id.+. Extra quantity of grain measured by the tenant to the landlord to compensate for the loss due to shrinkage, etc.; காய்ச்சற்பாடு முதலியவற்றால் நஷ்டமேற்படாதபடி அதிகப்படியாய்க் கொடுக்கும் நெல். *அம்பாரவாசி அரைவாயிலே கழித்து* (சரவண. பணவிடு. 136).

அம்பாவணம் ampāvaṉam, n. <அம்பா வாணம். A mythical bird; சரபபட்சி. (W.)

அம்பி¹ ampi, n. <ஆம்பி. (W.) 1. Baling-basket; இறைகூடை. 2. Rope used for drawing water; தாம்பு.

அம்பி² ampi, n. Hampi, the capital of the Vijayanagar kings; விஜயநகரத்தரசர் தலை நகரான ஹம்பியென்ற ஊர். *அம்பி நகருநடுக்க வந்த குலாமா* (தமிழ்நா. 224.)

அம்பிகை ampikai, n. <*ambikā*. (நாநார்த்த.) 1. Mother; தாய். 2. Aunt; அத்தை.

அம்பிடி ampiṭi, n. White sugar; சீனிச் சர்க்கரை. (பச். மூ.)

அம்பு¹ ampu, n. <*ambara*. Sky, firmament; விண். (பொதி. நி.)

அம்பு² ampu, n. <*ambu*. Cuscus grass; வெட்டிவேர். (நாநார்த்த.)

அம்புச்சிறகு ampu-c-ciṟaku, n. <அம்பு +. Feather end of an arrow; அம்பின் அடிப் பாகம். (நாமதீப.)

அம்புசம் ampucam, n. <*ambu-ja*. Water cadamba; நீர்க்கடம்பு. (நாநார்த்த.)

அம்புசன்மம் ampu-caṉmam, n. <*ambu-janman*. Lotus; தாமரை. (பச். மூ.)

அம்புடம் ampuṭam, n. cf. அம்படம். Worm-killer; ஆடுதின்னாப்பாளை. (பச். மூ.)

அம்புதம் amputam, n. 1. cf. *ambu*. Water; நீர். (வை. மூ.) 2. cf. *ambu-ja*. Lotus; தாமரை. (சம். அக. Ms.)

அம்புதி amputi, n. <*ambu-dhi*. Channel; கால்வாய். (சம். அக. Ms.)

அம்புநிதி ampu-niti, n. <*ambu-nidhi*. Ocean; கடல். (சிந்தா. நி. 205.)

அம்புநீர் ampu-nīr, n. perh. அம்பு +. Semen virile; விந்து. (சித். அக.)

அம்புநேசம் ampu-nēcam, n. <id.+. Lotus; தாமரை. (பரி. அக.)

அம்புப்பிரசாதனம் ampu-p-piracātaṉam, n. <*ambu-prasādana*. Clearing nut; தேற்றாங்கொட்டை. (சித். அக.)

அம்புமுதுபாடன் ampu-mutu-pāṭaṉ, *n.* perh. அம்பு + முது + . A kind of pearl; முத்து வகை. (S. I. I. ii, 78.)

அம்புமுதுவரை ampu-mutu-varai, *n.* perh. id. + id. + . A kind of pearl; முத்துவகை. (S. I. I. ii, 78.)

அம்புயநூல்நாணன் ampuya-nūl-nāṉāṉ, *n.* < அம்புயம் + நூல் + நாண். Kāma, as having a bowstring of lotus-fibres; [தாமரை நூலை நாணாகவுடையவன்] மன்மதன். (நாமதீப.)

அம்புயம் ampuyam, *n.* (அக. நி.) 1. Pack, bundle; பொதி. 2. Quiver; அம்புப்புட்டில்.

அம்புராம்புயம் ampurāmpuyam, *n.* perh. *ambu-dhi* + *ambu-ja.* The plant known as *kaṭaṟṟāmarai;* கடற்றாமரை.

அம்புரோகிணி ampurōkiṇi, *n.* < *ambu-rōhiṇī.* Lotus; தாமரை. (சிந்தா. நி. 213.)

அம்புலி ampuli, *n.* cf. அம்பலி. Maize porridge; சோளக்கூழ். பட்டிநாய்களுக்கு அம்புலி காய்ச்சுமிடமும் (எங். ஊர். 40).

அம்புவாகம் ampuvākam, *n.* < *ambu-vāha.* Cloud; முகில். (சிந்தா. நி. 213.)

அம்பை ampai, *n.* < அம்பு. 1. Cuscus grass; வெட்டிவேர். *Pond.* 2. Taper-pointed mountain ebony; கொக்குமந்தாரை. (நாமதீப.)

அம்போதரங்கவொருபோகு ampō-taraṅka-v-orupōku, *n.* < அம்போதரங்கம் + . (Pros.) A variety of *ottāḻicai-k-kali* verse; ஒத்தாழிசைக்கலிப்பாவகையு ளொன்று. (யாப்பா. 105.)

அம்போதரம் ampōtaram, *n.* < *ambho-dhara.* (தக்கயாகப். 606, உரை.) 1. Cloud; மேகம். 2. Ocean; கடல்.

அம்போதி ampōti, *n.* perh. அகம் + பொதி-. The inner meaning of a stanza; பாட்டின் உட்பொருள். (சங். அக.)

அம்மட்டம் ammaṭṭam, *n.* < *ambhaṣṭhā.* Velvet leaf; வட்டத்திருப்பி. (சங். அக.)

அம்மட்டி ammaṭṭi, *n.* *Koṭṭi,* an aquatic plant; கொட்டி. (பச். மூ.)

அம்மண்டார் ammaṇṭār, *n.* prob. அம்மான் + ஆண்டார். Maternal uncle; தாய்மாமன். *Nāñ.*

அம்மணம் ammaṇam, *n.* 1. cf. அம்மணி. Waist; இடை. (திவ். பெரியாழ். 1, 6, 3, வ்யா.) 2. Lewdness; விபசாரம். (J.)

அம்மணி ammaṇi, *n.* cf. அம்மணம். Lap; மடி. (சம். அக Ms.)

அம்மாச்சன் ammāccaṉ, *n.* prob. அம்மான் + அச்சன். See அம்மண்டார். *Nāñ.*

அம்மாயி ammāyi, *n.* < அம்மா + . Maternal grandmother; தாயைப்பெற்ற பாட்டி. *Loc.*

அம்மாரம் ammāram, *n.* cf. *aśva-māra.* *Alari-c-cevi,* a plant; அலரிச்செவி. (பச். மூ.)

அம்மாலைத்தேவர் ammālaittēvar, *n.* A title of Kaḷḷars; கள்ளர்பட்டங்களு ளொன்று. (கள்ளர்சரித். 145.)

அம்மான்பச்சரிசி ammāṉ-paccarici, *n.* Red Indian water-lily; செங்கழுநீர். (சங். அக.)

அம்மானார் ammāṉār, *n.* < அம்மானை. 1. A girls' game; அம்மானையாட்டம். 2. A class of poem, which has the word *ammāṉai* as its refrain; அம்மானைப்பிரபந்தம். சீராமர் அம்மானார் முகிந்தது முற்றும் (தஞ். சரசு. i, 467).

அம்மியம் ammiyam, *n.* Trumpet; காளம். (W.)

அம்மிரம் ammiram, *n.* < *āmra.* Mango; மாமரம். (சங். அக.)

அம்மிலம் ammilam, *n.* < *amla.* (நாநார்த்த.) 1. Sourness; புளிப்பு. 2. Tamarind; புளி. 3. *Puḷi-vañci,* a creeper bearing sour fruits; புளிவஞ்சி.

அம்மிலிகை ammilikai, *n.* < *amlikā.* Tamarind; புளி. (சிந்தா. நி. 206.)

அம்மு-தல் ammu-, 5 *v. tr.* To press; அமுக்குதல். வல்லி யமாம லெகிழ்த்து (மருதூரந். 91).

அம்முண்டு ammuṇṭu, *n.* See அப்புண்டு. *Loc.*

அம்மைக்கொண்டை ammai-k-koṇṭai, *n.* < அம்மை + . A mode of coiffure; மகளிர் கொண்டைவகை.

அம்மையப்பன் ammai-y-appaṉ, *n.* < id. + . Lit., father and mother. [தாயும் தந்தையும்] A form of Śiva with His Śakti; உமாமகேசுரர். அம்மையப்பரே யுலகுக் கம்மையப்ப ரென்றறிக (திருக்களிற்றுப். 1).

அம்மையார்சீட்டு ammaiyār-cīṭṭu, *n.* < அம்மையார் + . A kind of card-play; ராஜா மந்திரி என்னுஞ் சீட்டாட்டம். *Loc.*

அம்மோ ammō, *int.* An interjection expressing pity; இரக்கக்குறிப்புச் சொல். (நாமதீப.)

அம்சஸ்வரம் amśa-svaram, *n.* <*aṃśa* +. (Mus.) Predominant note in a *rāga*; இராகத்தில் முக்கியமாக ஒலிக்கவேண்டிய ஸ்வரம். (Mus. of Ind. 39.)

அம்ஸம் amsam, *n.* <*aṃsa*. Shoulder; தோள். (திவ். இயற். திருநெடு. 21, வ்யா. பக். 173.)

அமங்கலைநாள் amaṅkalai-nāḷ, *n.* <*amaṅgalā*+. (Astrol.) The *nakṣatras punar-pūcam* and *pūcam*; புனர்பூசம் பூசம் ஆகிய நக்ஷத்திரங்கள். (சோதிட. சிந். 38.)

அமசடக்கம் amacaṭakkam, *n.* perh. *அமை-* + *அடக்கம்*. (R.) 1. Concealing, covering; மூடுகை. 2. Protecting; காப்பாற்றுகை. 3. Quietness; அமைதி.

அமண்டலம் amaṇṭalam, *n.* prob. *amaṇḍa*. Castor plant; ஆமணக்கு. (மூ. அ.)

அமண்டலாதி amaṇṭalāti, *n.* Small Indian oak; செங்கடம்பு. (சித். அக.)

அமணழித்தோன் amaṇ-aḻittōṉ, *n.* < *அமண்* + *அழி-*. St. Tiruñāṉa-campantar; திருஞானசம்பந்தர். (நாமதீப.)

*அமதி*¹ amati, *n.* Corr. of *அமுது*. Nectar; அமிழ்து. (R.)

*அமதி*² amati, *n.* <*amati*. (நாநார்த்த.) 1. Time; காலம். 2. Moon; சந்திரன்.

அமந்தாசிகம் amantācikam, *n.* Iron-wood of Ceylon; கருளி. (சித். அக.)

அமம் amam, *n.* <*ama*. Disease, illness; நோய். (சிந்தா. நி. 190.)

அமரகம் amarakam, *n.* <*amara-ka*. A treatise on erotics; காமசாஸ்திரத்து ளொன்று. (நெஞ்சுவிடு. 10.)

அமரகுணர் amarakuṇar, *n.* perh. *amṛta* + *guṇa*. Flower of chebulic myrobalan; கடுக்காய்ப்பூ. (சங். அக.)

அமரசயம் amaracayam, *n.* See அமராசயம். (W.)

அமரத்துவம் amarattuvam, *n.* <*amara-tva*. Indestructibility; immortality; அழியாமை. (சிந்தா. நி. 213.)

அமரநாயகம் amara-nāyakam, *n.* <*samara-nāyaka*. 1. Commandership; தண்டத்தலைமை. (M. E. R. 36 of 1928-9.) 2. Grant of land to the commander of an army; தண்டத்தலைவனுக்கு விடப்படும் நிலம். (I. M. P. Tn. 407.)

அமரபக்கம் amara-pakkam, *n.* <*apara* +. The dark fortnight; கிருஷ்ணபட்சம். (பஞ்.)

அமரபர்த்திரு amara-parttiru, *n.* <*amara-bhartṛ*. Indra; இந்திரன். (சிந்தா. நி. 188.)

அமரம் amaram, *n.* perh *apara*. Back or reverse side; பின்பக்கம். (அக. நி.)

அமரர்கற்பம் amarar-karpam, *n.* <*amara-garbha*. Heaven; தேவலோகம். (R.)

அமரல் amaral, *n.* <*அமர்-*. (பொ. நி.) 1. Largeness, excess; மிகுதி. 2. Excellence, grandeur; பீடு. 3. Density, closeness; நெருக்கம்.

அமரன் amaraṉ, *n.* <*அமர்*. Warrior, one who gives battle; போர்செய்வோன். (பெருங். உஞ்சைக். 37, 202.)

அமராசயம் amarācayam, *n.* prob. *āmā-śaya*. 1. Stomach; இரைப்பை. (W.) 2. Womb; கருப்பை. (சிந்தா. நி. 188.)

அமராஞ்சனம் amarāñcaṉam, *n.* <*amara*+. Sandal-wood tree; சந்தனம். (சித். அக.)

அமராபகை amarāpakai, *n.* <id. + *āpa-gā*. The Milky Way; ஆகாயகங்கை. (சிந்தா. நி. 193.)

அமராபுரம் amarā-puram, *n.* <*அமரர்*+. Indra's capital, Amarāvatī; அமராவதி. *உம்பராரு மமராபுரத்தவிர* (தக்கயாகப். 17).

அமரிதாவிகம் amarıtāvikam, *n.* A plant growing in damp places; கையாந்தகரை. (சித். அக.)

அமரிப்புல் amari-p-pul, *n.* prob. *அமரி*+. Sticking grass; ஒட்டுப்புல். (சித். அக.)

அமரிப்பூகம் amari-p-pūkam, *n.* prob. id. +. Red basil; செங்கரந்தை. (சித். அக.)

அமரிறை amar-iṟai, *n.* <*அமரர்*+. Indra; இந்திரன். *அமரிறை யருள்வகை* (பெருங். வத்தவ. 5, 76).

அமரிஷணம் amariṣaṇam, *n.* <*amarṣaṇa*. Anger; கோபம். (சிந்தா. நி. 211.)

அமருடம் amaruṭam, *n.* <*amarṣa*. (நாநார்த்த.) 1. Anger; கோபம். 2. Impatience; பொறுமையின்மை.

அமரேசம் amarēcam, *n.* <*amarēśa*. (Śaiva.) A spiritual world, one of *kuyyāṭṭaka-puvaṉam*, q.v.; குய்யாட்டகபுவனத்து ளொன்று. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 213.)

அமரை amarai, n. <amarā. (நாநார்த்த.) 1. Amarāvatī, the capital of Indra's Heaven; அமராவதி. 2. Pillar; தூண். 3. Durva grass; அறுகம்புல். 4. Gulancha; சீந்தில்.

அமல்(லு)-தல் amal-, 3 v. tr. To join; சேருதல். (நாநார்த்த.)—intr. 1. To pervade, spread; வியாபித்தல். எங்கணுந் தானினி தமலும் (ஞானா. 14). 2. To be abundant; மிகுதியாதல். (R.)

அமல்நாமா amal-nāmā, n. <U. amal +. Warrant or authority from a public functionary for doing a piece of work; ஒரு வேலையைச் செய்யும்படி கொடுக்கும் அதிகாரபத்திரம். (R. T.)

அமலகம் amalakam, n. <āmalaka. A species of gooseberry tree; அருநெல்லி. (சித். அக.)

அமலகமலம் amala-kamalam, n. <amala +kamala. Cow's urine; கோமூத்திரம். (சிந்தா. நி. 189.)

அமலம் amalam, n. <amala. 1. Mica; அப்பிரகம். (நாநார்த்த.) 2. cf. அமலகம். A species of gooseberry; அருநெல்லி. (சித். அக.)

அமலமஞ்சள் amala-mañcaḷ, n. Tree turmeric; மரமஞ்சள். (சித். அக.)

அமலர் amalar, n. <amalaka. Dried flesh of gooseberry fruits; நெல்லிமுள்ளி. (வை. மூ.)

அமலாயோகம் amalā-yōkam, n. <amalā+. (Astrol.) Location of auspicious planets in the tenth house from the moon or the ascendant; இலக்கினம் அல்லது சந்திரனுக்குப் பத்தாமிடத்தில் சுபக்கிரகங்க ளிருக்கை. (சோதிடப்.)

அமலாளி amal-āḷi, n. <அமல்+ஆள்-. Amaldar, an Indian revenue officer; அமல்தார். கட்டளையாய் நம்புமமலாளி பற்றிறுனென்றும் (சரவண. பணவிடு. 187).

அமலை amalai, n. <a-malā. (நாநார்த்த.) 1. A woman who is pure; மாசற்றவள். 2. Pārvatī; பார்வதி. 3. A small plant; கீழாநெல்லி. 4. Soapnut tree; பூவந்தி.

அமலைதாரம் amalai-tāram, n. perh. அமலன்+. Orpiment; அரிதாரம். (சித். அக.)

அமளி amaḷi, n. Cot, bedstead; கட்டில். மணிக்காலமளி (பெருங். உஞ்சைக். 33, 106).

அமளைக்கண்ணி amaḷaikkaṇṇi, n. Horse gram; கொள்ளு. (பச். மூ.)

அமளோகிதம் amaḷōkitam, n. Cock's-comb greens; செங்கீரை. (சித். அக.)

அமனி amaṉi, n. <amani. Street; தெரு. (சிந்தா. நி. 204.)

அமனிதம் amaṉitam, n. Yellow wood-sorrel; புளியாரை. (சித். அக.)

அமாந்தக்காரன் amānta-k-kāraṉ, n. prob. அமாந்தம்+. 1. Cloth merchant; சவளிவிற்குநன். Pond. 2. Hawker; தெருவில் பண்டம் விற்போன். (R.)

அமாந்தம் amāntam, n. cf. அபாண்டம். Fib, lie; பொய். Nāñ.

அமாந்தம்பற்றவை-த்தல் amāntam-paṟṟavai-, v. intr. <அமாந்தம்+. To fib; இல்லாததைச் சொல்லுதல். Nāñ.

அமாநசியம் amānaciyam, n. <amānasya. Pain; உபாதி (சிந்தா. நி. 195.)

அமாமிக்கடம்பு amāmikkaṭampu, n. Small Indian oak; செங்கடம்பு. (சித். அக.)

அமார்க்கம் amārkkam, n. cf. அபாமார்க்கம். A plant; நாயுருவி. (பரி. அக.)

அமாவசி amāvaci, n. <amāvasī. New moon; அமாவாசை. (W.)

அமாவசியை amāvaciyai, n. <amāvāsyā. New moon; அமாவாசை. (W.)

அமானிபாஜேபாப் amāṉi-pājēpāp, n. <Arab. amānī+. Sundry farms under the management of a collector; கலெக்டர் ஆளுகையிலுள்ள சில்லறைச் சாகுபடி நிலங்கள். (P. T. L.)

அமிச்சை amiccai, n. perh. a-mithyā. Knowledge; ஞானம். (சிந்தா. நி. 212.)

அமிசகம் amicakam, n. <aṃśaka. Day; நாள். (சிந்தா. நி. 193.)

அமிசணம் amicaṇam, n. <aṃśana. Dividing, parting; பிரிக்கை. (சிந்தா. நி. 195.)

அமிசாமம் amicāmam, n. perh. haṃsa. Lake Manasarowar, a sacred lake at the foot of Mt. Kailas; மானசவாவி. (சிந்தா. நி. 196.)

அமிசு amicu, n. <aṃśa. Atom; பரமாணு. Pond.

அமித்தியம் amittiyam, n. <a-mithyā. That which is not false; பொய்யல்லாதது. (வேதாந்தசா. 84.)

அமிர்தக்கோலி amirtakkōli, n. The river Tāmpiravaruṇi; தாம்பிரவருணி நதி. (நாமதீப.)

அமிர்தகணத்தார் amirta-kaṇattār, n. <a-mṛta+gaṇa. 1. Members of the committee for the management of village affairs; ஊராதிபதிகளான கணப்பெருமக்கள். (I. M. P. Cg. 1027.) 2. Members in charge of the cash receipts of a temple; கோயில் ரொக்கவருமானங்களைக் கணக்கிடுஞ் சபையார். (M. E. R. 90 of 1913.)

அமிர்தகிரணன் amirta-kiraṇaṉ, n. <id.+kiraṇa. Moon; சந்திரன். (W.)

அமிர்தகுணம் amirta-kuṇam, n. <id.+. Excellent quality; உத்தம குணம். (தெய்வச். விறலி. 147.)

அமிர்தசஞ்சீவினி amirta-cañcīviṉi, n. <id.+sañjīvanī. A medicament supposed to restore the slain to life; கொலையுண்டாரைப் பிழைக்கச்செய்வதாகக் கருதப்படும் மருந்து. (W.)

அமிர்தசாகரம் amirta-cākaram, n. <id. +. A medical treatise written by Mahārāja Pratāpasimha; பிரதாபசிம்ம மகாராஜா எழுதிய ஒரு வைத்தியநூல். (அபி. சிந்.)

அமிர்தசாமரம் amirta-cāmaram, n. <id.+. A variety of common sesban; செஞ் சிற்றகத்தி. (சித். அக.)

அமிர்தநிலை amirta-nilai, n. <id.+. (Erot.) See அமுதநிலை. அமிர்த பதிஙோர் தமிர்த நிலை யாராய்ந்து (விறலிவிடு. 547).

அமிர்தம் amirtam, n. <a-mṛta. (நாநார்த்த.) 1. Ghee; நெய். 2. Svarga; சுவர்க்கம். 3. Remains after a sacrifice; யாகசேடம். 4. Gold; பொன்.

அமிர்தவிந்து amirta-vintu, n. <id.+bindu. Quicksilver; இரசம். (சங். அக.)

அமிர்தன் amirtaṉ, n. <a-mṛta. Dhanvantari, the physician of the gods; தன்வந்தரி. (நாநார்த்த.)

அமிர்தை amirtai, n. <a-mṛtā. 1. Long pepper; திப்பலி. (பச். மூ.) 2. Sacred basil; துளசி. (பச். மூ.) 3. A yōginī; யோகினிகளுளொருத்தி. (தக்கயாகப். பக். 317.)

அமிராகிதம் amirākitam, n. Red catechu; செங்கருங்காலி. (சித். அக.)

அமீன் amīṉ, n. <U. amīn. Confidential officer; அந்தரங்க உத்தியோகஸ்தன். (M. Sm. D. I, 278.)

அமீனதார் amīṉatār, n. <id.+. A subordinate revenue officer; அரசிறைக் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தருள் ஒருவகையான். Nāñ.

அமுக்குமரம் amukku-maram, n. <அமுக்கு-+. Uppermost plank in the side of a boat; படகின் விலாப்பக்கத்திலுள்ள மேற்பலகை. (R.)

அமுக்குரா amukkurā, n. cf. அமுக்கிரா. Indian winter cherry; அமுக்கிரா. (நாமதீப.)

அமுங்காக்கொடி amuṅkā-k-koṭi, n. <அமுங்கு-+ஆ neg.+. Sola pith; நெட்டி. (சித். அக.)

அமுசகம் amucakam, n. cf. அமுசம். A diffuse prostrate herb; செருப்படை. (சித். அக.)

அமுசம் amucam, n. <haṃsa. Swan; அன்னப்பறவை. (சம். அக. Ms.)

அமுசு amucu, n. Soot; ஒட்டடை. (W.)

அமுசோகம்பாவனை amucōkam-pāvaṉai, n. <haṃsōham+. Contemplation of the self as a swan; அன்னமாகத் தன்னைப் பாவிக்கை. (வெள்ள. சித்தாந்தசரி. சிவயோக. 11, பக். 101.)

அமுணங்கம் a-muṇaṅkam, n. prob. அ neg.+முணங்கு-. Want of self-restraint; அடக்கமின்மை. (சிந்தா. நி. 190.)

அமுத்தம்[1] amuttam, n. <amṛta. (வை. மூ.) 1. Emblic myrobalan; நெல்லி. 2. Nepal aconite; வச்சநாவி.

அமுத்தம்[2] amuttam, n. <a-mukta. Weapon wielded by hand; கையாயுதம். (சிந்தா. நி. 205.)

அமுத்தல் amuttal, n. Japanese wax-tree; கர்க்கடகசிங்கி. (பரி. அக.)

அமுத்தி amutti, n. prob. a-buddhi. Dislike; இட்டமின்மை. (சிந்தா. நி. 203.)

அமுத்திரம் amuttiram, n. cf. அமுதசகரம். Indian madder, manjit; மஞ்சிட்டி. (பச். மூ.)

அமுதக்கதிர்க்கடவுள் amuta-k-katir-k-kaṭavuḷ, n. <அமுதம்+கதிர்+. Moon; சந்திரன். (தக்கயாகப். 460.)

அமுதக்குவிகம் amuta-k-kuvikam, n. prob. id.+perh. guhya. A species of aloe; செங்கற்றாழை. (சித். அக.)

அமுதக்கொடி amuta-k-koṭi, n. prob. id. +. Indian birthwort; பெருமருந்துக்கொடி. (பச். மூ.)

அமுதக்கோணிகம் amutakkōṇikam, n. Whistling peal; செங்கிளுவை. (சித். அக.)

அமுதகம் amutakam, n. <அமுது+அகம். (W.) 1. Sea of milk; பாற்கடல். 2. Women's breast; கொங்கை. 3. Water; நீர்.

அமுதகரந்தை amuta-karantai, *n.* <அமுதம்+. Fever basil; சிவகரந்தை. (சித். அக.)

அமுதகுலர் amuta-kular, *n.* <id.+. The learned; the great; சான்றோர். (W.)

அமுதங்கரந்தநஞ்சு amutaṅ-karanta-nañcu, *n.* <id.+கர-+. (W.) 1. Ginger; இஞ்சி. 2. Person of harsh words and good disposition; கடுஞ்சொல்லும் கனிந்தமனமு முடைய வ-ன்-ள்.

அமுதச்சேவிதம் amutaccēvitam, *n.* A medicinal climber; சிறுதுறிஞ்சா. (சித். அக.)

அமுதச்சோகிதம் amutaccōkitam, *n.* Small Cashmere tree; செங்குமிழ். (சித். அக.)

அமுதசகரம் amutacakaram, *n.* cf. அமுத்திரம். Manjit, Indian madder; மஞ்சிட்டி. (வை. மூ.)

அமுதசாரணி amutacāraṇi, *n.* Panicled babul; வெள்வேல். (வை. மூ.)

அமுதசாரம் amutacāram, *n.* See அமுதசாரணி. (பச். மூ.)

அமுதசுரா amutacurā, *n.* See அமுதசாரணி. (வை. மூ.)

அமுததாரணை amuta-tāraṇai, *n.* <*a-mṛta* +. The nectarine principle in the head or brain from which a yōgi while in meditation, is supposed to obtain nutrition, support and enjoyment; தியானநிலையிலுள்ள மௌனயோகி உயிர்வாழ்ந்து இன்புறுதற்பொருட்டுப் பிரமகபாலத்தினின்று பெறும் அமிர்தவொழுக்கு. (W.)

அமுதநிலை amuta-nilai, *n.* <id.+. (Erot.) The 15 parts of a woman's body supposed to yield sensuous delight on particular days, viz., *peru-viral*, *puṟaṉ-tāḷ*, *paraṭu*, *muḻantāḷ*, *alkul*, *nāpi*, *mārpu*, *mulai*, *kaimūlam*, *kaḻuttu*, *kapōlam*, *vāy*, *kaṇ*, *neṟṟi*, *ucci*; மகளிர்சரீரத்தில் குறிப்பிட்ட இடத்தைக் குறித்த காலங்களில் தொடுதலால் காமமகிழ்ச்சி விளைப்பதாகக் கருதப்படும் பெருவிரல் புறந்தாள் பரடு முழந்தாள் அல்குல் நாபி மார்பு முலை கைமூலம் கழுத்து கபோலம் வாய் கண் நெற்றி உச்சி என்னும் பதினைந்திடங்கள். (கொக்கோ. 2, 1.)

அமுதநீர் amuta-nīr, *n.* <id.+. (சித். அக.) 1. Semen virile; சுக்கிலம். 2. Menstrual fluid; சூதகநீர்.

அமுதப்பிராணாயாமம் amuta-p-pirāṇāyāmam, *n.* <id.+. (Śaiva.) *Pirāṇāyāmam* practised to one's satisfaction; வேண்டியமட்டும் பிராணாயாமஞ்செய்கை. (தத்துவப். 109, உரை.)

அமுதப்பீ amuta-p-pī, *n.* <id.+. Unripe fruit of belleric myrobalan; தான்றிக்காய். (பச். மூ.)

அமுதபுரம் amutapuram, *n.* cf. அமுதபுட்பம். A medicinal climber; சிறுதுறிஞ்சா. (பச். மூ.)

அமுதம் amutam, *n.* <*a-mṛta*. 1. Offerings made to the gods in a sacrificial fire; அவி. (பொதி. நி.) 2. Cloud; மேகம். (பொதி. நி.) 3. Eminence, excellence, greatness; பெருமை. (பொதி. நி.) 4. Sweetness; இனிமை. (நாமதீப.) 5. Semen; விந்து. (நாமதீப.) 6. Necklace-berried climbing caper; பூமிச்சர்க்கரை. (நாமதீப.) 7. Opal orange; காட்டுக்கொஞ்சி. (பச். மூ.) 8. Lakṣmī; இலக்குமி. (பச். மூ.)

அமுதவி amutavi, *n.* See அமுதை. (பச். மூ.)

அமுதாகரம் amutākaram, *n.* A medical treatise; ஒரு வைத்தியநூல்.

அமுது amutu, *n.* <*a-mṛta*. (பொதி. நி.) 1. Offerings made in a sacrificial fire; அவி. 2. Rain; மழை.

அமுதுண்டோர் amutuṇṭōr, *n.* <அமுது +உண்-. The Devas; தேவர். (நாமதீப.)

அமுதுபடி amutu-paṭi, *n.* <id.+. Food; உணவு. இவர்தான் அமுதுபடி திருத்துவது சாத்துப்படி திருத்துவதாக நின்றுள் (திவ். பெரியாழ். 3, 7, 8, வ்யா. பக். 724).

அமுதுமோர் amutu-mōr, *n.* <id.+. Sour milk used for curdling; உறைமோர். (W.)

அமுதுரை amuturai, *n.* prob. id.+prob. உறை-. Sour lime; எலுமிச்சை. (சிந்தா. நி. 198.)

அமுதேசுவரி amutēcuvari, *n.* <id.+. Parāśakti; பராசக்தி. (திருமந். 1355.)

அமுதை amutai, *n.* <*a-mṛtā*. (சாசார்த்த.) 1. Gulancha; சீந்தில். 2. Chebulic myrobalan; கடுமரம். 3. Emblic myrobalan; நெல்லி.

அமுந்திரம் amuntiram, *n.* Straight sedge; முத்தக்காசு. (பரி. அக.)

அமுர்தமுத்திரை amurta-muttirai, *n.* <*a-mṛta*+. (Śaiva.) A kind of handpose; முத்திரைவகை. (செந். x, 425.)

அமுர்தவிந்து amurta-vintu, *n.* prob. id. +*bindu*. Essence of vermilion; வாலரசம். (வை. மூ.)

அமுரி amuri, *n.* <*a-mṛta*. Nectar believed to be generated in the body by yōgic practice; யோகாப்பியாசத்தால் உடலிலுண்டாம் அமுதம். *Loc.*

அமூர்த்தத்துவம் amūrttattuvam, *n.* <*a-mūrta-tva.* Formlessness; வடிவின்மை. (மேருமந். 93, உரை.)

அமூர்த்தி amūrtti, *n.* <*a-mūrti.* The formless; உருவமில்லாதது. அத்தியா யமூர்த்தியாய் (மேருமந். 88).

அமூர்த்திசாதாக்கியம் amūrtti-cātākkiyam, *n.* <id.+. (Śaiva.) Manifestation of Śiva in the form of a column of fire, one of five *cātākkiyam*, q.v.; சாதாக்கியமைந்தனுள் தழற் பிழம்பான சிவவடிவம். (தத்துவப். 191, உரை.)

அமெரிக்கன்சம்பா amerikkaṉ-campā, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

அமேடி amēṭi, *n.* A gold coin issued by Tippu Sultan; திப்புசுல்தானால் வெளியிடப்பட்ட தங்கநாணய வகை. *Cm.*

அமேத்தியம் amēttiyam, *n.* Bamboo; மூங்கில். (மருத்.)

அமேந்துகொட்டை amēntu-koṭṭai, *n.* <E. *almond*+. Almonds; வாதுமைக்கொட்டை. (சங். அக.)

அமேஜ்ஆதாரம் amēj-ātāram, *n.* <U. *amēj*+. Land having both natural and artificial sources of irrigation; தானாகவும் இறைவை மூலமாகவும் நீர்பாயும் பாசன வாதாரமுள்ள நிலம். (R. T.)

அமேஷா amēṣā, *adv.* <Persn. *hamēsha.* Always; எப்பொழுதும். (P. T. L.)

அமை[1]-தல் amai-, *4 v. intr.* (நாநார்த்த.) 1. To occur, happen; சம்பவித்தல். 2. To be excellent, glorious; மாட்சிமையுடையதாதல்.

அமை[2]-த்தல் amai-, *11 v. tr.* To stop; நிறுத்துதல். திருவடிகளின் மாரத்தவத்தை நினைத்து இந்தக் கூத்தை அமைக்கைக்காக வணங்க (திவ். பெரியாழ். 1, 9, 8, வ்யா. பக். 198).

அமை[3] amai, *n.* <அமை-. Kaus; நாணல். (சங். அக.)

அமைத்தன் amaittaṉ, *n.* <*amātya.* Minister; அமைச்சன். முதலமைத்தன் மகன் (M. E. R. 1926-7, p. 89).

அமைதல் amaital, *n.* <அமை-. Season, occasion, opportunity; பொழுது. (பொதி. நி.)

அமைதி amaiti, *n.* <id. 1. Propriety, fitness; தகுதி. அகலிட னெடிதாளு மமைதியை (கம்பரா. வனம்புகு. 24). 2. (Gram.) Sanctioned deviation from grammatical rules, as anomalous; வழுவமைக்கை. இவ்வழுவிற்கு அமைதி இது.

அமைப்பு amaippu, *n.* <id. See அமைதி, 2. இடவழுவமைப்பு (நன். 380, உரை).

அமையப்படை amaiya-p-paṭai, *n.* <அமையம்+. Forces raised within a short period; சிலநாட்களிற் சேர்க்கப்படுஞ் சேனை. (சுக்கிரநீதி, 303.)

அமைவன் amaivaṉ, *n.* <அமைவு. (நாநார்த்த.) 1. Arhat; அருகன். 2. One who has self-control; அடக்கமுள்ளோன்.

அமைவு amaivu, *n.* <அமை-. Modesty; respectful behaviour; அடக்கம். (சிந்தா. நி. 203.)

அமோகை amōkai, *n.* <*a-mōghā.* Cabool rice; வாயுவிளங்கம். (நாநார்த்த.)

அய்யவி ayyavi, *n.* cf. ஐயவி. Indian mustard; கடுகு. (வை. மூ.)

அய்யா ayyā, *n.* A subdivision of the Paraiya caste; பறையர்வகை. (G. Tj. D. I, 89.)

அய்வனம் ayvaṉam, *n.* <ஐவனம். Mountain paddy; மலைநெல். (நன். 124, மயிலை.)

அயக்காந்தச்சிந்தூரம் aya-k-kānta-c-cintūram, *n.* <அயம்+காந்தம்+. Calcined powder of iron and loadstone; இரும்புங் காந்தமுஞ் சேர்ந்த சிந்தூரமருந்து. (R.)

அயகபடில் ayakapaṭil, *n.* cf. அயசுபடில். Tin ore; வெள்ளீயமணல். (சங். அக.)

அயங்கியம் ayaṅkiyam, *n.* <*a-saṅkhyā.* That which is innumerable; எண்ணிறந்தது. அயங்கியங் கடலுந் தீவும் (மேருமந். 6).

அயங்கு-தல் ayaṅku-, *5 v. intr.* cf. வயங்கு-. To shine; to appear bright; விளங்குதல். பல்லயங்கு தலையேந்தினார் (தேவா.117, 4).

அயச்சாரம் aya-c-cāram, *n.* <அயம்+. Dust of iron; இரும்புக்கிட்டம். (W.)

அயச்சிந்தூரம் aya-c-cintūram, *n.* <id. +. Hydrated peroxide of iron; இரும்புசேர்ந்த சிந்தூரமருந்து. (இங். வை.)

அயசிலவேதை ayacilavētai, *n.* *Kōlaka-pāṣāṇam*, a mineral poison; கோளகபாஷாணம். (சங். அக.)

அயசீசம் ayacīcam, *n.* <அயம். Iron; அயம். (சங். அக.)

அயசு ayacu, *n.* cf. அசறு. Slippery ground; வழுக்கல் நிலம். (W.)

அயசுபடில் ayacu-paṭil, *n.* prob. *ayas*+படி-. Tin ore; வெள்ளீயமணல். (W.)

அயத்தி ayatti, *n.* prob. id. See அயந்தி. (வை. மூ.)

அயத்தினம் a-yattinam, *n.* <*a-yatna*. Want of effort; முயற்சியின்மை. (யாழ். அக.)

அயத்தி ayatti, *n.* cf. அயத்தி. *Aya-t-totti-pāṣāṇam*, a prepared arsenic; அயத்தொட்டிப் பாஷாணம். (W.)

அயத்தோன் ayattōn, *n.* <அயம். Saturn; சனி. (நாமதீப.)

அயநாகம் aya-nākam, *n.* prob. id.+. A chemical drug; இரசவாத மருந்துவகை. (தஞ். சரசு. III, 43.)

அயம்[1] ayam, *n.* (அக. நி.) 1. Sacrifice; யாகம். 2. Charioteer; சூதன். 3. Earth; பூமி.

அயம்[2] ayam, *n.* cf. *payas*. Rain water; மழைநீர். (பச். மூ.)

அயம்[3] ayam, *n.* <*aya*. Past karma productive of good; நலந்தரும் முற்கருமம். (நாநார்த்த.)

அயம்[4] ayam, *n.* <*śasam*. Hare; முயல். (அரு. நி.)

அயமவாதி ayamavāti, *n.* See அயவாசி. (பச். மூ.)

அயர்-தல் ayar-, 4 *v. intr.* To play, sport; விளையாடுதல். மடக்குறு மாக்களோ டோரை யயரும் (கலித். 82).

அயர்வு ayarvu, *n.* <அயர்-. 1. Fatigue; சோர்வு. (நாநார்த்த.) 2. Dizziness; swooning; மயக்கம். (நாநார்த்த.) 3. Pain; வருத்தம். (நாமதீப.)

அயலத்தான் ayal-attān, *n.* <அயல்+அகம். 1. Neighbour; அடுத்துள்ளவன். 2. Stranger; அன்னியன். *Loc.*

அயலார்காட்சி ayalār-kāṭci, *n.* <அயலான்+. Testimony of eye-witnesses; நேர்நின்று பார்த்தவர்களின் அத்தாட்சி. (Cola. II, ii, 258.) (பெரியபு. தடுத்தாட். 56.)

அயலாள் ayal-āḷ, *n.* <அயல்+. Stranger; அன்னியமானவ-ன்-ள்.

அயலை ayalai, *n.* prob. அயிலை. A kind of fish, mackerel; மீன்வகை. (R.)

அயவாசி ayavāci, *n.* cf. அயவாசி. Sweet flag; வசம்பு. (பச். மூ.)

அயவிகம் ayavikam, *n.* cf. அயவி. Lesser galangal; சிற்றரத்தை. (சித். அக.)

அயவு ayavu, *n.* Breadth, width; அகலம். (சிந்தா. நி. 224.)

அயன் ayaṉ, *n.* <*a-ja*. Arhat; அருகன். (யாழ். அக.)

அயன்தஸ்தா ayaṉ-tastā, *n.* <U. *ain*+. See அயன்ஜமா. (R. T.)

அயன்நிலம் ayaṉ-nilam, *n.* <id.+. Land, the tax on which is paid directly to Government; அரசாங்கத்தாருக்கு நேராக வரி செலுத்தற்குரிய நிலம். (R. T.)

அயன்மணமுரைத்தல் ayaṉ-maṇam-uraittal, *n.* <அயல்+மணம்+. (Akap.) The theme of the confidante telling the hero that, if he delays, strangers might desire to marry the heroine; தலைவற்குத் தோழி படைத்துமொழிந்து பிறரும் மணம் வேண்டிக் காப்பணியக் கருதுவ ரென்று கூறும் அகத்துறை. (களவியற். 113.)

அயன்ஜமா ayaṉ-jamā, *n.* <U. *ain*+. Land tax, exclusive of cesses; பிறவரிகள் நீங்கிய தனி நிலவரி. (R. T.)

அயனம்[1] ayaṉam, *n.* <*ayana*. 1. Birth; பிறப்பு. (பொதி. நி.) 2. House; வீடு. (நாநார்த்த.) 3. Goal; புகல். (சம். அக. Ms.) 4. Course of the sun northward or southward; தெற்கும் வடக்குமாகச் செல்லுஞ் சூரியகதி. (நாநார்த்த.)

அயனம்[2] ayaṉam, *n.* perh. *aśana*. Food; உணவு. (பொதி. நி.)

அயனம்[3] ayaṉam, *n.* <*a-jana*. The Vedas; வேதம். (யாழ். அக.)

அயனமாதம் ayaṉa-mātam, *n.* <*ayana* + *māsa*. The month reckoned from the equinox; அயன மாறுபாட்டிலிருந்து கணக்கிடும் மாதம். (W.)

அயனாதி ayaṉ-āti, *n.* <U. *ain*+. The original standard assessment of revenue; நிரந்தர நிலவரி. (R. T.)

அயாகம் ayākam, *n.* cf. அயிரகம். Datura; ஊமத்தை. (பச். மூ.)

அயாந்திரமாகம் ayāntiramākam, *n.* cf. அயித்திரம். A species of horse-gram; கருங்காணம். (பச். மூ.)

அயாமரம் ayāmaram, *n.* <*haya-māra*. Oleander; அலரி. (பச். மூ.)

அயாலி ayāli, *n.* cf. அயில். Sedge; கோரை. (பச். மூ.)

அயானம் ayāṉam, *n.* <*ayāna*. Nature; சுபாவம். (சிந்தா. நி. 228.)

அயிணம் ayiṇam, *n.* <*aiṇa*. Deer-skin; மான்தோல். (சிந்தா. நி. 218.)

அயித்திரம் ayittiram, *n.* cf. அயாந்திரமாகம். Black horse-gram; கருங்காணம். (சங். அக.)

அயிர்க்கடு ayir-k-kaṭu, *n.* perh. *ayas*+. Elephant's goad; அங்குசம். (சிந்தா. நி. 220.)

அயிர்த்துறைத்தல் ayirtturaittal, *n.* <அயிர்-+. (Akap.) Theme describing the maid's doubts on seeing the reddened eyes, etc., of the heroine; தலைமகளுடைய கண்சிவப்பு முதலியவற்றைத் தோழி கண்டு ஐயங்கொள்வதைக் கூறும் அகத்துறை. (களவியற். 50.)

அயிரகம் ayirakam, *n.* Purple stramony; கருவூமத்தை. (சித். அக.)

அயிராணி ayirāṇi, *n.* Paccaiyāṟu, a tributary of the Tāmpiraparuṇi; பச்சையாறு. (நாமதீப.)

அயிராபதம் ayirāpatam, *n.* <*Airāvata*. Indra's elephant; ஐராவதம். இலங்கெயிற் றயிரா பதத்தொடு கடிதுவந்தனன் னிந்திரன் (தக்கயாகப். 259).

அயிராவதப்பாகன் ayirāvata-p-pākaṉ, *n.* <அயிராவதம்+. Indra; இந்திரன். (W.)

அயிரி[1] ayiri, *n.* A knife for picking out the bones of fishes; மீன்முள்ளை எடுக்க உதவுங் கத்தி. (W.)

அயிரி[2] ayiri, *n.* perh. *ērakā*. cf. அயிரியம். Long grass; நெட்டிப்புல். (W.)

அயில் ayil, *n.* 1. cf. அகில். Perfume; விரை. (அக. நி.) 2. cf. அயிலேயம். Bristly bryony; முசுமுசுக்கை. (பச். மூ.)

அயில்வார்நஞ்சை ayilvār-nañcai, *n.* <அயில்வார்+. Dry lands converted to wet; புன்செய்யை நன்செய்யாகத் திருத்திய நிலம். (R. T.)

அயிலேயம் ayilēyam, *n.* cf. அயில். Bristly bryony; முசுமுசுக்கை. (நாமதீப.)

அயின்றாள் ayiṉṟāḷ, *n.* perh. ஈன்றாள். Mother; அன்னை. (அக. நி.)

அயுக்தி ayukti, *n.* <*a-yukti*. Incongruity, impropriety, absurdity; பொருந்தாமை. அயுக்தி மேலே சொல்லுவர் (நீலகேசி, 207, உரை).

அயுகலம் ayukalam, *n.* <*a-yugala*. Loneliness; தனிமை. (சிந்தா. நி. 219.)

அயோகம் ayōkam, *n.* <*a-yōga*. (நாநார்த்த.) 1. Separation, as from one's beloved; பிரிவு. 2. Exertion; கடின முயற்சி. 3. Blacksmith's hammer; கொற்சம்மட்டி.

அயோகி ayōki, *n.*<*a-yōgin*. See அயோகி கேவலி. (மேருமந். 1396.)

அயோகிகேவலி ayōki-kēvali, *n.* <id.+*kēvalin*. (Jaina.) A class of Jaina saints who have destroyed the effects of their past karma, one of *kuṇa-stāṉa-varttikaḷ*, q.v.; குணஸ்தான வர்த்திகளுள் கருமங்களை வென்றவர். (மேருமந். 724, உரை.)

அயோசனம் ayōcaṉam, *n.* <*a-yōjana*. Separation; பிரிவு. (சிந்தா. நி. 230.)

அயோமலம் ayōmalam, *n.* Pot; பானை. (சங். அக.)

அயோற்கம் ayōṟkam, *n.* <*ayas*. Iron filings; அரப்பொடி. (W.)

அர்க்கத் arkkat, *n.* See அர்கத்து. (P. T. L.)

அர்க்கபந்து arkka-pantu, *n.* <*arka*+ +*bandhu*. Lotus; தாமரை. (சங். அக.)

அர்க்கம்[1] arkkam, *n.* <*akṣa*. Terrestrial latitude; பூகோளத்தின் குறுக்குரேகை. (W.)

அர்க்கம்[2] arkkam, *n.* <*argha*. (W.) 1. Price of grain; தானியவிலை. 2. Gold; பொன்.

அர்க்கவிவாகம் arkka-vivākam, *n.* <*arka*+*vivāha*. Marriage with an *arka* plant as wife, performed by a man who wants to marry a third time, the third marriage being considered unlucky; மூன்றாந்தாரம் விவாகஞ் செய்துகொள்ள விரும்புவோன் அதற்கு முன்பு எருக்கஞ்செடியைத் தாரமாகக்கொண்டு நடத்துஞ் சடங்கு. *Loc.*

அர்க்காதிபதி arkkātipati, *n.*<*arghādhipati*. The planet governing the prices of grains in a year, one of *nava-nāyakar*, q.v.; நவ நாயகர்களுள் தானிய விலைவாசிக்குரிய கிரகம். (பஞ்.)

அர்க்கார் arkkār, *n.* perh. U. *harkāra*. Superintendent, inspector; மேற்பார்வையாளன். (மதி. களஞ். ii, 171.)

அர்க்கீசம் arkkīcam, *n.* <*arkēśa*. (Śaiva.) A mystic centre in the body, one of *cōṭaca-kalai*, q. v.; சோடசகலையு ளொன்று. (செந். ix, 248.)

அர்கத்து arkattu, *n.* <Arab. *harakat*. Hindrance, prevention; தடுக்கை. (P. T. L.)

அர்ச்சனாவிபவகாணி arccaṉā-vipava-kāṇi, *n.* <*archanā*+*vibhava*+. Rent-free land granted to temple-priests; கோயில் அர்ச்சகருக்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம். (I. M. P. Sm. 43.)

அர்ச்சனீயம் arccaṉiyam, *n.* <*arcanīya*. Veneration, adoration; வணக்கம். (W.)

அர்ச்சிடம் arcciṭam, *n.* A world under the rule of *kālākkiṉi-ruttirar*; காலாக்கினி

ருத்திரரின் அதிகாரத்துக்குட்பட்ட புவனம். (சைவபூ. சந். 57.)

அர்ச்சியம் arcciyam, n. <arcya. See அர்ச்சனியம். (W.)

அர்த்தசந்திரன் artta-cantiraṉ n. <ardha+. 1. A mystic centre in the body, one of cōṭaca-kalai, q.v.; சோடசகலையு ளொன்று. (செந். ix, 248.) 2. A part of the tiruvāci; திருவாசியின் ஒரு பகுதி. (S. I. I. ii, 203.)

அர்த்தசம்பந்தம் artta-campantam, n. <artha+. Right to property; சொத்துப் பாத்தியதை. Nāñ.

அர்த்தசம்வாதம் artta-camvātam, n. <id.+. (Phil.) Doctrine which affirms both existence and non-existence; அஸ்திநாஸ்திவாதம். (சி. சி. அளவை, 1, சிவாக்.)

அர்த்ததர்சி arttatarci, n. A Buddha; புத்தருள் ஒருவர். (மணி. பக். 369.)

அர்த்ததாயம் artta-tāyam, n. <ardha+dāya. Property obtained as a share in inheritance; வாரிசாகப்பெறும் பங்குப்பொருள். இவ் ஆராருடன் ஒரு அர்த்ததாய ப்ராப்தி உடையேனல் லேன் (திவ். பெரியாழ். 3, 1, 8, வ்யா. பக். 521).

அர்த்தப்பிசகு artta-p-picaku, n. <அர்த்தம்+. Misconstruction, wrong sense; பொருட் பிழை. Pond.

அர்த்தப்புரட்டு artta-p-puraṭṭu, n. <id.+. See அர்த்தப்பிசகு. Pond.

அர்த்தமாகதி artta-mākati, n. <ardha-māgadhī. A Prakṛtic dialect; பிராகிருதமொழி வகை. (சி. சி. பாயி. 2, மறைஞா.)

அர்த்தமூலம் artta-mūlam, n. <ardha+. The first two ghaṭikās or forty-eight minutes in mūla-nakṣatra; மூலநட்சத்திரத்தின் முதலிரண்டு நாழிகை. (சோதிட. சிந். 56.)

அர்த்தரதம் artta-ratam, n. <ardha-ratha. A class of chariots, one of four iratam, q.v.; இரதம் நான்கனுள் ஒன்று. (ஸ்ரீபத்ம. தென்றல் விடு. 67, உரை.)

அர்த்தக்ஷவரம் artta-kṣavaram, n. <ardha+. See அரைச்சவரம்.

அர்த்தாங்கி arttāṅki, n. <id.+aṅga. Wife; மனைவி. கம்பணவுடையார் அர்த்தாங்கி இராமா தேவியார் (S. I. I, iv, 99).

அர்த்தாங்கீகாரம் arttāṅkīkāram, n. <id.+aṅgīkāra. Consent of one of the two parties to an agreement; இருதிறத்தாருள் ஒரு திறத்தார்மட்டும் உடன்படுகை. (சடு, 4, 1, 1, ஜீ.)

அர்த்தாந்தரம் arttāntaram, n. <artha+antara. (Log.) A defect in argumentation; தோல்வித்தானத் தொன்று. (செந். iv, 13.)

அர்த்தி[1]-த்தல் artti-, 11 v. tr. <ardha. (Math.) To bisect, divide into two equal halves; இரண்டு சமபாகங்களாகப் பிரித்தல். Mod.

அர்த்தி[2] artti, n. <arthin. Beggar; யாசகன். (W.)

அர்ப்புதம் arpputam, n. <arbuda. One hundred millions; பத்துக்கோடி. (சுக்கிரநீதி, 106.)

அர்வாஹ் arvāh, n. <Arab. arvah. Soul; ஆத்மா. ஆலமுல் அர்வாஹ். Muham.

அர்ஸி arsi, n. <U. arzi. Petition; அர்ஜி.

அர்ஸோரோகம் arsōrōkam, n. <arśas+rōga. Piles; மூலரோகம். (சு. வை. ர.)

அரக்கம்[1] arakkam, n. <rakṣā. Protection; பாதுகாப்பு. பாரரக்கம் பயில் புகாரில் (தேவா. 46, 8).

அரக்கம்[2] arakkam, n. <arka. 1. Oval-leaved China root; திருநாமப்பாலை. (வை. மூ.) 2. Eagle wood; அகில். (பரி. அக.)

அரக்கல் arakkal, n. An instalment of land tax; அரசிறைத்தவணை. (T. A. S. iii, 62.)

அரக்கன் arakkaṉ, n. Cattle for branding; சூடுபோடுதற்குரிய மாடு. (J. N.)

அரக்கி arakki, n. Poison; பாஷாணம். (வை. மூ.)

அரக்கு[1]-தல் arakku-, 5 v. tr. 1. To hide, conceal; கரத்தல். (திவ். திருச்சந். 32, வ்யா. பக். 96.) 2. To wipe; துடைத்தல். பெரு மதர் மழைக்கண் வருபனி யரக்கி (பெருங். உஞ்சைக். 33, 136). 3. To eat incessantly, in large mouthfuls; வாய்நிறைய உண்ணுதல். ஆடு குழை யரக்கு கிறது. Loc.

அரக்கு[2] arakku, n. <rakta. Redness, a disease peculiar to sesame pods; எள்ளின் காயிற் காணும் ஒருவகை நோய். (பத்துப். அரும்.)

அரக்கு[3] arakku, n. perh. yavāgū. Gruel; கஞ்சி. (நாமதீப.)

அரக்குச்சாராயம் arakku-c-cārāyam, n. <அரக்கு+. Arrack, spirituous liquor, distilled from toddy or palm wine, to which the bark of vēl is added; வேலம்பட்டையைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய தென்னங்கள் அல்லது பனங் கள். (R.)

அரக்குச்சொக்கட்டான் arakku-c-cokkaṭṭāṉ, *n.* <அரக்கு+. A kind of saree; சேலைவகை.

அரக்குவிசிறி arakku-viciṟi, *n.* <id.+. A kind of saree; சேலைவகை.

அரகசா arakacā, *n.* <Hind. *argajā*. A spiced unguent; வாசனைக்குழம்புவகை. *Loc.*

அரகத் arakat, *n.* <Arab. *harkat*. Painful talk; மனவருத்தம் விளைக்கும் பேச்சு. அரகத் பேசி (தாசில்தார்நா. 15).

அரங்கம் araṅkam, *n.* <*raṅga*. An alloy of copper and tin; தரா. (நாநார்த்த.)

அரங்கவாசல் araṅka-vācal, *n.* <அரங்கம் +. Esplanade; முற்றவெளி. *Pond.*

அரங்கி araṅki, *n.* <id. Dancing girl; நாடகக்காரி. மடவா ரமிரம்பே ருண்டென் றரங்கி யறியாளோ (கூளப்ப. காதல், 359).

அரங்கு araṅku, *n.* prob. *raṅga*. Inner room in a house; உள்வீடு. (நாநார்த்த.)

அரசசட்டம் araca-caṭṭam, *n.* A treatise on mathematics, not now extant; இறந்துபட்ட ஒரு கணிதநூல். (யாப். வி. 528.)

அரசநாகம் araca-nākam, *n.* <அரசன்+. Winged serpent; பறவைநாகம். (நாமதீப.)

அரசப்புரசல் araca-p-puracal, *n.* Redupl. of புரைசல். Scarceness; scantiness; மிகக் குறைவு. *Loc.*

அரசமாடம் araca-māṭam, *n.* <*rāja*+*māṣa*. Chowli bean; பெரும்பயறு. (நாமதீப.)

அரசமுத்திரைக்காரன் araca-muttirai-k-kāraṉ, *n.* <அரசன்+முத்திரை+. Keeper of the privy seal; அரச முத்திரையை வைத்திருக்கும் உத்தியோகஸ்தன். *Pond.*

அரசமோகினி araca-mōkiṉi, *n.* <id.+. Sour lime; எலுமிச்சை. (நாமதீப.)

அரசரொளி aracar-oḷi, *n.* <id.+. Splendour or glory of kings, of four kinds, viz., *koṭai, talai-y-aḷi, ceṅkōl, kuṭi-y-ōmpal;* கொடை தலையளி செங்கோல் குடியோம்பல் என்று நான்கு வகைப்பட்டதான அரசருடைய பெருமை. (R.)

அரசவிலைமுருகு aracavilai-muruku, *n.* prob. அரசிலை+. An ear-ornament; காதணி வகை. (சரவண. பணவிடு. 121.)

அரசளி-த்தல் aracaḷi-, *v. tr.* <அரசு+. To govern; அரசாளுதல். (W.)

அரசன் aracaṉ, *n.* <*rāja*. 1. Portia tree; பூவரசு. (மருத்.) 2. A common creeper of the hedges; சோனைக்கொடி. (மருத்.) 3. A person of the Vaṉṉiya caste; வன்னியன். (பொதி. நி.)

அரசாங்கம் aracāṅkam, *n.* <*rājāṅga*. 1. See அரசுறுப்பு. 2. The departments of Government; அரசியற் றுறைகள். 3. Government; அரசாட்சி. *Mod.*

அரசாணி aracāṇi, *n.* perh. அரை-+சாணை. Grinding stone; அம்மி. (திவ். பெரியாழ். 3, 8, 3, வ்யா. பக். 744.)

அரசாணித்தம்பம் aracāṇi-t-tampam, *n.* <அரசாணி+. Pipal branch placed in a marriage pandal; விவாகமண்டபத்தில் நாட்டப்படும் அரசங்கொம்பு. *Cm.*

அரசிப்படு-தல் araci-p-paṭu-, *v. intr.* prob. *a-rati*+. To be vexed; to be angry; கோபித்தல். (திவ். பெரியாழ். 2, 9, 10, வ்யா.)

அரசியல் araciyal, *n.* <அரசு+இயல். Politics; தேசபரிபாலன நெறி. *Mod.*

அரசிலக்கணம் aracilakkaṇam, *n.* <id.+. Kingly qualities; அரசர்க்குரிய குணங்கள். நித்தியகரும மகன்று வாளாவிருந்திடுத லரசிலக்கண மன்றென (மகாராஜாதுறவு, 31).

அரசிலைத்தூக்கம் aracilai-t-tūkkam, *n.* <அரசிலை+. Plate of gold or silver of the shape of pipal leaf, strung in the waist-band of girl children to cover their nudity; அரைஞாணிற் கோத்துப் பெண்குழந்தையின் இடையிற்கட்டுவதும் அரசிலைபோன்று பொன் அல்லது வெள்ளியாலானதுமான தகடு. *Loc.*

அரசிலைத்தொங்கல் aracilai-t-toṅkal, *n.* <id.+. See அரசிலைத்தூக்கம். (W.)

அரசு aracu, *n.* <*rāja*. 1. Privileges allowed to watchmen; காவற்சுதந்தரம். (P. T. L.) 2. Domain, land; பூமி. (பொதி. நி.)

அரசுக்காரன் aracu-k-kāraṉ, *n.* <அரசு +. Person holding particular privileges for doing police duty; காவற்சுதந்தரக்காரன். (P. T. L.)

அரசுக்காவல் aracu-k-kāval, *n.* <id.+. Inam granted for the service of performing general police duties, dist. fr. *kirāma-k-kāval;* பொதுப்பந்தோபஸ்து செய்வதற்காக ஏற்பட்ட மானியம். (R. T.)

அரசுதலைபணி-த்தல் aracu-talai-paṇi-, *v. intr.* <id.+தலை+. To be anointed as king; பட்டாபிஷேகஞ் செய்யப்பெறுதல். அங்கர் கோனு யரசுதலை பணித்து (ஞானா. 32).

அரசுபேறு aracu-pēṟu, *n.* <id.+. Tax due to a king; அரசனுக்குரிய இறை. (I. M. P. Tj. 464.)

அரசுறுப்பு aracuṟuppu, *n.* <id.+. The six requisites of sovereignty; அரசுக்குரிய ஆறு அங்கங்கள். (*பெரியபு. கழறிற்.* 36.)

அரட்டடக்கி araṭṭaṭakki, *n.* <*அரட்டு*+ *அடக்கு-*. One who subdues haughty persons; செருக்குள்ளவர்களை யடக்குபவன். *தக்கன்றன் வேள்வியை அரட்டடக்கிதன் ஞூரடையினே* (*தேவா.* 710, 5).

அரட்டம்[1] araṭṭam, *n.* prob. id. Desert tract; பாலைநிலம். (*சிந்தா. நி.* 272.)

அரட்டம்[2] araṭṭam, *n.* Dawning; விடிகை. (*அக. நி.*)

அரட்டமுக்கி araṭṭamukki, *n.* <*அரட்டு*+ *அமுக்கு-*. 1. See அரட்டடக்கி. 2. One who subdues petty chieftains; குறும்பர்களை ஒடுக்குபவன். 3. Tirumaṅkai-y-āḻvār; திருமங்கையாழ்வார். *அருள்மாரி அரட்டமுக்கி* (*திவ். பெரியதி.* 3, 4, 10).

அரட்டன் araṭṭaṉ, *n.* <id. Strong, powerful man; மிடுக்கன். *அரட்டன்வந் தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்* (*திவ். பெரியாழ்.* 2, 1, 4).

அரட்டு araṭṭu, *n.* perh. *raṭ*. Prowess; மிடுக்கு. (*திவ். பெரியாழ்.* 2, 1, 4, *வ்யா.*)

அரட்டை araṭṭai, *n.* <*அலட்டு-*. Empty, purposeless talk; gossip; வீண்பேச்சு. *Tinn.*

அரண்[1] araṇ, *n.* (*பொதி. நி.*) 1. Compound wall, as of a temple or fort; சுற்றுமதில். 2. Armour; கவசம். 3. Sandals, as protecting feet; செருப்பு.

அரண்[2] araṇ, *n.* prob. *அரள்-*. Fear; அச்சம். (*பொதி. நி.*)

அரண்மனைக்காகிதம் araṇmaṉai-k-kā-kitam, *n.* <*அரண்மனை*+. Government despatch or order; அரசாங்கக்கட்டளைத் திருமுகம். *Pond.*

அரண்மனைக்கிராமம் araṇmaṉai-k-kirāmam, *n.* <id.+. Village belonging to the members of the royal family; இராசகுடும்பத்தினர்க்குச் சொந்தமான ஊர். *Loc.*

அரண்மனைச்சீட்டு araṇmaṉai-c-cīṭṭu, *n.* <id.+. See அரண்மனைக்காகிதம். *Pond.*

அரண்மனைசுவஸ்தியம் araṇmaṉai-cu-vastiyam, *n.* <id.+. Estate kept directly by the Government for the supply of grain to troops; படைக்குவேண்டிய உணவுத்தானியங்களை விளைவிப்பதற்காக அரசாங்கத்தார் பண்ணையா வைத்துக்கொள்ளும் நிலப்பகுதிகள். (R. T.)

அரண்மனையார் araṇmaṉaiyār, *n.* <i *Loc.* 1. Chief members of the royal hous hold; அரசகுடும்பத்தில் முக்கியஸ்தர்கள். Palace officials; அரண்மனை உத்தியோகஸ்தர்கள்.

அரண்மனையூழியம் araṇmaṉai-y-ūḻ yam, *n.* <id.+. Work without remuneratio கூலியற்ற வேலை. *Pond.*

அரணம்[1] araṇam, *n.* <*அரண்*. cf. *ṛṇ* Bastion; கொத்தளம். (*அக. நி.*)

அரணம்[2] araṇam, *n.* <*araṇya*. 1. Jungl காடு. (*அக. நி.*) 2. Obstruction; தடை. *அறி காணுமே அரண மல்லவர்க் கிவைகடந் தறிவரிதா* (*கம்பரா. மீட்சிப்.* 106).

அரணம்[3] araṇam, *n.* <*haraṇa*. (Arith.) Division; வகுத்தல். 2. Taking awa அபகரிக்கை. (*நாநார்த்த.*) 3. Strīdhana; சீதன பொருள். (*நாநார்த்த.*) 4. Arm; புயம். (*நாநார்த்த*

அரணவுணர்வு araṇa-v-uṇarvu, *n.* per *caraṇa*+. Knowledge of God; பதிஞான *அரணவுணர்வுதனில்* (*திருக்களிற்றுப்.* 41).

அரணி[1] araṇi, *n.* <*அரண்*. 1. Armou கவசம். (*அக. நி.*) 2. Wall of a fortre கோட்டை மதில். (*அக. நி.*) 3. Hedge; வே (*பொதி. நி.*)

அரணி[2] araṇi, *n.* <*araṇya*. Jungl forest; காடு. (W.)

அரணி[3] araṇi, *n.* <*araṇi*. Firebra teak; முன்னைமரம். (*நாமதீப.*)

அரணியகதலி araṇiya-katali, *n.* <*ara ya*+. Wild plantain; காட்டுவாழை. (*சித். அக.*

அரணைக்கல் araṇai-k-kal, *n.* perh. *ara* +. Uncut stone; வேலைசெய்யப்படாத கல். *L*

அரணைச்சம்பா araṇai-c-campā, *n.* kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

அரத்தம்[1] arattam, *n.* <*a-rakta*. Bl nelumbo; நீலோற்பலம். (*அக. நி.*)

அரத்தம்[2] arattam, *n.* <*rakta*. 1. R substance; சிவந்தபொருள். (*நாநார்த்த.*) 2. Lotu தாமரை. (*பரி. அக.*) 3. Affection; அனுராக (*நாநார்த்த.*) 4. Tilaka on the forehead; நெற் திலகம். (*நாநார்த்த.*) 5. Gold; பொன். (*அக. ந* 6. Bee's wax; செம்மெழுகு. (*சங். அக.*)

அரத்தம்[3] arattam, *n.* Chebulic myr balan; கடுக்காய். (*பரி. அக.*)

அரத்தமூலம் aratta-mūlam, *n.* <*rakta* + *mūla*. Bleeding piles; மூலநோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 128.)

அரத்தனி arattaṉi, *n.* <*aratni*. (நாநார்த்த.) 1. Elbow; முழங்கை. 2. Cubit, measured from the elbow to the tip of the little finger; முழங்கையினின்று சிறுவிரல் நுனிமட்டுமுள்ள முழம்.

அரத்தாங்கன் arattāṅkaṉ, *n.* <*raktāṅga*. Mars; செவ்வாய். (சோதிட. அக.)

அரத்தி aratti, *n.* <*rakta*. Red lily; செவ்வல்லி. (சிந்தா. நி. 251.)

அரத்தை arattai, *n.* Balloon vine; முடக்கொற்றான். (பச். மூ.)

அரத்தைப்பெட்டி arattaippeṭṭi, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

அரத்தோற்பலம் arattōṟpalam, *n.* <*raktōtpala*. Purple Indian water lily; செங்கழுநீர். (சிந்தா. நி. 283.)

அரதி arati, *n.* <*a-rati*. Distress, misery; துன்பம். (மேருமந். 1379.)

அரதேசி aratēci, *n.* cf. அகதேசி. Native mendicant, dist. fr. *paratēci*; உள்நாட்டுப் பிச்சைக்காரன். (W.)

அரதேவர் ara-tēvar, *n.* <*Hara-dēva*. Arar, *a tīrttaṅkarar*; அரர் என்ற தீர்த்தங்கரர். (தக்கயாகப். 375.)

அரந்தளி arantaḷi, *n.* Bark tree; மராவுரி யென்னும் மரம். (L.)

அரந்தை arantai, *n.* cf. அலந்தை. Tank; நீர்நிலை. (அக. நி.)

அரப்பதுமம் arappatumam, *n.* Sacred basil; துளசி. (சித். அக.)

அரபருத்தம் araparuttam, *n.* cf. அரம்பை. Plantain; வாழை. (வை. மூ.)

அரபு arapu, *n.* Arabia; அரபியாதேசம்.

அரபுத்தமிழ் arapu-t-tamiḻ, *n.* <அரபு +. 1. Quoran written in Tamil script; அரபு வார்த்தைகளைத் தமிழில் எழுதிய குரான். *Muham.* 2. Tamil with a large admixture of Arabic words; அரபுவார்த்தைகள் கலந்து வழங்குந் தமிழ்.

அரம்[1] aram, *n.* <*ara*. (நாநார்த்த.) 1. Speed; விரைவு. 2. That which goes swiftly; விரைவிற் செல்வது. 3. Cart, carriage; பண்டி.

அரம்[2] aram, *n.* Leather; தோல். (நாநார்த்த.)

அரம்பிலம் aram-pilam, *n.* <அரம் + *bila*. The nether world; பாதாளம். (சிந்தா. நி. 282.)

அரம்பு arampu, *n.* Ability to accomplish one's desires; விரும்பியதைத் தலைக்கட்டும் வன்மை. (திவ். பெரியாழ். 3, 1, 6, வ்யா. பக். 519.)

அரமான் ara-māṉ, *n.* prob. *amara*+. Celestial damsel; தெய்வப்பெண். (நாமதீப. 69.)

அரமியம் aramiyam, *n.* A species of achyranthus; நாயுருவி. (பச். மூ.)

அரமுறி ara-muṟi, *n.* prob. அரம் +. Steel; எஃகு. (R.)

அரரம் araram, *n.* <*arara*. (நாநார்த்த.) 1. Door; கதவு. 2. Iron; இரும்பு.

அரல்[1] aral, *n.* cf. அரலை. Phlegmatic humour in the body; சிலேட்டுமம். (பரி. அக.)

அரல்[2] aral, *n.* Principal; முதலாளி. (J. N.)

அரலை[1] aralai, *n.* (பொதி. நி.) 1. Fruit; கனி. 2. Aloes; கற்றாழை.

அரலை[2] aralai, *n.* cf. அழலை. Phlegm; கோழை. (சங். அக.)

அரவம்[1] aravam, *n.* 1. Saffron; குங்குமம். (வை. மூ.) 2. Liquorice; அதிமதுரம். (பரி. அக.) 3. Tree turmeric; மரமஞ்சள். (பச். மூ.) 4. Bow-string; சிலைநாண். (பொதி. நி.)

அரவம்[2] aravam, *n.* <ஆர்வம். Desire; ஆசை. (அக. நி.)

அரவமணிக்கல் arava-maṇi-k-kal, *n.* prob. அரவம் + மணி +. Small intestines; மணிக் குடல் (வை. மூ.)

அரவாள் aravāḷ, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (சரவண. பணவிடு. 58.)

அரவிந்தம் ara-vintam, *n.* <*hara-bindu*. Mercury; இரசம். (பச். மூ.)

அரவிந்தராகம் aravinta-rākam, *n.* <*aravinda*+. A species of ruby, hyacinth; பதுமராகம். கோங்கமரவிந்தராகம் (கம்பரா. மாரீச. 96).

அரவுச்சக்கரம் aravu-c-cakkaram, *n.* <அரவு+. (Poet.) A kind of fanciful versification; சித்திரகவிவகை. (யாப். வி. 497.)

அரளி araḷi, *n.* A variety of cotton; செம்பருத்தி. *Loc.*

அராற்று-தல் araṟṟu-, 5 *v. tr. & intr.* To blabber; பிதற்றுதல். (நாநார்த்த.)

அராறு-தல் araṟu-, 5 *v. intr.* <அலறு-. To roar; அலறுதல். அராறுவபோல வார்க்கும் (பெருங். உஞ்சைக். 38, 40).

அரன் araṉ, n. <hara. 1. Destroyer; சங்கரிப்போன். (நாநார்த்த.) 2. Agni, the God of Fire; அக்கினி. (நாநார்த்த.) 3. King; அரசன். (நாமதீப.) 4. Turmeric; மஞ்சள். (பச். மூ.)

அரன்விந்து araṉ-vintu, n. <hara-bindu. 1. Mercury; இரசம். (பச். மூ.) 2 Silver; வெள்ளி. (சங். அக.)

அரன்றலையணி araṉṟalai-y-aṇi, n. <அரன் + தலை + . Harialli grass; அறுகு. (பச். மூ.)

அரனுகம் araṉukam, n. cf. rēṇuka. Cubeb; வால்மிளகு. (பச். மூ.)

அரனெறி araṉeṟi, n. cf. அறநெறி. A Śiva shrine at Tiruvārūr; திருவாரூரிலுள்ள ஒரு சிவதலம். (பெரியபு. புராணசா. 31.)

அராசரிகம் arācarikam, n. <a-rājarika. Anarchy; அரசில்லாக்குழப்பம். Loc.

அராத்தொட்டிலை arāttoṭṭilai, n. The plant maṉikki; மணிக்கிச்செடி. (பச். மூ.)

அராதி arāti, n. <arāti. Enemy, foe; சத்துரு. (சிந்தா. நி. 283.)

அராப்புக்கோட்டை arāppu-k-kōṭṭai, n. <அரா்பு + . Citadel; படைவீடு. (R.)

அராம்ஜாதா arām-jātā, n. <Arab. harām + . (P. T. L.) 1. Bastard; சோரத்திற் பிறந்தவ-ன்-ள். 2. Rogue; போக்கிரி.

அராலை arālai, n. <arālā. Harlot; வேசி. (சிந்தா. நி. 282.)

அராவடம் arāvaṭam, n. <அராவு-. (R.) 1. Act of filing; அராவுதொழில். 2. Grinding; சாணைபிடிக்கை. 3. Polishing; மெருகிடுகை.

அராளகடகாமுகம் arāḷa-kaṭakā-mu-kam, n. <arāla + . (Nāṭya.) A hand-pose, one of 30 nirutta-k-kai, q.v.; நிருத்தக்கை முப்பதனு ளொன்று. (சிலப். 3, 13 பக். 81, கீழ்க்குறிப்பு.)

அராளகி arāḷaki, n. A comet; தூமகேது வகை. (தக்கயாகப். 457, உரை.)

அராளம் arāḷam, n. <arāla. (நாநார்த்த.) 1. Infuriated or must elephant; மதயானை. 2. Fragrant gum; நறும்பிசின். 3. Bend; வளைவு.

அரி[1] ari, n. 1. Indra's weapon; குலிசம். (பொதி. நி.) 2. Diamond; வைரம். (பொதி. நி.) 3. Mouth; வாய். (பொதி. நி.) 4. Arrow; அம்பு. (பொதி. நி.) 5. Saw; ஈர்வாள். (அக. நி.) 6. Sheep; ஆடு. (அக. நி.) 7. A great number; ஒரு பேரெண். (த. நி. பேர. 25.) 8. Bench; விசிப்பலகை. (திவா.) 9. Picotta; கபிலையேற்றம். (பச். மூ.)

அரி[2]-த்தல் ari-, 11 v. <har. intr. To make intermittent noise; to reverberate; அறுத்தறுத்து ஒலித்தல். அரித்தெழுகின்ற பறையோசை (மதுரைக். 261, உரை).—tr. 1. To divide; வகுத்தல். (சூடா. உள். 378, உரை.) 2. To subtract; கழித்தல். 3. To search through and through; தேடுதல்.

அரி[3] ari, n. <ari. Rheumatic disease; வாதரோகம். (நீரிறக். 17.)

அரி[4] ari, n. <அரி-. Seeds of bamboo; மூங்கிலரிசி (பச். மூ.)

அரிக்கஞ்சம்பா arikkañ-campā, n. A kind of paddy, as originally from the Arakkan country; நெல்வகை. Tinn.

அரிக்கண்சட்டி ari-k-kaṇ-caṭṭi, n. <அரி- + கண் + . Large-mouthed shallow pot for cleaning rice before cooking; அரிக்குஞ்சட்டி. Tinn.

அரிக்கன்விளக்கு arikkaṉ-viḷakku, n. <E. hurricane + . Hurricane lantern; காற்றுக்கு அணையாத விளக்குவகை. Mod.

அரிக்கோவைநெல்லு ari-k-kōvai-nellu, n. perh. அரி + . A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

அரிகண்டம் ari-kaṇṭam, n. prob. அரி- + . Post or stem forking at one end; கவர்க்கால். Pond.

அரிகந்தம் ari-kantam, n. <hari-gandha. Red sanders; செஞ்சந்தனம். (பச். மூ.)

அரிகரப்பன் arikarappaṉ, n. The plant kiḷivaṉṉam; கிளிவன்னம். (பச். மூ.)

அரிகல் ari-kal, n. <hari + . Mount Mēru; மேரு. (சிந்தா. நி. 259.)

அரிகாரம் ari-kāram, n. <அரி + . Alum; சீனக்காரம். (வை. மூ.)

அரிகூலி ari-kūli, n. perh. அரி- + . An ancient tax; பழைய வரிவகை. (Anc. Dec. 344.)

அரிகேசரி ari-kēcari, n. <ari + . A title of certain Pāṇḍyas; பாண்டியருள் சிலர் தரித்துவந்த பட்டப்பெயர். (இறை. 22.)

அரிகொழி ari-koḻi, n. perh. அரி- + . An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. ii, 352.)

அரிச்சந்தனம் ari-c-cantaṉam, n. <haricandana. Red sanders; செஞ்சந்தனம். (பச். மூ.)

அரிச்சல் ariccal, n. perh. அரி-. Bashfulness; நாணம். Loc.

அரிச்சலாக ariccal-āka, *adv.* perh. அருமை+. Once in a way; rarely; அரிதாக. உங்களை அரிச்சலாகப் பார்த்த ஞாபகமிருக்கிறது. *Loc.*

அரிச்சனை ariccaṉai, *n.* <*arcanā.* Worship; பூசை. (சிந்தா. நி. 234.)

அரிச்சாவி ariccāvi, *n.* cf. அரிசா. Coomb teak; பெருங்குமிழ். (பச். மூ.)

அரிச்சிகன் ariccikaṉ, *n.* perh. *arcila.* Moon; சந்திரன். (சாதகசிந். 6.)

அரிசரி aricari, *n.* Tender leaves of the Indian fig; அத்திக்கொழுந்து. (வை. மூ.)

அரிசலம் aricalam, *n.* cf. அரிசயம். (வை. மூ.) 1. Sour lime; எலுமிச்சை. 2. Indian laburnum; கொன்றை.

அரிசாரணம் aricāraṇam, *n.* cf. அரிமல். Lingam tree; மாவிலிங்கம். (பரி. அக.)

அரிசி[1] arici, *n.* cf. அரிசனம். Turmeric; மஞ்சள். (T. C. M. ii, 2, 429.)

அரிசி[2] arici, *n.* 1. Chebulic myrobalan; கடுக்காய். 2. Inner pulp of oil seeds; நெய்யுள்ள வித்தின் உட்பருப்பு. (நாமதீப.)

அரிசிக்கணக்கு arici-k-kaṇakku, *n.* <அரிசி+. A term indicating, 'a matter that does not concern you'; ஒன்றனைப்பற்றிக் கேட்பவருக்கு 'உமக்கு அது சம்பந்தமில்லை' என்பதைக் குறிக்குஞ் சொல். *Loc.*

அரிசிக்கோதுமை arici-k-kōtumai, *n.* <id.+. A species of wheat; வாற்கோதுமை. (விவசா. 3.)

அரிசித்தினை arici-t-tiṉai, *n.* <id.+. A kind of millet; தினைவகை. (விவசா. 3.)

அரிசித்துண்டம் arici-t-tuṇṭam, *n.* <id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (M. E. R. 110 of 1917.)

அரிசிப்பல் arici-p-pal, *n.* <id.+. Small tooth; சிறுபல். *Tinn.*

அரிசியற்றுப்போ-தல் arici-y-aṟṟu-p-pō-, *v. intr.* <id.+. To reach the closing days of one's life; வாழ்நாள் இறுதியடைதல். *Nāñ.*

அரிசியிடு-தல் arici-y-iṭu-, *v. intr.* <id.+. To put rice into the mouth of a deceased person; பிரேதத்தின்வாயில் உறவினர் அரிசி இடுதல். (பட்டினத். திருப்பா. தாயா. 6.)

அரிசு aricu, *n.* cf. *ariṣṭa.* Margosa; வேம்பு. (பச். மூ.)

அரிட்டநேமி ariṭṭa-nēmi, *n.* <*Ariṣṭa-nēmi.* The *tīrttaṅkarar* Nēmi; நேமி என்ற தீர்த்தங்கரர். (தக்கயாகப். 375, உரை.)

அரிட்டம் ariṭṭam, *n.* <*ariṣṭa.* 1. Buttermilk; மோர். (தணிகைப்பு. அகத். 405). (வை. மூ.) 2. cf. அரிடம். Christmas rose; கடுரோகிணி. 3. cf. அரிசம். Pepper; மிளகு. 4. Excessive heat; வெப்பு. (அக. நி.) 5. Congenital defect, natural infirmity; பிறவியிற் குற்றம். (பொதி. நி.) 6. Sign of impending death; மரணக்குறி. (நாநார்த்த.) 7. Lying-in room; பிரசவ அறை. (நாநார்த்த.) 8. Benefit, advantage; நன்மை. (நாநார்த்த.) 9. Wild Indian horse radish; காட்டுமுருங்கை. (நாநார்த்த.)

அரிணம் ariṇam, *n.* <*hariṇa.* 1. Sandal wood; சந்தனம். (பச். மூ.) 2. Whiteness; வெண்மை. (R.) 3. Gold; பொன். (R.) 4. Tawny colour; yellowish colour; fawn-colour; மானிறம். (நாநார்த்த.)

அரிணி ariṇi, *n.* <*hariṇī.* (நாநார்த்த.) 1. Beautiful woman; அழகினள். 2. A class of Apsaras; அப்ஸரஸ்களுள் ஒரு சாரார். 3. Woman of dark green hue; பச்சைநிறத்தினள். 4. Female antelope; பெண்மான். 5. Water rattan; வஞ்சிக்கொடி. (R.)

அரிணை ariṇai, *n.* Toddy; கள். (வை. மூ.)

அரித்து arittu, *n.* <*harit.* (நாநார்த்த.) 1. Greenness; பசுமை. 2. Green grass; பசும்புல். 3. Horse of greenish yellow colour; பசும் புரவி. 4. That which is green in colour; பசுமையுள்ளது.

அரித்தை arittai, *n.* perh. *a-riṣṭa.* Grief; கிலேசம். (அக. நி.)

அரிதட்டு ari-taṭṭu, *n.* <அரி-+. Sieve; சல்லடை. *Pond.*

அரிதம் aritam, *n.* <*harita.* (நாநார்த்த.) 1. Horse of greenish yellow colour; பசும்புரவி. 2. Turmeric; மஞ்சள். (பரி. அக.) 3. Land; பூமி. (பொதி. நி.)

அரிதாரம் aritāram, *n.* <*haritāla.* Turmeric; மஞ்சள். (வை. மூ.)

அரிதாலம் aritālam, *n.* <id. Yellow orpiment; அரிதாரம். *Pond.*

அரிது aritu, *n.* <*harit.* Greenness; பசுமை. (வை. மூ.)

அரிதேவம் ari-tēvam, *n.* <*hari*+. The *nakṣatra tiru-v-ōṇam;* திருவோணம். (சோதிட. அக.)

அரிநஷ்டி ari-naṣṭi, *n.* prob. அரி+. A portion of the produce levied, in ancient times, as a contribution for making good certain losses incurred by governments; முற்

காலத்தில் அரசாங்கத்தார் அடைந்த நஷ்டத்திற்கு ஈடாகக் கொடுத்துவந்த மாநூல்பகுதி. (R. T.)

அரிநிம்பம் ari-nimpam, *n.* <*hari-nimba.* Mountain neem; மலைவேம்பு. (பச். மூ.)

அரிநிறக்கல் ari-niṟa-k-kal, *n.* <*hari*+ நிறம்+. Sapphire; நீலம். (R.)

அரிப்பிரியம் ari-p-piriyam, *n.* perh. id.+ *priya.* (பரி. அக.) 1. Common cadamba; கடம்பு. 2. Christmas rose; கடுரோகிணி.

அரிப்புச்சரி arippu-c-cari, *n.* <அரி-+ சரி-. A pendant; தொங்கல்வகை. (S. I. I. iv, 77.)

அரிப்பூண்டு ari-p-pūṇṭu, *n.* prob. அரி+. Christmas rose; கடுரோகிணி. (சித். அக.)

அரிபதம் ari-patam, *n.* <*hari*+*pada.* Vernal equinox; மேடாயனம். *Pond.*

அரிபாலுகம் aripālukam, *n.* Cubeb; தக்கோலம். (பச். மூ.)

அரிபுதை ari-putai, *n.* prob. அரி+புதை-. Night; இரவு. (சிந்தா. நி. 284.)

அரிமந்தகம் arimantakam, *n.* <*hari-manthaka.* Bengal gram; கடலை. (நாநார்த்த.)

அரிமருகன் ari-marukaṉ, *n.* <*hari*+. (நாநார்த்த.) 1. Gaṇēśa; கணபதி. 2. Subrahmaṇya; முருகக்கடவுள்.

அரிமல் arimal, *n.* Lingam tree; மாவிலிங்கம். (பச். மூ.)

அரிமேதம் arimētam, *n.* <*arimēda.* Babul; வேலமரம். (நாமதீப.)

அரியபச்சை ariyapaccai, *n.* prob. அருமை+. Verdigris; வங்காளப்பச்சை. (பரி. அக.)

அரியம் ariyam, *n.* perh. அரி+இயம். Musical instrument; வாச்சியம். (சிந்தா. நி. 252.)

அரியமா ariyamā, *n.* <*aryamā* nom. sing. of *aryaman.* (நாநார்த்த.) 1. The manes; பிதிர்தேவதை. 2. Devotee of Sūrya; சூரியபக்தன்.

அரியயன் ari-y-ayaṉ, *n.* <*hari-haya.* (நாநார்த்த.) 1. Indra; இந்திரன். 2. Sun; சூரியன்.

அரியர்த்தர் ari-y-arttar, *n.* <*Hari-ardha.* A manifestation of Śiva; சிவமூர்த்தி பேதங்களுளொன்று. (சிவக். பிரபந். பக். 249, கீழ்க்குறிப்பு.)

அரியல் ariyal, *n.* prob. அரில். Shrub; செடி. (நாமதீப.)

அரியலூர்த்தாட்டு ariyalūr-t-tāṭṭu, *n.* <அரியலூர்+. A cloth for bodice, as originally from Ariyalūr; இரவிக்கைத் துண்டுவகை. *Loc.*

அரியளாமெனல் ariyaḷ-ām-eṉal, *n.* <அரியள்+ஆ-+. (Akap.) Theme in which the maid informs the hero of her inability to ascertain the mind of the heroine; தலைவியின் மனநிலையறிதல் அருமையெனத் தோழி தலைமகற்குக் கூறும் அகப்பொருட்டுறை. (களவியற். 58.)

அரியன்[1] ariyaṉ, *n.* prob. அரு-மை. Śiva; சிவபிரான். (நாமதீப.)

அரியன்[2] ariyaṉ, *n.* <*arya.* (நாநார்த்த.) 1. Lord; தலைவன். 2. Vaiśya; வைசியன். 3. One who is worthy of reverence; பூச்சியன்.

அரியாசனரேகை ari-y-ācaṉa-rēkai, *n.* <*haryāsana*+. (Palmistry.) A line of the hand, indicating kingship; அரசபதவியைக் காட்டுங் கைரேகைவகை. (திருவாரூர்க்குற. Ms.)

அரியீயம் ari-y-īyam, *n.* perh. *hari*+. (பரி. அக.) 1. Copper; செம்பு. 2. The plant *neṭṭi-muṭṭi;* நெட்டிமுட்டி என்னுஞ் செடி.

அரியுண்மூலம் ari-y-uṇ-mūlam, *n.* <அரி+உண்-+. Root of sedge; கோரைக்கிழங்கு. (பரி. அக.)

அரியுப்பு ari-y-uppu, *n.* prob. அரி-+. Common salt; கறியுப்பு. (வை. மூ.)

அரிராயவிபாடன் ari-rāya-vipāṭaṉ, *n.* <*ari*+*rāja*+*vipāṭa.* A title of the kings of Vijayanagar; விஜயநகர அரசரின் பட்டங்களுளொன்று. (S. I. I. i, 79.)

அரில்[1] aril, *n.* 1. Woman's tresses, lock of hair; குழல். (அரு. நி.) 2. Voice; குரல். (பொதி. நி.) 3. Gravel; small, sharp pebble; பரல். (பொதி. நி.) 4. Mat, bed; பாயல். (அரு. நி.) 5. Jack-tree; பலா. (அரு. நி.)

அரில்[2] aril, *n.* <அரி-. Anger; கோபம். (நாமதீப.)

அரிவருடச்சுரிவு ari-varuṭa-c-curivu, *n.* prob. *hari*+*varṣa*+. A precious stone; அரதனவகை. (S. I. I. viii, 42.)

அரிவாட்கட்டுக்கதிர் arivāṭ-kaṭṭu-k-katir, *n.* <அரிவாள்+கட்டு-+. A perquisite consisting of sheaves of corn, given to harvesters for binding the scythes after harvest; அரிவாட்களைக் கட்டிவைப்பதற்கென அறுவடைசெய்வோர்க்குச் சுதந்திரமாக அளிக்குங் கதிர்க்கட்டு. *Loc.*

அரிவாட்பதக்கு arivāṭ-patakku, *n.* <id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (Pudu. Insc. 38.)

அரிவாண்மூக்குக்கீரை arivāṇ-mūkku-k-kīrai, *n.* <id.+. Sickle-leaf; அரிவாண்மணைப் பூண்டு. *Loc.*

அரிவாணம் arivāṇam, *n.* <K. *arivāṇa.* 1. Copper tray, platter; செப்புத்தாலம். அரிவாணம் பன்னிரண்டுக்கு (S. I. I. vii, 22.) 2. Mixture of arecanut and chunam; சுண்ணாம்பும் பாக்குங் கலந்த கலவை. *Loc.*

அரிவைப்பு ari-vaippu, *n.* <அரி+. Cooking; சமையல். *Nāñ.*

அரிஷ்டநிவாரணம் ariṣṭa-nivāraṇam, *n.* <*ariṣṭa*+. Expiation of sin which causes misfortune, one of six *nivāraṇam*, q.v.; அறுவகை நிவாரணத்தில் ஒன்றான துன்பநீக்கம். (W.)

அரு aru, *n.* <*aru.* Sore; புண். (நாநார்த்த.)

அருக்கப்பிரமாணம் arukka-p-piramāṇam, *n.* <*arka*+. Time from sunrise to sunset, duration of the day; பகற்பொழுது. (W).

அருக்கம்[1] arukkam, *n.* <*arka.* (நாநார்த்த.) 1. Copper; செம்பு. 2. Crystal; பளிங்கு.

அருக்கம்[2] arukkam, *n.* prob. அருகு-. Dried ginger; சுக்கு. (T. C. M. ii, 2, 429.)

அருக்கவிக்கேபம் arukka-vikkēpam, *n.* <*arka*+. (Astron.) Latitude of the sun; சூரியனுடைய அட்சாம்சம். (W.)

அருக்கன் arukkaṉ, *n.* <*arka.* 1. Indra; இந்திரன். (நாநார்த்த.) 2. Elder brother; தமையன். (நாநார்த்த.) 3. Madder; எருக்கு. (வை. மூ.) 4. (Astron.) Aphelion distance; சீக்கிரவரை. (J. N.)

அருக்குகொல்லை arukku-kollai, *n.* prob. அருகு+. Land adjoining a river-bed; ஆற்றோரத்து நிலம். ஆற்றுப்பெருக்கிலே அருக்குகொல்லைகளுடைந்தால் நோக்குகிறவர்கள் கைவிட்டுக் கடக்க நின்று கூப்பிடுமாபோலே (திவ். திருமாலை, 19, வ்யா. பக். 72).

அருகதிகம் arukatikam, *n.* perh. அருகு+அதிகம். Alluvium; வண்டல்மண். *Pond.*

அருகம் arukam, *n.* (பரி. அக.) 1. cf. அகரு. Eagle-wood; அகில். 2. cf. அருகஞ்சி. Gulancha; சீந்தில்.

அருகர் arukar, *n.* prob. அருகு-. Impermanence, instability; நிலையாமை. (பொதி. நி.)

அருகல் arukal, *n.* <id. 1. Rareness; அருமை. (J. N.) 2. Death; சாவு. *Loc.*

அருகாசனி arukācaṉi, *n.* <*arha*+*aśani.* Tiruñāṉacampantar, as the thunderbolt to the Jains; ஞானசம்பந்தர். எழிலருகாசனிதனை (பதினொ. ஆளுடை. திருக்கலம். 7).

அருகால் arukāl, *n.* Corr. of அருகுக்கால். Door frame; கதவுநிலை. *Loc.*

அருகாழி arukāḻi, *n.* cf. அறுகாழி. A kind of ring; மோதிரவகை. (திவ். பெரியாழ். 1, 6, 3, வ்யா. பக். 120.)

அருகி aruki, *n.* cf. அருத்தி. Toddy; கள். (வை. மூ.)

அருகிராவி arukirāvi, *n.* cf. அரிக்கிராவி. A kind of paddy; நெல்வகை. (Nels.)

அருகு-தல் aruku-, 5 *v. intr.* To increase; பெருகுதல். அருகு நேமிபாதாளம் (தக்கயாகப். 104.)

அருகுகண்டம் arukukaṇṭam, *n.* A jewel pendant; பதக்க அணிவகை. (S. I. I. viii, 53.)

அருகுசாதி aruku-cāti, *n.* <அருகு-+. (Mus.) A class of *ācāṉ*; ஆசான்சாதி யாழ்த்திறங்களு ளொன்று. (சிலப். 13, 112, உரை.)

அருகுமணிச்சேலை aruku-maṇi-c-cēlai, *n.* <id.+. A kind of saree; புடைவைவகை. (பஞ்ச. திருமுக. 1163.)

அருங்கல் aruṅkal, *n.* <அருங்கு. (சம். அக. Ms.) 1. Diminution; contraction; சுருங்குகை. 2. Dependence; சார்வு.

அருச்சந்தம் aruccantam, *n.* Brass; பித்தளை. *Pond.*

அருச்சனம் aruccaṉam, *n.* cf. அருச்சுனன். A kind of paddy; நெல்வகை. (பறாளை. பள்ளு. 23.)

அருச்சி arucci, *n.* <*arci.* (நாநார்த்த.) 1. Splendour; காந்தி. 2. Flame; சுவாலை. 3. Ray of light; கிரணம்.

அருச்சுனம் aruccuṉam, *n.* <*arjuna.* 1. Ball; பந்து. (பொதி. நி.) 2. Benediction bestowed on a person by sprinkling rice mixed with cynodon grass; வெள்ளையரிசியோடு அறுகு கூட்டிச் சேஷையிடுகை. (அரு. நி. 463.) 3. Inflammation of the conjunctiva or white of the eye; நேத்திர ரோகவகை. (நாநார்த்த.) 4. Gold; பொன். (நாநார்த்த.) 5. Grass; புல். (நாநார்த்த.)

அருச்சுனன் aruccuṉaṉ, *n.* <*arjuna.* 1. Only son of a woman; ஒருதாய்க் கொருபிள்ளை. (நாநார்த்த.) 2. A kind of paddy; நெல்வகை. (குருகூர்ப். 58.)

அருச்சுனி aruccuṉi, *n.* < *arjunī.* (நாநார்த்த.) 1. Cow; பசு. 2. The Goddess of the Dawn; உஷாதேவி. 3. A river; ஒரு நதி. 4. Bawd; தொழுத்தை.

அருசாவிரா arucāvirā, *n.* cf. அரிசா. Coomb-teak; பெருங்குமிழ். (பச். மூ.)

அருட்டம் aruṭṭam, *n.* < *ariṣṭa.* 1. Margosa; வேம்பு. (வை. மூ.) 2. Mountain neem; மலைவேம்பு. (T. C. M. iii, 2, 429.) 3. Pepper; மிளகு. (T. C. M. ii, 2, 429.)

அருட்டி aruṭṭi, *n.* cf. அருட்டம். Black pepper; மிளகு. (பச். மூ.)

அருட்டை aruṭṭai, *n.* cf. அரிட்டை. Black hellebore; கடுரோகிணி. (பரி. அக.)

அருணம்[1] aruṇam, *n.* < *aruṇa.* 1. Evening sky; செவ்வானம். (நாநார்த்த.) 2. Gold; பொன். (அக. நி.) 3. Yellow colour; பொன்மை. (நாநார்த்த.) 4. Red leprosy; செங்குட்டநோய். (நாநார்த்த.) 5. Silence; noiselessness; ஒலியின்மை. (நாநார்த்த.)

அருணம்[2] aruṇam, *n.* < *hariṇa.* 1. Whiteness; வெண்மை. (அக. நி.) 2. Tender pomegranate; முதிராத மாதுளை. (சங். அக.)

அருணம்[3] aruṇam, *n.* < *arṇas.* Water; நீர். (நாநார்த்த.)

அருணம்[4] aruṇam, *n.* prob. அருமணம். Elephant; யானை. (அக. நி.)

அருணாக்கயிறு aruṇā-k-kayiṟu, *n.* < அரைநாண் +. Waist cord; அரைஞாண். *Loc.*

அருணாக்கிரசன் aruṇākkiracaṉ, *n.* < *aruṇa + agra-ja.* Garuda, as having Aruna as his elder brother; கருடன். (சிந்தா. நி. 243.)

அருணாதி aruṇāti, *n.* Margosa; வேம்பு. (சித். அக.)

அருணாள் aruṇāḷ, *n.* Corr. of அரைநாண். *Colloq.*

அருணூல் aruṇūl, *n.* < அருள் + நூல். The Vēdas and the Śaiva Āgamas; வேத சிவாகமங்கள். அருணூலின் விதித்தவாறே (உண்மைநெறி. 2).

அருணை aruṇai, *n.* < *aruṇā.* (நாநார்த்த.) 1. Atis; அதிவிடையம். 2. Indian jalap; சிவதை. 3. Indian sarsaparilla; நன்னாரி. 4. Munjeet; மஞ்சிட்டி.

அருணோதகம் aruṇōtakam, *n.* < *aruṇa + udaka.* A deep tank at the foot of Mt. Mantara; மந்தரமலையி னடிவாரத்திலுள்ள ஒரு மடு. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 207.)

அருத்தம்[1] aruttam, *n.* < *artha.* (நாநார்த்த.) 1. Object of sense; விடயம். 2. Article; பண்டம். 3. Cause, origin, ultimate cause; காரணம். 4. Śāstra; சாத்திரம். 5. Law, litigation; விவகாரம். 6. Manner, mode; பிரகாரம். 7. Removal, abolition; நிவிர்த்தி.

அருத்தம்[2] aruttam, *n.* < *ardha.* Bit; துண்டம். (நாநார்த்த.)

அருத்தம்[3] aruttam, *n.* perh. *rakta.* Dammer resin; குக்கில். (சங். அக.)

அருத்தவாதம் arutta-vātam, *n.* < *artha-vāda.* Exaggeration, over-statement; புனைந்துரை. (வேதாரணியபு. மேன்மைச். 81.)

அருத்தி arutti, *n.* < *arthin.* (நாநார்த்த.) 1. Servant; சேவிப்போன். 2. Beggar; யாசகன். 3. Rich man; தனிகன்.

அருதா arutā, *n.* < Port. *arruda.* Rue; சதாப்புச்செடி. (வை. மூ.)

அருந்ததியர் aruntatiyar, *n.* < *Arundhatīya.* Cobblers; சக்கிலியர். *Madr.*

அருந்தோடு aruntōṭu, *n.* prob. அருந்து + ஓடு. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 30.)

அருப்பகன் aruppakaṉ, *n.* < *arbhaka.* (நாநார்த்த.) 1. Male child; பாலன். 2. Poor man; வறிஞன். 3. Ignorant man; அறிவிலான். 4. Rude, heartless person; மூர்க்கன்.

அருப்பம்[1] aruppam, *n.* perh. அரும்பு-. A kind of confectionery; பிட்டு. (பரி. அக.)

அருப்பம்[2] aruppam, *n.* perh. அரு-மை. Grove; சோலை. (பொதி. நி.)

அருப்பம்[3] aruppam, *n.* prob. அற்பம். Grief; துயரம். (நாநார்த்த.)

அருபாரம் arupāram, *n.* A plant growing in wet places; கையாந்தகரை. (சங். அக.)

அரும்பதம் arum-patam, *n.* < அரு-மை + பதம். Rich food; சிறந்த உணவு. அழிவு நன்கலக வரும்பத மூட்டா (பெருங். வத்தவ. 3, 20).

அரும்பாடு arum-pāṭu, *n.* < id. +. Hard work or labour; கடினமான உழைப்பு. *Colloq.*

அரும்பொருள் arum-poruḷ, *n.* < id. +. Riddle; பிதிர். (திவா.)

அருமணம் arumaṇam, *n.* < *armaṇa.* A weight of 8 *āṭakam;* எட்டு ஆடகம் கொண்ட ஓர் நிறை. (சக்கிரநீதி, 105.)

அருமணவன் aru-maṉavaṉ, *n.* prob. அருமணம். A kind of eagle-wood, used as incense; அகில்வகை. (சிலப். 14, 108, உரை.)

அருமிதி aru-miti, *n.* <அரு-மை + *miti*. Excessiveness; மிகுதி. அருமிதியான மணத்தை வாங்கிக்கொண்டு (திவ். திருப்பள்ளி. 2, வ்யா. பக். 19).

அருமொழி aru-moḻi, *n.* <அரு-மை+. See அருமொழித்தேவர். (சாஸனத்.)

அருமொழித்தேவர் arumoḻi-t-tēvar, *n.* <அருமொழி+. A title of Rājarāja I; முதலாம் இராசராசசோழனது பெயர். (சிவக். பிரபந். பக். 214, கீழ்க்குறிப்பு.)

அருமொழிவிநாயகர் aru-moḻi-vināyakar, *n.* <id.+. The God Gaṇēśa in the Śiva shrine in Tanjore; தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலிலுள்ள பிரதான விநாயகர். (சிவக். பிரபந். தஞ்சைப். காப்பு.)

அருருட்டுக்கிழங்கு aruruṭṭu-k-kiḻaṅku, *n.* <E. *arrowroot*+. True arrowroot plant, sh., *Maranta arundinacea typica;* ஒருவகைச் செடி. (L.)

அருவி[1] aruvi, *n.* <அரி-. 1. Sheaf of corn; அறுத்த ஒருபிடி கதிர். அருவிகட்டும் வெல்லயக் காரர் (தெய்வச். விறலிவிடு.). 2. Stubble of dry crops; புன்பயிரின் தாள். (நாமதீப.)

அருவி[2] aruvi, *n.* prob. அருவு-. (பொதி. நி.) 1. River; ஆறு. 2. Hill; மலை.

அருவி[3] aruvi, *n.* <*a-rūpin*. Hero, chief male character in a love-poem, dist. fr. *uruvi;* பெயர் கூறப்படாத கிளவித் தலைமகன். உருவியாகிய . . . தலைவினை யருவி கூறுத லானந்தம்மே (யாப். வி. பக். 525).

அருவிவெட்டல் aruvi-veṭṭal, *n.* <அரிவி +. See அருவிவெட்டு. (தண்டிகை. பள்.)

அருவிவெட்டு aruvi-veṭṭu, *n.* <id.+. Harvesting; அறுவடை. நாற்று நடுகை அருவிவெட்டு (தண்டிகை. பள். ஆராய். 1.)

அருள் aruḷ, *n.* <அருள்-. 1. Consort of Śiva, as the embodiment of grace; சிவசத்தி. (பொதி. நி.) 2. Brightness of appearance; தேசு. முகத்தில் அருளில்லை. *Loc.* 3. Mature pomegranate tree; முதிர்ந்த மாதுளைமரம். (மூ. அ.)

அருள்வடிவன் aruḷ-vaṭivaṉ, *n.* <அருள் +. Śiva; சிவபிரான். (நாமதீப. 10.)

அருளம் aruḷam, *n.* perh. *aruṇa*. Gold; பொன். (வை. மூ.)

அருளாழி aruḷāḻi, *n.* <அருள்+. (Jaina.) The wheel of Dharma; தருமசக்கரம். வினையெறியு மருளாழியும் (மேருமந். 1039).

அருளுருநிலை aruḷ-uru-nilai, *n.* <அருள் +உரு+. Manifestation of Śiva as a spiritual preceptor; சிவபெருமான் குருவுருக்கொள்ளும் நிலை. (திருவருட். 5, தலைப்பு.)

அருணாவரிசி aruṇāvarici, *n.* A kind of seed used in medicine; அறுவகையரிசியுள் ஒன்றான மருந்துச்சரக்கு. (சங். அக.)

அரூபி arūpi, *n.* <*a-rūpin*. 1. That which has no form; உருவமில்லாதது. (தக்கயாகப். 474, உரை.) 2. Camphor; கற்பூரம். (W.)

அரேணு arēṇu, *n.* <*harēṇu*. (நாநார்த்த.) 1. Gentlewoman; தலைப்பெண். 2. Cubeb; வால் மிளகு. 3. Bengal gram; கடலை.

அரை[1] arai, *n.* 1. The upper part of the thigh; தொடையின் மேற்பாகம். (பொருந. 104, உரை.) 2. Part, portion; இடம். குளகரை யாத்த குறுங்காற் குரம்பை (பெரும்பாண். 148).

அரை[2]**-தல்** arai-, 11. *v. intr.* To be ashamed; வெட்கப்படுதல். *Nāñ.*

அரைக்கண் arai-k-kaṉ, *n.* <அரை+. Eyes half-open; கண் திறந்ததும் திறவாததுமான நிலை. அரைக்கண் பார்வை.

அரைக்கண்போடு-தல் arai-k-kaṉ-pōṭu-, *v. intr.* <அரைக்கண்+. To see with half-closed eyes, as cattle, etc.; கால்நடை முதலியன அரைக்கண்ணோடு பார்த்தல். (பெரியமாட். 129.)

அரைக்காசுத்தொண்டன் arai-k-kācu-t-toṇṭaṉ, *n.* <அரை+காசு+. Poor, despicable fellow; pauper; மிகவும் எளியவன். அரைக்காசுத் தொண்டனிவன் (விறலிவிடு. 835).

அரைக்காய்ச்சல் arai-k-kāyccal, *n.* <id.+. Rice husked from boiled paddy, not fully dried; தைவலரிசி. *Loc.*

அரைக்கால்வாசி araikkāl-vāci, *n.* <அரைக்கால்+. An ancient tax; பழையவரி வகை. (S. I. I. ii, 115.)

அரைக்குரல் arai-k-kural, *n.* <அரை+. Indistinct speech; தெளிவில்லாப் பேச்சு. *Pond.*

அரைக்குழல் arai-k-kuḻal, *n.* <id.+. A pendant in the waist-cord, inside which a mystic scroll is kept; அரைஞாணிற்கோத்து அணியும் மந்திரத்தகடு அடைத்த குழல். *Loc.*

அரைகுளம்பு arai-kuḷampu, *n.* <id.+. A defect in cattle; கால்நடைகளிற் காணப்படும் ஒரு வகைக் குற்றம். (பெரியமாட். 19.)

அரைச்சம்பளம் arai-c-campaḷam, *n.* <id.+. Pension; சம்பளத்தில் பாதியாகப் பெறும் உபகாரவேதனம். *Colloq.*

அரைச்சவரம் arai-c-cavaram, n. <id. +. 1. Shaving the head; தலைச்சவரம். 2. Shaving the face; முகச்சவரம். *Loc.*

அரைசுகட்டு araicu-kaṭṭu, n. prob. அரைசு + கட்டு-. A village perquisite; கிராம சுதந்தர வகை. (Insc. Pudu.)

அரைத்தூக்கி arai-t-tūkki, n. <அரை +. Pillory; தூக்குமர வகை. (W. G.)

அரைநீர் arai-nīr, n. cf. அருநீர். Water for irrigation drawn from a public reservoir during a certain period of the year; குறித்தகாலங் களிற் பாசனமாகப் பாய்ச்சும் நீர். (C. G.)

அரைப்புக்கட்டி araippu-k-kaṭṭi, n. <அரைப்பு +. Mahua oil-cake; இலுப்பைப் பிண்ணாக்கு. (சங். அக.)

அரைப்பூட்டு arai-p-pūṭṭu, n. <அரை +. Groin; தொடைச்சந்து. *Pond.*

அரைபாணா arai-pāṇā, n. A kind of fencing rod; சிலம்பக்கழிவகை. (மதி. களஞ். i, 66.)

அரைமதியிரும்பு arai-mati-y-irumpu, n. <அரை + மதி +. A crescent-shaped goad for elephant; அர்த்தசந்திரனைப்போன்ற ஒருவகை அங்குசம். அரைமதியிரும்பொடு (பெருங். உஞ்சைக். 32, 96).

அரைமலை arai-malai, n. <id. +. Side of a hill; மலையின் சார்பு. (புறநா. 2, உரை.)

அரையர்கோவை araiyar-kōvai, n. <அரையன் +. A *kōvai* on the chief Tayāparaṉ of Tañcai, not now extant; தஞ்சைத் தயாபரன் என்ற தலைவன்மேற் பாடப்பட்ட கோவைப் பிரபந்தம். (களவியற். 90.)

அரையலிடுகை araiyal-iṭukai, n. <அரை- +. (W.) 1. Rubbing or wearing away a place by sitting or standing; உட்கார்ந்தாவது நின்றாவது ஓரிடத்தைத் தேய்த்துக்கொண்டிருக்கை. 2. Eating too much without doing any work; வேலைசெய்யாமல் அதிகமாய் உண்கை.

அரையற்றநாள் arai-y-aṟṟa-nāḷ, n. <அரை + அறு- +. The 5th, 14th and 23rd *nakṣatras;* மிருகசீரிடம் சித்திரை அவிட்டம் என்ற நட்சத்திரங்கள். (சோதிட. அக.)

அரையன் araiyaṉ, n. <அரசன். An ancient title; ஓர் பழைய பட்டம். அரையன் அரங்கன் பிச்சன் (S. I. I. iii, 438).

அரையன்சம்பா araiyaṉ-campā, n. perh. id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

அரையாப்பு arai-y-āppu, n. <அரை +. Groin; தொடைச்சந்து. *Pond.*

அரையாறுபடு-தல் arai-y-āṟu-paṭu-, v. intr. <id. + ஆறு +. To decrease, lessen; to be reduced; குறைதல். பிரிவாலே அரையாறுபட்டுச் சிவந்திருக்கும் (ஈடு, 1, 4, 2, பக். 176).

அரைவளைந்தான் arai-vaḷaintāṉ, n. <id. +. Cloth worn round the loins without *kaccam;* தட்டுச்சுற்றுடை. *Tinn.*

அரைவளைவாசனம் arai-vaḷaivācaṉam, n. <id. + வளைவு +. (Yōga.) A kind of semi-circular yōgic posture; யோகாசன வகை.

அரைவாய்க்கொண்டுதின்னல் arai-vāy-k-koṇṭu-tiṉṉal, n. <id. + வாய் +. Eating slowly, as diseased-stricken animals; நோயினால் மாடு முதலியன மெதுவாக இரையெடுக்கை. (பெரிய மாட். 156.)

அரைவீற்று arai-vīṟṟu, n. <id. +. Semi-circle; வட்டத்திற் பாதி.

அரைவெறி arai-veṟi, n. <id. +. Partial intoxication; கட்குடியால் உண்டாகுஞ் சிறுமயக்கம். (W.)

அரைவேஷ்டி arai-vēṣṭi, n. <id. +. Cloth worn as an outer garment, covering from waist to ankles; இடுப்பிற் கட்டும் ஆடை. *Colloq.*

அல் al, n. perh. எல். (அக. நி.) 1. Sun; சூரியன். 2. Sunshine; வெயில்.

அல்கா alkā, n. Padding underneath the collar of a horse; குதிரைச் சேணத்தில் கழுத்து வளையத்துக்குக் கீழிடும் மெத்தை. *Loc.*

அல்கு[1]-தல் alku-, 5 v. tr. To preserve; சேமித்துவைத்தல். சிலசெழு குறவர்க் கல்குமிசை யாகும் (புறநா. 236).

அல்கு[2] alku, n. <அல்கு-. Stay, sojourn; தங்குகை. (பொதி. நி.)

அல்குப்பை alkuppai, n. Ceylon verbisina; பொற்றலைக்கையாந்தகரை. (வை. மூ.)

அல்சா alcā, n. Rudder; சுக்கான். *Loc.*

அல்டப்பா alṭappā, n. Useless thing; பயனற்றது. *Madr.*

அல்தி alti, n. <U. *altī.* A term in the game of marbles used by a player for removing the obstacles in his front, before playing; கோலியாட்டத்தில் கோலியாடுபவன் தன்னுடைய கோலிக்கு முன்னே அடிக்கத்தடையாக உள்ள செத்தை குப்பைகளை நீக்குவதற்காகச் சொல்லும் வார்த்தை. *Madr.*

அல்நார் alnār, n. <கல்நார். Asbestos; கல்நார். (R.)

அல்பமிறை alpa-m-iṟai, *n.* prob. *alpa* + இறை. A tax in grain; தானியக்கடமைகளி லொன்று. (S. I. I. v, 196.)

அல்மதம் almatam, *n.* cf. கல்மதம். Rock alum; கன்மதம். *Pond.*

அல்லணை allaṇai, *n.* cf. கல்லணை. Dam of stone; கல்லால் அமைத்த அணைக்கட்டு. (R. T.)

அல்லறம் al-l-aṟam, *n.* < அல் +. Sinful act, sin; பாவம். அல்லறஞ் செய்வோ ரருநர கடைதலும் (மணி. 16, 89).

அல்லாப்பாண்டியடி-த்தல் allāppāṇṭi-y-aṭi-. *v. intr.* prob. அல்லாப்பண்டிகை +. To perform a somersault; குட்டிக்கரணம் போடுதல். *Tp.*

அல்லி alli, *n.* perh. அலி. Hermaphrodite; அலி. (பொதி. நி.)

அல்லியம் alliyam, *n.* < *halya.* Plough; கலப்பை. (சிந்தா. நி. 299.)

அல்லியுணவு alli-y-uṇavu, *n.* < அல்லி +. Food prepared from water-lily seeds; அல்லி யரிசியாலான உணவு. கூந்தல்கொய்து . . . அல்லி யுணவின் மனைவியோ டினியே, புல்லென் றனையால் (புறநா. 250).

அல்லை allai, *n.* < அல்லி. Water-lily; அல்லி. (பச். மூ.)

அல-த்தல் ala-, 12 *v. tr.* To desire; ஆசைப்படுதல். (சிவப்பிர. 3.)

அலக்கரிவாள் alakkarivāḷ, *n.* < அலக்கு +. Crotchet-shaped blade attached to a pole; துறட்டுக்கோலின் நுனியில் சேர்த்துள்ள அறுக்குங் கருவி. *Tj.*

அலக்கு¹-தல் alakku-, 5 *v. tr.* [M. *alakku.*] To wash, as clothes; துணிமுதலியன வெளுத்தல். *Nāñ.*

அலக்கு² alakku, *n.* < அலகு. 1. Bone; எலும்பு. விலாவலக்குக வலக்குக வடிக்கடி சிரித்தன (கலிங். 216). 2. Branch; கிளை. (சங். அக.)

அலக்கு³ alakku, *n.* cf. அலங்கம். Fort; கோட்டை. (சம். அக. Ms.)

அலகமான் alakamāṉ, *n.* cf. அலமான். Long pepper; திப்பலி. (பச். மூ.)

அலகரி alakari, *n.* perh. *lahari.* Large wave, surf; பெரிய அலை. (W.)

அலகழுங்கு alakaḻuṅku, *n.* Long pepper; திப்பலி. (சங். அக.)

அலகிரி alakiri, *n.* 1. See அலகரி. (W.) 2. Immodest fellow; வெட்கங்கெட்டவன். *Tp.*

அலகிருக்கைவெண்பா alakirukkai-veṇpā, *n.* perh. அலகு +. (Pros.) A kind of verse in *veṇpā* metre; மிறைக்கவிவகை. (யாப். வி. 510.)

அலகு¹ alaku, *n.* 1. (Mus.) A unit of measurement in musical scale; சுருதியளவு. (Mus. Ind.) 2. Flaw; குற்றம். (தக்கயாகப். 41.)

அலகு² alaku, *n.* prob. அருகு. Harialli grass; அறுகு. (பச். மூ.)

அலகுவிரல் alaku-viral, *n.* < அலகு +. Spathe of the male palmyra; பனங்கதிர். *Tinn.*

அலகை¹ alakai, *n.* < அளகை. The city Alakā; அளகாபுரி. (சம். அக. Ms.)

அலகை² alakai, *n.* < அலகு. Standard; அளவு. அலகை சான்ற வுலக புராணமும் (பெருங். உஞ்சைக். 32, 2).

அலங்கம் alaṅkam, *n.* < அரங்கம். Small island in the midst of a river; ஆற்றிடைக்குறை.

அலங்கல் alaṅkal, *n.* < அலங்கு-. 1. Light; ஒளி. (ஈடு, 10, 1, 2.) 2. Fragrant basil; துளசி. (பச். மூ.)

அலங்கலம் alaṅkalam, *n.* < id. Movement; அசைகை. (சிந்தா. நி. 290.)

அலங்கழித்தொழில் alaṅkaḻi-t-toḻil, *n.* < அலக்கழி- +. Acts of wickedness or oppression; அலவலைத்தொழில். அறவிய மனத்தினையாகி யலங்கழித்தொழி லொழிந்தடங்கி (நீலகேசி, 74).

அலங்கன் alaṅkaṉ, *n.* < அலங்கம். Rampart, bulwark; கொத்தளம்.

அலங்காரம் alaṅkāram, *n.* Saltpetre; வெடிகாரம். (சங். அக.)

அலங்காரமண்டபம் alaṅkāra-maṇṭapam, *n.* < *alaṅkāra* +. Saloon; வரவேற்புக் கூடம். (கட்டட. நாமா.)

அலங்காரமாடம் alaṅkāra-māṭam, *n.* < id. +. Tabernacle; ஆராதனைப்பண்டங்களை வைப்பதற்கு ஏற்பட்ட மாடம். (கட்டட. நாமா.)

அலங்கிதன் alaṅkitaṉ, *n.* prob. *alaṃkṛta.* Yellow orpiment; அரிதாரம். (வை. மூ.)

அலங்கோலை alaṅ-kōlai, *n.* < அலங் கோலம். Disorder; slovenliness; அலங்கோலம். *Pond.*

அலசகம் alacakam, *n.* cf. *alasa.* Common anise; சோம்பு. (பரி. அக.)

அலசந்தி alacanti, *n.* Chowli bean; பெரும் பயறு. (நாமதீப.)

அலசம் alacam, *n.* <*alasa*. A foot-disease, ulcer between the toes; கால்விரல்களுக்கு இடையே யுண்டாகுஞ் சேற்றுப்புண். (நாநார்த்த.)

அலசு alacu, *n.* < அலசு-. Sorrow, grief; துக்கம். (சம். அக. Ms.)

அலத்தகம் alattakam, *n.* <*alaktaka*. A variety of cotton; செம்பருத்தி. (பச். மூ.)

அலத்தம் alattam, *n.* cf. *alakta*. Sunflower; சூரியகாந்தி. (மஞ்சிக. நி.)

அலத்தை alattai, *n.* cf. அலத்தகம். Cotton colored with lac-dye; செம்பஞ்சு. (அக. நி.)

அலந்தலி alantali, *n.* cf. அலந்தல். False peacock's foot tree; செங்கத்தாரி. (பச். மூ.)

அலப்படையோன் alappaṭaiyōṉ, *n.* < அலப்படை. Balarāma, the elder brother of Kṛṣṇa, as having the plough for his weapon; பலராமன்.

அலப்பறை alappaṟai, *n.* < அலப்பு-. 1. Blabber; அலப்புணி. 2. Beggar; பிச்சைக் காரன். *Tinn.*

அலப்பாட்டு-தல் alappāṭṭu-, *v. intr.* < அலப்பு +. To become confused; மனஞ்சுழலு தல். பேதைகளுரைப்பனவே சொல்லிப் பெரிதலப் பாட்டினை நீ (நீலகேசி, 448).

அலப்பு-தல் alappu-, 5 *v. tr.* Caus. of அலம்பு-. To cause agitation; அலைத்தல். அமர்க் கண் மகளி ரலப்பிய வந்நோய் (கலித். 75).

அலப்புணி alappuṇi, *n.* < அலப்பு- +. Gossip; வீண்பேச்சுப் பேசுபவ-ன்-ள். *Loc.*

அலம்[1] alam, *n.* <*halā*. Water; தண்ணீர். (சம். அக. Ms.)

அலம்[2] alam, *n.* <*ala*. Sting of scorpion; தேளின் கொடுக்கு. (நாநார்த்த.)

அலம்பு-தல் alampu-, 5 *v. tr.* To mix; கலத்தல். (தக்கயாகப். 93, உரை.)

அலம்புரி-தல் alam-puri-, *v. tr.* <*alam* +. To give to satisfaction or satiety; திருப்தி யாதும்வரை கொடுத்தல். அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை யாலே யிரப்பதோ (திவ். திருச்சந். 25, வ்யா.).

அலமலத்து-தல் alamalattu-, 5 *v. tr.* Caus. of அலமல-. To confuse, confound; கலக்க முறச் செய்தல். ஆளைப்பகட்டி யலமலத்தி (பஞ்ச. திருமுக. 1366).

அலமான் alamāṉ, *n.* cf. அலகமான். Long pepper; திப்பலி. (சங். அக.)

அலர்க்குறி alar-k-kuṟi, *n.* < அலர் +. (Akap.) Theme describing the disappointed hero leaving a flower as a sign of his having waited in vain for the heroine at the place of assignation; குறியிடை வந்த தலைவன் தலைவியைக் காணாதநிலையில், தான்வந்ததை அவளறிய விரும்பிப் பூவொன்றை அடையாளமாக வைத்துச் சென்றது குறிக்கும் அகத்துறை. (தனிப்பா. ii, 413, உரை.)

அலர்ச்சி alarcci, *n.* < அலர்-. Blossoming, blooming; மலர்கை. (W.)

அலர்ப்பகம் alarppakam, *n.* cf. அலாபதம். Cuscus grass; இலாமிச்சை. (பச். மூ.)

அலரி alari, *n.* < அலர்-. 1. Willow; ஆற் றுப்பாலை. (வை. அக.) 2. Fire; தீ. குடுறு மேனிய வலரி தோகையை மாடுறக்கொணர்ந்தனன் (கம்பரா. மீட்சிப். 96).

அலரிக்கூடை alari-k-kūṭai, *n.* < அலரி +. Coffin; சவப்பெட்டி. *Pond.*

அலரிச்செவி alariccevi, *n.* A plant; செடிவகை. (பச். மூ.)

அலரித்தட்டி alari-t-taṭṭi, *n.* Wicker basket for catching fish; மீன் பிடிப்பதற்குரிய கூடைவகை. *Pond.*

அலரிப்பந்தம் alari-p-pantam, *n.* < அலரி +. Withe; கட்டுநார். *Pond.*

அலவலைமை alavalaimai, *n.* < அலவலை. Rash action; ஆராயாது செய்கை. அலவலைமை தவிர்த்த அழகன் (திவ். பெரியதி. 4, 3, 5).

அலவறை alavaṟai, *n.* perh. அலவு-. Voracity, avidity; உண்பதில் ஆத்திரம். *Nāñ.*

அலவன் alavaṉ, *n.* < அல். Moonshine; நிலவு. (அக. நி.)

அலவாரி ala-vāri, *n.* perh. அலவு + ஆர்-. Covetous man; பேராசையுடையவன். *Pond.*

அலறி alaṟi, *n.* *Nākaṇam*, an aromatic substance; நாகணம் என்னும் நறும்பண்டம். (வை. மூ.)

அலறுசன்னி alaṟu-caṉṉi, *n.* < அலறு- +. Raving delirium; சன்னிவகை. (கடம்ப. பு. இலீ லா. 127.)

அலன்றல் alaṉṟal, *n.* perh. அழல்-. Death; சாவு. (R.)

அலாக்கு alākku, *n.* Wrong, injury; கேடு. (R.)

அலாதசக்கரம் alāta-cakkaram, *n.* <*a-lā-ta*+. Apparent circle in the air caused by whirling a fire-brand; கொள்ளியைச் சுழற்றுதலிற் றேன்றும் வட்டவடிவு. *Loc.*

அலாதம் alātam, *n.* <*alāta.* Charcoal; மரக்கரி. (நாநார்த்த.)

அலாயிதா alāyitā, *n.* An ancient cess levied at the rate of one fanam for every 100 kalams of the settled gross produce; வரையறை செய்த மொத்தவருமானத்தில் 100 கல நெல்லுக்கு ஒருபணம்வீதஞ் செலுத்தும் வரி. (R. T.)

அலாரி alāri, *n.* cf. அலாரிதா. Oleander; அலரி. (சங். அக.)

அலிகம் alikam, *n.* <*alika.* Forehead; நெற்றி. (சிந்தா. நி. 299.)

அலிப்பான் alippāṉ, *n.* Saltpetre; வெடியுப்பு. (பச். மூ.)

அலிமரம் ali-maram, *n.* <அலி+. Tree with juicy, fibrous and thorny stem; பாலும் நாரும் முள்ளும் உள்ள மரம். (பச். மூ.)

அலியா நிலை aliyā-nilai, *n.* perh. அலை-+ ஆ neg.+. Unalterable state; சலியாத நிலை. அலியா நிலைநிற்கு மைய னையாறன் (தேவா. 294, 20).

அலுப்தசத்தி alupta-catti, *n.* <*alupta* +. (Śaiva.) Being possessed of infinite mercy; பேரருளுடைமை.

அலூகம் alūkam, *n.* cf. அலுவீகம். Bael; வில்வம். (பச். மூ.)

அலூரமாமுகம் alūramāmukam, *n.* Grass; புல். (பச். மூ.)

அலேபகன் alēpakaṉ, *n.* <*a-lēpaka.* (Phil.) One who believes that sin does not attach itself to a soul; பாவம் ஆன்மாவைப்பற்றாதென்னுங் கொள்கையினன். (சங்கற்பசூரியோ. பக். 8.)

அலை alai, *n.* <அலை-. Hostile criticism; கண்டனம். அலைபலவே யுரைத்தாளென் றருகிருந் தோர் கருதுதலும் (நீலகேசி. 204).

அலைகாற்று alai-kāṟṟu, *n.* <id.+. Fierce wind, tempest; பெருங்காற்று. (R.)

அலைகொள்(ளு)-தல் alai-koḷ-, *v. intr.* <id.+. To be agitated, harassed; வருந்த முறுதல். காமன்கணைகொண் டலைகொள்ளவோ (திருக்கோ. 90).

அலைதிகுலைதி alaiti-kulaiti, *n.* <அலை-+ குலை-. cf. அலதிகுலதி. Disturbed and confused condition; குலைவு. மயிர்முடி அலைதிகுலைதியாய்ப் பேணுதே போகப் பொக்கையாயிருப்பாளொருத்தியோடே (திவ். பெருமாள். 6, 3, வ்யா. பக். 87).

அலையல் alaiyal, *n.* cf. அலசல். Laziness; சோம்பல். (நாநார்த்த.)

அலைவன் alaivaṉ, *n.* <அலவன். Small climbing nettle; பூனைக்காஞ்சொறி. (பச். மூ.)

அலோகம் alōkam, *n.* <*a-lōka.* (தக்கயாகப். அரும்.) 1. World where the sun's rays do not fall; சூரியகிரணம்படாத உலகம். 2. That which is not constituted of the five elements; பஞ்சபூதசம்பந்த மில்லாதது.

அலோகி alōki, *n.* cf. அலோசி. Purslane; பசளை. (சங். அக.)

அவ்யாஜகருணை avyāja-karuṇai, *n.* <*a-vyāja* + *karuṇā.* Grace which does not require any pretext or cause; காரணமே வேண்டாத கிருபை. (தென். இந். க்ஷேத். 252.)

அவ்வச்சிலேடிகவியாபகம் avvac-cilēṭika-viyāpakam, *n.* <*aupaślēṣika* + *vyāpaka.* (Phil.) Permeation due to close or immediate contact; நன்குபொருந்தியுள்ளதாலுண்டாம் வியாபகம். (சிவப்பிர. சிந்தனையுரை.)

அவ்வமை avvamai, *n.* Rock salt or sodium chloride used in medicine; இந்துப்பு. (சங். அக.)

அவ்வல் avval, *adj.* <Arab. *awwal.* First, principal; முதன்மையான. (P. T. L.)

அவ்விதை avvitai, *n.* True croton-oil plant; நேர்வாளம். (சங். அக.)

அவ்வியக்தி avviyakti, *n.* <*a-vyakti.* A comet; ஒரு தூமகேது. (தக்கயாகப். 457, உரை.)

அவ்வியத்தம் avviyattam, *n.* <*a-vyakta.* 1. Soul; ஆன்மா. (நாநார்த்த.) 2. Great Cosmic Space; பரமாகாசம். (தக்கயாகப். 408, உரை.)

அவ்வியத்தலக்கணை avviyatta-lakkaṇai, *n.* <*avyakta-lakṣaṇā.* Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலி. 23.)

அவ்வியத்தலிங்கம் avviyatta-liṅkam, *n.* <*a-vyakta*+. (Śaiva.) Formless aspect of God; அருவத்திருமேனி. (சி. சி. 12, 4, மறைஞா.)

அவ்வியத்தன் avviyattaṉ, *n.* <*a-vyakta.* One who is devoid of intelligence; அறிவில்லாதவன். (நாநார்த்த.)

அவ்விரதம் avviratam, *n.* <*a-vrata*. Breach of vow; விரதபங்கம். அனைய வவ்விரதத் தோடநிசலம் (நீலகேசி, 242).

அவ்வெதிரேகம் avvetirēkam, *n.* <*a-vyatirēka*. (Phil.) A fallacious example where the non-existence of both the major and the middle terms is stated but not the pervasion of one by the other; தன்னுறுப்புக்களுள் ஒன்றன வேதிரேகவாக்கிய மின்றிக் கூறும் அனுமான வகை. (மணி. 29, 450.)

அவ்வையன் avvaiyaṉ, *n.* cf. அபயன். Tender berry of chebulic myrobalan; கடுக்காய்ப் பிஞ்சு. (சங். அக.)

அவக்கத்தலா avakkattalā, *n.* cf. அவகதவாய். A small plant with slender green branches; கீழாநெல்லி. (சங். அக.)

அவக்கரம்[1] avakkaram, *n.* <*avaskara*. (நாநார்த்த.) 1. Private parts of a male or female; குய்யம். 2. Excrement, dung; விட்டை. 3. Human excrement; மக்களின் மலம்.

அவக்கரம்[2] avakkaram. *n.* Elephant's liver; யானையின் குடர். (நாநார்த்த.)

அவக்கரம்[3] avakkaram, *n.* <*apaskara*. A part of a chariot; தேரினங்கம். (நாநார்த்த.)

அவக்களி ava-k-kaḷi, *n.* prob. அவம் + prob. கழி-. Useless person; உபயோகமற்றவ-ன்-ள். *Loc.*

அவக்கிரகம் avakkirakam, *n.* <*ava-graha*. (நாநார்த்த.) 1. Obstacle; தடை. 2. Drought, failure of rain; மழைத்தடை. 3. Elephant's forehead; யானைநெற்றி.

அவக்கிரசம் avakkiracam, *n.* <*ava+grāsa*. Vinegar; காடி. (W.)

அவக்கிராகம் avakkirākam, *n.* <*ava-grāha*. Cursing; சபிக்கை. (சிந்தா. நி. 324.)

அவகடம் avakaṭam, *n.* <*ava-kaṭa*. 1. Evil act; தீச்செயல். அற்பமாங்குணத்திலே அவகடஞ்செய்வர் (நீதிசாரம், 19). 2. Misfortune; துரதிர்ஷ்டம். *Nāñ.*

அவகதி avakati, *n.* <*ava-gati*. Knowledge; அறிவு. (சிந்தா. நி. 314.)

அவகஹனத்துவம் avakahaṉattuvam, *n.* <*ava-gāhana-tva*. The power of inter-penetration; மனத்தினுட் புகுந்தன்மை. (மேருமந். 93, உரை.)

அவகாசம் avakācam, *n.* <*avakāśa* Proprietary right, claim, title; பாத்தியதை. சன்ம அவகாசம், பாட்ட அவகாசம். *Nāñ.*

அவகாசி avakāci, *n.* <அவகாசம். Heir; வாரிசு. *Nāñ.*

அவகாயம் avakāyam, *n.* <*ava-kāśa*. Space; ஆகாயம். அவகாயத்துத் தேரை யடித்தெருட்டாய் (நீலகேசி, 504).

அவகாரம் avakāram, *n.* <*ava-hāra*. (நாநார்த்த.) 1. Crocodile; முதலை. 2. Temporary cessation, as of war; போர் முதலியவற்றின் விச்சிராமம். 3. Game of dice; சூது. 4. Theft; களவு. 5. Taking by force; அபகரிக்கை. 6. Invitation; அழைப்பு. 7. Substance, article; திரவியம்.

அவகாரன் avakāraṉ, *n.* <*ava-hāra*. (நாநார்த்த.) 1. Thief; திருடன். 2. Gambler; சூதாடுபவன்.

அவகீதம்[1] avakītam, *n.* <*ava-gīta*. (நாநார்த்த.) 1. That which is despised by many; பலர் பழித்தது. 2. Calumny; reproach; அபவாதம்.

அவகீதம்[2] avakītam, *n.* <*apa-gīta*. Satiric verse; வசைப்பாட்டு. (நாநார்த்த.)

அவகிரணம் ava-kiraṇam, *n.* <*ava-kīrṇa*. Scattering; சிதறுகை. மாசவகிரணந்தனையு மேவினர் (வேதாரணிய. மேன்மை. 85).

அவகுஞ்சனம் avakuñcaṉam, *n.* <*ava-kuñcana*. Bend, curve; வளைவு. (சிந்தா. நி. 323.)

அவச்சாடை ava-c-cāṭai, *n.* <அவம்+. Bad or inauspicious; கேடுணர்த்துங்குறி. *Loc.*

அவச்சாயை ava-c-cāyai, *n.* <*apa-c-chāyā*. (W.) 1. Shadowless being, as a deity. See அபச்சாயை. 2. A sign of death; ஓர் மரணக்குறி. 3. Deduction of a person's shadow according to the time of the year in calculating time; நிழலையளந்து நாழிகைகணிப்பதில் மாதத்திற்கு ஏற்பட்ட தள்ளுபடி நிழலளவு.

அவச்சேத்தியம் ava-c-cēttiyam, *n.* <*ava-c-chēdya*. (Log.) That which can be split up; பிரிக்கக்கூடியது. (விசாரசங். 321.)

அவசத்தம் ava-cattam, *n.* <*apa-śabda*. Incorrect word; பிழைபட்ட சொல். சிவன்முத்த னென்னும் அவசத்த மாபாதகமென் (முத்திநிச். 17).

அவசரச்சம்பா avacara-c-campā, *n.* <அவசரம்+. A kind of paddy; பெருநெல்வகை. *Tinn.*

அவசரத்துக்குப்போ-தல் avacarattuk-ku-p-pō-, *v. intr.* <id.+போ-. To answer calls of nature; மலசலங்கழித்தல். *Pond.*

அவசரப்பாடல் avacara-p-pāṭal, *n.* <id.+. Important stanzas worthy of being committed to memory; அவசிய

மாக நினைவில் வைக்கவேண்டும் பாடல்கள். (மீனா. சரித். i, 10.)

அவசரம் avacaram, *n.* <*ava-sara.* 1. Year; ஆண்டு. (நாநார்த்த.) 2. A government office; அரசாங்க உத்தியோகங்களு ளொன்று. (M. E. R. 104 of 1911.)

அவசரவர்த்தனை avacara-varttaṉai, *n.* <அவசரம்+. A tax; வரிவகை. (M. E. R. 427 of 1925.)

அவசன் avacaṉ, *n.* <*a-vaśa.* One who has lost self-control; தன்வச மிழந்தவன். மயல் பூண் டவசராய் (காஞ்சிபு. தலவிசேட. 8).

அவசானம் avacāṉam, *n.* <*ava-sāna.* (நாநார்த்த.) 1. Death; மரணம். 2. Limit; எல்லை.

அவசிதம் avacitam, *n.* <*ava-sita.* (நாநார்த்த.) 1. That which is determined; நிச்சயிப்பது. 2. That which is concluded; முடிப்பது. 3. That which is known; அறிவது.

அவசிந்தம் avacintam, *n.* perh. *a-cintya.* That which cannot be thought of; சிந்திக்க முடியாதது. (திருமந். 709.)

அவசிஷ்டம் avaciṣṭam, *n.* <*ava-śiṣṭa.* Crumbs, leavings; மிச்சில். *Loc.*

அவட்டம் avaṭṭam, *n.* cf. அவத்தம். A species of cleome; நாய்வேளை. (சங். அக.)

அவடம் avaṭam, *n.* <*avaṭa.* (நாநார்த்த.) 1. Pit; குழி. 2. Well; கிணறு. 3. Chasm; பிலம்.

அவடம்பதி avaṭampati, *n.* Sweet flag; வசம்பு. (சங். அக.)

அவடு avaṭu, *n.* <*avaṭu.* (நாநார்த்த.) 1. Well; கிணறு. 2. Pit; குழி. 3. Nape; பிடர்.

அவணன் avaṇaṉ, *n.* prob. *pravaṇa.* (W.) 1. Strong man; திண்ணியன். 2. Man of influence; செல்வாக்குடையவன்.

அவணி avaṇi, *n.* Benefit; நன்மை. (R.)

அவணியம் avaṇiyam, *n.* perh. ஆவணம். Bazaar; கடை. *Pond.*

அவத்தன் avattaṉ, *n.* <அவத்தம். One who is useless; பயனற்றவன். மருட்கொண்டழியு மவத்தன் (திருப்பு. 304).

அவத்திதன் avattitaṉ, *n.* <*ava-sthita.* (Śaiva.) Soul which experiences the various conditions to which it is liable; அனுபவித்தற்குரிய அவஸ்தைகளை அனுபவிக்கும் ஆன்மா. (சி. போ. பா. 4, 3, பக். 273.)

அவத்திரியம் avattiriyam, *n.* Danger; ஆபத்து. (சிந்தா. நி. 324.)

அவத்தை avattai, *n.* <*ava-sthā.* (நாநார்த்த.) 1. States of the embodied soul, five according to Śaivites and three according to others; ஆன்மாவுக்குண்டாகுஞ் சாக்கிர முதலிய நிலை. 2. Stages of human life; பாலிய முதலிய மானுட பருவங்கள்.

அவதஞ்சம் avatañcam, *n.* <*ava-taṃsa.* Garland for the head; சூட்டுமாலை. (நாநார்த்த.)

அவதரணம் avataraṇam, *n.* <*avataraṇa.* Descent; incarnation; அவதாரம்.

அவதாதம் avatātam, *n.* <*ava-dāta.* (நாநார்த்த.) 1. Purity; பரிசுத்தம். 2. Golden colour; பொன்மை. 3. Beauty; அழகு.

அவதாரம்[1] avatāram, *n.* <*ava-tāra.* Sacred ghat; தீர்த்தத்துறை. (நாநார்த்த.)

அவதாரம்[2] avatāram, *n.* <*apa-rādha.* Fine; அபராதம். *Tinn.*

அவதாளம் ava-tāḷam, *n.* <*apa+tāla.* (Mus.) Error in *tāḷam;* தாளப்பிசகு. தாளவியல்பு பொலிவுபெற அவதாளம் நீங்க (சிலப். 3, 135-6, உரை).

அவதானம்[1] avatāṉam, *n.* <*ava-dāna.* (நாநார்த்த.) 1. Section, division; பிரிவு. 2. Simultaneous attention to various subjects; ஒரேசமயத்திற் பலபொருள்களைக் கவனிக்கை. 3. Transgression; வரம்பு மீறுகை.

அவதானம்[2] avatāṉam, *n.* <*ava-dhāna.* Agreement; மனவொருமைப்பாடு. (நாநார்த்த.)

அவதானம்[3] avatāṉam, *n.* <*ava-sāna.* Termination, end; முடிவு. உச்சிச்சந்தி அவதானத்தில் (S. I. I. v, 136).

அவதி avati, *n.* <*avadhi.* 1. Bit, section; பரிச்சேதம். (நாநார்த்த.) 2. Time; காலம். (நாநார்த்த.) 3. Pit; குழி. (நாநார்த்த.) 4. Leave; விடுமுறை. *Nāñ.* 5. Adjournment; வாயிதா. *Nāñ.*

அவதூதம் avatūtam, *n.* <*ava-dhūta.* 1. Complete renunciation; முழுத்துறவு. (சிந்தா. நி. 321.) 2. Nakedness; nudity; அம்மணம். *Brah.*

அவந்தி[1] avanti, *n.* <*a-vandhyā.* (நாநார்த்த.) 1. Woman who has borne children; பிள்ளைபெற்றவள். 2. Fruit-bearing tree; காய்க்கும் மரம். 3. Cow that has calved; ஈற்றுப்பசு.

அவந்தி[2] avanti, *n.* Indian caper; கோவை. (பச். மூ.)

அவநியாயம் ava-niyāyam, *n.* <*ava-nyāya.* Injustice; அநியாயம். (W.)

அவநீதன் ava-nītaṉ, *n.* <*ava-nīta.* Unjust man; நீதியற்றவன். சூதனென்று மவநீதனென் றும் (பிரதாபவிலா. 43).

அவப்பிரஞ்சனம் avappirañcaṉam, *n.* <*apa-bhraṃśa.* A variety of Prākṛt; ஒருவகைப் பிராகிருதமொழி. (பேரகத். 141.)

அவம் avam, *n.* <*hava.* (நாநார்த்த.) 1. Sacrifice; வேள்வி. 2. Invitation; அழைப்பு. 3. Command; ஆணை.

அவமாகம் avamākam, *n.* <*avama*+*ahas.* Day on which either three *titis,* three *nakṣatras* or three *yōkams* occur; மூன்று திதி யாவது மூன்று நட்சத்திரமாவது மூன்று யோகமாவது கலந்திருக்கும் நாள். (பெரியவரு. 55.)

அவயம் avayam, *n.* perh. *abhaya.* Noise; இரைச்சல். அவயம் போடாதே. *Tinn.*

அவயவம் avayavam, *n.* cf. அவயம். Cuscus grass; இலாமிச்சை. (பச். மூ.)

அவயவர்க்கம் avaya-varkkam, *n.* <*a-bhaya*+. Right hand of an idol, raised in token of dispelling fear; அபயாத்தம். (Insc.)

அவரஞ்சக்காரம் avarañcakkāram, *n.* A kind of salt; வெடிகாரம். (வை. மூ.)

அவரம் avaram, *n.* <*apara.* (நாநார்த்த.) 1. That which is behind or subsequent; பிந்தியது. 2. The lower part of the hind legs of the elephant; யானையின் பின்னங்காற்புறம்.

அவராத்திரி ava-rāttiri, *n.* <அவம்+. Night spent uselessly; வீணான இரவு. (பத்ம. தென்றல்விடு. 47.)

அவரூபம் ava-rūpam, *n.* <id.+. Deformity; உருவக்கேடு.

அவரைப்பிராயம் avarai-p-pirāyam, *n.* prob. *apara*+. Childhood; பாலியம். (திவ். நாய்ச். 1, 4.)

அவரோகம் avarōkam, *n.* <*ava-rōha.* (நாநார்த்த.) 1. Aerial root; விழுது. 2. Climber; மரத்திற் படர்கொடி.

அவரோகி avarōki, *n.* <*ava-rōhin.* Banyan tree; ஆலமரம். (பரி. அக.)

அவரோதம் avarōtam, *n.* <*ava-rōdha.* (நாநார்த்த.) 1. Obstruction; screening; மறைவு. 2. Palace; அரண்மனை.

அவலம்[1] avalam, *n.* <*a-phala.* 1. Fruitlessness, uselessness; பயனின்மை. செய்ததெல் லாம் அவலமாயிற்று. *Tj.* 2. Damage; கேடு. தாங்கிய வருந்துய ரவலந் தூக்கின் (கலித். 48).

அவலம்[2] a-valam, *n.* <அ+வலம். Left side; இடப்பால். (நாநார்த்த.)

அவலம்பசிலேஷ்மம் avalampa-cilēṣmam, *n.* <*ava-lamba*+*slēṣma.* A disease due to excessive phlegm; சிலேட்டுமவியாதிவகை. (ஜீவரட்.)

அவலம்பனம் avalampaṉam, *n.* <*ava-lambana.* Dependence; சார்வை.

அவலமுதுப்புறம் aval-amutu-p-puṟam, *n.* <அவல்+அமுது+. Endowment for the offering of fried rice to the deity; அவல் நிவேதனத்துக்காகக் கோயிற்கு விட்ட இறையிலி நிலம். (S. I. I. iv, 147.)

அவலன் avalaṉ, *n.* <*a-phala.* Useless fellow; பயனற்றவன். பிறவியினுவரி தனிலுறுமவ லனை (திருப்பு. 122).

அவலேசம் avalēcam, *n.* <*lava*+*lēśa.* (W.) 1. That which is small, unimportant; அற்பம். 2. Disgrace; அவமானம்.

அவலேபம் avalēpam, *n.* <*ava-lēpa.* (நாநார்த்த.) 1. Arrogance; அகங்காரம். 2. Calumny; பழிப்பு. 3. Smearing; பூச்சு.

அவலோகி-த்தல் avalōki-, 11 *v. tr.* <*ava-lōka.* To see, perceive; நோக்குதல். அதனாலே ஸர்வத்திரையும் அவலோகித்தனன் (ஸ்ரீ புராணம, Ms.).

அவவாதம் avavātam, *n.* <*apa-vāda.* (நாநார்த்த.) 1. Calumny; அபவாதம். 2. Command; ஆணை. 3. Confidence; நம்பிக்கை.

அவற்கம் avaṟkam, *n.* <அவாகு. Gruel; கஞ்சி. (W.)

அவனதி avaṉati, *n.* <*ava-nati.* (Astron.) Moon's paralax in latitude; அக்ஷாம்சத்திலுண் டாம் சந்திர சலனம். (W.)

அவனிகை avaṉikai, *n.* <*yavanikā.* Screen; இடுதிரை. (சிந்தா. நி. 316.)

அவனிமருந்து avaṉi-maruntu, *n.* perh. அவுரி+. Decoction of indigo plant; அவுரிக் கஷாயம். (பச். மூ.)

அவஸ்தைப்பூசுதல் avastai-p-pūcutal, *n.* < அவஸ்தை +. Extreme unction; இறக்குந் தறுவாயிலுள்ளவனே தரு மந்திரதீராட்டுகை. *R. C.*

அவா avā, *n.* <*avāk.* Descent, inclination; இறங்குகை. (நாநார்த்த.)

அவாக்கு avākku, *n.* <*avāk.* (நாநார்த்த.) 1. Dumb man; ஊமை. 2. Person with his face looking downwards; கவிழ்ந்த முகத்தோன்.

அவாகு avāku, *n.* <*yavāgū.* Gruel; கஞ்சி. (பிங்.)

அவாகேசவுப்பி avākēcavuppi, *n.* cf. அவகேசி. Large species of white dead-nettle; பெருந்தும்பை. (பச். மூ.)

அவாச்சியன் avācciyaṉ, *n.* <*avācya.* One who is not worth mentioning; குறிப்பிடத் தகாதவன். அருக்கசந்திர னென்னுமவாச்சியன் (நீல கேசி, 227).

அவாசீனம் avācīṉam, *n.* <*avācīna.* Southern direction; தெற்குத்திசை. (W.)

அவாசு avācu, *n.* perh. *avāk.* Destruction; கேடு. (R.)

அவாந்தரை avāntarai, *n.* <*avāntara.* See அவாந்திரை. அவன்மிக்க அவாந்தரையாக விருக் கிறான். *Tj.*

அவாந்திரை avāntirai, *n.* <id. Void, vacuum, emptiness; வெறுமை. (சிந்தா. நி. 317.)

அவாப்தஸமஸ்தகாமன் avāpta-samasta-kāmaṉ, *n.* <*avāpta-samasta-kāma.* God, as having achieved all His desires; எல்லா ஆசைகளும் நிரம்பப்பெற்றவனாகிய கடவுள். (ஈடு, மஹாப்ர.)

அவாரி avāri, *n.* perh. *a-vārya.* Urine; சிறுநீர். (சங். அக.)

அவால் avāl, *n.* <Arab. *ahwāl.* Charge, care, custody; பாதுகாப்பு. (P. T. L.)

அவால்தார் avāltār, *n.* <U. *havil-dār.* Indian sergeant; அவுல்தார். *Pond.*

அவாலா avālā, *n.* Food; உணவு. *Loc.*

அவாலுதார் avālutār, *n.* <U. *havil-dār.* See அவால்தார். *Pond.*

அவி¹ avi, *n.* <*avi.* (நாநார்த்த.) 1. Sheep or goat; ஆடு. 2. Ray; கிரணம். 3. Sun; சூரியன். 4. Woman in her periods; பூப்பினள். 5. Blanket made of rat's hair; எலிமயிர்க் கம்பளம். 6. Mountain; மலை. 7. Enclosure; மதில். 8. Wind; காற்று.

அவி² avi, *n.* prob. *abdi.* Cloud; மேகம். (நாநார்த்த.)

அவிக்கனம்¹ a-vikkaṉam, *n.* <*a-vighna.* Freedom from impediment; தடையின்மை. (நாநார்த்த.)

அவிக்கனம்² avikkaṉam, *n.* <*avigna.* Large Bengal currant; பெருங்களா. (நாநார்த்த.)

அவிகம் avikam, *n.* <*avika.* Diamond; வைரம். (சங். அக.)

அவிகாயம் avikāyam, *n.* A kind of delirium; சன்னிவகை. (தஞ். சரசு. iii, 194.)

அவிகாரதை a-vikāratai, *n.* <*a-vikāra-tā.* Unchangeableness; மாறுபாடின்மை. அவிகாரதை யுருவாய் (பகவற். 2, 21).

அவிச்சன் aviccaṉ, *n.* Father; தந்தை. *Nāñ.*

அவிச்சின்முகூர்த்தம் aviccin-mukūrttam, *n.* <*abhi-jit*+. Middle part of the day; மத்தியான்ன காலம். (சோதிட. சிந். 50.)

அவிசு avicu, *n.* <*havis.* 1. Offering made to the gods in sacrificial fire; வேள்வித் தீயில் தேவர்க்குக் கொடுக்கும் உணவு. (தக்கயாகப். 46, உரை.) 2. Ghee; நெய். (நாநார்த்த.) 3. Cooked rice, prepared without straining the conjee; கஞ்சிவடியாது சமைத்த சோறு. *Loc.*

அவிசுப்பம் avicuppam, *n.* A species of jujube; தொடரி. (வை. மூ.)

அவிட்டம் aviṭṭam, *n.* Root of sedge; கோரைக்கிழங்கு. (பச். மூ.)

அவிடு aviṭu, *n.* cf. *apaṭu.* Word spoken in jest; பரிகாச வார்த்தை. சொல்லுமவிடு சுருதியாம் (ஞானஸாரம். 40).

அவித்தியம் avittiyam, *n.* Quicksilver; பாதரசம். (சங். அக.)

அவித்துருமம் avitturumam, *n.* South Indian mahua; இருப்பை. (பச். மூ.)

அவித்தை a-vittai, *n.* <*a-vidyā.* 1. One of *pañca-k-kilēcam;* பஞ்சக்கிலேசங்களு ளொன்று. (விசாரசந். பக். 335.) 2. Delusion of mind; மோகம். (நாநார்த்த.)

அவிதூசம் avi-tūcam, *n.* <*avi-dūsa.* Milk of goat or sheep; ஆட்டுப்பால். (சங். அக.)

அவிந்ததவசம் avinta-tavacam, *n.* <அவி-+. Damaged provisions; அழுகிய உணவுப்பண்டம். (R.)

அவிந்துவி avintuvi, *n.* Cuscus grass; இருவேரி. (பச். மூ.)

அவிநாசவாதி avināca-vāti, *n.* <*a-vi-nāśa-vādin.* (Phil.) One who holds that matter is indestructible; பொருள் அழியாத தென்னுங் கொள்கையுடையோன். *அவ னவிநாச வாதி யாதலிற் சாத்தியவிநாச மடப்பிரசித்தமாகும்* (மணி. 29, 171-2).

அவிப்பிணம் avippiṇam, *n.* Salt prepared by distilling the solution of saline earth; உவர்மண்ணை யெடுத்துக் காய்ச்சும் உப்பு. (சங். அக.)

அவிபயம் a-viyayam, *n.* <*a-vyaya.* That which is imperishable; அழியாதது. *அவியயமா மிதை முயல்வாற்கொல வலரார்* (பகவற். 2, 21).

அவியரிசி avi-y-arici, *n.* <அவி- +. A kind of rice; புட்டரிசி. (சித். அக.)

அவியல்மணம் aviyal-maṇam, *n.* <id. +. Offensive smell of putrid vegetable matter; காய்கறி முதலானவை அழுகுவதாலுண்டாம் துர்நாற்றம். (W.)

அவியற்கறி aviyaṟ-kaṟi, *n.* <அவியல் +. A relish prepared with several kinds of vegetables, mixed hotch potch; பல மரக்கறிகளை ஒரு சேரச் சமைத்த கறி. *Colloq.*

அவிர்-தல் avir-, 4 *v. intr.* To be torn; to be rent asunder; பீறுதல். (பொதி. நி.)

அவிரோதம் a-virōtam, *n.* <*a-virōdha.* Amicability; சிநேகம். (S. I. I. vii, 69.)

அவின் aviṉ, *n.* <U. *afīm.* Opium; அபின். (நாமதீப.)

அவினந்தமாலை aviṉanta-mālai, *n.* A treatise on mathematics, not now extant; கணித நூல்வகை. (யாப். வி. 528.)

அவினாபாவசத்தி aviṉāpāva-catti, *n.* <*a-vinā-bhāva* +. (Śaiva.) Śakti which is inseparable from Śiva; சிவத்தினின்று பிரியாத சக்தி. (சி. சி. 1, 74, உரை.)

அவினாபாவி a-viṉā-pāvi, *n.* <*a-vinā-bhāvin.* That which is inseparable; பிரிக்க முடியாதது. *கேவலஞானமும் அதனோடு அவினாபாவி யாகிய கேவலதரிசன கேவலவீரிய கேவலசுகமு முடையானவனே சுவாமியாக* (நீலகேசி, கடவுள். 1, உரை).

அவிஞ்ஞாதார்த்தம் avijñātārttam, *n.* <*avijñāta* + *artha.* (Log.) A defect in argumentation; தோல்வித்தானங்களு ளொன்று. (செந். iii, 13.)

அவிஷ்டு aviṣṭu, *n.* cf. *apaṣṭha. Loc.* 1. One who utters words of ill-omen; துர்க்குறி யான சொற்களைச் சொல்லுபவன். 2. One who is morally depraved; கெட்டநடத்தையுள்ளவன்.

அவீசி[1] avīci, *n.* A kind of comet; தூம கேது வகை. (தக்கயாகப். 457, உரை.)

அவீசி[2] avīci, *n.* <*a-vīci.* That which is unruffled, waveless; திரையில்லாதது. (நாநார்த்த.)

அவீரை avīrai, *n.* <*avīrā.* Sonless widow; பிள்ளையில்லாத விதவை. *Loc.*

அவுசுக்காரன் avucu-k-kāraṉ, *n.* <அவிசு +. One very fond of dress; ஆடையிற் பிரியம் உடையவன். (W.)

அவுசுப்பம் avucuppam, *n.* See அவிசுப்பம். (சங். அக.)

அவுசூசிகம் avucūcikam, *n.* See அவிசுப் பம். (சித். அக.)

அவுரி avuri, *n.* [M. *avali.*] A kind of fish; மீன்வகை. *Tinn.*

அவுரிச்சால் avuri-c-cāl, *n.* prob. அவுரி +. Big vessel with wide mouth; வாயகன்ற பெரிய சால். *Loc.*

அவுரிப்பச்சை avuri-p-paccai, *n.* perh. அவிர்- +. Refined camphor; பச்சைக்கருப் பூரம். (வை. மூ.)

அவுஷதகந்தசுரம் avuṣata-kanta-curam, *n.* <*auṣadha* + *gandha* +. Fever caused by medicinal poison; பாஷாணமருந்தாலுண்டாகுஞ் சுரம். (ஜீவரட்.)

அவுஸ்திரேலியா avustirēliyā, *n.* <E. *Australia.* The continent of Australia; ஆஸ்தி ரேலியாகண்டம் (M. Navig. 47.)

அவெளி aveḷi, *n.* A species of wood-apple; நிலவிளா. (பரி. அக.)

அவைநான்கு avai-nāṉku, *n.* <அவை +. Assembly, of four kinds, viz., *nal-l-avai, tī-y-avai, kuṟai-y-avai, niṟai-y-avai;* நல்லவை தீயவை குறையவை நிறையவை என்ற நால்வகைக் கூட்டம். (யாப். வி. ஒழிபி. 96, உரை, பக். 514.)

அவையம் avaiyam, *n.* cf. அவயம். Cuscus grass; இலாமிச்சை. (வை. மூ.)

அவையல்[1] avaiyal, *n.* <அவை. Collection, gathering; திரள். (அக. நி.)

அவையல்[2] avaiyal, *n.* <அவை-. Parched rice; அவல். (W.)

அவைராக்கியம் a-vairākkiyam, *n.* <*a-vairāgya.* Absence of obstinacy, a characteristic of the intellect, one of eight *putti-kuṇam,* q.v.; புத்திகுணம் எட்டனுள் ஒன்றான பிடிவாதமின்மை. (சி. போ. பா. 2, 2, பக். 164.)

அழகங்காட்டு-தல் alakaṅ-kāṭṭu-, *v. intr.* <அழகு + காட்டு-. To mimic; அழகுகாட்டுதல். *Tinn.*

அழகச்சு alakaccu, *n.* <id. + அச்சு. A coin; நாணயவகை. (T. A. S. iii, 50.)

அழகப்பன்காளை alakappaṉ-kāḷai, *n.* <id. + அப்பன் +. Sacred bull, adorned with cowries and trained by a class of wandering mendicants; பெருமாள்மாடு. *Tinn.*

அழகம் alakam, *n.* <*alaka.* Woman's tresses; பெண்டிர் கூந்தல். அழகத் திருநுதலா ளாய்ந்து (பு. வெ. 12, வென்றிப். 16).

அழகன் alakaṉ, *n.* <அழகு. Viṣṇu; திருமால். (தக்கயாகப். 239, உரை.)

அழகாத்திரிவெட்டு alakāttiri-veṭṭu, *n.* <id. + அத்திரி +. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 132.)

அழகாரம் alakāram, *n.* <id. (W.) 1. Brilliancy of expression; அழகான பேச்சு. 2. Empty compliment; வீண்புகழ்ச்சிப் பேச்சு.

அழகு alaku, *n.* [M. *alaku.*] Good nature; சற்குணம். (அரு. நி.)

அழகுசெண்டேறு-தல் alaku-ceṇṭēṟu-, *v. intr.* <அழகு +. To exhibit one's beauty; அழகைக்காட்டுதல். (ஈடு, 1, 4, 6.)

அழகெருது alakerutu, *n.* <id. +. An ancient tax; வரிவகை. (T. A. S. iii, 32.)

அழகெருதுக்காட்சிக்காசு alakerutu-k-kāṭci-k-kācu, *n.* <அழகெருது + காட்சி +. See அழகெருது. (M. E. R. 619 of 1916.)

அழல்விரணம் alal-viraṇam, *n.* <அழல் +. Ulcer caused by fire; நெருப்புச்சுட்டதால் உண்டாம் புண். *Loc.*

அழலாணி alal-āṇi, *n.* prob. id. + *hāni.* Fading, withering; வாட்டம். கூஞ்ஞேஜ்வலமாய் அழலாணியையுடைய தாமரைப்பூவில் வ்யாவிருத்த மாய் (திவ். அமலனாதி. தனியன், வ்யா. 6).

அழலிடமேந்தி alal-iṭam-ēnti, *n.* <id. + இடம் +. God Śiva, as holding a ball of fire in His left hand; சிவபிரான். (கந்த. சு. 1.)

அழற்காமாலை alaṟ-kāmālai, *n.* <id. +. A kind of jaundice; காமாலைநோய்வகை. (தஞ். சரசு. iii. 122.)

அழற்பால் alaṟ-pāl, *n.* <id. +. Madar; எருக்கு. (பச். மூ.)

அழற்பித்தம் alaṟ-pittam, *n.* <id. +. A kind of bilious disease; பித்தநோய்வகை. (W.)

அழற்பிறவை alaṟ-piṟavai, *n.* <id. + *prabhā.* A hell; நரகவகை. (W.)

அழற்றி alaṟṟi, *n.* <அழல்-. (சம். அக. Ms.) 1. Burning; எரிவு. 2. Anger; கோபம். 3. Envy; அழுக்காறு.

அழி[1] ali, *n.* <*ali.* Beetle; வண்டு. அழிமல்கு பூம்புனலும் (தேவா. 78, 3).

அழி[2]-த்தல் ali-, 11 *v. intr.* To find a solution of; to resolve; விடைகாணுதல். சதை அழித்தல்.

அழி[3]-த்தல் ali-, 11 *v. tr. & intr.* To despise; நிந்தித்தல். அழித்துச் சொன்னவாறு (தக்கயாகப். 494, உரை).

அழி[4] ali, *n.* <அழி-. 1. Excessiveness; மிகுதி. அற்றா ரழிபசி தீர்த்தல் (குறள், 226). 2. Pain; வருத்தம். அழிதக மாஅந்தளிர் கொண்ட போழ்தினான் (கலித். 143).

அழி[5] ali, *n.* <அழி-. Place where the lagoon joins the sea; கழிமுகம். *Nāñ.*

அழிகரப்பான் ali-karappāṉ, *n.* prob. id. +. Ringworm; படர்தாமரை நோய். *Pond.*

அழிகரு ali-karu, *n.* <id. +. Aborted foetus; கருவழிவு. (W.)

அழிகன்று ali-kaṉṟu, *n.* <id. +. Aborted foetus, in animals; விலங்குகளின் வயிற் றினின்று சிதைந்துவிழுங் கரு. *Pond.*

அழிகால் ali-kāl, *n.* <id. + கால். Betel-leaf garden where the vines are unproductive from age and have to be destroyed; முதிர்ச்சி யால் அழிக்கவேண்டியதான வெற்றிலைத்தோட்டம். (P.T.L.)

அழிகொடிக்கால் ali-koṭikkāl, *n.* <id. +. See அழிகால். *Colloq.*

அழித்துச்சொல்(லு)-தல் alittu-c-col-, *v. intr.* <அழி- +. To refer contemptuously; இழித்துக் கூறுதல். (தக்கயாகப். 494, உரை.)

அழித்துரை alitturai, *n.* <id. + உரை. Word of contempt; இழித்துரை. (தக்கயாகப். 508, உரை.)

அழிநோய் aḻi-nōy, *n.* <அழி-. Leprosy; குட்டம். *Loc.*

அழிப்பன் aḻippaṉ, *n.* <அழி-. One who is sorrow stricken; துன்புறுபவன். அழிப் பனுய் வாழமாட்டேன் (தேவா. 702, 2).

அழிப்பாங்கதை aḻippāṅ-katai, *n.* perh. id. + கதை. Conundrum, riddle, puzzle; விடு கதை. *Tinn.*

அழிம்பு aḻimpu, *n.* prob. அழி-. 1. Patent falsehood; வெளிப்படையான பொய். *Loc.* 2. Calumny, scandal; அவதூறு. 3. Unrighteous claim or plea; அநீதமான வழக்கு.

அழிமதி aḻi-mati, *n.* <id. +. Waste; அழிமானம். *Loc.*

அழிமேய்ச்சல் aḻi-mēyccal, *n.* <id. +. Ruinous grazing of crops by cattle; பயிர் முழுதும் அழியக் கால்நடைகளைத் தின்னும்படி விடுகை. *Tj.*

அழியாதபத்தினி aḻiyāta-pattiṉi, *n.* <id. + ஆ neg. +. Draupadī; திரௌபதி. ஐவர்க் குந்தேவி யழியாதபத்தினி. (W.)

அழியாவிளக்கு aḻiyā-viḷakku, *n.* <id. + id. +. Perpetual lamp; நந்தாவிளக்கு. (ரஹஸ்ய. 1335.)

அழுக்குத்தேமல் aḻukku-t-tēmal, *n.* <அழுக்கு +. Spots in the body, formed by dirt; உடலில் அழுக்கினால் தோன்றும் புள்ளிகள். *Loc.*

அழுக்குமூட்டை aḻukku-mūṭṭai, *n.* <id. +. One who sticks to time-worn practices, used in contempt; பழைய வழக்கவொழுக்கங் களைப் பின்பற்றுபவன். *Loc.*

அழுகற்சரக்கு aḻukaṟ-carakku, *n.* <அழு கல் +. Tax on perishable goods; அழுகக்கூடிய சரக்குகளுக்கு விதிக்கும் வரி. (S. I. I. ii, 114.)

அழுகிச்சேதம் aḻuki-c-cētam, *n.* <அழுகு- +. Remission of land tax granted for loss of crop due to inundation; வெள்ளத்தாலுண்டாம் பயிர்ச்சேதத்திற்குச் செய்யும் வரிவஜா. *Nāñ.*

அழுகுகால் aḻuku-kāl, *n.* <id. +. Paddy crop rotten from over-irrigation or floods; நீர்ப்பெருக்கால் அழுகிய நெற்பயிர். (P. T. L.)

அழுகுபுண்குட்டம் aḻuku-puṇ-kuṭṭam, *n.* <id. + புண் +. Leprosy with running sores; குட்டநோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 145.)

அழுகுமூலம் aḻuku-mūlam, *n.* <id. +. A kind of piles; மூலநோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 106.)

அழுங்கு[1]-தல் aḻuṅku-, 5 *v. intr.* To weep; அழுதல். (நாநார்த்த. 968.)

அழுங்கு[2] aḻuṅku, *n.* cf. அணங்கு. Aloe; கற்றாழை. (பச். மூ.)

அழுந்து-தல் aḻuntu-, 5 *v. intr.* To suffer; வருந்துதல். (நாநார்த்த.)

அழுப்புகம் aḻuppukam, *n.* Svarga; தேவலோகம். (சிந்தா. நி. 332.)

அழுவம் aḻuvam, *n.* (பொதி. நி.) 1. Drum; முரசு. 2. Trembling, quaking with fear; நடுக்கம்.

அழுவிளிப்பூசல் aḻu-viḷi-p-pūcal, *n.* <அழு- + விளி +. Loud lamentation; அழுகைப் பேரொலி. (மணி. 6, 73.)

அழுவை aḻuvai, *n.* cf. வழுவை. Elephant; யானை. (அக. நி.)

அழைப்புச்சுருள் aḻaippu-c-curuḷ, *n.* <அழைப்பு +. Money presented along with betels to the bride or bridegroom or other near relations, on the occasion of inviting them to the marriage; விவாகத்துக்கு அழைக்கும்போது மணமக்களுக்கும் உறவினர்க்கும் தாம்பூலத்துடன் கொடுக்கும் பணமுடிப்பு. *Nāñ.*

அழைப்புத்தூரம் aḻaippu-t-tūram, *n.* <அழை- +. Calling distance, 1000 yards; கூப் பீடளவான 1000 கஜதூரம். *Loc.*

அள்ளு aḷḷu, *n.* Ribs; விலாவெலும்பு. *Tj.*

அள்ளுச்சீடை aḷḷu-c-cīṭai, *n.* <அள்ளு- +. A small kind of *cīṭai* cake; சிறுசீடைவகை. *Loc.*

அள்ளெடு-த்தல் aḷ-ḷ-eṭu-, *v. tr.* <id. +. To take handfuls; கையால் வாருதல். சந்தைக் கடையில் அள்ளெடுக்கிறதற்குப் போனார்களோ என்ன மோ (தாசில்தார். நா. பக். 11).

அள்ளெடுக்கிறவன் aḷḷeṭukkiṟavaṉ, *n.* <அள்ளெடு-. Measurer of paddy who is paid by a handful from each unit measured; ஒவ் வோர் அளவிலும் ஒவ்வொரு பிடி பெற்றுக்கொண்டு நெல் அளப்பவன். (W. G.)

அள்ளை aḷḷai, *n.* <அள்ளு. Side of the body; விலாப்புறம். *Madr.*

அள்ளைப்புறம் aḷḷai-p-puṟam, *n.* <அள்ளை +. A section of the house; வீட்டின் ஒரு பகுதி. *Cm.*

அள-த்தல் aḷa-, 12 *v. intr.* To tell venial lies; பொய்யுரை கூறுதல்.

அளக்காய் aḷakkāy, n. cf. அழகர். White madar. See வெள்ளெருக்கு. (சங். அக.)

அளகபேதம் aḷakapētam, n. cf. அழகவேதம். Atis; அதிவிடயம். (சங். அக.)

அளகம்[1] aḷakam, n. <alaka. Curls of hair on the forehead; நுதலைச்சார்ந்த முன்னுச்சிமயிர். (தக்கயாகப். பக். 266.) அலமரு திருமுகத் தளகத் தப்பிய (பெருங். உஞ்சைக். 33, 119).

அளகம்[2] aḷakam, n. 1. See அளக்காய். (சங். அக.) 2. cf. halā. Rain-water; மழைநீர். (பச். மூ.)

அளகளப்பு aḷakaḷappu, n. See அளவளப்பு. (W.)

அளகாபுரி aḷakāpuri, n. <Alakā-purī. Tanjore; தஞ்சாவூர். (சிவக். பிரபந். கோடீச்சுரக். 54, கீழ்க்குறிப்பு.)

அளகை aḷakai, n. <Alakā. Tanjore; தஞ்சை. (சிவக். பிரபந். கோடீச்சுரக். 54.)

அளத்தியம் aḷattiyam, n. 1. Soap; சவக்காரம். 2. A prepared arsenic; நீலபாஷாணம். (சங். அக.)

அளத்துநிலம் aḷattu-nilam, n. <அளம் +. See அளர்நிலம். (R. T.)

அளத்துப்பூசை aḷattu-p-pūcai, n. cf. அளத்துப்பச்சை. Seaside Indian saltwort; மருக்கொழுந்துச்சக்களத்தி. (மலை.)

அளப்பறி-தல் aḷappaṟi-, v. tr. <அளப்பு +. To fathom, gauge, as the mind of a person; ஒருவனுடைய எண்ணத்தை யாராய்ந்தறிதல். Colloq.

அளப்பு aḷappu, n. <அள-. Counsel; ஆலோசனை. (பஞ்ச. திருமுக. 1530.)

அளம்[1] aḷam, n. perh. அள். Sharpness; கூர்மை. (பொதி. நி.)

அளம்[2] aḷam, n. prob. அள-. Sea; கடல். (பொதி. நி.)

அளமம் aḷamam, n. Gold; பொன். (சங். அக.)

அளர்[1] aḷar, n. <அலர். 1. cf. halā Water; நீர். 2. cf. haladī. Turmeric; மஞ்சள். (வை. மூ.)

அளர்[2] aḷar, n. <அளம். cf. களர். Saltishness; brackishness; உவர்.

அளர்நிலம் aḷar-nilam, n. <அளர் +. Saline soil; களர்நிலம். (R. T.)

அளர்ப்பூளை aḷar-p-pūḷai, n. <அளர் +. cf. அளத்துப்பூசை. Sea-blite; அளத்துப்பச்சை. Pond.

அளவநிலம் aḷava-nilam, n. <அளம் +. See அளர்நிலம். (R. T.)

அளவப்பொட்டல் aḷava-p-poṭṭal, n. <id. +. See அளர்நிலம். (R. T.)

அளவர் aḷavar, n. <hala. A class of cultivators; உழுதுபயிரிடுவோர்வகையினர். வெள்ளாழர் அளவர் பள்ளிகள் பறம்பர் உட்பட உழுதா (S. I. I. vii, 385).

அளவளப்பு aḷavaḷappu, n. <அளவளாவு-. Sociability; அளவளாவுகை. (W.)

அளவாக்கு-தல் aḷavākku-, v. tr. <அளவு +. To make even; to level; to set right; to straighten; மட்டமாக்குதல். நூற்பிடித்த பத்தியை அளவாக்கவேணும் (திவ். திருக்குறுந். 10, வ்யா.).

அளவினார் aḷavinār, n. Croton; நேர்வாளம். (சங். அக.)

அளவு aḷavu, n. <அள-. A unit of time, being two-fifths of a second; மாத்திரை. (பேரகத். 116.)

அளவுகாரன் aḷavu-kāraṉ, n. <அளவு +. One who measures paddy and other grains; நெல்முதலியன அளப்பவன். (R. T.)

அளவுகூடை aḷavu-kūṭai, n. <id. +. A basket of certain capacity for measuring rice; குறித்த அளவுள்ள தானியமளக்குங் கூடை. Loc.

அளவுபைமாஷ் aḷavu-paimāṣ, n. <id. +. Survey or measurement of fields; வயல்களை அளந்து பதிவுசெய்கை. (R. T.)

அளவைவடிவம் aḷavai-vaṭivam, n. <id. +. Diagram; உருவத்தைக் காட்டுதற்கு வரைந்த படம். Pond.

அளவைவாதம் aḷavai-vātam, n. <id. +. The doctrine that truth must be established through logical proof; பிரமாணவாதம். (மணி. 29, 42, உரை.)

அளவைவாதி aḷavai-vāti, n. <id. +. One who expouses aḷavai-vātam; பிரமாணவாதம் செய்பவன். (மணி. 27, 3.)

அளவொழுகு aḷavoḻuku, n. <அளவு +. 1. See அளவுபைமாஷ். 2. Register specifying the measurements of the fields of a village; கிராம நிலபுலங்களின் அளவுகளைப் பதிவுசெய்த புஸ்தகம். (R. T.)

அளி[1] aḷi, n. Bark tree; மரவுரிமரம். (L.)

அளி[2] aḷi, *n.* <*aḷi*. 1. Honey; தேன். (நாநார்த்த.) 2. Ringworm shrub; வண்டு கொல்லி. (பச். மூ.)

அளிகம் aḷikam, *n.* Emblic myrobalan; நெல்லி. (பச். மூ.)

அளிம்பகம் aḷimpakam, *n.* <*alimpaka*. (நாநார்த்த.) 1. Cuckoo; குயில். 2. Frog; தவளை. 3. South Indian Mahua; இருப்பை. 4. Pollen of lotus flower; தாமரைப்பூந்தாது.

அளிலாமயம் aḷilāmayam, *n.* Rheumatism; வாதநோய். (வை. மூ.)

அளீகம் aḷīkam, *n.* <*alīka*. (நாநார்த்த.) 1. Forehead; நெற்றி. 2. Dislike; வெறுப்பு. 3. Falsehood; பொய்.

அளுங்கு aḷuṅku, *n.* cf. நளுங்கு. Pangolin; அழுங்கு. (மூ. அ.)

அளேரியம் aḷēriyam, *n.* Onion; வெங்காயம். (சித். அக.)

அளை[1]-தல் aḷai-, 4 *v. tr.* To wear; சூடுதல். அளிச்சப்பூவை . . . மயிரில் அளைந்தாள் (குறள், 1118, மணக்.).—*intr.* To suffer from gripes, as in dysentery; வயிறுவலித்தல். *Loc.*

அளைச்சல் aḷaiccal, *n.* < அளை-. Dysentery; வயிற்றளைச்சல். *Loc.*

அளைவு aḷaivu, *n.* < அளை-. Becoming soft, as rice by over-cooking; சோறு முதலியன குழைகை. (அக. நி.)

அற்கம்[1] aṟkam, *n.* White basil; வெண்டுளசி. (பச். மூ.)

அற்கம்[2] aṟkam, *n.* <*argha*. (நாநார்த்த.) 1. Price; விலை. 2. Rules of worship; பூசாவிதி.

அற்களம் aṟkaḷam, *n.* <*argala*. (நாநார்த்த.) 1. Bolt; கதவின் தாழ். 2. Large wave, billow; பேரலை.

அற்காமை aṟkāmai, *n.* < அற்கு- + ஆ neg. Impermanence; நிலையாமை. (அக. நி.)

அற்காறொட்டகம் aṟkāṟ-oṭṭakam, *n.* <Persn. *harkārā*+. Camel carrying the mail. See அஞ்சலொட்டகம். (R.)

அற்கெந்தி aṟkenti, *n.* (Śaiva.) The yōgic centre *artta-cantiraṉ*; அர்த்தசந்திரன் என்னும் யோகஸ்தானம். சாந்தியாதீத மற்கெந்தி (தத்துவப். 139).

அற்பகதம் aṟpakatam, *n.* cf. அற்பருத்தம். Plantain; வாழை. (பச். மூ.)

அற்பசுருதிவாக்கியம் aṟpa-curuti-vākkiyam, *n.* <*alpa*+*śruti*+. The *karma-kāṇḍa* of the Vēdas; வேதத்துள் கன்மகாண்டம். (கட்டளைக். 100.)

அற்பத்திரம் aṟpattiram, *n.* <*alpa-patra*. Sweet basil; துளசி. (பச். மூ.)

அற்பதுமம் aṟpatumam, *n.* See அற்பபதுமம். (பச். மூ.)

அற்பபதுமம் aṟpa-patumam, *n.* <*alpa-padma*. Red-lotus; செந்தாமரை. (சங். அக.)

அற்பமாரி aṟpa-māri, *n.* See அற்பமாரிடம். (வைத். அக.)

அற்பமாரிடம் aṟpa-māriṭam, *n.* <*alpa-mārisa*. A species of amaranth; சிறுகீரை. (சங். அக.)

அற்பாசமனம் aṟpācamaṉam, *n.* See அற்பாசனம். (R.)

அற்பாசனம் aṟpācaṉam, *n.* < அற்பம் + ஆசனம். Urination; மூத்திரம் பெய்கை. *Pond.*

அற்புதம்[1] aṟputam, *n.* <*adbhuta*. Emptiness, void; சூனியம். (சி. போ. பா. 9, 2, வெண். 1.)

அற்புதம்[2] aṟputam, *n.* <*arbuda*. Tumurous growth of flesh; தசைக்கணு. (நாநார்த்த.)

அற்புதவாதம் aṟputa-vātam, *n.* prob. id.+*vāta*. A kind of convulsion; இசிவுநோய் வகை. (R.)

அற்புதவாயு aṟputa-vāyu, *n.* prob. id.+. See அற்புதவாதம். (கடம்ப. பு. இலீலா. 139.)

அற்புதாகமம் aṟputākamam, *n.* < அற்புதம் +. The Book of Revelation, in the New Testament; புதியஏற்பாட்டின் ஒருபகுதி. (R.)

அற்றம்[1] aṟṟam, *n.* < அறு-. 1. A little, bit; சற்று. (பொதி. நி. 161.) 2. Moment of time; துடி. (பொதி. நி.) 3. Conclusion; முடிவு. (பொதி. நி.) 4. Truth; உண்மை. (பொதி. நி.) 5. Termination; அறுதி. (நாநார்த்த.)

அற்றம்[2] aṟṟam, *n.* cf. அற்பம். Dog; நாய். (பொதி. நி.)

அற்றைக்கொத்து aṟṟai-k-kottu, *n.* < அன்று +. Daily wages, paid in kind; பிரதிதினமுந் தானியமாகக் கொடுக்குங் கூலி. *Loc.*

அற்றைப்படி aṟṟai-p-paṭi, *n.* <id.+. Daily allowance; பிரதிதினமும் உணவுக்காக அளிக்கும் பண்டம் அல்லது பணம். கற்பரிகள் ஐயாயிரத்துக்

கும் அற்றைப்படியாம்படி கொடுத்து (பாரதவெண். 161, உரை).

அறக்கடவுள் ara-k-kaṭavuḷ, n. < அறம் +. Vidura, an uncle of the Pāṇḍavas, as the incarnation of Yama; விதுரன். நல்லறக்கடவுளுக்கு முறையா (பாரத. வாரணா. 54).

அறக்கப்பாலை arakka-p-pālai, n. Oval-leaved China root; திருநாமப்பாலை. (சித். அக.)

அறகப்பிளப்பி araka-p-piḷappi, n. See அறக்கப்பாலை. (பச். மூ.)

அறங்காவல் araṅ-kāval, n. < அறம் +. Wardenship of temples, caityas, etc.; கோயில் சைத்தியம் முதலாயின காக்குந்தொழில். (S. I. I. iv, 492.)

அறச்சாலாபோகம் ara-c-cālā-pōkam, n. < id. + சாலை +. Endowment of land for the maintenance of choultries, etc.; அறச்சாலைகளுக்குவிட்ட மானியம். (S. I. I. iii, 389.)

அறச்செல்வி ara-c-celvi, n. < id. +. Pārvatī; பார்வதி. (சிந்தா. நி. 351.)

அறச்சோலை ara-c-cōlai, n. < id. +. Grove within a temple; கோயிலினுட் சோலை. (தக்கயாகப். 65.)

அறசம் aracam, n. Brinjal; கத்தரி. (சங். அக.)

அறசோகணக்கு aracōkaṇakku, n. 1. Purple-stalked dragon; காட்டுக்கருணை. (பரி. அக.) 2. Elephant yam; கருணைக்கிழங்கு. (சங். அக.)

அறத்தளி ara-t-taḷi, n. prob. அறம் +. Zenana, harem; அந்தப்புரம். (சிந்தா. நி. 349.)

அறத்தின்மூர்த்தி arattiṉ-mūrtti, n. < id. +. 1. Pārvatī; பார்வதி. (W.) 2. The God of Justice; தருமதேவதை. (W.) 3. Viṣṇu; விஷ்ணு. அறத்தின்மூர்த்திவந் தவதரித்தான் (கம்பரா. அயோத். மந்திரப். 37).

அறத்துப்பால் arattu-p-pāl, n. < id. +. The first section of Kuṟaḷ which treats of dharma, one of mu-p-pāl, q.v.; திருக்குறளின் முப்பால்களுள் முதலானதும் தருமத்தைப்பற்றிக் கூறுவதுமான பகுதி.

அறத்துவச்சளம் arattu-vaccaḷam, n. < id. + vatsalatva. (Jaina.) Showing tender love towards the followers of Jainism and settling them firmly in their religion; ஜைந தர்மத்தைச் சார்ந்தவர்களை அதன்கண்ணே நிலைநிறுத்தி அவர்களிடத்து மிக்க அன்புசெலுத்துகை. (மேருமந். 1343.)

அறதனம் ara-taṉam, n. Miruta-pāṣāṇam, a mineral poison; மிருதபாஷாணம். (சங். அக.)

அறதேயன் ara-tēyaṉ, n. prob. அறம் + தேயம். One who manages charitable endowments; தருமங்களை நடத்துவோன். (S. I. I. iv, 31.)

அறநிலை ara-nilai, n. < id. +. Institution for managing charities; தருமங்களைப் பாதுகாத்தற்குரிய நிலயம். Mod.

அறநீர் ara-nīr, n. < அறல் +. Water allowed for irrigation, in large or small quantity according to the storage in the reservoir; அறுநீர். (R. T.)

அறநெறிச்சந்தேகசாஸ்திரி araneri-c-cantēka-cāstiri, n. < அறநெறி +. Casuist; சாஸ்திரபரிசீலனை செய்வோன். Chr.

அறப்பரிகாரம் ara-p-parikāram, n. See அறப்பரிசாரம். (சிலப். 2, 85, அரும்.)

அறப்பரிசாரம் ara-p-paricāram, n. < அறம் +. Services rendered to ascetics, etc.; துறந்தோர் முதலியவர்க்குச் செய்யும் பணிவிடை. (சிலப். 2, 85.)

அறப்பாடுபடு-தல் ara-p-pāṭu-paṭu-, v. intr. < அற + பாடு +. To work hard; கஷ்டப்பட்டு வேலைகளைச்செய்தல்.

அறம் aram, n. < அறு-. 1. Happiness; சுகம். (சம். அக. Ms.) 2. That which is salutary; இதம். அறத்துறை மாக்க டிறத்திற் சாற்றி (சிலப். 14, 28).

அறம்புறமாகப்பேசு-தல் aram-puram-āka-p-pēcu-, v. intr. < அறம் + புறம் + ஆ- +. To speak disrespectfully, vulgarly; மரியாதையின்றித் தாழ்வாகப் பேசுதல். (J.)

அறமனைவார்த்தை aramaṉai-vārttai, n. < அரண்மனை +. Word used in official records or communications; சர்க்கார் நடவடிக்கைகளில் வழங்குஞ் சொல். (P. T. L.)

அறல் aral, n. < அறு-. 1. Fine sand; நுண்மணல். (பொதி. நி.) 2. Festival; விழா. (பொதி. நி.) 3. Koṟṟāṉ, a parasitic leafless plant; கொற்றான். (பச். மூ.)

அறவன் aravaṉ, n. < அறம். One who teaches the doctrines of religion, as of the Jains; அறத்தைக் கூறுவோன். அருக னறவ னறிவோற் கல்லது (சிலப். 10, 202).

அறவாய்ப்போ-தல் ara-v-ā-y-p-pō-, v. intr. < அறு- + ஆ- +. To be exhausted, completely spent; அறுவாய்ப்போகல். Tinn.

அறவை aṟavai, n. <அறம். Righteousness; தருமநெறி. அறவை நெஞ்சத்தாயர் (புறநா. 390).

அறவைப்பு aṟa-vaippu, n. <அறு- + வை-. Calcination; புடம்வைக்கை. (யாழ். அக.)

அறவோலை aṟa-v-ōlai, n. <அறம் +. Trust deed; இனும் சாசனம். (Insc.)

அறவோன் aṟavōṉ, n. <id. The Buddha; புத்தன். அறவோ ணாசனம் (மணி. 12, 11).

அறளிகா aṟaḷikā, n. Golden colour of the teeth of horses when they are about eleven years old; குமார் பதினொரு வயதான குதிரையி னுடைய பற்களின் பொன்னிறம். (அசுவசா. 6.)

அறனையம் aṟaṉaiyam, n. cf. அறணை. Purple-stalked dragon; காட்டுக்கருணை. (சங். அக.)

அறாம்பை aṟāmpai, n. cf. அறாமை. White dead-nettle; தும்பை. (சங். அக.)

அறாவட்டி aṟā-vaṭṭi, n. <அறு- + ஆ neg. +. Exorbitant interest; அதிக வட்டி. அன்னரி யவை யெல்லாம் அறாவட்டி வாங்கி (நெல்விடு. 368).

அறி-தல் aṟi-, 4 v. tr. To discover; புதிதாய்க் கண்டுபிடித்தல். *Pond.*

அறிக்கை aṟikkai, n. Training, teaching; பயிற்றுகை. (பொதி. நி.)

அறிகண்ணி aṟikaṇṇi, n. Root of madar; எருக்கங் கிழங்கு. (சங். அக.)

அறிசலம் aṟi-calam, n. <அறி- + சலம். Conscious guilt; நெஞ்சறிந்த குற்றம். அனையவை விரதத்தோ டறிசலம் (நீலகேசி, 242).

அறிசா aṟicā, n. A kind of fish; ஒருவகை மீன். (சங். அக.)

அறிட்டம் aṟiṭṭam, n. (சங். அக.) 1. cf. அருட்டம். Black hellebore; கடுகுரோகிணி. 2. Pepper; மிளகு. 3. cf. அரிட்டம். Margosa; வேம்பு.

அறிமடம் aṟi-maṭam, n. <அறி- +. (W.) 1. Forgetfulness, inability to recall to memory; ஞாபகமின்மை. 2. Inability to reduce to practice what one has learnt; அறிந்தபடி நடக்க இயலாமை.

அறியல் aṟiyal, n. cf. அரில். Bamboo; மூங்கில். (சங். அக.)

அறிவறை aṟivaṟai, n. <அறிவு + அறு-. (W.) 1. Lack of spiritual knowledge; ஆன்ம போத மின்மை. 2. Delusion; மனத்தெளிவின்மை. 3. One destitute of spiritual knowledge; ஆன்ம போத மில்லாதவன்.

அறிவன் aṟivaṉ, n. <அறி-. The *nakṣatra uttiraṭṭāti;* உத்திரட்டாதி. (சாதகசிந்.)

அறு-தல் aṟu-, 6 v. intr. To be digested; சீரணித்தல். அற்றது போற்றியுணின் (குறள், 942).

அறுக்கணக்கு aṟu-k-kaṇakku, n. prob. அறை +. Store account; உக்கிராணக் கணக்கு. *Loc.*

அறுக்கன் aṟukkaṉ, n. (சம. அக. Ms.) 1. Chief; கோ. 2. cf. அணுக்கன். Confidant, intimate friend; அந்தரங்க சிநேகன்.

அறுகிலிப்பூடு aṟukili-p-pūṭu, n. <அறுகு + இலி +. A kind of shrub; பூடுவகை. (Insc.)

அறுகு[1] aṟuku, n. <அருகு. 1. A covered platform or terrace, forming a verandah or porch; pial; வெளித்திண்ணை. (W. G.) 2. Pandal in the street, in front of a house; தெருப்பந்தல். *Cm.*

அறுகு[2] aṟuku, n. prob. அறு-. Elephant; யானை. (பொதி. நி.)

அறுகுவெட்டுத்தரிசுகூலி aṟuku-veṭṭu-t-taricu-kūli, n. <அறுகு + வெட்டு- +. Right to enjoy land reclaimed from jungle growth and brought under cultivation; தரிசுநிலத்திலுள்ள காடுகளை வெட்டிச் செம்மை செய்து உழவுக்குக் கொண்டுவந்தவர்க்கு அதுபற்றி அந்நிலத்தில் ஏற்பட்ட அநுபோகவுரிமை. *Loc.*

அறுகெடு-த்தல் aṟukeṭu-, v. intr. <id. + எடு-. 1. To invoke blessings on a person, by scattering on his head rice with cynodon grass; அறுகிட்டு ஆசீர்வதித்தல். மறையோ ரறு கெடுப்ப (சேக்கிழார். பு. 88). 2. To worship; பூசித்தல். அரசரப்பொழு தடிமிசை யறுகெடுத்திட (கலிங். 251).

அறுகெழுந்தபடுதரை aṟukeḻunta-paṭu-tarai, n. <id. + எழு- +. Land overgrown with harialli grass, classified as waste; அறுகு முளைத்து உழவுக்குப் பயன்படாத தரிசுநிலம். (S. I. I. v, 376.)

அறுகைவாணிகன் aṟukai-vāṇikaṉ, n. <அறுவை +. Cloth merchant; ஆடைவிற்பவன். (S. I. I. vii, 318.)

அறுசங்கம் aṟucaṅkam, n. cf. அநுசங்கம். Copulation; புணர்ச்சி. (சித். அக.)

அறுசூலை aṟu-cūlai, n. <ஆறு +. Six kinds of arthritis or gout, viz., *pitta-cūlai, vāta-cūlai, cilēṭṭuma-cūlai, vāta-pitta-cūlai, cilēṭ-ṭuma-pitta-cūlai, aiyakaṇa-cūlai,* q. v.; பித்த சூலை வாதசூலை சிலேட்டுமசூலை வாதபித்தசூலை சிலேட்டுமபித்தசூலை ஐயகணசூலை என்னும் அறு வகைச் சூலைநோய். (R.)

அறுதல் arutal, *n.* <அறு-. A defect in coins; நாணயக்குற்றவகை. (சரவண. பணவிடு. 66.)

அறுதாலி aru-tāli, *n.* <id.+தாலி. Widow; கைம்பெண். அறுதாலியானை யழைத்துத் தன் வீட்டிருத்தி (ஆதியூரவதானி).

அறுதிப்பங்கு aruti-p-panku, *n.* <அறுதி +. The last and final payment made towards the discharge of a debt; கடன் தீர்ப்பதிற் கடைசித் தவணையாகக் கொடுக்குந் தொகை. (W.)

அறுதிப்பட்டு aruti-p-pattu, *n.* <id.+. Silk presented as *aruti-p-pariyattam;* அறுதிப் பரியட்டமாகக் கட்டும் பட்டு. *Loc.*

அறுதிப்பரிவட்டம் aruti-p-parivattam, *n.* <id.+. See அறுதிப்பட்டு. *Loc.*

அறுதிமுறி aruti-muri, *n.* <id.+. Cancelled lease-deed; தீர்ந்த கணக்குச்சீட்டு. ஆண்டு தோறும் அறுதிமுறி பெறவும் (S. I. I. viii, 140).

அறுதுவர்ப்பு aru-tuvarppu, *n.* <ஆறு+. Six kinds of emotions, viz., *āciyam, irati, arati, cōkam, arccam, kurccai,* q.v.; ஆசியம் இரதி அரதி சோகம் அர்ச்சம் குர்ச்சை என்ற ஆறு வகையான ரசம். (R.)

அறுப்படிகணக்கு aruppati-kanakku, *n.* <அறு-+. Balance sheet, statement showing profit and loss; லாபநஷ்டங்களைக் காட்டுங் கணக்கு. *Loc.*

அறுப்பம்புல் aruppam-pul, *n.* perh. id.+. A kind of grass; புல்வகை. சீட்டறுப்பம் புல்லாய்ப் படுபோகிப்போக (சரவண. பணவிடு. 144).

அறுப்பு aruppu, *n.* <அறு-. (W.) 1. Becoming a widow; தாலியறுக்கை. 2. Opening of a wound; புண்ணை அறுத்த இடம். 3. Cut section of a piece of timber; மரத்தின் அறுத்த பக்கம். 4. Refutation, as of an argument; கண்டனம்.

அறுப்புக்கோடி aruppu-k-kōti, *n.* <அறுப்பு+. New cloth given to a widow, at the funeral of her husband, by her relatives; தாலியறுத்தவட்குச் சுற்றத்தார் இடும் புதுவஸ்திரம். *Tinn.*

அறுப்புச்சொம்மு aruppu-c-commu, *n.* <id.+. Lump sum given to a childless widow, for her maintenance, by her husband's relations; பிள்ளையில்லாத விதவைக்குப் புக்ககத்தார் ஜீவனம்சத்திற்காக மொத்தமாய்க் கொடுக்குந் தொகை. *Nāñ.*

அறுபத்தை arupattai, *n.* cf. அறுபதம். A species of eclipta; கையாந்தகரை. (பச். மூ.)

அறுபதாங்கேழ்வரகு arupatān-kēlvaraku, *n.* <அறுபது+. A kind of ragi; கேழ்வரகு வகை. (R.)

அறுபதாங்கொட்டை arupatān-kottai, *n.* <id.+. A species of castor plant; பேரா மணக்கு. (R.)

அறுபொழுது aru-polutu, *n.* <ஆறு+. Six divisions of the day, viz., *mālai, yāmam, vaikarai, viṭiyal, nanpakal, erpātu,* q. v.; நாட் குரிய மாலை யாமம் வைகறை விடியல் நண்பகல் எற்பாடு என்ற அறுவகைக்காலம். (R.)

அறுமுறி aru-muri, *n.* <அறு-+. Deed of agreement; உடன்படிக்கைப் பத்திரம். (Pd. Insc. 940.)

அறுவகைச்சக்கரவர்த்திகள் aru-vakai-c-cakkaravarttikal, *n.* <ஆறு+வகை+. The six emperors, viz., *Ariccantiran, Nalan, Mucukuntan, Purūravan, Cakaran, Kārtta-vīriyan;* அரிச்சந்திரன் நளன் முசுகுந்தன் புரூரவன் சகரன் கார்த்தவீரியன் என்ற சக்கரவர்த்திகள் அறுவர். (திவா.)

அறுவகையரிசி aru-vakai-y-arici, *n.* <id.+id.+. Six kinds of husked grain, viz., *arunā-v-arici, ulūvā-v-arici, ēla-v-arici, kārpōkarici, viḷa-v-arici, vetpālai-y-arici,* q. v.; அருணாவரிசி உலூவாவரிசி ஏலவரிசி கார்போகரிசி விளவரிசி வெட்பாலையரிசி என்ற ஆறுவகையான அரிசி. (சங். அக.)

அறுவகையுயிர் aru-vakai-y-uyir, *n.* <id.+id.+. (Buddh.) The six kinds of living beings, viz., *makkal, tēvar, piramar, narakar, vilanku, pēy,* q.v.; மக்கள் தேவர் பிரமர் நரகர் விலங்கு பேய் என்னும் அறுவகை உயிர்கள். (மணி. 30, 56-58.)

அறுவா-தல் aru-v-ā-, *v. intr.* <அறு-+. 1. To be spent; செலவழிந்துபோதல். *Loc.* 2. To be finished, completed; முடிதல். (R.) 3. To be gathered, collected; சேகரிக்கப்படுதல். (R.)

அறுவாக்கு-தல் aru-v-ākku-, *v. tr.* <id. +. (R.) 1. To conclude, complete; முடித்தல். 2. To gather, collect; சேகரித்தல்.

அறுவு aruvu, *n.* <id. End of an object; final part of an affair; கடைசிப் பகுதி. (R.)

அறை arai, *part.* A particle of comparison; ஓர் உவமவுருபு. சுரும்பறை மணித்தோ டணிய வீசி (மணி. 20, 107, உரை).

அறைக்கட்டளை arai-k-kattalai, *n.* <அறை+. 1. Temple stores; கோயிலில் நித்தியப்படித்தரப் பண்டங்கள் வைத்தும் இடம்.

(R. T.) செய்யு மறைக்கட்டளையார் வந்தால் (விறலி விடு. 281). 2. Lands granted rent-free to individuals in order that they might transfer them to the temples as an act of religious merit; சிலகாலம் அனுபவித்துப் பின் கோயிலுக்கு விடும்படி அளிக்கப்பட்ட இறையிலிநிலம். (G. Md. D. I, 200.)

அறைகழித்தல் araі-kaḻittal, n. <id. +. Ceremony of coming out of the lying-in chamber after delivery; பிரசவித்தபின் பிரசவ வறையினின்று வெளிவருதற்குரிய சடங்கு. Loc.

அறைகுறை araі-kuṟai, n. <அறு-+. (W.) 1. Want, necessity; தேவை. 2. Trouble; துன்பம்.

அறைகூறு-தல் araі-kūṟu-, v. tr. <அறை- +. To challenge; அறைகூவுதல். பூர்வக்ஷணத்திலே வாலி கையாலே நெருக்குண்டுபோனவர் இப்போது இப்படித் தெளிந்துவந்து அறைகூறுகிற இது (ஈடு, 1, 4, 9).

அறைப்பிள்ளை araі-p-piḷḷai, n. <அறை +. Baby, only a few days old and not brought out of the lying-in chamber; அறைக் குழந்தை. Loc.

அறைப்புரை araі-p-purai, n. <id. +. Room; அறை வீடு. Nāñ.

அறையினாம் araі-y-iṉām, n. <id. +. Rent-free land, granted for the services of the store-keeper in a temple; கோயில் அறைகாரனுக்கு விட்ட மானியம். (R. T.)

அறைவகு-த்தல் araі-vaku-, v. intr. <id. +. To become fistulous, as an ulcer; புரை யோடுதல் (பாராசசே. 230.)

அறைவாசல் araі-vācal, n. <id. +. Temple store-room; கோயில் உக்கிராணவறை. Loc.

அறைவாய் araі-vāy, n. <id. +. Mountain pass; கணவாய். உலக விடைகழி யறைவாய் (புறநா. 175).

அறைவீடு araі-vīṭu, n. <id. +. Kitchen of a temple; மடைப்பள்ளி. (J. N.)

அன்பகம் aṉpakam, n. cf. அன்பகர். Elephant creeper, சமுத்திரப்பாலை. (சங். அக.)

அன்மதம் aṉmatam, n. Rock alum; கன் மதம். Pond.

அன்மயம் aṉmayam, n. Doubt; சந்தேகம். (சிந்தா. நி. 378.)

அன்வயத்தார் aṉvayattār, n. <anvaya. Relatives; சுற்றத்தார். நாங்களும் எங்கள் அன்வயத்தாரும் (S. I. I. v, 325).

அன்வயம் aṉvayam, n. <anvaya. (Jaina.) That which is inherent and inseparable; தாதான்மியதுணம். அன்வயம் வெதிரேகம் (மேருமந். 698).

அன்றமை aṉṟamai, n. Air, காற்று. (அக. நி.)

அன்றாள்கோ aṉṟāḷ-kō, n. <அன்று + ஆள்- +. Reigning monarch; அப்பொழுது ஆளும் அரசன். முட்டில் அன்றாள்கோவுக்கு நிசதிகுன்றி பொன் மன்ற ஒட்டிக்கொடுத்தேன் (S. I. I. i, 115).

அன்றியுரை-த்தல் aṉṟi-y-urai-, v. intr. <அன்று +. To speak in opposition; மாறுபட்டுச் சொல்லுதல். ஆனையு மன்றியுரைப்பன் (தேவா. 743, 10).

அன்றில் aṉṟil, n. Peacock; மயில். (சம். அக. Ms.)

அன்னக்காவடி aṉṉa-k-kāvaṭi, n. <அன்னம் +. Inam granted for the service of collecting boiled rice from door to door and feeding beggars; அன்னப்பிச்சை யெடுத்துப் பிச்சைக்காரருக்குப் பங்கிடுபவருக்கு ஏற்பட்ட இறும். (R. T.)

அன்னக்கொடியோன் aṉṉa-k-koṭiyōṉ, n. <அன்னம் +. Brahmā; பிரமன். (சிந்தா. நி. 366.)

அன்னக்கொண்டி aṉṉakkoṇṭi, n. <id. + கெண்டி. A brass vessel shaped like a swan; அன்னவடிவாகச் செய்த பித்தளைப்பாத்திரம். (M. E. R. 22 of 1920.)

அன்னங்கோர்(ரு)-தல் aṉṉaṅ-kōr-, v. intr. <அன்னம் +. See அன்னம்பிடி-. Nāñ.

அன்னத்தியாகி aṉṉa-t-tiyāki, n. <id. +. A title; ஒரு பட்டப்பெயர். (கொங்கு. சதக. 77.)

அன்னதானக்குறுவை aṉṉa-tāṉa-k-kuṟuvai, n. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

அன்னநீர் aṉṉa-nīr, n. <அன்னம் +. Water allowed to stand over cooked-rice overnight; நீராகாரம். (பச். மூ.)

அன்னப்பூ aṉṉa-p-pū, n. <அன்னம் +. An ornament worn on the head by women; மகளிர் தலையணிவகை. Loc.

அன்னபக்கம் aṉṉa-pakkam, n. <id. +. (Nāṭya.) A hand-pose; அவிநயக்கைகளு ளொன்று. (சிலப். 3, 18, உரை.)

அன்னபிட்சை aṉṉa-piṭcai, n. <அன்னம் +. Begging of boiled rice; அன்னமாக வாங்கும் பிச்சை. (மீனாட். சரித். i, 19.)

அன்னபோதம் anna-pōtam, *n.* < அன்னம் +. Mercury; இரதம். (சு. வை. ர. 536.)

அன்னம்[1] annam, *n.* < *anna.* 1. Water; நீர். (நாநார்த்த.) 2. Place where a person has had a meal; உணவருந்திய இடம். (நாநார்த்த.) 3. Earth; பூமி. (சம். அக. Ms.)

அன்னம்[2] annam, *n.* cf. அன்னப்பூ. A jewel; ஒருவகையணி. (S. I. I. ii, 15.)

அன்னம்[3] annam, *n.* 1. cf. *aruṇa.* Gold; தங்கம். (வை. மூ.) 2. Fæces; மலம். (நாநார்த்த.)

அன்னம்பிடி-த்தல் annam-piṭi-, *v. intr.* < அன்னம் +. To be in the milk, as of grains of paddy; நெல்மணி பால்பற்றுதல். *Colloq.*

அன்னமலம் anna-malam, *n.* < id. +. Gruel; கஞ்சி. *Pond.*

அன்னயம் annayam, *n.* cf. அன்னபம். Banyan; ஆலமரம். (பச். மூ.)

அன்னவாகி anna-vāki, *n.* < அன்னம் + வகி-. Oesophagus, canal from the mouth to the stomach; தொண்டையி னடியினின்று இரைப்பைக்குச் செல்லுங் குழல். (இங். வை.)

அன்னவில்லை anna-villai, *n.* < அன்னம் +. A head ornament; தலையணிவகை. *Colloq.*

அன்னவெட்டி anna-veṭṭi, *n.* < அன்னம் + வெட்டு-. A vessel for serving rice; சோறு பரிமாறுவதற்குரிய பாத்திரம். *Colloq.*

அன்னா annā, *adv.* There; அங்கு. *Tinn.*

அன்னாசயம் annācayam, *n.* < *anna + ā-śaya.* Stomach; வயிறு. (இங். வை.)

அன்னாசி annāci, *n.* < E. Anisi, *Illicium verum;* ஒருவகைச் செடி. (சு. வை. ர. 111.)

அன்னாசு annācu, *n.* < Hind. *anas.* Chinese anise, m.sh., *Illicium anisatum;* பெருஞ்சீரகம். (M. M.)

அன்னார் annār, *n.* Asbestos; கல்நார். (வை. மூ.)

அன்னாலத்தி annālatti, *n.* < அன்னம் +. 1. See அன்னாலாத்தி, 1. 2. Balls of rice coloured with saffron, waved before an idol or a newly married couple; தெய்வம் மணமக்கள் இவர்களின் முன்பு சுழற்றும் மஞ்சள்கலந்த சோற்றுருண்டை.

அன்னாலாத்தி annālātti, *n.* < id. +. 1. Lamps of boiled rice waved before an idol or a newly married couple; சோற்றினால் அமைத்த விளக்கை ஏற்றித் தெய்வம் மணமக்கள் இவர்களின் முன்பு சுற்றும் ஆலத்தி. (W.) 2. See அன்னாலத்தி, 2. *Loc.*

அன்னியதராசித்தம் anniyatarācittam, *n.* < *anyatara + a-siddha.* (Log.) Basing an argument upon an unaccepted hypothesis; உபயவாதிகளில் ஒருவனால் உள்ளதாகக் சொள்ளப்பட்டு மற்றொருவனால் உள்ளதாகக் கொள்ளப்படாத பொருளை ஏதுவாகக் கூறுவது. (அனுமான. பக். 19.)

அன்னியதா anniyatā, *adv.* < *anyathā.* Differently; வேறாக. *Colloq.*

அன்னியதாக்கியாதி anniyatā-k-kiyāti, *n.* < *anyathā-khyāti.* One of five *kiyāti,* q.v.; கியாதி ஐந்தனு ளொன்று. (விசாரசந். 334.)

அன்னியதாசித்தம் anniyatācittam, *n.* < *anyathā + a-siddha.* (Log.) See அன்னியதராசித்தம். (மணி. 29, 198.)

அன்னியநாமகரணம் anniya-nāma-karaṇam, *n.* < அன்னியம் +. Benami; இரவற்பேர். அன்னியநாமகரணத்திட்டுக் கொடுத்தபரிசாவது (S. I. I. iv, 35).

அன்னியபாவம் anniya-pāvam, *n.* < *anya-bhāva.* Distinctness, separateness; வேறயிருக்கை.

அன்னியபிருதம் anniya-pirutam, *n.* < *anya-bhṛta.* Koel; குயில்.

அன்னியமுட்டு-தல் anniya-muṭṭu-, *v. intr.* prob. *anvaya* +. To be extinct in lineage; சந்ததியற்றுப்போதல். *Nāñ.*

அன்னியாபதேசம் anniyāpatēcam, *n.* < *anyāpadēśa.* Obvious meaning, exoteric sense; வெளிப்படையான பொருள்.

அன்னியாயக்காரன் anniyāya-k-kāraṉ, *n.* < அன்னியாயம் +. Plaintiff, complainant; வாதி. *Nāñ.*

அன்னியாயம் anniyāyam, *n.* < *a-nyāya.* Plaint; பிராது. *Nāñ.*

அன்னுராவி annurāvi, *n.* cf. கண்டராவி. Simpleton; அப்பாவி. *Loc.*

அன்னுவயவனுமானம் annuvaya-v-anumāṉam, *n.* < *anvaya* +. (Log.) Inference based on concomitance; உடனிகழ்வதாற் கொள்ளும் அனுமானம்.

அன்னை annai, *n.* Female companion or friend; தோழி. (பொதி. நி.)

அனகம் anakam, *n.* < *an-agha.* 1. Virtue, merit; புண்ணியம். (தக்கயாகப். 104, உரை.) 2. That which is not dirty; அழுக்கில்லாதது. (நாநார்த்த.) 3. Beauty; அழகு. (நாநார்த்த.) 4. Quietude; சாந்தம். (நாநார்த்த.)

அனங்கத்தானம் anaṅka-t-tāṉam, *n.* < அனங்கன் +. Temple of the God of Love; காமன் கோட்டம். *அனங்கத்தானம புகுந்தவற்கண்டு* (*பெருங். மகத.* 17, 75).

அனங்கம் anaṅkam, *n.* <*an-aṅga.* (*நாநார்த்த.*) 1. Atmosphere, sky; ஆகாசம். 2. Mind; உள்ளம்.

அனங்காகமம் anaṅkākamam, *n.* <*an-aṅga*+*ā-gama.* Sexual science; காமநூல். (*மதுரைக்கோ.* 13.)

அனந்ததேவநாயனார் ananta-tēva-nāyaṉār, *n.* <*ananta-dēva*+. (Śaiva.) The form of Śiva responsible for the material cause of the world; அசுத்தமாயாதத்துவத்தின் உற்பத்திக்குக் காரணமான சிவமூர்த்தி. (*சி. சி.* 2, 54, *மறைஞா.*)

அனந்தநாதன் anantanātaṉ, *n.* Fuller's earth; உழைமண். (R.)

அனந்தபீதம் anantapītam, *n.* Southern wood; மருக்கொழுந்து. (*பச். மூ.*)

அனந்தம் anantam, *n.* <*ananta.* Indestructibility; அழிவின்மை. (*நாநார்த்த.*)

அனந்தர் anantar, *n.* <*ananta.* (Śaiva) 1. A Rudra; உருத்திரருள் ஒருவர். (*சி. போ. பா.* 2, 3, *பக்.* 215.) 2. A kind of pedestal, one of six *calācaṉam*, q.v.; அறுவகைச் சலாசனத் தொன்று. (*சைவச. பொது.* 523).

அனந்தரம்[1] anantaram, *n.* cf. *அனந்தர்.* Species of doemia; வேலிப்பருத்தி. (*பச். மூ.*)

அனந்தரம்[2] anantaram, *n.* (Arch.) Collar piece; சிலாவி என்னும் கட்டடவுறுப்பு. *Loc.*

அனந்தரவன் anantaravaṉ, *n.* <அனந்தரம். Junior member of a *maru-makkaṭṭā-yam* family; மருமக்கட்டாயக் குடும்பத்தில் காரணவனுக்கு இளையவன்.

அனந்தவாசி ananta-vāci, *n.* <*ananta*+*vācin.* Word meaning 'many'; 'பல' என்னும் பொருளைக்குறிக்குஞ் சொல். *சதம் என்பது அனந்தவாசி* (*தக்கயாகப்.* 73, *உரை*).

அனந்தவிபவை ananta-vipavai, *n.* <*ananta-vibhavā.* Pārvati; பார்வதி. (*கூர்மபு. திருக்கலியாண.* 23.)

அனந்தன் anantaṉ, *n.* 1. The serpent Vāsuki; வாசுகி என்னும் நாகம். (*நாநார்த்த.*) 2. Balarāma; பலராமன். (*நாநார்த்த.*) 3. Saltpetre; வெடியுப்பு. (*வை. மூ.*)

அனந்தன்சம்பா anantaṉ-campā, *n.* A kind of paddy; பொங்கற்சம்பா. (P. T. L.)

அனந்தாகமம் anantākamam, *n.* prob. *ananta*+. A secondary *Agama;* உபாகமங்களிலொன்று. (*தக்கயாகப்.* 334, *உரை.*)

அனந்தாழ்வான் anantāḻvāṉ, *n.* 1. A Vaiṣṇava Ācārya, pupil of Rāmānujācārya; இராமாநுஜாசாரியரின் சிஷ்யரான ஒரு வைஷ்ணவாசாரியர். (*குருபரம்.*) 2. An ancient coin; ஒரு பழைய நாணயம். (*சரவண. பணவிடு.* 57.)

அனந்தேசுவரர் anantēcuvarar, *n.* <*ananta*+*īśvara.* A Rudra; உருத்திரருள் ஒருவர். (*சதாசிவ.* 32, *உரை.*)

அனந்தை anantai, *n.* <*anantā.* 1. Small climbing nettle; சிறுகாஞ்சொறி. (*நாநார்த்த.*) 2. Indian sarasaparilla; நன்னாரி. (*நாநார்த்த.*) 3. Indian acalypha; குப்பைமேனி. (*நாநார்த்த.*) 4. Harialli grass; அறுகு. (*நாநார்த்த.*) 5. Chebulic myrobalan; கடுமரம். (*நாநார்த்த.*) 6. Gulancha; சீந்தில். (*நாநார்த்த.*) 7. Red species of malabar glory-lily; செங்காந்தள். (*நாநார்த்த.*) 8. (Śaiva.) A mystic centre in the body, one of *cōṭāca-kalai,* q. v.; சோடசகலையு ளொன்றான யோகஸ்தானம். (*தத்துவப்.* 142.)

அனயகம் anayakam, *n.* (*வை. மூ.*) 1. Tuscan jasmine; இருவாட்சி. 2. Jasmine; மல்லிகை.

அனயம் anayam, *n.* <*a-naya.* (*நாநார்த்த.*) 1. Evil deed; தீவினை. 2. Danger; ஆபத்து. 3. Inauspiciousness; அசுபம், 4. Misery; துன்பம்.

அனர்த்தம் anarttam, *n.* <*an-artha.* Ruin, waste; கேடு. (*நாநார்த்த.*)

அனர்வன் anarvaṉ, *n.* See அனரவன், 1, 2. (*வை. மூ.*)

அனரவன் anaravaṉ, *n.* 1. White species of Malabar glory-lily; வெண்காந்தள். (W.) 2. Malabar glory-lily; செங்காந்தள். (L.) 3. *Pañcapaṭci-pāṣāṇam,* a prepared arsenic; பஞ்சபட்சிபாஷாணம். (R.)

அனல்விரை aṉal-virai, *n.* prob. அனல் +. Croton; நேர்வாளம். (*பச். மூ.*)

அனலசம் analacam, *n.* Colocynth; பேய்க்கொம்மட்டி. (*பச். மூ.*)

அனலநட்சத்திரம் anala-naṭcattiram, *n.* <*anala*+. (Astrol.) The 7th, 14th, 16th and 25th *nakṣatras,* counted from the *nakṣatra* occupied by Mars; செவ்வாய் நின்ற நாளுக்கு ஏழ பதினான்கு பதினாறு இருபத்தைந்தாம் நாள்கள். (*விதான. குணகுண.* 40, *உரை.*)

அனலம் analam, *n.* <*anala.* See அனலநட்சத்திரம். (*விதான. குணகுண.* 40.)

அனவரததானன் aṉavarata-tāṉaṉ, *n.* <*anavarata*+. A kind of measure for paddy, etc.; நெல் முதலியன அளக்கும் மரக்கால்வகை. *அமுதுசெய்தருள அனவரததானனால் அரிசிகலமும்* (S. I. I. v, 153).

அனற்சுக்கிரன் aṉaṟ-cukkiraṉ, *n.* <*அனல்*+. A disease of the eye; கண்ணோய்வகை. (*பராசசே.* 188.)

அனன்னியம் aṉaṉṉiyam, *n.* <*an-anya.* Indivisible state; பிரிப்பற்ற தன்மை. (*சி. சி.* 6, 5, *சிவஞா.*)

அனன்னியன் aṉaṉṉiyaṉ, *n.* <*an-anya.* Person who does not know of any refuge other than the one he has chosen; தான் கொண்ட புகலிடத்தைத் தவிர வேறுகதியைத் தேடாதவன். *நொந்தவரே முதலாகத்தொடங்கி யனன்னியராய்* (*ரஹஸ்ய.* 390).

அனன்னுவயம் aṉaṉṉuvayam, *n.* <*an-anvaya.* (Log.) A fallacious example where the major and the middle terms are affirmed together without stating pervasion; சாதனை சாத்தியந் தம்மில் கூட்டமாத்திரஞ் சொல்லாதே இரண்டன் உண்மையைக் காட்டுந் திருஷ்டாந்தவாபாசம். (*மணி.* 29, 385.)

அனனுபாடணம் aṉaṉupāṭaṇam, *n.* <*an-anu-bhāṣaṇa.* (Log.) A defect in argumentation; தோல்வித்தானங்களு ளொன்று. (*செந்.* ii, 13.)

அனாகதநாதம் aṉākata-nātam, *n.* <*an-ā-gata*+. Consort of Śiva; பராசத்தி.

அனாகதம்[1] aṉākatam, *n.* <*an-ā-gata.* 1. That which does not happen or occur; நிகழாத செய்தி. (*ஞானு.* 2, 21.) 2. The future; எதிர்காலம். *அதீத அனாகத வர்த்தமானங்கள் சிவசம்.* Ms.).

அனாகதம்[2] aṉākatam, *n.* <*an-ā-hata.* New cloth or saree; புதிய சீலை. (*நாநார்த்த.*)

அனாசக்தன் aṉācaktaṉ, *n.* <*an-ā-sakta.* One who is free from attachment; பற்றில்லாதவன்.

அனாசக்தி aṉācakti, *n.* <*an-ā-sakti.* Detachment; பற்றின்மை. *அனாசக்தியோகம்.*

அனாசி aṉāci, *n.* See அன்னாசி. (*சு. வை. ர.*)

அனாசிரயம் aṉācirayam, *n.* <*an-ā-raya.* That which is without support; பற்றுக்கோடற்றது. (*வேதாந்தசாரம்.* 84.)

அனாசிருதன் aṉācirutaṉ, *n.* <*an-ā-śrita.* One who does not depend on others; பிறரை ஆசிரயஞ் செய்யாதவன். 2. A manifestation of Śiva; சிவபேதம். (*சதாசிவரூ.* 23.)

அனாசிருதை aṉācirutai, *n.* <*an-ā-śritā.* 1. (Śaiva.) A mystic centre in the body, one of *cōṭaca-kalai,* q. v.; சோடசகலையு ளொன்றான யோகஸ்தானம். *விற்கொண்ட அனாசிருதை நூறாயிர கோடி* (*தத்துவப்.* 142). 2. The Śakti of *Aṉāciru-taṉ;* அனாசிருதனின் சக்தி. (*சதாசிவரூ.* 23.)

அனாதி aṉāti, *n.* <*an-ādi.* 1. Pārvatī; பார்வதி. (*கூர்மபு. திருக்கலியாண.* 23.) 2. See அனாதித்திட்டு. *மிஞ்சுமனாதி புறம்போக்கு* (*கட்டபொம்ம.* 28).

அனாதித்திட்டு aṉāti-t-tiṭṭu, *n.* <*அனாதி* +. Immemorial waste-land; அனாதித்தரிசு. (R. T.)

அனாதிபாழ் aṉāti-pāḻ, *n.* <id.+. Place in ruins from time immemorial; நெடுங்காலம் பாழடைந்துள்ள இடம். *ஊற்றுக்காட்டுக் கோட்டத்து அனாதிபாழாய்க்கிடந்த ஊர்* (S. I. I. iv, 99).

அனாதிபீடு aṉāti-pīṭu, *n.* <id.+. See அனாதித்திட்டு. (P. T. L.)

அனாதிபெத்தசித்துரு aṉāti-petta-cit-turu, *n.* <id.+*பெத்தன்*+*சித்து*+. Soul; ஆன்மா. (*சி. சி.*)

அனாதிபெத்தன் aṉāti-pettaṉ, *n.* <id. +. Individual soul, as subject to the bondage of karma; [*அநாதியே மலபந்தமுள்ளது*] சீவான்மா.

அனாதிபோதம் aṉāti-pōtam, *n.* <*an-ādi* +. (Śaiva.) Freedom by nature, from all impurities which fetter souls; இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்குதை. (*சி. போ. பா.* 6, 2, *பக்.* 322.)

அனாதேயம் aṉātēyam, *n.* <*an-ādeya.* (Jaina.) A *pirakiruti;* பிராகிருதிதத்துவவகை. (*மேருமந்.* 713, *உரை.*)

அனாதை[1] aṉātai, *n.* <*a-nātha.* Destitute person or animal; திக்கற்ற-வன்-வள்-து. *Colloq.*

அனாதை[2] aṉātai, *n.* <*a-nāda.* (Śaiva.) A mystic centre in the body, one of *cōṭaca-kalai,* q.v.; சோடசகலையு ளொன்றான யோக ஸ்தானம். (*தத்துவப்.* 142.)

அனான்மவாதம் aṉāṉma-vātam, *n.* <*an-ātma*+. (Buddh.) The doctrine which does not postulate the existence of a soul; ஆன்மா இல்லையென்று கூறும் வாதம்.

அனான்மா anānmā, n. <an-ātman. That which is not soul; ஆன்மாவின் வேறான அசித்து. இவையெலா மனான்மாவாகும் (விவேகசூடா. 144).

அனாஜ் anāj, n. <Hind. anāj. Grain-produce; மகசூல். (P. T. L.)

அனிகம் anikam, n. <anīka. Assembly, crowd; கூட்டம். அனிகமாக விரப்ப வமர்ந்தனர் முனிவர் (வேதாரணியபு. நாரத. 14).

அனிச்சி anicci, n. cf. அனிச்சை. Ring-worm-root; நாகமல்லி. (பச். மூ.)

அனிசம் anicam, adv. <aniśa. Always; எப்பொழுதும். அனிசமிப்பவமாம் பவ்வமுழிந்திடும் (விவேகசூடா. 12).

அனிஞ்சில் aniñcil, n. Bael; வில்வம். (சங். அக.)

அனித்தம்¹ anittam, n. <a-nitya. That which is transient or unstable; அநித்தியம். ஆதலா லனித்தம் பிடித்தாத்தனும் (மேருமந். 654).

அனித்தம்² anittam, n. cf. அனுக்கம். Sandal wood tree; சந்தனம். (அக. நி.)

அனித்தியம் anittiyam, n. (பொதி. நி. 179.) 1. perh. an-ṛta. Falsehood; பொய். 2. See அனித்தம்².

அனிதம் anitam, n. <a-niyata. That which is unlimited; கணக்கற்றது. அனிதகோடி யணிமணிமாலையும் (பெரியபு. திருமலை. 5).

அனிருதம் anirutam, n. <an-ṛta. (நாநார்த்த.) 1. Ploughing; உழவு. 2. Impermanence; அநித்தியம்.

அனிலம் anilam, n. 1. cf. anila. Existence, birth; பிறக்கை. (பொதி. நி.) 2. Fear; பயம். (அக. நி.)

அனிலவன் anilavan, n. <anila. Wind; காற்று. அனிலவ னன்பாற் பூசனையியற்றி (வாட்போக்கிப்பு. வாயு. 16).

அனீகம் anīkam, n. <anīka. Battle; போர். (நாநார்த்த.)

அனீகனி anīkani, n. Dead white-nettle; தும்பை. (பச். மூ.)

அனீச்சுரத்துவம் anīccura-t-tvam, n. <an-īśvara-tva. The state of being dependent; ஈசத்துவமின்மை. (விவேகசிந். 3.)

அனீசுவரவாதி anīcuvara-vāti, n. <an-īśvara+. Atheist; கடவுளில்லை என்போன். (தென். இந். க்ஷேத். 58.)

அனு¹ anu, n. <hanu. 1. Turmeric; மஞ்சள். (நாநார்த்த.) 2. Weapon; ஆயுதம். (நாநார்த்த.) 3. Disease; நோய். (நாநார்த்த.) 4. Death; மரணம். (நாநார்த்த.) 5. A tree yielding an aromatic substance; நாகணம் என்னும் கந்த திரவியந் தரும் மரம். (நாநார்த்த.) 6. Face; முகம். (பொதி. நி.)

அனு² anu, n. <anu. (நாநார்த்த.) 1. Order; ஒழுங்கு. 2. Sequence; தொடர்ச்சி. 3. Proximity; சமீபம்.

அனு³ anu, n. Transcript, copy; பிரதி. Nāñ.

அனுக்கம் anukkam, n. cf. அனுகம். Sandal-wood tree; சந்தனம். (பச். மூ.)

அனுக்கிரி-த்தல் anukkiri-, 11 v. tr. <அனுக்கிரகி-. To bless; to show favour to; அனுக்கிரகித்தல். வேங்கடவாராட்கொண் டனுக்கிரிக்க (தெய்வச். விறலிவிடு. 29).

அனுகரணத்தொனி anukaraṇa-t-toni, n. Onom. word expressing sound; ஒலிக்குறிப்புச் சொல். (நாநார்த்த.)

அனுகரி-த்தல் anukari-, 11 v. tr. <anu-kṛ. To imitate; ஒன்றனைப்போல ஒழுகுதல். தானும் அவர்களைப்போலே அனுகரித்து (திவ். திருப்பா. வ்யா. ப்ர. 16).

அனுகன்¹ anukan, n. <anu-ga. Follower; பின்செல்வோன். (நாநார்த்த.)

அனுகன்² anukan, n. <anuka. Lascivious person; காமுகன். (நாநார்த்த.)

அனுகோதம் anukōtam, n. Cerebellum; மூளையின் ஒருபகுதி. (W.)

அனுசங்கம் anucaṅkam, n. <anuṣaṅga. Relation; connection; சம்பந்தம்.

அனுசதிகன் anucatikan, n. <anu-śatika. Head of 100 soldiers; நூறு காலாட் படைக்குத் தலைவன். (சுக்கிரநீதி, 73.)

அனுசயம் anucayam, n. <anu-śaya. 1. Contest, objection; வழக்காடுகை. எங்கள் காணி யென்று அனுசயம் பண்ணினபடியாலே (S. I. I. vii, 385). 2. Feud; பெரும்பகை. (நாநார்த்த.) 3. Sequel; அனுபந்தம். (நாநார்த்த.)

அனுசாமந்தன் anucāmantan, n. <anu-sāmanta. One who is appointed by the king to the headship of 100 villages; அரசனால் நூறு கிராமங்களுக்குத் தலைவனாக நியமிக்கப்பட்டவன். (சுக்கிரநீதி, 26.)

அனுசாரி anucāri, n. <anucārin. Disciple; சீடன். Pond.

அனுசிதம் anucitam, *n.* <*an-ucita.* Evil; கேடு. இதுக்கு அனுசிதம் பண்ண நினைத்தார் (S. I. I. vii, 252).

அனுசூதம் anu-cūtam, *n.* <*anu-syūta.* That which is regular and uninterrupted; இடைவிடாதது. அனுபூதி யனுசூதமும் (தாயு. கருணா. 1).

அனுசென்மம் anu-cenmam, *n.* <*anu-janma.* (Astrol.) The tenth *nakṣatra* from one's natal star; ஒருவன்பிறந்த நட்சத்திரத்திற்குப் பத்தாவது நட்சத்திரம். (இலக். வி. பக். 796.)

அனுட்டணம் anuṭṭaṇam, *n.* <*an-uṣṇa.* 1. Coolness; வெப்பமின்மை. (சங். அக.) 2. Idleness; சோம்பல். (யாழ். அக.)

அனுட்டணம் anuṭṭaṇam, *n.* cf. அனுட்டணம. Common anise; சோம்பு. (சித். அக.)

அனுட்டானி-த்தல் anuṭṭāṉi-, *11 v. tr.* <*anuṣṭhāna.* To practise; அனுட்டித்தல். சொல்லிய தனுட்டானித்து (விவேகசூடா. 37).

அனுத்தசித்தம் anutta-cittam, *n.* <*an-ukta*+*siddha.* (Phil.) What is implicitly established; சொல்லாமல் முடிவுசெய்யப்பட்டது.

அனுத்தரம் anuttaram, *n.* <*an-uttara.* (நாநார்த்த.) 1. That which is not best; சிரேட்டமில்லாதது. 2. That which is not north; வடக்கல்லது. 3. That which is not high; மேலல்லது. 4. Superiority; மேன்மை.

அனுத்திராகம் anuttirākam, *n.* A kind of delirium; சன்னிவகை. (தஞ். சரசு. iii, 194.)

அனுதரம் anutaram, *n.* <*anu-tara.* Passage money; fare on board a ship; கப்பற்கேள்வு. *Pond.*

அனுதாரம் anutāram, *n.* <*anucāra.* Protection; காப்பு. இவர்கள் அனுதாரத்திலுள்ளார் பக்கல் நின்றும் ஓலையாகில் ஆளாகில் வந்தால் (S. I. I. viii, 54).

அனுநாதம் anunātam, *n.* <*anu-nāda.* Echo; பிரதித்தொனி. *Pond.*

அனுப்பிரவிட்டன் anuppiraviṭṭaṉ, *n.* <*anu-pra-viṣṭa.* One who pervades or dwells within; உள்ளே நிற்போன்.

அனுப்பு anuppu, *n.* An ancient tax; பழைய வரிவகை. (M. E. R. 427 of 1928-9.)

அனுபந்தம் anupantam, *n.* <*anu-bandha.* 1. The origin of a flaw or error; தோடவுற்பவம். (நாநார்த்த.) 2. (Gram.) The letter between ***pakuti*** and ***vikuti;*** பகுதி விகுதியிடையே தோக்கவெழுத்து. (நாநார்த்த.) 3. Obstacle, impediment; தடை. (சங். அக.) 4. Help; உதவி. அவர்களுக்கு அனுபந்தஞ்செய்யுமவர்களும் (T. A. S. iii, 195).

அனுபந்தி anupanti, *n.* <*anubandhin.* (நாநார்த்த.) 1. Hiccough; விக்கல். 2. Thirst; தாகம்.

அனுபவாரூடம் anupavārūṭam, *n.* <*anubhava*+. That which is based on or supported by experience; அனுபவத்தை மேற்கொண்டது. *Loc.*

அனுபவி-த்தல் anupavi-, *11 v. tr.* <*anubhava.* To know by actual experience; அனுபவபூர்வமா யறிதல். (சி. போ. பா. 6, 2, பக். 331.)

அனுபவை anupavai, *n.* <*anu-bhavā.* Pārvatī; பார்வதி. அனுபவை பராசத்தி (திருப்பு. 385).

அனுபாதம் anupātam, *n.* <*anu-pāta.* (Arith.) Rule of three; கணக்குவகை. *Pond.*

அனுபாவம் anupāvam, *n.* <*anu-bhāva.* (நாநார்த்த.) 1. Determination of great men; பெரியோர் மேற்கொண்ட வுறுதி. 2. Gesture indicative of one's thoughts; அபிப்பிராயங் காட்டும் அபிநயம். 3. Greatness; பிரபாவம்.

அனுபூதிவிளக்கம் anupūti-viḷakkam, *n.* <அனுபூதி+. A treatise on Śaiva Siddhānta philosophy; சைவசித்தாந்தசாத்திர நூல்களுளொன்று. (சிவசம.)

அனுபோகப்பற்றொழுகு anupōka-p-paṟṟoḻuku, *n.* <அனுபோகம்+பற்று+. Renewal of title-deeds; சொத்துக்குரிய மூலபத்திரங்களைப் புதுப்பிக்கை. (M. E. R. 213 of 1925.)

அனுபோகி-த்தல் anupōki-, *11 v. tr.* <*anu-bhōga.* To enjoy; இன்பம் நுகர்தல். அன்னை தந்தை யிருவருந்தா னனுபோகிக்க (ஞானவெட்டி. பாயி. 24).

அனுமதி-த்தல் anumati-, *11 v. tr.* <*anu-mati.* To permit; to consent to; சம்மதித்தல்.

அனுமந்தரம் anu-mantaram, *n.* <*anu*+. (Mus.) Subsidiary *mantaram* string, in a lute; மந்தரத்தந்திக்குத் துணையாயுள்ள நரம்பு. (சங். சந்.)

அனுமந்தவிருசு anumanta-virucu, *n.* <அனுமந்தன்+. A kind of rocket; ஆகாசவாணவகை. (T. C. M. ii, 2, 593.)

அனுமாசகண்ணி anumācakaṇṇi, *n.* cf. அனுமாசக்காய். A plant growing in damp places; பொன்னாங்கண்ணி. (சித். அக.)

அனுமானம் aṉumāṉam, *n.* cf. அனு மானிதம். Neigh of a horse; குதிரைக்கனைப்பு. அனுமானமும் வாயில்விலாழியும் (தெய்வச். விறலி. 54).

அனுமானாசனம் aṉumāṉ-ācaṉam, *n.* <*Hanumān*+. (Yōga.) A yōgic posture; யோகாசனவகை.

அனுலோமம் aṉulōmam, *n.* <*anu-lōma.* (Mus.) A time-measure; இசையின் காலவளவை வகை.

அனுவக்கிரம் aṉu-vakkiram, *n.* <*anu*+*vakra.* (Astron.) Retrograde motion of a planet; கோளின் வக்கிரகதி. (W.)

அனுவர்த்தனை aṉu-varttaṉai, *n.* A class of ancient taxes; பழைய வரித்தொகுதி. (M. E. R. 428 of 1913.)

அனுவிருத்தஸ்வபாவம் aṉuvirutta-svapāvam, *n.* <*anu-vṛtta*+. Inherent quality; இயற்கைக்குணம். ஸ்வர்ண மென்னும் வஸ்துவில் வர்ணமும் வற்கெனவும் வசஞ்செய்தலு முதலாயின அனுவிருத்தஸ்வபாவம் (நீலகேசி, 380, உரை).

அனுவிஷம் aṉuviṣam, *n.* Whale; திமிங்கிலம். (தக்கயாகப். 384, உரை.)

அனுவெழுத்து aṉu-v-eḻuttu, *n.* <அனு +. Alliterative or *mōṉai* letter; மோனையெழுத்து.

அனூகம் aṉūkam, *n.* <*anūka.* (நாநார்த்த.) 1. Family; குலம். 2. Good conduct; சீலம். 3. Past birth; கழிந்தபிறப்பு.

அனூபசம் aṉūpacam, *n.* perh. *anūpa-ja.* Ginger; இஞ்சி. (பச். மூ.)

அனூபம் aṉūpam, *n.* <*anūpa.* 1. Marshy ground; சதுப்புநிலம். (சாரங்கதர. 8.) 2. Land on the margin of a water-course; படுகைநிலம். (நாநார்த்த.) 3. He-buffalo; எருமைக்கடா. (நாநார்த்த.)

அனூர்த்துவாஸ்தி aṉūrttuvāsti, *n.* <*an-ūrdhva*+*asthi.* Upper maxillary bone; மேல்தாடையெலும்பு. (W.)

அனூரு aṉūru, *n.* <*an-ūru.* (W.) 1. Cripple; முடவன். 2. Aruṇa, the charioteer of the Sun; அருணன். 3. Mercury; புதன்.

அனேகம் aṉēkam, *n.* <*anēhas.* Time; காலம். (நாநார்த்த.)

அனேகமாய் aṉēkam-āy, *adv.* <*an-ēka* +. In many ways; பலபடியாக. (சிவநெறிப்பிர. உரை.)

அனேகன் aṉēkaṉ, *n.* <*an-ēka.* Soul; ஆன்மா. ஏக னனேகன் (திருவருட்பயன், 52).

அனேகாந்தவாதம் aṉēkānta-vātam, *n.* <*an-ēkānta*+. Jainism; சமணமதம். (சி. போ. அவை. 6.)

அனைக்கியம் aṉaikkiyam, *n.* <*an-aikya.* Disunion; anarchy; ஐக்கியமின்மை. (W.)

அனைகாந்திகம் aṉaikāntikam, *n.* <*an-aikāntika.* (Log.) That which is indeterminate or has several possible conclusions; பல முடிபுடையது. (தருக்கசங். பக். 289.)

அனைத்து aṉaittu, *n.* All; எல்லாம். (நாநார்த்த.)

அஜ்மாஷ்தார் ajmāṣ-tār, *n.* <U. *azmāish*+. Officer who superintends the work of paimashdars; பைமாஷ்தார்களைக் கண்காணிப்பவன். (R. T.)

அஜகல்லக்ஷணை ajakallakṣaṇai, *n.* <*ajahat*+. (Gram.) A variety of *ilakkaṇai,* in which the primary sense of a word is retained along with its secondary sense; விடாத விலக்கணை. (வேதா. பரி. பக். 83.)

அஜபாநடனம் ajapā-naṭaṉam, *n.* <*ajapā*+. The dance of God Thyāgarāja at Tiru-v-ārūr; திருவாரூர்க்கோயிலுள் நடைபெறும் தியாகேசனது நடனம். (சிவக். பிரபந். பக். 215, குறிப்பு.)

அஜரத் ajarat, *n.* <U. *hazrat.* A term of respect, used in addressing a person of rank; சமுகம் சந்நிதானம் என்பனபோலத் தக்கோரை மரியாதையாக வழங்குஞ் சொல். (W. G.)

அஜன் ajaṉ, *n.* <*a-ja.* God, as free from births; [பிறப்பில்லாதவன்] கடவுள். அஜராயுள்ள தங்களுக்கு (தென். இந். க்ஷேத். பக். 298).

அஜஹத்திலக்ஷணை ajahattilakṣaṇai, *n.* (Gram.) See அஜகல்லக்ஷணை. (விசாரசந். 227.)

அஜூர் ajūr, *n.* <U. *huzūr.* Presence, as of a superior authority; உசூர். (P. T. L.)

அஜைகவான் ajaikavāṉ, *n.* A Rudra; உருத்திரருள் ஒருவன். (தக்கயாகப். 443, உரை.)

அஸ்ரீ a-śrī, *n.* <*a-śrī.* 1. Ill luck; துரதிர்ஷ்டம். 2. Sin; பாபம். சரணம்புகு அவர்களுடைய அஸ்ரீயைப் போக்கி (திவ். திருநெடுந். 29, வ்யா.).

அஷ்டக்கொடி aṣṭa-k-koṭi, *n.* <*aṣṭan* +. The flag-hoisting ceremony in the annual festival to the eight cardinal deities in a temple; அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களுக்குத் திருவிழாவிலெடுக்குங் கொடியேற்றவிழா. (சிவக். பிரபந். பக். 280.)

அஷ்டகணம் aṣṭa-kaṇam, n. <id.+. The eight mathematical processes; அட்டகணிதம். (W.)

அஷ்டகிரி aṣṭa-kiri, n. <id.+. The eight mythological mountains; அஷ்டகுலபர்வதம். (W.)

அஷ்டகுற்றம் aṣṭa-kuṟṟam, n. <id.+. The eight imperfections of living beings; எண்குற்றம். (W.)

அஷ்டகுன்மம் aṣṭa-kuṉmam, n. <id. +. Eight kinds of *kuṉmam*, viz., *eri-kuṉmam, catti-kuṉmam, caṉṉi-kuṉmam, cilēṭṭuma-kuṉmam, cūlai-k-kuṉmam, pitta-kuṉmam, vali-kuṉmam, vāta-kuṉmam;* எரிகுன்மம் சத்திகுன்மம் சன்னிகுன்மம் சிலேட்டுமகுன்மம் சூலைக்குன்மம் பித்தகுன்மம் வலிகுன்மம் வாதகுன்மம் என்ற எட்டு வகையான குன்மநோய். (W.)

அஷ்டகை aṣṭakai, n. < *aṣṭakā*. The eighth *tithi* of a lunar fortnight; அட்டமி. (W.)

அஷ்டகோணம் aṣṭa-kōṇam, n. < *aṣṭan* +. 1. The eight points of the compass; எட்டுத்திசைகள். (W.) 2. Being crooked, out of shape; கோணலுருவாக விருக்கை. அந்த சாமான் முற்றிலும் அஷ்டகோணம்.

அஷ்டசுத்தி aṣṭa-cutti, n. <id.+. (Jaina.) Eight kinds of purification, viz., *pariṇāma-cutti, vinaya-cutti, īriyāpata-cutti, piratiṣṭāpaṇa-cutti, cayyācaṉa-cutti, vāk-cutti, pikṣa-cutti, kāya-cutti;* பரிணாமசுத்தி விநயசுத்தி ஈரியாபதசுத்தி பிரதிஷ்டாபனசுத்தி சய்யாசனசுத்தி வாக்சுத்தி பிக்ஷசுத்தி காயசுத்தி யென்ற எட்டு வகைச் சுத்திகள். (மேருமந். 145, உரை.)

அஷ்டசுபம் aṣṭa-cupam, n. <id.+. *Aṭṭamaṅkalam*, the eight auspicious objects; அட்டமங்கலம். (R.)

அஷ்டசெல்வம் aṣṭa-celvam, n. <id. +. *Aṣṭaicuvariyam*, the eight kinds of prosperity; அஷ்டைசுவரியம். (R.)

அஷ்டதந்திரவாதம் aṣṭa-tantira-vātam, n. <id.+ *tantra*+. A disease caused by flatulency, combining eight bad symptoms; எண்வகைக் கெட்டகுறிகளையுடைய வாதநோய்வகை. (R.)

அஷ்டதனம் aṣṭa-taṉam, n. <id.+. Eight kinds of possession, viz., *rūpam, campattu, vittai, vivēkam, kuṇam, taṉam, nal-varuṇam, vayatu;* ரூபம் சம்பத்து வித்தை விவேகம் குணம் தனம் நல்வருணம் வயது என்ற எட்டு நற்பொருள்கள். (R.)

அஷ்டதானப்பரீட்சை aṣṭa-tāṉa-p-parīṭcai, n. <id.+ *sthāna*+. Diagnosis of a disease from the eightfold symptoms of *nāṭi, mukam, malam, mūttiram, kaṇ, nā, carīram, toṉi;* நோயாளியின் நாடி முகம் மலம் மூத்திரம் கண் நா சரீரம் தொனி என்ற எட்டனையுங் கவனித்து நோயை நிதானிக்கை. (W.)

அஷ்டதிக்கு aṣṭa-tikku, n. <id.+. The eight points of the compass; எட்டுத்திசைகள். (W.)

அஷ்டபரிபாலனம் aṣṭa-paripālaṉam, n. <id.+ *paripālana*. Regents of the eight quarters; அஷ்டதிக்குப்பாலகர். அஷ்டபரிபாலனங் களுக்கும் யாகமண்டபத்துக்கும் (S. I. I. v, 84).

அஷ்டபரீட்சை aṣṭa-parīṭcai, n. <id.+. See அஷ்டதானப்பரீட்சை. (சீவரட்.)

அஷ்டபாக்கியம் aṣṭa-pākkiyam, n. <id. +. The eight supernatural powers attainable by yōga; அஷ்டமாசித்தி. (R.)

அஷ்டபாகமானியம் aṣṭa-pāka-māṉiyam, n. <id.+ *bhāga*+. An estate held on payment of only an eighth share of the produce as revenue; மகசூலில் எட்டிலொன்றைத் தீர்வையாகக் கொடுக்கும் மானியம். (R. T.)

அஷ்டம் aṣṭam, n. cf. அட்டம். Nutmeg; சாதிக்காய். (வை. மூ.)

அஷ்டவர்க்கு aṣṭa-varkku, n. < *aṣṭa-varga*. (Astrol.) An astrological chart drawn to ascertain the good and bad influences of the planetary positions; அஷ்டவர்க்கம். (சோதிட. சிந். 224.)

அஷ்டவித்தியேசுரர் aṣṭa-vittiyēcurar, n. < *aṣṭan* + *vidyā* + *īśvara*. The eight attendant gods in the *īccuram* of the *cuttatattuvam*, viz., *Anantar, Cūkkumar, Civōttamar, Ēkanēttirar, Ēkaruttirar, Tirimūrttar, Cīkaṇṭar, Cikaṇṭi;* சுத்ததத்துவங்களு ளொன்றான ஈச்சுர தத்துவத்திலுள்ள அநந்தர் சூக்குமர் சிவோத்தமர் ஏகநேத்திரர் ஏகருத்திரர் திரிமூர்த்தர் சீகண்டர் சிகண்டி என்ற எண்வகை ஈச்சுரர். (அபி. சிந்.)

அஷ்டவெச்சம் aṣṭa-v-eccam, n. <id. +. Eight natural defects of the body, viz., *ūmai, ceviṭu, kuṟaḷ, kūṉ, kuruṭu, muṭam, uṟuppu-mayakkam, uṟuppil-piṇṭam;* ஊமை செவிடு குறள் கூன் குருடு முடம் உறுப்புமயக்கம் உறுப்பில்பிண்டம் என உடலுக்கு இயற்கையிலுண்டாம் எட்டுவகைக் குறைபாடு. (R.)

அஷ்டாங்கசீலம் aṣṭāṅka-cīlam, *n.* <*aṣṭāṅga*+. (Buddh.) The eight rules of onduct, viz., the three special rules prescribed or *niṣṭāparar* among the house-holders, *i.e.*, bstinence from taking unholy food at night, bstinence from using sandal and other fragrant ubstances and sleeping on a mat spread on ie floor, and the five rules known as *pañca-lam*; இல்லறத்தாரில் ஏனையோர்க்குரிய பஞ்சசீலத் தாடு நிஷ்டாபரர்களுக்கே யுரியனவாகிய இரவில் ூய்மையில் லுணவையுண் புசியாமை சந்தன முதலிய ணமுள்ள பொருள்களை உபயோகியாமை தரையிற் ாய்மேலே படுக்கை ஆகிய மூன்றுஞ் சேர்ந்து எண் ்கைப்பட்ட பௌத்தவொழுக்கம். (மணி. 21, 57, ரும்.)

அஷ்டாங்கபுத்தி aṣṭāṅka-putti, *n.* <id.+. Eight kinds of knowledge, viz., *rakaṇam, tāraṇam, smaraṇam, pratipātaṇam, kam, apōkam, artta-viññaṇam, tatva-ñaṇam*; ரகணம் தாரணம் ஸ்மரணம் ப்ரதிபாதனம் ஊகம் போகம் அர்த்தவிஞ்ஞானம் தத்வஞானம் என்ற ண்வகைப்பட்ட அறிவு. (ரஹஸ்ய. 1051.)

அஷ்டாங்கம் aṣṭāṅkam, *n.* <*aṣṭau*+. *ṣṭāṅka-namaskāram*, a form of obeisance; ஷ்டாங்கநமஸ்காரம். (R.)

அஷ்டாங்கமார்க்கம் aṣṭāṅka-mārkkam, . <*aṣṭāṅga*+. (Buddh.) The eightfold path f release from bondage; எண்வகைப்பட்ட துக்க வாரணமார்க்கம். (மணி. 30, 179, அரும்.)

அஷ்டாதசகுணம் aṣṭā-taca-kuṇam, *n.* <*aṣṭā-daśa*+. *Patiṉeṉ-kuṟṟam*, the eighteen nds of defects of human body; உடற்குரிய திணெண்குற்றம். (R.)

அஷ்டாதசமூலம் aṣṭā-taca-mūlam, *n.* <id.+. Eighteen kinds of medicinal oots, viz., *koṭivēli, erukku, nocci, muruṅkai, āviliṅkam, caṅkaṅkuppi, taḻutāḻai, kumiḻ, ilri, vilvam, kaṇṭaṅkattiri, kaṟimulli, ṟrāmalli, pērāmalli, vērkkompu, karantai, tuḷai, naṉṉāri*; கொடிவேலி எருக்கு நொச்சி ருங்கை மாவிலிங்கம் சங்கங்குப்பி தழுதாழை மிழ் பாதிரி வில்வம் கண்டங்கத்திரி கறிமுள்ளி ற்றுமல்லி பேராமல்லி வேர்க்கொம்பு கரந்தை ுதுளை நன்னாரி முதலிய பதினெட்டுவகை மருந்து வர்கள். (R.)

அஷ்டாதசவாத்தியம் aṣṭā-taca-vātti-am, *n.* <id.+. Eighteen kinds of musical struments; பதினெட்டுவகை வாத்தியங்கள்.

அஷட்கரணம் asaṭ-karaṇam, *n.* <*a-ṣaṭ-karaṇa*. That which is without the aid of e six sensory organs; that which is involuntary; ஷட்கரணவுதவி யில்லாதது. அஷட் கரணமானசொல் (திவ். இயற். திருநெடு. 17, வ்யா.).

அஸ்தபாவாடை asta-pāvāṭai, *n.* <*hasta* +. Handkerchief; கைக்குட்டை. (W.)

அஸ்தரொக்கம் asta-rokkam, *n.* <id. +. Ready cash; ரொக்கத் தொகை. பணய மஸ்தரொக்கமாக வந்தால் (விறலிவிடு. 225).

அஸ்தாந்திரம் astāntiram, *n.* cf. அத் தாந்திரம். Final account; முடிவான கணக்கு. அரண்மனைக்குள் அஸ்தாந்திர மெழுதி யாண்மை செலுத்தேனோ (கூளப்ப. 218).

அஸ்தி asti, *n.* <*hastin*. Elephant; யானை. அஸ்திபேதி. (W.)

அஸ்திகடை asti-kaṭai, *n.* <*asthi*+. Fierce battle; கடும்போர். அஸ்திகடைசெய்த நான்று (S. I. I. iii, 232).

அஸ்திகாயம் astikāyam, *n.* <*asti-kāya*. (Jaina.) The five categories; பஞ்சாஸ்திகாயம். (மேருமந். பாயி. 47.)

அஸ்திசாரபேதி asti-cāra-pēti, *n.* <*asthi*+*sāra*+. A kind of diarrhoea; பேதி வகை. (R.)

அஸ்திசுரம் asti-curam, *n.* <id.+. A kind of fever, phthisis; எலும்புருக்கிச் சுரம். (வை. மூ.)

அஸ்திசோபாரோகம் asti-cōpā-rōkam, *n.* <*asthi-śōbhā*+. Hypertrophy of the bone; எலும்பு தடிக்கும் ரோகம். (இங். வை.)

அஸ்திபேதி asti-pēti, *n.* <*hasti*+. Purgative for elephants; யானைக்குக் கொடுக்கும் பேதிமருந்து. (W.)

அஸ்திரசந்தானம் astira-cantāṉam, *n.* <*astra*+. Volley of arrows; அம்புக்கூட்டம். (W.)

அஸ்திரமந்திரம் astira-mantiram, *n.* <*astra-mantra*. (Śaiva.) A mantra, one of *saṭaṅka-mantiram*, q. v.; ஷடங்கமந்திரங்களு ளொன்று.

அஸ்தேயம் astēyam, *n.* <*a-stēya*. Non-stealing, one of *pañca-makā-viratam*, q.v.; பஞ்சமகாவிரதங்களு ளொன்றான திருடாமை. (மேரு மந். பாயி. 15.)

அஸ்மரிரோகம் asmari-rōkam, *n.* <*aś-marī*+. Gravel, stone in the bladder; மூத்திரப் பையிற் கல் உண்டாம் நோய். (இங். வை.)

அஸ்மிதம் asmitam, *n.* <*asmi-tā*. See அஸ்மிதை. அஸ்மிதமென்பது புத்திசரீராதிகளைத்

தன்னோடு ஒன்றுபடக்கொண்டு தானென வெண்ணு தல் (மேருமந். முகவுரை, பக். xv).

அஸ்மிதை asmitai, *n.* < *asmi-tā.* Egotism, one of *pañca-k-kilēcam*, q.v.; பஞ்சக்கிலேசங்களு ளொன்றான ஆங்காரம். (விசாரசந். 335.)

அஸங்கிரகம் asaṅkirakam, *n.* < *a-saṅgraha.* Abstaining from begging; இரவாமை. (மணி. 21, 57, அரும்.)

அஸர் asar, *n.* < Arab. *asur.* Evening prayer; மாலைநேரத் தொழுகை. *Muham.*

அஹம் aham, *pron.* < *aham* nom. sing. of *asmat.* I; நான். இவன் அஹமென்றால் ஈசுவரனுந் திகள் நான் என்றாற்போலே பிறருடைய நானைத் தவிர்த்துக்கொண்டிறே யிருப்பது (ஈடு, 1, 2, 3).

அஹம்பாவம் aham-pāvam, *n.* < *aham-bhava.* Self-conceit; அகம்பாவம்.

அஹம்புத்தி aham-putti, *n.* < *aham-buddhi.* Consciousness of one's separate self; நான் என்ற எண்ணம். தேஹத்தில் அஹம்புத்தி பண்ணிப் போருமது தவிரவேணுமே (ஈடு, 1, 2, 3).

அக்ஷயம் akṣayam, *n.* < *a-kṣaya.* That which is indestructible; அழிவில்லாதது. (திவ். தேச. சரித். 12.)

அக்ஷயன் akṣayaṉ, *n.* < *a-kṣaya.* One who is imperishable; அழிவில்லாதவன். மேலக்ஷய னுருவாய் (சரபேந்திர. குறவஞ்சி. 17, 8).

அக்ஷரம் akṣaram, *n.* < *akṣara.* (Mus.) A unit of time-measure; தாள அளவுவகை. (Mus. of Ind. 73.)

ஆ

ஆ[1] ā, *part.* (Gram.) A particle denoting negation, as in *ceyyāmai;* எதிர்மறையைக் குறிக்கும் சாரியை.

ஆ[2]-தல் ā-, 5 *v. intr.* To stand in the relation of, as a friend or a blood relation; உறவுமுறையாதல். அவன் உனக்கு என்ன ஆவன்?

ஆ[3] ā, *int.* Interjection expressing (a) sultriness; புழுக்கக்குறிப்பு: (b) recollection; நினைவுக்குறிப்பு. (நாநார்த்த.)

ஆக்கப்பெருக்கம் ākka-p-perukkam, *n.* < ஆக்கம்+. Income; வருமானம். மேலுமுண்டான ஆக்கப்பெருக்கம் (S. I. I. v, 330).

ஆக்கம் ākkam, *n.* < ஆகு-. 1. Achievement, accomplishing; கைகூடுகை. (பு. வெ. 1, 4, உரை.) 2. Auspiciousness; மங்களகரம். *Loc.*

ஆக்கமகள் ākka-makaḷ, *n.* < ஆக்கம்+. Lakṣmī, the Goddess of Wealth; இலக்ஷ்மி. ஆக்கமகள் கொண்டாட (கடம்பர். உலா, 192-3).

ஆக்கிரகம் ākkirakam, *n.* < *ā-graha.* (நாநார்த்த.) 1. Seizing; கைக்கொள்ளுகை. 2. Graciousness; அருளுகை. 3. Compulsion; நிர்ப்பந்தம்.

ஆக்கிராந்திதம் ākkirantitam, *n.* < *ā-krāntita.* Rough trot, one of five *acuva-kati*, q.v.; அசுவகதி ஐந்தனுள் ஒன்றான கடுநடை. (W.)

ஆக்கிராணப்பொடி ākkirāṇa-p-poṭi, *n.* < *ā-ghrāṇa*+. Snuff; மூக்குத்தூள். (W.)

ஆக்கிரிஷம் ākkiriṣam, *n.* < *ā-krōśa.* Anger; கோபம். (யாழ். அக.)

ஆக்கினேயம் ākkiṉēyam, *n.* < *āgnēya.* Sacred ash; விபூதி. (சங். அக.)

ஆக்கினை ākkiṉai, *n.* < *ājñā.* (Śaiva.) Thumb; கட்டைவிரல். (செந். x, பக். 423.)

ஆக்குபதம் ākkupatam, *n.* cf. *āragvadha.* Indian laburnum; கொன்றை. (நாமதீப.)

ஆக்ஞை ākñai, *n.* < *ājñā.* Order, command; ஆணை. கோவெனுவிழ ஆக்ஞைபோபுரி (நூற்றெட்டுத். திருப்புகழ், 25).

ஆக்பாரி ākpāri, *n.* < U. *ābkārı.* The revenue derived from taxes on the manufacture or sale of alcoholic drinks; ஆப்காரி. (R. T.)

ஆக்வானம் ākvāṉam, *n.* < *ā-hvāna.* Invocation, as to a deity; தேவதைகளைப் பிரார்த்தித்து அழைக்கை. ரிஷிகளால் ஆக்வானஞ் செய்யப்பட்ட தேவர்கள் (தக்கயாகப். 248, உரை).

ஆக āka, *part.* An expletive; ஓர் அசைச்சொல். அநாதிகாலம் வாஸனை பண்ணிப் போந்தவற்றை இப்போதாக விடப்போமோ (ஈடு, 1, 2, 2).

ஆகசி ākaci, *n.* Long pepper; திப்பலி. (மூ. அ.)

ஆகசு ākacu, *n.* < *āgas.* (நாநார்த்த.) 1. Fault; தவறு. 2. That which is the lowest or the worst; அதமம். 3. Sin; பாவம்.

ஆகட்டு ākaṭṭu, *n.* < ஆ-. A term meaning so be it, ஆகட்டும் என்ற பொருளில் வருஞ் சொல். (R.)

ஆகத்திநெய் ākattiṉey, *n.* < ஆக்கினை. The middle of the eye-brows; புருவநடு. (சங். அக.)

ஆகதம்[1] ākatam, *n.* <*ā-hata.* (நாநார்த்த.) 1. (Arith.) Product; பெருக்கிவந்த தொகை. 2. Rag; கந்தை. 3. Beating; அடிக்கை. 4. Lie; பொய்.

ஆகதம்[2] ākatam, *n.* <*ā-gata.* Coming; வருகை.

ஆகதி ākati, *n.* <*ā-gati.* That which should be obtained; அடையவேண்டியது. (விசார சங். 344.)

ஆகந்துகசுரம் ākantuka-curam, *n.* <ஆகந்துகம்+. Fever due to causes other than irregularities in food, such as contagion, infection, etc.; அருந்துகின்ற ஆகாரநிமித்தமாயல்லாமல் வேறு ஒட்டுவாரொட்டி முதலாய காரணங்களால் உண்டாகுஞ் சுரவகை. (ஜீவரட்.)

ஆகந்துகமலம் ākantuka-malam, *n.* <id.+. (Phil.) The two obstructive principles or bonds not inherent in the soul, viz., *māyai* and *kaṉmam;* ஆன்மாவிடத்து இயல்பாகவன்றி இடையே தோன்றும் மாயை கன்மங்களாகிய இரண்டு மலங்கள். (சி. போ. பா. 4, 2, பக். 260.)

ஆகம் ākam, *n.* Calabash; சுரை. (சங். அக.)

ஆகமங்களோதினோன் ākamaṅkaḷ-ōti-ṉōṉ, *n.* <ஆகமம்+. Śiva, as the originator of the Āgamas; சிவபிரான். (நாமதீப.)

ஆகமபேர்வழி ākama-pērvaḻi, *n.* <*āgama*+. (Jaina.) An explanatory treatise dealing with the fundamental categories; பதார்த்தங்களின் விவரங்களைக் கூறும் ஒரு சைன நூல். (மேருமந். 411, உரை.)

ஆகமம் ākamam, *n.* <*ā-gama.* Coming; வருகை. (நாநார்த்த.)

ஆகமாந்தம் ākamāntam, *n.* <*āgamānta.* (Śaiva.) The Śaiva Siddhānta philosophy, as the ultimate teaching of the Āgamas; ஆகமங்களின் முடிவாகக் கொள்ளப்படுஞ் சைவசித்தாந்தம். (சி. போ. வ. தீ. 33.)

ஆகர் ākar, *n.* <U. *ākhir.* cf. ஆகையர். End; முடிவு. (P. T. L.)

ஆகரம் ākaram, *n.* <*ākara.* Multitude; கூட்டம். (நாநார்த்த.)

ஆகரன் ākaraṉ, *n.* St. Sundarar; சுந்தரமூர்த்திநாயனார். (நாமதீப. 132.)

ஆகரி ākari, *n.* 1. cf. ஆகசி. Long pepper; திப்பலி. (சங். அக.) 2. A kind of medicinal creeper; சிறுகட்டுக்கொடி. (சித். அக.)

ஆகருடம் ākaruṭam, *n.* <*ā-karṣa.* (நாநார்த்த.) 1. Training in archery; விற்பழக்கம். 2. Playing at dice; சூதாடுகை. 3. Board for playing dice; சூதாடுபலகை. 4. Dice கவறு. 5. Pulling; இழுக்கை.

ஆகலனம் ākalaṉam, *n.* <*ā-kalana.* (நாநார்த்த.) 1. Binding; பிணிக்கை. 2. Liking; விரும்புகை. 3. (Arith.) Multiplication; எண் பெருக்கல்.

ஆகவம் ākavam, *n.* <*ā-hava.* Sacrifice; யாகம். (நாநார்த்த.)

ஆகவனம் ākavaṉam, *n.* <*ā-havana.* Sacrificial offering; oblation; பலி. (யாழ். அக.)

ஆகளமாய் ākaḷamāy, *adv.* Without interruption; இடைவிடாது. அல்லும் எல்லும் அகலாது ஆகளமாயமர்ந்து நின்று (பெரியபு. புராணசா. 20).

ஆகளரசம் ākaḷaracam, *n.* Mercury; ரசம். (சங். அக.)

ஆகளவாய் ākaḷavāy, *adv.* <ஆகு-+அளவு+ஆ-. As much as is; இருக்கும் அளவுக்கு. (R.)

ஆகனாமி ākaṉāmi, *n.* Field bean; அவரை. (சித். அக.)

ஆகனிகம் ākaṉikam, *n.* <*ā-khanika.* (நாநார்த்த.) 1. Hoe; மண்ணகழ் கருவி. 2. Pig; பன்றி. 3. Bandicoot; பெருச்சாளி.

ஆகஸ்தியம் ākastiyam, *n.* <*Āgastya.* The Tamil language; தமிழ். ஆகஸ்தியமும் அனாதியிதே (ஆசாரிய.).

ஆகாங்க்ஷி-த்தல் ākāṅkṣi-, 11 *v. tr. ākāṅkṣā.* To desire; விரும்புதல். அவன் முகத்தை ஆகாங்க்ஷித்துத் தரைப்படா நின்றாள் (திவ். இயற். திருநெடுந். 16, வ்யா. பக். 133).

ஆகாசக்கருடக்கிரிகக்கொடி ākāca-k-karuṭa-kirika-k-koṭi, *n.* <ஆகாசம்+. Indian ipecacuanha; பேய்ப்பாலை. (சித். அக.)

ஆகாசக்கருடன் ākāca-k-karuṭaṉ, *n.* <id.+. 1. Gulancha; சீந்தில். 2. Devil fig; பேயத்தி. (பச். மூ.) 3. *Kollaṉkōvai,* a climbing shrub; கொல்லன்கோவை. (சித். அக.)

ஆகாசக்கருடாசலம் ākāca-k-karuṭā-calam, *n.* <id.+. Umbrella thorn babul; உடைவேல். (சித். அக.)

ஆகாசக்கருடாதி ākāca-k-karuṭāti, *n.* <id.+. Devil fig; பேயத்தி. (சித். அக.)

ஆகாசக்கரை ākāca-k-karai, *n.* <id.+. Phantasy; மனோராஜ்யம். (W.)

ஆகாசக்கரைக்கட்டு ākāca-k-karai-k-kaṭṭu, *n.* <id.+. See ஆகாசக்கரை. (W.)

ஆகாசகங்கை ākāca-kaṅkai, *n.* <id.+. (சித். அக.) 1. Dew; பனிநீர். 2. Urine; சிறுநீர்.

ஆகாசகத்தரி ākāca-kattari, *n.* <id.+. A plant; செடிவகை. (நாமதீப.)

ஆகாசகபாலி ākāca-kapāli, *n.* <id.+. (யாழ். அக.) 1. Juggler; புரளிக்காரன். 2. Skilful person; மிக வல்லபன்.

ஆகாசகரடம் ākāca-karaṭam, *n.* <id.+. Soot; புகைப்படை. (மூ. அ.)

ஆகாசகருடாதி ākāca-karuṭāti, *n.* <id. +. Devil fig; பேயத்தி. (சித். அக.)

ஆகாசத்தாமரை ākāca-t-tāmarai, *n.* <id.+. *Kuḷir-tāmarai*, seedless nelumbo; குளிர்தாமரை. (மூ. அ.)

ஆகாசத்திரவியம் ākāca-t-tiraviyam, *n.* <id.+. (Jaina.) A category, one of *ṣaṭ-tiraviyam*, q.v.; ஷட்திரவியங்களு ளொன்று. (மேருமந். 93, உரை.)

ஆகாசத்துவனி ākāca-t-tuvaṉi, *n.* <id. +. Voice from heaven; அசரீரி. (W.)

ஆகாசதங்குசம் ākācataṅkucam, *n.* <id. Prickly carolaho; பேய்ப்பாகல். (சித். அக.)

ஆகாசதானம் ākācatāṉam, *n.* cf. ஆகாசத்தாமரை. Seed moss; கொட்டைப்பாசி. (சித். அக.)

ஆகாசதீபம் ākāca-tīpam, *n.* <*ākāśa*+. Lamp placed on *cokka-p-paṉai* erected during the *kārttikai* festival; கார்த்திகைத் திருநாளின்போது சொக்கப்பனையின்மேல் வைக்கும் விளக்கு. *Loc.*

ஆகாசதுந்துமி ākāca-tuntumi, *n.* <id. +. Celestial drum; தேவதுந்துமி. ஆகாசதுந் துமி முழக்கங்களுமுள (தக்கயாகப். 112, உரை).

ஆகாசப்பட்சி ākāca-p-paṭci, *n.* <id.+. Skylark; வானம்பாடி. (W.)

ஆகாசப்பாலம் ākāca-p-pālam, *n.* <id. +. Phantasy; ஆகாசக்கரை. (W.)

ஆகாசப்புரட்டன் ākāca-p-puraṭṭaṉ, *n.* <id. +. Consummate cheat; பெருமோசக்காரன். பேசுமாகாசப்புரட்டனென்பார் (கொண்டல்விடு. 74).

ஆகாசபுஷ்பம் ākāca-puṣpam, *n.* <id. See ஆகாயத்தாமரை, 1. (மேருமந். பாயி. liv.)

ஆகாசமயம் ākāca-mayam, *n.* <id.+. Emptiness, that which is void of substance; ஒன்றுமில்லாதது. (R.)

ஆகாசமார்க்கம் ākāca-mārkkam, *n.* <id.+. Aerial path; வானவழி. (W.)

ஆகாசவல்லி ākāca-valli, *n.* <id.+. 1. A creeper, *Menathes crestata*; கொடிவகை. (R.) 2. Gulancha; சீந்தில். (சித். அக.)

ஆகாசவுருவி ākāca-v-uruvi, *n.* <id.+. Mistletoe-thorn; புல்லுருவி. (சித். அக.)

ஆகாசவெள்ளரி ākāca-veḷḷari, *n.* <id.+. A variety of kakri melon; கக்கரிவகை. (சித். அக.)

ஆகாசவேணி ākāca-vēṇi, *n.* <id.+. Bitter luffa; பேய்ப்பீர்க்கு. (பச். மூ.)

ஆகாத ākāta, *adj.* <ஆகு-+ஆ neg. Undesirable; bad; கெட்ட. ஆகாத பிள்ளை. *Loc.*

ஆகாதிலை ākātilai, *n.* Pea-fruited dodder; கொடியாள்கூந்தல். (மூ. அ.)

ஆகாமி ākāmi, *n.* prob. *ā-gamin*. A tax paid in cash; சுவர்ணதாயம். (S. I. I. viii, 151.)

ஆகாயச்சக்கரம் ākāya-c-cakkaram, *n.* <ஆகாயம்+. (Pros.) A kind of verse; சித்திரக் கவிவகை. (யாப். வி. 497.)

ஆகாயத்தாமரை ākāya-t-tāmarai, *n.* <id.+. 1. That which is absolutely non-existent; இல்பொருள். (சி. சி. அளவை, 14, உரை.) 2. Seed moss; கொட்டைப்பாசி. (சங். அக.)

ஆகாயதந்தம் ākāya-tantam, *n.* <id.+. Nail; நகம். (சங். அக.)

ஆகாயப்பாசி ākāya-p-pāci, *n.* <id.+. A kind of moss; பாசிவகை. (சித். அக.)

ஆகாயப்பூ ākāya-p-pū, *n.* <id.+. See ஆகாயத்தாமரை, 1. (சி. சி. பர. உலகாயத. 6.)

ஆகாயப்பூரிதம் ākāya-p-pūritam, *n.* <id.+. Elephant creeper; பேய்முசுட்டை. (சித். அக.)

ஆகாயமூலி ākāya-mūli, *n.* <id.+. Seed moss; கொட்டைப்பாசி. (சங். அக.)

ஆகாயமௌனி ākāya-mauṉi, *n.* <id.+. White species of Indian bur; வெண்ணுயுருவி. (சித். அக.)

ஆகாயமௌனிகம் ākāya-maunikam, *n.* <id. + . Wild tobacco; மலைப்புகையிலை. (சித். அக.)

ஆகாயவெளி ākāya-veḷi, *n.* <id. + . Brain; மூளை. (சித். அக.)

ஆகாரசன்னை ākāra-caṉṉai, *n.* <*āhāra* + . One of four *caṉṉai*, q.v.; சன்னை நான்கனுள் ஒன்று. (மேருமந். 144, உரை.)

ஆகாரம் ākāram, *n.* <*ākāra.* Hint; suggestion; குறிப்பு. (நாநார்த்த.)

ஆகிரிநாட்டை ākiri-nāṭṭai, *n.* <ஆகிரி + . (Mus.) A melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 102.)

ஆகிருதி ākiruti, *n.* <*ākṛti.* Body; உடல். (நாநார்த்த.)

ஆகிருநந்தனம் ākirunantaṉam, *n.* See ஆகிருநனந்தம். (பச். மூ.)

ஆகிருநனந்தம் ākirunaṉantam, *n.* cf. ஆகிரந்தம். Indian beech; புன்கு. (W.)

ஆகிவா-தல் [ஆகிவருதல்] āki-vā-, *v. intr.* <ஆகு- + . To have auspicious progress; நன்றாகக் கூடிவருதல். *Tinn.*

ஆகு āku, *n.* <*ākhu.* Hog; பன்றி. (நாநார்த்த.)

ஆகுதி ākuti, *n.* perh. ஆகுளி. A kind of drum; ஒருவகைப்பறை. (குரு. தூது. 114.)

ஆகுபாஷாணம் ākupāṣāṇam, *n.* Loadstone; காந்தக்கல். (சங். அக.)

ஆகுபுகு ākupuku, *n.* <*ākhu-bhuk* nom. sing. of *ākhu-bhuj.* Cat; பூனை. (W.)

ஆகுயர்த்தோன் ākuyarttōṉ, *n.* <ஆகு + . Gaṇēśa, as having the figure of a bandicoot on His banner; கணபதி. (நாமதீப.)

ஆகுரதன் āku-rataṉ, *n.* <*ākhu-ratha.* Gaṇēśa, as riding a bandicoot; விநாயகக் கடவுள். (பேரகராதி.)

ஆகுலி ākuli, *n.* A kind of tanner's senna; ஆவிரைவகை. (W.)

ஆகுனி ākuṉi, *n.* A kind of wind disease; வாதநோய்வகை. (யாழ். அக.)

ஆகூழ் ākūḻ, *n.* <ஆகு- + ஊழ். Destiny that causes prosperity; ஆக்கத்திற்குக் காரணமான வினை. ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை (குறள், 371).

ஆகே ākē, *adv.* <U. *ākai.* Before, in front; எதிரில். (P. T. L.)

ஆகேருகம் ākērukam, *n.* Climbing asparagus; தண்ணீர்விட்டான். (நாமதீப.)

ஆகேவகமுள்ளி ākēvaka-muḷḷi, *n.* A kind of nightshade; காட்டுமுள்ளி. (சித். அக.)

ஆகையர் ākaiyar, *n.* <U. *ākhir.* Total; sum; கூட்டிவந்த மொத்தத்தொகை. *Tinn.*

ஆகோசனம் ā-kōcaṉam, *n.* perh. ஆ + ரோசனம். Bezoar; கோரோசனம். ஆகின்ற கற்பூர மாகோசனம் (திருமந். 1368).

ஆங்காரம் āṅkāram, *n.* <*āṅgāra.* Heap of charcoal; கரித்திரள். (நாநார்த்த.)

ஆங்காரவிஷயகத்தவம் āṅkāra-viṣaya-ka-t-tavam, *n.* <*ahaṅkāra* + *viṣayaka-tāpa.* Insincere repentance; போலியாக மனவருத்தங் காட்டுகை. (R.)

ஆங்காரி āṅkāri, *n.* <*ahaṃkāra.* The principle of *āṅkāraṉ*, personified or conceived as the mother of the five senses; ஆங்காரதத்துவ மாகிய பெண். (திருமந். 1073.)

ஆங்கிரசன் āṅkiracaṉ, *n.* <*Āṅgirasa.* Jupiter; வியாழன். (நாமதீப.)

ஆச்சமரம் āccamaram, *n.* Mistletoe-berry thorn; சங்கஞ்செடி. (சங். அக.)

ஆச்சமாதிகம் āccamātikam, *n.* Box-leaved ivory wood; மலைவேற்றிலை. (சித். அக.)

ஆச்சல் āccal, *n.* Rut; வண்டிப்பாதையில் உண்டாம் பள்ளம். *Loc.*

ஆச்சன் āccaṉ, *n.* prob. *āpta.* cf. அச்சன். Father; தகப்பன். எங்களாச்சர் ஈழத்துப்பட (S. I. I. iii, 477).

ஆச்சா āccā, *n.* Spurge; கள்ளி. (சங். அக.)

ஆச்சாசினி āccāciṉi, *n.* Sal; ஆச்சா. (சித். அக.)

ஆச்சாசோபிகம் āccācōpikam, *n.* A kind of rattlewort; பெருங்கிலுகிலுப்பை. (சித். அக.)

ஆச்சாதனபலை āccātaṉa-palai, *n.* <*ācchādana* + *phalā.* Cotton plant; பருத்தி. (சங். அக.)

ஆச்சி ācci, *n.* Fem. of ஆசான். Preceptor's wife; குருபத்தினி. (நாமதீப.)

ஆச்சியம்[1] ācciyam, *n.* Fee; கட்டணம். (சம். அக. Ms.)

ஆச்சியம்[2] ācciyam, *n.* <*ājya.* Gum of deodar; தேவதாருவின் பிசின். (நாநார்த்த.)

ஆச்சிரமம் āccirамam, *n.* <*āśrama.* Mutt; மடம். (நாநார்த்த.)

ஆச்சிரவம் āccivavam, *n.* < *āśrava.* 1. Vow; சபதம். (நாநார்த்த.) 2. Obeying; கீழ்ப் படிகை. (நாநார்த்த.) 3. Distress; கிலேசம். (நாநார்த்த.) 4. (Jaina.) Inflow of karma; கன்மத்தொடர்ச்சி. (சி. போ. பா. அவை. பக். 40.) 5. (Jaina.) The action of the senses which impels the soul towards external objects; ஆன்மா பொறிவழிச்சேறல். (சி. போ. பா. அவை. பக். 40.)

ஆச்சுக்காசி āccukkāci, *n.* Common cauıng; மஞ்சட்கோங்கு. (சித். அக.)

ஆச்சுரிதகம் āccuritakam, *n.* < *ācchuritaka.* (நாநார்த்த.) 1. Laughter; சிரிப்பு. 2. (Erot.) A mark of finger-nail; நகக்குறிவகை.

ஆச்சுவாசம் āccuvācam, *n.* < *āśvāsa.* (நாநார்த்த.) 1. Death; சாக்காடு. 2. Chapter, section; அத்தியாயம்.

ஆச்பால் ācpāl, *n.* < E. Asphalt; கரிச்சிலா சத்து. (கட்டட. சா.)

ஆசந்தி ācanti, *n.* < *āsandī.* (நாநார்த்த.) 1. Small cot; சிறுகட்டில். 2. Seat made of rattan; வேத்திராசனம்.

ஆசயம் ācayam, *n.* < *ā-śaya.* Jack tree; பலா. (நாநார்த்த.)

ஆசரணை ācaraṇai, *n.* < *ā-caraṇa.* Ceremonial purity; தூய்மை. *Colloq.*

ஆசல் ācal, *n.* Value; மதிப்பு. *Loc.*

ஆசனி ācaṉi, *n.* cf. ஆசினி. (சங். அக.) 1. A kind of jack tree; பலாவகை. 2. Asafoetida; பெருங்காயம்.

ஆசாசி[1]-த்தல் ācāci-, *11 v. tr.* < *ā-śās.* To bless; to invoke benediction upon; வாழ்த்து தல். ஆழ்வாரையும் அவர் திருக்கையில் வேலையும் ஒருகாலே ஆசாசித்தபடி (பெரியதிருமொழித்தனியன், வ்யா. பக். 3).

ஆசாசி[2] ācāci, *n.* cf. ஆகாசி. Gulancha; சீந்தில். (வை. மூ.)

ஆசாடம் ācāṭam, *n.* < *āṣāḍha.* 1. Palas tree; முருக்கு. (R.) 2. The lunar month *āṣāḍha;* சாந்திரமான ஆடி மாதம். (R.) 3. Branch of a tree; மரக்கொம்பு. (சங். அக.) 4. Staff of an ascetic; தவசியின் கைக்கோல். (நாநார்த்த.)

ஆசாடி ācāṭi, *n.* perh. *āṣāḍhī.* A spiritual world, one of *kuyyāṭṭakapuvaṉam,* q.v.; குய்யாட்டகபுவனத்து ளொன்று. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 213.)

ஆசாபந்தம் ācāpantam, *n.* < *āśā-bandha.* (நாநார்த்த.) 1. Confidence; நம்பிக்கை. 2. Cobweb; சிலந்திவலை.

ஆசாபைசாசம் ācāpaicācam, *n.* < *āśā*+. Devilish desire; ஆசையாகிய பேய். உம்மை ஆசா பைசாசங் குமைக்குமிக்கிடீர் (பாரிஜா. 33, 7).

ஆசாமிவாரி-இசாப் ācāmivāri-icāp, *n.* < U. *āsāmivār* + U. *hisāb.* Revenue account showing the name, etc., of individual taxpayer; அடங்கற்கணக்கு. (P. T. L.)

ஆசாரக்கணக்கு ācāra-k-kaṇakku, *n.* < ஆசாரம் +. Record of temple rites and ceremonies; கோவிலில் ஆசாரங்களைக் குறித்துவைக்கும் புத்தகம். *Nāñ.*

ஆசாரங்கூட்டு-தல் ācāraṅ-kūṭṭu-, *v. tr.* < id. +. To purify ceremonially; சுத்தமாகச் செய்தல். பூசைக்குள்ள உபகரணங்களெல்லாம் ஆசாரங்கூட்டி (தஞ். சரசு. 11, 88).

ஆசாரச்சாவடி ācāra-c-cāvaṭi, *n.* < ஆசா ரம் +. Durbar hall; கொலுமண்டபம். (W.)

ஆசாரம்[1] ācāram, *n.* < *ācāra.* Sight; காட்சி. (அக. நி.)

ஆசாரம்[2] ācāram, *n.* < *āsāra.* (நாநார்த்த.) 1. Pervasion; வியாபகம். 2. Army; படை.

ஆசாரம்பண்ணு-தல் ācāram-paṇṇu-, *v. intr.* < ஆசாரம் +. To treat courteously; உபசாரஞ்செய்தல். நீங்கள் அவனைக்கண்டு ஆசாரம் பண்ணுதல் செய்வீராகில் (பாரதவெண். 159, உரை).

ஆசாரலிங்கம் ācāra-liṅkam, *n.* < *ācāra* +. One of *Civa-liṅkam;* சிவலிங்கபேதங்களு ளொன்று. (சித். சிகா. 201.)

ஆசாரியப்பட்டம் ācāriya-p-paṭṭam, *n.* < *ācārya* +. The title assumed by a priest on his ordination; குருவாக அபிஷேகமாகும்பொழுது வகிக்கும் பட்டம். (R.)

ஆசாரியபூசனை ācāriya-pūcaṉai, *n.* < id. +. Honorarium to priests; குருக்களுக்குரிய சம் பாவனை. சங்கராந்தி ஒன்றினுக்கு ஆசாரியபூசனை உட் பட பொன் கழஞ்சேகால் (S. I. I. iii, 270).

ஆசாரியாபிஷேகம் ācāriyāpiṣēkam, *n.* < id. +. Ordination; குருவாக நியமிக்குஞ் சடங்கு.

ஆசாலுகம் ācālukam, *n.* perh. *ā-jānuka.* (Yōga.) A yōgic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 109, உரை.)

ஆசான் ācāṉ, *n.* (Mus.) The four kinds of *paṇṇiyal,* viz., *kāntāram, cikaṇṭi, tacākkari, cutta-kāntāram;* காந்தாரம் சிகண்டி தசாக்கரி சுத்த

காந்தாரம் என்னும் நால்வகைப் பண்ணியல். (சிலப். 13, 112, உரை.)

ஆசானங்கை ācaṉaṅkai, *n.* Common physic nut; காட்டாமணக்கு. (சித். அக.)

ஆசி āci, *n.* <*āji.* (நாநார்த்த.) 1. Even ground; ஒத்த தரை. 2. Battle; போர்.

ஆசிகம் ācikam, *n.* <*āsya.* Face; முகம். (அக. நி.)

ஆசிடை āciṭai, *n.* (அக. நி.) 1. Crowd, assemblage; கூட்டம். 2. Cloth; ஆடை.

ஆசிடைநேரிசைவெண்பா āciṭai-nēr-icai-veṇpā, *n.* <ஆசு+இடை+. (Poet.) See ஆசிடைவெண்பா. (பாப்பா. 7.)

ஆசிடைவெண்பா āciṭai-veṇpā, *n.* <id. +id.+. (Poet.) A *veṇpā* of 4 lines in general, to the penultimate foot of the second line of which an *ācu* is affixed; முதற்குறளின் இறுதிச்சீர்க்கும் தனிச்சொற்கும் இடையிற் கூட்டப்பட்டு அசையுடன்வரும் நேரிசைவெண்பா. (W.)

ஆசிதம் ācitam, *n.* <*ācita.* (நாநார்த்த.) 1. A cart-load, as a measure of weight; ஒரு வண்டிப் பாரம். 2. Weight of 200 *tulām;* இருநூறுதுலாங் கொண்ட பாரம்.

ஆசிதையன் ācitaiyaṉ, *n.* Barber, hair-dresser; பரிகாரி. (W. G.)

ஆசியசீரகம் āciyacīrakam, *n.* cf. ஆசீயம். Black cumin; கருஞ்சீரகம். (சித். அக.)

ஆசியசூதப்புல் āciyacūtappul, *n.* Wild ragi; பேய்வரகு. (சித். அக.)

ஆசியநாடகம் āciya-nāṭakam, *n.* <*hāsya* +. Farce; நகைச்சுவையுள்ள நாடகம். *Mod.*

ஆசியபத்திரம் āciya-pattiram, *n.* <*āsya-patra.* Lotus; தாமரை. (பச். மூ.)

ஆசியபோதம் āciyapōtam, *n.* Wild almond; பேய்வாதுமை. (சித். அக.)

ஆசியம் āciyam, *n.* <*āsya.* That which pertains to the face; முகத்திற்குரியது. (நாநார்த்த.)

ஆசிரியக்கல் āciriya-k-kal, *n.* <*aśraya*+. Inscriptional document by which a person submits to another's protection; தன்னைக் காத்துதவும்படி பிறனுக்கு எழுதிவைக்குஞ் சிலாசாஸனம். (Pudu. Insc.)

ஆசிரியப்பிரமாணம் āciriya-p-piramā-ṇam, *n.* <id.+. Document by which a person submits to another's protection; ஒருவன் தன்னைக் காப்பாற்றும்படி எழுதிக்கொடுக்கும் முறி. விசையாலய முத்தரையரேன் ஆசிரியப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தபடி (Pudu. Insc. 704).

ஆசிரியம் āciriyam, *n.* <*āśraya.* See ஆசிரியக்கல். (Pudu. Insc. 1117.)

ஆசிருந்தம் āciruntam, *n.* cf. *suraṅgi.* Indian beech; புன்கு. (பச். மூ.)

ஆசில் ācil, *n.* <*āśiḥ.* Blessing; வாழ்த்து. (நாமதீப.)

ஆசிவிஷம் āciviṣam, *n.* <*āśī-viṣa.* (Astrol.) An inauspicious *yōkam;* அசுபயோகத் தொன்று. (விதான. குணகுண. 35.)

ஆசினி āciṉi, *n.* (அக. நி.) 1. Speciality; excellence; விசேடம். 2. Tree; மரப்பொதுப் பெயர்.

ஆசீவக்காசு ācīva-k-kācu, *n.* prob. ஆசீவகன்+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. i, 87.)

ஆசு[1] ācu, *n.* prob. *akṣa.* Mould; அச்சு. *Loc.*

ஆசு[2] ācu, *n.* <Fr. *as.* Ace; ஒருபுள்ளியிட்ட ஆட்டச்சீட்டு. *Mod.*

ஆசு[3] ācu, *n.* <*āśu.* A kind of paddy; இடைக்கார்நெல்வகை. (நாநார்த்த.)

ஆசுக்காயம் ācukkāyam, *n.* Indian squill; நரிவெங்காயம். (சித். அக.)

ஆசுகம் ācukam, *n.* <*āśu-ga.* Bird; பறவை. (நாநார்த்த.)

ஆசுகவிகள்காசு ācukavikaḷ-kācu, *n.* See ஆசீவக்காசு. (Insc.)

ஆசுகன் ācukaṉ, *n.* <*āśu-ga.* Sun; சூரியன். (நாநார்த்த.)

ஆசுபத்திராமரம் ācupattirā-maram, *n.* <*āśu-pattrī*+. A tree; மரவகை. (சித். அக.)

ஆசுபொதுமக்கள் ācu-potu-makkaḷ, *n.* <ஆசு+பொது+. A sect of Jains; சைனருள் ஒரு சாரார். ஆசுபொதுமக்களைக் கொள்ளும் வரி (S. I. I. vii, 458).

ஆசுரம்[1] ācuram, *n.* 1. Ragi; கேழ்வரகு. (நாமதீப.) 2. cf. ஆசூரம். Garlic; வெள்ளைப் பூண்டு. (சித். அக.)

ஆசுரம்[2] ācuram, *n.* <*āsura.* War waged with guns, etc.; நாளிகம் முதலிய கருவிகளாற் செய்யப்படும் போர். (சுக்கிரநீதி, 332.)

ஆசுராகிதம் ācurākitam, *n.* Country pear; பேரி. (சித். அக.)

ஆசுவக்கடமை ācuva-k-kaṭamai, *n.* prob. ஆசீவகன்+. See ஆசீவக்காசு. (S. I. I. i, 88.)

ஆசுவடிமக்கள் ācu-v-aṭi-makkaḷ, *n.* prob. ஆசு+. See ஆசுபோதுமக்கள். (I. M. P. Cg. 1068.)

ஆசுவம் ācuvam, *n.* <*ā-jīvaka*. Food of the *Ājīvakas*; ஆசீவக நுணவு. ஆசுவிமக்கள் ஆசுவ முண்ணும் போரால் (E. C.).

ஆசுவிகன்பேர்க்கடமை ācuvikan-pēr-k-kaṭamai, *n.* prob. ஆசுவிகன்+பேறு+. See ஆசீவக்காசு. (S. I. I. i, 108.)

ஆசுவிப்பேறு ācuvi-p-pēṟu, *n.* prob. id. +id. See ஆசீவக்காசு. (S. I. I. viii, 267.)

ஆசுவிமக்கள் ācuvi-makkaḷ, *n.* prob. id. +. See ஆசுபோதுமக்கள். (Anc. Dec.)

ஆசூ ācū, *n.* <*ājū*. (நாநார்த்த.) 1. Torments of hell; நரகவாதை. 2. Working without wages; அமஞ்சிவேலை.

ஆசேதம் ācētam, *n.* <*āsēdha*. Stopping or obstructing in the king's name; அரசனுடையை மேற்சொண்டு தடைசெய்கை. (சுக்கிர நீதி, 262.)

ஆசை ācai, *n.* cf. மாசை. A kind of datura; பொன்னூமத்தை. (பச். மூ.)

ஆசைநாயகன் ācai-nāyakaṉ, *n.* <ஆசை +. Paramour; சோரபுருஷன். *Colloq.*

ஆசைநாயகி ācai-nāyaki, *n.* <id.+. *Colloq.* 1. Lady-love; அன்புக்குரியாள். 2. Concubine; கூத்தி.

ஆசைப்பேச்சு ācai-p-pēccu, *n.* <id.+. (W.) 1. Flattery; இச்சகம். 2. Persuasive speech; வசமாக்கும் பேச்சு.

ஆசைபதம் ācai-patam, *n.* <id.+. Allurement, enticement; வசீகரப்பேச்சு. (R.)

ஆசோதை ācōtai, *n.* <T. *ācōta*. Rest after work; வேலை முடிந்தபின் கொள்ளும் ஓய்வு. (R.)

ஆஞ்சாலி āñcāli, *n.* See ஆஞ்சான். *Nāñ.*

ஆஞ்சான் āñcāṉ, *n.* cf. ஆஞ்சாலி. Rope or swing formerly in use in village schools for punishing pupils; தண்டனைக்குரிய கோதண்டம். *Nāñ.*

ஆஞ்சான்கயிறு āñcāṉ-kayiṟu, *n.* <ஆஞ்சான்+. Halyard; கப்பற்பாய்களை அல்லது கொடிகளை ஏற்றவும் இறக்கவும் உதவுங் கயிறு. (M. Navi. 86.)

ஆஞ்சித்தாழை āñci-t-tāḻai, *n.* A kind of yellow aloes; மஞ்சள் நிறமுள்ள தாழைவகை. (சித். அக.)

ஆஞ்சிரணம் āñciraṇam, *n.* Wild basil; காட்டுத்துளசி. (சித். அக.)

ஆஞ்சிறிகம் āñciṟikam, *n.* cf. ஆஞ்சில். Mistletoe-berry thorn; சங்கஞ்செடி. (சித். அக.)

ஆட்கடியன் āṭ-kaṭiyaṉ, *n.* <ஆள்+. cf. ஆட்பிடியன். Crocodile; முதலை. *Loc.*

ஆட்கொல்லி āṭ-kolli, *n.* <id.+. Blinding tree; தில்லை. (சித். அக.)

ஆட்சி āṭci, *n.* <ஆள்-. 1. Dominion; power; அதிகாரம். (W.) 2. Inheritance; heritage; வாரிசுக் கிரமத்தில் வந்த உரிமை. (R.) 3. cf. ஆட்சை. Day of the week; கிழமை. (நாமதீப.)

ஆட்சிராசி āṭci-rāci, *n.* <ஆட்சி+. (Astrol.) The ruling house of a planet; கிரகத்திற்கு உரிமையான வீடு. (W.)

ஆட்சேபம் āṭcēpam, *n.* <*ākṣēpa*. Fault, flaw; குற்றம். (நாமதீப.)

ஆட்சேவகம் āṭ-cēvakam, *n.* <ஆள்+. *Loc.* 1. Bodily service; ஒருவன் தன் உடம்பால் செய்யும் ஊழியம். 2. Personal service; ஊழியம்.

ஆட்டபாட்டம் āṭṭa-pāṭṭam, *n.* <ஆட்டம்+. 1. Dancing and singing; ஆடல் பாடல். (தமிழறி. 57.) 2. Foppishness; ஆர்ப்பாடம். அவன் ஆட்டபாட்டமெல்லாம் அடங்கிவிட்டது.

ஆட்டம் āṭṭam, *n.* <ஆடு-. 1. Shakiness; அசைகை. 2. Fraud; சூது. ஆர்க்குத் தெரியுமவ ளாட்டமெலாம் (தெய்வச். விறலிவிடு. 423).

ஆட்டாங்கொறுக்கு āṭṭāṅkoṟukku, *n.* Hill dholl; மலைத்துவரை. (சித். அக.)

ஆட்டினி āṭṭiṉi, *n.* False fern tree; காட்டுப்பூவரசு. (சித். அக.)

ஆட்டீற்று āṭṭīṟṟu, *n.* <ஆண்டு+. Calving every year; ஆண்டுதோறும் ஈனுகை. *Loc.*

ஆட்டுக்காதுக்கள்ளி āṭṭu-k-kātu-k-kaḷḷi, *n.* <ஆடு+காது+. See ஆட்டுச்செவிக்கள்ளி. (சித். அக.)

ஆட்டுக்கிறை āṭṭukkiṟai, *n.* <id.+. A tax. See ஆட்டுவரி. (S. I. I. vi, 155.)

ஆட்டுச்சக்கரணி āṭṭuccakkaraṇi, *n.* Exile oleander; மஞ்சளலரி. (சித். அக.)

ஆட்டுச்செவிக்கள்ளி āṭṭu-c-cevi-k-kaḷḷi, *n.* <ஆடு+செவி+. A kind of spurge; கள்ளி வகை. (சித். அக.)

ஆட்டுத்துழாய் āṭṭu-t-tuḻāy, *n.* <id.+. Wild basil; காட்டுத்துளசி. (சித். அக.)

ஆட்டுமயிர்ச்சரக்கு āṭṭu-mayir-c-carakku, *n.* <id.+மயிர்+. Woollen cloth; கம்பளித்துணி. *Pond.*

ஆட்டுமுட்டி āṭṭumuṭṭi, *n.* Liquorice plant; அதிமதுரம். (பச். மூ.)

ஆட்டுலா āṭṭulā, *n.* Goat's foot creeper; ஆட்டுக்காலடம்பு. (சித். அக.)

ஆட்டுவரி āṭṭu-vari, *n.* <ஆடு+. Tax levied on sheep or goats; ஆட்டிற்கு விதிக்கப்படுந் தீர்வை. (Insc.)

ஆட்டுவிப்போன் āṭṭuvippōṉ, *n.* <ஆட்டு-. Dancing master; நட்டுவன். (நாமதீப.)

ஆட்டூரவேம்பு āṭṭūravēmpu, *n.* Mountain neem; மலைவேம்பு. (சித். அக.)

ஆட்டைக்கோள் āṭṭai-k-kōḷ, *n.* <ஆண்டு+கொள்-. Yearly payment; ஆண்டுதோறுஞ் செலுத்தவேண்டுந் தொகை. ஆட்டைக்கோளாகக் கொடுப்பன் (T. A. S. ii, 44).

ஆட்டைச்சம்மாதம் āṭṭai-c-cammātam, *n.* <id.+. A village cess; வரிவகை. (I. M. P. Cg. 524.)

ஆட்டைப்பாழ் āṭṭai-p-pāḻ, *n.* <id.+. Cultivable land left waste throughout the year; வருஷமுழுதும் தரிசுகிடந்த நிலம். (S. I. I. iv, 155.)

ஆட்டைவாரியர் āṭṭai-vāriyar, *n.* <id.+. Annual committee for supervising the management of village affairs; கிராமநிர்வாகத்தை வருஷந்தோறும் மேற்பார்வையிடுஞ் சபையார். (S. I. I. iii, 271.)

ஆட்டோசை āṭṭōcai, *n.* <ஆடு+. The seventh note of the gamut, as resembling the bleating of a sheep; ஆட்டுக்குரலையொத்த தாரவிசையி னோசை. (நாமதீப.)

ஆட்பாலவன் āṭ-pālavaṉ, *n.* <ஆடு-+. Devotee; அடியான். ஆட்பாலவர்க்கருளும் வண்ணமும் (தேவா. 1178, 4).

ஆட்பிடியன் āṭ-piṭiyaṉ, *n.* <ஆள்+. Vamp; ஒழுக்கமற்றவள். (R.)

ஆடகக்குடோரி āṭaka-k-kuṭōri, *n.* prob. ஆடகம்+. False peacock-foot tree; மயிலடிக் குருந்து. (சித். அக.)

ஆடகம்¹ āṭakam, *n.* 1. Small climbing nettle; சிறுகாஞ்சொறி. 2. A plant; துதம்பைச் செடி. (சங். அக.)

ஆடகம்² āṭakam, *n.* <*āḍhaka*. 1. A weight of 5 *piraṭṭam*; ஐந்து பிரத்தங்கொண்ட நிறை. (சுக்கிரநீதி, 105.) 2. Four measures; நானாழி. (நாமதீப.)

ஆடகி āṭaki, *n.* <*ādhakī*. Mica; கிருஷ்ணப்பிரகம். (நாநார்த்த.)

ஆடகூடம் āṭa-kūṭam, *n.* prob. *hāṭaka*+*kūṭa*. A mythological mountain containing copper; செம்புமலை. (W.)

ஆடகை āṭakai, *n.* cf. ஆடகி. Pigeon pea; துவரை. (சங். அக.).

ஆடங்கம் āṭaṅkam, *n.* <*ātaṅka*. 1. Distress; துன்பம். ஆடங்கஞ்சற்று மணுகாமல் (பஞ்ச. திருமுக. 777). 2. Delay; தாமதம். இன்னமென்ன ஆடங்கமா? (சர்வசமய. 44).

ஆடம்பரம் āṭamparam, *n.* <*āḍambara*. (நாநார்த்த.) 1. Din of musical instruments; பல்லிய முழக்கம். 2. Elephant's roar; யானையின் பிளிற்றொலி. 3. State of being possessed by a spirit; ஆவேசம்.

ஆடமணக்கு āṭamaṇakku, *n.* prob. ஆடு-+. Castor plant; ஆமணக்கு. (சித். அக.)

ஆடமாகிதம் āṭamākitam, *n.* Climbing nettle; பெருங்காஞ்சொறி. (சித். அக.)

ஆடலை āṭalai, *n.* Pipal; அரசு. (சித். அக.)

ஆடவலபெருமான் āṭavala-perumāṉ, *n.* <ஆடு-+வன்-மை+. Śiva at Tiruvārūr, as an expert dancer; திருவாரூரிற் கோயில்கொண்ட சிவபெருமான். ஆரூர் ஆடவலபெருமானைப் பணிவார் (பெரியபு. புராணசா. 58).

ஆடற்றரு āṭaṟṟaru, *n.* <ஆடல்+. (Drama.) A dance song, used in comedies; கூத்துப்பாட்டு வகை. (W.)

ஆடாகாவிகம் āṭākāvikam, *n.* Bark tree; மரவுரி. (சித். அக.)

ஆடாசம் āṭācam, *n.* A mineral poison; கெந்திபாஷாணம். (சங். அக.)

ஆடி¹ āṭi, *n.* prob. ஆடு-. Wind; காற்று. (அக. நி.)

ஆடி² āṭi, *n.* perh. அடி-. A kind of nail; படியாணி. (அக. நி.)

ஆடி³ āṭi, *n.* <*āṭi*. Crane; நாரை. (நாநார்த்த.)

ஆடிக்கால் āṭi-k-kāl, *n.* <ஆடி+. West Indian pea-tree, planted in the month of Āṭi, in fields intended for cultivation of betel; வெற்றிலைக்கொடி படரும் உத்தேசத்தோடு வயலில் ஆடிமாதத்தில் நடும் அகத்தி. *Loc.*

ஆடிக்குறுவை āṭi-k-kuṟuvai, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (Pudu. Insc. 191.)

ஆடிச்சி āṭicci, *n*, <ஆடு-. A woman of the acrobat community; கழைக்கூத்தாடிப் பெண். *Pond.*

ஆடிப்போ-தல் āṭi-p-pō-, *v. intr.* <ஆடு- +. To become shaky; கட்டுக்குலைந்துபோதல். *Colloq.*

ஆடியகூத்தன் āṭiya-kūttaṉ, *n.* <id.+. Blinding tree; தில்லைமரம். (சித். அக.)

ஆடிவாலான் āṭi-vālāṉ, *n.* <ஆடி+. A kind of paddy; நெல்வகை. (P. T. L.)

ஆடு[1]-தல் āṭu-, *5 v. intr.* 1. To be disconcerted; தடுமாறுதல். *Pond.* 2. To be crushed in a mill; யந்திர முதலியவற்றில் அரை படுதல். ஆடுகைக்குப் பக்குவமான கரும்புபோல இனிதாயிருக்கிற மொழியையும் (திவ். பெரியாழ். 2, 9, 5, வ்யா. பக். 464). 3. To fall; விழுதல். இவளிடையை யானைப்பட்டாயிற்று கோட்டிடை யாடிற்று (திவ். பெரியதி. 1, 2, 3, அரும். பக். 65). 4. To cohabit; புணர்தல். (நாமதீப.) 5. To be proud or conceited; செருக்குதல். *Colloq.*

ஆடு[2] āṭu, *n.* <ஆடு-. (அக. நி.) 1. Dance; கூத்து. 2. Sharpness; கூர்மை.

ஆடுகால் āṭu-kāl, *n.* <id.+. Stand of a picottah; துலாத் தாங்குமரம். (W.)

ஆடுகொப்பு āṭu-koppu, *n.* <id.+. A kind of gold ear-ring, worn by women; மகளிர் காதணிவகை. *Tinn.*

ஆடுதலி āṭutali, *n.* <E. Orderly; உத்தியோகஸ்தரோடுகூட விருக்குஞ் சேவகன். (காஞ். சண். 13.)

ஆடுதோடா āṭutōṭā, *n.* Corr. of ஆடா தோடை. *Loc.*

ஆடும்பாத்திரம் āṭum-pāttiram, *n.* <ஆடு- +. Dancing woman; நாட்டியப்பெண். *Nāñ.*

ஆடூஉமுன்னிலை āṭūu-muṉṉilai, *n.* <ஆடூஉ+. (Gram.) Vocative, addressing a man; ஆண்பாலாரை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுகை.

ஆடூர்ந்தோன் āṭūrntōṉ, *n.* <ஆடு+. (நாமதீப.) 1. Skanda; முருகன். 2. Agni; அங்கியங் கடவுள்.

ஆடைக்காதி āṭaikkāti, *n.* False tragacanth; கோங்கிலவு. (சித். அக.)

ஆடையொட்டிநீர் āṭai-y-oṭṭi-nīr, *n.* <ஆடை+ஒட்டு-+. Semen; சுக்கிலம். (சித். அக.)

ஆடோபம் āṭōpam, *n.* <*āṭōpa.* 1. Pride; self-conceit; கர்வம். படாடோபம். 2. Puffing; swelling; வீக்கம்.

ஆண்குறிஞ்சான் āṇkuṟiñcāṉ, *n.* cf. ஆண்குமஞ்சான். Indian dammer; குங்கிலியம். (பச். மூ.)

ஆண்கை āṇ-kai, *n.* <ஆண்+. (Nāṭya.) A handpose in dancing; அபிநயக்கைவகை. (சிலப். பக். 92, கீழ்க்குறிப்பு.)

ஆண்டார் āṇṭār, *n.* <ஆள்-. Devotees; அடியார். திருநாள் சேவிக்கவந்த ஆண்டார்களுக்கும் (S. I. I. ii, 84).

ஆண்டான்வெட்டு āṇṭāṉ-veṭṭu, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 142.)

ஆண்டி āṇṭi, *n.* <ஆள்-. Poor man; ஏழை. *Loc.*

ஆண்டிசமாதி āṇṭi-camāti, *n.* <ஆண்டி +. Inam granted for worship at the tomb of an *āṇṭi*; சன்னியாசியாயிறந்தவரது சமாதியிற் பூசைசெய்தற்கென்று இனமாக விடப்பட்ட நிலம். (R. T.)

ஆண்டுகள்ளடவு āṇṭukaḷ-ḷ-aṭavu, *n.* prob. ஆண்டு+அடைவு. Annual income; வருட வருமானம். (T. A. S. iii, 216.)

ஆண்டுமானம் āṇṭu-māṉam, *n.* <id. +. Era; வருஷக்கணக்கின்பொருட்டு வழங்கும் அப்தம். (பஞ்.)

ஆண்டுவா-தல் [ஆண்டுவருதல்] āṇṭu-vā-, *v. intr.* <ஆள்-+வா-. To be sufficient for use; உபயோகத்திற்குப் போதியதாதல். நித்தம் ஒரு படி தயிர் வாங்கியும் ஆண்டுவரவில்லை. *Loc*

ஆண்டெழுத்துத்தேவை āṇṭeḻuttu-t-tēvai, *n.* An ancient tax; பழைய வரிவகை. (Pudu. Insc. 399.)

ஆண்டை āṇṭai, *n.* Sage-leaved alingium; அழிஞ்சில். (சங். அக.)

ஆண்டோன் āṇṭōṉ, *n.* <ஆள்-. 1. Master, proprietor; உடையோன். (அக. நி.) 2. Dēva; தேவன். (அக. நி.) 3. Man; மானிடன். (நாமதீப.)

ஆண்தருப்பை āṇ-taruppai, *n.* <ஆண்+. Male quitch grass; புல்வகை. (தைலவ. தைல.)

ஆண்பிள்ளைவியாதி āṇpiḷḷai-viyāti, *n.* <ஆண்பிள்ளை+. Venereal disease of women; புருஷரின் சேர்க்கை மூலம் ஸ்திரீகளுக்கு ஏற்படும் வியாதி. *Loc.*

ஆண்மக்கட்பருவம் āṇmakkaṭ-paruvam, *n.* <ஆண்மக்கள்+. Stage in the life of a male, when he comes of age; இளையோனாகுங் காலம். (பன்னிருபா. 226.)

ஆண்மையிலி āṇmai-y-ili, *n.* < ஆண்-மை +. Femininity, womanishness; பெண்தன்மை. (நாமதீப.)

ஆண்வசம்பு āṇ-vacampu, *n.* < ஆண் +. Sweet flag with bristles; சிலும்பலுள்ள வசம்பு. *Loc.*

ஆணகங்காய் āṇakaṅkāy, *n.* cf. ஆணங்காய். Spath of palmyra; பனம்பூ. *Loc.*

ஆணர் āṇar, *n.* perh. பாணர். The Pāṇars; பாணர். (அக. நி.)

ஆணழகன் āṇ-aḻakaṉ, *n.* < ஆண் +. Handsome man; அழகு வாய்ந்தவன். (கோவலன் கதை, 19.)

ஆணாய்ப்பிறந்தோன் āṇā-p-piṟantōṉ, *n.* < ஆண் + ஆ- +. Dullard, useless man, used in contempt; முட்டாள். (சங். அக.)

ஆணி[1] āṇi, *n.* (பொதி. நி.) 1. cf. அணை. Bed; சயனம். 2. cf. அணி. Great beauty; பேரழகு.

ஆணி[2] āṇi, *n.* < *āṇi.* Limit, boundary; எல்லை. (நாநார்த்த.)

ஆணிக்கை āṇikkai, *n.* Certainty; நிச்சயம். பங்கமில்லாமலே ஆணிக்கையாக (கனம் கிருஷ்ணையர் கீர்த். 32).

ஆணிமலர் āṇi-malar, *n.* < ஆணி +. Head of a nail; ஆணியின் தலை. *Loc.*

ஆணிமலர்த்திருப்பி āṇimalar-t-tiruppi, *n.* < ஆணிமலர் +. *Loc.* 1. Screw-wrench; பிடிச்சுராவி. 2. Screw-driver; திருப்புளி.

ஆணியம் āṇiyam, *n.* cf. ஆனியம். Daily allowance, batta; நாட்படி. படியிரட்டி ஆணியம் பெறுவதாகவும் (T. A. S. i, 6).

ஆணு āṇu, *n.* Quicksilver; இரசம். (அக. நி.)

ஆணை āṇai, *n.* < Pkt. *āṇā* < *ājñā.* (Śaiva.) Śakti or Energy of Śiva; சிவபிரானது சிற்சத்தி. ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமன்றே (சி. போ. 2).

ஆணொழிமிகுசொல் āṇ-oḻi-miku-col, *n.* < ஆண் + ஒழி- + மிகு- +. (Gram.) Word that indicates feminine gender by the nature of its function in a sentence; இருதிணையிலும் பெயர் அல்லது தொழிலினூற் பெண்பாலாகப் பால்பிரியுஞ் சொல். (தொல். சொல். 50, இளம்.)

ஆத்தம் āttam, *n.* < *āpta.* Devotion; அன்பு. ஆத்தமுறு தொண்டரை யழைத்திவை விளம்பும் (இரக்ஷணிய. பக். 47).

ஆத்தாரமூத்தான் āttāramūttāṉ, *n.* cf. ஆற்றுப்பூத்தான். Cowhage; பூனைக்காலி. (சங். அக.)

ஆத்தி[1] ātti, *n.* < ஆஸ்தி. Wealth; ஆஸ்தி இரணமொத்தைக்குப் பழுதிலையென் னாத்தி (தெய்வச். விறலிவிடு. 447).

ஆத்தி[2] ātti, *n.* < *āpti.* (நாநார்த்த.) 1. Obtaining; அடைகை. 2. Connection; சம்பந்தம். 3. Gain; இலாபம்.

ஆத்திக்கனி āttikkaṉi, *n.* Long-rooted arum; வெருகு. (பச். மூ.)

ஆத்தியந்திகபிரளயம் āttiyantika-piralayam, *n.* < *ātyantika* +. Total annihilation; final deluge; சர்வசங்காரம். (அபி. சிந்.)

ஆத்தியாத்துமிகம் āttiyāttumikam, *n.* < *ādhyātmika.* Evil due to one's own acts; தன்வினையாற்றிவருந் துன்பம். (W.)

ஆத்திரேயன் āttirēyaṉ, *n.* < *Ātrēya.* (நாநார்த்த.) 1. Moon; சந்திரன். 2. A descendant of the sage Atri; அத்திரிகுலத்திற் பிறந்தவன்.

ஆத்திரேயி āttirēyi, *n.* < *ātrēyī.* (நாநார்த்த.) 1. A river; ஓர் ஆறு. 2. Woman in her periods; பூப்புள்ளவள்.

ஆத்திறைப்பாட்டம் ā-t-tiṟai-p-pāṭṭam, *n.* < ஆ + திறை +. Tax on cattle; கால்நடை வரி. (I. M. P. Cg. 135.)

ஆத்திஷ்டி āttiṣṭi, *n.* cf. ஆத்திட்டி. Species of hygrophyla; நீர்முள்ளி. (பச். மூ.)

ஆத்துமநிவேதனம் āttuma-nivētaṉam, *n.* < *ātman* +. Sacrifice of life; ஜீவபலி. *Chr.*

ஆத்துமராமன் āttumarāmaṉ, *n.* < *ātmārāma.* One who is self-satisfied; ஆத்மதிருப்தியுடையவன். (வேதாந்தசா. 108.)

ஆத்துமவிரக்கங்காட்டு-தல் āttuma-v-irakkaṅ-kāṭṭu-, *v. intr.* < *ātman* + இரக்கம் +. To show favour and compassion with all one's heart; மனப்பூர்த்தியாக அன்புந் தயையுங் காட்டுதல். (R.)

ஆத்துமவிவேகம் āttuma-vivēkam, *n.* < *ātma-vivēka.* Spiritual wisdom; ஆத்மஞானம். (R.)

ஆத்தூர்ச்சம்பா āttūr-c-campā, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

ஆத்மக்கியாதி ātma-k-kiyāti, *n.* < *ātman* +. One of five *kiyāti*, q.v.; கியாதி ஐந்தனு ளொன்று. (விசாரசந். 334.)

ஆத்மபந்து ātma-pantu, *n.* <id.+. (Legal.) One's own *bandhus*, such as father's sister's son, mother's sister's son, etc.; அத்தை மகன் அம்மான் மகன் முதலிய பந்துக்கள்.

ஆத்மவதம் ātma-vatam, *n.* <*ātma-vadha*. Suicide; ஆத்மஹத்தி. *ஆத்மவதம் கொலையன்றெனில்* (*நீலகேசி*, 1, *உரை*).

ஆத்மவதிகாசனம் ātma-v-atikācaṉam, *n.* <*ātman*+*adhika*+. (Yōga.) A yōgic posture; நல்லாசனம் என்னும் யோகாசனம்.

ஆத்மார்த்தம் ātmārttam, *n.* <*ātmārtha*. Close intimacy, as between friends; மிக்க நட்பு. *ஆத்மார்த்த சிநேகிதன்*. *Colloq*

ஆத்மிகம் ātmikam, *n.* <*ātmika*. See ஆத்தியாத்துமிகம். *மீனரவ மாநிமிஞங் கட்டமுமிங் காத்மிகமே காண்* (*சிவதரு. கோபுர.* 62, *உரை*).

ஆதங்கம் ātaṅkam, *n.* <*ātaṅka*. (*நாநார்த்த.*) 1. Grief; துன்பம். 2. Sound of drum; முரசி னொசை.

ஆதண்டை ātaṇṭai, *n.* Thorny caper; ஆதொண்டை. (*நாமதீப.*)

ஆதபம் ātapam, *n.* <*ātapa*. (Jaina.) A *pirakiruti*; பிரகிருதிகளுள் ஒன்று. (*மேருமந்.* 165.)

ஆதபயோகம் ātapa-yōkam, *n.* <id.+. A yōgic condition in which the yōgi is able to withstand the burning heat of the sun; வெயிற் கடுமை தாங்கும் யோகநிலை. (*மேருமந்.* 619, *உரை.*)

ஆதமர்ணிகப்பொருள் ātamarṇika-p-poruḷ, *n.* <*ādhamarṇika*+. Money that is lent; கடனாகக் கொடுக்கப்படும் பொருள். (*சுக்கிரநீதி*, 97.)

ஆதரணை ātaraṇai, *n.* <*ādaraṇā*. Shelter, support, help; ஆதரவு. *கைதூக்கி ஆதரணை செய்யும்* (*கந்தபு. கீர்.* 31, 18).

ஆதரம் ātaram, *n.* Ferry charge; ஓடக் கூலி. (*நாநார்த்த.*)

ஆதரி-த்தல் ātari-, 11 *v. tr.* <*ā-dara*. 1. To help; உதவுதல். *Tinn.* 2. To support by speech; தழுவிப்பேசுதல். *Mod.*

ஆதரிசம் ātaricam, *n.* <*ādarśa*. (*நாநார்த்த.*) 1. Commentary; உரை. 2. Original manuscript; மூல ஏடு.

ஆதல் ātal, *n.* 1. Treatise; நூல். (*அக. நி.*) 2. cf. ஆடல். Dance; கூத்து. (*அக. நி.*) 3. Vision; தரிசனம். (R.) 4. Minuteness; நுணுக்கம். (R.) 5. cf. ஆவல். Desire; ஆசை. (*அக. நி.*)

ஆதவன் ātavaṉ, *n.* <*ātapa*. 1. Brahmin versed in the Vēdas; வேதியன். (*அக. நி.*) 2. Sunflower; சூரியகாந்தி. (*பச். மூ.*)

ஆதளை ātaḷai, *n.* 1. Pomegranate; மாதுளை. (*மஞ்சிக. நி.*) 2. Agony; பெருந்துன்பம். *Loc.*

ஆதளைமாதளை ātaḷai-mātaḷai, *n.* Redupl. of ஆதளை. Bewilderment; மயக்கம். (W.)

ஆதளையாடு-தல் ātaḷai-y-āṭu-, *v. intr.* <ஆதளை+. To be in death-throes; மரணத் துன்ப மடைதல். *Loc.*

ஆதன்[1] ātaṉ, *n.* perh. *āpta*. Noble person; ஆரியன். (*அக. நி.*)

ஆதன்[2] ātaṉ, *n.* perh. *adhi*. Agony; வாதனை. (*அக. நி.*)

ஆதன்மை ātaṉmai, *n.* <ஆதன். Folly; பேதைமை. *ஈவதல் தாதன்மை* (*நீலகேசி*, 214).

ஆதனம் ātaṉam, *n.* <*āsana*. 1. Nape of the elephant; யானைக்கழுத்து. (*நாநார்த்த.*) 2. Seat; பீடம். (*நாநார்த்த.*) 3. Yōgic posture; யோகாசனம். (*நாநார்த்த.*) 4. Cloth; சீலை. (W.) 5. Ground; தரை. *தலையிலேறு டாதனந்தட்ட* (*ஈடு*, 3, 5, 3). 6. Buttocks; பிருட்டம். *Colloq.*

ஆதனமூர்த்தி ātaṉa-mūrtti, *n.* <*āsana-mūrti*. (W.) 1. Image; படிமம். 2. Liṅga or emblem of Śiva; இலிங்கம்.

ஆதஸிபீஜம் ātasi-pījam, *n.* Linseed; ஆளிவிரை. (இங். வை. 52.)

ஆதாயப்பங்கு ātāya-p-paṅku, *n.* <ஆதாயம்+. Dividend; இலாபப்பங்கு. *Pond.*

ஆதாரக்கம்பி ātāra-k-kampi, *n.* <ஆதாரம்+. Wall plate; சுவர்மேற் போடும் சரப்பலகை. *Madr.*

ஆதாரசக்தி ātāra-catti, *n.* <*ādhāra*+*śakti*. Śiva-Śakti; சிவசக்தி. (*சதாசிவ.* 31.)

ஆதாரணை ātāraṇai, *n.* <ஆராதனை. Possession by a deity, during worship; ஆராதனை செய்யும்போது உண்டாகும் தெய்வ ஆவேசம். *Tinn.*

ஆதாரதண்டம் ātāra-taṇṭam, *n.* <ஆதாரம்+. Backbone; முதுகெலும்பு. (*சங். அக.*)

ஆதாரபீடம் ātāra-pīṭam, *n.* <id. Pedestal of stone; ஆதாரசிலை. (Insc.)

ஆதாரம் ātāram, *n.* <*ādhāra*. 1. Plexuses in the body, of which there are six; ஆறுதாரம். *ஆதாரத்தாலே நிராதாரத்தே சென்று*

(திருவுந். 8). 2. Source; மூலம். (நாமதீப.) 3. Pledge; அடகு. (நாநார்த்த.) 4. Tank; ஏரி. (நாநார்த்த.) 5. Pan; பாத்தி. (நாநார்த்த.) 6. Section, chapter; அதிகரணம். (நாநார்த்த.)

ஆதாளிமன்னன் ātāḷi-maṉṉaṉ, n. <ஆதாளி+. Bear; கரடி. (W.)

ஆதானம் ātāṉam, n. <ādāna. Caparisons of a horse; குதிரை யணி. (நாநார்த்த.)

ஆதி[1] āti, n. <ādi. 1. Nearness, presence; அதிட்டானம். (நாநார்த்த.) 2. Chief; அதிபன். (நாநார்த்த.) 3. Tirōtāṉa-cakti; திரோதான சக்தி. தராந்தபரா பரையாதி பரனதிச்சை (சிவப்பி. 2).

ஆதி[2] āti, n. <āti. Crane; நாரை. (நாநார்த்த.)

ஆதி[3] āti, n. <adhi. Usufructuary mortgage; ஒற்றி. (நாநார்த்த.)

ஆதி[4] āti, n. 1. Malabar nut; ஆடாதோடை. (சங். அக.) 2. Kāyccaṟpāṣāṇam, a mineral poison; காய்ச்சற்பாஷாணம். (சங். அக.) 3. Mirutapāṣāṇam, a mineral poison; மிருதபாஷாணம். (சங். அக.) 4. Venus; சுக்கிரன். (சாதக. சிந். 7.)

ஆதிக்கப்பேறு ātikka-p-pēṟu, n. <ஆதிக்கம்+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iv, 126.)

ஆதிக்கம் ātikkam, n. <ādhikya. 1. Profusion, abundance; மிகுதி. அதைப்பூண்டவர்க்கே சுகம் ஆதிக்கமே (சர்வசமய. 185). 2. Capital, seat of sovereignty; அரசாளிடம். (நாமதீப.)

ஆதிக்கன் ātikkaṉ, n. <ādhikya. (W.) 1. Person of distinction; கவுரவமுள்ளவன். 2. Heir; வாரிசு.

ஆதிகுலர் āti-kular, n. <ādi+kula. Brahmins; பிராமணர். (நாமதீப.)

ஆதிச்சரக்கு āti-c-carakku, n. prob. ஆதி+. Mercury; இரசம். (சங். அக.)

ஆதிச்சுவடி āti-c-cuvaṭi, n. <ādi+. See அரிச்சுவடி. Pond.

ஆதித்தநோக்கு ātitta-nōkku, n. <ஆதித்தன்+. (Astrol.) The aspect of the sun; சூரியனுடைய பார்வை. (W.)

ஆதித்தபுடம் ātitta-puṭam, n. <id.+. (Astron.) Longitude of the sun; சூரியநிலையைக் குறிக்கும் இராசி பாகை. (W.)

ஆதித்தபுத்தி ātitta-putti, n. <id.+. (Astron.) Daily motion of the sun; சூரியனது நாட்கதி. (W.)

ஆதித்தம் ātittam, n. (சங். அக.) 1. Ochre; காவிக்கல். 2. Blue vitriol; துரிசு.

ஆதித்தர் ātittar, n. <āditya. The twelve sun-gods; துவாதசாதித்தர். (நாநார்த்த.)

ஆதித்தன் ātittaṉ, n. Fuller's earth; உவர்மண். (சங். அக.)

ஆதித்தன்கூர்மை ātittaṉ-kūrmai, n. <ஆதித்தன்+. A prepared arsenic; இலவண பாஷாணம். (W.)

ஆதித்தன்வெள்ளை ātittaṉ-veḷḷai, n. <id.+. See ஆதித்தன்கூர்மை. (R.)

ஆதித்தியம் ātittiyam, n. <āditya. An astrological treatise, not now extant; இறந்துபட்ட ஒரு சோதிடநூல். (தக்கயாகப். 183.)

ஆதித்தியன் ātittiyaṉ, n. <ātithya. One who entertains guests; விருந்தோம்புவோன். (நாநார்த்த.)

ஆதிநாதர் āti-nātar, n. <Ādi-nātha. (Jaina.) Ṛṣabha, a tīrttaṅkarar; விருஷப தீர்த்தங்கரர். (மேருமந். 187, உரை.)

ஆதிபுங்கவன் āti-puṅkavaṉ, n. <ādi+. (R.) 1. God; கடவுள். 2. Arhat; அருகன்.

ஆதிபுராணம் āti-purāṇam, n. <id.+. 1. Brahma-purāṇam; பிரம்மபுராணம். 2. A Jaina Purāṇam; ஒரு சைனபுராணம்.

ஆதிபூமி āti-pūmi, n. <id.+. Marriage dais; திருமணவேள்வி நடத்தும் இடம். செம்பொன் மாடத் தாதிபூமியினுட் புக்கார் (பெரியபு. திருஞா. 1230).

ஆதிமடக்கு āti-maṭakku, n. <id.+. (Pros.) Repetition of a word at the beginning of the line, of a stanza; அடியின் முதலில் சொல் மடங்கிவருவது. (W.)

ஆதிமுத்தன் āti-muttaṉ, n. <id.+. A sect of viññāṉakalar; விஞ்ஞானகலருள் ஒரு பகுதியார். (சி. சி. 8, 2, உரை.)

ஆதிமூலபுஸ்தகம் āti-mūla-pustakam, n. <id.+மூலம்+. The book containing the alphabet; அரிச்சுவடி. (R.)

ஆதியந்தகாலநாடி ātiyantakāla-nāṭi, n. <ஆதியந்தகாலம்+. (Astron.) See ஆதியந்த காலம். (W.)

ஆதியந்தகாலம் āti-y-anta-kālam, n. <ஆதி+அந்தம்+. (Astron.) Duration of an eclipse, expressed in nāḻikai and vināṭi; நாழிகை விநாடிகளிற் சொல்லிய கிரகணத்தின் கால அளவு. (W.)

ஆதியந்தபாதிச்சா āti-y-anta-pāti-c-cā, n. <id.+id.+பாதி+. (Astron.) Tabular cor-

rection for the parallax of the orbit of the planets from the first of Capricorn, to six sines; மகரச்சா. (W.)

ஆதியாகமம் āti-y-ākamam, *n.* < id. +. 1. A Jaina scripture; பதுசுருதியாகமம். (*சீவக.* 1246, *உரை.*) 2. The Book of Genesis; விவிலிய நூலில் ஒரு பகுதி. *Chr.*

ஆதியாமம் ātiyāmam, *n.* Mistletoe berry-thorn; சங்கஞ்செடி. (*சங். அக.*)

ஆதியெழுத்து āti-y-eḻuttu, *n.* < ஆதி +. The primary letters; முலவெழுத்துக்கள். (*பேரகத்.* 8, *உரை.*)

ஆதிரசாலை ātira-cālai, *n.* < *ātura* +. Alms-house for the destitute and the disabled; ஆதுலர்சாலை. (T. A. S. ii, 195.)

ஆதிரம் ātiram, *n.* Round sage-leaved Indian linden; நெய்ச்சிட்டி. (*பச். மூ.*)

ஆதிரவிச்சிலை ātiraviccilai, *n.* Reddle; செங்கழுநீர்க்கல். (W.)

ஆதிரன் ātiraṉ, *n.* prob. *ādara*. Great person; பெரியோன். (*அக. நி.*)

ஆதிரைப்பிள்ளையார்நோன்பு ātirai-p-piḷḷaiyār-nōṉpu, *n.* < ஆதிரை + பிள்ளையார் +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (Pudu. Insc. 399.)

ஆதீனகர்த்தன் ātīṉa-karttaṉ, *n.* < ஆதீனம் +. Proprietor, landlord; நிலச்சுவான்தார். (R. T.)

ஆதீனவம் ātīṉavam, *n.* < *ādīnava*. (*நாநார்த்த.*) 1. Sin; பாபம். 2. Unnatural death; துர்மரணம். 3. Suffering; துன்புறுகை.

ஆதீனஸ்தர் ātīṉastar, *n.* < *ādhīna* +. Head of a Śaiva mutt; சைவமடத் தலைவர். *Loc.*

ஆது ātu, *n.* < *ātu*. Raft; தெப்பம். (W.)

ஆதுமம் ātumam, *n.* Galangal; அரத்தை. (*பச். மூ.*)

ஆதுரசாலை ātura-cālai, *n.* < *ātura* +. Hospital; வைத்தியசாலை. *Pond.*

ஆதுரம் āturam, *n.* < *ātura*. (*நாநார்த்த.*) 1. Desire; அவா. 2. Disease; நோய்.

ஆதுலம் ātulam, *n.* prob. id. Toddy; கள். (*சித். அக.*)

ஆந்தரம் āntaram, *n.* < *antara*. 1. That which is internal; உள்ளேயிருப்பது. *இவன் ஆந்தரமான அந்தகாரத்தைப் போக்கிக்கொண்டாயிற்று இருப்பது* (ஈடு, முதல், ஸ்ரீயஃப்பதி, பக். 72). 2. Secret; இரகசியம். *ஆந்தரஞ் சொல்லி அரிய மகன்றனக்கு* (*ஆதியூரவதானி*, 25).

ஆந்தோளிகம் āntōḷikam, *n.* < *āndōḷikā*. Palanquin; சிவிகை. (*நாமதீப.*)

ஆப்கூட்சாகுபடி āpkūṭ-cākupaṭi, *n.* < U. *āfkūd* +. Unauthorised cultivation; ஒளி மறைவாகச் செய்யுஞ் சாகுபடி. (R. T.)

ஆப்தசேவை āpta-cēvai, *n.* < *āpta* +. Service to the preceptor; குருவுக்குச் செய்யுஞ் சேவை. (*விவேகசிந்.* 26.)

ஆப்தம் āptam, *n.* < *āpta*. Friendship; நட்பு. *Loc.*

ஆப்தவாக்கியம் āpta-vākkiyam, *n.* < id. +. Utterances of great men; பெரியோர்களின் வாக்கியங்கள். (*பிரபஞ்சவி.* 6.)

ஆப்தானி āptāṉi, *n.* < U. *ābādānī*. Cultivation; பயிர்செய்கை. (R. T.)

ஆப்பியாயனம் āppiyāyaṉam, *n.* < *āpyāyana*. Satisfaction, contentment; திருப்தி. *Brāh.*

ஆப்பியாயனி āppiyāyaṉi, *n.* A yōginī; ஒரு யோகினி. (*தக்கயாகப்.* 317.)

ஆப்புத்தள்ளி āppu-t-taḷḷi, *n.* < ஆப்பு +. Shooting stick; அச்சுக்கூடக் கருவிகளி லொன்று. *Pond.*

ஆப்புலுதம் āppulutam, *n.* < *āpluta*. A pace of horses; குதிரையின் கதிவகை. (*சுக்கிரநீதி*, 72.)

ஆப்பைக்குறி āppai-k-kuṟi, *n.* < ஆப்பை +. Sign, omen; சகுனம். *Loc.*

ஆபகை āpakai, *n.* < *āpagā*. The Ganges; கங்கை. (W.)

ஆபச்சைவன் āpa-c-caivaṉ, *n.* < *Āpaṉ* +. See ஆபத்துவன். (*பிங்.*)

ஆபத்சன்னியாசம் āpat-caṉṉiyācam, *n.* < *āpat* +. Taking to asceticism when at the point of death; மரிக்குங்கால் பெறுந் துறவு. (W.)

ஆபத்துவன் āpattuvaṉ, *n.* The *vasu* Āpaṉ; ஆபன் என்னும் வசு. (*நாமதீப.*)

ஆபரணம் āparaṇam, *n.* < *ābharaṇa*. Decoration; அலங்காரம். (*நாநார்த்த.*)

ஆபாசம் āpācam, *n.* < *ābhāsa*. (*நாநார்த்த.*) 1. Irregularity, inappropriateness; முறைத் தவறு. 2. Calumny; தூஷணை.

ஆபாசவிசுவாசம் āpāca-vicuvācam, *n.* <*ā-paśa*+. Violated faith; விசுவாசகாதகம். (W.)

ஆபாத் āpāt, *n.* <Persn. *ābād.* Town where military supplies are available; போர்ச் சேவகருக்குரிய தளவாடங்கள் சேகரிக்கக் கூடிய கிராமம். (R. T.)

ஆபாதகேசம் ā-pāta-kēcam, *adv.* <*ā-pāda*+. See ஆபாதமத்தகம். (W.)

ஆபாதம்[1] āpātam, *n.* <*ā-pāta.* (நாநார்த்த.) 1. Present time; நிகழ்காலம். 2. Falling; விழுகை.

ஆபாதம்[2] ā-pātam, *adv.* <*ā-pādam.* See ஆபாதமத்தகம். *Colloq.*

ஆபாதமத்தகம் ā-pāta-mattakam, *adv.* <*ā-pāda-mastakam.* From foot to head; உள்ளங்கால்முதல் உச்சந்தலைவரை. (W.)

ஆபாதமத்தம் ā-pāta-mattam, *adv.* <*āpāda-mastam.* See ஆபாதமத்தகம். (W.)

ஆபீலம் āpīlam, *n.* <*ābhīla.* (நாநார்த்த.) 1. Distress; துன்பம். 2. Fear; அச்சம்.

ஆபூபிகன் āpūpikaṉ, *n.* <*āpūpika.* (நாநார்த்த.) 1. One who prepares cakes; அப்பஞ் சுடுவோன். 2. One who sells cakes; அப்பம் விற்போன்.

ஆபோகம் āpōkam, *n.* <*ābhōga.* (நாநார்த்த.) 1. Effort; எத்தனம். 2. Fullness; நிறைவு. 3. Varuṇa's umbrella; வருணன் குடை.

ஆம்[1] ām, *n.* <*āmra.* Mango tree; மாமரம். (பொதி. நி.)

ஆம்[2] ām, *n.* perh. *āmbhasa.* Dampness; ஈரம். (அக. நி.)

ஆம்பரியம் āmpariyam, *n.* <Arab. *ambar.* Electricity; மின்சாரம். *Pond.*

ஆம்பல்[1] āmpal, *n.* <*āmla.* (சங். அக.) 1. Emblic myrobalan; நெல்லி. 2. Yellow wood-sorrel; புளியாரை.

ஆம்பல்[2] āmpal, *n.* perh. அம்பல். Great noise; பேரொலி. (பொதி. நி.)

ஆம்பிலம்[1] āmpilam, *n.* perh. *āmla.* A species of stinking swallow-wort; உப்பிலி. (மஞ்சிக. நி.)

ஆம்பிலம்[2] āmpilam, *n.* cf. ஆம்புலம். Oblique-leaved jujube; துரை. (சங். அக.)

ஆம்புகு āmpuku, *n.* See ஆம்பிலம்[2]. (பச். மூ.)

ஆம்புத்தி ām-putti, *n.* <ஆ-+. Cleverness; சாமர்த்தியம். (W.)

ஆமதி āmati, *n.* Crab; நண்டு. (நாமதீப.)

ஆமநாயம் āmanāyam, *n.* <*āmnāya.* (நாநார்த்த.) 1. The Āgamas; ஆகமம். 2. Sacred tradition; சம்பிரதாயம். 3. Clan; குலம்.

ஆமம்[1] āmam, *n.* <*āma.* Mushroom; காளான். (பச். மூ.)

ஆமம்[2] āmam, *n.* (பச். மூ.) 1. Bengal gram; கடலை. 2. Dhol; துவரை.

ஆமரகோளம் āmarakōḷam, *n.* Japanese wax tree; கடுக்காய்ப்பூ. (சங். அக.)

ஆமரி āmari, *n.* Word; சொல். (அக. நி.)

ஆமரிகம் āmarikam, *n.* cf. *āmalaka.* Emblic myrobalan; நெல்லி. (சங். அக.)

ஆமாப்போடு-தல் ām-ā-p-pōṭu-, *v. intr.* <ஆம்+ஆம்+. To say ditto; எதற்கும் ஒத்துக் கூறுதல். *Loc.*

ஆமானவன் ā-māṉavaṉ, *n.* perh. ஆ-+. Worthy or competent person; சிறந்தவன். (W.)

ஆமிசம் āmicam, *n.* <*āmiṣa.* (நாநார்த்த.) 1. Flesh; ஊன். 2. Bribe; கைக்கூலி. 3. Enjoyment; சம்போகம். 4. Object of enjoyment; போகத்திற்குரிய பொருள்.

ஆமிலிகை āmilikai, *n.* <*āmlikā.* Acidity; புளிப்பு. (W.)

ஆமின் āmiṉ, *n.* <U. *amīn.* Ameen, a public officer; அமீன். (P. T. L.)

ஆமைச்சுரம் āmai-c-curam, *n.* perh. ஆமம்+. A fever prevalent among children; சிறுபிள்ளைகளுக்கு வருஞ் சுரநோய். (சங். அக.)

ஆமையாழ் āmai-yāḻ, *n.* prob. ஆமை+. A kind of lute; செவ்வழியாழ்வகை. (W.)

ஆய்[1] āy, *n.* cf. ஆயம். Gold; பொன். (திவ். பெருமாள். 6, 4, வ்யா.)

ஆய்[2] āy, *part.* A vocative case-ending; ஒரு விளியுருபு. (நாநார்த்த.)

ஆய்க்குழல் āy-k-kuḻal, *n.* <ஆய்+. See ஆயக்குழல். (W.)

ஆய்மலர் āy-malar, *n.* <ஆய்-+. Lotus; தாமரை. (அக. நி.)

ஆயக்கசுரம் āyakka-curam, *n.* perh. ஆயக்கம்+. Intermittent fever; முறைக்காய்ச்சல். (W.)

ஆயக்கட்டுமானியம் āyakkaṭṭu-māṉi-yam, *n.* <ஆயக்கட்டு+. Money allowance claimed under Government sanads; சர்க்கார் சன்னதுப்படி ரொக்கமாக வசூலிக்கும் மேரை. (R. T.)

ஆயக்கார் āyakkar, *n.* A class of village servants who, for their services to the village community, are entitled to a portion of the crop; கிராம ஊழியருள் ஒருவகையான். (R. T.)

ஆயக்கல் āyakkal, *n.* cf. அய்க்கல். A kind of caustic stone or mineral; காரக்கல். (W.)

ஆயக்குழல் āya-k-kuḻal, *n.* <ஆய்+. Flute; புல்லாங்குழல். *Pond.*

ஆயச்சாவடி āya-c-cāvaṭi, *n.* <ஆயம்+. Customs office; சுங்கத்துறை. (W.)

ஆயத்தம்[1] āyattam, *n.* <*āyasta.* (நாநார்த்த.) 1. Sharpness; கூர்மை. 2. Anger; கோபம். 3. Rejection; தள்ளுகை.

ஆயத்தம்[2] āyattam, *n.* (Mus.) A musical mode; இசைக்கிளையில் ஒன்று. (பெரியபு. ஆனாய. 26, உரை.)

ஆயத்தலம்[1] āya-t-talam, *n.* <ஆயம்+. Vital part; மர்மஸ்தானம். (R.)

ஆயத்தலம்[2] āya-t-talam, *n.* <*āya*+. See ஆயச்சாவடி. (W.)

ஆயத்தி āyatti, *n.* <*āyatti.* (நாநார்த்த.) 1. Day; நாள். 2. Boundary; எல்லை. 3. Affection; அன்பு. 4. Strength; வலி. 5. Power of fascinating; வசித்துவம்.

ஆயதி āyati, *n.* <*āyati.* (நாநார்த்த.) 1. Future; வருங்காலம். 2. Length; நீட்சி. 3. Dignity; மகிமை. 4. Connection, fitting; பொருந்துகை.

ஆயம் āyam, *n.* <*āya.* 1. Length; நீளம். (அக. நி.) 2. Crowd of people; மக்கள் கோஷ்டி. ஆயமெல்லாமது சொல்லிப்போக (நீலகேசி, 42). 3. Gold; பொன். (திவ். பெருமாள். 6, 4, வ்யா.)

ஆயமானம் āya-māṉam, *n.* <ஆயம்+. (W.) 1. Vital part; மர்மஸ்தானம். 2. Secret; இரகசியம்.

ஆயமுற்கரவலன் āyamuṟkaravalaṉ, *n.* See ஆயமுற்கரவன். (W.)

ஆயமுற்கரவன் āyamuṟkaravaṉ, *n.* prob. *pāśa-mudgara.* Kubēra; குபேரன். (திவா. Ms.)

ஆயமேரை āya-mērai, *n.* <ஆயம்+. Portion of the crop assigned to the village servants, at harvest time; கிராமவூழியர்களுக்குக் கொடுக்கும் தானியப்பகுதி. (R. T.)

ஆயலோட்டல் āyal-ōṭṭal, *n.* <ஆயோ+. Scaring away of birds from the crops, by women shouting; பயிர் சேதமாகாதபடி மகளிர் பறவைகளை வெருட்டுகை.

ஆயவியயம் āya-viyayam, *n.* <ஆயம்+. Income and expenses; வரவுசெலவு.

ஆயனம் āyaṉam, *n.* <*hāyana.* (நாநார்த்த.) 1. Ray; கிரணம். 2. A kind of paddy; நெல்வகை.

ஆயனி āyaṉi, *n.* cf. *Kātyāyaṉī, Dākṣāyaṇī.* Durgā; துர்க்கை. (அக. நி.)

ஆயாநெல் āy-ā-nel, *n.* <ஆய்+ஆ neg. +. Unsifted paddy; தூற்றாத நெல். (W.)

ஆயாமம் āyāmam, *n.* <*āyāma.* (நாநார்த்த.) 1. Length; நீளம். 2. Breadth; அகலம்.

ஆயான் āyāṉ, *n.* <ஆசான். 1. Father; தந்தை. *Loc.* 2. Elder brother; தமையன். *Tj.* 3. Member of the Kārkātta-vēḷāḷa community; கார்காத்தவேளாள வகுப்பினன். *Tinn.*

ஆயிரக்கிரணன் āyira-k-kiraṇaṉ, *n.* <ஆயிரம்+. Sun; சூரியன். ஆயிரக்கிரணன் சென்ற திசையொடு . . . போக்கினானே (மேருமந். 370).

ஆயிரங்கண்ணுப்பானை āyiraṅ-kaṇṇu-p-pāṉai, *n.* <id.+கண்+. A painted pot, used by certain castes, in marriages; கல்யாணத்தில் உபயோகிக்கும் வர்ணப்பானை. *Tinn.*

ஆயிரங்காய்ச்சி āyiraṅ-kāycci, *n.* <id.+. Broom; துடைப்பம். (W.)

ஆயிரங்காற்சடை āyiraṅ-kāṟ-caṭai, *n.* <id.+கால்+. Broom; துடைப்பம். *Loc.*

ஆயிரஞ்சோதி āyirañ-cōti, *n.* <id.+. Sun; சூரியன். (W.)

ஆயிரத்தளி āyira-t-taḷi, *n.* <id.+. An ancient town in the Tanjore District; தஞ்சைஜில்லாவி லுள்ளதோர் ஊர். ஆயிரத்தளி கூடினவிடம் ஆயிரத்தளி (வீரசோ. தொகைப். 3).

ஆயிரவருக்கம் āyiravarukkam, *n.* Panoply; உடற்கவசம். (W.)

ஆயில் āyil, *n.* Aśōka tree; அசோகு. (நாமதீப.)

ஆயிழை āy-iḻai, *n* <ஆய்+. The edge of a sickle; அரிவாளின் நுனி. (W.)

ஆயுசகன் āyucakaṉ, *n.* cf. *āyu.* Wind; வாயு. (நாமதீப.)

ஆயுசுவிருத்தி āyucu-virutti, *n.* prob. *ayas*+. Iron-sand; உலோகமணல். (W.)

ஆயுட்கோள் āyuṭ-kōḷ, *n.* <ஆயுள்+. Saturn, said to determine the length of a man's life; சாதகனுடைய ஆயுளை நிர்ணயிப்பவனுகக் கருதப்படுஞ் சனிபகவான். (நாமதீப.)

ஆயுதபரீட்சை āyuta-parīṭcai, *n.* <ஆயுதம்+. (W.) 1. Military exercise; இராணுவப் பயிற்சி. 2. Practice in the art of fencing, etc.; சிலம்பம் முதலியவற்றிற் பயிற்சி.

ஆயுதபூசை āyuta-pūcai, *n.* <id.+. Worship of weapons, tools, etc., on the ninth day of *navarātri;* நவராத்திரியின் ஒன்பதாந் தினத்தில் ஆயுதங்களுக்குச் செய்யும் பூசை.

ஆயுதம் āyutam, *n.* A musical mode. See ஆயத்தம்[2]. (பரத. இராக. 47.)

ஆயுதிகன் āyutikaṉ, *n.* <*āyutaka.* One who is in command of 10,000 soldiers; பதினுயிரங் காலாட்படைகளுக்குத் தலைவன். (சுக்கிரநீதி, 73.)

ஆயுநூல் āyu-nūl, *n.* <*āyus*+. Āyurvēda; ஆயுர்வேதம். ஆயுநூலாயும் பண்டென்று (தக்கயாகப். 792).

ஆயுமுதியோர் āyu-mutiyōr, *n.* <id.+. The aged; வயதுமுதிர்ந்தவர். (W.)

ஆயெறும்பு āyeṟumpu, *n.* A kind of ant; எறும்புவகை. *Tinn.*

ஆயோகம் āyōkam, *n.* <*āyōga.* 1. Moorings to which boats are attached; துறையில் மரக்கலங்களைக் கட்டும் பந்தி. திரள்க ளாயோகப் பொலிவி னசைவிற் போதுவன (பெரியபு. கழறிற். 49). 2. Bank, as of a stream; நீர்க்கரை. (நாநார்த்த.) 3. Offering of flowers and incense in worship; அர்ச்சனை. (W.)

ஆயோகவர் āyōkavar, *n.* <*āyōgava.* A sect of weavers; கைக்கோளர்வகை. (M. E. R. 508 of 1922.)

ஆயோதம் āyōtam, *n.* cf. *āyōdhana.* Battle; போர். (நாமதீப.)

ஆயோதனம் āyōtaṉam, *n.* <*āyōdhana.* Hunting; வேட்டம். (நாநார்த்த.)

ஆர்[1]-த்தல் ār-, *11 v. tr.* 1. To obscure, shield; மறைத்தல். ஆன்மாவின்ற னறிவொடு தொழிலை யார்த்து (சி. சி. 2, 80). 2. To shine; மின்னுதல். (நாநார்த்த.)

ஆர்[2] ār, *n.* <ஆர்-. 1. Nearness; சமீபம். (அக. நி.) 2. Sharpness; கூர்மை. (நாநார்த்த.)

ஆர்க்கம்[1] ārkkam, *n.* 1. See ஆரகம்[2]. (சது.) 2. See ஆரக்கம். (சங். அக.) 3. cf. *ā-rakta.* Sandalwood; சந்தனம். (சங். அக.) 4. cf. *āra.* Brass; பித்தளை. (சங். அக.)

ஆர்க்கம்[2] ārkkam, *n.* cf. ஆர்க்கங்கோடன். A shrub; கொல்லங்கோவை. (சங். அக.)

ஆர்கதி ārkati, *n.* cf. ஆரகந்தி. Long pepper; திப்பலி. (சங். அக.)

ஆர்கலி[1] ārkali, *n.* cf. ஆர்கதி. Long pepper; திப்பலி. (W.)

ஆர்கலி[2] ār-kali, *n.* <ஆர்-+. Rain; மழை. (அக. நி.)

ஆர்ச்சனம் ārccaṉam, *n.* <*arcana.* Worshipping; அருச்சிக்கை. வருவதுவு மார்ச்சனமே மருவியற மார்ச்சனமே (விருத்தாசலபு. பாயி. 11).

ஆர்ச்சனை ārccaṉai, *n.* <*ārjana.* Acquisition; சம்பாத்தியம். (W.)

ஆர்ச்சி ārcci, *n.* <ஆர். Common mountain ebony; ஆத்தி. (Nels.)

ஆர்த்தன் ārttaṉ, *n.* perh. *ārtha.* Great, wise person; சான்றோன். (W.)

ஆர்த்தி[1] ārtti, *n.* <*ārtti.* 1. End of a bow; விற்றுதை. (W.) 2. Eagerness; ஆர்வம். *Loc.*

ஆர்த்தி[2] ārtti, *n.* A Śivaśakti; சிவசத்தியு ளொன்று. (சி. போ. பா. 2, 4, பக். 222.)

ஆர்த்துவம் ārttuvam, *n.* Galangal; அரத்தை. (பச். மூ.)

ஆர்ப்பரவம் ārpparavam, *n.* <ஆர்ப்பு+. War; போர். (அக. நி.)

ஆர்பதம் ārpatam, *n.* Galangal; அரத்தை. (சங். அக.)

ஆர்மை[1] ārmai, *n.* <ஆர். Keenness, sharpness; கூர்மை. (W.)

ஆர்மை[2] ārmai, *n.* prob. ஆரல். Wall; மதில். (W.)

ஆர்வை ārvai, *n.* cf. ஆரை. Mat made of rushes; கோரைப்பாய். (W.)

ஆரக்கம் ārakkam, *n.* cf. ஆரசகம். Eagle-wood; அகில். *Pond.*

ஆரகந்தி ārakanti, *n.* Long pepper; திப்பலி. (பச். மூ.)

ஆரகம்[1] ārakam, *n.* <*hāraka.* (Math.) Divisor; வகுக்குமெண். *Pond.*

ஆரகம்[2] ārakam, n. cf. ஆர்க்கம். Blood; இரத்தம். (W.)

ஆரகன் ārakaṉ, n. <hāraka. (நாநார்த்த.) 1. Thief; கள்வன். 2. Deceitful person, cheat; கபடன்.

ஆரகுடம் ārakuṭam, n. <āra-kūṭa. Brass; பித்தளை. (S. I. I. v, 213.)

ஆரணி āraṇi, n. (Šaiva.) A Šiva-šakti; சிவசக்திபேதம். (சி. போ. பா. 2, 4, பக். 222.)

ஆரணியசஷ்டி āraṇiya-casṭi, n. <ஆரணியம்+. A fast observed by women for the sake of offspring, on the sixth lunar day of the bright fortnight in the month of Āṭi, புத்திரப் பேற்றுக்காகப் பெண்டிர் ஆடிமாதச் சுக்கிலபக்ஷத்துச் சஷ்டியில் அனுஷ்டிக்கும் ஒரு விரதம். Cm.

ஆரம் āram, n. <āra. 1. Verdigris, dross; களிதம். (W.) 2. Angle; கோணம். (நாமதீப.)

ஆரம்பக்கொசு ārampakkocu, n. A medicinal fruit; சமுத்திராப்பழம். (பச். மூ.)

ஆரம்பம் ārampam, n. <ārambha. 1. Pride; பெருமிதம். ஆரம்பக்குண்டர் (தேவா. 372, 8). 2. Haste; பதட்டம். (நாநார்த்த.) 3. Murder; கொலை. (நாநார்த்த.)

ஆரவம் āravam, n. Enmity; பகை. அம்பலருக் காரவமே யாக்கினான் (மான்விடு. 292).

ஆரவமர āra-v-amara, adv. <ஆர்- + அமர்-. At leisure, leisurely; சாவகாசமாய். Loc.

ஆரவை āravai, n. prob. ஆரவம். Agitation; கொந்தளிப்பு. (அக. நி.)

ஆராக்கியம் ārākkiyam, n. cf. ஆராகரியம். Pipal; அரசு. (பச். மூ.)

ஆராகரியம் ārākariyam, n. cf. ஆராகவரியம. Pipal; அரசு. (சங். அக.)

ஆராட்சி[1] ārāṭci, n. perh. ஆராய்ச்சி. An ancient tax; பழையவரிவகை. (S. I. I. v, 96.)

ஆராட்சி[2] ārāṭci, n. perh. ஆள் +. Movement of persons; ஆள் நடமாட்டம். Tj.

ஆராத்தொட்டி ārāttoṭṭi, n. Miṉikki, a tree; மினிக்கி. (பச். மூ.)

ஆராதனம் ārātaṉam, n. <ārādhana. (நாநார்த்த.) 1. Fulfilment; சித்திக்கை. 2. Gratifying; உவப்பிக்கை. 3. Cooking; சமைக்கை. 4. Acquirement, attaining; பெறுகை. 5. Possession by spirit; ஆவேசம். சடலைமாடன் ஆராதனமாகி ஆடினான்.

ஆராமம் ārāmam, n. Belleric myrobalan; தான்றி. (நாமதீப.)

ஆராய்ச்சியார் ārāycciyār, n. <ஆராய்ச்சி. 1. Auditors; கணக்குப்பரிசோதகர். (M. E. R. 1926-7, p. 85.) 2. Executioners; கொலைத் தண்டனையை நிறைவேற்றுவோர். Nāñ.

ஆரிடம் āriṭam, n. <ārṣa. The Āgamas; ஆகமம். (நாநார்த்த.)

ஆரியசத்தை āriya-cattai, n. <ārya-sattva. (Buddh.) The noble truths of the Buddhas; பௌத்தருக்குரிய மேலான உண்மைகள். ஆரியசத்தையலாற் கந்தம் வேறில்லையேல் (நீலகேசி, 383).

ஆரியர் āriyar, n. <ārya. 1. A sect of Brāhmins from the North, living in Rāmēšvaram; வடக்கிலிருந்து வந்து இராமேசுரத்திற் குடியேறிய பிராமணவகையார். ஆரியமகாசனம் (I. M. P. Rd. 108). 2. A sect of Vēḷāḷas in and around the Palni hills; பழனிப் பிரதேசத்தில் உள்ள ஒரு வகை வேளாளர். Loc. 3. Physicians; ஆயுள் வேதியர். (நாநார்த்த.)

ஆரியவேளாளர் āriya-vēḷāḷar, n. <ஆரியர் +. See ஆரியர், 2. Loc.

ஆரியன்[1] āriyaṉ, n. <ārya. Sun; ஆதித்தன். (அக. நி.)

ஆரியன்[2] āriyaṉ, n. Atis; அதிவிடை. (பச். மூ.)

ஆரியை āriyai, n. <āryā. 1. Noble woman; உயர்ந்தோள். (தக்கயாகப். 410, உரை.) 2. Preceptress; ஆசாள். (நாநார்த்த.) 3. A Sanskrit metre; வடமொழி யாப்புவகை. (நாநார்த்த.)

ஆருவம் āruvam, n. Water; நீர். (அக. நி.)

ஆரூபம் ārūpam, n. <a-rūpa. (அக. நி.) 1. Dissimilarity; ஒவ்வாமை. 2. Inseparableness; நீங்காமை.

ஆரை ārai, n. <ārā. Leather-cutting chisel; தோல்வெட்டும் உளி. (நாநார்த்த.)

ஆரைக்காலி ārai-k-kāli, n. prob. ஆரை +. A sedge; கோரைவகை. (சங். அக.)

ஆரோக்கியசாலை ārōkkiya-cālai, n. <ஆரோக்கியம் +. Hospital; வைத்தியசாலை. (சிவ. தீத. பிர. பக். 286.)

ஆரோகணம் ārōkaṇam, n. <ārōhaṇa. 1. Exit; வெளிப்போகை. (நாநார்த்த.) 2. Front entrance of a house; முன்வாயில். (நாநார்த்த.) 3. Ladder; ஏணி. Pond.

ஆரோகம் ārōkam, *n.* <*ārōha.* (நா நார்த்த.) 1. Ascent; ஏறுகை. 2. Elevation, height; உயர்ச்சி. 3. Length; நீட்சி. 4. Woman's hips; நிதம்பம். 5. Shoot, sprout; முளை.

ஆரோணம் ārōṇam, *n.* <*ārōhaṇa.* Covering; மீக்கோள். (நாமதீப.)

ஆல் āl, *n.* cf. அல். Word meaning 'no'; அல்ல வென்னும் பொருளில் வருஞ் சொல். (அக. நி.)

ஆல்வு ālvu, *n.* perh. அகல்-. That which is wide; அகன்றது. ஆல்வாய்ப்போகிற நதி. (R.)

ஆலக்கொடி ālakkoṭi, *n.* cf. ஆலக் கொடிச்சி. Yellow orpiment; தாளகம். (சங். அக.)

ஆலச்சுவர் āla-c-cuvar, *n.* perh. ஆரை+. Compound wall; ஆள்மட்டச்சுவர். (C. E. M.)

ஆலசம் ālacam, *n.* cf. *alasa.* Anise; சோம்பு. (சங். அக.)

ஆலம்[1] ālam, *n.* <Arab. *ālam.* Universe; உலகம். *Muham.*

ஆலம்[2] ālam, *n.* 1. Indian beech; புன்கு. (பச். மூ.) 2. Lingam tree; மாவிலிங்கம். (பச். மூ.) 3. Lead; ஈயம். (பச். மூ.) 4. Blue vitriol; துரிசு. (சங். அக.)

ஆலம்பம் ālampam, *n.* <*ālambha.* (நா நார்த்த.) 1. Touching; தொடுகை. 2. Killing; கொல்லுகை.

ஆலம்பலிகிதம் ālampa-likitam, *n.* perh. *ālamba*+. Orthography; எழுத்துக்கூட் டிலக்கணம். (J. N.)

ஆலம்பி ālampi, *n.* prob. *āla.* cf. ஆலக் கொடி. Yellow orpiment; அரிதாரம். (நாமதீப.)

ஆலயவிஞ்ஞானம் ālaya-viññāṉam, *n.* <*ālaya*+. Consciousness persisting till death; மரணபரியந்தம் நிற்கும் உணர்ச்சி.

ஆலலம் ālalam, *n.* A garment given by the bridegroom to the bride at the time of marriage; விவாகத்தின்போது மணமகன் மண மகட்குக் கொடுக்குங் கூறைப்புடவை. (W.)

ஆலவனம் āla-vaṉam, *n.* <ஆலம்+. Tiru-v-ālaṅkāṭu, a Śiva shrine in the Chingleput District; செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலுள்ள திரு வாலங்காடு என்னுஞ் சிவதலம். ஆடுதிருவாலங்கான வாலவனம் பணிந்தேத்தி (பெரியபு. திருமூல. 5).

ஆலவாட்டு-தல் āla-vāṭṭu-, *v. tr.* <ஆர்+வாட்டு-. See ஆலாட்டு-. *Tinn.*

ஆலவால் āl-avāl, *n.* <U. *āl-avāl.* One's circumstances; ஒருவனுடைய நிலை அல்லது தகுதி. (P. T. L.)

ஆலவிருட்சம் ālaviruṭcam, *n.* Thorny caper; ஆதொண்டை. (பச். மூ.)

ஆலாசியம் ālāciyam, *n.* <*ālāsya.* Male crocodile; ஆண்முதலை. (நாநார்த்த.)

ஆலாட்டு-தல் ālāṭṭu-, *v. tr.* cf. ஆல்வாட்டு-. To dry grains in the shade; தானியங்களை நிழலிற் காயவைத்தல். *Tinn.*

ஆலாதாடை ālātāṭai, *n.* Indigo; அவுரி. (பச். மூ.)

ஆலாபம் ālāpam, *n.* <*ālāpa.* Conversation; சம்பாஷணை. (W.)

ஆலாபனம் ālāpaṉam, *n.* <*ālāpana.* See ஆலாபம். (W.)

ஆலாபினி ālāpiṉi, *n.* <*ālāpinī.* (Mus.) A division of the 5th note of the gamut; சுவர பேதம். (பரத. இராக. 44.)

ஆலாலசுந்தரன் ālāla-cuntaraṉ, *n.* An attendant of Śiva in Mt. Kailās, who was born as Sundaramūrtti nāyaṉār; கயிலையில் சிவபிரான் சந்நிதியில் உள்ளவரும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராகப் பின்பு அவதரித்தவருமான கணத்தலைவர். (பெரியபு. திருக்கூட்ட. 11.)

ஆலிம் ālim, *n.* <Arab. *ālim.* Learned man; அறிந்தவன். *Muham.*

ஆலீடம் ālīṭam, *n.* <*ā-līḍha.* (Śaiva.) A yōgic posture in which a distance of 12 inches separates the two legs which are bent; காலுக் குக்கால் பன்னிரண்டங்குல மிடைவிட்டு மண்டலமாக விருக்கும் யோகாசனவகை. (தத்துவப். 109, உரை.)

ஆலீனகம் ālīṉakam, *n.* <*ālīnaka.* Zinc; துத்தநாகம். (சங். அக.)

ஆலேபனம் ālēpaṉam, *n.* <*ā-lēpana.* Anointing; பூசுகை. (S. I. I. iv, 295.)

ஆலேபூலேயெனல் ālēpūlē-y-eṉal, *n.* Onom. expr. of prating, idle talk; பொருளின்றிப் பேசுதற்குறிப்பு. ஆலேபூலே யென்று அலப்பிக் கொண்டிருக்கிறான். (R.)

ஆலை[1] ālai, *n.* <ஆரை. Aquatic cryptogamus plant; நீராரை. *Loc.*

ஆலை[2] ālai, *n.* Sugarcane juice; கருப்பஞ் சாறு. (W.)

ஆலை[3] ālai, *n.* perh. அலை-. A kind of torture; ஒருவகைக் கிட்டித்தண்டனை. (W.)

ஆலைமாலை ālai-mālai, *n.* Redupl. of மாலை. Bewilderment; மயக்கம். (W.)

ஆலோசகபித்தம் ālōcaka-pittam, *n.* prob. *ālōcana*+. A nerve of the eye which makes the sight powerful; பார்வையைப் பெருகச்செய்யும் நரம்பு. (சீவரட்.)

ஆலோசனை ālōcaṉai, *n.* <*ālōcana.* Seeing, sight; பார்வை. (நாநார்த்த.)

ஆலோடி ālōṭi, *n.* prob. ஆளோடி. Raised platform in the front of a house; வீட்டு முன் புறத்திற் கட்டப்பட்ட தளவரிசையிட்ட தரை. *Tj.*

ஆலோபம் ālōpam, *n.* prob. *ālōla.* Distress; வருத்தம். களிறேறலமென்ற வாலோபந் தீர்த்த (குலோத். கோ. 493).

ஆலோலம் ālōlam, *n.* <*ālōla.* Commotion; சஞ்சலம். (நாநார்த்த.)

ஆவகம் āvakam, *n.* <*āvaka.* A wind, one of *capta-maruttu*, q.v.; சப்தமருத்துக்களுள் ஒன்று.

ஆவசியம் āvaciyam, *n.* <*āvaśyaka.* Necessity; இன்றியமையாதது. ஆவசிய மென்ப தறியாயோ (அழகியநம்பியுலா, 125).

ஆவடதர் āvaṭatar, *n.* A class of divine beings; தேவசாதியார்வகை. (தக்கயாகப். 463, உரை.)

ஆவணம் āvaṇam, *n.* Flower-tray; பூந்தட்டு. (அக. நி.)

ஆவதை āvatai, *n.* perh. *āvarta.* Repetition; திரும்பக்கூறுகை. (மேருமந். 1238.)

ஆவம் āvam, *n.* Saffron; குங்குமம். (சங். அக.)

ஆவர்த்தம் āvarttam, *n.* <*āvarta.* (நாநார்த்த.) 1. Whirlpool; நீர்ச்சுழி. 2. Whirl; சுழல். 3. Cogitation; சிந்தனை.

ஆவர்த்தி-த்தல் āvartti-, 11 *v. intr.* <*āvṛt.* To remarry on the death of the first wife; முதல்மனைவி இறந்தபின் மறுவிவாகஞ் செய்துகொள்ளுதல். கூரத்தாழ்வார், நங்கையார் திருவடி சார்ந்தவாறே, பின்பு ஆவர்த்திப்பதாக அறுதியிட்டு (திவ். பெரியாழ். 1, 8, அவ. பக். 156).

ஆவரணம்[1] āvaraṇam, *n.* <*āvaraṇa.* Arcade; பிராகாரம். (நாநார்த்த.)

ஆவரணம்[2] āvaraṇam, *n.* <*ā-bharaṇa.* Ornament; அணி. (நாநார்த்த.)

ஆவரணமூர்த்தி āvaraṇa-mūrtti, *n.* <ஆவரணம்+. Minor idols, around the principal deity in a temple; கோயிலில் மூலஸ்தானத்தைச் சுற்றியிருக்கும் பரிவார தேவதைகள். விநாயகக்கடவுள் முதலிய ஆவரணமூர்த்திகளில் (சி. போ. பா. 8, 1 பக். 357).

ஆவரணி āvaraṇi, *n.* <ஆவரணம். Pārvatī பார்வதி. (நாமதீப.)

ஆவல் āval, *n.* Bend; வளைவு. (அக. நி.)

ஆவலம் āvalam, *n.* 1. Noise made with the mouth; வாயினாலிடுஞ் சத்தம். (W.) 2. Garden; சோலை. (W.) 3. Saree; கூறை (அக. நி.) 4. Rod round which yarn is wound பட்டைமரமென்னும் நெசவுக்கருவி. *Loc.*

ஆவலாதி āvalāti, *n.* Defamatory statement; slander; அவதூறு. (R.)

ஆவலாதிக்காரன் āvalāti-k-kāraṉ, *n.* <ஆவலாதி+. Rogue, scandalous fellow; போக்கிரி. (R.)

ஆவளி[1] āvaḷi, *n.* perh. *a-phala.* Doubtfulness, uncertainty; indecisiveness; நிச்சயமின்மை. ஆவளிப்பேச்சு. (R.)

ஆவளி[2] āvaḷi, *n.* <*āvali.* 1. Marks, as on the body or palm of hand; இரேகை (நாநார்த்த.) 2. (Jaina.) *Vaḷi,* a small division of time; வளி என்னும் சிறு காலவளவு.

ஆவளி[3]-த்தல் āvaḷi-, 11 *v. tr.* <*ā-vali* To order, regulate; ஒழுங்குபடுத்துதல். (R.)

ஆவளிச்சேவகம் āvaḷi-c-cēvakam, *n.* <ஆவளி+. Uncertain service; ஸ்திரமற்ற உத்தியோகம். (R.)

ஆவற்காலம் āvaṟkālam, *n.* <*ā-pad*+*kāla.* 1. Time of distress; ஆபத்துண்டாங்காலம் 2. Last days; இறுதிநாள். சிவநாமந்தன்னை யாவுங் காலத்தி லிவன்செவியிற் புகவேபெற்றால் (சிவரக. சிவநாம. 45).

ஆவாகனமுத்திரை āvākaṉa-muttirai, *n.* <*āvahana*+. (Śaiva.) A handpose, in worship முத்திரைவகை. (செந். x, 425.)

ஆவாபம் āvāpam, *n.* <*āvāpa.* (நாநார்த்த. 1. Sowing; விதைப்பு. 2. Pan, seed-bed; பாத்தி 3. A drink; பானவகை. 4. Cleansing of a vessel; பாண்டசுத்தி.

ஆவிகாட்டு-தல் āvi-kāṭṭu-, *v. tr.* <ஆவி +. To make offerings of food, as to a deity நிவேதனஞ்செய்தல். (திவ். பெரியாழ். 3, 3, 8 வ்யா பக். 580.)

ஆவிசீவாளம் āvicīvāḷam, *n.* cf. ஆவிசீவாளம். One's goods, body and soul; உடல் பொருள் ஆவி. ஆவிசீவாளமெல்லாம் வாங்கிவிடுகிறான். (R.)

ஆவிபத்தம் āvipattam, *n.* cf. ஆவிபதம். Pink-tinged white sticky-mallow; பேராமுட்டி. (R.)

ஆவிரதம் āviratam, *n.* <*ā-vṛta*. Whirl; சுழற்சி. (நாமதீப.)

ஆவிரம் āviram, *n.* A hell; நரகவகை. (நாமதீப.)

ஆவில் āvil, *n.* Entire leaved elm; ஆயா. *Loc.*

ஆவிலியர் āviliyar, *n.* cf. ஆவியர். (அக. நி.) 1. Veḷāḷas; வேளாளர். 2. Hunters; வேடர்.

ஆவினன்குடி āvi-ṉaṉ-kuṭi, *n.* <ஆவி+. Shrine of Skanda on Palni hills, in the Madura District; முருகக்கடவுளின் படைவீடுகளில் ஒன்றான பழனி க்ஷேத்திரம். *ஆவினன்குடி அசைதலு முரியன்* (திருமுரு. 176).

ஆவேசனம் āvēcaṉam, *n.* <*ā-vēśana*. (நாநார்த்த.) 1. Smithy; பணிக்கூடம். 2. Entrance; பிரவேசம். 3. Possession by a spirit; பேய் ஆவேசிக்கை.

ஆவேசி āvēci, *n.* cf. ஆவேகி. Worm-killer; ஆடுதின்னாப்பாளை. (பச். மூ.)

ஆழ்வார்திருநாள் āḻvār-tirunāḷ, *n.* <ஆழ்வார்+. The ceremony of *aṅkurārpaṇam*, previous to the commencement of the festival in a Viṣṇu temple; திருநாளுக்கு முன்பு அங்குரார்ப் பணஞ் செய்யும் திருவிழா. (திவ். திருப்பல். 3, வ்யா.)

ஆழ்வி āḻvi, *n.* <ஆள்- 1. Lord; தலைவன். *திருவொன்பட்டி யாண்டார்க்கு நம் ஆழ்விக்கு* (S. I. I. v, 84). 2. Lady; தலைவி.

ஆழங்கால் āḻaṅkāl, *n.* <ஆழம்+. Shallow water; அதிக ஆழமில்லாத நீர்நிலை. *மேல வாழங்கா லெனக்கு முதல் நீச்சே* (குருகூர்ப்பள்ளு, பக். 7).

ஆழரம் āḻaram, *n.* Country fig; அத்தி. (பச். மூ.)

ஆழாடக்கிழங்கு āḻāṭakkiḻaṅku, *n.* Climbing asparagus; தண்ணீர்விட்டான். (பச். மூ.)

ஆழி āḻi, *n.* Crab's eye; குன்றி. (பச். மூ.)

ஆழிக்கொடி āḻi-k-koṭi, *n.* <ஆழி+. Coral; பவளம். (யாழ். அக.)

ஆழித்தேர் āḻi-t-tēr, *n.* <ஆழி+. The car at Tiruvārūr, as shaped like a discus; சக்கராயுத வடிவான திருவாரூர்த் தேர். *ஆழித்தேர் வித்தகனை* (தேவா. 699, 7).

ஆழிமூழையாய் āḻi-mūḻaiyāy, *adv.* <id. +. With great speed; அதிவேகமாய். *நடையற் றால் ஆழிமூழையாய்ச் செல்லத் தட்டில்லையிறே* (திவ். திருநெடு. 19, வ்யா.).

ஆழியகடல்விழுது āḻiya-kaṭal-viḻutu, *n.* <ஆழ்-+கடல்+. Deep-sea lead-line; கடலிற் பேராழத்தை அறிய உதவுங் கயிறு. (M. Navi. 71.)

ஆள் āḷ, *n.* (சங். அக.) 1. cf. ஆல். Pipal; அரசு. 2. Touch-me-not; தொட்டால்வாடி.

ஆள்காட்டிவேலை āḷ-kāṭṭi-vēlai, *n.* <ஆள் +காட்டு-+. Shoddy work; ஏமாற்று வேலை. (மதி. கள. ii, 72.)

ஆள்நெல்லு āḷ-nellu, *n.* <id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vi, 155.)

ஆள்மட்டச்சுவர் āḷ-maṭṭa-c-cuvar, *n.* <id.+. 1. Parapet wall; கைப்பிடிச்சுவர். *Loc.* 2. Compound wall; மதிற்சுவர். *Colloq.*

ஆள்வணங்கி āḷ-vaṇaṅki, *n.* <id.+. (பச். மூ.) 1. Mango; மாமரம். 2. Common mountain ebony; ஆத்தி.

ஆள்வாரில்லாமாடு āḷvār-illā-māṭu, *n.* <ஆள்-+இல் neg.+. 1. See ஆள்வாரிலிமாடு. 2. Cow or bull belonging to a temple; கோயில் மாடு. (W.)

ஆள்வாரிலிமாடு āḷvār-ili-māṭu, *n.* <id. +id.+. Straying cattle; பட்டிமாடு. *ஆள்வாரிலி மாடானேனே* (திருவாச. 21, 7).

ஆளம் āḷam, *n.* Elaboration of a tune; ஆலாபனம். *வண்டினங்கள் ஆளம்வைக்கு மரங்கமே* (திவ். பெரியாழ். 4, 8, 6).

ஆளரவம் āḷ-aravam, *n.* <ஆள்+. Noise of people moving about; மனித சஞ்சாரத்தா லுண்டாகுஞ் சந்தடி. *ஆளரவஞ் சற்றே யடங்கியபின்* (பதம். தென்றல்விடு. 122).

ஆளல் āḷal, *n.* cf. ஆரல். A kind of fish; மீன்வகை. *கோளையாள லொஞ்சான் பஞ்சான்* (குருகூர்ப்பள்ளு, பக். 7).

ஆளறுதி āḷ-a-ṟuti, *n.* <ஆள்+. Solitude; தனிமை. *இக்காமநோய்க்குத் துணையாவதோர் ஆளறுதியிலே* (கலித். 144, உரை.)

ஆளன் āḷaṉ, *n.* <ஆள்-. 1. Slave; அடிமை. *ஆளராய்த் தொழுவாரு மமரர்கள்* (திவ். திருவாய். 9, 3, 10). 2. The proprietor of a hereditary share in a village; கிராமத்தில் பரம்பரையாகப் பாகவுரிமை யுள்ளவன். (R. T.)

ஆளி[1] āḷi, *n.* 1. Bundle; சிறுமூட்டை. (W.) 2. Slipperiness; வழுக்கல். (நாமதீப.)

ஆளி[2] āḷi, *n.* <*āli*. (நாநார்த்த.) 1. Female companion; பாங்கி. 2. Honest thought; சுத்தக் கருத்து. 3. Row; ஒழுங்கு. 4. Bridge; பாலம். 5. Uselessness; பயனின்மை.

ஆளிட்டான்காசு āḷiṭṭāṉ-kācu, *n.* < ஆள் + இடு- + . An ancient coin; பழைய நாணய வகை. (பணவிடு. 115.)

ஆளுங்கணம் āḷuṉ-kaṇam, *n.* < ஆள்- + . Governing body, as of a village; ஊரையாளுஞ் சபை. (T. A. S. iv, 24.)

ஆளுடையதேவர் āḷ-uṭaiya-tēvar, *n.* < ஆள் + . St. Tiruñāṉa-sambandar; திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். (I. M. P. Tp. 31.)

ஆளுடையநம்பி āḷ-uṭaiya-nampi, *n.* < id. + . St. Sundarar; சுந்தரமூர்த்திநாயனார். ஆளுடையநம்பி ஸ்ரீபுராணம் கேட்டருளாநிற்க (S. I. I. v, 494).

ஆளுடையவரசு āḷ-uṭaiya-v-aracu, *n.* < id. + . St. Tiru-nāvukkaracu; திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

ஆளெழுத்துச்சேலை āḷ-eḻuttu-c-cēlai, *n.* < id. + எழுத்து + . A kind of saree with figures worked out in it; சித்திரமெழுதிய சேலைவகை. ஆளெழுத்துச் சேலையிலே யாறேழு (விறலிவிடு. 672).

ஆளையடிச்சான் āḷai-y-aṭiccāṉ, *n.* < id. + அடி-. Tamarind; புளியமரம். (பச். மூ.)

ஆற்கந்திதம் āṟkantitam, *n.* < *āskandita*. A pace of horse; குதிரைநடைவகை. (சுக்கிரநீதி, 72.)

ஆற்பணம் āṟpaṇam, *n.* perh. அர்ப்பணம். Liking; பிரீதி. (நாமதீப.)

ஆற்பனேபதம் āṟpaṉēpatam, *n.* < *ātmanēpada*. A kind of verbs in Sanskrit; வடமொழி வினைவகை. (பி. வி. 36.)

ஆற்போடம் āṟpōṭam, *n.* < *āsphoṭa*. Mussel shell creeper; காக்கணம். (நாமதீப.)

ஆற்போதம்[1] āṟpōtam, *n.* < *āsphōta*. Maddar; எருக்கு. (நாநார்த்த.)

ஆற்போதம்[2] āṟpōtam, *n.* < *āsphōtā*. (நாநார்த்த.) 1. *Viṣṇukkirānti*, a medicinal plant; விஷ்ணுக்கிராந்தி. 2. Wild jasmine; காட்டு மல்லிகை.

ஆற்றங்கரைத்தேவை āṟṟaṅkarai-t-tēvai, *n.* < ஆற்றங்கரை + . A kind of tax; வரி வகை. (Pudu. Insc. 399.)

ஆற்றடம்பு āṟṟaṭampu, *n.* < ஆறு + . A kind of hare-leaf; அடம்புவகை. (R.)

ஆற்றல் āṟṟal, *n.* < ஆறு-. Leisure; சாவகாசம். எந்தக்காரியத்தையும் ஆற்றலிலே செய்ய வேண்டும். *Tinn.*

ஆற்றாச்சண்டி āṟṟā-c-caṇṭi, *n.* < id. + ஆ neg. + . Importunate beggar; வறுமையால் விடாது பிச்சைகேட்பவன். (W.)

ஆற்றுக்காலேரி āṟṟukkāl-ēri, *n.* < ஆற்றுக்கால் + . Tank fed by a water-course from a river; ஆற்றிலிருந்து பிரியுங் கால்வாய் நீரால் நிரம்பும் ஏரி. (W. G.)

ஆற்றுக்குலை āṟṟu-k-kulai, *n.* < ஆறு + . 1. River bank; ஆற்றின்கரை. (S. I. I. iv, 167.) 2. A petty cess; வரிவகை. (S. I. I. v, 241.)

ஆற்றுக்கொடி āṟṟu-k-koṭi, *n.* < id. + . Colocynth; பேய்க்கொம்மட்டி. (சங். அக.)

ஆற்றுப்பாட்டம் āṟṟu-p-pāṭṭam, *n.* < id. + . An ancient tax; வரிவகை. (S. I. I. v, 365.)

ஆற்றுமரி āṟṟumari, *n.* < id. + . See ஆற்றுக்கொடி. (பச். மூ.)

ஆற்றுமுள்ளங்கி āṟṟu-muḷḷaṅki, *n.* < id. + . A kind of carrot; முள்ளங்கிவகை. (சங். அக.)

ஆறு āṟu, *n.* Front, entrance, as of a house; தலைக்கடை. (அக. நி.)

ஆறுகண்டி āṟukaṇṭi, *n.* < E. *organdie*. A kind of fine cloth; மெல்லிய துணிவகை. (மதி. களஞ். iii, 130.)

ஆறுபரியான் āṟu-pariyāṉ, *n.* < ஆறு + . (நாமதீப.) 1. Ascending node; இராகு. 2. Descending node; கேது.

ஆன்மபூ āṉma-pū, *n.* < *ātma-bhū*. (நாநார்த்த.) 1. Kāma; மன்மதன். 2. Brahmā; பிரமன்.

ஆன்மயோனி āṉma-yōṉi, *n.* < *ātma-yōni*. See ஆன்மபூ. (நாநார்த்த.)

ஆன்மவீரன் āṉma-vīraṉ, *n.* < *ātma-vīra*. (நாநார்த்த.) 1. Strong man; விறலோன். 2. Brother-in-law; மைத்துனன். 3. Son; புத்திரன். 4. Learned man; கற்றோன்.

ஆன்மா āṉmā, *n.* < *ātmā* nom. sing. of *ātman*. (நாநார்த்த.) 1. Effort; முயற்சி. 2. Courage; தைரியம். 3. Mind; மனம். 4. Knowledge; wisdom; அறிவு. 5. Body; உடல். 6. Supreme soul; பரமான்மா. 7. Wind; வாயு. 8. Nature; இயல்பு. 9. Sun; சூரியன். 10. Agni; அக்கினி.

ஆன்மாதீனன் āṉmātīṉaṉ, *n.* < *ātmādhīna*. (நாநார்த்த.) 1. See ஆன்மவீரன், 2, 3, 4. 2. One who is the basis or supporter of life; பிராணதாரன்.

ஆன்றவர் āṉṟavar, *n.* < சால்-. (நாநார்த்த.) 1. Great men; பெரியோர். 2. Men of character; பண்புள்ளோர்.

ஆனகம்[1] āṉakam, *n.* Kalpaka tree; கற்பகம். (அக. நி.)

ஆனகம்[2] āṉakam, *n.* < *ānaka*. Rumble of a cloud; மேகமுழக்கம். (நாநார்த்த.)

ஆனதம் āṉatam, *n.* (Jaina.) A mythological world; சைனரது கற்பலோகங்களுள் ஒன்று. (தக்கயாகப். 18, உரைக்குறிப்பு, பக். 265.)

ஆனது āṉatu, *part.* < ஆ-. An expletive attached to nouns in the nominative case; எழுவாய்ச்சொல்லுருபு. *வேகமானது மேற்செல்ல* (பெரியபு. கண். 105).

ஆனந்தகரந்தம் āṉanta-karantam, *n.* < ஆனந்தம் +. Southern wood; மருக்கொழுந்து. (சங். அக.)

ஆனந்தகுறுவை āṉanta-kuṟuvai, *n.* perh. id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

ஆனந்தலகரி āṉanta-lakari, *n.* < id. +. A Sanskrit work of Śaṅkarācārya, rendered into Tamil by Vīrai-k-kavirācapaṇṭitar; சங்கராசாரியர் வடமொழியிலியற்றியதும் வீரைக்கவிராசபண்டிதர் தமிழில் மொழிபெயர்த்ததுமான ஒரு நூல்.

ஆனந்தான்மவாதி āṉantāṉmavāti, *n.* < *ā-nanda* +. (Śaiva.) Person who holds that the salvation lies in the soul attaining bliss; ஆன்மா ஆனந்தமடைவதே மோக்ஷமென்று வாதிப்பவன். (முத்திநிச்சயம்.)

ஆனந்தி[1] āṉanti, *n.* < *ānandī*. 1. Pārvatī; பார்வதி. (W.) 2. The river Tāmiraparuṇi; தாமிரபருணியாறு. (நாமதீப.)

ஆனந்தி[2] āṉanti, *n.* < *ānandin*. One who experiences bliss; ஆனந்த முடையவன். *அங்குரு வகற்றி நின்ற ஞனந்தியாக வேந்தன்* (மகாராஜா துறவு, 61).

ஆனந்தி[3] āṉanti, *n.* cf. ஆனந்தம். Galangal; அரத்தை. (சங். அக.)

ஆனர்த்தகம் āṉarttakam, *n.* < *ānartaka*. (நாநார்த்த.) 1. Battle; போர். 2. Theatre; நாடகசாலை. 3. A country; ஓர் தேசம். 4. The people of Āṉarttakam; ஆனர்த்தகதேசத்துச் சனம்.

ஆனவர் āṉavar, *n.* < ஆன். Shepherds; இடையர். (அக. நி.)

ஆனவாள் āṉavāḷ, *n.* [T. *ānavālu*.] State officer managing a temple; கோயிற் காரியங்களை நடத்திவைக்கும் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தன். (S. I. I. iv, 88.)

ஆனா āṉā, *n.* cf. நுணா. Indian mulberry; மஞ்சணாறி. (பச். மூ.)

ஆனாகம் āṉākam, *n.* < *ānāha*. (நாநார்த்த.) 1. Length; நீட்சி. 2. A disease of the stomach; வயிற்றுப்பொருமல் வியாதி.

ஆனாங்குருவி āṉāṅkuruvi, *n.* A kind of bird; குருவிவகை. (T. C. M. ii, 2, 632.)

ஆனாயகலை āṉāya-kalai, *n.* < *ānāya* +. Cellular tissue; கண்ணறைத்தசை. (W.)

ஆனாயம் āṉāyam, *n.* < *ānāya*. Air-cell; வாயுக்கண்ணறை. (W.)

ஆனி āṉi, *n.* Magnesium sulphate; இந்துப்பு. (பச். மூ.)

ஆனியம் āṉiyam, *n.* Black cumin; கருஞ்சீரகம். (பச். மூ.)

ஆனு-தல் āṉu-, 5 *v. tr.* To quit, abandon; நீங்குதல். (நாமதீப.)

ஆனை āṉai, *n.* Mountain ebony; ஆத்தி. (பச். மூ.)

ஆனைக்கசடன் āṉai-k-kacaṭaṉ, *n.* prob. ஆனை +. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

ஆனைக்கன்று āṉa-k-kaṉṟu, *n.* < id. +. (பச். மூ.) 1. Country fig; அத்தி. 2. Mountain ebony; ஆத்தி.

ஆனைக்குருகு āṉai-k-kuruku, *n.* *Aṉṟil* bird; அன்றில். (நாமதீப.)

ஆனைக்குழி āṉai-k-kuḻi, *n.* < ஆனை +. Kheda; யானைபிடிக்குமிடம். *Loc.*

ஆனைச்சப்பரம் āṉai-c-capparam, *n.* < id. +. Howdah; அம்பாரி. (W.)

ஆனைச்சிலந்தி āṉai-c-cilanti, *n.* < id. +. A kind of scabby disease; புண்கட்டிவகை. (W.)

ஆனைச்செவியடி āṉai-c-cevi-y-aṭi, *n.* < id. + செவி +. A prickly-leaved plant; பூடுவகை. (W.)

ஆனைசேனை āṉai-cēṉai, *n.* < id. +. Abundance; மிகுதி. (W.)

ஆனைத்தேர் āṉai-t-tēr, *n.* perh. id. +. Ashy babool; விடத்தேர். (L.)

ஆனைநெருஞ்சி āṉai-neruñci, *n.* < id. +. Bristly trifoliate vine; புளிநறளை. (சங். அக.)

ஆனையடிச்செங்கல் āṉai-y-aṭi-c-ceṅkal, *n.* < id. + அடி +. A kind of circular brick, used for pillars; வட்டமான செங்கல். *தூண்கட்ட ஆனையடிச்செங்கல் வேண்டும்.*

ஆனையோசை āṉai-y-ōcai, n. <id.+. The fourth note of the gamut; உழை. (நாமதீப.)

ஆனைவசம்பு āṉai-vacampu, n. <id.+. Galangal; அரத்தை. (பச். மூ.)

ஆனைவணங்கி āṉai-vaṇaṅki, n. <id.+. *Peruneruñci*, a small plant; பெருநெருஞ்சி. (சங். அக.)

ஆனைவேக்கட்டான் āṉaivēkkaṭṭāṉ, n. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

ஆஸ்தானஸந்தோஷி āstāṉa-santōṣi, n. <*āsthāna*+. Buffoon; விகடன். (W.)

ஆஸ்திவந்தன் āsti-vantaṉ, n. <ஆஸ்தி +. Rich man; பணக்காரன். (மதி. களஂ. ii, 81.)

ஆஸ்ரவம் āsravam, n. <*ā-srava*. 1. Flowing; நீர்முதலியன பாய்கை. 2. (Jaina.) The inflow of Karma; கருமம் வந்தடைகை. (மேருமந். 97, உரை.)

ஆஸக்தி āsakti, n. <*ā-sakti*. 1. Attachment; பற்று. புண்ணியத்தில் ஆஸக்தியுமில்லை பாபத்தில் பயமுமில்லை (தென். இந். க்ஷேத். பக். 294). 2. Enthusiasm; ஊற்றம். அவனுக்குப் படிப்பில் ஆஸக்தி யில்லை.

ஆஸன்னகாலம் āsaṉṉa-kālam, n. <*ā-sanna*+. Hour of death; மரணசமயம். *Brāh.*

இ

இ i, n. (Astrol.) Letter representing owl, in *pañca-paṭci;* பஞ்சபட்சிகளுள் ஆந்தையைக் குறிக்கும் எழுத்து. (பிங.)

இக்குகந்தை ikku-kantai, n. <*ikṣu-gandhā*. (நாநார்த்த.) 1. Water thorn; நீர்முள்ளி. 2. Cowthorn; நெருஞ்சி. 3. Wild sugar-cane; நாணல். 4. *Veḷḷiṟil*, a plant; வெள்ளிறில்.

இக்குவாகு ikkuvāku, n. <*ikṣvāku*. Konkany resin; குந்துருக்கம் பிசின். (நாநார்த்த.)

இக-த்தல் ika-, *12 v. tr.* (அக. நி.) To beat; புடைத்தல்.—*intr.* 1. To become hard; to mature; காழ்த்தல். 2. To be close together, to crowd; நெருங்குதல்.

இகத்தாளம் ikattāḷam, n. cf. எகத்தாளம். Mockery; பரிகாசம். *Loc.*

இகன்மகள் ikaṉ-makaḷ, n. <இகல்+. Durgā; துர்க்கை. இகன்மக ளேயைகளிறு (தக்கயாகப். 170).

இகு-த்தல் iku-, *11 v. tr.* Caus. of இகு-. 1. To stop; to prevent; to hinder; மறித்தல். (நாநார்த்த.) 2. To leap, jump; தாண்டுதல். (நாநார்த்த.) 3. To throw; எறிதல். (நாநார்த்த.) 4. To cause pain or affliction; துன்புறுத்துதல். (நாநார்த்த.) 5. To wipe; to clean; துடைத்தல். (அக. நி.)

இகுரி ikuri, n. (அக. நி.) 1. Boat, ship; மரக்கலம். 2. Custom, usage; வழக்கு.

இங்கம் iṅkam, n. <*iṅga*. 1. Implied idea; குறிப்பு. (நாநார்த்த.) 2. Mannerism; அங்கசேட்டை. (நாநார்த்த.) 3. Moveable things; ஜங்கமப்பொருள். (நாநார்த்த.) 4. Knowledge, intelligence; அறிவு. (சேதுபு.)

இங்காலம் iṅkālam, n. <T. *iṅgālamu*. Carbon; கரி. (விவ. ரசா. 10.)

இங்காலாமிலம் iṅkālāmilam, n. <இங்காலம்+. Carbonic acid; கரிவாயு. (விவ. ரசா. 6.)

இங்கித்தை iṅkittai, *adv.* <இங்கு. cf. இங்குத்தை. Here; இவ்விடத்தில். இங்கித்தை வாழ்வும் (திருமந். 2117).

இங்கிதம் iṅkitam, n. <*iṅgita*. (நாநார்த்த.) 1. Going; போகை. 2. Sexual intercourse; புணர்ச்சி.

இங்கிற்றி iṅkiṟṟi, n. See இங்குத்தி. எல்லாந் துறந்துவிட்ட திங்கிற்றி (பஞ்ச. திருமுக. 580).

இங்குசுக்காண்டான் iṅkucukkāṇṭāṉ, n. <*ikṣugandhā*. White long-flowered nail-dye; நீர்முள்ளி. (W.)

இங்குத்தி iṅkutti, n. A term of respect; ஒரு மரியாதைச்சொல். (சரவண. பணவிடு.)

இங்குதி iṅkuti, n. <*iṅgudī*. A medicinal tree, *Terminalia catappa;* மரவகை. (சுக்கிரநீதி, 228.)

இங்குலிகம் iṅkulikam, n. <*hiṅgulī*. Redness; சிவப்பு. (நாநார்த்த.)

இங்குளி iṅkuḷi, n. <*hiṅgu*. Asafoetida; பெருங்காயம். இங்குளி வாங்குங் கலம்போல (சி. போ. 10, 2, 3).

இச்சிச்சிச்செனல் iccicciccenal, n. Onom. expr. of scaring away birds, etc.; புள் முதலியவற்றை வெருட்டும் ஒலிக்குறிப்பு. காக்கைதனை யெய்யக் கோலில்லாமல் இச்சிச்சிச்சென்றுனே (பெருந்தொ. 1424).

இச்சியை icciyai, n. <*ijyā*. (நாநார்த்த.) 1. Gift; offering; கொடை. 2. Sacrifice; யாகம். 3. Worship; பூசனை.

இச்சை iccai, *n.* (அக. நி.) 1. cf. மிச்சை. Ignorance; spiritual ignorance; அஞ்ஞானம். 2. Lying, uttering falsehood; பொய்கூறுகை.

இசடு icaṭu, *n.* < அசடு. Scab; பொருக்கு. (யாழ். அக.)

இசுசன்னி icu-caṉṉi, *n.* < இசிவு+. Convulsions, fits; இசிவுசன்னி. இசுசன்னி கண்டவரும் இம்சைகள் தாண்டிடுவார் (ஆதியூரவதானி. 76).

இசும்பு icumpu, *n.* < அசும்பு. *Loc.* 1. Percolation of water; நீர்க்கசிவு. 2. Sesamum seeds ground into a pulp; எட்கசிவு.

இசுமு icumu, *n.* < U. *ism.* Village servant; கிராமவேலைக்காரன். (P. T. L. 180.)

இசை¹ icai, *n.* < இசை-. Bounty, liberality; வண்மை. (அக. நி.)

இசை² icai, *n.* prob. திசை. Cardinal points, direction; திசை. (அக. நி.)

இசை³-த்தல் icai-, *11 v. tr.* To join, unite; புணர்த்தல். (நாநார்த்த.)

இசைக்கிளை icai-k-kiḷai, *n.* < இசை+. (Mus.) Modes, of five kinds, viz., *āyattam, eṭuppu, uṟkirakam, cañcāram, iṭāyam;* ஆயத்தம் எடுப்பு உற்கிரகம் சஞ்சாரம் இடாயம் என்ற ஐவகை இசை. (பெரியபு. ஆனாய. 26, உரை.)

இசைக்குரற்குருவி icai-k-kuṟaṟ-kuruvi, *n.* < id. + குரல் +. Koel, the Indian cuckoo; குயில். *Pond.*

இசைகடன் icai-kaṭaṉ, *n.* < இசை- +. Vow made to a deity; நேர்த்திக்கடன். கோயி லுக்குப்போய் இசைகடன் முடித்து (எங்களூர், 41).

இசைகேடு icai-kēṭu, *n.* < id. +. cf. இசைவுகேடு. 1. Awkward predicament; எக்கச் சக்கம். இசைகேடாகக் காரியம் நடந்துவிட்டது. 2. Wrong position; தவறான நிலை. இசைகேடாகப் படுத்துக்கொண்டேன், சுளுக்கேறிவிட்டது. 3. Disorder, irregularity; ஒழுங்கின்மை. 4. Disagreement; incompatibility; பொருத்தமின்மை. *Pond.* 5. Damage; கேடு. (Pudu. Insc. 609.)

இசைபேதம் icai-pētam, *n.* < id. +. See இசைகேடு, 4. *Pond.*

இசையறு-த்தல் icai-y-aṟu-, *v. intr.* < இசை +. To distinguish by intonation; ஓசை வேறுபடப் பிரித்தல். இசையறுத்து உச்சரித்துக் காண்க (நன். 91, சங்கர.).

இசையாயிரம் icai-y-āyiram, *n.* < id. +. A panegyric, not now extant, consisting of 1000 verses sung in praise of the Chetti community by Ceyaṅkoṇṭār; செயங்கொண்டார் செட்டிமார் கள்மேல் ஆயிரம் பாடல்களாற் பாடிய நூல். (தமிழ் நா. பக். 42.)

இசையின்செல்வி icaiyiṉ-celvi, *n.* < id. +. The Goddess of Fame; புகழ்மகள். இசை யின்செல்வி எண்டிசைவளர்ப்ப (S. I. I. iv, 284).

இசையோர் icaiyōr, *n.* < id. The Gandharvas; கந்தருவர். இசையோர் தேய வியக்கம் (பெருங். மகத. 14, 267).

இசைவுக்குலைவு icaivu-k-kulaivu, *n.* < இசைவு +. Maladjustment; இசைவுகேடு. *Loc.*

இசைவுதீட்டு icaivu-tīṭṭu, *n.* < id. +. Deed of agreement; உடன்படிக்கைப் பத்திரம். (S. I. I. v, 371.)

இசைவுபிறழ்வு icaivu-piṟaḻvu, *n.* < id. +. (W.) 1. Disorder; ஒழுங்கின்மை. 2. Disagreement; இசைவுகேடு.

இசோப் icōp, *n.* < U. *hissāb.* Account; கணக்கு. (P. T. L.)

இஞ்சிப்பாகு iñci-p-pāku, *n.* < இஞ்சி +. A kind of ginger electuary; இஞ்சிலேகியவகை. (W.)

இஞ்சிப்பாவை iñci-p-pāvai, *n.* < id. +. Ginger, as bearing the shape of a doll; இஞ்சிக் கிழங்கு. (மலைபடு. 125, உரை.)

இஞ்சுசாரை iñcu-cārai, *n.* < *ikṣu-sāra.* Jaggery; வெல்லம். (R.)

இஞ்சே iñcē, *adv.* Here; இங்கே. (S. I. I. iii, 348.)

இட்சு iṭcu, *n.* < *ikṣu.* Sugar-cane; கரும்பு. காமதேவனது படையான . . . இட்சுசாபமும் (தக்க யாகப். 35, உரை).

இட்டகந்தம் iṭṭa-kantam, *n.* < *iṣṭa-gandha.* (நாநார்த்த.) 1. Agreeable smell; சுகந் தம். 2. A fragrant substance, *ēlavālukai;* ஏல வாலுகை.

இட்டடைச்சொல் iṭṭaṭai-c-col, *n.* < இட்டடை +. Foul word; தீச்சொல். இட்ட டைச்சொல் லார்பொறுப்பார் (பெருந்தொ. பக். 609).

இட்டதிட்டம் iṭṭa-tiṭṭam, *n.* < *iṣṭa-dṛṣṭa.* (Jaina.) The six *iṣṭam,* viz., *āptēṣṭam, ākamēṣṭam, camcārēṣṭam, mōkṣēṣṭam, pirattiyapiññāṉēṣṭam, karumapala-campantēṣṭam* and the three *tiruṣṭam,* viz., *lōka-p-piravirutti-tiruṣṭam, puruṣa-p-piravirutti-tiruṣṭam, cāstira-p-piravirutti-tiruṣṭam;* ஆப்தேஷ்டம் ஆகமேஷ்டம் சம்சாரேஷ்டம் மோக்ஷேஷ்டம் பிரத்தியபிஞ்ஞா

னேஷ்டம் கருமபலசம்பந்தேஷ்டம் என்னும் ஆறு இஷ்டங்களும் லோகப்பிரவிருத்திதிருஷ்டம் புருஷப் பிரவிருத்திதிருஷ்டம் சாஸ்திரப்பிரவிருத்திதிருஷ்டம் என்னும் மூன்று திருஷ்டங்களும். இட்டதிட்டமா மொன்பதிஞேடும் (மேருமந். 645).

இட்டம் iṭṭam, *n.* <*iṣṭa*. (நாநார்த்த.) 1. Purificatory ceremony; ஸம்ஸ்காரம். 2. Sacrifice; யாகம். 3. Yōga; யோகம்.

இட்டம்பண்ணு-தல் iṭṭam-paṇṇu-, *v. tr.* <இட்டம்+. To emancipate; அடிமைத் தனத்தை விலக்குதல். (W.)

இட்டவை iṭṭavai, *n.* cf. இடவை. Path, way; வழி. (அக. நி.)

இட்டளம் iṭṭaḷam, *n.* Gold; பொன். (பெரியபு. ஏயர்கோன். 133, உரை: செந். iii, 538.)

இட்டன் iṭṭaṉ, *n.* <*iṣṭa*. Venerable person; பூச்சியன். (நாநார்த்த.)

இட்டி iṭṭi, *n.* <*iṣṭi*. (நாநார்த்த.) 1. Epigrammatic verse; சங்கிரகச்செய்யுள். 2. Gift; கொடை. 3. Worship; பூசை. 4. Desire; longing; இச்சை.

இட்டிகை iṭṭikai, *n.* <இட்டி-மை. (W.) 1. Narrow way; இடுக்குவழி. 2. A mixture of wax, resin, etc.; கூட்டு மெழுகு.

இட்டு iṭṭu, *n.* <id. Smallness; சிறுமை. இட்டுவாய்ச்சுனைய (குறுந். 193).

இட்டுக்கொடு-த்தல் iṭṭu-k-koṭu-, *v. intr.* <இடு-+. To serve meat; புலாலுணவு படைத் தல். (R.)

இட்டுக்கொண்டுவா-தல் [இட்டுக் கொண்டுவருதல்] iṭṭu-k-koṇṭuvā-, *v. tr.* <id.+கொள்-+. To bring; to take along with; உடனழைத்துவருதல். செட்டியாரையு மிட்டுக் கொண்டுவாருங்கள் (பிரதாபசந். 67).

இட்டுநீர் iṭṭu-nīr, *n.* <id.+நீர். Water poured by the donor in the palms of the donee, in making a gift; தாரைவார்க்கும் நீர். *Loc.*

இட்டுப்புகுதல் iṭṭu-p-pukutal, *n.* <id.+. A kind of step in dance; தேசிக்குரிய கால்களுள் ஒன்று. (சிலப். 3, 14 பக். 90, கீழ்க்குறிப்பு.)

இட்டுவட்டி iṭṭu-vaṭṭi, *n.* <id.+வட்டி-. Vessel for serving rice; அன்னவட்டி. *Tinn.*

இட்டுறுதி iṭṭuṟuti, *n.* <id.+. Help in times of danger; ஆபத்கால வுதவி. (யாழ். அக.)

இட்டேறி iṭṭēṟi, *n.* prob. id.+ஏறு-. Cart-track; வண்டிப்பாதை. *Cm.*

இட்டேறு-தல் iṭṭēṟu-, *v. intr.* <id.+ id. *Colloq.* 1. To be achieved; கூடியதாதல். 2. To be sufficient; போதியதாதல்.

இடக்கர் iṭakkar, *n.* Being close and crowded; மிதூர்கை. (நாநார்த்த.)

இடக்கரிசை iṭakkaricai, *n.* <இடக்கர்+. (Pros.) A defect in versification; செய்யுட்குற்றத் தொன்று. (யாப். வி. 525.)

இடக்கால்வாத்துவாதனம் iṭakkāl-vāttu-v-ātaṉam, *n.* <இடக்கால்+. (Yōga.) A kind of yōgic posture; யோகாசனவகை. (தத்து வப். 108, உரை.)

இடகன் iṭakaṉ, *n.* <இடம். One who is on the left side; இடப்பக்கத்தவன். குடகர்க்கிடகர் (பெருந்தொ. 1005).

இடங்கசாலை iṭaṅka-cālai, *n.* <*ṭaṅka*+. Mint; அக்கசாலை. வேங்கடாத்திரி தேவமகாராஜய் யனுக்குத் திருவையாறு இடங்கசாலை பாலிக்கையில் (S. I. I. v, 224).

இடங்கட்டுக்கொம்பு iṭaṅ-kaṭṭu-k-kompu, *n.* <இடம்+. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (பெரியமாட். 16.)

இடங்கணம் iṭaṅkaṇam, *n.* <*ṭaṅkaṇa*. A country, one of 56 *tēcam*, q.v.; ஐம்பத்தாறு தேசங்களு ளொன்று. கன்னட மிடங்கணம் (திரு வேங்கட. 97).

இடங்கணி iṭaṅkaṇi, *n.* <*ṭaṅka*. Chisel; உளி. (W.)

இடங்கம் iṭaṅkam, *n.* <*ṭaṅka*. 1. A weight of 24 *iraṭṭi*, for weighing precious stones; இரத்தினம்நிறுக்க உபயோகப்படுவதும் 24 இரத்திகொண்டதுமான நிறைகல். (சுக்கிரநீதி, 189.) 2. Shovel; மண்தோண்டும் படை. (நாநார்த்த.) 3. Scabbard; வாளினுறை. (நாநார்த்த.) 4. Ankle; கணைக்கால். (நாநார்த்த.) 5. Borax; பொரிகாரம். (நாநார்த்த.) 6. Anger; கோபம். (நாநார்த்த.) 7. Pride, arrogance; கர்வம். (நாநார்த்த.) 8. Whetstone; கற்சாணை. (நாநார்த்த.)

இடங்கரம் iṭaṅkaram, *n.* Defilement from menses; மகளிர் சூதகத்தாலுண்டாந் தீட்டு. (W.)

இடங்கெட்டவன் iṭaṅ-keṭṭavaṉ, *n.* <இடம்+. (R.) 1. Wanderer; அலைபவன். 2. Dishonest man; அயோக்கியன்.

இடங்கேடு iṭaṅ-kēṭu, *n.* <id.+. 1. Banishment; நாடுகடத்துகை. (R.) 2. Awkward predicament; எக்கச்சக்கம். இடங்கேடாய்ச் சென்று சிக்கிக்கொண்டாய் சிறுபிள்ளாய் (தெய்வச். விறலி விடு. 373).

இடத்துய்த்தகறல் itattuyttakaral, *n.* <id.+உய்-+. (Akap.) Theme which describes the maid leaving the heroine alone to meet the hero, in the appointed place; தலைமகளை இடத்துய்த்த தோழி தலைமகன் எதிர்ப் படுவனென்று கருதித் தானீங்குந்தலைக் கூறும் அகத் துறை. (*களவியற்.* 73.)

இடத்துய்த்தல் itattuyttal, *n.* <id.+. (Akap.) Theme in which the maid indicates to the hero, the appointed place of meeting and then leads the heroine to that place; தோழி தலை மகற்கு இடங்காட்டி மீண்டுந் தலைமகளுழைச்சென்று அவளைத் தலைமகனின்றவிடத்துச் செலவிடுக்கும் அகத்துறை. (*களவியற்.* 72.)

இடத்துறை itatturai, *n.* prob. id.+. An ancient tax in money; சுவர்ணதாயவகை. (S. I. I. i, 81.)

இடது itatu, *adj.* <id. Left; இடப்புற மான. *Colloq.*

இடதுகைவெட்டு itatu-kai-vettu, *n.* prob. இடது+. A blemish in coin; நாணயக் குற்றவகை. (*சரவண. பணவிடு.* 67.)

இடபதரன் itapa-taran, *n.* <*Ṛṣabha-dhara.* A Rudra; உருத்திரர்களுள் ஒருவர். (*சி. போ. பா.* 2, 3, *பக்.* 212.)

இடபதீபம் itapa-tīpam, *n.* <*ṛṣabha*+. A kind of lamp waved before idols; கோயில் மூர்த்தியின் முன்பு எடுக்கும் அலங்காரதீபவகை. (*தமிழ்விடு.* 233.)

இடபம் itapam, *n.* <*ṛṣabha.* (*நாநார்த்த.*) 1. Must elephant; மதயானை. 2. Chief object; முக்கியப்பொருள். 3. (Mus.) One of the seven notes of the gamut; ஏழுசுரத் தொன்று. 4. Ear-hole; செவித்துளை. 5. cf. இடபி. A shrub; ஓர் பூண்டு.

இடபன் itapan, *n.* <*Ṛṣabha.* A Rudra; உருத்திரர்களுள் ஒருவர். (*சி. போ. பா.* 2, 3, *பக்.* 212.)

இடபி itapi, *n.* <*ṛṣabhī.* (*நாநார்த்த.*) 1. Cowhage; பூனைக்காலி. 2. A woman with masculine features; ஆண்வடிவப் பெண். 3. Widowhood; கைம்மை.

இடம் itam, *n.* <இடு-. Sign of the zodiac; இராசி. (*நாநார்த்த.*)

இடம்பகம் itampakam, *n.* Devil; பேய். இடம்பக மகளிவள் (*நீலகேசி,* 64).

இடம்புரி itampuri, *n.* <இடம்+. A medicinal plant; பூடுவகை. (W.)

இடம்பெறவிருத்தல் itam-pera-v-iru-, *v. intr.* <id.+. To give audience in the audience hall; ஓலக்கமிருத்தல். இடம்பெறவிருந்த நல்லிமயத்துள் (*திவ். பெரியதி.* 1, 2, 1).

இடமயக்கம் ita-mayakkam, *n.* <id.+. 1. (Pros.) A fault in poetry, which consists in the ascription of a wrong place of origin to natural products; ஒன்றற்குரிய உரிப்பொருளைப் பிறிதோரிடத்திற்குரியதாகக் கூறும் இடமலைவு. (W.) 2. (Gram.) A defect which consists in the wrong use of persons; ஓரிடத்திற்குரியதை மற்றோரிடத்ததாகக் கூறும் இலக்கணவழு. (*நன்.* 374, *மயிலை.*)

இடமற்றபிள்ளை itamarra-pillai, *n.* <id. +அறு-+. Child without inheritance or fortune; பாக்கியமற்ற பிள்ளை. (W.)

இடவன் itavan, *n.* <இட-. Anything split or cloven; பிளக்கப்பட்ட பொருள். (W.)

இடாக்குத்தர் itākkuttar, *n.* <E. Doctor; physician; ஆங்கில முறையைப் பின்பற்றும் வைத்தியர். (J.)

இடாதனம் itātanam, *n.* <*idā*+*āsana.* (Śaiva.) A yōgic posture; யோகாசனவகை. *நாகத்தமிடாதனமும்* (*தத்துவப்.* 107).

இடாயம் itāyam, *n.* (Mus.) One of five *icai-t-turai*, q.v.; இசைத்துறை ஐந்தனுள் ஒன்று. (*பெரியபு. ஆனாய.* 26.)

இடால் itāl, *n.* <Persn. *davāl.* Sword; கத்தி. *கண்டகோடாரியைப்போல் வந்து வெள்ளைப் பக்கறை யிடாலினுன்* (*விறலிவிடு.* 49).

இடாவு itāvu, *n.* <*idā.* *Iṭaikalai*, the breath inhaled through the left nostril; இடைகலை. இடாவு பிஙகலையா னைய (*கம்பரா. மிதிலை.* 130).

இடி[1] iti, *n.* <*ida.* Fire; அக்கினி. இடியிருந் தகட் பதிஞெரீசர் (*தக்கயாகப்.* 353).

இடி[2] iti, *n.* <இடி-. Word of admonition; உறுதிச்சொல். (*அக. நி.*)

இடி[3] iti, *n.* <*idikka.* Ram, he-goat; ஆட்டுக்கிடாய். (*அக. நி.*)

இடிக்கடை itikkatai, *n.* See இடுக்கடி. *Loc.*

இடிகொம்பு iti-kompu, *n.* <இடி-+. Small mortars set into a pole, used in pyrotechny; கழியில் அடித்துள்ள அதிர்வேட்டுக் குழாய். (W.)

இடிச்சக்கை iti-c-cakkai, *n.* <id.+. Tender jack fruit; பலாப்பிஞ்சு. *Nāñ.*

இடிச்சொல் iti-c-col, *n.* <இடி+. See இடி[2]. இடிச்சொற் பொறுஅ விலக்கண வினையர் (*பெருங். உஞ்சைக்.* 38, 345).

இடிசல் iṭical, *n.* <இடி-. 1. Dilapidation; ruin; அழிவு. *கோயில் இடிசலாய்க் கிடக்கிறது. Loc.* 2. Broken rice; நொய்யரிசி. *Colloq.*

இடிசாந்து iṭi-cāntu, *n.* <இடி-+. Pounded mortar-lime; இடித்துத் துவைத்த சுண்ணம்பு. *Loc.*

இடிசாபம் iṭi-cāpam, *n.* <id.+. Evil hour; இடிசாமம். *இடிசாபமான குறையோ* (*மஸ்தான்.* 124).

இடிதலைநோய் iṭi-talainōy, *n.* <id.+. A disease; நோய்வகை. (*கடம்ப. பு. இலீலா.* 149.)

இடிப்பு iṭippu, *n.* <id. Battle-cry; வீரகர்ச்சனை. *மல்ல ரிடிப்பினை மாறுகொண்டன வந்திக வேத்தவோ* (*கம்பரா. பள்ளி.* 17).

இடிபூரா iṭi-pūrā, *n.* <id.+. White sugar; வெள்ளைச்சர்க்கரை. *Mod.*

இடிம்பம் iṭimpam, *n.* <*ḍimbha.* (*நாநார்த்த.*) 1. Baby, small child; கைக்குழந்தை. 2. Misery; பெருந்துன்பம். 3. Spleen; மண்ணீரல். 4. Egg of birds; பறவை முட்டை. 5. Castor plant; ஆமணக்கு.

இடிமாந்தம் iṭi-māntam, *n.* <இடி-+. False accusation; பொய்யான குற்றச்சாட்டு. *Loc.*

இடிமீன் iṭi-mīn, *n.* prob. இடி+. A fish; மீன்வகை. *Pond.*

இடிமேலிடி iṭi-mēl-iṭi, *n.* <id.+. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றம். (*பெரியமாட்.* 20.)

இடியம்பு iṭi-y-ampu, *n.* <இடி-+. See இடிகோம்பு. (W.)

இடுக்கடி iṭukkaṭi, *n.* <இடுக்கு+. Distress; துன்பம். *Colloq.*

இடுக்காஞ்சட்டி iṭukkāñ-caṭṭi, *n.* <id.+ஆ-+. Bowl of a lamp, made of clay; விளக்குத்தகழி. *Tinn.*

இடுக்கிச்சட்டம் iṭukki-c-caṭṭam, *n.* <இடுக்கி+. Cleat; கம்பிச்சட்டம். *Mod.*

இடுக்குப்பாளை iṭukku-p-pāḷai, *n.* <இடுக்கு-+. Palmyra tree for drawing sweet toddy; பதநீர் இறக்கும் பனை. (*வை. மூ.*)

இடுக்குப்பொட்டணி iṭukku-p-poṭṭaṇi, *n.* <id.+. Vessel or bag carried under the armpit; கக்கப்பாளம். (*யாழ். அக.*)

இடுக்குமரம் iṭukku-maram, *n.* <id.+. A kind of oil-press; செக்குவகை. (W.)

இடுக்குவார்கைப்பிள்ளை iṭukkuvār-kai-p-piḷḷai, *n.* <id.+. One who is easily led by others; எடுப்பார்கைப்பிள்ளை. *Loc.*

இடுகடை iṭu-kaṭai, *n.* <இடு-+. Front of a house, where alms are given; பிச்சையிடும் வீட்டுவாயில். (W.)

இடுகளி iṭu-kaḷi, *n.* <id.+. Must caused to an elephant by feeding it with the leaves of atis, etc.; அதிமதுரத்தழை முதலியவற்றை யானைக்கு இடுதலால் அதற்கு உண்டாம் மதம். *இடுகளியானை* (*பெருங். மகத.* 27, 145).

இடுகறல் iṭu-kaṟal, *n.* <id.+. Fuel; விறகு. (*நிகண்டு.*)

இடுகுறி iṭu-kuṟi, *n.* <id.+. A document by which paddy was entrusted to private individuals, to be stored up in their houses; முற்காலத்தில் நெல்லைச் சேமித்து வைக்கும்படியாக ஒருவரிடம் ஒப்புவிக்கும் பத்திரம். (Tr. Rev. N. iv, Glossary.)

இடுப்புக்கட்டு-தல் iṭuppu-k-kaṭṭu-, *v. intr.* <இடுப்பு+. To gird up one's loins, as for a fight; சண்டை பிடிக்க முந்துதல். *நீ சண்டைக்கு இடுப்புக்கட்டாதே* (*பெண்மதிமாலை. பக்.* 9).

இடுபலம் iṭupalam, *n.* cf. இசிபலம். Wild snake-gourd; பேய்ப்புடல். (*வை. மூ.*)

இடுபெயர் iṭu-peyar, *n.* <இடு-+. (Gram.) Radical or primitive noun; இடுகுறிப்பெயர். (*தொல். சொல்.* 174, *சேனா.*)

இடும்பர் iṭumpar, *n.* <இடும்பு. Rākṣasas; இராக்கதர். (*அக. நி.*)

இடுமம் iṭumam, *n.* prob. இடு-. cf. இடவன். Clod of mud or earth on which the potter rests his wheel; குயவன்சக்கரத்தைப் பூமியிற் பொருத்தற்கு இடும் மண்கட்டி. *Loc.*

இடுலி iṭuli, *n.* <*ḍuli.* Female turtle; பெண்ணாமை. (W.)

இடுவல் iṭuval *n.* cf. இடவை. Way; வழி. *Tinn.*

இடுவை iṭuvai, *n.* cf. id. Lane; சந்து. *Loc.*

இடை[1] iṭai, *n.* prob. இடு-. 1. Time; பொழுது. (*குறிஞ்சிப்.* 137, *உரை.*) 2. Equity; நடுவுநிலை. *இடைதெரிந் துணரும் . . . காட்சி* (*பெரும்பாண்.* 445). 3. Difference; வேறுபாடு. *வாசவதத்தையொ டிடைதெரி வின்மையின்* (*பெருங். வத்தவ.* 6, 56).

இடை[2] iṭai, *n.* <*iḍā.* (*நாநார்த்த.*) 1. Svarga, heaven; சுவர்க்கம். 2. Cow; பசு. 3. Speech; வாக்கு.

இடைக்கட்டு iṭai-k-kaṭṭu, *n.* <எடை+. Balancing weight; சமன் செய்வதற்குரிய நிறை. *Loc.*

இடைக்கார் iṭaikkār, *n.* < இடை+. A kind of paddy; நெல்வகை. (*நாநார்த்த.*)

இடைக்குலநாதன் iṭai-k-kula-nātaṉ, *n.* < இடை + குலம் +. Kṛṣṇa; கிருஷ்ணன். (R.)

இடைகழி iṭaikaḻi, *n.* The Viṣṇu shrine at Tiru-k-kōvalūr; திருக்கோவலூர்த் திருமால் கோயில். *நீயுந் திருமகளுந் நின்றாயால் . . . கோவ லிடைகழியே பற்றி யினி* (*திவ். இயற். முதல்திருவந்.* 86).

இடைச்சம்பவம் iṭai-c-campavam, *n.* < இடை +. Chance, accident; தற்செயல். *Pond.*

இடைச்சீலை iṭai-c-cīlai, *n.* < id. +. Curtain; திரை. (R.)

இடைத்தீன் iṭai-t-tīṉ, *n.* < id. +. Lunch, light refreshments; சிற்றுண்டி. *Pond.*

இடைதல் iṭai-tal, *n.* < id. + prob. *தலம்.* Earth; பூமி. (*அக. நி.*)

இடைநிலை iṭai-nilai, *n.* < id. +. (Gram.) Occurrence of word or words as complementary to the subject or predicate in a sentence; எச்சமுதலியன கொண்டுமுடியுஞ் சொற்களினிடையில் ஏற்ற பிறசொல் வருகை. *எச்சொல் லாயினு மிடைநிலை வரையார்* (*தொல். சொல்.* 237).

இடைப்பூட்டு iṭai-p-pūṭṭu, *n.* < id. +. Girdle, belt; அரைக்கச்சு. (W.)

இடைபாடு iṭai-pāṭu, *n.* < id. +. *Nāñ.* 1. Business; அலுவல். 2. Business transaction; வியாபாரமுதலிய விஷயமாக இருவரிடை நிகழுஞ் செய்தி.

இடைமடு-த்தல் iṭai-maṭu-, *v. tr.* < id. +. To interpolate; இடைச்செருகுதல். *புன்சொலிற் றந்திடைமடுத்த கந்தி* (*பரிபா. பாயி.*).

இடைமுள் iṭai-muḷ, *n.* < id. +. (W.) 1. Small new eruption about a healing ulcer; புண்ணிலே தோன்றும் மறுமுள். 2. A kind of eruption; கரப்பான்வகை.

இடைமேடு iṭaimēṭu, *n.* < id. +. Field, parts of which are slightly higher in level than the surrounding parts; இடையிடையே சிறிது மேடான பாகமுள்ள வயல். (W.)

இடையறு-த்தல் iṭai-y-aṟu-, *v. tr.* < id. +. To cut through or divide, as an army; படை முதலியவற்றை ஊடறுத்துச்சென்று பிரித்தல். *வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப விடையறுத்து* (*மதுரைக்.* 725).

இடையன்கால்வெள்ளி iṭaiyaṉ-kāl-veḷḷi, *n.* perh. இடையன் + கால் +. The second *nakṣatra;* பரணி. (W.)

இடையாந்தரம் iṭai-y-āntaram, *n.* < இடை + *அந்தரம்.* Intermediate space or time; இடைப்பட்ட காலம் அல்லது இடம். *அந்த வேலை இடையாந்தரத்திலே கெட்டுப்போயிற்று.* (W.)

இடையீடு iṭai-y-īṭu, *n.* < இடையிடு-. Land, the ownership of which had been transferred from the state to a person; அரசாங்க வுரிமையாயிருந்து பிறருக்கு மாற்றப்பட்ட நிலம். *இக் கச்சம் பிழைப்போர் யில்லங்களுடைய இடையீடு அக நாழியைச் செலவிறுெடொக்கும்* (T. A. S. iii, p. 193).

இடையெடு-த்தல் iṭai-y-eṭu-, *v. tr.* < எடை +. (*ஈடு,* 10, 2, 5.) 1. To weigh; நிறுத்தல். 2. To determine, settle; நிச்சயித்தல்.

இடைவட்டை iṭai-vaṭṭai, *n.* < இடை +. That which is in the middle; நடுவிலுள்ளது. (S. I. I. viii, 232.)

இடைவாய் iṭaivāy, *n.* < எடை +. Degrees or marks upon a steelyard; கழுத்துக் கோலின் அளவுக்குறி யிடம். (R.)

இடைவு iṭaivu, *n.* < இடை-. (*யாழ். அக.*) 1. Defeat; தோல்வி. 2. Interspace; gap; நீக்கம். 3. Open space; வெளி.

இடைவெட்டுப்பேச்சு iṭai-veṭṭu-p-peccu, *n.* < இடை + வெட்டு +. Derision, ridicule; பரிகாசவார்த்தை. (W.)

இடோல் iṭōl, *n.* < Hindi. *ḍhōl.* A kind of drum; பறைவகை. (W.)

இடோலி iṭoli, *n.* < Hindi. *ḍōlī.* Litter; ஒருவகைச் சிவிகை. (W.)

இண்டனம் iṇṭanam, *n.* < *hiṇḍana.* (*நாநார்த்த.*) 1. Play; sport; கிரீடை. 2. Sexual intercourse; சுரதம். 3. Vehicle; வாகனம்.

இண்டிறுக்கெனல் iṇṭirukkeṉal, *n.* Onom. expr. of snoring; குறட்டைவிடுங் குறிப்பு. *இண்டிறுக்கென்னும் அனுகரணத்தாற் கொரக்கை விடுதலால்* (*நீலகேசி,* 375, *உரை*).

இண்டைச்சுருக்கு iṇṭai-c-curukku, *n.* < இண்டை +. Chaplet of flowers; மாலைவகை. (*பெரியபு. முருக.* 9.)

இணக்குப்பார்வை iṇakku-p-pārvai, *n.* < இணக்கு +. Decoy; பார்வைமிருகம். *இணக்குப் பார்வையிட்டு மிருகம் பிடிப்பாரைப்போலே ஸஜாதீயரைக்கொண்டே காரியங்கொள்வோ மென்று* (*ஆசாரிய. அவ. பக்.* 2).

இணகு iṇaku, *n.* < இணங்கு-. Simile; உவமை. *இணகிறந் ததன்றுபாசம்* (*ஞானா.* 45).

இணங்கற்பிஞ்சு iṇaṅkaṟ-piñcu, *n.* < இணங்கல் +. Two; இரண்டு. *Chetti.*

இணங்கு¹-தல் iṇaṅku-, 5 *v. intr.* To befriend; நட்புச்செய்தல். இனிச் சிவபத்தர்களோ டிணங்குக (சி. போ. 12, 2).

இணங்கு² iṇaṅku, *n.* < இணங்கு-. Comrade; நண்பினன்-ள். அவனது துணை அவனது இணங்கு என்பன துணைக்கிழமை (தொல். சொல். 80, சேனா.).

இணர்-தல் iṇar-, 5 *v. intr.* To pervade; வியாபித்தல். இணரு மவன்றன்னை யெண்ணல் (திருமந். 3035).

இணுக்கு iṇukku, *n.* Dirt, stain; அழுக்கு. (அக. நி.)

இணைக்கல்லை iṇai-k-kallai, *n.* < இணை +. A plate made of two leaves; இரண்டிலைகளால் தைக்கப்பட்ட கலம். (பெரியபு. கண்ணப்ப. 118.)

இணையடிகால் iṇai-y-aṭi-kāl, *n.* < id. +. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (பெரிய மாட். 18.)

இத்தண்ட ittaṇṭa, *adj.* So much; இத்தனை. *Tj.*

இத்தம் ittam, *n.* < இந்தம். Tamarind; புளி. (சங். அக.)

இத்தி itti, *n.* cf. இந்தி. Cat; பூனை. (அக. நி.)

இத்துமம் ittumam, *n.* < *idhma.* (நாநார்த்த.) 1. Spring season; வசந்தம். 2. Fuel; விறகு. 3. A kind of sacrificial fuel; ஒருவகைச் சமித்து. 4. Sexual desire; காமம்.

இத்துவரம் ittuvaram, *n.* < *idvara.* Bull; எருது. (சங். அக.)

இத்வரன் itvaraṉ, *n.* < *itvara.* (நாநார்த்த.) 1. Deceitful person; கயவன். 2. Evil person; தீயோன். 3. Traveller; வழிச்செல்வோன். 4. Destitute person; வறியன்.

இதக்கை itakkai, *n.* prob. இதழ் +. Integument on the top of a palmyra fruit; பனங்காயின் தலையிலுள்ள தோடு. (அகநா. 365.)

இதடக்கு itaṭakku, *n.* A part in jewels; அணியுறுப்புவகை (S. I. I. v, 272.)

இதடி itaṭi, *n.* Water; நீர். (பிங்.)

இதநானம் ita-nāṉam, *n.* prob. *hitā* +. Bathing the body with sacred ashes; ஆக்கினேய ஸ்நானம். (தத்துவப்பி. 46, உரை.)

இதம் itam, *n.* < *ita.* Knowledge; ஞானம். (நாநார்த்த.)

இதயவாசனை itaya-vācaṉai, *n.* < *hṛdaya* +. An ornament; அணிவகை. இலைப்பெரும்பூணு மிதயவாசனையும் (பெருங். இலாவாண. 19, 117).

இதரம் itaram, *n.* < *itara.* Lowness; கீழ்மை. (நாநார்த்த.)

இதரன் itaraṉ, *n.* < *itara.* 1. Ignorant person; பாமரன். (நாநார்த்த.) 2. Man of low caste; mean person; கீழ்மகன். (அக. நி.)

இதழ் itaḻ, *n.* A pasture weed; ஓரிதழ்த் தாமரை. (வை. மூ.)

இதழகலந்தாதி itaḻ-akal-antāti, *n.* < இதழ் + அகல்- +. (Pros.) A kind of *antāti* verse without labio-dentals or labials; நிரோட்டகவந்தாதி.

இதழலர்-தல் itaḻ-alar-, *v. intr.* < id. +. To open the lips; பேச வாய்திறத்தல். இதழலர்ந்திநின் றேர்மொழி யென்னுடன் மொழிவீர் (குலோத். கோ. 14).

இதளை itaḷai, *n.* < இதலை. Navel; கொப்பூழ். (சங். அக.)

இதாசனி itācaṉi, *n.* < *hitā* + *āsana.* Person who sits at ease, cross-legged; சுகாசனத்திலிருப்பவன். இதாசனியா யிருந்தேன் (திருமந். பாயி. 56).

இதி¹ iti, *n.* perh. *iti.* End; இறுதி. (அக. நி.)

இதி² iti, *n.* perh. *īti.* Devil; பேய். (அக. நி.)

இதை itai, *n.* Italian millet; தினை. குறவர் பன்மணி யரித்திதை விளைப்பன குறிஞ்சி (பெரியபு. திருக்குறிப்பு. 7).

இந்தம்வரம் intamvaram, *n.* < *indambara.* Blue Indian water-lily; நீலோற்பலம். (சங். அக.)

இந்தளம் intaḷam, *n.* prob. இந்தனம். Chafing dish, used for warming; தும்மட்டிச்சட்டி. இந்தளத்திலே தாமரை பூக்கையிலே (திவ். திருக்குறுந். 5, வ்யா.).

இந்தனம் intaṉam, *n.* < *indhana.* 1. See இந்தளம். (நாநார்த்த.) 2. Smoke; புகை. (அக. நி.)

இந்தி¹ inti, *n.* cf. இத்தி. Cat; பூனை. (W.)

இந்தி² inti, *n.* < Hind. *hindi.* Hindi language; ஹிந்திமொழி. *Mod.*

இந்திகை intikai, *n.* cf. இந்துகை. One of the five energies of *aparanātam,* q.v.; அபரநாத சத்திகளுள் ஒன்று. (சதாசிவரூ.)

இந்திரகாந்தச்சேலை intirakānta-c-cēlai, *n.* <*indra*+. A kind of saree; புடைவை வகை. (பஞ்ச. திருமுக. 1161.)

இந்திரகெந்தம் intirakentam, *n.* cf. இந்திரசுகந்தம். Indian sarsaparilla; நன்னாரி. (சித். அக.)

இந்திரதந்திரம் intira-tantiram, *n.* <*indra*+. Allurement; deception; இந்திர சாலம். (திருப்பு. 829.)

இந்திரதரு intirataru, *n.* <*indra-dru*. Arjuna; மருது. (சித். அக.)

இந்திரம் intiram, *n.* <*indra*. Indra's position or rank; இந்திரபதவி. *இந்திரத்தை யினி தாக வீந்தார்போலும்* (தேவா. 721, 8).

இந்திரரேயம் intirarēyam, *n.* cf. இந்திரேயம். A species of *pāvettai;* வெட்பாவட்டை. (பச். மூ.)

இந்திரலோகம் intira-lōkam, *n.* <*indra* +. The sixteen kinds of world, viz., *sautarumam, īcāṉam, saṉatkumāram, māhēntiram, piramam, piramōttaram, ilāntavam, kāpiṣṭam, cukkiram, mahācukkiram, catāram, sahasrāram, ānatam, pirāṇatam, āraṇam, accutam;* ஸௌதருமம் ஈசானம் ஸனத்குமாரம் மாஹேந்திரம் பிரமம் பிரமோத்தரம் இலாந்தவம் காபிஷ்டம் சுக்கிரம் மஹாசுக்கிரம் சதாரம் ஸஹஸ்ராரம் ஆநதம் பிராணதம் ஆரணம் அச்சுதம் எனப் பதினறுவகை உலகங்கள். (தக்கயாகப். பக். 265.)

இந்திரவர்ணப்பட்டு intira-varṇa-p-paṭṭu, *n.* <id.+*varṇa*+. A kind of silk saree; பட்டுப்புடைவைவகை. *இழையாயிரம் விலைப்பொன் இந்திரவர்ணப்பட்டாடை* (கோவ. க. 17).

இந்திரன் intiraṉ, *n.* <*indra*. (நாநார்த்த.) 1. The inner soul; அந்தராத்மா. 2. Sun; சூரியன்.

இந்திராக்கம் intirākkam, *n.* <*indrākṣa*. A curl or mark found below the ears of horses; குதிரைச்செவியினடியிற் காணப்படுஞ் சுழிவகை. (சுக்கிரநீதி, 314.)

இந்திராணம் intirāṇam, *n.* Five leaved chaste tree; நொச்சி. (சித். அக.)

இந்திராணி intirāṇi, *n.* <*indrāṇī*. A mode of sexual enjoyment; சுரதவகை. (நாநார்த்த.)

இந்திரி intiri, *n.* cf. இந்திரகெந்தம். Indian sarsaparilla; நன்னாரி.

இந்திரியவொழுக்கு intiriya-v-oḻukku, *n.* <இந்திரியம்+. Spermatorrhoea; இந்திரியந் தானே வெளிப்படும் நோய். (சு. வை. ர. 607.)

இந்திரை¹ intirai, *n.* <*indrā*. Seville orange; கடாரை. (நாநார்த்த.)

இந்திரை² intirai, *n.* <*indirā*. Yellow orpiment; அரிதாரம். (சங். அக.)

இந்து¹ intu, *n.* Indian black bear; கரடி. (அக. நி.)

இந்து² intu, *n.* prob. *indhana*. Charcoal; கரி. (அக. நி.)

இந்துகை intukai, *n.* See இந்திகை. (திருமந். 1266.)

இந்துளம் intuḷam, *n.* cf. இந்துள். Emblic myrobalan; நெல்லி. (வை. மூ.)

இப்படி ippaṭi, *n.* [T. *ibbadi.*] Penal assessment; தண்டத்தீர்வை. (R. T.)

இப்பம் ippam, *adv.* Corr. of இப்பவும். Now, at the present moment; இப்பொழுது. *Colloq.*

இப்பியை ippiyai, *n.* <*ibhyā*. (நாநார்த்த.) 1. Konkani resin; வெள்ளைக்குங்கிலியம். 2. Female elephant; பெண்யானை.

இப்போ ippō, *adv.* Corr. of இப்போது. See இப்பம்.

இம்பரர் imparar, *n.* <இம்பர். Beings of this world; இவ்வுலகத்தவர். *இம்பர ரேக்குறு மினிய புத்தமுது* (திருவாட்போக்கிப். இந்திரன்சாப. 6).

இம்புராவேர் impurā-vēr, *n.* cf. இம்பூறல் +. A root, used for dyeing scarlet; சாயவேர். *Loc.*

இம்மி immi, *n.* (அக. நி.) 1. Lie; பொய்ம்மை. 2. Sense; புலன்.

இமம் imam, *n.* <*hima*. (நாநார்த்த.) 1. Sandalwood; சந்தனம். 2. Cold; chilliness; சீதளம்.

இமழி imaḻi, *n.* cf. இபம். Elephant; யானை. (அக. நி.)

இமாமத் imāmat, *n.* <Arab. *imāmat*. The act of leading the prayers in a mosque; பள்ளிவாசலில் தியானத்தை ஆரம்பித்து நடத்துகை.

இமிலை imilai, *n.* cf. திமிலை. A kind of drum; ஒரு வாச்சியம். *தவில்கணம் பறைகாள மோடிமிலை* (திருப்பு. 220).

இமிழ்¹ imiḻ, *n.* <இமிழ்-. (அக. நி.) 1. Sweetness, pleasantness; இனிமை. 2. Melody; இசை.

இமிழ்²-த்தல் imil̲-, *11 v. tr.* cf. இமை-. To wink; சிமிட்டுதல். (நாநார்த்த.)

இமிழ்³-தல் imil̲-, *4 v. intr.* To abound; மிகுதல். உண்மகிழ் முவைகை பூக்க மிமிழ (பெருங். நர வாண. 7, 3).

இமிழி imil̲i, *n.* <இமிழ்-. Melody; இசை. (அக. நி.)

இமை-த்தல் imai-, *11 v. intr.* To sleep; தூங்குதல். பூணுகநோக்கி யிமையான் (கலித். 60).

இயக்கசத்துவம் iyakka-cattuvam, *n.* <இயக்கர்+. (Erot.) The natural disposition of a woman classed under the *yakṣa* type, one of *pattu-cattuvam*, q.v.; பத்துச்சத்துவங்களுள் இயக்கசாதிப் பெண்ணின் சத்துவம். (கொக்கோ. 4.)

இயக்கம் iyakkam, *n.* <இயங்கு-. *Mod.* 1. Propaganda; கிளர்ச்சி. 2. Movement; பிரசாரம். கூட்டுறவு இயக்கம்.

இயக்கன் iyakkan̲, *n.* <இயக்கு-. Leader; தலைமையாக நின்று நடத்துபவன். (கலித். 95, உரை.)

இயக்கு-தல் iyakku-, *5 v. tr.* Caus. of இயங்கு-. To conduct; நடத்திவருதல். இயக்கக் கடவுளுகவும் (S. I. I. i, 79).

இயக்குரோதம் iyakkurōtam, *n.* <*nyagrōdha*. Banyan tree; ஆல். (வை. மூ.)

இயங்கு-தல் iyaṅku-, *5 v. intr.* <இலங்கு-. To shine; ஒளிசெய்தல். (நாநார்த்த.)

இயங்குபடையரவம் iyaṅku-paṭai-y-aravam, *n.* <இயங்கு-+. (Puṟap.) Theme describing the uproar caused by the march of a besieging army; பகையரணை முற்றுதற்கெழுந்த படையின்செலவால் உண்டாம் ஆரவாரத்தைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 63.)

இயந்தா iyantā, *n.* <*yantā* nom. sing. of *yantṛ*. (நாநார்த்த.) 1. Mahout; யானைப்பாகன். 2. Driver of chariots, etc.; சாரதி.

இயந்திரம் iyantiram, *n.* <*yantra*. (நாநார்த்த.) 1. A kind of vessel or receptacle; பாண்டவகை. 2. Net; கண்ணி.

இயம் iyam, *n.* Fly; ஈ. (அக. நி.)

இயம்பல் iyampal, *n.* <இயம்பு-. (அக. நி.) 1. Word; சொல். 2. cf. அம்பல். Reproach; பழிமொழி.

இயம்பு-தல் iyampu-, *5 v. intr.* To call, as for help; கூப்பிடுதல். மடப்பிடி . . . நெடு வரை யியம்பும் (மலைபடு. 309, உரை).

இயமகாமாலை iyama-kāmālai, *n.* prob. இயமம்+. A kind of jaundice; காமாலைவகை. (தஞ். சரசு. iii, 122.)

இயமம் iyamam, *n.* <*yama*. Restraint; தடை. (நாநார்த்த.)

இயல்¹ iyal, *n.* <இயல்-. 1. Resemblance; சாயல். (நாநார்த்த.) 2. Greatness; பெருமை. இது தமிழ்முனிவன் வைகு மியறகு குன்றம் (கம்பரா. மீட்சிப். 174).

இயல்²(லு)-தல் iyal-, *3 v. tr.* To paint, draw; சித்திர முதலியன எழுதுதல். புதுவதியன்ற மெழுகுசெய் படமிசை (நெடுநல். 159).

இயல்பு iyalpu, *n.* <இயல்-. (Log.) One of ten methods of acquiring true knowledge; பிரமாணம் பத்தனுள் ஒன்று. (மணி. 27, 10.)

இயல்புகணம் iyalpu-kaṇam, *n.* <இயல்பு+. (Gram.) Vowels, nasals and semi-vowels; உயிர்க்கணம் மென்கணம் இடைக்கணங்கள். (தக்க யாகப். 602.)

இயல்புவிளி iyalpu-vil̲i, *n.* <id.+. (Gram.) Vocative case in which the noun is uninflected; ஈறுதிரியாது நிற்கும் விளிவேற்றுமை. (கலித். 80, உரை.)

இயல்வாகை iyalvākai, *n.* A species of unarmed brasiletto; பெருங்கொன்றை. (L.)

இயல்வாணர் iyal-vāṇar, *n.* <இயல்+. Poets; புலவர். இயல்வாணருக் களித்தான் (பெருந் தொ. 1348).

இயலசை iyal-acai, *n.* <id.+. (Pros.) A class of metrical syllables; நேரசை நிரையசைகள். இயலசை முதலிரண்டு (தொல். பொ. 318).

இயலொழுக்கம் iyal-ol̲ukkam, *n.* <id.+. (Jaina.) Right conduct; நல்லொழுக்கம். இணையில்லா வியலொழுக்க மிசைத்ததுநின் னிறைமையோ (பெருந்தொ. 167).

இயவம் iyavam, *n.* <*yava*. (நிகண்டு.) 1. A kind of grain; தானியவகை. 2. Paddy; நெல்.

இயவு iyavu, *n.* (அக. நி.) 1. cf. இயவை. Forest, jungle; காடு. 2. Village; ஊர்.

இயவுள் iyavuḷ *n*, Child; பிள்ளை. (அக. நி.)

இயவை iyavai, *n.* <*yava*. Dholl; துவரை. (பச். மூ.)

இயற்காட்சி iyar̲-kāṭci, *n.* <இயல்+. (Jaina.) Right faith; நற்காட்சி. பேதில்லா வியற் காட்சி யருளியது நின்பெருமையோ (பெருந்தொ. 167).

இயற்குணப்பெயர் iyar-kuṇa-p-peyar, *n.* <id.+. (Gram.) Noun denoting quality; தொழிலையன்றிப் பண்பேசுறிக்கும் பெயர். (நன். 269, மயிலை.)

இயற்பெயர் iyar-peyar, *n.* <id.+. (Gram.) Noun common to both *uyartiṇai* and *akriṇai;* விரவுப்பெயர். (தொல். சொல். 174, சேனா.)

இயற்றண்டம் iyarraṇṭam, *n.* <id.+. Ordinary fine; சாதாரண அபராதம். *காலேகால் காணம் இயற்றண்ட மிடப்பெறுவதாகவும்* (S. I. I. iv, 295).

இயற்றி iyarri, *n.* <இயற்று-. 1. Support; உதவி. *கைநிற்கும் பரிகர முண்டாயிருக்க இயற்றியில்லாதாரைப் போலே* (திவ். பெரியாழ். 5, 3, 6, வ்யா. பக். 574). 2. Skill; சாமர்த்தியம். (சூடா, 9, 1, 4, ஜீ.) 3. Qualification; யோக்கியதை. (சூடா, 9, 1, 4, ஜீ.) 4. High position; உச்சாயம். (சூடா, 9, 1, 4, ஜீ.)

இயறல் iyaral, *n.* <இயல்-. Final bliss; முத்தி. (அக. நி.)

இயன்ஞானம் iyaṉ-ñāṉam, *n.* <இயல்+. (Jaina.) Right knowledge; நன்ஞானம். *இருளில்லா வியன்ஞான மியம்புவ துன் னியல்பாமோ* (பெருந்தொ. 167).

இயாகதம் iyākatam, *n.* Common sesban; சிற்றகத்தி. (பச். மூ.)

இயை iyai, *n.* cf. இயைமே. Plantain; வாழை. (அக. நி.)

இயைந்துறை iyainturai, *n.* <இயை-+. (Budh.) Collection of several distinct objects; பலபொருள்களின் வரையறைப்பட்ட தொகுதி. (மணி. 30, 193.)

இயைபிலிசைக்குறி iyaipil-icai-k-kuri, *n.* <இயைபு+இல்+. Bracket; இடைப்பிறவரலாக வருஞ்சொற்களை யடைக்குங் குறிகள். (பாலபாடம்.)

இர் ir, *part.* 1. (Gram.) Suffix denoting second person plural; முன்னிலைப்பன்மை விகுதி. *வந்தனிர்.* 2. (Gram.) Suffix denoting third person plural; படர்க்கைப்பன்மை விகுதி. *கேளிர், பெண்டிர்.*

இரக்கம் irakkam, *n.* <இரங்கு-. Absorption; state of being engrossed; ஈடுபாடு. (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 10, வ்யா. பக். 696.)

இரங்கற்பா iraṅkarpā, *n.* <இரங்கல்+. Elegy; சாமகவி. *Mod.*

இரங்கு-தல் iraṅku-, 5 *v. intr.* 1. To speak; கூறுதல். *புலம்பெலாந் தீர்க்குவேமன் னென் றிரங்குபு* (கலித். 83). 2. To be absorbed, engrossed; ஈடுபடுதல். *இரங்குங் கூம்பும்* (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 10).

இரசக்கட்டி iraca-k-kaṭṭi, *n.* <இரசம்+. Cinnabar; பவளமனோசிலை. *Pond.*

இரசசுத்தி iraca-cutti, *n.* <id.+. Lead; ஈயம். (வை. மூ.)

இரசதநிமிளை iracata-nimiḷai, *n.* <*rajata* +. Bismuth of a white colour; வெள்ளிநிமிளை. (R.)

இரசதம் iracatam, *n.* <*rajata.* (நாநார்த்த.) 1. *Nakṣatra;* நட்சத்திரம். 2. Tusk of an elephant; யானைத்தந்தம். 3. Whiteness; white colour; வெள்ளை. 4. Garland of pearls; முத்துமாலை. 5. White mountain, silver mountain; வெண்மலை. 6. Gold; பொன். 7. Blood; இரத்தம்.

இரசதமணல் iracata-maṇal, *n.* <id.+. Sand containing silver; வெள்ளிகலந்த மணல். (W.)

இரசபாஷாணம் iraca-pāṣāṇam, *n.* <இரசம்+. A prepared arsenic; வைப்புப் பாஷாணவகை. (வை. மூ.)

இரசமுறி-த்தல் iraca-muri-, *v. intr.* <id.+. 1. To prepare mercury; பாதரசஞ் செய்தல். 2. To counteract mercurial poison in the body; உடம்பிலிருந்து பாதரச விஷத்தை நீக்குதல். (W.)

இரசல் iracal, *n.* perh. இளை-. Weakness, leanness; emaciated condition; இளைத்த தன்மை. *Loc.*

இரசவாதசாலை iracavāta-cālai, *n.* <*rasa* +*vāda*+. Laboratory; இரசாயனசாஸ்திர பரிசோதனை செய்யும் இடம். *Pond.*

இரசவைப்பு iraca-vaippu, *n.* <id.+. Any preparation of mercury, amalgam; இரசத்தாலாகிய மருந்துமுதலியன. (W.)

இரசனம்[1] iracaṉam, *n.* <*rasana.* (நாநார்த்த.) 1. Gold; பொன். 2. Silver; வெள்ளி. 3. Poison; விஷம். 4. Gum, paste; பிசின். 5. Fruit; பழம். 6. Decoction; கஷாயம். 7. Extract of leaves; இலைச்சாறு. 8. Sounding; ஒலிக்கை. 9. Food; உணவு. 10. Friendship; நேயம்.

இரசனம்[2] iracaṉam, *n.* <*radana.* Tooth; பல். (நாநார்த்த.)

இரசனி iracaṉi, *n.* <*rajanī.* Red cotton; செம்பஞ்சு. (நாநார்த்த.)

இரசனிமுகம் iracaṉi-mukam, *n.* <*rajanī-mukha.* The period of 1½ hours

before and after sunset; பிரதோஷகாலம். (வேதாரணியபு. பிரதக். 95, கீழ்க்குறிப்பு.)

இரசனை[1] iracaṉai, n. <racanā. (நாநார்த்த.) 1. A kind of array of troops; அணிவகை. 2. Stringing of garlands; மலர் முதலியவற்றைத் தொடுக்கை.

இரசனை[2] iracaṉai, n. <raśanā. A girdle of 16 strings; பதினறுகோவையுள்ள அரைப்பட்டிகையான காஞ்சி. (நாநார்த்த.)

இரசாலம் iracālam, n. <rasāla. (நாநார்த்த.) 1. Konkani resin; குந்துருப்பிசின். 2. Gum of the myrrh tree; போளம்.

இரசாலை iracālai, n. <rasālā. (நாநார்த்த.) 1. Harialli grass; அறுகு. 2. Curds mixed with sugar and spices; சம்பாரத்தயிர். 3. Tongue; நா. 4. *Vellīril*, a kind of plant; வெள்ளீறில்.

இரசிதம் iracitam, n. <rasita. (நாநார்த்த.) 1. Gilt; பொன்னின் பூச்சு. 2. That which makes noise; ஒலிசெய்வது. 3. Thunder-clap; இடிமுழக்கம்.

இரசேந்திரம் iracēntiram, n. <rasēndra. Philosopher's stone; பரிசவேதி. (W.)

இரசை iracai, n. <rasā. (நாநார்த்த.) 1. Worm-killer; பங்கம்பாளை. 2. Earth; பூமி. 3. Indian turnsole; ஆனைவணங்கி. 4. Italian millet; தினை. 5. Tongue; நா.

இரசோனகம் iracōṉakam, n. <rasōna. Garlic; வெள்ளுள்ளி. (சங். அக.)

இரஞ்சகம் irañcakam, n. Pan of a flint-lock gun; துப்பாக்கிக்காது. *Pond.*

இரஞ்சனம் irañcaṉam, n. <rañcana. Red sanders; செஞ்சாந்து. (நாநார்த்த.)

இரஞ்சனி irañcaṉi, n. <rañjanī. (நாநார்த்த.) 1. Manjeet; மஞ்சிட்டை. 2. Jaw; கவுள். 3. Indigo; அவுரி. 4. Wild croton, *Croton polyandrum*; கம்பில்லம்.

இரட்சணை iraṭcaṇai, n. <rakṣaṇā. Protection; இரட்சிப்பு. *Pond.*

இரட்சாமூர்த்தி iraṭcā-mūrtti, n. <rakṣā+. Viṣṇu, as Protector; திருமால். இரட்சாமூர்த்தியான ஆமை (தக்கயாகப். 341, உரை).

இரட்டி-த்தல் iraṭṭi-, 11 v. intr. <இரட்டு-. To slight, despise; இகழ்தல். இதை நாம் இரட்டிக்கப் போகாது (தமிழறி. 43).

இரட்டுமி iraṭṭumi, n. prob. இரட்டு-. A kind of drum; பறைவகை. (W.)

இரட்டை iraṭṭai, n. perh. இரண்டு. A kind of pearl; முத்துவகை. (S. I. I. ii, 22.)

இரட்டைக்குச்சி iraṭṭai-k-kucci, n. <இரட்டை+. The art of fencing with quarter-staves in both hands; சிலம்ப வித்தைவகை. (மதி. களஞ். i, 66.)

இரட்டைக்குலுக்கி iraṭṭai-k-kulukki, n. <id.+. A kind of saree, with long stripes; நெடுங்கோடுள்ள புடைவைவகை. *Loc.*

இரட்டைக்குறுக்கு iraṭṭai-k-kuṟukku, n. <id.+. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (பெரியமாட். 141.)

இரட்டைச்சின்னம் iraṭṭai-c-ciṉṉam, n. <id.+. Double clarion; இரட்டையான ஊதுகுழல்வகை. (தக்கயாகப். 344, உரை.)

இரட்டைச்சொல்லு iraṭṭai-c-collu, n. <id.+. (Gram.) Reduplicated onom. word; இரட்டையாகவருங் குறிப்புச்சொல். (தக்கயாகப். 415, உரை.)

இரட்டைத்தாளம் iraṭṭai-t-tāḷam, n. <id.+. (Mus.) A kind of *tāḷam*; தாளவகை. இரட்டைத்தாளத்திற்குப் பொருந்த ஒரு பாட்டினை யான்பேணிப் பாடுதற்கு முன்னே (பொருந. 71, உரை).

இரட்டைத்திருவுழுத்து iraṭṭai-t-tiru-v-uḻuttu, n. <id.+. A jewel; அணிவகை. (S. I. I. ii, 16.)

இரட்டைப்பூரான் iraṭṭai-p-pūrāṉ, n. <id.+. A species of large centipede; சதங்கைப்பூரான். (W.)

இரட்டைமண்டை iraṭṭai-maṇṭai, n. <id.+. Huge head; விசாலமாய்ப் பருத்த தலை. *Colloq.*

இரட்டைமணி iraṭṭai-maṇi, n. <id.+. An ornament; அணிவகை. (I. M. P. Tj. 305.)

இரட்டையாட்சி iraṭṭai-y-āṭci, n. <id.+. Dyarchy; இருதிறத்தார் பகுத்துக்கொண்டு செய்யும் அரசாட்சி. *Mod.*

இரட்டையேணி iraṭṭai-y-ēṇi, n. <id.+. 1. Fork-legged ladder; கவைபேணி. 2. Long ladder formed by two ladders joined together at their ends; ஒன்றின்முன் ஒன்று வைத்துக் கட்டப்பட்ட ஏணி. *Pond.*

இரட்டைவரி iraṭṭai-vari, n. <id.+. Double taxation, as tax paid to Government and local body; ஒரேநிலத்துக்காகச் சர்க்காருக்கும் ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்குஞ் செலுத்தும் வரி. *Mod.*

இரட்டைவாழைப்பூ iraṭṭai-vāḻai-p-pū, n. <id.+. A kind of saree, with long stripes; நெடுங்கோடுள்ள புடைவைவகை. *Loc.*

இரண்டாங்காலம் iraṇṭāṅ-kālam, *n.* <இரண்டு+. Temple service at night, between the evening and the midnight services; கோயிலில் அந்திக்காப்புக்கும் அர்த்தசாமத்திற்கும் நடுவில் நடக்கும் பூசை. *Loc.*

இரண்டை iraṇṭai, *n.* <*raṇḍā.* (நாநார்த்த.) 1. Widow; கைம்பெண். 2. Glaucous-leaved physic nut; எலியால்.

இரணங்கொல்லி iraṇaṅ-kolli, *n.* <இரணம்+. Dead white nettle; தும்பை. (சங். அக.)

இரணம் iraṇam, *n.* <*hiraṇa.* (நாநார்த்த.) 1. Semen; சுக்கிலம். 2. Cowry; பலகறை.

இரணவாதம் iraṇa-vātam, *n.* <*raṇa*+*vāta.* A disease; நோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 140.)

இரணியகர்ப்பதானம் iraṇiya-karppa-tāṉam, *n.* <*hiraṇya-garbha*+. Gift of gold pot, in religious ceremonies; பொற்குடத்தை யளிக்குந் தானம். (அபி. சிந்.)

இரணியகர்ப்பர் iraṇiya-karppar, *n.* <*hiraṇya-garbha.* The sect of the Cārvākas who hold that *ātman* is *piraṇaṉ;* பிராணனே ஆத்துமா என்னுஞ் சார்வாகருள் ஒருசாரார். (விவேக சிந். பக். 17.)

இரணியம் iraṇiyam, *n.* <*hiraṇya.* See இரணம். (நாநார்த்த.)

இரணியமரம் iraṇiya-maram, *n.* prob. id.+. A tree; மரவகை. (T. C. M. ii, 2, 429.)

இரணியன் iraṇiyaṉ, *n.* <*Hiraṇya.* Jupiter; வியாழன். (சாதகசிந். 6.)

இரத்தக்கிட்டம் iratta-k-kiṭṭam, *n.* <*rakta*+. Buffy coat of coagulated blood; இரத்தக் கட்டியின் மேலுண்டாம் ஏடு. *Pond.*

இரத்தச்சிலந்தி irratta-c-cilanti, *n.* <id.+. Herpes; புண்கட்டிவகை.

இரத்தசாரம் iratta-cāram, *n.* <id.+. Ebony; கருங்காலி. (சித். அக.)

இரத்தசூலை iratta-cūlai, *n.* <id.+. Swelling of the abdomen, from obstruction of the menses; சூதகவாயு. (W.)

இரத்ததிருட்டி iratta-tiruṭṭi, *n.* <id.+. A kind of delirium; சன்னிவகை. (தஞ். சரசு. iii, 194.)

இரத்தநரம்பு iratta-narampu, *n.* <id.+. Vein, blood-vessel; இரத்தக்குழல். *Mod.*

இரத்தபந்தனம் iratta-pantaṉam, *n.* <id.+. Blood-relationship; இரத்தக்கலப்பு. *Pond.*

இரத்தபலை iratta-palai, *n.* <id.+*phala.* Fruit of common creeper of the hedges; கோவைப்பழம். (சங். அக.)

இரத்தபித்தம் iratta-pittam, *n.* <id.+. Malabar-nut; ஆடாதோடை. (சித். அக.)

இரத்தபூடம் iratta-pūṭam, *n.* <id.+. Red flowered silk cotton; முள்ளிலவு. (சித். அக.)

இரத்தம் irattam, *n.* <*rakta.* Copper; தாம்பிரம். (நாநார்த்த.)

இரத்தமாரணம் iratta-māraṇam, *n.* <id.+. Reddle, red ochre; காவிக்கல். (சங். அக.)

இரத்தவுதிரி iratta-v-utiri, *n.* <id.+. A disease in cattle; மாட்டுநோய்வகை. (மாட்டுவை. சிந். 5.)

இரத்தஷ்டீவி irattaṣṭīvi, *n.* <id. A kind of delirium; சன்னிவகை. (சீவரட். 22.)

இரத்தாம்பரசாயம் irattāmpara-cāyam, *n.* <இரத்தாம்பரம்+. Red dye; சிவப்புச்சாயம். *Pond.*

இரத்தாம்பரம் irattāmparam, *n.* <*rakta*+. A tree; மரவகை. *Pond.*

இரத்திரி irattiri, *n.* cf. இரத்தி. Fig tree; இத்தி. (W.)

இரத்தினசிரசு irattiṉa-ciracu, *n.* <*ratna-śīrṣa.* Temple with 393 towers and 50 storeys; 393 சிகரங்களையும் 50 மேனிலைக் கட்டுக்களையு முடைய கோயில். (சுக்கிரநீதி, 230.)

இரத்தினம் irattiṉam, *n.* Galangal; அரத்தை. (சங். அக.)

இரத்தினி irattiṉi, *n.* <*ratni.* (W.) 1. Cubit measured with closed hand; பிடிமுழம். 2. Ulna; முன்கைப் பேரெலும்பு.

இரதம்[1] iratam, *n.* <*ratha.* (நாநார்த்த.) 1. Leg; கால். 2. Body; உடல். 3. *Vañci* tree; வஞ்சிமரம். 4. Vehicle; வாகனம்.

இரதம்[2] iratam, *n.* <*rada.* Writing; எழுதுகை. (நாநார்த்த.)

இரதம்[3] iratam, *n.* <*rasa.* 1. Desire, affection; அனுராகம். (நாநார்த்த.) 2. Water; நீர். (நாநார்த்த.) 3. Chyle, a constituent element in the human body, one of *catta-tātu,* q. v.; சத்ததாதுக்களுளொன்று. (சூடா.) 4. Strength; வலி. (நாநார்த்த.) 5. Poison; விஷம். (நாநார்த்த.)

இரதம்[4] iratam, *n.* cf. இரத்தி. Jointed ovate-leaved fig; இத்தி. (வை. மூ.)

இரதரேணு irata-rēṇu, *n.* <id.+. A measure of four atoms; பரமாணு நான்கு கொண்ட நீட்டலளவை. (சிற்பசாத். 18.)

இரதன் iratan̲, *n.* (அக. நி.) 1. Eye; கண். 2. Parrot; கிளி.

இரதனை iratan̲ai, *n.* cf. *rasanā.* 1. Galangal; அரத்தை. 2. Tongue; நா.

இரதாங்கம் iratāṅkam, *n.* <*rathāṅga.* (நாநார்த்த.) 1. Chariot-wheel; தேர்க்கால். 2. Cakra bird; சக்கரவாகப்புள்.

இரந்திரம் irantiram, *n.* <*randhra.* Subterraneous passage; சுருங்கை. (நாநார்த்த.)

இரம்பிகம் irampikam, *n.* cf. இரம்பிலம். Pepper; மிளகு. (சங். அக.)

இரம்மியம் irammiyam, *n.* <*ramya.* (நாநார்த்த.) 1. That which is lovable, desirable; விரும்பத்தக்கது. 2. That which is beautiful; அழகிது.

இரவணம் iravaṇam, *n.* <*ravaṇa.* (நாநார்த்த.) 1. Braying of a donkey; கழுதை கத்துகை. 2. Beetle; வண்டு.

இரவிகாந்தாக்கினி iravi-kāntākkin̲i, *n.* <*ravi*+. A kind of fire, one of *pañcākkin̲i*, q.v.; பஞ்சாக்கினியு ளொன்று. (சங். அக.)

இரவிபீஜம் iravi-pījam, *n.* <id.+. Camphor; சூடம். (சங். அக.)

இரவிபுடபுத்தி iravi-puṭa-putti, *n.* <id.+. True diurnal motion of the sun in his orbit; சூரியனது உத்தமபுடம். (W.)

இரவிமத்திமபுத்தி iravi-mattima-putti, *n.* <id.+மத்திமம்+. The mean daily motion of the sun in his orbit; சூரியனது மத்திமபுடம். (W.)

இரவு[1] ravu, *n.* perh. இரங்கு-. Mercy, compassion; இரக்கம். (அக. நி.)

இரவு[2] iravu, *n.* Tube-in-tube wood; பன்றிவாகை. (L.)

இரவுச்சோறு iravu-c-cōr̲u, *n.* <இரவு+. Supply of food at night, to government menial servants; அரசாங்கக் கீழ்த்தரப் பணியாளர்க்கு இராக்காலத்திலிடும் அன்னம். (T. A. S. ii, 65.)

இரவேசு iravēcu, *n.* <U. *rawis.* Fine, tender betel; தளிர் வெற்றிலை. *Madr.*

இரவைக்கு iravaikku, *adv.* <இரவு. To-night; for the night; இராப்பொழுதுக்கு. இரவைக்குப் புழுக்குக் கறியமுது (S. I. I. vii, 267).

இரஸ்தாளிக்கரும்பு irastāḷi-k-karumpu, *n.* <இரசதாளி+. A species of sugarcane; செங்கரும்புவகை.

இரஸ்து[1] irastu, *n.* <Persn. *rasad.* Stores, provisions for army; சேனைக்குரிய உணவுப் பொருள். (W.)

இரஸ்து[2] irastu, *n.* cf. ரஸ்தாளி. A kind of plantain; வாழைவகை. (வை. மூ.)

இரக்ஷணியம் irakṣaṇiyam, *n.* <*rakṣaṇya.* Salvation; மோட்சம். பூவலயத்துக் கிரக்ஷணியம் பொலியவரு புண்ணியப் பகலே (இரக்ஷணிய. பக். 62).

இரக்ஷணை irakṣaṇai, *n.* <*rakṣaṇā.* Salvation; மோட்சம். முதுதராதலத் திரக்ஷணை சமைத்திடு முறைமை (இரக்ஷணிய. பக். 65).

இராக்கதம் irākkatam, *n.* <*rākṣasa.* 1. A lineal measure of ten *tālam;* பத்துத்தாலங் கொண்ட ஒரு நீட்டலளவை. (சுக்கிரநீதி, 232.) 2. (Śaiva.) A mythical world of the Rudras; உருத்திர புவனங்களுள் ஒன்று. (சி. போ. 2, 3, பக். 214.)

இராக்கதி irākkati, *n.* <*rākṣasī.* A kind of long zedoary; சன்னக்கச்சோலம். (நாநார்த்த.)

இராகவம் irākavam, *n.* A large fish, capable of devouring *timiṅkilakilam;* திமிங்கில கிலத்தை விழுங்கவல்ல பெரியமீன். (சுக்கிரநீதி, 146.)

இராகாதனம் irākātan̲am, *n.* <*rāga*+*āsana.* (Yōga.) A kind of yōgic posture; யோகாசனவகை. இராகாதனமாவது பிடரியி லேறிட்டகால் முன்றொங்கக் கையிரண்டும் முன்னேயூன்றியிருக்கை (தத்துவப். 108, உரை).

இராகினி irākin̲i, *n.* prob. *rāgiṇī.* Betel leaf; வெற்றிலை. (T. C. M. ii, 2, 429.)

இராச்சியக்கலக்கம் irācciya-k-kalakkam, *n.* <இராச்சியம்+. Cataclysm; anarchy; அராசகம். *Pond.*

இராச்சியப்புரட்டு irācciya-p-puraṭṭu, *n.* <id.+. See இராச்சியக்கலக்கம். *Pond.*

இராச்சியவலங்கோலை irācciya-v-alaṅkōlai, *n.* <id.+. See இராச்சியக்கலக்கம். *Pond.*

இராசகம்பீரன் irāca-kampīran̲, *n.* <*rāja-gambhīra.* A title of Vīrarājendra Cōḻa; வீரராசேந்திர சோழனது பட்டப்பெயர்களு ளொன்று. இராசகம்பீரனை வாழ்த்தினவே (தக்கயாகப். 774).

இராசகரம் irāca-karam, *n.* <*rāja-kara.* Government; அரசாங்கம். (S. I. I. v, 512.)

இராசகேசரி irāca-kēcari, *n.* <*raja-kēsari*. A title assumed by certain Cōla kings; சோழமன்னர்களிற் சிலர் தரித்துவந்த பட்டப்பெயர். (கலிங். 178.)

இராசசக்கரம் irāca-cakkaram, *n.* <*rājan* +. King's command; அரசாணை. (தக்கயாகப். 2, உரை.)

இராசதம் irācatam, *n.* <*rājatva*. Kingly state; அரசபதவி. ஏடே விராசதத்திணைப் பணித் ததும் (திருப்பு. 1132).

இராசதானம் irāca-tānam, *n.* <*rāja-sthāna*. Capital city; தலைநகர். *Pond*.

இராசபத்திரம் irāca-pattiram, *n.* <*rājan* +. Royal edict; அரசனுடைய உத்தரவு. (W.)

இராசபாதை irāca-pātai, *n.* <id.+. King's highway, public road; பொதுச்சாலை. (W.)

இராசபுத்தி irāca-putti, *n.* <id.+. Special wisdom, peculiar knowledge; விசேடித்த அறிவு. (W.)

இராசபோகம் irāca-pōkam, *n.* <id.+. Taxes levied for protecting property; அரசிக் குரிய பாதுகாவல்வரி. (T. A. S. iv, 8.)

இராசமணி irāca-maṇi, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

இராசரிகப்புரட்சி irācarika-p-puraṭci, *n.* <இராசரிகம்+. Anarchy; அராசகம். *Colloq.*

இராசருகம் irācarukam, *n.* 1. Eagle wood; அகில். 2. White dead nettle; வெள்ளைத் தும்பை. (T. C. M. ii, 2, 429.)

இராசவத்தனம் irācavattaṉam, *n.* <*rāja-vartana*. A kind of precious stone; வைடூரியவகை. (யாழ். அக.)

இராசவாசல்முதலியார் irāca-vācal-mutaliyār, *n.* <இராசவாசல்+. A title conferred by Ceylon Government; இலங்கையரசாங் கத்தாரளிக்கும் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று. ஸ்ரீ சிற் கைலாச பிள்ளை இராசவாசல்முதலியார் அவர்களுக் கும் (மாலுமி. முகவுரை, 2).

இராசவாழை irāca-vāḻai, *n.* <*rājan*+. A kind of plantain that yields 1000 fruits to a bunch; குலையொன்றுக்கு 1000 காய்கள் காய்க்கும் வாழைவகை.

இராசவிசுவாசம் irāca-vicuvācam, *n.* <id.+. Loyalty; அரசபக்தி. *Mod.*

இராசவிபாடன் irāca-vipāṭaṉ, *n.* <id. +. A title of the Vijayanagara kings; விஜய நகரத்தரசர் பட்டங்களுள் ஒன்று. (S. I. I. iv, 96.)

இராசன் irācaṉ, *n.* <*rājan*. (நாநார்த்த.) 1. Indra; இந்திரன். 2. Yakṣa; இயக்கன்.

இராசாதனம் irācātaṉam, *n.* <*rājādana*. (நாநார்த்த.) 1. Palas tree; முருக்கு. 2. A shell-fish; முரள். 3. Throne; royal seat; சிங்காதனம். 4. *Kiṅkiṇi-p-pālai*, a tree; கிங்கிணிப்பாலை.

இராசாவர்த்தம் irācā-varttam, *n.* <*rāja-vartana*. See இராசவத்தனம். (W.)

இராசாளி irācāḷi, *n.* Winged serpent; பறவைமாநாகம். (நாமதீப. 261.)

இராசிகுணாகாரம் irāci-kuṇākāram, *n.* (Astrol.) A mode of calculation; சோதிட கணன வகை. (சோதிட. சிந். 228.)

இராசிகை irācikai, *n.* <*rājikā*. (நாநார்த்த.) 1. Field, land; வயல். 2. Line, as in the palm; இரேகை. 3. Orderliness; order; ஒழுங்கு. 4. Ragi; கேழ்வரகு.

இராசிப்பொன் irāci-p-poṉ, *n.* <இராசி +. Pure gold; கலப்பற்ற பொன். ஒடுக்கின இராசிப்பொன் (S. I. I. iv, 133).

இராசிபாளயம்புள்ளிப்பணம் irāci-pāḷayam-puḷḷi-p-paṇam, *n.* A coin; நாணய வகை. (M. E. R. 185 of 1927.)

இராசியக்காரன் irāciya-k-kāraṉ, *n.* prob. இராயசம்+. Writer; இராயசக்காரன். (சிதக். 123.)

இராசியெழுத்து irāci-y-eḻuttu, *n.* <*rāsi* +. A kind of symbolic letter; குறியீட்டெழுத்து வகை. (யாப். வி. 536.)

இராசீவம் irācīvam, *n.* <*rājīva*. (நாநார்த்த.) 1. Carp; வரைக்கெண்டை. 2. A kind of deer; மான்வகை.

இராசை irācai, *n.* Śaṅkaranayiṉārkoil in the Tinnevelley District; திருநெல்வேலி ஜில்லாவி லுள்ள சங்கரநயினார்கோயில் என்னுந் தலம். (பெருந் தொ. 938.)

இராட்டிரம் irāṭṭiram, *n.* <*rāṣṭra*. (நாநார்த்த.) 1. Country; தேசம். 2. Towns-folk; citizens; நகரிலிலுள்ள சனம். 3. Portent; உற்பாதம்.

இராத்திரிவேதம் irāttirivētam, *n.* <*rātri-vēda*. Cock; சேவல். (சித். அக.)

இராதாரி irātāri, *n.* <ரஹதாரி. Customs permit; சுங்கத்தின் அனுமதிச் சீட்டு. *Loc.*

இராதினி irātiṉi, *n.* <*hrādinī*. (நாநார்த்த.) 1. A tree; சல்லகிமரம். 2. A river; ஒரு நதி. 3. Indra's thunderbolt; வச்சிராயுதம். 4. Lightning; மின்னல். 5. Thunder; இடி.

இராதை irātai, *n.* <*rādhā*. (நாநார்த்த.) 1. The 16th *nakṣatra;* விசாகம். 2. A medicinal plant; விஷ்ணுக்கிராந்தி. 3. Emblic myrobalan; நெல்லி. 4. Lightning; மின்னல். 5. Fostermother of Karṇa; கர்ணனது செவிலித்தாய்.

இராப்பண் irā-p-paṉ, *n.*<இரா+. Melodies to be sung at night; இராக்காலத்திற் பாடுதற் குரிய பண்கள்.

இராப்பிரமாணம் irā-p-piramāṇam, *n.* <id.+. (Astrol.) Duration of time between the setting and the rising of a planet; கிரகத்தின் அஸ்தமனத்திலிருந்து உதயம்வரையுள்ள பொழுதின் அளவு. (W.)

இராமக்கோழி irāma-k-kōḻi, *n.* prob. ராமம்+. Water fowl; நீர்க்கோழி. *Loc.*

இராமகலி irāma-kali, *n.* prob. *rāma*+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 103.)

இராமடாணி irāmaṭāṇi, *n.* prob. id. A gold coin; பொன்னாணயவகை. (தக்ஷி. இந். சரித். பக். 436.)

இராமநாதன்சம்பா irāmanātaṉ-campā, *n.* A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல்வகை. (விவசாய. 2.)

இராமப்பிரியம் irāma-p-piriyam, *n.* <*rāma*+. Lotus; தாமரை. (வை. மூ.)

இராமபாரதி irāma-pārati, *n.* The author of Ātticūṭi-veṇpā, 18th cent.; பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஆத்திசூடிவெண்பாப் பாடிய புலவர். (பெருந்தொ. 1775-6.)

இராமம் irāmam, *n.* <*rāma*. (நாநார்த்த.) 1. White deer; வெண்மான். 2. Whiteness; வெண்மை. 3. Blackness; கருமை.

இராமானம் irā-māṉam, *n.* <இரா+. 1. (Astron.) Duration of the night; தினந்தோறுமுள்ள இரவின் அளவு. (W.) 2. Night; இரவு. இராமானமே வந்துவிட்டான். *Tinn.*

இராமானுசன் irāmāṉucaṉ, *n.* <*Rāmānuja*. Lakṣmaṇa, brother of Rāma; இலக்குமணன்.

இராமேசுரம்வேர் irāmēcuram-vēr, *n.* <இராமேசுரம்+. Chay-root; சாயவேர். (M. M. 160.)

இராமை irāmai, *n.* <*rāmā*. (நாநார்த்த.) 1. Woman who is an expert in erotics; மன்மத நூல் கற்றவள். 2. A kind of brinjal; சிறுவழுதலை.

இராமையன்வெட்டு irāmaiyaṉ-veṭṭu, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 135.)

இராயசம் irāyacam, *n.* <T. *vrāyasamu*. Written order; ஆணைப்பத்திரம். நரசிங்க ராஜ உடையர் கட்டளை பண்ணி இராயசமும் கொடுக்கையில் (S. I. I. iv, 83).

இராயசவர்த்தனை irāyaca-varttaṉai, *n.* <இராயசம்+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. viii, 188.)

இராயணி irāyaṇi, *n.* prob. இராணி. Queen; அரசி. (W.)

இராயப்பர் irāyappar, *n.* <இராயன்+அப்பர். St. Peter; பேதுரு என்ற கிறிஸ்தவப் பெரியார். *Chr.*

இராயன் irāyaṉ, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (சரவண. பணவிடு. 57.)

இராவணன்முழி irāvaṇaṉ-muḻi, *n.* <இராவணன்+விழி. Small lime stones resembling eye-balls, available near Rāmēśvaram; இராமேச்சுரப் பக்கத்தில் அகப்படுங் கண்விழிகள் போன்ற சிறுசோழிவகை.

இராவணன்மோவாய்ப்புல் irāvaṇaṉ-mōvāy-p-pul, *n.* <id.+. Water pink; இராவணன்புல். (காழிக்கல்.)

இராவுத்தராயன் irāvutta-rāyaṉ, *n.* <இராவுத்தன்+. Leader of horsemen; குதிரைச் சேவகரின் தலைவன். (திருவாலவா. 28, 83.)

இராஜாகரங்காணிக்கை irājā-karaṅ-kāṇikkai, *n.* <இராஜா+கரம்+. A tax; வரிவகை. (I. M. P. Sm. 5.)

இரிகம் irikam, *n.* (W.) 1. Heart; இருதயம். 2. Mind; மனம்.

இரிட்டம் iriṭṭam, *n.* <*riṣṭa*. (நாநார்த்த.) 1. Good; சுபம். 2. Sword; வாள். 3. Inauspiciousness; அசுபம். 4. End; destruction; விநாசம். 5. Sin; பாவம்.

இரீதி irīti, *n.* <*rīti*. Brass; பித்தளை. (W.)

இருக்கணை irukkaṇai, *n.* Crenulate leaved spindle tree, l. tr., *Euonymus Crenulatus;* சித்திரவேலைக்குதவும் மரவகை. (Nels.)

இருக்கம் irukkam, *n.* <*ṛkṣa*. (நாநார்த்த.) 1. *Nakṣatra;* நட்சத்திரம். 2. Bear; கரடி. 3. Zodiacal sign; இராசி.

இருக்கமாலி irukkamāli, *n.* <*ṛkṣamālī*. Temple of the width of 766 hands and of the same height, with 766 towers and 96 storeys; 766 முழ அகலமும் உயரமுமுள்ளதாய் 766 சிகரங்க

ளோடு 96 மேனிலைக்கட்டுக்கள் கொண்ட கோயில். (சுக்கிரநீதி, 229.)

இருக்குக்குறள் irukku-k-kuraḷ, *n.* prob. *ṛk*+. A kind of short verse; சிறிய பாவகை. ஏகபாதந் தமிழிருக்குக்குறள் சாத்தி (பெரியபு. திருஞான. 276).

இருசாதி iru-cāti, *n.* <இரண்டு+. Hybrid; mixed caste; கலப்புச்சாதி. இருசாதிமாடு.

இருசீர்ப்பாணி iru-cīr-p-pāṇi, *n.* <id.+சீர்+. (Mus.) A kind of *tāḷam;* இரட்டைத் தாளம். (பொருந. 71.)

இருசுகந்தப்பூண்டு iru-cukanta-p-pūṇṭu, *n.* prob. இரு-மை+சுகந்தம்+. Southernwood; மருக்கொழுந்து. *Pond.*

இருட்கண்டம் iruṭ-kaṇṭam, *n.* <இருள் +. A necklace; கழுத்தணிவகை. பிறங்கிருட் கண்டமும் (S. I. I. viii, 39).

இருட்கண்டர் iruṭ-kaṇṭar, *n.* <id.+. Śiva, as having a blue throat; சிவபெருமான். கூர்ந்த விருட்கண்டர் (பெரியபு. திருமுறை. 12).

இருடி iruṭi, *n.* <*ṛṣi.* The vēda; வேதம். (நாநார்த்த.)

இருடிகம் iruṭikam, *n.* See இருடீகம். பதினெ ரிருடிகமுமடைய முடியுமடி யிருடியார் (தேசிகப். 6, 19).

இருடீகம் iruṭīkam, *n.* <*hṛṣīka.* Sensory organ; இந்திரியம். இருடீகங்க ளீரைந்துஞ் சரங்களாக (தேசிகப். 2, 41).

இருண்டசெவலை iruṇṭa-cevalai, *n.* <இருள்-+. Dark brown colour of cattle; கருமை கலந்த மங்கல்நிறமான மாட்டுநிறவகை. (பெரியமாட். 13.)

இருண்மயபூமி iruṇ-maya-pūmi, *n.* <இருள்+மயம்+. The dark region round the *cakravāḷa-kiri,* where the ghosts of suicides are made to suffer; சக்கரவாளகிரியைச் சூழ்ந்து இருண்டுகிடப்பதும் தற்கொலைபுரிந்தோர் பேய்வடிவுடன் துன்புறுவதுமான பூமி. (சி. போ. பா. 2, 3.)

இருணி iruṇi, *n.* cf. இருளி. Hog; பன்றி. இருணியா யெழுந்த சோதி யிரணியாக் கனைததான் கொல்ல (வரத. பாகவத. நாரசிங்க. 5).

இருத்தி irutti, *n.* <*ṛddhi.* Interest; வட்டி. (T. A. S. viii, 15.)

இருத்து iruttu, *n.* <இருத்து-. 1. That which is firm, permanent; நிலையானபொருள். என்னெஞ்சத்து இருத்தாக விருத்தினேன் (திவ். திருவாய். 9, 4, 6). 2. Pressure; அழுத்துகை. அவனை ஓர் இருத்து இருத்தினான். *Colloq.*

இருதலைஞாங்கர் iru-talai-ñāṅkar, *n.* <இரண்டு+தலை+. Double-headed lance; இருதலையுங் கூருள்ள குமரன்வேல். (யாழ். அக.)

இருதலைப்பகரங்கள் iru-talai-p-pakaraṅkaḷ, *n.* <id.+id.+. Square brackets; எழுத்துக்களை உள்ளடக்கி நிற்கும் [ ] என்ற குறியீடுகள். *Mod.*

இருதலைப்பாம்பு iru-talai-p-pāmpu, *n.* <id.+id.+. 1. Semi-nocturnal sand-snake; இருதலைமணியன். *Pond.* 2. Blind snake with very short head and tail; இருதலைப்புடையன். *Loc.* 3. Earth-worm; மண்ணுளிப்பாம்பு.

இருதலைமூரி iru-talai-mūri, *n.* <id.+id. +. See இருதலைப்பாம்பு, 3. *Loc.*

இருதாரைக்கத்தி iru-tārai-k-katti, *n.* <id.+தாரை+. Double-edged sword or knife; இருபக்கமுங் கூர்மையுள்ள கத்தி. (W.)

இருந்துபோ-தல் iruntu-pō-, *v. tr.* <இரு-+போ. 1. To be stupefied; to be paralysed; செயலறுதல். அந்தத் துக்கத்தைக் கேட்டதும் அவன் இருந்துபோனான். 2. To sink; கீழே அழுந்துதல். அஸ்திவாரம் இருந்துபோயிற்று. 3. To remain unsold, as goods: விலைப்போகாது தங்குதல். இருந்துபோன சாமான்.

இருநிறமணிக்கல் iru-niṟa-maṇi-k-kal, *n.* <இரண்டு+நிறம்+மணி+. A kind of precious stone; இரத்தினவகை. *Pond.*

இருப்புக்கட்டி iruppukkaṭṭi, *n.* A tax; வரிவகை. (S. I. I. iv, 79.)

இருப்புக்கட்டை iruppu-k-kaṭṭai, *n.* <இரும்பு+. Hammer; சுத்தியல். *Pond.*

இருப்புக்கம்பை iruppu-k-kampai, *n.* <இரு-+. Driver's seat, at the front of the cart; வண்டி ஓட்டுபவனுக்குமுன் வண்டியில் அமைக்கப்பட்ட ஆசனம். *Colloq.*

இருப்புக்காய்வேளை iruppu-k-kāyvēḷai, *n.* A plant; இரும்புக்காய்வேளை. (W.)

இருப்புக்குழல் iruppu-k-kuḻal, *n.* <இரும்பு+. A kind of rocket; விருசுவகை. (T. C. M. ii, 2, 593.)

இருப்புச்சிட்டம் iruppu-c-ciṭṭam, *n.* <id.+. Oxide of iron; இருப்புக்கிட்டம். (W.)

இருப்புத்தொட்டிப்பாஷாணம் iruppu-t-toṭṭi-p-pāṣāṇam, *n.* <id.+தொட்டி+. A prepared arsenic; வைப்புப்பாஷாணவகை. (சங். அக.)

இருப்புநகம் iruppu-nakam, *n.* <id.+. Betel clipper; வெற்றிலைகிள்ளும் ஆயுதம். *Loc.*

இருப்புப்பாளம் iruppu-p-pāḷam, *n.* <id.+. Pig iron; இரும்புக்கட்டி. (W.)

இருபிறப்பாளன் iru-piṟappāḷaṉ, *n.* <இரண்டு+பிறப்பு+ஆள். (நாநார்த்த.) 1. The moon; சந்திரன். 2. Cukkiraṉ, as twice-born; சுக்கிரன்.

இரும்பாலை irum-pālai, *n.* <இரு-மை+. Blue-dyeing Rosebay, l. tr., *Wrightia tinctoria;* பாலைமரவகை. (L.)

இரும்பு irumpu, *n.* 1. Gold; பொன். (அக. நி.) 2. Red species of Malabar Glory-lily; செங்காந்தள். (L.)

இரும்புப்பெட்டி irumpu-p-peṭṭi, *n.* <இரும்பு+. Cash chest, iron safe; உருக்கால் அமைந்த பேழை. *Mod.*

இருமனப்பெண்டிர் iru-maṉa-p-peṇṭir, *n.* <இரண்டு+மனம்+. Prostitute; பரத்தையர். இருமனப்பெண்டிருங் கள்ளும் (குறள், 920).

இருமிமலைத்தகி irumimalaittaki, *n.* <U. *rūmimastaki.* Mastic-tree; பூனைக்கண் குங்கிலியம். (சு. வை. ர. 543.)

இருமுறி iru-muṟi, *n.* prob. இரும்பு+. Silvery-leaved indigo; இருப்புமுறி என்னுஞ் செடி. *Pond.*

இருலிங்கவட்டி iruliṅkavaṭṭi, *n.* Vermilion; சாதிலிங்கம். (வை. மூ.)

இருவருந்தபுநிலை iruvar-un-tapu-nilai, *n.* <இருவர்+தபு-+. (Puṟap.) Theme describing the death of both the besieged and the besieging kings; எயிலின் அகத்தும் புறத்தும் நின்ற வேந்தரிருவரும் பொருது வீழ்ந்தமை கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 68.)

இருவிள iruviḷa, *n.* 1. Palmyra leaf; பனையோலை. (தொல். எழுத். 216, உரை.) 2. A town in Vēṇāṭu; வேணாட்டகத்து ஓர் ஊர். 3. A *cēri* in Karuvūr; கருவூரினகத்து ஒரு சேரி.

இருவீடு iruvīṭu, *n.* A tree; ஒருவகைமரம். (நாநார்த்த.)

இருள்பாலை iruḷ-pālai, *n.* perh. இருள்+. Seven-leaved poon tree, m. tr., *Alstonia scholaris;* ஏழிலைம்பாலை. (Nels.)

இருள்வாசி iruḷvāci, *n.* Tuscan jasmine; இருவாட்சி. (தமிழ்வி. முகவுரை, பக். 4.)

இருளி iruḷi, *n.* Shame; வெட்கம். (யாழ். அக.)

இரேகாம்சம் irēkāmcam, *n.* <*rēkhā*+. (Astron.) Terrestrial longitude; பூமியை வடக்குத் தெற்காக 360 சமபங்குகளாய்ப் பிரிக்கப்பட்டவற்றுள் ஒரு பாகம்.

இரேகி-த்தல் irēki-, *11 v. tr.* <*rēkhā.* To draw; to write; எழுதுதல். இரேகித்த சித்திரம். *Pond.*

இரேகுத்தி irēkutti, *n.* cf. U. *rēkhtī.* (Mus.) A specific melody-type; ஓர்ராகம். (W.)

இரேகை irēkai, *n.* <*rēkhā.* (நாநார்த்த.) 1. Unbroken series; இடையறு வொழுங்கு. 2. Deceit; wile; வஞ்சம்.

இரேசனி irēcaṉi, *n.* <*rēcanī.* (நாநார்த்த.) 1. Indian jalap; சிவதை. 2. Orange cup-calyxed brasiletto; ஞாழல். 3. Croton seed; நேர்வாளவிதை. 4. Realgar; மனோசிலை.

இரேணு irēṇu, *n.* <*rēṇu.* Fever plant; பற்படகப்புல். (நாநார்த்த.)

இரேணுகை irēṇukai, *n.* <*rēṇukā.* (நாநார்த்த.) 1. Bran; தவிடு. 2. Cubeb; தக்கோலம்.

இரேபன் irēpaṉ, *n.* <*rēpa.* (நாநார்த்த.) 1. Cruel man; குரூரன். 2. Contemptible man; நிந்திக்கத்தக்கவன்.

இரேவடம் irēvaṭam, *n.* <*rēvaṭa.* (நாநார்த்த.) 1. Whirlwind; சூறைக்காற்று. 2. Conch with right spirals; வலம்புரிச்சங்கு. 3. Bamboo; மூங்கில்.

இரேவதர் irēvatar, *n.* <*Rēvata.* A Buddha; புத்தர்களுள் ஒருவர். (மணி. பக். 369.)

இரேவை irēvai, *n.* <*rēvā.* Indigo; அவுரி. (நாநார்த்த.)

இரை irai, *n.* <*irā.* (நாநார்த்த.) 1. Earth; பூமி. 2. Water; நீர். 3. Toddy; கள். 4. Speech; வாக்கு.

இரைப்பு[1] iraippu, *n.* <இரை-. Infatuation; மோகம். புதுப்பிணத் திரைப்புமிக்கு (தக்கயாகப். 129).

இரைப்பு[2] iraippu, *n.* Cockroach; கரப்புப் பூச்சி. *Loc.*

இரைப்பெட்டி irai-p-peṭṭi, *n.* <இரை+. Begging bowl; பிச்சைவாங்கும் பெட்டி. *Tinn.*

இரௌத்திரி irauttiri, *n.* <*Raudrī.* A Śakti of Śiva; ஒரு சிவசக்தி. (சைவபூ. சந். 219.)

இல்லவன் illavaṉ, *n.* <இன்-மை. Poor man; தரித்திரன். இல்லவ ரொழுக்கம்போல (கலித். 148).

இல்லாக்காட்டில் illā-k-kāṭṭil, *adv.* <இல்லா-மை+. If not, otherwise; இல்லாவிட்டால். *Pond.*

இல்லாக்குற்றம் illā-k-kuṟṟam, *n.* <id. +. 1. Poverty; தரித்திரம். *Loc.* 2. Calumny; அபாண்டம். *Pond.*

இல்லாங்காட்டி illāṅ-kāṭṭi, *adv.* <id.+. See இல்லாக்காட்டில். *Loc.*

இல்லாவாட்டி illā-v-āṭṭi, *n.* <id.+ஆள்-. Destitute woman; வறியவள். *Tinn.*

இல்லுனர் illuṉar, *n.* cf. ஒல்லுநர். Friends; நண்பர். (W.)

இலக்கட்சரம் ilakkaṭcaram, *n.* prob. இலக்கு+அட்சரம். Secret code; மறைபொருட் சொல். *Pond.*

இலக்கை ilakkai, *n.* <*rakṣā*. Protection; பாதுகாவல். இலக்கை யற்றதவ் விலங்கைக்கு மிராவணன் றனக்கும் (கம்பரா. கும்பகரு. 339).

இலகல் ilakal, *n.* (அக. நி.) 1. cf. *lēkha*. Letter, character; எழுத்து. 2. cf. *laghu*. Eagle-wood; அகில். 3. cf. *lēśa*. Lightness; நொய்ம்மை.

இலகு-தல் ilaku-, 5 *v. intr.* To increase; மிகுதல். (சங்கற்பநி. சங்கிராந்த. 96.)

இலகுநட்சத்திரம் ilaku-naṭcattiram, *n.* <*laghu*+. Small star; நுட்பமான நட்சத்திரம். (W.)

இலகோட்டா ilakōṭṭā, *n.* <Chi. *luh w at*. Loquat, m. tr., *Eriobotrya japonica;* மரவகை. (L.)

இலங்கனம் ilaṅkaṉam, *n.* <*laṅghana*. Transgression; கடக்கை. (நாநார்த்த.)

இலங்கிகன் ilaṅkikaṉ, *n.* <இலிங்கி. Ascetic; துறவி. (அக. நி.)

இலங்கு ilaṅku, *n.* Tank; குளம். (W.)

இலங்கோடு ilaṅkōṭu, *n.* <Hind. *laṅgōṭa*. Strip of cloth fitted to the loins; சல்லடம். மிக்கதா மிலங்கோடு கௌபீனமே (அலங்காரச்சிந்து. 16).

இலச்சி-த்தல் ilacci-, 11 *v. intr.* <*lajjā*. To be bashful, coy, shy; நாணுதல். திருவான தேவி இலச்சிப்ப (தக்கயாகப். 34, உரை).

இலச்சைக்கேடு ilaccai-k-kēṭu, *n.* <இலச்சை+. Shamelessness; வெட்கக்கேடு. (W.)

இலஞ்சி¹ ilañci, *n.* Mango tree; மாமரம். (அக. நி.)

இலஞ்சி² ilañci, *n.* cf. இலேஞ்சி. A towel; சவுக்கம். *Colloq.*

இலஞ்சிலி ilañcili, *n.* cf. இலாஞ்சி. Cardamom plant; ஏலம். (சித். வை.)

இலட்சுமிவண்டு ilaṭcumi-vaṇṭu, *n.* <*lakṣmī*+. Cockroach, as a harbinger of prosperity; கரப்புப்பூச்சி. *Colloq.*

இலட்டை ilaṭṭai, *n.* prob. *laḍḍu*. Round cake of rice flour and sugar; அப்பம். (அக. நி.)

இலடு ilaṭu, *n.* Horse; குதிரை. (அக. நி.)

இலபனம் ilapaṉam, *n.* <*lapana*. (Anat.) Mouth; வாய். (W.)

இலம்பம் ilampam, *n.* <*lamba*. (நாநார்த்த.) 1. Height; உயர்வு. 2. Expanse; width; விசாலம்.

இலம்பாடு ilampāṭu, *n.* <இலம்படு-. Sorrow, grief; துக்கம். (அக. நி.)

இலம்பிதசாபலம் ilampita-cāpalam, *n.* <*lambita*+. (Astron.) An equation from the table of the moon's parallax; மந்தசாபலம். (சூடா. உள். 433.)

இலம்பிதம் ilampitam, *n.* <*lambita*. (Astron.) Parallax of moon's longitude; மந்தசா. (சூடா. உள். 433.)

இலயசக்தி ilaya-cakti, *n.* <*laya*+. (Śaiva.) Śakti of Ilaya-Civaṉ; இலயசிவனின் சக்தி. (சி. சி. 2, 75, மறைஞா.)

இலயதத்துவம் ilaya-tattuvam, *n.* <id. +. (Śaiva.) State of the Supreme Being during the *makā-caṅkāram;* மகாசங்கார காலத்துத் தன் காரியங்களெல்லா மொடுங்கிக் காரணமாத்திரையாய் நிற்கும் இறைவனிலை. (சி. சி. 6, 6, ஞானப்.)

இலயமுத்தி ilaya-mutti, *n.* <id.+. Salvation through absorption into Godhead; பரம்பொருளோடு இரண்டறக் கலக்கையாகிய முத்தி. (யாழ். அக.)

இலலிதபஞ்சமி ilalita-pañcami, *n.* <*lalita*+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 103.)

இலவடி-த்தல் ilavaṭi-, *v. intr.* To thresh out sheaves of corn; நெற்கதிரடித்தல். *Colloq.*

இலவம்¹ ilavam, *n.* <*lava*. 1. (Jaina.) A measure of time; ஒரு கால அளவு. தோலவமில வமே நாள் (மேருமந். 94). 2. Wool; ஆடு முதலிய வற்றின் மயிர். (நாநார்த்த.)

இலவம்² ilavam, *n.* perh. *iḍā.* Worship; பூசை. (அக. நி.)

இலளிதம் ilaḷitam, *n.* <*lalita.* (நாநார்த்த.) 1. Longing, wish; இச்சை. 2. Lucidity of expression; பொருளின் தெளிவு.

இலளிதை ilaḷitai, *n.* <*lalitā.* A kind of pearl necklace; ஒருவகை முத்தாரம். (நாநார்த்த.)

இலாக்கை ilākkai, *n.* <*lākṣā.* (நாநார்த்த.) 1. Red cotton; செம்பஞ்சு. 2. Shell-lac; அரக்கு.

இலாகன் ilākaṉ, *n.* A kind of fish; மீன் வகை. (W.)

இலாங்கலம் ilāṅkalam, *n.* <*lāṅgala.* (நாநார்த்த.) 1. A kind of flower; பூவகை. 2. Palmyra; பனை. 3. Plough; கலப்பை. 4. Curved cornice; கொடுங்கை.

இலாங்கூலம் ilāṅkūlam, *n.* <*lāṅgūla.* Membrum virile; ஆண்குறி. (நாநார்த்த.)

இலாஞ்சலி ilāñcali, *n.* cf. இலாஞ்சி. Cardamom plant; ஏலம். (பச். மூ.)

இலாடம்¹ ilāṭam, *n.* <*lāṭa.* Saree; சேலை. (நாநார்த்த.)

இலாடம்² ilāṭam, *n.* (Astron.) The day in which the sun's position is in a specified relation to the constellation *mūlam;* மூலநட்சத்திரத்திற்குஞ் சூரியனுக்கு முள்ள தூரத்தை யொட்டி நிர்ணயிக்கும் நாள். (பஞ்.)

இலாபாந்தராயம் ilāpāntarāyam, *n.* <*lābha+antarāya.* (Jaina.) An impediment to the attainment of one's object, caused by karma; குறித்த பேற்றை இடைநின்று விலக்குங் கருமத்தடை. (சீவக. 3081, உரை.)

இலிங்கம் iliṅkam, *n.* <*liṅga.* (Phil.) Prakṛti; பிரகிருதி. (நாநார்த்த.)

இலிங்கமுத்திரை iliṅka-muttirai, *n.* <id.+. A kind of hand-pose, in worship; பூசைசெய்யும்போது காட்டும் முத்திரைவகை. (செந். x, 426.)

இலீலை ilīlai, *n.* <*līlā.* Playfulness; பரிகாசம். (நாநார்த்த.)

இலீனம் ilīṉam, *n.* <*līna.* 1. Dissolution; அழிவு. 2. Involution; அடக்கம். *அப்படிப்போலப் பிரகிருதியில் ஜீவர்கள் இலீனமாயிருக்கிறார்கள்* (வாசுதேவமனனம், பக். 3).

இலேகனம் ilēkaṉam, *n.* <*lēkhana.* (நாநார்த்த.) 1. Bark of paper tree; பூர்ச்சமரத்தின் மேலுரி. 2. Cutting; வெட்டுகை.

இலேகை ilēkai, *n.* <*lēkhā.* 1. Letter; எழுத்து. *இலேகை யக்கரப்பெயர்* (பேரகத். 4). 2. Earth; பூமி. (நாநார்த்த.) 3. Cicatrice; தழும்பு. *நறுமருப் பிலேகை நண்ணிநு தோன்ற* (பெருங். வத்தவ. 7, 184).

இலேபம் ilēpam, *n.* <*lēpa.* (நாநார்த்த.) 1. Food; போசனம். 2. Paste; சாந்து.

இலைக்கடுக்காய் ilai-k-kaṭukkāy, *n.* <இலை +. (L.) 1. Paniculate winged myrobalan; வெண்மருது. 2. Flowering mardah; பூமருது.

இலைக்கூலம் ilai-k-kūlam, *n.* <id.+ prob. கூலி. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iii, 411.)

இலைச்சுமடன் ilai-c-cumaṭaṉ, *n.* <id.+. (யாப். வி. பக். 512.) 1. Seller of betel leaves; வெற்றிலை விற்போன். 2. Fool, idiot; மூடன்.

இலைச்செப்பு ilai-c-ceppu, *n.* <id.+. An utensil of worship; பூசைப்பாத்திரவகை. (S. I. I. ii, 5.)

இலைசாடு-தல் ilai-cāṭu-, *v. intr.* <id.+. To grow too luxuriantly to be productive, as plants; செடிகொடிகள் மதர்த்தல். *Tinn.*

இலைத்தட்டு ilai-t-taṭṭu, *n.* <id.+. A kind of plate used in worship; பூசைத்தட்டுவகை. (S. I. I. ii, 6.)

இலைத்தொடை ilai-t-toṭai, *n.* <id.+. Decorative hangings, as garlands; அலங்காரத் தொங்கல். *சாத்தின இலைத்தொடை யாதலாம்* (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 1, வ்யா. பக். 592).

இலையம் ilaiyam, *n.* <*laya.* A dance; கூத்தின் விகற்பம். (அக. நி.)

இலைவாழை ilai-vāḻai, *n.* <இலை+. *Loc.* 1. A kind of plantain that does not yield fruits; மலட்டுவாழைவகை. 2. A kind of plantain yielding stony fruit; கொட்டைவாழை.

இலௌகிகசாத்திரம் ilaukika-cāttiram, *n.* <*laukika*+. Treatise dealing with perceptible results, dist. fr. *vaitika-cāttiram;* கண்கூடாகப் பலனளிப்பவற்றைக் கூறுஞ் சாத்திரம். (விவேகசிந். 13.)

இவேசித்தொகையேடு ivēci-t-tokai-y-ēṭu, *n.* prob. U. *ivāz*+. A statement showing the amount of collection and balance in money or in kind; வசூலித்த பணம் தானிய முதலியவற்றின் கணக்கைக் காட்டும் விவரக்குறிப்பு. (R. T.)

இழந்தநாக்கடி-த்தல் iḻanta-nākkaṭi-, *v. intr.* prob. இழ- + நாக்கு +. cf. இளநாக்கடி-. 1. To promise or consent lightly without due consideration; முன்பின் யோசியாது உறுதியின்றி வாக்களித்தல். *Tinn.* 2. To commisserate; இரக்கப்படுதல். *Loc.*

இழவு iḻavu, *n.* <id. Bereavement, one of six *karuvuḷ-amaippu*, q. v.; கருவுளமைப்பு ஆறனுள் ஒன்றான பந்துநஷ்டம். (பிங்.)

இழவுடுப்பு iḻavuṭuppu, *n.* <இழவு+. Mourning dress; துக்கக்குறியான உடை. *Pond.*

இழித்துரை iḻitturai, *n.* <இழி-+. Word of contempt; improper language; இழிவாகக் கூறுஞ் சொல். இங்குச்சொன்ன உபசாரம் இழித்துரை (தக்கயாகப். 402, உரை).

இழிநீர் iḻinīr, *n.* <இழி-+. Outflow; வடியுநீர். கட்கடற்கு ஏற்றநீர் இழிநீருளவோ என்னில் (தக்கயாகப். 122, உரை).

இழுக்கு-தல் iḻukku-, 5 *v. intr.* To die; சாதல். முள்ளினெய்தெற விழுக்கிய கானவர் (மலைபடு. 301, உரை).

இழுக்குப்பொடுக்கெனல் iḻukku-p-poṭukkeṉal, *n.* Expr. of warning; எச்சரிக்கைக் குறிப்பு. (J.)

இழுத்துப்பேசு-தல் iḻuttu-p-pēcu-, *v. tr.* <இழு-+. (W.) 1. To speak slowly, in a measured manner; நிறுத்தி மெள்ளப்பேசுதல். 2. To speak evasively; நழுவவிட்டுப் பேசுதல்.

இழுது iḻutu, *n.* Sweetness; தித்திப்பு. (நாநார்த்த.)

இழுப்பாசாமி iḻuppācāmi, *n.* <இழுப்பு + ஆசாமி. Immoral person; ஒழுங்கற்ற நடத்தையுள்ளவ-ன்-ள்.

இழுப்புத்தேர் iḻuppu-t-tēr, *n.* <id.+. Temple car to be dragged, dist. fr. *eṭuppu-t-tēr;* இழுத்துச்செல்லும் இரதம். (W.)

இழுப்புப்பறிப்பு iḻuppu-p-paṟippu, *n.* <id.+. *Colloq.* 1. Immorality; ஒழுங்கீனமான நடக்கை. அவனுக்கு இழுப்புப்பறிப்புண்டு. 2. Debt; கடன்.

இழுப்புவலை iḻuppu-valai, *n.* <id.+. A kind of fishing net; மீன்பிடிக்கும் வலைவகை. *Pond.*

இழுபறி iḻu-paṟi, *n.* <இழு-+. See இழுவை, 1, 2. *Colloq.*

இழுவல்நழுவல் iḻuval-naḻuval, *n.* <id. +. Uncertainty; நிச்சயமின்மை. (பாவலர்சரித். 11.)

இழுவை iḻuvai, *n.* <id. 1. Procrastination, dilatoriness; காரியத் தாமதம். *Loc.* 2. Inextricable difficulty; இடைஞ்சல். நற்குடிக்குத் துன்பமடா நாளும்பல விழுவை (பஞ்ச. திருமுக. 768). 3. A thorny shrub; ஓர் முட்செடி. (W.)

இழை[1] iḻai, *n.* <இழை-. Cloth; துகில். நுண்ணிழையணையென (கலித். 56).

இழை[2]**-தல்** iḻai-, 12 *v. intr.* To become emaciated, reduced; மெலிதல். குழந்தை நூலாய் இழைந்துவிட்டது.

இழைப்பு[1] iḻaippu, *n.* <இழை-. Work; செய்தொழில். உழைக்கல மகளிரு மிழைப்பிரிந் தாற்றவும் (பெருங். உஞ்சைக். 46, 334).

இழைப்பு[2] iḻaippu, *n.* cf. இளைப்பு. Asthma; காசநோய். *Loc.*

இளகல் iḷakal, *n.* <இளகு-. Love; அன்பு. (அக. நி.)

இளகிப்பதி-த்தல் iḷaki-p-pati-, *v. tr.* <id.+. To be nicely set; அழகாகப்பதித்தல். (திவ். அமலனாதி. 3, வ்யா. பக். 48.)

இளங்காலி iḷaṅ-kāli, *n.* <இள-மை+. Calf; மாட்டுக்கன்று. (திவ். பெரியாழ். 3, 3, 1, வ்யா. பக். 560.)

இளங்கிடை iḷaṅkiṭai, *n.* <id.+. Open place where the cattle of the village gather together before being driven to the pasture; ஊர்மாடுகளெல்லாம் வரும்வரை மேய்ப்போன் மாடுகளை நிறுத்திவைக்கும் வெளியிடம். *Nāñ.*

இளங்கூறு iḷaṅ-kūṟu, *n.* <id.+. Crown prince; இளவரசன். வேணாட்டு இளங்கூறு வாழு மவற்கு (T. A. S. ii, 64).

இளங்கோவேள் iḷaṅ-kō-vēḷ, *n.* <இளங் கோ+. Prince of Vēḷ family; வேள் குலத்து இளவரசன். (சைவசிகா. 36.)

இளஞ்சாமை iḷañ-cāmai, *n.* prob. இள-மை+. A kind of millet; சாமைவகை. (விவசா. 4.)

இளஞ்சூரியர் iḷañ-cūriyar, *n.* <id.+. The younger of the twin poets *iraṭṭaiyar;* இரட்டையருள் இளையவர். (தமிழ்நா. 103, தலைப்பு.)

இளநாக்கடி-த்தல் iḷanākkaṭi-, *v. intr.* <இளநாக்கு+. See இழந்தநாக்கடி-.

இளநீர்த்தா-தல் iḷanīrttā-, *v. intr.* <இளநீர்+. To grow lean; to be worn out and become thin; தேய்ந்துமெலிதல். (நன். 431, மயிலை.)

இளநேரம் iḷa-nēram, *n.* <இள-மை+. Evening; மாலை. இளநேரம் வீதியிலே வந்திலது (தெய்வச். விறலிவிடு. 337).

இளப்பம் iḷappam, *n.* < இளே-. Disgrace; அவமானம். *அவனுக்கு இது பெரிய இளப்பம். Colloq.*

இளம்பயிர் iḷam-payir, *n.* < இள-மை +. Seedlings that have been recently transplanted; நாறுபிடுங்கி நட்டுச் சிலநாளான பயிர். *Loc.*

இளம்பாக்கு iḷam-pākku, *n.* < id. +. A kind of areca nut; பாக்குவகை. (*விறலிவிடு.*)

இளம்பாலாசிரியன் iḷampāl-āciriyaṉ, *n.* < id. + *bāla* +. Teacher of children, dist. fr. *pālāciriyaṉ;* இளம்பாலர்க்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியன். (*அகநா.* 102.)

இளம்பிடி iḷam-piṭi, *n.* < id. +. Beautiful woman; அழகிய பெண். *இளம்பிடி யிவளுக்கென் னினைந்திருந்தாய்* (*திவ். பெரியதி.* 2, 7, 2). (*அக. நி.*)

இளம்பிராயம் iḷam-pirāyam, *n.* < id. +. Youth; இளவயது. (R.)

இளமணல் iḷa-maṇal, *n.* < id. +. Quick sand; துருத்துமணல். *தேரோ டிளமண லுட்பட லோம்பு* (*கலித்.* 98).

இளமணற்பாய்-தல் iḷamaṇaṟ-pāy-, *v. intr.* < இளமணல் +. To be caught, as the feet in quick-sand; இளமணலிற் காலழுந்துதற்போல அகப்படுதல். *திருச்சோலையின் போக்யதையிலே இள மணற் பாய்ந்து கால்வாங்கமாட்டாதே நிற்கும்* (*திவ். அமலனாதி.* 6, *வ்யா. பக்.* 77).

இளமுறை iḷa-muṟai, *n.* < இள-மை +. Heir; பின் வாரிசு. *Loc.*

இளமை iḷamai, *n.* Madness; உன்மத்தம். (*நாநார்த்த.*)

இளவழிபாடு iḷa-vaḻipāṭu, *n.* < இள-மை +. Child education; சிறுபிள்ளைக் கல்வி. (*யாழ். அக.*)

இளவுறை iḷa-v-uṟai, *n.* < id. +. Milk not fully formed into curds; நன்றாகத் தோயாத தயிர். (*யாழ். அக.*)

இளிச்சகண்ணி iḷicca-kaṇṇi, *n.* < இளிச்சல் +. Woman who habitually leers; காமக் குறிப்போடு பிறரை நோக்குந் தன்மை யுடையவள். *இளிச்சகண்ணிக்குப் புளிச்சகண்ணி தேவலை.*

இளை[1]**-த்தல்** iḷai-, *11 v. intr.* To get slack; நெகிழ்நிற்றல். *தானே யிளைக்கிற் பார்கீழ் மேலாம்* (*திவ். இயற். பெரியதிருவந்.* 24).

இளை[2] iḷai, *n.* (*அக. நி.*) 1. cf. மிளை. Ditch, moat; கிடங்கு. 2. Indian black bear; கரடி.

இளை[3] iḷai, *n.* < இளை-மை. Younger brother; தம்பி. *இளைபுரிந் தளித்தன்மே விலார்ந்த காதலன்* (*கம்பரா. கவந்த.* 27).

இளையநயினார் iḷaiya-nayiṉār, *n.* < id. +. Skanda; முருகக்கடவுள். (M. E. R. 507 of 1929-30.)

இளையமரக்கால் iḷaiya-marakkāl, *n.* < id. +. A small *marakkāl;* சிறு மரக்கால். *கலத்துவாய் தூணி இளையமரக்காலால் வரிசையிட்ட படி* (S. I. I. iv, 30).

இளையவாசவன் iḷaiya-vācavaṉ, *n.* < id. +. Upēndra; உபேந்திரன். *இளையவாசவன் விசும்பினின்றும் விழ* (*தக்கயாகப்.* 651).

இளையார் iḷaiyār, *n.* < id. Husband's younger brothers; கொழுந்தர். *Loc.*

இளையோன் iḷaiyōṉ, *n.* < id. Skanda; முருகக்கடவுள். (*தக்கயாகப்.* 5, *உரை.*)

இறக்கம்[1] iṟakkam, *n.* < இற-. Death; சாவு. *இறக்கமுற்றானென வேக்கமெய்தினான்* (*கம்ப ரா. சடாயுகாண்.* 19).

இறக்கம்[2] iṟakkam, *n.* < இறங்கு-. Swallowing, as of food; உணவு முதலியன உட்செல் லுகை. *சோற்றிறக்கமு மறந்தான்* (*குருகூர்ப்.*).

இறக்கு-தல் iṟakku-, *5 v. tr.* To compel payment; பணத்தை நிர்ப்பந்தித்து வசூலித்தல். *Colloq.*

இறக்கை iṟakkai, *n.* < T. *rekka.* Wing-wall; கண்ணூற்றின் இருபுறங்களிலுமுள்ள துணைச் சுவர். (*கட்டட. நாமா.*)

இறகுக்கூடு iṟaku-k-kūṭu, *n.* < இறகு +. Pen rack; பேனா வைக்குங் கூடு. *Pond.*

இறங்கல்மீட்டான் iṟaṅkal-mīṭṭāṉ, *n.* < id. +. cf. *இறங்கமாட்டான்.* A kind of paddy; ஒருவகை நெல். *போரிறங்கல்மீட்டான் புழுதிபுரட்டி* (*நெல்விடுதூது.* 189).

இறங்கு-தல் iṟaṅku-, *5 v. intr.* To leave, abandon; விட்டுநீங்குதல். *அருணேக்க மிறங்காத தாமரைக்க ணெம்பெருமான்* (*கம்பரா. விராதன்.* 50). 2. To commence, begin to act; தொடங்குதல். *தருமவழியில் இறங்கியுள்ளான்.*

இறங்குகிணறு iṟaṅku-kiṇaṟu, *n.* < இறங்கு- +. Well with steps leading down to the water; உள்ளிறங்கிச் செல்வதற்குப் படிவரிசையுள்ள கிணறு. *Loc.*

இறங்குசட்டம் iṟaṅku-caṭṭam, *n.* < id. +. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (*பெரியமாட்.* 18.)

இறங்குசாத்து iṟaṅku-cāttu, *n.* < id. + A sect of the Chetti caste; செட்டிகளுள் ஒரு சாரார். (S. I. I. viii, 232.)

இறங்குநாகம் iraṅku-nākam, n. <id.+. A kind of curl-mark in cattle; மாட்டுச்சுழிவகை. (பெரியமாட். 21.)

இறவு iravu, n. <இற-. (யாழ். அக.) 1. Sloping roof; வீட்டிறப்பு. 2. Boundary; எல்லை.

இறவுள் iravuḷ, n. Hilly tract; குறிஞ்சி நிலம். (யாழ். அக.)

இறலிப்பை irali-p-pai, n. perh. இறலி+. Cocoon of the silk-worm; பட்டுப்பூச்சிக் கூடு. *Pond.*

இறாகு irāku, n. <Arab. *Irāq.* Arabia; அரபியாதேசம். இறாகுதேசத்தில் (அசுவசா. 1).

இறாட்டாணியம் irāṭṭāṇiyam, n. Distress; trouble; இடுக்கண். (யாழ். அக.)

இறு-த்தல் iṟu-, 11 v. tr. 1. To express; சொல்லுதல். (நாநார்த்த.) 2. To stop; நிறுத்துதல். வலஞ்செயவிடா விறுத்தனவேறு (கலித். 104).

இறுக்கநெருக்கம் iṟukka-nerukkam, n. <இறுக்கம்+. Interval; இடைவேளை. தமது உத்யோகக் கடமைகளுக்கு அடுத்த இறுக்கநெருக்கங்களில் (மாலுமி. முக. 1).

இறுகரை iṟu-karai, n. <இறு-+. Eroded bank, as of a river; இடிகரை. (அக. நி.)

இறுதிநிலை iṟuti-nilai, n. <இறுதி+. 1. That which occurs in the end; ending; இறுதியில் நிற்பது. (கலித். 124, உரை, பக். 778.) 2. (Gram.) Termination, ending of a word; விகுதி. (நன். 134, சஙகர.)

இறுதியினற்கதி iṟutiyiṉaṟkati, n. <id. +. Final emancipation; நிருவாணம். இறுதியினற்கதி செல்லும் பெருவழி (மணி. 12, 59).

இறுபு iṟupu, n. <இறு-. Death; இறப்பு. இறுபும் புலம்பும் (பெருங். இலாவாண. 13, 12).

இறும்பு iṟumpu, n. 1. cf. இறும்பூது. Bee; வண்டு. (யாழ். அக.) 2. Worm; புழு. (சங்கற்பநி. 9, 15.) 3. Nature, quality; இயல்பு. (அக. நி.)

இறும்புளி iṟumpuḷi, n. Pulney Rowan, *Photinia notoniana*, a Kodaikanal tree; மர வகை. (Kodai.)

இறும்பூது iṟumpūtu, n. cf. சுரும்பு. (அக. நி.) 1. Bee; வண்டு. 2. Malabar glory lily; காந்தள்.

இறுவரையம் iṟu-varaiyam, n. <இறு-+ வரை. (யாழ். அக.) 1. Limit; எல்லை. 2. Present moment; தற்சமயம்.

இறை iṟai, n. <id. 1. Debt; கடன். (அக. நி.) 2. cf. உறை. Sheath of a sword; வாளின் உறை. வாய்ந்த விறைவிட்டால் மருவலர்கள் மார்புறையாப் பாய்ந்து (கூளப்ப. 45). 3. Crowd; கூட்டம். (தக்கயாகப். 638, உரை.)

இறைக்கட்டு iṟai-k-kaṭṭu, n. <இறை+. Taxation; வரி. இறைக்கட்டும் தவிர்த்து (S. I. I. vii, 414).

இறைக்காசான் iṟai-k-k-ācāṉ, n. <இறை +. Skanda, as the Guru of Śiva; முருகக் கடவுள். இறைக்காசா னெம்மருளா மாலையு மாலை (பெருந்தொ. 102).

இறைகுத்து-தல் iṟai-kuttu-, v. tr. prob. இறை+. To estimate; மதிப்பிடுதல். (யாழ். அக.)

இறைச்சோறு iṟai-c-cōṟu, n. cf. எற்சோறு. A tax; வரிவகை. (S. I. I. viii, 87.)

இறைப்புணைபடு-தல் iṟai-p-puṇai-p-paṭu-, v. intr. <id.+புணை+. To stand security for the payment of tax by a person; ஒருவன் இறுக்கவேண்டும் வரிக்குப் புணை கொடுத்தல். (S. I. I. v, 376.)

இறைப்பெட்டி iṟai-p-peṭṭi, n. <இறை-+. Ola basket for baling water; தண்ணீர் இறைக்க உதவும் ஓலைப்பெட்டி. *Tinn.*

இறைமகள் iṟai-makaḷ, n. <இறை+. Durgā; துர்க்காதேவி. இறைமக ளமுதுசெய்ய (தக்கயாகப். 751).

இறைமலை iṟai-malai, n. <id.+. Mt. Mēru; மேருமலை. இறைமலை வில்லி (தக்கயாகப். 170).

இறைமொழி iṟai-moḻi, n. <id.+. The Āgamas; இறைவனருளிய ஆகமம். இறைமொழிக் கல்லது மறுதர வோதி (சிலப். 10, 206).

இறையிறுக்குங்கோல் iṟai-y-iṟukkuṅ-kōl, n. <id.+இறு-+. Rod for measuring land for the purpose of fixing the tax; வரியிடு வதற்காக நிலத்தை அளக்க உபயோகிக்கும் அளவு கோல். இவ்வூரில் இறையிறுக்குங் கோலால் இந்நிலம் ஏழுமாவரை (S. I. I. v, 107).

இறைவனூல் iṟaivaṉūl, n. <இறைவன்+. The Āgamas; கடவுளருளிய ஆகமம். இறைவனூலையும் அவனருள்வழிப்பட்டுத் தத்தமரபின்வரும் குரவர் பலர்நூலையும் (நன். 7, சஙகர.).

இறைவைமரம் iṟaivai-maram, n. <இறைவை+. A boat-like wooden trough used for baling water; தண்ணீர் இறைக்க மரத்தாற் செய்த ஓடம்போன்ற கருவி. *Loc.*

இன்பசாகரமடல் inpa-cākara-maṭal, *n.* < இன்பம் + சாகரம் +. A treatise on erotics; ஒரு காமநூல். (தத்துவப். 155, உரை.)

இன்பி-த்தல் inpi-, *11 v. tr.* < இன்பு. To cause to be happy; இன்ப மூட்டுதல். என்னையுருக்கி யின்பித்தவடி (பாடு. திருவருட்.).

இன்மணியாரம் in-maṇi-y-āram, *n.* < இனி-மை + மணி +. An ancient musical treatise; இறந்துபட்டதோர் இசைநூல். (யாப். வி. 540.)

இன்றி inri, *adv.* < இன்-மை. Without; இல்லாமல். தனக்கொரு பயனின்றியிருக்க (கலித். 96, 30, உரை).

இன்று inru, < id. *part.* No; இல்லை.—*adv.* See இன்றி. உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே (நன். 172, மயிலை.).

இன்னா innā, *int.* cf. இந்தா. Here; இதோ. *Tinn.*

இன்னாவிசை innā-v-icai, *n.* < இன்னா +. (Pros.) One of the defects in the composition of verses; செய்யுட்குற்றம் இருபத்தேழனு ளொன்று. (யாப். வி. 525.)

இன்னிசைமாலை innicai-mālai, *n.* < இன்னிசை +. A treatise on *akapporuḷ*; அகப்பொருள் பற்றிய ஒரு நூல். (கள. கா. 24.)

இன்னியம் in-n-iyam, *n.* < இனி-மை +. Musical instruments; வாச்சியங்கள். (பெரும். வத்தவ. 2, 30.)

இன்னியர் inniyar, *n.* < இன்னியம். Bards, singers; பாணர். (அக. நி.)

இனம் inam, *n.* Comparison; உபமானம். இனனுணர் முழுநலம் (திவ். திருவாய். 1, 1, 2).

இனவரி ina-vari, *n.* < இனம் +. An ancient tax in cash; பழைய காசாயவரிவகை. (S. I. I. 1, 89.)

இனவெழுத்துப்பாட்டு ina-v-eḻuttu-p-pāṭṭu, *n.* < id. +. (Pros.) A kind of *cittira-kavi;* வல்லின முதலிய மூவினங்களுள் ஓரினத்தேழுத்துக் களேவரப் பாடுஞ் சித்திரகவிவகை. (யாப். வி. 503.)

இனன் inan, *n.* < id. 1. Kinsman; உறவினன். இன்னா தினனில் லூர் வாழ்தல் (குறள், 1158). 2. Equal; சமானன். (திவ். திருவாய். 1, 1, 2.) 3. Teacher; உபாத்தியாயர். (யாழ். அக.)

இனாம்நாட்கள் inām-nāṭkaḷ, *n.* < இனாம் +. Lay days; சரக்கேற்றற்காவது இறக்கற்காவது விடப்படும் நாட்கள். (M. Navi. 122.)

இனிப்புச்சேவு inippu-c-cēvu, *n.* < இனிப்பு +. A kind of confectionery; தித்திப்புச் சேர்ந்த சேவுப்பணியாரம். *Tinn.*

18

இனியபிரிவு iniya-pirivu, *n.* < இனி-மை + பிரிவு. Concubine's house; வைப்பாட்டி வீடு. சம்பிருதியெல்லா மினியபிரிவுக் களந்தமென்றும் (சரவண. பணவிடு. 182).

இனுக்காவலை inukkā-valai, *n.* A kind of net, used in fishing at sea; கடலில் வேலிபோற் கட்டி மீன் பிடிக்கவுதவும் வலை. *Loc.*

இஜதாசார் ijatācār, *n.* < U. *izzat-āsār* < Arab. *izzat-āthār*. Mark of respect; மரியாதையின் அடையாளம். (P. T. L.)

இஷ்டப்பிரசாதம் iṣṭa-p-piracātam, *n.* < இஷ்டம் + (R.) 1. Gift of grace; கைம்மாறு வேண்டாக் கொடை. 2. Grace of God; தேவ கிருபை. 3. Boiled rice offered to the idols; தேவப்பிரசாதம். 4. Eucharist; தேவ அப்பம்.

இஷீகாஸ்திரம் iṣīkāstiram, *n.* < *iṣī-kāstra*. A kind of missile; அஸ்திரவகை. (கம்பரா. நிகும். 132, உரை.)

இஸ்கார் iskār, *n.* Ratlines; கப்பலில் லவு ராறுக்குக் குறுக்கே ஏணிப்படிபோல இடப்பட்டிருக்குஞ் சிறு நுறுக்குக்கயிறுகள். (M. Navi. 85.)

இஸ்திபா istipā, *n.* < Arab. *isti'fa*. Deed of relinquishment; விடுதலைப்பத்திரம். (R. T.)

இஸ்தீங்கி istīṅki, *n.* Brails; சப்பரப்பாயை ஏற்ற இறக்க உதவுங் கயிறுகள். (M. Navi. 86.)

இஸ்பேட் ispēṭ, *n.* < E. *spade.* Spades, in a pack of playing cards; விளையாட்டுச் சீட்டில் ஒரு சாதி. *Colloq.*

இஸ்பேட்ராஜா ispēṭ-rājā, *n.* < இஸ்பேட் +. Figure-head; அதிகாரமற்ற தலைவன். *Colloq.*

இஸாபா isāpā, *n.* < Arab. *izāfah*. Additional charge imposed; அதிகவரி. (R. T.)

ஈ

ஈ-தல் ī-, *4 v. aux.* An auxiliary verb; ஒரு துணைவினை. தேறீயல்வேண்டும் (கலித். 98, 2).

ஈகு-தல் īku-, *5 v. intr.* cf. இறுகு-. To solidify; கட்டியாதல். திரட்டுப்பாலும் ஈகினநெய்யும் கட்டித்தயிரும் (திவ். பெரியாழ். 3, 2, 6, வ்யா. பக். 545).

ஈகை īkai, *n.* (அக. நி.) 1. Want; இல்லாமை. 2. Wind; காற்று.

ஈங்கு īṅku, *n.* Sandalwood; சந்தனம். (சங். அக.)

ஈச்சை īccai, *n.* < ஈந்து. Date-palm; ஈந்து. *Colloq.*

ஈச்சோப்பி ī-c-cōppi, *n.* < ஈ + சோப்பு-. Spider சிலந்தி. (யாழ். அக.)

ஈசதத்துவம் īca-tattuvam, *n.* < *īśa* +. (Śaiva.) One of five *cutta-tattuvam*, q. v.; சுத்த தத்துவம் ஐந்தனுள் ஒன்று. (சிவப். கட்.)

ஈசமனோகரி īca-manōkari, *n.* < id. + *manōharī*. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 103.)

ஈசன் īcan̠, *n.* < *īśa*. (அக. நி.) 1. Brahmā; பிரமன். 2. Father; தகப்பன்.

ஈசனாள் īcan̠āḷ, *n.* < ஈசன் + நாள். The *nakṣatra tiruvātirai*; திருவாதிரை. (W.)

ஈசுரதத்துவம் īcura-tattuvam, *n.* < *īś-vara* +. (Śaiva.) See ஈசதத்துவம். (சி. சி. 1, 65.)

ஈசுரமருந்து īcura-maruntu, *n.* < ஈசுவரன் +. cf. ஈசுரமூலி. Indian birth-wort; ஈசுர மூலி. *Pond.*

ஈசுவரக்கோவை īcuvara-k-kōvai *n.* < id. +. A kind of paddy, maturing in six months; ஆறுமாதத்திற் பயிராகும் நெல்வகை. (விவசா. 2.)

ஈசுவரிவிந்து īcuvari-vintu, *n.* < ஈசுவரி +. Sulphur; கந்தகம். (சங். அக.)

ஈசை īcai, *n.* < *īṣā*. Pole or shaft of a plough; ஏர்க்கால். (W.)

ஈட்டிப்பிடங்கு īṭṭi-p-piṭaṅku, *n.* < ஈட்டி +. Spear-head; ஈட்டியின் முனையுள்ள பாகம். (W.)

ஈட்டிராவுத்தன் īṭṭi-rāvuttan̠, *n.* < id +. Lancer; ஈட்டிப்படைவீரன். *Pond.*

ஈடணம் īṭaṇam, *n.* < *īḍaṇa*. Fame; புகழ். (யாழ். அக.)

ஈடணை īṭaṇai, *n.* prob. *īṣaṇā*. Distress, affliction; துன்பம். என்னை வேரறுக்கி யிந்த வீடணை யில் விட்டதுவும் முன்னைவினைதானோ (பதசாகித்தியம்).

ஈடத்து īṭattu, *n.* < *īṣat*. A little; சிறிது. (சங். அக.)

ஈடழி-த்தல் īṭaḻi-, *v. tr.* < ஈடு +. To quell one's power; வலிகெடுத்தல். இராவணனை யீடழித்து (தேவா. 350, 8).

ஈடிகை īṭikai, *n.* < *iṣikā*. Painter's pencil; எழுதுகோல். (யாழ். அக.)

ஈடு īṭu, *n.* < இடு-. 1. Fit or proper subject; ஏற்ற பொருள். நின்சோதனைக்கு நான் ஈடா (சர்வசமய. பக். 126). 2. Turn; தடவை. இந்தத் தென்னை ஒரு ஈட்டுக்கு முப்பதுகாய் காய்க்கும்.

ஈடுகட்டு-தல் īṭu-kaṭṭu-, *v. intr.* < ஈடு +. To be durable, as a piece of cloth for wear; வஸ்திரம் முதலான பொருள்கள் பலநாள் உபயோகப் பட்டும் வன்மைகெடாது இருத்தல். *Loc.*

ஈடுசெய்-தல் īṭu-cey-, *v. tr.* < id. +. *Loc.* 1. To compensate; பிரதியுபகாரஞ்செய்தல். 2. To adjust, balance; சரிக்கட்டுதல்.

ஈடுசோடு īṭu-cōṭu, *n.* < id. +. Equal; சமானம். ஈடுசோடற்ற சிற்சத்தியாம் (மஸ்தான். 92).

ஈடை īṭai, *n.* < *iṣā*. See ஈசை. (W.)

ஈணி iṇi, *n.* cf. அகணி. Fibre of palm; பனை நார். (யாழ். அக.)

ஈது ītu, *n.* < Arab. *Īd*. 1. The festival of Id; முகம்மதியத் திருநாட்களு ளொன்று. *Muham.* 2. The festival of Bakr-īd; பக்ரீத் திருநாள். *Muham.*

ஈதுலல்ஹா ītul-alhā, *n.* < Arab. *Īd-ul-adhā*. See ஈது, 2.

ஈந்து īntu, *n.* Poison; நஞ்சு. (சங். அக.)

ஈப்பி īppi, *n.* < ஈர்ப்பி. Nit; பேன்முட்டை. (யாழ். அக.)

ஈயச்செடி īya-c-ceṭi, *n.* < ஈகை +. Tiger-stopper; இண்டு. (மூ. அ.)

ஈயசிந்தூரம் īya-cintūram, *n.* < ஈயம் + Red lead; சிந்தூரவகை.

ஈயத்தண்டு īya-t-taṇṭu, *n.* < ஈகை + Tiger-stopper; இண்டு. (மூ. அ.)

ஈயத்தின்பிள்ளை īyattin̠-piḷḷai, *n.* < ஈயம் +. cf. ஈயக்குழலி. *Nīla-pāṣāṇam*, a prepared arsenic; நீலபாஷாணம். (யாழ். அக.)

ஈயலி īyali, *n.* cf. ஈயன்மூதாய். Cochineal, scarlet moth; தம்பலப்பூச்சி. (வை. மூ.)

ஈயாப்பத்தன் īyā-p-pattan̠, *n.* < ஈ- + ஆ neg. +. Miser; உலோபி. (மதி. களஞ். i, 88.)

ஈயுவன் īyuvan̠, *n.* prob. ஈழம். Rāvaṇa; இராவணன். (அக. நி.)

ஈர்[1]-த்தல் īr-, *11 v. tr.* To saw, split; அறுத்தல். ஈர்த்தவாய் தெரியாமல் வஜ்ரலேபகடித மானுற்போல பொருந்திப் போரவும் ப்ராப்தம் (ரஹஸ்ய. 609).

ஈர்[2] īr, *n.* prob. எயிறு. Cheek; கதுப்பு. (அக. நி.)

ஈர்க்கு īrkku, *n.* < ஈர். Feather; இறகு. மஞ்ஞை யீர்க்கு.

ஈர்பட்டு īrpaṭṭu, *n.* See ஈர்வெட்டு. (யாழ். அக.)

ஈர்மணி īrmaṇi, *n.* < ஈர் +. The hell, *irattiṉa-p-pirapai;* இரத்தினப்பிரபை என்னும் நரகம். (ஏலா. 67.)

ஈர்வாள் īr-vāḷ, *n.* < id. +. Sickle; அரிவாள். (அக. நி.)

ஈர்வெட்டு īr-veṭṭu, *n.* < ஈர் +. cf. ஈர்வாணி. Rope made of ribs of palmyra leaf; பனையீர்க்குக்கயிறு. (யாழ். அக.)

ஈரக்கையாலேதடவு-தல் īra-k-kaiyālē-taṭavu-, *v. tr.* < ஈரம் +. To console; to caress lovingly; அன்புகாட்டித் தேற்றுதல். நாட்டை ஈரக்கையாலேதடவி கம்ஸன்காலத்திற்பட்ட நோவுதீர ரக்ஷித்து (திவ். இயற். திருகுறுந், 1, வ்யா.).

ஈரங்கை īraṅ-kai, *n.* prob. ஈறு +. Curved cornice or projection; corbel; கொடுங்கை. (அக. நி.)

ஈரடி[1] īr-aṭi, *n.* < இரண்டு +. Second crop; இரண்டாம் போகம். (R. T.)

ஈரடி[2] īraṭi, *n.* See ஈராடி, 1. *Loc.*

ஈரடிப்பெட்டி īraṭi-p-peṭṭi, *n.* < ஈரடி +. Box which opens on both sides; இரண்டு பக்கமுந் திறத்தற்குரிய பெட்டி. *Pond.*

ஈரணம் īraṇam, *n.* Spurge; கள்ளி. (சங். அக.)

ஈரம் īram, *n.* prob. ஈர்-. 1. Part; பகுதி. (அக. நி.) 2. Saffron powder; குங்குமம். (சங். அக.)

ஈரமானி īra-māṉi, *n.* < ஈரம் + மானம். Hygrometer; காற்றிலுள்ள ஈரத்தையளக்குங் கருவி. *Mod.*

ஈரலுலர்த்தி īral-ulartti, *n.* < ஈரல் + உலர்-. A disease of the spleen, in cattle; மாட்டுநோய் வகை. (மாட்டுவை. சி. 41.)

ஈரற்கருகு-தல் īraṟ-karuku-, *v. intr* < id +. To be very much afraid; மிகவும் பயப்படுதல். (யாழ். அக.)

ஈரற்கல் īraṟ-kal, *n.* prob. id. +. A medicinal stone; மருந்தாரச்சிலை. (யாழ். அக.)

ஈரற்றீ-தல் īraṟṟī-, *v intr.* < id. +. See ஈரற்கருகு-. (யாழ். அக.)

ஈராட்டி īr-āṭṭi, *n.* See ஈராடி. (யாழ். அக.)

ஈராடி īr-āṭi, *n.* < ஈரம் +. (யாழ். அக.) 1. Wet; dampness; ஈரம். 2. Cloudiness; மழைக்குணம்.

ஈராதிகாரணப்போதகம் īr-āti-kāraṇa-p-pōtakam, *n.* prob. இரு-மை + ஆதி +. Dualism; இருபொருண்மை. *Pond.*

ஈரிலை īrilai, *n.* Sun; சூரியன். (அக. நி.)

ஈரிறை īr-iṟai, *n.* < இரண்டு +. 1. Dyarchy; ஈரரசு. 2. Double taxation; இரண்டுமுறை பெறும் வரி. நாளும் பிறந்து அவர்களும் பிறக்க வேணுமோ? ஈரிறையுண்டோ? (ஈடு, 1, 3, ப்ர.).

ஈலி īli, *n.* prob. ஈர்-. Knife; கத்தி. (J.)

ஈவிழுங்கி ī-viḻuṅki, *n.* < ஈ + விழுங்கு-. *Pond.* 1. Fly-catcher; ஈயை விழுங்கும் பறவை. 2. Fly-catching lizard; ஈத் தின்னும் பல்லி. 3. Fly-trap; ஈயுண்ணுஞ் செடி. 4. Simpleton who believes in everything; எதையும் நம்பு மூடன்.

ஈவுசோய்வு īvu-cōyvu, *n.* < ஈவு + சோர்-. Gift out of sympathy; மனம் இளகிக் கொடுக்குங் கொடை. (யாழ். அக.)

ஈழக்கருங்காசு īḻa-k-karuṅ-kācu, *n.* < ஈழம் + கரு-மை +. An old coin; பழையநாணயவகை. (M. E. R. 47 of 1925.)

ஈழம்புஞ்சை īḻam-puñcai, *n.* < id. +. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iv, 122.)

ஈழற்கடிவரி īḻaṟkaṭi-vari, *n.* A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 24.)

ஈழைக்கொல்லி īḻai-k-kolli, *n.* < ஈளை + கொல்-. Yellow orpiment; அரிதாரம். (சங். அக.)

ஈளம் īḷam, *n.* Yellow-flowered fragrant trumpet-flower tree; பாதிரி. (சங். அக.)

ஈற்றுத்தாய் īṟṟu-t-tāy, *n.* < ஈற்று +. One's own mother, dist. fr. *māṟṟu-t-tāy;* பெற்ற தாய். (திவ். பெரியாழ். 3, 9, 4.)

ஈறு īṟu, *n.* < இறு-. Result; பயன். (அக. நி.)

ஈறுகடை īṟu-kaṭai, *n.* < ஈறு +. Final end; இறுதிமுடிவு. (யாழ். அக.)

ஈன் īṉ, *n.* 1. Ainee wood; மரவகை. *Loc.* 2. Sal; ஆச்சா. (சித். அக.)

ஈனசாமந்தன் īṉa-cāmantaṉ, *n.* < *hīna* +. A class of *cāmantar;* சாமந்தர்வகையினர். (சுக்கிரநீதி, 26.)

ஈனம்[1] īṉam, *n.* < *hīna.* Inclination, slope; சரிவு. (அக. நி.)

ஈனம்[2] īṉam, *n.* Hare; முயல். (அக. நி.)

உ

உ u, n. (Astrol.) Letter representing crow, in *pañca-patci;* பஞ்சபட்சிகளுள் காகங் குறிக்கும் எழுத்து. (பிங்.)

உக்கம்[1] ukkam, n. <*ugra*. Severity; உக்கிரம். உக்கதவர் தித்ததவர் (மேருமந். 1097).

உக்கம்[2] ukkam, n. <*ukṣan*. (அக. நி.) 1. Cow; பசு. 2. Fowl; கோழி.

உக்கரைத்தட்டு ukkarai-t-taṭṭu, n. <உள் +கரை+. The part just above the middle of the *valantarai* of a *mirutaṅkam;* மிருதங்க வலந்தரையின் நடுப்பாகத்துக்கு மேலுள்ள பாகம். (கலை மகள், xii, 400.)

உக்கா ukkā, n. Toddy; கள். (யாழ். அக.)

உக்காக்கம் ukkākkam, n. <உக்கம்+. Waist cord; அரைஞாண். (யாழ். அக.)

உக்கிட்டு ukkiṭṭu, n. <உள்+கட்டு. A kind of necklace; உட்கட்டு. *Loc.*

உக்கிரகந்தை ukkirakantai, n. <*ugra-gandhā*. 1. Sweet flag; வசம்பு. (சித். அக.) 2. Bishop's weed; ஓமம். (நாநார்த்த.)

உக்கிரநாள் ukkira-nāḷ, n. <உக்கிரம்+. The five *nakṣatras, paraṇi, makam, pūram, pūrāṭam, pūraṭṭāti;* பரணி மகம் பூரம் பூராடம் பூரட்டாதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்கள். (சோதிட. சிந். 36.)

உக்கிரமம் ukkiramam, n. <*ugra*. Blaze, glow; சுவாலை. *Pond.*

உக்கிரன் ukkiraṉ, n. <*ugra*. A manifestation of Śiva; சிவமூர்த்தங்களுள் ஒன்று. (காஞ் சிப்பு. சிவபுண். 15.)

உக்கு ukku, n. Clove; இலவங்கம். (சங். அக.)

உக்கும் ukkum, n. <U. *hukm*. Permission, order; உத்தரவு. (P. T. L.)

உக்கும்நாமா ukkum-nāmā, n. <U. *hukm-nāmā*. Written order; எழுத்து மூலமான உத்தரவு. (P. T. L.)

உக்குமத்து ukkumattu, n. <U. *hūkamat*. 1. Influence; செல்வாக்கு. *Loc.* 2. Arrogance; செருக்கு. *Tinn.* 3. Complicity; உடந்தை. *Tj.*

உக்குரோட்டு ukkurōṭṭu, n. prob. *krōṣṭu*. Jackal; நரி. (நாமதீப.)

உக்குறள் u-k-kuṟaḷ, n. <உ+. The shortened *u;* குற்றியலுகரம். உயிர்வரி னுக்குறண் மெய்விட் டோடும் (நன். 164).

உக்கூடம் ukkūm, n. See உக்கும். (P. T. L.)

உகந்துடைமை ukantuṭaimai, n. <உக- +உடை-மை. Right of a married woman to a share of her husband's property; கணவனுடைய சொத்தில் மனைவிக்குரிய பாகவுரிமை. *Nāñ.*

உகப்பார்பொன் ukappār-poṉ, n. perh. id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iii, 110.)

உகம் ukam, n. <*yuga*. Day; நாள். (அக. நி.)

உகவை ukavai, n. <உக-. 1. Favour; அநுகூலம். உள்குவார்கட்குகவைகள் பலவுஞ் செய்து (தேவா. 1146, 5). 2. See உகவைப்பொன். (S. I. I. iii, 38.)

உகவைப்பொன் ukavai-p-poṉ, n. <உகவை+. A tax in money; காசாயவகை. (S. I. I. vii, 290.)

உகளம் ukaḷam, n. <உகளி-. Delight; இஷ்டம். (அக. நி.)

உகளி ukaḷi, n. Gum; பிசின். (நாமதீப.)

உகளு-தல் ukaḷu-, 5 v. intr. To turn upside down; பிறழ்தல். பொருகய லுகளிப் பாய (சீவக.1854).

உகிர்ப்புறவன் ukir-p-puṟavaṉ, n. <உகிர் +புறம். A jewel for nails; நகத்தின்மேல் அணியும் அணிவகை. (S. I. I. ii, 16.)

உகுனை ukuṉai, n. perh. உகு-+நோய். A disease affecting paddy; நெற்பயிருக்குரிய நோய் வகை. (நீலகேசி, 366, உரை.)

உச்சட்டம் uccaṭṭam, n. prob. *ucca*. (W.) 1. Straightness; நேர்மை. 2. Mark, butt; இலக்கு.

உச்சடை uccaṭai, n. <*uccaṭā*. (நாநார்த்த.) 1. Foppishness; இடம்பாசாரம். 2. Garlic; வெள்ளுள்ளி. 3. A kind of grass; வட்டக்கோரை.

உச்சதரு ucca-taru, n. <*ucca*+. Cocoanut tree; தென்னை. (பச். மூ.)

உச்சநிலைநாள் ucca-nilai-nāḷ, n. <id.+ நிலை+. The three *nakṣatras, mirukaciram, cittirai, aviṭṭam;* மிருகசீரம் சித்திரை அவிட்டம் என்ற மூன்று நட்சத்திரங்கள். (சோதிட. சிந். 36.)

உச்சம் uccam, n. <*ucca*. 1. One of eight *pāṭaṟ-payaṉ*, q.v.; எண்வகைப் பாடற்பயன்களுள் ஒன்று. (சிலப். 3, 16, உரை.) 2. (Erot.) A mode

of sexual union; புணர்ச்சிவகையுள் ஒன்று. (கொக்கோ. 3, 5.)

உச்சலம் uccalam, *n.* <*uccala.* Mind; மனம். (W.)

உச்சன் uccaṉ, *n.* <உச்சம். (Astrol.) Planet in its exalted sign of the zodiac; இராசி சக்கரத்தில் தன் உச்சநிலையில் நிற்குங் கிரகம். (பஞ்.)

உச்சாயம் uccāyam, *n.* prob. *ut-sāha.* Energy; உற்சாகம். *Pond.*

உச்சாரம் uccāram, *n.* <*ucchrāya.* Height; உயர்ச்சி. (யாழ். அக.)

உச்சிசந்தி ucci-canti, *n.* <உச்சி+. Noon service in the temple; உச்சிக்கால பூசை. (Insc.)

உச்சிமோடு ucci-mōṭu, *n.* <id.+மேடு. Ridge of a roof; கூரையின் இருபக்கமுஞ் சேருகின்ற மேலிடம். *Colloq.*

உச்சியணி ucci-y-aṇi, *n.* <id.+. Pendant of a head-gear; தலைச்சீராவில் உள்ள அலங்காரத்தொங்கல். *Pond.*

உச்சிரேகை ucci-rēkai, *n.* <id.+. (Astron.) The great circle passing through a celestial body and the zenith; வானவளைவைக்குறிய பெரிய ரேகை.

உச்சினி ucciṉi, *n.* The second month; இரண்டாம் மாதம். (பொதி. நி.)

உச்சுவலம் uccuvalam, *n.* <*ujjvala.* (யாழ். அக.) 1. Desire; ஆசை. 2. Gold; பொன்.

உச்சேதம் uccētam, *n.* <*uc-chēda.* Desolation; நாசம். (நீலகேசி, 657.)

உசகம் ucakam, *n.* Castor-plant; ஆமணக்கு. (சங். அக.)

உசரம் ucaram, *adv.* cf. ஓசரம். [T. *kosara.*] For the sake of, on account of; பொருட்டு. *உனக்குசரம் வந்தேன். Loc.*

உசல் ucal, *n.* <*uṣas.* Dawn; விடியல். (நாமதீப.)

உசற்காலம் ucaṟkālam, *n.* <உசல்+. Dawn; விடியற்காலம். (யாழ். அக.)

உசா ucā, *n.* Pointed-leaved hogweed; மூக்குத்தி. (L.)

உசாவடி ucāvaṭi, *n.* Subdivision; உட்பிரிவு. (I. M. P. Tj. 894.)

உசி uci, *n.* cf. ஊசி. Sharpness; கூர்மை. (யாழ். அக.)

உசிதம் ucitam, *n.* (அக. நி.) 1. Bending; வளைகை. 2. Calling; கூப்பிடுகை. 3. Water; நீர்.

உசிதன் ucitaṉ, *n.* <*ucita.* The Pāṇḍya king; பாண்டியன். (இறை. 2, 32, மேற்கோட்பாட்டு.) (அக. நி.)

உசுப்பி ucuppi, *n.* perh. உசுப்பு-. Faeces; மலம். *Tinn.*

உசுலாத்திமாடு ucilātti-māṭu, *n.* prob. *Gujarat*+. A kind of big cow, giving plenty of milk, as from Gujarat; அதிகமாகப் பால் கொடுக்கும் ஒருவகைப் பெரியபசு. *Tj.*

உசேனி ucēṉi, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 104.)

உஞ்சேனைமாகாளம் uñcēṉai-mākāḷam, *n.* <உஞ்சேனை+*Mahā-kāla.* The Śiva shrine at Ujjain; உச்சயினியிலுள்ள சிவாலயம். (தேவா. 1221, 8.)

உஞற்று uñaṟṟu, *n.* <உஞற்று-. Usage; வழக்கு. (அக. நி.)

உட்கழுத்துச்சரடு uṭ-kaḻuttu-c-caraṭu, *n.* <உள்+கழுத்து+. A close-fitting golden necklace, with a pendant; கழுத்தோடு அணியப் படும் பதக்கஞ் சேர்ந்த பொற்சரடுவகை. *Loc.*

உட்கொள்(ளு)தல் uṭ-koḷ-, *v. tr.* <id. +. To collect, as taxes; வரிமுதலியன தண்டுதல். *உட்கோளடங்க உட்கொண்டு* (S. I. I. vi, 147).

உட்கோயில் uṭ-kōyil, *n.* <id.+. Inner shrine, the *sanctum sanctorum;* கோயிற் கர்ப்பக்கிருகம். *உட்கோயில் புறக்கோயிலுட்பட* (S. I. I. v, 328).

உட்கோள் uṭ kōḷ, *n.* <id.+. Tax; வரி. *உட்கோளடங்க உட்கொண்டு* (S. I. I. vi, 147).

உட்சேவகம் uṭ-cēvakam, *n.* prob. id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. v, 383.)

உட்டணதுக்கம் uṭṭaṇa-tukkam, *n.* <உட்டணம்+. A disease; நோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 136.)

உட்டணம் uṭṭaṇam, *n.* <*uṣṇa.* 1. Summer; முதிர்வேனில். (நாநார்த்த.) 2. Pepper; மிளகு. (யாழ். அக.)

உட்டாறா uṭṭāṟā, *n.* prob. U. *uṭhānā.* Down-haul; கப்பலில் ஜீப்பு அல்லது சவாய்ப்பாய்களை இறக்க வுதவுங் கயிறுகள். (M. Navi. 87.)

உட்டொடர் uṭṭoṭar, *n.* <உள்+. (Gram.) A simple sentence forming part of a com-

pound sentence; பெருந்தொடரிமொழியின் பாக மான சிறுதொடர். (தொல். சொல். 42, சேனா.)

உட்பிடி uṭ-piṭi, *n.* <id.+. cf. உடம்பிடி. Lance; கைவேல். (அக. நி.)

உட்புறக்குடி uṭ-puṟa-k-kuṭi, *n.* <id.+. A cultivator who has no title to a piece of land but who, by the right of long enjoyment, cannot be dispossessed as long as he pays the stipulated rent; நிலவுரிமை யில்லாவிடி னும் நீண்டகால அனுபோகத்தால் வாரஞ் செலுத்திக் கொண்டுவரும்வரை அந்நிலத்திற்கு உரிமையுள்ளவ னான குடியானவன். *Loc.*

உட்புறம்பின்மை uṭ-puṟampiṉmai, *n.* <id.+புறம்பு+. Continuity, non-interruption; இடையீடின்மை. (நானார்த்த. 733.)

உட்பொய் uṭ-poy, *n.* <id.+. Hollow, unsubstantial thing; உள்ளீடற்ற பொருள். உட் பொய்யான காளாம்பி (சிறுபாண். 134, உரை).

உடக்கு¹-தல் uṭakku-, 5 *v. intr.* To lack strength or solidity; to be tubular or hollow; உள்ளீடின்றி யிருத்தல். *Tinn.*

உடக்கு² uṭakku, *n.* prob. உடக்கு-. 1. Body; உடல். உடக்கைத் தசர்த்தே புரிமையமன் கொள்கையிலே (பட்டினத்துப். பக். 260). 2. Hollowness உள்ளீடின்மை. *Tinn.*

உடங்கோடி uṭaṅkōṭi, *n.* Tiger-stopper; இண்டு. (பெரியமாட். 160.)

உடந்தைக்காரன் uṭantai-k-kāraṉ, *n.* <உடந்தை+. 1. Friend; தோழன். *Pond.* 2. Accomplice; ஒருவனோடு சேர்ந்து காரியங்களைச் செய்பவன். *Loc.*

உடப்புச்சட்டகம் uṭappu-c-caṭṭakam, *n.* <உடம்பு+. Body, bodily frame; உடல். மின் னுறழ் சாயல் உடப்புச்சட்டக முண்டெனிற் காண்கம் (பெருங். இலாவாண. 19, 40-41).

உடம்பறை uṭamparai, *n.* <id.+. Wooden bed, serving as a box also; பெட்டியாக வும் உதவும் மரப்படுக்கை. *Loc.*

உடம்பு uṭampu, *n.* Male or female organ; ஆண் அல்லது பெண்ணின் குறி. *Loc.*

உடல்¹ uṭal, *n.* <Hind. *dhōl.* Big drum; பெரியநகரா. *Loc.*

உடல்² uṭal, *n.* See உடம்பு. *Loc.*

உடல்விருத்தி uṭal-virutti, *n.* <உடல்+. Necessaries of life; உயிர் வாழ்வதற்கு வேண்டும் பொருள்கள். திண்ணெனவென் னுடல் விருத்தி தாரீ ரேயாகில் (தேவா. 678, 9).

உடலற்றநாள் uṭal-aṟṟa-nāḷ, *n.* <id.+அறு-+. The *nakṣatras, mirukacīriṭam, cittirai* and *aviṭṭam,* their earlier halves belonging to certain signs of the zodiac and the latter halves to the next signs; மிருகசீரிடம் சித்திரை அவிட்டம் ஆகிய நாட்கள். (சோதிட. சிந். 40.)

உடலாட்டம் uṭal-āṭṭam, *n.* <id.+. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்ற வகை. (பெரியமாட். 20.)

உடற்சாயம் uṭaṟ-cāyam, *n.* <id.+. Partial dyeing of cloths, the middle part being left white; துணிகளின் நடுவிலின்றி ஓரங்களில் மட்டுந் தோய்த்த சாயம். (W.)

உடன்கட்டடி uṭaṉ-kaṭṭaṭi, *n.* <உடன்+கட்டு+. Treading out grain sheaves, a second time by buffaloes or bulls; சூட்டடிக்கதிர்களைக் கடாவிட்டுழக்குகை. *Loc.*

உடன்கேடு uṭaṉ-kēṭu, *n.* <id.+. Companion in grief; உடனிருந்து துன்பத்தை அனு பவிப்ப-வன்-வள்-து. தம்மோடுடன்கேடான நெஞ்சு மேயாயிருந்தது (ஈடு, 10, 6, ப்ர.).

உடன்சேர்வு uṭaṉ-cērvu, *n.* <id.+. Appendix; அனுபந்தம். அவைகள் உடன்சேர்வாகப் பதிப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன (தாசில். நா. முடிவு).

உடன்பங்கு uṭaṉ-paṅku, *n.* <id.+. Equal share; சரிபங்கு. (யாழ். அக.)

உடன்படி uṭaṉpaṭi, *n.* <உடன்படு-. Agreement; ஒப்பந்தம்.

உடன்பாடுவான் uṭaṉ-pāṭuvāṉ, *n.* <உடன்+. Supporting chorus, accompanist; பக்கப்பாட்டுக்காரன். வீணைவாசிப்பானுக்கும் உடன் பாடுவானுக்கும் (S. I. I. vii, 66).

உடன்மாணாக்கன் uṭaṉ-māṇākkaṉ, *n.* <id.+. Class-mate; ஓர் உபாத்தியாயரின்கீழ் ஒருவனோடு சேர்ந்து வாசிப்பவன். *Mod.*

உடனடி uṭaṉ-aṭi, *adv* <id.+. Immediately; உடனே. *Tinn.*

உடனொடியில் uṭaṉoṭiyil, *adv.* <id.+ நொடி. See உடனடி. *Loc.*

உடுக்கைரேகை uṭukkai-rēkai, *n.* <உடுக்கை+. (Palmistry) A line in the palm; கை ரேகைவகை. (சிவக். பிரபந். சரபே. குற. பக். 344.)

உடுத்தாடை uṭuttāṭai, *n.* <உடு-+. Girl's garment; சிற்றாடை. (யாழ். அக.)

உடுபம் uṭupam, *n.* <*uḍupa.* Raft; float; தெப்பம். (W.)

உடுபாவனை uṭu-pāvaṉai, *n.* <உடு- +. Apparel; உடைவகை. *உடுபாவனைகளை அலங் கரித்துக்கொண்டு* (மதி. களஞ். iii, 100).

உடுபோதம் uṭupōtam, *n.* A wild species of purslane; பேய்ப்பசளை. (சங். அக.)

உடுமடி uṭu-maṭi, *n.* <உடு- +. Apparel; ஆடை. (அமரா. கதை. 84.)

உடை[1] uṭai, *n.* (அக. நி.) 1. Thorn; முள். 2. Cowdung; சாணம்.

உடை[2] uṭai, *n.* prob. உடு-. Horse-saddle; சேணம். (அக. நி.)

உடை[3] uṭai, *n.* <உடை-மை. Jewelry; நகைநட்டுக்கள். (அக. நி.)

உடைதோல் uṭai-tōl, *n.* <உடை+ Buckler; தோற்பரிசை. *முதற்சுரிகை யுடைதோலும் வாங் கிக்கொண்டு* (பெரியபு. கண். 54).

உடைப்பட்டை uṭai-p-paṭṭai, *n.* <id. +. A kind of sash; உடைக்குமேற் கட்டுங் கச்சை. *அரைப்பட்டை யுடைப்பட்டை யூடுகட்டி* (கூளப்ப. 43).

உடைப்படை uṭai-p-paṭai, *n.* <உடை-மை +. Standing army; நிலைப்படை. (S. I. I. iv, 492.)

உடைப்புக்கட்டு uṭaippu-k-kaṭṭu, *n.* <உடைப்பு+. Repair of a breach in an embankment; அணை குளம் முதலியவற்றிலுள்ள உடைப் புக்களைச் செப்பனிடுகை. *Loc.*

உடைமை uṭaimai, *n.* Perquisite; சுதந் திரம். *பணஉடைமை நெல்லுஉடைமை* (S. I. I. v, 331).

உடைய uṭaiya, *part.* <உடை-மை. Particle of the genitive case; ஆறும் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. (நன். 300, சங்கர.)

உடையநம்பி uṭaiya-nampi, *n.* <id.+. Sundaramūrtti-nāyaṉār; சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். *உடையநம்பி தனிவரும் மகிழ்ச்சி பொங்க* (பெரியபு. ஏயர். 107).

உடையபிள்ளையார் uṭaiya-piḷḷaiyār, *n.* <id.+. Tiruñāṉacampantamūrtti-nāyaṉār; திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார். *ஒருசீர்மையுடன் உடையபிள்ளையார் கழல்வணங்க* (பெரியபு. திருஞான. 131).

உடையவரசு uṭaiya-v-varacu, *n.* <id.+. Tirunāvukkaracu-nāyaṉār; திருநாவுக்கரசு நாய னார். *உடையவர சுலகேத்து முழவாரப் படையாளி* (பெரியபு. தடுத்தாட். 83).

உடையாளி uṭai-y-āḷi, *n.* <id.+ஆள்-. Lord of the universe, God; கடவுள். *Tinn.*

உடோளக்கை uṭōḷa-k-kai, *n.* prob. *ḍola* +. (Nāṭya.) A hand-pose in which both hands are stretched in front of the shoulders, with fingers kept close to one another; விரல்களை நெருக்கிக்கொண்டு தோளுக்கு நேராக இருகைகளை யும் நீட்டும் இணைக்கைவகை. (பரத. பாவ. 52.)

உடோளாயம் uṭōḷāyam, *n.* prob. id. Small package or bundle; கட்டித்தூக்குஞ் சிறு மூட்டை. (நாமதீப.)

உண் uṇ, *n.* <உண்-. Food; உணவு. *உண் விழைவார்க் கில்லை யுயிரோம்பல்* (அறநெறிச். 115).

உண்கல் uṇkal, *n.* Limestone; சுக்கான்கல். (R.)

உண்டல் uṇṭal, *n.* <உண்-மை. Coming into existence; உண்டாகுகை. *காட்டத்தி லங்கியே யுண்டல்போல்* (சி. போ. பா. 12, 3, 2).

உண்டழிவு uṇṭaḻivu, *n* <உண்- +. Feeding expenses; உணவிற்குத்தரிய செலவு. *திருவிழா உண்டழிவுக்குமாக* (S. I. I. iii, 298).

உண்டறு-த்தல் uṇṭaṟu-, *v. tr.* <id.+. To exhaust; ஈடுசெய்து தீர்த்தல். *இவ்வுக்திமாத்ரமும் உண்டறுக்கமாட்டாது சரண்யன் க்ருபை* (ரஹஸ்ய. 340).

உண்டா-தல் uṇṭā-, *v. intr.* <உண்டு+. To conceive; கருக்கொள்ளுதல். *Colloq.*

உண்டாட்டு uṇṭāṭṭu, *n.* <உண்-மை+. (அக. நி.) 1. Play, game; விளையாட்டு. 2. A ladies' game; மகளிர் விளையாட்டுவகை.

உண்டானவன் uṇṭāṉavaṉ, *n.* <id.+ஆ-. One who has wealth; செல்வமுள்ளவன். (W.)

உண்டி uṇṭi, *n.* <உண்-. Part of the system of divination in *pañca-paṭci;* பஞ்சபட்சி சாஸ்திரத்தின் ஒரு பகுதி. (சூடா. 12, 32.)

உண்டியச்சு uṇṭi-y-accu, *n.* prob. உண்டி +. A coin current in the West Coast about the 13th c. A.D.; கி. பி. 13-ஆம் நூற்றண்டில் மலைநாட்டில் வழங்கிய நாணயவகை. (M. E. R. 120 of 1916.)

உண்டு[1] uṇṭu, *part.* An expletive; ஒரு துணைச்சொல். *தேவரைத் திருவடிதொழ நெடுந்தூர முண்டு வந்திருக்கிறது* (ஈடு, 6, 9, 3, வ்யா. பக். 403).

உண்டு[2] uṇṭu, *n.* prob. ஊன்று. Prop, support; ஊன்றுகால். (யாழ். அக.)

உண்டை uṇṭai, *n.* Light refreshments; சிற்றுண்டி. (யாழ். அக.)

உண்டைச்சுரை untai-c-curai, *n.* <உண்டை+. A kind of calabash; சுரைவகை. (நாமதீப.)

உண்டைவில் untai-vil, *n.* <id.+. Bow from which dried balls of clay are shot; காய்ந்த களிமண்ணுருண்டையை வைத்துத் தெறிக்குஞ் சுண்டுவில். கூனே சிதைய வுண்டைவில் நிறத்தில் தெறித்தாய் (திவ். திருவாய். 1, 5, 5).

உண்ணாநோன்பி unnā-nōnpi, *n.* <உண்ணு-+ ஆ neg.+ நோன்பு. Jaina ascetic who fasts on specified occasions; குறித்தகாலங்களிற் பட்டினிவிட்டுண்ணுஞ் சைனமுனிவன். உண்ணா நோன்பி தன்னொடுஞ் சூளுற்று (மணி. 3, 102).

உண்ணாமறிப்பு unnā-marippu, *n.* <id.+id.+. The creditor's act of preventing his debtor from taking food till he is paid; கடன்கொடுத்தோர் கடன்வாங்கினவர்களை உணவுகொள்ள வொட்டாமல் தகையும் மறியல். கடன்காரர் வந்திழுக்க வுண்ணாமறிப்பி லுடைவாரும் (தெய்வச். விறலிவிடு. 366).

உண்ணாவிரதம் unnā-viratam, *n.* <id.+. Hunger-strike; விரும்பிய காரியத்தைச் சாதிக்கப் பட்டினிகிடக்கை. *Mod.*

உண்ணியப்பம் unni-y-appam, *n.* <உண்ணி+. Small, round, sweet cake; சிறிய உருண்டைவடிவான இனிப்புப் பணிகாரவகை. *Loc.*

உண்ணீடம் unnītam, *n.* <*uṣṇīṣa.* (நாநார்த்த.) 1. Turban; தலைப்பாகை. 2. Crown; கிரீடம்.

உண்முகம் un-mukam, *n.* <உள்+. Looking inward; மனத்தால் உட்புறம்நோக்கும் நோக்கம். கானநீரிற்கண வுண்முகமடைவார் (மகாராஜாதுறவு, 102).

உண்மூக்கு unmūkku, *n.* <id.+. Top of the nostril; மூக்கின் உட்புறத்தின் மேற்பாகம். (யாழ். அக.)

உண்மை unmai, *n.* <id. Individual soul; ஆன்மா. (சி. சி. பர. ஆசீவக. 8.)

உண்மையுத்தரம் unmai-y-uttaram, *n.* <உண்மை+. Answer of the defendant, admitting the truth of the plaint; வாதியாற் கூறப்பட்ட உண்மைமொழிகளைப் பிரதிவாதி யொப்புக்கொண்டு கூறும் விடை. (சுக்கிரநீதி, 270.)

உணக்குப்பொருள் unakku-p-porul, *n.* <உணக்கு-+. Dried vegetables; காய்கறிகளின் வற்றல். (நாமதீப.)

உணர்த்தியறு-தல் unartti-y-aru-, *v. intr.* <உணர்த்தி+. To swoon; to lose consciousness; மெய்ம்மறத்தல். ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞமான வஸ்துவும் உணர்த்தியறும்படி யாய்த்துப் படுக்கைவாய்ப்பு (ஈடு, 10, 2, 8, வ்யா. பக. 60).

உணர்வெழுத்து unarveluttu, *n.* <உணர்வு+. Symbolic letter; குறிப்பினாலுணரப் படும் ஒருவகை யெழுத்து. (யாப். வி. 535.)

உணவு unavu, *n.* <உண்-. Rain; மழை. (அக. நி.)

உணை unai, *n.* perh. உள்+ஐ-. Emaciation; மெலிவு. (யாழ். அக.)

உத்தஞ்சம் uttañcam, *n.* <*uttaṃsa.* (நாநார்த்த.) 1. Ear-pendant; செவிப்பூண். 2. Wreath; சூட்டுமாலை.

உத்தண்டமாலை uttanta-mālai, *n.* <K. *uttaṇḍa*+. A woman's necklace made of gold beads; பொன்மணிகளாலான மாதர் கழுத்தணிவகை. உத்தண்டமாலையைக் காதோலையைப் பொன்மோதிரத்தை வைத்தென்று நூலுங் கடுக வாங்கித்தா (விறலி விடு. 258).

உத்தம் uttam, *n.* cf. *un-matta.* Becoming mad or maddened; பித்தேறுகை. (அக. நி.)

உத்தம்பகம் uttampakam, *n.* <*uttambhaka.* Augmenting, raising; விருத்தி செய்கை. அது பழைய அபிநிவேசத்துக்கு உத்தம்பகமாய் (திவ். இயற். திருநெடு. 1, வ்யா.).

உத்தம்பி-த்தல் uttampi-, *11 v. intr.* <*uttambh.* To augment; விருத்திசெய்தல். (ரஹஸ்ய. 94.)

உத்தமகன்னி uttama-kanni, *n.* cf. உத்தமாகாணி. Hedge-twiner; வேலிப்பருத்தி. (நாமதீப.)

உத்தமசாகசம் uttama-cākacam, *n.* <*uttama*+. Fine of 1000 *fanams;* ஆயிரம் பணம் விதிக்கும் அபராதம். (சுக்கிரநீதி, 173.)

உத்தமதானம் uttamatānam, *n.* <id. +. Gift of betel leaves and nut; பாக்கு வெற்றிலைகளைத் தானமாகக்கொடுக்கை. (யாழ். அக.)

உத்தமதானி uttama-tāni, *n.* <id. +. A kind of temple lamp; கோயிலில் வைக்கும் ஒருவகை விளக்கு. (S. I. I. v, 246.)

உத்தமம் uttamam, *n.* Galangal; அரத்தை. (சங். அக.)

உத்தமர்ணன் uttamarnan, *n.* <*uttamarṇa.* Creditor, money-lender; கடன் கொடுப்பவன். (சுக்கிரநீதி, 96.)

உத்தமவிம்சதி uttama-vimcati, *n.* <*uttama*+. The cyclic years from *pirapava* to *viyaya* in the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் பிரபவமுதல் வியய வரையு முள்ள 20 ஆண்டுகள்.

உத்தமை uttamai, *n.* <*uttamā*. (நாநார்த்த.) 1. Woman of the *patumiṉi* class; பதுமினி சாதிப்பெண். 2. Needle-leaved swallow-wort; ஊசிப்பாலை.

உத்தரகமனம் uttara-kamaṉam, *n.* <*uttara*+. Journeying northward, with the intention of ending one's life; மகாப்பிரஸ்தானம். (புறநா. 65, கீழ்க்.)

உத்தரகுடுமி uttara-kuṭumi, *n.* <id.+. Forelock; முன்குடுமி. (மதி. களஞ். ii, 190.)

உத்தரகுரு uttara-kuru, *n.* <id.+. (அக. நி.) 1. Arundhatī, wife of Vasiṣṭha; அருந்ததி. 2. The Pāṇḍavas; பாண்டவர்.

உத்தரசாட்சி uttara-cāṭci, *n.* <id.+. Defendant's witness; பிரதிவாதியின் சாட்சி. (யாழ். அக.)

உத்தரநட்சத்திரராசி uttara-naṭcattira-rāci, *n.* <id.+*nakṣatra*+. Constellations to the north of the zodiac; இராசிமண்டல நட்சத்திரங்களுக்கு வடபாலுள்ள நட்சத்திரத்தொகுதி. (M. Navi. 109.)

உத்தரமதுரை uttara-maturai, *n.* <id. +. Muttra, the birth-place of Kṛṣṇa; கண்ணபிரான் அவதரித்த வடமதுரை. (திருவள்ளுவமாலை, 21.)

உத்தரவாணி uttaravāṇi, *n.* of. உத்தவாணி. A highly thorny plant with diffuse branches; கண்டங்கத்தரி. (வை. மூ.)

உத்தரவாதவீடு uttaravāta-v-īṭu, *n.* < உத்தரவாதம் + ஈடு. Pledge; property offered as indemnity; பிணையீடு. *Mod.*

உத்தரவேதம் uttara-vētam, *n.* <*uttara* +. Tiru-k-kuṟal; திருக்குறள்.

உத்தராகம் uttarākam, *n.* <id.+*agha*. Sin committed after *pirapatti* or self-surrender; பிரபத்திக்குப்பின் செய்யுந் தீவினை. (ஈடு, 10, 2, 1, ஜீ.)

உத்தராங்கம் uttarāṅkam, *n.* <id.+. (Mus.) Higher tetrachord of the octave; மேல் நான்கு ஸ்தாயி ஸ்வரங்கள். (Mus. of Ind.)

உத்தராபதி uttarāpati, *n.* <*uttarāpatha*. The northern country; வடநாடு. உத்தராபதி யுள்ளோம் (பெரியபு. சிறுத். 40).

உத்தரி[1]**-த்தல்** uttari-, 11 *v. tr.* <*uddhṛ*. To annoy, hurt, worry; இமிசித்தல். உத்தம னுக்கை யுத்தரித்த பாடுகள் அத்தனைக்கும் மௌனவுறுதி (இரக்ஷணிய. பக். 78).

உத்தரி[2] uttari, *n.* 1. Snake; பாம்பு. (அக. நி.) 2. Elephant; யானை. (அக. நி.) 3. Cotton plant; பருத்திச்செடி. (சங். அக.)

உத்தரு uttaru, *n.* Chunam, lime; சுண்ணம்பு. (சங். அக.)

உத்தவம் uttavam, *n.* <*uddhava*. Festival; விழா. (நாநார்த்த.)

உத்தாபம் uttāpam, *n.* <*uttāpa*. (W.) 1. Great heat; மிகுவெப்பு. 2. Distress; தவிப்பு. 3. Effort; முயற்சி.

உத்தாபனி uttāpaṉi, *n.* <*utthāpanī*. (Anat.) Erector, a muscle; தசைவகை. (W.)

உத்தாரக்கூறு uttāra-k-kūṟu, *n.* <*uddhāra*+. Partition of ancestral property; பாகப்பிரிவினை. (சுக்கிரநீதி, 12.)

உத்தாரம் uttāram, *n.* <*uttāra*. Regular, fixed payment; நியதமாகக் கொடுக்கும் வேதனம். மாதவழி நூறுபொன்னு முத்தாரம் (தெய்வச். விறலிவிடு. 295).

உத்தாலகம் uttālakam, *n.* perh. *uddāla*. A kind of tree; ஒருவகை மரம். (வீரவனப்பு. வீரை பலா. 26.)

உத்தானத்துவாதசி uttāṉa-t-tuvātaci, *n.* <*utthāna*+. The 12th *titi* in the bright fortnight of Kārttikai; கார்த்திகைமாதத்துச் சுக்கிலபட்சத்துத் துவாதசி. (M. E. R. 571 of 1926.)

உத்தானம் uttāṉam, *n.* <*uddāna*. 1. Subduing; அடக்குகை. 2. Waist; இடை.

உத்தானவஞ்சிதம் uttāṉa-v-añcitam, *n.* <id.+. (Nāṭya.) One of thirty *nirutta-k-kai*, q.v.; நிருத்தக்கை முப்பதனு ளொன்று. (சிலப். பக். 81.)

உத்தானி uttāṉi, *n.* prob. *utthānī*. (Anat.) See உத்தாபனி. (W.)

உத்தி[1] utti, *n.* cf. உந்தி. 1. Sea; கடல். (அக. நி.) 2. Temporary irrigation channel; தாற்காலிகமாக அமைக்கப்பட்ட கண்ணிக்கால். *Madr.*

உத்தி[2] utti, *n.* Opium; அபின். (சங். அக.)

உத்திகை uttikai, *n.* See உத்தி[1], 2. *Madr.*

உத்திட்டம் uttiṭṭam, *n.* <*uddiṣṭa*. Mention, note, indication; குறிப்பு. (யாழ். அக.)

உத்திதாங்குலி uttitāṅkuli, *n.* <*uddhita* + *aṅguli*. Hand raised in *abhaya* pose; அபயஹஸ்தம். (யாழ். அக.)

உத்திமறுதலை utti-marutalai, *n.* <உத்தி +. (Pros.) One of the defects of versification; செய்யுட்குற்றங்களு ளொன்று. (யாப். வி. 525.)

உத்தியோகன் uttiyōkaṉ, *n.* <*udyōga*. Officer, official; உத்தியோகஸ்தன். உபயத்திரானையும் எத்திவாங்கிடும் உத்தியோகர்கள் (சர்வசமய. பக். 190).

உத்திரதம் uttiratam, *n.* <*udratha*. Linch-pin; அச்சுருவாணி. (யாழ். அக.)

உத்திரம் uttiram, *n.* prob. *haridrā*. cf. உருத்திரம். (சங். அக.) 1. Turmeric; மஞ்சள். 2. Tree turmeric; மரமஞ்சள்.

உத்திலேசம் uttilēcam, *n.* <*yukti-lēśa*. Making one speak the truth by the four-fold expedients; ஒருவனை நால்வகை உபாயங்களால் உண்மைகூறும்படி செய்கை. (சுக்கிரநீதி, 282.)

உத்து uttu, *n.* (யாழ். அக.) 1. Attestation; அத்தாட்சி. 2. Evidence; proof; ருசு.

உத்துவாகம் uttuvākam, *n.* <*udvāha*. Marriage; விவாகம். *Brāh.*

உத்துவீதம் uttuvītam, *n.* perh. *ud-vīta*. (Nāṭya.) One of thirty *nirutta-k-kai*, q.v.; நிருத்தக்கை முப்பதனுளொன்று. (சிலப். பக். 81.)

உத்துவேகம் uttuvēkam, *n.* <*udvēga*. (நாநார்த்த.) 1. Quickness of motion; மிகு விரைவு. 2. Fear; அச்சம். 3. Marriage; விவாகம். 4. Areca-nut; பாக்கு.

உத்துளம் uttuḷam, *n.* <*ud-dhūlana*. Smearing one's body with dry sacred ashes; விபூதியை நீரிற் குழையாது உடலிற் பூசுகை. மிக்க விருமுத்துளமெய் வீறு (அலங்காரச்சிந்து. 9).

உத்தூளி uttūḷi, *n.* <*ud-dhūlita*. See உத்துளம். வெண்ணீற்றி னுத்தூளி (சிதம்பர. திருப்பதி. 454).

உத்தேகம் uttēkam, *n.* cf. உத்தேசம். Estimate; மதிப்பு. (யாழ். அக.)

உத்ஸேதம் utsētam, *n.* <*utsēdha*. Height; உயரம். உத்ஸேதம் எழுநூற்றெழுபத்தைந்து வில்லு (ஸ்ரீபுராணம்).

உதகக்கொட்டு utaka-k-koṭṭu, *n.* <உதகம் + கொட்டு-. Diabetes; நீரிழிவுநோய். ஊனுகு தொழுனையி னுதகக்கொட்டின் வெப்பிற் சூலையின் (ஞானா. 19).

உதகபூர்வஞ்செய்-தல் utaka-pūrvañ-cey-, *v. tr.* <id. + பூர்வம் +. To pour water when a gift is made ceremonially; தானஞ்செய்யும்போது நீர்வார்த்தல். உதகபூர்வஞ் செய்துகொடுத்தேன் (S. I. I. i, 77).

உதகமேல்-தல் [உதகமேற்றல்] utakam-ēl-, *v. tr.* <id. +. To receive gifts; தானம்பெறுதல். நான் உதகமேற்றது அளந்துகொள்ள வேண்டாவோ (திவ். பெரியாழ். 1, 8, 8, வ்யா. பக். 173).

உதகவன் utakavaṉ, *n.* <உதவகன். 1. God of Fire; அக்கினிதேவன். (W.) 2. Ceylon lead-wort; கொடுவேலி. (சங். அக.)

உதட்டாங்கை utaṭṭāṅkai, *n.* cf. ஒட்டாங்கை. Left hand; இடதுகை. *Cm.*

உதயகாந்தாரி utaya-kāntāri, *n.* <உதயம் +. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 103.)

உதயபானு utaya-pāṉu, *n.* <id. +. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 103.)

உதர்க்கம் utarkkam, *n.* <*udarka*. End, conclusion; முடிவு. ப்ரதமத்தில் ஹிதரூமாய் உதர்க்கத்தில் ப்ரியரூமாயிருக்கும் (ஈடு, 1, 2, 3).

உதரவணி utaravaṇi, *n.* cf. உத்தரவாணி. A highly thorny plant; கண்டங்கத்தரி. (W.)

உதரவாயு utara-vāyu, *n.* <உதரம் +. Flatulency; உப்பசம். (W.)

உதராந்திரம் utarāntiram, *n.* <id. +. Small intestines; மணிக்குடர். *Mod.*

உதவாக்கழிகுறடு utavā-k-kaḻi-kuraṭu, *n.* <உதவு- + ஆ neg. + கழி +. Worthless person; உபயோகமில்லாதவ-ன்-ள். கானடுக்கமுற்றனையோ போடா வுதவாக்கழிகுறடே (பஞ்ச. திருமுக. 1142).

உதறிநட-த்தல் utaṟi-naṭa-, *v. intr.* <உதறு- +. To walk with short, quick, jerky steps; வெடுக்கு வெடுக்கென்று நடத்தல். *Colloq.*

உதனம் utaṉam, *n.* cf. தன்னம். Littleness, smallness; சிறிது. உதனமு முணர்விலை (நீலகேசி, 802).

உதாகரிகன் utākarikaṉ, *n.* <உதாகரி-. Exemplar; எடுத்துக்காட்டாக வுள்ளவன். சொன்மரு வுதாகரிகன் (மான்விடு. 198).

உதாசனி-த்தல் utācaṉi-, 11 *v. tr.* <*udāsīna*. To treat with contempt; அலட்சியஞ்செய்தல். இரப்பவரைக் கண்டால் உதாசனித்தலும் இன்றி (குறள், 1055, மணக்.).

உதாத்தன் utāttaṉ, *n.* <*udātta.* (நா னார்த்த.) 1. Great man; பெரியோன். 2. Liberal donor; கொடையாளி.

உதார் utār, *n.* Support; ஆதாரம். உதார் சுவர். *Colloq.*

உதானன்றிசை utāṉaṉṟicai, *n.* <உதானன் +. Small elliptic cuspidate-leaved windberry; வாயுவிளங்கம். (சங். அக.)

உதிதன் utitaṉ, *n.* <*ud-ita.* The Pāṇḍya king; பாண்டியமன்னன். (இறை. 2, 31.)

உதியன் utiyaṉ, *n.* See உதிதன். (அக. நி.)

உதிர்காய் utir-kāy, *n.* <உதிர்-+. Diseased, undeveloped fruit; பொய்ப்பிஞ்சு. *Pond.*

உதிரப்பட்டி utira-p-paṭṭi, *n.* <உதிரம்+. Gift made to the dependents of soldiers who died in battle; இரத்தக்காணிக்கை. (Pudu. Insc. 927.)

உதிரப்பாவாடை utira-p-pāvāṭai, *n.* <id.+. Cloth soaked in blood; இரத்தத்தில் தோய்த்தெடுத்த துணிவிரிப்பு. (வீரநாரா. நூல்வர. 9.)

உதிரபாசம் utira-pācam, *n.* <id.+. Blood relationship; இரத்த சம்பந்தம். (சங். அக.)

உதிரமண்டலி utira-maṇṭali, *n.* <id.+. A poisonous insect; விஷஜந்துவகை. (தஞ். சரசு. iii, 102.)

உதிரோற்காரி utirōṟkāri, *n.* <id.+. A mythical cloud, raining blood; இரத்தம் பொழியும் மேகம். (யாழ். அக.)

உதிவெள்ளி uti-veḷḷi, *n.* <உதி-+. Venus, the morning star; விடிவெள்ளி. (R.)

உதீசம் utīcam, *n.* Cuscus grass; குறுவேர். (சித். அக.)

உதும்பரம் utumparam, *n.* <*udumbara.* Red leprosy; செங்குட்டநோய். (நாநார்த்த.)

உதைகாப்பு utai-kāppu, *n.* <உதை-+. See உதையக்காப்பு. *Loc.*

உதைகால் utai-kāl, *n.* <உதை-+. Supports to kingpost, in truss work; உத்திரத்தின் மீதுள்ள குத்துக்காலின் ஆதாரக்கால்கள். (C. E. M.)

உதையக்காப்பு utaiya-k-kāppu, *n.* <உதை-+. Sound thrashing; நன்றாக அடிக்கை. *Loc.*

உதையப்பெருமாள் utaiya-p-perumāḷ, *n.* <உதை-+. Starvation; பட்டினி. *Tinn.*

உந்தரம் untaram, *n.* Way; வழி. (W.)

உந்தி unti, *n.* perh. உந்து-. (அக. நி.) 1. Companion; துணை. 2. Birds; பறப்பன.

உப்பர்காவி uppar-kāvi, *n.* <U. *upar*+. Upper topsail; காவியின் மேற்பாய். (M. Navi. 83.)

உப்பர்சவர் uppar-cavar, *n.* <id.+. Upper top-gallant sail; கப்பலின் மேலிடத்துக் கட்டப்படும் பாய்வகை. (M. Navi. 83.)

உப்பாயம் uppāyam, *n.* <உப்பு+. Salt tax; உப்புவரி. (S. I. I. ii, 115.)

உப்பிஞ்சி uppiñci, *n.* prob. id.+. A kind of ginger; இஞ்சிவகை. (S. I. I. vii, 299.)

உப்பிலாங்கொடி uppilāṅkoṭi, *n.* prob. id. +. A species of stinking swallow-wort; கொடிவகை. *Loc.*

உப்பிலிப்பானை uppili-p-pāṉai, *n.* <id. +இல் neg.+prob. பானை. An observance in which widows in mourning abstain from salted food; உப்பின்றி உண்ணுங் கைம்மை நோன்பு. *Tinn.*

உப்பிலீடு uppil-īṭu, *n.* <id.+இடு-. Pickles, things that are salted; உப்பிட்ட பொருள். *Tinn.*

உப்பு uppu, *n.* Love; அன்பு. (அக. நி.)

உப்புக்கடலை uppu-k-kaṭalai, *n.* <உப்பு+. Parched Bengal-gram, seasoned with salt and turmeric powder; உப்பும் மஞ்சட்பொடியுந் தூவி வறுத்த கடலை. *Loc.*

உப்புக்காசு uppu-k-kācu, *n.* <id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. vii, 41.)

உப்புச்சுன்னம் uppu-c-cuṉṉam, *n.* <id. +. A kind of medicinal drug; மருந்துவகை. (தமிழரசு.)

உப்புச்சோளம் uppu-c-cōḷam, *n.* <id. +. A kind of maize; சோளவகை. (விவசா. 3.)

உப்புடாலி uppuṭāli, *n.* A medicinal plant; மூலிகைவகை. (வை. மூ.)

உப்புத்தாள் uppu-t-tāḷ, *n.* <உப்பு+. Sand paper; உப்புக்காகிதம். *Loc.*

உப்புமிளகி uppu-miḷaki, *n.* <id.+. A kind of paddy, maturing in five months; ஐந்து மாதத்தில் விளையும் நெல்வகை. (விவசா. 1.)

உபக்கிரகம் upakkirakam, *n.* <*upa-graha.* Prison; சிறை. (நாநார்த்த.)

உபக்கிரமம் upakkiramam, *n.* <*upa-krama.* Prowess; விக்கிரமம். (நாநார்த்த.)

உபகணம் upa-kaṇam, *n.* <*upa-gaṇa.* (Astron.) The ascending and descending nodes; இராகு கேதுக்கள். (மங்களே. பாயி. 1.)

உபகமம் upakamam, *n.* <*upa-gama.* (நாநார்த்த.) 1. Acceptance; அங்கீகாரம். 2. Approach; அணுகுகை.

உபகாரம் upakāram, *n.* <*upa-hāra.* Joy; மகிழ்ச்சி. (அக. நி.)

உபகிதம் upakitam, *n.* <*upahita.* That which has *upāti;* உபாதியுடையது. (விசாரசங். 321.)

உபகிருதன் upakirutaṉ, *n.* prob. *upahṛta.* (Law.) Self-given son, son adopted with his own consent; தானுகவே ஒருவற்குச் சுவீகாரம் புகுந்தவன். (எலா. 31.)

உபகுல்லியை upakulliyai, *n.* <*upakulyā.* Branch channel; கிளைவாய்க்கால். (நாநார்த்த.)

உபசத்தி upacatti, *n.* <*upasatti.* (W.) 1. Union; ஐக்கியம். 2. Service; உதவி. 3. Gift; ஈகை.

உபசமி-த்தல் upacami-, *11 v. intr.* <*upa-śa.* To become quiescent; உபசாந்த மடைதல். (மேருமந். 724.)

உபசயசரீரம் upacaya-carīram, *n.* <*upa-caya+.* Physical body; ஸ்தூலசரீரம். *ரோகாதிகளாற் கெடுகின்ற உபசயசரீரம் விட்டு* (நீலகேசி, 309, உரை).

உபசர்க்கம் upacarkkam, *n.* <*upa-sarga.* (நாநார்த்த.) 1. A disease; நோய்வகை. 2. Trouble; துன்பம்.

உபசல்லியம் upacalliyam, *n.* <*upa-śalya.* (நாநார்த்த.) 1. Proximity of a village; ஊரின் அருகு. 2. Quarters of the depressed classes; புலைச்சேரி.

உபசாபம் upacāpam, *n.* <*upajāpa.* (W.) 1. Disunion; வேறுபாடு. 2. Treachery, treason; துரோகம்.

உபசாரம் upacāram, *n.* <*upacāra.* (நாநார்த்த.) 1. Service; சேவை. 2. Offering; present to a superior; காணிக்கை.

உபசீவி-த்தல் upacīvi-, *11 v. tr.* <*upa-jīva.* To depend for one's life upon a person or thing; உயிர்தரிக்கப் பிறரை அல்லது பிறிதொன்றைச் சார்ந்திருத்தல். *இந்த ஔஷத மொன்றையுமே உபஜீவிக்க வமையும்* (ரஹஸ்ய. 1225).

உபசென்மம் upa-ceṉmam, *n.* <*upa-janma.* The third group of nine *nakṣatras*, counted from one's natal *nakṣatra;* ஒருவன் பிறந்த நட்சத்திரத்திற்குப் பத்தோன்பதுமுதல் இருபத்தேழு முடியவுள்ள நட்சத்திரங்கள். (இலக். வி. பக். 796.)

உபத்தாயம் upattāyam, *n.* (யாழ். அக.) 1. Mistake; அபத்தம். 2. Misery; துன்பம். 3. Means; உபாயம்.

உபத்திதி upattiti, *n.* <*upasthiti.* (நாநார்த்த.) 1. Wisdom; ஞானம். 2. Proximity; சமீபம்.

உபத்திரம் upattiram, *n.* cf. உபத்திரவம். Misery; துன்பம். (யாழ். அக.)

உபதாபம் upatāpam, *n.* <*upatāpa.* Burning sensation; வெப்பம். (நாநார்த்த.)

உபதானம் upatāṉam, *n.* perh. *upadhāna.* Religious observance; விரதம். (நாநார்த்த.)

உபதி upati, *n.* <*upadhi.* 1. The part of a wheel between the nave and the circumference; சக்கரத்தின் ஆரம். (W.) 2. Fear; அச்சம். (W.) 3. Deceit; வஞ்சனை. (நாநார்த்த.)

உபதை upatai, *n.* <*upadhā.* Offering; காணிக்கை. (நாநார்த்த.)

உபநாகம் upanākam, *n.* <*upanāha.* 1. Peg to which the strings of a *yāḻ* are attached; யாழின் பிருடை. (நாநார்த்த.) 2. Poultice; புண் கட்டிகளில் வைத்துக்கட்டும் மா முதலியன. (W.)

உபநாயம் upanāyam, *n.* See உபநாகம், 2. (W.)

உபநிடதம் upaniṭatam, *n.* <*upaniṣad.* (நாநார்த்த.) 1. Virtue; தருமம். 2. Secret; இரகசியம்.

உபநியசி-த்தல் upaniyaci-, *11 v. intr.* <*upa-nyāsa.* To deliver lectures; to elaborate; விரிவுரைசெய்தல். *தம்முடைய மதத்தை உபநியசித்துநின்றார் கீழ்* (ஈடு, 1, 1, 9, வ்யா. பக். 62).

உபப்பிரமா upa-p-piramā, *n.* <*upa-brahmā.* Any one of *taca-p-piracāpati*, q.v.; தசப்பிரசாபதியுள் ஒருவர்.

உபப்பிலவம் upa-p-pilavam, *n.* <*upa-plava.* (நாநார்த்த.) 1. Rāhu, the ascending node; இராகு. 2. Evil portent; உற்பாதம்.

உபபோக்கியம் upa-pōkkiyam, *n.* <*upa-bhōgya.* Money expended in the collection of revenue from several sources and in its safeguarding; பலவித அரசிறையை ஈட்டுவதிலுங் காப்பாற்றுவதிலுஞ் செலவுசெய்யப்படும் பொருள். (சுக்கிரநீதி, 98.)

உபபோகாந்தராயம் upa-pōkāntarāyam, *n.* <*upa-bhōga+.* (Jaina.) The karma which keeps away the articles of enjoyment; அனுபவித்தற்குரிய பொருள்களை விலக்குவதாகிய கருமம். (சீவக. 3081, உரை.)

உபயதன்மவிகலம் upaya-tanma-vikalam, *n.* <*ubhaya*+. (Log.) A fallacious example, defective in both the major and the middle terms; திட்டாந்தத்தில் சாத்திய சாதன மிரண்டும் குறைந்த ஏதுப்போலிவகை. (*மணி.* 29, 359.)

உபயம் upayam, *n.* perh. id. An ancient tax, payable in cash; பழைய சுவர்ணதாயவகை. (S. I. I. i, 81.)

உபயமார்க்கம் upaya-mārkkam, *n.* perh. id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iv, 99.)

உபயாவியாவிருத்தி upayāviyāvirutti, *n.* <id.+*a-vyā-vṛtti.* (Log.) A fallacious example of co-absence, where neither the major term nor the middle term is absolute; சாதனம் சாத்தியம் இரண்டும் மீளாதிருக்கும் வைதன்மியதிட்டாந்தப்போலி. (*மணி.* 29, 441.)

உபயானுசம்மதம் upayānu-cammatam, *n.* <id.+*anu*+. Consent of both parties to an agreement; இருதிறத்தாரும் ஒப்புக்கோள்கை. *உபயானுசம்மதமாய் நிச்சயித்த தொகை.* *Loc.*

உபரசன் uparacaṉ, *n.* <*upara-ja.* Younger brother; தம்பி. (*யாழ். அக.*)

உபரஞ்சகம் uparañcakam, *n.* <*upa-rañjaka.* (Log.) One of four *ava-c-cētakam*, q.v.; அவச்சேதகம் நான்கனு ளொன்று. (*விசாரசங்.* 320.)

உபரதி uparati, *n.* <*uparati.* Conclusion, end; இறுதி. *உபரதியில் மண்டலம்போன் முன்னிறுத்தி* (*விறலிவிடு.* 559).

உபராகம் uparākam, *n.* <*uparāga.* (*நாநார்த்த.*) 1. Rāhu, the ascending node; இராகு. 2. Abuse; நிந்தை.

உபராசன் uparācaṉ, *n.* <*upa-rāja.* Prince; இளவரசன். (*யாழ். அக.*)

உபரால் uparāl, *n.* Help, aid, assistance; உதவி. (P. T. L.)

உபரி upari, *n.* <*upari.* A mode of sexual intercourse; உபரிசுரதம். *மிக்கா முபரி செயக் கார்க்கொண்டை பின்சரிய* (*விறலிவிடு.* 523).

உபரியாவி upariyāvi, *n.* Costus plant; கோஷ்டம். (*வை. மூ.*)

உபலேபனம் upa-lēpaṉam, *n.* <*upa*+*lēpana.* Smearing with cowdung; கோமயத்தால் மெழுகுகை. (W.)

உபலை upalai, *n.* <*upalā.* (*நாநார்த்த.*) 1. Sugar; சர்க்கரை. 2. Limestone; சுக்கான்பாறை.

உபவாயு upa-vāyu, *n.* <*upa*+. The five subsidiary breaths, *nākaṉ, kūrmaṉ, kirikaraṉ, tēvatattaṉ* and *taṉañcayaṉ;* உடலிலுள்ளனவும் முக்கியமில்லாதனவுமான நாகன் கூர்மன் கிரிகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயன் என்ற ஐந்து வாயுக்கள். (*விசாரசங்.* 330.)

உபவிஷ்டரம் upa-viṣṭaram, *n.* <id.+*viṣṭara.* Embryo shrunken in size owing to menstrual discharges during the period of gestation; தங்குபிண்டம். (*சீவரட்.* 206.)

உபஸேசனம் upasēcaṉam, *n.* <*upa-sēcana.* Relish, condiment; ஊறுகாய் முதலிய உபகரணங்கள். *யாவனொருவனுக்கு ம்ருத்யு உபஸேசன கோடியிலே நிற்கிறான்* (*ஈடு,* 1, 1, 8, *வ்யா. பக்.* 37).

உபா upā, *n.* Subtle elements; தன்மாத்திரை. *உபாக்கடெரிவுரைப்பின்* (*நீலகேசி,* 486, *உரை.*)

உபாகிதம் upākitam, *n.* <*upāhita.* Firebrand; எரிகொள்ளி. (*நாநார்த்த.*)

உபாசங்கம் upācaṅkam, *n.* <*upāsaṅga.* Quiver; அம்புக்கூடு. *Pond.*

உபாசி upāci, *n.* <உபாசி-. one who has obtained the grace of a particular deity by worshipping it; தெய்வ வழிபாட்டால் அனுக்கிரகம் பெற்றவன். *Loc.*

உபாத்து upāttu, *n.* <Arab. *wafāt.* Death; சாவு. *Muham.*

உபாதாயவுரு upātāya-v-uru, *n.* <*upadāya*+. (Buddh.) A variety of *uruvam,* of four kinds, viz., *vali, iratam, vaṉṉam* and *kantam;* வலி இரதம் வன்னம் கந்தம் என்று நால் வகைப்பட்ட உருவவகை. (*மணி.* 30, 190, கீழ்க் *குறிப்பு.*)

உபாதி upāti, *n.* <*upādhi.* (Log.) One of four *ava-c-cētakam,* q.v.; அவச்சேதகம் நான்கனு ளொன்று. (*விசாரசங்.* 320.)

உபாந்தியம் upāntiyam, *n.* <*upāntya.* 1. Corner of the eye; கடைக்கண். (W.) 2. The last but one, the penultimate; ஈற்றயல். (W.) 3. Proximity; vicinity; சமீபம். *Brāh.*

உபாயதந்திரம் upāya-tantiram, *n.* <*upāya*+. Deceit; வஞ்சம். *Pond.*

உபாயபாரமிதை upāya-pāramitai, *n.* <id.+. (Buddh.) A transcendental virtue, characteristic of the Buddha, one of *taca-pāramitai,* q.v.; தசபாரமிதையுள் ஒன்றான உபாயம். (*மணி.* 26, 45, *குறிப்பு, பக்.* 297.)

உபாயம் upāyam, *n.* <*upāya.* Means; சாதனம். *காசு ஒடுக்க உபாய மில்லாமையாலும்* (S. I. I. v, 370).

உபாயனபத்திரம் upāyana-pattiram, *n.* <*upāyana*+. Document specifying presents; கையுறையாகக் கொடுக்கும் பொருளைப்பற்றிய பத்திரம். (*சுக்கிரநீதி*, 93.)

உபாயி upāyi, *n.* <*upāya.* Artful person; தந்திரமுள்ளவன். (R.)

உபேட்சாபாவனை upēṭcā-pāvaṉai, *n.* <*upēkṣā*+. Impartiality; சார்பு பற்றாது ஒப்ப நோக்குந்தன்மை. (*மணி.* 30, 253, *அரும்.*)

உபேட்சையானம் upēṭcai-yāṉam, *n.* <*upēkṣā*+*yāna.* The return march of a defeated king unmindful of his defeat; தோல்வியடைந்த அரசன் பகைவனைப் புறக்கணித்துத் திரும்புகை. (*சுக்கிரநீதி*, 337.)

உபோதகம் upōtakam, *n.* See உபோதம். (*யாழ். அக.*)

உம்பளச்செய் umpaḷa-c-cey, *n.* <உம்பளம்+. Land granted for services rendered; செய்த ஊழியத்துக்காக விடப்பட்ட நிலம். *மடித் தகுடி யம்பலத்தா ரும்பளச்செய் யவ்வாளவும்* (*சரவண. பணவிடு.* 186).

உம்மியம் ummiyam, *n.* Mineral poison; பிறவிப்பாஷாணம். (*சங். அக.*)

உம்வரம் umvaram, *n.* <*umbara.* The upper timber of a door frame; மேல்வாயிற்படி. (*சங். அக.*)

உமட்டியர் umaṭṭiyar, *n.* Fem. of உமணர். Fisher-women; நுளைச்சியர். (*அக. நி.*)

உமம் umam, *n.*<*uma.* 1. Landing place; கப்பற் சரக்குகளை யிறக்குமிடம். (W.) 2. City; நகரம். (*யாழ். அக.*)

உமிசம் umicam, *n.* 1. Groove in the frame work of a jewel in which stones are to be set; உம்மிசம். 2. Notch; கணு. *Loc.*

உமிப்புடம் umi-p-puṭam, *n.* <உமி+. Calcination by heating medicinal drugs over a pitful of burning paddy-husk; குழி நிறைய உமியிட்டு எரிக்கும் புடம். (*சங். அக.*)

உமை umai, *n.* <*umā.* 1. Turmeric; மஞ்சள். (*நாநார்த்த*) 2. Fame; புகழ். (*நாநார்த்த.*) 3. Brilliance; காந்தி. (*நாநார்த்த.*) 4. A kind of paddy; நெல்வகை. (*நாநார்த்த.*) 5. Sunhemp; சணல். *Pond.*

உய்த்துணர்மொழி uyttuṇar-moḻi, *n.* <உய்-+உணர்-+. (Pros.) A defect in versification; செய்யுட்குற்றங்களுளொன்று. (*யாப். வி.* 525.)

உயர்த்து-தல் uyarttu-, 5 *v. tr.* 1. To conclude, as a ceremony; முடித்தல். *சோமவார விரதத்தை யுயர்த்தினார்.* 2. To extinguish; அவித்தல். *விளக்கை யுயர்த்து. Tinn.*

உயவர் uyavar, *n.* <உயவு-. Persons in distress; துன்புறுவோர். (W.)

உயவு-தல் uyavu-, 5 *v. intr.* cf. உசவு. To apply grease to a cart-wheel; வண்டிச் சக்கரத்திற்கு மையிடுதல். *தஞ்சாகாடேனு முயவாமற் சேறலோவில்* (*பழ.* 168).

உயிர்க்கயிறு uyir-k-kayiṟu, *n.* <உயிர்+. Strong rope or cable; உறுதியுள்ள கயிறு. *வடம் போலேயிருக்கிற வாஸுகியை வலிய உயிர்க்கயிறாகச் சுற்றி* (*திவ். பெரியாழ்.* 1, 6, 11, *வ்யா. பக்.* 135).

உயிர்ப்பு uyirppu, *n.* <உயிர்-. A measure of time; ஒரு கால அளவு. *கணம்வளி யுயிர்ப்புத் தோவம்* (*மேருமந்.* 94).

உயிர்விளக்கம் uyir-viḷakkam, *n.* <உயிர் +. Knowledge of the nature of Ātman; ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிகை. (*திருவருட். தலைப்பு. பக்.* 59.)

உயிர்வை-த்தல் uyir-vai-, *v. intr.* <id. +. To die; இறத்தல். *அழனிலை யத்தத் தசைந் துயிர்வைப்ப* (*பெருங். இலாவாண.* 9, 129).

உயிரெடு-த்தல் uyir-eṭu-, *v. tr.* <id.+. Lit., To take away life. [உயிரை வாங்கிவிடுதல்] To give great trouble; துன்புறுத்துதல். (W.)

உரக்க urakka, *adv.* <உர-. Firmly, tightly; உறுதியாக. *அவற்றை யுரக்கப் பிடித்துக்கொண்டேன்* (*ஈடு*, 10, 8, 3, *வ்யா. பக்.* 263).

உரகர் urakar, *n.* See உரவர். (*யாழ். அக.*)

உரட்டுக்கை uraṭṭu-k-kai *n.* cf. ஓரட்டுக்கை. Left hand; இடதுகை. *Madr.*

உரண்டம் uraṇṭam, *n.* cf. *karaṭa.* Crow; காக்கை. (*அக. நி.*)

உரதம் uratam, *n.* <*surata.* Semen virile; சுக்கிலம். (*சங். அக.*)

உரப்பார்சுவார்த்தமண்டலி ura-p-pār-cuvārtta-maṇṭali, *n.* <*uras*+*pārśva*+*ardha*+. (Nāṭya.) One of thirty *nirutta-k-kai*, q.v.; நிருத்தக்கை முப்பதனு ளொன்று. (*சிலப். பக்.* 81.)

உரம் uram, *n.* prob. உர-. Rampart; மதில். (பிங்.)

உரல்வரி ural-vari, *n.* <உரல்+. An ancient tax; வரிவகை. (S. I. I. iv, 106.)

உரலிலை uralilai, *n.* See உலதய்யக்கோட்டான். (*பெரியமாட்.* 157.)

உரவர் uravar, *n.* cf. உறவர். Jains; சமணர். (யாழ். அக.)

உரற்பனை urar-paṉai, *n.* <உரல்+. Cylindrical ring of wicker work placed over the mortar so that rice may not spill in pounding; தீட்டும்போது அரிசி சிந்தாதவாறு உரலின்மேல் வைக்கும் கூடு. *Loc.*

உராதரம் urātaram, *n.* prob. *uras+dhara.* Breast; முலை. (யாழ். அக.)

உரி uri, *n.* prob. உருவி. A plant growing in hedges and thickets; நாயுருவி. *Nāñ.*

உரிமட்டை uri-maṭṭai, *n.* <உரி-+. The fibrous covering of a cocoanut; தேங்காயின் வெளிமட்டை. *Loc.*

உரிமை urimai, *n.* Property; சொத்து. (R. T.)

உரிமைச்சமானம் urimai-c-camāṉam, *n.* <உரிமை+. Equality; ஒப்பு. *Pond.*

உரிமைப்படை urimai-p-paṭai, *n.* <id. +. Paid soldiers; கூலிப்படை. (சுக்கிரநீதி, 303.)

உரியசை uri-y-acai, *n.* <உரி+. (Pros.) Particular kinds of metrical syllables; நேர்புநிரை பசைகள். (தொல். பொ. 318.)

உரீகாரம் urīkāram, *n.* perh. உரி-மை+. 1. Acceptance; approval; அங்கீகாரம். (சங். அக.) 2. Promise; வாக்குத்தத்தம். (யாழ். அக.)

உரு[1] uru, *n.* Lime tree; எலுமிச்சை. (சித். அக.)

உரு[2] uru, *n.* <*rūpa.* Nature; தன்மை. (ஈடு, 1, 5, 3, ஜீ. பக். 232.)

உரு[3] uru, *n.* <*uru.* Largeness; width; அகலம். (நாநார்த்த.)

உருக்கரம் urukkaram, *n.* Borax; வெண்காரம். (சங். அக.)

உருக்கல் uru-k-kal, *n.* <உரு+. Stone effigy of a hero who died in a battle; போரில் இறந்த வீரனது உருச்செதுக்கிய கல். (சங். தமிழும். 67.)

உருக்காட்டி uru-k-kāṭṭi, *n.* <id.+காட்டு-. Mirror; கண்ணாடி. *Loc.*

உருக்குமம் urukkumam, *n.* <*rukma.* Steel; உருக்கு. (நாநார்த்த.)

உருசகம் urucakam, *n.* <*urcaka.* (நாநார்த்த.) 1. Pomegranate; மாதுளை. 2. Small elliptic cuspidate-leaved wind-berry; விளங்கம். 3. Bezoar; கோரோசனை.

உருசி uruci, *n.* <*ruci.* 1. Ray of light; கிரணம். (நாநார்த்த.) 2. Brilliance; காந்தி. (நாநார்த்த.) 3. See உருசியாதனம். மயிறண்டுருசி (தத்துவப். 107).

உருசியாதனம் uruci-y-ātaṉam, *n.* <உருசி +. (Śaiva.) A yōgic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 107, உரை.)

உருத்திதம் uruttitam, *n.* prob. *ṛddhi.* (அக. நி.) 1. Profit; wages; ஊதியம். 2. Property; உரிய பொருள். 3. Increase; வளர்ச்சி.

உருத்திரகண்டி urittira-kaṇṭi, *n.* <உருத்திரம்+. A kind of saree; சீலைவகை. *Loc.*

உருத்திரசோலை urittira-cōlai, *n.* A grove in Kāñci, entry into which is supposed to free one from future births; காஞ்சியிலுள்ளதும் தன்னை அடைந்தவர்களின் பிறப்பினை யழிக்கவல்லதாகக் கருதப்படுவதுமான ஒரு சோலை. சுரர்கள் வந்து சூழ் உருத்திரசோலை (பெரியபு. குறிப்பு, 84).

உருத்திரம் uruttiram, *n.* prob. *haridra.* 1. Turmeric; மஞ்சள். (W.) 2. Tree turmeric; மரமஞ்சள். (சங். அக.)

உருத்திராணி uruttirāṇi, *n.* <*Rudrāṇī.* The river Paccaiyāṟu, a tributary of the Tāmpiraparūṇi; தாமிரபருணியின் உபநதிகளுளொன்றான பச்சையாறு. (நாமதீப. 528.)

உருத்துவம் uruttuvam, *n.* <*urutva.* Bulkiness; largeness; பருமை. (சங். அக.)

உருத்தேறு-தல் uru-t-tēṟu-, *v. intr.* <உரு+. To be in proper condition; நல்ல நிலையிலிருத்தல். பேர்பாதிச் சரக்காவது உருத்தேறும் (மதி. களஞ். i, 186).

உருநாட்டு uru-nāṭṭu, *n.* <id.+நாட்டு-. Picture; சித்திரம். (யாழ். அக.)

உருப்பம் uruppam, *n.* Flour of millet; தினைமா. (சங். அக.)

உருப்பு uruppu, *n.* perh. உரு-. (அக. நி.) 1. Grief; துக்கம். 2. Kitchen; அடுக்களை.

உருப்பெயர்-த்தல் uru-p-peyar-, *v. tr.* <உரு+. To transliterate; ஒருசொல்லைப் பிறமொழி யெழுத்தில் எழுதுதல். *Mod.*

உருபு urupu, *n.* prob. உரு-. Malady; நோய். (அக. நி.)

உருமணி urumaṇi, *n.* <உரு+. Pupil of the eye; கருவிழி. (யாழ். அக.)

உருமானம் uru-māṉam, *n.* <id.+. 1. Figure, shape; உருவம். 2. Anything ripe or full grown; முற்றினது. *Colloq.*

உருவ uruva, *adv.* <உருவு. Repeatedly; திரும்பத்திரும்ப. பின்னேயும் விடமாட்டாளே; இங் ஙனே யுருவச் சொல்லுமித்தனை (ஈடு, 10, 3, 4).

உருவகந்தம் uruva-k-kantam, *n.* <உருவம்+. (Śaiva.) Sound and other categories which are capable of being contemplated by the mind; சித்தத்தால் உணரப்படுஞ் சத்தமுதலாயின. (சி. போ. பா. அவை. 38.)

உருவகம் uruvakam, *n.* <*rūpaka*. Drama; நாடகம். (நாநார்த்த.)

உருவத்திருமேனி uruva-t-tirumēṉi, *n.* <உருவம்+. God, as assuming form or shape; வடிவுடையவராகக் கருதப்படுங் கடவுள். (சிகாழி. கோ. பக். 88.)

உருவப்பரப்பு uruva-p-parappu, *n.* <id. +. The eight characteristics of the Supreme Being; கடவுளது சர்வஞ்ஞாதி அஷ்டகுணங்கள். தன்னுருவப்பரப்பை யெலாங் கொடுபுகுந்து பதிப்பன் (சி. சி. 9, 12).

உருவபாவனை uruva-pāvaṉai, *n.* <id.+. Meditation on God, as having form; இறைவனை உருவமுடையவனாகத் தியானிக்கை. (சங். அக.)

உருவறை uru-v-aṟai, *n.* <உரு+ அறு-. One who has bodily defects; உடலழகற்ற-வன்-வள்-து. உருவறைக்கோபாலர் (திவ். பெரியாழ். 3, 8, 2, வ்யா. பக். 740).

உருவி uruvi, *n.* <*rūpin*. Hero extolled by name in a poem, dist. fr. *aruvi;* பாட்டுடைத் தலைவன். உருவியாகிய வொரு பெருங்கிழவனை (யாப். வி. பக். 525).

உருவு-தல் uruvu-, *5 v. intr.* To escape; to give the slip; தப்பித்துக்கொள்ளுதல். பையன் உருவிவிட்டான். *Loc.*

உருவுள்ளு uruvuḷḷu, *n.* Gram; கொள்ளு. (W.)

உருவெழுத்து uru-v-eḻuttu, *n.* <உரு+. Letters of an alphabet, as having forms; வரிவடிவுள்ள வெழுத்து. (யாப். வி. 535.)

உருளை uruḷai, *n.* <உருள்-. 1. A kind of diamond; வயிரவகை. (S. I. I. ii, 78.) 2. Hip-joint of a bull; பிட்டம். *Loc.* 3. Egg; முட்டை. (வை. மூ.) 4. White oxide of arsenic; வெள்ளைப்பாஷாணம். (வை. மூ.)

உரூப்பியம் urūppiyam, *n.* <*rūpya*. Silver; வெள்ளி. (நாநார்த்த.)

உரூபிகை urūpikai, *n.* perh. id. White madder; வெள்ளோருக்கு. (சங். அக.)

உரேந்திரன் urēntiraṉ, *n.* perh. *uras*+. Hero; வீரன். (யாழ். அக.)

உரையிடு-தல் urai-y-iṭu-, *v. intr.* <உரை +. 1. To annotate; நூற்கு உரைசெய்தல். 2. To enter into controversy; to debate; தருக்கஞ்செய்தல். ஒருவர்க்கொருவ ருரையிடு மவ்வேலை (தெய்வச். விறலிவிடு. 99).

உரைவாணன் urai-vāṇaṉ, *n.* <id.+. Annotator, commentator; உரை கூறவல்ல புலவன். உரைவாணர்தங்கணவை காணின் (குலோத். கோ. 363).

உரோகதி urōkati, *n.* <*purō-gati*. Dog; நாய். (யாழ். அக.)

உரோகிடம் urōkiṭam, *n.* <*rohiṣa*. Citronella grass; காவட்டம்புல். (நாநார்த்த.)

உரோகிணி urōkiṇi, *n.* <*rōhiṇī*. Coom teak; பெருங்குமிழ். (நாநார்த்த.)

உரோகிதம் urōkitam, *n.* <*rōhita*. (நாநார்த்த.) 1. Red carp; செங்கயல். 2. Saffron; குங்குமம். 3. Redness; சிவப்பு.

உரோசனகம் urōcaṉakam, *n.* Lime; எலுமிச்சை. (சங். அக.)

உரோசனை urōcaṉai, *n.* <*rōcanā*. Red water-lily; செங்கழுநீர். (நாநார்த்த.)

உரோடணம் urōṭaṇam, *n.* <*rōṣaṇa*. (நாநார்த்த.) 1. Quicksilver; பாதரசம். 2. Saline tract; உவர்நிலம்.

உரோபம் urōpam, *n.* <*rōpa*. Arrow; அம்பு. (நாநார்த்த.)

உரோமக்கிழங்கு urōma-k-kiḻaṅku, *n.* <உரோமம்+. Sweet flag; வசம்பு. (வை. மூ.)

உரோமச்சோளம் urōma-c-cōḷam, *n.* <id.+. A kind of American corn, the ears of which have hair-like projections; வாலுடைய சோளவகை. *Tinn.*

உரோமண்டலி urō-maṇṭali, *n.* <*uras*+. (Nāṭya.) One of 30 *nirutta-k-kai,* q.v.; நிருத்தக்கை முப்பதனு ளொன்று. (சிலப். பக். 81.)

உரோருகம் urōrukam, *n.* <*uro-ruha*. Breast; முலை. (யாழ். அக.)

உல்கூட்டுஞ்சரக்கு ulkūṭṭuñ-carakku, *n.* <உல்கு+ஊட்டு-+. Merchandise from which customs are derived; சுங்கந் தரும் பண்டம். (T. A. S. ii, 82.)

உல்லங்கி-த்தல் ullaṅki-, *11 v. tr.* <*ullaṅgha*. To transgress; to stray from the path of virtue; நெறிகடத்தல். குருவங்கிசம் உல்லங்கியாமல் (பாரதவெண். 171, உரை).

உல்லடைப்பு ul-l-aṭaippu, *n.* perh. உல்+. Damming a river with stockade; மரத்தால் ஆற்றுக்கு அடைப்பிடுகை. *Pond.*

உல்லாசத்தலம் ullāca-t-talam, *n.* <*ullāsa*+. Balcony; மாளிகைகளில் உல்லாசமாகக் காலம்போக்குதற்கமைந்த இடம். (கட்டட. நாமா.)

உல்லி ulli, *n.* High wall; மதில். (அக. நி.)

உல்லியக்கூலி ulliya-k-kūli, *n.* prob. *kulya*+. An ancient tax; வரிவகை. (S. I. I. ii, 352.)

உல்லியம் ulliyam, *n.* cf. *kulyā.* Well; இறைகிணறு. (W.)

உலக்கை ulakkai, *n.* Sea; கடல். (அக. நி.)

உலகசயன் ulaka-cayaṉ, *n.* <*lōka-jaya.* The Buddha; புத்தன். (W.)

உலகபுராணம் ulaka-purāṇam, *n.* <உலகம்+. An ancient Purāṇa; ஒரு பழைய புராணம். அலகைசான்ற வுலகபுராணமும் (பெருங். உஞ்சைக். 32, 2).

உலகமீன்றாள் ulakam-īṉṟāḷ, *n.* <id.+. Pārvatī; பார்வதி. வந்திடு முலகமீன்றாள் வநிதையஞ் சாலேநண்ணி (கந்தபு. திருக்கல் 67).

உலகர் ulakar, *n.* The Pāṇḍyas; பாண்டியர். (அக. நி.)

உலகிதன் ulakitaṉ, *n.* <*lōkāyata.* Materialist; உலகாயதன். பல்லுயிரும் . . . வினையுமில் லென்றுரைக்கு முலகிதர் (T. C. M. ii, 2, 815).

உலகியற்சொல் ulakiyaṟ-col, *n.* <உலகியல்+. Word of non-vēdic usage, dist. fr. *vaitika-c-col;* வேதவழக்கிலில்லாது உலகவழக்கிலே வழங்குஞ் சொல். (கலித், 1, உரை.)

உலகுடையபெருமாள் ulakuṭaiya-perumāḷ, *n.* <உலகு+உடை-மை+. King; அரசன். (M. E. R. 211 of 1927-8).

உலகுய்யக்கொட்டான் ulakuyya-k-koṭṭāṉ, *n.* <id.+உய்-+. A medicinal herb; ஒருவகை மருந்துப் பச்சிலை. (பெரியமாட். 157-A.)

உலகேடனை ulakēṭaṉai, *n.* <*lōka*+*īṣaṇā.* (Phil.) Desire for worldly objects; உலகவிஷயங்களிற்கொள்ளும் ஆசை. (சட்டுனைக். 51.)

உலபம் ulapam, *n.* <*ulapa.* *Viḻal,* a kind of grass; விழற்புல். (நாநார்த்த.)

உலம் ulam, *n.* (அக. நி.) 1. cf. *upala.* Strength; வலிமை. 2. cf. உலமரல். Grief; துன்பம். 3. cf. உல-. Corpse; பிணம். 4. Silk cloth; பட்டாடை. 5. Doorway; வாசல். 6. Breadth; விசாலம். 7. Water; நீர். 8. cf. உலவை. Wind; காற்று.

உலம்படி ulampaṭi, *n.* Corr. of உலேமூடி. Lid or cover of the cooking-pot; உலேப்பானையின் மேல்மூடி. *Loc.*

உலவல் ulaval, *n.* <உல-. Ascetic; துறந்தோன். (அக. நி.)

உலவிபொன் ulavi-poṉ, *n.* perh. உலவி+. Pure gold; சுத்தத் தங்கம். உலவிபொன் இருபதின் கழஞ்சு பொன்னுக்கும் (S. I. I, v, 281).

உலவை ulavai, *n.* perh. *lōbha.* Desire; அவா. (அக. நி.)

உலறு-தல் ulaṟu-, *5 v. tr.* To afflict; to cause distress; வருத்துதல். வீழ்ந்தலறி நின்றலறி யங்காக்கும் (நீலகேசி, 52).

உலாப்புறு-த்தல் ulāppuṟu-, *v. tr.* <உல-+உறு-. To destroy; அழித்தல். நாளுலாப் புறுத்தம் வாள்வலி (பெருங். உஞ்சைக். 56, 252).

உலாங்கிலி ulāṅkili, *n.* perh. உலுங்கு-. Rattlewort; கிலுகிலுப்பை. (சங். அக.)

உலாந்தா ulāntā, *n.* <Fr. *Hollande.* Holland; ஐரோப்பாவிலுள்ள ஒரு தேசம். *Mod.*

உலாமா[1] ulāmā, *n.* 1. A kind of tree; கச்சமரம். (பச். மூ.) 2. Bitter orange; கொழுமிச்சை. (சித். அக.)

உலாமா[2] ulāmā, *n.* <Arab. *ulamā.* High priest of Muhammadanism; முகம்மதிய குரு. *Muham.*

உலாவுகாட்சை ulāvu-kāṭcai, *n.* <உலாவு-+காட்சி. A tax; வரிவகை. (S. I. I. v, 330.)

உலுங்கு-தல் uluṅku-, *5 v. intr.* cf. குலுங்கு-. To make a jingling noise; கிணிரென்றொலித்தல். பாதச்சிலம்புக ளதிர்ந்து உலுங்க (கோபாலகிருஷ்ண. கீர்த். 1).

உலுத்தன் uluttaṉ, *n.* <*lubdha.* Hunter; வேடன். (நாநார்த்த.)

உலூகம் ulūkam, *n.* <உலூகலம். 1. Mortar; உரல். (அக. நி.) 2. Konkani resin; குங்கிலியம். *Pond.*

உலூகலம் ulūkalam, *n.* Banyan tree; கல்லால். (நாநார்த்த.)

உலூதை ulūtai, *n.* <*lūtā.* Ant; எறும்பு. (நாநார்த்த.)

உலூவாவரிசி ulūvā-v-arici, *n.* cf. உளுவா வரிசி. A kind of grain; தானியவகை.

உலூனகம் ulūṉakam, *n.* <*lūnaka.* (நாநார்த்த.) 1. Fraction; பின்னம். 2. Cow; பசு.

உலைப்பாடு ulai-p-pāṭu, *n.* <உலை+. Great excitement; மிக்க நடுக்கம். உலைப்பாடே படத் தழுவி (தேவா. 1109, 8).

உலைவை-த்தல் ulai-vai-, *v. intr.* <id.+. To plan the ruin of a person; பிறனுக்குக் கேடு சூழ்தல். அவன் எனக்கு உலைவைக்கிறான். (W.)

உலொட்டை uloṭṭai, *n.* <லொட்டை. Slanderous talk; சொட்டைப்பேச்சு. (யாழ். அக.)

உலோகத்தம்பம் ulōka-t-tampam, *n.* <*lōha*+. A hell, one of eight *irāca-rācēccura-narakam,* q.v.; இராசராசேச்சுரநரகங்களு ளொன்று. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 204.)

உலோகப்பிரதீப்தம் ulōka-p-piratīptam, *n.* <id.+. A hell; நரகவகை. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 204.)

உலோகரூடம் ulōka-rūṭam, *n.* <*lōka*+. Customs and manners of a country; தேச வளமை. (யாழ் அக.)

உலோகவிருத்தம் ulōka-viruttam, *n.* <id.+*viruddha.* (Log.) That which is against the customs of the country; உலகவழக்குக்கு மாறு பட்டது. (மணி. 29, 162.)

உலோகவிலாசினி ulōka-vilāciṉi, *n.* <id.+. An ancient Purāṇa; ஒரு பழைய புராணம். (பெருங். உஞ்சைக். 32, 2, குறிப்பு.)

உலோட்டி ulōṭṭi, *n.* 1. [T. *lōṭṭi.*] Alcohol; சாராயச்சாரம். *Pond.* 2. Annoyance; தொந்தரவு. (யாழ். அக.)

உலோமம்[1] ulōmam, *n.* (நாநார்த்த.) 1. Horse; குதிரை. 2. That which is first; முதன்மை யுள்ளது. 3. Tilka; திலகம். 4. Horse's trappings; குதிரையணி.

உலோமம்[2] ulōmam, *n.* <*lōman.* Tail; வால். (நாநார்த்த.)

உலோலம் ulōlam, *n.* <*lōla.* Wandering; அலைகை. (நாநார்த்த.)

உவ்வாதம் uvvātam, *n.* prob. *upa-vāsa.* Austerity; தவக்கோட்பாடு. (நீலகேசி, அரும்.)

உவ்வி uvvi, *n.* A customary due; வரிவகை. (T. A. S. iii, 32.)

உவ்வு uvvu, *n.* cf. உவவு. Penance; தவம். (யாழ். அக.)

உவச்சவரி uvacca-vari, *n.* <உவச்சன்+. Tax collected from *uvaccar;* உவச்சரிடமிருந்து வாங்கும் வரி. (S. I. I. i, 81.)

உவச்சு uvaccu, *n.* <id. A kind of drum; மத்தளம். உவச்சும் பறையுங் கொட்டக் கடவதல்லன் (S. I. I. vii, 456).

உவசமம் uvacamam, *n.* <*upaśama.* Quiescence; உபசாந்தம். உவசமத்தி னுய்ப்பனவும் (நீலகேசி, 113).

உவட்டுநிலம் uvaṭṭu-nilam, *n.* <உவடு+. 1. Saline soil; உப்புப்படர்ந்த நிலம். *Loc.* 2. Alluvial soil fit for paddy cultivation; நன்செய்க் குப் பயன்படுஞ் செழுமண்ணுடைய நிலம். (விவசா. 1.)

உவடு uvaṭu, *n.* See உவட்டுநிலம், 1. *Loc.*

உவர்ப்பு uvarppu, *n.* <உவர்-. (Jaina.) That portion of *karma* that still remains to be experienced; உயிரால் அளவின்றி ஈட்டப்பட்ட வினைகளுள் இனி அநுபவிக்கக் கிடந்த வினைகளின் பயன்கள். (குறள், 359, உரை.)

உவரகம் uvar-akam, *n.* <உவர்+. Saline earth; உவர்மண். (அக. நி.)

உவருண்டான் uvar-uṇṭāṉ, *n.* prob. id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. (விவசா. 2.)

உவலை uvalai, *n.* prob. உவள்-. 1. Trouble; துன்பம். *Tinn.* 2. Vain talk; வம்புச்சொல். ஊரார் உவலைதான் பலித்ததோ.

உவளம் uvaḷam, *n.* cf. கவளம். (W.) 1. Boiled rice; சோறு. 2. Elephant fodder; யானைக் கவளம்.

உவன் uvaṉ, *n.* <உ. He who takes an intermediate position; arbitrator; மத்தியஸ்தன். பிராப்தமென்று உவராருளிச் செய்ததற்கு (ரஹஸ்ய. 262).

உவாவு-தல் uvāvu-, *5 v. tr.* prob. உவா. To fill in; நிறைதல். பெருமண் ணுவாவும் பேராப் பல்படை (பெருங். உஞ்சைக். 58, 106).

உழக்கு-தல் uḻakku-, *5 v. tr.* <உழ-. To be used or accustomed to; பழகுதல். (நாநார்த்த.)

உழணி uḻaṇi, *n.* prob. உழல்-. cf. ஓணி. A wooden trough for baling water into fields; இறைவைமரம். *Tinn.*

உழத்தல் uḻattal, *n.* perh. ஒழி-. Destruction; அழிக்கை. (அக. நி.)

உழப்பம்[1] uḻappam, *n.* <உழ-. Work; வேலை. (S. I. I. vii, 47.)

உழப்பம்[2] uḻappam, *n.* <உழப்பு-. Confusion; குழப்பம். *Loc.*

உழப்பு-தல் uḻappu-, *5 v. tr.* To practise; பழகுதல். (யாழ். அக.)

உழலை uḻalai, *n.* <உழல்-. Burning sensation, heat; தாபம். உழலைசேர்காட்டு வேனிற்கு (விருத்தாசலபு. சிவபூசாவிதி. 6).

உழலைக்கழிச்சல் uḻalai-k-kaḻiccal, *n.* <உழலை+. A kind of dysentery, accompanied by thirst; வயிற்றுளைச்சல்வகை. பித்தசுரம் மற்றும் உழலைக்கழிச்சல் விடும் (தஞ். சரசு. iii, 81).

உழவட்டம் uḻa-vaṭṭam, *n.* A process in multiplication; பெருக்கற்கணக்குவகை. (T. C. M. 2, ii, 473.)

உழவிடை uḻa-viṭai, *n.* <உழவு+விடு-. Cessation from ploughing; உழவு நீக்கம். (W.)

உழவுகுடி uḻavu-kuṭi, *n.* <id.+. See உழுகுடி. உழவுகுடி கைவினைக்கும் காசாயக்குடியிற் கொள்ளும் (S. I. I. v, 95).

உழற்றி uḻaṟṟi, *n.* <உழற்று-. Distress; வருத்தம். பிள்ளையை இழந்தாளாக நினைத்து பயப்பட்ட உழற்றியாலே (திவ். பெரியாழ். 1, 2, 4, வ்யா. பக். 27).

உழறு-தல் uḻaṟu-, 5 *v. intr.* To show oneself; உருக்காட்டுதல். உழறுமே லுலகிறும் (தக்கயாகப். 32).

உழு¹-தல் uḻu-, 5 *v. tr.* cf. உகளு-. To leap; உகளுதல். (அக. நி.)

உழு² uḻu, *n.* <உழவு. Ploughing; உழவு. ஒரு செய்யிலே செம்பாதி உழுமாயப் பாழாமா போலே (திவ். திருமாலை, 3, வ்யா. பக். 21, அரும்.).

உழுகுடி uḻu-kuṭi, *n.* <உழு-+. Ryot; உழுது பயிர்செய்வோன். (S. I. I. v, 264.)

உழுதான்குடி uḻutāṉ-kuṭi, *n.* <id.+. A tax; பழைய வரிவகை. இறைகுடிமை உழுதான்குடி உட்பட மற்றெப்பேர்ப்பட்டனவும் (S. I. I. v, 141.)

உழுதுண்பான்காணி uḻutuṇpāṉ-kāṇi, *n.* <id.+உண்-+. Land held free of rent; வரியில்லாது அனுபவிக்கும் நிலம். (P. T. L.)

உழுவல் uḻuval, *n.* 1. cf. ஊழ். Order, regularity; முறை. (நாநார்த்த.) 2. Seven successive births; எழுமை. (அக. நி.) 3. Cohabitation; புணர்ச்சி. (அக. நி.)

உழுவை uḻuvai, *n.* Grandeur; பெருமை. (அக. நி.)

உழை uḻai, *n.* <*uṣā*. Cow; பசு. (நாநார்த்த.)

உழைச்சுற்றாளன் uḻai-c-cuṟṟāḷaṉ, *n.* <உழை+சுற்று+. Personal attendant; பக்கத்திலிருந்து ஏவல்கேட்போன். உழைச்சுற்றாளரைப் புகுத்துமின் (பெருங். உஞ்சைக். 33, 14).

உள் uḷ, *n.* Superiority; மேன்மை. உள் மனமும் இடமும் மேலும் (ஈடு, 1, 3, 10).

உள்சாத்து uḷ-cāttu, *n.* <உள்+. Small, upper cloth; சிறு சவுக்கம். *Loc.*

உள்பாடன் uḷ-pāṭaṉ, *n.* <id.+படு-. An office in the temple; கோயிலுத்தியோகங்களுளொன்று. (T. A. S. iii, 166.)

உள்பீட்டி uḷ-pīṭṭi, *n.* <id.+. Inner side of a garment covering the breast; மேலாடையின் உட்பாகம். (W.)

உள்மானம் uḷ-māṉam, *n.* <id.+. Inferior limit; சிற்றெல்லை. இந்த அஸ்தைர்யத்திலும் உள்மானம் புறமான மொழிய நித்யராயிருப்பாரொருவருமில்லை (திவ். திருச்சந். 66, வ்யா. பக். 191).

உள்வரி uḷ-vari, *n.* <id.+. Petty tax or cess; சிற்றாயம். உள்வரி உடையார் திருவேகம்பமுடையாற்கு . . . இறுப்பதாக (S. I. I. iv, 284).

உள்வலம் uḷ-valam, *n.* <id.+. See உள்பீட்டி. *Colloq.*

உள்ளங்கி uḷ-ḷ-aṅki, *n.* <id.+. Shirt; inner garment; உட்சட்டை. *Pond.*

உள்ளடை uḷ-ḷ-aṭai, *n.* <id.+அடை-. That which is placed inside, as in a trinket or jewel; உள்ளீடாக இடப்படும் பொருள். உடைமணியில் உள்ளடை விழுந்து சப்திக்கையாலும் (திவ். பெரியாழ். 2, 10, 5, வ்யா. பக் 495).

உள்ளரங்கு uḷ-ḷ-araṅku, *n.* <id.+. Room in the interior of a house; மனையின் உள்ளறை. உள்ளரங்கிலேநின் றுபசாரச் சொல்லா லுருக்கத் தொடங்கினள் (தெய்வச். விறலிவிடு. 204).

உள்ளலார் uḷ-ḷ-alār, *n* <உள்ளு-+அல் neg.+. Enemies; பகைவர். உள்ளலார் புரநீறெழ (பெரியபு. சேக். 33).

உள்ளாதனம் uḷ-ḷ-ātaṉam, *n.* <உள்+. (Yōga) A yōgic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 108, உரை.)

உள்ளாந்தரம் uḷ-ḷ-āntaram, *n.* <id.+ *antara*. *Loc.* 1. Medial; மத்தியாயிருப்பது. 2. Close confidence; அந்தரங்கம்.

உள்ளால் uḷḷāl, *adv.* <id. See உள்ளாலை. சிந்தை யுள்ளால் (தேவா. 31, 9).

உள்ளாலை uḷ-ḷ-ālai, *adv.* <id.+. Inside; உட்பக்கம். கடிசேர் நாற்றத் துள்ளாலை இன்பத் துன்பக்கழி நேர்மை (திவ். திருவாய். 8, 8, 2).

உள்ளான் uḷḷāṉ, *n.* An insect; பூச்சிவகை. *Tinn.*

உள்ளிட்டம் uḷ-ḷ-iṭṭam, *n.* <உள்+இடு-. Loss; நஷ்டம். *ஏற்ற உள்ளிட்டம் வாராமல் காத்து நோக்கக் கடவாராகவும்* (Pudu. Insc. 475).

உள்ளிழிச்சு-தல் uḷ-ḷ-iḻiccu-, *v. tr.* <id. +. To gulp; to swallow; உட்கொள்ளுதல். *ஸாரஸ்யத்தாலே உள்ளிழிச்சவும் மாட்டாதே உமிழவும் மாட்டாதே நடுவே நாக்கடியிலே வைத்திருக்கிற படியைச் சொல்லுதல்* (திவ். திருநெடுந். 11, வ்யா.).

உள்ளினர் uḷḷiṉar, *n.* <உள்ளு-. Intimate friends; அந்தரங்கமானவர். (திருவருட். 2, பக். 43.)

உள்ளுக்குள்ளே uḷḷukkuḷḷē, *adv.* <உள் +உள். Inwardly; மனத்துக்குள். *உள்ளுக்குள்ளே அவனுக்குப்பயம்.* (W.)

உள்ளுடை uḷ-ḷ-uṭai, *n.* <id.+. Shirt; inner garment; உட்சட்டை. *Pond.*

உள்ளுளவு uḷ-ḷ-uḷavu, *n.* <id.+. Collusion; உடந்தை. *உள்ளுளவான கடைக்காரர்கள்* (மதி. களஞ். i, 9).

உளப்பாடு¹ uḷa-p-pāṭu, *n.* <உண்-மை+. Real state; உண்மைநிலை. *அவ்வினையினது உளப்பாடறிவானது* (குறள், 673, மணக்.).

உளப்பாடு² uḷa-p-pāṭu, *n.* <உளம்+. Consent; சம்மதம். *அஃது உளப்பாடேன்வழி நிகழ்வதாகலின்* (குறள், 1092, உரை).

உளம் uḷam, *n.* <உள். 1. Inside; உட்பக்கம். *யானையு முளம்புக விழுங்கியிட் டுமிழ்வ வொத்து* (நீலகேசி, 24). 2. Soul; ஆன்மா. *உளமனுவாய்ச் சென்று* (சி. போ. பா. 2, 8).

உளர் uḷar, *n.* <id. Accomplice; உடந்தை. (யாழ். அக.)

உளவாளி uḷavāḷi, *n.* <உளவு+ஆள். 1. Spy; உளவாள். (தாசில். நா.) 2. See உளர். *Loc.*

உளிக்குத்து uḷi-k-kuttu, *n.* prob. உளி+. Fisticuff; முஷ்டியாற் குத்துங் குத்து. *Tinn.*

உளுந்தூர்ச்சக்கரம் uḷuntūr-c-cakkaram, *n.* An ancient coin, probably after a place *uḷuntūr;* பழையநாணயவகை. (பணவிடு. 145.)

உளை uḷai, *n.* <உளை-. Inarticulate sound; எழுத்திலாவோசை. (நாநார்த்த.)

உற்கசங்கரேகை uṟka-caṅka-rēkai, *n.* prob. *utka*+. (Palmistry.) A line in the palm; கைரேகைவகை. (கூளப்ப. 346.)

உற்கடம் uṟkaṭam, *n.* <*utkaṭa.* 1. Cloves; இலவங்கம். (நாநார்த்த.) 2. Severity; கடுமை. (நாநார்த்த.) *வெண்டாசுகவேலைக் குற்கட விடமென்றேறும்* (பாகவத. 8, கடல்கடை. 25). 3. An elephant in rut; மதயானை. (W.) 4. Pride; செருக்கு. (W.) 5. Sarsaparilla; நன்னாரி. (W.)

உற்கடிதம் uṟkaṭitam, *n.* <*udghaṭita.* (Nāṭya.) One of five *nirutta-pātam,* q.v.; ஐவகை நிருத்தபாதங்களு ளொன்று. (சிலப். பக். 81.)

உற்கரி-த்தல் uṟkari-, *11 v. intr.* prob. *utkṛ.* To vociferate; உரக்கப் பேசுதல். (W.)

உற்கிரகம் uṟkirakam, *n.* prob. *udgraha.* (Mus.) One of five *icai-k-kiḷai,* q.v.; இசைக்கிளை ஐந்தனுள் ஒன்று. (பெரியபு. ஆனாய. 26, உரை.)

உற்பணம் uṟpaṇam, *n.* <*ulbaṇa.* (Nāṭya.) One of thirty *nirutta-k-kai,* q.v.; நிருத்தக்கை முப்பதனு ளொன்று. (சிலப். பக். 81.)

உற்பவமுத்திரை uṟpava-muttirai, *n.* <உற்பவம்+. A hand-pose; முத்திரைவகை. (செந். x, 426.)

உற்பனம் uṟpaṉam, *n.* <*utpanna.* Knowledge; ஞானம். *உற்பனத்தை யெண்ணி யுருச் செபித்தேன்* (விறலிவிடு. 596).

உறங்காப்புளியன் uṟaṅkā-p-puḷiyaṉ, *n.* உறங்கு-+ஆ neg.+. An inferior deity; ஒரு சிறு தெய்வம். *உன்னிவளர்ந்த வுறங்காப்புளியனென்றும்* (பஞ்ச. திருமுக. 736).

உறங்கி uṟaṅki, *n.* prob. id. Tamarind; புளி. (சங். அக.)

உறங்குணி uṟaṅkuṇi, *n.* <id.+உண்-. Sleepy head; தூங்குபவன். *Colloq.*

உறப்பு uṟappu, *n.* <உற-. Cleavage; பிளப்பு. (நாநார்த்த.)

உறழ்ப்பு uṟaḻppu, *n.* <உறழ்-. Denseness; closeness; நெருக்கம். (நாநார்த்த.)

உறழ்வு uṟaḻvu, *n.* <உறழ்-. Multiplication; பெருக்கல். (நாநார்த்த.)

உறள் uṟaḷ, *n.* A kind of bee; வண்டுவகை. *Loc.*

உறாவுதல் uṟāvutal, *n.* <உறா-. Distress; வருத்தம். *அர்ஜுனனுடைய முகத்தில் உறாவுதலைக் கண்டருளியிருக்கச்செய்தே* (ரஹஸ்ய. 1293).

உறாவொற்றி uṟā-v-oṟṟi, *n.* <id.+ஆ neg.+. Irredeemable mortgage; மீளாவொற்றி. *பணத்துக்கு உறாவொற்றியாக வேண்டின நிலம்* (T. A.S. iii, 225).

உறுகிழாத்தி uṟukiḻātti, *n.* A kind of fish; மீன்வகை. *உறுகிழாத்தி காலைபாலை* (பருளை. பள்ளு. 75).

உறுதிப்பத்திரம் uṟuti-p-pattiram, *n.* <உறுதி+. Credentials; நம்பிக்கைப் பத்திரம். *Loc.*

உறுப்பிசைக்குறி uṟuppicai-k-kuṟi, *n.* <உறுப்பு+இசை+. The sign comma; வாசிக்கையில் ஒரு மாத்திரைக்காலம் நிறுத்துவதற்கு அடையாளமாக இடுங் குறி. (பாலபா. பக். 170.)

உறுப்பு uṟuppu, *n.* <உறு-. (நாநார்த்த.) 1. Excess, abundance; அதிகம். 2. cf. உறப்பு. Denseness; நெருக்கம்.

உறுப்புக்கேடு uṟuppu-k-kēṭu, *n.* <உறுப்பு +. Deformity in limb; உடற்குறை. *Pond.*

உறுப்புநூல் uṟuppu-nūl, *n.* <id.+. Science dealing with the characteristics of human form and features; அங்கலட்சணங் கூறுஞ் சாஸ்திரம். நல்லவெண வுறுப்புநூலா ருரைக்கு நல நிரம்பி (பெரியபு. காரைக். 6).

உறுபாதை uṟupātai, *n.* A tax; வரிவகை. (S. I. I. viii, 214.)

உறுபு uṟupu, *n.* <உறு-. (Mus.) A musical mode of the *pālai* class; பாலையாழ்த்திறம். (W.)

உறுவன் uṟuvaṉ, *n.* <உறு-. 1. Great man, elder; பெரியோன். உறுவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றுய்க்கும் (புறநா. 381) 2. Opponent; எதிர்த்து நிற்போன். துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே (புறநா. 11).

உறூவாவரிசி uṟūvā-v-arici, *n.* perh. உறுவா+. One of *aṟuvakai-y-arici*, q.v.; அறுவகையரிசியு ளொன்று. (சங். அக.)

உறை uṟai, *n.* <உறை-. 1. Circular framework of wood over which a well is built; கிணற்றினடியில் வைக்கும் மரவளையம். *Loc.* 2. Gold; பொன். (நாநார்த்த.)

உறைகாய் uṟai-kāy, *n.* prob. உறை-+. Unripe fruit; செங்காய். *Tinn.*

உறையல் uṟaiyal, *n.* prob. id. Quarrel; பிணக்கு. (அக. நி.)

உறையூர் uṟai-y-ūr, *n.* A village in an agricultural tract; மருதநிலத்தூர். (அக. நி.)

உறைவு uṟaivu, *n.* <உறை-. Butter-milk used for curdling milk; பிரைமோர். *Pond.*

உன்மாதகி uṉmātaki, *n.* perh. *unmāda.* Indian ipecacuanha; நறிஞ்சா. (மலை.)

உன்மாதம் uṉmātam, *n.* <*unmāda.* Datura; ஊமத்தை. (நாநார்த்த.)

உன்னதக்கோரி uṉṉata-k-kōri, *n.* <உன்னதம்+. Minaret; கூர்மையாய் உயரமுடையதாகக் கட்டப்பட்ட கோரிவகை. (கட்டட. நாமா. 5.)

உன்னம் uṉṉam, *n.* Aquatic bird; நீர்வாழ் பறவை. (நாமதீப.)

உன்னாகணங்கொடி uṉṉākaṇaṅ-koṭi, *n.* cf. உன்னாகங்கொடி. Many flowered bindweed; பெருமுசுட்டை. (L.)

உன்னாகம் uṉṉākam, *n.* <*unnāha.* Vinegar, sour gruel; காடி. (சங். அக.)

உன்னாயணங்கொடி uṉṉāyaṇaṅ-koṭi, *n.* See உன்னாகணங்கொடி. (L.)

உனாமணிமுத்திரை uṉāmaṇi-muttirai, *n.* prob *un-manas*+. Control over breathing; சுவாசபந்தனஞ் செய்கை. (யோகஞா. 35.)

உனினம் uṉiṉam, *n.* A common wayside weed; சிறுபூளை. (சங். அக.)

உஷாபூசை uṣā-pūcai, *n.* <*uṣas*+*pūjā*+. Early morning worship; உஷக்கால பூசை. (S. I. I. v, 318.)

உஸ் us, *n.* Hissing sound for scaring away dogs, birds, etc.; நாய் முதலியவற்றை வெருட்டுதலைக் குறிக்கும் அனுகரணச்சொல். (W.)

ஊ

ஊ ū, *n.* cf. ஊண். Food; உணவு. (நாநார்த்த.)

ஊக்கு-தல் ūkku-, *5 v. tr.* (நாநார்த்த.) 1. cf. *vah.* To ride; ஏறுதல். 2. To look at; to perceive; நோக்குதல்.

ஊக்குணா ūkkuṇā, *n.* Moosly root; நிலப்பனை. (சித். அக.)

ஊக்கூம் ūkkūm, *n.* <U. *hukkum.* Order; உத்தரவு. (P. T. L.)

ஊகத்தாதனம் ūkattātaṉam, *n.* <ஊகம் +. (Śaiva.) A yōgic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 107, உரை.)

ஊகம் ūkam, *n.* Tiger; புலி. (அக. நி.)

ஊகனம் ūkaṉam, *n.* <*ūhana.* (W.) 1. Reasoning; காரணங் காட்டுகை. 2. Inference, deduction; ஊகம். 3. Conclusion; துணிபு.

ஊகனி ūkaṉi, *n.* <*ūhanī.* Broom; துடைப்பம். (W.)

ஊகிபாஷை ūki-pāṣai, *n.* <ஊகி+. Language by signs; சாடைகாட்டிப் பேசும்மொழி. *Pond.*

ஊங்கொட்டு-தல் ū-ṅ-koṭṭu-, *v. intr.* To say *ū* in token of following a narration or speech, or in indication of one's agreement; பிறர்சொல்லைக் கேட்டதற்கும் 'சரி' என்று குறிப்பதற்கும் அடையாளமாக 'ஊ' என்று சொல்லுதல். *Loc.*

ஊச்சு ūccu, *n.* Fear; பயம். (அக. நி.)

ஊசிக்குத்தாளை ūci-k-kuttāḷai, *n.* prob. ஊசி+. A variety of paddy; நெல்வகை. (A.)

ஊசிப்பலகை ūci-p-palakai, *n.* <id.+. Needle for making nets; வலைபின்னும் ஊசி. *Loc.*

ஊசிவன்னம் ūci-vaṉṉam, *n.* <id.+. A kind of saree; ஒருவகைப் புடைவை. *Loc.*

ஊசிவாசி ūci-vāci, *n.* <id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. ii, 115.)

ஊசிவாணம் ūcivāṇam, *n.* Corr. of ஊசிவன்னம். *Loc.*

ஊசிவெடி ūci-veṭi, *n.* <ஊசி+. A kind of small-sized crackers; பட்டாசு வெடிவகை. *Loc.*

ஊடகத்திரளி ūṭaka-t-tiraḷi, *n.* <ஊடகம்+. A kind of fish; மீன்வகை. (W.).

ஊடணம் ūṭaṇam, *n.* <*ūṣaṇa.* (சங். அக.) 1. Dry ginger; சுக்கு. 2. Pepper-creeper; மிளகுக்கொடி.

ஊடணை ūṭaṇai, *n.* cf. *ūṣaṇā.* Long pepper; திப்பலி. (சங். அக.)

ஊடறு-த்தல் ūṭaṟu-, *v. tr.* <ஊடு+. To dam; to obstruct in the middle; இடையில் அடைத்தல். ஒலிகடலை ஊடறுத்துக்கொண்டு (ஈடு, 1, 4, 4).

ஊடு ūṭu, *n.* Simultaneous cultivation of *kuṟuvai* and *oṭṭaṭai* paddy in the same field; குறுவையும் ஒட்டடையுங் கலந்து விதைத்துச்செய்யுஞ் சாகுபடி. (G. Tj. D. I, 93.)

ஊணி ūṇi, *n.* <ஊன்று-. 1. Weaver's stand for the threads of the woof; பாவாற்றுதற்கு ஊன்றுங் கவர்க்கால். *Loc.* 2. See ஊணிக்கம்பு. *Tinn.*

ஊணிக்கம்பு ūṇi-k-kampu, *n.* <ஊணி+. Stakes on the sides of an open country cart; மொட்டைவண்டியின் இருபக்கத்திலும் ஊன்றப்பட்ட முளைக்கம்புகள். *Tinn.*

ஊணு-தல் ūṇu-, 5 *v. tr.* <ஊண். To feed and nourish; உணவுகொடுத்துப் பேணுதல். உழலை யாக்கையை யூணு முணர்வினீர் (தேவா. 588, 6).

ஊத்து ūttu, *n.* <ஊது-. Whistle; ஊதல். *Tinn.*

ஊத்தைப்பாட்டம் ūttai-p-pāṭṭam, *n.* A tax; வரிவகை. (S. I. I. v, 330.)

ஊதடைப்பன் ūtaṭaippaṉ, *n.* prob. ஊது-+. A disease, among cattle; மாட்டுநோய்வகை. (மாட்டுவை. சிந். பக். 25.)

ஊதற்கொடி ūtaṟ-koṭi, *n.* perh. ஊதா+. Dark-blue creeper, m. cl., *Ichnocarpus frutescens;* கொடிவகை. (L.)

ஊதாஇறுங்கு ūtā-iṟuṅku, *n.* prob. id.+. A kind of maize; சோளவகை. (விவசா. 3.)

ஊதாப்பூ utā-p-pū, *n,* prob. id.+. Medium membranous lance to obovate accuminate or cuspidate leaved jungle geranium, m. tr., *Ixora nigricanus;* மரவகை. (L.)

ஊதாரி ūtāri, *n.* prob. *udūra.* Worthless person; பயனிலி. ஊதாரியாய் நானழியா வண்ணம் (பாடு. 63, பந்து.).

ஊதுவத்திநோய் ūtuvatti-nōy, *n.* <ஊதுவத்தி+. A disease of paddy crops; நெற்பயிருக்கு உண்டாகும் நோய்வகை. *Loc.*

ஊப்பை ūppai, *n.* perh. ஊண். Gluttony, as of a pig; பன்றியைப்போல் தின்னுகை. *Tinn.*

ஊபம் ūpam, *n.* <யூபம். (அக. நி.) 1. Battle array; போரின் அணி. 2. Headless trunk; குறைத்தலையுடல்.

ஊமாண்டி ūmāṇṭi, *n.* <ஊமை+ஆண்டி. A term of abuse, meaning dumb beggar; பிச்சை யெடுக்கும் ஊமை எனப்பொருள்படும் ஒரு வசவுச் சொல். ஊமாண்டி யென்ன நினைத்து (பஞ்ச. திருமுக. 1223).

ஊமை ūmai, *n.* 1. Conch; சிப்பி. (நாமதீப.) 2. Roman snail; ஊமச்சி. (நாமதீப.) 3. Consonant; மெய்யெழுத்து. ஊமை வியஞ்சனமெய் (போகத். 27).

ஊமையடி ūmai-y-aṭi, *n.* <ஊமை+. Contused wound, bruise; இரத்தக்காய முண்டாகாத அடி. *Tinn.*

ஊமையாமொழி ūmaiyā-moḻi, *n.* <ஊமை+ஆ-+. The *ajapā* mantra; அசபா மந்திரம். (திருமந். 1611.)

ஊர்க்கணக்கர்ஜீவிதம் ūrkkaṇakkar-jīvitam, *n.* <ஊர்க்கணக்கன்+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. v, 374.)

ஊர்க்கமஞ்சு ūrkkamañcu, *n.* An office under the Cōḻa administration; சோழராச்சியத்தி லமைந்த ஒருத்தியோகம். (S. I. I. v, 283.)

ஊர்க்கலனை ūr-k-kalaṉai, *n.* perh. ஊர் + கலனை. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. iv, 79.)

ஊர்க்காரியம் ūr-k-kāriyam, *n.* <id.+. Public affairs; ஊர்ப்பொதுக் காரியம். (திவ். பெரியாழ். 3, 8, 4, வ்யா. பக். 748.)

ஊர்க்கீழிறையிலி ūr-k-kīḻ-iṟai-y-ili, *n.* <id.+. Tax-free land included in the village accounts; கிராமக்கணக்கிற் சேர்ந்த வரியில்லா நிலம். (S. I. I. viii, 404.)

ஊர்க்கௌண்டன் ūr-k-kauṇṭaṉ, *n.* <id.+. Headman of a village; கிராம அதிகாரி. (எங்களூர்.)

ஊர்ச்சம் ūrccam, *n.* <*ūrja.* (நாநார்த்த.) 1. Zeal, enthusiasm; உற்சாகம். 2. Prowess; விக்கிரமம். 3. The solar month Kārttikai; கார்த்திகை மாதம்.

ஊர்ச்சரிகை ūr-c-carikai, *n.* <ஊர்+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. v, 359.)

ஊர்ச்சுற்று ūr-c-cuṟṟu, *n.* <id.+. Vicinity of a village; ஊரின் புறம்பாகம். ஊர்ச் சுற்றிலே அலர்ந்து கிடக்குமாய்த்துப் பொழில்கள் (ஈடு, 10, 2, 2).

ஊர்சுற்றி ūr-cuṟṟi, *n.* <id.+சுற்று-. Ass; கழுதை. (சங். அக.)

ஊர்த்தம் ūrttam, *n.* prob. *ūrdhva.* Upland, highland; மேடு. (நாமதீப.)

ஊர்த்தமுகி ūrtta-muki, *n.* prob. id.+. A plant; பூடுவகை. (நாமதீப.)

ஊர்த்தலையாரி ūr-t-talaiyāri, *n.* <ஊர்+. Village watchman; ஊர்க்காவற்காரன். (நாசில். நா.)

ஊர்த்தவெள்ளை ūrttavellai, *n.* A kind of fish; ஒருவகைமீன். கெண்டைக்கார வூர்த்த வெள்ளை (பருளை. பள்ளு. 16).

ஊர்த்துவநிருத்தம் ūrttuva-niruttam, *n.* <*ūrdhva*+*nṛtta.* 1. Śiva's dance with one leg poised upward; ஊர்த்துவதாண்டவம். 2. (Śaiva.) Standing on one leg, the other leg being raised upward and held by one hand; ஒருகால் மேனோக்கிநிற்க அதனை ஒருகைகொண்டு கட்டி ஒருகாலி னிற்கை. (தத்துவப். 109, உரை.)

ஊர்ப்பொருத்தம் ūr-p-poruttam, *n.* <ஊர்+. (Astrol.) The agreement between the first letters of the name of a place and of the person about whom prediction is made; ஊர்ப் பெயரின் முதலெழுத்துக்குங் குறிகேட்போன் பெயரின் முதலெழுத்துக்கும் அமையும் பொருத்தம். (சோதிட. சிந். 199.)

ஊர்மணியம் ūr-maṇiyam, *n.* <id.+. (R. T.) 1. Superintendence of a village; கிராம மேற்பார்வை. 2. Superintendent of a village; கிராமத்தை மேற்பார்ப்பவன்.

ஊர்மி ūrmi, *n.* <*ūrmi.* Wave; அலை. (விசாரசா. 344.)

ஊர்வரை ūr-varai, *n.* <ஊர்-+. Elephant; யானை. பொன்னூர்வரைதனில் (சிவக். பிரபந். கோடீச்சுர. 241).

ஊர்வாருகம் ūrvārukam, *n.* <*urvāruka.* Cucumber; வெள்ளரி. (நாமதீப.)

ஊரணாயு ūraṇāyu, *n.* <*ūrṇāyu.* (நாநார்த்த.) 1. Spider; சிலந்தி. 2. Goat. ஆடு. 3. Woollen blanket; கம்பளம்.

ஊரதிசயங்காட்டி ūr-aticayaṅ-kāṭṭi, *n.* <ஊர்+. Cicerone, guide; ஊரில் அதிசயமாயுள்ள வற்றை யெல்லாம் அந்தப் புதிதாக வருபவர்க்குக் காட்டுபவன். *Pond.*

ஊரமை ūramai, *n.* prob. ஊராண்மை. Administration of a village; கிராமப் பொதுக் காரியங்களை நிர்வகிக்கை. ஊரமை செய்யும் வாரியப் பெருமக்களோம் (S. I. I. i, 117).

ஊரழிபூசல் ūr-aḻi-pūcal, *n.* <ஊர்+அழி-+. War in which the whole village is looted; ஊரைக் கொள்ளையிட்டடிக்கும் போர். ஊரழிபூசல் போலே திருமேனியின் நிறமானது எல்லா வற்றைபுங்கூடக் கொண்டுவந்து என்னெஞ்சைக் கொள்ளைகொண்டது (திவ். அமலனாதி. 9, வ்யா. பக். 99).

ஊரறுகு ūr-aṟuku, *n.* <id.+. A kind of grass; அறுகுவகை. (தஞ். சரசு. iv, 144.)

ஊரன் ūraṉ, *n.* <ஆரூரன். St. Sundarar; சுந்தரமூர்த்திநாயனார். (தேவா. 1242, 10.)

ஊராளன் ūr-āḷaṉ, *n.* <ஊர்+ஆள்-. An official who superintends the village affairs; ஊராட்சி செய்யும் ஓர் அதிகாரி. (T. A. S. iv, i, 10.)

ஊரி ūri, *n.* <ஊர்-. A kind of snail; நத்தைவகை. *Pond.*

ஊரிடுவரிப்பாடு ūr-iṭu-varippāṭu, *n.* <ஊர் + இடு- +. Land cess assessed by the village; கிராமத்தார் விதித்துக்கொண்ட நிலவரி. (S. I. I. iii, 14.)

ஊருகட்டி ūru-kaṭṭi, *n.* <id. +. Raised platform round a tree in a village, where the villagers assemble; கிராமசபை கூடுவதற்கு மரத்தைச்சுற்றி யமைக்குந் திண்ணை. (R. T.)

ஊருடன்மூலி ūruṭaṉmūli, *n.* cf. ஊருடைமுதலி. Horse-radish tree; முருங்கை. (சங். அக.)

ஊருப்பிரகூடம் ūru-p-pirakūṭam, *n.* <*ūru* + *prakūṭa*. (Erot.) A mode of sexual embrace; ஆலிங்கனவகை. (கொக்கோ. 5, 45.)

ஊருவாரகொடி ūruvāra-koṭi, *n.* cf. உரு வாரம் +. Mottled melon; வெள்ளரி. (சித். அக.)

ஊரெட்டு ūr-eṭṭu, *n.* perh. ஊர் +. A tax; வரிவகை. (S. I. I. ii, 521.)

ஊரை ūrai, *n.* cf. தோரை. Mountain paddy; மலைநெல். (நாமதீப.)

ஊலிகா ūlikā, *n.* Hollow in the gums and teeth of a horse, which indicates its age to be twenty; குதிரையின் வயது 20 என்றறியும் அடையாளமாக அதன் பற்களிலும் பற்சதைகளிலும் விழும் தோளை. (அசுவசா. 6)

ஊலுகம் ūlukam, *n.* cf. உலூகம். Rock horned-owl; கோட்டான். (W.)

ஊழ்¹-த்தல் ūḻ-, *11 v. tr.* 1. To think; நினைத்தல். (நாமதீப.) 2. To cover; மூடுதல். (நாமதீப.) 3. To spill; சிந்துதல். (நாமதீப.)—*intr.* To fall off; உதிர்தல். (நாநார்த்த.)

ஊழ்² ūḻ, *n.* <என்றூழ். Sunshine; வெயில். (திவா.)

ஊழகம் ūḻakam, *n.* See ஊழம். (யாழ். அக.)

ஊழம் ūḻam, *n.* <*uṣas*. Dawn; வைகறை. (யாழ். அக.)

ஊழிக்காரம் ūḻikkāram, *n.* Quicksilver; இரசம். (சங். அக.)

ஊழியம் ūḻiyam, *n.* Wage; கூலி. (R. T.)

ஊழியமானியம் ūḻiya-māṉiyam, *n.* <ஊழியம் +. Land granted rent-free for the performance of public service; பொதுஜன சேவைக்காக இறுமாக விடப்பட்ட நிலம். (R. T.)

ஊழைக்குருத்து ūḻai-k-kuruttu, *n.* Sacred basil; துளசி. (பச். மூ.)

ஊளங்காரை ūḷaṅkārai, *n.* cf. உலங்காரை. Wild olive; மரவகை. (L.)

ஊளான் ūḷāṉ, *n.* cf. ஊளன். Jackal; நரி. (யாழ். அக.)

ஊளி ūḷi, *n.* cf. ஊளா. A carnivorous marine fish; ஊளாமீன். (யாழ். அக.)

ஊற்காரம் ūṟkāram, *n.* cf. ஓக்காளம். Vomiting; வாந்திசெய்கை. (நாமதீப.)

ஊற்றம் ūṟṟam, *n.* prob. ஊன்று-. (நாநார்த்த.) 1. Fame; புகழ். 2. Wisdom; அறிவு.

ஊற்றருகி ūṟṟaruki, *n.* <ஊற்று +. Water; நீர். (சங். அக.)

ஊற்றுக்கண் ūṟṟu-k-kaṇ, *n.* <id. +. A disease in cattle, in which water flows from the eyes; கண்களினின்று எப்போதும் நீர்வடிந்து கொண்டிருக்கும் மாட்டுநோய்வகை. (பெரியமாட். 15.)

ஊற்றுக்குழி ūṟṟu-k-kuḻi, *n.* <id. +. Spring pool; ஊற்றுள்ள பள்ளம். (W.)

ஊற்றுண்(ணு)-தல் ūṟṟuṇ-, *v. intr.* <id. +. To leak out; நீர் ஒழுகி வடிதல். (W.)

ஊற்றுத்துலை ūṟṟu-t-tulai, *n.* <id. +. Reservoir; நீர்நிலை. *Pond.*

ஊற்றை ūṟṟai, *n.* <ஊத்தை. Filth; ஊத்தை. ஊற்றைச் சடலத்தை யுண்டென் றிறுமாந்து (பட்டினத்துப். பக். 257).

ஊறணி ūṟaṇi, *n.* perh. ஊராண்மை. Ability; திறமை. *Pond.*

ஊறல் ūṟal, *n.* <ஊறு-. Well; கிணறு. (Pudu. Insc. 1094.)

ஊறுப்பு ūṟāppu, *n.* prob. id. Itching sensation; தினவு. *Loc.*

ஊன் ūṉ, *n.* prob. ஊண். Paddy; நெல். (அக. நி.)

ஊன்வலி ūṉvali, *n.* <ஊன் +. Bodily vigour; உடம்பின் சக்தி. (நீலகேசி, 486, உரைமேற்கோள்.)

ஊனகத்தண்டு ūṉakattaṇṭu, *n.* Black beetle; கருவண்டு. (W.)

ஊனம் ūṉam, *n.* perh. *ūna*. Owl; ஆந்தை. *Pond.*

ஊனாம்பல் ūṉ-āmpal, *n.* perh. ஊன் +. A kind of water lily; ஆம்பல்வகை. (மூ. அ.)

ஊனாயம் ūṉāyam, *n.* cf. *nyūna*. Mistake; பிழை. (யாழ். அக.)

ஊனேறி ūṉ-ēṟi, *n.* <ஊன் + ஏறு-. Embryo; கருப்பம். (சங். அக.)

எ

எ e, *n.* (Astrol.) Letter representing the cock, in *pañca-paṭci;* பஞ்சபட்சிகளுள் கோழியைக் குறிக்கும் எழுத்து. (பிங்.)

எக்கடமை e-k-kaṭamai, *n.* perh. ஏர் +. A tax; வரிவகை. (Pudu. Insc. 513.)

எக்கம் ekkam, *n.* perh. *ēka.* 1. Cymbal; தாளம். (திவ். திருப்பள்ளி. 9, வ்யா. பக். 41.) 2. A kind of single-headed drum; ஒருதலைப்பறைவகை. (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 1, வ்யா.)

எக்கலாதேவி ekkalātēvi, *n.* [T. *ekkalammā.*] A minor goddess; ஒரு சிறுதேவதை. (சரபேந்திர. குறவஞ்சி. 53, 13.)

எக்களி-த்தல் ekkaḷi-, *11 v. intr.* <எக்கு- + அளி-. cf. எதிர்க்களி-. To nauseate, retch; குமட்டுதல். *Tinn.*

எக்கா ekkā, *n.* <Hindi. *ekkā.* A single-horse carriage, in use in North India; வட இந்தியாவிலுள்ள ஒற்றைக் குதிரைவண்டி. *Mod.*

எக்காளம் ekkāḷam, *n.* cf. ஏகத்தாளம். *Tinn.* 1. Pride; செருக்கு. 2. Mockery; பரிகாசம்.

எக்கிடு-தல் ekkiṭu-, *v. intr.* <எக்கு- +. To be profuse or liberal, as in giving alms or presents; தாராளமாகக் கொடுத்தல். *Loc.*

எக்குத்தக்கு ekku-t-takku, *n.* perh. எக்கு- +. Awkward predicament; எக்கச்சக்கம். *Madr.*

எக்குத்தப்பு ekku-t-tappu, *n.* perh. id. +. See எக்குத்தக்கு. *Madr.*

எகடம் ekaṭam, *n.* cf. எடகம். Coco-palm; தென்னை. (சங். அக.)

எகிரு-தல் ekiru-, *5 v. intr.* [T. *eguru.*] To cut capers; to leap; to bound; துள்ளுதல். சிரசுதா னெகிரி . . . வீழ்ந்து (கோவ. கதை. 6).

எச்சம் eccam, *n.* prob. *yajña.* Work; காரியம். (யாழ். அக.)

எச்சிலன் eccilaṉ, *n.* <எச்சில். Miser; பிசுனன். (யாழ். அக.)

எச்சிற்பற்று eccir̲-par̲r̲u, *n.* <id. +. Ringworm; எச்சிற்றழும்பு. *Colloq.*

எச்சினி eccini, *n.* perh. ஏ + சினிவாலி. The seventh month; ஏழாமாதம். (சங். அக.)

எச்சு[1]-தல் eccu-, *5 v. tr.* <*yaj.* To worship; வணங்குதல். பெருமானை யெச்சுமடியார் கட் கில்லையிடர்தானே (தேவா. 410, 10).

எச்சு[2] eccu, *n.* A musical instrument; வாத்தியக்கருவிவகை. (யாழ். அக.)

எசமானி ecamāṉi, *n.* Fem. of எசமான். Mistress; தலைவி. (யாழ். அக.)

எசமானிக்கை ecamāṉikkai, *n.* <எசமான். Leadership; தலைமை. (யாழ். அக.)

எஞ்சணி eñcaṇi, *n.* <எஞ்சு- +. (Gram.) Word which is understood or implied in the context; எஞ்சிநிற்குஞ் சொல். (யாழ். அக.)

எஞ்சு-தல் eñcu-, *5 v. tr.* To leave behind, as to one's heir; தனக்குப் பின் உரிமையாக வைத்தல். நின் பெருஞ்செல்வம் யார்க்கெஞ்சுவையே (புறநா. 213).

எட்கை eṭkai, *n.* cf. எடகம். Coco-palm; தென்னை. (சங். அக.)

எட்டம் eṭṭam, *n.* <எட்டு-. 1. Distance; தூரம். (யாழ். அக.) 2. Accessibility; அடைதற் கெளிதாந் தன்மை. *Pond.*

எட்டம்பற்று-தல் eṭṭam-par̲r̲u-, *v. intr.* <எட்டம் +. To be obtained; கிடைத்தல். (யாழ். அக.)

எட்டாமுட்டி eṭṭā-muṭṭi, *n.* <எட்டு- + ஆ neg. + முட்டு-. Insufficient width; அகலக் குறைவு. (மதி. க. i, 76.)

எட்டிவிரியன் eṭṭi-viriyaṉ, *n.* perh. எட்டு +. cf. எட்டடிவிரியன். A kind of snake; பாம்புவகை. (சங். அக.)

எட்டு eṭṭu, *n.* <எட்டு-. Step; அடிவைப்பு. இரண்டு எட்டில் போய்விடுவேன். *Colloq.*

எட்டுக்கொண்டார் eṭṭu-k-koṇṭār, *n.* <எட்டு + கொள்-. Śiva, as having *aṭṭamūrttam;* அஷ்டமூர்த்தமுடைய சிவபெருமான். எட்டுக்கொண் டார்தமை (திருவுந்தி. 24).

எடு-த்தல் eṭu-, *11 v. intr.* To be fit, proper; தகுதியாதல். *Colloq.*

எடுகூறு eṭu-kūr̲u, *n.* <எடு- +. Partition; பாகநிருணயம். (சுக்கிரநீதி, 12.)

எடுத்தடிமடக்கு eṭuttaṭi-maṭakku, *n.* <எடு- + அடி +. Suddenness; சடுதி. (யாழ். அக.)

எடுத்தமொழி eṭutta-moḻi, *n.* <id. +. (Log.) Illustration, example; எடுத்துக்காட்டு. ஏதுக்களாலு மெடுத்தமொழியாலும் (தேவா. 1178, 5).

எடுத்து eṭuttu, *n.* <id. Burden; சுமை. (யாழ். அக.)

எடுத்துக்கட்டி eṭuttu-k-kaṭṭi, *n.* <id. +. 1. (Arch.) A structure raised above the surrounding buildings; கட்டிடவகை. எதிரிலி சோழன் திருவெடுத்துக்கட்டியிலே 'தன்மிசெய்து (S.

I. I. vii, 492). 2. High or raised structure; உயரமாகக் கட்டப்பட்ட இடம். *Loc.*

எடுத்துக்கட்டிப்பந்தல் etuttukkatti-p-pantal, *n.* <எடுத்துக்கட்டி+. A kind of pandal; பந்தர்வகை. *Loc.*

எடுத்துக்கூட்டுகறி etuttu-k-kūttukari, *n.* <எடு-+. A vegetable preparation, dist. fr. *toltu-k-kūttukari;* மரக்கறிவகை. *Nāñ.*

எடுத்துக்கைநீட்டி etuttu-k-kai-nītti, *n.* <id.+கை+நீட்டு-. Attendant in a temple, who hands the materials of worship to the chief priest; கோயிலில் அர்ச்சகனுக்குப் பூசைக்கருவிகளை எடுத்துக் கொடுப்பவன். *Loc.*

எடுத்துக்கொட்டி etuttu-k-kotti, *n.* <id.+. A tax in kind; ஒருவகை நெல்லாயம். (S. I. I. i, 89.)

எடுத்துக்கோடல் etuttu-k-kōtal, *n.* <id.+. Beginning; தொடக்கம். (தொல். சொல். 397, சேனா.)

எடுத்துரைமலைவு etutturai-malaivu, *n.* <id.+உரை+. (Rhet.) A defect in poetry; செய்யுட்குற்றங்களுள் ஒன்று. (யாப். வி. 525.)

எடுப்பு etuppu, *n.*<id. 1. (Mus.) One of five *icai-k-kilai,* q.v.; இசைக்கிளை ஐந்தனு ளொன்று. (பெரியபு. ஆனாய. 26, உரை.) 2. See எடுப்புச்சாப்பாடு. *Mod.*

எடுப்புச்சாப்பாடு etuppu-c-cāppātu, *n.* <எடுப்பு+. 1. Meal taken from a hotel to the residence of a person; சாப்பாட்டுவிடுதியினின்று வீட்டிற்கு எடுத்துவரும் உணவு. *Mod.* 2. See எடுப்புச்சோறு.

எடுப்புச்சீட்டு etuppu-c-cīttu, *n.* <id.+. 1. Chit fund conducted on the lottery system; குலுக்குச்சீட்டு. *Tinn.* 2. Chit fund conducted on the auction system; ஏலச்சீட்டு. *Madr.*

எடுப்புச்சோறு etuppu-c-cōru, *n.* <id. +. Meal sent to a relative who is unable to attend a special dinner; விருந்திற்கு வரவியலாத உறவினருக்கு அனுப்புஞ் சாப்பாடு. *Tinn.*

எடுப்புண்(ணு)-தல் etuppun-, *v. intr.* <id.+. To be taken up, absorbed, engrossed; ஈடுபடுதல். அவன்வைலக்ஷண்யத்திலே யெடுப்புண்டு பின்பற்றித் திரிகிற இவளை (திவ். பெரியாழ். 3, 7, 5, வ்யா. பக். 713).

எடுப்புண்டவள் etuppuntaval, *n.*<id.+உண்-. Woman expelled from her caste on account of her immorality; கற்பின்மையாற் சாதியினின்றுந் தள்ளப்பட்டவள். *Tinn.*

எடுபடு-தல் etu-patu-, *v. intr.* <எடு-+. (யாழ். அக.) 1. To be destitute; திக்கற்றுப் போதல். 2. To violate the rules of conduct; நியமந் தப்புதல்.

எடுபாடு etupātu, *n.* <எடுபடு-. (யாழ். அக.) 1. Erectness, uprightness; நிமிர்ச்சி. 2. Instability; நிலையின்மை.

எடுபிடி etu-piti, *n.* <எடு-+. Respect; மதிப்பு. (யாழ். அக.)

எடைபோடு-தல் etai-pōtu-, *v. intr.* <எடை+. To dilute milk with water; பாலில் நீர் சேர்த்தல். *Madr.*

எண்[1] en, *n.*<எண்-மை. Lowness; எளிமை. (அக. நி.)

எண்[2] en, *n.* cf. எண். Strength; வலிமை. (அக. நி.)

எண்கலையர் en-kalaiyar, *n.* prob. எட்டு+எட்டு+கலை. Dancing girls attached to a temple, as knowing the 64 *kalai;* தேவதாசிகள். (அக. நி.)

எண்ணாப்பு ennāppu, *n.* cf. ஏணாப்பு. Arrogance, pride; இறுமாப்பு. (நேமிநா. 59, உரை.)

எண்ணிக்கை ennikkai, *n.* <எண்ணு-. Caution; எச்சரிக்கை. (யாழ். அக.)

எண்ணியற்பெயர் en-n-iyarpeyar, *n.* <எண்+. (Gram.) Noun formed of a numeral; எண்ணாகிய இயல்புபற்றி வரும் உயர்திணைப் பெயர். (தொல். சொல். 165.)

எண்ணெய்த்தருவை enney-t-taruvai, *n.* prob. எண்ணெய்+தருப்பை. A kind of grass; புல்வகை. *Loc.*

எண்ணேயம் ennēyam, *n.* <எள்+நேயம். Gingili oil; நல்லெண்ணெய். (சங். அக.)

எண்ணைப்பந்தம் ennai-p-pantam, *n.* <எண்ணெய்+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 63.)

எண்படு-தல் en-patu-, *v. intr.* <எண்+. To be obtainable; அகப்படுதல். (யாழ். அக.)

எண்மர் enmar, *n.* <எண்-. Mathematicians; கணிதர். (யாழ். அக.)

எண்மை enmai, *n.* <id. Honour; கணிசம். (யாழ். அக.)

எத்துக்கண்ணி ettu-k-kanni, *n.* prob. எத்து-+. Honeysuckle mistletoe, *Loranthus longiflorus;* புல்லுருவி. *Loc.*

எத்துவாதம் ettu-vātam, *n.* <id.+. Deceptive speech; ஏமாற்றுப்பேச்சு. (சங். அக.)

எத்துவாளி ettu-v-āḷi, *n.* <எத்து+ஆள். Cheat; ஏமாற்றுபவன்-ள். *Tinn.*

எதிர்க்கடை etir-k-kaṭai, *n.* <எதிர்+. Opposition; எதிர்ப்பு. *Loc.*

எதிர்க்கதவு etir-k-katavu, *n.* <id.+. Folding door, double door; ஆடுகதவு. *Pond.*

எதிர்க்கொத்தளம் etir-k-kottaḷam, *n.* <id.+. Protecting wall in front of the rampart; கொத்தளத்துக்கு முன்னுள்ள காப்புச்சுவர். *Pond.*

எதிர்த்தாக்கு etir-t-tākku, *n.* <id.+. Counter attack in self-defence; தற்காப்பின் பொருட்டுத் தாக்குகை. *Pond.*

எதிர்ப்பு etirppu, *n.* <எதிர்-. Omen; சகுனம். *Loc.*

எதிர்மறுப்பு etir-maṟuppu, *n.* <எதிர்+. Contradictory statement; முன்னேடுபின் முரணைக் கூறுகை. (யாழ். அக.)

எதிர்மொழி etir-moḻi, *n.* <id.+. Statement by the defendant in a suit; வழக்கில் பிரதிவாதி கொடுக்கும் உத்தரம். (சுக்கிரநீதி, 272.)

எதிர்வாக்கு etir-vākku, *n.* <id.+. See எதிர்வார்த்தை. (பெண்மதிமாலை, 3.)

எதிர்வாய் etir-vāy, *n.* <id.+. Foreshore of a lake; ஏரியின் முன்வாய். *Loc.*

எதிர்வார்த்தை etir-vārttai, *n.* <id.+. Retort; reply; பதிற்சொல். சகுகத்தார்க்கு ஒரு போதும் எதிர்வார்த்தை சொல்லார்களே (தமிழநா. 32).

எதிர்விற்பனை etir-viṟpaṉai, *n.* <id.+. Competition in trade; போட்டிவியாபாரம். *Pond.*

எதிர்விஷம் etir-viṣam, *n.* <id.+. Antidote; விஷத்தை முறிக்கும் மருந்து. *Pond.*

எதிரடையோலை etir-aṭai-y-ōlai, *n.* <id. +. A deed of authority given by the lessor to the lessee; அடையோலை எழுதித் தருபவருக்குக் கொடுக்கும் ஆதாரவுச் சீட்டு. நிலக்கூலிக்கும் விதை முதலுக்கும் எதிரடையோலை காட்டினபடியாலும் (S. I. I. vii, 385).

எதிரதுதழுவு-தல் etiratu taḻuvu-, *v. tr.* <எதிர்+. To bear anticipatory reference; வரக்கடவதனையுங் குறித்து நிற்றல். எதிரது தழீஇய வெச்சவும்மை (நன்.).

எதிரதுபோற்று-தல் etiratu-pōṟṟu-, *v. tr.* <id.+. See எதிரதுதழுவு-. (நேமிநா. 52, உரை.)

எதிராத்தம் etirāttam, *adv.* <yathārtham. Truly; உண்மையாய். (யாழ். அக.)

எதிளை etiḷai, *n.* cf. எகின். Tamarind; புளியமரம். (சங். அக.)

எதேச்சாதிகாரம் etēccātikāram, *n.* <*yathēcchādhikāra.* Autocracy; இஷ்டப்படி அதிகாரஞ் செலுத்துகை. *Mod.*

எந்திரன் entiraṉ, *n.* <*yantra.* Car; தேர். (யாழ். அக.)

எம்பெருமான்வெட்டு emperumāṉ-veṭṭu, *n.* <எம்பெருமான்+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 134.)

எமங்கிசம் emaṅkicam, *n.* perh. ஏமம்+ அமிசம். Gold-coloured antimony; பொன்னிமிளை. (சங். அக.)

எய்[1] ey, *n.* prob எய்-. Poverty; வறுமை. எய்புரையான் (ஏலா. 33).

எய்[2]**-த்தல்** ey-, *11 v. intr.* To be within one's depth; காலூன்றி நிற்கும்படி நீர் ஆழமில்லாதிருத்தல். *Loc.*

எய்துமாலன் eytumālaṉ, *n.* Long pepper; திப்பலி. (சங். அக.)

எய்ப்பில்வைப்பு eyppil-vaippu, *n.* <எய்ப்பு+. That which, though itself feeble, is a source of strength and support to other things; தான் தளர்ந்தும் பிறரைத் தாங்குவது. (யாழ். அக.)

எயில்காத்தல் eyil-kāttal, *n.* <எயில்+. (Puṟap.) A theme which treats of the defence of a fortress by its owner; அகத்தோன் உள்ளிருந்து கோட்டையைக் காத்து நிற்றலைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 67, உரை.)

எரி eri, *n.* <எரி-. 1. A comet; வால்நட்சத்திரவகை. (புறநா. 395.) 2. Ceylon leadwort; கொடிவேலி. (பச். மூ.) 3. Fire-drill; தீக்கடை கோல். சமிதையுடன் மேலெரிகொண்டு (பெரியபு. சண். 27).

எரிகுட்டம் eri-kuṭṭam, *n.* <id.+. A kind of leprosy; குட்டநோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 114.)

எரிச்சல் ericcal, *n.* <id. Aversion; வெறுப்பு. *Loc.*

எரிசிகை eri-cikai, *n.* <id+. Indian acalypha; குப்பைமேனி. (நாமதீப.)

எரிபூடு eri-pūṭu, *n.* prob. id.+. A seaside plant; சமுத்திரக்கரையில் உண்டாகும் ஒருவகைப் பூடு. *Loc.*

எரிமலை eri-malai, *n.* <எரி+. Volcano; நெருப்பைக் கக்கும் மலை. *Mod.*

எரியவிட்டமருந்து eriya-viṭṭa-maruntu, *n.* <எரி-+விடு-+. Calcined medicinal powder; மருந்து பஸ்மம். (யாழ். அக.)

எரியெண்ணெய் eri-y-eṇṇey, *n.* <id.+. A mixture of ghee, castor oil and sesame oil, burnt in a ladle and poured on food; கறண்டியி லிட்டுக் காய்ச்சிச் சோற்றிலே ஊற்றும் முக்கூட் டெண்ணெய். *Loc.*

எரிவட்டம் eri-vaṭṭam, *n.* <எரி+. A hell; நரகவகை. (W.)

எருக்கு erukku, *n.* <எருக்கு-. Harm; துன்பம். தூதர்தம்முயிர்க் கெருக்கிடை யெய்தினு மெண்ணற் பாலரோ (புரூரவ. போர்புரி. 6).

எருத்துவாலன் eruttu-vālaṉ, *n.* <எருத்து +. cf. எருவை. Sedge tuber; கோரைக்கிழங்கு. (சங். அக.)

எருந்து eruntu, *n.* perh. எருத்து. Mortar; உரல். (அக. நி.)

எருமைக்காளை erumai-k-kāḷai, *n.* prob. எருமை+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

எருமைத்தக்காளி erumai-t-takkāḷi, *n.* <id.+. Indian winter-cherry; பெருந்தக்காளி. *Loc.*

எருமைநாக்குமோகரா erumai-nākku-mōkarā, *n.* prob. id.+நாக்கு+. An ancient coin; பழைய நாணய வகை. (சரவண. பணவிடு. 62.)

எருமைப்பொன் erumai-p-poṉ, *n.* prob. id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vi, 155.)

எருவண்டு eru-vaṇṭu, *n.* prob. எரி+. A kind of beetle; வண்டுவகை. *Pond.*

எருவை eruvai, *n.* Donkey; கழுதை. (அக. நி.)

எல்லங்கார் ellaṅkār, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

எல்லரி ellari, *n.* Hand-bell; கைம்மணி. எல்லரி யோதை பொங்கி (இரகு. திக். 45).

எல்லு-தல் ellu-, 5 *v. intr.* To become dim, as the sun; ஒளி மங்குதல். எல்லு மெல் லின்று ஞமலியு மிளைத்தன (குறுந். 179).

எல்லைக்கட்டு ellai-k-kaṭṭu, *n.* <எல்லை+. Payment of taxes; இறைக்கட்டு. (யாழ். அக.)

எல்லைக்கால் ellai-k-kāl, *n.* <id.+. Boundary stone; எல்லைக்கல். (யாழ். அக.)

எலிச்செவிக்கள்ளி eliccevi-k-kaḷḷi, *n.* <எலிச்செவி+. A kind of sedge; கள்ளிவகை. (தைலவ. தைல. 125, உரை.)

எலித்துளசி eli-t-tuḷaci, *n.* <எலி+. Rough basil; குழிமிட்டான். (சித். அக.)

எலிவாணம் eli-vāṇam, *n.* <id.+. A kind of rocket; வாணவகை. (W.)

எலு elu, *n.* cf. எலுவல். Friendship; தோழமை. (யாழ். அக.)

எலும்பிலி elumpili, *n.* prob. எலும்பு+. A tree; மரவகை. (யாழ். அக.)

எலும்புருக்கி elumpurukki, *n.* prob. id.+. (யாழ். அக.) 1. A shrub; பூடுவகை. 2. A tree; மரவகை.

எவ்வு-தல் evvu-, 5 *v. intr.* To cause pain; துன்பமிழைத்தல். எவ்வுஞ் சிலையுடை (திவ். பெரியாழ். 3, 2, 5, வ்யா. பக். 543).

எவ்வை evvai, *n.* <எவ்வம். Care, anxiety; கவலை. எவ்வையில்லா வள்ளியம்மை கவ்வைமன தாகும் (வள்ளி. கதை. Ms.).

எவற்று evaṟṟu, *inter. pron.* <எவன். What; எது. (யாழ். அக.)

எழல் eḻal, *n.* Grief; துக்கம். (யாழ். அக.)

எழில்பிடி-த்தல் eḻil-piṭi-, *v. tr.* <எழில் +. To be attracted by smell; மணம்பிடித்தல். (யாழ். அக.)

எழுகளம் eḻu-kaḷam, *n.* <எழு-+. Conclution of the annual harvest; ஆண்டு அறுவடை முடிவு. *Tj.*

எழுகு eḻuku, *n.* Steel; எஃகு. (சித். அக.)

எழுச்சி eḻucci, *n.* <id. Physical charm; தோற்றப்பொலிவு.

எழுத்தச்சு eḻuttaccu, *n.* <எழுத்து+. Letter-type; அச்சிட உதவும் எழுத்தமைந்த உரு. (R.)

எழுத்தாணிக்கள்ளன் eḻuttāṇi-k-kaḷḷaṉ, *n.* <எழுத்தாணி+. One who fabricates accounts; கள்ளக்கணக்கு எழுதுவோன். எழுத் தாணிக்கள்ளர் பிரட்டெல்லா முன்காரணமே (சர வண. பணவிடு. 160).

எழுத்தாணிக்குருவி eḻuttāṇi-k-kuruvi, *n.* <id.+. Wood-pecker; மரங்கொத்திக் குருவி. *Loc.*

எழுத்தாணிப்பூச்சி eḻuttāṇi-p-pūcci, *n.* prob. id.+. Silver-fish, insect, *Lepisma;* பூச்சி வகை. *Loc.*

எழுத்துக்குத்து eḻuttu-k-kuttu, *n.* <எழுத்து+. Written evidence; document; எழுத்துமூலமான சாட்சியம். *Tinn.*

எழுத்துச்சிற்றாடை eluttu-c-cirrātai, n. <id.+. Embroidered cloth for children; சித்திரவேலைப்பாடமைந்த சிற்றாடைவகை. (திவ். பெரியாழ். 1, 3, 8, வ்யா. பக். 64, அரும்.)

எழுத்துச்சுதகம் eluttu-c-cutakam, n. <id.+. Verse composed with a play on words; அக்கரச் சுதகம். (யாப். வி. 509.)

எழுத்துநடை eluttu-natai, n. <id.+. See எழுத்துவாசனை. (யாழ். அக.)

எழுத்துப்பட்சி eluttu-p-patci, <id. +. Birds representing vowels, in *patci-cāttiram;* உயிரெழுத்துக்களுக்குரியவாகச் சோதிடத்திற் கூறப்படும் பறவைகள். (சோதிடகிரக. 253.)

எழுத்துப்பானை eluttu-p-pānai, n. <id.+. Painted pot, usually sent by the bride's people to her father-in-law's house along with *poṅkarpāṉai;* பொங்கற்பானையோடு மாப்பிள்ளை வீட்டுக்குப் பெண்வீட்டார் அனுப்புஞ் சித்திரமெழுதிய பானை. *Nāñ.*

எழுத்துப்புடைவை eluttu-p-putaivai, n. <id.+. Printed saree; சித்திரமெழுதிய சீலை. (யாழ். அக.)

எழுத்துமடக்கு eluttu-matakku, n. <id. +. (Rhet.) Repetition of the same letter in a verse; செய்யுளில் எழுத்து மடங்கிவருஞ் சொல் லணிவகை. (W.)

எழுத்துவாசனை eluttu-vācanai, n. <id. +. The art of reading and writing; எழுதவும் வாசிக்கவும் பழகிய பயிற்சி. (W.)

எழுத்துவினியோகம் eluttu-viniyōkam, n. <id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 458.)

எழுது-தல் elutu-, 5 v. tr. To gild; பூசுதல். செம்பொனு லெழுதிவேய்ந்த (தேவா. 6, 8).

எழுந்தேற்றம் eluntērram, n. <எழு-+ ஏறு-. Random; கவனிப்பின்மை. (யாழ். அக.)

எழுநயம் elu-nayam, n. <எழு+. (Jaina.) The seven-fold formula of the doctrine of qualified predication; சப்தபங்கிநியாயம். எழுநயம் பகர்ந்த பிண்டியாய் (திருக்கலம். 11).

எழுப்பு eluppu, n. <எழுப்பு-. Zeal, enthusiasm; உற்சாகம். *Pond.*

எழும்பல் elumpal, n. prob. எழும்பு-. Hand-book of land-register; நிலவிவரம்பற்றிய கைக்குறிப்புப் புஸ்தகம். (யாழ். அக.)

எழுமுத்தி elumutti, n. A minor deity; ஒரு சிறு தெய்வம். ஐயன் என்றும் எழுமுத்தி என்று ம்தெல்லையாக ஆசண்டாளம் ஆச்ரயணீயரைக் கற்பித் தான் (திவ். திருமாலை, 10, வ்யா. பக். 45).

எள்ளு-தல் ellu-, 5 v. tr. To omit; தள்ளுதல். (யாழ். அக.)

எள்ளுவண்ணம் ellu-vannam, n. <எள்ளு +. A kind of saree; சீலைவகை. *Loc.*

எளிவிலையன் eli-vilaiyan, n. <எளி-மை+. Cheap article; விலைகுறைந்த பண்டம். கொள்வார் கொடுப்பாரின்றியே எளிவிலையனாய்ப் போம் (ஈடு, 10, 2, 9).

எற்று-தல் erru-, 5 v. tr. To lift, take; எடுத்தல். எற்றி வயவ ரெறிய நுதல்பிளந்து (களவழி. 23).

எற்றை errai, inter. pron. <என்று. When; என்று. (யாழ். அக.)

எறி-தல் eri-, 4 v. tr. 1. To rebuke; இடித் துரைத்தல். தெவ்வர்போலத் தீதற வெறிந்தும் (சீவக. 1895). 2. To stroke, pat; தடவுதல். தாய்தன் கையின் . . . குறங்கின் எறிய . . . துஞ்சும் . . . குழவிபோல (சீவக. 930).

எறுப்பிடைச்செய்யுள் eruppitai-c-ceyyul, n. <எறும்பு+இடை+. (Pros.) A kind of metre; பிபீலிகாமத்திமம். (யாப். வி. பக். 481.)

எறும்பி erumpi, n. Ant; எறும்பு. எறும்பி யளையிற் குறும்பல் சுனைய (குறுந். 12).

என்பி-த்தல் enpi-, 11 v. tr. Caus. of என்-. To cause to be known; to proclaim; பிரசித்தி யாக்குதல். என் சொல்லால் யான்சொன்ன இன்கவி யென்பித்து (திவ். திருவாய். 7, 9, 2).

என்பிலி enpili, n. <என்பு+இல் neg. Worm; புழு. (நாமதீப.)

என்றூழ் enrūl, n. Wind; காற்று. (அக. நி.)

என்னம்பு ennampu, inter. pron. See என்னம்புது. நீ எனக்கு என்னம்பு தருவாய் (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 11, வ்யா. பக். 302).

என்னம்புது ennamputu, inter. pron. perh. என்னென்பது. What; என்னது. அதென்னம் புது என்ன (திவ். திருக்குறுந். 4, வ்யா.).

எனைத்து enaittu, inter. pron. Of what sort; எத்தன்மைத்து. (யாழ். அக.)

ஏ

ஏக்கிரிபோக்கிரி ēkkiri-pōkkiri, n. cf. ஏக்கி போக்கி. Destitute person; அகதி. *Loc.*

ஏக்கோசம் ēk-kōcam, n. <*Hind. ēk*+. Registry of the lands of a village in the name of a single ryot; கிராமநிலங்களை ஒருவர்பேரிற் பதிவுசெய்கை. (P. T. L.)

ஏககுண்டலன் ēka-kuṇṭalaṉ, n. <ēka+. Kubēra, the God of Wealth; குபேரன். (யாழ். அக.)

ஏககுரு ēka-kuru, n. <ēka-guru. Fellow-student; உடன் கற்றோன். (யாழ். அக.)

ஏகசரம் ēkacaram, n. <ēkacara. Rhinoceros; காண்டாமிருகம். (யாழ். அக.)

ஏகசிருங்கி ēka-ciruṅki, n. <ēka-śṛṅga. See ஏகசரம். (நாமதீப.)

ஏகதிரித்துவம் ēka-tirittuvam, n. <ēka+tri-tva. Unity in trinity; ஒன்றில் மூன்று தத்துவங்கள் உள்ள நிலை. Chr.

ஏகதேசாகாரம் ēkatēcākāram, n. <ēka-dēśa+. Finite form; அளவுபட்ட வடிவு. உபாதி பற்றி ஏகதேசாகாரம் உயிரெனவும் அகண்டாகாரமீசனெனவும் (உபரிடதம், பக். 12).

ஏகப்பட்ட ēka-p-paṭṭa, adj. <ஏகம்+படு-. Plenty; numerous; மிகுதியான. Tinn.

ஏகபந்தனம் ēka-pantaṉam, n. <ēka+. Uniting; fastening; ஒன்றிப்பு. (யாழ். அக.)

ஏகபாதாதனம் ēka-pātātaṉam, n. <id.+pāda+. (Saiva.) A yōgic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 108, உரை.)

ஏகபோகம் ēka-pōkam, n.<id.+. Mutual, reciprocal enjoyment; இருவருக்குமொத்த போகம். ஏகபோகமாய் நீயுநானுமாய் இறுகும்வகை பரமசுகமதனையருள் . . . பெருமாளே (திருப்பு. 862).

ஏகம் ēkam, n. cf. ஏகம்பட்சாரம். Bell-metal; வெண்கலம். (சங். அக.)

ஏகரூபன் ēka-rūpaṉ, n. <ēka+. God; கடவுள். (யாழ். அக.)

ஏகல் ēkal, n. cf. ஏ. Height; உயரம். (J.)

ஏகாக்கிரம் ēkākkiram, n. <ēka+. Rich meal; வளமான சாப்பாடு. (S. I. I. vii, 233.)

ஏகாங்கம் ēkāṅkam, n. <ēkāṅga. 1. Solitude; தனிமை. (யாழ். அக.) 2. Sandalwood; சந்தனம். (பச். மூ.)

ஏகாங்கரூபகம் ēkāṅka-rūpakam, n. <ēka+aṅga+. (Rhet.) A kind of metaphor; உருவகவகை. (மாறனலங். பக். 181.)

ஏகாங்கி ēkāṅki, n. <ஏகாங்கம். Ascetic; சன்னியாசி. (யாழ். அக.)

ஏகாடம் ēkāṭam, n. [T. āgaḍamu.] Scoffing, jest; பரிகாசம். என்னத்துக்கிந்த ஏகாடஞ் செய்கிறீர் (கனம் கிருஷ்ணையர், கீர்த். 6).

ஏகாந்தன் ēkāntaṉ, n. <ēka+. Devotee whose mind is fixed on God alone; அந்தரங்க பக்தன். மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லாரகில் (தேவா. 1230, 10).

ஏகாந்தி ēkānti, n.<ஏகாந்தம். 1. See ஏகாந்தன். Colloq. 2. One who looks at things from only one point of view; ஏகாந்தவாதி. (தேசிகப். பரமத. 26.)

ஏகார்ணவம் ēkārṇavam, n. <ēka+. Cosmic deluge; ஊழிப்பெருவெள்ளம். இப்படி ஏகார்ணவத்திலே தனியே சாய்ந்தருளுகிறவன்தான் ஆர் என்னில் (ஈடு, 1, 5, 4, பக். 235).

ஏகீயன் ēkīyaṉ, n. <ēkīya. Friend; தோழன். (யாழ். அக.)

ஏகூன் ēkūṉ, n. <Mahr. ēkūṇ-ēk. Whole; முழுவதும். (P. T. L.)

ஏச்சோறு ēccōṟu, n. cf. எச்சோறு. Food given gratis; தண்டச்சோறு. எச்சோறு பொங்கியிட்டே (ஆதியூரவதானி, 3).

ஏசி ēci, n. <ஏசு-. Contempt; இகழ்ச்சி. (அரு. நி.)

ஏடகம் ēṭakam, n. perh. ஏடு+. Plank; பலகை. (அக. நி.)

ஏடன்[1] ēṭaṉ, n. <ēḍa. Deaf man; செவிடன். (யாழ். அக.)

ஏடன்[2] ēṭaṉ, n. cf. ஏடா. Companion, friend; தோழன். (யாழ். அக.)

ஏடாசிரியன் ēṭāciriyaṉ, n. <ஏடு+. One who has learnt from books and not from a teacher; குருவின்றி ஏட்டின் உதவி கொண்டே கற்றோன். (யாழ். அக.)

ஏடு ēṭu, n. cf. iḍā. 1. World; உலகம். (அக. நி.) 2. Sole of foot; பாதத்தின் அடிப்பக்கம். (திவா. MS.)

ஏடுகம் ēṭukam, n. <ēḍuka. Grave; பிரேதக் கல்லறை. (யாழ். அக.)

ஏணகம் ēṇakam, n. cf. அரேணுகம். A drug; ஒருவகை மருந்துச்சரக்கு. (நாமதீப. 395.)

ஏணம்[1] ēṇam, n. <ēṇa. Deer skin; மான் தோல். (W.)

ஏணம்[2] ēṇam, n. (யாழ். அக.) 1. cf. ஏண். Strength; வலிமை. 2. Bone; எலும்பு.

ஏணிக்காணம் ēṇi-k-kāṇam, n. prob. ஏணி+. Tree tax; மரத் தீர்வை. (T. A. S. ii, 67.)

ஏனை ēṉai, n. prob. ēḍa. Goat or sheep; ஆடு. (யாழ். அக.)

ஏணைக்குக்கோணை ēṇaikku-k-kōṇai, *n.* cf. ஏணுக்குக்கோண். Contradiction merely for the sake of contradicting; tit for tat; எட்டிக்குப் போட்டி. *Loc.*

ஏத்தம்வாழை ēttam-vāḻai, *n.* <ஏற்றம்+. A kind of banana; நேந்திரம் வாழை. *Nāñ.*

ஏத்துவந்தரம் ēttuvantaram, *n.* <*hētu*+. (Log.) A fallacy in argumentation; தோல்வித் தானத்துள் ஒன்று. (செந். iii, 13.)

ஏதண்டை ētaṇṭai, *n.* perh. இதண் + அண்டை. Scaffold; கட்டிடங் கட்டவுதவுஞ் சாரம். *Pond.*

ஏதல் ētal, *n.* perh. ஏகு-. (அக. நி.) 1. Going; போகை. 2. Vessel, ship; மரக்கலம்.

ஏதனம் ētanam, *n.* <*ētana.* Breathing; சுவாசம் விடுகை. (யாழ். அக.)

ஏதிலான் ētilāṉ, *n.* <ஏது + இன்-மை. Poor man; தரித்திரன். (யாழ். அக.)

ஏது ētu, *n.* <*hētu.* 1. Illustration; திருஷ்டாந்தம். ஏதுக்கள் காட்டி முடித்தா னிணையில்ல நல்லாள் (நீலகேசி, 423). 2. Connection, relation; சம்பந்தம். புலிகொண்மாா் நிறுத்த வலையுளோ ரேதில் குறுநரி பட்டற்றால் (கலித். 65, 25).

ஏதுகம் ētukam, *n.* Mistletoe-berry thorn; சுங்கஞ்செடி. (சித். அக.)

ஏதுமலைவு ētu-malaivu, *n.* <ஏது+. (Rhet.) A defect in poetry; செய்யுட் குற்றங்களு ளொன்று. (யாப். வி. 525.)

ஏதுனம் ētuṉam, *n.* Yellow orpiment; அரி தாரம். (யாழ். அக.)

ஏதை ētai, *n.* cf. ஏதிலன். Poor man; வறி ஞன். (யாழ். அக.)

ஏந்தல் ēntal, *n.* <ஏந்து-. 1. Hill; மலை. (அக. நி.) 2. That which is first; முதல். (அக. நி.) 3. Youth; இளமை. (அக. நி.) 4. Assistance, helpfulness; உதவி. அவனிருந்தது எவ்வளவோ ஏந்தலா யிருந்தது. 5. Ease in accomplishment; எளிதிற் செய்து முடிக்குந் தன்மை. அந்தக் காரியஞ் செய்வது எனக்கு ஏந்தல். 6. See ஏந்து. *Loc.*

ஏந்திரம் ēntiram, *n.* <*yantra.* (அக. நி.) 1. Bastion of a fortified wall; மதிலுறுப்பு. 2. Car; தேர்.

ஏந்து ēntu, *n.* cf. ஏந்தல். Convenience; சௌகரியம். *Pond.*

ஏப்பிரன் ēppiraṉ, *n.* <E. Apron, covering for legs, as in a rickshaw; ரிக்ஷா முதலிய வற்றிலுள்ள மூடுதுணி. *Madr.*

ஏம்பல் ēmpal, *n.* cf. ஏந்தல். Hamlet attached to a village; உட்கிடைக்கிராமம். நிலமும் ஏம்பல்களும் (S. I. I. viii, 209).

ஏமகரம் ēmakaram, *n.* <*hēmaka.* Gold; பொன். (அக. நி.)

ஏமதாரி ēmatāri, *n.* cf. ஏமத்தூரி. Purple stramony; பொன்னூமத்தை. (பச். மூ.)

ஏமநாகம் ēma-nākam, *n.* prob. *hēma*+. Thorn-apple; ஊமத்தை. (சித். அக.)

ஏமம் ēmam, *n.* perh. *kṣēma.* 1. Guarded place; காவலையுடைய இடம். எழின்மணி விளக்கி னேமம் போகி (பெருங். உஞ்சைக். 34, 2). 2. Strength; வலிமை. (அக. நி.)

ஏமரு-தல் ēmaru-, 13 *v. intr.* <ஏமம்+ மருவு-. To be bewildered or perplexed; திகைத் தல். (யாழ். அக.)

ஏமவதி ēmavati, *n.* Sweet flag; வசம்பு. (சங். அக.)

ஏமாங்கி ēmāṅki, *n.* <*hēmāṅgī.* Earth; பூமி. (நாமதீப.)

ஏமாறு-தல் ēmāṟu-, 5 *v. intr.* cf. ஏமரு-. To be confused, bewildered; அலமருதல். (யாழ். அக.)

ஏமினி ēmiṉi, *n.* prob. *yavanī.* cf. எழினி. Curtain; இடுதிரை. (அரு. நி.)

ஏய்ப்பிலேவட்டன் ēyppilēvaṭṭaṉ, *n.* <ஏய்ப்பு+. One who is easily duped; dupe; fool; மதிகேடன். (யாழ். அக.)

ஏயி ēyi, *n.* Daughter; மகள். (நாமதீப.)

ஏயோகாளிச்சம்பா ēyōkāḷi-c-campā, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

ஏர் ēr, *n.* Implements of husbandry; ஏர்ச்சீர். (யாழ். அக.)

ஏர்க்காடி ēr-k-kāṭi, *n.* <ஏர்+. cf. ஏர்க் காணிக்கை. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vi, 155.)

ஏர்க்குளி ērkkuḷi, *n.* A white hard wood, l. tr., *Euonymus dichotomus;* சீப்பு முதலியன செய்யவுதவும் மரவகை. (Nels.)

ஏர்ப்பண் ēr-p-paṇ, *n.* perh. ஏர் + பண்-. 1. Ropes for attaching the oxen to the plough and the plough-beam to the yoke; பூட்டாங் கயிறு. (W.) 2. See ஏர். (யாழ். அக.)

ஏர்ப்பொன் ēr-p-poṉ, *n.* <id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vi, 155.)

ஏரங்கிமுட்டான் ēraṅkimuṭṭāṉ, n. cf. இறங்கமாட்டான். A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

ஏரடம் ēraṭam, n. perh. ஏறு. Thunder; இடி. (சங். அக.)

ஏரண்டி ēraṇṭi. n. <ēraṇḍhi. Long pepper; திப்பலி. (சங். அக.)

ஏரம்பம் ērampam, n. <hēramba. Elephant; யானை. (நாமதீப.)

ஏரிப்பட்டி ēri-p-paṭṭi, n. <ஏரி+. Endowment made for carrying out repairs to the tank; ஏரி மராமத்துக்காகக் கொடுக்கும் மானியம். (S. I. I. iii, 225.)

ஏரிமேரை ēri-mērai, n. <id.+. A portion of the crop set apart to meet the expense of keeping the reservoir and water-courses in repair; ஏரி மற்றுக் கலிங்கல் இவைகளின் மராமத்துச் செலவிற்காக ஒதுக்கப்படும் மாசூலின்பகுதி. (W. G.)

ஏரியவிரி ēriyavīri, n. prob. ஏறு-+வீரம். Cavvīrapāṣāṇam, a mineral poison; சவ்வீர பாஷாணம். (சங். அக.)

ஏரியால் ēriyāl, n. perh. airiṇa. Rock-salt; கல்லுப்பு. (சங். அக.)

ஏல்வை ēlvai, n. prob. ஏல்-. A tax; வரி வகை. (S. I. I. v, 96.)

ஏலக்கோலம் ēla-k-kōlam, n. Readiness; ஆயத்தம். (யாழ். அக.)

ஏலபிலி ēlapili, n. Indian mustard; கடுகு. (சங். அக.)

ஏலாதிகடுகம் ēlāti-kaṭukam, n. <ஏலம்+ஆதி+. A medicine; மருந்துவகை. (யாழ். அக.)

ஏலாபத்திரம் ēlā-pattiram, n. <ēlā+. Cubeb; தக்கோலம். (சங். அக.).

ஏலான் ēlāṉ, n. <ஏறன். See ஏற்றன். Nāñ.

ஏவருகன் ēvarukaṉ, n. Liquorice-plant; அதிமதுரம். (சங். அக.)

ஏவிவிடு-தல் ēvi-viṭu-, v. intr. <ஏவு-+. To raise an evil spirit and set it on one's enemy; பூதபிசாசுகளை யெழுப்பிப் பிறரைத் துன்புறுத்த அனுப்புதல். (யாழ். அக.)

ஏவு ēvu, n. cf. எவ்வம். Misery; துன்பம். (யாழ். அக.)

ஏழகத்தார் ēḻakattār, n. perh. ஏழு+. A class of military men; படைவகுப்பாருள் ஒரு வகையார். (Colas. ii, 105.)

ஏழாநீர்ச்சடங்கு ēḻā-nīr-c-caṭaṅku, n. <id.+ஆ-+நீர்+. Ceremonial oil-bath taken by newly married couple on the seventh day after the marriage; மணமான ஏழாநாள் மணமக்கள் எண்ணெய் தேய்த்து முழுகுஞ் சடங்கு. Loc.

ஏழாம்பொருத்தம் ēḻām-poruttam, n. <id.+ஆ-+. Enmity; total disagreement; தீராவிரோதம். Tinn.

ஏழில் ēḻil, n. Seven-leaved milk-plant; ஏழிலைப்பாலை. (குறுந். 138, உரை.)

ஏற்பாடு ēṟ-pāṭu, n. <ஏல்-+. Fitness, appropriateness; பொருத்தம். (யாழ். அக.)

ஏற்பி-த்தல் ēṟpi-, 11 v. tr. Caus. of ஏல்-. To entrust; ஒப்படைத்தல். Loc.

ஏற்றப்புவாரம் ēṟṟa-p-pu-vāram, n. prob. ஏற்றம்+பூ+. Share of the produce, as a charge for watering lands; நீர்க்கூலி. (W. G.)

ஏற்றன் ēṟṟaṉ, n. <ஏறு-. First boy to be present at school, on a day; ஏறன். Tinn.

ஏற்றிவா-தல் [ஏற்றிவருதல்] ēṟṟi-vā-, v. tr. <ஏற்று-+. To add; கூட்டுதல். தடிமூன்றினால் ஏற்றிவந்த நிலம் (S. I. I. vi, 11).

ஏற்று-தல் ēṟṟu-, 5 v. tr. To establish by evidence; நிரூபித்தல். அடிமையென்ற வெவ்வுரை யெம்முன் னேற்றவேண்டும் (பெரியபு. தடுத் தாட். 55).

ஏற்றுமதிச்சீட்டு ēṟṟumati-c-cīṭṭu, n. <ஏற்றுமதி+. Manifest; கப்பலிலுள்ள மாலுமிகளின் பெயர் பயணக்காரர் தொகை சரக்குகளின் விவரம் முதலிய குறிப்புக்கள் அடங்கியுள்ள சீட்டு. (M. Navi. 123.)

ஏறக்கட்டு-தல் ēṟa-k-kaṭṭu-, v. tr. <ஏறு-+. To strengthen by bands, etc.; பலப்படுத்துதல். (யாழ். அக.)

ஏறடம் ēṟaṭam, n. Liquorice-plant; அதிமதுரம். (சங். அக.)

ஏறிட்டுக்கொள்(ளு)-தல் ēṟiṭṭu-k-koḷ-, v. tr. <ஏறிடு-+. To accept or assume responsibility; அங்கீகரித்தல். என்னுடைய ரக்ஷை உனக்கே பரமாக ஏறிட்டுக் கொள்ளவேணும் (ரஹஸ்ய. 338).

ஏறிடு-தல் ēṟiṭu-, v. tr. <ஏறு-+. To enter on the credit side of account; கணக்கிலிடுதல். வரும் மாடை நாட்டிலே ஏறிட்டுக் கொண்டு (S. I. I. v, 493).

ஏறு ēṟu, n. cf. சேமரம். A kind of tree; மரவகை. (அக. நி.)

ஏறுசாத்து ēṟu-cāttu, *n.* <ஏறு-+. A sect of chetty caste; செட்டிமாருள் ஒருவகையார். (S. I. I. viii, 232.)

ஏறுநாகம் ēṟu-nākam, *n.* <id.+. A kind of circular mark on the head or body of cattle; மாட்டுச்சுழிவகை. (பெரிய. மாட்.)

ஏறுநீர் ēṟu-nīr, *n.* <id.+. Flow, flood tide; கடல்நீரின் ஏற்றம். கட்கடற்கு ஏறுநீர் இழி நீருளவோ என்னில் (தக்கயாகப். 122, உரை).

ஏறுமாடம் ēṟu-māṭam, *n.* <id.+. Loft; பரண். *Loc.*

ஏறுவாசி ēṟu-vāci, *n.* <id.+. Breaking of joints, in brickwork; ஒருவரிசையிலுள்ள செங்கல் இணைப்புக்கள் அதன் மேல்வரிசையிலுள்ள செங்கல் இணைப்புக்களுடன் சேராதபடி கட்டும் கட்டிடவேலை. *Loc.*

ஏறுழவன் ēṟuḻavaṉ, *n.* perh. ஏறு+. Warrior, படைவீரன். (W.)

ஏன்றுகொள்(ளு)-தல் ēṉṟu-koḷ-, *v. tr.* <ஏல்-+. To confront, oppose; எதிர்த்து நிற்றல். அபிமன்னுவையுங்கண்டு துரியோதனன்மகன் . . . ஏன்றுகொள்ள (பாரதவெண். 795).

ஏனம் ēṉam, *n.* <*ēnas*. Fault; குற்றம். (யாழ். அக.)

ஏனாதி ēṉāti, *n.* [T. *yēnādi.*] A primitive tribe in N. Arcot and Nellore districts; வட ஆர்க்காடு நெல்லூர் ஜில்லாக்களில் வசிக்கும் ஒரு பழைய சாதியார். (E. T.)

ஏனைக்குமோனை ēṉaikku-mōṉai, *n.* See ஏனைக்குக்கோணை. *Loc.*

ஐ

ஐ ai, *n.* (சங். அக.) 1. cf. ஐயவி. Indian mustard; கடுகு. 2. Sugar; சர்க்கரை.

ஐக்கவாதம் aikka-vātam, *n.* <*aikya*+. The doctrine which holds that the human soul and the Supreme Soul are identical in nature; பரமான்மாவும் சீவான்மாவும் தன்மையால் ஒன்றெனக் கூறும் மதம். (சி. போ. பா. 6, 2.)

ஐக்கியவிருந்து aikkiya-viruntu, *n.* <id.+. Holy Communion, Lord's Supper; இராப்போசனம். (T. B. D.)

ஐக்குஞ்சு aikkuñcu, *n.* Climbing asparagus; தண்ணீர்விட்டான். (சங். அக.)

ஐகலவை ai-kalavai, *n.* <ஐ+. Phlegm; கோழை. (சங். அக.)

ஐகாந்திகம் aikāntikam, *n.* <*aikāntika*. Certainty; that which is settled or determined; முடிவுடையது. ஐகாந்திக மொன்றுமில்லை யென்றுரைசையைத் தாமுடிப்பார் (தேசிகப். 5, 26).

ஐங்காயம் ai-ṅ-kāyam, *n.* perh. ஐ +. Materials for magic, prepared from the bones of a firstborn child on its death; தலைப்பிள்ளைக்கரு. (யாழ். அக.)

ஐங்கோலம் ai-ṅ-kōlam, *n.* <ஐந்து+. The five medicinal stuffs, viz., the mahua seed, bishop's-weed, Indian mustard, black cumin and margosa seed; இருப்பைவித்து ஓமம் கடுகு கருஞ்சீரகம் வேப்பவித்து ஆகிய ஐந்து மருந்துச் சரக்குகள். (சங். அக.)

ஐசிரசு aiciracu, *n.* The latter half of *vitipātam;* விதிபாதயோகத்தின் பிற்பாதி. (சோதிட. சிந். 67.)

ஐஞ்சிறப்பு ai-ñ-ciṟappu, *n.* <ஐந்து+. (Jaina.) Ceremonies on the five auspicious occasions in the life of a *tīrtlaṅkara;* பஞ்சகல்யாண பூசை. ஐஞ்சிறப்பயருந் தேவர் (மேருமந். 1, 8).

ஐஞ்ஞீலம் aiññīlam, *n.* (அக. நி.) 1. Camphor; கற்பூரம். 2. Clove; இலவங்கம். 3. Cubeb; தக்கோலம். 4. Nutmeg; சாதிக்காய்.

ஐஞ்ஞை[1] aiññai, *n.* cf. *ajña.* Ignorant, foolish person; அறிவுகேடன். (அக. நி.)

ஐஞ்ஞை[2] aiññai, *n.* <ஐ. Beauty; அழகு. (அக. நி.)

ஐஞ்ஞை[3] aiññai, *n.* cf. *aja.* Sheep; ஆடு. (அக. நி.)

ஐணம் aiṇam, *n.* <*aiṇa.* Deer-skin; மான்றோல். *Pond.*

ஐதி aiti, *n.* <*aiti.* Tradition, as an authority; ஐதிகப்பிரமாணம். (யாழ். அக.)

ஐதுகன் aitukaṉ, *n.* <*haituka.* One who is a *hētu-vādin* and denies the authority of the Vēdas; சத்தப்பிரமாணத்தை மறுத்து ஏதுவாதஞ் செய்வோன். ஆரணநூல்வழிச் செவ்வையழித்திடு மைதுகர்க்கோர் வாரணமாய் (ரஹஸ்ய. 61).

ஐதுகி aituki, *n.* Common physic nut; காட்டாமணக்கு. (சங். அக.)

ஐந்தரம்[1] aintaram, *n.* cf. ஐந்தார். Palmyra; பனை. (யாழ். அக.)

ஐந்தரம்[2] ai-n-taram, *n.* < ஐ + . (யாழ். அக.) 1. That which is beautiful; அழகுள்ளது. 2. Sparseness; செறிவின்மை. 3. Slowness; மந்தம்.

ஐந்தலைமணி ai-n-talai-maṇi, *n.* < ஐந்து + . தலை + . Peal of five bells; ஐந்துமணிகளையுடைய கொத்துமணி. ஐந்தலைமணி யிடுகையாலும் (S. I. I. viii, 68).

ஐந்தவம் aintavam, *n.* < *aindava.* The fifth *nakṣatra, mirukacīriṭam;* மிருகசீரிடம். (யாழ். அக.)

ஐந்தாசால் aintā-cāl, *n.* < U. *āindā* + U. *sāl.* Ensuing year; அடுத்த ஆண்டு. (P. T. L.)

ஐப்பசிக்குறுவை aippaci-k-kuṟuvai, *n.* < ஐப்பசி + . A kind of paddy; நெல்வகை. (Pudu. Insc. 191.)

ஐம்புலாதி aimpulāti, *n.* < ஐம்புலன் + . Avarice; பேராசை. (யாழ். அக.)

ஐம்மலத்தார் ai-m-malattār, *n.* < ஐந்து + மலம். (Śaiva.) *Cakalar,* a class of souls; சகலர். (தத்துவப். 21, உரை.)

ஐமை aimai, *n.* < ஐ. Part; பகுதி. (யாழ். அக.)

ஐயபூழி aiya-pūḻi, *n.* < id. + . Grit; பருமணல். (யாழ். அக.)

ஐயம்[1] aiyam, *n.* Inference; அனுமானம். (பொதி. நி.)

ஐயம்[2] aiyam, *n.* cf. *havyaṃgavīna.* Buttermilk; மோர். (யாழ். அக.)

ஐயமொழி aiya-moḻi, *n.* < ஐயம் + . (Rhet.) A defect in poetry; செய்யுட்குற்றங்களு ளொன்று. (யாப். வி. 525.)

ஐயவிலக்கு aiya-vilakku, *n.* < id. + . (Rhet.) A figure of speech; அணிவகை. (W.)

ஐயவுவமை aiya-v-uvamai, *n.* < id. + . (Rhet.) A figure of speech; அணிவகை. (W.)

ஐயன் aiyaṉ, *n.* < ஐ. 1. Elder brother; மூத்தோன். முன்னின்று மொய்யவிந்தா ரென்னையர் (பு. வெ. 8, 22). 2. God; கடவுள். (அக. நி.) 3. Deva, god; வானோன். (யாழ். அக.)

ஐயன்பாத்தி aiyaṉ-pātti, *n.* < ஐயன் + . Lands granted to an Aiyaṉār temple; ஐயனார் கோயில் மானியம். (Pudu. Insc. 333.)

ஐயா aiyā, *n.* < ஐயன். Father; தகப்பன். *Colloq.*

ஐயிருவட்டம் ai-y-iru-vaṭṭam, *n.* < ஐ + இரு-மை + . Shield; கேடகம். ஐயிருவட்டமொடு எஃகு (திருமுரு. 111).

ஐயை aiyai, *n.* cf. ஆய். Shepherdess; இடைச்சி. (அக. நி.)

ஐவகைநாதம் ai-vakai-nātam, *n.* < ஐந்து + வகை + . The five kinds of musical sounds; பஞ்சமாசத்தம். ஐவகைநாதமீ தெழுந்தார்ப்ப (பெரியபு. வெள்ளா. 34).

ஐவகைப்பாதம் ai-vakai-p-pātam, *n.* < id. + id. + . (Nāṭya.) Postures, of five kinds, viz., *camanilai, uṟkaṭitam, cañcāram, kāñcitam, kuñcitam;* சமநிலை உற்கடிதம் சஞ்சாரம் காஞ்சிதம் குஞ்சிதம் என ஐந்து வகையாக அடி வைத்து நடிக்கும் நிலை. (சிலப். பக். 81.)

ஐவசு aivacu, *n.* < Arab. *iwāz.* 1. Substitute; ஈடு. (R.) 2. Recompense; return; கைம்மாறு. (R.) 3. Produce; விளைவு. (P. N.)

ஐவண்ணம் ai-vaṇṇam, *n.* prob. ஐ + . A kind of precious stone; சௌகந்திகப்பதுமராகம். (யாழ். அக.)

ஐவாய்மிருகம் ai-vāy-mirukam, *n.* < ஐ + வாய் + . cf. *pañchānana.* Lion; சிங்கம். (யாழ். அக.)

ஒ

ஒ o, *n.* (Astrol.) Letter representing the peacock, in *pañca-paṭci;* பஞ்சபட்சிகளுள் மயிலைக் குறிக்கும் எழுத்து. (பிங.)

ஒக்கட்டு okkaṭṭu, *n.* < உட்கட்டு. Small string of beads, worn round the neck by women; மாதர் கழுத்திலணியும் பாசிமணிக்கோவை. *Tinn.*

ஒக்கம்[1] okkam, *n.* 1. cf. *ōka.* Village; ஊர். (பிங்.) 2. cf. ஒற்கம். Trifle; அற்பம். (அரு. நி.) 3. Shore, bank; கரை. (யாழ். அக.)

ஒக்கம்[2] okkam, *n.* cf. ஒக்கம். (அரு. நி.) 1. Breadth; அகலம். 2. Grandeur; பொலிவு.

ஒக்கரை okkarai, *n.* cf. ஒக்கலை. Side of the body; விலா. (நாமதீப.)

ஒக்கல் okkal, *n.* < ஒ-. Family; குடி. (அக. நி.)

ஒக்கிடு-தல் okkiṭu-, *v. tr.* < ஒக்க + இடு-. To ruin; to do away with; ஒழித்தல். *Rd.*

ஒச்சம் occam, *n.* cf. ஒச்சை. Listening with attention; கவனிக்கை. (யாழ். அக.)

ஒச்சினி occiṉi, *n.* perh. ஒன்பது + சினிவாலி. The ninth month, as of pregnancy; ஒன்பதாம் மாதம். (சங். அக.)

ஒசி-த்தல் oci-, 11 v. tr. To give; கொடுத்தல். (அக. நி.)

ஒசிதம் ocitam, n. Aloe; கற்றாழை. (வை. மூ.)

ஒஞ்சரி-த்தல் oñcari-, 11 v. intr. < ஒருச்சரி-. To lie on one side; ஒரு பக்கமாய்ச் சாய்த்தல். இடது கைப்புறமாய் ஒஞ்சரித்துச் சயனிக்க வேண்டும் (ஜீவப்பிரம்மைக்ய. பக். 634).

ஒஞ்சான் oñcāṉ, n. A kind of fish; மீன் வகை. கோளையாளவொஞ்சான் (குருகூர்ப். 7).

ஒஞ்சி-த்தல் oñci-, 11 v. intr. To control one's mind; மனத்தையடக்குதல். (யாழ். அக.)

ஒஞ்சு-தல் oñcu-, 5 v. intr. See ஒஞ்சி-. (யாழ். அக.)

ஒட்டகப்பட்சி oṭṭaka-p-paṭci, n. < ஒட்டகம் +. Ostrich; தீக்குருவி. Pond.

ஒட்டடை oṭṭaṭai, n. Condition of being ready for measurement, as of harvested paddy; பொலிதூற்றி அளப்பதற்குச் சித்தமான நிலை. Madu.

ஒட்டப்பிடி-த்தல் oṭṭa-p-piṭi-, v. tr. < ஒட்டு- +. 1. To hold fast or tight, as the reins of a horse; இழுத்துப் பிடித்தல். Colloq. 2. To stretch too hard, as in measuring cloth; நெருக்கிப் பிடித்தல். (W.) 3. To apply pressure to; to compel; நிர்ப்பந்தஞ்செய்தல். Loc.

ஒட்டம்¹ oṭṭam, n. < id. Agreement; ஒப்பந்தம். Pond.

ஒட்டம்² oṭṭam, n. cf. lōṣṭa. Potsherd; ஓடு. (யாழ். அக.)

ஒட்டாவுருவம் oṭṭā-v-uruvam, n. < ஒட்டு- + ஆ neg. +. Stone image, dist. fr. oṭṭuruvam; கற்சிலை. (யாழ். அக.)

ஒட்டி கக்குவான் oṭṭi-kakkuvāṉ, n. prob. id. +. A grass; ஒருவகைப் புல். (யாழ். அக.)

ஒட்டிதற்கடமை oṭṭi-taṟ-kaṭamai, n. perh. id. + தன் +. A customary due payable by the cultivator; குடியானவன் கொடுக்குங் கடமைகளுளொன்று. (T. A. S. iii, 32.)

ஒட்டியான் oṭṭiyāṉ, n. < id. Attendant; கையாள். ஒட்டியானும் இல்லை புட்டிக்கடுப்பால் உளைந்தேன் (வள்ளி. கதை. Ms.).

ஒட்டியுப்பு oṭṭi-y-uppu, n. prob. id. +. Saltpetre; வெடியுப்பு. (மூ. அ.)

ஒட்டீரம் oṭṭīram, n. < id. +. Moistness; ஈரங்கசிகை. Loc.

ஒட்டு¹-தல் oṭṭu-, 5 v. intr. 1. To unite, join; கலத்தல். செட்டிமகனொடொட்டினம் போகி (பெருங். வத்தவ. 4, 68). 2. To abide permanently; நிலைத்திருத்தல். (ஈடு, 1, 7, 6, ஜீ.)

ஒட்டு² oṭṭu, n. < ஒட்டு-. 1. Tax; வரி. வேறு ஒட்டுக்கொண்டு வருகிற நிலத்துத் தாம்பெற்ற நிலம் (S. I. I. viii, 23). 2. (Gram.) Compound word; தொகைநிலைச்சொல். அறுவகை ஒட்டு வகுத்து (தொல். சொல். 1, இளம்பூ.). 3. A kind of small earring; ஒட்டுக்கடுக்கன். காதிலே யொட்டிட்டு (தனிப்பா.). 4. A masonry projection along the front of a house; ஒட்டுத்திண்ணை. (யாழ். அக.)

ஒட்டு² oṭṭu, n. cf. ஒற்று. Hiding place; ஒளிப்பிடம். (யாழ். அக.)

ஒட்டுக்காயம் oṭṭu-k-kāyam, n. < ஒட்டு +. Complete starvation; பட்டினிகிடக்கை. Tinn.

ஒட்டுச்சம்பா oṭṭu-c-campā, n. < id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. (விவசா. 1.)

ஒட்டுச்சுண்ணாம்பு oṭṭu-c-cuṇṇāmpu, n. < id. +. Hydraulic cement; நூற்றுக்கு 40 பங்கு களிமண்சேர்ந்த சுண்ணாம்பு. (கட்டட. சா.)

ஒட்டுத்தீட்டுக்கலப்பு oṭṭu-t-tīṭṭu-k-kalappu, n. < id. + தீட்டு +. Blood-relationship; இரத்தக்கலப்பான உறவு. (யாழ். அக.)

ஒட்டுப்பிரிமொழி oṭṭu-p-piri-moḻi, n. < id. +. (Rhet.) A defect in poetry; செய்யுட் குற்றங்களுளொன்று. (யாப். வி. 525.)

ஒட்டுப்பொறுக்கி oṭṭupporukki, n. < ஒட்டுப்பொறுக்கு-. Beggar who lives on leavings of food; எச்சிற்பொறுக்கி. ஒட்டுப்பொறுக்கி நட்டுவக்காலி. Tinn.

ஒட்டுப்பொறுக்கு-தல் oṭṭu-p-poṟukku-, v. tr. < ஒட்டு +. To glean scattered remains, as of food; to scrape together; சிந்தினவற்றைச் சேகரித்தல். Loc.

ஒட்டுருவம் oṭṭuruvam, n. < ஒட்டு- +. Wooden image, dist. fr. oṭṭā-v-uruvam; மரவிக்கிரகம். (யாழ். அக.)

ஒட்டை oṭṭai, n. prob. ஒற்றை. [T. uḍḍi.] Tinn. 1. Equal; சமானம். 2. Helper in a game; விளையாட்டில் உதவுவோன்.

ஒட்டைத்திருக்கை oṭṭai-t-tirukkai, n. prob. ஒட்டை +. A kind of tirukkai fish; திருக்கைமீன்வகை. (R.)

ஒட்பம் oṭpam, n. < ஒண்-மை. (யாழ். அக.) 1. Beauty; அழகு. 2. Benefit; நன்மை. 3. Excellence; மேன்மை.

ஓட்ராப்பு oṭrāppu, *n.* <E. Overdraft; பாங்கியில் தனக்கு வரவேண்டியதற்கு மேலாகப் பணம் வாங்குகை. *Pond.*

ஓடி oṭi, *n.* cf. ஒடிசில். Sling; கவண். (யாழ். அக.)

ஓடிகிழங்கு oṭi-kiḻaṅku, *n.* <ஒடி-+. A plant; வள்ளிக்கிழங்கு. (சித். அக.)

ஓடிசல் oṭical, *n.* <id. Thin or slender person; ஒல்லியாயிருப்பவ-ன்-ள். *Colloq.*

ஓடிவான் oṭivāṉ, *n.* <id. Wretch; அற்பன். இந்த ஒடிவான்களுக்கெல்லாம் நான் பயப் படவேணு (பிரதாப. விலா. 104).

ஓடிவு oṭivu, *n.* <id. Fault; குற்றம். ஒடி வுடனுகவே (ஞானு. 20).

ஓடுக்கம் oṭukkam, *n.* <ஒடுங்கு-. 1. Sultriness; புழுக்கம். *Madr.* 2. Trouble; distress; இடைஞ்சல். (யாழ். அக.) 3. Worship; வழிபாடு. (யாழ். அக.)

ஓடுக்கலாம் oṭukkalām, *n.* <E. Eau de Cologne; திராவகவகை. *Mod.*

ஓடுக்கு[1]-தல் oṭukku-, 5 *v. tr.* To close down; to terminate; முடிவுபெறச் செய்தல். *Loc.*

ஓடுக்கு[2] oṭukku, *n.* perh. ஒடுக்கு-. 1. Food; உணவு. (Pudu. Insc.) 2. Payment; பணஞ் செலுத்துகை. *Nāñ.*

ஓடுவடக்கி oṭu-v-aṭakki, *n.* <ஒடு + அடக்கு-. A profusely branching prostrate herb; திராய். (மலை.) 2. Large species of white deadnettle; பெருந்தும்பை. (சித். அக.)

ஓண்டிப்புலி oṇṭi-p-puli, *n.* prob. ஒண்டி +. (E. T. iii. 35.) 1. Beggar of the Kaikkōlar caste; கைக்கோளப் பிச்சைக்காரன். 2. Person of the Nōkkaṉ caste; நோக்கனென்னுஞ் சாதியான்.

ஓண்ணடிமண்ணடியாய் oṇṇaṭi-maṇṇaṭi-y-āy, *adv.* See ஒன்றடிமன்றடியாய். *Tinn.*

ஓத்திகைபண்ணு-தல் ottikai-paṇṇu-, *v. intr.* <ஒத்திகை+. To amuse by amorous sports; சரசக்கேளிகளால் உல்லாசப்படுத்துதல். ஒருநாட் பகலிலெலை யொத்திகைபண்ணி (தெய்வச். விறலி. 425).

ஓத்தெழுத்திடு-தல் otteḻuttiṭu-, *v. tr.* <ஒ-+எழுத்து+. To sign in token of agreement; யாவரும் மனமொத்துக் கையெழுத்திடுதல். விஞப்போக்கி ஒத்தெழுத்திட்டுக் கொடுத்த பரிசாவது (S. I. I. vii, 412).

ஓத்தை ottai, *n.* See ஒட்டை. *Loc.*

ஓதுக்கம் otukkam, *n.* <ஒதுங்கு-. (யாழ். அக.) 1. Humility; தாழ்மை. 2. Conduct; ஒழுக்கம்.

ஓதுக்கல் otukkal, *n.* See ஒரிக்கல். *Tinn.*

ஓதுக்குக்கடல் otukku-k-kaṭal, *n.* <ஒதுங்கு-+. (w.) Bay, gulf; குடாக்கடல். 2. Natural harbour; இயற்கையிலமைந்த துறைமுகம்.

ஓப்படி oppaṭi, *n.* That which is ready; ஆயத்தமானது. (M. M.)

ஓப்பணி-தல் oppaṇi-, *v. tr.* <ஒப்பு+. To decorate, embellish; அலங்கரித்தல். ஒப்பணி தலிற் சிவப்பாதல் (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 8, வ்யா. பக். 690).

ஓப்பந்தம் oppantam, *adv.* <id. Similarly; equally; ஒப்பாக. அவனுக்கொப்பந்தம் நீ செய்ய வேண்டும்.

ஓப்பனை oppaṉai, *n.* <id. Correctness; செவ்வை. (யாழ். அக.)

ஓப்பித்தால் oppittāl, *n.* <Fr. *hôpital.* Hospital; வைத்தியசாலை. *Pond.*

ஓப்பு[1] oppu, *n.* <ஒப்பு. Signature; கையெழுத்து. *Tinn.*

ஓப்பு[2] oppu, *n.* <ஒத்து-. Fomentation; ஒத்தடம். *Loc.*

ஓப்புமுறி oppu-muṟi, *n.* <ஒப்பு-+. Deed of consent; ஒப்புக்கொண்டதைக் குறிக்குஞ் சீட்டு. (Pudu. Insc.)

ஓப்பூசை oppūcai, *n.* prob. ஒப்பு+பூசை. Mass; கத்தோலிக்க வழிபாட்டுவகை. *R. C.*

ஓய்யல் oyyal, *n.* prob. ஒய்-. Height, elevation; உயர்ச்சி. (அக. நி.)

ஓரிக்கல் orikkal, *n.* prob. ஒருக்கால். [M. *orrikkal.*] The day before a fast, when only one meal is taken; ஒருசந்தி. *Nāñ.*

ஓருக்கடி-த்தல் orukkaṭi-, 11 *v. intr.* cf. ஒருக்கணி-. See ஓஞ்சரி-. ஒருக்கடித்தென்ன வொண்ணுதே (திவ். அமலனுதி. 7, வ்யா. பக். 86).

ஓருக்காளி oru-k-kāḷi, *n.* <ஒரு+காழ். Palmyra fruit having a single seed; ஒரு கொட்டையுடைய பனம்பழம். *Tinn.*

ஓருகுடி oru-kuṭi, *n.* <id.+. Agnate; தாயாதி. (யாழ். அக.)

ஓருங்கு oruṅku, *n.* <ஒருங்கு-. Destruction; அழிவு. (யாழ். அக.)

ஓருத்தல் oruttal, *n.* Horse; குதிரை. (அக. நி.)

ஒருத்தளி-த்தல் oruttaḷi-, *11 v. intr.* prob. ஒரு + தளிர்-. To shoot simultaneously, as ears of corn in a field; வயலிற் பயிர்முழுவதிலுங் கதிர்பரிதல். *Loc.*

ஒருப்பார்வை oru-p-pārvai, *n.* <id.+. Intent gaze; விடாதுபார்க்கும் பார்வை. (யாழ். அக.)

ஒருப்பு oruppu, *n.* <id. See ஒருவந்தம் ஒதினூர்க்கு முணர்வொருப்பாயதே (நீலகேசி, 212).

ஒருப்புறவன் oru-p-puṟavaṉ, *n.* prob. id. + புறம். A kind of pearl; முத்துவகை. (S. I. I. ii, 206.)

ஒருபக்கவாரம் oru-pakka-vāram, *n.* <id. + பக்கம் +. Partiality; பட்சபாதம். (யாழ். அக.)

ஒருபடித்தாய் oru-paṭittāy, *adv.* <id. + படி. With effort; பிரயாசமாய். (யாழ். அக.)

ஒருபடிப்பட oru-paṭi-p-paṭa, *adv.* <id. + id. + படு-. Uninterruptedly; இடைவிடாமல். ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட மலையைச் சுமந்து (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 4, வ்யா. பக். 602).

ஒருபொருண்மொழி oru-poruṇ-moḻi, *n.* <id. + பொருள் +. A defect in poetry; செய்யுட் குற்றங்களுள் ஒன்று. (யாப். வி. 525.)

ஒருபோகம் oru-pōkam, *n.* <id.+. Single crop; ஆண்டுக்கு ஒருமுறை விளைவு. (R. T.)

ஒருமாதக்கருப்பு orumātakkaruppu, *n.* Saltpetre; வெடியுப்பு. (மூ. அ.)

ஒருமூச்சாய் oru-mūccāy, *adv.* <ஒரு + மூச்சு + ஆ-. With sustained, continuous manner; at one stretch; ஒரே தொடர்ச்சியாய். ஒருமூச்சாய் வேலைசெய்தான்.

ஒருவந்தம் oru-v-antam, *n.* <id.+. Similarity; agreement; ஒற்றுமை. (யாழ். அக.)

ஒல்லை ollai, *n.* prob. தொல்லை. Trouble; தொந்தரவு. (அக. நி.)

ஒலிகாரம் oli-kāram, *n.* <ஒலி- +. Alum; படிக்காரம். (மூ. அ.)

ஒலியல் oliyal, *n.* 1. Illness; நோய். (அக. நி.) 2. Fire; தீ. (யாழ். அக.)

ஒழு oḻu, *n.* <Arab. *wazu*. Ablution before prayer; தொழுகைக்குமுன் கைகால் முதலியன கழுவுகை. *Muham.*

ஒழி oḻi, *n.* cf. அழி. Bundle of corn sheaves; அரிக்கட்டு. (யாழ். அக.)

ஒழிப்பு-தல் oḻippu-, *5 v. tr.* <ஒழி-. To destroy, remove; ஒழித்தல். அவல மொழிப்பி யவன்வயிற் றிசையா (பெருங். இலாவாண. 9, 229).

ஒழுக்கல் oḻukkal, *n.* <ஒழுகு-. Rising, elevation; எழுச்சி. (யாழ். அக.)

ஒழுக்கவணக்கம் oḻukka-vaṇakkam, *n.* <ஒழுக்கம் +. Good conduct; நல்லொழுக்கம். (யாழ். அக.)

ஒழுக்கறை oḻukkaṟai, *n.* prob. ஒழுக்கு- +. Steel; உருக்கு. (நாமதீப)

ஒழுக்கு-தல் oḻukku-, *5 v. tr.* Caus. of ஒழுகு-. To cause to float along or flow down; மிதந்துபோக விடுதல். போராற்றிடை மிதவைப் போழையினிட்டு ஒழுக்கின இளங்குமாரனும் (பாரத வெண். 195, உரை).

ஒழுக்கை oḻukkai, *n.* prob. ஒழுக்கு-. Lane; சந்து. ஒழுக்கை கிழக்கினின்றும் மேற்குநோக்கிப் போகிற செவ்வை (S. I. I. v, 138).

ஒழுகு oḻuku, *n.* <ஒழுகு-. 1. cf. ஒழுகை. Cart, carriage; வண்டி. (யாழ். அக.) 2. cf. ஒழுங்கு. Row, as of trees; வரிசை. *Tinn.*

ஒழுகுசங்கிலி oḻuku-caṅkili, *n.* <id.+. A kind of chain; தொடர்சங்கிலி. தன்னோடொக்க ஒழுகுசங்கிலியிலே கட்டுண்டுபோகிற க்ஷேத்ரக்ஞர் காலிலே விழப்பண்ணியும் (ரஹஸ்ய. 194).

ஒள்ளி oḷḷi, *n.* <ஒண்-மை. (அரு. நி.) 1. Red gold; செம்பொன். 2. Śukra; சுக்கிரன்.

ஒள்ளிமை oḷḷimai, *n.* <id. Bright intelligence; அறிவின் ஒட்பம். ஒருவனுக்கு ஒள்ளிமையாவது உலகத்தோடு பொருந்தினது (குறள், 423, மணக்.).

ஒளி oḷi, *n.* <id. A quality of verse, one of *pāṭaṟpayaṉ*; பாடற்பயன்களுள் ஒன்று. (சிலப். 3, 16, உரை.)

ஒளிப்பாட்டம் oḷippāṭṭam, *n.* <ஒளிப்பு + ஆட்டம். Fraud, deceit; வஞ்சகம். இவர்களது ஒளிப்பாட்டம் நம்மனோர் அனைவரும் அறிவர் (மதி. க. i, 112).

ஒளிப்புடம் oḷi-p-puṭam, *n.* <ஒளி +. Calcination by exposure to the sun; சூரியபுடம். (மூ. அ.)

ஒளிப்பொலி oḷi-p-poli, *n.* prob. id.+. Long heap of paddy on the threshing-floor; களத்தில் நீட்டமாகத் தூற்றிய நெற்குவியல். *Loc.*

ஒளிர்-த்தல் oḷir-, *11 v. tr.* To shed light upon; ஒளிரச்செய்தல். ஜனமின்மினியு ஞானீ தொளிர்ப்ப னென்றுரைத்தல் போலாம் (விவேகசூடா. பாயி. 7).

ஒளிவடி-த்தல் oḷivaṭi-, *v. intr.* <ஒளிவு + அடி-. To flash lightning; மின்னுதல். *Loc.*

ஒளிவைத்துப்பார்-த்தல் oḷi-vaittu-p-pār-, *v. tr.* <ஒளி + வை- +. To look intently, shading the eyes with the palm over the eyebrows; கைவிலக்குவைத்துக் கூர்ந்துபார்த்தல். (யாழ். அக.)

ஒற்கம் oṟkam, *n.* <ஒல்கு-. Patience; பொறுமை. (யாழ். அக.)

ஒற்றன் oṟṟaṉ, *n.* <ஒற்று- Messenger; தூதன். (யாழ். அக.)

ஒற்றிப்பிரசாதம் oṟṟi-p-piracātam, *n.* perh. ஒற்று +. Boiled rice, etc., offered to a deity; கோயிற்பிரசாதவகை. ஒற்றிப்பிரசாதம் குறுணியும் (S. I. I. i, 85).

ஒற்று[1]-தல் oṟṟu-, *5 v. tr.* To clothe; உடுத்தல். (யாழ். அக.)

ஒற்று[2] oṟṟu, *n.* <ஒற்று-. 1. cf. மெய். Body; உடம்பு. (அக. நி.) 2. See ஒற்றன். (யாழ். அக.)

ஒற்று[3] oṟṟu, *n.* <ஒற்று-. Poultice; ஒற்றியிடும் பொட்டணி. (யாழ். அக.)

ஒற்றுமை oṟṟumai, *n.* <ஒற்று-. (யாழ். அக.) 1. Right; உரிமை. 2. Indication; குறிப்பு. 3. Fitness; தகுதி. 4. Wealth; செல்வம்.

ஒற்றைக்குச்சி oṟṟai-k-kucci, *n.* <ஒற்றை +. The art of using quarterstaff, in fencing; சிலம்பவித்தை. (மதி. க. 1, 66.)

ஒற்றைநாடி oṟṟai-nāṭi, *n.* <id. +. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (பெரிய. மாட். 17.)

ஒற்றைநின்றாள் oṟṟai-niṉṟāḷ, *n.* <id. +. Widow; விதவை. ஒற்றைநின்றாளினை யூறுபடுத்து (நீலகேசி, 332).

ஒறு-த்தல் oṟu-, *11 v. intr.* To be stingy, miserly; உலோபம்பண்ணுதல். நூறுபொன்னு முத்தாரமென்றே ஒறுப்பேனோ (தெய்வச். விறலி. 295).

ஒறும்பு oṟumpu, *n.* prob. ஒறு-. Scarcity of water in the irrigation tank; வயல்களுக்கு வேண்டுமளவு குளத்தில் பாசன நீரில்லாமை. *Tinn.*

ஒறுவனை oṟuvaṉai, *n.* perh. ஒறு-. Scarcity; குறைவு. *Nāñ.*

ஒன்றடிமன்றடியாய் oṉṟaṭi-maṉṟaṭiyāy, *adv.* <ஒன்று + அடி +. Together; ஒருசேர. *Tinn.*

ஒன்றறவாடம் oṉṟaṟa-vāṭam, *n.* <id. + அறு- +. Alternate days; ஒன்றுவிட்டோரு நாள். *Tinn.*

ஒன்றி oṉṟi, *n.* <id. Celibate; பிரமசாரி. *Pond.*

ஒன்றிக்காரன் oṉṟi-k-kāraṉ, *n.* <id. +. Bachelor or widower; மனைவி யில்லாதவன். (W.)

ஒன்றுகட்டு-தல் oṉṟu-kaṭṭu-, *v. tr.* <id. +. To square up; to balance; சரிப்படுத்துதல். (யாழ். அக.)

ஒன்றுகூட்டு[1]-தல் oṉṟu-kūṭṭu-, *v. tr.* <id. +. To bring about an agreement; ஒருமனதாக்குதல். *Loc.*

ஒன்றுகூட்டு[2] oṉṟu-kūṭṭu, *n.* <id. +. (Pros.) A mode of construing a verse; கொண்டுகூட்டு. (யாழ். அக.)

ஒன்றுவிட்ட oṉṟu-viṭṭa, *adj.* <id. + விடு-. One step removed, in relationship; உறவுமுறையில் ஒரு தலைமுறை விட்ட. அவன் எனக்கு ஒன்றுவிட்ட அண்ணன்.

ஓ

ஓகணம் ōkaṇam, *n.* <*ōkaṇa.* Bug; மூட்டுப்பூச்சி. (யாழ். அக.)

ஓகுலம் ōkulam, *n.* <*ōkula.* Sweet cake; அப்பம். (யாழ். அக.)

ஓகை[1] ōkai, *n.* 1. cf. ஓசை. Loud noise, shouting; ஆரவாரம். பெருந்தோகை சுராசுரமேற விடுகாளை (தக்கயாகப். 5).

ஓகை[2] ōkai, *n.* cf. ஓர்கை. Prognostication; வருவது சொல்கை. (அக. நி.)

ஓகோதனி ōkōtaṉi, *n.* <*ōkōdani.* See ஓகணம். (யாழ். அக.)

ஓங்கலுற்பவன் ōṅkal-uṟpavaṉ, *n.* <ஓங்கல் +. cf. ஓங்கலுறவன். *Kāntapāṣāṇam*, a mineral poison; காந்தபாஷாணம். (யாழ். அக.)

ஓங்காரவுப்பு ōṅkāra-v-uppu, *n.* Rock-salt; கல்லுப்பு. (மூ. அக.)

ஓங்காரி ōṅkāri, *n.* <*ōm-kāra.* Śakti, as the personification of the mystic syllable, *Ōm;* பிரணவப்பொருளானவள். ஓங்காரி யென்பாளவள் (திருமந். 1073).

ஓச்சன் ōccaṉ, *n.* prob. *upādhyāya.* Teacher; கணக்காயன். (யாழ். அக.)

ஓசரி ōcari, *n.* Sign of sorrow; துக்கக்குறிப்பு. (யாழ். அக.)

ஓசழக்கு ōcaḻakku, *n.* Grace; comeliness; அழகு. ஓசழக்காக மயிரை விரித்து (திவ். திருமாலை, 33, வ்யா. பக். 110).

ஓசு[1] ōcu, *n.* prob. *ōjas.* cf. ஓசை. Fame; கீர்த்தி. (யாழ். அக.)

ஓசு[2] ōcu, *n.* <ஓசி. Anything obtained gratis; சும்மாகிடைப்பது. *Colloq.*

ஓசைப்பணம் ōcai-p-paṇam, *n.* perh. *ōjas*+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 142.)

ஓட்டச்சு ōṭṭaccu, *n.* perh. ஓடு-+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. V, 96.)

ஓட்டசாட்டம் ōṭṭa-cāṭṭam, *n.* <ஓடு-+ சாடு-. Hurry and bustle; தடபுடல். *Tinn.*

ஓட்டல் ōṭṭal, *n.* <E. Hotel; உண்டிச்சாலை. *Mod.*

ஓட்டாங்கிளிஞ்சில் ōṭṭāṅ-kiḷiñcil, *n.* prob. ஓடு+. A fish; மீன்வகை. (யாழ். அக.)

ஓட்டுச்சாளரவேலை ōṭṭu-c-cāḷarvēlai, *n.* <id.+. Honeycomb tile-work; ஓட்டினால் தேன்கூடு போன்றமைந்த வேலை. (கட்டட. நாமா. 17.)

ஓடக்காளவாய் ōṭa-k-kāḷavāy, *n.* <ஓடம் +. A kind of lime-kiln; சுண்ணும்புக்காளவாய் வகை. *Madr.*

ஓடதீசம் ōṭatīcam, *n.* perh. *ōṣadhi-ja.* Camphor; கர்ப்பூரம். (சங். அக.)

ஓடல் ōṭal, *n.* (அக. நி.) 1. An expression of assent; ஆமெனல். 2. Affliction, distress; அல்லல். (அக. நி.)

ஓடாவி ōṭāvi, *n.* perh. ஓடு-+ Painter; சித்திரக்காரன். (யாழ். அக.)

ஓடி ōṭi, *n.* <*ōḍi.* Wild paddy; வனநெல். (யாழ். அக.)

ஓடிகை ōṭikai, *n.* <*ōḍikā.* See ஓடி. (யாழ். அக.)

ஓடுபோர் ōṭu-pōr, *n.* <ஓடு-+. Guerilla warfare; ஓரிடத்தும் நிலையாது ஓடிச்சென்று செய்யுஞ் சண்டை. *Pond.*

ஓடைக்கல் ōṭai-k-kal, *n.* prob. ஓடை+. A kind of brittle stone; உறுதியில்லாத கருங்கல் வகை. *அச்சுவா ஓடைக்கற்களாற் கட்டப்பெற்று* (எங்களூர், 125).

ஓணி ōṇi, *n.* cf. தோணி. A boat-shaped wooden trough for baling water into fields; வயல் முதலியவற்றிற்கு நீரிறைக்குங் கருவி. *Tinn.*

ஓதம்[1] ōtam, *n.* cf. ஓதை. 1. Noise, uproar; ஒலி. *ஓதநீர்வேலி* (பழ. 398). 2. Flood tide; கடலின்நீர் பொங்குகை. *Colloq.*

ஓதம்[2] ōtam, *n.* cf. ஓதனம். Boiled rice; சோறு. (அக. நி.)

ஓதம்[3] ōtam, *n.* cf. *ōjas.* Greatness; பெருமை. (அக. நி.)

ஓதற்பிரிவு ōtar-pirivu-, *n.* <ஓது-+. (Akap.) Separation of a hero from his beloved, when he goes abroad for studies; தலைவன் கல்விகற்றற்குத் தலைவியைப் பிரியும் பிரிவு. (தொல். பொ. 25.)

ஓதன்மை ōtaṉmai, *n.* <ஓதல்+. (யாழ். அக.) 1. Chanting; ஓதற்றன்மை. 2. Chant; song; பாடல்.

ஓதனம்[1] ōtaṉam, *n.* cf. ஓதம். Greatness; பெருமை. (யாழ். அக.)

ஓதனம் ōtaṉam, *n.* cf. ஆயோதனம். Battle; போர். (யாழ். அக.)

ஓதிஞானம் ōti-ñāṉam, *n.* <Pkt. *odhi*+ ஞானம். (Jaina.) Clairvoyance; அவதிஞானம். (நீலகேசி, 1, 102.)

ஓது-தல் ōtu-, 5 *v. tr.* To consecrate with mantras, as a ball of rice; தோஷம் நீங்குவதற்காக அன்ன முதலியவற்றிலே மந்திரஞ்சொல்லி உருவேற்றுதல். *Colloq.*

ஓதுவான் ōtuvāṉ, *n.* <ஓது-. (யாழ். அக.) 1. Teacher; ஆசான். 2. Pupil; மாணாக்கன்.

ஓதை ōtai, *n.* cf. ஓதி. Mountain; மலை. (யாழ். அக.)

ஓந்தான் ōntāṉ, *n.* cf. ஓந்தி. Bloodsucker; ஓணான். *Tinn.*

ஓம்பு-தல் ōmpu-, 5 *v. tr.* To create; உண்டாக்குதல். (யாழ். அக.)

ஓமம் ōmam, *n.* Mica; அப்பிரகம். (யாழ். அக.)

ஓமி ōmi, *n.* <*homi.* (யாழ். அக.) 1. Fire; தீ. 2. Water; நீர். 3. Ghee; நெய்.

ஓய்வுகரை ōyvu-karai, *n.* <ஓய்வு+. Limit; அளவுமுடிவு. (யாழ். அக.)

ஓயாமாரி ōyā-māri, *n.* <ஓய்-+ஆ neg.+ மாரி. Continuity; இடைவிடாமை. (யாழ். அக.)

ஓர்கை ōrkai, *n.* <ஓர்+. Elephant; யானை. *ஓர்கை யுரியான்* (கடம்பர். உலா, 364).

ஓர்வம் ōrvam, *n.* cf. ஓரம். Partiality; ஒருபாற் சார்கை. *ஓர்வமே செய்யுமுலோபமே* (வலா. 61).

ஓரடி ōr-aṭi, *n.* <ஓர்+. Single crop; ஒரு போகம். (R. T.)

ஓரம் ōram, *n.* cf. வாரம். Help, aid, support; சகாயம். (அக. நி.)

ஓரம்வை-த்தல் ōram-vai-, *v. intr.* <ஓரம்+. To form proud flesh around a healing wound; ஆறும் புண்ணைச் சுற்றிச் சதை வளர்தல். *Colloq.*

ஓராவொட்டி ōrāvoṭṭi, *n.* A kind of fish; மீன்வகை. (யாழ். அக.)

ஓரி[1] ōri, *n.* prob. ஓர். 1. Celibate; விவாக மாகாதவன். *Colloq.* 2. Wife of the husband's brother; கணவனுடன்பிறந்தான் மனைவி. ஓரிமகன் றனக்கு மோர் சரடு போடவேண்டும் (ஆதியூரவ. 5).

ஓரி[2] ōri, *n.* (யாழ். அக.) 1. Lean object; ஒல்லியானது. 2. Male of animals; விலங்குகளின் ஆண்.

ஓரிபூ-த்தல் ōri-pū-, *v. intr.* <ஓரி+. To lie unwanted or unsought; தேடாமற் கிடத்தல். (யாழ். அக.)

ஓரு ōru, *n.* Instant, as the time-measure of the snap of the finger; நொடி. (அக. நி.)

ஓருமம் ōrumam, *n.* Pool, sheet of water; நீர்நிலை. (அக. நி.)

ஓருயிர்ப்புள் ōr-uyir-p-puḷ, *n.* <ஓர்+ உயிர்+. A fabulous bird having two heads; இருதலைப்புள். ஓருயிர்ப் புள்ளி னிருதலையுள்ளொன்று போரெதிர்ந்தற்றால் (கலித். 89).

ஓரெழுத்தினம் ōr-eḻuttiṉam, *n.* <id.+ எழுத்து+. (Pros.) A variety of metrical composition; மிறைக்கவிவகை. (பிங.)

ஓரை ōrai, *n.* Ornament; ஆபரணம். (அக. நி.)

ஓரொட்டு ōr-oṭṭu, *adv.* <ஓர்+. 1. Altogether, by the lump, wholesale; முழுதும். 2. On an average, in general; சராசரியாக. (W.)

ஓலக்கச்சூளை ōlakka-c-cūḷai, *n.* <ஓலக்கம் +. Servants at the audience hall; அத்தாணியிற் சேவைசெய்யும் பரிவாரம். உந்திநின்று ருன்ற ஓலக்கச்சூளைகள் (தேவா. 1041, 10).

ஓலு-தல் ōlu-, *5 v. intr.* To make noise; முழங்குதல். நத்தோலும் வாரியன்ன (மான்விடு. 102).

ஓலைக்கிளிஞ்சில் ōlai-k-kiḷiñcil, *n.* <ஓலை+. A kind of conch; சங்குவகை. (யாழ். அக.)

ஓலைக்கூடு ōlai-k-kūṭu, *n.* <id.+. Palm-leaf umbrella; ஓலைக்குடை. (யாழ். அக.)

ஓலைக்கொம்பு ōlai-k-kompu, *n.* <id.+. A defect in the horns of cattle; மாட்டுக்கொம்பின் குற்றவகை. (மாட்டு. வா.)

ஓலைக்கோள் ōlai-k-kōḷ, *n.* <id.+. Correspondence, communication by letters; கடிதப் போக்குவரத்து. (P. T. L.)

ஓலைச்சுவடி ōlai-c-cuvaṭi, *n.* <id.+. A kind of fish; மீன்வகை. (மதி. க. ii, 39.)

ஓலைசரம் ōlai-caram *n.* <id.+. An ornament; அணிவகை. (தாசில்தார்நா. பக். 40.)

ஓலைநெல் ōlai-nel, *n.* prob. id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

ஓலைப்பிள்ளை ōlai-p-piḷḷai, *n.* <id.+. Doll made of *ōlai*, dist. fr. *ūlai-p-piḷḷai;* ஓலையினாற் செய்த பொம்மை. *Nāñ.*

ஓலைமுரி ōlai-muri, *n.* <id.+. Unevenness of a palm-leaf; ஓலையின் செப்பமின்மை. (W.)

ஓலையெழுது-தல் ōlai-y-eḻutu-, *v. intr.* <id.+. To write a deed of gift, as *srīdhana;* சீதனவுறுதிச் சீட்டு எழுதுதல். (யாழ். அக.)

ஓலைவாலன் ōlai-vālaṉ, *n.* perh. id.+. cf. ஓலைவாளை. A kind of fish; மீன்வகை. (பருளை. பள்ளு. 16).

ஓவம் ōvam, *n.* cf. ஒக்கம். Height; உயரம். (யாழ். அக.)

ஓவாயன் ōvāyaṉ, *n.* <ஒறுவாய். Hare-lipped man; உதடுசிதைந்த வாயுள்ளவன். ஓவாயன் கண்ணறைய ஞெனும் (நெல்விடுதூது, 269).

ஓவெனல் ōveṉal, *n.* Expr. signifying absolute darkness; முழுவிருட்டாதற் குறிப்பு. இருள் ஓவென்றிருந்தது. (R.)

ஓளி ōḷi, *n.* [K. *ōḷi*] Place where elephants drink water; யானை நீருண்ணுமிடம். பரவையோளி வாளேறு படநடாவி (தக்கயாகப். 105).

ஔ

ஔடதவாதி auṭata-vāti, *n.* <ஔடதம்+. One who holds that life was created out of herbs; மூலிகையிலிருந்து ஜீவன் உற்பத்தியாயிற் றென்று கூறுவோன். (யாழ். அக.)

ஔத்தமர்ணிகம் auttamarṇikam, *n.* <*auttamarṇika.* Money borrowed on interest; வட்டியோடு தருவதாக வாங்கியபொருள். (சுக்கிரநீதி, 96.)

ஔபனிதிகம் aupaṉitikam, *n.* <*aupanidhika.* Deposit, entrusted for safe keeping; அடைக்கலப்பொருள். (சுக்கிரநீதி, 96.)

ஔரதன் auratan, *n.* <*aurasa.* Son born in wedlock; ஔரசன். (வலா. 30.)

க

கக்கடி kakkaṭi, n. Wrinkled-leaved evening mallow; துத்தி. (நாமதீப.)

கக்கப்பை kakka-p-pai, n. <கக்கம்+. Bag carried under the arm by ascetics, and mendicants; துறவிகள் கக்கத்திலிருக்கும் மூட்டை.

கக்கபிக்கவெனல் kakkapikka-v-eṉal, n. Loc. Expr. of (a) blinking in confusion; மனக்குழப்பத்தால் விழித்தற்குறிப்பு: (b) blabbering or talking incoherently; உளறுதற்குறிப்பு.

கக்கம்[1] kakkam, n. <kakṣa. Differential circle; அயனக்கணக்குவகை. Pond.

கக்கம்[2] kakkam, n. perh. கக்கு-. Dregs, lees; கசண்டு. Loc.

கக்கவோ kakkavō, n. <Fr. cocoa. Cocoa; செடிவகை. Pond.

கக்கார் kakkār, n. perh. sahakāra. Sweet mango; தேமா. (யாழ். அக.)

கக்கிசாரம் kakkicāram, n. cf. கக்குரீதி. Difficulty; பிரயாசம். (யாழ். அக.)

ககனம் kakaṉam, n. prob. kha-ga. Bird; புள். (அக. நி.)

ககேந்திரன் kakēntiraṉ, n. <khagēndra. The Brahminee kite; கருடன். (W.)

கங்கடம் kaṅkaṭam, n. <kaṅkaṭa. Armour; கவசம். (யாழ். அக.)

கங்கணரேகை kaṅkaṇa-rēkai, n. <கங்கணம்+. (Palmistry.) A line in the palm of hand, showing luck; உள்ளங்கையிலுள்ள அதிருஷ்டக் குறியான இரேகை வகை. (திருவா. குற. Ms.)

கங்கம் kaṅkam, n. Tooth-leaved tree of Heaven; பெருமரம். (யாழ். அக.)

கங்கரம் kaṅkaram, n. <kaṅkara. Buttermilk; மோர். (யாழ். அக.)

கங்காளம் kaṅkāḷam, n. cf. kaṅkālaya. Carcass; பிணம். Pond.

கங்காஸ்நானம் kaṅkā-snāṉam, n. <gaṅgā-snāna. 1. Gift to obtain the spiritual benefit of a bath in the Ganges; கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனையடைவதற்குச் செய்யுந் தானம். 2. Oil-bath on the dīpāvaḷi day; தீபாவளியன்று செய்யும் மங்கள ஸ்நானம். Loc.

கங்குணி kaṅkuṇi, n. Climbing-staff plant; வாலுளுவை. (நாமதீப.)

கங்குல்[1] kaṅkul, n. cf. கங்கு. Ridge, boundary; எல்லை. (சங். அக.)

கங்குல்[2] kaṅkul, n. Darkness; இருள். (யாழ். அக.)

கங்குல்விழிப்பு kaṅkul-viḻippu, n. <கங்குல்+விழி-. Rock horned-owl; கூகை. (யாழ். அக.)

கங்கைதூவி kaṅkai-tūvi, n. <கங்கை+தூவு-. Cloud; மேகம். (யாழ். அக.)

கங்கோலை kaṅkōlai, n. <கங்கு+. Short leaves on the stalk of a cocoanut leaf; தென்னை மட்டையின் அடியோலை. Tj.

கச்சகர் kaccakar, n. Horse gram; கொள்ளு. (வை. மூ.)

கச்சடம் kaccaṭam, n. perh. kacchaṭikā. cf. கச்சட்டம். Loin cloth; கோவணம். Loc.

கச்சம் kaccam, <kaccha. (அக. நி.) 1. Belt; வார். 2. Determination; துணிவு.

கச்சரா kaccarā n. <kaccara. Lowness, meanness; இழிவு. Tinn.

கச்சல் kaccal, n. Tender plantain fruit; பிஞ்சுவாழைக்காய். (வை. மூ.)

கச்சற்கருவாடு kaccaṟ-karuvāṭu, n. <கச்சல்+. Small fish; மீன்பொடி. (வை. மூ.)

கச்சாந்தகரை kaccāntakarai, n. Night jasmine; பவளமல்லிகை. (யாழ். அக.)

கச்சாயம் kaccāyam, n. Cape; கடலுட் செல்லுந் தரைமுனை. (யாழ். அக.)

கச்சாரம் kaccāram, n. perh. கச்சு+ஆர்-. Mat-making; பாய்முடையுந் தொழில். (நீலகேசி, 280.)

கச்சு kaccu, n. (அக. நி.) 1. cf. கிச்சு. Fire; நெருப்பு. 2. cf. கச்சம். Fish; மீன்.

கச்சுக்கச்செனல் kaccu-k-kacceṉal, n. cf. நச்சுநச்செனல். Onom. expr. of babbling interminably; ஓயாது பிதற்றுதற் குறிப்பு. (யாழ். அக.)

கச்சுக்குத்துதல் kaccu-k-kuttutal, n. <கச்சு+. See கச்சாரம். (நீலகேசி, 280, உரை.)

கச்சுகோரம் kaccu-kōram, n. perh. கச்சு+. cf. கச்சோலம். A kind of vessel; பாத்திர வகை. தயிர்ப் போனகம் அமுதுசெய்தருள இட்ட வெள்ளி கச்சுகோரம் (S. I. I. v, 272).

கச்சூர்க்காய் kaccūr-k-kāy, n. <kharjūra+. Loc. 1. Date-fruit; பேரீச்சம்பழம். 2. A kind of sweet-meat; தின்பண்டவகை.

கச்சை¹ kaccai, n. [T. gajjē] A tinkling ornament; கிண்கிணி. கருடன் காலிற் கச்சை கட்டினதுபோல் (பெண்மதிமாலை, 115).

கச்சை² kaccai, n. <kakṣā. 1. Similarity; ஒப்பு. (நாநார்த்த.) 2. Upper garment; மேலாடை. (நாநார்த்த.) 3. Loin cloth; கௌபீனம். *Loc.*

கச்சைப்புறம் kaccai-p-puṟam, n. perh. கச்சை+. A kind of plaited gold chain; கம்பி யிழைத்துப் பின்னிய பொற்சங்கிலி வகை. *Loc.*

கச்சோதநிறமணி kaccōta-niṟa-maṇi, n. <கச்சோதம்+நிறம்+. A kind of *patumarākam;* சாதுரங்கப் பதுமராகம். (யாழ். அக.)

கச்சோலம் kaccōlam, n. Husk of cardamom; ஏலக்காய்த் தோல். (W.)

கசக்கம் kacakkam, n. <கசகு-. Delay; சுணக்கம். (யாழ். அக.)

கசகு-தல் kacaku-, 5 v. intr. perh. கசக்கு-. To higgle; பண்டமாற்று முதலியவற்றில் சிறு லாபங்கருதி வார்த்தையாடுதல். *Loc.*

கசடு¹ kacaṭu, n. cf. கசர். Deficiency; குறைவு. (யாழ். அக.)

கசடு²-தல் kacaṭu-, 5 v. intr. See கசகு-. *Loc.*

கசப்புவாதுமை kacappu-vātumai, n. <கசப்பு+. A kind of almond; வாதுமை வகை. (இங். வை. 80.)

கசபம் kacapam, n. Grass; புல். (யாழ். அக.)

கசம்¹ kacam, n. cf. *ayas.* (அக. நி.) 1. Iron; இரும்பு. 2. Mineral fossil; தாதுப்பொருள்.

கசம்² kacam, n. perh. *kaśmala.* Filth; dirt; ஆபாசம். *Madr.*

கசரயோகம் kacara-yōkam, n. perh. *khacara+.* The position of the sun and the moon, when the star which is in conjunction with the moon counted from the star which is in conjunction with the sun gives a number which on casting out the nines is 3, 4, 5 or 6; சூரியன் நின்றநாள்முதல் சந்திரன் நின்றநாள்வரை எண்ணி 9-ஆல் வகுத்தபின் 3, 4, 5, 6 மீதியாக வருமாறு சூரியசந்திரர்கள் அமைந்துள்ள நிலை. (சோதிடகிரக. 49.)

கசரி kacari, n. Chutney; துவையல். (நாமதீப.)

கசலி kacali, n. A fish; மீன்வகை. (நாமதீப.)

கசலை kacalai, n. cf. கவலை. Trouble; துன்பம். (யாழ். அக.)

கசறு kacaṟu, n. A quality in *puṣparākam;* புஷ்பராக குணங்களுள் ஒன்று. (மதி. க. ii, 47.)

கசாசனம் kacācaṉam, n. <*gajāśana.* Pipal; அரசமரம். (W.)

கசாசனை kacācaṉai, n. See கசாசனம். (W.)

கசாருகன் kacārukaṉ, n. Murderer; கொலையாளி. (யாழ். அக.)

கசாளம்¹ kacāḷam, n. perh. *kaca+alaka.* Hair; மயிர். (நாமதீப.)

கசாளம்² kacāḷam, n. All; எல்லாம். (யாழ். அக.)

கசிகை kacikai, n. prob. கசி-. Friendship; சினேகம். கசிகையும் வேட்கையும் (திவ். திருவாய். 10, 3, 8).

கசி-தல் kaci-, 4 v. intr. To be distressed, troubled; கவலைப்படுதல். (நாநார்த்த.)

கசுகசுப்பு kacukacuppu, n. cf. கசிகசிப்பு. Being moist, sticky or adhesive; ஒட்டரம். (யாழ். அக.)

கசேரு kacēru, n. <*kasēru.* (நாநார்த்த.) 1. Elephant yam; கருணைக்கிழங்கு. 2. Straight sedge; முத்தக்காசு.

கசேருகம் kacērukam, n. prob. *kasēruka.* *Koṭṭi,* an aquatic plant; கொட்டி. (நாமதீப.)

கசை kacai, n. prob. *kaśā.* Horse's bit; கடிவாளம். (சம். அக. Ms.)

கஞ்சகம் kañcakam, n. An eye-balm; கண்ணிலிடும் மருந்துவகை. (யாழ். அக.)

கஞ்சரி kañcari, n. cf. கஞ்சிரா. A kind of tabor; வாச்சியவகை. (மாம்பழக். தனிச்செய். 25.)

கஞ்சல் kañcal, n. cf. கச்சல். Article of poor quality; தாழ்ந்த தரமான பொருள். (யாழ். அக.)

கஞ்சாஞ்சிகம் kañcāñcikam, n. Indian kales; சேம்பு. (சித். அக.)

கஞ்சித்தண்ணீர்குடித்தல் kañci-t-taṇṇīr-kuṭittal, n. <கஞ்சி+தண்ணீர்+. A funeral ceremony; சாச்சடங்குகளு ளொன்று. (யாழ். அக.)

கஞ்சித்தொந்தி kañci-t-tonti, n. <id.+. Pot-belly, as due to luxurious living; செல்வத்தினாற் பெருத்த வயிறு. கள்ளுத் தொந்தியா கஞ்சித் தொந்தியா? *Tj.*

கஞ்சிவடிச்சான் kañci-vaṭiccāṉ, n. <id. +. Gum lac tree; தும்பாதிரி மரம். *Loc.*

கஞ்சியம் kañciyam, n. <*kaṃsiya.* Bell-metal; வெண்கலம். (யாழ். அக.)

கஞ்சுகசரீரம் kañcuka-carīram, *n.* <*kañcuka*+. (Saiva.) A subtle body of the soul composed of the five principles, *arākam*, *vittai*, *kalai*, *niyati* and *kālam*; அராகம் வித்தை கலை நியதி காலம் என்னும் ஐந்து தத்துவங்களினாலுமாகிய ஒருவகைப் பரசரீரம். (சி. போ. பா. 2, 2.)

கஞ்சுகன் kañcukaṉ, *n.* <*kañcuka*. Body-guard; மெய்காப்பாளன். (யாழ். அக.)

கஞ்சூழ் kañcūḻ, *n.* <*kharjūra*. Date palm; பேரீந்து. (பச். மூ.)

கட்கன் katkaṉ, *n.* <கட்கம். God Vīrabhadra; வீரபத்திரக் கடவுள். (நாமதீப.)

கட்கா katkā, *n.* A kind of musical composition; இசைப்பாவகை. (கோபாலகிருஷ்ண பாரதி, 86.)

கட்சபுடம் katcaputam, *n.* Way; வழி. (நாமதீப.)

கட்சி katci, *n.* (யாழ். அக.) 1. Body; சரீரம். 2. Share; பங்கு. 3. Way; வழி.

கட்சிமாறி katci-māṟi, *n.* <கட்சி + மாறு-. Fickle-minded person, unstable, unreliable man; turn-coat; நிலைமாறுபவன். *Pond.*

கட்டங்கம் kaṭṭaṅkam, *n.* See கட்டுவாங்கம். (யாழ். அக.)

கட்டங்கு kaṭṭaṅku, *n.* See கட்டங்கம். (யாழ். அக.)

கட்டசீவி kaṭṭa-cīvi, *n.* <*ghaṭṭa-jīvin*. (யாழ். அக.) 1. Toll keeper; ஆயக்காரன். 2. Custom-house guard; ஆயத்துறைக் காவற்காரன்.

கட்டடம் kaṭṭaṭam, *n.* <கட்டு-. Scaffolding; வீடுமுதலியன கட்ட உதவுஞ் சாரம். *Loc.*

கட்டணம் kaṭṭaṇam, *n.* <id. cf *khaṭṭā*. Cot; கட்டில். (சம். அக. Ms.)

கட்டடி-த்தல் kaṭṭaṭi-, *v. intr.* <கட்டு+. To thresh or beat out the grain from sheaves of paddy; அரிந்த நெற்கதிர்களை யடித்தல். *Loc.*

கட்டம் kaṭṭam, *n.* <*ghaṭṭa*. Ghat, landing place; துறைமுகம். (யாழ். அக.)

கட்டல் kaṭṭal, *n.* <கட்டு-. (Yōga.) See கட்டாதனம். *கைநிமிர்த்தல் கானிமிர்த்தல் கட்டல்* (தத்துவப். 108).

கட்டளை kaṭṭaḷai, *n.* 1. Single field or parcel of fields in a village which is on the same level and is watered by a single channel; ஒரே வாய்க்கால் வழியாய் நீர்பாயும் சமநிலமான வயற்பரப்பு. *Loc.* 2. Fulness; நிறைவு. (அக. நி.)

கட்டளைச்சட்டம் kaṭṭaḷai-c-caṭṭam, *n.* <கட்டளை+. Law; rules of Government; அரசாங்கச் சட்ட திட்டங்கள். (சி. சி. vi, திருவிளங்.)

கட்டளைப்பதம் kaṭṭaḷai-p-patam, *n.* <id.+. Technical term; பரிபாஷை. (மாலுமி சா. 97.)

கட்டளையடி kaṭṭaḷai-y-aṭi, *n.* <id.+. (Pros.) Foot whose length is determined by the number of letters; எழுத்துக்கணக்கில் அமைந்த செய்யுளடி. (தொல். பொ. 337, உரை.)

கட்டாகட்டிமை kaṭṭā-kaṭṭimai, *n.* Redupl. of கட்டிமை. (யாழ். அக.) 1. Extreme miserliness; அதிலோபம். 2. Excessive restraint; மிக்க கட்டுப்பாடு.

கட்டாட்டம் kaṭṭāṭṭam, *n.* <கட்டு+. A kind of game, in *pallāṅ-kuḻi*; பல்லாங்குழியாட்டத்துள் ஒருவகை. *Loc.*

கட்டாடியார் kaṭṭāṭiyār, *n.* prob. id.+ ஆடு-. Temple priest; கோயிற் பூசகன். (J. N.)

கட்டாணி kaṭṭāṇi, *n.* perh. கட்டு-. (யாழ். அக.) 1. Avaricious man; பேராசைக்காரன். 2. Wicked man, vagabond; துர்த்தன்.

கட்டாதனம் kaṭṭātaṉam, *n.* <id.+. (Yoga.) A kind of yōgic posture; யோகாசன வகை. (தத்துவப். 108, உரை.)

கட்டாரம் kaṭṭāram, *n.* cf. கட்டாரி. Poniard; கத்துவாள். (யாழ். அக.)

கட்டி kaṭṭi, *n.* <*khaṭṭi*. Bier; பாடை. (யாழ். அக.)

கட்டிக்காப்பு kaṭṭi-k-kāppu, *n.* See கட்டைக்காப்பு. *Tinn.*

கட்டிக்கார் kaṭṭi-k-kār, *n.* perh. கட்டி+. A kind of *kār* paddy; கார்நெல்வகை. (A.)

கட்டிச்செந்நாயம் kaṭṭi-c-cennāyam, *n.* <id.+. Socotrine aloe; கரியபோளம். *Loc.*

கட்டிமாலை kaṭṭi-mālai, *n.* <id.+. A kind of garland; மாலைவகை. (T. A. S. iii, 225.)

கட்டியன் kaṭṭiyaṉ, *n.* <கட்டியம். Panegyrist, herald; கட்டியக்காரன். *கட்டியரை நோக்கி . . . சேனைபதிகளுக்குஞ் சொல்லுமென்றான்* (கூளப்ப. 41).

கட்டியாரம் kaṭṭi-y-āram, *n.* <கட்டி + ஆர்-. Denseness; செறிவு. (யாழ். அக.)

கட்டில் kaṭṭil, *n.* <கட்டு-. Bier; பாடை. *கட்டிலேற்றிக் கைதொழுஉ* (ஞானா. 6).

கட்டிலேறு-தல் kaṭṭil-ēṟu-, *v. intr.* <கட்டில்+. To consummate a marriage; மணவறைக்கட்டிலிற் பள்ளிகொள்ளுதல். *பதுமாபதியொடு கட்டிலேறினனுற் கருதியது முடித்தென்* (பெருங். மகத. 22, 285).

கட்டு kaṭṭu, *n.* <கட்டு-. 1. Apartment in a house; வீட்டின் பகுதி. 2. Filtered liquid or decoction; வடிதெளிவு. *பயறு வடித்த கட்டை . . . சட்டியிலே ஊற்றுவாள்* (எங்களூர், 129). 3. Records of a case, as of a client; கட்சிக்காரனுடைய வழக்குக் கடுதாசிகளின் தொகுதி. *Colloq.*

கட்டுக்கரை kaṭṭu-k-karai, *n.* <கட்டு+. Pier; சரக்கிறக்குந் துறை. *Pond.*

கட்டுக்காலி kaṭṭu-k-kāli, *n.* <id.+. Stray cattle; கொண்டிமாடு. *Loc.*

கட்டுக்கூலி kaṭṭu-k-kūli, *n.* <id.+. Regulated wages; ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட கூலி. *Loc.*

கட்டுச்சரக்கு kaṭṭu-c-carakku, *n.* <id.+. 1. Goods sold wholesale; மொத்தமாக விற்கப்படும் பண்டம். 2. Old stock of goods; நாட்பட்ட சரக்கு.

கட்டுத்தரையன் kaṭṭu-t-taraiyaṉ, *n.* <id.+. A kind of children's game; சிறுவர் விளையாட்டுவகை. (எங்களூர், 89.)

கட்டுப்படியினாம் kaṭṭuppaṭi-y-iṉām, *n.* <T. *kaṭṭubaḍi*+. Land held at favourable quit-rent; குறைந்த தீர்வைக்குட்பட்ட நிலம்.

கட்டுப்பவளம் kaṭṭu-p-pavaḷam, *n.* <கட்டு+. Coral wristlet; பவளத்தாலான கையணி. *கட்டுப்பவளங் கனகவளை பொற்கடகம்* (கூளப்ப. 136).

கட்டுப்பாடு kaṭṭu-p-pāṭu, *n.* <id.+. See கட்டுப்போய். *Loc.*

கட்டுப்பொய் kaṭṭu-p-poy, *n.* <id.+. Fib, concoction; வேண்டுமென்று பொய்யாகக் கூறுஞ் செய்தி. *Loc.*

கட்டுமானம் kaṭṭu-māṉam, *n.* <id.+. *Loc.* 1. See கட்டுப்பொய். 2. Construction of buildings; வீடு முதலியன கட்டுகை. 3. Setting of precious stones, as in jewels; நகைகளில் மணிபதிக்கும் வேலை. 4. Conformity to social rules; கட்டுப்பாடு.

கட்டுமுக்கை kaṭṭu-mu-k-kai, *n.* prob. id. +மூன்று+கை. A contribution payable to temples; கோயிற்குரிய கடமைவகை. (M. E. R. 1916, P. 152.)

கட்டுமை kaṭṭumai, *n.* <கட்டு. Social rules, caste rules; கட்டுப்பாடு. (யாழ். அக.)

கட்டுரைப்போலி kaṭṭurai-p-pōli, *n.* <கட்டுரை+. A kind of prose; கத்தியத்தின் ஒருவகை. *கத்தியமாவது கட்டுரைப்போலியும் செய்யுட்போலியும் என இரண்டு வகைப்படும்* (வீரசோ. யாப்பு. 6, உரை).

கட்டுவாங்கம் kaṭṭuvāṅkam, *n.* <*khaṭvāṅga*. Mace; club; தடி. (யாழ். அக.)

கட்டுவிடல் kaṭṭu-viṭal, *n.* <கட்டு+விடு-. Emission of semen; இந்திரியம் நழுவுகை. (யாழ். அக.)

கட்டுவினா kaṭṭu-viṉā, *n.* <id.+. A kind of multiplication; பெருக்கற் கணக்குவகை. (T. C. M. ii, 2, பக். 473.)

கட்டை kaṭṭai, *n.* The wooden portion of a *mattaḷam*; மத்தளத்தில் மரத்தாலான பாகம். (கலைமகள், xii, 399.)

கட்டைக்கற்றாளை kaṭṭai-k-kaṟṟāḷai, *n.* <கட்டை+. A kind of coarse paddy; பெருநெல்வகை. *Tj.*

கட்டைக்காப்பு kaṭṭai-k-kāppu, *n.* <id.+. Bangles of copper encased in gold; உள்ளே செப்புக்கட்டையும் மேலே பொற்றகடுமாக அமைத்த காப்பு. *Loc.*

கட்டைக்காரை kaṭṭai-k-kārai, *n.* perh. id.+. A thorny shrub; முட்செடிவகை. *Nāñ.*

கட்டைக்கால் kaṭṭai-k-kāl, *n.* <id.+. Short upright prop over the beam in a roof; கூரையைத் தாங்க உத்தரத்தின்மேல் வைக்குஞ் சிறு கால். *Loc.*

கட்டைச்சம்பா kaṭṭai-c-campā, *n.* <id.+. See கட்டையன். *Colloq.*

கட்டைச்செம்பாளை kaṭṭai-c-cempāḷai, *n.* <id.+. A kind of coarse paddy; பெருநெல்வகை. *Tj.*

கட்டைத்தொட்டி kaṭṭai-t-toṭṭi, *n.* <id.+. Firewood depot; விறகு விற்கும் கிடங்கு. *Madr.*

கட்டைப்பருத்தி kaṭṭai-p-parutti, *n.* <id.+. Cotton grown on the previous year's stubble; முன்வருஷத்துத் தாளில் வளர்ந்த பருத்திச்செடி. *Loc.*

கட்டைப்பாரை kaṭṭai-p-pārai, *n.* <T. *gaḍḍa*+. Crowbar; கடப்பாரை. (மதி. க. ii, 182.)

கட்டையன் kaṭṭaiyaṉ, *n.* <id. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல் வகை. *மட்டுப்*

படாத குறைக்கிளையான் கட்டையன் (நெல்விடு. 180).

கட்டையிலடி-த்தல் kaṭṭaiyil-aṭi-, *v. intr.* <id.+. To be put in stocks; தண்டனையாகக் குட்டையில் மாட்டுதல். *Loc.*

கட்டையிலை kaṭṭai-y-ilai, *n.* <id.+. Portion of the plantain leaf cut across near the stem, for use as a plate; ஏடாக நறுக்கிய வாழை யிலை. *Loc.*

கட்டைவண்டி kaṭṭai-vaṇṭi, *n.* <id.+. Springless country-cart; வில் இல்லாத வண்டி.

கட்டைவிழுதல் kaṭṭai-viḻutal, *n.* <id.+. Abortion; உருவாகாத கருச் சிதைந்துவிழுகை. *Colloq.*

கட்டைவெள்ளை kaṭṭai-veḷḷai, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (விவசா. 2.)

கடக்காரன் kaṭa-k-kāraṉ, *n.* <கடன்+. Man or boy who died a premature death; அகாலமரணமடைந்தவன். *Nāñ.*

கடக்காரி kaṭa-k-kāri, *n.* <id.+. 1. See கடன்காரி. *Nāñ.* 2. Woman who causes useless expenditure; தண்டச்செலவுக்குக் காரண மானவள். (தெய்வச். விறலி. 438.)

கடக்கை kaṭakkai, *n.* A kind of musical instrument; வாத்தியவகை. இடக்கை கடக்கை மணிக்காளம் (சேக்கிழார். பு. 73).

கடகம் kaṭakam, *n.* <*kaṭaka.* Cantonment, military camp; படைவீடு. (அக. நி.)

கடதாசி kaṭatāci, *n.* <Port. *cartaz.* Playing-cards; விளையாடுஞ் சீட்டு. அவன் கடதாசி யாடுகிறான்.

கடந்தை kaṭantai, *n. Tinn.* 1. A kind of bee; பெருந்தேனீ. 2. cf. கடுந்தேறு. A kind of wasp; குளவிவகை.

கடப்படு-தல் kaṭa-p-paṭu-, *v. intr.* <கடம் +. To be feasible; சாத்தியப்படுதல். (ரஹஸ்ய. 782.)

கடப்பா kaṭappā, *n.* perh. கட்டு-+பாய். Sail of a catamaran; கட்டுமரத்திற் கட்டும் பாய். *Loc.*

கடப்பான் kaṭappāṉ, *n.* prob. கட-. A kind of crab; நண்டுவகை. *Tinn.*

கடபம் kaṭapam, *n.* A kind of vessel with nozzle; கெண்டி. (நாமதீப.)

கடபயாதி kaṭapayāti, *n.* <*ka-ṭa-pa-yatādi.* A system of signifying numerals by Sanskrit letters; எண்களை வடமொழி எழுத்தாற் குறிப்பதற் கமைந்த ஒருமுறை. (சாச. தமிழ்க். 87.)

கடபலம் kaṭapalam, *n.* Teak; தேக்கு. (யாழ். அக.)

கடம் kaṭam, *n.* prob. *gada.* (சம். அக. Ms.) 1. Protection, safety; இரட்சகம். 2. Shield; பரிசை.

கடமாரி kaṭamāri, *n.* Scabrous ovate unifoliate tick-trefoil; சிறுபுள்ளடி. (நாமதீப.)

கடமை kaṭamai, *n.* <கடம்+ஆ. Bison, wild cow; காட்டுப்பசு. (யாழ். அக.)

கடருத்திரம் kaṭa-ruttiram, *n.* prob. *katha +rudra.* An Upaniṣad, one of 108; நூற் றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று.

கடல் kaṭal, *n.* Cow; பசு. (அக. நி.)

கடல்கட்டு-தல் kaṭal-kaṭṭu-, *v. intr.* <கடல்+. 1. To prevent, by magic, fish from being caught in the net; மந்திரத்தால் வலையில் மீன் விழாதபடி செய்தல். *Nāñ.* 2. To prevent, by magic, storms, etc., in the ocean; மந்திரத் தால் புசல் முதலியன கடலில் வீசாதபடி செய்தல். *Loc.*

கடல்முனை kaṭal-muṉai, *n.* <id.+. Cape. See கச்சாயம்.

கடல்வாய்க்கால் kaṭal-vāykkāl, *n.* <id.+. Lagoon; உப்பங்கழி. *Pond.*

கடல்வாழைக்காய் kaṭal-vāḻai-k-kāy, *n.* <id.+. Fish; மீன். *Loc.*

கடல்விராஞ்சி kaṭal-virāñci, *n.* perh. id. +. cf. கடலிறுஞ்சி. A kind of shrub; செடி வகை. (W.)

கடலகம் kaṭal-akam, *n.* <id.+. ʻEarth; பூமி. (யாழ். அக.)

கடலைத்தேங்காய் kaṭalai-t-tēṅkāy, *n.* <கடலை+. See கடலைப்பருப்புத்தேங்காய். *Tinn.*

கடலைப்பட்டாணி kaṭalai-p-paṭṭāṇi, *n.* <id.+. 1. Pea; பட்டாணிக்கடலை. *Loc.* 2. A kind of saree; புடைவை வகை. (பஞ்ச. திருமுக. 1162.)

கடலைப்பணியாரம் kaṭalai-p-paṇiyāram, *n.* <id.+. A confection made of Bengal gram flour; காரமில்லாது கடலைமாவாலான பணியார வகை. *Tinn.*

கடலைப்பருப்புத்தேங்காய் kaṭalai-p-paruppu-t-tēṅkāy, *n.* <id.+பருப்பு+. Cone-shaped cake of Bengal gram broken, fried and mixed with treacle; பொட்டுக்கடலையாற் செய்த பருப்புத்தேங்காய். *Loc.*

கடலைவாழைக்காய் kaṭalai-vāḻai-k-kāy, n. <id.+. See கடலைப்பருப்புத்தேங்காய். *Loc.*

கடவப்புரசு kaṭavappuracu, n. East Indian satin-wood; முதிரைமரம். (Nels.)

கடவன் kaṭavaṉ, n. <கடம். Creditor; கடன்கொடுத்தவன். தெரிந்த கடவர்க்கு (புறநா. 327).

கடவி kaṭavi, n. cf. *kaṭabhī*. Whirl-nut tree; தணக்கு (சித். அக.)

கடவுட்பொறையாட்டி kaṭavuṭ-poṟai-y-āṭṭi, n. <கடவுள்+பொறை+. Woman having oracular powers under divine inspiration; தேவராட்டி. (பெரியபு. கண். 65.)

கடற்கழுகு kaṭaṟ-kaḻuku, n. <கடல்+. A kind of sea-bird; பறவைவகை. *Pond.*

கடற்காக்கை kaṭaṟ-kākkai, n. <id.+. (யாழ். அக.) 1. A kind of sea-bird; பறவைவகை. 2. Seaside-plum; கடலிறஞ்சிமரம்.

கடற்கொடித்தூமம் kaṭaṟ-koṭi-t-tūmam, n. <id.+. See கடவி. (சித். அக.)

கடற்றாமரை kaṭaṟṟāmarai, n. <id.+. A kind of lotus; பெருந்தாமரை. (சித். அக.)

கடன்காரன் kaṭaṉ-kāraṉ, n. <கடன்+. Eye-servant; மேற்பார்வை யிருந்தாலன்றிம் ஊழியஞ் செய்பவன். (யாழ். அக.)

கடன்காரி kaṭaṉ-kāri, n. <கடன்+. Woman or girl who died a premature death; அகாலமரணமடைந்தவள். *Colloq.*

கடனம்[1] kaṭaṉam, n. <*kaṭana*. Verandah; தாழ்வாரம். (யாழ். அக.)

கடனம்[2] kaṭaṉam, n. <*ghaṭana*. Effort; முயற்சி. (யாழ். அக.)

கடனாதாயம் kaṭaṉātāyam, n. prob. *ghaṭana*+. Income received by the land-holder as part of rent, to be disbursed later to the village servants and to charities; கிராம வேலைக்காரருக்கும் தருமத்துக்குங் கொடுப்பதற்காக நிலச்சுவான்தார் குத்தகைப்பணத்தோடு வசூலிக்குந் தொகை. (R. T.)

கடாச்சங்காத்தம் kaṭā-c-caṅkāttam, n. <கடா+. (யாழ். அக.) 1. Disregard; மதியாமை. 2. Foolishness; மடத்தனம்.

கடாய் kaṭāy, n. A kind of vessel; கொப்பரை. (P. T. L.)

கடாயம் kaṭāyam, n. <*kaṣāya*. Astringency; துவர்ப்பு. (நாமதீப.)

கடி[1] kaṭi, n. Flower garden; நந்தவனம். (யாழ். அக.)

கடி[2]-த்தல் kaṭi-, 11 v. tr. To gnash one's teeth; பற்களை ஒருசேர இறுக்குதல். *Loc.*

கடிக்கூறு kaṭi-k-kūṟu, n. <கடி+. The part to be deducted; கழித்தற்குரிய பகுதி. அதிலே செம்பாதி கடிக்கூறாகப் பாழாய் நித்தையாலே கழியும் (திவ். திருமாலை, 3, வ்யா. பக். 21).

கடிகம் kaṭikam, n. <*khaṭaka*. Fist; கைமுட்டி. (யாழ். அக.)

கடிகாசூத்திரம் kaṭikā-cūttiram, n. <*kaṭikā-sūtra*. Waist band or cord; அரைஞாண். (யாழ். அக.)

கடிகாரவிசிறி kaṭikāraviciṟi, n. A kind of saree; சேலைவகை. *Loc.*

கடிகை kaṭikai, n. <*ghaṭikā*. Time; சமயம். (அக. நி.)

கடிகைக்கோல் kaṭikai-k-kōl, n. <கடிகை +. A kind of measuring rod; ஒருவகை அளவுகோல். கடிகைக்கோலால் அளந்து (S. I. I. iv, 81).

கடிகைமாராயன் kaṭikai-mārāyaṉ, n. <கடிகை+. Head musician; தலைமை வாத்தியக்காரன். (சாச. தமிழ்க். 197.)

கடிகையாரம் kaṭikai-y-āram, n. prob. *ghaṭikā*+*āra*. [T. *gaḍiyāramu*.] Clock; கடியாரம். *Pond.*

கடிச்சவாய்துடைச்சான் kaṭicca-vāy-tuṭaiccāṉ, n. <கடி-+வாய்+. Maddar; எருக்கு. (சங். அக.)

கடிச்சான் kaṭiccāṉ, n. prob. கடி-. Hard pulp inside a sprouting palmyra nut; பனங்கொட்டையிலுள்ள கட்டித் தகண். *Tinn.*

கடிஞை kaṭiñai, n. Dice; சூதாடுகருவி. (அரு. நி.)

கடிப்பேறு kaṭippēṟu, n. <கடிப்பு+ஏறு. Drum-beat; முரசினை அடிகோலால் அடிக்கை. கடிப்பேற்றினால் முரசுசார்வாக ஒலி பிறந்தாற்போல (நீலகேசி, 509, உரை).

கடிபடி kaṭipaṭi, n. <U. *garbar*. cf. கெடுபிடி. Peremptory order; கடுமையான உத்தரவு. தடபுடலொடு கடிபடிபுரி தாசில்தாரரும் (தாசில்தார்நா. 8).

கடியந்திரம் kaṭi-yantiram, n. <*ghaṭī-yantra*. Picottah; ஏற்றம். (யாழ். அக.)

கடிவாள் kaṭi-vāḷ, n. <கடி-+வாளம். Horse's bit, bridle; கடிவாளம். (சம். அக. Ms.)

கடிவேல் kaṭi-vēl, n. <கடி+. Sweet-scented babul; வேலமரவகை. (L.)

கடினக்காரன் kaṭiṉa-k-kāraṉ, n. <கடினம் +. 1. Miser; கையிறுக்கமுள்ளவன். 2. Strong man; தேகவலுவுள்ளவன். (தெய்வச். விறலி. 342.)

கடினசளி kaṭiṉa-caḷi, n. <id.+. Catarrh; பெருநீ தடுமல். Pond.

கடினம் kaṭiṉam, n. <kaṭhina. Scar; உடற்காய்ப்பு. Pond.

கடினை kaṭiṉai, n. <id. (Anat.) Sclerotica; தசை முதலியன கடினமாகுந் தன்மை. (W.)

கடிஸ்தலம் kaṭi-stalam, n. <U. gaḍh+. Seat of authority, chief town, as fortified; தலைமையான நகர். சென்னையாங் கடிஸ்தலத்தின் (தாசில்தார்நா. 5).

கடுக்கிரந்தி kaṭu-k-kiranti, n. <கடு+. Ginger; இஞ்சி. (யாழ். அக.)

கடுகம் kaṭukam, n. <gaḍuka. (யாழ். அக.) 1. Vase, pot; குடம். 2. Ring; மோதிரம்.

கடுகுபதம் kaṭuku-patam, n. <கடுகு-+. A stage in the preparation of medicinal oil, one of maruntenṇey-p-patam; மருந்தெண்ணெய்ப் பதங்களுள் ஒன்று.

கடுங்காப்பி kaṭuṅ-kāppi, n. <கடு-மை+. Coffee decoction; காப்பிக் கஷாயம். Tinn.

கடுங்காய் kaṭuṅ-kāy, n. <id.+. Nutmeg; சாதிக்காய். (யாழ். அக.)

கடுங்காரம் kaṭuṅ-kāram, n. <id.+. Mace; சாதிபத்திரி. Pond.

கடுங்கோள் kaṭuṅ-kōḷ, n. <id.+. The Ādityas; ஆதித்தர். கடுங்கோள்க ளீராறு நாணக் கலித்தே (தக்கயாகப். 542).

கடுத்தம்[1] kaṭuttam, n. cf. id. Harshness; கடுமை. கடுத்தமான பேச்சு.

கடுத்தம்[2] kaṭuttam, n. cf. கடிதம். 1. Cardboard; அட்டைக்கடுதாசி. கடுத்தமிடுதல். Pond. 2. Deed of settlement of dower, among Muhammadans; துலுக்கருடைய சீதனவுடம்படிக்கை. (யாழ். அக.)

கடுத்தானெறும்பு kaṭuttāṉ-erumpu, n. <கடு-+. Black ant with a large head; கடுத்தவா யெறும்பு. Madr.

கடுத்திறவாலி kaṭu-t-tiṟavāli, n. <id.+ திறம்+. A species of winged ant; இறக்கை முளைத்த எறும்புவகை. Tinn.

கடுத்துவாய் kaṭuttu-vāy, n. <id.+. 1. Ant; எறும்பு. (நாமதீப.) 2. See கடுத்தானெறும்பு. Tinn.

கடுதாசி kaṭutāci, n. cf. கடதாசி. Playing cards; சீட்டுவிளையாடுஞ் சீட்டு. கடுதாசி ஆடிக்கொண் டிருந்தார்கள் (பிரதாபசந்திர. பக். 92).

கடுந்தேறு kaṭun-tēṟu, n. <கடு-மை+. [K. kaḍanteṟu.] Wasp; குளவிவகை. கடுந்தேறுறு கிளை (பதிற்றுப். 71).

கடுப்பு[1] kaṭuppu, n. Pole attached to the fishing net koṇṭaivalai; கொண்டைவலையிற் கட்டுங் கோல். Loc.

கடுப்பு[2] kaṭuppu, n. <கடு-மை. Root of gall-nut; கடுக்காய்வேர். (வை. மூ.)

கடுப்புரசு kaṭu-p-puracu, n. perh. id. Lilac silky laburnum; வெள்ளைப்புரசு. (L.)

கடுப்பூ kaṭu-p-pū, n. <id.+. cf. கடப்பு. Stramony; ஊமத்தை. (யாழ். அக.)

கடும்பலம் kaṭumpalam, n. <id.+. (யாழ். அக.) 1. cf. கடுபலம். Ginger; இஞ்சி. 2. Yam; கருணைக்கிழங்கு.

கடும்பால் kaṭum-pāl, n. <id.+. cf. கடும்புப்பால். Beestings; சீம்பால். (சங். அக.)

கடும்பிட்டலை kaṭum-piṭṭalai, n. <id.+. A kind of liquid curry for seasoning food; பொரிச்சகுழம்பு. Loc.

கடும்பு kaṭumpu, n. cf. kuṭumba. Gathering, multitude; கூட்டம். மீனினங்கள் ஓர் கடும் பாய் (பாகவத. 9, இக்குவாகு. 16).

கடுமன் kaṭumaṉ, n. <கடு-மை. Cruelty; கொடுமை. (யாழ். அக.)

கடுமொட்டு kaṭu-moṭṭu, n. <id.+. Bud; அரும்பு. கடுமொட்டாயிருந்தால் தேன் உத்பந்நமாகிற வளவாகையாலே (திவ். திருநெடு. 29, வ்யா. பக். 226).

கடுமொழியெக்காளம் kaṭumoli-y-ek-kāḷam, n. <id.+ஒலி+. A kind of clarion; எக்காளவகை. Pond.

கடுரம் kaṭuram, n. <kaṭura. Butter-milk; மோர். (யாழ். அக.)

கடுவாய் kaṭuvāy, n. <கடு-மை+. 1. A kind of war-drum; கடுவாய்ப்பறை. கடுவாயிரட்ட விளைவிம்ம (நந்திக். 6). 2. Dog; நாய். (யாழ். அக.)

கடுவாயன் kaṭu-vāyaṉ, n. <id.+. (யாழ். அக.) 1. Ass; கழுதை. 2. Snake; பாம்பு.

கடூகம் kaṭūkam, n. Bristly button weed; நத்தைச்சூரி. (நாமதீப.)

கடூழியச்சிறை kaṭūḻiya-c-ciṟai, *n.* <கடு-மை + வூழியம் +. Rigorous imprisonment; கடுங்காவல். (J.)

கடை kaṭai, *n.* 1. Fatigue; சோர்வு. (அக. நி.) 2. Way; வழி. (யாழ். அக.) 3. Pudendum muliebre; பெண்குறி. (யாழ். அக.)

கடைக்காட்சி kaṭai-k-kāṭci, *n.* <கடை +. Supervision; கண்காணம். (S. I. I. iii, 372.)

கடைக்கூட்டு kaṭai-k-kūṭṭu, *n.* <id. +. Management; காரியநிருவாகம். கடைக்கூட்டுச்சேவகப் பெருமாள் (M. E. R. 598 of 16). (சம். அக. Ms.)

கடைக்கூட்டுத்தானத்தார் kaṭaikkūṭṭu-t-tāṉattār, *n.* <கடைக்கூட்டு +. Temple authorities; கோயிலதிகாரிகள். (S. I. I. v, 512.)

கடைக்கொம்பு kaṭai-k-kompu, *n.* <கடை +. The edge of tank-bund; ஏரியின் கோடியிலுள்ள கரை. கீழக்கடைக்கொம்பு மேல மறுகாலுடைக்குதே (குருகூர்ப்பள். 31).

கடைச்சி kaṭaicci, *n.* <id. Fem. of கடைச்சன். The youngest girl of a family; கடைசியாகப் பிறந்த பெண். (யாழ். அக.)

கடைசெறி kaṭai-ceṟi, *n.* <id. +. Finger-ring; கைவிரலணி. (சிலப். 6, 97, உரை.)

கடைஞ்சாணி kaṭaiñcāṇi, *n.* <id. That which is last or remotest; கடைசியானது. கடைஞ்சாணி வயல். *Tinn.*

கடைஞாணி kaṭaiñāṇi, *n.* See கடைஞ்சாணி. *Nāñ.*

கடைத்தொழில் kaṭai-t-toḻil, *n.* <கடை +. A part of a pendant; பதக்கத்தின் உறுப்பு. பதக்க மாலை க ஞல் நாயககண்டம் கூ அருகுகண்டம் கூ கடைத்தொழில் உ (S. I. I. viii, 53).

கடைநிலையெழுத்து kaṭainilai-y-eḻuttu, *n.* <கடைநிலை +. (Gram.) Final letter of a word; சொல்லின் ஈற்றெழுத்து. (W.)

கடைநீர் kaṭai-nīr, *n.* <கடை +. Water taken to a field which is to be irrigated last, opp. to *talai-nīr;* கடைசியாகவுள்ள நிலத்திற்குப் பாய்ச்சுகு தண்ணீர். (S. I. I. iii, 287.)

கடைப்பூண் kaṭai-p-pūṇ, *n.* <id. +. Clasp of a necklace; ஆபரணத்தின் மூட்டுவாய். (நாமதீப.)

கடைபொறுக்கி kaṭai-poṟukki, *n.* <id. +. One who lives by picking up leavings of food; எச்சிற்பொறுக்கி. *Nāñ.*

கடைமணி kaṭai-maṇi, *n.* <id. +. Bead attached to the *tāli;* தாலியுடன் சேர்த்தணியும் மணி. கட்டின தாலிக்குக் கடைமணி யில்லாதது போய் (பஞ்ச. திருமுக. 1332).

கடைமுழுக்கு kaṭai-muḻukku, *n.* <id. +. Bathing in the Cauvery at Mayavaram, on the last day of Aippaci; ஐப்பசிமாதத்துக் கடைநாளன்று மாயூரத்திலோடுங் காவிரியில் நீராடுகை. *Loc.*

கடைமுளை kaṭai-muḷai, *n.* <id. +. Peg at either extremity of a yoke; நுகக்காற் குச்சி. (எங்களூர், 91.)

கடையந்தரம் kaṭai-y-antaram, *n.* <id. +. End, extremity; கடைசி எல்லை. *Pond.*

கடையழி-தல் kaṭai-y-aḻi-, *v. intr.* <id. +. To diminish by degrees; தேய்தல். (யாழ். அக.)

கடையன்பு kaṭai-y-aṉpu, *n.* <id. +. Inferior kind of conjugal love of a woman evident only during sexual union; நாயகனைக் கண்டபோதும் பெயரைக் கேட்டபோதும் வசமழியாது கூடியகாலத்தில் வசமழிகையான அன்பு. (திருவுந். 7, பக். 8.)

கடையால் kaṭaiyāl *n.* cf. கடகால். A vessel made of iron or wood, used for drawing water; தண்ணீர் இறைக்கும் பாத்திரம். *Loc.*

கடையிலக்கம் kaṭai-y-ilakkam, *n.* <கடை +. Final figures arrived at in an account or computation; கணக்கின் முடிவு. பிரித்தெழுதிக் கடையிலக்கம் பிரித்துவிடலாகும் (பெரியபு. சேக். 51).

கடையிறை kaṭai-y-iṟai, *n.* prob. id. +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. i, 87.)

கடையீடு kaṭai-y-īṭu, *n.* <id. +. Final order of a king, as in making grants; அரசனது முடிவான உத்திரவு. உடையார் கடையீடும் வந்தமையில் (S. I. I. v, 312).

கடையூறு kaṭai-y-ūṟu, *n.* <id. +. Insurmountable difficulty; காரியமுடிவில் நீக்கமுடியாதபடி வருந் தடை. இதுக்கு வந்த கடையூறும் இடையூறு நீக்கி (Insc.).

கடையேடு kaṭai-y-ēṭu, *n.* <id. +. Death warrant; மரணச்சீட்டு. யமராசன் விட்ட கடையேடு வந்தென் செயுமே (கந்தரலங். 87).

கண் kaṇ, *n.* Grace; அருள். (அக. நி.)

கண்கரித்தல் kaṇ-karittal, *n.* <கண் +. Envy; பொறாமை. *Colloq.*

கண்காட்டி kaṇ-kāṭṭi, *n.* <id + காட்டு-. Master, superintendent; நிர்வாகி. (திவ். பெரியதி. 1, 2, 9, வ்யா. பக். 84.)

கண்காட்டுவான் kaṉ-kāṭṭuvāṉ, *n.* <id. +id. One who leads the blind; குருடர்களுக்கு வழிகாட்டுவோன். (S. I. I. viii, 381.)

கண்காணி kaṉ-kāṇi, *n.* <id.+. An ancient tax in kind, for supervision; மேற்பார்வையிடுதற்குரிய நெல்வரி. (S. I. I. i, 91.)

கண்காணிக்கணக்கர்முதல் kaṇkāṇi-k-kaṇakkar-mutal, *n.* <கண்காணி + கணக்கன் +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. vi, 33.)

கண்காரன் kaṉ-kāraṉ, *n.* <கண் +. 1. Supervisor; மேற்பார்ப்போன். *கரைதுறைகளெழிலுள்ள கண்காரரெல்லாம்* (நெல்விடு. 221). 2. One who assays coins, etc., shroff; நோட்டக்காரன். *கண்காரச் செட்டிகள்பால் வட்டமறக் காட்டி மதிப்பிடுவீர்* (பஞ்ச. திருமுக. 1421). 3. Shrewd person; குறிப்பறியுந்தக்கவன். (யாழ். அக.)

கண்கூலி kaṉ-kūli, *n.* <id.+. 1. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. iv, 122.) 2. Commission of the conductor of a chitfund; சீட்டுநடத்துவதற்காகக் கரைகுவான் எடுத்துக்கொள்ளுந் தொகை. *Nāñ.*

கண்கொழுப்பு kaṉ-koḻuppu, *n.* <id.+. Arrogance; அகங்காரம். (யாழ். அக.)

கண்சா-தல் kaṉ-cā-, *v. intr.* <id.+. (யாழ். அக.) 1. To lose freshness; பதனழிதல். 2. To fade; வாடுதல்.

கண்சாடை kaṉ-cāṭai, *n.* <id.+. A unit of time, as the twinkling of an eye; இமைப்பொழுது. *Pond.*

கண்செறியிடு-தல் kaṉ-ceṟi-y-iṭu-, *v. intr.* <id.+செறி+. To fill, occupy completely; முழுதும் வியாபித்து அடைத்துக்கொள்ளுதல். *கடலைக் கண்செறியிட்டாற்போலே பெரிய மந்தரபர்வதத்தை நட்டு* (திவ். திருக்குறுந். 3, வ்யா.).

கண்டக்குருகு kaṇṭa-k-kuruku, *n.* <கண்டம்+. A disease of the neck; கழுத்துநோய்வகை. (பராச. i, 254.)

கண்டகட்டு kaṇṭakaṭṭu, *n.* (Pros.) A kind of poem; பாவகை. (யாப். வி. 511.)

கண்டகத்தூணம் kaṇṭaka-t-tūṇam, *n.* <கண்டகம்+. (Astrol.) The particular *nakṣatra* which when counted from *mūlam* gives the number which is the sum of the numbers obtained by counting up to *mūlam* from the *nakṣatras* in which the Sun and Mars respectively stand on a particular day; ஆதித்தன் நின்ற நட்சத்திரமுதல் மூலம்வரை எண்ணி அவ்வெண்ணோடு செவ்வாய் நின்ற நட்சத்திரமுதல் மூலம்வரை எண்ணி வரும் எண்ணைக் கூட்டி அத்தொகையை மூலநட்சத்திர முதல் எண்ணி வந்த நட்சத்திரம். (விதான. குணகுண. 37.)

கண்டகதுவாரம் kaṇṭaka-tuvāram, *n.* <id.+. (Anat.) Foramen spinale; வீணு தண்டத்தின் நடுவே செல்லுந்தொளை. (W.)

கண்டகப்பிரபத்தி kaṇṭaka-p-pirapatti, *n.* <*kaṇṭaka*+. (Vaiṣṇ.) An inferior kind of *pirapatti;* பிரபத்தியில் ஓர் இழிவானவகை. *கண்டகப்பிரபத்தி செய்திருக்கச் செய்தேயும்* (திவ். பெரியாழ். 2, 6, 7, வ்யா. பக். 377).

கண்டகபலம் kaṇṭaka-palam, *n.* <id.+. Jack fruit; பலாப்பழம். (சங். அக.)

கண்டகம்[1] kaṇṭakam, *n.* <*kaṇṭaka*. 1. Horripilation; புளகம். (யாழ். அக.) 2. Smithy; கம்மாலை. (யாழ். அக.) 3. Obstacle; தடை. (யாழ். அக.) 4. (Astrol.) The particular *nakṣatra* which when counted from *mūlam* gives the same number as is obtained by counting up to *mūlam* from the *nakṣatra* in which the sun stands on a particular day; ஆதித்தன் நின்ற நட்சத்திரமுதல் மூலம்வரை எண்ணி அந்தத் தொகையை மூலநட்சத்திர முதலெண்ணி வந்த நட்சத்திரம். (விதான. குணகுண. 37.) 5. Bamboo; மூங்கில். (நாநார்த்த.)

கண்டகம்[2] kaṇṭakam, *n.* Collyrium, black pigment; அஞ்சனம். (சித். அக.)

கண்டகன் kaṇṭakaṉ, *n.* <*kaṇṭaka*. Enemy; விரோதி. *Colloq.*

கண்டகாசனம் kaṇṭakacaṉam, *n.* <*kaṇṭaka*+*aśana*. Camel; ஒட்டகம். (யாழ். அக.)

கண்டகூணிகை kaṇṭa-kūṇikai, *n.* <*kantha-kūṇikā*. The Indian lute, *vīṇai;* வீணை. (யாழ். அக.)

கண்டகோபாலன்மாடை kaṇṭakōpālaṉ-māṭai, *n.* An ancient coin, issued by the chief, Vijaya-gaṇḍagōpāla; பழையநாணயவகை. (M. E. R. 385 of 1919.)

கண்டங்கணம் kaṇṭaṅkaṇam, *n.* Long pepper; திப்பலி. (சங். அக.)

கண்டபத்திரம் kaṇṭa-pattiram, *n.* prob. *khaṇḍa*+. Award in a dispute; வழக்கைத் தீர்த்தெழுதுஞ் சீட்டு. *Nāñ.*

கண்டபலம் kaṇṭa-palam, *n.* <*kaṇṭa*+. Silk-cotton tree; இலவு. (சித். அக.)

கண்டம்[1] kaṇṭam, *n.* <*khaṇḍa*. A portion of the front hall, in a temple; கோயில் முகமண்டபப்பகுதி. (S. I. I. v, 236.)

கண்டம்[2] kaṇṭam, *n.* cf. கண்டாரி. *Kaṇṭaṅkatlari*, a thorny plant; கண்டங்கத்தரி. (சங். அக.)

கண்டம்[3] kaṇṭam, *n.* Poniard; உடைவாள். (யாழ். அக.)

கண்டமண்டலம் kaṇṭa-maṇṭalam, *n.* <*khaṇḍa*+*maṇḍala*. Segment of a circle; துறைவட்டம். (யாழ். அக.)

கண்டவளையம் kaṇṭa-vaḷaiyam, *n.* <*kaṇtha*+. A kind of iron ring put round the neck of a culprit; குற்றவாளியின் கழுத்தில் மாட்டும் இருப்புவளையம். *Pond.*

கண்டவிகாரம் kaṇṭa-vikāram, *n.* <கண்டம்+. Sugar candy; கற்கண்டு. (நாமதீப.)

கண்டழிவு kaṇṭaḻivu, *n.* <காண்-+. Unforeseen expenses; எதிர்பாராத செலவு. (S. I. I. iii, 271.)

கண்டறைவை-த்தல் kaṇṭaṟai-vai-, *v. intr.* <கண்ணறை+. To mark the portion to be cut, in timber; மரத்தில் வெட்டு மிடத்தை வரையறை செய்தல். *Loc.*

கண்டன்[1] kaṇṭaṉ, *n.* <*kaṇṭa*. Cruel man; கொடியோன். கண்டமாணடி கண்டவக் கண்டன் (கம்பரா. நாகபாச. 69).

கண்டன்[2] kaṇṭaṉ, *n.* perh. *gaṇḍa*. Master; எசமான். (யாழ். அக.)

கண்டனை kaṇṭaṉai, *n.* <*khaṇḍana*. 1. Chastening; தண்டிதம். (R.) 2. Rejection; நிராகரிப்பு. (யாழ். அக.)

கண்டனைக்காரன் kaṇṭaṉai-k-kāraṉ, *n.* <கண்டனை+. Censor, adverse critic; நூல் முதலியவற்றிற் குற்றங்காண்பவன். *Pond.*

கண்டாணி kaṇṭāṇi, *n.* <கண்டம்+. Awl; சக்கிலியனூசி. *Loc.*

கண்டாந்தநாழிகை kaṇṭānta-nāḻikai, *n.* <id.+அந்தம்+. (Astrol.) Time taken by the *ilakkiṉam* to pass from the first quarter of *accuviṉi*, *makam* or *mūlam* to the end of the fourth quarter of *āyiliyam*, *kēṭṭai* or *irēvati* respectively; அச்சுவினி மகம் மூலங்களின் முதற் பாதத்தினின்று முறையே ஆயிலியம் கேட்டை இரேவதிகளின் நான்காம்பாதமுடிய இலக்கினம் செல்வதற்கான நாழிகை. (சோதிடகிரக. 56.)

கண்டாராகம் kaṇṭā-rākam, *n.* <*ghaṇṭā*+. (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். கண்டாராகத்தில் வல்ல காரிகையே (விறலிவிடு. 9).

கண்டால் kaṇṭāl, *part.* An expletive; ஓர் அசைச்சொல். உன்னைக்கண்டால் கேட்டேனு? *Tinn.*

கண்டாலம் kaṇṭālam, *n.* <*kaṇṭāla*. (யாழ். அக.) 1. Camel; ஒட்டகம். 2. Crow-bar; கடப்பாரை. 3. Battle, war; யுத்தம்.

கண்டாலி kaṇṭāli, *n.* <*gaṇḍālī*. White species of harialli grass; வெள்ளறுகு. (சங். அக.)

கண்டி kaṇṭi, *n.* <கண்டி-. Piece; துண்டு. *Tinn.*

கண்டிகம் kaṇṭikam, *n.* <*khaṇḍika*. Bengal gram; கடலை. (நாமதீப.)

கண்டிகை kaṇṭikai, *n.* cf. கண்டி. A species of amaranth; சிறுகீரை. கண்டிகை யாவ ரேனும் நத்தியே யுண்பாராறுல் (நீதிசாரம், 83).

கண்டிதக்காரன் kaṇṭita-k-kāraṉ, *n.* <*khaṇḍita*+. Irascible person; முன்கோபக் காரன். *Pond.*

கண்டிமுத்திரை kaṇṭi-muttirai, *n.* <கண்டி+. (Śaiva.) A kind of *muttirai*; முத்திரைவகை. (சைவாநு. வி. 19.)

கண்டியடி-த்தல் kaṇṭi-y-aṭi-, *v. intr.* prob. கண்டி+. To drink spirituous liquors; கட்குடித்தல். *Nāñ.*

கண்டிராயபணம் kaṇṭirāya-paṇam, *n.* A coin issued by Kaṇṭīrava Narasa Rāja of Mysore, 17th C.; மைசூர் இராச்சியத்துக் கண்டீரவ நரச ராஜா வெளியிட்ட ஒருவகை நாணயம். (G. Sm. D. I, i, 290.)

கண்டிவை-த்தல் kaṇṭi-vai-, *v. intr.* prob. கண்டம்+. See கண்டறைவை-. *Tinn.*

கண்டு[1] kaṇṭu, *n.* cf. *ghaṇṭu*. Herpes; அக்கி. *Loc.*

கண்டு[2] kaṇṭu, *n.* perh. கண்டம். cf. குண்டு. Field; வயல். (W. G.)

கண்டுகட்டுகை kaṇṭu-kaṭṭukai, *n.* prob. <காண்-+. (Legal.) Attachment of properties; ஜப்திசெய்கை. *Nāñ.*

கண்டுசருக்கரை kaṇṭu-carukkarai, *n.* cf. கண்டசருக்கரை. Sugar candy; கற்கண்டு. (சங். அக.)

கண்டுபாவி-த்தல் kaṇṭu-pāvi-, *v. tr.* <காண்-+. To copy from an original; மூலப் பிரதியின்படி வரைதல். *Pond.*

கண்டுமூலம் kaṇṭumūlam, *n.* cf. கணமூலம். Long pepper; திப்பலி. (யாழ். அக.)

கண்டுழவு kaṇṭuḻavu, *n.* <காண்-+உழவு. [M. *kaṇḍukṛṣi*.] Private lands of a king; அரசனுடைய சொந்த நிலம். (S. I. I. v, 322.)

கண்டூதி kaṇṭūti, n. cf. கண்டூரை. See கண்டூரை. (நாமதீப.)

கண்டூயம் kaṇṭūyam, n. prob. kaṇḍūya. Stake for cattle to rub themselves against; ஆதீண்டுகுற்றி. (நாமதீப.)

கண்டூரை kaṇṭūrai, n. <kaṇḍūrā. Cowhage; பூனைக்காலி. (சங். அக.)

கண்டெடங்கடத்தி kaṇṭeṭaṅ-kaṭatti, n. <காண் + இடம் +. One who is shifty in speech; சமயத்துக்குத் தகுந்தபடி பேசுகிறவன். Nāñ.

கண்டெழுத்து kaṇṭeḻuttu, n. <id. +. Land revenue settlement; அரசாங்க நிலத்தீர்வை யேற்பாடு. Nāñ.

கண்டோட்டு kaṇṭōṭṭu, n. prob. id. + ஓட்டு-. Regulation of water for irrigation during periods of scarcity; தண்ணீர்த்தட்டான போது முறைப்படி நீர் பாய்ச்சுகை. Tinn.

கண்ணகப்பை kaṇ-ṇ-akappai, n. <கண் +. 1. A kind of ladle, made of cocoanut shell; தேங்காய்ச் சிரட்டையாற் செய்த அகப்பை. Loc. 2. Perforated ladle made of iron; துளையோடு கூடிய இரும்புச் சட்டுவம். Mod.

கண்ணகற்று-தல் kaṇ-ṇ-akaṟṟu-, v. intr. <id. +. To wake up, as opening one's eyes; துயில் நீங்கி விழித்தல். அர்த்தராத்திரியிற் கண்ணகற்றி . . . நினைந்தருளு மெல்லிலைக்கண் (பாரத வெண். 154, உரை).

கண்ணசாரம் kaṇṇa-cāram, n. <kṛṣṇa-sāra. (நாநார்த்த.) 1. Spotted antelope; கலைமான். 2. Square spurge; சதுரக்கள்ளி. 3. Sissoo wood; நூக்கமரம்.

கண்ணறு-தல் kaṇ-ṇ-aṟu-, v. intr. <கண் +. To depart; நீங்குதல். நெடுநோனுங் கண்ணற (கம்பரா. மிதிலைக். 45).

கண்ணறைத்தசை kaṇṇaṟai-t-tacai, n. <கண்ணறை +. (Anat.) Cellular tissue; உடலிற் சிறு அறைகளாக அமைந்த தசை. Mod.

கண்ணன் kaṇṇaṉ, n. cf. கரிசலாங்கண்ணி. A plant growing in wet places; கையாந்தகரை. (சங். அக.)

கண்ணாடி kaṇ-ṇ-āṭi, n. <கண் +. Glow-worm; மின்மினி. (பச். மூ.)

கண்ணாடிக்கள்ளி kaṇṇāṭi-k-kaḷḷi, n. <கண்ணாடி +. A kind of spurge; கள்ளிவகை. Loc.

கண்ணாடிக்கூத்தன் kaṇṇāṭi-k-kūttaṉ, n. prob. id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. (குருகூர்ப். 37.)

கண்ணாணி[1] kaṇ-ṇāṇi, n. <கண் + நாண்-. Anus; குதம். விண்டுமுறைபாயுருக் கண்ணாணியாகும் (உடலறிவி. 5).

கண்ணாணி[2] kaṇ-ṇ-āṇi, n. <id. + ஆணி. Touch-needle; உரையாணி. கண்ணாணியாகக் கண்டு தந்த பொன்னுக்கு (பாடு. 78, 2).

கண்ணாமிண்டை kaṇ-ṇ-ā-miṇṭai, n. <id. + ஆ- +. Eyeball; கண்விழி. Loc.

கண்ணார்வி-த்தல் kaṇ-ṇ-ārvi-, v. intr. <id. + ஆர்-. To please the eye; கண்ணுக்கு இன்பமூட்டுதல். பெருங்கோயில் பலவுங்கட்டிக் கணணார்வித்து (திருத். பு. சா. 73).

கண்ணாள் kaṇ-ṇ-āḷ, n. <id. Beloved woman; கண்ணாட்டி. (யாழ். அக.)

கண்ணாளன் kaṇṇāḷaṉ, n. <id. + ஆள்-. cf. கண்ணுளாளன். Painter, artist; சித்திரக்காரன். (யாழ். அக.)

கண்ணாறு kaṇ-ṇ-āṟu, n. <id. +. Small hole or opening; சிறுதுவாரம். மகதநாட்டுச் சித்திரவறைக் கண்ணாறுபோல (நீலகேசி, 272, உரை).

கண்ணிக்கயிறு kaṇṇi-k-kayiṟu, n. <கண்ணி +. String by which a bullock is fastened to the yoke; பூட்டாங்கயிறு. (எங்களூர், 91.)

கண்ணிகை kaṇṇikai, n. prob. karṇikā. Flower-bud; பூவரும்பு. (யாழ். அக.)

கண்ணிட்டுக்காணம் kaṇ-ṇ-iṭṭu-k-kāṇam, n. prob. கண் + இடு- +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. ii, 352.)

கண்ணிமாங்காய் kaṇṇi-māṅkāy, n. <கண்ணி +. Small and tender mangoes; பாவடு. Nāñ.

கண்ணிலி kaṇ-ṇ-ili, n. <கண் +. Ant; எறும்பு. (யாழ். அக.)

கண்ணிவாய்க்கால் kaṇṇi-vāykkāl, n. <கண்ணி +. Small channel; கிளைவாய்க்கால். Loc.

கண்ணீர்க்குடை kaṇṇīr-k-kuṭai, n. cf. கண்ணீர்நடுக்குறை. Spreading hogweed; மூக்கிரட்டை. (சித். அக.)

கண்ணீர்ப்பாத்திரம் kaṇṇīr-p-pāttiram, n. <கண்ணீர் +. (Anat.) Lachrymal vase; கண்ணீர் தங்கியிருக்கும் உள்ளுறுப்பு. Pond.

கண்ணு-தல் kaṇṇu-, 5 v. tr. <கண். To see; பார்த்தல். (நாமதீப.)

கண்ணுக்கறி kaṇṇu-k-kaṟi, n. <id. +. Mutton consisting of goat's head with eyes;

கண்ணோடு சேர்ந்த ஆட்டுமெண்டை யிறைச்சி. கண்ணுக் கறியாகப் பார்த்து வாங்கி (மதி. க. ii, 199).

கண்ணுப்பூளை kaṇṇu-p-pūḷai, *n.* <id. +. Wool plant; பூளைவகை. *Loc.*

கண்ணுளன் kaṇṇuḷaṉ, *n.* cf. கண்ணுள்வினைஞன். Smith; கம்மாளன். (அரு. நி.)

கண்ணுளாளன் kaṉ-ṉ-uḷ-āḷaṉ, *n.* <கண் + உள்- +. Flutist; குழல்வாசிப்போன். (சிலப். 5, 184, உரை.)

கண்ணூடு kaṉ-ṉ-ūṭu, *n.* <id. +. Attention; கவனம். மூட்டை முதலான சாமான்களைக் கண்ணூடாய்ப் பார்த்திருந்து (மதி. க. ii, 189).

கண்ணெறி-தல் kaṉ-ṉ-eṟi-, *v. intr.* <id. +. (யாழ். அக.) 1. To glance out of the corner of the eye; கடைக்கண்ணாற் பார்த்தல். 2. To like; விரும்புதல்.

கண்ணேறு kaṉ-ṉ-ēṟu, *n.* <id. +. Beauty that evokes the evil eye; திருஷ்டிபடத்தக்க அழகு. வெண்ணெயீ றெழுதிய கண்ணேறும் (சேக்கிழார்பு. 92).

கண்ணொடு kaṉ-ṉ-oṭu, *n.* <id. + ஒடு. An eye disease; கண்ணோய்வகை. (பாலவா. i, 208.)

கண்ணோவுப்பூண்டு kaṇṇōvu-p-pūṇṭu, *n.* <கண்ணோவு +. Red species of glory-lily; செங்காந்தள். (L.)

கண்பரி-தல் kaṉ-pari-, *v. intr.* <கண் +. To break at the joints; முட்டறுதல். காலிமிர்த்தாற் கண்பரிய வல்லியோ (பெருந்தொ. 516).

கண்பறை-தல் kaṉ-paṟai-, *v. intr.* <id. +. To have dimmed vision; கண்ணொளி குறை தல். (சம். அக. Ms.)

கண்பீலி kaṉ-pīli, *n.* <id. +. A toe-ring; கால்விரலின் அணிவகை. *Nāñ.*

கண்புதையல் kaṉ-putaiyal, *n.* <id. +. Game of hide-and-seek; கண்ணாமூச்சி. கண் புதையல் விளையாட்டைக் கழிக்கின்றானே (தேசிகப். 2, 46).

கண்பூர்-தல் kaṉ-pūr-, *v. intr.* <id. + பூரி-. To be satiated with seeing; கண்திருப்தி யடைதல். (யாழ். அக.)

கண்மங்குலம் kaṉ-maṅkulam, *n.* <id. + மங்கு-. (யாழ். அக.) 1. Dimness of eyesight; பார்வைமந்தகை. 2. Long sight; வெள்ளெழுத்து.

கண்மதியம் kaṉ-matiyam, *n.* <id. + மதி-. Rough estimate, made at sight; பார்வை யாலிடும் மதிப்பு. (யாழ். அக.)

கண்மாயம் kaṉ-māyam, *n.* <id. +. Evil eye, causing disease or misfortune; திருஷ்டி தோஷம். வேற்கண்ணிக் கென்ன கண்மாயங் கலந்தது (மதுரைக்கோ. 98).

கண்மூக்கி kaṉ-mūkki, *n.* <id. + மூக்கு. Ant; எறும்பு. (நாமதீப.)

கண்மூடி kaṉ-mūṭi, *n.* <id. + மூடு-. Blind person; குருடு. (யாழ். அக.)

கண்வெட்டக்கள்ளன் kaṉvaṭṭa-k-kaḷḷaṉ, *n.* <கண்வட்டம் +. Counterfeiter of coins; கள்ளநாணயமடிப்பவன். (ஈடு, 1, 9, 8, ஜீ.)

கண்வாட்டி kaṉvāṭṭi, *n.* Fem. of கண்வாளன். Wife; மனைவி. (யாழ். அக.)

கண்வாளன்[1] kaṉvāḷaṉ, *n.* <கம்மாளன். Smith; கம்மாளன். (யாழ். அக.)

கணவாளன்[2] kaṉ-v-āḷaṉ, *n.* <கண் + ஆளன். Husband; கணவன். (யாழ். அக.)

கண்விளிம்பு kaṉ-viḷimpu, *n.* <id. +. Eyelid; இமை. (நாமதீப.)

கணக்கக்காணி kaṇakka-k-kāṇi, *n.* <கணக்கன் +. Land granted as *iṉām*, to village Karnams; கிராமக்கணக்கருக்கு விடும் மானிய நிலம். (S. I. I. i, 78.)

கணக்கட்சரம் kaṇakkaṭcaram, *n.* <கணக்கு +. Letters, used as a code; சங்கேத எழுத்து. *Pond.*

கணக்கப்பேறு kaṇakka-p-pēṟu, *n.* <கணக்கன் +. A tax in kind; நெல்லாயவகை. (S. I. I. iv, 195.)

கணக்கமேரை kaṇakka-mērai, *n.* <id. +. Fees in grain, given to the village accountant; கிராமக்கணக்கனுக்குச் சம்பளத்துக்கு ஈடாகக் கொடுக்கும் தானியம். (W. G.)

கணக்கழிவு kaṇakkaḻivu, *n.* <கணக்கு +. Injustice; முறைகேடு. கையாசெயுங் கணக்கழிவு (திருவையா. பு. சைவச். 9).

கணக்கன்கோடாலி kaṇakkaṉ-kōṭāli, *n.* <கணக்கன் +. Expert in accounts; கணக்கிற் சமர்த்தன். *Nāñ.*

கணக்காயன் kaṇakkāyaṉ, *n.* prob. கணக்கு. Poet; கவிஞன். (நாமதீப.)

கணக்கிலக்கை kaṇakkilakkai, *n.* <id. +. A tax; வரிவகை. (S. I. I. v, 136.)

கணக்குருவம் kaṇakkuruvam, *n.* <id. + உருவம். Written memorandum of an adjusted account; அறுதியிட்ட கணக்குக்குறிப்பு. (W. G.)

கணதீபம் kaṇatīpam, *n.* Madar; எருக்கு. (சங். அக.)

கணப்பு kaṇappu, *n.* cf. கணகணப்பு. Warmth; சூடு. (யாழ். அக.)

கணப்பூண்டு kaṇa-p-pūṇṭu, *n.* <கணம்+. A medicinal plant; மருந்துச்செடிவகை. (பதார்த்த. 550.)

கணம்புல் kaṇampul, *n.* cf. கணைப்புல். A kind of grass; புல்வகை. ஆயமுயற்சியி லரிந்த கணம்புல்லுக் கொண்டுவந்து (பெரியபு. கணம்புல். 5).

கணமொழி kaṇa-moḻi, *n.* <கணம்+. (Gram.) Word denoting a group; கூட்டத் தானைக் குறிக்குஞ் சொல். (பிரயோக. 139.)

கணவன் kaṇavaṉ, *n.* <*gaṇa-pa.* Leader, chief; அதிபன். (யாழ். அக.)

கணா kaṇā, *n.* <*kaṇā.* Long pepper; திப்பலி. (சங். அக.)

கணாநந்தி kaṇānanti, *n.* perh. *gaṇa*+ *ānandī.* Tobacco; புகையிலை. (நாமதீப.)

கணார்கணாரெனல் kaṇār-kaṇār-eṉal, *n.* Onom. expr. of tintinnabulation; ஓர் ஒலிக் குறிப்பு. (திவ். பெரியாழ். 1, 7, 7, வ்யா. பக். 149.)

கணி kaṇi, *n.* 1. Champak tree; சண்பகம். (அரு. நி.) 2. A sect or sub-caste; ஒரு சாதி. (அக. நி.) 3. cf. அணி. Ornament; ஆபரணம். (நாமதீப.)

கணிகவாதி kaṇika-vāti, *n.* <*kṣaṇika*+. (Phil.) One who holds that the world undergoes transformation every instant; க்ஷணபங்க வாதி.

கணிசம் kaṇicam, *n.* <கணி-. Excess; அதிகம். (யாழ். அக.)

கணிதன் kaṇitaṉ, *n.* Enemy; சத்துரு. (யாழ். அக.)

கணிமாசம் kaṇi-mācam, *n.* Rock salt; இந்துப்பு. (சங். அக.)

கணிமுற்றூட்டு kaṇi-muṟṟūṭṭu, *n.* <கணி +. Land granted as *iṉām* to an astrologer; சோதிடனுக்குக் கொடுக்கும் மானியம். (S. I. I. ii, 43.)

கணியான் kaṇiyāṉ, *n.* perh. கணி. cf. கண்ணுளன். Dancer, actor; கூத்தாடி. (யாழ். அக.)

கணுக்காலுறை kaṇukkāl-uṟai, *n.* <கணுக்கால்+. Garters; காலுறைவகை. *Pond.*

கணுமருது kaṇu-marutu, *n.* perh. கணு +. A hard-wood tree, l. tr., *Terminalia glabra;* மருதமரவகை. (Nels.)

கணேரம் kaṇēram, *n.* cf. *kaṇēra.* Hill hemp bendy; மலைப்புளிச்சை. (சங். அக.)

கணை kaṇai, *n.* 1. Mortar of an oil-press; செக்குரலின் அடிப்பாகம். செக்கின் கணைபோன் றிளிச் சென்றுருள் (நீலகேசி, 407). 2. cf. கணு. Bamboo; மூங்கில். (நாமதீப.)

கணைகாடு kaṇai-kāṭu, *n.* perh. கணை+. Distress; துன்பம். (J. M.)

கணைப்புள் kaṇai-p-puḷ, *n.* <id.+. A disease of children, attributed to *paṭci-tōṣam;* பட்சிதோஷத்தால் ஏற்படுவதாகக் கருதப்படுங் குழந்தைநோய்வகை. (பாலவா. ii, 213.)

கணையம் kaṇaiyam, *n.* Gold; பொன். (யாழ். அக.)

கத்தம் kattam, *n.* 1. [K. *kaṭam.*] Evil; பொல்லாங்கு. சத்தமேவும் பிரகிருதி (சி. சி. பர. பக். 381). 2. Tale; கதை. (யாழ். அக.) 3. cf. *kattra.* Arm, shoulder; புயம். (யாழ். அக.)

கத்தராளி kattar-āḷi, *n.* <கத்தன்+. Chief, lord; தலைவன். (W.)

கத்தரி kattari, *n.* Mace; சாதிபத்திரி. (யாழ். அக.)

கத்தரிக்கட்டு kattari-k-kaṭṭu, *n.* <கத்திரி +. Scissorwise coupling of rafters; கத்தரிக் கோல்போல வீட்டு முகட்டுக்கைகளைச் சேர்க்கை. *Loc.*

கத்தரிகைப்பூட்டு kattarikai-p-pūṭṭu, *n.* <கத்தரிகை+. See கத்தரிக்கட்டு. (W.)

கத்தரிமணியன் kattari-maṇiyaṉ, *n.* <கத்தரி+. A kind of snake; பாம்புவகை. (யாழ். அக.)

கத்தரிவேலை kattari-vēlai, *n.* <id.+. See கத்தரிக்கட்டு. *Loc.*

கத்தாளை kattāḷai, *n.* cf. குத்தாளை. A kind of paddy, growing on high ground; மேட்டுப் பாங்கான நிலத்தில் விளையும் நெல்வகை. (W. G.)

கத்தி katti, *n.* Rammer; கப்பி யிடிக்க உத வுங் கட்டை. *Madr.*

கத்திரம் kattiram, *n.* cf. காத்திரம். Mongoose; கீரிப்பிள்ளை. (நாமதீப.)

கத்திரிகம் kattirikam, *n.* <கத்தரி. (Śaiva.) Standing posture with legs crossed; கால்மாறி நிற்கை. (தத்துவப். 109, உரை.)

கத்திரிசால் kattirical, *n.* <id.+. *Pond.* 1. Save-all; மெழுகுவத்தி நின்று முழுதும் எரிதற்கு ஆதாரமாயிருக்குங் கருவி. 2. Chandelier; சரவிளக் கலின் தண்டு.

கத்திருவம் kattiruvam, *n.* cf. *கந்தருவம்.* Horse; குதிரை. (யாழ். அக.)

கத்து[1] kattu, *n.* <*சந்து.* Joints of the body; உடற்பொருந்து. (நாமதீப.)

கத்து[2] kattu, *n.* prob. *கந்து-.* Weariness; சடைவு. (நாமதீப.)

கத்தூரிநாவி katturi-nāvi, *n.* <*கத்தூரி* +. Musk deer; கத்தூரிமான். (யாழ். அக.)

கத்தூரிப்பிள்ளை kattūri-p-pillai, *n.* <id. +. See கத்தூரிநாவி. (யாழ். அக.)

கத்தூரிவாணன் kattūri-vāṇaṉ, *n.* prob. id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. *கத்தூரி வாணன் காடைக்கழுத்தான்* (முக்கூடற்பள்ளு).

கத்தூரிவேல் kattūri-vēl, *n.* <id. +. Musk-scented babul; வேலமரவகை. (L.)

கத்தோயம் kattōyam, *n.* cf. *கந்தோத்தமை.* Toddy; கள். (சங். அக.)

கத்தோலிக்கன் kattōlikkaṉ, *n.* <E. Catholic; கிறிஸ்தவ மதத்தின் ஒரு பிரிவைச் சார்ந்தவன். *Nāñ.*

கதம்பகம் katampakam, *n.* Indian mustard; கடுகு. (சங். அக.)

கதம்பம் katampam, *n.* <*kadamba.* 1. Garland made of different kinds of fragrant flowers, leaves and fibrous roots; நறுமணமுள்ள பலவகைப் பூக்களாலும் பச்சிலைகளாலும் வேர்களாலுந் தொடுக்கப்பட்ட மாலை. *Colloq.* 2. Assembly; சபை. (அரு. நி.) 3. Herd of cows; பசுமந்தை. (யாழ். அக.)

கதலிவாணன் katali-vāṇaṉ, *n.* perh. *கதலி* +. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

கதலு-தல் katalu-, *5 v. intr.* [T. *kadalu.*] To move; அசைதல். (யாழ். அக.)

கதழ்வு katalvu, *n.* <*கதழ்-.* Length; நீளம். (அரு. நி.)

கதனம்[1] kataṉam, *n.* cf. *gahana.* Jungle; காடு. (அரு. நி.)

கதனம்[2] kataṉam, *n.* <*கதி-.* A pace of horse; குதிரையின் கதிவகை. (அரு. நி.)

கதனம்[3] kataṉam, *n.* <*kadana.* Battle; போர். (யாழ். அக.)

கதாய் katāy, *n.* Rag; கந்தல். (யாழ். அக.)

கதாயுதன் katāyutaṉ, *n.* <*gadāyudha.* God Bhairava; வைரவக்கடவுள். (யாழ். அக.)

கதிமை katimai, *n.* prob. *கதிர்-.* Sharpness; கூர்மை. (யாழ். அக.)

கதிர்[1]**-த்தல்** katir-, *11 v. intr.* To be sharp; கூர்த்தல். (யாழ். அக.)

கதிர்[2] katir, *n.* 1. Year; ஆண்டு. (விதான. மகா. 2.) 2. Awl; சக்கிலிய ஊசி. *Pond.* 3. Hole; துவாரம். (சங். அக.)

கதிர்குளி-த்தல் katir-kuli-, *11 v. intr.* <*கதிர்* +. 1. To bathe the image of a goddess ceremoniously on the fourth day of the marriage, in the annual festival; கோயிலில் திருக்கல்யாண விழா முடிந்த நான்காநாள் அம்மன் திருமஞ்சனமாடுதல். *Tinn.* 2. To go out and have a ceremonial bath, as the bride, just before the marriage; விவாகச்சடங்கிற்குச் சிறிது முன்பு மணமகள் வெளியே சென்று ஸ்நானஞ்செய்தல். *Nāñ.*

கதிர்ப்பச்சை katir-p-paccai, *n.* <id. +. A fragrant plant, *Pogoste pachouli;* ஒருவகை வாசனைச்செடி. *Loc.*

கதிர்மடங்கல் katir-maṭaṅkal, *n.* <id. +. Close of the harvest; அறுவடைமுடிவு. (W. G.)

கதிர்மண்டபம் katir-maṇṭapam, *n.* <id. +. Hall or bed-chamber decorated like a temple car; தேரைப்போல அலங்கரிக்கப்பட்ட மணவறை அல்லது மண்டபம். *Nāñ.*

கதிரி katiri, *n.* A plant; நாயுருவி. (நாமதீப.)

கதிரை katirai, *n.* See கந்தகாரி. (சங். அக.)

கதுப்பு katuppu, *n.* cf. *கப்புமஞ்சள்.* Turmeric; மஞ்சள். (அரு. நி.)

கதுமை katumai, *n.* See கதிமை. (யாழ். அக.)

கதுவு-தல் katuvu-, *5 v. tr.* To tighten, as strands, etc.; நார்முதலியன வரிந்து இழுத்தல். (யாழ். அக.)

கதை katai, *n.* prob. *கதை-.* Cause; காரணம். (அரு. நி.)

கந்தகாரி kantakāri, *n.* Wormkiller; ஆடுதின்னாப்பாளை. (சங். அக.)

கந்தங்குவளம் kantaṅkuvaḷam, *n.* Vulture; கழுகு. (சங். அக.)

கந்தப்பட்டி kanta-p-paṭṭi, *n.* <*கந்தம்* +. Braces; தறுக்குச்சட்டம். *கதவுகால் கந்தப்பட்டி* (மேருமந். 1163).

கந்தபாடாணம் kanta-pāṭāṇam, *n.* <*gandha* +. Sulphur; கந்தகம். (யாழ். அக.)

கந்தம்[1] kantam, *n.* <*skandha.* 1. Aggregate; தொகுதி. 2. (Buddh.) The five constituent-elements of being; பஞ்சகந்தம். ஐந்து வகைக் கந்தத்தமைதியாகி (மணி. 30, 33). 3. Organ of sense; இந்திரியம். (அக. நி.) 4. Nape of neck; கழுத்தடி. (அக. நி.) 5. Pillar; தூண். கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட (புறநா. 52). 6. Division; பகுக்கை. (சூடா.)

கந்தம்[2] kantam, *n.* 1. cf. *கந்தராசம்.* The Potiyil hill; பொதியமலை. (யாழ். அக.) 2. cf. *kanda.* Purslane leaved trianthema; சாரணை. (சங். அக.) 3. cf. *kantu.* Love; அன்பு. (அரு. நி.)

கந்தம்[3] kantam, *n.* cf. *கந்தளம்.* Gold; பொன். (அக. நி.)

கந்தமுத்தன் kanta-muttaṉ, *n.* <*கந்தம்*+. The Buddha, as free from *pañca-kantam;* புத்தன். (நாமதீப.)

கந்தமூடிகம் kanta-mūṭikam, *n.* <*gandha-mūṣika.* Musk-rat; கஸ்தூரிமிருகம். (சங். அக.)

கந்தமூலி kantamūli, *n.* A species of tiger-stopper; இண்டிவகை. (சங். அக.)

கந்தரம் kantaram, *n.* Beauty; அழகு. (அரு. நி.)

கந்தராசம் kantarācam, *n.* <*gandha-rāja.* Sandalwood; சந்தனம். (யாழ். அக.)

கந்தளம் kantaḷam, *n.* <*kandala.* (யாழ். அக.) 1. Gold; பொன். 2. Battle; யுத்தம். 3. Cheek; கதுப்பு. 4. Shoot, sprout; தளிர்.

கந்தாலி kantāli, *n.* cf. *gandhāli.* Long zedoary; கச்சோலம். (நாமதீப.)

கந்தி kanti, *n.* <*கந்தம்.* Asafoetida; பெருங்காயம். (நாமதீப.)

கந்தித்தம் kantittam, *n.* Cloth; சீலை. (R.)

கந்திலம் kantilam, *n.* A kind of horse-radish tree; முருங்கைவகை. (சங். அக.)

கந்து kantu, *n.* <*skandha.* (யாழ். அக.) 1. Nape of neck; கழுத்தடி. 2. Cart; வண்டி.

கந்துளம் kantuḷam, *n.* Bandicoot; பெருச்சாளி. (R.)

கந்தோடம் kantōṭam, *n.* <*kandōṭa.* A kind of blue nelumbo; குவளைவகை. (சங். அக.)

கந்தோத்தமை kantōttamai, *n.* <*gandhōttamā.* Toddy; கள். (சங். அக.)

கப்படி kappaṭi, *n.* <*கப்பு*+*அடி.* Sting; கொடுக்கு. கப்படியாற் கொட்டிடுஞற் றேளின் குணமறிவார் (பஞ்ச. திருமுக. 1654).

கப்பல்வள்ளி kappal-vaḷḷi, *n.* <*கப்பல்*+. A variety of the alligator yam; கிழங்குவகை. *Loc.*

கப்பல்வாணம் kappal-vāṇam, *n.* <id.+. A kind of rocket; ஆகாசவாணவகை. (யாழ். அக.)

கப்பற்காய் kappaṟ-kāy, *n.* <id.+. Cocoanut imported from Celyon; இலங்கைத் தீவினின்று வருந் தேங்காய். *Mod.*

கப்பற்கால் kappaṟ-kāl, *n.* <id+. Boat; படகு. *Nāñ.*

கப்பாலத்து kappālattu, *n.* <Arab. *kafālat.* Bail, security; பிணை. *Loc.*

கப்பி kappi, *n.* [M. *kappi.*] Grain; தானியம். (யாழ். அக.)

கப்பித்தான் kappittāṉ, *n.* <Fr. *capitaine.* Captain of a ship; கப்பற்றலைவன். *Loc.*

கப்பியம் kappiyam, *n.* <*kalpya.* That which is ordained as edible; உண்ணத்தக்கது. கப்பியந் தின்றலே (நீலகேசி, 319, உரை).

கப்பு kappu, *n.* <*உகப்பு.* Height; உயரம். (நாமதீப.)

கப்புவலை kappu-valai, *n.* <*கப்பு*+. A kind of fishing net; வலைவகை. *Loc.*

கபநாசனி kapa-nācaṉi, *n.* <*kapha*+. Clearing nut; தேற்றங்கொட்டை. (யாழ். அக.)

கபரி kapari, *n.* Asafoetida; பெருங்காயம். (சங். அக.)

கபாலி kapāli, *n.* <*kapālinī.* Pārvatī; உமாதேவி. (யாழ். அக.)

கபிஞ்சலம் kapiñcalam, *n.* cf. *கபிலசம்.* Owl; ஆந்தை. (யாழ். அக.)

கபிலசம் kapilacam, *n.* <*kapiñjala.* Rain quail; காடை. (நாமதீப.)

கபிலை kapilai, *n.* <*kapilā.* A fragrant substance; வாசனைப்பண்டவகை. (நாமதீப.)

கபுரம் kapuram, *n.* Areca-nut tree; கமுகு. (சங். அக.)

கம்பக்கணை kampa-k-kaṇai, *n.* <*கம்பம்*+. A person of strong will; மனஞ்சலியாதவன். (யாழ். அக.)

கம்பசேவை kampa-cēvai, *n.* <id.+. A festival in which an oil lamp mounted on a

standard, is worshipped; கம்பத்தில் திருவிளக்கு ஏற்றிச்செய்யும் பூசை. *Tj.*

கம்பதாளி kampatāḷi, *n.* A disease; நோய்வகை. சூலைநோய் கம்பதாளி குன்மமும் (தேவா. 995, 4).

கம்பம் kampam, *n.* <Pkt. *kamba* <*stambha.* Mast; பாய்மரம். (யாழ். அக.)

கம்பல் kampal, *n.* cf. கம்பலை. Roar, noise; ஆரவாரம். (பெருங். இலாவாண. 2, 138.)

கம்பலை-த்தல் kampalai-, 11 *v. intr.* <கம்பலை. To roar, shout; ஆரவாரித்தல். கம்பலைத்தெழு காமுறு காளையர் (தேவா. 3, 4).

கம்பளி kampaḷi, *n.* <கம்பளம். A kind of sheep; ஒருவகை யாடு. (யாழ். அக.)

கம்பற்று kamparṟu, *n.* <Port. *gammote.* cf. கம்பத்து. Leakage in a ship; கப்பலில் விழும் ஓட்டை. (யாழ். அக.)

கம்பி¹ kampi, *n.* Opium; அபின். (நாமதீப.)

கம்பி² kampi, *n.* [M. *kambi.*] Telegram; தந்தி. *Nāñ.*

கம்பிச்சட்டம் kampi-c-caṭṭam *n.* <கம்பி +. 1. Cleat; மின்சாரக் கம்பியைப் பதிக்கும் மரச்சட்டம். 2. Perforated iron plate, used by smiths for drawing wires; கம்பியச்சு. *Loc.*

கம்பிச்சம்பா kampi-c-campā, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. *Loc.*

கம்பில் kampil, *n.* Sweet cake; அப்பம். (அக. நி.)

கம்பிவிளக்கு kampi-viḷakku, *n.* <கம்பி +. Electric light; மின்சார விளக்கு. *Nāñ.*

கம்போத்தம் kampōttam, *n.* cf. *kandōta.* Blue nelumbo; குவளை. (சங். அக.)

கம்மு-தல் kammu-, 5 *v. tr.* To cover; மூடுதல். (யாழ். அக.)

கமடத்தரு kamaṭa-t-taru, *n.* perh. கமடம் +. *Civa-tāru,* a tree; சிவதாரு என்னும் மரம். (யாழ். அக.)

கமதாயம் kamatāyam, *n.* Senna; நிலவாகை. (நாமதீப.)

கமபாஷை kama-pāṣai, *n.* The language of signs; சைகைப்பாஷை. (யாழ். அக.)

கமலபாந்தி kamala-pānti, *n.* <*kamala*+. Sun; சூரியன். (நாமதீப.)

கமலம் kamalam, *n.* cf. கம்பலம். Scarlet-cloth; செம்படாம். (அக. நி.)

கமலராகம் kamala-rākam, *n.* <*kamala*+ The precious stone, *patumarākam;* பதுமராகம். (யாழ். அக.)

கமனப்பிரியா kamaṉa-p-piriyā, *n.* <*gamana-priyā.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களுள் ஒன்று. (சங். சந். 47.)

கமனி kamaṉi, *n.* <*gamana.* One who travels through the air; ஆகாயமார்க்கமாய்ச் செல்வோன். (யாழ். அக.)

கமால் kamāl, *n.* <Arab. *kamāl.* Cleverness; சாதுரியம். *Loc.*

கமுனை kamuṉai, *n.* Pomegranate; மாதுளை. (சங். அக.)

கமை-தல் kamai-, 4 *v. tr.* To be full; நிரம்புதல். கமையாக் காதல் (சங்கற்ப. 2).

கயந்தலை kaya-n-talai, *n.* <கய+. 1. Child; குழந்தை. *Nāñ.* 2. Sorrow, grief; மனத்துயர். (யாழ். அக.)

கயம்¹ kayam, *n.* Moat; அகழி. (யாழ். அக.)

கயம்² kayam, *n.* cf. கயடேரிகம். Eagle-wood; அகில். (சங். அக.)

கயவரி kaya-vari, *n.* <கயம்+. cf. கயவாய். River-mouth; கழிமுகம். (நாமதீப.)

கயவளாகம் kaya-vaḷākam, *n.* <கயம்+. The nether world; கீழுலகம். (யாழ். அக.)

கயவு kayavu, *n.* <கயம். (யாழ். அக.) 1. River-mouth; கழிமுகம். 2. Height; உயரம்.

கயா kayā, *n.* <Hind. *gayā.* Loss; இழக்கை. *Madr.*

கயிடரியம் kayiṭariyam, *n.* Black neem tree; கருவேம்பு. (நாமதீப.)

கயிரை kayirai, *n.* Relation; சுற்றம். (அக. நி.)

கயிற்றுப்பாய் kayiṟṟu-p-pāy, *n.* <கயிறு+. Coir mat; கதம்பைக்கயிற்றால் பின்னப்பட்ட பாய். *Nāñ.*

கயிறுகட்டுகை kayiṟu-kaṭṭukai, *n.* <கயிறு + கட்டு-. Circumcision; சுன்னத்துக்கலியாணம். *Pond.*

கயிறுகடத்துகை kayiṟu-kaṭattukai, *n.* <id.+கடத்து-. See கயிறுகட்டுகை. *Pond.*

கயிறுமாலைப்படு-த்தல் kayiṟu-mālai-p-paṭu-, *v. tr.* <id.+*மாலை*+. To vex; வருத்தப்படுத்துதல். (*யாழ். அக.*)

கர்ணமந்திரம் karṇa-mantiram, *n.* <*karṇa*+. *Loc.* 1. Secret, as whispered in the ear; காதோடு சொல்லும் இரகசியம். 2. Influence over a person obtained by gaining his ear; இரகசியம்பேசிப் பெறுஞ் செல்வாக்கு.

கர்த்தாரியோகம் karttāri-yōkam, *n.* (Astrol.) A yōga in which malefic planets occupy the second and the twelfth sign from the ascendant; இலக்கினத்துக்கு இரண்டு பன்னிரண்டாமிடங்களில் பாபிகளிருக்கையால் சாதகனுக்குண்டாம் யோகம். (*சோதிடகிரக.* 57.)

கர்த்திருசாதாக்கியம் karttiru-cātāk-kiyam, *n.* <*kartṛ*+*sādākhya*. Mahēśvara, manifestation of Śiva with four faces and eight hands; நான்குமுகங்களோடும் எட்டுக்கைகளோடுங்கூடிய மகேசுரமூர்த்தம். (*தத்துவப்.* 191, *உரை.*)

கர்ப்பச்சடங்கு karppa-c-caṭaṅku, *n.* <*garbha*+. Ceremonial rites performed at different stages from the second to the tenth month of the pregnancy of a woman; சூல் கொண்டவளுக்கு இரண்டாமாதமுதல் பத்தாமாதம் வரை செய்யுஞ் சடங்குகள். (*சோதிடகிரக.* 278.)

கர்ப்பூரச்சம்பா karppūra-c-campā, *n.* <*கர்ப்பூரம்*+. A kind of *campā* paddy; சம்பா நெல்வகை. (Nels.)

கர்ப்பூரவாடை karppūra-vāṭai, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (*பருவை. பள்ளு.* 23.)

கர்மடன் karmaṭaṉ, *n.* <*karmaṭha*. One who holds that karma is of supreme importance; கர்மமே பெரிதென்று வாதிப்போன். (*தெள். இங். க்ஷேத்.* 58.)

கர்வடம் karvaṭam, *n.* <*karvaṭa*. The chief village in a group of 400 villages; நானூறு கிராமத்திற்குத் தலைக்கிராமம். (*யாழ். அக.*)

கர்வம் karvam, *n.* <*kharva*. Thousand crores; ஆயிரங்கோடி. (*சுக்கிரநீதி*, 106.)

கரகம் karakam, *n.* A kind of pomegranate; தாதுமாதுளை. (*சங். அக.*)

கரகரெனல் karakareṉal, *n.* Onom. expr. of dragging violently; பலாத்காரமாயிழுத்தலொலிக்குறிப்பு. *பாஞ்சாலி கூந்தலினைக் கையினுற் பற்றிக் கரகரெனத் தானிழுத்தான்* (*பாரதி. பாஞ்சாலி.*).

கரகேத்திரம் karakēttiram, *n.* A kind of dance; சுத்தசாரியுள் ஒருவகையான கூத்து. (*திருவிளை. கான்மா.* 8.)

கரசம் karacam, *n.* <*kara-ja*. A sharp-pointed steel weapon shaped like an arm; கூரிய நுனியுடையதாய்க் கைவடிவாகச் செய்யப்பட்ட இரும்பாயுதவகை. (*சுக்கிரநீதி*, 331.)

கரசல் karacal, *n.* prob. *கரிசல்*. Dry land; புன்செய். (*யாழ். அக.*)

கரசிக்கிருட்டி karacikkiruṭṭi, *n.* A bird; புள்வகை. (*யாழ். அக.*)

கரட்டுவாதம் karaṭṭu-vātam, *n.* <*கரடு*+. 1. Wen; கழலை. *Pond.* 2. Obstinate, perverse argument; விதண்டாவாதம். *Loc.*

கரடி karaṭi, *n.* cf. *கரடு*. Pearl; முத்து. (*அக. நி.*)

கரன் karaṉ, *n.* Grass sod; புற்பற்றை. (*குருகூர்ப்.* 26.)

கரண்டி karaṇṭi, *n.* Trowel; கொல்லறு. *Tinn.*

கரணம் karaṇam, *n.* Desire; விருப்பம். (*யாழ். அக.*)

கரணி karaṇi, *n.* <*karaṇa*. Doer; செய்பவன். (*யாழ். அக.*)

கரணிக்கன் karaṇikkaṉ, *n.* cf. *காரணிக்கன்*. Village accountant; கணக்கன். (*நாமதீப.*)

கரதபத்திரம் karata-pattiram, *n.* <*karada*+. Document fixing the tax; அரசிறையை நிர்ணயிக்கும் பத்திரம். (*சுக்கிரநீதி*, 93.)

கரந்தல் karantal, *n.* See கரந்தை. *Tinn.*

கரந்தை karantai, *n.* cf. *கருந்தலை*. Time limit; தவணை. *சித்திரைக் கரந்தை. Tinn.*

கரப்பர்ணம் karapparṇam, *n.* cf. *kara-parṇa*. Castor-plant; ஆமணக்கு. (*சங். அக.*)

கரப்பு karappu, *n.* <*கர*-. Screen; தட்டி. *Pond.*

கரபவல்லபம் karapa-vallapam, *n.* <*karabha*+*vallabha*. Wood-apple tree; விளா. (*சங். அக.*)

கரபாத்திரம் kara-pāttiram, *n.* <*கரம்*+. Begging bowl; பிச்சை பெறுவதற்கான ஓடு. *கரபாத்திரந் தரிப்பார்* (*சொரூபசாரம்*, 56).

கரபுசம் karapucam, n. Carambola tree; தமரத்தை. (நாமதீப.)

கரம்[1] karam, n. <kṣara. (பாடு. இலைசங். 6.) 1. Destruction; destructibility; அழிவு. 2. Insignificance, smallness; சிறுமை.

கரம்[2] karam, n. <khara. Firmness, fixity; திடம். கரவிசும்பு (திவ். திருவாய். 1, 1, 11).

கரம்நரம் karam-naram, n. <Hind. ghar +. Hind. narm. Threat and persuasion; கடுமை மெனிமை. இப்படி நான் . . . கரம் நரம் செய்தும் கேளாமல் தகராறு சொன்னவர்களுக்கு (P. T. L.).

கரமத்தகம் karamattakam, n. <kara-mardaka. Large Bengal currant; களா. (நாம. தீப.)

கரமர்த்திகை karamarttikai, n. prob. kardamaka. Common grape vine; திராட்சை. (சங். அக.)

கரமாலம் karamālam, n. <karamāla. Smoke; புகை. (சங். அக.)

கரமை kara-mai, n. prob. கரம்+. cf. kalabha. Elephant; யானை. (சங். அக.)

கரமொழிவு karam-olivu, n. <கரம்+ஒழி-. Freedom from taxation; வரிநீக்கம். Nāñ.

கரவடி karavaṭi, n. Rough-polish for gold jewels; தங்கநகைக்கிடும் மெருகுவகை. Nāñ.

கரவதம் karavatam, n. prob. கரவடம். cf. karaṭaka. Crow; காக்கை. (அக. நி.)

கரவாதி karavāti, n. Poniard; சுரிகைக் கத்தி. (சங். அக.)

கரவாலம் karavālam, n. <kara-vāla. Nail; நகம். (சங். அக.)

கரவிந்தை karavintai, n. <Hind. karaundā. See கரமத்தகம். (சங். அக.)

கரவிஷாணம் kara-viṣāṇam, n. <khara +. That which is non-existent, as an ass's horn; இல்பொருள். (நீலகேசி, 393, உரை.)

கரவீரம் karavīram, n. <kara-vīra. Sword; வாள். (சங். அக.)

கரவை karavai, n. 1. cf. குரவை. Dance; கூத்து. (அக. நி.) 2. A smith's instrument; கம்மாளர் கருவியுளொன்று. (சங். அக.)

கரக்ஷேத்திரம் kara-kṣēttiram, n. <ghara+. Building site; வீடுகட்டக்கூடிய மனை. (S. I. I. iv, 100.)

கராகரி karākari, n. Deodar, cedar; தேவ தாரு. (சங். அக.)

கராசனம் karācanam, n. prob. khara+ aśana. Tiger; புலி. (யாழ். அக.)

கராடம் karāṭam, n. <karahāṭa. Tuber of the lotus plant; தாமரைக்கிழங்கு. (நாநார்த்த.)

கராலகம் karālakam, n. <karāla. Purple-stalked basil; கருந்துளசி. (சங். அக.)

கராளி karāḷi, n. prob. karāla. Lion; சிங்கம். (நாமதீப.)

கராளை karāḷai, n. cf. கறளை. 1. Undergrowth; துள்ளம். Pond. 2. Dwarfish person; குள்ளன். (யாழ். அக.)

கரி kari, n. <கரி-. 1. Failure of crops; பயிர்தீமை. கரியுள்ளகாலத்து (T. A. S. iii, 62). 2. A flaw in diamonds; வயிரக்குற்றங்களுள் ஒன்று. (சிலப். 14, 180, உரை.)

கரிக்காளவாய் kari-k-kāḷavāy, n. <கரி+. A kind of lime-kiln; சுண்ணாம்புக்காளவாய் வகை. Madr.

கரிக்கொடி kari-k-koṭi, n. <id.+. A variety of Ceylon leadwort; கருங் கொடிவேலி. (சித். அக.)

கரிச்சலாசத்து kari-c-calācattu, n. <id. +. Asphalt; நிலத்திலிருந்து வெட்டியெடுக்கப் படும் ஒருவகைப்பொருள். (கட்டட. சாத்.)

கரிச்சாரம் kari-c-cāram, n. <id.+. Carbon; கரித்துண்டு.

கரிச்சை kariccai, n. <கரிச்சல். Kaiyānta-karai, a plant; கையாந்தகரை. (சித். அக.)

கரிசம் karicam, n. <kṛśa. (Jaina.) Emaciation; தேய்மை. காயமுங் கசாயமுங் கரிச மானவே (மேருமந். 543).

கரிசல் karical, n. <கரி-. Dearness of price; விலையேற்றம். (யாழ். அக.)

கரிசன்னி karicanni, n. White flowered Mussel-shell creeper; வெள்ளைக்காக்கணம். (W.)

கரிசு karicu, n. perh. karṣa. [T. karacu.] Firm hold; உறுதிப்பிடி. கரிசுடன் முன்கையைக் கடித்து (பஞ்ச. திருமுக. 728).

கரிசை karicai, n. Earthen receptacle for storing paddy; குதிர். கிராமாதிகாரிகள் வீட்டில் கரிசை கட்டிவைத்திருப்பார்கள் (மதி. க. ii, 21).

கரிணிகம் kariṇikam, n. <karṇika. An ear-ornament; காதணிவகை. (யாழ். அக.)

கரிபத்திரம் karipattiram, n. Wild cinnamon; தாளிசபத்திரி. (சங். அக.)

கரிபிப்பிலி kari-pipili, *n.* <*kari-pippalī.* Elephant-pepper, climber; ஆனைத்திப்பலி. (சங். அக.)

கரிமரநாய் kari-maranāy, *n.* <கரி+. That which is black and malformed; கறுப்பும் உறுப்புச்சேடு மானது. (யாழ். அக.)

கரிமோசம் karimōcam, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. (C. G.)

கரியநாழிகை kariya-nāḻikai, *n.* <கரு-மை+. Dusk; அந்திவேளை. (சம். அக. Ms.)

கரியமணி kariya-maṇi, *n.* <id.+. 1. Small black beads; கருகுமணி. (யாழ். அக.) 2. Pupil of the eye; கண்மணி. (யாழ். அக.) 3. Black cumin; கருஞ்சீரகம். (சங். அக.)

கரியமால் kariya-māl, *n.* <id.+. Sacred basil; துளசி. (சங். அக.)

கரியல் kariyal, *n.* <கரி-. 1. That which is black or charred; கருகல். (யாழ். அக.) 2. A kind of relish; வெஞ்சனவகை. (சரவண. பண விடு. 274.)

கரியன் kariyaṉ, *n.* <கரு-மை. cf. கரியவன். Thief; திருடன். (R.)

கரியனுச்சான் kariyaṉāccāṉ, *n.* Sage-leaved alangium; அழிஞ்சில். (சங். அக.)

கரிவு karivu, *n.* <கரி-. Failure of crops; பயிர்தீகை. *Nāñ.*

கரீத்துச்செய்-தல் karīttu-c-cey-, *v. tr.* <கரீத்து+. To buy; விலைக்கு வாங்குதல். (C. G.)

கரு karu, *n.* 1. Gold; பொன். கருக் கலந்த காளமேக மேனியாய் (திவ். திருச்சந். 104, வ்யா. பக். 305). 2. Business, affair; காரியம். (சம். அக. Ms.) 3. Cloud; மேகம். (சம். அக. Ms.) 4. Central elevation, that which is raised in the middle; நடுமேடு. (அக. நி.)

கருக்கட்டு-தல் karu-k-kaṭṭu-, *v. intr.* <கரு+. To think; to consider; யோசனை பண்ணுதல். (யாழ். அக.)

கருக்கல் karukkal, *n.* <கருகு-. Shoddy, useless thing; சப்பட்டை. (யாழ். அக.)

கருக்காய் karu-k-kāy, *n.* <கரு+. 1. See கருக்கு, 1. *Loc.* 2. Dry stalk, as of sesame, gram, etc., after threshing out the grains; எள்ளு கொள்ளு முதலியவற்றின் மாறு. *Tinn.*

கருக்கு karukku, *n.* <id. 1. Tender cocoanut; இளநீர். *Tinn.* 2. A kind of chisel; கொத்துளி. *Pond.*

கருக்கூட்டு-தல் karu-k-kūṭṭu-, *v.* <id. +. (யாழ். அக.) *tr.* To impregnate; சினைத்தல். —*intr.* To seek justice; நியாயந் தேடுதல்.

கருகு-தல் karuku-, 5 *v. intr.* 1. To be pained; மனங்வருந்துதல். இப்படியிருக்கிறவனை நான் கருக நியமிக்கமாட்டேன் (திவ். பெரியாழ். 2, 9, 2, வ்யா. பக். 454). 2. To fade; to be famished; வாடுதல். உடல் கருகிப்போயிற்று.

கருகூலம் karu-kūlam, *n.* perh. கரு+. Palmyra jaggery; கருப்புக்கட்டி. (யாழ். அக.)

கருங்கஞ்சம் karuṅ-kañcam, *n.* <கரு-மை +. Bell metal; வெண்கலம். (சங். அக.)

கருங்கண்ணாளன் karuṅ-kaṇṇāḷaṉ, *n.* <id.+. A kind of fish; மீன்வகை. ஓலைவாலன் கருங்கண்ணாளன் ஊரிற்பெரிய மீனெலாம் (பருளை. பள்ளு. 16).

கருங்கண்வாளை karuṅ-kaṇ-vāḷai, *n,* <id.+கண்+. A kind of fish; மீன்வகை. வாவு கருங்கண்வாளை பவளவாளை (பருளை. பள்ளு. 16).

கருங்காக்கொன்றை karuṅ-kā-k-koṉṟai, *n.* prob. id.+கால்+. A creeper; கொடிவகை. (புட்ப. 3.)

கருங்காசு karuṅ-kācu, *n.* prob. id.+. An ancient coin of Ceylon; ஈழக்காசு. (Cōḷa. ii, 449.)

கருங்கொண்டல் karuṅ-koṇṭal, *n.* <id.+. North-west wind; வடகீழ்க்காற்று. (யாழ். அக.)

கருங்கொம்பு karuṅ-kompu, *n.* <id.+. A kind of bugle; ஊதுகொம்புவகை. *Nāñ.*

கருச்சங்கு karu-c-caṅku, *n.* prob. id.+. Shell fish; மீன்வகை. (சங். அக.)

கருஞ்சம்பா karuñ-campā, *n.* <id.+. A kind of *campā* paddy; சம்பா நெல்வகை. காக்கைநிறமான கருஞ்சம்பா (நெல்விடுதூது, 181).

கருஞ்சாரணை karuñ-cāraṇai, *n.* <id.+. A species of purslane-leaved trianthema; சாரணைவகை. (நாமதீப.)

கருஞ்சுரை karuñ-curai, *n.* <id.+. (சங். அக.) 1. Tobacco; புகையிலை. 2. Water-thorn; நீர்முள்ளி.

கருஞ்சுழுந்து karuñ-culuntu, *n.* <id.+. Long-leaved jungle geranium, *Ixora polyantha;* செடிவகை. (L.)

கருஞ்சூரை karuñ-cūrai, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. கருஞ்சூரை சூரை கறுத்தநிக்க சாதி (நெல்விடு. 187).

கருஞ்செய் karuñ-cey, *n.* <id.+. Dry land; uncultivated waste; புன்செய். இந் நான் கெல்லைக்குட்பட்ட நஞ்செய் கருஞ்செய்களும் (S. I. I. iv, 106). நான்கெல்லைக்குட்பட்ட நீர்நிலமும் கருஞ் செய் புன்செய்யும் (S. I. I. v, 170).

கருடணை karuṭaṇai, *n.* <*karṣaṇā.* Attraction; சேர்த்திக்கை. (யாழ். அக.)

கருடம் karuṭam, *n.* <*karṣa.* 1. An ancient coin, of the value 10 *māṭai;* 10 மாடை கொண்ட பழைய நாணயவகை. (சுக்கிரநீதி, 25.) 2. A measure of weight = ¼ *palam;* காற்பலம். (நாமதீப.)

கருடமுகம் karuṭa-mukam, *n.* prob. *garuḍa*+. A blemish in cattle, having the face alone white; முகம் மட்டும் வெள்ளைநிறமா யிருக்கும் மாட்டுக்குற்றம். (மாட்டுவை.)

கருடாசனம் karuṭācaṉam, *n.* <*garuḍāsana.* (Yōga.) A yōgic posture; யோகாசன வகை.

கருடி-த்தல் karuṭi-, *11 v. tr.* <*kṛṣ.* To draw towards; to pull; to attract; இழுத்தல். (சங். அக.)

கருடு-தல் karuṭu-, *5 v. tr.* prob. *karṣ.* To like; விரும்புதல். (யாழ். அக.)

கருடோற்காரம் karuṭōṟkāram, *n.* prob. *garuḍa*+*udgāra.* A kind of emerald; மரகத வகை. (சிலப். 14, 180-3, உரை.)

கருணம் karuṇam, *n.* [M. *karṇa.*] Lime; எலுமிச்சை. (சங். அக.)

கருணமல்லி karuṇa-malli, *n.* prob. *karṇa* +. Arabian Jasmine; முல்லை. (சங். அக.)

கருணை karuṇai, *n.* (Mus.) One of the musical notes; சுரசாதியைந்தனுள் ஒன்று. (பரத. இராக. 47.)

கருத்தக்கடப்பு karutta-k-kaṭappu, *n.* <கரு-மை+. A kind of paddy; நெல்வகை. (W. G.)

கருத்தளவு karuttaḷavu, *n.* <கருத்து+. Approximation, estimate; உத்தேசம். (S. I. I. viii, 369.)

கருத்தாளி karu-t-tāḷi, *n.* <கரு-மை+. A tree; மரவகை. (யாழ். அக.)

கருந்தண்ணீர்க்கல் karun-taṇṇīr-k-kal, *n.* <id.+தண்ணீர்+. A kind of stone; பூச்சிலை என்னுங் கல். (யாழ். அக.)

கருந்தமிழ் karun-tamiḻ, *n.* <id.+. Colloquial, unrefined Tamil; கொச்சைத்தமிழ். கருந்தமிழுஞ் செந்தமிழாங் கோவைத் தினகரா (தின கர. 75).

கருந்தலைக்குத்தகை karuntalai-k-kuttakai, *n.* <கருந்தலை+. Temporary lease; சாசுவதமல்லாத குத்தகை. *Loc.*

கருந்திருக்கை karun-tirukkai, *n.* <கரு-மை+. A kind of *tirukkai* fish; திருக்கை மீன்வகை. (W.)

கருந்தூள்செந்தூள்பறத்தல் karun-tūḷ-cen-tūḷ-paṟattal, *n.* <கரு-மை+தூள்+செம்-மை+தூள்+. Making much ado; bustling; feverish activity; தீவிரமாய் முயலுகை. *Loc.*

கருநாடகம் karunāṭakam, *n.* <*karṇāṭaka.* 1. That which is old-fashioned or antiquated; பழைமையானது. *Loc.* 2. That which is civilised; நாகரிகமானது. (யாழ். அக.)

கருநாபி karu-nāpi, *n.* prob. கரு-மை+. Mineral or rock salt; கல்லுப்பு. (சங். அக.)

கருநாய் karu-nāy, *n.* <id.+. Wolf; ஓநாய். கழுகு கருநாய் விரும்பும் (கதிரை. காதல். 8).

கருநொச்சி karu-nocci, *n.* prob. id.+. Menstrual fluid; சோணிதம். (யாழ். அக.)

கருப்பகோளகை karuppa-kōḷakai, *n.* <கருப்பம்+. Womb; கருப்பாசயம். (யாழ். அக.)

கருப்படம் karu-p-paṭam, *n.* <*karpaṭa.* +. Rags; கந்தற்புடைவை. (யாழ். அக.)

கருப்பதும்பம் karuppa-tumpam, *n.* <கருப்பம்+prob. தன்பம். Afterbirth; the membranous covering containing the embryo; கருப்பத்தை மூடியிருக்கும் நஞ்சுப்பை. கர்ப்பதும்ப மாகிற மையிலே கட்டுண்டு (திவ். திருமாலை, அவ. வ்யா. பக். 4).

கருப்பநாடி karuppa-nāṭi, *n.* <id.+. Navel cord; கொப்பூழ்க்கொடி. (யாழ். அக.)

கருப்பப்பரிசம் karuppa-p-paricam, *n.* <id.+. Pregnancy; கருப்பந்தரிக்கை. (யாழ். அக.)

கருப்பரம் karupparam, *n.* <*karpara.* (யாழ். அக.) 1. Skull; தலையோடு. 2. Bone; அஸ்தி. 3. Iron vessel; இருப்புப்பாண்டம்.

கருப்பிடி-த்தல் karu-p-piṭi-, *v. intr.* <கரு+. 1. To cast in a mould; அச்சில் வார்த்தல். இவனை மயிலோடேகூடக் கருப்பிடித்த தென்னும்படியா யிருக்கை (திவ். திருப்பள்ளி. 6. வ்யா. பக். 33). 2. To concentrate; to stick to the point; யோசனை மட்டுக்கட்டுதல். (யாழ். அக.)

கருப்பிலை karuppilai, *n.* Child's amulet tree; புத்திரசீவிமரம். (L.)

கருப்புவட்டு karuppu-vaṭṭu, *n.* <கரும்பு +. Sugar-cane jaggery; வெல்லம். *கன்னற்றரும் பாகாய்க் கருப்புவட்டாய்* (தாயு. பராபர. 248).

கருப்பெட்டி karu-p-peṭṭi, *n.* <கரு+. Womb; கருப்பை. (யாழ். அக.)

கரும்பு karumpu, *n.* perh. சுரும்பு. Bee; சுரும்பு. (நாமதீப.)

கரும்புரசு karum-puracu, *n.* <கரு-மை+. 1. (L.) Yellow-wood; புரசு. 2. East Indian satin wood, l. tr., *Chloroxylon swietenia;* முதிரை மரம்.

கரும்புள் karum-puḷ, *n.* <id.+. Crow; காகம். (யாழ். அக.)

கரும்பூ karum-pū, *n.* <id.+. Blue Indian water lily; நீலோற்பலம். (யாழ். அக.)

கரும்பூமத்தை karum-p-ūmattai, *n.* <id.+பூ+ஊமத்தை. Purple stramony; கரு ஊமத்தை. (யாழ். அக.)

கருமகீலகன் karuma-kīlakaṉ, *n.* <*karma-kīlaka.* Washerman; வண்ணான். (யாழ். அக.)

கருமங்கட்டுப்படல் karumaṅ-kaṭṭu-p-paṭal, *n.* <கருமம்+கட்டுப்படு-. (யாழ். அக.) 1. Sinning; பாவஞ் செய்கை. 2. Existence of unexhausted *karma;* வினை தீராதுநிற்கை.

கருமசண்டாளன் karuma-caṇṭāḷaṉ, *n.* <*karma-caṇḍāla.* Rāhu, the ascending node; இராகு. (சங். அக.)

கருமசம் karumacam, *n.* <*karma-ja.* 1. Blemish; களங்கம். (யாழ். அக.) 2. The effect of past *karma;* வினைப்பயன். (யாழ். அக.) 3. The iron age, *kali;* கலியுகம். (சங். அக.)

கருமசாட்சி karuma-cāṭci, *n.* <கருமம்+. Sun; சூரியன். (சங். அக.)

கருமசுத்தி karuma-cutti, *n.* <id.+. (யாழ். அக.) 1. Expiation of sins; பாவப் பிராயச்சித்தம். 2. Performing ordained rites without any flow; கிரியையைக் குற்றமறச் செய்கை.

கருமணி karu-maṇi, *n.* <கரு-மை+. 1. Small black beads; கருகுமணி. (யாழ். அக.) 2. Sapphire; நீலமணி. (சங். அக.)

கருமப்பழி karuma-p-paḻi, *n.* <கருமம்+. Evil; துரோகம். (யாழ். அக.)

கருமப்பிறப்பு karuma-p-piṟappu, *n.* <id.+. Sinful birth; பாவசென்மம். (யாழ். அக.)

கருமயிர் karu-mayir, *n.* <கரு-மை+. Black bear; கரடி. (அக. நி.)

கருமயிலை karu-mayilai, *n.* <id.+. Iron grey colour; இருண்ட சாம்பல் நிறம். (மாட்டுவை.)

கருமருந்து karu-maruntu, *n.* <id.+. Gun-powder; வெடிமருந்து. *Tinn.*

கருமவேதனை karuma-vētaṉai, *n.* <கருமம்+. Excessive sorrow or pain; மிக்க வருத்தம். (யாழ். அக.)

கருமனோசிலை karu-maṉōcilai, *n.* <கரு-மை+. Black realgar; பிறவிப்பாஷாண வகை. (மூ. அ.)

கருமாத்துமா karumāttumā, *n.* <கருமம்+. One who has to work out the effect of his past *karma;* பூர்வகன்மப்பயனை யனுபவிப்பவன். (யாழ். அக.)

கருமாந்தியம் karumāntiyam, *n.* <id.+அந்தியம். Funeral rites, obsequies; கருமாதி. (யாழ். அக.)

கருமாரன் karumāraṉ, *n.* <*karmakāra.* Blacksmith; கொல்லன். (யாழ். அக.)

கருமாரி karu-māri, *n.* <கரு+perh. மாறு-. 1. Labour pains; பிரசவவேதனை. (W.) 2. A tree whose bark is used medicinally in child-birth; பிரசவவேதனைக்கு மருந்தாக உபயோகிக்கும் பட்டையை யுடைய மரவகை. (யாழ். அக.)

கருமுதல் karu-mutal, *n.* See கருமுரல். (W.)

கருமுரடன் karu-muraṭaṉ, *n.* <id.+. Unruly person; கீழ்ப்படியாதவன். (யாழ். அக.)

கருமுரல் karu-mural, *n.* <id.+. A kind of black sea-fish; கருநிறமான கடல்மீன்வகை. (W.)

கருவப்பை karuva-p-pai, *n.* perh. கருவூலம் +. Bag for keeping articles, money, etc.; திரவியம் வைக்கும் பை. (சம். அக. Ms.)

கருவரி karuvari, *n.* <*karvarī.* Darkness; இருள். (பிங்.)

கருவல் karuval, *n.* perh. குறு-மை. Short person, person of stunted growth; குட்டையாள். *Colloq.*

கருவாய் karuvāy, *n.* <கருவா. Cloves; இலவங்கம். (நாமதீப.)

கருவால்குறுவை karu-vāl-kuṟuvai, *n.* <கரு-மை+வால்+. A kind of paddy; நெல் வகை. (விவசா. நூன்மு. 2.)

கருவாளி karuvāḷi, *n.* Mercury; இரசம். (சங். அக.)

கருவி karuvi, *n.* (அக. நி.) 1. Cloud; முகில். 2. Jewel; ஆபரணம்.

கருவிகாண்டம் karuvi-kāṇṭam, *n.* <கருவி +. See கருவிநூல். (W.)

கருவிநூல் karuvi-nūl, *n.* <id.+. Primer, elementary book; ஆரம்பநூல். (W.)

கருவிபணம் karuvi-paṇam, *n.* <id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. viii, 188.)

கருவியுப்பு karuvi-y-uppu, *n.* <id.+. A kind of salt; பூராணுநீயுப்பு. (சங். அக.)

கருவிளந்தண்ணிழல் karuviḷan-taṇ-ṇiḻal, *n.* <கருவிளம்+. Mnemonic for the metrical foot of *nirai-nirai-nēr-nirai* (◡◡ ◡◡ — ◡◡); நிரை நிரை நேர் நிரை குறிக்கும் வாய்பாடு. (காரிகை, உறுப். 5, உரை.)

கருவிளந்தண்பூ karuviḷan-taṇ-pū, *n.* <id.+. Mnemonic for the metrical foot of *nirai-nirai-nēr-nēr* (◡◡ ◡◡ — —); நிரை நிரை நேர் நேர் குறிக்கும் வாய்பாடு. (காரிகை, உறுப். 5, உரை.)

கருவிளநறுநிழல் karuviḷa-naṟu-niḻal, *n.* <id.+. Mnemonic for the metrical foot of *nirai-nirai-nirai-nirai* (◡◡ ◡◡ ◡◡ ◡◡); நிரை நிரை நிரை நிரை குறிக்கும் வாய்பாடு. (காரிகை, உறுப். 5, உரை.)

கருவிளநறும்பூ karuviḷa-naṟum-pū, *n.* <id.+. Mnemonic for the metrical foot of *nirai-nirai-nirai-nēr* (◡◡ ◡◡ ◡◡ —); நிரை நிரை நிரை நேர் குறிக்கும் வாய்பாடு. (காரிகை, உறுப். 5, உரை.)

கருவூலவரி karuvūla-vari, *n.* <கருவூலம் + . A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 46.)

கருவைக்காய்க்கொலுசு karuvai-k-kāy-k-kolucu, *n.* <கருவை+காய்+. A kind of ornament for the ankle; காலணிவகை. *Colloq.*

கருள்[1]**(ளு)-தல்** karuḷ-, *5 v. intr.* To become black; கருநிறமடைதல். *அம்பொனவ் வானங் கருண்டொன்று கூருதலிற் கார்* (பதினொராங். காரெட்டு. 3).

கருள்[2] karuḷ, *n.* <கரு-மை. A kind of coloured cloth; காங்குப்புடைவை. (நாநார்த்த.)

கருஷபாஷாணம் karuṣa-pāṣāṇam, *n.* <*gharṣa*+. Touchstone; உரைகல். (பி. வி. 22, உரை.)

கருஷோபலம் karuṣōpalam, *n.* <id.+ *upala*. See கருஷபாஷாணம். (பி. வி. 22, உரை.)

கரேணு karēṇu, *n.* <*karēṇu*. False tragacanth; கோங்கிலவு. (நாநார்த்த.)

கரை karai, *n.* <கரைவிளமகு. A species of white cedar; கரைவிளங்கு. (L.)

கரைக்காரன் karai-k-kāraṉ, *n.* <கரை+. Conductor of a chit-fund; சீட்டுநடத்துபவன். *Nāñ.*

கரைச்சல் karaiccal, *n.* <கரை-. Anxiety, care; கவலை. *கரைச்சல் கெட்டு மார்பிலே கைவைத்து உறங்கப்புக்கார்* (திவ். திருப்பள்ளி. அவ. வ்யா. பக். 11).

கரைச்சுவான் karai-c-cūvāṉ, *n.* <கரை+. See கரைக்காரன். *Tinn.*

கரைதட்டு-தல் karai-taṭṭu-, *v. intr.* <id.+. To be stranded, as a ship; கப்பல் மணலிற் பாய்தல். *கப்பல் மூவாயிரமுங் கரைதட்டிப் போனதினால்* (கோவல. கதை. i, 67).

கரையாக்கு-தல் karai-y-ākku-, *v. tr.* <id.+. To learn thoroughly; நன்றாகக் கற்றல். *கணிதநூலில் உள்ள சகலபாவங்களையும் கரையாக்கும் வரை* (நித்தியானுசந். 174).

கரையீடு karai-y-īṭu, *n.* <id.+. Lease; அடைமானம். (I. M. P. Tj. 140.)

கரையோட்டு karai-y-ōṭṭu, *n.* <id.+. Sailing along the coast; கப்பலைக் கரைபிடித் தோட்டுகை. (யாழ். அக.)

கரையோலை karai-y-ōlai, *n.* <id.+. Partition deed; பிரிவினைப்பத்திரம். *Loc.*

கரைவை-த்தல் karai-vai-, *v. intr.* <கரை +. To conduct a chit; சீட்டுநடத்துதல். *நான் ஒரு பூவழிச்சீட்டுக் கரைவைத்திருக்கிறேன். Nāñ.*

கரோடம் karōṭam, *n.* <*karōṭa*. Skull; தலையோடு. (W.)

கரோடிகை karōṭikai, *n.* (யாழ். அக.) 1. cf. *karōṭikā*. Chaplet; முடிமாலை. 2. Ass; கழுதை.

கல்கட்டை kal-kaṭṭai, *n.* <கல்+. Block built of bricks; செங்கல்லினாற் கட்டப்பட்ட கட்டை. *Colloq.*

கல்கித்துவாதசி kalki-t-tuvātaci, *n.* <கல்கி+. The twelfth *tithi* in the lunar month of *Bhādrapada;* பாத்திரபத மாதத்துச் சுக்கிலபட்சத் துவாதசி. (பஞ்.)

கல்தறி kal-taṟi, *n.* <கல்+. Post, pillar; தூண். *Loc.*

கல்நடுதல் kal-naṭutal, *n.* <id.+. Rite of planting a stone as a symbol of a deceased person, in funeral ceremonies; இறந்தார் பொருட்டு நடத்தும் பாஷாண ஸ்தாபனம். *Loc.*

கல்நாடு kal-nāṭu, *n.* <கல்+perh. நாட்டு. Hero-stone, cenotaph; வீரக்கல். நாகந்தை சிறு குட்டியார் கல்நாடு (S. I. I. vii, 345).

கல்நுங்கு kal-nuṅku, *n.* <id.+. Hard kernel of palmyra fruit; முதிர்ந்த நுங்கு. *Loc.*

கல்பவாசியர் kalpa-vāciyar, *n.* <கல்பம் +. (Jaina.) A class of Dēvas; தேவருள் ஒருவகையினர். (மேருமந். 8, உரை.)

கல்பா kalpā, *n.* <Hind. *khalbal.* Disturbance, tumult; கலவரம். *Loc.*

கல்பிடிப்புவேலை kal-piṭippu-vēlai, *n.* <கல்+பிடி-+. Bonding of bricks; செங்கல் ஒன்றோடொன்று சேரும்படி இணைத்துச் செய்யுங் கட்டடவேலை. (J.)

கல்பு kalpu, *n.* <Arab. *qalf.* Mind; மனம். செய்த சட்டம் லாக்கள்முற்றுங் கல்பிற் பொதிந்த களஞ்சியவான் (பஞ்ச. திருமுக. 1613).

கல்போட்டான் kalpōṭṭāṉ, *n.* Cuspidate-leaved calycine croton; வெள்ளைப்புனை. (L.)

கல்மரவை kal-maravai, *n.* <கல்+. Utensils made of potstone; கற்சட்டி. *Tinn.*

கல்முதிரை kalmutirai, *n.* <id.+. See கரும்புரசு, 2. (W.)

கல்மொந்தன் kal-montaṉ, *n.* <id.+. A species of plantain; வாழைவகை. *Loc.*

கல்யாணத்திருமேனியா-தல் kalyāṇa-t-tirumēṉi-y-ā-, *v. intr.* <கல்யாணம்+திருமேனி +. To be sound in life and limb; அரோக திடகாத்திரராதல். உடையவர் திருமேனி கல்யாணத் திருமேனியாக (S. I. I. vii, 404). குலோத்துங்க சோழதேவர் திருமேனி கலியாணத்திருமேனியாக (T. A. S. i, 243).

கல்யாணதரம் kalyāṇataram, *n.* <*kalyāṇa-tara.* (Jaina.) One of the three fort-walls in *camavacaraṇam*; சமவசரணத்திலுள்ள மூன்று மதில்களுள் ஒன்று. (மேருமந். 61, உரை.)

கல்யாணப்பாய் kalyāṇa-p-pāy, *n.* <கல்யாணம்+. Coloured mat, used for seating the bride and the bridegroom during the wedding ceremonies; திருமணத்தில் வதூவரர்கள் உட்காரும் பட்டுப்பாய். (கோவல. கதை. 64.)

கல்யாணமுருங்கை kalyāṇa-muruṅkai, *n.* <id.+. East Indian coral tree; முள்ளு முருக்கு. *Loc.*

கல்லகாரம் kallakāram, *n.* <*kalhāra.* Red Indian water-lily; செங்குவளை. (யாழ். அக.)

கல்லம்[1] kallam, *n.* cf. கல்லாரம். Turmeric; மஞ்சள். (சங். அக.)

கல்லம்[2] kallam, *n.* <*kalla.* Deafness; செவிடு. (சங். அக.)

கல்லரிதாரம் kal-l-aritāram, *n.* <கல்+. Orpiment or arsenic crystal; கட்டரிதாரம். (W.)

கல்லல் kallal, *n.* Noise due to many people speaking at the same time; ஏககாலத்திற் பலர் பேசுவதாலெழு மொலி. (யாழ். அக.)

கல்லவல் kallaval, *n.* A kind of verse in which common words are used in their plain meanings; நாடறிசொற்பொருள் பயப்பப் பிழையாமை வாசகஞ்செய்யும் மிறைக்கவிவகை. (யாப். வி. 511.)

கல்லழிஞ்சில் kal-l-aliñcil, *n.* <கல்+. A tree; மரவகை. (யாழ். அக.)

கல்லறை kal-l-aṟai, *n.* <id.+. Underground room or cellar for secretly storing treasure; பூமியின்கீழ் யாரும் அறியாதபடி அமைத் திருக்கும் பொக்கிஷ அறை. *Loc.*

கல்லாந்தலை kal-l-ān-talai, *n.* perh. id.+ தலை. A fish; மீன்வகை. (யாழ். அக.)

கல்லாப்பலகை kallā-p-palakai, *n.* <Arab. *gallā*+. Merchant's wooden seat; வியாபாரிகள் உட்காரும் பலகை. *Tj.*

கல்லாப்பெட்டி kallā-p-peṭṭi, *n.* <id.+. Grocer's cash box; பலசரக்கு வியாபாரியின் பணப்பெட்டி. *Loc.*

கல்லாமணக்கு kal-l-āmaṇakku, *n.* <கல் +. Creeping aumanac; புல்லாமணக்கு. (M. M.)

கல்லாயம் kal-l-āyam, *n.* perh. <id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. viii, 188.)

கல்லாரம் kallāram, *n.* cf. கல்லம். Turmeric; மஞ்சள். (அக. நி.)

கல்லால் kal-l-āl, *n.* <கல்+. Portia tree; பூவரசு. (L.)

கல்லான் kallāṉ, *n.* perh. கல்லு-. Crowbar; கடப்பாரை. (யாழ். அக.)

கல்லி kalli, *n.* cf. கல்லூரி. 1. Outer sloping roof beyond the main wall; eaves;

சுற்றுவாரிபென்னுங் கட்டடவுறுப்பு. (திவா. Ms.) 2. Cart; சகடம். (அக. நி.)

கல்லித்திருத்து-தல் kallittiruttu-, v. intr. <கல்லு- +. To lower the level of a field and render it fit for cultivation; மேடான நிலத்தை வெட்டித் திருத்துதல். (S. I. I. iii, 170.)

கல்லியசிங்கி kalliyaciṅki, n. Japanese wax-tree; கர்க்கடகசிங்கி. (சங். அக.)

கல்லியாணகூடம் kalliyāṇa-kūṭam, n. <கல்யாணம். A kind of saree; சேலைவகை. Tj.

கல்லுக்கரண்டி kallu-k-karaṇṭi, n. <கல் +. T. karaṭi. One who is stubborn or obstinate; பிடிவாதக்காரன். Loc.

கல்லுதிரி kal-l-utiri, n. <id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. (சங். அக.)

கல்லுப்பயறு kallu-p-payaṟu, n. <id. +. A kind of bean; பயறுவகை. Tinn.

கல்லுருட்டு kal-l-uruṭṭu, n. perh. id. +. A kind of ragi; கேழ்வரகுவகை. (விவசா. 3.)

கல்லுருவி kal-l-uruvi, n. perh. id. +. Vegetable parasite; புல்லுருவி. (சங். அக.)

கல்லுவை-த்தல் kallu-vai-, v. intr. <id. +. (யாழ். அக.) 1. To obstruct and prevent fruition; காரியம் பலிக்காமற் பண்ணுதல். 2. To be at enmity with a person; செற்றங் கொள்ளுதல்.

கல்லூரி kallūri, n. prob. id. +. Verandah; சுற்றுத்தாழ்வாரம். (பிங்.) தேவாரச்சுற்றுக் கல்லூரியி லிருந்து (Insc.).

கல்லெறிஞ்சான்காணி kal-l-eṟiñcāṉ-kāṇi, n. <கல் + எறி- +. 1. A big plot of land whose sides are each of the length of a stone's throw; கல்லெறிதூரம் அகல நீளமுடைய நிலப்பகுதி. Tj. 2. Ownership of a big plot of land; பெரும்பகுதியாகவுள்ள நிலத்தின் உரிமை. Loc.

கல்வளை kal-vaḷai, n. <id. +. 1. Cleft or chasm in a mountain; மலைப் பிளப்பு. (R.) 2. Cave; மலைக்குகை. (யாழ். அக.)

கல்விச்சேர்க்கை kalvi-c-cērkkai, n. <கல்வி +. Encyclopaedia; சர்வகலாசங்கிரகம். Pond.

கல்விநாயகன் kalvināyakaṉ, n. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

கல்விப்புருதி kal-vippuruti, n. <கல் +. A kind of abscess; கட்டிவகை. (W.)

கல்வியூரி kalvi-y-ūri, n. <கல்வி + ஊர்-. cf. khalūrī. School, educational institution; கல்லூரி. (யாழ். அக.)

கல்விருசு kal-virucu, n. prob. id. +. A kind of tree; மரவகை. Tinn.

கல்விவான் kalvi-vāṉ, n. <கல்வி +. Scholar; படித்தவன். (யாழ். அக.)

கல்வெடி kal-veṭi, n. <கல் +. 1. Blast; மலைகளை உடைக்க உதவும் வெடிமருந்து வகை. Tranquebar. 2. Detonator; உரத்த சத்தத்தோடு வெடிக்கும் வெடி. (கொண்டல்விடு. 265.)

கல்வெள்ளங்கு kal-veḷḷaṅku, n. prob. id. +. Bastard rosewood; காட்டுப்பச்சிலை. (L.)

கல்ஜாலர்வேலை kal-jālar-vēlai, n. <id. + ஜாலர் +. Open brick-work; திறந்தசெங்கற் கட்டிடவேலை. Tranquebar.

கல-த்தல் kala-, 12 v. intr. To be loosely strung; to have intervening spaces; இடைவிட்டிருத்தல். Loc.

கலக்கடி kalakkaṭi, n. <கலக்கு- + அடி-. Terror, fear; அச்சம். Loc.

கலக்கம்[1] kalakkam, n. <கல-. 1. Clearness; distinctness; being clearly; spaced out; இடைவெளி யுடைமை. எழுத்துக் கலக்கமா யிருக்கிறது. 2. Agreement; பொருத்தம். Loc.

கலக்கம்[2] kalakkam, n. prob. கலக்கு-. cf. கலகம். Uproar, bustle; ஆரவாரம். (யாழ். அக.)

கலகம்[1] kalakam, n. prob. kalaha. 1. A hell; நரகவகை. கலகக் கனற்கொடி (தக்கயாகப். 457). 2. Kingfisher; கலகக்குருவி. (யாழ். அக.)

கலகம்[2] kalakam, n. <kalaka. A kind of fish; மீன்வகை. (சங். அக.)

கலகல-த்தல் kalakala-, 11 v. intr. (யாழ். அக.) 1. To dry thoroughly; நன்றாகக்காய்தல். 2. To talk too much; மிகப்பேசுதல்.

கலகலம் kalakalam, n. prob. கலம் + கலம். Box for jewels; ஆபரணச்செப்பு. (யாழ். அக.)

கலகவாய்க்குருவி kalaka-vāy-k-kuruvi, n. <கலகம் +. See கலகம்[1], 2. (யாழ். அக.)

கலங்காப்பெருநகரம் kalaṅkā-p-peru-nakaram, n. <கலங்கு- + ஆ neg. + பெருமை +. Vaikuṇṭha, Viṣṇu's Heaven; வைகுந்தம். கலங்காப் பெருநகரத்துக்குப் போலியாயிருக்கும் (ஈடு, 10, 2, 1).

கலசபூஜை kalaca-pūjai, n. <kalaśa +. Invoking the presence of God in a pot of water and worshipping Him; நீர்நிரம்பிய கலசத்தில் தேவதையை ஆவாகித்துச் செய்யும் பூஜை. Colloq.

கலசம் kalacam, n. <kalaśa. 1. Pot of water consecrated during the worship of a deity; குறித்த தேவதையை ஆவாகனஞ் செய்தற்காக வைக்கும் பாத்திரம். Colloq. 2. Milk; பால். (நாநார்த்த.)

கலசயோனி kalaca-yōṉi, n. <kalaśa-yōni. Drōṇācārya, as born out of a pitcher; துரோணாசாரியர். கங்கைமகனுங் கலசயோனியுமே கைகுவித்தார் (பாரதவெண். 163).

கலசன் kalacaṉ, n. perh. கலசம். Cowherd; இடையன். (யாழ். அக.)

கலடு kalaṭu, n. cf. கரடு. Stony ground; கற்பாங்கான நிலம். (யாழ். அக.)

கலத்தல் kalattal, n. <கல-. Inarticulate sound; எழுத்திலா வோசை. (யாழ். அக.)

கலத்திலிடு-தல் kalattil-iṭu-, v. tr. <கலம் +. To serve food; பரிமாறுதல். (J. N.)

கலத்திற்பிரிவு kalattiṟ-pirivu, n. <id.+. Voyage in a ship, dist. fr. kāliṟ-pirivu; கடல் கடந்து செல்லும் பிரிவு. (தொல். பொ. 11, உரை.)

கலதம் kalatam, n. <kalata. Bald head; வழுக்கைத்தலை. (சங். அக.)

கலதை kalatai, n. cf. கலதி. The Goddess of Misfortune; மூதேவி. (யாழ். அக.)

கலந்தருநன் kalan-tarunaṉ, n. <கலம் + தா-. 1. Goldsmith, jewel-maker; மணித் தட்டான். (சூடா.) 2. Potter; குயவன். (யாழ். அக.)

கலப்பரப்புநெல் kala-p-parappu-nel, n. <id.+பரப்பு-+. Paddy spread under a kalacam, in religious rites; கலசத்தின்கீழ் இடும் நெல். Tinn.

கலப்புக்கதிர் kalappu-k-katir, n. <கலப்பு +. The stage when ears of corn appear here and there in a field; கதிர் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகக் காணும் பருவம். Tj.

கலப்புறம் kalappuṟam, n. Chemist's stone-mortar; கலுவம். கலப்புறத்திற் றேய்த்து (பரராச. i, 235).

கலப்புறுமொழி kalappuṟu-moḻi, n. <கலப்பு+உறு-+. (Gram.) Words which occur in both genders, uyartiṇai and akṟiṇai; இருதிணையிலும் வருஞ் சொல். (பேரகத். 139.)

கலபி kalapi, n. <கலாபம். cf. கலாபி. Peacock; மயில். செழுங்கலபி யாலித்து (கந்தரலங். 97).

கலம் kalam, n. cf. கலன். Encumbrance; வில்லங்கம். நிலத்துக்கு எப்பேர்ப்பட்ட கலமும் இறையுமில்லை (S. I. I. vii, 278).

கலம்பம் kalampam, n. <kalamba. Common Cadamba tree; கடப்பமரம். (சங். அக.)

கலமம் kalamam, n. <kalama. A kind of paddy; நெல்வகை. (சங். அக.)

கலவம்[1] kalavam, n. <கலம். Boat; தோணி. கலவஞ்சேர் கழிக்கானல் (தேவா. 532, 4).

கலவம்[2] kalavam, n. perh. கலாபம். Peacock; மயில். கலவம் புகலுங் கான்கெழு சோலை (பெருங். மகத. 14, 17).

கலவம்[3] kalavam, n. cf. கலுவம். Chemist's mortar; குழியம்மி. (நாமதீப.)

கலவரம் kalavaram, n. [T. kalavaramu, K. kaḷavaḷa.] Tumult, confusion; சந்தடி. (யாழ். அக.)

கலவாய் kalavāy, n. cf. கலவாசு. A kind of crackers; வெடிவகை. (சங். அக.)

கலவிகரணன் kala-vikaraṇaṉ, n. <khala +. God Vairava; வைரவமூர்த்தி. (காஞ்சிப். வயிரவீசப். 26.)

கலவிருக்கை kalavirukkai, n. prob. கலவு +. Sitting in state, as in an audience hall; ஓலக்கமிருக்கை. (சம். அக. Ms.)

கலவைச்சாந்து kalavai-c-cāntu, n. <கலவை+. Unguent of sandal paste with other aromatic ingredients; வாசனைச்சந்தனம். Loc.

கலவோடு kala-v-ōṭu, n. <கலம்+. Potsherd; மண்பாண்டச் சல்லி. (யாழ். அக.)

கலன்[1] kalaṉ, n. (அக. நி.) 1. Jewel; பூண். 2. Boat; நாவாய். 3. Lute; யாழ்.

கலன்[2] kalaṉ, n. <khala. (நாநார்த்த.) 1. Tale-bearer; கோட்சொல்லி. 2. Wicked person; துஷ்டன்.

கலனம் kalaṉam, n. <skhalana. Profuse discharge of blood; பெரும்பாடு. (யாழ். அக.)

கலனிலி kalaṉ-ili, n. <கலன்+இல் neg. Widow; விதவை. (நாமதீப.)

கலாங்கிசம் kalāṅkicam, n. <kalā+aṃśa. (Astrol.) Dividing a zodiacal sign into 16 parts; இராசியைப் பதினாறுகூறிடுகை. (சோதிடகிரக. 123.)

கலாசி kalāci, n. <kalāci. Forearm; முன்கை. (யாழ். அக.)

கலாதன் kalātaṉ, n. <kalāda. Goldsmith; தட்டான். (யாழ். அக.)

கலாப்பு kalāppu, n. An ear-ornament worn by Pariahs; பறையர் காதணிவகை. (E. T. vi, 97.)

கலாபம் kalāpam, n. <kalāpa. (நாநார்த்த.) 1. Collection; cluster; தொகுதி. 2. Quiver; அம்புக்கூடு.

கலாபினை kalāpiṉai, n. <கலாபனை. Disturbance; கலகம். (யாழ். அக.)

கலாம் kalām, n. <kalaha. Petulance, bouderie; ஊடல். (யாழ். அக.)

கலாயம் kalāyam, n. cf. kālašēya. Buttermilk; மோர். (நாமதீப.)

கலாலாபம் kalālāpam, n. <kalālāpa. Bee; வண்டு. அரியமாமலர் விரியத்தேனுகர்ந் தார்த்திடுங் கலாலாபம் (அலங்காரச்சிந்து, 10).

கலாவியூகம் kalā-viyūkam, n. <kāla+. A category of things, one of nava-viyūkam, q. v.; நவவியூகத்தொன்று. (சௌந்த. 1, உரை.)

கலிக்கோடை kali-k-kōṭai, n. <கலி+. Sultriness; வெப்பம். கன்றுபிணி நெருப்பவியுங் கலிக்கோடை தீரும் (தஞ். சர. ii, 94).

கலிகம் kalikam, n. Indian mesquit; வன்னி மரம். (சித். அக.)

கலிகாரம் kalikāram, n. perh. kalhāra. cf. கலிகை. Tuscan jasmine; இருவாட்சி. (சங். அக.)

கலிகை kalikai, n. cf. கலியுஞ்சை. Black sirissa; உசில். (சங். அக.)

கலிங்கம் kaliṅkam, n. prob. kaliṅga. 1. Horse; குதிரை. (யாழ். அக.) 2. Silk cloth; பட்டாடை. மணிமுடி கலிங்கமாலை (மேருமந். 123).

கலிங்கி kaliṅki, n. Shingle tree; மலைக் கொன்றை. (L.)

கலித்தம்[1] kalittam, n. <கலி-. (யாழ். அக.) 1. Uproar, tumult; ஆரவாரம். 2. Grand appearance; பொலிவு.

கலித்தம்[2] kalittam, n. <skhalita. (யாழ். அக.) 1. Vomiting, emitting; கக்குகை. 2. Oozing; பொசிகை. 3. Bursting; வெடிக்கை.

கலித்துரிஞ்சில் kali-t-turiñcil, n. <கலி +. cf. கலியுஞ்சை. Fragrant sirissa; கருவாகை. (L.)

கலிதம் kalitam, n. <kalita. Fitting; பொருத்தம். (யாழ். அக.)

கலிமா kalimā, n. <Arab. kalimā. Muham. 1. Prayer; விண்ணப்பம். 2. The Muslim confession of faith, beginning with lāyilāh illallāhu; இஸ்லாம் மதத்தைச் சேரும் போது 'அல்லாவைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை; முகம்மது அவருடைய திருத்தூதர்' என்று பொருள் படச் சொல்லும் அபிவசனம்.

கலிமிக்காவிமரம் kalimi-k-kāvi-maram, n. Mizzen-top-mast; கலிமிமரத்தின் அடிக்கட்டைக்கு மேலுள்ள பாகம். (M. Navi. 81.)

கலிமிசவர்மரம் kalimi-cavar-maram, n. Mizzen-top-gallant mast; கலிமிமரத்தின் பகுதியான காவிமரத்துக்கு அடுத்து மேலுள்ள பாகம். (M. Navi. 81.)

கலிமிடவர்பருவான் kalimi-ṭavar-paru-vāṉ, n. Mizzen-royal yard; கலிமிடவர் மரத்தின் குறுக்கே போடப்பட்டிருக்கும் பருவான். (M. Navi. 82.)

கலிமிடவர்மரம் kalimi-ṭavar-maram, n. Mizzen-royal mast; கலிமிமரத்தின் உச்சிப்பாகம். (M. Navi. 81.)

கலிமிமரம் kalimi-maram, n. Mizzen-mast; கப்பலின் பின்னணியத்தில் இருக்கும் பாய் மரம். (M. Navi. 80.)

கலிமோகனம் kali-mōkaṉam, n. prob. kali+mōhana. Indian fig; அத்தி. (சங். அக.)

கலியகம் kaliyakam, n. cf. கலிங்கம். Seeds of conessi bark; வெட்பாலையரிசி. (சங். அக.)

கலியுஞ்சை kaliyuñcai, n. cf. கலித்துரிஞ்சில். See கலித்துரிஞ்சில். (L.)

கலியெழுத்து kali-y-eḻuttu, n. <கலி+. A secret code; சங்கேதவெழுத்துவகை. (யாப். 536.)

கலினம் kaliṉam, n. (சங். அக.) 1. Kaṟpari-pāṣāṇam, a mineral poison; கற்பரிபாஷாணம். 2. Palas tree; வன்னிமரம்.

கலினை kaliṉai, n. cf. கலினி. Widowhood; கைம்மை. (யாழ். அக.)

கலுக்குப்பிலுக்கு kalukku-p-pilukku, n. Redupl. of பிலுக்கு. Ostentation; ஆடம்பரம். (யாழ். அக.)

கலுக்கெனல் kalukkeṉal, n. Onom. expr. of loud, sharp sound, as when laughing; சிரிப்பில் உண்டாம் பேரொலிக் குறிப்பு.

கலுகுலுத்தல் kalukuluttal, n. Confused noise due to various low sounds; பல சிற்றொலியி லுண்டான தொனி. (யாழ். அக.)

கலும்பு kalumpu, *n.* cf. களிம்பு. Ointment; களிம்பு. *Loc.*

கலுளி kaluḷi, *n.* Wild buffalo; காட்டெருமை. (சங். அக.)

கலை[1] kalai, *n.* <*mēkhalā.* River portia tree; காஞ்சிமரம். (யாழ். அக.)

கலை[2] kalai, *n.* <*kalā.* 1. A minute division $=\frac{1}{60}$ of a degree; பாகையின் அறுபதிலொன்று. (M. Navi. 56.) 2. Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23.)

கலை[3]-தல் kalai-, *4 v. intr.* To be startled; to shy; மிரளுதல். *Tinn.*

கலைப்பாகி kalai-p-pāki, *n.* <கலை+ Sarasvatī, the Goddess of Learning; சரசுவதி. வெய்ய கலைப்பாகி கொண்டு (திவ். பெரியாழ். 1, 3, 9).

கலையொடுமலைவு kalaiyoṭu-malaivu, *n.* <id.+. (Pros.) A defect in poetry; செய்யுட் குற்றங்களு ளொன்று. (யாப். வி. 525.)

கவ்வம் kavvam, *n.* A mark of cattle; மாட்டுச்சுழிவகை. (பெரிய. மாட்.)

கவசம் kavacam, *n.* cf. *kavasa.* Fever plant; பற்படகம். (நாமதீப.)

கவட்டன் kavaṭṭaṉ, *n.* <கவடு. Deceitful person; வஞ்சகன். உளமழிக்குங் கவட்டர்க ளிணக்கந் தவிர்த்து (திருப்பு. 238).

கவட்டு-தல் kavaṭṭu-, *5 v. tr.* To bend; வளைத்தல். (யாழ். அக.)

கவடாவீடு kavaṭāvīṭu, *n.* Granary; களஞ்சியம். (J. N.)

கவடி kavaṭi, *n.* (சங். அக.) 1. Tin; தகரம். 2. Alum; படிக்காரம்.

கவடு kavaṭu, *n.* Section, ramification; உட்பிரிவு. கார்ப்பண்யத்தின் கவடுகளெல்லாம் (ரஹஸ்ய. 504).

கவண்டை kavaṇṭai, *n.* cf. கவிணை. Sling; கவண். (கலித். பக். 242, கீழ்க்குறிப்பு.)

கவணச்சீலை kavaṇa-c-cīlai, *n.* <கவணம் +. Corrosive plaster; காரச்சீலை. (பதார்த. i, 231.)

கவணி kavaṇi, *n.* Lace work; சரிகை வேலை. *Pond.*

கவர் kavar, *n.* <கவர்-. Opening in a dam to let water out; அணையில் நீர்செல்லுதற்கு விடும் வழி. *Loc.*

கவர்க்கட்டை kavar-k-kaṭṭai, *n.* <கவர்+. Stocks; பட்டிமாட்டுக்கிடுங் கட்டை. *Pond.*

கவர்க்கம் ka-varkkam, *n.* <க+. (Gram.) Gutturals, in Sanskrit; தொண்டையி லிருந்து உச்சரிக்கப்படுவனவான க ஖ ஗ ஘ ங என்ற வடமொழி எழுத்துக்கள்.

கவர்வு kavarvu, *n.* <கவர்-. Harmlessness; non-violence; அஹிம்சை. (சம். அக. Ms.)

கவரிபந்தம் kavari-pantam, *n.* <கவரி+. (Jaina.) Bunch of hair; தலைமயிர்க் கற்றை. நீலத் தின் கதிரையெல்லாங் கறந்தொரு கற்றையாக்கி வைத்ததாங் கவரிபந்தம் (மேருமந். 769).

கவருகோல் kavaru-kōl, *n.* <கவர்-+. A potter's instrument; குயவ ராயுதங்களு ளொன்று. *Madr.*

கவலை kavalai, *n.* A disease; நோய்வகை. (அக. நி.)

கவளம்[1] kavaḷam, *n.* prob. *kapōla.* (சம். அக. Ms.) 1. Cheek; கபோலம். 2. Must of an elephant; யானைமதம். (திவ். பெரியதி. 4, 8, 1, வ்யா.)

கவளம்[2] kavaḷam, *n.* cf. கவளி. Bundle of betel-leaves; வெற்றிலைக்கட்டு. (யாழ். அக.)

கவளிகை kavaḷikai, *n.* <*kavalikā.* See கவளம்[2]. (யாழ். அக.)

கவாட்சி kavāṭci, *n.* Colocynth; பேய்க் கொம்மட்டி. (சங். அக.)

கவாடக்காரன் kavāṭa-k-kāraṉ, *n.* <T. *kabādamu*+. Grass-cutter; புல்வெட்டுவோன். (யாழ். அக.)

கவாடசூரணம் kavāṭa-cūraṇam, *n.* prob. *kavāṭa*+. cf. கவாடகுளிகை. A medicinal powder or mixture in which opium is an ingredient; அபினிக்கலவைச் சூரணம். (சங். அக.)

கவாடம் kavāṭam, *n.* Conessi bark; வெட்பாலை. (சங். அக.)

கவாம்போதி kavāmpōti, *n.* (Mus.) One of the 72 primary *rāgās;* எழுபத்திரண்டு மேள கர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

கவாய்[1] kavāy, *n.* <Hind. *gavaiya.* Musician; பாடகன். *Mod.*

கவாய்[2] kavāy, *n.* Tatters; கந்தை. (யாழ். அக.)

கவாரம் kavāram, *n.* <*kavāra.* Lotus; தாமரை. (சங். அக.)

கவிகச்சு kavikaccu, *n.* <*kapikacchu.* Cowhage; பூனைக்காலி. (சங். அக.)

கவிகற்றோன் kavi-kaṟṟōṉ, *n.* <கவி+ கல்-. Panegyrist, encomiast; மங்கலப்பாடகன். (யாழ். அக.)

கவித்தனம் kavi-t-taṉam, *n.* <கவி+. Fickleness; சஞ்சலம். (சம். அக. Ms.)

கவிதாசன்னதம் kavitā-caṉṉatam, *n.* <*kavitā*+. Poetic fervour or afflatus; poetic frenzy; கவித்துவத்தில் முனைந்து நிற்கும் நிலை. *Mod.*

கவிந்தி kavinti, *n.* Cubeb; வால்மிளகு. (சங். அக.)

கவிளம் kaviḷam, *n.* Buttermilk; மோர். (சங். அக.)

கவினம் kaviṉam, *n.* <*kaviya*. cf. கவினம். Bit; கடிவாளம். (நாமதீப.)

கவீதனம் kavītaṉam, *n.* Siris; காட்டுவாகை. (சங். அக.)

கவுசி kavuci, *n.* cf. கவுதி. Indian laburnum; கொன்றை. (சங். அக.)

கவுடு kavuṭu, *n.* Sacred eleocarpus bead enclosed in gold and worn round the neck; கழுத்திலணிவதும் பொற்றுவளையில் அமைந்ததுமான உருத்திராக்கமணி. *Loc.*

கவுத்துவம் kavuttuvam, *n.* Guise; வேஷம். பிள்ளையார் கவுத்துவங்கொண்டாளாட (விறலிவிடு. 411).

கவுதி kavuti, *n.* cf. கவுசி. Indian laburnum; கொன்றை. (சங். அக.)

கவுரகாசு kavura-kācu, *n.* <*gaura*+. Conch bead; அக்குமணி. (சங். அக.)

கவுல் kavul, *n.* Deceit, fraud; வஞ்சனை. *Colloq.*

கவுளகன் kavuḷakaṉ, *n.* One who holds that the *pirāṇaṉ* is the *Ātman*; பிராணனே ஆன்மா வென்போன். (சங். அக.)

கவுளி kavuḷi, *n.* cf. கௌளிபத்திரம். A kind of cocoa-palm; தெங்குவகை. (சங். அக.)

கவுனன் kavuṉaṉ, *n.* *Mirutapāṣāṇam*, a kind of mineral poison; மிருதபாஷாணம். (சங். அக.)

கவுனொட்டடை kavuṉoṭṭaṭai, *n.* A kind of *oṭṭaṭai* paddy; ஒட்டடைநெல்வகை. *Loc.*

கவேது kavētu, *n.* cf. கவேதுகை. Wild species of wheat; காட்டுக்கோதுமை. (சங். அக.)

கவேதுகை kavētukai, *n.* See கவேது. (சங். அக.)

கவேலம் kavēlam, *n.* prob. *kavēla*. Indian water-lily; குவளை. (சங். அக.)

கவை kavai, *n.* 1. Need, necessity; தேவை. *Pond.* 2. Activity; தொழில். (சம். அக. Ms.)

கவையேணி kavai-y-ēṇi, *n.* <கவை+. Forked ladder; தலையில் பிணிக்கப்பட்டுக் கவராக வுள்ள இரட்டையேணி. *Loc.*

கழங்கு kaḻaṅku, *n.* (அக. நி.) 1. *Vēlaṉ-āṭal*, a frenzied dance; வேலனாடல். 2. Semen; இந்திரியம்.

கழஞ்சு kaḻañcu, *n.* A little; small quantity; சிறிது. இந்தக் கழஞ்சு மண்ணு மழிந்தால் பின்பு ஸ்ருஷ்டிக்கை அரிதாய் (திவ். திருக்குறுந். 4, வ்யா. பக். 16).

கழல்வளை kaḻal-vaḷai, *n.* <கழல்+. A variety of bangles; வளைவகை. என்னுடைய கழல் வளையைத் தாமும் கழல்வளையே யாக்கினரே (திவ். நாய்ச். 11, 2).

கழலிச்சிட்டு kaḻali-c-ciṭṭu, *n.* prob. கழல் +. cf. கள்ளிச்சிட்டு. A kind of *ciṭṭu* bird; சிட்டுக்குருவிவகை. (யாழ். அக.)

கழற்றுரை kaḻaṟṟurai, *n.* <கழறு-+உரை. Charge; rebuke; உறுதிச்சொல். (W.)

கழனிக்குளம் kaḻaṉi-k-kuḷam, *n.* <கழனி +. Tank lying amidst cultivable lands; நன்செய்நடுவிலுள்ள ஏரி. (S. I. I. ii, 43.)

கழனிவாரியப்பெருமக்கள் kaḻaṉi-vāriya-p-perumakkaḷ, *n.* <id.+வாரியம்+. Village assembly that looks after cultivation; விவசாயத்தைக் கவனிக்கும் ஊர்ச்சபையார். (S. I. I. iii, 231.)

கழாய் kaḻāy, *n.* cf. கழாய்வனம். A species of amaranth; சிறுகீரை. (சங். அக.)

கழாயம் kaḻāyam, *n.* See கழாய். (சங். அக.)

கழாறம் kaḻāṟam, *n.* cf. கழாய். Areca-palm; கமுகு. (சங். அக.)

கழி[1] kaḻi, *n.* Coir, rope; கயிறு. கழிவிடும் பரிபிளந்து (தக்கயாகப். 132).

கழி[2]**-தல்** kaḻi-, *4 v. tr.* To be able; இயலுதல். எனக்கு இது கழியாது. *Loc.*

கழி[3]**-த்தல்** kaḻi-, *11 v. intr.* 1. To perform funeral ceremonies; கருமாதிசெய்தல். *C.N.* 2. To keep aloof; விலக்கிக்கொள்ளுதல். அவன் தன்னைக் கழித்துக் கொண்டான். *Loc.*

கழிக்கோல் kaḻi-k-kōl, *n.* <கழி+. Bamboo; மூங்கில். *Nāñ.*

கழிகட்டை kaḻi-kaṭṭai, *n.* <கழி-+. Useless person or thing; கழிசடை. *Loc.*

கழிகம் kaḻikam, *n.* Climbing staff plant; வாலுளுவை. (யாழ். அக.)

கழித்துக்கட்டு-தல் kaḻittu-k-kaṭṭu-, v. tr. <கழி-+. To give away to others what is not useful to oneself; தனக்கு உபயோகப்படாததைப் பிறனிடஞ் சேர்த்தல். இதை அவனிடம் கழித்துக்கட்ட வேண்டியதுதான்.

கழியல் kaḻiyal, n. <கழி. 1. Cane, stick; கழி. Tinn. 2. See கடைமுளை. Nāñ.

கழியல்மாறு-தல் kaḻiyal-māṟu-, v. intr. <கழியல்+. To be at loggerhead; பிணங்குதல். Nāñ.

கழியுடல் kaḻi-y-uṭal, n. <கழி-+. Carcass; corpse; பிணம். Pond.

கழிவட்டம் kaḻi-vaṭṭam, n. <id.+. Refuse; riff-raff, dregs of society; கடைப்பட்டவன்-வள்-து. Loc.

கழிவட்டை kaḻi-vaṭṭai, n. <id.+. See கழிவட்டம். Colloq.

கழிவாய்நஞ்சன் kaḻi-vāy-nañcaṉ, n. <கழி+வாய்+. A kind of snake; பாம்புவகை. (யாழ். அக.)

கழிவொற்றி kaḻivoṟṟi, n. <கழிவு+. Usufructuary mortgage which becomes automatically discharged by enjoyment for a fixed period in lieu of payment of principal and interest; வட்டிக்கும் முதலுக்குமாக ஒற்றிவைக்கப்பட்ட நிலத்தைக் குறித்தகாலத்துக்கு அனுபவித்துக்கொண்டு திருப்பிக் கொடுப்பதான அடைமானம். Tranquebar.

கழுக்கோல் kaḻu-k-kōl, n. See கழிக்கோல். Nāñ.

கழுகரிப்பரி kaḻukari-p-pari, n. <கழுகு+அரி+. Winged horse; hippogriff; இறக்கையுள்ள குதிரை. Pond.

கழுத்தகமுடையான் kaḻuttakam-uṭaiyāṉ, n. <கழுத்து+அகம்+. Husband; கணவன். Loc.

கழுத்தாரம் kaḻuttāram, n. <id.+. Dewlap of cattle; அலைதாடி. (யாழ். அக.)

கழுத்துப்பொருத்தம் kaḻuttu-p-poruttam, n. <id.+. Maṅkaliya-p-poruttam, an agreement between the horoscopes of the bride and the bridegroom; மங்கலியப்பொருத்தம். (W.)

கழுத்துமுறி-த்தல் kaḻuttu-muṟi-, v. intr. <id.+. (யாழ். அக.) 1. To obtain by force, as by ruining a person; ஒருவனை வருத்திப் பொருள்முதலியன பெறுதல். 2. To importune; தொந்தரவு செய்து கேட்டல்.

கழுதைக்கூத்து kaḻutai-k-kūttu, n. <கழுதை+. Ridiculous behaviour; பரிகசிக்கத்தக்க செய்கை. Loc.

கழுதைவிடை kaḻutaiviṭai, n. prob. id.+. Bloody drop ordure tree, m. tr., Stercula guttata; மரவகை. (Nels.)

கழுந்தி kaḻunti, n. (அக. நி.) 1. Pearl; முத்து. 2. Sugarcane; கரும்பு.

கழுந்துலக்கை kaḻuntulakkai, n. <கழுந்து+. Pestle without ferrule, used in husking paddy, as dist. fr. tiṭṭulakkai, q.v.; நெல்குற்றுவதற்கு உதவும் பூணில்லாத உலக்கை. Tinn.

கழுப்பு kaḻuppu, n. cf. கழப்பு-. Delay; தாமதம். (சம். அக. Ms.)

கழுமலை kaḻu-malai, n. <கழு+. Mound of carcasses; பிணக்குன்று. கண்டவிடமெல்லாம் கழுமலை யாக்குவே னென்றுரிறே (திவ். பெரியாழ். 4, 3, 7, வ்யா. பக். 941).

கழுவஞ்சம்பா kaḻuvañ-campā, n. <கழுவு-+. A kind of paddy, maturing in six months; ஆறு மாதங்களில் விளையும் நெல்வகை. (விவசா. மூன்று. 2.)

கழுவெண்ணெயுருக்கி kaḻu-veṇṇey-urukki, n. <கழு+வெண்ணெய்+. (யாழ். அக.) 1. One who persists pertinaciously in his work; பிடித்தபிடி விடாது சோலிபண்ணுகிறவ-ன்-ள். 2. Cruel person; கொடியவ-ன்-ள்.

கள் kaḷ, n. (அக. நி.) 1. Region of agricultural tracts; மருதநிலச்சார்பு. 2. Tank; பொய்கை.

கள்வம் kaḷvam, n. <கள்-. That which is charming, attractive; கவர்ச்சியுள்ளது. கள்வப் பணிமொழி நினைதொறு மாவிவேமால் (ஈடு, 10, 3, 4, ஜீ. பக். 93).

கள்வி kaḷvi, n. Fem. of கள்வன். 1. Woman thief; திருடி. 2. Cunning woman; வஞ்சகி. 3. One who is able to conceal her mind; மனமடக்கமுள்ளவள். எனகள்விதான் பட்ட வஞ்சனையே (திவ். திருவாய். 2, 4, 7).

கள்ளஞானி kaḷḷa-ñāṉi, n. <கள்ளம்+. Hypocrite; கபடஞானி. Pond.

கள்ளச்சோதிப்பு kaḷḷa-c-cōtippu, n. <id.+. See கள்ளவணி. Pond.

கள்ளத்திருக்கை kaḷḷa-t-tirukkai, n. <id. +. A kind of fish; மீன்வகை. கள்ளத்திருக்கை மீன் சிவந்த திருக்கை (பருளை. பள்ளு. 16).

கள்ளத்திறவுகோல் kaḷḷa-t-tiṟavukōl, *n.* <id.+. Picklock; திருட்டுச்சாவி. (W.)

கள்ளத்தீன் kaḷḷa-t-tīṉ, *n.* <id.+. Comestibles other than regular food eaten secretly; இடையிடையே திருட்டுத்தனமாக உண்ணுந் தின்பண்டம். (W.)

கள்ளப்படி kaḷḷa-p-paṭi, *n.* <id.+. [M. *kaḷḷappaṭi.*] False measure; முத்திரையில்லாத அளவுப்படி. *Loc.*

கள்ளப்பருந்து kaḷḷa-p-paruntu, *n.* <id.+. Common kite; பருந்துவகை. *Tinn.*

கள்ளப்பாட்டை kaḷḷa-p-pāṭṭai, *n.* <id.+. Jungle track known only to thieves; கள்ளருக்குத் தெரிந்த காட்டுவழி. *Loc.*

கள்ளப்பெண்சாதி kaḷḷa-p-peṇcāti, *n.* <id.+. Concubine; வைப்பாட்டி. (W.)

கள்ளமயிர்த்தொப்பி kaḷḷa-mayir-t-toppi, *n.* <id.+மயிர்+. Wig; பொய்ம்மயிர்முடி. (W.)

கள்ளமாப்பிள்ளை kaḷḷa-māppiḷḷai, *n.* <id.+. Paramour; சோரநாயகன். *Loc.*

கள்ளயுத்தம் kaḷḷa-yuttam, *n.* <id.+. The art of using a quarterstaff, fencing; சிலம்பப் போர். *Pond.*

கள்ளவணி kaḷḷa-v-aṇi, *n.* <id.+. False dress; mask; disguise; பிறர் அறியாதவண்ணம் கொள்ளும் வேஷம். *Pond.*

கள்ளவழி kaḷḷa-vaḻi, *n.* <id.+. Sally-port; secret passage; இரகசியமாய்ச் செல்லுதற்குரிய வழி. (*கட்டடநாமா.* 8.)

கள்ளவாளி kaḷḷa-v-āḷi, *n.* <id.+. Thief; திருடன். *Tinn.*

கள்ளவிழி kaḷḷa-viḻi, *n.* <id.+. Sly, furtive look; வஞ்சகப்பார்வை. *கள்ளவிழி விழிப்பர்* (*தேவா.* 55, 5).

கள்ளன் kaḷḷaṉ, *n.* <*கள்ளம்.* 1. False coin; கள்ளநாணயம். (*பணவிடு.* 139.) 2. Covering of the stone in jack fruits; பலாக்கொட்டையின்மேலுள்ள சவ்வு.

கள்ளாடு-தல் kaḷḷāṭu-, *v. intr.* <id.+. To deceive; வஞ்சித்தல். *கள்ளாடு மைம்பொறிக ளடக்கல்* (*குற்றா. தல. வடவருவி.* 50).

கள்ளிச்சிட்டு kaḷḷi-c-ciṭṭu, *n.* <*கள்ளி*+. cf. கள்ளிக்குருவி. A bird; பறவைவகை. (*யாழ். அக.*)

கள்ளுணி kaḷ-ḷ-uṇi, *n.* <*கள்*+. Drunkard; குடிகாரன். (W.)

கள்ளுத்தொந்தி kaḷḷu-t-tonti, *n.* <id.+. Corpulence due to heavy drinking; கட்குடியாற் பருத்த உடல். *Loc.*

கள்ளூண் kaḷ-ḷ-ūṇ, *n.* <id.+. Beetle, bee; வண்டு. (W.)

களகண்டமாலை kaḷa-kaṇṭamālai, *n.* <*களம்*+. A kind of scrofula; கண்டமாலை வகை. (*பரராசசே.* i, 254.)

களகளாவெனல் kaḷakaḷā-v-eṉal, *n.* Onom. expr. of gurgling, as of a person drowning, or of a person drinking water; குமிழியிடும் ஒலிக்குறிப்பு. *திருக்கை முழுத்தும்படியான ஆபத்தாய் களகளா சப்தம் தோன்ற க்லேசிக்கிறவளவிலே* (*திவ். பெரியாழ்.* 2, 1, 9, *வ்யா. பக்.* 240).

களச்செலவு kaḷa-c-celavu, *n.* <*களம்*+. Payment in grain, given on the threshing-floor to village watchmen and other servants; நெற்களத்தில் தலையாரி முதலிய கிராமஊழியக்காரர்க்குக் கொடுக்குந் தானியம். *Colloq.*

களஞ்சியப்பாடுவாசி kaḷañciya-p-pāṭu-vāci, *n.* <*களஞ்சியம்*+. Loss or wastage in storing grain in a granary; களஞ்சியத்திற் கட்டிய நெல்லின் அளவிலுண்டாங் குறைவு. (P. T. L.)

களத்திரம் kaḷattiram, *n.* <*kalatra.* (*நாநார்த்த.*) 1. Hip; அரைப்புறம். 2. Citadel, stronghold; அரணிடம்.

களத்துவிலை kaḷattu-vilai, *n.* <id.+. Price of fresh paddy sold at the threshing floor; களத்திற் கிடக்கும் புது நெல்லின் விலை. *Loc.*

களத்தொனி kaḷa-t-toṉi, *n.* <*kala-dhavani.* (*நாநார்த்த.*) 1. Indian cuckoo; குயில். 2. Dove; புறா. 3. Peacock; மயில்.

களதௌதம் kaḷatautam, *n.* <*kaladhauta.* (*நாநார்த்த.*) 1. Gold; பொன். 2. Dulcet sound; இனிய மெல்லோசை.

களப்பன்னை kaḷa-p-paṉṉai, *n.* prob. *களம்*+. A shrub; செடிவகை. (W.)

களப்பு kaḷappu, *n.* prob. *களை*-. Levelling a field for cultivation after removing the grass; பயிரிடுவதற்காகப் புல்வெட்டி நிலத்தைச் சீர்ப்படுத்துகை. (W.G.)

களபம் kaḷapam, *n.* Glass; கண்ணாடி. (*யாழ். அக.*)

களம்[1] kaḷam, *n.* Shed; கொட்டகை. (P. T. L.)

களம்[2] kaḷam, *n.* Tuskless elephant; கொம்பில்லா யானை. (*நாநார்த்த.*)

களம்விடு-தல் kaḷam-viṭu-, *v. intr.* <களம் +. To sell in one lot the grain scattered on the threshing-floor; நெல்லடித்த களத்திலுள்ள சிந்து மணி சிதறுமணிகளைக் குத்தகை விடுதல். *Loc.*

களமெழுத்து kaḷam-eḻuttu, *n.* <id.+. Drawing the image of the Goddess and singing Her praises, in Bhagavatī temples; பகவதியம் மன் கோயிலில் அம்மன் உருவம் வரைந்து துதிக்கை. *Nāñ.*

களர்ப்பாழ் kaḷar-p-pāḻ, *n.* <களர் +. Brackish waste; உப்புப்படிந்த பாழ்நிலம். *முது நிலத்தரிசான களர்ப்பாழாய்* (S. I. I. viii, 109).

களர்மேடு kaḷar-mēṭu, *n.* <id.+. High land unfit for cultivation; சாகுபடிக்கு உதவாத மேட்டுநிலம். *Loc.*

களரி kaḷari, *n.* cf. *gala.* Throat; மிடறு. (*யாழ். அக.*)

களவடி kaḷa-v-aṭi, *n.* <களம் +. Sweepings of grain of a threshing-floor; களத்திற் சிதறிய தானியம். *Loc.*

களவாரம் kaḷa-vāram, *n.* <id.+. Grain given at the threshing-floor to the labourers; நெற்களத்தில் வேலைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்குஞ் சுதந்திரம். (W.)

களவாளன் kaḷa-v-āḷaṉ, *n.* <களவு + ஆள்-. Thief; களவாளி. *களவாளனுவதூஉங் காண்டும்* (*நீலகேசி*, 338, *உரை*, *மேற்.*).

களவுகொள்(ளு)-தல் kaḷavu-koḷ-, *v. intr.* <id+. To steal; திருடுதல். *களவு கொண்டாபரணம் பூண்டாற்போலே* (*ரஹஸ்ய.* 13, 48).

களவுபூசல் kaḷavu-pūcal, *n.* <id.+. Irregular fight; guerilla warfare; நேர் முறையின்றி நடத்தும் போர். *களவுபூசல் செய்வார்க்கு ஒதுங்க நிழலான மையலை* (*ஈடு*, 10, 6, 8, *பக்.* 205).

களவேற்று-தல் kaḷavēṟṟu-, *v. tr.* <id. +. To charge with theft; திருட்டுக் குற்றஞ் சாட்டுதல். *என்பிள்ளையைக் களவேற்றுதே* (*திவ். பெரியாழ்.* 2, 1, 5, *வ்யா. பக்.* 225).

களாநிதி kaḷā-niti, *n.* (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். (*பரத. ராக.* 55.)

களி¹ kaḷi, *n.* <களி-. Cruelty; குரூரம். (*யாழ். அக.*)

களி²-த்தல் kaḷi-, 4 *v. tr.* To enjoy; அனுபவித்தல். *பொற்கொடிமாதனைக் களிப்பதினும்* (*பாரதி. பாஞ்சாலி.* 34).

களிநெஞ்சன் kaḷi-neñcaṉ, *n.* <களி +. (*யாழ். அக.*) 1. Proud man; செருக்கன். 2. Cruel man; கொடியன்.

களிநோய் kaḷi-nōy, *n.* <id.+. Disease due to excessive drinking; கட்குடியாலுண்டாகும் நோய். *கட்கொண்டாங்குக் களிநோய் கனற்ற* (*பெருங். உஞ்சைக்.* 35, 51).

களிங்கம் kaḷiṅkam, *n.* prob. *kaliṅga.* (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். (*பரத. ராக.* 533.)

களிப்புச்சுண்ணாம்பு kaḷippu-c-cuṇṇāmpu, *n.* <களிப்பு+. Lime mortar, ground and left for sometime before using; புளித்த சுண்ணாம்பு.

களிமண்சுண்ணாம்பு kaḷimaṇ-cuṇṇāmpu, *n.* <களிமண் +. A kind of mortar mixed with clay; களிமண் கலந்த சுண்ணாம்புவகை. (*கட்டட. சாத்.*)

களியடைக்காய் kaḷi-y-aṭaikkāy, *n.* <களி +. Arecanut boiled and dried, for chewing; களிப்பாக்கு. *Loc.*

களியலடி kaḷiyal-aṭi, *n.* <கழியல் +. A kind of *kummi* dance; கும்மியாட்டம். *Nāñ.*

களிவாய்நிலம் kaḷi-vāy-nilam, *n.* <களி +. Clayey soil; களிமண்பூமி. *Loc.*

களிற்றுயிர் kaḷiṟṟuyir, *n.* <களிறு + உயிர். See களிற்றுயிர்த்தூம்பு. *களிற்றுயிர் தொடுமின்* (*புறநா.* 152).

களிற்றுயிர்த்தூம்பு kaḷiṟṟuyir-t-tūmpu, *n.* <களிற்றுயிர் +. A kind of blow-pipe; பெருவங்கியம். (*புறநா.* 152.)

களிற்றுவட்டம் kaḷiṟṟu-vaṭṭam, *n.* <பெருகளற்றுவட்டம். A hell; நரகவகை. (*சூடா.*)

களுகொளெனல் kaḷu-koḷ-eṉal, *n.* Onom. expr. of being soft and slippery, as jelly; நொளுநொளுத்தற் குறிப்பு. (*யாழ். அக.*)

களை¹ kaḷai, *n.* <களை-. Cut with hoe; களைக்கோலால் வெட்டிய வெட்டு. (*அக. நி.*)

களை² kaḷai, *n.* prob. *kalā.* A linear measure of 80 fingers breadth or *viraṟkaṭai;* 80 விரற் கடையளவு. (*சிற்பரத்.* 16.)

களைக்கொத்து kaḷai-k-kottu, *n.* <களை+. Weeding hook; களைக்கொட்டு. *Pond.*

களைகண் kaḷai-kaṇ, *n.* <களை- +. Master; lord; நிர்வாககன். (*சம். அக.* Ms.)

களைசோபம் kaḷai-cōpam, *n.* <id.+. Fatigue, exhaustion; களைப்பு. *களைசோபந்தான் தெளிந்து* (*சோலை. கதை.* i, 48).

களையான் kaḷaiyāṉ, n. Skylark; வானம் பாடி. Loc.

கற்கசம் karkacam, n. <karkaša. Sugar-cane; கரும்பு. (நாநார்த்த.)

கற்கசி-த்தல் karkaci-, 11 v. intr. <karkaša. To be hard or unyielding; to be firm; கடுமையாயிருத்தல். விலைகொடுக்கும் பொழுது கற்கசிப்பார்க்குக் கொடாதும் (நீலகேசி, 337, உரை).

கற்கடககரம் karkaṭaka-karam, n. <கற்கடகம்+. prob. கரம். Scorpion; தேள். (யாழ். அக.)

கற்கடகவைரி karkaṭaka-vairi, n. Monkey; குரங்கு. (யாழ். அக.)

கற்கண்டம் karkaṇṭam, n. cf. கற்காரு. Eaglewood; அகில். (சங். அக.)

கற்கண்டு karkaṇṭu, n. prob. கல்+. A kind of ornament; ஆபரணவகை. கற்கண்டு ஒன்றில் தடவிக்கட்டின பளிங்கு இரண்டு (S. I. I. ii, 413).

கற்கம்[1] karkam, n. <kalka. (நாநார்த்த.) 1. Sin; பாவம். 2. Dung of animals; விட்டை. 3. Iron ore; இரும்புக் கிட்டம்.

கற்கம்[2] karkam, n. <karka. (நாநார்த்த.) 1. Water jar; நீர்க்குடம். 2. White horse; வெள்ளைக் குதிரை. 3. Fire; தீ. 4. Mirror; கண்ணாடி.

கற்கம்[3] karkam, n. Forest; காடு. (நாநார்த்த.)

கற்கரம் karkaram, n. <gargara. Churn; மத்து. (யாழ். அக.)

கற்கரிகை karkarikai, n. <gharghariká. Tinklers; சதங்கை. (யாழ். அக.)

கற்கலிங்கி kar-kaliṅki, n. <கல்+. Shingle tree; மலைக்கொன்றை. (L.)

கற்காரு karkāru, n. Ash-gourd; சாம்பற் பூசணி. (சங். அக.)

கற்கிடை kar-kiṭai, n. <கல்+. Brick-kiln; செங்கற் சூளை. (S. I. I. ii, 54.)

கற்சத்து kar-cattu, n. <id.+. Asbestos; கல்நார். (யாழ். அக.)

கற்சவளை kar-cavaḷai, n. <id.+. Asbestos; கல்நார். (யாழ். அக.)

கற்சாலர்வேலை kar-cālar-vēlai, n. <id. +சாலர்+. Honey-comb brick-work; தேன் கூடுபோற் செய்யப்பட்ட செங்கற்கட்டட வேலை. (கட்டடசாமா.)

கற்சிலை kar-cilai, n. <id.+. Statue, stone image; உருவம் வகுத்த கல். Mod.

கற்சேம்பு kar-cēmpu, n. <id.+. A kind of Indian kales; சேம்புவகை. Loc.

கற்பகம் karpakam, n. cf. கற்பம். Yellow wood-sorrel; புளியாரை. (சங். அக.)

கற்பகன் karpakaṉ, n. <kalpaka. Barber; நாவிதன். (சங். அக.)

கற்பசு kar-pacu, n. <கல்+. Useless thing, as a cow made of stone; பயனற்றது. கழியதின் ருர்க்கொரு கற்பசுவாமே (திருமந். 308).

கற்பதி-த்தல் kar-pati-, v. intr. <id.+. To inscribe on stone; சிலாசாஸனம் வரைதல். கற்பதித்தான் சொன்ன கவி (சாச. தமிழ்க். 34).

கற்பயறு kar-payaṟu, n. <id.+. A kind of greengram; பயறுவகை. (பெரிய. மாட். 34.)

கற்பரம் karparam, n. (சங். அக.) 1. Blue vitriol; துருசு. 2. Sacred basil; துளசி.

கற்பள் karpaḷ, n. <கற்பு. Chaste woman; கற்புடையவள். பொலிவுறு கற்பள் (நீதிசாரம், 27).

கற்பாஞ்சான் kar-pāñcāṉ, n. <கல்+. Asafoetida; பெருங்காயம். (சங். அக.)

கற்பி-த்தல் karpi-, 11 v. tr. <kalp. To instal, as a deity in a temple; பிரதிஷ்டித்தல். கந்தனைக் கற்பித்தான் (Insc.)

கற்பிதம் karpitam, n. <kalpita. Order; கட்டளை. Pond.

கற்பு karpu, n. Fort wall; புரிசை. (அக. நி.)

கற்புரம் karpuram, n. <karbūra. Gold; பொன். (யாழ். அக.)

கற்பூரசத்து karpūra-cattu, n. <கற்பூரம் +. Foliated crystallized gypsum; கர்ப்பூரசிலா சத்து. (யாழ். அக.)

கற்பூரணி karpūraṇi, n. Aloe; கற்றாழை. (சங். அக.).

கற்பூரத்தட்டு karpūra-t-taṭṭu, n. <கற்பூரம் +. A kind of temple-lamp; கோயிலில் உபயோகிக்குந் தீபவகை. கற்பூரத்தட்டிற் கனல்வாய்ப்ப (தமிழ்விடு. 238).

கற்பூரவிலை karpūra-vilai, n. <id.+. Very low price, as of articles sold to temples; மிகக் குறைந்த விலை. Loc.

கற்றடிவிரியன் karraṭi-viriyaṉ, n. prob. கல்+தடி+. A snake; பாம்புவகை. (யாழ். அக.)

கற்றளிப்புறம் kaṟṟaḷi-p-puṟam, *n.* <கற்றளி+. Endowment made to a temple; கோயிற்குவிட்ட இறையிலி நிலம். (M. E. R. 45 of 1928-29.)

கறங்குமங்கல் kaṟaṅku-maṅkal, *n.* Arnotto; சாப்பிரா. (Nels.)

கறட்டுழந்தான் kaṟaṭṭuḻantāṉ, *n.* A curl-mark in cattle; மாட்டுச்சுழிவகை. (பெரிய. மாட். 22.)

கறடு kaṟaṭu, *n.* <கறள்-. 1. cf. கரடு. That which is dwarfish; குள்ளமானது. *கறட்டுப் பேய் தின்று களிக்க* (மான்விடு. 117). 2. Gold; பொன். (அக. நி.) *கற்கறடு வியாபாரி.*

கறணை kaṟaṇai, *n.* A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (மாட்டுவா.)

கறவு kaṟavu, *n.* <கற-. Milch cow; கறவைப்பசு. *கறவிடைப் பாலின்* (தேவா. 585, 5).

கறள்(ளு)-தல் kaṟaḷ-, *2 v. intr.* <குறள். *Tinn.* 1. To be of stunted growth; வளர்ச்சி யறுதல். 2. To burn low, as a wick for want of oil; எண்ணெயின்மையால் திரி மங்கியெரிதல்.

கறிக்காய் kaṟi-k-kāy, *n.* <கறி+. Pepper; மிளகு. (சங். அக.)

கறுக்கட்டு-தல் kaṟu-k-kaṭṭu-, *v. tr.* <கறு+. To entertain deep-rooted malice; தீராப் பகைகொள்ளுதல். *அவன் அதைச்செய்யக் கறுக்கட்டி விட்டான். Loc.*

கறுத்தகடப்பு kaṟutta-kaṭappu, *n.* <கறு-+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

கறுத்தகல்லுண்டை kaṟutta-kal-l-uṇṭai, *n.* <id.+கல்+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

கறுத்தகெளிறு kaṟutta-keḷiṟu, *n.* <id.+. A kind of fish; மீன்வகை. *சின்னத்தாளங் கறுத்தகெளிற்று மீன்* (பருளை. பள்ளு. 16).

கறுத்தப்பூ kaṟutta-p-pū, *n.* <id.+. Mussel-shell creeper; கருங்காக்கணம். (சங். அக.)

கறுத்தமொச்சை kaṟutta-moccai, *n.* <id.+. Hyacinth bean; மொச்சைவகை. (விவசா. 4.)

கறுப்பரிசி kaṟupparici, *n.* prob. கறுப்பு+அரிசி. A variety of coarse paddy; பெருநெல் வகை. *Loc.*

கறுப்பி kaṟuppi, *n.* prob. id. Grey amber; மீனம்பர். (சங். அக.)

கறுப்பிறுங்கு kaṟuppiṟuṅku, *n.* <id.+இறுங்கு. A kind of millet; சோளவகை. (விவசா. 3.)

கறுப்பு kaṟuppu, *n.* <கறு-. Minus mark against the defeated party, in cards, etc.; சீட்டாட்டத்தில் தோற்றவர் பெறுங் குறியீடு. *Colloq.*

கறுப்புக்காலிநெல் kaṟuppu-k-kāli-nel, *n.* <கறுப்பு+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

கறுப்புச்சர்க்கரை kaṟuppu-c-carkkarai, *n.* <id.+. Unrefined sugar; சுத்தஞ்செய்யாத சர்க்கரை. *Pond.*

கறுப்புப்பிசானம் kaṟuppu-p-picāṉam, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

கறுப்பூனம் kaṟuppūṉam, *n.* <id.+ஊனம். A flaw in emeralds; பச்சைமணியி லுள்ள குற்றவகை. *பச்சை கறுப்பூனமாய்* (சரவண. பணவிடு. 206).

கறுவாலன் kaṟu-vālaṉ, *n.* prob. கரு-மை+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

கறுவியம் kaṟuviyam, *n.* <கறுவு-. Rancour, implacable hatred; தீராப்பகை. (யாழ். அக.)

கறைக்கணி-த்தல் kaṟai-k-kaṇi-, *11 v. tr.* <கறை+. To pray for redress of grievances; குறைவேண்டித் துதித்தல். *எம்பெருமானென்று கறைக்கணித்தவர் கண்டவணக்கத்தாய்* (தேவா. 612, 2).

கறையுரல் kaṟai-y-ural, *n.* <கறை+. Large mortar; பெரியவுரல். (சம். அக. Ms.)

கன்கூட்டு kaṉ-kūṭṭu, *n.* prob. கல்+. Cave, cavern; கற்சுருங்கை. *கன்கூட்டெய்தி கறந்தன ளிருப்ப* (பெருங். இலாவாண. 17, 17.)

கன்மசாதாக்கியம் kaṉma-cātākkiyam, *n.* <*karma*+. (Śaiva.) Manifestation of Śiva in *iliṅkam*, *pīṭam*, and *pirapañcam*; இலிங்கமும் பீடமும் பிரபஞ்சமுமாகப் பிண்டீகரிக்குஞ் சிவரூபம். (தத்துவப். 191, உரை.)

கன்மடி kaṉ-maṭi, *n.* <கல்+. Hard udder of cows, yielding milk with difficulty; பசுவின் காய்மடி. (யாழ். அக.)

கன்மத்தியாகம் kaṉma-t-tiyākam, *n.* <*karma*+. Expiation of the evil done in former births; முன்செய்தவினை தீர்க்கை. (W.)

கன்மநிட்டன் kaṉma-niṭṭaṉ, *n.* <id.+. One who adheres to his ordained duties; கருமானுட்டானத்திற் பற்றுள்ளவன். *கன்மநிட்டா சிறு பிள்ளாய் நீ* (தாயு. உடல்பொய். 52).

கன்மயாகம் kaṉma-yākam, *n.* <id.+. Performing daily the rites appropriate to each

varuṇācciramam, one of *pañca-yākam*, q.v.; பஞ்சயாகத்துள் வருணச்சிரமங்களுக்குரிய நித்தியக் கிரியைகளாகிய யாகம். (சி. சி. 8, 23, சிவாக்.)

கன்மாதிகாரி kaṉmātikāri, *n.* <id.+ *adhikārin.* 1. Superintendent; minister; காரியத் தலைவன். 2. (Phil.) One who is qualified to perform a specific act; குறிப்பிட்ட காரியஞ் செய்தற்குரியவன். ஆசையுடன் கூடினவன் கன்மாதிகாரி (வேதாந்தசாரம், பக். 21).

கன்முரிசு kaṉmuricu, *n.* East Indian satinwood; புரசு. (சங். அக.)

கன்றுகால்மாறு-தல் kaṉṟu-kālmāṟu-, *v. intr.* <கன்று+கால்-+. (திவ். பெரியாழ். 3, 8, 2, வ்யா. பக். 740-1.) 1. To substitute stealthily one's bad calves for another's good calves; தீயனவாயுள்ள தங்கன்றுகளை மாற்றிவைத்து நல்லனவாயுள்ள பிறர்கன்றுகளை எடுத்துக்கொள்ளுதல். 2. To steal away calves; கன்றுகளைக் களவிலே நிலை பேர்த்துக் கொண்டுபோதல்.

கன்றுமேய்பாழ் kaṉṟu-mēy-pāḻ, *n.* <id.+மேய்-+. Village pasture land; கிராமத்தில் கால்நடை மேயும் பொதுநிலம். (S. I. I. iii, 305.)

கன்றுரம் kaṉṟuram, *n.* Camphor; கற்பூரம். (சங். அக.)

கன்றுவீசு-தல் kaṉṟu-vīcu-, *v. intr.* <கன்று+. To miscarry, as a cow; பசுமுதலியன அகாலத்திற் ஈனுதல். *Tinn.*

கன்னக்கனி-தல் kaṉṉa-k-kaṉi-, *v. intr.* Redupl. of கனி-. To be over-ripe; மிகப்பழுத்தல். கன்னக்கனியு மிருடன்னையும் (கம்பரா. மாரீசன். 137).

கன்னக்காணன் kaṉṉa-k-kāṇaṉ, *n.* <கன்னம்+. Brazier; கன்னான். (M. E. R. 1915, p. 108.)

கன்னக்கிருமி kaṉṉa-k-kirumi, *n.* prob. கன்னம்+. A kind of disease; நோய்வகை. உளையும் வெப்புறுத்தங் கன்னக்கிருமி யென்றுரைக்கு நோயர் (கடம்ப. பு. இலீலா. 99).

கன்னக்குருகு kaṉṉa-k-kuruku, *n.* prob. id.+. A kind of disease; நோய்வகை. (பரராச. i, 236.)

கன்னகுப்பியம் kaṉṉa-kuppiyam, *n.* cf. கன்னோசி. A kind of *caṉṉi*; சன்னிவகை. (தஞ். சரசு. iii, 194.)

கன்னபுஷ்பம் kaṉṉa-puṣpam, *n.*<*karṇa* +. A jewel for the ear; கர்ணப்பூ. (S. I. I. iii, 173.)

கன்னம்[1] kaṉṉam, *n.* <*karṇa. Mod.* 1. Diagonal; சதுரத்தின் ஒருமூலையினின்று அதற்கு நேர்மூலைவரையுள்ள குறுக்கு. 2. Hypotenuse; நேர்கோண முக்கோணத்தில் நேர் கோணத்திற்கு எதிரிலுள்ள கை.

கன்னம்[2] kaṉṉam, *n.* 1. cf. கன். Goldsmith; பொற்கொல்லன். (அக. நி.) 2. cf. கனம். Gold; பொன். (வை. மூ.)

கன்னி kaṉṉi, *n.* Fragrant basil; கரந்தை. (சங். அக.)

கன்னிக்காய் kaṉṉi-k-kāy, *n.* <கன்னி+. First fruits of a plant; முதன்முதலாகக் காய்க்குங் காய். *Nāñ.*

கன்னிக்குடம் kaṉṉi-k-kuṭam, *n.* <id.+. Amnion; பன்னீர்க்குடம். *Tinn.*

கன்னிக்கொம்பு kaṉṉi-k-kompu, *n.* prob. id.+. Roxburgh's five-leaved tree of beauty; சொக்கலைமரம். (L.)

கன்னிப்பழி kaṉṉi-p-paḻi, *n.* <id.+. Sin of deflowering a virgin; கன்னியைக் கற்பழித்த பாவம். (யாழ். அக.)

கன்னிப்பறவை kaṉṉi-p-paṟavai, *n.* <id.+. A disease of children, believed to be caused by the shadow of birds being cast over them in the evening twilight; பக்ஷிதோஷவகை. (பராச. ii, 214.)

கன்னிப்பூ kaṉṉi-p-pū, *n.* <id.+. The harvest in the month of Puraṭṭāci, dist. fr. *kumpa-p-pū*; காராறுவடை. *Nāñ.*

கன்னிப்பூமலர்-தல் kaṉṉi-p-pū-malar-, *v. intr.* <id.+பூ+. To attain puberty; இருதுவாதல். *Loc.*

கன்னிப்பை kaṉṉi-p-pai, *n.* <E. *gunny.* <*gōṇī*+. Gunny bag; கோணிப்பை. *Loc.*

கன்னிமாங்காய் kaṉṉi-māṅkāy, *n.* <கன்னி+. Tender mango, used in pickles; வடுமாங்காய். *Loc.*

கன்னிமார்பொங்கல் kaṉṉimār-poṅkal, *n.* <id.+. A festival on the first day of Tai, celebrated with *poṅkal*, by unmarried girls; பெண்குழந்தைகள் கொண்டாடுந் தைப்பொங்கல். (எங்களூர், 94.)

கன்னிவெறி kaṉṉi-veṟi, *n.* <id.+. The heat of Puraṭṭāci; புரட்டாசியில் அடிக்கும் வெயில். *Nāñ.*

கன்னீகம் kaṉṉīkam, *n.* A kind of delirious fever; சன்னிநோய்வகை. (யாழ். அக.)

கன்னெஞ்சி kaṉṉeñci, *n.* Indigo; அவுரி. (யாழ். அக.)

கன்னோசி kaṉṉōci, *n.* cf. கன்னகுப்பியம். A kind of disease; நோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 96.)

கனகதப்பட்டை kaṉaka-tappaṭṭai, n. perh. கனகம்+. A small tabor; வாத்தியவகை. (W.)

கனகபுஷ்பராகம் kaṉaka-puṣparākam, n. <kanaka+. Yellow topaz; மஞ்சள்நிறமுள்ள புருடராகவகை. Loc.

கனகம்பரேகை kaṉa-kampa-rēkai, n. perh. கனம்+. (Palmistry.) A line in palm of hand; கைரேகைவகை. (திருவாரூ. குற. Ms.)

கனகரேகை kaṉaka-rēkai, n. <kanaka +. (Palmistry.) A line in palm of hand; கை ரேகைவகை. (திருவாரூ. குற. Ms.)

கனகவர்ஷம் kaṉaka-varṣam, n. <id.+. (Jaina.) Shower of gold, one of pañcāccariyam, q.v.; பஞ்சாச்சரியத்துள் ஒன்றான பொன்மழை.

கனகன் kaṉakaṉ, n. A blemish, in coins; நாணயக்குற்றவகை. (சரவண. பணவிடு. 67.)

கனகாங்கி kaṉakāṅki, n. <kanakāṅgī. (Mus.) A primary rāga; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

கனகாம்பரம் kaṉakāmparam, n. <id.+ ambara. [T. kanakāmbram.] Unarmed orange nail dye, m. sh., Crossandra-undulaefolia; செடிவகை. Madr.

கனகு kaṉaku, n. <kanaka. Gold; பொன். Loc.

கனத்தி kaṉatti, n. perh. கனம். A kind of prepared arsenic; வைப்புப்பாஷாணம். (W.)

கனநயதேசியங்கள் kaṉa-naya-tēciyaṅkaḷ, n. <கனம்+நயம்+. (Mus.) The three groups of rāgas, kaṉam, nayam and tēciyam; கனம் நயம் தேசியம் என்னும் மூவகைப்பட்ட இராகங் கள். (W.)

கனநாள் kaṉa-nāḷ, n. <ghana+. (Astrol.) Unpropitious day considered as exerting evil influence, on sick person, etc.; கனத்த நாள். Loc.

கனப்பாடு kaṉa-p-pāṭu, n. <கனம்+. 1. Massiveness, weight; கனமாயுள்ள தன்மை. (திவ். பெரியாழ். 3, 5, ப்ர. பக். 626.) 2. Expanse; அகற்சி. கனப்பாட்டிற் காயமே (நீலகேசி, 288).

கனபுடம் kaṉa-puṭam, n. <id.+. Calcination by using 50 or 100 cakes of dried cow-dung; ஐம்பது அல்லது நூறு எருமுட்டையா லான புடம். (யாழ். அக.)

கனம் kaṉam, n. <ghana. (Mus.) Singing in subdued tones, a mode of singing; இசை பாடும் வகைகளுள் ஒன்று. (கனம் கிருஷ்ணையர். 7.)

கனல்பேதி kaṉal-pēti, n. prob. கனல்+. A kind of ochre; சகஸ்ரபேதி. (W.)

கனலி kaṉali, n. <id. 1. Spurge; கள்ளி. (யாழ். அக.) 2. Apple bladder-nut; பம்பவேட்டி. (L.)

கனவியன் kaṉaviyaṉ, n. <கனம். One who is deeply immersed; one who is attached; பற்றுமிக்கவன். ஸம்ஸாரத்தில் நம்மிலும் கனவியரா யிருப்பர்கள் (ஈடு, 10, 4, 2, பக். 3).

கனவு-தல் kaṉavu-, 5 v. intr. <கனவு. To be charmed, allured; மயங்குதல். சிந்தைமாத்திரங் கனவலின் (ஞானா. 41, 9).

கனவுடல் kaṉavuṭal, n. <id.+. Body of a person who is sleeping; தூங்கும் நிலையிலுள்ள சரீரம். (சி. போ. சூர்ணி.)

கனற்கண் kaṉaṟ-kaṇ, n. <கனல்+. A kind of snake whose look is considered fatal; basilisk; திட்டிவிடம். மஞ்சுதேவேலக் கொளுத்துங் கனற்கண் (தக்கயாகப். 554).

கனற்கொடி kaṉaṟ-koṭi, n. <id.+. Comet; தூமகேது. கலகக் கனற்கொடிகள் (தக்க யாகப். 457).

கனனஞ்செய்-தல் kaṉaṉañ-cey-, v. tr. <கனனம்+. To bury, as a corpse; சவம் முதலி யன புதைத்தல். Colloq.

கனனம் kaṉaṉam, n. <khanana. Digging; தூழ்முதலியன கல்லுகை. கனனவபூரண சேசனமும் (தத்துவப். 69).

கனிசவஸ்து kaṉica-vastu, n. <khani-ja +. Mineral product; சுரங்கத்திலிருந் தெடுக் கப்படும் பொருள். Mod.

கனிஷ்டமாத்திரை kaṉiṣṭa-māttirai, n. <kaniṣṭha+. Small-sized medicinal pill; சிறிய மருந்துமாத்திரை. (சாரங்க. 251.)

கனை kaṉai, n. <kanā. (Erot.) Stout, short-statured woman of a golden complexion; பருத்துக் குறுகின வடிவும் பசும்பொன்னிறமு முள்ள பெண். தரித்தபேர் கனையென்றோதும் (கொக்கோ. 4, 5).

கஜ்ஜட்டிகை kajjaṭṭikai, n. <கஜ்ஜை+அட் டிகை. A kind of necklace; அட்டிகைவகை. Colloq.

கஜ்ஜி kajji, n. <Arab. hāji. Pilgrimage to Mecca; மெக்காயாத்திரை. Muham.

கஜ்ஜை kajjai, n. [T. K. gajje.] Tinkling anklet; காலணிவகை. காலில் கஜ்ஜைகட்டி யாடினூர் களானுல் (பிரதாபசந். பக். 52).

கஜ்ஜைக்கொலுசு kajjai-k-kolucu, n. <கஜ்ஜை+. Anklet made in the pattern of

silver bells strung together; கொலுசுவகை. (பிரதாபச். பக். 18.)

கஜகர்ணம் kaja-karṇam, *n.* <*gaja*+. A kind of arrow; அம்புவகை. (கம்பரா. நாகபாச. 113, உரை.)

கஜல் kajal, *n.* (Mus.) A kind of song; இசைப்பாட்டு வகை. (மதி. களஂ. i, 140.)

கஷ்டாளி kaṣṭāḷi, *n.* <*kaṣṭa*+. One who works hard; அரும்பாடுபடுபவன். உண்மைக் கஷ்டாளி ஓட்டாண்டியாகவே நிற்கிறான் (மதி. களஂ. ii, 81).

கஷாயம் kaṣāyam, *n.* <*kaṣāya*. One of the obstacles to *nirvikaṟpa-camāti;* நிர்விகற்ப சமாதிக்கு நேரும் விகாதங்களு ளொன்று. (வேதாந்த சா. 103.)

கஸ்தூரி kastūri, *n.* 1. A kind of tree, m. tr., *Acacia farnesiana;* வேலமரவகை. (Nels.) 2. A kind of saree; சேலைவகை. கஸ்தூரிமடி. 3. Ass's milk; கழுதைப்பால். *Madr.*

கஸ்தூரிக்கொடிச்சேலை kastūri-k-koṭi-c-cēlai, *n.* <கஸ்தூரி+கொடி+. A kind of saree; சேலைவகை. கஸ்தூரிக்கொடிச்சேலை சோடி ரெண்டு (விறலிவிடு. 724).

கஸ்தூரிச்சேலை kastūri-c-cēlai, *n.* A kind of saree; சேலைவகை. (பஞ்ச. திருமுக. 1162.)

கஸலிக்கீரை kasali-k-kīrai, *n.* cf. காசிலிக் கீரை. A kind of greens; கீரைவகை. (விவசா. நூன்மு. 5.)

கா

கா[1] kā, *n.* <காவு-. Load or pack, hung at either end of a pole and carried on the shoulders; தோட்சுமை. (அக. நி.)

கா[2] kā, *n.* <கா-. The Kalpaka tree; கற்பக மரம். (அக. நி.)

காக்கடா kākkaṭā, *n.* Flambeau; தீப் பந்தம். *Md.*

காக்கணத்தி kākkaṇatti, *n.* Mussel-shell creeper; காக்கட்டான். (இங். வை.)

காக்கரட்டான் kākkaraṭṭāṉ, *n.* See காக்கணத்தி. *Loc.*

காக்கறைமூக்கறை kākkaṟai-mūkkaṟai, *n.* Redupl. of மூக்கறை. Nincompoop; அசடன். *Loc.*

காக்காய்க்கால் kākkāy-k-kāl, *n.* <காக்கை +. Caret; எழுத்து விரிப்பினைக் குறிக்கும் புள் ளடி. *Loc.*

காக்காய்க்கொள் kākkāy-k-koḷ, *n.* <id.+. A plant, *Cocculus indicus;* காக்காய் கொல்லி. *Loc.*

காக்காய்நீர் kākkāy-nīr, *n.* <id.+. Clear, limpid water; தெளிவான தண்ணீர். *Colloq.*

காக்காய்ப்பிசின் kākkāy-p-piciṉ, *n.* <id.+. Gum exuding from the black babul tree; கருவேலம்பிசின். *Tinn.*

காக்காய்மூக்கு kākkāy-mūkku, *n.* prob. id.+. *Karumukiṟ-pāṣāṇam,* a prepared arsenic; கருமுகிற்பாஷாணம். (யாழ். அக.)

காக்காவல்லி kākkā-valli, *n.* prob. id.+. A plant; கொடிவகை. (விவசா. நூன்மு. 7.)

காகசத்துவம் kāka-cattuvam, *n.* <காகம் +. (Erot.) The natural disposition of a woman, classed under the crow type, one of *pattu-cattuvam,* q.v.; ஸ்திரீகளின் பத்துசத்து வத்துள் ஒன்று. (கொக்கோ. 4, 26.)

காகதந்தம் kāka-tantam, *n.* <*kāka*+. Lit., crow's tooth. [காக்கையின் பல்] That which is non-existent; இல்பொருள். (நீலகேசி, 393, உரை.)

காகபாதம் kāka-pātam, *n.* <id.+. See காக்காய்க்கால். (W. G.)

காகம் kākam, *n.* (அக. நி.) 1. Mongoose; கீரி. 2. Kalpaka tree; கற்பகம்.

காகிபெல்லம் kāki-pellam, *n.* perh. காக்கி+. Crude jaggery; பழுப்பு வெல்லம். (மதி. களஂ. ii, 112.)

காங்கி kāṅki, *n.* <E. *Gang.* Company of workmen; வேலையாளர் தொகுதி. *Loc.*

காங்கியாள் kāṅki-y-āḷ, *n.* <காங்கி+. Gang cooly; வேலைக்கூட்டத்தாருள் ஒருவன். *Loc.*

காங்கு kāṅku, *n.* [K. *kāgu.*] 1. Dark blue colour; கருநீல நிறம். காங்கிட்ட கச்சையுமாய்க் காணவர்கள் வந்துகண்டு (கூளப்ப. 66). 2. A kind of dark-blue saree; கருநீலப் புடைவைவகை. *Loc.*

காங்கேயபூஷணி kāṅkēya-pūṣaṇi, *n.* <*gāṅgēya-bhūṣaṇi.* (Mus.) A primary *rāga;* எழுபத்திரண்டு மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

காச்சிக்கிழங்கு kācci-k-kiḻaṅku, *n.* <காய்- +. A kind of tuberous plant; கிழங்குச்செடி வகை. *Nāñ.*

காசரிமுத்திரை kācari-muttirai, n. (Yōga.) A posture in which the gaze is fixed steadily on a spot in front about three inches from the eyes; முன்றங்குல தூரத்தில் கண்ணுக்கு நேராகப் பார்வையை நாட்டி அசைவற்றிருக்கும் நிலை. (யோகஞானு. 34.)

காசறை kācaṟai, n. <காசு+. Gem, precious stone; மணி. (அக. நி.)

காசா[1] kācā, n. <Hind. kaccha. A kind of cloth; துணிவகை. காசா கச்சா. Loc.

காசா[2] kācā, n. prob. Persn. khwājā. Master, proprietor; எசமானன். Loc.

காசாரி kācāri, n. See காசுதாரி. Loc.

காசாவர்க்கம் kācā-varkkam, n. <Arab. khāss+. Occupying the maṉaikkaṭṭu of a village, free of rent, in return for common village service; ஊர்ப்பொதுவேலை செய்வதென்னும் நிபந்தனையின்மேல் கிராமமனைக்கட்டிற் குடியிருக்கை. Tj.

காசாவில்லை kācā-villai, n. <id.+. Sandal paste with special fragrant ingredients; விசேஷச் சந்தனக்கூட்டு. (யாழ். அக.)

காசிக்கிருட்டி kāci-k-kiruṭṭi, n. A bird; புள்வகை. (யாழ். அக.)

காசிச்சம்பா kāci-c-campā, n. <காசி+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

காசிடு-தல் kāciṭu, v. intr. <காசு+. To remit; பணஞ்செலுத்துதல். (S. I. I. vii, 499.)

காசியரளி kāci-y-araḷi, n. <காசி+. See காசியலரி. Loc.

காசியலரி kāci-y-alari, n. <id.+. A kind of oleander; அலரிவகை. Loc.

காசிலிக்கீரை kācili-k-kīrai, n. cf. கசலிக்கீரை. Indian brown hemp; புளிச்சைச்கீரை. (சா. வை. அ. 448.)

காசுக்கள்ளன் kācu-k-kaḷḷaṉ, n. <காசு+. Miser; உலோபி. Loc.

காசுகொள்ளாவிறையிலி kācu-koḷḷā-v-iṟai-y-ili, n. <காசு+கொள்-+ ஆ neg.+. Land granted free of tax; ஒருவகை வரியுமின்றி அளிக்கப்பட்ட நிலம். (S. I. I. v, 375.)

காசுசவாரி kācu-cavāri, n. <Arab. khāss +. Tour of a high or noble person; பெரியோரின் சுற்றுப்பயணம். (P. T. L.)

காசுதாரி kācu-tāri, n. <id.+ Persn. bardār. Groom, syce, horsekeeper; குதிரைக்காரன். Loc.

காஞ்சான் kāñcāṉ, n. prob. காய்-. 1. Strict man; கண்டிப்புள்ளவன். Nāñ. 2. Miser; உலோபி. Loc.

காஞ்சான்கட்டு-தல் kāñcāṉ-kaṭṭu-, v. intr. To become rotten; உளுத்தல். (யாழ். அக.)

காஞ்சி kāñci, n. (அக. நி.) 1. Greatness; பெருமை. 2. Knowledge, wisdom; அறிவு.

காஞ்சிதம் kāñcitam, n. (Nāṭya.) A kind of pose; கூத்துக்குரிய பாதங்களு ளொன்று. (சிலப். பக். 81.)

காட்சம் kāṭcam, n. Cōlaṅka-pāṣāṇam, a mineral poison; சோழங்கபாஷாணம். (யாழ். அக.)

காட்சி kāṭci, n. <காண்-. 1. Doctrine, tenets; கோட்பாடு. நின்காட்சி யழித்திடுவேன் (நீலகேசி, 494). 2. Scripture; நூல். திறலோர் காட்சியிற் றெளிந்தனம் (புறநா. 192).

காட்சிப்பொருள் kāṭci-p-poruḷ, n. <காட்சி+. Presents to a great person on the occasion of seeing him; கையுறை. (குலோத். கோ. 120, குறிப்பு.)

காட்டம் kāṭṭam, n. 1. [T. gāṭu.] Anger; கோபம். என்மீது காட்டமாயிருக்கிறார். 2. cf. காடு. Abundance; மிகுதி. (அக. நி.)

காட்டவீணை kāṭṭa-vīṇai, n. <kāṣṭha+. Vīṇā, as made of wood; வீணை. (தக்கயாகப். 611, உரை.)

காட்டழகியவாணன் kāṭṭaḻakiya-vāṇaṉ, n. <காடு+அழகு+. A kind of coarse paddy; பெருநெல்வகை. Loc.

காட்டாள்காசு kāṭṭāḷ-kācu, n. <காட்டாள்+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. viii, 146.)

காட்டான்கரையான் kāṭṭāṉ-karaiyāṉ, n. <காட்டான்+. Rustic; பட்டிக்காட்டான். Tinn.

காட்டி kāṭṭi, n. cf. கிருட்டி. Pig; பன்றி. (அக. நி.)

காட்டியும் kāṭṭiyum, part. A case-sign, the ablative of comparison; காட்டிலும். என்னைக் காட்டியு முண்டோ (குருகூர்ப். 96).

காட்டில் kāṭṭil, adv. When; அளவில். தவநெறி என்னுங்காட்டில் பக்தியைச் சொல்லிற்றோ (ஈடு, 10, 4, 1).

காட்டிலுப்பை kāṭṭiluppai, n. <காடு+. East Indian star apple, l. tr., Chrysophyllum roxburghii; காட்டுமரவகை. (L.)

காட்டு kāṭṭu, n. perh. id. cf. kāṣṭha. Rubbish; குப்பை. காட்டுக்களைந்து கலங்கழீஇ (ஆசாரக். 46).

காட்டுக்கசகசா kāṭṭu-k-kacakacā, *n.* <id.+. Wild poppy; கசகசாவகை. *Pond.*

காட்டுக்கருமிளகு kāṭṭu-k-karu-miḷaku-*n.* <id.+கரு-மை+. A kind of pepper; மிளகுவகை. *Pond.*

காட்டுக்கருவேப்பிலை kāṭṭu-k-karuvēp-pilai, *n.* <id.+. Axil flowered shrubby Indian wampee, s. sh., *Clausena Wildenovii;* கறிவேப்பிலைவகை. (L.)

காட்டுக்கல்லுண்டை kāṭṭu-k-kalluṇṭai, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

காட்டுக்கானங்கோழை kāṭṭu-k-kāṉāṅ-kōḻai, *n.* <id.+. Calf's-grass; கானுவாழை. (மூ. அ.)

காட்டுக்கானுவாழை kāṭṭu-k-kāṉāvāḻai, *n.* <id.+. A species of calf's grass; கானுவாழைவகை. (யாழ். அக.)

காட்டுக்கிச்சிலி kāṭṭu-k-kiccili, *n.* <id. +. Indian wild lime, *Atalantia monophylla;* காட்டெலுமிச்சை. (L.)

காட்டுக்குணம் kāṭṭu-k-kuṇam, *n.* <id.+. Rudeness; savagery; மிருக குணம். (யாழ். அக.)

காட்டுக்குயின் kāṭṭu-k-kuyiṉ, *n.* <id.+. A kind of tree; மரவகை. *Pond.*

காட்டுக்குருக்கு kāṭṭu-k-kurukku, *n.* <id.+. See காட்டுநெருஞ்சி. *Pond.*

காட்டுச்சாயவேர் kāṭṭu-c-cāyavēr, *n.* <id.+. Wild chayroot; பாப்பான்பூண்டு.

காட்டுச்சிவிகை kāṭṭu-c-civikai, *n.* <id. +. Bier; பாடை. (திருமந். 153.)

காட்டுச்சேங்கொட்டை kāṭṭu-c-cēṅ-koṭṭai, *n.* <id.+. Glabrous marking-nut; தேன்சேரான். (L.)

காட்டுநெருஞ்சி kāṭṭu-neruñci, *n.* <id. +. A species of cowthorn; நெருஞ்சிவகை. *Pond.*

காட்டுப்பயிர் kāṭṭu-p-payir, *n.* <id.+. Dry crop; புன்செய்ப் பயிர். *Loc.*

காட்டுப்பூவாணன் kāṭṭu-p-pū-vāṇaṉ, *n.* <id.+பூ+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

காட்டுப்பெண்சாதி kāṭṭu-p-peṇ-cāti, *n.* <id.+. Concubine; வைப்பாட்டி. *வீட்டுப் பெண்சாதி வேம்பும் காட்டுப்பெண்சாதி கரும்பும்.* (W.)

காட்டுமாடு kāṭṭu-māṭu, *n.* <id.+. Bison; காட்டா. *Loc.*

காட்டுமிருகாண்டி kāṭṭu-mirukāṇṭi, *n.* <id.+மிருகம்+ஆண்டி. Rude fellow; savage; காட்டுமிறண்டி (யாழ். அக.)

காட்டுமுந்திரிகை kāṭṭu-muntirikai, *n.* <id.+. Wild vine; முந்திரிக்கொடிவகை. (யாழ். அக.)

காட்டுமுல்லை kāṭṭu-mullai, *n.* <id.+. Wild jasmine; காட்டுமல்லிகை. (சித். அக.)

காட்டுமுள்ளி kāṭṭu-muḷḷi, *n.* <id.+. 1. A thorny plant; முள்ளிவகை (சித். அக.) 2. Indian cork; மரமல்லிகை. (Nels.)

காட்டுமுன்னை kāṭṭu-muṉṉai, *n.* <id.+. A kind of firebrand teak; முன்னைவகை. (W.)

காட்டுமூரி kāṭṭu-mūri, *n.* <id.+. A kind of green beetle; நாகரவண்டுவகை. (யாழ். அக.)

காட்டுவரகு kāṭṭu-varaku, *n.* <id.+. Wild ragi; வரகுவகை. (சித். அக.)

காடகச்சக்கரம் kāṭaka-c-cakkaram, *n.* <*ghāṭaka*+. (Pros.) A kind of metrical composition; சித்திரகவிவகை. (யாப். வி. 497.)

காடாரம்பற்று kāṭāram-paṟṟu, *n.* perh. காடாரம்பம்+. Forest region; காட்டுப்புறம். (யாழ். அக.)

காடி kāṭi, *n.* Rice food; சோறு. (அக. நி.)

காடுகாட்டு-தல் kāṭu-kāṭṭu-, *v.* <காடு+. *intr.* To be desolate; வெறிதாய் விடுதல். (யாழ். அக.)—*tr.* To kill; கொல்லுதல். (யாழ். அக.)

காடுகோள் kāṭu-kōḷ, *n.* <id.+. Arable land covered with jungle growth; விளைநிலம் காடுபற்றிப்போகை. *ஏரி உடைந்து காடுகோளாய்ப் பாழ்கிடந் தமையில்* (S. I. I. iv, 9).

காடுதரிசு kāṭu-taricu, *n.* <id.+. Waste land with bushy growth; செடிகள் முளைத்தத் தரிசு நிலம். (S. I. I. v, 137.)

காடுபட்டி kāṭu-paṭṭi, *n.* <id.+. See காடுவெட்டி, 2. *காடுபட்டிகள் நந்திபோத்தரையர்* (S. I. I. iii, 260-1).

காடுபார்த்தகொம்பு kāṭu-pārtta-kompu, *n.* <id.+பார்-+. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (பெரியமாட். 16.)

காடுபிராண்டி kāṭu-pirāṇṭi, *n.* <id.+பிறாண்டு-. Garden rake; காடுவாரி. (யாழ். அக.)

காடுமறை-தல் kāṭu-maṟai-, *v. intr.* <id. +. To die; சாதல். *கொண்ட கணவரும் போய்க் காடு மறைந்தார்.*

காடுமேடு kāṭu-mēṭu, *n.* <id.+. Rough, uneven waste land; மேடாயுள்ள தரிசு நிலம். *Loc.*

காடுமேய்-தல் kāṭu-mēy-, *v. intr.* <id.+. To wander uselessly, aimlessly; வீணாய்த் திரிதல். *Loc.*

காடுவெட்டி kāṭu-veṭṭi, *n.* <id.+. 1. A kind of small hoe; சிறு மண்வெட்டிவகை. (யாழ். அக.) 2. A title of Pallava kings; பல்லவ அரசர் பட்டப்பெயர். (I. M. P. Ct. 175.)

காடுறைநிலை kāṭuṟai-nilai, *n.* <id.+ உறை-+. The third stage of life, *vāṉap-pirattam;* வானப்பிரத்தம். (சுக்கிரநீதி, 219.)

காடைக்கறுப்பன் kāṭai-k-kaṟuppaṉ, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. பொன்னாயகன் சொற் காடைக்கறுப்பன் (பறாளை. பள்ளு. 23).

காடைக்கொம்பன் kāṭai-k-kompaṉ, *n.* <காடை+. A kind of paddy; நெல்வகை. *Tinn.*

காண்கொடு-த்தல் kāṇ-koṭu-, *v. tr.* <காண்-+. To enable to see; பார்க்கும்படி செய்தல். கனவினுட் காண்கொடா கண்ணும் (புறத்திரட்டு, 1524).

காண்டம் kāṇṭam, *n.* perh. காண்-. Mind, intellect; புத்தி. (அக. நி.)

காண்டுமதம் kāṇṭu-matam, *n.* <காண்டு +. Pain; வருத்தம். (யாழ். அக.)

காணவட்டம் kāṇa-vaṭṭam, *n.* <காணம்+. A small quantity of oil, daily given, as a perquisite by the oil-mongers to the village officers and servants; கிராமாதிகாரிகளுக்கும் கிராமச்சிப்பந்திகளுக்கும் நாள்தோறுஞ் செக்கார் கொடுக்கும் எண்ணெய் வரி. (W. G.)

காணாதகண் kāṇāta-kaṇ, *n.* காண்-+ஆ neg. +. Mind's eye; ஞானக்கண். காணாதகண்ணுடன் (திருமந். 1610).

காணாதன் kāṇātaṉ, *n.* <*kaṇāda.* Adherent of the school of *kaṇātam;* கணாதமதத்தினன். கண்டகராய்நின்ற காணாதர் வாதங் கழற்றுவமே (தேசிகப். 5, 30).

காணி-த்தல் kāṇi-, 11 *v. tr.* Caus. of காண்-. To show; காட்டுதல். *Nāñ.*

காணிக்கல் kāṇi-k-kal, *n.* <காணி+. Boundary stone; எல்லைக்கல். காணிக்கல்லின்கீழே இரண்டு செப்புத்தலை அகப்பட்டது (மதி. கள. i, 177).

காணிக்கை kāṇikkai, *n.* <காணி-. Debt, loan; கடன். காணிக்கையானேன் . . . . மாலையை வைத்து நான் காணிக்கை தீர்ந்த மறுமாதம் (விறலிவிடு. 296).

காணிக்கைச்சாசனம் kāṇikkai-c-cā-caṉam, *n.* <காணிக்கை+. Document conferring a right to properties; உரிமைச்சாசனம். இம்முடிக் காணிக்கைச்சாசனந் தந்தனனே (பெருந்தொ. 1338).

காணிப்பிடிபாடு kāṇi-p-piṭipāṭu, *n.* <காணி+. Deed of lease for cultivation; நிலச்சாகுபடிப் பத்திரம். (M. E. R. 66 of 1916, p. 123.)

காணிப்பேறு kāṇi-p-pēṟu, *n.* <id.+. The dignity of a land-holder, a term used in conveyances of mirasi rights; பூஸ்திதி படைத்திருப்பதால் உண்டாகும் பெருமை. (W. G.)

காணிமாறு-தல் kāṇi-māṟu-, *v. intr.* <id.+. To dispossess a person of his land; உரிமைநிலத்தை இழக்கச்செய்தல். துரோகம்செய்தாரைக் காணிமாறின நிலமும் (S. I. I. v, 298).

காணிமேரை kāṇi-mērai, *n.* <id.+. A portion of produce claimed extra by mirasdars as their customary perquisite; மிராசுதார்கள் மாமூலை அனுசரித்து அதிகப்படியாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் மாசூலின் பகுதி. (W. G.)

காணியாண்மை kāṇi-y-āṇmai, *n.* <id+. Hereditary right to land, etc.; காணியாட்சி. (Pd. Insc. 745.)

காணியாளன் kāṇi-y-āḷaṉ, *n.* perh. id. +. A kind of fish; ஒருவகை மீன். வயலினுதிக்குங் காணியாளனும் (பறாளை. பள்ளு. 16).

காணிவெட்டி kāṇi-veṭṭi, *n.* <id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. v, 383.)

காணிஸ்தானம் kāṇi-stāṉam, *n.* <id. +. Unit place, in numbers; எண் வரிசையின் முதல் ஸ்தானம். அவர்கள் முந்துற காணிஸ்தானத்திலே வைத்து (திவ். திருவாய். 1, 2, 2, அரும்.).

காணும்பொழுது kāṇum-poḻutu, *n.* <காண்-+. Sunrise; சூரியோதயம். படுத்திருந்து காணும்பொழுதி லெழுந்து (தெய்வச். விறலி. 44).

காத்தடி kā-t-taṭi, *n.* <கா+. Pole for carrying burdens; காவடித்தண்டு. (W.)

காத்தய்யன் kāttayyaṉ, *n.* <கா-+அய்யன். A village deity; ஒரு கிராமதேவதை. பாரிய காத்தய்யா (பஞ்ச. திருமுக. 655).

காத்தவராயன் kāttava-rāyaṉ, *n.* <id.+. Watchman, guard; காவல்புரிபவன். (W. G.)

காத்திரம் kāttiram, *n.* perh. *kādravēya.* Snake; பாம்பு. (அக. நி.)

காத்திரன் kāttiraṉ, *n.* cf. *gātra.* Strong man; வலியோன். (யாழ். அக.)

காதம் kātam, *n.* (யாழ். அக.) 1. Toddy; கள். 2. cf. *khāta.* Small, square well; நாற் சதுரமான துரவு.

காதவம் kātavam, *n.* Turkey; வான்கோழி. (யாழ். அக.)

காந்தாரிமிளகாய் kāntāri-milakāy, *n.* <காந்த- +. A kind of chilly, *Capsici fructus;* சீமைமிளகாய். (சு. வை. ர. 509.)

காந்தி kānti, *n.* <*kānti.* (Rhet.) A figure of speech; அணிவகை. (யாழ். அக.)

காப்பன் kāppaṉ, *n.* <கா-. Guard; காவலாளன். கடையருங் கணக்கருங் காப்பரு முளப் பட (பெருங். உஞ்சைக். 32, 82).

காப்பி kāppi, *n.* <E. Copy; நகல். *Colloq.*

காப்பியடி-த்தல் kāppi-y-aṭi-, *v. tr.* <காப்பி +. To copy improperly; to plagiarise; பிறர் எழுதியதைத் திருட்டுத்தனமாய்ப் பார்த்தெழுதல். *Colloq.*

காப்பியன் kāppiyaṉ, *n.* <*kāpya.* Person belonging to the *kāpya-gōtra;* காப்பியகோத்தி ரத்தைச் சார்ந்தவன். வெள்ளூர்க் காப்பியனார்.

காப்புவாவரிசி kāppuvā-v-arici, *n.* perh. கார்புகா+. Seed of scurfy pea; கார்போகரிசி. (சு. வை. ர. 227.)

காம்பு kāmpu, *n.* The feather end of an arrow; அம்புச்சிறகு. (நாமதீப.)

காம்புக்கிண்ணம் kāmpu-k-kiṉṉam, *n.* <காம்பு+. Ladle; அகப்பை. (யாழ். அக.)

காம்வார் kām-vār, *n.* <Hind. *gām*+. Village settlement; கிராமத்தீர்வைத்திட்டம். (P. T. L.)

காமக்காணி kāma-k-kāṇi, *n.* <காமம்+. See காமக்கிழவு. (சாச. தமிழ்க். 147.)

காமக்கிழவு kāma-k-kiḻavu, *n.* <id.+ கிழ-மை. Proprietary right to a village; கிராம வுரிமை. (சாச. தமிழ்க். 21, 2.)

காமக்கிழான் kāma-k-kiḻāṉ, *n.* <id.+. Proprietor of a village; கிராமக்காணியாளன். (சாச. தமிழ்க். 147.)

காமணி kāmaṇi, *n.* Nitre; நவச்சாரம். (யாழ். அக.)

காமபோகி kāmapōki, *n.* cf. காம்போகி. Crab's eye; குன்றி. (யாழ். அக.)

காமம்[1] kāmam, *n.* <Pkt. *gāma* <*grama.* (அக. நி.) 1. Village; ஊர். 2. Inhabitant; குடி.

காமம்[2] kāmam, *n.* prob. Persn. *khām.* Tax; இறை. (அக. நி.)

காமரம் kāmaram, *n.* prob. காமம்+மருவு-. Beetle; வண்டு. (யாழ். அக.)

காமலை kāmalai, *n.* Kamela dye; கபிலப் பொடி. (L.)

காமவர்த்தனி kāma-varttaṉi, *n.* <*kāma* +. (Mus.) A primary *rāgā;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

காமவின்னிசை kāma-v-iṉṉicai, *n.* <காமம்+. (Pros.) A kind of *centuṟai* verse; செந்துறைப் பாட்டின்வகை. (யாப். வி. 538.)

காமாடு-தல் kāmāṭu-, *v. intr.* <id.+ ஆடு-. To indulge in sexual pleasures; காம வின்பம் நுகர்தல். காமாடார் காமியார் (ஏலா. 58).

காமில் kāmil, *n.* <Arab. *kāmil.* (R. T.) 1. Completeness, entirety; முழுமை. 2. The total land revenue realised from a village; ஊரி லிருந்து இறையாக வசூலிக்கும் மொத்தத்தொகை.

காமில்பேரிஜ் kāmil-pērij, *n.* <காமில்+. (R. T.) 1. Standard assessment; வரித்திட்டம். 2. See காமில், 2.

காமுகா kāmukā, *adv.* <U. *khā-ma-khāh.* Certainly, positively; நிச்சயமாக. (P. T. L.)

காமுருகி kāmuruki, *n.* Wicked woman; கொடியவள். (யாழ். அக.)

காமூச்சு kāmūccu, *n.* Distance which would take 18 minutes to walk; முக்கால்நாழிகை வழி. (யாழ். அக.)

காய்-த்தல் kāy-, *11 v. intr.* To be of ripe experience; அனுபவமுதிர்தல். உணருமாண் பினுற் காய்த்தவர் (கம்பரா. விபீஷண. 95).

காய்ச்சல்வெள்ளம் kāyccal-veḷḷam, *n.* <காய்ச்சல்+. Water let into a field after sowing in a dry condition; புழுதிப்பருவத்தில் விதைத்தபின் வயலிற் பாய்ச்சும் பாசனநீர். *Nāñ.*

காய்ச்சிக்கிழங்கு kāycci-k-kiḻaṅku, *n.* <காய்-+. See காச்சிக்கிழங்கு. *Nāñ.*

காய்ச்சிரங்கு kāycciraṅku, *n.* cf. காய்ச் சிரக்கு. See காசிலிக்கீரை. (சு. வை. ர. 448.)

காய்ச்சுப்பால் kāyccu-p-pāl, *n.* <காய்ச்சு- +. Boiled milk, one of *mu-p-pāl,* q. v.; முப்பால்களுள் ஒன்றான காய்ச்சிய பால். (யாழ். அக.)

காய்ச்சுரை kāy-c-curai, *n.* <காய்+. A kind of greens, *Hibiscus suratensis*; கீரை வகை. *Pond.*

காய்ப்ப kāyppa, *part.* <காய்-. A particle of comparison; ஓர் உவமவுருபு. (தொல். பொ. 286.)

காய்ப்புளிச்சை kāy-p-puḷiccai, *n.* <காய்+. See காய்ச்சுரை. *Pond.*

காய்மடை kāy-maṭai, *n.* <காய்-+. Light repast; சிற்றுண்டி. *Pond.*

காயக்கம் kāyakkam, *n.* <T. *kāyakamu*. Artfulness; தந்திரம். (விறலிவிடு. 507.)

காயக்கி kāyakki, *n.* <id. Woman of slender build; மெல்லியள். நளனைக் கண்டு மண மாலையிட்ட காயக்கி சீர்தாமோ (கூளப். 173).

காயக்கோல் kāya-k-kōl, *n.* <காயம்+. A surgical instrument; இரணவைத்தியக் கருவி வகை. (தஞ். சா. iii, 40.)

காயகப்பிரியா kāyakappriyā, *n.* <*gāyaka-priyā*. (Mus.) A primary *rāga*; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

காயப்பத்திரி kāya-p-pattiri, *n.* <*kāya*+. Cinnamon; ஞாழல். (நாநார்த்த.)

காயம்பௌனாகவுல் kāyam-paunā-kavul, *n.* <Arab. *qāim*+Hind. *pauna*+. A cowle, according to the terms of which three-quarters of the original assessment is permanently payable; ஏற்பட்ட நிலத்தீர்வையில் முக்கால்வாசி நிரந்தரமாய்ச் செலுத்துங் குத்தகை யுடன்படிக்கை. *Loc.*

காயம்ஜமாபந்தி kāyam-jamāpanti, *n.* <id.+. Permanent settlement; சாசுவத நில வரித்திட்டம். (P. T. L.)

காயவேகம் kāya-vēkam, *n.* <காயம்+. 1. Anger, spleen, fretfulness; சினம். (W.) 2. Hunger; பசி. (யாழ். அக.)

காயா kāyā, *n.* (L.) 1. Lanceolate cuneate-based leaved tree bilberry, l. sh., *Memecylon heyneanum latifolia*; செடிவகை. 2. Coromandel Eugene myrtle; பீக்கொஞ்சி.

காயாகாயம் kāyā-kāyam, *n.* <காயம்+. Scar; உடற்றழும்பு. (யாழ். அக.)

காயாபுரி kāyā-puri, *n.* <*kāyā-purī*. Body; உடல். (யாழ். அக.)

காயீ kāyī, *n.* <E. Guy; பாய்மரத்திற்கு ஆதாரமாகக் கட்டப்படுங் கயிறு. (M. Navi. 84.)

கார்¹ kār, *n.* (யாழ். அக.) 1. Rat; எலி. 2. cf. காறு. Ploughshare; கொழு.

கார்²-த்தல் kār-, 11 *v. tr.* cf. காறு-. To hate; வெறுத்தல். பாலர்கள் கார்ப்பார் (ஏலா. 54).

கார்க்கோன் kārkkōṉ, *n.* <Persn. *kār-kun*. A subordinate revenue officer under a Tahsildar; தாசில்தாரின் கீழுள்ள ஓர் அரசிறை உத்தியோகஸ்தன். (P. T. L.)

கார்காரெனல் kār-kār-eṉal, *n.* Redupl. of காறு-. Expr. of seething with anger; சினமிகுதற் குறிப்பு. *Loc.*

கார்கோள் kār-kōḷ, *n.* <கார்+. Saturn; சனி. (யாழ். அக.)

கார்த்தபசத்துவம் kārttapa-cattuvam, *n.* <*gārdabha*+. (Erot.) The natural disposition of women of the donkey-class, one of *pattu-cattuvam*, q. v.; ஸ்திரீகளுக்குரிய பத்து சத்துவங்களு ளொன்று. (கொக்கோ. 4, 28.)

கார்த்திகைக்கார் kārttikai-k-kār, *n.* <கார்த்திகை+. A kind of paddy; நெல்வகை. (S. I. I. vii, 51.)

கார்த்திகைவரட்டி kārttikai-varaṭṭi, *n.* Cowdung cakes given to the pial school teacher, as a perquisite, on the eve of the monthly *kārttikai*; மாதக் கார்த்திகைதோறுந் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயருக்குக் கொடுக்கும் எருமுட்டை. *Loc.*

கார்நிறம் kār-niṟam, *n.* <கார்+. *Māmica-c-cilai*, a kind of black stone; மாமிசச்சிலை. (யாழ். அக.)

கார்ப்பாடிகன் kārppāṭikaṉ, *n.* <*kārpaṭika*. Pilgrim; யாத்திரைக்காரன். (யாழ். அக.)

கார்பாலை kār-pālai, *n.* perh. கார்+. East Indian star-apple. See காட்டிலுப்பை. (L.)

கார்புரவு kār-puravu, *n.* <id.+. Cultivation of the paddy for *kār* harvest; கார் நெற் சாகுபடி. சுந்தரபாண்டியனுடைய அளந்து கார் புரவுக்கு முன்பு இறக்கும் கடமைக்கு (S. I. I. viii, 79).

கார்மலி kār-mali, *n.* prob. id.+மலி-. Sea; கடல். (W.)

கார்மறுநிலம் kār-maṟu-nilam, *n.* <id.+மறு+. Double crop land; இருபோக நிலம். (S. I. I. iv, 125.)

கார்மேகசாரம் kār-mēka-cāram, *n.* perh. id.+மேகம்+. *Kāciccāram*, a mineral salt; காசிச்சாரம். (யாழ். அக.)

காரக்கட்டி kāra-k-kaṭṭi, *n.* <காரம்+. Nitrate of silver, lunar caustic; காடிக்காரம். *Loc.*

காரகில் kār-akil, *n.* <கரு-மை+. A kind of eagle-wood, used as incense; அகில்வகை. (சிலப். 14, 108, உரை.)

காரச்சேர்வை kāra-c-cērvai, *n.* <காரம்+. Cauteriser; தீப்பற்றுள்ள மருந்தின் சேர்க்கை. *Pond.*

காரச்சேவு kāra-c-cēvu, *n.* <id.+. A kind of comestibles; காரமுள்ள சேவுப்பணியாரம். *Tinn.*

காரட்டு kāraṭṭu, *n.* <E. Carrot; மஞ்சள் முள்ளங்கி. (சா. வை. ர. 482.)

காரண்டவம் kāraṇṭavam, *n.* <*kāraṇḍava.* A kind of crane; நாரைவகை. *Pond.*

காரணசிவதத்துவம் kāraṇa-civa-tattuvam, *n.* <*kāraṇa*+. (Śaiva.) A *civa-tattuvam;* சிவதத்துவங்களு ளொன்று. (சி. சி. 1, 66, ஞானப்.)

காரணமறிநிலை kāraṇam-aṟi-nilai, *n.* <காரணம்+அறி-+. (Rhet.) A figure of speech; அணிவகை. (யாழ். அக.)

காரணவன் kāraṇavaṉ, *n.* <id. 1. Accountant; கணக்கன். சுந்தரபாண்டியநல்லூர்க் காரணவரோம் (S. I. I. v, 105). 2. Head of a family; குடும்பத்தலைவன். *Nāñ.*

காரணவாக்கியம் kāraṇa-vākkiyam, *n.* <*kāraṇa*+. Motto, emblem; விருதாகக் கொள்ளும் மொழி. *Pond.*

காரணவிலக்கணை kāraṇa-v-ilakkaṇai, *n.* <காரணம்+. (Rhet.) A figure of speech which states the cause as the effect; காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறும் அணி. (W.)

காரணவொழிப்பு kāraṇa-v-oḻippu, *n.* <id.+. (Rhet.) A kind of *avanuti-y-aṇi;* அவநுதியணிவகை. (யாழ். அக.)

காரணானுமானம் kāraṇāṉumāṉam, *n.* <*kāraṇa*+. (Log.) Inference from cause to effect, *a priori* or deductive reasoning, opp. to *kāriyāṉumāṉam;* காரணத்தினின்று காரியத்தை அனுமானிக்கை. (மணி. 27, 36, உரை.)

காரணிகன் kāraṇikaṉ, *n.* <*karaṇika.* One who is the first cause; மூலகாரணமானவன். தெரிமறையிற் காரணிகனூர் (சீறாப். கட. 10).

காரநீர் kāra-nīr, *n.* <காரம்+. Dyer's lye; சாயநீர்வகை. (W.)

காரப்பொடி kāra-p-poṭi, *n.* <id.+. Solder; பற்றாசு. *Loc.*

காரம்[1] kāram, *n.* <*kārya.* Act; தொழில். எண்ணார்ந்த காரங்க ளில்லகத்தே பயின்றுரேயல் (நீலகேசி, 280).

காரம்[2] kāram, *n.* <*kāra.* (நாநார்த்த.) 1. Certainty; நிச்சயம். 2. Strength; வலிமை. 3. Effort; முயற்சி.

காரவி kāravi, *n.* <*kāravī.* (நாநார்த்த.) 1. Black cumin; கருஞ்சீரகம். 2. Dill; சதகுப்பி. 3. See காயப்பத்திரி. 4. Peacock fan; மயிற்சிகை.

காரா kār-ā, *n.* <கரு-மை+ஆ. [T. *kārāvu.*] Black cow; கருநிறப் பசு. கன்றுபிரி காராவின் றுயருடைய கொடி (கம்பரா. குகப். 66).

காராகாரம் kārākāram, *n.* <*kārāgāra.* Prison; காராக்கிருகம். (யாழ். அக.)

காராடு-தல் kār-āṭu-, *v. intr.* <கார்-+ஆடு-. To talk with rankling hatred; கறுவிப்பேசுதல். *Tinn.*

காராடை kār-āṭai, *n.* <காரம்+. Deep-dyed cloth; சாயத்தின் உறைப்புள்ள ஆடை. காராடைபோர்த்த வெம்புத்தர் (நீலகேசி, 259).

காராண்கிழமை kārāṇ-kiḻamai, *n.* <காராண்மை+. Occupancy right in a field; உழவடைப்பாத்தியதை. (M. E. R. 103 of 1916.)

காரி[1] kāri, *n.* perh. காரம். (அக. நி.) 1. Brackish soil; களர். 2. Waste land; முதுநிலம். 3. Low-born person; கீழ்மகன்.

காரி[2] kāri, *n.* prob. *kārya.* Workshop; தொழிற்சாலை. (அக. நி.)

காரிகம் kārikam, *n.* See காரிகை[2]. (யாழ். அக.)

காரிகை[1] kārikai, *n.* <*khārikā.* A weight of 20 *arumaṇams;* இருபது அருமணங் கொண்ட ஒரு நிறை. (சுக்கிரநீதி, 105.)

காரிகை[2] kārikai, *n.* <*kārikā.* Torment; extreme suffering; torture; வாதனை. (நாநார்த்த.)

காரிடம் kār-iṭam, *n.* <கார்+. Rainy season; கார்காலம். பயில்விதிதெல்லாம் காரிடமதனிற் காட்டு மங்குரம் (சி. சி. 1, 9).

காரிதம் kāritam, *n.* <*kārita.* (Gram.) Causal verb; பிறவினை. விப்பிவரிற் காரிதமாம் (பிரயோக. 35).

காரியகாலபக்ஷம் kāriya-kāla-pakṣam, *n.* <*kārya*+*kāla*+. (Gram.) Method of interpretation in a treatise, by which the sense of several sūtras will be complete only by taking

over a word occurring in an earlier sūtra; ஓரிடத்து நின்றசொல் பலசூத்திரங்களோடுஞ் சென்றியைந்து தன்பொருளைப் பயப்பிக்கு முறை. (தொல். சூத்திரவிருத்தி. பக். 17.)

காரியசிவதத்துவம் kāriya-civa-tattuvam, *n.* <id.+. A *civa-tattuvam;* சிவதத்துவங்களு ளொன்று. (சி. சி. 1, 66, ஞானப்.)

காரியம் kāriyam, *n.* perh. id. Cow dung; சாணம். (சைவ. சந். 61.)

காரியவாசகம் kāriya-vācakam, *n.* <id.+. (Gram.) A term meaning action in general; செய்தல் என்னுஞ் சொல்லால் விரிந்து காரியத்தைக் குறிக்குஞ் சொல். (தொல். சொல். 112, உரை.)

காரியவிலக்கு kāriya-vilakku, *n.* <காரியம் +. (Rhet.) A kind of *vilakkaṇi;* விலக்கணி வகை. (யாழ். அக.)

காரியவேது kāriya-v-ētu, *n.* <id.+. (Log.) Inference of a cause from an effect; காரியம் ஏதுவாய்நின்று காரணமுண்மையை விளக்குகை. (சி. சி. அளவை. 10, சிவஞா.)

காரியானுமானம் kāriyāṉumāṉam, *n.* <*kāriya*+. (Log.) Inference from effect to cause, *a posteriori* or inductive reasoning, opp. to *kāraṇāṉumāṉam;* காரியத்தினின்று காரணத்தை அனுமானிக்கை. (மணி. 27, 33-34, உரை.)

காரியிண்டு kāri-y-iṇṭu, *n.* <கார்+. Shining-leaved soap-pod; வெள்ளிண்டு. (L.)

காரிலவணம் kār-ilavaṇam, *n.* <id.+. Bitnoben; பிடாலவணம். (யாழ். அக.)

காரு kāru, *n.* <*kāru.* (நாநார்த்த.) 1. Artisan; கம்மாளன். 2. Artisanship; கம்மத்தொழில்.

காருகால் kārukāl, *n.* Pan for burning incense; இந்தளம். காருகாலிலே கருமுகைபூத்தாற்போலே (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 7, வ்யா. பக். 686).

காருகோலரிசி kārukōlarici, *n.* cf. கார்போகரிசி. Seed of scurfy pea; கார்போகரிசி. (பெரிய. 33.)

காருசம் kārucam, *n.* <*kāruja.* (நாநார்த்த.) 1. Wild sesamum; காட்டெள். 2. Indian aconite; நாவி. 3. Froth; நுரை. 4. Painting; சித்திரம். 5. Red ochre; காவிக்கல்.

காருண்யபிதிர்க்கள் kāruṇya-pitirkkaḷ, *n.* <*kāruṇya*+. The manes whose names are not known and who are propitiated during the Mahālaya fortnight; மாளயபக்ஷத்திற் பூசிக்கப்படும் பெயரறியப்படாத பிதிரர் தொகுதி. *Brāh.*

காரேலம் kār-ēlam, *n.* <கார்+. A kind of cardamom; ஏலவகை. (சங். அக.)

காரொளி kār-oḷi, *n.* <id.+. Black stripe, as on cattle; கருந்தாரை. (யாழ். அக.)

காரோத்துக்கிழங்கு kārōttu-k-kiḻaṅku, *n.* <Fr. *carotte.* See காரட்டு. *Pond.*

கால்கழிகட்டில் kāl-kaḻi-kaṭṭil, *n.* <கால்+கழி-+. Bier; பாடை. கால்கழிகட்டிலிற் கிடப்பி (புறநா. 286).

கால்மேலுறை kāl-mēl-uṟai, *n.* <id.+ மேல்+. Gaiter, spat; கணுக்காலுறை. *Pond.*

கால்வாதம் kāl-vātam, *n.* <id.+. A disease; நோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 129.)

கால்வார்-த்தல் kāl-vār-, *v. intr.* <id.+. To sow seeds of *akatti* in a betel garden in the month of Āṭi; கொடிக்காலில் ஆடிமாதத்தில் அகத்திவிதையை ஊன்றுதல். *Loc.*

கால்வாரி kāl-vāri, *n.* <id.+. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்ற வகை. (பெரிய. 26.)

காலக்கடப்பு kāla-k-kaṭappu, *n.* <காலம் +கட-. Course of time; காலத்தின் கதி. (தக்கயாகப். 447.)

காலக்கேப்பை kāla-k-kēppai, *n.* <id.+. A species of ragi; இராகிவகை. (விவசா. 3.)

காலசங்கம் kāla-caṅkam, *n.* <id.+. Dawn, early morning; வைகறை. (யாழ். அக.)

காலத்தேவை kāla-t-tēvai, *n.* <id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (Pudu. Insc. 399.)

காலதோஷம் kāla-tōṣam, *n.* <id.+. Evil times, hard times; கெட்டகாலம். *Loc.*

காலப்பாடு kāla-p-pāṭu, *n.* <id.+. Condition of the times; காலநிலைமை. கள்ளமில் காலப்பாடுங் கருமமுங் கருதேனுகில் (கம்பரா. இராவணன்வதை. 7).

காலப்பொல்லாங்கு kāla-p-pollāṅku, *n.* <id.+. See காலதோஷம். காலப்பொல்லாங்கைப் பரிகரித்துக்கொண்டு (S. I. I. vii, 496).

காலப்போக்கு kāla-p-pōkku, *n.* <id.+. See காலப்பாடு. (மீனாட். சரித். ii, 160.)

காலபுருடன் kāla-puruṭaṉ, *n.* <id.+. Time-server; சமயத்திற்கேற்ப ஒழுகுபவன். இது காலபுருடர் நட்புத் தீதென்றது (குறள், 819, மணக்.).

காலபைரவர் kāla-pairavar, *n.* <*kāla-bhairava.* A manifestation of Śiva; சிவமூர்த்தங்களு ளொன்று. (காஞ்சிப். சிவபுண். 34.)

காலமீரம் kālamīram, *n.* Crystal glass; பளிங்கு. (யாழ். அக.)

காலமுன் kāla-mun, *n.* <காலம் +. Priority in point of time; காலத்தால் முற்பட்டது. கால முன்னுகச் சொல்லார், இடமுன்னுகச் சொல்லுவர் (தொல். சொல். 279, இளம்பூ.).

காலற்றநாள் kāl-aṟṟa-nāḷ, *n.* <கால் + அறு- +. (Astrol.) The three naksatras, *kārttikai, uttiram, uttirāṭam;* கார்த்திகை உத்திரம் உத்திராடம் என்னும் மூன்று நட்சத்திரங்கள். (சோதிட கிரக. 40.)

காலறு-தல் kāl-aṟu-, *v. intr.* <id. +. To become extinct, as a family; சந்ததியற்றுப் போதல். (திருக்களிற்றுப். 97, உரை.)

காலறுவான் kāl-aṟuvāṉ, *n.* <id. +. A term of abuse, meaning 'one whose line will become extinct'; 'சந்ததியற்றுப்போவான்' என்று பொருள்படும் ஒரு வசைச்சொல். எள்ளளவுங் கைக் கூலி தான்வாங்குங் காலறுவான் (தனிப்பா. i, 108, 47).

காலா kālā, *n.* <Arab. *khālā.* Mother's sister; தாயின் சகோதரி. *Muham.*

காலாங்கன் kālāṅkaṉ, *n.* *Mūrtta-pāṣāṇam,* a prepared arsenic; மூர்த்தபாஷாணம். (யாழ். அக.)

காலாவதிகபத்திரம் kālāvatika-pattiram, *n.* <*kālāvadhika* +. Document fixing a time-limit for the performance of an act; ஒன்றைச் செய்தற்குக் காலங்குறிப்பிட்டு எழுதிக் கொடுக்கும் பத்திரம். (சுக்கிரநீதி, 93.)

காலிகவிப்புருதி kālika-vippuruti, *n.* <*kālika* +. Chronic abscess; நாட்பட்ட புண் கட்டி. (இங். வை. 298.)

காலியைபாசம் kāl-iyai-pācam, *n.* prob. கால் + இயை- +. Subtle body; சூக்கும சரீரம். (சம். அக. Ms.)

காலிலி kāl-ili, *n.* <கால் + இல் neg. Fish; மீன். (யாழ். அக.)

காலிகா kālikā, *n.* Smoky colour of the teeth of horses, when they are about seven years old; குமரர் ஏழு வயதாகும்போது குதிரைப் பற்களில் லேற்படும் புகைநிறம். (அசுவசா. 5.)

காலுக்கழுத்து kālu-k-kaḻuttu, *n.* prob. id. +. Ankle; கணைக்கால். திருக்காலுக் கழுத்தின் காறை உ-ம் (S. I. I. iv, 81.)

காலுக்குக்காலாய் kālukku-k-kāl-āy, *adv.* <id. +. Hereditarily; பரம்பரையாய். *Loc.*

காலேயகம் kālēyakam, *n.* <*kālēyaka.* A kind of turmeric; மரமஞ்சள். (நாநார்த்த.)

காலை kālai, *n.* A kind of fish; மீன்வகை. உறுகிழாத்தி காலைபாலை (பறாளை. பள்ளு. 75).

காலோடு kāl-ōṭu, *n.* <கால் +. Gutter tiles; கூடல்வாயோடு. *Loc.*

காவட்டு kāvaṭṭu, *n.* <காவு-. See கா[1]. *Nāñ.*

காவணம் kāvaṇam, *n.* Open hall; மண்டபம். தேவாசிரியனெனுந் திருக்காவணம் (பெரியபு. திருக்கூட்ட. 2).

காவர் kāvar, *n.* perh. E. *gaff-spar,* Martingale, dolphin-striker, short gaff-spar. fixed perpendicularly under the cap of the bow-sprit; சாந்தாவின் நுனிக்குக்கீழிருக்கும் உத்திரம். (M. Navi. 82.)

காவல் kāval, *n.* (அக. நி.) 1. A kind of drum; தம்பட்டம். 2. Water; நீர்.

காவல்புரப்பு kāval-purappu, *n.* <காவல் + பொறுப்பு. An annual tax paid by a watchman appointed in the place of another dismissed for an offence against the government; அரசாங்கத்திற்குச் செய்த குற்றத்திற்காக விலக்கப்பட்ட ஒரு காவற்காரனுக்குப் பதிலாக நியமிக்கப்பட்ட காவற்காரன் ஆண்டுதோறுஞ் செலுத்திவரும் வரி. (R. T.)

காவல்வழக்கு kāval-vaḻakku, *n.* <id. +. Customary fees paid to watchman; காவற்காரனுக்குக் கொடுக்கும் வரி. (R. T.)

காவலம் kāvalam, *n.* Bloody drop ordure tree; கழுதைவிடை. (L.)

காவற்படை kāvaṟ-paṭai, *n.* <காவல் +. Body-guard; மெய்காவற் சேனை. (யாழ். அக.)

காவற்பேறு kāvaṟ-pēṟu, *n.* <id. +. Cess collected for paying the village-watchmen; ஊர்க்காவலுக்காகக் கொடுக்கும் வரி. (M. E. R. 262 of 1925.)

காவற்றலம் kāvaṟṟalam, *n.* <id. + தலம். Prison, gaol; சிறைச்சாலை. *Mod.*

காவி kāvi, *n.* 1. Buoy; காவியாக்கட்டை. *Pond.* 2. Willow-leaved justicia; கருநொச்சி. (யாழ். அக.)

காவிந்து kāvintu, *n.* <Persn. *khawand.* Master; employer; எசமான். அதுகளைக் காவிந்தவர்கள் பார்வையிடுகிற இங்கிலீஷ் புஸ்தகத்திலும் எழுதுவித்தேன் (P. T. L. 185).

காவிப்பட்டை kāvi-p-paṭṭai, n. <காவி+. Stripes of red wash, alternating with white, made on festive occasions on walls of temples, etc.; சுவர்களிலிடுஞ் செம்மண்பட்டை. *Tj.*

காவிப்பாய் kāvi-p-pāy, n. <காவி+. Top-sail; பாய்மரத்தின் அடிக்கட்டைக்கு அடுத்த பாகத்திற் கட்டப்படும் பாய். (M. Navi. 83.)

காவிமரம் kāvi-maram, n. <id.+. Top-mast; பாய்மரத்தின் அடிக்கட்டைக்கு மேலுள்ள பாகம். (M. Navi. 81.)

காவிமாலை kāvi-mālai, n. <காவி+. Garland sent by a lover to his beloved, soliciting her favour; கலவியை விரும்பிய தலைவன் தலைவிக்கு அனுப்பும் மாலை. (யாழ். அக.)

காவில்லி kāvilli, n. See காவலம். (L.)

காவெட்டு kā-veṭṭu-, n. <காய்+. Unripe fruit; நன்றாய்ப் பழுக்காத பழம். *Colloq.*

காழ் kāḻ, n. Piece of wood; மரத்துண்டு. *தேய்வை வெண்காழ்* (புறநா. 369, 19).

காழகம்[1] kāḻakam, n. 1. cf. *kāla.* Blue cloth; நீலவாடை. *கழையமிடைக் கிழிந்தநின் காழகம்* (கலித். 73). 2. Boiled rice; சோறு. (யாழ். அக.)

காழகம்[2] kāḻakam, n. cf. T. *gāḍidē.* Ass; கழுதை. (அக. நி.)

காளக்கவி kāḷa-k-kavi, n. <காளம்+. Poet whose presence is proclaimed by blowing a *kāḷam,* as a mark of honour; ஊதுகாளத்தை விருதாகப் பெற்ற புலவன். (தக்கயாகப். பக். 277.)

காளகண்டம் kāḷa-kaṇṭam, n. <*kāla-kaṇṭha.* (நாநார்த்த.) 1. Peacock; மயில். 2. Wagtail; கரிக்குருவி. 3. Sparrow; ஊர்க்குருவி. 4. East Indian kino tree; வேங்கைமரம்.

காளகந்தரி kāḷa-kantari, n, <*kāla+kandharā.* Pārvatī; பார்வதி. (W.)

காளகர்ணிமுத்திரை kāḷakarṇi-muttirai, n. (Śaiva.) A hand-pose in worship; முத்திரைவகை. (சைவா. வி. 19.)

காளகூடயோகம் kāḷakūṭa-yōkam, n. <*kālakūṭa*+. (Astrol.) An inauspicious *yōkam;* அசுபயோகங்களு ளொன்று. (சோதிடகிரக. 134.)

காளம் kāḷam, n. <*kāla.* Viṣṇu's discus; சக்கராயுதம். (ரஹஸ்ய. 65.)

காளமேடிகை kāḷa-mēṭikai, n. <*kāla-meṣikā.* (நாநார்த்த.) 1. Manjeet; மஞ்சிட்டி. 2. A kind of Indian jalap; கருஞ்சிவதை.

காளாம்பகி kāḷāmpaki, n. A winged serpent; பறவைப்பாம்பு. (நாமதீப.)

காளான்சக்களத்தி kāḷāṉ-cakkaḷatti, n. <காளான்+. *Murivettiyāṉ,* a kind of sea-fungus; முறிவெட்டியான். (W.)

காளிகம் kāḷikam, n. perh. *kāla.* Cloud; மேகம். (யாழ். அக.)

காளிங்கம் kāḷiṅkam, n. A kind of jewel; ஆபரணவகை. *தென்னொளிய காளிங்கஞ் சோதி சிடப்பத் தொடுத்த* (பதினொ. திருக்கை. உலா, 121).

காளிந்தம் kāḷintam, n. cf. காளிங்கன். Snake; பாம்பு. (அக. நி.)

காற்கயிறு kāṟ-kayiṟu, n. <கால்+. Fetters; கால்விலங்கு. *Pond.*

காற்சவுரம் kāṟ-cavuram, n. <id.+. Shaving the face only; முகச்சவரம். (யாழ். அக.)

காற்படை kāṟ-paṭai, n. <id.+. The portion of the basement above the ground; கட்டட அஸ்திவாரத்தில் தரைக்கு மேலுள்ள பகுதி. (M. E. R. 127 of 1926.)

காற்றடக்கி kāṟṟaṭakki, n. <காற்று+. (யாழ். அக.) 1. Bellows; துருத்தி. 2. Water-bubble; நீர்க்குமிழி.

காற்றண்டம் kāṟṟaṇṭam, n. <id.+. A kind of swelling of the scrotum, dist. fr. *nīr-aṇṭam;* வாதத்தால் வீங்கிய அண்டநோய்வகை. *Loc.*

காற்றாடி kāṟṟāṭi, n. <id.+. Fan; விசிறி. (ஞானபூசா. 25, உரை.)

காற்றுக்கறுப்பு kāṟṟu-k-kaṟuppu, n. <id.+. Evil spirits; பேய்பிசாசுகள். *Loc.*

காற்றுவிசேஷமாய் kāṟṟu-vicēṣam-āy, *adv.* <id.+. By way of rumour; பராபரியாய். *நாம் காற்றுவிசேஷமாய்க் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்* (தமிழறி. 37).

காறுகாறெனல் kāṟu-kāṟeṉal, n. Expr. of seething anger; சீறுதற்குறிப்பு. *இவ்வூரிலுள்ளார் என்னோடு காறுகாறென்று* (திவ். பெரியாழ். 3, 1, 7 வ்யா. பக். 521).

கான்[1] kāṉ, n. <*gāna.* Music; இசை. *கான்பாடல் தங்குமறையோசை* (சொக்க. உலா, 9).

கான்[2] kāṉ, n. <Pkt. *kān.* <*karṇa.* (தக்கயாகப். 448, உரை.) 1. Ear; செவி. 2. Fame; கீர்த்தி.

கானககீதம் kāṉaka-kītam, n. prob. கானகம்+. Black beetle; கருவண்டு. (யாழ். அக.)

கானநாடி kāṉa-nāṭi, n. <கானம்+நாடு. Kāḷī; காளி. *கானநாடி திருமுன்றில்* (தக்கயாகப். 80).

காணமூர்த்தி kāṉamūrtti, *n.* (Mus.) A primary *rāga*; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

கானற்பலா kāṉaṟ-palā, *n.* <கானல்+. Anjeli; கல்வருக்கை. (சங். அக.)

காணா kāṉā, *n.* A kind of trumpet; வாத்திய வகை. வாங்காவுங் காணாவும் (மான்விடு. 239).

காணாங்கோணான் kāṉāṅ-kōṉāṉ, *n.* Redupl. of கோணான். All and sundry; எவ்வகையாரும். (யாழ். அக.)

காணாவேளை kāṉā-vēḷai, *n.* perh. காணம்+. A plant; செடிவகை. (W.)

காணிமிர்த்தாதனம் kāṉimirttātaṉam, *n.* <கால்+நிமிர்-+. (Śaiva.) A yōgic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 108, உரை.)

காணிஷ்மாரிக்கணக்கு kāṉiṣmāri-k-kaṉakku, *n.* See காணேசுமாரிக்கணக்கு. *Loc.*

காணேசுமாரிக்கணக்கு kāṉēcumāri-k-kaṉakku, *n.* <Persn. *khāna-shumārī*+. Census; ஜனசங்கியைக் கணக்கு. (P. T. L.)

காஜா kājā, *n.* Deep-red colour of the teeth of horses when they are sixteen years old; குமாரி பதினாறு வயதாகும்போது குதிரைப்பற்களி லேற்படுங் கருஞ்சிவப்பு நிறம். (அசுவசா. 6.)

கி

கிங்கரன் kiṅkaraṉ, *n.* <*kiṅkara*. Envoy, messenger; தூதன். (அக. நி.)

கிங்கிணிப்பாலை kiṅkiṇi-p-pālai, *n.* prob. கிங்கிணி+. Needle-leaved swallow-wort; ஊசிப் பாலை. (நாநார்த்த.)

கிங்கிணிமாலைநெல் kiṅkiṇi-mālai-nel, *n.* prob. id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

கிச்சம்மாள்வெட்டு kiccammāḷ-veṭṭu, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 142.)

கிச்சான் kiccāṉ, *n.* cf. கீச்சான். Small boy; சிறுபையன். *Tp.*

கிச்சிலிச்சம்பா kiccili-c-campā, *n.* prob. கிச்சிலி+. A variety of small *campā* paddy; சம்பா நெல்வகை. *Loc.*

கிச்சிலிச்சோறு kiccili-c-cōṟu, *n.* prob. கிச்சடி+. A kind of food, served in Muhammadan feasts; முகம்மதியர் விருந்திற் படைக்கும் ஒரு வகைச் சோறு. *Colloq.*

கிச்சுடர் kiccuṭar, *n.* A mythical range of mountains beyond the earth; சக்கரவாளம். (அக. நி.)

கிசாலம் kicālam, *n.* <*kisala*. Sprout; தளிர். (யாழ். அக.)

கிசில்பூசு-தல் kicil-pūcu-, *v. intr.* To caulk; கப்பலிற் சந்துகளைப் பற்று வைத்தடைத்தல். *Pond.*

கிஞ்சனன் kiñcaṉaṉ, *n.* <*kiñcana*. Ignorant man; அறிவிலான். (யாழ். அக.)

கிஞ்சித்துவம் kiñcittuvam, *n.* <*kiñcit-tva*. Limited knowledge; சிற்றறிவு. (யாழ். அக.)

கிஞ்சில் kiñcil, *n.* <*kiñcit*. Lowness; கீழ்மை. (யாழ். அக.)

கிஞ்சு kiñcu, *n.* See கிஞ்சுமாரம். (அக. நி.)

கிஞ்சுகம் kiñcukam, *n.* prob. *śuka*. 1. Parrot; கிளி. கிஞ்சுகமென்று கிளிக்கும் பேர் (திவ். பெரியாழ். 3, 7, 7, வ்யா. பக். 716). 2. *Acuṇam*, a creature believed to possess a delicate sense of music; அசுணம். (அக. நி.)

கிஞ்சுமம் kiñcumam, *n.* See கிஞ்சுமாரம். (யாழ். அக.)

கிஞ்சுமாரம் kiñcumāram, *n.* <*śiṃśu-māra*. Crocodile; முதலை. (யாழ். அக.)

கிஞம் kiñam, *n.* <*jña*. Knowledge; அறிவு. (யாழ். அக.)

கிட்ட kiṭṭa, *part.* <கிட்டு-. Case sign of the ablative and the locative; ஐந்தாம் வேற்று மைக்கும் ஏழாம்வேற்றுமைக்கு முரிய உருபு. சுழன் மாறிகிட்ட வாங்கி வழங்குவீர் (விறலிவிடு. 901).

கிட்டடிப்பாடு kiṭṭaṭi-p-pāṭu, *n.* <id.+ அடிப்பாடு. Narrow path; முடுகின பாதை. (யாழ். அக.)

கிட்டத்தாள் kiṭṭa-t-tāḷ, *n.* perh. கிட்டம் +. Card-board; அட்டைக்காகிதம். *Loc.*

கிட்டான் kiṭṭāṉ, *n.* cf. கிட்டம். A piece of molten iron; உருகிய இரும்புத்துண்டு. *Loc.*

கிட்டிணம் kiṭṭiṇam, *n.* <*kṛṣṇa*. Antelope's skin, deerskin; மான்றோல். (யாழ். அக.)

கிட்டிமந்தாரம் kiṭṭimantāram, *n.* Peacock's crest; மயிற்கொண்டை. (சு. வை. ரத்.)

கிடக்கை kiṭakkai, *n.* <கிட-. Permanence; security; நிலைவரம். (யாழ். அக.)

கிடங்கில் kiṭaṅkil, *n.* <கிடங்கு+. Moat; அகழ். நீணீர்க் கிடங்கிலுட் டோணிபோக்கி (பெருங். மகத. 25, 21).

கிடாவு-தல் kiṭāvu-, 5 v. tr. <கடாவு-. (யாழ். அக.) 1. To drive; கடாவுதல். 2. To question; வினவுதல்.

கிடுக்கட்டி kiṭukkaṭṭi, n. Mexican poppy; குருக்கு. *Loc.*

கிடைதலை kiṭai-talai, n. <கிடை+. Moment of death; மரணகாலம். (யாழ். அக.)

கிடைமாடு kiṭai-māṭu, n. <id.+. Herd of cattle; பசுக்கூட்டம். (யாழ். அக.)

கிடையன் kiṭaiyaṉ, n. <id. Old or shop-soiled goods; கிடைச்சரக்கு. (யாழ். அக.)

கிடையாடை kiṭai-y-āṭai, n. <id.+. Bedsheet; படுக்கைவிரிப்பு. (அக. நி.)

கிண்டல் kiṇṭal, n. <கிண்டு-. Ridicule; banter; பரிகாசம். *Loc.*

கிண்டு[1]-தல் kiṇṭu-, 5 v. tr. 1. To churn; கடைதல். பாம்புகயி றாய்ப்பிணித்துப் பாற்கடலைக் கிண்டாமல் (நெல்விடு. 226). 2. To cook by constant stirring over the oven; கிளறிச் சமைத்தல். உப்புமாக் கிண்டினான். (யாழ். அக.). 3. To publish; வெளிப்படுத்துதல். (யாழ். அக.) 4. To ridicule; பரிகசித்தல். *Loc.*

கிண்டு[2]-தல் kiṇṭu-, 5 v. tr. <கீண்டு-. To tear off; கிழித்தல். (திவ். திருச்சந். 22, வ்யா.)

கிண்ணன் kiṇṇaṉ, n. <*kṛṣṇa*. Dark-coloured person; கருநிறமுடையான். (நீலகேசி, 76.)

கிண்ணு-தல் kiṇṇu-, 5 v. intr. 1. To go; போதல். கேரளத்தை நோக்கி வைச்சுக் கிண்ணினனே (பஞ்ச. திருமுக. 1530). 2. To eat to the full; நிரம்ப வுண்ணுதல். கிச்சடியாம் வைச்சடிச்சுக் கிண்ணுவனும் (பஞ்ச. திருமுக. 1877).

கிண்ணெனல் kiṇṇeṉal, n. Expr. of being full and tight; பெருத்திறுகியிருத்தற்குறிப்பு. குழந்தையின் வயிறு கிண்ணென்றிருக்கிறது. *Loc.*

கித்தா kittā, n. Rubber; துடைப்பான். *Tranquebar.*

கிதவபன் kitavapaṉ, n. <*kitava*. Rogue; போக்கிரி. (நீலகேசி, 286, உரை.)

கியமதம் kiyamatam, n. Weakness; இளைப்பு. (யாழ். அக.)

கியானம் kiyāṉam, n. <*jñāna*. Wisdom, knowledge; ஞானம். (யாழ். அக.)

கிரகணி-த்தல் kirakaṇi-, 11 v. tr. <கிரகணம். (யாழ். அக.) 1. (Astron.) To eclipse; கிரகணம் பிடித்தல். 2. To seize, grasp; கிரகித்தல்.

கிரகஸ்தி kirakasti, n. Fem. of கிருகஸ்தன். Married woman; இல்வாழ்க்கையிலிருப்பவள். (யாழ். அக.)

கிரந்தனம் kirantaṉam, n. <*krandana*. (யாழ். அக.) 1. Weeping; அழுகை. 2. Cry, as of birds; ஒலி.

கிரந்தித்தொய்வு kiranti-t-toyvu, n. <கிரந்தி+. A disease; நோய்வகை. (யாழ். அக.)

கிரந்திநையல் kiranti-naiyal, n. <id.+ நை-. A disease; நோய்வகை. (யாழ். அக.)

கிரமி kirami, n. <கிரமம். (யாழ். அக.) 1. Well-behaved person; ஒழுங்காய் நடப்பவ-ன்-ள். 2. One who conforms to orthodox rules of conduct; சாத்திரவிதிப்படி நடப்பவ-ன்-ள்.

கிரயஞ்செலுத்து-தல் kirayañ-celuttu-, v. tr. <கிரயம்+. To fulfil; நிறைவேற்றுதல். ப்ரஹ்லாதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாவாக்யத்தைக் கிரயஞ் செலுத்தி (திவ். அமலனாதி. 5, வ்யா. பக். 93).

கிராகம் kirākam, n. <*grāha*. Tortoise; ஆமை. (யாழ். அக.)

கிராங்கு-தல் kirāṅku-, 5 v. intr. cf. கிரங்கு-. To fade; வாடுதல். *Loc.*

கிராந்தம் kirāntam, n. <*grantha*. Sanskrit verse; வடமொழிச் சுலோகம். கொள்ளைக் கிராந்தங் குதட்டி (பாடு. அப்பா, 2).

கிராமகண்டகன் kirāma-kaṇṭakaṉ, n. <*grāma*+. Common enemy of the village; கிராமவிரோதி. கிராமகண்டகராகப் பிணித்தோம் (S. I. I. vi, 170).

கிராமகோசம் kirāma-kōcam, n. <id.+. Register of village lands; கிராமத்து நிலங்களின் அடங்கற் கணக்கு. (P. T. L.)

கிராமணி kirāmaṇi, n. Barber; நாவிதன். (யாழ். அக.)

கிராமம் kirāmam, n. <*grāma*. 1. Village of 100 houses; நூறு குடியுள்ள ஊர். (யாழ். அக.) 2. A village whose extent is one *krōśa* and whose revenue can be assessed at silver coins weighing 1000 *karṣas;* ஒரு குரோச அளவுள்ளதும் ஆயிரம் கருட நிறையுள்ள வெள்ளிக்காசுகள் இறையாகப் பெறக்கூடியதுமான ஊர். (சுக்கிரநீதி, 27.)

கிராவணம் kirāvaṇam, n. <*grāvan*. Rocky hill; கல்மலை. (யாழ். அக.)

கிராவம் kirāvam, n. See கிராவணம். (யாழ். அக.)

கிராவாதி kirāvāti, n. Iron; இரும்பு. (யாழ். அக.)

கிரிகம்பலை kirikampalai, n. cf. கிரிகோலம். Confusion; அலங்கோலம். (யாழ். அக.)

கிரிசாரம் kiri-cāram, n. <giri-sāra. (நாநார்த்த.) 1. Iron; இரும்பு. 2. Mt. Potiyil; பொதியமலை.

கிரிட்டணம் kiriṭṭaṇam, n. perh. கிருட்டிணம். Pungency; உறைப்பு. (யாழ். அக.)

கிரிட்டம் kiriṭṭam, n. See கிரிட்டணம். (யாழ். அக.)

கிரிபயம் kiri-payam, n. perh. கிரி + பயன். Tree; மரம். (W.)

கிரியன் kiriyaṉ, n. <கிரி. cf. மலையன். The Cēra king; சேரன். (யாழ். அக.)

கிரியாகாண்டம் kiriyā-kāṇṭam, n. <kriyā-kāṇḍa. A section of the Vēdas dealing with rites, ceremonies and sacrifices; கருமகாண்டம். (யாழ். அக.)

கிரியாங்கக்கட்டளை kiriyāṅka-k-kaṭṭaḷai, n. <கிரியாங்கம் +. Ceremonials; சடங்குவிதி. Chr.

கிரியாதிகாரன் kiriyātikāraṉ, n. <kriyādhikāra. Gaṇēśa; விநாயகக்கடவுள். (யாழ். அக.)

கிரியாவான் kiriyā-vāṉ, n. <kriyā +. One who mentally worships God; அந்தரியாக பூசை செய்பவன். (ஞானபூசா. 14, உரை.)

கிருகபதி kiruka-pati, n. <gṛha-pati. Agni, the God of fire; அக்கினி. (யாழ். அக.)

கிருகம் kirukam, n. <kṛka. Throat; மிடறு. (யாழ். அக.)

கிருகவாகு kirukavāku, n. <kṛkavāku. (யாழ். அக.) 1. Lizard; பல்லி. 2. Peacock; மயில்.

கிருகணம் kirukaṇam, n. <kṛkaṇa. Indian partridge; கவுதாரி. (யாழ். அக.)

கிருகாங்கம் kirukāṅkam, n. <gṛha +. A kind of celestial wish-tree, which bestows mansions; அனேகவித பிராஸாத மண்டபாதிகளைக் கொடுக்குங் கற்பதரு. (தக்கயாகப். 757, கீழ்க்குறிப்பு.)

கிருசாட்சம் kirucāṭcam, n. <kṛśākṣa. Spider; சிலந்தி. (யாழ். அக.)

கிருசாணு kirucāṇu, n. <kṛśānu. (யாழ். அக.) 1. Fire; தீ. 2. Coral reef; பவளக்கொடி.

கிருட்டி kiruṭṭi, n. <kṛṣṭi. (நாநார்த்த.) 1. Wise man; அறிஞன். 2. One who has performed a sacrifice; யாகஞ் செய்தவன்.

கிருட்டிணகேளி kiruṭṭiṇakēḷi, n. Brazilian hogweed, 1. sh., *Bougainvillea spectabilis*; கொடிவகை. (L.)

கிருட்டிணம் kiruṭṭiṇam, n. <kṛṣṇa. (யாழ். அக.) 1. Iron; இரும்பு. 2. Blue vitriol; துரிசு. 3. Crow; காகம். 4. Indian cuckoo; குயில். 5. Black antelope; மான்வகை.

கிருட்டிணன் kiruṭṭiṇaṉ, n. <Kṛṣṇa. Sage Vyāsa; வியாசன். (யாழ். அக.)

கிருத்திவாசன் kiruttivācaṉ, n. <Kṛttivāsas. Śiva; சிவபிரான். (யாழ். அக.)

கிருதசூடன் kirutacūṭaṉ, n. <kṛta-cūḍa. Man who has a knotted lock of hair on the crown of the head; உச்சிக்குடுமிக்காரன். (யாழ். அக.)

கிருதபலம் kirutapalam, n. Cubeb; தக்கோலம். (நாமதீப.)

கிருதாந்தம் kirutāntam, n. <kṛtānta. Established truth; முடிந்த தீர்மானம். (யாழ். அக.)

கிருதாந்தன் kirutāntaṉ, n. <kṛtānta. Yama; இயமன். (யாழ். அக.)

கிருபாணம் kirupāṇam, n. <kṛpāṇa. Sword; வாள். (யாழ். அக.)

கிருபீடபாலம் kirupīṭa-pālam, n. <kṛpīṭa-pāla. Ocean; கடல். (யாழ். அக.)

கிருமிச்சைலம் kirumi-c-cailam, n. <kṛmi + śaila. Ant-hill; கறையான்புற்று. (யாழ். அக.)

கிருஷ்ணசுக்கிலை kiruṣṇa-cukkilai, n. <kṛṣṇa-śuklā. Penumbra; சூரியனைச்சுற்றிக் காணப்படும் பிரகாசமுள்ள பாகம். (செந். x, 238.)

கிருஷ்ணை kiruṣṇai, n. <kṛṣṇā. (Astron.) Umbra, round the solar disc; சூரியனைச்சுற்றிக் காணப்படுங் கருமையுள்ள பாகம். (செந். x, 238.)

கிருஷம் kiruṣam, n. <kṛṣa. (யாழ். அக.) 1. Ploughing; உழவு. 2. Plough; கலப்பை. 3. Ploughshare; கொழு.

கிரோ kirō, n. <Persn. girwī. Pledge, mortgage, pawn; அடைமானம். (P. T. L.)

கில்-தல்[கிற்றல்] kil-, 10 v. intr. To agree, consent; சம்மதித்தல். இறைவி கிற்குமே (தக்கயாகப். 57).

கில்லத்து killattu, *n.* <Arab. *khilat.* Robe of honour conferred by the nobility or royalty; பெரியோராலாவது அரசராலாவது கொடுக் கப்படுஞ் சம்மான ஆடை. *Loc.*

கிலவம் kilavam, *n.* perh. கிரீவம். Neck; கழுத்து. (யாழ். அக.)

கிலாபத்து kilāpattu, *n.* <Arab. *khilāfat.* Caliphate; இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் தலைமைப் பதவி. *Loc.*

கிலுசிதம் kilucitam, *n.* prob. *kliṣṭa.* Poverty; வறுமை. (யாழ். அக.)

கிலேசு kilēcu, *n.* prob. *klēśa.* Lowness; கீழ்மை. (யாழ். அக.)

கிழங்கன் kiḻaṅkaṉ, *n.* cf. கிழங்கான். A sea fish; கடல்மீன்வகை. (யாழ். அக.)

கிழடி kiḻaṭi, *n.* Fem. of கிழடன். Old woman; கிழவி. *Colloq.*

கிழத்து kiḻattu, *n.* cf. கிழாத்தி. A kind of fish; ஒருவகை மீன். (யாழ். அக.)

கிழமை kiḻamai, *n.* 1. Majesty; மாட்சிமை. (யாழ். அக.) 2. (Mus.) A kind of time-measure, consisting of four beats; நாலு தாக்குடைய தாள வகை. (பரிபா. 17, 18.)

கிழவி kiḻavi, *n.* <கிழ-மை. Main tuber or bulbous root, as of plantain; தாய்க்கிழங்கு. (யாழ். அக.)

கிழாத்தி kiḻātti, *n.* A kind of bird; புள்வகை. (யாழ். அக.)

கிழி-த்தல் kiḻi-, 11 *v. tr.* To abuse; வைதல். *Loc.*

கிழிகடை kiḻi-kaṭai, *n.* <கிழி- +. Extreme lowness, as of a person or thing; மிக இளப்பம். (யாழ். அக.)

கிழியஞ்சட்டி kiḻi-y-añ-caṭṭi, *n.* prob. குழி +. Earthen bowl; மண்ணாற் செய்த அகல். *Tinn.*

கிள்ளாக்கு kiḷḷākku, *n.* <T. *kiḷḷāku.* Bill of exchange, hundi; உண்டியற்சீட்டு. (யாழ். அக.)

கிள்ளாக்கை kiḷḷākkai, *n.* See கிள்ளாக்கு. (யாழ். அக.)

கிளத்தி kiḷatti, *n.* <கிள-. Sarasvatī, the Goddess of Speech; சரசுவதி. (W.)

கிளவி kiḷavi, *n.* <id. Letter; எழுத்து. சகரக் கிளவியு மவற்றோ ரற்றே (தொல். எழுத். 62).

கிளாச்சி kiḷācci, *n.* perh. கிளர்-. A kind of grass; புல்வகை. *Tp.*

கிளாவர் kiḷāvar, *n.* <E. *clover.* The suit of clubs, in a pack of playing cards; விளையாட்டுச் சீட்டுக்கட்டில் ஒருசாதிச் சீட்டு. *Colloq.*

கிளிவண்ணம் kiḷi-vaṇṇam, *n.* perh. கிளி + வண்ணம். A plant; செடிவகை. (பச். மூ.)

கிளிவாய்க்கால் kiḷivāykkāl, *n.* <கிளை +. Surplus channel above the head sluice; அணையில் தேங்கும் அதிகநீரைப் பிரித்து மீண்டும் ஆற்றில் போக்குவதற்காக அமைந்த வாய்க்கால். *Loc.*

கிளிவெட்டுப்பாக்கு kiḷi-veṭṭuppākku, *n.* <கிளி +. A kind of arecanut; பாக்குவகை. (யாழ். அக.)

கிளை kiḷai, *n.* <கிளை-. Caste; group; சாதி. கிளைப்பெய ரெல்லாங் கிளைப்பெய ரியல (தொல். எழுத். 338).

கிளைவாய்க்கால் kiḷai-vāykkāl, *n.* <கிளை +. Channel branching from the main channel; தாய்வாய்க்காலிலிருந்து பிரியுஞ் சிறு வாய்க்கால். *Tj.*

கிற்பு kiṟpu, *n.* prob. கில்-. Slavery; அடிமைத் தனம். (யாழ். அக.)

கிற்புறு-தல் kiṟpuṟu-, *v. intr.* prob. கிற்பு +. (யாழ். அக.) 1. To rise; எழும்புதல். 2. To be bound; கட்டுப்படுதல்.

கிறாப்பிறாண்டு kiṟā-p-piṟāṇṭu, *n.* prob. கீறு- + பிறாண்டு- cf. கிள்ளாப்பிறாண்டு. A children's game; விளையாட்டுவகை. (யாழ். அக.)

கிறீச்சனம் kiṟīccaṉam, *n.* perh. *kṛcchra.* A disease; நோய்வகை. (யாழ். அக.)

கின்று kiṉṟu, *part.* 1. (Gram.) A participial suffix; ஒரு வினையெச்சவிகுதி. (ஆராய்ச்சித். பக். 305.) 2. (Gram.) An expletive; ஓர் அசை நிலை. கின்று நின்றசைநிலை (நன். 441).

கின்னம் kiṉṉam, *n.* prob. *khinna.* Lowness; கீழ்மை. (யாழ். அக.)

கின்னரி kiṉṉari, *n.* cf. கின்னரம். Owl; ஆந்தை. (யாழ். அக.)

கிஸ்மத் kismat, *n.* <Arab. *qismat.* Fate; விதி. *Muham.*

கீ

கீசா kīcā, *n.* Falsehood; பொய். (யாழ். அக.)

கீதி kīti, *n.* <*gītin.* Musician; பாடகன். (யாழ். அக.)

கீர்[1] kīr, *n.* <*gīḥ* nom. sing. of *gir.* Verse; song; பாட்டு. கீரென்று பாட்டாய் அதுக்கு நிறம் சிவப் பாகி (திவ். பெரியாழ். 1, 5, அவ. பக். 86).

கீர்[2] kīr, *n.* perh. *kṣīra.* A semi-liquid food prepared with milk; பாயசவகை. வாதாம் கீர். *Mod.*

கீரணாவளி kīraṇāvaḷi, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. இராக. 104.)

கீரம் kīram, *n.* Lamp; தீபம். (அக. நி.)

கீரோமாரோ kīrōmārō, *n.* An onom. sound; ஓரொலிக்குறிப்பு. (யாழ். அக.)

கீலகம் kīlakam, *n.* <*kīlaka.* Intrigue; trouble; கலகம். ஏவர் கீலகத்தினால் . . . மெத்த வுங் காய்கிறாய் (சிவக். பிரபந். சரபேந்திர. குற. 17, 7).

கீலகை kīlakai, *n.* cf. கிலேச. Lowness; கீழ்மை. (யாழ். அக.)

கீலம் kīlam, *n.* <*kīla.* Joint, hinge; கீல். (யாழ். அக.)

கீழ் kīḻ, *n.* Earth; பூமி. (யாழ். அக.)

கீழ்க்கட்டு kīḻ-k-kaṭṭu, *n.* <கீழ்+. Ground floor; வீட்டின் தரைமட்டப் பகுதி. *Loc.*

கீழ்க்கலனை kīḻ-k-kalaṉai, *n.* <id.+. Village artisan; கிராமத்தொழிலாளி. தச்சர், கொல லர், தட்டார், கோலியர் உள்ளிட்ட கீழ்க்கலனைகளும் (S. I. I. iv, 30).

கீழ்க்காணி kīḻ-k-kāṇi, *n.* <id.+. A fraction, $\frac{1}{25600}$; ஒரு பின்னவெண்.

கீழ்க்கால் kīḻ-k-kāl, *n.* <id.+. A fraction, $\frac{1}{1280}$; ஒரு பின்னவெண்.

கீழ்க்குமிழி kīḻ-k-kumiḻi, *n.* <id.+. Syphon in the bed of a channel; ஒரு வாய்க் காலின் நீர் அதன் குறுக்கே செல்லும் மற்றொரு வாய்க்காலின் கீழாகச் செல்லும்படி அமைத்த கட்டட வேலை. *Tj.*

கீழ்க்கையொப்பம் kīḻ-k-kaiyoppam, *n.* <id.+. Counter-signature; பிறர் எழுதியதை யொப்புக்கொண்டு இடுங் கையெழுத்து. *Pond.*

கீழ்நாலுமா kīḻ-nālu-mā, *n.* <id.+. A fraction, $\frac{1}{1600}$; ஒரு பின்னவெண்.

கீழ்நீர் kīḻ-nīr, *n.* <id.+. Underground spring of water; பூமியின்கீழுள்ள நீரூற்று. (சினேந்தி. 358.)

கீழ்ப்பிள்ளை kīḻ-p-piḷḷai, *n.* <id.+. Young coco-palm reared underneath old palms; முதுமரங்களின்கீழ் நடுந் தெங்கு முதலிய வற்றின் கன்று. (யாழ். அக.)

கீழ்ப்போக்கி kīḻ-p-pōkki, *n.* <id.+. See கீழ்க்குமிழி. *Tj.*

கீழ்மரம் kīḻ-maram, *n.* <id.+. Lower mast; பாய்மரத்தின் அடிப்பாகம். (M. Navi. 81.)

கீழ்முக்காணி kīḻ-mukkāṇi, *n.* <id.+. A fraction, $\frac{3}{25600}$; ஒரு பின்னவெண்.

கீழ்முக்கால் kīḻ-mukkāl, *n.* <id.+. A fraction, $\frac{3}{1280}$; ஒரு பின்னவெண்.

கீழ்மும்மா kīḻ-mummā, *n.* <id.+. A fraction, $\frac{3}{6400}$; ஒரு பின்னவெண்.

கீழ்மூன்றுவீசம் kīḻ-mūṉṟuvīcam, *n.* <id.+. A fraction, $\frac{3}{5120}$; ஒரு பின்னவெண்.

கீழ்வீசம் kīḻ-vīcam, *n.* <id.+. A fraction, $\frac{1}{5120}$; ஒரு பின்னவெண்.

கீழ்வீடு kīḻ-vīṭu, *n.* <id.+. See கீழ்க் கட்டு. (யாழ். அக.)

கீழரை kīḻ-arai, *n.* <id.+. A fraction, $\frac{1}{640}$; ஒரு பின்னவெண்.

கீழரைக்காணி kīḻ-araikkāṇi, *n.* <id.+. A fraction, $\frac{1}{51200}$; ஒரு பின்னவெண்.

கீழரைக்கால் kīḻ-araikkāl, *n.* <id.+. A fraction, $\frac{1}{2560}$; ஒரு பின்னவெண்.

கீழரைமா kīḻ-araimā, *n.* <id.+. A fraction, $\frac{1}{12800}$; ஒரு பின்னவெண்.

கீழிருமா kīḻ-irumā, *n.* <id.+. A fraction, $\frac{1}{3200}$; ஒரு பின்னவெண்.

கீழிறைப்பாட்டம் kīḻ-iṟai-p-pāṭṭam, *n.* <id.+இறை+. Petty cesses or taxes, such as *mīṉpāṭṭam, āṟṟu-p-pāṭṭam,* etc.; மீன்பாட்டம் ஆற்றுப்பாட்டம் போன்ற சிறுவரிகள். (S. I. I. v, 365.)

கீழீடு kīḻ-īṭu, *n.* <id.+. 1. Sub-tenancy, dist. fr. *iṭai-y-īṭu;* தலைமைக் குத்தகைதாரனிட மிருந்து பெறுங் கீழ்க்குத்தகை. (T. A. S. iii, 194.) 2. Subordinate or subsidiary temple; கீழ்க்கோயில். ஆச்சிராமம் கோவில் சுசீந்திரம் கோவிலுக்குக் கீழீடு.

கீழைநாள் kīḻai-nāḷ, *n.* <id.+. Small hours of the morning; விடியற்காலம். தொன்மனை

கீண்டதால் வானவே றெறியக் கிழைநாள் (கம்பரா. காட்சிப். 42).

கீற்றுவன்னம் kīṟṟu-vaṉṉam, *n.* <கீற்று +. A kind of saree; புடைவைவகை. *Tj.*

கீறிக்காட்டு-தல் kīṟi-k-kāṭṭu-, *v. intr.* <கீறு-+. 1. To hint; to suggest; குறிப்பாய் உணர்த்துதல். *Tinn.* 2. To give out plainly; வெளிப்படையாக உணர்த்துதல். அந்த விஷயத்தைக் கீறிக்காட்டிச் சொல்லுதல் சாத்தியமில்லை.

கு

குக்கிராமம் ku-k-kirāmam, *n.* <கு+. Small village; சிற்றூர். *Loc.*

குக்குடபஸ்மம் kukkuṭa-pasmam, *n.* <குக்குடம்+. Medicine calcined from yolk of eggs; கோழிமுட்டைக் கருவினின்று செய்யும் மருந்து வகை. *Loc.*

குக்குரன் kukkuraṉ, *n.* <*kukkura*. Dog; நாய். (யாழ். அக.)

குக்குலி kukkuli, *n.* <குக்கில். Crow pheasant; செம்போத்து. (யாழ். அக.)

குகதி ku-kati, *n.* <கு+. Lame person; முடவன். குகதிகள் குருடர் மூகர் (மேருமந். 351).

குகம் kukam, *n.* <*guha*. (யாழ். அக.) 1. Horse which has a fast pace; வேகமான கதியுள்ள குதிரை. 2. Fineness; நுட்பம். 3. Concealment; மறைவு.

குகலிதம் kukalitam, *n.* <*kuharita*. (யாழ். அக.) 1. Sound; ஒலி. 2. The voice of the Indian cuckoo; குயிலின் குரல்.

குகன் kukaṉ, *n.* <*guha*. Preceptor; குரு. (யாழ். அக.)

குகுரன் kukuraṉ, *n.* <குக்குரன். See குக்குரன். (யாழ். அக.)

குகூகண்டம் kukū-kaṇṭam, *n.* <*kuhū-kaṇṭha*. The Indian cuckoo; குயில். (யாழ். அக.)

குகை kukai, *n.* <*guhā*. Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23.)

குங்கியாஇஸ்திங்கி kuṅkiyā-istīṅki, *n.* Clew lines; கப்பற் சதுரப்பாய்களின் கீழ்மூலைகளை மேலிழுப்பதற்குக் கட்டியிருக்குங் கயிறு. (M. Navi. 86.)

குங்குமக்குருவிக்கார் kuṅkuma-k-kuruvi-k-kār, *n.* <குங்குமம்+குருவி+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

குங்குமதூபம் kuṅkuma-tūpam, *n.* <id. +. Myrrh; வெள்ளைப்போளம். (பைஷஜ. 133.)

குச்சம் kuccam, *n.* perh. *guccha*. Flake; பொருக்கு. *Pond.*

குச்சி kucci, *n.* 1. Peacock-fan, a fern; மயிற்சிகைப்பூடு. (யாழ். அக.) 2. cf. *kuñcikā*. Key; திறவுகோல். *Mod.*

குச்சித்தமரத்தை kucci-t-tamarattai, *n.* <குச்சி+. Bilimbi tree; புளிச்சக்காய் மரம். *Loc.*

குச்சுநுழை-தல் kuccu-nuḻai-, *v. intr.* <குச்சு+. To frequent houses of ill fame; வியபிசாரி வீடு புகுதல். *Loc.*

குச்சுள் kuccuḷ, *n.* <குச்சு+. Room in the front portion of a house; வீட்டின் முன்பாகத்தி லுள்ள அறை. *Tinn.*

குசத்தி kucatti, *n.* perh. குசம். Potsherd; tile; ஓடு. (யாழ். அக.)

குசம் kucam, *n.* cf. *kuśa*. Backbiting; புறங்கூறல். (யாழ். அக.)

குசமசக்கு kuca-macakku, *n.* prob. குசம் +. (யாழ். அக.) 1. Falsehood; பொய். 2. Vain show; வீண் மயக்கு.

குசலன் kucalaṉ, *n.* <*kuśala*. 1. Wise man; அறிஞன். (யாழ். அக.) 2. Artful person; தந்திரசாலி. *Loc.*

குசலி kucali, *n.* <id. Artful woman; தந்திரமுள்ளவள். சுதைச்சிறுக்கிகள் குசலிகள் (திருப்பு. 267, புதுப்.).

குசும்பா kucumpā, *n.* <*kusumbhā*. Pink colour; வெண்மைகலந்த சிவப்பு. குசும்பா வேஷ்டி (யாழ். அக.).

குசும்பைமலர்மணி kucumpai-malar-maṇi, *n.* <குசும்பை+மலர்+. A kind of topaz; கோவரங்கப்பதுமராகம். (யாழ். அக.)

குசுமாகரம் kucumākaram, *n.* <*kusumā-kara*. (யாழ். அக.) 1. Flower garden; பூந்தோட்டம். 2. Spring; இளவேனில்.

குஞ்சரகரணம் kuñcara-karaṇam, *n.* <குஞ்சரம்+. (Astron.) *Karacai*, a division of time; கரசை என்னுங் கரணம். குஞ்சரகரண மென்னுர் (பரூளை., பள்ளு. 24).

குஞ்சரத்தானம் kuñcara-t-tāṉam, *n.* <id.+. Open space for training elephants; யானைச்சேண்டுவெளி. குஞ்சரத்தானத்து நின்றோர் குறுகி (பெருங். வத்தவ. 4, 48).

குஞ்சிக்கம்பு kuñci-k-kampu, *n.* <குஞ்சி +. A pendant from the waist-cord, worn by male children; தம்பிநித் தொழுன். *Nāñ.*

குஞ்சுத்தலைப்பா kuñcu-t-talaippā, *n.* <குஞ்சு+. A kind of turban; தலைப்பாவகை. (யாழ். அக.)

குட்டப்புழுதியாக்கு-தல் kuṭṭa-p-puḻuti-y-ākku-, *v. intr.* <குட்டம் + புழுதி +. To be tumultuously playful; தும்மாள மடித்தல். *Tinn.*

குட்டபஸ்கி kuṭṭa-paski, *n.* <குட்டை +. Man of short stature; குள்ளன். *Loc.*

குட்டன் kuṭṭaṉ, *n.* <குட்டம். Young of an animal; விலங்கின் குட்டி. நாயின்வெகுகட் சிறு குட்டனை (கம்பரா. நகர்நீ. 117).

குட்டி kuṭṭi, *n.* Plantain shoot or sucker near the main tree; வாழைக்கன்று. (யாழ். அக.)

குட்டியம் kuṭṭiyam, *n.* <*kuḍya.* 1. Wall; சுவர். (யாழ். அக.) 2. Raised floor or platform; மேடை. குட்டியத் திருமருங்கும் (மேரு மந். 1063).

குட்டிவேல் kuṭṭi-vēl, *n.* <குட்டி +. A kind of acacia; வேலமரவகை. *Loc.*

குட்டுவம் kuṭṭuvam, *n.* A large brass vessel, cauldron; கொப்பரை. *Loc.*

குட்டை[1] kuṭṭai, *n.* cf. கூடை. A kind of basket; கூடைவகை. பெரிய பிரப்பங்குட்டையும் (குருகூர்ப். 25).

குட்டை[2] kuṭṭai, *n.* <T. *gudda. Loc.* 1. Turban; தலைப்பாகை. 2. Cloth; துணி.

குட்டைக்குறுவை kuṭṭai-k-kuṟuvai, *n.* <குட்டை +. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

குட்டையநெல் kuṭṭaiya-nel, *n.* perh. id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

குடக்குழி kuṭa-k-kuḻi, *n.* perh. குட +. Water pond; நீர்க்குண்டு. (யாழ். அக.)

குடங்கரை kuṭaṅ-karai, *n.* <குடம் +. Place for keeping water-pots; தண்ணீர்க்குடம் வைக்கும் இடம். (யாழ். அக.)

குடத்தி kuṭatti, *n.* Wolf; ஓநாய். *Pond.*

குடத்திநாய் kuṭatti-nāy, *n.* <குடத்தி +. A kind of dog; நாய்வகை. *Pond.*

குடந்தம் kuṭantam, *n.* prob. குடம். Roundness; திரட்சி. (அக. நி.)

குடநாழி kuṭa-nāḻi, *n.* prob. id. +. A tax on toddy; கள்வரி. (T. A. S. ii, 67.)

குடப்படை kuṭa-p-paṭai, *n.* <id. +. A horizontal section above the basement of the inner shrine of a temple; உட்கோவிலின் அடி மட்டத்திலுள்ள கட்டடப் பகுதி. (M. E. R. 143 of 1925.)

குடப்பாணா kuṭa-p-pāṇā, *n.* <id. +. A kind of pot; குடவகை. (யாழ். அக.)

குடம்பை kuṭampai, *n.* perh. குட. 1. Big tank; ஏரி. (அக. நி.) 2. cf. குரம்பை. Body; உடல். (யாழ். அக.)

குடாரி kuṭari, *n.* cf. குடாரி. Elephant hook; யானைத் தோட்டி. (யாழ். அக.)

குடலைக்காளை kuṭalai-k-kāḷai, *n.* perh. குடலை +. Young bullock; இளங்காளை. (W.)

குடலையிட்டலி kuṭalai-y-iṭṭali, *n.* <id. +. A kind of rice-cake baked in steam; இட்லி வகை. *Loc.*

குடலையேற்றம் kuṭalai-y-ēṟṟam, *n.* <id. +. A kind of piccottah; ஏற்றவகை. (W.)

குடவு kuṭavu, *n.* <குடை. *Kuṭai-k-kūttu,* a dance of God Kumāra; குமரனுடைய குடைக் கூத்து. (யாழ். அக.)

குடாபாகம் kuṭā-pākam, *n.* perh. *guḍa* + *pāka.* (Rhet.) A style of literary composition; செய்யுட்பாகவகை. (யாழ். அக.)

குடிக்காணி kuṭi-k-kāṇi, *n.* <குடி + காணி. Permanent tenancy, as of temple lands; சாசுவத உழவுப்பாத்தியம். *Tj.*

குடிக்காணியாட்சி kuṭikkāṇi-y-āṭci, *n.* <குடிக்காணி +. Inheritance, ancestral property; பித்ரார்ச்சித சொத்து. (P. T. L.)

குடிசிகை kuṭi-cikai, *n.* <குடி +. [M. *kuṭissika.*] Arrears of land revenue or rent; தீர்வைநிலுவை. *Loc.*

குடிசில் kuṭicil, *n.* <id. Hut; குடிசை. மனைவியையிலாக் குடிசில் (நூற்றெட்டுத். திருப்புகழ். 98).

குடிசீலை kuṭi-cīlai, *n.* perh. கொடி +. Loin cloth; கோவணம். *Loc.*

குடிஞை kuṭiñai, *n.* 1. Bastion; கோட்டையின் ஏவறை. நெடுமதிலுங் குடிஞைகளும் (நீலகேசி, 268). 2. Town, village; ஊர். (யாழ். அக.)

குடிநிலுவை kuṭi-niluvai, n. <குடி+. See குடிசிகை. (பணவிடு. 169.)

குடிநீங்காத்திருவிடையாட்டம் kuṭi-nīṅkā-t-tiruviṭaiyāṭṭam, n. <id.+நீங்கு-+ஆ neg.+. Endowment to a temple, of lands already in the occupation of cultivating tenants; பயிர்செய்யுங் குடிகளோடு கோவிலுக்கு அளிக்கப் பட்ட சர்வமானியம். (P. Insc. 224.)

குடிநீங்காத்தேவதானம் kuṭi-nīṅkā-t-tēvatāṉam, n. <id.+id.+. See குடிநீங்காத் திருவிடையாட்டம். (M. E. R. 45 of 1922.)

குடிப்படு-த்தல் kuṭi-p-paṭu-, v. tr. <id.+. To establish a family in good position; குடும்பத்தை நல்லநிலைமையில் நிறுத்துதல். குடிப் படுத்துக் கூழிந்தான் (ஏலா. 42).

குடிமுறை kuṭi-murai, n. <id.+. Household affairs; குடித்தனம். (யாழ். அக.)

குடியாட்சி kuṭi-y-āṭci, n. <id.+. 1. Domestic management; குடித்தனத்தை நடத் துகை. (யாழ். அக.) 2. Government by the people; democracy; குடியரசு. *Mod.*

குடியாட்டம் kuṭi-y-āṭṭam, n. <id.+. Domestic life; குடிவாழ்க்கை. (யாழ். அக.)

குடிலம் kuṭilam, n. <*kuṭila*. A pace of horse; குதிரை நடைவகை. (சுக்கிரநீதி, 72.)

குடிவாங்கு-தல் kuṭi-vāṅku-, v. intr. <குடி+. To stay; to reside; குடியிருத்தல். அடையவளைந்தானுக்குள்ளே குடிவாங்கியிருந்து (ஈடு, 1, 3, 9).

குடிவாரக்கம் kuṭi-vārakkam, n. <id.+. Cultivation expenses; பயிர் செய்வோருக்குக் கொடுக்கும் விதை கூலி முதலியன. குடிவாரக்க மாய்க் குடிமேல் வைத்தெழுதி (சரவண. பணவிடு. 138).

குடினை kuṭiṉai, n. A standard weight; குடிநற்கல். குடினை எடைபொன் 30-ன் கழஞ்சு (S. I. I. vii, 400).

குடுக்கி kuṭukki, n. cf. குடுத்தா. Drawers; pants; காற்சட்டை. *Pond.*

குடுக்குக்குடுக்கெனல் kuṭukku-k-kuṭuk-keṉal, n. Onom. expr. of rattling noise; ஓரொலிக்குறிப்பு. (யாழ். அக.)

குடுகுடுப்பை kuṭukuṭuppai, n. 1. Mexican poppy; குருக்கு. *Loc.* 2. One who is over busy; அதிகச் சுறுசுறுப்புள்ளவன்.

குடும்பன் kuṭumpaṉ, n. The person who measures the extent of land under cultivation in a village; கிராமத்தில் சாகுபடியான நிலங் களை அளப்பவன். (Rd. M. 311.)

குடுமி kuṭumi, n. Bow; வில். (அக. நி.)

குடை-தல் kuṭai-, 4 v. tr. To file, grate; அராவுதல். அரங்குடைந்த அயில் (கம்பரா. கும்பகர். 22).

குடைகல் kuṭai-kal, n. <குடை-+. Grinding stone; ஆட்டுக்கல். *Loc.*

குடைமேற்குடை kuṭai-mēṟ-kuṭai, n. <குடை+மேல்+. A curl mark on cattle; மாட்டுச்சுழிவகை. (பெரிய. 15.)

குடையன்பருவதம் kuṭaiyaṉparuvatam, n. Brass; பித்தளை. (யாழ். அக.)

குடோரம் kuṭōram, n. <*kuṭhōra*. Harshness, cruelty; கடூரம். (யாழ். அக.)

குண்டம்¹ kuṇṭam, n. perh. குண்டு. Pig; பன்றி. (அக. நி.)

குண்டம்² kuṇṭam, n. <*kuṇḍa*. [T. *gunṭa*.] Tank; குளம். (யாழ். அக.)

குண்டலரேகை kuṇṭala-rēkai, n. <குண்டலம்+. (Palmistry.) A line in palm of hand; இரேகைவகை. (திருவாரூ. குற.)

குண்டலி¹ kuṇṭali, n. <*kuṇḍalin*. (யாழ். அக.) 1. Snake; பாம்பு. 2. Peacock; மயில். 3. Deer; மான்.

குண்டலி² kuṇṭali, n. perh. *kuṇḍalinī*. Yellow orpiment; தாளகம். (யாழ். அக.)

குண்டவதிதீக்கை kuṇṭavati-tīkkai, n. <குண்டம்+. The three ceremonies of religious initiation, viz., *camayam*, *vicēṣam* and *nirvāṇam*, performed by means of sacrificial fire; ஓமமூலமாகச் செய்யப்பெறுஞ் சமயம் விசேஷம் நிர்வாணம் என்னும் மூன்று தீக்கைகள். ஆங்கவது குண்டவதி தீக்கை (தத்துவப். 88).

குண்டன் kuṇṭaṉ, n. perh. id. (யாழ். அக.) 1. Slave; அடிமை. 2. That which is bent; வளைந்தது. 3. cf. குண்டணி. Backbiter, calumniator; குண்டுணி சொல்வோன்.

குண்டணி kuṇṭaṇi, n. <குண்டன். Calumny; குறளை. (யாழ். அக.)

குண்டாங்கரணம் kuṇṭāṅ-karaṇam, n. perh. குண்டு+. Somersault; குட்டிக்கரணம். *Madr.*

குண்டிகம்¹ kuṇṭikam, n. <*guṇḍika*. Powder; துகள். (யாழ். அக.)

குண்டிகம்[2] kuṇṭikam, *n.* <*ghuṇṭika.* Dried cow-dung cake; எருவறட்டி. (யாழ். அக.)

குண்டிமற-த்தல் kuṇṭi-maṟa-, *v. intr.* <குண்டி+. To be extremely absent-minded; ஞாபகமறதி மிகவுமுடையனாதல். *Colloq.*

குண்டியடி-த்தல் kuṇṭi-y-aṭi-, *v. intr.* perh. குண்டு+. To level ploughed land by a drag, after sowing; நிலத்திலிட்ட விதைகள் மூடுமாறு உழவுமட்டை போட்டுதல்.

குண்டில் kuṇṭil, *n.* A shrub; செடிவகை. (யாழ். அக.)

குண்டுசாலை kuṇṭu-cālai, *n.* <குண்டு+. Boundary of a principal town; பிரதான நகரின் எல்லை. (P. T. L.)

குண்டுசொக்காய் kuṇṭu-cokkāy, *n.* <id.+. A kind of jacket; ஒருவகைச் சட்டை. குண்டு சொக்காய் தந்தான் (விறலிவிடு. 113).

குண்டுப்பூக்கொன்றை kuṇṭu-p-pū-k-koṉṟai, *n.* <id.+பூ+. Sulphur-flowered senna, s. tr., *Cassia glauca;* கொன்றைவகை. (L.)

குண்டை kuṇṭai, *n.* prob. id. Earthen pot; சட்டி. (யாழ். அக.)

குணக்கு-தல் kuṇakku-, *5 v. intr.* cf. குணங்கு-. 1. To be backward; to lag behind; பின்னிற்றல். (யாழ். அக.) 2. To become entangled, as threads; சிக்கலாதல். *Nāñ.*

குணகம் kuṇakam, *n.* <*guṇaka.* Multiplier; பெருக்குந்தொகை. (W.)

குணகன் kuṇakaṉ, *n.* <*guṇaka.* Mathematician; கணக்கன். (யாழ். அக.)

குணகி kuṇaki, *n.* <குணம். Person of good qualities; குணவான். (யாழ். அக.)

குணபத்திரன் kuṇa-pattiraṉ, *n.* <*guṇa*+*bhadra.* (யாழ். அக.) 1. Arhat; அருகக் கடவுள். 2. God; கடவுள்.

குணவியன் kuṇaviyaṉ, *n.* <குணம். A kind of ruby; மாணிக்கவகையுளொன்று. (S. I. I. ii, 78.)

குணவேற்றுமை kuṇa-vēṟṟumai, *n.* <id.+. (Gram.) Genitive case; ஆறம்வேற்றுமை. (தொல். எழுத். 216, உரை.)

குணஸ்தானகம் kuṇa-stāṉakam, *n.* perh. id.+. (Jaina.) Steps to obtain liberation from karma; கருமத்தினின்று நீங்க உபயோகிக்கும் வழிகள்.

குணாகுணம் kuṇākuṇam, *n.* <*guṇa*+*aguṇa.* Curability or otherwise of a disease; நோயின் சாத்தியாசாத்தியங்கள். (யாழ். அக.)

குணி kuṇi, *n.* <*guṇin.* Bow; வில். (யாழ். அக.)

குணிக்காரம் kuṇi-k-kāram, *n.* <குணி-+. Multiplication; பெருக்கல். (யாழ். அக.)

குணிறு kuṇiṟu, *n.* cf. குணில். Stick; தடிக்கம்பு. பிடித்தாயமா மடப்பாவைகீள், குணிற்றால் விடா தடித்தேகவே (நாற்றெட்டுத. திருப்புகழ். 12).

குணுங்கலூர்வெட்டு kuṇuṅkalūr-veṭṭu, *n.* An ancient coin; பழையநாணயவகை. (பணவிடு. 32.)

குத்தல் kuttal, *n.* prob. குத்து-. Giving; கொடுக்கை. (அக. நி.)

குத்தவை-த்தல் kutta-vai-, *v. intr.* <id.+. To sit on the heels; குந்துதல். *Loc.*

குத்திச்சேவகன் kutti-c-cēvakaṉ, *n.* cf. குத்திக்கொல்லன். A person armed with weapon employed to carry treasure; ஆயுதபாணியாய்ப் பொக்கிஷமெடுத்துச் செல்பவன். (P. T. L.)

குத்திப்பாய்ச்சு-தல் kutti-p-pāyccu-, *v. tr.* <குத்து+. To underpin; கட்டடத்தின் சந்துகளிற் சல்லிச் சுண்ணாம்பிறுற் பலப்படுத்துதல். (கட்டட. நாமா.)

குத்திரசங்கம் kuttira-caṅkam, *n.* prob. *kṣudra*+. Snail; நத்தை. (நாமதீப.)

குத்திரம் kuttiram, *n.* <*kṣudra.* Falsehood; பொய். (யாழ். அக.)

குத்து kuttu, *n.* cf. குத்திரம். Sunn hemp; சணல். (W.)

குத்துக்காற்சம்மட்டி kuttu-k-kāṟ-cam-maṭṭi, *n.* <குத்து+கால்+. A plant, *Indigofera pancifolia;* செடிவகை. *Pond.*

குத்துணி kuttuṇi, *n.* perh. Persn. *kurtī*+துணி. cf. குத்திரணி. A kind of cloth; ஆடைவகை. (யாழ். அக.)

குத்துப்பன்னீர் kuttu-p-paṉṉīr, *n.* <குத்து+. A kind of tree; மரவகை. (யாழ். அக.)

குத்துவாய் kuttuvāy, *n.* <குத்து-+. Spot where a scorpion has stung or an insect has bitten; பூச்சி முதலியவற்றின் கடிவாய். (யாழ். அக.)

குதக்கேடு kuta-k-kēṭu, *n.* perh. குதை+. Ruin; degeneration; சீர்கேடு. (யாழ். அக.)

குதப்பன் kutappaṉ, *n.* Coir brush; சவரியாற்செய்த தேய்ப்புக்கருவி. (பெரிய. 24.)

குதபன் kutapaṉ, *n.* <*kutapa*. (யாழ். அக.) 1. Sun; சூரியன். 2. Fire; தீ.

குதம்பை kutampai, *n.* A shrub; பூடு வகை. (யாழ். அக.)

குதாம்பு kutāmpu, *n.* cf. குதாம். Rice mill; அரிசி குத்தும் யந்திரசாலை. *Loc.*

குதி[1] kuti, *n.* Endeavour; முயற்சி. (யாழ். அக.)

குதி[2]-தல் kuti-, *4 v. tr.* To bind, as the legs of animals; காலைத்தளைதல். *Tj.*

குதிகொள்(ளு)-தல் kuti-koḷ-, *v. intr.* <குதி+. (யாழ். அக.) 1. To jump; குதித்தல். 2. To increase; பெருகுதல். 3. To be resplendent; பொலிவோடு விளங்குதல்.

குதியன் kutiyaṉ, *n.* <குதி-. (யாழ். அக.) 1. Jump; குதிப்பு. 2. Ostentatious conduct; அதிமிதிபண்ணுகை.

குதிரை kutirai, *n.* A wooden contrivance to divert the course of water; நீர்ப்போக்கைத் திருப்புதற்காக அமைக்கும் மரத்தாலான தடுப்பு. துங்கக்கரைக் குதிரை (பெருந்தொ. 1588).

குதிரைக்கவிசனை kutirai-k-kavicaṉai, *n.* <குதிரை+கவி-. Accoutrements of a horse; குதிரையுடுப்பு. (யாழ். அக.)

குதிரைக்காரன்கலகம் kutirai-k-kāraṉ-kalakam, *n.* <id.+காரன்+. The cavalry raid of Śivāji or Haidar; சிவாஜி ஐதர் முதலியோர் குதிரைப்படைகொண்டு அடித்த கொள்ளை. *Loc.*

குதிரைக்குளம்படி kutirai-k-kuḷampaṭi, *n.* <id.+குளம்பு+. Goat's-foot creeper; கொடி வகை. *Loc.*

குதிரைக்குளம்பன் kutirai-k-kuḷampaṉ, *n.* <id.+id. A kind of gold coin; ஒரு வகைப் பொற்காசு. (யாழ். அக.)

குதிரைக்கொத்திவாலி kutirai-k-kotti-vāli, *n.* <id.+கொத்து+வால். A kind of grain, *Panicum frumentaceum;* தானியவகை. *Loc.*

குதிரைகொடுத்தல் kutirai-koṭuttal, *n.* <id.+. The penalty of the defeated person carrying the victor on his back, in children's play; சிறுவர் விளையாட்டில் வென்றோரைத் தோற்றோர் முதுகிற் சுமக்கை. (யாழ். அக.)

குதிரைச்சீட்டு kutirai-c-cīṭṭu, *n.* <id. +. Lottery ticket in horse-races; குதிரைப் பந்தயச் சீட்டு. (J.)

குதிரைச்செட்டி kutirai-c-ceṭṭi, *n.* <id.+. Horse-dealer; குதிரை வியாபாரி. திருமுன்னின்றி கூறுவான் குதிரைச்செட்டி (திருவாலவா. 28, 62).

குதிரைநம்பிரான் kutirai-nampirāṉ, *n.* <id.+. Wooden horse used as a vehicle for carrying idols; கோயில் உற்சவமூர்த்தி ஆரோகிக்குங் குதிரைவாகனம். *Vaiṣṇ.*

குதிரைப்பாஷாணம் kutirai-p-pāṣāṇam, *n.* <id.+. A mineral poison; குதிரைப் பற்பாஷாணம். (வை. மூ.)

குதிரைமாற்று kutirai-māṟṟu, *n.* <id +. A coin with horse-emblem; குதிரை முத்திரையிட்ட நாணயவகை. காசாயமான குதிரை மாற்றுக்கு (S. I. I. iv, 134).

குதிரைமீன் kutirai-mīṉ, *n.* <id.+. A kind of fish; மீன்வகை. குதிரைமீனோ டானைமீன் (குருகூர்ப். பக். 7).

குதிரையிழைப்புளி kutirai-y-iḻaippuḷi, *n.* <id.+. A kind of jointers; இழைப்புளிவகை. (கட்டட. நாமா.)

குதிரைவரி kutirai-vari, *n.* <id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iv, 79.)

குதிரைவாரப்பட்டை kutirai-vāra-p-paṭṭai, *n.* <id.+. Hip-rafter in sloping roofs; கூடல்வாய்மரம். *Loc.*

குதிரைவிளாடம் kutirai-vilāṭam, *n.* <id+. A tax; வரிவகை. (M. E. R. 86 of 1928-9.)

குதுகம் kutukam, *n.* <*kautuka*. Desire, longing; விருப்பம். (யாழ். அக.)

குதுகுலி-த்தல் kutukuli-, *11 v. intr.* <குதுகலி-. 1. To be rapturous; to be enthusiastic; மிகுகளி கொள்ளுதல். (யாழ். அக.) 2. To swell with joy; மகிழ்ச்சி மிகுதியால் பூரித்தல். இளங்கொங்கை குதுகுலிப்பு (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 2).

குதூகலம் kutūkalam, *n.* <*kutūhala*. See குதுகம். (யாழ். அக.)

குதூணகம் kutūṇakam, *n.* A disease of the eye; கண்ணோய்களு ளொன்று. (யாழ். அக.)

குதேட்டி kutēṭṭi, *n.* Peacock's-foot tree; மயிலடிக்குருந்து. (Nels.)

குதை-தல் kutai-, 11 v. tr. To perforate; துளையிடுதல். *Nāñ.*

குதைச்சு kutaiccu, n. <குதை-. 1. Button-hole; சொக்காயில் பொத்தானிடும் துளை. *Pond.* 2. A pendant in *tāli*, representing the *navatāli*; தாலியுருவகை. *Loc.*

குந்தக்கம் kuntakkam, n. (யாழ். அக.) 1. cf. குந்தகம். Confusion; குழப்பம். 2. cf. குண்டக்கம். Backbiting; கோள்.

குந்தகன் kuntakaṉ, n. cf. குண்டகன். Low, mean fellow; கீழ்மகன். குந்தகனுமிந்தக் குறி யுடையான் (பஞ்ச. திருமுக. 690).

குந்தமம் kuntamam, n. <*kundama*. Cat; பூனை. (யாழ். அக.)

குந்தரை-த்தல் kuntarai-, v. intr. prob. குந்து- + அரை-. To sit idly; வீணாயிருந்தல். (யாழ். அக.)

குந்தாலம் kuntālam, n. <*gundāla*. A kind of bird; புள்வகை. (யாழ். அக.)

குந்தியடித்தல் kunti-y-aṭittal, n. <குந்து- +. A game; நொண்டியடித்தல் என்னும் விளையாட்டு. (யாழ். அக.)

குந்திரம் kuntiram, n. <*gundra*. A kind of grass; புல்வகை. (யாழ். அக.)

குந்து kuntu, n. A *tīrttaṅkara*; தீர்த்தங் கரருள் ஒருவர். (ஸ்ரீபுராணம்.)

குந்துகாலி kuntu-kāli, n. <குந்து- + கால். Post which is weak at the base; அடிப் பல மற்ற மரம். (யாழ். அக.)

குப்படம் kuppaṭam, n. The portion of the produce of the lands in a village, given to the mirasdar after the grain is threshed; களத்தில் நெல்லடித்தபிறகு மிராசுதாருக்குக் கொடுக் கப்படும் மாதூலின் பாகம். (W. G.)

குப்பம் kuppam, n. perh. *gumpha*. Mound, raised earth; திடர். (யாழ். அக.)

குப்பலை kuppalai, n. A shrub; செடிவகை. (யாழ். அக.)

குப்பன் kuppaṉ, n. prob. குப்பை. Name given to the son born after the death of the first two children; முன்னிரண்டு குழந்தை களுந் தவறியபின் பிறக்கும் மூன்றும்மகனுக்கு இடும் பெயர். *Loc.*

குப்பாமணி kuppāmaṇi, n. cf. குப்பை மேனி. Indian acalypha; குப்பைமேனி. (யாழ். அக.)

குப்பியசாலை kuppiyacālai, n. <*kupya-śālā*. Braziery; பித்தளைப்பாத்திரஞ் செய்யும் இடம். (யாழ். அக.)

குப்பி kuppi, n. prob, குப்பை. Name given to the daughter born after the death of the first two children; முன்னிரண்டு குழந்தைகளுந் தவறியபின் பிறக்கும் மூன்றும் மகளுக்கு இடும் பெயர். *Loc.*

குப்பியம் kuppiyam, n. <*kupya*. Base metal; metal other than silver and gold; பொன் வெள்ளி யொழிந்த உலோகம். (யாழ். அக.)

குப்பியலரி kuppi-y-alari, n. prob. குப்பி +. Pagoda-tree; ஈழத்தலரி. (L.)

குப்பிராட்டி kuppi-rāṭṭi, n. <id. + வறட்டி. Small cow-dung cakes, prepared by young girls; சிறுபெண்கள் தட்டும் வறட்டி. *Loc.*

குப்பிராட்டிப்பொங்கல் kuppirāṭṭi-p-poṅkal, n. perh. குப்பிராட்டி +. A festivity observed by girls in the month of Tai; குப்பிப் பொங்கல். *Loc.*

குப்புளா kuppuḷā, n. A kind of fish; மீன் வகை. மயிந்தன் குப்புளாவுடன் (பருளை. பள்ளு. 74).

குப்பைக்கார்த்திகை kuppai-k-kārttikai, n. <குப்பை +. The day following *kārttikai* festival, when lamps are lit; பிற்கார்த்திகை. *Colloq.*

குப்பைச்சம்பா kuppai-c-campā, n. <id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. (Nels.)

குபாடி kupāṭi, n. <*ku-bhāṣiṇī*. Woman using foul language; இழிவான சொற்களைப் பேசுபவள். நகையால்மய லெழுப்புங் குபாடிகள் (தூற்றெட்டுத். திருப்பு. 15).

குபிலன் kupilaṉ, n. <*gupila*. King; அரசன். (யாழ். அக.)

குபினன் kupiṉaṉ, n. <*kupinin*. Fisherman; வலைஞன். (யாழ். அக.)

குபினி kupiṉi, n. <*kupinī*. A kind of fishing net; மீன்பிடிக்கும் வலைவகை. (யாழ். அக.)

குபுர் kupur, n. <Arab. *kufr*. Disbelief; நம்பிக்கையின்மை. குபுரான காரியம் செய்தான். *Muham.*

கும்பக்குடம் kumpa-k-kuṭam, n. <கும்பம் +. 1. Dome of a temple car; தேரின் உறுப்புக்களு ளொன்று. *Tp.* 2. Decorated water-pot carried in procession; கரகம். *Tinn.*

கும்பகாரி kumpakāri, *n.* <*kumbha-kārī*. (யாழ். அக.) 1. Potter woman; குயத்தி. 2. A kind of collyrium; கண்ணிலிடும் மைவகை. 3. *Cempāṣāṇam*, a mineral poison; செம்பாஷாணம்.

கும்பதாசி kumpatāci, *n.* <*kumbha-dāsī*. (யாழ். அக.) 1. Procuress; சங்கதூதி. 2. Prostitute; வேசி.

கும்பப்பூ kumpa-p-pū, *n.* <கும்பம்+. Crop harvested in the month of Māci, dist. fr. *kaṉṉi-p-pū;* மாசி மாதத்து அறுவடையாகும் பிசான போகம். *Nāñ.*

கும்பம் kumpam, *n.* <*kumbha*. Hamlet, one-fourth the size of a *kirāmam;* ஒரு கிராமத்தின் கால்பங்கு அளவுள்ள ஊர். (சுக்கிரநீதி, 27.)

கும்பம்பாலை kumpam-pālai, *n.* <கும்பம்+. Pitcher-shaped finial as of a tower; கோபுர முதலியவற்றின்மேல் வைக்கும் அலங்காரகலசம். *Loc.*

கும்பமுத்திரை kumpa-muttirai, *n.* <id.+. A hand-pose, in worship; முத்திரை வகை. (சைவாநுட். வி. 12.)

கும்பரேகை kumpa-rēkai, *n.* <id.+. (Palmistry.) A line in palm of hand; கைரேகை வகை. (திருவாரூர். குற. Ms.)

கும்பன் kumpaṉ, *n.* <*kumbha*. (யாழ். அக.) 1. A Rākṣasa; ஓர் அரக்கன். 2. Libertine; தூர்த்தன்.

கும்பாசம் kumpācam, *n.* Coral reef; பவளக்கொடி. *Loc.*

கும்பாசாரம் kumpācāram, *n.* See கும்பாரம்¹. (W.)

கும்பாரம்¹ kumpāram, *n.* prob. கும்பு. Heap, pile; அம்பாரம். (W.)

கும்பாரம்² kumpāram, *n.* cf. கும்பம். Pot; கும்பம். (யாழ். அக.)

கும்பி¹ kumpi, *n.* <கும்பம். The zodiacal sign Aquarius; கும்பராசி. (யாழ். அக.)

கும்பி² kumpi, *n.* <*kumbhī*. Earthen vessel; மட்பாண்டம். (யாழ். அக.)

கும்பி³ kumpi, *n.* perh. கும்பு-. Fire; தீ. (யாழ். அக.)

கும்பிட்டுக்கட்டு-தல் kumpiṭṭu-k-kaṭṭu-, *v. tr.* <கும்பு+இடு-+. To enfold in a close embrace; தழுவிக்கொள்ளுதல். (யாழ். அக.)

கும்பியழித்தல் kumpi-y-aḻittal, *n.* prob. கும்பி+. A game; ஒரு விளையாட்டு. (யாழ். அக.)

கும்பிலன் kumpilaṉ, *n.* <*kumbhila*. (யாழ். அக.) 1. House-breaker, thief; திருடன். 2. Wife's brother, brother-in-law; மைத்துனன்.

கும்பீநசம் kumpīnacam, *n.* <*kumbhīnasa*. A kind of large serpent; பெரும்பாம்பு வகை. (யாழ். அக.)

கும்பீலம் kumpīlam, *n.* <*kumbhīla*. Crocodile; முதலை. (யாழ். அக.)

கும்பை¹ kumpai, *n.* <கும்பம். Pot; குடம். (யாழ். அக.)

கும்பை² kumpai, *n.* <*kumbhā*. Prostitute; வேசி. (யாழ். அக.)

கும்பை³ kumpai, *n.* <*kumbā*. Enclosure round a sacrificial pit; ஓமகுண்டத்தின் வேதிகை. (யாழ். அக.)

கும்பை⁴ kumpai, *n.* A kind of plantain; வாழைவகை. (யாழ். அக.)

கும்மாளி kummāḷi, *n.* <கும்மாளம். Romp; jumping about; கும்மாளம். (யாழ். அக.)

கும்மு-தல் kummu-, 5 *v. intr.* To happen, occur; கூடுதல். பண்டுநினைந்த பருவங் கும்முதடி (கனம் கிருஷ்ணையர், கீர்த். 4).

குமட்டிக்கீரை kumaṭṭi-k-kīrai, *n.* cf. கொம்மட்டிக்கீரை. A kind of greens, *Celosia nodiflora;* கீரைவகை. (W.)

குமரவலி kumaravali, *n.* cf. குமரகண்டம். A kind of epileptic fit; காக்கைவலிப்பு நோய் வகை. (திருப்பு. 176, புதுப்.)

குமாரகாலம் kumāra-kālam, *n.* <*kumāra*+. The period of youth; கௌமாரபருவம். குமாரகால நிறைவுற வுய்த்து (பெருங். நரவாண. 8, 44).

குமாரவிருத்தியை kumāra-viruttiyai, *n.* <*kumāra-bhṛtyā*. cf. குலவிருத்தியை. Midwife; child's nurse; மருத்துவச்சி. (யாழ். அக.)

குமிட்டில் kumiṭṭil, *n.* cf. குமட்டிக்கீரை. A kind of greens; கீரைவகை. (யாழ். அக.)

குமிட்டு kumiṭṭu, *n.* <குமிழ். Heap; குவியல். (யாழ். அக.)

குமிடு kumiṭu, *n.* prob. குமிழ். cf. குவடு. Hill; குன்று. காடுங் குமிடு மிடமாக (பாடு. போற்றி.).

குமிழ்-தல் kumiḻ-, 4 *v. intr.* To be embossed or worked in relief; சித்திரவேலை செதுக்கப்படுதல். மரத்திற் குமிழ்ந்த யானை.

குமிழி kumiḻi, *n.* <குமிழ். See கீழ்க்குமிழி. (S. I. I. iii, 411.)

குமிளா kumiḷā, *n.* A kind of fish; மீன் வகை. கிளி குமிளா மாசினி (பறாளை. பள்ளு. 74).

குமிளி kumiḷi, *n.* prob. குமிழ்-. Bottle; குப்பி. *Pond.*

குமுதம் kumutam, *n.* <*kumuda.* Camphor; கர்ப்பூரம். (யாழ். அக.)

குமுதிகை kumutikai, *n.* A fragrant tree; வாசனைமரவகை. (யாழ். அக.)

குமுதை kumutai, *n.* 1. Coomb teak, *Gmelina arborea;* குமிழ்மரவகை. *Pond.* 2. A shrub; பூடுவகை. (யாழ். அக.)

குமை kumai, *n.* <*kṣumā.* Smallest weight used in weighing precious stones other than corals and pearls, being the weight of a linseed; பவளம் முத்து நீங்கலாக மற்ற இரத்தினங்களை நிறுப்பதற்குதவுஞ் சிறு எடை. (சுக்கிரநீதி, 188.)

குய்யதீபகம் kuyya-tīpakam, *n.* <*guhya-dīpaka.* Fire-fly; மின்மினி. (யாழ். அக.)

குய்யபாஷிதம் kuyya-pāṣitam, *n.* <*guhya-bhāṣita.* Secret speech; இரகசியச் சொல். (யாழ். அக.)

குயிற்கண்பப்பளி kuyiṟ-kaṇ-pappaḷi, *n.* <குயில் + கண் +. A kind of saree; சேலைவகை. *Loc.*

குயிற்கண்மணி kuyiṟ-kaṇ-maṇi, *n.* <id. + id. +. A kind of topaz; சௌகந்திகப் பதுமராகம். (யாழ். அக.)

குரங்கம் kuraṅkam, *n.* prob. குறங்கு. Darjeeling red cedar; மலைக்கொன்றை. (L.)

குரங்கன் kuraṅkaṉ, *n.* prob. குரங்கம். Moon; சந்திரன். (அக. நி.)

குரங்கு-தல் kuraṅku-, *5 v. tr.* To bend; வளைத்தல். தென்னிலங்கை சாரங்கமே குரங்காச் சாதித்தான் (மான்விடு. 7).

குரங்குச்சத்துவம் kuraṅku-c-cattuvam, *n.* <குரங்கு +. (Erot.) The natural disposition of a woman, classed under the monkey type, one of *pattucattuvam,* q. v.; ஸ்திரீகளின் பத்து சத்துவத்து ளொன்று. (கொக்கோ. 4, 27.)

குரங்குச்சம்பந்தம் kuraṅku-c-campantam, *n.* <id. +. (Nyāya.) The principle of monkey's grasp; மர்க்கட கிசோர நியாயம். (W.)

குரடன் kuraṭaṉ, *n.* <*kuraṭa.* Cobbler; சக்கிலியன். (யாழ். அக.)

குரண்டி kuraṇṭi, *n.* A shrub; செடிவகை. *Nāñ.*

குரணம் kuraṇam, *n.* <*guraṇa.* Effort, perseverance; முயற்சி. (யாழ். அக.)

குரத்தி kuratti, *n.* Fem. of குரவன். Jaina female ascetic; சைன தவப்பெண். ஓர் குரத்தி யோட (பெரியபு. திருஞான. 638).

குரப்புவெட்டி kurappuveṭṭi, *n.* A tax; வரிவகை. (S. I. I. viii, 322.)

குரம்பை kurampai, *n.* (Mus.) A melody-type; இசைவகை. (அக. நி.)

குரமுளை kura-muḷai, *n.* prob. அங்குரம் +. Shoot, sprout; விதையினின்றுதோன்றும் முளை. *Loc.*

குரரி kurari, *n.* prob. *kurara.* A kind of bird; பறவைவகை. வானிற் சிறுகுரரி நின்றொருதுங்கி (விறலிவிடு. 5).

குரல் kural, *n.* 1. Dense mass; கற்றை. குரற் கூந்தல் (கலித். 72, 20). 2. String of a lute; யாழ்நரம்பு. (அக. நி.) 3. Letter; எழுத்து. (அக. நி.)

குரவு kuravu, *n.* Fragrance; நறுமணம். (யாழ். அக.)

குரவுநிறமணி kuravu-niṟa-maṇi, *n.* <குரவு + நிறம். A kind of topaz; கோவராங்கப் பதுமராகம். (யாழ். அக.)

குரு-த்தல் kuru-, *11 v. intr.* To glisten; நிறம்பெறுதல். குருக்குங் கலாமதிக் கூற்றம் (சங்கர. அந். 32).

குருக்கத்தி kurukkatti, *n.* White fig; கல்லால். (M. M.)

குருக்கு kurukku, *n.* Cowthorn; நெருஞ்சி. *Pond.*

குருகன்வெட்டு kurukaṉ-veṭṭu, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 135.)

குருகிலை kurukilai, *n.* A tree; ஓர் மரம். பெய்ய முழங்கத் தளிர்க்கும் குருகிலை (நான்மணி. 37).

குருட்டுமாசு kuruṭṭu-mācu, *n.* <குருடு +. Blinding mist; ஓடிமறைக்கும் பனிமேகம். *Kōdai.*

குருட்டுவளம் kuruṭṭu-vaḷam, *n.* <id. +. Inner side of a cloth or garment, opp. to *pārvai-vaḷam;* புடைவையின் உட்புறம். (W.)

குருதுரியம் kuru-turiyam, *n.* <*guru* + *turīya.* (Phil.) The highest state attainable in the liberation of the soul; முத்தாத்துமாவின் சுத்த நிலை. (W.)

குருந்தை kuruntai, *n.* Broad-leaved jasmine; நாகமல்லி. *Loc.*

குருபத்திரம்[1] kuru-pattiram, *n.* <*guru-pattrā.* Tamarind tree; புளியமரம். (யாழ். அக.)

குருபத்திரம்[2] kurupattiram, *n.* cf. *guru-pattraka.* Zinc; துத்தநாகம். (யாழ். அக.)

குருபுகர்சந்திரயோகம் kuru-pukar-cantira-yōkam, *n.* <குரு+புகர்+சந்திரன்+. (Astrol.) An auspicious combination of Jupiter, Venus and Moon in the same zodiacal house in a horoscope; சாதகத்தில் வியாழன் சுக்கிரன் சந்திரன் மூவரும் ஓர் இராசியி லிருப்பதாலுண்டாகுஞ் சுபயோகம். (யாழ். அக.)

குருலிங்கம் kuru-liṅkam, *n.* <*guru*+. A form of Śiva, one of *ṣaṭvita-liṅkam*, q. v.; ஷட்விதலிங்கங்களு ளொன்று. (சித். சிகா. 201.)

குருவகம் kuru-v-akam, *n.* perh. குரு+. Pink; வெண்சிவப்பு. (யாழ். அக.)

குருவரகு kuru-varaku, *n.* prob. குறு-மை+. A kind of ragi; வரகுவகை. (விவசா. நான்மு. 4.)

குருவால் kuru-v-āl, *n.* prob. id.+. White fig; இத்தி. (W.)

குருவிஞ்சி kuruviñci, *n.* perh. குருவி. 1. Pink-tinged white sticky mallow; பேராமுட்டி. (நாமதீப.) 2. See குருவிப்பூண்டு. *Loc.*

குருவிப்பூண்டு kuruvi-p-pūṇṭu, *n.* perh. id.+. White small-flowered mallow, s. sh., *Hibiscus micranthes;* சிற்றுமுட்டி. *Loc.*

குல்மால்பண்ணு-தல் kulmāl-paṇṇu-, *v. intr.* <U. *gulmāl*+. 1. To cheat; புரட்டுச் செய்தல். *Loc.* 2. To create a hubbub; குழப்பஞ் செய்தல்.

குல்லாலி kullāli, *n.* <Arab. *kulāli.* 1. The Omnipotent; சர்வசக்தன். 2. Clever person; சாமர்த்தியசாலி. வைப்பு நிசமாச்சோ குல்லாலி நீயோ (விறலிவிடு. 788).

குல்லியம் kulliyam, *n.* Counsel; ஆலோசனை. (யாழ். அக.)

குல்லை[1] kullai, *n.* prob. கொல்லை. Deceit; மோசடி. குல்லைத் திருடனைநீ கூடாதே (தெய்வச். விறலிவிடு. 356).

குல்லை[2] kullai, *n.* White basil; நாய்த்துளசி. (அக. நி.)

குலகாயம் kulakāyam, *n.* Snail; நத்தை. (யாழ். அக.)

குலகூடஸ்தன் kula-kūṭastaṉ, *n.* <குலம்+. The founder of a family; ஒரு குலத்துக்கு மூலபுருஷன். (W.)

குலடன் kulaṭaṉ, *n.* <*kulaṭa.* Adopted son; சுவீகாரபுத்திரன். (W.)

குலநாசகம் kula-nācakam, *n.* <*kula-nāśaka.* Camel; ஒட்டகம். (யாழ். அக.)

குலமருது kula-marutu, *n.* prob. குலம்+. Flowering mardah; வெள்ளைமருது. (L.)

குலவருத்தனை kula-varuttaṉai, *n.* <*kula.*+. The perquisites of village officers, paid by farmers and by those who pay land revenue to Government; கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் குடிகளிடமிருந்தும் சர்க்காருக்குத் தீர்வை செலுத்துபவரிடமிருந்தும் பெற்றுக்கொள்ளுஞ் சுதந்திரம். (W. G.)

குலவள்ளிநெல் kulavaḷḷi-nel, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

குலவியூகம் kula-viyūkam, *n.* <*kula*+. A kind of battle-array, one of *nava-viyūkam*, q. v.; நவ வியூகத் தொன்று. (சௌந்த. 1, உரை.)

குலவிருத்தியை kula-viruttiyai, *n.* <*kula-bhṛtyā.* Midwife; மருத்துவச்சி. (யாழ். அக.)

குலாப்ஜான் kulāp-jāṉ, *n.* <Arab. *gulāb*+. A kind of confectionery; தித்திப்புப் பணியாரவகை. *Mod.*

குலிங்கம் kuliṅkam, *n.* cf. கலிங்கம். Horse; குதிரை. (அக. நி.)

குலிசம் kulicam, *n.* <*kuliśa.* A kind of hell; நரகவிசேடம். (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 109.)

குலுக்குச்சீட்டு kulukku-c-cīṭṭu, *n.* <குலுக்கு-+. Chit-fund conducted on basis of casting lots; சீட்டுக்களைக் குலுக்கிப்போட்டு எடுத்த நபருக்குத் தொகைகொடுக்குஞ் சீட்டுவகை. *Loc.*

குலைஞ்சி kulaiñci, *n.* Palmyra spathe; பனஞ்செறும்பு. *Loc.*

குலைவெட்டி kulaiveṭṭi, *n.* A tax; வரிவகை. குலைவெட்டியும் குரம்புவெட்டியும் (S. I. I. viii, 322).

குவர் kuvar, *n.* <E. *cover.* Sky-sail; டவர்பாய்க்கு மேலுள்ள பாய். (M. Navi. 84.)

குழம்புசாதி kuḻampu-cāti, *n.* <குழம்பு+. Birth as man or animal, attributed to the joint effect of *pāpa* and *puṇya;* பாவபுண்ணியக் கலப்பில் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் மானுடப் பிறவி அல்லது விலங்குப்பிறவி. (திவ். திருச்சந். 16.)

குழம்புபதம் kuḻampu-patam, n. <id.+. A stage in the preparation of medicinal oil, one of *maruntenṇey-p-patam*, q. v.; மருந்தெண்ணெய்ப்பதங்களு ளொன்று. *Loc.*

குழல் kuḻal, n. Gun; துப்பாக்கி. கொட்டமிடும் புலியைக் குண்டுதூன்றுங் குழலால் (கூளப்ப. 90).

குழவி kuḻavi, n. Greatness; பெருமை. (யாழ். அக.)

குழாய்ப்பிட்டு kuḻāy-p-piṭṭu, n. <குழாய்+. A kind of soft pastry; குழற்பிட்டு. (W.)

குழிச்சிலந்தி kuḻi-c-cilanti, n. <குழி+. A species of spider; சிலந்திவகை. (அபி. சிந்.)

குழித்தட்டு kuḻi-t-taṭṭu, n. <id.+. A kind of plate or salver; தாம்பாளவகை. (S. I. I. iii, 295.)

குழித்தளிகை kuḻi-t-taḷikai, n. <id.+. Boiled rice and relish, offered to gods in temples; கோவிலிற் கறி பாயசம் முதலியவற்றோடு நிவேதனஞ் செய்யும் அன்னம். *Loc.*

குழிதாழி kuḻi-tāḻi, n. <id.+. Flower-pot; பூத்தொட்டி. *Cheṭṭi.*

குழிநரி kuḻi-nari, n. <id.+. See குழிப்பன்றி. *Loc.*

குழிப்பணியாரம் kuḻi-p-paṇiyāram, n. <id.+. A kind of cake; பணியாரவகை. *Tj.*

குழிப்பன்றி kuḻi-p-panṟi, n. <id.+. Ant-lion; பூச்சிவகை. *Loc.*

குழிப்பூப்புடம் kuḻi-p-pū-p-puṭam, n. <id.+பூ-+. Calcining medicine by putting it into a closed pit or hole for some time, one of *mu-p-pū-p-puṭam*, q. v.; முப்பூப்புடங்களுள் மருந்தைக் குழியில்வைத்து எடுக்கும் புடவகை.

குழிபறி-தல் kuḻi-paṟi-, v. intr. <id.+. To become hollow; to be full of pits or ruts; பள்ளம் விழுதல். (யாழ். அக.)

குழிமாறு-தல் kuḻi-māṟu-, v. tr. <id. +. To level up; குழியை நிரப்பிப் பரப்பாக்குதல். (யாழ். அக.)

குழிமீண்டான் kuḻi-mīṇṭāṉ, n. <குழி+மீள்-. Child which with a view to avert its premature death is treated as dead, placed in a grave and then taken back; குழியில் உயிர்போனதாகப் பாவித்து வைத்துப் பின்னர் எடுத்த பிள்ளை. *Nāñ.*

குழியுரல் kuḻi-y-ural, n. <id.+. A kind of mortar; உரல்வகை. *Loc.*

குழிவரியேற்று-தல் kuḻi-vari-y-ēṟṟu-, v. intr. <id.+வரி+. To levy land tax; அரசிறையிடுதல். (S. I. I. iii, 12.)

குழிவாழை kuḻi-vāḻai, n. <id.+. A species of plantain; வாழைவகை. *Loc.*

குழு kuḻu, n. perh. கொழு-. Intractability; அடங்காமை. (யாழ். அக.)

குழுப்படை kuḻu-p-paṭai, n. <குழு+. Forces under the command of a general appointed by the king; அரசனால் நியமிக்கப்பட்ட தலைவனையுடைய படை. (சுக்கிரநீதி, 303.)

குழுவன் kuḻuvaṉ, n. <குழு. cf. குளுவன். Intractable person; சொற்கேளாதவன். (யாழ். அக.)

குழைக்கடி-த்தல் kuḻai-k-kaṭi-, v. tr. <குழை+. To effect a cure by magic, passing a handful of neem twigs over the patient's body; குழையடித்தல். (யாழ். அக.)

குழைவு kuḻaivu, n. <குழை-. (யாழ். அக.) 1. Embrace; அணைவு. 2. Mixture, combination; கலப்பு. 3. Bend; வளைவு.

குழைவுசீனி kuḻaivu-cīṉi, n. <குழைவு+. Refined, white sugar; வெள்ளைச்சர்க்கரை. *Loc.*

குழைவுதிரணை kuḻaivu-tiraṇai, n. <id. +. Cordon-work; வளைவாகவுள்ள திரணை. (கட்டட. நாமா.)

குள்ளக்கார் kuḷḷakkār, n. prob. குள்ளம். A kind of paddy; சித்திரைக்கடப்பு என்னும் நெல். *Tj.*

குள்ளவாழை kuḷḷa-vāḻai, n. prob. id. See குழிவாழை. *Loc.*

குள்ளிதாச்சான் kuḷḷitāccāṉ, n. cf. குளியிடிச்சான். A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

குளக்கன் kuḷakkaṉ, n. prob. குளம். A kind of fish; மீன்வகை. பறவையுறவி குளக்கன் சேறுகை (பறாளை. பள்ளு. 15).

குளக்குருவி kuḷa-k-kuruvi, n. <id.+. Crab; நண்டு. (யாழ். அக.)

குளகறி kuḷa-kaṟi, n. perh. குளகு+கறி. A relish; வெஞ்சனவகை. (சரவண. பணவிடு. 275.)

குளஞ்சி kuḷañci, n. <குளம். Sugar; சருக்கரை. (யாழ். அக.)

குளத்தட்டி kuḷa-t-taṭṭi, n. <குளம்+. Small dam across a channel, with a row of split bamboos in it, put up in fishing; மீன்பிடிக்க இடுஞ் சிற்றணை. *Pond.*

குளப்பறி kuḷa-p-paṟi, n. <id.+. Hollow dug out to form a tank; குளமாக்குதற்குத் தோண்டும் பறிப்பு. கிஷ்ணஜிவீட்டைக் குளப் பறியாகப் பறித்தான் (விறலிவிடு. 241).

குளப்பாய்வு kuḷa-p-pāyvu, n. <id.+. Tank irrigation; ஏரிப்பாசனம். (பணவிடு. 24.)

குளவஞ்சி kuḷavañci, n. prob. குளம். A kind of tree; மரவகை. (யாழ். அக.)

குளவன் kuḷavaṉ, n. cf. குழகன். God Murukaṉ; முருகக்கடவுள். குளவன் வீற்றிருந்த வளர்புகழ்க் குன்றமும் (வீரவணப்பு. திருநாட். 23).

குளாஞ்சி kuḷāñci, n. See குளவஞ்சி. (யாழ். அக.)

குளிகை kuḷikai, n. <kulika. A particular period of a day considered auspicious for marriage ceremonies and inauspicious for funeral ceremonies; குளிககாலம். Loc.

குளிகோமணம் kuḷi-kōmaṇam, n. <குளி-+. A kind of loin-cloth; லங்கோடு. Pond.

குளிசம்[1] kuḷicam, n. perh. gulika. Ring; வளையம். (யாழ். அக.)

குளிசம்[2] kuḷicam, n. <குளிகம். See குளிகை. Colloq.

குளிசிங்கி kuḷi-ciṅki, n. <குளிர்-+. Coaxing; பேச்சினால் வசப்படுத்துகை. Tinn.

குளிப்பாட்டு-தல் kuḷippāṭṭu-, v. tr. <குளிப்பு-+ஆட்டு-. To win over, by flattery; முகஸ்துதி செய்து வசீகரித்தல். Tinn.

குளியிடிச்சான் kuḷiyiṭiccāṉ, n. cf. குள்ளி தாச்சான். A kind of paddy; நெல்வகை. (விவசா. நூன். 2.)

குளிர்த்தி kuḷirtti, n. <குளிர்-. A kind of propitiation; ஆராதனைவகை. (யாழ். அக.)

குளிர்தாமரை kuḷir-tāmarai, n. prob. id. +. Akācattāmarai, a weed; ஆகாசத்தாமரை. Loc.

குளிரவை-த்தல் kuḷira-vai-, v. tr. <id. +. To put out, extinguish as a light; தீபம் முதலியன அணைத்தல். விளக்கைக் குளிரவை. Colloq.

குளிரிக்குடம் kuḷiri-k-kuṭam, n. prob. id.+. Rose-water bottle; பன்னீர்க்குப்பி. (திவ். நாய்ச். 7, 4, வ்யா.)

குளிறு kuḷiṟu, n. <kulira. Crab; நண்டு. எழுகுளிறு மிதித்த வொருபழம்போல (குறுந். 24).

குளுகுளெனல் kuḷukuḷeṉal, n. Onom. expr. of boiling; கொதித்தற்குறிப்பு. பார்ப்பான் குண்டிகை யிருந்த நீருங் குளுகுளு கொதித்ததன்றே (கம்பரா. வருணனைவழி. 61).

குளுமி kuḷumi, n. cf. குமிழி. Sluice; மதகு. (P. T. L.)

குற்றப்பிடிப்பு kuṟṟa-p-piṭippu, n. <குற்றம்+பிடி-. Censorship; குற்றங்களைத் தெரிந்தெடுக்கை. Pond.

குற்றாய் kuṟṟāy, n. A kind of fish; மீன் வகை. குற்றாய் நெற்றலி (குருகூர்ப். பக். 7).

குற்றி kuṟṟi, n. <குறு-மை. A kind of small narrow-necked vessel; வாய்குறுகிய சிறு பாத்திரவகை. சுண்ணகக் குற்றியும் (பெருங். உஞ்சைக். 38, 168).

குற்றேற்றம் kuṟṟēṟṟam, n. <id.+. Small picottah; சிறு ஏற்றம். (S. I. I. i, 151.)

குற-த்தல் kuṟa-, 12 v. tr. To pour; வார்த்தல். புண்ணிலே புளியைக் குறந்திட்டால் கரிக் குமாபோலே (திவ். பெரியாழ். 2, 9, 1, வ்யா. பக். 451).

குறங்கன் kuṟaṅkaṉ, n. perh. குறங்கு. cf. குரங்கம். Shingle tree; மலைக்கொன்றை. (L.)

குறங்கு kuṟaṅku, n. Foot of a mountain; மலையடிவாரம். கட்டிக் குறங்கைக் குறங்காலு மோதி (தக்கயாகப். 540.)

குறங்குச்சம்பா kuṟaṅku-c-campā, n. perh. குறங்கு+. Kaṭṭai-c-cempālai, a kind of coarse campā paddy; கட்டைச்செம்பாளை நெல். Tj.

குறட்டுக்கம்பு kuṟaṭṭu-k-kampu, n. <குறடு+. Cane with head; தலைப்பக்கத்தில் குமிழுள்ள தடி. முரட்டுக் குறட்டுக்கம்பாலே யடிபடவோ (குருகூர்ப். 8).

குறளி kuṟaḷi, n. <குறள். Mischievous person; குறும்பன். Loc.

குறி kuṟi, n. <குறி-. Measure; அளவு. ஸர்வேச்வரனுக்கும் கைக்குறி யாப்பை வாங்குவது இங்கேயிறே (ஈடு, 1, 4, 6).

குறிச்சி kuṟicci, n. An ōla amulet tied to a child's waist and believed to ward off attacks of whooping cough; குழந்தைக்கு வருங் குத்திருமலுக்கு இரட்சையாகக் கட்டும் ஓலைச்சுருள். Tinn.

குறிஞன் kuṟiñaṉ, n. perh. குறு-மை. Poor person; வறியன். (அக. நி.)

குறிப்பிடைச்சொல் kuṟippiṭaiccol, n. <குறிப்பு+. (Gram.) Definite article; ஆங்கிலத்தில் ஒரு பொருளைச் சுட்டிக்காட்ட வுதவும் உரிச் சொல் வகை. Pond.

குறிப்பு kuṟippu, n. <குறி-. Example, illustration; உதாரணம். இது திருமந்திரார்த்தானு ஸந்தானத்திற்குக் குறிப்பாக அப்புள்ளார் அருளிச் செய்த விரகு (ரஹஸ்ய. 153).

குறிமோசம் kuṟi-mōcam, n. <குறி+. A fraudulent mark put upon a stock of grain after removing a portion of it clandestinely; தானியக்குவியலிலிருந்து சிறிதளவு திருடிக்கொண்டு பின்பு அக்குவியலில் இடுந் திருட்டுக்குறி. (W. G.)

குறுக்குமறுக்கு kuṟukku-maṟukku, n. <குறுக்கு+. Interrupting a person when he is speaking and contradicting him; குறுக்கே மறுத்துப் பேசுகை. மணியக்காரன் கணக்குப் பார்க்கிறதும் அதற்குக் கோவில்குருக்கள் குறுக்குமறுக்குச் சொல்வதும் (தாசில்தார்நா. 27).

குறுக்குவரி kuṟukku-vari, n. <id.+. Diagonal; ஒருசதுரத்தின் அல்லது நீட்டத்தின் குறுக்காகச் செல்லுங் கோடு. Pond.

குறுகல்முத்து kuṟukal-muttu, n. <குறுகு-+. Double pearl; இரட்டைமுத்து. (W.)

குறுகூலி kuṟu-kūli, n. <குறு-+. Cooly for pounding rice, etc.; குத்துக்கூலி. அரிசிபுதக் குக்குக் . . . குறுகூலி நெல் நாழிரி (S. I. I. v, 264).

குறுங்கண் kuṟuṅ-kaṇ, n. <குறு-மை+. That which is closely jointed, knotty; நெருங்கின கணுவுடையது. குறுங்கண்ணனை பசு மஞ்சளை (திவ். பெரியாழ். 1, 1, 6, வ்யா. பக். 14).

குறுங்கார் kuṟuṅ-kār, n. <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

குறுஞ்சாலி kuṟuñ-cāli, n. <id.+. Young tree; இளமரம். (யாழ். அக.)

குறுத்தவன் kuṟuttavaṉ, n. <குறு-. Dwarf; குள்ளன். (யாழ். அக.)

குறுநண்டுக்கால்வெட்டு kuṟunaṇṭu-k-kālveṭṭu, n. An ancient coin; பழைய நாணய வகை. (பணவிடு. 136.)

குறுநரி kuṟu-nari, n. <குறு-மை+. Fox; குள்ளநரி. எதில் குறுநரி பட்டற்றால் (கலித். 65).

குறுப்பாலை kuṟuppālai, n. prob. id.+. Child's amulet tree; புத்திரசீவி. (M. M.)

குறுப்பி kuṟuppi, n. Gold-coloured antimony; பொன்நிமிளை. (யாழ். அக.)

குறுமாடி kuṟu-māṭi, n. <குறு-மை+. Gable; வீட்டின் முகட்டுறுப்பு. Loc.

குறுமூச்சு kuṟu-mūccu, n. <id.+. Hard breathing; திணறின மூச்சு. Pond.

குறுவிழிக்கொள்(ளு)-தல் kuṟu-viḻi-k-koḷ-, v. intr. <id.+விழி+. To see with eyes half-closed; அரைக்கண்ணாற் பார்த்தல். குறுவிழிக் கொண்டு வந்தார் போனார் நிழலாட்டம் பார்த்துக் கொண்டு கிடக்கையாலே (திவ். பெரியாழ். 2, 5, 3, வ்யா. பக். 340).

குறுவைக்கிளையான் kuṟuvai-k-kiḷaiyāṉ, n. <குறுவை+இளை+ஆ neg. A kind of paddy; நெல்வகை. மட்டுப்படாத குறுவைக்கிளையான் (நெல்விடு. 180).

குறுவைமிளகாய்நெல் kuṟuvai-miḷa-kāy-nel, n. <id.+மிளகாய்+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

குறைதீர்-த்தல் kuṟai-tīr-, v. intr. <குறை +. (W.) 1. To supply, as one's wants or needs; to satisfy; வேண்டியவற்றை உதவுதல். 2. To fulfil, as an obligation; கடமையைச் செய்து முடித்தல்.

குறைவறு-த்தல் kuṟaivaṟu-, v. tr. <குறைவு+. See குறைதீர்-. (பெரியபு. கழறிற். 95.)

குறைவறுப்பு kuṟai-v-aṟuppu, n. <id. +. 1. Head-load of articles, intended for the palace; அரண்மனைக்குரிய பண்டச்சுமை. குறை வறுப்பு எடுக்கவும் (S. I. I. vi, 29). 2. Supplies made, as to a superior; உபசாரமாக அனுப்பும் பண்டங்கள். (பெரியபு. திருஞான. 1072).

குன்றுமுத்துக்கொடி kuṉṟu-muttu-k-koṭi, n. perh. குன்று+. A creeper; கொடிவகை. (விவசா. 6.)

குன்னாங்குருச்சியாக kuṉṉāṅ-kuruc-ci-y-āka, adv. perh. குன்னு-+குறிச்சி+ஆ-. Privately, secretly; ஏகாந்தமாக. இதுதன்னைக் குன்னாங்குருச்சியாக வன்றிக்கே எல்லாருமறியும்படி ப்ரஸித்தமாகச் சொன்னேன் (திவ். பெரியாழ். 2, 2, 5, வ்யா. பக். 259).

குனாபி kuṉāpi, n. cf. ku-nābhi. Cyclone; சுழிக்காற்று. (யாழ். அக.)

குனிப்பம் kuṉippam, n. <குனி-. Dance; ஆடல். கொம்பனைய மாதர் குனிப்பமிட (சொக்க. உலா. 73).

குஷ்கி kuṣki, n. prob. śuṣka. Dry thing; காய்ந்தது. Loc.

கூ

கூ kū, n. <gū. Evacuating, passing stools; மலங்கழிக்கை. (யாழ். அக.)

கூகம் kūkam, n. <ghūka. 1. Rock horned-owl; கோட்டான். Pond. 2. Owl; ஆந்தை. (யாழ். அக.)

கூகமானம் kūka-māṉam, n. <gūha+. Hidden or secret thing; மறைபொருள். (யாழ். அக.)

கூகனகம் kūkaṉakam, n. <gūhanaka. Indecent language; அசப்பியச்சொல். (யாழ். அக.)

கூகனம் kūkaṉam, n. <gūhana. Pretence; deceit; மாய்மாலம். (யாழ். அக.)

கூகாரி kūkāri, n. <ghukāri. Crow; காக்கை. (யாழ். அக.)

கூகைதோஷம் kūkai-tōṣam, n. <கூகை +. (Astrol.) The period of tiyācciyam extending from the end of amāvācai to the beginning of piratamai; அமாவாசை முடிவிலும் பிரதமை முதலிலுமாய் நிற்குந் தியாச்சியம். (சோதிட. கிரக. 56.)

கூகைமஞ்சள் kūkai-mañcaḷ, n. prob. id. +. Arabian costum; கோஷ்டம். (L.)

கூச்சத்தம் kū-c-cattam, n. <கூ+. Outcry; கூக்குரல். (யாழ். அக.)

கூசம் kūcam, n. <kūca. Breast; முலை. (யாழ். அக.)

கூசனம் kūcaṉam, n. Nonchalance; உதாசீனம். (யாழ். அக.)

கூசாக்கல் kūcākkal, n. Undressed stone; வேலைசெய்யப்படாத கல். Loc.

கூசி kūci, n. <kūci. Pencil; எழுதுகோல். (யாழ். அக.)

கூசிதம் kūcitam, n. <kūjita. Bird's cry; புட்குரல். (யாழ். அக.)

கூட்டரிசி kūṭṭarici, n. <கூட்டு+. Rice flour used in preparing curry; கறியிற் கூட்டு வதற்கு அரைத்த அரிசி மா. (யாழ். அக.)

கூட்டாக்கு-தல் kūṭṭākku-, v. tr. <கூட்டு+. To take into account; to mind; பொருட்படுத்துதல். Tinn.

கூட்டு-தல் kūṭṭu-, 5 v. intr. To teach; உபதேசித்தல். உஜ்ஜீவிக்க வாராயென்று தம் திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார் (ஈடு, 1, 1, 1).

கூட்டுக்கணக்கு kūṭṭu-k-kaṇakku, n. <கூட்டு+. 1. Joint account; பலர் ஒன்று சேர்ந்து வரவுசெலவு செய்யுங் கணக்கு. 2. Partnership account; கூட்டுவியாபாரக் கணக்கு. Loc.

கூட்டுக்கீரை kūṭṭu-k-kīrai, n. <id.+. Edible greens, mixed together and cooked as a dish; கலவைக்கீரை. Pond.

கூட்டுச்சீட்டு kūṭṭu-c-cīṭṭu, n. <id.+. Association chit-fund where the amount of the bid or the sum total of the premia is paid periodically either to the lowest bidder or to one whose name is decided by casting lots; பலபேர்கள் ஒருங்குசேர்ந்து குறித்த தவணைகளிற் பணங்கட்டி ஏலமூலமாகவோ குலுக்குச் சீட்டு மூலமாகவோ நிச்சயிக்கப்பட்டவருக்கு ஒரே தொகையாகக் கொடுக்குஞ் சீட்டுவகை.

கூட்டுமரம் kūṭṭu-maram, n. <கூட்டு+. Mast; பாய்மரத்தைச் சார்ந்த மரம். Pond.

கூட்டுவட்டி kūṭṭu-vaṭṭi, n. <கூட்டு+. Compound interest; கூடாவு வட்டி. Loc.

கூட்டுறவு kūṭṭuṟavu, n. <id.+. Co-operation; ஒற்றுமையாய் வேலைசெய்கை. Mod.

கூடகாரம் kūṭakāram, n. cf. kūṭāgāra. Mansion, house; கூடம். கூடகாரத்திற்குத் தப்பாகும் (புறத்திரட்டு, 1104).

கூடசாரன் kūṭa-cāraṉ, n. <gūḍha+ cāra. Secret emissary; அந்தரங்க தூதன். (யாழ். அக.)

கூடசாஸனம் kūṭa-cāsaṉam, n. <id.+. Fabricated document; சிருஷ்டித்த சாஸனம். (கலைமகள், x, 56.)

கூடணை kūṭaṇai, n. Eye of peacock-feather; பீலிக்கண். (யாழ். அக.)

கூடபதம் kūṭa-patam, n. <gūḍha-pada. Snake; பாம்பு. (W.)

கூடபுருஷன் kūṭa-puruṣaṉ, n. <gūḍha-puruṣa. (யாழ். அக.) 1. Spy; ஒற்றன். 2. Clandestine lover; சோரநாயகன்.

கூடமாட kūṭamāṭa, adv. Redupl. of கூடு. As a helping hand; காரியத்துணையாய். கூடமாடக் கொஞ்சம் நின்று வேலைசெய். Loc.

கூடயந்திரம் kūṭa-yantiram, n. <gūḍha +yantra. (யாழ். அக.) 1. Secret trap; மறைவாக அமைத்த பொறி. 2. Net; வலை.

கூடல்கிழான் kūṭal-kiḻāṉ, n. perh. கூடல் +. A sub-sect of the Vēḷāḷa caste; வேளாளர் குடிகளுள் ஒருவகை. (சேக்கிழார். பு. 12.)

கூடாகாரம் kūṭākāram, n. <kūṭāgāra. Upper storey; மேல்வீடு. (யாழ். அக.)

கூடாங்கம் kūṭāṅkam, *n.* <*gūḍhāṅga*. Tortoise; ஆமை. (யாழ். அக.)

கூடாம்பரம் kūṭāmparam, *n.* <*gūḍha*+. See கூடசாஸனம். (கலைமகள், x, 126.)

கூடாமையணி kūṭāmai-y-aṇi, *n.* <கூடு+ ஆ neg.+. (Rhet.) Figure of speech in which an impossibility is predicated to have occurred; அசம்பவாலங்காரம். (அணியி. 36.)

கூடார்த்தம் kūṭārttam, *n.* <*gūḍha*+. Hidden meaning; மறைந்துகிடக்குங் கருத்து. *தாம் உபதேசித் தருளிய கூடார்த்தத்தை வெளியிடலாகா தென்று சொல்லியிருந்தும்* (திவ்யசூரி. 213).

கூடாரப்பல்லக்கு kūṭāra-p-pallakku, *n.* <கூடாரம்+. Closed palanquin; மூடுபல்லக்கு. (யாழ். அக.)

கூடாவுவமை kūṭā-v-uvamai, *n.* <கூடு-+ ஆ neg.+. (Rhet.) Simile in which a thing is taken for comparison on the basis of a non-existent quality; மருட்கையுவமை. (தண்டி. 33.)

கூடு kūṭu, *n.* <கூடு-. Stomach; வயிறு. *உண்டொழியெங் கூடாரப்போதுங்கொல்* (கலிங். 217).

கூடுதல் kūṭutal, *n.* <id. *Loc.* 1. Total; மொத்தம். 2. Maximum; மேலெல்லை. *கூடுதல் எட்டணா கூலி கிடைக்கும்.*

கூடுவிட்டுக்கூடுபாய்தல் kūṭu-viṭṭu-k-kūṭu-pāytal, *n.* <id.+விடு-+கூடு+பாய்-. The magic art of leaving one's own body and entering another body at will; பரகாயப்பிரவேசம். *Colloq.*

கூடுவிழு-தல் kūṭu-viḻu-, *v. intr.* <id.+. (யாழ். அக.) 1. To die; சாதல். 2. To drop off, as the core of an ulcer; ஆணிச்சீதல் விழுதல். 3. To begin to heal, as a disease; வியாதி வேர்கழலுதல்.

கூடுவை-த்தல் kūṭu-vai-, *v. intr.* <id.+. 1. To begin to heal, after the dropping of the core of the ulcer; ஆணிச்சீதல் காய்ந்து சவ்வுப் பற்றுதல். (யாழ். அக.) 2. To become critical, as the condition of a patient; வியாதி வேர்வைத்துப் பலத்தல். (யாழ். அக.) 3. To form a running sore; புண் புரையோடுதல். *Loc.*

கூடையன் kūṭaiyaṉ, *n.* prob. கூடை. Corpulent person; பருத்தவன். (யாழ். அக.)

கூண்டு-தல் kūṇṭu-, 5 *v. intr.* <கூடு-. 1. To accrue, to be added; கூடுதல். *கூண்ட வெட்டாநாள்* (அழகியநம்பியுலா, 90). 2. To assemble; குழுவுதல். *Loc.*

கூத்தறுப்பு kūttaṟuppu, *n.* prob. கொத்து+. Clandestine removal of crops; பிறர் பயிரைத் திருட்டுத்தனமாக அறுத்துக்கொண்டு போகை. *Loc.*

கூந்தல் kūntal, *n.* [M. *kūntal*.] 1. The fibrous covering of cocoanut; தேங்காயை மூடியிருக்கும் நார். *Tinn.* 2. Areca palm; கமுகு. (அக. நி.)

கூந்தியாவுழுந்து kūntiyā-v-uḻuntu, *n.* A kind of black gram; உளுந்துவகை. *Nāñ.*

கூமம் kūmam, *n.* <*kūma*. Pond; pool; நீர்நிலை. (யாழ். அக.)

கூர்ச்சகம் kūrccakam, *n.* prob. *kūrca*. Tooth brush; பல்லுக்குச்சி. (யாழ். அக.)

கூர்ச்சிகை kūrccikai, *n.* <*kūcīkā*. Pencil, painter's brush; எழுதுகோல். (யாழ். அக.)

கூர்மச்சக்கரம் kūrma-c-cakkaram, *n.* <*kūrma*+. A kind of *cittira-kavi*; சித்திரகவி வகை. (யாப். வி. 497.)

கூர்மத்துவாதசி kūrma-t-tuvātaci, *n.* <id.+. The twelfth *titi* in the bright fortnight of the lunar month of Pauṣya; பௌஷ்ய மாசத்துச் சுக்கிலத் துவாதசி. (பஞ்.)

கூர்மபஸ்மம் kūrma-pasmam, *n.* <id.+. Calcinated medicinal powder of tortoise shell; ஆமையோட்டுப் பஸ்மம். *Loc.*

கூர்முக்கோணம் kūr-mukkōṇam, *n.* <கூர்+. Acute-angled triangle; ஒவ்வொரு கோணமும் நேர்கோணத்துக்குக் குறைந்ததாயுள்ள முக்கோணம். (W.)

கூரணம் kūraṇam, *n.* cf கூரம். Balsam pear; பாகல். (யாழ். அக.)

கூரன் kūraṉ, *n.* (Gram.) A term indicative of the masculine gender; ஆண்பாற் பெயர் வகை. (யாப். வி. 537.)

கூரான் kūrāṉ, *n.* <கூர். (யாழ். அக.) 1. Sharp-pointed stake for digging; கல்லாள். 2. A shrub; பூடுவகை.

கூரைச்சால் kūrai-c-cāl, *n.* perh. கூறை+. Water-pot placed on a marriage dais; மணப் பந்தலில் வைக்குந் தண்ணீர்ச்சால். *Loc.*

கூலம் kūlam, *n.* <*kūla*. A tax on grains and pulses; நெல் எள்ளு துவரை முதலியவற்றிற்கு விதிக்கும் வரி. (S. I. I. i, 157.)

கூலிச்சேவகன் kūli-c-cēvakaṉ, *n.* <id.+. 1. Mercenary soldier; கூலிப்படையாளன். (M. E. R. 262 of 1925.) 2. Hired labourer; கூலிக்கு வேலைசெய்வோன். (*திவ். அமலனாதி. 5, வ்யா. பக்.* 68.)

கூவரகு kūvaraku, *n.* cf. கேழ்வரகு. A kind of millet; காட்டுவரகு. (*சித். வை.*)

கூவைக்கார் kūvai-k-kār, *n.* A kind of *kār* paddy; கார்நெல்வகை. (A.)

கூவைச்சம்பா kūvai-c-campā, *n.* A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல்வகை. (A.)

கூழ் kūḻ, *n.* prob. குழம்பு-. Doubt, confusion; கலக்கம். *தத்துவநூல் கூழற்றது* (*திவ். இராமாநுச.* 65).

கூழ்ப்பதம் kūḻ-p-patam, *n.* prob. கூழை +. Snake; பாம்பு. (*அக. நி.*)

கூழாமணம் kūḻāmaṇam, *n.* Bit of cloth or piece of gunny, used by cooks; சமையற்காரர் உபயோகிக்கும் பிடிதுணி. *Loc.*

கூழாள் kūḻ-āḷ, *n.* <கூழ்+. One who sells himself for livelihood; உணவின்பொருட்டு எவர்க்கேனும் தன்னை எழுதிக்கொடுப்பவன். *கூழாட் பட்டு நின்றீர்களை* (*திவ். திருப்பல்.* 3).

கூழான் kūḻāṉ, *n.* cf. கூழாங்கல். Salagram, a kind of stone found in the Gaṇḍakī; கண்டகிக் கல். (*யாழ். அக.*)

கூழை kūḻai, *n.* Drum; முரசு. (*அக. நி.*)

கூழைத்தண்டுக்கீரை kūḻai-t-taṇṭu-k-kīrai, *n.* <கூழை+தண்டு+. A kind of greens; கீரைவகை. (*விவசா.* 4.)

கூற்றுநெல்லு kūṟṟu-nellu, *n.* perh. கூறு +. A tax in grain; தானியக் கடமைகளு ளொன்று. (S. I. I. v, 196.)

கூறாப்பு kūṟāppu, *n.* perh. id. Gathering clouds; cloudy sky; கவிந்த மேகம். *Tinn.*

கூறு-தல் kūṟu-, 5 *v. tr.* <id. To divide; கூறுசெய்தல். *இது பண்டாரங் கூறுமாறு கூறிற்று* (*குறள்*, 386, *மணக்.*).

கூறுகொள்(ளு)-தல் kūṟu-koḷ-, *v. tr.* <id.+. To appropriate; சுவாதீனமாக்கிக் கொள்ளுதல். *கூனி மருந்திட்டுக் கூறுகொண்டாள்* (*விறலிவிடு.* 883).

கூனிக்குயம் kūṉi-k-kuyam, *n.* <கூனி+. Sickle; அரிவாள். (*அக. நி.*)

கூனைவண்டு kūṉai-vaṇṭu, *n.* perh. கூன் +. A kind of small insect; பூச்சிவகை. *Loc.*

கெ

கெக்கரீசம் kekkarīcam, *n.* Red Indian water-lily; செங்கழுநீர். (*சித். அக.*)

கெச்சட்டிகை keccaṭṭikai, *n.* <T. *gejja* +அட்டிகை. A kind of ornament worn on the neck; கழுத்தணிவகை. *Colloq.*

கெசகன்னிவாழை keca-kaṉṉi-vāḻai, *n.* prob. *gaja*+*kanyā*+. Abyssinian banana; மோந்தன்வாழை. (*சித். அக.*)

கெசபூகம் kecapūkam, *n.* Dholl; துவரை. (*சித். அக.*)

கெசராசினி kecarāciṉi, *n.* Black-berried feather foil; பூலா. (*சித். அக.*)

கெசனிக்கீரை kecaṉi-k-kīrai, *n.* Smallest Indian amaranth; கீரைவகை. (*சித். அக.*)

கெசாசனை kecācaṉai, *n.* <*gajāśana*. Pipal tree; அரசு. (*யாழ். அக.*)

கெட்டபேர் keṭṭa-pēr, *n.* <கெடு-+. Infamy; dishonour; அவகீர்த்தி. *Loc.*

கெட்டவார்த்தை keṭṭa-vārttai, *n.* <id. +. *Loc.* 1. Obscene language; ஆபாசமான சொல். 2. See கெட்டபேர்.

கெட்டவாரி keṭṭa-vāri, *n.* perh. id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (*மதி. களா.* i, 6.)

கெட்டழி-தல் keṭṭaḻi-, *v. intr.* <id.+. *Colloq.* 1. To become loose in morals; ஆண் பெண்கள் வியபிசாரத்தால் ஒழுக்கங் கெடுதல். 2. To be ruined by extravagant expenditure; வீண்செலவினால் நிலைமை கெடுதல்.

கெட்டித்தீர்வை keṭṭi-t-tīrvai, *n.* <கெட்டி +. Assessment payable on lands cultivated with certain superior kinds of dry grain, *e.g.*, cholam, ragi, etc.; சோள முதலியன விளையும் நிலங்களுக்குரிய தீர்வை. (R. T.)

கெடாரம் keṭāram, *n.* <கடிகாரம். Clock; கடிகாரம். (*யாழ். அக.*)

கெடி-த்தல் keṭi-, 11 *v. intr.* perh. கெடி. To be afraid; பயப்படுதல். (*யாழ். அக.*)

கெடு-தல் keṭu-, 6 *v. intr.* To lose one's way; to go astray; வழி தவறிப்போதல். *கெடு மரக்கலம் கரைசேர்ந்தாற் போல* (*சிவ.* 1, 2, 3).

கெடுதோஷி keṭu-tōṣi, *n.* <கெடு-+*dōṣā*. Heinous sinner, a term of reproach; படுபாவி. *மாண்டா ருயிரளிக்கு மாமருந்தை வேரோடு கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷிக ளென்பார்* (*இரகு. சரி.* 322).

கெடுபாதை keṭu-pātai, *n.* prob. கெடு+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. viii, 214.)

கெடுவி keṭuvi, *n.* < கெடு-. cf. கெடுவான். A term of reproach; ஓர் இகழ்ச்சிமொழி. கெடுவிகாள்! நானன்றோ இவ்விஷயத்துக்கு யோக்யனாய் உங்களுக்கு உபதேசிக்கும்படியானேன் (திவ். பெரியதி. 1, 1, 8, வ்யா. பக். 44).

கெண்டகாரணி kēṇṭakāraṇi, *n.* Indian jalap; சிவதை. (சித். அக.)

கெண்டி keṇṭi, *n.* < கெண்டு-. Portion which is cut; துண்டு. (யாழ். அக.)

கெண்டு-தல் keṇṭu-, *5 v. intr.* To be distressed; வருந்துதல். கெண்டிக் கெழுதகைமை யில்லேன் கிடந்தூட (யாப். வி. பக். 351).

கெண்டூரம் keṇṭūram, *n.* Rue; பாம்பு கோல்லி. (சித். அக.)

கெண்டைக்காரல் keṇṭai-k-kāral, *n.* < கெண்டை+. A kind of fish; மீன்வகை. உருக்கமுடைய கெண்டைக் காரல் (பருளை. பள்ளு. 16).

கெந்தகம் kentakam, *n.* See கேண்டூரம். (சித். அக.)

கெந்ததாரணை kenta-tāraṇai, *n.* prob. கெந்தம்+. One of *nava-tāraṇai;* நவதாரணையுள் ஒன்று. (திவா. Ms.)

கெந்தப்பொடி kenta-p-poṭi, *n.* < கந்தம்+. Love powder; சொக்குப்பொடி. பெட்டியிலே கெந்தப்பொடி வைத்தனுப்பினாள் (தெய்வச். விறலிவிடு. 203).

கெந்தலவணம் kenta-lavaṇam, *n.* < கெந்தம்+. A kind of mineral salt; உப்புவகை. (யாழ். அக.)

கெந்திகபாளை kentika-pāḷai, *n.* perh. *gandhika*+. Wormkiller; ஆடுதின்னாப்பாளை. (சித். அக.)

கெந்தியுரிபாஷாணம் kentiyuri-pāṣāṇam, *n.* A prepared arsenic; வைப்புப்பாஷாண வகை. (சித். அக.)

கெய் key, *n.* A kind of fish; மீன்வகை. (யாழ். அக.)

கெர்ப்பத்தலைவன் kerppa-t-talaivaṉ, *n.* prob. *garbha*+. Corrosive sublimate; சவ்விரம்.

கெர்ப்பீகரி-த்தல் kerppīkari-, *11 v. intr.* < id.+. To form into an embryo; கருவாய் மாறுதல். சத்தசடமான சுக்கிலங் கெர்ப்பீகரித்து (சொரூபசாரம், 61).

கெர்விதம் kervitam, *n.* < *garvita.* Words spoken in pride; செருக்குள்ள வார்த்தை. மாந்தர் கெர்விதங்கள் பேசிவந்து (பட்டினத்துப். பத்திரகிரி. பக். 343).

கெருடமுகம் keruṭa-mukam, *n.* prob. *garuḍa*+. Being white in the nose only, as cattle; மாடுகளின் முகம் மட்டும் வெண்ணிற மாயிருக்கை. (பெரியமாட். 15.)

கெலி keli, *n.* cf. கெலிசு. Pot-belly; பெரு வயிறு. (யாழ். அக.)

கெவலிகப்பூடு kevalika-p-pūṭu, *n.* perh. கவளி+. A flowering parasitic plant; கோல்லைப் பல்லி. (சித். அக.)

கெவிடு keviṭu, *n.* cf. கெவுடு. 1. Case for talisman; அட்சரக்கூடு. (யாழ். அக.) 2. Compartments of a type case; எழுத்துப்பலகையின் அறை. *Pond.*

கெவுளி kevuḷi, *n.* Red-coloured conch; சிவப்புச்சங்கு. (யாழ். அக.)

கெவுளிச்செவ்விளை kevuḷi-c-cevviḷai, *n.* perh. *gaurī*+. A kind of cocoa-palm, தெங்கு வகை. (யாழ். அக.)

கெளிற்றுமுள்ளி keḷiṟṟu-muḷḷi, *n.* < கெளிறு+. Tackle used in catching *keḷiṟṟu-mīṉ;* கெளிற்றுமீனைப் பிடித்தற்குரிய தூண்டில். *Loc.*

கெற்பிரி-த்தல் keṟpiri-, *11 v. intr.* To blaze; பற்றியெரிதல். (யாழ். அக.)

கே

கேகயம் kēkayam, *n.* Bow; வில். (அக. நி.)

கேசராதனம் kēcarātaṉam, *n.* prob. *kēsara*+. A yogic posture; ஆசனவகை. (தத்துவப். 108, உரை.)

கேசாங்காதனம் kēcāṅkātaṉam, *n.* prob. *kēśa*+*aṅga*+. A yogic posture; ஆசனவகை. (தத்துவப். 107.)

கேசுகம் kēcukam, *n.* A tuber; கிழங்கு வகை. (யாழ். அக.)

கேஞ்சலிகை kēñcalikai, *n.* 1. A tuber; கிழங்குவகை. (யாழ். அக.) 2. A plant, *Arum orinense;* செடிவகை. *Loc.*

கேட்டவிவு kēṭṭavivu, *n.* < கேடு+அவி-. (Jaina.) Condition in which fruits of certain karmas are destroyed and of some others are

made innocuous; கருமங்கள் சில கெட்டும் சில உபசமமடைந்தும் நிற்கும் நிலை. கேட்டிற் கேட்ட விவுதன்கண் (மேருமந். 790).

கேட்டுப்போ-தல் kēṭṭu-p-pō-, v. intr. <கெடு-+. 1. To fail, as a business; காரியங் கெடுதல். 2. To break; முறிதல். வண்டியச்சுக் கேட்டுப்போயிற்று. 3. To be dead; சாதல். Loc.

கேட்பி-த்தல் keṭpi-, 11 v. tr. Caus. of கேள்-. To recite, as before a person; திருப்பதிக முதலியன விண்ணப்பஞ் செய்தல். நாவலூரர் தம் முன்பு நன்மைவிளங்கக் கேட்பித்தார் (பெரியபு. கழறிற். 69).

கேடகசாரி kēṭakacāri, n. Ass; கழுதை. (யாழ். அக.)

கேடகம் kēṭakam, n. Purāporukki, a plant; புறபோறுக்கி என்னுஞ் செடி. (சித். அக.)

கேடம் kēṭam, n. (அக. நி.) 1. Parrot; கிளி. 2. River; ஆறு.

கேடுபாடு kēṭu-pāṭu, n. <கேடு+. 1. Loss, damage, ruin; அழிவு. (R.) 2. Adverse circumstances; வறுமைநிலை.

கேண்டு kēṇṭu, n. See கேண்டுகம். (யாழ். அக.)

கேண்டுகம் kēṇṭukam, n. prob. kanduka. Ball; பந்து. (யாழ். அக.)

கேணம் kēṇam, n. Fertility; plenty; செழிப்பு. (யாழ். அக.)

கேணி kēṇi, n. Cradle; தொட்டில். Loc.

கேத்திரிகன் kēttirikaṉ, n. <kṣētrika. Soul; ஆன்மா. (ஞானா. கட். 30.)

கேதன் kētaṉ, n. <kēta. Kāma; காமன். (அக. நி.)

கேதாரநாட்டை kētāra-nāṭṭai, n. <kēdāra+. (Mus.) A tune; இராகவகை. (பரத. இராக. 102.)

கேதாரிநோன்பு kētāri-nōṉpu, n. <id.+. A religious observance by women; கேதாரகௌரிவிரதம். (T. C. M. ii, 548.)

கேது kētu, n. cf. கேதாரம். Peacock; மயில். (அக. நி.)

கேதுச்சிலாங்கனம் kētu-c-cilāṅkaṉam, n. prob. கேது+. Topaz; புருடராகம். (யாழ். அக.)

கேதுரு kēturu, n. Caraway; கேக்குவிரை. (சித். அக.)

கேந்தி kēnti, n. 1. Inordinate sexual desire; அடங்காக் காமம். Loc. 2. Anger, wrath; சினம். (J.)

கேந்திதம் kēntitam, n. Indian beech; புன்கு. (சித். அக.)

கேந்துவாலிகம் kēntuvālikam, n. Tobacco; புகையிலை. (சித். அக.)

கேரிசுபண்ணு-தல் kēricu-paṇṇu-, v. tr. To close or wind up; கடை முதலியவற்றைக் கணக்கு முடித்து மூடுதல். Nāṭ. Cheṭṭi.

கேலகன் kēlakaṉ, n. <kēlaka. Pole-dancer; கழைக்கூத்தாடி. (யாழ். அக.)

கேலம் kēlam, n. cf. kēlī. 1. Play; விளையாட்டு. (யாழ். அக.) 2. Sports of women; மகளிர் விளையாட்டு. (W.)

கேலாசம் kēlācam, n. <kēlāsa. Crystal; பளிங்கு. (யாழ். அக.)

கேலிக்கூத்து kēli-k-kūttu, n. <கேலி+. Colloq. 1. Comedy; farce; கேலிநாடகம். 2. Mockery; பரிகாசம்.

கேலிமாலி kēlimāli, n. Redupl. of கேலி. Ridicule; பரிகாசம். (யாழ். அக.)

கேவசட்டையரம் kēvacaṭṭai-y-aram, n. Half-round file; அரவகை. (கட்டட. நாமா. 40.)

கேவலப்படு-தல் kēvala-p-paṭu-, v. intr. <கேவலம்+. To be emaciated; மெலிதல். (யாழ். அக.)

கேவலோத்பத்தி kēvalōtpatti, n. <kēvala+. (Jaina.) One of pañca-kalyāṇam; பஞ்சகல்யாணத்தொன்று. (திருநூற். 4, உரை.)

கேழல் kēḻal, n. Elephant; யானை. (அக. நி.)

கேள்விக்கச்சேரி kēḷvi-k-kaccēri, n. <கேள்வு+. Revenue office; வரிதண்டுஞ் சாலை. Nāñ.

கேள்விக்காரன் kēḷvi-k-kāraṉ, n. <கேள்வி+. Plaintiff, complainant; வழக்கில் வாதி. (யாழ். அக.)

கேள்விமகமை kēḷvi-makamai, n. <id.+. A tax; வரிவகை. (M. E. R. 585 of 1926.)

கேள்விமுதலி kēḷvi-mutali, n. <id.+. An officer of the king's household; அரசனது அரண்மனை அதிகாரிகளுள் ஒருவன். (M. E. R. 358 of 1919.)

கேள்விமூலம் kēḷvi-mūlam, n. <id.+. (யாழ். அக.) 1. Ear; செவி. 2. Portion near the ear; காதடி.

கேளியிளநீர் keḷi-y-iḷanīr, n. <கேளி+. A species of cocoanut; கேளளிபாத்திரம். (சித். அக.)

கேளிவிலாசம் keḷi-vilācam, n. <kēlī+. Pastime; வேடிக்கையான காலப்போக்கு. Loc.

கை

கை[1] kai, part. (Gram.) A locative ending; ஏழனுருபுள் ஒன்று. செவிலிகை யென் புதல்வனை நோக்கி (அகநா. 26, 18).

கை[2] kai, n. Fault, blemish; குற்றம். (அக. நி.)

கைக்கட்டி kai-k-kaṭṭi, n. <கை+. A kind of ornament; அணிவகை. (யாழ். அக.)

கைக்கடுதாசி kai-k-kaṭutāci, n. <id.+. Note, memorandum; கைச்சீட்டு. Colloq.

கைக்கணக்கு kai-k-kaṇakku, n. <id.+. Receipt; ரசீது. (யாழ். அக.)

கைக்கணக்குமுதல் kai-k-kaṇakku-mutal, n. <கைக்கணக்கு+. A tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. vi, 33.)

கைக்கதவு kai-k-katavu, n. <கை+. Trap door; சிறு நுழைகதவு. கைக்கதவும் தாழ்திறக்கக் காண்கிலேன் (நெல்விடு. 431).

கைக்கரணம் kai-k-karaṇam, n. <id.+. 1. Sign, as of dumb show; கைச்சாடை. Tinn. 2. A small trowel; கொத்துக்கரண்டி வகை. Loc.

கைக்கரணை kai-k-karaṇai, n. <id.+ கரண். Whitlow; சிலந்திவகை. (யாழ். அக.)

கைக்கரத்தை kai-k-karattai, n. <id.+ Fr. carte. Rikshaw; ரிக்ஷா வண்டி. (J.)

கைக்கழுத்து kai-k-kaḻuttu, n. <id.+. Wrist; முன்கை மணிக்கட்டு. திருக் கைக்கழுத்தின் வளையில் (S. I. I. iv, 81).

கைக்காணம் kai-k-kāṇam, n. <id.+. Bribe; இலஞ்சம். Loc.

கைக்காளவாய் kai-k-kāḷavāy, n. <id.+. A kind of lime kiln; சுண்ணாம்பு சுடுவதற்குக் கிணறுபோலக் கட்டப்பட்ட காளவாய். (கட்டட. நாமா. 9.)

கைக்கிளைமருட்பா kaikkiḷai-maruṭpā, n. <கைக்கிளை+. A kind of stanza; மருட்பாவகை. (பாப்பா. 132.)

கைக்குநீர்கொள்(ளு)-தல் kaikku-nīr-koḷ-, v. intr. <கை+நீர்+. To urinate, pass urine; சிறுநீர்விடுதல். (யாழ். அக.)

கைக்குள் kai-k-k-uḷ, adv. <id.+. Immediately; உடனே. (யாழ். அக.)

கைக்கூச்சம் kai-k-kūccam, n. <id.+. Miserliness; உலோபத்தனம். Loc.

கைக்கெளிமை kaikkeḷimai, n. <id.+. Lightness; இலேசு. (யாழ். அக.)

கைக்கொள்(ளு)-தல் kai-k-koḷ-, v. tr. <id.+கொள்-. 1. To undertake; ஏற்று நிர்வகித்தல். மதுராந்தக ப்ரஹ்மாதிராஜர் கைக்கொண்டு ரக்ஷித்தமையில் (S. I. I. vii, 308). 2. To make one's own; உரிமையாக்குதல். தெருவைக் கைக்கொண்டு நின்றார் (சீவக. 457, உரை).

கைக்கோரணிகாட்டு-தல் kai-k-kōraṇi-kāṭṭu-, v. intr. <id.+கோரணி+. To be at the point of death; இறக்குந்தருவாயி லிருத்தல். Loc.

கைக்கோல் kai-k-kōl, n. <id.+. Sceptre; செங்கோல். எழுமேதினிக்குங் கைக்கோல் செலுத்துங் குலோத்துங்கன் (குலோத். கோ. 391).

கைகட்டு kai-kaṭṭu, n. <id.+. Batch, as of workmen; கூலியாட்களின் சேர்க்கைக் கூட்டம். Loc.

கைகம் kaikam, n. Vakkirāntipāṣāṇam, a mineral poison; வக்கிராந்திபாஷாணம். (யாழ். அக.)

கைகவி-த்தல் kai-kavi-, v. tr. <கை+. 1. To check, as by gesture; கைக்குறியால் அடக்குதல். மற்று அவனைக் கைகவித்து (பாரதவெண். 34, உரை). 2. To protect; அபயமளித்தல். அஞ்சே லென்று கைகவியாய் (திவ். பெரியாழ். 5, 3, 7).

கைகாண்(ணு)-தல் kai-kāṇ-, v. intr. <id.+. (யாழ். அக.) 1. To be proved; அத்தாட்சிப்படுதல். 2. To be completed; நிறைவேறுதல்.

கைகுலுக்கு-தல் kai-kulukku-, v. tr. <id. +. To shake hands; மகிழ்ச்சிக்குறியாக ஒருவர் கையை ஒருவர் பிடித்து அசைத்தல். Mod.

கைகுவி-த்தல் kai-kuvi-, v. intr. <id.+. To clap hands and dance; கொம்மைகொட்டுதல். (யாழ். அக.)

கைகூப்பு-தல் kai-kūppu-, v. intr. <id. +. See கைதுவி-. (யாழ். அக.)

கைகேசி kaikēci, n. See கைவிசி. (சு. வை. ர. 181.)

கைகொடு-த்தல் kai-koṭu-, v. intr. <கை +. (யாழ். அக.) 1. See கைதலுக்கு-. 2. To strike hands, as in concluding a bargain; கையடித்து உறுதிகூறுதல்.

கைகோவை kai-kōvai, *n.* <id.+. A process in goldsmith's craft; பொற்கொல்லர் தொழிலிடொன்று. (யாழ். அக.)

கைச்சங்கம் kai-c-caṅkam, *n.* prob. id.+. Snail; நாகரவண்டு. (யாழ். அக.)

கைச்சட்டை kai-c-caṭṭai, *n.* <id.+. Gloves; கைக்கவசம். (யாழ். அக.)

கைச்சம்பிரதாயம் kai-c-campiratāyam, *n.* <id.+. Dexterity of hand, skill in manual labour; கைச்சித்திரம். (யாழ். அக.)

கைச்சல் kaiccal, *n.* <கை-. Dislike; வெறுப்பு. (யாழ். அக.)

கைச்சனம் kaiccaṉam, *n.* Bristly trifoliate vine; புளிநறளை. (சித். அக.)

கைச்சி kaicci, *n.* perh. காய்ச்சி. (யாழ். அக.) 1. Coconut shell; half of a dried palmyra nut; சிரட்டை. 2. Snail; ஊமற்கச்சி.

கைச்சாய்ப்பு kai-c-cāyppu, *n.* <கை+. Back, as of a chair; anything to lean on; சாய்மானம். (யாழ். அக.)

கைச்செறி kai-c-ceṟi, *n.* <id.+. Gloves made of leather; தோலினுற் செய்த கையுறை. *கார்விற்செறி நாணெறி கைச்செறி கட்டி* (பெரியபு. கண்ணப்ப. 60).

கைசகர் kaicakar, *n.* Persons of the Vaṉṉiya caste; வன்னியர். (அக. நி.)

கைசிகன் kaicikaṉ, *n.* <*kaiśika*. The devotee Nampāṭuvāṉ, who sang in the *kaiśika* melody; நம்பாடுவான். (திவ். திருமாலை, 33, வ்யா. பக். 102.)

கைசியம் kaiciyam, *n.* <*kēśa*. Hair; கேசம். (யாழ். அக.)

கைசெய்-தல் kai-cey-, *v. intr.* To make a surgical operation; அறுத்து இரண சிகிச்சை செய்தல். *Nāñ.*

கைடவை kaiṭavai, *n.* <*Kaiṭabhā*. Durgā; துர்க்கை. (யாழ். அக.)

கைத்தல் kaittal, *n.* prob. கை-. A kind of vegetable curry; கறிவகை. *கரியல் பொடித்தூவல் கைத்தல்* (சரவண. பணவிடு. 274).

கைத்தலைப்பூண்டு kai-t-talai-p-pūṇṭu, *n.* prob. கை+தலை+. A variety of style plant; சிற்றெழுத்தாணிப்பூடு. (சித். அக.)

கைத்தவறு kai-t-tavaṟu, *n.* <id.+. Slip of the hand; கைப்பிழை. *Loc.*

கைத்தளை kai-t-taḷai, *n.* <id.+. Handcuff; கைவிலங்கு. *கைத்தளை நீக்கி யென்முன் காட்டு* (பட்டினத். பொது. 42).

கைத்தாமணக்கு kaittāmaṇakku, *n.* perh. கைப்பு+. Malabar nut; காட்டாமணி. (சித். அக.)

கைத்தொழும்பு kai-t-toḻumpu, *n.* <கை+. Manual service; கைத்தொண்டு. (யாழ். அக.)

கைதட்டு-தல் kai-taṭṭu-, *v. intr.* <id.+. To attain puberty; to be in menses, as signified by clapping of hands; பூப்பு எய்துதல். *Loc.*

கைதாங்கி kai-tāṅki, *n.* <id.+. Handle; கைப்பிடி. (யாழ். அக.)

கைதாழ்-தல் kai-tāḻ-, *v. intr.* <id.+. To be reduced in circumstances; செல்வநிலை குன்றுதல். *Loc.*

கைதூவாமை kai-tūvāmai, *n.* <id.+. A kind of weapon; படையின் விகற்பம். (அக. நி.)

கைதொடல் kai-toṭal, *n.* <id.+. Marriage; கல்யாணம். (யாழ். அக.)

கைந்நலம் kai-n-nalam, *n.* <id.+. See கைமலம். (யாழ். அக.)

கைந்நிலை kai-n-nilai, *n.*<id.+. Military camp; பாசறை. (தக்கயாகப். பக். 274.)

கைநன்றி kai-naṉṟi, *n.* <id.+. Gratitude; செய்ந்நன்றி. (யாழ். அக.)

கைநாட்டு kai-nāṭṭu, *n.* <id.+. Signature; கையெழுத்து. *கோவலனர் கைநாட்டைக் கொற்றவனுங் தான்பார்த்து* (கோவ. க. 25).

கைநிமிர்-தல் kai-nimir-, *v. intr.* <id.+. To grow up to adolescence; வயதாகி வளர்தல். *கைநிமிர்ந்த பிள்ளை*. *Tinn.*

கைநிமிர்த்தாதனம் kai-nimirttātaṉam, *n.* <id.+நிமிர்-+. A yogic posture; யோகாசன வகை. (தத்துவப். 108, உரை.)

கைநெகிழ்-தல் kai-nekiḻ-, *v. tr.* <id.+. To let slip; கைதவற விடுதல். *மெள்ள மெள்ளக் கைநெகிழ விட்டாய்* (தாயு. பராபர. 334).

கைப்பணம் kai-p-paṇam, *n.* <id.+. Capital; மூலதனம். *Pond.*

கைப்பாணி kai-p-pāṇi, *n.* <id.+*pāṇi*. See கைக்காணம். *தானே வரக்கண்டுங் கைப்பாணி வாங்கியும்* (தஞ். சரசு. ii, 106).

கைப்பாணிப்பு kai-p-pāṇippu, *n.* <id.+. Estimating the weight of anything by hand; ஒரு பொருளைக் கையில் எடுத்து நிறுத்திடும் மதிப்பு. *Loc.*

கைப்பால் kai-p-pāl, *n.* <id.+. Milk not milked in the presence of the buyer but brought by the milkman in his can; பால் வாங்குவோர் எதிரில் பசுவைக் கறவாது முன்னரே கறந்து கொண்டுவந்த பால். *Madr.*

கைப்பிச்சை kai-p-piccai, *n.* <id.+. Handful of grain given in charity at the threshing-floor; களத்தில் தருமமாகக் கொடுக்கும் பிச்சை. (R. T.)

கைப்பிணக்கிடு-தல் kai-p-piṇakkiṭu-, *v. intr.* <id.+. To hold the hands of another in one's own hands; கைகோத்தல். *அவர்களோடே கைப்பிணக்கிடுகை முதலான இவன் செய்யும் விஷமங்கள் வாசாமகோசர மாகையாலே* (திவ். பெரியாழ். 2, 7, 4, வ்யா. பக். 395).

கைப்புரட்டு kai-p-puraṭṭu, *n.* <id.+. 1. Jugglery; சாலவித்தை. (யாழ். அக.) 2. Short loan by way of accommodation; கைமாற்று. *Loc.*

கைப்புடை kai-p-puṭai, *n.* <id.+. Armoured glove; கைப்புட்டில். *Pond.*

கைப்பொல்லம் kai-p-pollam, *n.* <id.+. Small piece; சிறு துண்டு. (யாழ். அக.)

கைபிடித்துப்பார்-த்தல் kai-piṭittu-p-pār-, *v. tr.* <id.+பிடி-+. To feel the pulse of a patient; நாடிபார்த்தல். *Tinu.*

கைம்பெண்சாதி kai-m-peṇ-cāti, *n.* <கைம்மை+. Widow; கைம்பெண்டாட்டி. *Pond.*

கைம்மாட்டாங்கு kai-m-māṭṭāṅku, *n.* Mark; தற்குறி. *ஆளுடையானும் கைமாட்டாங்கா ணமைக்கும்* (S. I. I. vii, 406).

கைம்மாய்ச்சி kai-m-māycci, *n.* <கை+ perh. மாட்டு. Handcuff; கைவிலங்கு. (யாழ். அக.)

கைமலம் kai-malam, *n.* <id.+மூலம். cf. கைக்நலம். Cow that milks after having lost its calf; கன்றிறந்தபின் பால்கொடுக்கும் மாடு. *Loc.*

கைமறதி kai-maṟati, *n.* <id.+. See கைத்தவறு. (W.)

கைமாயவித்தை kai-māya-vittai, *n.* <id. +மாயம்+. Jugglery; செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்வதாகச் சொல்லிச் செய்யுந் தொழில். *Pond.*

கைமிகு-தல் kai-miku-, *v. intr.* <id.+. To become uncontrollable; அளவுகடத்தல். (W.)

கைமிடுக்கு kai-miṭukku, *n.* <id.+. Ability; சாமர்த்தியம். *என் கைமிடுக்காலே யறிந்து சொல்லுகிறேனல்லேன்* (ரஹஸ்ய. 1351).

கைமுகம் kai-mukam, *n.* <id.+. (Jaina.) A mode of the passage of the soul when it leaves the body; உடலைவிட்டு உயிர்போகுங் கதிகளுளொன்று. (சீவக. 948, உரை.)

கைமுறை kai-muṟai, *n.* <id.+. Dance; நிர்த்தனம். *நின்று பண்ணுங் கைம்முறை தப்பா* (சரவண. பணவிடு. 417).

கையழி-தல் kai-y-aḻi-, *v. intr.* <id.+. To be disabled; to be broken-hearted; செயலறுதல். *கையழிந்து புலவர் வாடிய பசியராகி* (புறநா. 240).

கையளிப்பு kai-y-aḷippu, *n.* <id.+. Handing over, as charge or possession; பிறரிடம் ஒப்பிக்கை. *Pond.*

கையற kai-y-aṟa, *adv.* <id.+அறு-. Utterly; முற்றும். *இவன் கையற நசிக்கின்ற காலத்து* (நீலகேசி, 187, உரை).

கையறம் kai-y-aṟam, *n.* <id.+. Great distress; பெருந்துன்பம். *வாளமர்கட் கையறமாம்* (பாரதவெண். 176).

கையறுகிளவி kaiyaṟu-kiḷavi, *n.* <கையிறு-+. (Akap.) Theme describing the obstacles to the hero visiting the heroine; தாய்துஞ்சாமை நாய்துஞ்சாமை முதலாய காப்புமிகுதி சொல்லி வரவுவிலக்குதலைக் கூறும் அகத்துறை. (களவியற். 99.)

கையாள் kai-y-āḷ, *n.* <கை+. Helping hand; உதவிசெய்வோன். *Colloq.*

கையாளி-த்தல் kai-y-āḷi-, *v. tr.* <id.+ அளி-. To hand over, as charge or possession; ஒப்படைத்தல். *கிராமத்தார்வசம் கையாளிக்கையில்* (T. A. S. v, 150).

கையாறு kai-y-āṟu, *n.* <id.+. Field channel; கண்ணிவாய்க்கால். *காற்செய்யும் இதினுக்குப்படும் கையாற்றுக்கும் எல்லையாவது* (S. I. I. vi, 10).

கையிருப்பு kai-y-iruppu, *n.* prob. id.+. Red Indian water-lily; செங்குவளை. (சித். அக.)

கையீடு kai-y-īṭu, *n.* <id.+இடு-. Receipt for remittance; பணஞ்செலுத்துகை. *பதினெட்டாவது தியதி கையீடு ஒன்றினால் காசு* (S. I. I. iv, 134).

கையுருவிச்சுவர் kai-y-uruvi-c-cuvar, *n.* <id.+உருவு+. Parapet wall; கைப்பிடிச்சுவர். (Pudu. Insc. 213.)

கையேற்பு kai-y-ēṟpu, *n.* <id.+. A tax; வரிவகை. (I. M. P. Cg. 524.)

கையொழுக்கம் kai-y-oḻukkam, n. <id. +. Unvarying course of conduct; perseverance; வேறுபாடின்றி ஒரே மாதிரியாக யொழுகுந் தன்மை. (W.)

கைர் kair, *adj.* <Arab. *khair.* Good; நல்ல. *Muham.*

கைரவாவிகம் kairavāvikam, n. Flax; புளிச்சைக்கீரை. (சித். அக.)

கைரவி kairavi, n. (சித். அக.) 1. Fenugreek; வெந்தயம். 2. Moon-flower; சந்திரகாந்தி.

கைராத்து kairāttu, n. <Arab. *khairāt.* Beggar, a term of abuse; ஒரு வசைமொழி. *Madr.*

கைராதம் kairātam, n. Chiretta; நில வேம்பு. (சித். அக.)

கைரிகம் kairikam, n. Purple stramony; பொன்னூமத்தை. (சித். அக.)

கைரியத் kairiyat, n. <Arab. *kaifiyat.* Welfare; சௌக்கியம். *Loc.*

கைரொக்கம் kai-rokkam, n. <கை +. Ready money; கையிலுள்ள முதல். *Colloq.*

கைவர்த்தர் kai-varttar, n. prob. id. +. Bearers of palanquins, etc.; பல்லக்கு முதலியன தூக்குவோர். (ஈடு.)

கைவரப்பு kai-varappu, n. <id. +. Temporary earthen bank; தாற்காலிகமாக இட்ட சிறுமண்ணணை. *Loc.*

கைவளப்பம் kai-vaḷappam, n. <id. +. Bounty; கொடை. *கைவளப்பத்தை யுடைய தலைவன்* (பெரும்பாண். 420, உரை).

கைவளர்-தல் kai-vaḷar-, *v. intr.* <id. +. To spread; பரவுதல். *சேனைபொடு கைவளர்ந்து சென்றது* (பு. வெ. 6, 5). *கன்னிசூழ் நாட்டிற் கய லாணை கைவளர* (S. I. I. v, 155).

கைவறுண்டி kaivaruṇṭi, n. A plant; சீன மிளகாய். (சித். அக.)

கைவாட்சம்பா kaivāṭ-campā, n. prob. கை + வாள் +. A kind of paddy; நெல்வகை. (யாழ். அக.)

கைவாரம் kai-vāram, n. <id. +. Cultivator's share of the produce for his tilling and manuring the soil; சாதுபடியில் செய்கைக்குரிய பங்கு. (யாழ். அக.)

கைவாளை kai-vāḷai, n. <id. +. A kind of saree; புடைவைவகை. (யாழ். அக.)

கைவிதை kai-vitai, n. prob. id. +. Fenugreek; வெந்தயம். (சித். அக.)

கைவிரிதவம் kai-viri-tavam, n. prob. id. + விரி- +. A kind of prickly pear; செந்நாகதாளி. (சித். அக.)

கைவிரைச்சம்பா kai-virai-c-campā, n. prob. id. + விரை +. A species of *campā* paddy; கைவளச்சம்பா.

கைவிலை kai-vilai, n. <id. +. Current price; அப்போதை விலை. *பிடாகைதோறும் கை விலைப்படிக்கு நாடோறும் தரவெழுதவும்* (S. I. I. viii, 139).

கைவிழுது kai-viḻutu, n. <id. +. Hand lead-line, used for sounding small depths in the sea; கடலில் ஆழங்குறைவாயுள்ள இடங்களில் ஆழத்தை அறிய உதவுங் கயிறு. (M. Navi. 71.)

கைவிளி kai-viḷi, n. <id. +. Calling one's attention by clapping hands or making signs; கைதட்டியேனும் சமிஞ்ஞைசெய்தேனும் அழைக்கை. (பெரியபு. கண்ணப்ப. 72.)

கைவினைக்குடி kaiviṉai-k-kuṭi, n. <கை வினை +. Artisan class; கைத்தொழில்வேலை செய் யும் இனத்தார். *உழவுகுடி கைவினைக்குடி காசாயக் குடியிற் கொள்ளும்* (S. I. I. v, 95).

கைவீச்சன் kai-vīccaṉ, n. <கை +. A sweet cake; பணிகாரவகை. (யாழ். அக.)

கைவீச்சு kai-vīccu, n. <id. +. Blow, stroke with the hand; அடி. (யாழ். அக.)

கைவீசி kaivīci, n. A herb, *Eclipta prostrata;* கையாந்தகரை. (சு. வை. ர. 181.)

கைவீடு kai-vīṭu, n. <கை + விடு-. Desertion, forsaking; விட்டு நீங்குகை. (குறள், 799, உரை.)

கைவேட்டு kai-vēṭṭu, n. <id. +. Small mortars set on a pole and used in pyrotechny; இடிகொம்பு. *Loc.*

கொ

கொக்கரி kokkari, n. cf. கொக்கரை. A kind of musical instrument; வாத்தியவகை. *கொக்கரி இடிபிடி கொட்ட* (வள்ளி. கதை. Ms.).

கொக்காமணி kokkāmaṇi, n. cf. கொக்கு மணி. A kind of bead; மணிவகை. *வக்காமணி கொக்காமணி வாங்கலையோ ஆயாளோ.*

கொக்கான் kokkāṉ, n. A tree; மரவகை. (யாழ். அக.)

கொக்குக்காலி kokkukkāli, n. cf. கொக்கு. Mango; மாமரம். (சித். அக.)

கொக்குச்சத்தகம் kokku-c-cattakam, n. <id.+. Hook-shaped blade attached to a pole; அலக்கரிவாள். (J.)

கொக்குச்சம்பா kokku-c-campā, n. A kind of campā paddy; சம்பாநெல்வகை. (Nels.)

கொக்குடம் kokkuṭam, n. Strychnine tree; எட்டி. (சித். அக.)

கொக்குமணி kokku-maṇi, n. See கொக்காமணி. வக்காமணி கொக்குமணிகளையும் (மதி. களா. ii, 139).

கொக்குமேனி kokkumēṉi, n. Blinding tree; தில்லைமரம். (சித். அக.)

கொங்கணிப்பூண்டு koṅkaṇi-p-pūṇṭu, n. A kind of weed; பயிரின் களையாகிய பூடுவகை. Loc.

கொங்கணியான் koṅkaṇiyāṉ, n. A fish; மீன்வகை. (யாழ். அக.)

கொங்களம் koṅkaḷam, n. <கொங்கணம். Language of the Konkan country; கொங்கண பாஷை. (யாழ். அக.)

கொங்காடை koṅkāṭai, n. <கொங்கு+. A head-gear peculiar to the people of the koṅku-nāṭu; கொங்காது தலைக்கட்டு வகை. (எங்களூர், 74.)

கொங்காரமாசுக்கீரை koṅkāramācu-k-kīrai, n. A herb; பிண்ணாக்குக்கீரை. (சித். அக.)

கொங்கான் koṅkāṉ, n. <கொங்கு. Ignorant person; அறிவிலி. Tp.

கொங்குமுளை koṅku-muḷai, n. <id.+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 132.)

கொங்குரை koṅkurai, n. <id.+. Gold, as obtained in Koṅku country; பொன். கொங்குரை யாற்றிவிட்டு (மதுரைக்க. 74).

கொங்குவேண்மாக்கதை koṅku-vēṇ-mā-k-katai, n. <id.+வேள்+மா+. The epic poem Peruṅkatai; பெருங்கதை. கொங்குவேண்மாக் கதை முதலியவற்றேறு . . . . ஒன்றுக்குவர் (இலக். கொத். பக். 14).

கொச்சங்காய் koccaṅkāy, n. Immature cocoanut; குரும்பைத் தேங்காய். Nāñ.

கொசலி kocali, n. See கொசவேலை. Tp.

கொசவேலை koca-vēlai, n. perh. கொசலி +. Cornice work; கட்டட எழுதகவேலை. Loc.

கொஞ்சக்குலம் koñca-k-kulam, n. <கொஞ்சம்+. Inferior caste; தாழ்ந்தகுலம். கொஞ்சக்குல மல்லவோ (வள்ளி. கதை. Ms.).

கொட்டகச்சி koṭṭakacci, n. cf. கொட்டங் காய்ச்சி. Cocoanut shell; சிரட்டை. (யாழ். அக.)

கொட்டகம் koṭṭakam, n. Toy house, built by children; சிற்றில். ஊரில் பெண்களாய்க் கொட்டகமெடுத்து விளையாடித் திரிகிறவர்களுடைய (திவ். பெரியாழ். 1, 2, 9, வ்யா. பக். 48).

கொட்டடைப்பன் koṭṭaṭaippaṉ, n. perh. கொட்டு+. A disease of cattle; மாட்டுநோய் வகை. (பெரியமாட். 62.)

கொட்டம் koṭṭam, n. House; வீடு. ஒரு கொட்டம் ஒழிச்சுக் குடுத்தாருங்கோ (எங்களூர், 47).

கொட்டாகை koṭṭākai, n. cf. கொட்டகை. Shed; கொட்டில். (யாழ். அக.)

கொட்டாங்கச்சித்தாட்டுப்பத்திரி koṭṭāṅkacci-t-tāṭṭu-p-pattiri, n. <கொட்டங்கச்சி +. A kind of saree; சேலைவகை. Loc.

கொட்டாட்டுப்பாட்டு koṭṭāṭṭu-p-pāṭṭu, n. <கொட்டு+ஆட்டு+. Dancing and music; நிருத்த கீத வாத்தியங்கள். (பத்துப். பக். 107.)

கொட்டாப்பு koṭṭāppu, n. <கொட்டு-+. Mallet; கொட்டாப்புளி. (நாநார்த்த. 1048.)

கொட்டான் koṭṭāṉ, n. cf. கொட்டை. Spinning cotton; நூற்பதற்குத் தயாரித்த பஞ்சு. Tinn.

கொட்டியப்பூச்சி koṭṭiya-p-pūcci, n. A kind of worm, in crops; பயிரையழிக்கும் ஒரு வகைப்புழு. Loc.

கொட்டு-தல் koṭṭu-, 5 v. tr. To wink; கண் இமைத்தல். கொட்டாது பார்க்கிறான்.

கொட்டுச்செத்தல் koṭṭu-c-cettal, n. prob. கொட்டை+. Dried cocoanut; அறக்காய்ந்த தேங் காய். (யாழ். அக.)

கொட்டுத்தட்டு koṭṭu-t-taṭṭu, n. <கொட்டு-+. The central part of the valantarai of a mirutaṅkam; மிருதங்கத்திலுள்ள வலந்தரையின் நடுப் பாகம். (கலைமகள், xii, 400.)

கொட்டுப்புரி koṭṭu-p-puri, n. prob. கூட்டு-+. A small broom-stick made of harialli grass; சிறுதுடைப்பவகை. Tinn.

கொட்டுவான் koṭṭuvāṉ, n. <கொட்டு-. Hoe with a long handle; புற்செதுக்குங் கருவி வகை. Loc.

கொட்டுவேலை koṭṭu-vēlai, *n.* prob. id.+. Print on cloth; துணியில் அச்சடிக்கை. (சிற்பரத். முன். பக். 9.)

கொட்டை koṭṭai, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. (தண். கன. பள். பக். 62.)

கொட்டைக்கூலி koṭṭai-k-kūli, *n.* prob. கொட்டை+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. viii, 139.)

கொட்டைப்பருந்து koṭṭai-p-paruntu, *n.* perh. id.+. Black kite; பருந்துவகை. *Loc.*

கொட்டைப்பாக்குத்தலைப்பா koṭṭai-p-pākku-t-talaippā, *n.* <கொட்டைப்பாக்கு+. A kind of turban; துஞ்சுத்தலைப்பா. (யாழ். அக.)

கொட்டைமுதல் koṭṭai-mutal, *n.* <கொட்டை+. (யாழ். அக.) 1. Seed grain; விதைமுதல். 2. Capital in a business; வியாபார முதல்.

கொட்டையரைஞாண் koṭṭai-y-araiñāṉ, *n.* <id.+. A child's ornament; குழந்தையணி வகை. (பெரியபு. சிறுத். 60.)

கொடரி koṭari, *n.* cf. தொடரி. Style plant; எழுத்தாணிப்பூடு. (சித். அக.)

கொடிக்கடமை koṭi-k-kaṭamai, *n.* prob. கொடி+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. v, 330.)

கொடிக்கத்தரி koṭi-k-kattari, *n.* <id.+. A variety of brinjal; கத்தரிவகை. (சித். அக.)

கொடிக்கருணை koṭi-k-karuṇai, *n.* <id. +. A tuberous-rooted plant; கருணைவகை. *Loc.*

கொடிச்சி koṭicci, *n.* <id. Excreta of termites, in an ant-hill; புற்றுஞ்சோறு. (யாழ். அக.)

கொடிச்சிங்கேரி koṭi-c-ciṅkēri, *n.* <id.+. Indian birthwort; கருடக்கொடி. (சித். அக.)

கொடிச்சித்தாமரை koṭicci-t-tāmarai, *n.* <id.+. Blue nelumbo; நீலத்தாமரை. (சித். அக.)

கொடிசை koṭicai, *n.* perh. கொடிறு. Cheek; கன்னம். (யாழ். அக.)

கொடித்தடக்கி koṭi-t-taṭakki, *n.* <கொடி + தடுக்கி. Small projection near the toes of a dog; நாய்க்காலின் மேல் விரல். (யாழ். அக.)

கொடித்திருப்பாடகம் koṭi-t-tiruppāṭakam, *n.* <id.+. A woman's foot-ornament; மகளிர் காலணிவகை. (W.)

கொடிதிருப்பு-தல் koṭi-tiruppu-, *v. intr.* <id.+. To give a girl in marriage to a member of a family from which a girl has been taken in marriage; பெண்கொண்ட குடும்பத்தில் பெண்கொடுத்தல். *Brāh.*

கொடிநாரத்தன் koṭi-nārattaṉ, *n.* <id. +. See கொடிநாரத்தை. (சு. வை. ர. 166.)

கொடிநாரத்தை koṭi-nārattai, *n.* <id.+. A kind of citron; நாரத்தைவகை. (சித். அக.)

கொடிப்புடைவை koṭi-p-puṭaivai, *n.* <id.+. New cloth which relatives of a widow place on a clothes-line for use during the first year of her widowhood; விதவையானவளுக்கு முதல் வருஷ உபயோகத்திற்காகச் சுற்றத்தார் கொடியில் இடும் புதுச்சீலை. *Brāh.*

கொடிப்பூகம் koṭi-p-pūkam, *n.* <id.+. Cowslip creeper; கொடிச்சம்பங்கி. (சித். அக.)

கொடிபோடு-தல் koṭi-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. To devise ways and means of appropriating; தன்னதாக்க வழிபண்ணுதல். (யாழ். அக.)

கொடிமுல்லை koṭi-mullai, *n.* <id.+. Eared jasmine; ஊசிமுல்லை. (சித். அக.)

கொடியாளன் koṭiyāḷaṉ, *n.* cf. கொடிய வீரன். *Kōṭācori-p-pāṣāṇam*, a prepared arsenic; கோடாசொரிப்பாஷாணம். (யாழ். அக.)

கொடியிறக்கம் koṭi-y-iṟakkam, *n.* <கொடி+. Concluding, finishing; முடிவுபண்ணுகை. (யாழ். அக.)

கொடுக்கன் koṭukkaṉ, *n.* [T. *koḍuku.*] Son; மகன். *வயிரமேகனுர் கொடுக்கன் சிற்றண் புலியூர் நாடன்* (S. I. I. viii, 32).

கொடுக்கு-தல் koṭukku-, *5 v. tr.* cf. கொடுகு-. To cause one to shudder; நடுக்குதல். *Tinn.*

கொடுகிலை koṭukilai, *n.* Common cherry nutmeg; நுதலிலை. (L.)

கொடுங்கரி koṭuṅ-kari, *n.* <கொடு-மை+. False witness; பொய்ச்சாட்சி. (யாழ். அக.)

கொடுங்காறல் koṭuṅ-kāṟal, *n.* <id.+. Horse-mackerel; சுதுப்புநாங்காறல். *Loc.*

கொடுங்கொடிச்சிலை koṭuṅ-koṭi-c-cilai, *n.* <id.+. cf. கொடுங்கோபிச்சிலை. Yellow ochre; மஞ்சட்கல். (யாழ். அக.)

கொடுநாவி koṭu-nāvi, *n.* <id.+. Ceylon leadwort; கொடுவேலி. (சித். அக.)

கொடுநோய் koṭu-nōy, *n.* <id.+. A disease of cattle; மாட்டுநோய்வகை. (பெரியமாட். 117.)

கொடுப்பரளை koṭupparaḷai, *n.* A disease of the mouth; வாய்நோய்வகை. (*பரராச.* i, 219.)

கொடுப்பனவு koṭuppaṉavu, *n.* <கொடு-. See கொடுப்பனை. (*யாழ். அக.*)

கொடுப்பனை koṭuppaṉai, *n.* <id. Giving a girl in marriage; பெண் கொடுக்கை. *Loc.*

கொடுப்பினை koṭuppiṉai, *n.* <id. See கொடுப்பனை. *கொள்வினை கொடுப்பினை. Loc.*

கொடுமுறுக்கு koṭu-muṟukku, *n.* <கொடு-மை+. Small fibrous risings on the smooth surface of a string; சிம்பு. (*பத்துப். பக்.* 607, *கீழ்க்குறிப்பு.*)

கொடுவிழுதை koṭuviḻutai, *n.* A kind of paddy; பெருநெல்வகை. *Loc.*

கொண்டக்கரை koṇṭa-k-karai, *n.* <கொண்டம்+. Small bund; சிறுகரை. *Tp.*

கொண்டக்கிரி koṇṭakkiri, *n.* cf. கொண்டைக்கிரி. (Mus.) A melody-type; பண்வகை. (*யாழ். அக.*)

கொண்டபாரம் koṇṭa-pāram, *n.* <கொள்-+. Full load; நிறைபாரம். (*யாழ். அக.*)

கொண்டம் koṇṭam, *n.* prob. குண்டம். Dam; அணை. *Tp.*

கொண்டல்மிதித்தல் koṇṭal-mitittal, *n.* perh. கொந்தழல்+. Fire-walking; தீமிதிக்கை. (*யாழ். அக.*)

கொண்டிப்பணம் koṇṭi-p-paṇam, *n.* <கொண்டி+. Fine imposed for grazing cattle in prohibited areas; ஆடுமாடுகள் பட்டிமேய்தலுக் கிடுந் தண்டம். (W.)

கொண்டியம் koṇṭiyam, *n.* perh. கொள்-. Falsehood, lie; பொய்ச்சொல். (*நாநார்த்த.*)

கொண்டுதலைக்கழிதல் koṇṭu-talai-k-kaḻital, *n.* <id.+. (Akap.) Theme describing the elopement of the hero with his lady-love; தலைவியைத் தலைவன் உடன்கொண்டுபோதலைக் கூறுந் துறை. (*தொல். பொ. பக்.* 64.)

கொண்டை koṇṭai, *n.* Hump; திமில். *Tj.*

கொண்டைக்கடலை koṇṭai-k-kaṭalai, *n.* <கொண்டை+. Bengal gram; கடலைவகை. *Loc.*

கொண்டைக்கோல் koṇṭai-k-kōl, *n.* <id.+. Boundary post; எல்லை குறிக்குங் கோல். *அளக்கும் ப்ரதேசத்துக்குக் கொண்டைக்கோல் நாட்டு கிறார்* (*திவ். திருநெடுந்.* 5, *வ்யா.*).

கொண்டைகிருட்டி koṇṭai-kiruṭṭi, *n.* <id.+. Hoopoe, a crested bird; கொண்டலாத்தி. (*யாழ். அக.*)

கொண்டோசனை koṇṭōcaṉai, *n.* A plant; பூடுவகை. *தட்டிலாக் கொண்டோசனைக் கிழங்கு* (*தெய்வச். விறலிவிடு.* 407).

கொண்டோடி koṇṭōṭi, *n.* <கொள்-+ஓடு-. Rope fastening the pole to the beam of the picotta; ஏற்றத்தில் துலாவையும் அதன் கோடியையும் பிணிக்குங் கயிறு. (*யாழ். அக.*)

கொணமணப்பிள்ளை koṇamaṇa-p-piḷḷai, *n.* <குழமணம்+. A marriage ceremony in which the bride presents the bridegroom with a doll representing a child, which he returns back to her; திருமணச் சடங்கில் பிரதிமை பொன்றைப் பிள்ளையாகப் பாவித்துப் பெண் மாப் பிள்ளையிடங் கொடுத்துத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள் ளுஞ் சடங்கு. *Loc.*

கொத்தாங்கொளுஞ்சி kottāṅ-koḷuñci, *n.* prob. கொற்றான்+. A plant; கொழிஞ்சிவகை. (*பெரியமாட்.* 113.)

கொத்தான் kottāṉ, *n.* Snail; நத்தை. *Pond.*

கொத்துக்காரன் kottu-k-kāraṉ, *n.* <கொத்து+. 1. Mason; bricklayer; கொத்துவேலை செய்பவன். 2. Stone mason; கல்வேலை செய்பவன்.

கொத்துக்காரனுளி kottu-k-kāraṉ-uḷi, *n.* <id.+காரன்+. Gouge; உளிவகை. *Pond.*

கொத்துக்கீரை kottu-k-kīrai *n.* prob. id. +. A kind of dish; கறிவகை. *Nāñ.*

கொத்துச்சட்டி kottu-c-caṭṭi, *n.* <கொத்து+. A cluster of cups, used in serving food; பாத்திரவகை. *Colloq.*

கொத்துச்சரம் kottu-c-caram, *n.* <id. +. Strings of golden beads; பொன்மணியாலாகிய மாலை. (W.)

கொத்துப்பாசி kottu-p-pāci, *n.* <id.+. A kind of moss; பாசிவகையுளொன்று. *Loc.*

கொத்துமணி kottu-maṇi, *n.* <id.+. Cluster of bells; பலமணிகள் சேர்ந்த மணிக் கொத்து. *Loc.*

கொத்துளி kottuḷi, *n.* <கொத்து-+. A kind of chisel; உளிவகை. *Pond.*

கொதி koti, *n.* <கொதி-. Food-offering to the deity; பிரசாதம். (S. I. I. vii, 22.)

கொதியெண்ணி koti-y-enni, n. <கொதி- +. One who waits for meals; போசனத்துக்குக் காத்திருப்போன். (யாழ். அக.)

கொதுகுலம் kotukulam, n. perh. *kautū-hala*. Lisping; மழலை கொஞ்சுகை. (யாழ். அக.)

கொதுகுலி-த்தல் kotukuli-, 11 v. intr. <கொதுகுலம். To melt; குழைந்துருகுதல். (யாழ். அக.)

கொந்தளம் kontaḷam, n. perh. *kuntala*. An ear-ornament; காதணிவகை. காதுக்குக் கொந் தளம் அணிந்து (தமிழ்நா. 64).

கொந்திக்காய் kontikkāy, n. Throat; மிடறு. *Loc.*

கொந்து kontu, n. Pollen; பூந்தாது. கொந்து சொரிவன கொன்றையே (தக்கயாகப். 62).

கொப்பரைவெட்டு kopparai-veṭṭu, n. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பண விடு. 136.)

கொப்பு koppu, n. cf. கப்பு. A reddish colour; ஒருவகைச் சிவப்பு. (விறலிவிடு. 713.)

கொப்புவர்ணம் koppu-varṇam, n. <கொப்பு+. A kind of saree; சேலைவகை. கொப்புவர்ணமாய்த்தீர்ந்த கொப்புவர்ணம் (விறலிவிடு. 713).

கொப்புஜம்புல் koppu-jampul, n. prob. id.+. A kind of ear-ornament; காதணிவகை. (தாசில்தார்நா. பக். 40.)

கொம்பறை komparai, n. A disease in cattle; மாட்டுநோய்வகை. (தஞ். சர. iii, 119.)

கொம்பன் kompaṉ, n. <கொம்பு. A kind of fish; மீன்வகை. (யாழ். அக.)

கொம்பாபிள்ளை kompā-piḷḷai, n. <id.+ஆ-+. One born in an aristocratic family; அதிகாரக்குடியிற் பிறந்தோன். (யாழ். அக.)

கொம்பாஸ்பெட்டி kompās-peṭṭi, n. <E. *compass*+. Box of drawing instruments; படமுதலியன எழுதுதற் குதவுங் கருவிகளையுடைய சிறுபெட்டி. *Mod.*

கொம்பு[1]-தல் kompu-, 5 v. intr. To try; முயலுதல். (யாழ். அக.)

கொம்பு[2]-தல் kompu-, 5 v. intr. cf. கெம்பு-. To get angry; கோபித்தல். ஈசன்மேற் கொம்பி (பஞ்ச. திருமுக. 107).

கொம்மடி kommaṭi, n. A kind of water-melon; கொம்மட்டிவகை. சிற்றவரைக் கொம்மடிகள் (தேசிகப். 18, 4).

கொய்-தல் koy-, 11 v. tr. To take away; கவர்ந்துகொள்ளுதல். (ஈடு, 1, 4, 7.)

கொய்ச்சாளை koy-c-cāḷai, n. <கொய்+. A kind of fish; மீன்வகை. (யாழ். அக.)

கொய்ப்பசிரிக்கீரை koy-p-paciri-k-kīrai, n. <கொய்-+பசலை+. Seaside Indian saltwort; நீருமரி. (L.)

கொய்மீன் koy-mīṉ, n. <கொய்+. A kind of fish; மீன்வகை. கொய்மீன் செப்பலி (குரு கூர்ப். 20).

கொய்யா koyyā, n. prob. T. *koyyā*. A weaving instrument; நெய்வார் கருவிவகை. (யாழ். அக.)

கொய்யான் koyyāṉ, n. cf. கோய். Earthen jar; மண்ணாலான பரணி. (யாழ். அக.)

கொய்யோ koyyō, int. An exclamation of victory; வெற்றிக்குறிப்புச் சொல். (யாழ். அக.)

கொர்னிசு corṉicu, n. <E. Cornice; எழுதகவேலை. *Mod.*

கொரக்கை korakkai, n. [T. *guraka.*] Snoring; குறட்டை. (நீலகேசி, 375, உரை.)

கொரிகாமரம் korikā-maram, n. prob. கொறுக்கா+. Manilla tamarind; கொறுக்காப்புளி. (சித். அக.)

கொருவோடு koru-v-ōṭu, n. perh. குறு-மை +. Flat tile; தட்டோடு. *Madr.*

கொல் kol, n. 1. Iron; இரும்பு. மின் வெள்ளி பொன் கொல்லெனச் சொல்லும் (தக்கயாகப். 550). 2. Metal; உலோகம். (நாமதீப. 318.)

கொல்லன் kollaṉ, n. <T. *golla*. Custodian of treasure; கஜானாக்காரன். (P. T. L.)

கொல்லிச்சி kollicci, n. Fem. of கொல்லன். Woman of the blacksmith caste; கொல்லச் சாதிப் பெண். (யாழ். அக.)

கொலைவாளை kolai-vāḷai, n. perh. குலை+ வாழை. A kind of paddy; ஒருவகை நெல். *Tinn.*

கொவ்வைக்கனிமணி kovvai-k-kaṉi-maṇi, n. <கொவ்வை+கனி+. A kind of precious stone; கோவரங்கப்பதுமராகம். (யாழ். அக.)

கொழுக்கொடு-த்தல் koḻu-k-koṭu-, v. intr. <கொழு-+. 1. To be indulgent; இளக் காரங் கொடுத்தல். நீ நியமியாமல் கொழுக்கொடுத் தன்றோ இப்படி இவன் தீம்பிலே தகணேற வேண் டிற்று (திவ். பெரியாழ். 2, 9, 2, வ்யா. பக். 454). 2. To exalt; பெருமையுண்டாக்குதல். (திவ். பெரியாழ். 2, 9, 2, ஜீ.)

கொழுகொழுப்பு kolukoluppu, *n.* <கொழு-+. *Loc.* 1. Luxuriance; செழுமை. 2. Flabbiness; ஊழற்சதை.

கொழுஞ்சி koluñci, *n.* *Nāy-vēḷai*, a sticky plant; நாய்வேளை. (சித். அக.)

கொழுந்திலை koluntilai, *n.* <கொழுந்து+. Tea leaf; தேயிலை. (சித். அக.)

கொழுந்துகிள்ளி koluntu-kiḷḷi, *n.* <id.+. Mischief-maker; மித்திரபேதஞ் செய்பவன். *Loc.*

கொழுந்தொட்டி kolun-toṭṭi, *n.* <கொழு-மை+. A plant; பூடுவகை. (யாழ். அக.)

கொழுப்புமடி koluppu-maṭi, *n.* <கொழுப்பு+. Fleshy udder of a cow, not yielding milk; பாலின்றித் தசை நிறைந்த மாட்டுமடி.

கொழுவாரம் kolu-vāram, *n.* <கொழு+. Cultivator's share of the produce; குடியானவனுக்குரிய வாரம். மேல்வாரமீக்கிக் கொழுவாரத்தால் பூசைநடக்கும்படி (S. I. I. viii, 234).

கொள்வரி koḷ-vari, *n.* <கொள்-+. A tax in kind; நெல்லாயவகை. (S. I. I. iv, 195.)

கொளமா koḷamā, *n.* Gum lac tree; கும்பாதிரி. (L.)

கொளுகொளு-த்தல் koḷukoḷu-, *11 v. intr.* To be soft or loose; கோளகோளத்தல். (யாழ். அக.)

கொளுசு koḷucu, *n.* Knot; குழைச்சு. (யாழ். அக.)

கொளுமுதல் koḷu-mutal, *n.* <கொள்-+. cf. கொழுமீதி. Owner's share of the produce of a field after deducting the Government dues; நிலவருமானத்தில் சர்க்கார் தீர்வைபோகச் சுவான்தார் அடையும் பகுதி. (யாழ். அக.)

கொற்றி korri, *n.* Cow having a young calf; இளங்கன்றுப் பசு. (யாழ். அக.)

கொற்று korru, *n.* Wages in kind; தானியமாகப்பெறுங் கூலி. பதினுற்கல நெல்லு கொற்று பெறுவதாகவும் (S. I. I. v, 302).

கொற்றை korrai, *n.* Blot, blemish, defect; கோத்தை. ப்ரேமத்துக்குக் கொற்றையாகையாலே (திவ். பெரியாழ். 2, 4, 1, வ்யா. பக். 310, அரும்.).

கொறுகொறு-த்தல் korukoru-, *11 v. intr.* To snore; குறட்டைவிடுதல். (யாழ். அக.)

கொறுகொறுப்பு koru-koruppu, *n.* <கொறுகொறு-. Pestering; அலட்டுகை. (யாழ். அக.)

கொறுவாய் koruvāy, *n.* <கதுவாய். cf. ஒறுவாய். Broken rim or edge; உடைந்த விளிம்பு. *Tinn.*

கொன்னி-த்தல் konni-, *5 v. intr.* <கொன்னு-. To stammer; திக்குதல். (யாழ். அக.)

கொன்னிப்பு konnippu, *n.* A disease; நோய்வகை. (பராச. i, 236.)

கொன்னு-தல் konnu-, *5 v. intr.* To become famous; பெருமையுறுதல். (தணிகைப்பு. நாட். 140.)

கொன்னை konnai, *n.* prob. கொன். Contempt; இகழ்ச்சி. கத்துருதாசியாகிக் கொன்னையுற் றிடுதி (வேதாரணி. சேடன். 7).

கொன்னைத்தெங்கு konnai-t-teṅku, *n.* <கொன்னை+. Barren cocoanut palm; காய்க்காத தெங்கு. *Nāñ.*

கோ

கோகபந்துகம் kōkapantukam, *n.* <*koka-bandhu.* Sun-flower; சூரியகாந்தி. (சித். அக.)

கோகம் kōkam, *n.* <*kōka.* A variety of date-palm; சிற்றீந்து. (நாநார்த்த.)

கோகருணம் kōkaruṇam, *n.* <*go-karṇa.* (நாநார்த்த.) 1. Span from tip of ring finger to tip of thumb; மோதிரவிரற் சாண். 2. A kind of snake; பாம்புவகை. 3. A kind of antelope; மான்வகை.

கோகலிவாழை kōkalivālai, *n.* Wild jasmine; காட்டுமல்லிகை. (சித். அக.)

கோகன்னம் kō-kannam, *n.* <கோ+. (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசனவகை. கோகன்னங் கேசரமேற் பாதம் (தத்துவப். 108).

கோகிலப்பிரிய kōkila-p-piriya, *n.* <*kōkila-priya.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக் களு ளொன்று. (சங். சங். 47.)

கோகிலவீசம் kōkilavīcam, *n.* Manjeet; மஞ்சிட்டி. (சித். அக.)

கோகிலானந்தம் kōkilānantam, *n.* <கோகிலம்+. Mango tree; மாமரம். (மூ. அ.)

கோகுலம்[1] kō-kulam, *n.* <கோ+. Temple; கோயில். (நாநார்த்த.)

கோகுலம்[2] kōkulam, *n.* <*gō-kula.* (நாநார்த்த.) 1. Cattleshed; கொட்டில். 2. Herd of cows; பசுக்கூட்டம்.

கோகோசனம் kōkōcanam, *n.* Bezoar; கோரோசனை. (மூ. அ.)

கோங்கந்தட்டம் kōṅkan-taṭṭam, n. <கோங்கு +. A plate made like kōṅku flower; கோங்கம்பூ வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட தாம்பாளம். Loc.

கோச்செய்-தல் kō-c-cey-, v. intr. <கோ +. To rule; அதிகாரஞ் செய்தல். ஐவர் வந்து கோச்செய்து சமைக்க (தேவா. 997, 6).

கோசகாரம் kōcakāram, n. (மூ. அ.) 1. Sugar-cane; கரும்பு. 2. Cocoanut tree; தென்னை.

கோசம் kōcam, n. <kōśa. Register of village lands; அடங்கற் கணக்கு. (P. T. L.)

கோசல kōcala, n. prob. kōśala. (Mus.) A primary rāga; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந்.)

கோசலரேகை kōcala-rēkai, n. prob. id. (Palmistry.) A line in palm of hand; கையிரேகைவகை. (திருவாரூ. குற. Ms.)

கோசனகம் kōcaṉakam, n. (அக. நி.) 1. A plant growing in marshy places; கையாந்தகரை. 2. Nila-k-kaṭampu, a plant; நிலக்கடம்பு.

கோசாகாரப்புழு kōcākāra-p-puḻu, n. <kōśa-kāra +. Silkworm; பட்டுப்புழு. பற்றருக் கோசாகாரப்புழுப்போல் (சொரூபசாரம், 98).

கோசான் kōcāṉ, n. Membrum virile; கோசம். Colloq.

கோசு[1] kōcu, n. cf. Port. cors. Windward side of a ship; கப்பலின் காற்றுப்பக்கம். Pond.

கோசு[2] kōcu, n. 1. cf. கோய். A kind of small perfume-box; பரணிச்செப்பு. (சரபேந்திர. குறவஞ்சி. 321.) 2. Hangings; தொங்கல். Loc.

கோட்டடி-த்தல் kōṭṭaṭi-, v. intr. <கோட்டு +. 1. To play a lone hand to win all the tricks in a card-game; சீட்டாட்டத்தில் எல்லாப் பிடிகளையுந் தனியே பிடிக்க முயலுதல். 2. To fail; தோற்றுப்போதல். அவன் பரீட்சையில் கோட்டடித்துவிட்டான். Loc.

கோட்டம் kōṭṭam, n. (அக. நி.) 1. Monkey; குரங்கு. 2. Tank; குளம். 3. Sheet of water; நீர்நிலை. 4. Field; வயல்.

கோட்டு kōṭṭu, n. <கோடு. Bundle of sheaves of paddy; நெல்லரியின் தொகுதி. Colloq.

கோட்டுப்பிடி-த்தல் kōṭṭu-p-piṭi-, v. intr. <கோட்டு +. To thresh the sheaves of paddy; நெல்லின் அரிகளையடித்தல். Colloq.

கோட்டை kōṭṭai, n. Earthen bin for storing paddy; நெற்குதிர். (நாஞ்சில்.)

கோட்டைப்பப்பளி kōṭṭai-p-pappaḷi, n. <கோட்டை +. A kind of saree; சேலைவகை. Loc.

கோடகசாலை kōṭakacālai, n. A small plant, Rungia repens; பூடுவகை. (மூ. அ.)

கோடகம் kōṭakam, n. Spurge gourd; பீர்க்கு. (நாஞ்சில்.)

கோடங்கம் kōṭaṅkam, n. Coromandel ebony; கருங்காலி. (சித். அக.)

கோடம் kōṭam, n. <kōṭa. Person lame of one leg; ஒரு கால் முடம். (நாஞ்சில்.)

கோடரம் kōṭaram, n. (அக. நி.) 1. Hair; மயிர். 2. Unguent; சாந்து.

கோடரவாலி kōṭaravāli, n. Margosa; வேம்பு. (சித். அக.)

கோடலி kōṭali, n. Potato plum of Mysore; தொரேணை. (L.)

கோடாலிக்கொண்டை kōṭāli-k-koṇṭai, n. perh. குடலை +. See கோடாலிமுடிச்சு. Tinn.

கோடாலிமுடிச்சு kōṭāli-muṭiccu, n. perh. id. +. A mode of knotting the hair; தலைமயிர் முடிக்கும் வகை. Tj.

கோடியெடு-த்தல் kōṭi-y-eṭu-, v. tr. <கோடி +. To repeat; திரும்பச் சொல்லுதல். (சூடு, 10, 3, 1.)

கோடிரம் kōṭiram, n. <kōṭīra. (நாஞ்சில்.) 1. Mongoose; கீரி. 2. Cochineal; இந்திரகோபம்.

கோடீரம் kōṭīram, n. Indra's bow; rainbow; இந்திரன் வில். (சேந்திட. அக.)

கோடைக்கட்டி kōṭai-k-kaṭṭi, n. <கோடை +. Summer boil; உஷ்ணத்தா லுண்டாகுங் கொப்புளம். Loc.

கோடைக்காந்தள் kōṭai-k-kāntaḷ, n. <id. +. White species of Malabar glory lily; வெண்காந்தள். (சித். அக.)

கோடைக்குறுவை kōṭai-k-kuṟuvai, n. <id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. கோடைக் குறுவை குளவாளை செங்குறுவை (நெல்விடு. 179).

கோடைக்கேப்பை kōṭai-k-kēppai, n. <id. +. A species of ragi; கேழ்வரகுவகை. (விவசா. 3.)

கோண்டன் kōṇṭaṉ, n. <goṇḍa. (நாஞ்சில்.) 1. Low-born person; இழிபிறப்பினன். 2. One who has a large navel; பெருங் கொப்பூழன்.

கோண்டை kōṇṭai, *n.* <*ghōṇṭā.* Areca-palm; கமுகு. (யாழ். அக.)

கோணப்பார்வை kōṇa-p-pārvai, *n.* <கோணம்+. Squint eye; மாறுகண். *Loc.*

கோணல்சம்பா kōṇal-campā, *n.* perh. கோணல்+. A kind of paddy; நெல்வகை. (விவசா. 1.)

கோணல்வளைவு kōṇal-vaḷaivu, *n.* <id.+. Skew; வளைவுவகை. (கட்டட. நாமா. 16.)

கோணிக்கவாயன் kōṇikkavāyaṉ, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

கோணிப்பட்டு kōṇi-p paṭṭu, *n.* perh. கோணி+. A kind of silk; பட்டுவகை. (S. I. I. viii, 233.)

கோணைப்பெருமான் kōṇai-p-perumāṉ, *n.* <கோணை+. Śiva in His *Ēkapāta* form; ஏகபாத சிவமூர்த்தம். (காஞ்சிப்பு. சிவபுண். 10.)

கோத்திரிகை kōttirikai, *n.* Bristly bryony; முசுமுசுக்கை. (சித். அக.)

கோதண்டவெள்ளம் kōtaṇṭa-veḷḷam, *n.* <கோதண்டம்+. See கோதண்டவெளி. (தக்கயாகப். 334, உரை.)

கோதண்டவெளி kōtaṇṭa-veḷi, *n.* <id.+. Śiva's third eye, in the forehead; நெற்றிக்கண். (தக்கயாகப். 334, உரை.)

கோதாரணம் kōtāraṇam, *n.* <*gō-dāraṇa.* (யாழ். அக.) 1. Plough; கலப்பை. 2. Spade, hoe; மண்வெட்டி.

கோதி kōti, *n.* <*gōdhi.* Forehead; நெற்றி. (நாநார்த்த.)

கோதுகம் kōtukam, *n.* Long zedoary; கச்சோலம். (சித். அக.)

கோதேரன் kōtēraṉ, *n.* <*godhera.* Protector, guardian; காவற்காரன். (யாழ். அக.)

கோந்துரு kōnturu, *n.* Duplicity; வஞ்சகம். (யாழ். அக.)

கோநசம் kōnacam, *n.* <*gō-nasa.* A kind of snake; பாம்புவகை. (யாழ். அக.)

கோப்பதவாரம் kō-p-pata-vāram, *n.* <கோ+பதம்+. Tax due to the king; அரசர்க்குரிய இறை. (T. A. S. ii, 82.)

கோப்பாட்டன் kō-p-pāṭṭaṉ, *n.* cf. கொட்பாட்டன். Grandfather's father; கொட்பாட்டன். (W.)

கோப்பியாதி kōppiyāti, *n.* <*gōpyādhi.* Pledge; ஈடு. (யாழ். அக.)

கோப்பிரண்டை kō-p-piraṇṭai, *n.* prob. கோ+. A kind of square-stalked vine; பிரண்டைவகை. *Tj.*

கோபத்திரம் kōpattiram, *n.* <*gōbhadra.* Fibre obtained from lotus stalk; தாமரை நூல். (மூ. அ.)

கோபதி kōpati, *n.* <*gō-pati.* Sun; சூரியன். (சோதிட. அக.)

கோபலீவர்த்தநியாயம் kō-palīvartta-niyāyam, *n.* <*gō*+*balīvarda*+. The illustration of the meaning of *kō* or 'cattle' being confined to 'cows' because immediately thereafter '*palīvarttam*' or 'bull' is mentioned; 'கோ' என்பது பசுவையுங் காளையையுங் குறிக்குமேனினும் அச்சொல்லுக்குப் பின் 'பலீவர்த்தம்' என்ற சொல் வருவதனால் அது பசுவையே குறிப்பதாகக்கொள்ளும் நியாயம். (திவ். பெரியாழ். 2, 1, 2, வ்யா. பக். 210.)

கோபாட்டமி kōpāṭṭami, *n.* <*gōpāṣṭamī.* *Aṣṭamī titi* in the bright half of the month Kārttikai; கார்த்திகை மாதத்துப் பூர்வபக்கத்து அட்டமி. (யாழ். அக.)

கோபாலசக்கரம் kōpālacakkaram, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 145.)

கோபிகாவசந்தம் kōpikā-vacantam, *n.* <*gōpikā*+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. இராக. 102.)

கோபிசாற்று-தல் kōpi-cāṟṟu-, *v. tr.* <கோபி+. To deceive; ஏமாற்றுதல். *Colloq.*

கோபிபோடு-தல் kōpi-pōṭu-, *v. tr.* <id.+. See கோபிசாற்று-. *Colloq.*

கோபுரம் kōpuram, *n.* <*gopura.* A kind of sedge; பெருங்கோரை. (நாநார்த்த.)

கோமணிக்குன்றம் kō-maṇi-k-kuṉṟam, *n.* <கோ+மணி+. Mythical hill containing bell-metal; வெண்கலமலை. (யாழ். அக.)

கோமளாஸ்தி kōmaḷāsti, *n.* <*kōmala*+*asthi.* Cartilage, tendon; முருந்து. (W.)

கோமாளி-த்தல் kōmāḷi-, *11 v. intr.* <கோமாளி. To play the buffoon; to indulge in drollery; கோமாளித்தனஞ் செய்தல். *Pond.*

கோமுறை kō-muṟai, *n.* <கோ+. Revenue; அரசிறை. நாம் கொள்ளும் கோமுறை களுமே (S. I. I. v, 312).

கோமூத்திரிகை kōmūttirikai, *n.* <*gō-mūtrikā.* A kind of grass; புல்வகை. (மூ. அ.)

கோயில்வாசி kōyil-vāci, *n.* <கோயில்+. Taxes due to the king; அரசாக்குரிய இறை. (S. I. I. v, 357.)

கோயிற்கலஞ்செய்-தல் kōyiṟ-kalañ-cey-, *v. intr.* <கோயில்+perh. அலம்+. To demolish a temple; கோயிலிடித்தல். மாந்தரைக் குழியுளுந்துதல் கோயிற்கலஞ் செய்தல் (நீலகேசி, 540).

கோயிற்கொத்து kōyiṟ-kottu, *n.* <id.+. Temple or palace servants; கோயில் அல்லது அரண்மனைப் பணியாட்கள். (M. E. R. 1923-4, p. 103.) கோயிற்கொத் தடிமைத்தாசி இருக்குமனை (சரவண. பணவிடு. 192).

கோயிற்படி kōyiṟ-paṭi, *n.* <id.+. Daily allowance for the expenditure of a temple; கோயிலிற்கிடைக்கும் நித்தியக்கட்டளை. (W.)

கோயிற்பிராகாரம் kōyiṟ-p-pirākāram, *n.* <id.+. Churchyard; கிறிஸ்தவர் கோயிலுள் சவம்புதைக்கு மிடம். (கட்டட. நாமா. 5.)

கோயிற்பூனை kōyiṟ-pūṉai, *n.* <id.+. Dissembler in religion; hypocrite; மதவேடதாரி. (W.)

கோயிற்றூக்கு kōyiṟṟūkku, *n.* <id.+. (Mus.) A variety of time-measure; தாளவகை. (சிலப். 14, 150, உரை.)

கோர்னிசு kōrṉicu, *n.* See கொர்னிசு. *Loc.*

கோரகம் kōrakam, *n.* <*kōraka*. Cubeb; தக்கோலம். (நாநார்த்த.)

கோரணி kōraṇi, *n.* 1. Confusion; கோளாறு. கோரணிப்படுத்து மக் கொடியரோவலர் (இரக்ஷணிய. பக். 81). 2. Diversion; விநோதம். *Pond.*

கோரராசனம் kōrarācaṉam, *n.* <*ghōra-rāsana*. Jackal; நரி. (யாழ். அக.)

கோராதனம் kōrātaṉam, *n.* <*ghōrasana*. (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 109, உரை.)

கோரிதம் kōritam, *n.* <*kōrita*. Dust; துகள். (யாழ். அக.)

கோரைக்குச்சு kōrai-k-kuccu, *n.* <கோரை +. European bamboo reed; கொறுக்கை. *Loc.*

கோரைப்பல் kōrai-p-pal, *n.* <id.+. cf. கோரப்பல். Canine tooth; பல்வரிசையின் முன்னுள்ள கூர்மையான பல். (இங். வை. 9.)

கோல் kōl, *n.* 1. Pencil to paint the eye with collyrium; அஞ்சனக்கோல். (அக. நி.) 2. An unit of linear measure, of 24 feet; 24 அடியுள்ள நீட்டலளவை. (திவ். பெரியாழ். 3, 2, 6.)

கோல்டா kōlṭā, *n.* cf. குறடா. Whip; சிறு சவுக்கு. *Pond.*

கோல்நிறைகூலி kōl-niṟai-kūli, *n.* <கோல்+. A tax on articles measured by weight; வரிவகை. (S. I. I. iii, 266.)

கோல்வளை kōl-vaḷai, *n.* <id.+. A variety of bangles; வளைவகை. கோல்வளை, கழல் வளை, வரிவளை என்னுமாபோலே (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 8, வ்யா. பக். 618).

கோலபுச்சம் kōlapuccam, *n.* <*kōla-puccha*. A kind of crane; நாரைவகை. (யாழ். அக.)

கோலம் kōlam, *n.* cf. தக்கோலம். Cubeb; தக்கோலம். (மூ. அ.)

கோலவல்லி kōla-valli, *n.* <கோலம்+. A creeper; கொடிவகை. (யாழ். அக.)

கோலிஞ்சி kōl-iñci, *n.* <கோல்+. A kind of ginger; மலையிஞ்சி. *Nāñ.*

கோவஞ்சி kōvañci, *n.* A kind of fish; மீன்வகை. கோவஞ்சிக்கடியன் பொதியன் (பருளை. பள்ளு. 16).

கோவணவர் kōvaṇavar, *n.* Superintendent of a temple; கோயில் விசாரணைக்கர்த்தர். (கோயிலொ. 65.)

கோவரங்கப்பதுமராகம் kōvaraṅka-p-patuma-rākam, *n.* cf. கோவரங்கு. A kind of *patumarākam*; பதுமராகவகை. (யாழ். அக.)

கோவிக்கல் kōvikkal, *n.* <கோவில். Palace; அரண்மனை. (T. A. S. v, 205.)

கோவிக்கீரை kōvi-k-kīrai, *n.* <E. *cabbage* +. cf. கோவிசு. Cabbage; முட்டைக்கோசு. *Pond.*

கோவிடாணம் kō-viṭāṇam, *n.* <கோ+. (Śaiva.) A handpose; முத்திரைவகை. (செந். x, 424.)

கோவிதன் kōvitaṉ, *n.* <*kōvida*. Expert; நன்குணர்ந்தோன். (பகவற். 3, 17.)

கோழி kōḻi, *n.* Indian wild olive; இடலை. *Loc.*

கோழிக்குறும்பான் kōḻi-k-kuṟumpāṉ, *n.* <கோழி+. Common purslane; கொழுக்கீரை. (சித். அக.)

கோழிக்கூட்டுப்பழம் kōḻi-k-kūṭṭu-p-paḻam, *n.* A species of plantain, as from Calicut; வாழைப்பழவகை. (W.)

கோழிப்பாம்பு kōḻi-p-pāmpu, *n.* <கோழி +. Winged serpent; தக்ஷசர்ப்பம். (மேரு மந். 479, உரை.)

கோழிவிழுங்கல் kōḻiviḻuṅkal, *n.* A coin; நாணயவகை. (பணவிடு. 138.)

கோள் kōḷ, *n.* < கொள்-. *Nakṣatra*; நட்சத்திரம். (அக. நி.)

கோளகசிரிஷம் kōḷaka-ciriṣam, *n.* < கோளகம் +. Indian absinth; மாசிபத்திரி. (சித். அக.)

கோளம்பம் kōḷampam, *n.* Eclipse; கிரகணம். (சோதிட. அக.)

கோளவியூகம் kōḷa-viyūkam, *n.* < கோளம் +. Octagonal disposition of an army; எட்டுப் பக்கத்தும் முகங்களையுடையதாக அமைக்கும் படைவகுப்பு. (சுக்கிரநீதி, 339.)

கோளை¹ kōḷai, *n.* < *gōlā*. (நாநார்த்த.) 1. Female companion; தோழி. 2. The river Godavari; கோதாவரி. 3. Realgar; மனோசிலை. 4. Water trough; நீர்ச்சால்.

கோளை² kōḷai, *n.* A kind of fish; மீன்வகை. கோளையாளல் (குருகூர்ப். 7).

கோற்கூலி kōṟ-kūli, *n.* < கோல் +. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iv, 30.)

கோன் kōṉ, *n.* < கோ. (சோதிட. அக.) 1. Sun; சூரியன். 2. Moon; சந்திரன். 3. Jupiter; வியாழன்.

கோணிப்பூடு kōṇi-p-pūṭu, *n.* < கோணி +. Sunn hemp; சணல். (சித். அக.)

கோனை kōṉai, *n.* Sound; ஒலி. (அக. நி.)

கோஷ்டிப்பு kōṣṭippu, *n.* < கோஷ்டம். See கோஷை. கொட்டிய டம்மார கோஷ்டிப்பும் (பணவிடு. 247).

கோஷணை kōṣaṇai, *n.* < *ghōṣaṇā*. See கோஷை. (W.)

கோஷை kōṣai, *n.* < *ghōṣa*. Loud noise; பேரொலி. (W.)

கோஸ் kōs, *n.* prob. E. *course*. (M. Navi. 83.) 1. Spanker; திறவல். 2. Fore-sail or main-sail; திருங்கற்றுசேர் வடசேர் எனப்படும் பாய்கள்.

கோஸ்பறுவான் kōspaṟuvāṉ, *n.* prob. E. *gaff-spar*. Gaff; கப்பலிற் பாயை இழுத்துக் கட்ட உதவும் அரைப்பறுவான். (M. Navi. 82.)

கௌ

கௌசிகதாரி kaucikatāri, *n.* < *kauśika*. Indian bdellium; குங்கிலியம். (சித். அக.)

கௌசிகம் kaucikam, *n.* (யாழ். அக.) 1. Cowry; சோகி. 2. Snake; பாம்பு. 3. Jupiter; வியாழன்.

கௌசிகாயுதம் kaucikāyutam, *n.* < *kauśikāyudha*. Rainbow; வானவில். (யாழ். அக.)

கௌசிகேயம் kaucikēyam, *n.* White species of rattlewort; வெண்கிலுகிலுப்பை. (சித். அக.)

கௌஞ்சிகன் kauñcikaṉ, *n.* < *gauñjika*. Goldsmith; பொன்வினைஞன். (யாழ். அக.)

கௌணாத்மா kauṇātmā, *n.* < *gauṇa* + *ātman*. Son, as a secondary self; புத்திரன். (விசாரசந். 305.)

கௌணிகம் kauṇikam, *n.* < *gauṇika*. That which is subordinate or secondary; முக்கியமில்லாதது. (சத். பிர. 3.)

கௌதுகம் kautukam, *n.* < *kautuka*. *Tāli*, the wedding badge worn by married women; தாலி. (யாழ். அக.)

கௌதூகலம் kautūkalam, *n.* Small balsam pear; மிதிபாகல். (சித். அக.)

கௌபலக்காய் kaupalakkāy, *n.* Chilly; மிளகாய். (சித். அக.)

கௌமுதம் kaumutam, *n.* < *kaumudā*. The month of Kārttikai; கார்த்திகை மாதம். (சோதிட. அக.)

கௌரி kauri, *n.* < *gaurī*. 1. Sacred basil; துளசி. (யாழ். அக.) 2. Earth; பூமி. (யாழ். அக.) 3. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. இராக. 104.)

கௌரிலலிதம் kauri-lalitam, *n.* < *gauri-lalita*. Yellow orpiment; அரிதாரம். (யாழ். அக.)

கௌரீபுத்திரர் kaurī-puttirar, *n.* < *gaurī* + *putra*. Balijas, a sub-sect of Telugu Vaiśyas; தெலுங்கு வைசியருள் ஒரு சாதியினர். (M. N.A. D. i, 202.)

கௌரீமனோஹரி kaurī-maṉōhari, *n.* < id. +. (Mus.) A primary *rāga*; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

கௌலகம் kaulakam, *n.* Cubeb; வால் மிளகு. (சித். அக.)

கௌவியம் kauviyam, *n.* < *gavya*. Bezoar; கோரோசனை. (மூ. அ.)

கௌன்மிகன் kauṉmikaṉ, *n.* < *gaulmika*. Captain of a unit of 30 foot-soldiers; முப்பது காலாட்களுக்குத் தலைவன். (சுக்கிரநீதி, 73.)

ச

சக்கட்டம் cakkaṭṭam, n. Hair; மயிர். (யாழ். அக.)

சக்கந்தம் cakkantam, n. See சக்கட்டம். (யாழ். அக.)

சக்கரக்குளிகை cakkara-k-kuḷikai, n. <சக்கரம்+. A coin; நாணயவகை. (M. E. R. 1 of 1925.)

சக்கரகபிரஸங்கம் cakkaraka-pirasaṅkam, n. <cakraka+prasaṅga. (Log.) A defect in argumentation. See சக்கிரகம். (நீலகேசி, 391, உரை.)

சக்கரச்சக்கரம் cakkara-c-cakkaram, n. <சக்கரம்+. (Pros.) A variety of metrical composition; சித்திரகவிவகை. (யாப். வி. 497.)

சக்கரதானம் cakkara-tāṉam, n. <id. +. (Mus.) A difficult type of tāṉam; பாடுவதில் கஷ்டமாயுள்ள தானவகை. (கனம் கிருஷ்ணையர், 10.)

சக்கரதானர் cakkara-tāṉar, n. <id.+. (Śaiva.) A manifestation of Śiva; சிவபேதங்களு ளொன்று. (காஞ்சிப்பு. சிவபுண். 23.)

சக்கரப்பணம் cakkara-p-paṇam, n. <id. +. A coin; நாணயவகை. (M. E. R. 261 of 1929-30.)

சக்கரப்பாடியர் cakkara-p-pāṭiyar, n. <id.+. Oilmen; செக்கார். சக்கரப்பாடியார் குலமெய்த்தவமாயுள்ளாரர் (திருத். பு. 50).

சக்கரப்பிரதர் cakkara-p-piratar, n. <id. +prada. See சக்கரதானர். (சிவக். பிரபங். பக். 249.)

சக்கரவாகாதனம் cakkaravākātaṉam, n. <சக்கரவாகம்+. (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 107, உரை.)

சக்கரவாளம் cakkaravāḷam, n. <cakra-vāḷa. Boundary, limit; எல்லை. (யாழ். அக.)

சக்கரவேதனை cakkara-vētaṉai, n. <cakra +. A mode of torture; ஒருவகைச் சித்திரவதை. Pond.

சக்கராக்கினை cakkarākkiṉai, n. <śakra+. cf. சக்கிராக்கினை. (W.) 1. Arbitrary punishment inflicted by a despot; நியாயவிரோதமான தண்டனை. 2. The decree of a monarch; அரசனாணை.

சக்கராதிபம் cakkarātipam, n. <cakra+adhipa. Paramount power; சக்கரவர்த்தி யதிகாரம். புவிச்சக்கராதிபம் உடற்சோதரர்தாங் கொண்டிருப்பவும் (பாரதி. பாஞ்சாலி. i, 74).

சக்களி-தல் cakkaḷi-, 4 v. intr. To be fermented; to grow stale; சளிதல். (யாழ். அக.)

சக்கியன் cakkiyaṉ, n. <sakhya. Friend; தோழன். (R.)

சக்கிரகம் cakkirakam, n. <cakraka. (Log.) Arguing in a vicious circle; வளைய வளையப் பேசுகை. Pond.

சக்கிராடி cakkirāṭi, n. <cakrāṭa. (யாழ். அக.) 1. Deceiver; எத்தன். 2. Snake-charmer; பாம்பாட்டி.

சக்கிராதம் cakkirātam, n. Pig; பன்றி. (மூ. அ.)

சக்கிரிதம் cakkiritam, n. prob. cakrita. A pace of horses; குதிரைகதிவகை. (சுக்கிரநீதி, 72.)

சக்குப்பிடி-த்தல் cakku-p-piṭi-, v. intr. <T. saggu+. To grow mouldy; பூஞ்சாளம் பூத்தல். Loc.

சக்குப்பூ-த்தல் cakku-p-pū-, v. intr. <id. +. See சக்குப்பிடி-. (யாழ். அக.)

சகசம் cakacam, n. <saha-ja. (Phil.) Concomitant; கூடவுண்டானது. (சி. சி. 3, 4, சிவாக்.)

சகசிரதாரை cakacira-tārai, n. <sahasra +. 1. A garland of pearls; முத்துமாலைவகை. (தக்கயாகப். 106, உரை.) 2. A seive-like vessel used in abhiṣēka; அபிஷேகத்தில் உபயோகிக்கப்படுந் துளைகளுள்ள தட்டு. Loc.

சகடபாதை cakaṭa-pātai, n. <śakaṭa+. Highway; road for wheeled traffic; பெரும்பாதை. (W.)

சகதேவி caka-tēvi, n. <சகம்+. Lakṣmī; இலக்குமி. (யாழ். அக.)

சகபாடி cakapāṭi, n.<saha-pāṭhin. (Mus.) Accompanist; கூடப்பாடுவோன். (யாழ். அக.)

சகமாதா caka-mātā, n. <சகம்+. Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23.)

சகமுனியா cakamuṉiyā, n. Gum scammony; மாமுதா என்னுங் கொடி. (M. M.)

சகராதனம் cakarātaṉam, n. prob. sakara +. (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 109, உரை.)

சகரூபன் caka-rūpaṉ, n. <saha+rūpa. Brother; சகோதரன். (யாழ். அக.)

சகலாத்துக்கீரை cakalāttu-k-kīrai, n. prob. சகலாத்து+. Sorrel; கீரைவகை. (W.)

சகவாசி caka-vāci, n. <saha-vāsin. Associate; நண்பன். Pond.

சகளதத்துவம் cakaḷa-tattuvam, *n.* <*sakala*+. (Śaiva.) The function of God in which the principle of energy predominates over that of wisdom; கிரியைமிகுந்து ஞானங் குறைந்த சச்சுரதத்துவம். (சி. சி. 1, 65, ஞானப்.)

சகளபஞ்சகம் cakaḷa-pañcakam, *n.* <id. +. The five categories, viz., drink, fish, flesh, pose and coition, required in Sakaḷa worship of *makāviratar;* மகாவிரதருடைய சகளவுபாசனைக் குரிய மது மச்சிய மாங்கிச முத்திரை இணைவிழைச்சு என்பன. (தக்கயாகப். 51, உரை.)

சகாசீரகம் cakācīrakam, *n.* Caraway; சீமைச்சீரகம். (இந்துபா. 96.)

சகு caku, *n.* <Malay. *sagu.* Sago; சவ் வரிசி. (மூ. அ.)

சகுலகண்டம் cakula-kaṇṭam, *n.* <*śakula* +. A kind of fish; பொன்வண்ணமீன். *Pond.*

சங்கடை caṅkaṭai, *n.* prob. *saṅghaṭṭa.* The last of the three stages of a man's life; ஆயுட்காலத்தின் மூன்று பகுதிகளுள் கடைப்பகுதி. (W.)

சங்கதூதி caṅka-tūti, *n.* <*saṅga-dūtī.* Procuress; கூட்டிக்கொடுப்பவள். (யாழ். அக.)

சங்கதை caṅkatai, *n.* <*saṅgati.* News; சங்கதி. *Loc.*

சங்கபதம் caṅka-patam,. *n.* <*śaṅkha*+. A treatise on Hindu law; தருமநூல்களு ளொன்று. (W.)

சங்கமலிங்கம் caṅkama-liṅkam, *n.* <*jaṅgama*+. Person belonging to the Jaṅgama sect; சங்கமவகுப்பினன். (W.)

சங்கரப்பாடியர் caṅkarappāṭiyar, *n.* See சக்கரப்பாடியர். (S. I. I. v, 144.)

சங்கரர் caṅkarar, *n.* <*saṃhāra.* Warriors; போர்வீரர். (யாழ். அக.)

சங்கருடம் caṅkaruṭam, *n.* <*saṅkarṣa.* Opposition; எதிரிடை. (யாழ். அக.)

சங்கலனம் caṅkalaṉam, *n.* <*saṅkalana.* Collecting; தொகுக்கை. சீர்வேலிச் சங்கரபண்டித ரவர்களாற் சங்கலனஞ் செய்யப்பட்டு . . . பதிப்பிக் கப்பட்டது (தாதுமாலை, முகப்புப்பக்கம்).

சங்கலோஷ்டம் caṅkalōṣṭam, *n.* prob. *saṅga.* (W.) 1. Sexual connection; புணர்ச்சி. 2. Illicit intercourse; கள்ளப்புணர்ச்சி.

சங்கற்பசிராத்தம் caṅkaṟpa-cirāttam, *n.* <சங்கற்பம்+. The *śrādda* performed without sacrificial oblations; அக்கினிகாரியமின்றிச் செய்யுஞ் சிராத்தம். *Brāh.*

சங்காதம் caṅkātam, *n.* <*saṅghāta.* A thing that always goes along with another thing; concomitant; கூடவருவது. வங்காரமு . . . மடந்தையரும் சங்காதமோ (கந்தரலங். 59).

சங்காராதனம் caṅkārātaṉam, *n.* <*saṃhāra*+. (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசன வகை. (தத்துவப். 108, உரை.)

சங்கிதாமந்திரம் caṅkitā-mantiram, *n.* <*saṃhitā-mantra.* (Śaiva.) A group of mantras; மந்திரவகை. (தத்துவப். 70, உரை.)

சங்கிராமம் caṅkirāmam, *n.* <*saṅkrāma.* Hill path; மலைமேல் வழி. (யாழ். அக.)

சங்கிலிகரணம் caṅkili-karaṇam, *n.* <*saṅkalīkaraṇa.* Unnatural coition; இயற் கைக்கு மாறான புணர்ச்சி. (யாழ். அக.)

சங்கீதி caṅkīti, *n.* <*saṅgīti.* Conversation; சம்பாஷணை. (யாழ். அக.)

சங்குநகம் caṅku-nakam, *n.* *Nākuṇam,* an aromatic substance; நாகுணம் என்னும் வாச னைப் பண்டம். (நாகநர்த்த. 435, உரை.)

சங்குப்பட்டினி caṅku-p-paṭṭiṉi, *n.* <சங்கு+. A kind of fast; ஒருவகை நோன்பு. *Loc.*

சங்குலிகயுத்தம் caṅkulika-yuttam, *n.* <*saṅkulika*+. Hand-to-hand fight; நேர்ந்த யுத்தம். (வேதாரணி. பக். 124, குறிப்.)

சங்குவிரியன் caṅku-viriyaṉ, *n.* <சங்கு +. A variety of snake; பாம்புவகை. *Loc.*

சங்கைப்பாடு caṅkai-p-pāṭu, *n.* <சங்கை +படு-. Doubt, uncertainty; ஐயப்பாடு. எங்கள் குடியிருப்புச் சங்கைப்பாடென்னத்தகாது (தெய்வச். விறலிவிடு. 233).

சங்கையீனம் caṅkai-y-īṉam, *n.* <id +. Indecency, as in talk or conversation; அசப்பியம். அவன் சங்கையீனமாகப் பேசுகிறான். (W.)

சச்சிதானந்தவெளி caccitāṉantaveḷi, *n.* Rock-salt; கல்லுப்பு. (மூ. அ.)

சச்சை[1] caccai, *n.* 1. cf. செர்ச்சை. (அக. நி.) Liquid of thick consistency, as sandal paste; சேறிதழம்பு. 2. Jacket, coat; சட்டை.

சச்சை[2] caccai, *n.* cf. சர்ச்சரவு. Quarrel; சண்டை. சச்சைவருமுன்னே நடவென்றான் (தெய் வச். விறலிவிடு. 471).

சசவாதம் caca-vātam, *n.* <*śaśa*+. Epilepsy; முயல்வாதம். (மூ. அ.)

சஞ்சலம் cañcalam, *n.* <*cañcala*. (யாழ். அக.) 1. Wind; காற்று. 2. Lightning; மின்னல்.

சஞ்சலனம் cañcalaṉam, *n.* <*cañcalana*. Trepidation; அச்சத்தால் உண்டாம் நடுக்கம். (யாழ். அக.)

சஞ்சலைசீவகன் cañcalai-cīvakaṉ, *n.* perh. *cañcalā*+. Topaz; புஷ்பராகம். (யாழ். அக.)

சஞ்சனம் cañcaṉam, *n.* <*jhañjhana*. Tinkling of ornaments; அணிகளாலெழு மொலி. (யாழ். அக.)

சஞ்சாயகம் cañcāyakam, *n.* Bee; வண்டு. சஞ்சாயகமங்குச் சார்ந்தால் (கச்சி. வண்டுவிடு. 396).

சஞ்சாரம் cañcāram, *n.* <*sañcāra*. (யாழ். அக.) 1. Contagious disease; தொற்று வியாதி. 2. *Nāgaratna*, a fabulous gem; நாக ரத்தினம்.

சஞ்சாரிகன் cañcārikaṉ, *n.* <*sañcārika*. Ambassador, messenger; தூதன். (யாழ். அக.)

சஞ்சாவாதம் cañcāvātam, *n.* <*jhañjhā* +*vāta*. Wind and rain, stormy weather; காற்றும் மழையும். (யாழ். அக.)

சஞ்சி cañci, *n.* [T. *sañcī*.] Bag, pouch; பை. *Loc.*

சஞ்சீவராயர் cañcīva-rāyar, *n.* <*sañjīva* +. Hanumāṉ; அநுமான். (M. E. R. 95 of 1923.)

சஞ்சீவனம் cañcīvaṉam, *n.* <*sañjīvana*. A hell; நரகவகை. (மணி. 6, 181, அரும்.)

சஞ்சை cañcai, *n.* <*jhañjhā*. (யாழ். அக.) 1. Heavy rain; பெருமழை. 2. Loud noise; பேரொலி.

சஞ்சோளி cañcōḷi, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. இராக. 104.)

சட்டப்பெருமக்கள் caṭṭa-p-perumakkaḷ, *n.* <சட்டம்+. Governing body; board of management; நிர்வாக சபையார். (M. E. R. 498 of 1929-30.)

சட்டறம் caṭṭaṟam, *n.* prob. id.+அறம். Teaching the śāstras, considered as a merit; சாஸ்திரம் பயிற்றுவிக்குந் தர்மம். சாலைதோறும் பயில் சட்டறங்கள் பல்குவன (பெரியபு. கழறிற். 3).

சட்டிச்சோறு caṭṭi-c-cōṟu, *n.* <சட்டி+. Food offerings distributed as a perquisite to temple-servants; கோயில் வேலைக்காரருக்குக் கொடுக்கும் உரிமைப் பிரசாதம். (S. I. I. iv, 295.)

சட்டித்தலையன் caṭṭi-t-talaiyaṉ, *n.* <id. +. A kind of fish; மீன்வகை. திருக்கை சட்டித் தலையன் (பறாளை. பள்ளு. 16).

சட்டித்தோணி caṭṭi-t-tōṇi, *n.* <id.+. Flat-bottomed boat; தட்டையான அடிப்பக்கமுள்ள படகு. *Pond.*

சட்டுவச்சாதம் caṭṭuva-c-cātam, *n.* prob. *ṣaḍ-rasa*+. Food served by the bride to the bridegroom for the first time at the marriage; விவாகத்தில் மாப்பிள்ளைக்கு மணப் பெண் படைக்குஞ் சோறு. *Loc.*

சட்டைக்காரி caṭṭaikkāri, *n.* Fem. of சட்டைக்காரன். Anglo-Indian woman; சட்டைக் காரச்சாதிப் பெண். *Colloq.*

சட்பதாதிதி caṭpatātiti, *n.* <*ṣaṭpadātithi*. (மூ. அ.) 1. Champak tree; சண்பகம். 2. Mango tree; மாமரம்.

சட்ரசம் caṭracam, *n.* <*ṣaḍ-rasa*. The six distinctive tastes; அறுசுவை.

சட்ரசம்பரிமாறுகை caṭracam-pari-māṟukai, *n.* <சட்ரசம்+. Serving of food by the bride to the bridegroom for the first time at the marriage; பூதக்கலம். *Tinn.*

சடக்கன்வெட்டு caṭakkaṉ-veṭṭu, *n.* A coin; ஒருவகை நாணயம். (பணவிடு. 133.)

சடங்கடி caṭaṅkaṭi, *n.* Deceit; வஞ்சனை. சடங்கடிக்கு வாய்த்த சளக்கா (சரவண. பணவிடு. 36).

சடங்கம் caṭaṅkam, *n.* <*caṭaka*. House sparrow; ஊர்க்குருவி. இளங்களிறுயுஞ் சடங்கமாயும் (நீலகேசி, 206, உரை, மேற்கோள்).

சடம் caṭam, *n.* <*jaḍa*. (Jaina.) Spiritual ignorance; அஞ்ஞானம். சான்றுவேண்டுஞ் சடத் தையறிந்திலேன் (மேருமந். 257).

சடரி caṭari, *n.* perh. *caṭ*. Being broken or spoilt; சிதைவு. (யாழ். அக.)

சடலை caṭalai, *n.* perh. *jaḍa*. Useless act; வீண் செயல். இந்தச் சடலைகள் வேண்டுமோ தான் (பாடு. 71, சந்நியாசம்).

சடாவு caṭāvu, *n.* prob. Hind. *chaṭā*. Ascent, increase; ஏற்றம். (P. T. L.)

சடு caṭu, *n.* <*caṭu*. Belly; வயிறு. (யாழ். அக.)

சடை-த்தல் caṭai-, 11 *v. intr.* <சடை. To grow densely and luxuriantly; அடர்ந்து கிளைத்தல். (யாழ். அக.)

சடைக்கிரந்தி caṭai-k-kiranti, *n.* <id.+. A kind of eruption; கரப்பான்வகை. (தஞ். சர. iii, 92.)

சடைக்கோங்கு caṭai-k-kōṅku, *n.* <id.+. A species of common caung; மஞ்சட்கோங்கு. (சித். அக.)

சடைச்சாமை caṭai-c-cāmai, *n.* <id.+. A species of poor-man's millet; சாமைவகை. (விவசா. 4.)

சடைவுதீர்-த்தல் caṭaivu-tīr-, *v. intr.* <சடைவு+. To stretch or twist oneself to cast off laziness; சோம்பல் முறித்தல். (எங்களூர், 155.)

சண்டப்பிரசண்டர் caṇṭa-p-piracaṇṭar, *n.* <*caṇḍa*+*pracaṇḍa*. Deities guarding the inner shrine of Viṣṇu temples; திருமாலிகோயிலி லுள்ள துவாரபாலகர். (M. E. R. 634 of 1919.)

சண்டம் caṇṭam, *n.* <*caṇḍa*. Greatness; பெருமை. (அக. நி.)

சண்டாளப்பேறு caṇṭāḷa-p-pēṟu, *n.* <*caṇḍāla*+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. v, 139.)

சண்டியன் caṇṭiyaṉ, *n.* <சண்டி. Obstinate, indolent person; பிடிவாதமுள்ள சோம்பேறி. (J.)

சண்டேசுரப்பெருவிலை caṇṭēcura-p-peruvilai, *n.* <*caṇḍēśvara*+.. Sale of temple lands; கோயில் நிலத்தின் விற்பனை. (Insc.)

சண்டை caṇṭai, *n.* cf. செண்டை. [M. *caṇḍa.*] A musical instrument; வாத்தியவகை. (S. I. I. v, 308.)

சண்டைப்புழு caṇṭai-p-puḻu, *n.* perh. சண்டை+. A kind of worm; புழுவகை. (பராச. ii, 216.)

சண்ணாரம் caṇṇāram, *n.* prob. *catra-kara.* Umbrella-making; குடைசெய்யுந் தொழில். (நீலகேசி, 280.)

சண்முகப்பிரியை caṇmuka-p-piriyai, *n.* <*ṣaṇmukha-priyā.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. இராக. 104.)

சணகம் caṇakam, *n.* <*śaṇaka.* Hemp; சணல். (தத்துவப். 156, உரை.)

சணப்புப்புளிச்சை caṇappu-p-puḷiccai, *n.* <சணப்பு+. Indian brown hemp; புளிச்சைவகை.

சத்ததாரணை catta-tāraṇai, *n.* <சத்தம்+. One of *nava-tāraṇai;* நவதாரணையு ளொன்று. (திவா.)

சத்தயோனி catta-yōṉi, *n.* <*śabda-yōni.* Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23.)

சத்தவேகமணி catta-vēka-maṇi, *n.* <சத்தம்+. A kind of medicine; மருந்துவகை. (தஞ். சர. iii, 58.)

சத்திதீபம் catti-tīpam, *n.* <*śakti*+. A kind of temple lamp; கோயில் தீபவகை. (பரத. 4, ஒழிபி. 2, உரை.)

சத்தியலேக்கியம் cattiya-lēkkiyam, *n.* <*satya*+*lēkhya.* Deed of agreement between villages and province; சிற்றூர்களும் பெரிய நாடும் தம்முள் ஒற்றுமைதுறித் தெழுதிக்கொள்ளும் பத்திரம். (சுக்கிரநீதி, 94.)

சத்தியுப்பு catti-y-uppu, *n.* cf. சத்திச்சாரம். A kind of acrid salt; பூரவுப்பு. (மூ. அ.)

சத்திரசிகிற்சை cattira-cikiṟcai, *n.* <சத்திரம்+. See சத்திரவைத்தியம். *Mod.*

சத்திரவைத்தியம் cattira-vaittiyam, *n.* <id.+. Surgery; ஆயுதத்தை உபயோகித்துச் செய்யும் வைத்தியம். *Mod.*

சத்துப்பு cattuppu, *n.* prob. சத்து+. Common salt; கரியுப்பு. (மூ. அ.)

சத்துமத்து cattumattu, *n.* prob. *sattva.* Seed or originating principle; மூலகாரணம். (W.)

சத்ரேசன் catrēcaṉ, *n.* <*śatru*+*īśa.* (Astrol.) Lord of the sixth house from the ascendent; சத்துருத்தானாதிபதி. (சாதகசிந். 1098.)

சதக்கிரதம் catakkiratam, *n.* <*śatahradā.* Lightning; மின்னல். (யாழ். அக.)

சதச்சதம் cataccatam, *n.* <*śata-chanda.* See சதபத்திரம். (யாழ். அக.)

சதசஞ்சீவி cata-cañcīvi, *n.* <*śata*+. Long-lived person; நீண்ட ஆயுளையுடையோன். *Pond.*

சதசதெனல் catacateṉal, *n.* Expr. of rotting; அழுகுதற் குறிப்பு. *சதசதென் றழுகுதூர்க் கந்த சாக்கடையான சமுசாரமதி லுழல்வனோ* (மஸ் தான். 130).

சதபத்திரம் cata-pattiram, *n.* <*śata-patra.* Woodpecker; தச்சன்குருவி. (யாழ். அக.)

சதமானம் cata-māṉam, *n.* <*śata*+. Percentage; நூற்றுக்குரிய வீதம். *Mod.*

சதாசிவநாள் catāciva-nāḷ, *n.* <*sadāśiva*+. The *nakṣtras, urōkaṇi, astam, tiru-vōṇam, pūcam, aṉuṣam, uttiraṭṭāti, uttiram, uttirāṭam, irēvati;* உரோகணி அஸ்தம் திருவோண

ணம் பூசம் அனுஷம் உத்திராட்டாதி உத்திரம் உத்தி ராடம் இரேவதி ஆகிய நட்சத்திரங்கள். (சோதிட கிரக. 38.)

சதாசிவம் catācivam, *n.* Soap; சவுக்காரம். (தஞ். சர. iii, 51.)

சதாப்புக்கீரை catāppu-k-kīrai, *n.* perh. *śatapuṣpī*+. Dill; சதகுப்பை. *Pond.*

சதாபரி catāpari, *n.* Gold; தங்கம். (சூ. அ.)

சதாபுசம் catāpucam, *n.* A kind of beetle; வண்டுவகை. (W.)

சதானிகன் catāṉikaṉ, *n.* <*śatānīka.* Captain of a unit of 100 infantry men; 100 காலாட்படைக்குத் தலைவன். (சுக்கிரநீதி, 73.)

சதிபதி cati-pati, *n.* <*satī*+. 1. Śiva, as lord of Pārvatī; சிவபெருமான். (W.) 2. Husband and wife; தம்பதி. *Loc.*

சதிர் catir, *n.* <சதுர். Slight effort which produces great results; பெரும்பயன் அளிக்குஞ் சிறு முயற்சி. (ஈடு, 9, 1, 4.)

சது catu, *int.* <சத்து. An exclamation meaning silence; சத்தமிடாதிருக்கவேண்டும் என்று குறிக்குஞ் சொல். *Loc.*

சதுகம் catukam, *n.* <*jatuka.* Asafoetida; பெருங்காயம். (யாழ். அக.)

சதுட்கம் catuṭkam, *n.* <*catuṣka.* Four; நான்கு. (யாழ். அக.)

சதுத்தரவு catuttaravu, *n.* <சத்து+. Favourable order; அநுகூலமான கட்டளை. (P. T. L. 174.)

சதுப்பன்னி catu-p-paṉṉi, *n.* <*catus*+*parṇa.* *Ārai*, an aquatic plant; ஆரை. (நாம தீப.)

சதுர்த்தந்தம் catur-t-tantam, *n.* <*catur-danta.* Indra's elephant; ஐராவதம். (யாழ். அக.)

சதுர்த்தா caturttā, *adv.* <*catur-dhā.* In four ways; நான்கு வகையாய். ஒழிப்பன் மலஞ் சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால் (சி. சி. 8, 2).

சதுர்த்தி caturtti, *n.* prob. *caturthī.* cf. சமத்தி. Line of stanza, usually the fourth or last line, set for a person to complete, as a test of his poetic skill; சமசையாகக்கொடுக்கும் நான்கா மடி. (யாழ். அக.)

சதுர்ப்பலன் catur-p-palaṉ, *n.* <சதுர்+. Privilege, good fortune; நற்பயன். (W.)

சதுரக்கம்பி catura-k-kampi, *n.* <சதுரம்+. Square iron-bar; நான்கு புறமும் ஒத்த அகல முள்ள இரும்புக்கம்பி. *Loc.*

சதுரங்கதாரணை caturaṅka-tāraṇai, *n.* <சதுரங்கம்+. (W.) 1. The art of maintaining a fourfold army by a king, one of *nava-tāraṇai;* நவதாரணையில் ஒன்றானதும் சதுரங்க சேனையை ஆக்கிக்கொள்வதுமான கலை. 2. (Phil.) The art of making the soul reach the seat of Brahman in the body by subduing the fourfold faculties of reason, reflection, will and egoism, one of *nava-tāraṇai;* மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்ற அந்தக்கரணங்களையடக்கி ஆத்மா பரம்பொருளையடையும்படி செய்யும் வித்தையும் நவதாரணையில் ஒன்றானதுமான கலை.

சதுரங்கப்பலகை caturaṅka-p-palakai, *n.* <id.+. See சதுரங்கமனை. *Pond.*

சதுரங்கம் caturaṅkam, *n.* <*caturaṅga.* Quadrilateral; quadrangle; நாற்கோணம். (யாழ். அக.)

சதுரங்கமனை caturaṅka-maṉai, *n.* <சதுரங்கம்+. Chess-board; சதுரங்கக் கட்டம் எழுதிய பலகை. *Pond.*

சதுரச்சக்கரம் catura-c-cakkaram, *n.* perh. சதுரம்+. (Poet.) A variety of metrical composition, fitted into fanciful figures; சித்திரக் கவிவகை. (யாப். வி. 497.)

சதுரசாலை catura-cālai, *n.* <*catura-śālā.* Quadrangular house; நாற்சார் வீடு. (யாழ். அக.)

சதுரநிவர்த்தனம் catura-nivarttaṉam, *n.* <சதுரம்+. Square measure; சதுர அளவு. (சுக்கிரநீதி, 27.)

சதுரம் caturam, *n.* <*satvara.* Quickness; விரைவு. (யாழ். அக.)

சதுரவலை catura-valai, *n.* prob. சதுரம்+. A kind of net; வலைவகை. *Pond.*

சதுரன் caturaṉ, *n.* prob. *catura.* Avaricious man; பேராசைக்காரன். (யாழ். அக.)

சதுரிகை caturikai, *n.* prob. *caturikā.* Lent; தபசுநாள். *Chr.*

சதுஷ்கஷாயம் catuṣ-kaṣāyam, *n.* <*catur*+. (Jaina.) The four evil thoughts, viz., *kurōtam, māṉam, māyai, lōpam;* குரோதம் மானம் மாயை லோப மென்ற தீய எண்ணங்கள். (மேருமந். 397, உரை.)

சதுஷ்கிகை catuṣkikai, *n.* (Arch.) A part of a building; கட்டிட உறுப்புக்களுளொன்று. (S. I. I. ii, 87.)

சதுஸ்ஸன்னை catus-saṉṉai, *n.* <*catus*+. (Jaina.) The four *caṉṉai*, viz., *āhāra-saṉṉai, strī-saṉṉai, paya-saṉṉai, parikkiraha-saṉṉai;*

ஆஹாரஸன்னை ஸ்திரீஸன்னை பயஸன்னை பரிக்கிரஹ ஸன்னை யென்ற நான்கு. (மேருமந். 144, உரை.)

சதேசன் catēcaṉ, n. < *śatēśa*. Chief of a hundred villages; நூறுகிராமங்களுக்குத் தலைவன். (யாழ். அக.)

சதைகரண்டிப்பூடு cataikaraṇṭi-p-pūṭu, n. *Kōṭaka-cālai*, a small plant; கோடகசாலை. (மூ. அ.)

சதைநிறம் catai-niṟam, n. < சதை +. Carnation; ஒருவகைச் செந்நிறம். *Pond.*

சதைப்பு cataippu, n. < சதை-. Bruise; மீந்தோல் சதைந்ததாலுண்டாங் காயம். தன்னரிய திருமேனி சதைப்புண்டு தவிப்பெய்தி (இரக்ஷணிய. 100).

சதையன்பாக்குவெட்டி cataiyaṉ-pākku-veṭṭi, n. < id. +. Crushing nut-cracker, dist. fr. *veṭṭu-p-pākkuveṭṭi;* பாக்கைச் சீவாது நொறுக்கும் பாக்குவெட்டி. *Nāñ.*

சதோதயம் catōtayam, *adv.* perh. சதம் +. Always; எப்பொழுதும். வேண்டுவ தந்து சதோதயம் ஆதரிப்பர் (இரக்ஷணிய. 13).

சந்ததிப்பிரவேசம் cantati-p-piravēcam, *adv.* < சந்ததி +. From generation to generation; தலைமுறைதத்துவமாய். ஆசந்திராற்கம் சந்ததிப்பிரவேசமே இறையிலியாக (S. I. I. v, 331).

சந்தமிக்காசு cantamikkācu, n. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 115.)

சந்தனநலங்கு cantaṉa-nalaṅku, n. < சந்தனம் +. A ceremony before marriage in which *nalaṅku* is performed in the respective houses of the bride and bridegroom; கலியாணத்துக்கு முன்னால் பெண்ணுக்கும் மாப்பிள்ளைக்கும் அவரவர் களுடைய வீடுகளில் அரைத்த சந்தனம் முதலியவற்றால் பூசி நலங்குவைக்கின்ற சடங்கு. *Madr.*

சந்தனப்புல்லை cantaṉa-p-pullai, n. < id. +. Light yellow colour, as of cattle; மங்கலான மஞ்சள் நிறம். (பெரியமாட். 13.)

சந்தனாகரு cantaṉākaru, n. < id. + *agaru*. A kind of sandalwood; சந்தனமரவகை. சந்தனாகருவின் தூபம் (பாரத. இந்திர. 41).

சந்தாக்கு cantākku, n. < Arab. *sandūh*. Coffin; சவப்பெட்டி. *Muham.*

சந்தாயநிலம் cantāya-nilam, n. prob. சமுதாயம் +. Land held in common; பொது நிலம். (P. T. L.)

சந்தாயயானம் cantāya-yāṉam, n. < *sandhāya* +. The march of a king against his enemy in front, making an ally of the enemy who attacks him from behind; ஓர் அரசன் பின்தொடரும் பகைவனைச் சந்தியினால் நண்பனாகச் செய்துகொண்டு முன்னிற்கும் பகைவனை எதிர்த்துச் செல்லுஞ் செலவு. (சுக்கிரநீதி, 336.)

சந்தானச்சாபம் cantāṉa-c-cāpam, n. < சந்தானம் +. Child kept away in hiding or safe custody in order that the line may not become extinct by a catastrophe; குடும்ப முழுவதும் நசிக்கவொட்டாமல் பிறரால் பாதுகாக்கப்படுஞ் சிறு குழந்தை. (திவ். அமலனாதி. 5, வ்யா. பக். 64-65.)

சந்தானரேகை cantāṉa-rēkai, n. < id. +. (Palmistry.) A line in palm of hand; கை ரேகை வகை. (திருவாரூ. குற. Ms.)

சந்தி canti, n. < *sandhi*. 1. Favourable opportunity; தக்க சமயம். சந்திகண்டுதான் சந்தடி விலக்க (பஞ்ச. திருமுக. 19). 2. Worship at stated hours in a temple; கோயிற் காலபூசை. வீரபாண்டியன் சந்தி (S. I. I. viii, 107).

சந்திக்குனிப்பம் canti-k-kuṉippam, n. < சந்தி + குனி-. A kind of dance by dancing girls in temples; கோயிலில் தேவரடியார் நடிக்கும் நடனம். (M. E. R. 1912, p. 127.)

சந்திதம் cantitam, n. < சந்தி-. That which is strung or combined; கோக்கப்பட்டது. (R.)

சந்திபந்தம் canti-pantam, n. < சந்தி +. Joint; பொருத்து. (ப. நி. Ms.)

சந்தியிசை canti-y-icai, n. < id. +. (Pros.) A defect in versification; செய்யுட்குற்றங் களு ளொன்று. (யாப். வி.)

சந்திரகபாலம் cantira-kapālam, n. < சந்திரன் +. Pain in the head, recurring in the evenings; படுஞாயிறுநோய். (பதார்த். i, 24.)

சந்திரகாந்தச்சேலை cantira-kānta-c-cēlai, n. < id. + காந்தம் +. A kind of saree; சேலைவகை. (பஞ்ச. திருமுக. 1161.)

சந்திரகாந்தம் cantira-kāntam, n. < id. +. White Indian water-lily; வெள்ளாம்பல். (மூ. அ.)

சந்திரகாந்தாரி cantira-kāntāri, n. < id. +. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. இராக. 103.)

சந்திரசேகரம் cantira-cēkaram, n. < *candra-śēkhara*. A temple with 586 towers and 64 storeys; 586 சிகரங்களையும் 64 மேனிலைக் கட்டுக்களையுமுடைய கோயில். (சுக்கிரநீதி, 230.)

சந்திரநாகம் cantiranākam, *n.* A drug; ஒரு மருந்துச்சரக்கு. (மூ. அ.)

சந்திரபதம் cantira-patam, *n.* <*candra-pada.* Lunar region; சந்திரமண்டலம். (திவ். திருநெடுந். 5, வ்யா.)

சந்திரபுட்கரணி cantira-putkarani, *n.* <*candra*+. A small tank inside the Śrīraṅgam temple; ஸ்ரீரங்கத்துக்கோயிலிலுள்ள பொய்கை. தாழ்பிறப் பேழறுக்கு நன்னீருறை சந்திரபுட்கரணியு மேவும் (குருகூர்ப். 5).

சந்திரரேகை cantira-rēkai, *n.* <id.+. (Palmistry) A line in palm of hand; கை ரேகை வகை. மருவுசீத சந்திரரேகையினால் (திரு வாரூ. குற. Ms.)

சந்திரவாளி cantira-vāḷi, *n.* <id.+. A kind of saree; சேலைவகை. *Loc.*

சந்திரிகாபைரவி cantirikā-pairavi, *n.* <*candrikā*+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. இராக. 102.)

சந்திலகம் cantilakam, *n.* Rock-salt; இந்துப்பு. (மூ. அ.)

சந்திவிக்கிரகப்பேறு canti-vikkiraka-p-pēṟu, *n.* <சந்தி + விக்கிரகம் +. A tax; வரிவகை. (S. I. I. ii, 115.)

சந்தீபம் cantīpam, *n.* <*sandīpa.* (Mus.) A division of the fifth note of the gamut; இளியின் பேதம். (பரத. இராக. 44.)

சந்துவிப்புருதி cantu-vippuruti, *n.* <சந்து+. Cancer at the hip-joint; இடுப்பிலுண்டாங் கட்டிவகை. (W.)

சந்தோஷி-த்தல் cantōṣi-, 11 *v. tr.* <*santōṣa.* To praise, extol; to esteem; மெச்சுதல். சகாதேவனைச் சந்தோஷித்து மகாப்பிரியஞ் செய்து (பாரதவெண். 135, உரை).

சநுக்கிரகம் canukkirakam, *n.* prob. *saṃskṛta.* Sanskrit; வடமொழி. (போகத். 141.)

சப்தசோதனைக்குழல் capta-cōtanai-k-kuḻal, *n.* <*śabda*+. Stethoscope; உடல்நிலை யறியுங் கருவி. *Mod.*

சப்தபாலம் captapālam, *n.* <*sapta-phāla.* A kind of brush used in grooming horse, ox or camel; குதிரை எருது ஒட்டகம் இவற்றின் அழுக்கைப் போக்க உபயோகிக்குங் கருவி. (சுக்கிரநீதி, 325.)

சப்தரு captaṟā, *n.* Bowsprit; கப்பலின் முன்னணியத்திலிருந்து வெளியே புறப்படும் உத்திரம். (M. Navi. 81.)

சப்தருசேர்பறுவான் captaṟā-cērpaṟuvāṉ, *n.* <சப்தரு+. Sprit-sail gaff; சப்தறுவுக்கு அருகிலுள்ள சிறிய உத்திரம். (M. Navi. 82.)

சப்தருபோயிபந்து captaṟā-pōyipantu, *n.* <id.+. Bowsprit gammoning; சப்தறுவின் அடிப்பக்கத்தைக்கட்டுவதற்கு உதவுங் கயிறு அல்லது சங்கிலி. (M. Navi. 85.)

சப்தருலவுரான் captaṟā-lavurāṉ, *n.* <id.+. Bowsprit shrouds; சப்தறு மரத்தின் பக்க ஆதாரம். (M. Navi. 85.)

சப்தஜாலம் capta-jālam, *n.* <*śabda*+. Series of sounds; ஒலித்திரள். சங்கீதம் அர்த்த மில்லாத சப்தஜாலந்தானே (கோபாலகிருஷ்ணபாரதி, 62).

சப்பளாத்தி cappaḷātti, *n.* (W.) 1. Corpulent person; பருத்த தேகமுடையவ-ன்-ள். 2. Unintelligent, dull person; சாமர்த்தியமில்லாத வ-ன்-ள்.

சப்பு cappu, *n.* <Arab. *sabab.* Cause; காரணம். (P. T. L.)

சப்ஜாகொட்டடி capjā-koṭṭaṭi, *n.* <Persn. *sabzā*+. A saree of dark green colour; சேலைவகை. *Loc.*

சபர் capar, *n.* <Arab. *safar.* The second month in the Arabic year; அரபி வருஷத்தில் இரண்டாம் மாதம்.

சபலி capali, *n.* <*sabalı.* Evening twilight; மாலை வெளிச்சம். (யாழ். அக.)

சபுத்தி caputti, *n.* <Arab. *zabt.* (Legal.) Attachment; ஜப்தி. சபுத்தி வாரண்டு பியோனொடு (பஞ்ச. திருமுக. 1583).

சபையொழுக்கம் capai-y-oḻukkam, *n.* <சபை+. Etiquette; மரியாதை முறை. *Loc.*

சபைவண்மை capai-vaṇmai, *n.* <id.+. See சபைவளமை. (R.)

சபைவளமை capai-vaḷamai, *n.* <id.+. The authority of a public assembly; சபைக்குரிய அதிகாரம். (R.)

சம்சாரஜீவன் camcāra-jīvaṉ, *n.* <*saṃsāra*+. (Jaina.) Ātman that passes through *naraka-kati tiryak-kati maṉuṣya-kati* and *tēva-kati* by the bondage of karma; கருமபந்தத்தினால் நரகதிரியக் மனுஷ்ய தேவகதிகளில் உழலும் உயிர். (மேருமந். 71, உரை.)

சம்பங்கிக்காசு campaṅki-k-kācu, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 114.)

சம்பத்து campattu, *n.* <*sampat*. Gold; பொன். மேனுளிற் சம்பத்துதிக்குந் தரணிதராசென்ன (பத்ம. தென்றல்விடு. 3).

சம்பந்தச்சொல் campanta-c-col, *n.* <சம்பந்தம்+. (Gram.) Correlative word; இணையான சொல். *Pond.*

சம்பந்தத்திரயம் campanta-t-tirayam, *n.* <id.+. The three kinds of relation, *camāṉātikaraṇya-campantam, vicēṭaṉa-vicēṭiya-pāva-campantam, laṭciya-laṭcaṉa-pāva-campantam;* சமானாதிகரண்யசம்பந்தம் விசேடண விசேடியபாவசம்பந்தம் லட்சியலட்சணபாவசம்பந்தம் என்னும் மூவகைப்பட்ட சம்பந்தம். (வேதாந்த சாரம், பக். 79.)

சம்பல் campal, *n.* <சம்பு-. 1. Cheapness மலிவு. *Tp.* 2. Fall in price; விலை யிறக்கம். *Loc.*

சம்பளம் campaḷam, *n.* <*śambala*. School fees; பள்ளிக்கூடச் சம்பளம். *Mod.*

சம்பாகம் campākam, *n.* <*śampāka*. A kind of tree; மரவகை. (சுக்கிரநீதி, 228.)

சம்பிரதாபனம் campiratāpaṉam, *n.* <*sampratāpana*. A hell; நரகவகை. (மணி. 6, 181, அரும்.)

சம்பிரமி-த்தல் campirami-, *11 v. intr.* <*sambhrama*. To be glad; மகிழ்தல். (தக்கயாகப். 109, உரை.)

சம்பிரேட்சியம் campirēṭciyam, *n.* <*samprēkṣya*. Deliberation, consideration; ஆராய்ந்தறிகை. (W.)

சம்பு-தல் campu-, *5 v. intr.* To lose zeal or enthusiasm; கூம்புதல். மனஞ் சம்பித்திரியாமல் (தஞ். சர. ii, 119).

சம்புவிரதி campu-virati, *n.* <*jambu*+. Religious debater who has taken the vow of challenging heretics to a disputation, by planting a branch of *nāval* tree; நாவல் நட்டுப் பிறமதத்தினரை வாதுக்கழைத்துத் தருக்கித்து வெல்வதாக விரதங்கொண்டவ-ன்-ள். வென்றுள் மற்றிவள் சம்புவிரதியாய்த் திரிந்தெங்கும் (நீலகேசி, 286).

சம்பூயயானம் campūya-yāṉam, *n.* <*sambhūya*+. The march of a king with his able feudatories to meet his enemy; திறன் வாய்ந்த சாமந்த அரசர் பலரோடு ஓர் அரசன் தன் பகைவன்மேற் செல்லுகை. (சுக்கிரநீதி, 337).

சம்மதிப்பு cammatippu, *n.* <சம்மதி-. Willingness, consent; சம்மதம். (W.)

சம்மந்தம் cammantam, *n.* Corr. of சம்பந்தம். (W.)

சம்மாணம் cammāṇam, *n.* <சம்மணம். Squatting; சம்மணம். சம்மாணங் கொட்டிமொப் போலே (தத்துவப்பிர. 108, உரை. பக். 101).

சம்மிராட்டு cammirāṭṭu, *n.* <*samrāṭ*. King whose annual revenue is above 1 crore and below 10 crores of silver coins; ஆண்டொன்றுக்கு வெண்பொற்காசுகள் ஒரு கோடிக்கு மேல் பத்துக்கோடிவரை வருவாயாகவுடைய அரசன். (சுக்கிரநீதி, 26.)

சம்ரம்பம் camrampam, *n.* <*samrambha*. Diligence; முயற்சி. (அஷ்டப்பிர. 80.)

சம்வாதிஸ்வரம் camvāti-svaram, *n.* <*samvādi*+. (Mus.) A note which is in consonance with the *vātisvaram;* வாதிஸ்வரத்துடன் ஒத்தொலிக்கும் ஸ்வரம். (Mus. of India, p. 26.)

சம்வித்தத்தம் camvit-tattam, *n.* <*samvit* +. Gift for Gods, sacrifices, Brahmans and cows; கடவுளர்க்கும் வேள்விக்கும் அந்தணர்க்கும் பசுவோம்பற்கும் கொடுக்குங் கொடை. (சுக்கிரநீதி, 144.)

சம்விற்பத்திரம் camviṟ-pattiram, *n.* <id. +. Treaty of friendship and co-operation between kings; அரசர்கள் தம்முட் பகைமையின்றி ஒத்துவாழ்தற்கு எழுதிக்கொள்ளும் பத்திரம். (சுக்கிரநீதி, 94.)

சமகரி-த்தல் camakari-, *11 v. tr.* prob. *sama-kr*. To survey; அளந்து கட்டுதல். ராஜராஜதேவர் பொதுவர் சமகரிக்கிற காலத்து (S. I. I. vi, 181).

சமஞ்சஸம் camañcasam, *n.* <*samañjasa*. Conformity, resemblance; ஒப்பு. பொன் சமஞ்சஸங் காண்பதற்கு (S. I. I. vi, 149).

சமஞ்சிதன் camañcitaṉ, *n.* <*samañcita*. Temple servant; கோயில் வேலைக்காரன். (S. I. I. v, 339.)

சமண்மை camaṇmai, *n.* prob. சமழ்-. Defect; குறை. (யாழ். அக.)

சமத்காரம் camatkāram, *n.* <*camatkāra*. Charm; வனப்பு. (திவ். பெரியாழ். 3, 7, 8, ஜீ.)

சமத்து camattu, *n.* A small brush made of cocoanut husk; தேங்காய் மட்டையினுற் செய்யப்பட்ட புருசு. *Loc.*

சமதி camati, *n.* <*samatā*. Conformity; ஒப்பு. *Madr.*

சமதூரஅட்சரேகை cama-tūra-aṭca-rēkai, *n.* <*sama*+*dūra*+. Parallel of latitude; பூமியின் சமரேகைக்கு வடக்கும் தெற்கும் உள்ள சம தூர அளவுகளைக் காட்டும் இரேகைகள். (M. Navi. 57.)

சமநிலை cama-nilai, *n.* <id.+. (Nāṭya.) A pose, one of *aivakai-p-pātam*, q.v.; ஐவகைப் பாதங்களு ளொன்று. (சிலப். பக். 81.)

சமநிலைச்சக்கரவாளம் camanilai-c-cakkaravāḷam, *n.* <சமநிலை+. Rational horizon; கணிதத்தால் நிருணயித்துக்கொண்ட தொடுவானம். *Pond.*

சமநிறை cama-niṟai, *n.* <சமம்+. Equilibrium; சமன் தூக்கிய நிலை. *Pond.*

சமயநடை camaya-naṭai, *n.* <சமயம்+. Religious practice; சமயாசாரம். *சமயநடை சாரா மல்* (*தாயு. மௌன.* 4).

சமரதம் cama-ratam, *n.* <*sama-ratha.* A class of chariots, one of four *iratam;* நால்வகை இரதங்களுள் ஒன்று. (*பதம. தென்றல்விடு.* 67, *உரை.*)

சமரரேகை camara-rēkai, *n.* <*samara*+. (Palmistry) A line in palm of hand; கை இரேகைவகை. (*திருவாரூ. குற.* Ms.)

சமனை camaṉai, *n.* prob. *samana.* (Śaiva.) A yoga, one of *cōṭaca-kalā-pirācāla-yōkam,* q.v.; சோடசகலாபிராசாதயோகத்தினுள் ஒன்று. *வெளிசமனையொளி நூறுயிரம்* (*தத்துவப்.* 141).

சமாகோராத்திரம் camākōrāttiram, *n.* <*sama*+*ahōrātra.* Equinox; சமராத்திரம். *Pond.*

சமாச்சிரயம் camācciraYam, *n.* <*sam-ā-śraya.* Dependence of a weak person upon his protector; ஆற்றலில்லாத ஒருவன் தன்னைக் காப் பாற்றுபவனைச் சார்ந்தொழுகுகை. (*சுக்கிரநீதி,* 336.)

சமாதானநீதிவான் camātāṉa-nītivāṉ, *n.* <சமாதானம்+. Justice of the peace; ஒருவகை நீதியதிகாரி. (J.)

சமாதானம் camātāṉam, *n.* <*sam-ā-dāna.* Concentration of mind; மனமொருமைப்பாடு. (*நாநார்த்த.* 909.)

சமாதானி camātāṉi, *n.* <சமாதானம். Even-tempered person; அமைதியுடையவ-ன்-ள். (*யாழ். அக.*)

சமாதிக்கல் camātikkal, *n.* Small intestines; மணிக்குடல். (*மூ. அ.*)

சமாலம்பம் camālampam, *n.* <*samālambha.* Smearing; coating; பூசுகை. (*சங். அக.*)

சமாலி camāli, *n.* Bouquet; பூச்செண்டு. (*யாழ். அக.*)

சமியன் camiyaṉ, *n.* prob. *samyama.* (Jaina.) Arhat; அருகன். (W.)

சமீரம் camīram, *n.* <*samīra.* cf. சமரம். Battle, fight; போர். (W.)

சமுக்காளக்கோட்டுப்புலி camukkāḷa-k-kōṭṭu-p-puli, *n.* <சமுக்காளம்+கோடு+. A kind of tiger; புலிவகை. (*யாழ். அக.*)

சமுகங்கொடு-த்தல் camukaṅ-koṭu-, *v. intr.* <சமுகம்+. To attend, used respectfully; பிரசன்னமாயிருத்தல். *அத்தருணம் தாங்களும் சமு கங்கொடுத்துச் சிறப்பித்துச் சொல்லுமாறு வேண்டு கின்றேம்.*

சமுத்திரச்செடி camuttira-c-ceṭi, *n.* prob. சமுத்திரம்+. Elephant creeper; சமுத்திரப்பாலை. *Pond.*

சமுத்திரப்புளியன் camuttira-p-puḷiyaṉ, *n.* prob. id.+புளி. Scimitar pod; இரிக்கி. *Loc.*

சமுன்னதி camuṉṉati, *n.* <*sam-unnati.* Self-conceit, arrogance; அகந்தை. (W.)

சமூகனி camūkaṉi, *n.* <*sam-ūhanī.* Broom; துடைப்பம். (*யாழ். அக.*)

சமைப்பு camaippu, *n.* <சமை-. Gift to a charity; தருமக்கொடை. (S. I. I. vii, 55.)

சமையணன் camaiyaṇaṉ, *n.* A village deity; ஒரு கிராமதேவதை. *தள்ளற ஆர்காக்குஞ் சமை யணனே* (*பஞ்ச. திருமுக.* 656).

சமையமண்டபம் camaya-maṇṭapam, *n.* <*samaya*+. Audience chamber of a king; அரசன் காட்சியளிக்கு மண்டபம். *சமையமண்டப நிறைந்திருந்த திரிசங்குமைந்தனை* (*அரிச். பு. வேட் டஞ்செய்.* 16).

சயமங்கலம் caya-maṅkalam, *n.* <*jaya*+. A horse of variegated colour with eyes like cats' eye; வைடூரியம்போன்ற கண்ணும் பல நிறத் தினையுமுடைய குதிரை. (*சுக்கிரநீதி,* 317.)

சயலட்சுமி caya-laṭcumi, *n.* <id.+. The Goddess of Victory; சயமகள்.

சயனாதனம் cayaṉātaṉam, *n.* <*śayana*+. (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசன வகை. (*தத்துவப்.* 109, *உரை.*)

சயிலுப்பு cayiluppu, *n.* perh. *śaila*+. Glass-gall; வளையலுப்பு. (*மூ. அ.*)

சர்க்கராஹஸ்மரி carkkarā-hasmari, *n.* <*śarkarā*+. Gravel; அஸ்மரிரோகம். (*இங். வை.*)

சர்க்கரைக்கேளி carkkarai-k-kēḷi, *n.* <சர்க்கரை+. A kind of plantain; வாழைவகை. *Loc.*

சர்க்கரைப்பருப்பு carkkarai-p-paruppu, *n.* <id.+. A confectionary; பணிகார வகை. *Pond.*

சர்க்கரைபேரி carkkarai-pēri, *n.* <id.+. A kind of pear; பேரிவகை. *Loc.*

சர்க்கரைவட்டு carkkarai-vaṭṭu, *n.* <id.+. Ball of sugar; வெல்லக்கட்டி. (S. I. I. vii, 311.)

சர்க்காருழியம் carkkār-ūḻiyam, *n.* <*சர்க்கார்*+. Work done for Government without remuneration; ஊதியமின்றி அரசாங்கத்துக்குச்செய்யும் வேலை. (R. T.)

சர்ப்பாருடம் carppārūṭam, *n.* <*sarpa*+. (Astrol.) A mode of prediction; ஆருடவகை. (*தஞ். சர.* iii, 34.)

சர்ப்பிராகி carppirāki, *n.* <Persn. *sarbarāhi.* Providing supplies; சர்ப்பிராசி.

சர்ப்பிராயி carppirāyi, *n.* See சர்ப்பிராகி.

சர்மாசனம் carmācaṉam, *n.* <*சர்மம்*+. (Šaiva.) A yogic posture; யோகாசனவகை. *Loc.*

சர்வஉத்திரவு carva-uttiravu, *n.* <*sarva* +. Carte blanche, signed paper given to a person to write his own terms on it; இஷ்டப்படி உத்தரவு முதலியன எழுதிக்கொள்ளும்படியாக ஒருவனுக்குக் கையெழுத்திட்டுக்கொடுத்த காகிதம். *Pond.*

சர்வகலாசாலை carva-kalā-cālai, *n.* <id.+ *kalā*+. University; பல்கலைக் கழகம். *Mod.*

சர்வகலையகராதி carva-kalai-y-akarāti, *n.* <id.+*கலை*+. Encyclopaedia; எல்லாக் கலைகளையும் விவரிக்கும் அகராதி. *Pond.*

சர்வசத்திமத்துவம் carva-cattimat-tuvam, *n.* <id.+*šakti-mat*+. Omnipotence; சர்வவல்லமையுடைமை. (விவேகசிந். பக். 4.)

சர்வரசம் carva-racam, *n.* <id.+. Common salt; கறியுப்பு. (R.)

சர்வவித்தியாகரநூல் carva-vittiyākara-nūl, *n.* <id.+*vidyākara*+. See சர்வகலையகராதி. *Pond.*

சர்வன் carvaṉ, *n.* <*šarva.* One of *ēkātaca-ruttirar,* q.v.; ஏகாதசருத்திரரு ளொருவர். (*தக்கயாகப்.* 443, *உரை.*)

சர்வாங்கசவரம் carvāṅka-cavaram, *n.* <*sarva*+*aṅga*+. Shaving the whole body; உடல்முழுதும் மயிர்கழிக்கை. *Loc.*

சர்வாங்கவாயு carvāṅka-vāyu, *n.* <id.+ id.+. A disease; நோய்வகை. (*கடம்ப. பு. இலீலா.* 132.)

சர்வாத்துமகத்துவம் carvāttumakat-tuvam, *n.* <id.+*ātman*+*tva*. All-pervasiveness; immanence; எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவியிருக்கை. (விவேகசிந். 4.)

சர்வாதிகாரி carvātikāri, *n.* <*sarvādhikārin.* Dictator; அரசியல் முதலிய காரியங்களைத் தனித்து நிர்வகிப்போன். *Mod.*

சர்வாதித்தியம் carvātittiyam, *n.* <*sarva* +. Public feast; பெருவிருந்து.

சரகுண்ணி carakuṇṇi, *n.* <*சரகு*+. A species of small cattle-tick; சிறுவுண்ணி வகை. (*சூடு,* 1, 5, 5, *ஜீ.*)

சரசாங்கி caracāṅki, *n.* <*sarasāṅgī.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (*சங். சந்.* 47.)

சரணகோசம் caraṇa-kōcam, *n.* <*caraṇa* +. Stockings; மேற்சோடு. *Pond.*

சரத்து carattu, *n.* prob. *சிரத்தை.* 1. Diligence; சிரத்தை. *சரத்துளதீரன்* (*பிரதாப. விலா.* 2). 2. cf. *ஷரத்து.* Wager; பந்தயம். *சரத்துப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறான்.* *Loc.*

சரப்பலகை cara-p-palakai, *n.* <*சரம்*+. Tie-beam; தூண்களுக்கு மத்தியிற் செல்லும் பலகை. *Tj.*

சரமண்டலம் cara-maṇṭalam, *n.* cf. *சுரமண்டலம். Curamaṇṭalam,* a musical instrument; சுரமண்டலம். *தம்புரு வீணை சரமண்டலம்* (*மான்விடு.* 240).

சரமதேகதாரி carama-tēka-tāri, *n.* <*சரமம்*+*தேகம்*+. (Jaina.) One who has taken a mortal body for the last time before final deliverance; முத்திக்கு முன்னுள்ள கடைசி சரீரத்தையுடையவன்.

சரமாலை cara-mālai, *n.* <*சரம்*+. Festoon; தோரணமாலை. (*யாழ். அக.*)

சரமுல்லை cara-mullai, *n.* <id.+. Tooth; பல். (*யாழ். அக.*)

சரவை caravai, *n.* Coarseness; roughness; பரும்படி. *Pond.*

சரவைக்கணிப்பு caravai-k-kaṇippu, *n.* <*சரவை*+. Rough estimate; உத்தேச மதிப்பு. *Pond.*

சரஸ்வதி carasvati, *n.* <*sarasvatī.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (*பரத. ராக.* 104.)

சரஸ்வதிபண்டாரம் carasvati-paṇṭāram, *n.* <*sarasvatī*+. Library; புத்தகசாலை. *சரஸ்வதிபண்டாரத்தார்* (M. E. R. 277 of 1913).

சரஸ்வதிமனோஹரி carasvati-manōhari, *n.* <id.+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (*பரத. ராக.* 103.)

சராதீதை carātītai, *n.* <*cārātītā*. Pārvatī; பார்வதி. (*கூர்மபு. திருக்கலியாண.* 23.)

சரி-த்தல் cari-, *11 v. intr.* <*car*. To move; அசைதல்.

சரிகைமலை carikai-malai, *n.* <*சரிகை*+. Brassmountain; பித்தளைமலை. (*யாழ். அக.*)

சரிகோணம் cari-kōṇam, *n.* <*சரி*+. Right angle; நேர்கோணம். (*யாழ். அக.*)

சரித்தான்பாண்டி carittāṉ-pāṇṭi, *n.* prob. *சரி-*+. A kind of hop-scotch; பாண்டி விளையாட்டுவகை. *Loc.*

சரிபொழுது cari-poḻutu, *n.* <id.+. Evening; சாயங்காலம். (W.)

சரியை cariyai, *n.* <*சரிகை*. Lace; சரிகை. (*யாழ். அக.*)

சரிவளை cari-vaḷai, *n.* prob. *சரி-*+. A variety of bangles; வளைவகை. (*திவ். பெரியாழ்.* 3, 4, 8, *வ்யா. பக்.* 618.)

சரீரசாஸ்திரம் carīra-cāstiram, *n.* <*சரீரம்*+. Physiology; உடற்கூறுகளைப் பற்றிய சாத்திரம். *Mod.*

சரீரப்பழுது carīra-p-paḻutu, *n.* <id.+. Deformity; அங்கவீனம். (R.)

சருக்கராபம் carukkarāpam, *n.* <*śarkarābha*. A kind of gem; இரத்தினவகை. (*சுக்கிர நீதி,* 186.)

சருக்கால்வேலை carukkāl-vēlai, *n.* perh. *சருக்கு-*+. Building with verandah; தாழ்வாரத் தோடு கூடிய கட்டிடம். *Loc.*

சருக்குக்கட்டை carukku-k-kaṭṭai, *n.* <id.+. Wooden brake; தேரோட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்த தேர்க்காலிலிடும் மரக்கட்டை. *Tinn.*

சருப்பணம் caruppaṇam, *n.* <*sarpaṇa*. A pace of horse; குதிரை கதிவகை. (*சுக்கிரநீதி,* 72.)

சருவசங்காராதனம் caruva-caṅkārātaṉam, *n.* <*sarva*+*saṁhāra*+. (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசனவகை. (*தத்துவப்.* 108, *உரை.*)

சருவசத்தி caruva-catti, *n.* <*sarva-śakti*. Pārvatī; பார்வதி. (*கூர்மபு. திருக்கலியாண.* 23.)

சருவசித்து caruva-cittu, *n.* <*sarva-jit*. All-conqueror; எல்லாவற்றையும் வென்றவன். *சருவசித்தாகிமே லக்ஷயனுருவாய்* (*சரபேந்திர. குற.* 17, 8).

சருவே caruvē, *n.* <E. *survey*. Measurement of land, etc.; நில முதலியவற்றை அளக்கை. *Mod.*

சல்லடைக்கழிவு callaṭai-k-kaḻivu, *n.* <*சல்லடை*+. Coarse grit; கப்பி. *Pond.*

சல்லாபவுப்பு callāpa-v-uppu, *n.* perh. *சல்லாபம்*+. *Pūraṇāti-y-uppu*, a kind of salt; பூரணாதியுப்பு. (*மூ. அ.*)

சல்லி calli, *n.* (Arch.) Moulding work; கொய்சக வேலை. *Pond.*

சல்லிக்கொடி calli-k-koṭi, *n.* perh *சல்லி* +. A creeper; வையகழலி. (*மூ. அ.*)

சலக்கமனை calakka-maṉai, *n.* <*சலக்கம்*+. cf. *சலக்கரணை*. Latrine; மலசலங் கழிக்கு மிடம். (*யாழ். அக.*)

சலகண்டகம் cala-kaṇṭakam, *n.* <*jala*+. (*யாழ். அக*). 1. An aquatic plant; நீர்ப்பூடுவகை. 2. Crocodile; முதலை.

சலகம் calakam, *n.* <*śalaka*. Spider; பொட்டுப்பூச்சி. (*யாழ். அக.*)

சலகாரம் calakāram, *n.* <*jala*+*kāra*. Hydrogen; சலவாயு. *Pond.*

சலசரிமெழுகு cala-cari-meḻuku, *n.* prob. *jala*+. A kind of medicine; மருந்துவகை. (*தஞ். சர.* iii, 76.)

சலத்திரம் calattiram, *n.* <*jala-trā*. Umbrella of palmyra leaves; ஓலைக்குடை. (*யாழ். அக.*)

சலந்தராரி calantarāri, *n.* <*Jalandhara* +. A manifestation of Śiva; சிவமூர்த்தங் களுளொன்று. (*காஞ்சிப். சிவபுண்.* 22.)

சலநாட்டை cala-nāṭṭai, *n.* prob. *சலம்*+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (*பரத.* 102.)

சலநாட calanāṭa, *n.* cf. *சலநாட்டை*. (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (*சங். சந்.* 47.)

சலப்பிரமேகம் cala-p-piramēkam, *n.* <*சலம்*+. A kind of disease; நோய்வகை. (*கடம்ப. பு. இலீலா.* 132.)

சலவாதம் cala-vātam, *n.* <id.+. A malady; நோய்வகை. (*கடம்ப. பு. இலீலா.* 136.)

சலவு calavu, *n.* Membrum virile; ஆண் குறி. (யாழ். அக.)

சலவை[1] calavai, *n.* prob. Persn. *shāl.* cf. சல்லா. Shawl; சால்வை. (தெய்வச். விறலிவிடு. 607.)

சலவை[2] calavai, *n.* prob. சலவு. Castration; விதையடிக்கை. *Pond.*

சலாகை calākai, *n.* cf. சலாகு. A goldsmith's tool; தட்டார் கருவிவகை. *Loc.*

சலாகையச்சு calākai-y-accu, *n.* <சலாகை +. A coin; நாணயவகை. (M. E. R. 585 of 1922.)

சலாங்கம் calāṅkam, *n.* A kind of heron; நாரைவகை. (யாழ். அக.)

சலாபச்சக்கரம் calāpa-c-cakkaram, *n.* perh. சலாபம் +. (Pros.) A kind of poetic composition; சித்திரக்கவிவகை. (யாப். வி. 497.)

சலாம்பு-தல் calāmpu-, 5 *v. intr.* To turn the sod, as with a plough; மண்ணை வெட்டிப் புரட்டுதல். *Loc.*

சலிப்புப்பண்ணு-தல் calippu-p-paṇṇu-, *v. intr.* <சலிப்பு +. To give trouble; தொந்தரை பண்ணுதல். *Pond.*

சலுப்பு-தல் caluppu-, 5 *v. tr.* & *intr.* <*jalp.* To prattle; உளறுதல். *Loc.*

சவட்டுமண் cavaṭṭu-maṇ, *n.* <சவடு +. Fuller's earth; உவர்மண். *Loc.*

சவட்டை cavaṭṭai, *n.* Cat's tail; whip; சாட்டை. முப்பது சவட்டைத் திண்டோளொடுத்திடா வடித்து (மேருமந். 317).

சவடி cavaṭi, *n.* White-flowered fragrant trumpet tree; கடலாத்தி. (L.)

சவணி cavaṇi, *n.* [M. *cavaṇi.*] The fibrous covering enclosing the pulp of the jackfruit; பலாச்சுளையை மூடியிருக்குஞ் சவ்வு. *Loc.*

சவர்[1] cavar, *n.* Fault; குற்றம். சவருடைய மனைவாழ்க்கை (நீலகேசி, 279).

சவர்[2] cavar, *n.* <Arab. *safar.* The second Arabic month; அரபியர் வருஷத்தின் இரண்டாம் மாதம். (பெரியவரு. 28.)

சவர்பாய் cavar-pāy, *n.* <U. *sabar* +. Top-gallant sail; சவர்மரத்திற் கட்டப்படும் பாய். (M. Navi. 83.)

சவர்மரம் cavar-maram, *n.* <id. +. Top-gallant mast; காவிமரத்துக்கு மேலுள்ள பாகம். (M. Navi. 81.)

சவரிக்கொட்டை cavari-k-koṭṭai, *n.* <சவரி +. Pericarp of the lotus; தாமரைக் கொட்டை. *Loc.*

சவள் caval, *n.* cf. சவள்தடி. Oar; ஓடக்கோல். *Pond.*

சவளிச்சரக்கு cavaḷi-c-carakku, *n.* Inferior goods; நயமில்லாத சரக்கு. *Pond.*

சவனம் cavaṉam, *n.* <*śakuna.* Omen; சகுனம். *Pond.*

சவாபுஷ்பம் cavā-puṣpam, *n.* <*japā* +. Rose; முட்செவ்வந்தி. (யாழ். அக.)

சவால் cavāl, *n.* <Persn. *suwāl* <Arab. *su'al.* Challenge; அறை கூவுகை. *Mod.*

சவுக்கண்டி cavukkaṇṭi, *n.* <U. *cauk-kaṇḍı.* Summer-house; quadrangular shed within a garden· தோப்பில் கட்டப்படுஞ் சவுக்கை. *Colloq.*

சவுக்காக்கினை cavukkākkiṉai, *n.* <சவுக்கு +. Sentence of whipping; சாட்டையடித் தண்டனை. *Pond.*

சவுக்கியமுறைவிளக்கம் cavukkiya-muṟai-viḷakkam, *n.* <சௌக்கியம் + முறை +. Hygiene; சுகாதாரவிளக்கம். *Pond.*

சவுதாரிப்பாய் cavutāri-p-pāy, *n.* A kind of coarse mat; முரட்டுக்கோரையால் நெய்யப்பட்ட பாய். *Loc.*

சளம்பம் caḷampam, *n.* <சளம்பு. A kind of coat; சட்டைவகை. தோன்முழுச் சளம்ப மீதலம் பவே (தக்கயாகப். 369).

சற்கை caṟkai, *n.* Skin; தோல். (நீலகேசி, 273, உரை.)

சறடு caṟaṭu, *n.* Dirt; அழுக்கு. (மூ. அ.)

சன்மபாஷை caṉma-pāṣai, *n.* <சன்மம் +. Mother-tongue; சுய பாஷை. (R.)

சன்னக்கச்சோலம் caṉṉa-k-kaccōlam, *n.* <சன்னம் +. A kind of aromatic; சுந்தத்திரவிய வகை. (நாநார்த்த.)

சன்னக்கிற்றுரூபாய் caṉṉa-k-kiṟṟu-rūpāy, *n.* <id. + கீறு- +. An ancient coin; பழையநாணயவகை. (சரவண. பணவிடு. 63.)

சன்னசிலம்புரி caṉṉa-cilampuri, *n.* <id. +. A kind of saree; புடைவை வகை. (யாழ். அக.)

சன்னிபம் cannipam, *n.* <*sam+nibha.* Comparison; உவமை. (W.)

சன்னியம் canniyam, *n.* prob. *sainya.* Fight, battle; போர். (W.)

சன்னை cannai, *n.* <Pali. *saññā* <*saṃjñā.* See சதுஸ்ஸன்னை. (மேருமந். 144.)

சன்னைகொன்னை cannaikonnai, *n.* Unrefined speech; திருத்தமற்ற பேச்சு. *Loc.*

சனக்குறைவு caṉa-k-kuṟaivu, *n.* <சனம் +. Depopulation; மக்கள் குடிபோடிப்போகை. *Pond.*

சனகமாதா caṉaka-mātā, *n.* <*Janaka*+. Natural mother, dist. fr., *cuvīkāra-mātā;* பெற்ற தாய்.

சனகராகம் caṉaka-rākam, *n.* <id.+. Primary *rāga;* மேளகர்த்தா.

சனசித்திரம் caṉacittiram, *n.* cf. சனகம். Yellow wood-sorrel; புளியாரை. (யாழ். அக.)

சனிபுருடச்சக்கரம் caṉipuruṭa-c-cakkaram, *n.* <சனி+புருடன்+. (Pros.) A kind of versification; சித்திரக்கவிவகை. (யாப். வி. 497.)

சனமடிவு caṉa-maṭivu, *n.* <சனம்+. See சனக்குறைவு. *Pond.*

சனுசப்தமி caṉu-captami, *n.* <*Jahnu*+. A religious fast observed on *captami titi* in the bright fortnight of the *Vaiśāka* month, in honour of the sage *Jahnu;* வைசாக சுக்ல சப்தமியில் சன்னுமுனிவரை உத்தேசித்துக் கொண்டாடப் படும் நோன்பு. (பஞ்.)

சஞ்ஜீர்ஜாமீன் cajjīr-jāmīṉ, *n.* <Persn. *zanjīr*+. Mutual covenant or security in which each man becomes security for the rest; கூட்டு ஜாமீனில் ஒவ்வொருவனும் மற்றையோருக்குப் பிணைப்படுகை. *Tj.*

சஷ்டியாங்கிசம் caṣṭi-y-āṅkicam, *n.* <*ṣaṣṭi*+. (Astrol.) A mode of division of the horoscopic chart, one of *taca-varukkam;* தசவருக்கத்து ளொன்று.

சா

சாக்கடை cākkaṭai, *n.* Mire; சேறு. (யாழ். அக.)

சாக்கிரிகம் cākkirikam, *n.* <*cakra.* That which is round; வட்டமானது. (யாழ். அக.)

சாக்கிரிகன் cākkirikaṉ, *n.* <*cakrin.* Oilmonger; எண்ணெய் வாணிபன். (யாழ். அக.)

சாக்கின் cākkiṉ, *n.* <Arab. *sākin.* Inhabitant; வசிப்பவன். (P. T. L.)

சாகபுக் cāka-puk, *n.* <*śāka-bhuj.* Vegetarian; மரக்கறி யுணவினன். (சுகசந். 53.)

சாகாசிவை cākācivai, *n.* Aerial root; விழுது. (யாழ். அக.)

சாகுலிகர் cākulikar, *n.* prob. *śakuli.* Fisherman; கரையார். (யாழ். அக.)

சாகுவளி cākuvaḷi, *n.* [K. Tu. *sāguvaḷi.*] Cultivation, agriculture; சாகுபடி. தரிசு பூமிசாகுவளி செய்திருக்க (தாசில்தார்நா. பக். 89).

சாகுளி cākuḷi, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 103.)

சாங்கிருதம் cāṅkirutam, *n.* Tinkler in an anklet; சலங்கை. (யாழ். அக.)

சாங்குலம் cāṅkulam, *n.* Poison; நஞ்சு. (யாழ். அக.)

சாச்சரியம் cāccariyam, *n.* cf. ஆச்சரியம். Wonder; ஆச்சரியம். (யாழ். அக.)

சாசனபத்திரம் cācaṉa-pattiram, *n.* <*śāsana*+. Royal ordinance; அரசன் பிறப்பிக்கும் கட்டளைப் பத்திரம். (சுக்கிரநீதி, 93.)

சாசனம் cācaṉam, *n.* <*śāsana.* (யாழ். அக.) 1. Tax-free village; இறையிறந்த ஊர். 2. Fishermen's quarters; வலையர்சேரி.

சாசுவதியம் cācuvatiyam, *n.* <*śāśvata.* Permanence; சாசுவதம். சந்திராதித்தவற் சாசுவதியமாகச் செய்து (S. I. I. vii, 490).

சாட்சிபோசனம் cāṭci-pōcaṉam, *n.* <சாட்சி+. Tasting of food before it is served to persons of rank; தலைவர் முதலியோர் உண்ணுமுன் அவ்வுணவை உண்டு பரிசோதிக்கை. *Loc.*

சாட்டு cāṭṭu, *n.* cf. சாட்டுவெலம். Meadow, pasture land; புற்றரை. (யாழ். அக.)

சாட்டுவரி cāṭṭu-vari, *n.* perh. சாட்டு-+. A tax; வரிவகை (S. I. I. v, 139.)

சாடன் cāṭaṉ, *n.* Traitor; நம்பிக்கைத் துரோகி. (யாழ். அக.)

சாடி cāṭi, *n.* <ஜாடி. 1. Road-sweep; வீதிக் குப்பையைக்கூட்ட உதவும் மாறுவகை. *Mod.* 2. Socket for setting gems; இரத்தினங்களைப் பதிக்கும் உம்மிசம். ரத்நங்களை யெல்லாம் சாடியிலே பதித்துக் காட்டுமாபோலே (திவ். அமலனாதி, 7, வ்யா. பக். 86).

சாண்வயிறு cāṇ-vayiṟu, *n.* <சாண்+. Lower part of the abdomen; அடிவயிறு. (யாழ். அக.)

சாணம் cāṇam, *n.* cf. சாணல். Flaxen cord; சணற்கயிறு. இறுக்கின சாணமும் கட்டின கச்சும் (திவ். திருநெடுந். 21, வ்யா. பக். 170).

சாணமுத்திரை cāṇa-muttirai, *n.* perh. விசாணம்+, (Śaiva.) A hand-pose; முத்திரை வகை. (சைவாநுட். வி. 17.)

சாணாக்கிப்பூச்சி cāṇākki-p-pūcci, *n.* <சாணாக்கி+. A kind of worm; புழுவகை. *Loc.*

சாணாகமூக்கன் cāṇāka-mūkkaṉ, *n.* prob. id.+. A kind of bee; வண்டுவகை. (யாழ். அக.)

சாணிபோடு-தல் cāṇi-pōṭu-, *v. intr.* <சாணி+. To drop stealthily some betel-leaves into the basket while counting them; வெற்றிலையை யெண்ணுகையில் கள்ளத்தனமாகச் சில வற்றை அடிக்கையால் நழுவவிடுதல். *Loc.*

சாத்தகணத்தார் cātta-kaṇattār, *n.* <சாத்தன்+. Managing committee of an Aiyaṉār temple; ஐயனார் கோயில் தருமகர்த்தர்கள். (S. I. I. iii, 10.)

சாத்தண்டம் cā-t-taṇṭam, *n.* <சா-+. Punishment for killing; கொலைசெய்ததற்கு விதிக்கும் தண்டனை. சாத்தண்டம் செய்கில் இருபத்துநாலு காணம் கொடுப்பது (T. A. S. iii, 195).

சாத்திரபஞ்சகம் cāttira-pañcakam, *n.* <*śāstra*+. The five sciences, *ilaukika-cāttiram, vaitika cāttiram, attiyāttuma-cāttiram, atimār-kkika-cāttiram* and *mantira-cāttiram;* இலௌகிக சாத்திரம் வைதிகசாத்திரம் அத்தியாத்துமசாத்திரம் அதிமார்க்கிகசாத்திரம் மந்திரசாத்திரம் என்று ஐவகைப்பட்ட சாத்திரம்.

சாத்திரமாணி cāttira-māṇi, *n.* <*chātra* +. Student; மாணவன். (S. I. I. v, 500.)

சாத்திரை cāttirai, *n.* <Hind. *jātrā*. A festival; விழாவகை. (யாழ். அக.)

சாத்து cāttu, *n.* prob. சாந்து. Big grinding stone; சாத்தம்மி. ஓர்சாமஞ் சாத்தி லரைக்க தனித்து (தஞ். சர. iii, 69).

சாத்துக்கால் cāttu-k-kāl, *n.* <சார்த்து-+. 1. Metal leg used in decorating an idol; உற்சவ விக்கிரகத்தை அலங்கரிப்பதில் உபயோகிக்குந் திருப்பாதம். *Loc.* 2. A blemish in cattle; மாட்டுக் குற்றவகை. (பெரியமாட். 18.)

சாத்துக்கூறை cāttu-k-kūṟai, *n.* <id.+. Vestment of a deity; திருப்பரிவட்டம். (S. I. I. iv, 280.)

சாத்துக்கை cāttu-k-kai, *n.* <id.+. Metal arm used in decorating an idol; உற்சவவிக்கிரகத்தை அலங்கரிப்பதில் உபயோகிக்குந் திருக்கை. *Loc.*

சாத்துவிகவேளை cāttuvika-vēḷai, *n.* <*sāttvika*+. One of *mu-k-kuṇa-vēḷai;* முக்குணவேளைகளு ளொன்று. (பஞ்.)

சாத்துவிதஅகங்காரம் cāttuvita-akaṅ-kāram, *n.* <id.+. (Śaiva.) The principle from which the mind and the *ñāṉēntiriyam* emanate; மனமும் ஞானேந்திரியங்களும் பிறப்பதற்கான குணதத்துவம். (அஷ்டப்பிர. தத்துவசங். 83.)

சாதகக்கிள்ளையோன் cātaka-k-kiḷḷaiyōṉ, *n.* *Kāyccarpāṣāṇam*, a mineral poison; காய்ச்சற்பாஷாணம். (யாழ். அக.)

சாதகசூதகம் cātaka-cūtakam, *n.* <*jātaka* +. Pollution on account of child-birth; வாலாமை. (யாழ். அக.)

சாதகலம்பம் cātakalampam, *n.* *Tālampa-pāṣāṇam*, a mineral poison; தாலம்ப பாஷாணம். (யாழ். அக.)

சாதகவாதி cātakavāti, *n.* Sand containing lead-ore; நாகமணல். (யாழ். அக.)

சாதம் cātam, *n.* <*sāta*. See சாதவேதநீயம்.

சாதவேதநீயம் cāta-vētanīyam, *n.* <id. +. (Jaina.) The karma that leads to happiness; இன்பத்தை விளைவிக்குங் கருமம். (மேருமந். 96, உரை.)

சாதாக்கு-தல் cātākku-, *v. tr.* <சாது+ஆ-. To tame; பழக்கிச் சாந்தப்படுத்துதல். *Pond.*

சாதாரணடப்பு cātāraṇa-ṭappu, *n.* <சாதாரணம்+. An apparatus for gauging the speed of a ship, log; கப்பலின் கதியை நிதானிக்க உதவும் ஒருவகைக் கருவி. (M. Navi. 607.)

சாதாரணத்திருச்சபை cātāraṇa-t-tiru-c-capai, *n.* <id.+. Christianity; கிறிஸ்துமதம். *Chr.*

சாதாரணை[1] cātāraṇai, *n.* <id. Commonness; சாதாரணம். *Nāñ.*

சாதாரணை[2] cātāraṇai, *n.* <*sādhāraṇā*. Prostitute; பொதுமகள்.

சாதி-த்தல் cāti-, *11 v. tr.* To assert positively and obstinately; to persist in; பிடிவாதமாய்ச் சொல்லுதல். *Loc.*

சாதிகை cātikai, *n.* perh. சாதி-. Skill; சாமர்த்தியம். (யாழ். அக.)

சாதிபத்திரம் cātipattiram, *n.* <*sādi-patra*. Mortgage bond; ஈட்டுப்பத்திரம். (சுக்கிரநீதி, 94.)

சாதியடி cāti-y-aṭi, *n.* <சாதி+. Foot of twelve inches; பன்னிரண்டு அங்குலங்கொண்ட ஆங்கில அடி. (யாழ். அக.)

சாதுதி cātuti, *n.* Aunt; மாமி. (யாழ். அக.)

சாதுரியவணி cāturiya-v-aṇi, *n.* <சாதுரியம்+. (Rhet.) A figure of speech; அணிவகை. *Pond.*

சாந்தாத்மா cāntātmā, *n.* <*śāntātman.* (Phil.) Pure Brahman; சுத்தப்பிரம்மம். (விசார சங். 305.)

சாந்துக்காரை cāntu-k-kārai, *n.* <சாந்து +. Lime for plastering walls, etc.; சுவர் முதலியன பூசுதற்குரிய சுண்ணாம்பு. *Loc.*

சாந்தை cāntai, *n.* <*Śāntā.* Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23.)

சாப்பாட்டுவிடுதி cāppāṭṭu-viṭuti, *n.* <சாப்பாடு+. Hotel; விலைக்கு உணவளிக்கும் இடம். *Loc.*

சாப்பு-தல் cāppu-, *5 v. tr.* <சோப்பு-. To strike; அடித்தல். கேவரகைத் தண்டெடுத்துக் கேப்பை யென்று சாப்பினேன் (நெல்விடு. 416).

சாபச்சுரம் cāpa-c-curam, *n.* <சாபம்+. A kind of fever, supposed to be caused by the curse of great persons; பெரியோர்கள் சபித்தலால் உண்டாவதாகக் கருதப்படுஞ் சுரம். (ஜீவரட். சுரரோக. பக். 32.)

சாபம் cāpam, *n.* <*śāpa.* That which is prohibited or banned; விலக்கப்பட்டது. லோகத்தார் சாபமென்று ஆசௌசங் கொள்கின்றது மாமிஸத்தையன்றே (நீலகேசி, 341, உரை).

சாபாவணி cāpāvaṇi, *n.* prob. Hind. *cupānā.* Concealment of cultivation for the purpose of evading payment of Government revenue; அரசிறையைத் தவிர்ப்பதற்காக ஒளித்துச் செய்யும் பயிர்த்தொழில். (M. Sm. D. I. 278.)

சாம்பவம் cāmpavam, *n.* <*jāmbava.* Rose-apple; சம்புநாவல். (யாழ். அக.)

சாம்பிராணிமாடன் cāmpirāṇi-māṭaṉ, *n.* <சாம்பிராணி+. (W.) 1. A devil; ஒரு பிசாசு. 2. Utter fool; முழுமுடன்.

சாம்பேறு cām-pēṟu, *n.* prob. சொம்+. Proprietor's share of produce; சுவாமிபேறு. *Nāñ.*

சாமக்கீரை cāma-k-kīrai, *n.* prob. சாமம் +. A kind of greens; கீரைவகை. (விவசா. 4.)

சாமகண்டம் cāma-kaṇṭam, *n.* prob. *sāman*+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 103.)

சாமகலியாணி cāma-kaliyāṇi, *n.* prob. id.+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 103.)

சாமந்தன்காசு cāmantaṉ-kācu, *n.* <சாமந்தன்+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (சரவண. பணவிடு. 56.)

சாமயிகபத்திரம் cāmayika-pattiram, *n.* <*sāmayika*+. Agreement relating to the shares of the members of a trade guild; வாணிகக்குழுவினர் கூடிப் பங்குப்பொருள்களைப் பற்றிச் செய்துகொள்ளும் வியவஸ்தை. (சுக்கிரநீதி, 94.)

சாமரி cāmari, *n.* prob. சாமரம். Horse; குதிரை. (யாழ். அக.)

சாமாநதி cāmā-nati, *n.* <*śyāmā*+. The river Paccaiyāṟu; பச்சையாறு. (நாமதீப. 528.)

சாமால்பண்ணு-தல் cāmāl-paṇṇu-, *v. tr.* prob. Hind. *sambhālnā*+. To deposit with a mediator; பொதுக்கட்டுதல்.

சாமானட்டவணை camaṉ-aṭṭavaṇai, *n.* <சாமான்+. Invoice; சரக்கு அனுப்புவோன் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வோனுக்கு அனுப்புஞ் சரக்கு விவரச் சீட்டு. (M. Navi. 123.)

சாமானம் cāmāṉam, *n.* <id. Article; சாமான். *Loc.*

சாமானிடாப்பு cāmāṉi-ṭāppu, *n.* <சாமான்+. Inventory of goods; சாமான்களின் விவரப்பட்டிகை. *Pond.*

சாமானியை cāmāṉiyai, *n.* <*sāmānyā.* One of the three kinds of women classed according to their character and conduct; குணஞ் செயல்களாற் பிரிக்கப்பட்ட மூவகைப் பெண்டிருள் ஒருவகையினர். (சுக்கிரநீதி, 212.)

சாமிகும்பிடு-தல் cāmi-kumpiṭu-, *v. intr.* <சாமி+. 1. To worship a deity; கடவுளை வழிபடுதல். 2. To conduct the worship of a deity; தெய்வபூசை நடத்துதல். (எங்களூர், 95.)

சாமியம் cāmiyam, *n.* <*cāmya.* Food; போசனம். (யாழ். அக.)

சாமியன் cāmiyaṉ, *n.* <ஜாமீன். One who stands surety for another's debt; பிறர் கடனுக்கு ஈடு நிற்போன். (யாழ். அக.)

சாமியோடு cāmi-y-ōṭu, *n.* prob. சாமி+. A kind of tile; ஒருவகையோடு. *Nāñ.*

சாய்மானம் cāy-māṉam, *n.* <சாய்-. Conformity, decorum; ஒப்பாசாரம். (யாழ். அக.)

சாயக்கொண்டை cāya-k-koṇṭai, *n.* perh. சாய்-+. 1. Women's tresses done in a particular way; மகளிரது கொண்டை வகைகளுளொன்று. 2. A turban of red or blue silk re-

sembling a crown, put on the head of *urcava-mūrti;* உற்சவமூர்த்திக்குச் சிவப்பு அல்லது நீலநிறப் பட்டாடையால் சிரசில் முடிபோல் அமைக்கப்படுங் கொண்டை. 3. A kind of coronet; முடியணி வகை.

சாயசாந்தி cāya-cānti, *n.* prob. *chāyā*+. Crematory rite; அந்திவேட்டி. (யாழ். அக.)

சாயம்வெளு-த்தல் cāyam-veḷu-, *v. intr.* <சாயம்+. To appear in true colours by the removal of false show or appearance; பகட்டு வேஷம் நீங்கப்பெற்று உண்மை தோன்றுதல். *Colloq.*

சாயமரம் cāya-maram, *n.* <சாயம்+. American logwood, m. tr., *Haematoxylon campechianum;* மரவகை. (இங். வை.)

சாயாதரங்கிணி cāyā-taraṅkiṇi, *n.* prob. *chāyā*+. (Mus.) A specific melody-type; இராக வகை. (பரத. ராக. 103.)

சாயை[1] cāyai, *n.* <*jāyā.* Wife; மனைவி. (யாழ். அக.)

சாயை[2] cāyai, *n.* <*chāyā.* Trace; சுவடு. தன்னய விருப்பின் சாயைகூடத் தன்னிடம் இல்லாம லும் (நித்தியானுசந். பக். 366).

சார் cār, *n.* <சார்-. 1. Wall; சுவர். தச்ச ஞ்சிச் சாரகழ்கள்வனென்கின்ற தன்மையினுய் (நீலகேசி, 510). 2. Benami; மலாமே. *Nāñ.*

சார்படமானம் cārpaṭamāṉam, *n.* <சார்பு+. Subsequent mortgage; பின்னொற்றி. *Loc.*

சார்வாய் cārvāy, *n* perh. சாறு+. Palmyra fruit sliced and cooked; அறுத்தவித்த பனங்காய். (யாழ். அக.)

சாரங்கநாட்டை cāraṅka-nāṭṭai, *n.* prob. *sāraṅga*+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 102.)

சாரங்கபாஷாணம் cāraṅkapāṣāṇam, *n.* cf. சாலம்பபாஷாணம். A kind of arsenic; பாஷாணவகை. (சங். அக.)

சாரங்கம் cāraṅkam, *n.* <*sāraṅga.* A kind of *viṇai;* வீணைவகையு ளொன்று. (பரத. ஒழி. 15.)

சாரசணம் cāracaṇam, *n.* A waist-band for women; மாதரின் இடையணிவகை. (யாழ். அக.)

சாரடை cāraṭai, *n.* <சார்+. A tax; வரி வகை. (S. I. I. iv, 106.)

சாரப்பெண் cāra-p-peṇ, *n.* <*jārā*+. Harlot; வேசி. (சிவரக. அபுத்தி. 9.)

சாரம்[1] cāram, *n.* perh. சார்-. A figure of speech; அணிவகை. (பாப்பா. 72.)

சாரம்[2] cāram, *n.* <*kṣāra.* A kind of ash; க்ஷாரம்.

சாரமணி cāramaṇi, *n.* Professional buffoon; பரிகாசக்காரன். (சிலப். 5, 53, உரை.)

சாராசாரி cārācāri, *n.* cf. சாரைசாரையாய். Going in a crowd; கூட்டமாய்ப்போகை. (யாழ். அக.)

சாரிபூமி cāri-pūmi, *n.* <சாரி+. Esplanade; முற்றவெளி. (E. T. Dic.)

சாரிரத்தை cārirattai, *n.* cf. சாரியம். Strychnine; எட்டி. (யாழ். அக.)

சாரீரசம்பத்து carīra-campattu, *n.* <சாரீரம்+. See சாரீரநயம். இவனுடைய சாரீரசம் பத்தை என்னென்று சொல்வேன்.

சாரீரநயம் cārīra-nayam, *n.* <id.+. Excellence in the quality of voice; தாலின் மேம்பாடு. இவனுக்குச் சாரீரநயம் உண்டு.

சாருகருணாடசாரங்கம் cāru-karuṇāṭa-cāraṅkam, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 104.)

சாருகேசி cārukēci, *n.* perh. *cāru*+*kēśī.* A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

சால்ஜமாகர்ஜு cāl-jamā-karj, *n.* <சால்+. Annual receipts and expenditure; வருஷாந்தர வரவுசெலவு. (P. T. L.)

சாலக cālaka, *n.* A primary *rāga;* மேள கர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

சாலபஞ்சிகை calapañcikai, *n.* <*sāla-bhañjikā.* Prostitute; வேசி. (யாழ். அக.)

சாலம்பபாஷாணம் cālampa-pāṣāṇam, *n.* prob. *sālamba*+. A kind of arsenic; ஒரு வகைப் பாஷாணம். (யாழ். அக.)

சாலம்பம் cālampam, *n.* A tree; மரவகை. (யாழ். அக.)

சாலமாலம் cālamālam, *n.* Redupl. of சாலம். Furtiveness; கண்டு சாய்ப்பு. (யாழ். அக.)

சாலவம் calavam, *n.* cf. சாலகம். Drain, gutter; சலதாரை. *Loc.*

சாலன் cālaṉ, *n.* <*Śālivāhana.* Cālivāhaṉa, from whom the current epoch started; சாலிவாகனன். (யாழ். அக.)

சாலாரம் cālāram, *n.* <*sālāra.* (யாழ். அக.) 1. Ladder; ஏணி. 2. Step; படி. 3. Bird's cage; பறவைக்கூடு.

சாலிகைத்தறி cālikai-t-taṟi, *n.* <*śālika*+. An ancient tax; பழைய நாணயவகை. (S. I. I. i, 91.)

சாலிகோத்திரம் cālikōttiram, *n.* <*śāli-hōtra*. Horse; குதிரை. (*யாழ். அக.*)

சாலியன் cāliyaṉ, *n.* <*śālika*. Cloth; ஆடை. (*நேமிநா.* 21, *உரை.*)

சாலியன்கூறை cāliyaṉ-kūṟai, *n.* <*சாலியன்*+. A kind of saree; சேலைவகை. *Loc.*

சாலுரிங்கின் cāluriṅkiṉ, *n.* Running rigging; பறுவான்கள் பாய்கள் முதலியவற்றைச் சேர்ந்த கயிறு அல்லது சங்கிலி. (M. Navi. 85.)

சாலேகம் cālēkam, *n.* cf. *சாலகம்.* Drain in a house; சலதாரை. *சாலேக மென்பது குலாவு நடைமனை* (*தாயு. சச்சிதா.* 2).

சாலேயம் cālēyam, *n.* perh. *śālika.* Woollen cloth; கம்பளித்துணி. (*யாழ். அக.*)

சாவகன்குறிஞ்சி cāvakaṉ-kuṟiñci, *n.* <*சாவகன்*+. (Mus.) A mode in *kuṟiñci-t-tiṟam;* குறிஞ்சித்திறத்து ளொன்று. (*யாழ். அக.*)

சாவனம் cāvaṉam, *n.* <*sāvana.* Time from sunrise to sunset; சூரியோதய முதல் அஸ்தமனம் வரையுள்ள காலம். (*சுக்கிரநீதி*, 107.)

சாவி-த்தல் cāvi-, *11 v. tr.* Caus. of *சா-.* To cause to die; சாவப் பண்ணுதல். (*தொல். எழுத்.* 76, *இளம்பூ.*)

சாவுகொட்டு cāvu-koṭṭu, *n.* <*சாவு*+. A mode of beating the drum to indicate the death of a person; சாவு குறிக்கும் பறைமுழக்கு. *Colloq.*

சாவுமணி cāvu-maṇi, *n.* <*சா-.* Death-knell; கிறிஸ்தவர்க்குள் ஒருவர் இறந்தபொழுது கோயிலில் அடிக்கும் மணி. *Chr.*

சாளகபைரவி cāḷaka-pairavi, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (*பரத. ராக.* 102.)

சாளம் cāḷam, *n.* perh. *jāla.* cf. *சாளரம்.* Window; பலகணி. *மலயத் தனிக்கால் வரசாளந் தைவந் துலவ* (*சொக்கநா. உலா*, 42).

சாளையப்பட்டு cāḷaiya-p-paṭṭu, *n.* <*சாளை* +. Soldiers' lines; படைவீரர்கள் தங்குங் குடிசைகளுள்ள இடம். *சாளையப்பட்டு சளப்பட்டு* (*மான்விடு.* 112).

சாணம் cāṉam, *n.* cf. *சாணை.* (*யாழ். அக.*) 1. Millstone; அம்மி. 2. Touchstone; உரைகல்.

சானுக்கிரகம் cāṉukkirakam, *n.* perh. *saṃskṛta.* cf. *சனுக்கிரகம்.* Sanskrit; வடமொழி. (*யாழ். அக.*)

சானுவாதனம் cāṉu-v-ātaṉam, *n.* <*jānu*+*āsana.* (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசனவகை. (*தத்துவப்.* 107.)

சாஸ்திரபேதி cāstirapēti, *n.* cf. *சாத்திரவேதி.* A kind of ore; உலோகங் கலந்த மணல்வகை. (*வை. மூ.*)

சி

சிக்கங்கோல் cikkaṅ-kōl, *n.* <*சிக்கம்*+. Forked comb for dressing the hair; சிடுக்குவாரி. *சீப்பு சிக்கங்கோலுந் தேன்மொழிக்கு வாங்கலுற்றாள்* (*கோவ. க.* 88).

சிக்கடம் cikkaṭam, *n.* prob. *சிக்கு-.* Snare; பட்சியைப்படுக்கும் வலை. *பறவை சிக்கடத்திற் பட்டவெனத் தேய்ந்தனவே* (*பஞ்ச. திருமுக.* 167).

சிக்கம் cikkam, *n.* perh. *śikhā.* Crown, top of the head; உச்சி. (*அக. நி.*)

சிக்கல் cikkal, *n.* A kind of black loadstone; காக்கைக் கல். (*யாழ். அக.*)

சிக்கறுப்பு cikkaṟuppu, *n.* <*சிக்கு*+*அறு-.* Conclusion, decision; முடிவு. *Pond.*

சிக்காரம் cikkāram, *n.* prob. *sīt-kāra.* Lamentation, weeping; அழுகை. (*யாழ். அக.*)

சிக்குச்சிறகு cikku-c-ciṟaku, *n.* <*சிக்கு*+. cf. *சிக்குச்சிலுகு.* Tangle; சிக்கல். *மேலேயிருக்கிற சிக்குச்சிறகெல்லாம் அறுத்துவிட்டு* (*தமிழறி.* 38).

சிகதாமூத்திரம் cikatā-mūttiram, *n.* <*sikatā*+. Gravel, a disease of the kidneys; மூத்திரத்தில் கல்விழும் நோய். (*இங். வை.*)

சிகப்பகில் cikappakil, *n.* <*சிவப்பு*+*அகில்.* Shingle tree; மலைக்கொன்றை. (L.)

சிகரம் cikaram, *n.* prob. *śrī-kara.* cf. *சீகரம்.* Yak; கவரிமா (*அக. நி.*)

சிகஸ்து cikastu, *n.* <Persn. *šikast.* Disrepair; பழுதுற்றநிலை. (P. T. L.)

சிகாமுத்திரை cikā-muttirai, *n.* <*śikhā*+. (Śaiva.) A hand-pose in worship; முத்திரைவகை. (*சைவாநுட். வி. பக்.* 15.)

சிகாரியட்டவணை cikāri-y-aṭṭavaṇai, *n.* <*செய்*+*காரியம்*+. Index of items of work to be done in a temple; செய்காரிய அட்டவணை. *Loc.*

சிகி ciki, *n.* <Pāli. *šikhī.* A Buddha; புத்தர்களுள் ஒருவர். (மணி. பக். 369.)

சிகுரம் cikuram, *n.* <*cikūra.* Hair; மயிர். (W.)

சிகை cikai, *n.* cf. *šikhā.* Arrears; நிலுவை. கீழாண்டைச்சிகை வாசியாநின்றுரர் (சுடு, 1, 4, 7).

சிகையறு-தல் cikai-y-aṟu-, *v. intr.* <சிகை+. To be ruined or destroyed completely; முற்றும் அழிதல். ப்ராரப்த பாபவிசேஷங்கு சிகையறுகிறதென்கிற ஸந்தோஷமும் நடையாடிற்றுகில் (ரஹஸ்ய. 478).

சிங்கதீபம் ciṅka-tīpam, *n.* <சிங்கம்+. A kind of temple lamp; கோயிலில் விளக்குவகை. (பாரத. ஒழிபி. 41-43.)

சிங்கம் ciṅkam, *n.* An aromatic; ஒருவகை வாசனைப்பண்டம். (அக. நி.)

சிங்கலை ciṅkalai, *n.* <*sṛṅkhalā.* Encumbrance; tangle of difficulties; வில்லங்கம் முதலியன. *Loc.*

சிங்கா ciṅkā, *n.* Change in the coloration of horse's teeth indicating its age; வயதைக் குறிப்பதாய்க் குதிரைப் பற்களிலுண்டாம் நிற வேறுபாடு. (அசுவசா. 6.)

சிங்காணம் ciṅkāṇam, *n.* perh. சிங்கு-. Mucus; மூக்குச்சளி. (யாழ். அக.)

சிங்காரக்கோட்டை ciṅkāra-k-koṭṭai, *n.* Primrose willow, *Trapa bispinosa;* செடிவகை. (M. M. 995.)

சிங்கிணி ciṅkiṇi, *n.* cf. சிஞ்சினி. 1. Bow; வில். (W.) 2. Bowstring; வில்லின் நாண். (J.)

சிச்சிலியாதனம் ciccili-y-ātaṉam, *n.* <சிச்சிலி+. (Šaiva.) A yogic posture; யோகாசன வகை. (தத்துவப். 109, உரை.)

சிசுகம் cicukam, *n.* <*šišu+gha.* See சிசுமாரம். *Pond.*

சிசுமாரம் cicumāram, *n.* <*šišu-māra.* Sea-hog; கடற்பன்றி. *Pond.*

சிசே cicē, *n.* Sissoo or sheesham, m. tr., *Dalbergia sissoo;* ஈட்டிமரவகை. (L.)

சிஞ்சதை ciñcatai, *n.* <*siñcitā.* Long pepper; திப்பலி. (யாழ். அக.)

சிஞ்சிலி ciñcili, *n.* A kind of tree; மரவகை. சிஞ்சிலிவேலியோடும் (S. I. I. vii, 62).

சிஞ்சீர்ஜாமீன் ciñcīr-jāmīṉ, *n.* See சஜ்ஜீர் ஜாமீன். (W.)

சிஞ்சுமாரம் ciñcumāram, *n.* <*śiṃśu-māra.* A god; ஒரு தேவதை. (தியாக. லீ. 5, 3.)

சிட்டிமந்தாரம் ciṭṭimantāram, *n.* Peacock's crest; மயிற்கொண்டை. (இங். வை.)

சிட்டைக்கரி ciṭṭai-k-kari, *n.* perh. சிட்டம்+. Small piece of charcoal; சிறிய கரித்துண்டு. ஊதழலிற் சிட்டைக் கரியையிட்டு (பஞ்ச. திருமுக. 1280).

சிண் ciṇ, *n.* perh. சின்னன். Personal attendant; கையாள். (யாழ். அக.)

சிணுக்காட்டம் ciṇukkāṭṭam, *n.* <சிணுக்கு+. Whining, whimpering; மூக்காலழுகை. சிந்தை யுமக்கேன் சிணுக்காட்டம் (பஞ்ச. திருமுக. 493).

சிணுக்கு ciṇukku, *n.* perh. சிணுக்கு-. 1. Block of wood tied to the neck of straying cattle; உழலைமரம். (யாழ். அக.) 2. Fillip; விரல் முதலியவற்றின் நொடிப்பு. *Pond.*

சிணுக்குவலி ciṇukku-vali, *n.* <சிணுக்கு+. 1. Forked comb for dressing the hair; சிடுக்குவாரி. *Tinn.* 2. Slight pains at the commencement of child-birth; பிரசவத் தொடக்கத்தி லுண்டாகுஞ் சிறு வலி. *Loc.*

சித்தகங்கை citta-kaṅkai, *n.* <*siddha*+. The Milky Way; ஆகாயகங்கை. (யாழ். அக.)

சித்தபுத்தி citta-putti, *n.* <*citta*+. Mind; சித்தம். துரியோதனன் சொன்ன பருஷவாக்கியம் நின் சித்தபுத்தியில் வைக்கத்தக்கதில்லை (பாரதவெண். 116, உரை).

சித்தல் cittal, *n.* perh. சுற்று-. Cloth; சீலை. (W.)

சித்தலயம் citta-layam, *n.* <*citta*+. Complete subjugation of the will and identification of the soul with the Supreme ascetic; பரம்பொருளுடன் மனமொன்றுகை. (W.)

சித்தவிலாசம் citta-vilācam, *n.* <id.+. Yielding to the desires of earthly passion, without control, opp. to *cittalayam;* உலகப்பற்றில் ஈடுபடுகை. (W.)

சித்தாந்தன் cittāntaṉ, *n.* <*Siddhānta.* Šiva; சிவபிரான். (யாழ். அக.)

சித்தாயதி cittāyati, *n.* prob. சிறு-மை+. ஆயம். Income; வருமானம். மற்றுமெப்பேற்பட்ட சித்தாயதியும் அடங்கலாக (S. I. I. v, 499).

சித்திமூலம் cittimūlam, *n.* Moosly root; நிலப்பனையின் கிழங்கு. (W.)

சித்தியம் cittiyam, *n.* perh. சைத்தியம். Turret; கோபுரம். (யாழ். அக.)

சித்தியாரோகணம் citti-y-ārōkaṇam, *n.* prob. *satī*+. Suttee; உடன்கட்டை யேறுகை. (யாழ். அக.)

சித்திரக்கிளிச்சி cittira-k-kiḷicci, *n.* Black beetle; கருவண்டு. (யாழ். அக.)

சித்திரகுண்டலி cittira-kuṇṭali, *n.* <சித்திரம்+. A kind of dance; ஒருவகைக் கூத்து. (கல்லா. 27, உரை, பக். 222.)

சித்திரகோலம் cittira-kōlam, *n.* prob. id.+. A kind of poisonous lizard; நச்சுப்பல்லி. (யாழ். அக.)

சித்திரத்தாரணை cittira-t-tāraṇai, *n.* prob. சித்திரம்+. One of *nava-tāraṇai*, q.v.; நவ தாரணையு ளொன்று. (யாப். வி. 96, பக். 516.)

சித்திரதண்டகம் cittira-taṇṭakam, *n.* <*citra-daṇḍaka*. Cotton; பருத்தி. (யாழ். அக.)

சித்திரப்படம் cittira-p-paṭam, *n.* <சித்திரம்+. Painting; எழுது சித்திரம். (சயாதரம். 284.)

சித்திரப்புடைவை cittira-p-puṭaivai, *n.* <id.+. 1. Printed cloth, chintz; அச்சடிச் சேலை. *Loc.* 2. Damask; சித்திரவேலைப் பாடுடைய புடைவை. *Pond.*

சித்திரமெழுதுமண் cittiram-eḻutu-maṇ, *n.* <id.+எழுது-+. Red ochre; செம்மண். (யாழ். அக.)

சித்திரமேழி cittira-mēḻi, *n.* <id.+. 1. Plough-emblem cut in stone; கலப்பைக்குறி. திரு வாழியும் சித்திரமேழியும் இட்ட கல்நட்டு (S. I. I. v, 199). 2. Village assembly; ஊர் மகாசபை. (I. M. P. N. A. 149.)

சித்திரவர்ணச்சேலை cittira-varṇa-c-cēlai, *n.* <id.+வர்ணம்+. A kind of saree; புடைவைவகை. (பஞ்ச. திருமுக. 1160.)

சித்திரவேளாவளி cittiravēḷāvaḷi, *n.* cf. சித்திரவேளாகொல்லி. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 104.)

சித்திரவோடாவி cittira-v-ōṭāvi, *n.* <சித்திரம்+. Painter; சித்திரமெழுதுவோன். (யாழ். அக.)

சித்திராங்கம் cittirāṅkam, *n.* <*citra*+. Saffron; குங்குமம். (யாழ். அக.)

சித்திராம்பரி cittirāmpari, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களுளொன்று. (சங். சந்.)

சித்திரி cittiri, *n.* *Kentalavaṇam*, a mineral salt; கெந்தலவணம். (யாழ். அக.)

சித்திரை cittirai, *n.* Common myna; நாகணவாய்ப்புள்.

சித்தில் cittil, *n.* <*cit*. Knowledge; அறிவு. (R.)

சித்திலி cittili, *n.* prob. சிறு-மை. A species of ant; சிற்றெறும்பு. (யாழ். அக.)

சித்தேசன் cittēcaṉ, *n.* <*siddha*+. A class of mendicants, wearing crescent-like metal pieces on their head-dress; பிறைச்சந்திர உரு வுள்ள தலைக்குட்டை அணிந்த ஒருவகைப் பிச்சைக் காரன். *Tinn.*

சித்தேசி cittēci, *n.* See சித்தேசன். *Loc.*

சித்தௌஷதம் cittauṣatam, *n.* <*siddha* +. Medicine prepared according to *citta-vaittiyam;* சித்தவைத்திய முறைப்படி அமைந்த மருந்து.

சிதம் citam, *n.* (அக. நி.) 1. Fish; மீன். 2. Sky; விண்.

சிதம்பரரகசியம் citampara-rakaciyam, *n.* <சிதம்பரம்+. That which is kept secret or veiled, as the *ākāśaliṅga* at Chidambaram; மூடுபொருள். *Colloq.*

சிதர்வு citarvu, *n.* <சிதர்-. Squandering; வீணகச் செலவழிக்கை. *Pond.*

சிதவல் citaval, *n.* <சிதை-. Broken piece, as of a pot; மண்சட்டி முதலியவற்றின் உடைந்த துண்டு. சிதவலோடொன் றுதவுழி (பதினொரா். திரு விடை. மும். 7).

சிதறுதேங்காய் citaṟu-teṅkāy, *n.* <சிதறு-+. Cocoanut dashed on the ground and broken, on special occasions in fulfilment of a vow; சூறைத்தேங்காய். *Loc.*

சிதாத்தானம் citā-t-tāṉam, *n.* <*citā*+. (Śaiva.) The south-east corner of funeral pyre; சிதைக்குத் தென்கிழக்கு மூலை. அங்கிமூலை சிதாத்தானம் (தத்துவப். 102).

சிதி[1] citi, *n.* <*śiti*. (யாழ். அக.) 1. Blackness; கறுப்பு. 2. Whiteness; வெண்மை.

சிதி[2] citi, *n.* <*chidi*. Axe; கோடாலி. (யாழ். அக.)

சிதை citai, *n.* cf. சித்தை. Low persons; கீழ்மக்கள். (அக. நி.)

சிந்தகி cintaki, *n.* <Persn. *zindagi.* Property; சொத்து. (W.)

சிந்தாசமத்தி cintā-camatti, *n.* <*cintā-samasyai.* Trial of poetic skill by which the competitors are required to divine the thoughts of a person and give the same in verse form; பிறர் கருத்தினை நுட்பமதியால் உணர்ந்துபாடுங் கவித்திறமை. (தமிழ்நா. பக். 5.)

சிந்தாமணி cintāmaṇi, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 103.)

சிந்திபிந்தி cinti-pinti, *n.* prob. *chinna* + *bhinna.* Shred, shattered bit; சின்னுபின்னம். கட்டுக்குலைந்து சிந்திபிந்தியாய்ப் போயிற்றிறே (திவ். பெரியாழ். 2, 1, 5 வ்யா. பக். 224).

சிந்துராமக்கிரியை cinturāmakkiriyai, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 104.)

சிந்துலவணம் cintu-lavaṇam, *n.* <சிந்து +. Sea salt; கடலுப்பு. (W.)

சிந்துவாரம் cintu-vāram, *n.* <*sindhu* +. Sea; கடல். (அக. நி.)

சிப்பந்தி cippanti, *n.* <Persn. *sibandi.* Armed police; ஆயுதந் தரித்த காவற்படை. (G. Md. D. i. 197.)

சிப்பிலாட்டி cippilāṭṭi, *n.* Trouble; தொந்தரை. (யாழ். அக.)

சிபிடம் cipiṭam, *n.* <*cipiṭa.* A kind of gem; இரத்தினவகை. (சுக்கிரநீதி, 186.)

சிபுகம் cipukam, *n.* <*cibuka.* Cheek; கன்னம். பொலிவுறு நின்சிபுகம் போற்றின் (சௌந்தரிய. 66).

சிம்சுமாரப்ரஜாபதி cimcumāra-p-pra-jāpati, *n.* <*śiṃśumāra* +. The region of the Pole Star beyond the *nakṣatra-pada;* நக்ஷத்திர பதத்துக்கு மேலெல்லையான துருவமண்டலம். நக்ஷத்ர பதத்து மேலெல்லை சிம்சுமார ப்ரஜாபதியிறே (திவ். திரு நெடுந். 5, வ்யா. பக். 45).

சிம்பர் cimpar, *n.* Ramrod; துப்பாக்கியிலிடுந் தக்கை. (யாழ். அக.)

சிம்புளாதனம் cimpuḷ-ātaṉam, *n.* <சிம்புள் +. (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 109, உரை.)

சிம்மஹாரம் cimmahāram, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 104.)

சிம்மாடு cimmāṭu, *n.* cf. சும்மாடு. Load-pad for the head; சும்மாடு. (மதி. கள. ii, 73.)

சிம்மேந்திரமத்யமம் cimmēntira-matyamam, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந்.)

சிமம் cimam, *n.* Entirety; all; எல்லாம். (யாழ். அக.)

சிமிட்டி cimiṭṭi, *n.* cf. சிமட்டி. Colocynth; பேய்க்கொம்மட்டி. (யாழ். அக.)

சியாமகன்னம் ciyāma-kaṉṉam, *n.* <*śyāma-karṇa.* Horse of a single colour with the ears alone blue; காதுமட்டும் நீலநிறமும் மற்றைப் பாகமெல்லாம் ஒரேநிறமுமுடைய குதிரை. (சுக்கிரநீதி, 317.)

சியாமளாங்கி ciyāmaḷāṅki, *n.* <*śyāma-lāṅgī.* A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

சியேட்டை ciyēṭṭai, *n.* <*jyēṣṭhā.* A *Śiva-śakti;* ஒரு சிவசத்தி. (சைவபூ. சந். 219.)

சிரக்கரகருமம் cira-k-kara-karumam, *n.* <சிரம் + கரம் +. (Nāṭya.) Poses of head and hand; சிரத்தொழிலும் கை அவிநயமும். உவமையில் சிரக்கர கருமம் (திருவிளை. காண்மா. 8).

சிரசம் ciracam, *n.* <*śira* + *ja.* Hair; தலைமயிர். (யாழ். அக.)

சிரட்டைக்கருப்பட்டி ciraṭṭai-k-karup-paṭṭi, *n.* <சிரட்டை +. A kind of jaggery, dist. fr., *vaṭṭu-k-karuppaṭṭi;* கருப்பட்டிவகை. *Nāñ.*

சிரத்தாமந்தர் cirattāmantar, *n.* <*śrad-hā* + *mat.* Honorary superintendents who take interest in the management of a temple charities; கோயிலறங்களை அபிமானத்தால் மேற்பார்ப்போர். (M. E. R. 163 of 1922.)

சிரப்பாகு cira-p-pāku, *n.* <சிரம் +. Turban; தலைப்பாகை. சேலைகண்டைச் சோமன் சிரப்பாகு (பஞ்ச. திருமுக. 2236).

சிரமப்பணிக்கன் cirama-p-paṇikkaṉ, *n.* <சிரமம் +. Fencing-master; சிலம்பக்காரன். *Pond.*

சிரமாலை cira-mālai, *n.* <சிரம் +. Garland of *rudrākṣa* beads, worn on the head; தலையில் தரிக்கும் உருத்திராக்கமாலை. (யாழ். அக.)

சிரஸ்தானம் cira-stāṉam, *n.* <*śiras* +. Chief place; தலைமையிடம். (J.)

சிராப்பு cirāppu, *n.* < Arab. *Sarāfā.* Shroff; நாணய நோட்டக்காரன். *Loc.*

சிராவகயானம் cirāvaka-yāṉam, n. <śrāvaka+. A school of Buddhism; பௌத்தசமயவகை. (நீலகேசி, 342, உரை.)

சிராவசம் cirāvacam, n. <śrāva-ja. நாலுமாதத்தில் அழியுங் கரு. (சி. சி. 2, 93, மறைஞா. பக். 1347.)

சிராவிருத்தம் cirāviruttam, n. <śirā-vṛtta. Lead; ஈயம். (யாழ். அக.)

சிரியக்கிபழஞ்சலாகையச்சு ciriyakki-palañ-calākai-y-accu, n. <Śrī-yakṣī + பழமை +. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (M. E. R. 117 of 1915.)

சிரியக்கியச்சு ciriyakki-y-accu, n. <id.+. See சிரியக்கிபழஞ்சலாகையச்சு. (T. A. S.)

சிரீதத்தம் cirī-tattam, n. <śrī-datta. Gift made in expectation of fame; புகழ்ப்பயன் கருதிக் கொடுக்கப்படுந் தானப்பொருள். (சுக்கிரநீதி, 145.)

சிரீமத்து cirīmattu, n. <śrīmat. 1. Prosperity; wealth; பாக்கியம். 2. That which is great; பெருமை தங்கியது. (சி. சி. 11, 2, சிவாக். உரை.)

சிரீவிருட்சம் cirī-virutcam, n. <śrī+. A curl-mark of horses; குதிரைச் சுழிகளுளொன்று. Loc.

சிருக்குமுத்திரை cirukku-muttirai, n. <sric+. (Śaiva.) A hand-pose, in worship; பூஜாகாலத்துக் காட்டுங் கரமுத்திரைவகை. (சைவாநு. வி. 20.)

சிருகம் cirukam, n. <sṛka. (யாழ். அக.) 1. Dart; அம்பு. 2. Wind; காற்று. 3. Lotus; தாமரை.

சிருங்காடம் ciruṅkāṭam, n. prob. śṛṅgāṭaka. A battle-array; வியூகவகையுள் ஒன்று. (குறள், 767, உரைக்குறிப்பு.)

சிருங்காரம் ciruṅkāram, n. <śṛṅgāra. Sentiment of love; சிங்காரம். Colloq.

சிருங்கி ciruṅki, n. <śṛṅgin. An inauspicious mark at the base of a horse's ear; குதிரையின் காதடியிலுள்ள தீச்சுழி வகை. (சுக்கிரநீதி, 316.)

சிருதி[1] ciruti, n. <śruti. Ear; காது. (யாழ். அக.)

சிருதி[2] ciruti, n. Street; தெரு.

சிருமுகம் cirumukam, n. A kind of caṉṉi; சன்னிவகை. (தஞ். சர. iii, 194.)

சிரேணம் cirēṇam, n. <cirēṇa. Long period of time; நெடுநாள். (யாழ். அக.)

சிரைவி ciraivi, n. Common bael; கிளுவை. Pond.

சிரோகுட்டம் cirōkuṭṭam, n. <śiras +. A disease; நோய்வகை. கன்மமார் வழுக்கற் கொடித்தலையாக்கிக் காட்டும் புண் சிரோகுட்டநோயர் (கடம்ப. பு. இலீலா. 108).

சிரோத்தி cirōtti, n. <id.+asthi. Skull; தலையோடு. (யாழ். அக.)

சிரோவர்த்தி cirōvartti, n. <Śirōvarti. Person accepting the oath or trial by ordeal of his opponent; எதிரி செய்யுஞ் சத்தியம் முதலிய வற்றை யேற்றுக்கொள்பவன். (சுக்கிரநீதி, 286.)

சிரௌதகற்பம் ciraiuta-kaṟpam, n. <śrauta-kalpa. The mantra portion of the Vēdas pertaining to sacrifices; வேள்விவினைக்கு உரியவற்றைக்கூறும் வேதமந்திர பாகம். (சுக்கிரநீதி, 209.)

சில் cil, n. prob. சின்-மை. 1. Lid, cover; மூடி. Loc. 2. Spectacles; மூக்குக்கண்ணாடி. (யாழ். அக.)

சில்லந்தராயம் cil-l-antarāyam, n. <id. +. See சில்வரி. (S. I. I. v, 501.)

சில்லர் cillar, n. <சில். (Onom.) A kind of screeching insect; கிறீச்சென்று ஒலிக்கின்ற பூச்சிவகை. Loc.

சில்லரி cil-l-ari, n. <சில்+. Pebbles inserted in tinkling anklets; சிலம்பின் பருக்கைக் கற்கள். (யாழ். அக.)

சில்லுமாங்கொட்டை cillu-māṅ-koṭṭai, n. <id.+. A kind of mango seed which resembles the stone of a mango; மாங்கொட்டை வகை. Loc.

சில்லெடு-த்தல் cil-l-eṭu-, v. tr. prob. E. seal+. To take out a warrant; சட்டப்படி ஒரு வரைப்பிடித்துக் கச்சேரி முதலியவற்றில் ஆஜர்செய்ய உத்தரவு பெறுதல். Loc.

சில்லொலி cil-l-oli, n. <சில்+. (Onom.) Shrill; squeak; கீச்சுக்குரல். Pond.

சில்வரி cil-vari, n. <சில்+. Small taxes or cesses; சிறிய வரிகள். (S. I. I. i, 87.)

சில்வானம் cil-vāṉam, n. <id. That which is small or little, thing of minor importance; சிறிது. சில்வான பிரயோஜனங்களைப்பற்ற (ரஹஸ்ய. 49).

சிலந்தி cilanti, n. Sardonyx; கோமேதக வகை. (S. I. I. viii, 53.)

சிலந்திக்கரப்பான் cilanti-k-karappāṉ, *n.* <சிலந்தி+. A kind of *karappāṉ*; கரப்பான் வகை. (தஞ். சா. iii, 92.)

சிலம்பன் cilampaṉ, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (சரவண. பணவிடு. 56.)

சிலம்பியாதனம் cilampi-y-ātaṉam, *n.* perh. சிலம்பி+. (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசன வகை. (தத்துவப். 109.)

சிலமி-த்தல் cilami-, 11 *v. intr.* <சிலம்பம். (யாழ். அக.) 1. To fence with the quarter-staff; சிலம்பம் பண்ணுதல். 2. To threaten; அதட்டுதல்.

சிலமீலிகை cilamīlikai, *n.* <*cilamīlikā*. (யாழ். அக.) 1. Lightning; மின்னல். 2. Glow-worm; மின்மினி.

சிலாடகம் cilāṭakam, *n.* <*śilāṭaka*. Storey; மேல்வீடு. (யாழ். அக.)

சிலாயுதன் cilāyutaṉ, *n.* Tortoise; ஆமை. (யாழ். அக.)

சிலாரு cilāru, *n.* cf. சிலார். Confusion; குழப்பம். (யாழ். அக.)

சிலாவி cilāvi, *n.* (Arch.) A part of a building; கட்டட வுறுப்புவகை. *Loc.*

சிலுக்கு-தல் cilukku-, 5 *v. intr.* To make a display; பகட்டுதல். *செய்யுள் பல கற்றுச் சிலுக்கி யிறுமாந்து* (பஞ்ச. திருமுக. 884).

சிலுப்பிக்குடல் ciluppi-k-kuṭal, *n.* <சிலுப்பு+. A part of the small intestines; மணிக்குடலின் ஒரு பகுதி. *Tp.*

சிலும்பு cilumpu, *n.* Hookha; உக்கா. *பீடி சிலும்பு குடாக்கும பிடிப்பார்கள்* (மதி. க. ii, 116).

சிலுவைப்பாடு ciluvai-p-pāṭu, *n.* <சிலுவை+. Crucifixion; சிலுவையில் அறை யுண்ணுகை. *Chr.*

சிலேட்டுக்குச்சி cileṭṭu-k-kucci, *n.* <E. *slate*+. A kind of stone pencil to write with on a slate; சிலேட்டில் எழுத உதவுங் கருவி.

சிலை[1] cilai, *n.* <சிலை-. Anger; கோபம். *பொய்ச்சிலைக் குரலேற் றெருத்தமிறுத்த* (திவ். பெருமாள். 2, 5, வ்யா. பக். 33).

சிலை[2] cilai, *n.* Fragrant sirissa, *Albizzia odoratissima*; மரவகை. (L.)

சிலைகாரம் cilai-kāram, *n.* perh. சிலை-+. A kind of salt; வெடிகாரம். (மூ. அ.)

சிலையாதனம் cilai-y-ātaṉam, *n.* <சிலை+. (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 109, உரை.)

சிலையுஞ்சை cilai-y-uñcai, *n.* <id.+ Fragrant sirissa. See சிலை[2]. (L.)

சிலையெழும்பு-தல் cilai-y-eḻumpu-, *v. intr.* <id.+. To echo, reverberate; எதிரொலி யுண்டாதல். *பறையறிகொட்டு முழக்காலும் . . . பாட்டாலும் எங்கும் சிலையெழும்பிற்று* (எங்களூர், 104).

சிலோதாரி cilōtāri, *n.* A kind of medicinal pill; மாத்திரைவகை. (தஞ். சா. iii, 31.)

சிவத்துரோகி civa-t-turōki, *n.* <*Śiva*+. An enemy of Śaivism; சைவத்துக்குக் கேடு விளைத்தோன். (M. E. R. 1926-27, p. 84.)

சிவதம் civatam, *n.* prob. *Śiva-da*. The Ṛg-vēda; இருக்குவேதம். (W.)

சிவதா civatā, *intr.* cf. அவிதா. An expression crying for help; அபயக்கூற்று. (பெரியபு. எறி. 16.)

சிவந்தபாஷாணம் civanta-pāṣāṇam, *n.* <சிவ-+. Red arsenic; மனோசிலை. (யாழ். அக.)

சிவப்பு civappu, *n.* <செம்-மை. Score of a winning party in a game of cards, etc.; சீட்டு முதலிய விளையாட்டுக்களில் வென்ற கட்சிக்கு இடுங் குறியீடு.

சிவப்புக்குங்கிலியம் civappu-k-kuṅkiliyam, *n.* <சிவப்பு+. Red dammer; குங்கிலிய வகை. (மூ. அ.)

சிவப்புச்சாமந்தி civappu-c-cāmanti, *n.* <id.+. Red chrysanthemum; சாமந்திவகை.

சிவப்புச்சித்திரமூலம் civappu-c-cittira-mūlam, *n.* <id.+. Rosy-flowered leadwort; செங்கொடிவேலி.

சிவப்புமுள்ளங்கி civappu-muḷḷaṅki, *n.* <id.+. Carrot; முள்ளங்கிக்கிழங்குவகை. *Loc.*

சிவப்புமூக்குள்ளான் civappu-mūkkuḷ-ḷāṉ, *n.* <id.+மூக்கு+. Painted snipe; உள்ளான்வகை. (M. M.)

சிவம் civam, *n.* <*Śiva*. Śaiva Siddhānta philosophy; சைவசித்தாந்தம். *சிவமென்னு மந்தந் தரம்* (சி. போ. 12, 4, வெண்பா.).

சிவராயன் civa-rāyaṉ, *n.* 1. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 117.) 2. A kind of cloth; துணிவகை. *Loc.*

சிவனடியார் civan̠-aṭiyār, *n.* <சிவன்+. 1. Devotees of Šiva; சிவபிரானை வழிபாடு செய் பவர். 2. The Nāyan̠mārs; நாயன்மார்கள். (W.)

சிவனாம்பு civan̠āmpu, *n.* A shrub; பூடு வகை. *Tp.*

சிவனார்கொடி civan̠ārkoṭi, *n.* cf. சிவனார் கிழங்கு. Malabar glory-lily; செங்காந்தள். (திவ். பெரியாழ். 3, 3, 1, ஜீ.)

சிவனேயென்றிரு-த்தல் civan̠ē-y-en̠r̠iru-, *v. intr.* <சிவன்+என்-+. To keep quiet or peaceful; முயற்சியின்றி அடங்கியிருத்தல். *Colloq.*

சிவி-தல் civi-, *4 v. intr.* To wither, as fruits; பிஞ்சாய் உதிர்தல். *Tinn.*

சிவீரெனல் civīr-en̠al, *n.* <சிவீர்+. Expr. of being cold to the touch; தொட்டாற் சில்லென் றிருத்தற் குறிப்பு. *Loc.*

சிற்குரு cir̠-kuru *n.* perh. சில்+*guru.* Weight; கனம். (நாமதீப. 794.)

சிற்பிடம் cir̠piṭam, *n.* Being invisible; பிறர் காணாமலிருக்கை. சிற்பிடத்தாற் புக்கு (நீலகேசி, 236).

சிற்றடிப்பாடு cir̠-r̠-aṭi-p-pāṭu, *n.* <சிறு-மை+. Unfrequented foot-path; மனித சஞ்சாரம் அதிகமில்லாத ஒற்றையடிப்பாதை. காட்டில் சிற்றடிப் பாடான வழிகளிலே (திவ். பெரியாழ். 3, 2, 4, வ்யா. பக். 542).

சிற்றாசா cir̠-r̠-ācā, *n.* prob. சிறு-மை+. Common mountain ebony; ஆத்தி. (L.)

சிற்றாயம் cir̠-r̠-āyam, *n* <id.+. A village cess; கிராமவரிவகை. (S. I. I. iii, 35.)

சிற்றிசை cir̠-r̠-icai, *n.* <id.+. (Pros.) A sub-division of *ven̠ṭur̠ai-c-centur̠ai;* வெண் டுறைச்செந்துறையு ளொருவகை. (யாப். வி. 538.)

சிற்றிசைச்சிற்றிசை cir̠r̠icai-c-cir̠r̠icai, *n.* <சிற்றிசை+. (Pros.) A sub-division of *ven̠ṭur̠ai-c-centur̠ai;* வெண்டுறைச்செந்துறையு ளொருவகை. (யாப். வி. 538.)

சிற்றிராசிப்பணம் cir̠-r̠-irāci-p-paṇam, *n.* <சிறு-மை+இராசி+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (Pudu. Insc. 717.)

சிற்றிரைப்பு cir̠-r̠-iraippu, *n.* <id.+. Shortness of breath; குறுமூச்சு. *Pond.*

சிற்றிலுப்பை cir̠-r̠-iluppai, *n.* <id.+. A species of mahwa; இலுப்பைவகை. (மலை.)

சிற்றுள்ளங்கி cir̠-r̠-uḷ-ḷ-aṅki, *n.* <id.+ உள்+. Vest; உட்சட்டையின்மேல் இடுஞ் சிறு சட்டை. *Pond.*

சிற்றுள்ளாடை cir̠-r̠-uḷ-ḷ-āṭai, *n.* <id.+ id.+. A kind of under vest; ஒருவகை யுள் ளாடை. *Pond.*

சிற்றூழியன் cir̠-r̠-ūḻiyan̠, *n.* <id.+. 1. Lacquey, servant; வீட்டுவேலையாள். *Pond.* 2. One whose occupation is the caulking of ships, boats, etc.; கலப்பற்றுக்காரன். *Pond.*

சிற்றெட்டகம் cir̠-r̠-eṭṭakam, *n.* <id.+. An ancient Tamil poem on *Akam;* அகப்பொரு ளைக் கூறும் ஒருநூல். (களவியற். 16.)

சிற்றொழுக்கம் cir̠-r̠-oḻukkam, *n.* <id. +. Base conduct; இழிநடத்தை. (நாமதீப. 650.)

சிற்றோலை cir̠-r̠-ōlai, *n.* <id.+. The short blades at the end of the leaf of a cocoa-nut tree; தென்னைமட்டையின் நுனிப்பாகத்துள்ள சிறிய ஓலை.

சிறப்புக்கட்டளை cir̠appu-k-kaṭṭaḷai, *n.* <சிறப்பு+. Institution of *naivēttiyam* in a temple; கோயிலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நைவேதனப் படித்தரம். (S. I. I. iv, 103.)

சிறிஞன் ciriñan̠, *n.* <சிறு-மை. Small, insignificant boy; சிறுவன். அறிஞருஞ் சிறிஞரு மாதியந்தமா (கம்பரா. ஆறுசெல். 45).

சிறுக்காம்பஞ்சேலை cir̠u-k-kāmpan̠-cēlai, *n.* prob. id.+காம்பு+. A kind of printed saree; ஒருவகை எழுத்துச்சிற்றாடை. (திவ். பெரியாழ். 1, 3, 8, வ்யா. பக். 64.)

சிறுகாட்டி cir̠u-kāṭṭi, *n.* <id.+. Early morning; அதிகாலை. *Nāñ.*

சிறுகாலைச்சிறப்பு cir̠ukālai-c-cir̠appu, *n.* <சிறுகாலை+. Offerings in a temple at early dawn; விடியற்கால நிவேதனம். (S. I. I. iv, 177.)

சிறுங்குறுந்தோட்டி cir̠uṅkur̠un-tōṭṭi, *n.* <சிறு-மை+. Yellow sticky mallow; சிற்று முட்டி. (இங். வை. 52.)

சிறுசானல்விரை cir̠u-cān̠al-virai, *n.* <id.+. Linseed; ஆளிவிரை. (இங். வை. 52.)

சிறுசுங்கம் cir̠u-cuṅkam, *n.* <id.+. A tax; வரிவகை. (An. Dec. 351.)

சிறுசூலி cir̠u-cūli, *n.* <id.+. A kind of tree. See அகச்சூலி.

சிறுசொறிக்குட்டம் ciru-cori-k-kuṭṭam, *n.* <id.+சொறி+. A kind of leprosy; குட்ட நோய்வகை. (இராசவைத். 101, உரை.)

சிறுட்டாட்டி ciruṭṭāṭṭi, *n.* <id.+perh. மட்சட்டி. A small earthen vessel; சிறுசட்டி வகை. *Loc.*

சிறுத்தாயார் ciru-t-tāyār, *n.* <id.+. Father's younger brother's wife; mother's younger sister; சிறிய தாய்.

சிறுதர்ப்பம் ciru-tarppam, *n.* <id.+. Lalong grass; நாணல். *Loc.*

சிறுதனம் ciru-tanam, *n.* <சிறு-மை+. 1. An inferior grade of officials, in olden days; பண்டைக்காலத்துள்ள ஒருவகை உத்தியோகஸ்தர். (M. E. R. p. 97, 1913.) 2. A class of dancing-girls; கணிகையுள் ஒரு பிரிவினர். (சிலப். 14, 167, உரை.)

சிறுதுத்திரி ciru-tuttiri, *n.* <id.+. Clarion; இரட்டைச்சின்னம் என்ற ஊதுகருவி. (தக்கயாகப். 344, உரை.)

சிறுநாளிகம் ciru-nāḷikam, *n.* <id.+. A kind of machine-gun used by infantry and cavalry; காலாட்படை குதிரைப்படைகள் தாங்கிச் செல்வதற்குரிய துப்பாக்கிபோன்ற கருவி. (சுக்கிர நீதி, 328.)

சிறுநிலம் ciru-nilam, *n.* <id.+நிலம். The Mleccha country; மிலேச்சநாடு. தீவின் சிறுநிலத்தார் (நீலகேசி, 83).

சிறுநீருப்பு cirunīr-uppu, *n.* <சிறுநீர்+. Uric acid; சிறுநீரிலுள்ள உப்புவகை.

சிறுப்பிள்ளை ciru-p-piḷḷai, *n.* <சிறு-மை+. Servant; வேலையாள். வீரசோழீசுவர தேவர் சிறுப்பிள்ளை (M. E. R. 242 of 1929-30).

சிறுபடுகண் ciru-paṭu-kaṇ, *n.* <id.+. A pendant in an ornament; அணியுறுப்புவகை. (S. I. I. ii, 396.)

சிறுபண்ணை ciru-paṇṇai, *n.* <id.+. A kind of greens, *Celosia comosa;* கோழிச்கீரை வகை. *Pond.*

சிறுபாடிகாவல் cirupāṭi-kāval, *n.* <சிறுபாடி+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 30.)

சிறுபாடு ciru-pāṭu, *n.* <சிறு-மை+. Small gift, as to a temple; சிறிய உபயம். (S. I. I. iii, 477.)

சிறுபுறம்பேசு-தல் ciru-puṟam-pēcu-, *v. intr.* <id.+புறம். To backbite; காணுவிடத்துத் தூற்றுதல். செப்பிள மென்முலையார்கள் சிறுபுறம் பேசித்திரிவர் (திவ். பெரியாழ். 2, 4, 5).

சிறுபோகம் ciru-pōkam, *n.* <id.+. Harvest of the inferior kinds of grain; சிறுதானிய விளைவு. (W.)

சிறுவட்டம் ciru-vaṭṭam, *n.* <id.+. A shrub with scarlet flowers in clusters, the juice of which is pressed and given in gingelly oil to children for cutaneous eruptions; பூடுவகை. (W.)

சிறுவட்டமணி ciru-vaṭṭa-maṇi, *n.* <id.+. Tiny bells worn round the waist, by children; குழந்தைகள் அரையிற் கட்டுஞ் சிறுமணி. *Pond.*

சிறுவீட்டுப்பொங்கல் ciru-vīṭṭu-p-poṅgal, *n.* <id.+வீடு+. A festival in the month of Tai in which rice is boiled and offered to God by girls, in front of the toy-houses prepared for the occasion; தை மாதத்தில் சிறுமியர் சிறுவீடுகட்டிப் பொங்கலிடும் பண்டிகை. *Loc.*

சிறுவேட்டை ciru-vēṭṭai, *n.* <id.+. A tax; வரிவகை. (M. E. R. 134 of 1924.)

சிறுவேர் ciru-vēr, *n.* <id.+. A kind of medicinal root; ஒருவகை மருந்துவேர். (இங். வை. 234.)

சிறை[1] ciṟai, *n.* perh. id. Parterre in a field; பாத்தி. ஒடிகுமணற் சிறுசிறை (குறுந். 149).

சிறை[2]-த்தல் ciṟai-, *11 v. tr.* To see rolling one's eyes; சுழல விழித்தல். சிதரரி மழைக் கணுஞ் சிறைக்கும் (நீலகேசி, 72).

சிறைக்காடு ciṟai-k-kāṭu, *n.* <சிறை+. Reserved forest; காவலுள்ள சர்க்கார்க் காடு. (ஏகலைூர். 174.)

சிறைமீட்டான் ciṟai-mīṭṭāṉ, *n.* prob. id.+. A kind of paddy; ஒருவகை நெல். கறுத்த நிறவாலன் சிறைமீட்டான் வளர்பூழைப் பாடிவெள்ளை (நெல்விடு. 186).

சின் ciṉ, *n.* <சினம். Anger; சினம் மறையவர்பால் சின்பற்றி யென்பயன் (ரஹஸ்ய. 1379).

சின்மயை ciṉmayai, *n.* <*cin-mayā.* Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23.)

சின்னக்கரடி ciṉṉa-k-karaṭi, *n.* <சின்ன+. The constellation Little Bear; ஒரு நக்ஷத்திரத்தொகுதி. *Pond.*

சின்னட்டி ciṉṉaṭṭi, *n.* A kind of paddy; ஒருவகை நெல். சின்னட்டி பொன்னையன் (பருளை. பள்ளு. 23).

சின்னத்தானம் ciṉṉattāṉam, *n.* A kind of fish; ஒருவகைமீன். சின்னத்தானங் கறுத்த கெளிற்றுமீன் (பருளை. பள்ளு. 16).

சின்னப்பிசானம் cinna-p-picānam, *n.* <சின்ன+. A kind of paddy; நெல்வகை. (விவ சா. 1.)

சின்னம்[1] cinnam, *n.* <சின்-மை. Odd; சில்வானம். முந்நூற்றுச் சின்னம் நாள் (S. I. I. iv, 140).

சின்னம்[2] cinnam, *n.* <Pāli. *jinno* <Skt. *jīrṇa*. Being worn out or decayed; சீர்ணம். சின்னச்சீரை துன்னற் கோவணம் (பதினொ. திரு விடை. மும். 7).

சின்னராவுத்தன்வெட்டு cinna-rāvuttaṉ-veṭṭu, *n.* <சின்ன+ராவுத்தன்+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 144.)

சினம் cinam, *n.* <சின-. Heat; வெம்மை. சென்றுசென் றிறைஞ்சிய சினந்தீர் மண்டிலம் (பெருங். உஞ்சைக். 33, 40).

சினிக்தசப்தம் cinikta-captam, *n.* <*snigdha*+. Moist sound, crepitation, as in the lungs when congested; சுவாசப்பையில் சளியி னால் உண்டாகுஞ் சத்தம். (இங். வை. 233.)

சினிமா cinimā, *n.* <E. Cinema; நிகழ்ச்சி களைப் புகைப்படங்கள் மூலமாகக் காட்டுங் கருவி. *Mod.*

சிஷ்டபரிபாலனம் ciṣṭa-paripālaṉam, *n.* <*śiṣṭa*+*paripālana*. Protection of the good; நல்லோரைக் காப்பாற்றுகை.

சிஸ்துவசூல் cistu-vacūl, *n.* <Arab. *qist* +. Collection of instalments, or fixed rents; தீர்வைகளைத் தவணைகளில் வசூலிக்கை. (P. T. L.)

சீ

சீக்கிரம்போ cīkkiram-pō, *n.* <சீக்கிரம்+. Jutka; ஜட்காவண்டி. *Loc.*

சீக்கிரன் cīkkiraṉ, *n.* <*śīghra*. One of the three classes of servants; மூவகைப்பணியாளருள் ஒருவகையான். (சுக்கிரநீதி, 108.)

சீக்கிரோச்சம் cīkkirōccam, *n.* <id.+*ucca*. The farthest point from the centre of the earth in the orbit of the planets; கிரகவீதி யில் பூமத்தியத்திலிருந்து அதிக தூரமாயுள்ள இடம். (W.)

சீகரம் cīkaram, *n.* <*śrīkara*. Temple with 230 towers and 28 storeys; 230 சிகரங்களையும் 28 மேனிலைக்கட்டுக்களையு முடைய கோயில். (சுக்கிர நீதி, 230.)

சீங்காய் cīṅkāy, *n.* cf. சீக்காய். Eight-pinnate soap-pod; இண்டு. (L.)

சீசாமரம் cīcā-maram, *n.* <சீசே+. Sissoo wood; சீசேமரம். *Loc.*

சீட்டா ciṭṭā, *n.* <Hind. *sīthā*. A drug for smoking; புகை குடிக்கவுதவுஞ் சரக்கு வகை. (மதி. க. ii, 52.)

சீட்டுப்புள்ளி cīṭṭu-p-puḷḷi, *n.* <சீட்டு+. Subscriber to a chit-fund; சீட்டுநிதியிற் பணங் கட்டுவோன். *Loc.*

சீடு-தல் cīṭu-, 5 *v. tr.* To cover; மூடுதல். பொடிசீடினை தணல்போலேயிருக்கை (திவ். திருச்சந்த. 9, வ்யா. பக். 29).

சீத்தபுழுதி cītta-puḻuti, *n.* <சீ-+. Land ploughed but not sown; உழுது விதை விதைக்காத நிலம். (M. Sm. D. i, 279.)

சீத்துவம் cīttuvam, *n.* prob. *jīva*+*tva*. Anything that is necessary for life; உயிர்வாழ்தற்கு இன்றியமையாதது. சீத்துவமிதார்க்குந் தெரியாதோ (பஞ்ச. திருமுக. 1406).

சீதக்காதி cītakkāti, *n.* Syed Kadir, a Muhammadan nobleman of Kīḻakkarai near Ramnad and a great patron of learning, 17th century; 17-ஆம் நூற்றாண்டில் கீழக்கரையில் வசித்த வரும் புலவர்களைப் பெரிதும் போற்றிவந்தவருமாகிய ஒரு முகம்மதியச் செல்வர். (Rd. M. 228.)

சீதகம் cītakam, *n.* <*sīsaka*. (யாழ். அக.) 1. Lead; ஈயம். 2. Tarā, an alloy; தரா.

சீதகாத்திரகம் cīta-kāttirakam, *n.* <*śīta* +. An incurable form of paralysis; சீதாங்க சன்னி. (W.)

சீதகிருச்சரம் cīta-kiruccaram, *n.* <id. +. A fast for three days, drinking only water; மூன்றுநாள் நீர்மட்டும் பருகிப்பட்டினியிருக்கும் ஓர் விரதம். (யாழ். அக.)

சீதபீரு cīta-pīru, *n.* prob. id.+. Jasmine creeper; மல்லிகைக்கொடி. (மூ. அ.)

சீதம் cītam, *n.* Anise; சோம்பு. (யாழ். அக.)

சீதளாசப்தமி cītaḷā-captami, *n.* <*śītalā* +. Seventh *titi* in the dark fortnight of *Śrāvaṇa* month; சிராவண மாதத்து அபரபட்சத் துச் சத்தமி. (Ind. Chron.)

சீதளோபசாரம் cītaḷōpacāram, *n.* <id.+. Hearty welcome; மனங்குளிர்ச்சி செய்யும் உப சாரம். (சிவக். பிரபந். பக். 376.)

சீதாங்கனை cītāṅkaṉai, *n.* <*Sītāṅganā*. Sītā; சீதை. (W.)

சீதாபோகம் cītāpōkam, *n.* A kind of paddy; ஒருவகை நெல். தாசரதி சீதாபோகந் தனையே சிந்தித்தான் (நெல்விடுதூது. 197).

சீதுகந்தம் cītu-kantam, *n* <*sīdhu-gandha.* Pointed leaved apeflower; மகிழமரம். (மூ. அ.)

சீந்து-தல் cintu-, *5 v. tr.* To touch; தீண்டுதல். அக்குமணியைக் கொடுத்தா லார்சீந்துவார் கள் (பஞ்ச. திருமுக. 1998).

சீபாதாங்காதனம் cī-pātāṅkā-taṉam, *n.* <சீ+பாதம்+. (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 107, உரை.)

சீமந்தஞ்சாற்று-தல் cīmantañ-cāṟṟu-, *v. intr.* <சீமந்தம்+. To celebrate the consummation of marriage; சாந்திக்கல்லியாணஞ் செய்தல். *Loc.*

சீமந்தினி cīmantiṉi, *n.* <*sīmantinī.* Woman; பெண். மங்களங்கொள் சீமந்தினிக்குன் மணாளன் வந்திடுமென்று (சிவக். பிரபந். பக். 337).

சீமைக்காசான் cīmai-k-kācāṉ, *n.* Ellis duranta, l. tr., *Duranta plumeri;* மரவகை (L.)

சீமைக்குல்லா cīmai-k-kullā, *n.* <சீமை+. Casquette; முகமுடியுள்ள குல்லாவகை. *Pond.*

சீமைச்சணல் cīmai-c-caṇal, *n.* <id.+. A kind of sunn-hemp; மெல்லிய சணல்வகை. *Pond.*

சீமைச்சீரகம் cīmai-c-cīrakam, *n.* <id.+. Caraway; கேக்குவிதை. (இந்துபாக. 96.)

சீமைநாபி cīmai-nāpi, *n.* <id.+. Aconite, s. sh., *Aconitum naplus;* ஒருவகை மருந்துச்செடி. (இங். வை.)

சீமைப்புளியன் cīmai-p-puḷiyaṉ, *n.* <id.+புளி. Baobab; ஆனைப்புளி. *Loc.*

சீமையதிமதுரம் cīmai-y-atimaturam, *n.* <id.+. Liquorice, sh., *Glycyrrhiza glabra;* சீமைக்குன்றிமணி (இங். வை.)

சீயாசனம் cīyācaṉam, *n.* <சீயம்+. Throne; சிங்காதனம். வெற்றிச் சீயாசனத்து (மேருமந். 921).

சீர்-த்தல் cīr-, *11 v. intr.* To happen, occur; சம்பவித்தல். புலந்தலைப் பெய்தலறிவுடன் சீர்க்குமன்றே (நீலகேசி, 509).

சீரங்கச்சம்பா cīraṅkaccampā, *n.* cf. சீரகச்சம்பா. A kind of paddy; நெல்வகை. (மதி. க. i, 6.)

சீரங்கராயன் cīraṅka-rāyaṉ, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 117.)

சீரணத்துவம் cīraṇattuvam, *n.* <*jīrana+tva.* Decay; நாசம். அவற்றின் சங்கோசமே சீரணத்துவம் (வாசுதேவமனனம், பக். 67).

சீரணன் cīraṇaṉ, *n.* <*jīrṇa.* Old man; கிழவன். (யாழ். அக.)

சீரவட்டம் cīra-vaṭṭam, *n.* perh. *sīsa*+. Lead; ஈயம். (மலை.)

சீரழி-த்தல் cīr-aḻi-, *v. tr.* <சீர்+. 1. To cause disorder; to disarrange; ஒழுங்கு குலைத்தல். 2. To ravish, as a woman; கற்பழித்தல். 3. To ruin; நிலைகெடுத்தல். (W.)

சீரளவு cīr-aḷavu, *n.* <id.+. Measuring properly; நேர்மையாக அளக்கை. *Loc.*

சீராங்கம் cīrāṅkam, *n.* <*sīrāṅga.* (யாழ். அக.) 1. Plough; கலப்பை. 2. Ploughshare; கொழு.

சீல் cīl, *n.* <*śīla.* Good conduct; சீலம். சீலுறு தெக்கணை கேளா (உபதேசகா. சிவநாம. 123).

சீலவிருத்தன் cīla-viruttaṉ, *n.* <id.+. One who is reckoned as elder on account of his character; நற்குணம் முதலியவற்றால் உயர்ந்தவன்.

சீலி-த்தல் cīli-, *11 v. intr.* To become cool; சிலிர்த்தல். மேனியெல்லாஞ் சீலித்து ரோமஞ் சிலிரென்ன (நெல்விடுதூது. 293).

சீலை cīlai, *n.* (மூ. அ.) 1. cf. *maṉō-śilā.* Red ochre; மனோசிலை. 2. Borax; வெண்காரம்.

சீலைப்புடம் cīlai-p-puṭam, *n.* <சீலை+. A mode of calcination of medicines; மருந்துப் புடவகை. (தைலவ. தைல. 12, உரை.)

சீவசாதனம் cīva-cātaṉam, *n.* <*jīva*+. Grain; தானியம். (யாழ். அக.)

சீவசீவி cīvacīvi, *n.* <*jīva+jīvin.* Parasite; உயிருடைப்பொருளைப் பற்றிவாழும் உயிர். *Mod.*

சீவஞ்சம்பா cīvañ-campā, *n.* cf. சிவன் சம்பா. A kind of paddy maturing in 4 months; நான்கு மாதங்களில் விளையும் நெல்வகை. (விவசா. 2.)

சீவதாரு cīva-tāru, *n.* <*Jīva*+. A tree; மரவகை. (யாழ். அக.)

சீவபலி cīva-pali, *n.* <id.+. 1. Sacrificing one's life; தன்னுயிரைப் பலிகொடுக்கை. *Chr.* 2. Animal sacrifice; உயிர்ப்பலி.

சீவமந்திரம் cīva-mantiram, *n.* <id.+. Body, as the place where the soul resides; உடல். (யாழ். அக.)

சீவலம் cīvalam, *n.* An aquatic plant; நீர்ப் பூடுவகை. (யாழ். அக.)

சீவவதை cīva-vatai, *n.* <*jīva*+. Torture; இமிசிக்கை.

சீவவிருட்சம் cīva-viruṭcam, *n.* <id.+. The tree of life in the garden of Eden; ஈடன் தோட்டத்திலுள்ள ஒரு மரம். (W.)

சீவன் cīvaṉ, *n.* <*jīva*. Lapiz lazuli; வைடூரியம். (யாழ். அக.)

சீவனமுனை cīvaṉa-muṉai, *n.* <சீவனம்+. Means of livelihood; சீவனோபாயம். (W.)

சீவனாகினி cīvaṉākiṉi, *n.*cf. சீனாகினி. (W.) 1. Betel leaf; வெற்றிலை. 2. Water; நீர்.

சீவாந்தம் cīvāntam, *n.* <*jīvānta*. Death; மரணம். (W.)

சீவி-த்தல் cīvi-, 11 *v. intr.* prob. *jīva*. To die, used euphemistically; மரித்தல். (யாழ். அக.)

சீவிதக்காரன் cīvita-k-kāraṉ, *n.* <சீவிதம்+. Grantee of a service inam; பணிசெய்வதற்காக மானியம் பெற்றவன். *சேவகஞ்செய் சீவிதக் காரருக்கும்* (சரவண. பணவிடு. 86).

சீவிதஞ்ஞை cīvataññai, *n.* prob. *jīvita*+*jña*. Heart; இரத்தாசயம். (யாழ். அக.)

சீவினி cīviṉi, *n.* <*jīvanī*. cf. சீவனி. (W.) 1. An elixir to restore life; சஞ்சீவி. 2. One of the notes of the lute; யாழிறனைசை வகை.

சீவுளி cīvuḷi, *n.* <சீவு-+. Scraper; பலகை சுரண்டி என்ற கருவி. *Loc.*

சீவோபாதி cīvōpāti, *n.* <*jīva*+*upādhi*. The four stages of human life, viz., *pāliyam, kaumāram, yauvaṉam, vārttakam;* பாலியம் கௌமாரம் யௌவனம் வார்த்தகமென்ற நான்கு பருவம். (நாநார்த்த. 904.)

சீறு-தல் cīṟu-, 5 *v. intr.* To hoot like an owl; கத்துதல். *ஆந்தை சீறல் அறியும் பலன்* (கவுளிசா. 16).

சீறுவாணம் cīṟu-vāṇam, *n.* <சீறு-+. Rocket; வெடிக்காமற் சீறிச் செல்லும் வாணம்.

சீனக்கண்ணாடி cīṉa-k-kaṇṇāṭi, *n.* <சீனம்+. Spectacles; மூக்குக் கண்ணாடி. (யாழ். அக.)

சீனச்சரப்பளி cīṉa-c-carappaḷi, *n.* <id.+. An ornament; அணிவகை. (தெய்வச். விறலிவிடு. 599.)

சீனத்துவித்தை cīṉattu-vittai, *n.*<id.+. Rare piece of work; அருமைப்பாடான வேலை. *Loc.*

சீனப்பூண்டு cīṉa-p-pūṇṭu, *n.* <id.+. Ginseng; மருந்துப்பூண்டுவகை. *Pond.*

சீனம் cīṉam, *n.* <*cīna*. A kind of antelope; மான்வகை. (யாழ். அக.)

சீனமுட்செவ்வந்தி cīṉa-muṭcevvanti, *n.* <சீனம்+. China rose; முட்செவ்வந்தி வகை. (யாழ். அக.)

சீனன் cīṉaṉ, *n.* prob. *cīna*. The Buddhist; பௌத்தன். (சங்கற்பநி. 12, 25, உரை.)

சீனாகினி cīṉākiṉi, *n.* cf. சீவனாகினி. Betel leaf; வெற்றிலை. (மூ. அ.)

சீனாத்தொப்பி cīṉā-t-toppi, *n.* <சீனா+. Chinese hat; தொப்பி வகை. *Pond.*

சீனிக்கட்டை cīṉi-k-kaṭṭai, *n.* prob. சீனி+. Saddle-tree; சேணஞ் செய்தற்குரிய மரவகை. *Pond.*

சீனிக்கல் cīṉi-k-kal, *n.* <id.+. White stone; வெள்ளைக்கல். *Tinn.*

சீனிப்பாய் cīṉi-p-pāy, *n.* <id.+. A kind of mat; பாய்வகை. *மெத்தைத் தலையணையும் சீனிப்பாயும் போட்டுக்கொடுத்து* (தமிழறி. 57).

சு

சுக்கச்சிலை cukka-c-cilai, *n.* prob. சுக்கான்+. Kunkur; வங்கக்கல். (யாழ். அக.)

சுக்காய் cukkāy, *n.* <சொக்காய். Jacket; சட்டைவகை. *Pond.*

சுக்கிரனாளி cukkiraṉ-āḷi, *n.* <சுக்கிரன்+ஆள்-. Pearl; முத்து. (யாழ். அக.)

சுக்குருவி cukkuruvi, *n.* An expr. used in calling small birds; குருவியைக் கூப்பிடுஞ் சொல். *லோகத்தில் பிள்ளைகளை அழுகை மருட்டுகைக் காக அக்காக்காய் சுக்குருவி சந்திரா வாஎன்றாற் போலே சொல்லுகிற லோகோக்தி வ்யாஜத்தாலே* (திவ். பெரியாழ். 2, 5, ப்ர. பக். 332).

சுக்கூர்செய்-தல் cukkūr-cey-, *v. tr.* <Arab. *shukr*+. To render thanks; வந்தனஞ் செலுத்துதல். (சீதக். கொ.)

சுகண்டி cukaṇṭi, *n.* cf. சுகந்தி. A kind of gem; இரத்தினவகை. (யாழ். அக.)

சுகதம் cukatam, *n.* <*sva-gata*. One's own; சொந்தம். (யாழ். அக.)

சுகதன் cukataṉ, *n.* <*sugata*. Buddhist; பௌத்தன். *கபிலர் கணசரணர் சுகதர் சமணரார் வழிகளழியு மருள்மொழியினர்* (தேசிகப். 6, 19).

சுகந்தை cukantai, *n.* Advance payment of cash, paddy, etc., to the cultivator; உழவர்க்கு முன்கூட்டிக் கொடுத்த பணம் நெல் முதலியன. *Tj.*

சுகப்பிரியை cuka-p-piriyai, *n.* <*śuka-priyā.* Rose apple; சம்புநாவல். (யாழ். அக.)

சுகிதம் cukitam, *n.* <*sukṛta.* Result of past good deeds; புண்ணியம். தேவாதிதேவர்கள் சுகிதமாகிய சுகிதமா மலேயே (சர்வசமய. பக். 36).

சுகு cuku, *n.* prob. *sruc.* A kind of vessel; பாத்திரவகை. (யாழ். அக.)

சுகுடம் cukuṭam, *n.* <சகுடம். Indian kales; சேம்பு. (யாழ். அக.)

சுகுமாரம் cukumāram, *n.* <*sukumāra.* (யாழ். அக.) 1. A kind of grain; தானியவகை. 2. A kind of sugar-cane; கரும்புவகை.

சுகோற்சவன் cukōṟcavaṉ, *n.* <*sukhōt-sava.* Husband; கணவன். (யாழ். அக.)

சுசரித்திரம் cucarittiram, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களுள் ஒன்று. (சங். சந்.)

சுசி cuci, *n.* <*cuci.* Breast; udder; முலை. (யாழ். அக.)

சுசுகம் cucukam, *n.* <*cūcuka.* Nipple of the breast; முலைக்கண். (யாழ். அக.)

சுசுலம் cuculam, *n.* Worthlessness; விழல். *Pond.*

சுடர் cuṭar, *n.* 1. Year; ஆண்டு. (விநான மகாதிசை. 1, உரை.) 2. Tender leaf, shoot; தளிர். (யாழ். அக.)

சுடலைக்குருவி cuṭalai-k-kuruvi, *n.* <சுடலை +. Screech-owl; சாக்குருவி. (W.)

சுடலைமுத்து cuṭalai-muttu, *n.* <id.+. A village deity; ஒரு கிராமதேவதை. மனச்சோபத்தைத் தீர்க்குஞ் சுடலைமுத்து (பஞ்ச. திருமுக. 657).

சுடலையோன் cuṭalaiyōṉ, *n.* <id. Vitriol; துரிசு. (யாழ். அக.)

சுடாரி cuṭāri, *n.* cf. சடாரி. Coat-of-mail; கவசம். (W.)

சுடுங்கரிநாள் cuṭu-ṅ-karināḷ, *n.* <சுடு-+. The particular *nakṣatras* from which an inauspicious planet has just left; பாபக்கிரகம் நின்று நீங்கிய நட்சத்திரம். கொடுக்கோள் விடுநாள் . . . சுடுங்கரிநாள் (விநான. குணகுண. 94).

சுண்டுமணி cuṇṭu-maṇi, *n.* <சுண்டு-+. Ruby of the finest quality; சிறந்த மணி. (சட்ட பொம். பக். 56.)

சுண்டுசாதம் cuṇṭu-cātam, *n.* <id.+. A kind of intoxicating food; போதைதரும் உணவுவகை. *Madr.*

சுண்டுவிரற்கண்ணி cuṇṭu-viraṟ-kaṇṇi, *n.* <சுண்டுவிரல்+. A kind of ring, worn by women on the little toe; மகளிரின் காற்சிறுவிரல் மோதிரம்.

சுண்டை cuṇṭai, *n.* <*śuṇḍā.* Hippopotamus; நீர்யானை. *Pond.*

சுண்டைக்கீரை cuṇṭai-k-kīrai, *n.* <சுண்டை+. A kind of greens, *Neptuma oleracea;* கீரைவகை. *Loc.*

சுண்ணாம்புக்காய் cuṇṇāmpu-k-kāy, *n.* <சுண்ணாம்பு + prob. கோய். Small casket for lime, for use in chewing betel; சுண்ணாம்புக் கரண்டகம். சுண்ணாம்புக்காய் முள்ளிடுக்கி முதலிய இன்றியமையாத பொருள்களிலே (எங்களூர், 30).

சுண்ணி-த்தல் cuṇṇi-, 11 *v. tr.* cf. சுண்ணி-. To daub; பூசுதல். (யாழ். அக.)

சுணக்கம் cuṇakkam, *n.* <சுணங்கு-. Tightness, as of market; முடை. பண்டுபோலில்லை பணச் சுணக்கம் (பஞ்ச. திருமுக. 445).

சுணக்கு-தல் cuṇakku-, 5 *v. tr.* Caus. of சுணங்கு-. To delay; தாமதப்படுத்துதல். வேலையைச் சுணக்காதே. *Tinn.*

சுத்தசந்தயம் cutta-cantayam, *n.* <*śuddha* +. (Rhet.) A figure of speech; செய்யுளணி வகை. (பாப்பா. 100.)

சுத்தசுரம் cutta-curam, *n.* <id.+. (Mus.) Primary notes of the gamut; அடிப்படையான சுரங்கள். (பூர். சங். உண். எ.)

சுத்ததன்னியாசி cutta-taṉṉiyāci, *n.* <id.+. (Mus) A specific melody-type; இராக வகை. (பரத. ராக. 103.)

சுத்தவசந்தம் cutta-vacantam, *n.* <id.+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 102.)

சுத்தவாட்டி cutta-v-āṭṭi, *n.* <id+ஆட்டி. Pure, spotless woman; தூயவள். (யாழ். அக.)

சுத்தாத்வா cuttātvā, *n.* <id.+*adhvan.* (Śaiva.) The macrocosm resulting from the *vintu,* as a channel of pure grace; விந்துவிலுண்டான பிரபஞ்சம். (சி. சி. 1, 57, சிவாக்.)

சுத்தாந்தம் cuttāntam, *n.* <*śuddhānta.* Royal zenana, queen's apartments; இராணியின் அரண்மனை. (யாழ். அக.)

சுத்திகாரசதம் cuttikā-racatam, *n.* <*śuktikā-rajata.* Non-existent thing, as silver in conch-shell; இல்பொருள். (வாசுதேவமனனம், பக். 10.)

சுத்திபத்திரம் cutti-pattiram, *n.* <*śuddhi-patra.* Document showing either that the accused is innocent or has been expiated by the performance of *prāya-c-cittam;* குற்றவாளி யல்லன் என்றாவது பிராயச்சித்தஞ் செய்ததால் பழி நீங்கிவிட்டதென்றாவது காட்டும் பத்திரம். (சுக்கிரநீதி, 94.)

சுத்துரு cutturu, *n.* perh. சிற்றுரு. Marriage badge; தாலி. *Tp.*

சுத்தை cuttai, *n.* <*śuddhā.* 1. The eleventh *titi* occurring on a day which commences with the tenth *titi* and ends with the twelfth *titi;* தசமியின் பிற்கூறும் ஏகாதசியும் துவாதசியின் முற்கூறும் அமைந்தநாளில் வரும் ஏகாதசி. ஏய்ந்த பத்தாந்திதியொடும் பன்னிரண்டாந் திதியொடுந் தொட்டிரண்டு பாலுந் தோய்ந்திடு மேகாதசிக்குச் சுத்தையென்பர் (ஏகாதசிபு. கால. 19). 2. Pure, spotless woman; சுத்தமுள்ளவள். (சி. சி. 1, 19. சிவாக்.)

சுதகேவலி cuta-kēvali, *n.* <*śruta-kēvali.* (Jaina.) A class of Jaina monks who have attained perfect knowledge; சித்திபெற்ற சைன மேலோர். சொல்லா னிறைந்த சுதகேவலி சென்ற மார்க்கம் (மேருமந். 1, 4).

சுதந்தன் cutantan, *n.* perh. *su-tantra.* Dancer, player, actor; கூத்தாடி. (சங். அக.)

சுதநெறி cuta-neṟi, *n.* <சுதம்+. (Jaina.) Path laid down in Jaina sacred books; பரமாகமங்களிற் கூறப்பட்ட நெறி. சுதநெறி முறைமையு மறிவான் (நீலகேசி, 64).

சுதரிசனம் cutaricaṉam, *n.* <*Sudarśana.* Indra's capital; அமராவதி. (சங். அக.)

சுதிகாரன் cuti-kāraṉ, *n.* <*śruti*+. One who sounds the bass or the key note in a concert; சுருதிகூட்டுபவன். சுதிகாரப் பையனுக்கு (சோவ. க. 24).

சுதைவேலைக்காரன் cutai-vēlai-k-kāraṉ, *n.* <சுதை+. One who makes plastic figures in brick and mortar; சுண்ணாம்பினால் உருவங்கள் அமைக்குங் கொல்லற்றுக்காரன். *Colloq.*

சுந்தம் cuntam, *n.* <சுத்தம். Purity; சுத்தம். சுந்தமாகச் சுவடறுவீரென (நீலகேசி, 322).

சுந்தி cunti, *n.* prob. *śuṇṭha.* cf. சண்டி. Tale-bearer, slanderer; கோட்சொல்வோன். (அக. நி.)

சுப்திபிண்டம் cupti-piṇṭam, *n.* <*supti*+. Embryo shrunk in size owing to menstrual discharge during the period of gestation; தங்குபிண்டம். (சீவரட். 206.)

சுப்பிரமணி cuppira-maṇi, *n.* *śubhra*+. Diamond; வைரம். (யாழ். அக.)

சுபகதி cupa-kati, *n.* <*śubha*+. (யாழ். அக.) 1. Salvation; மோட்சம். 2. Delight; சந்தோஷம்.

சுபகாரி cupa-kāri, *n.* <*śubha-kārin.* One who does good; சுபத்தைச் செய்பவன். சுபகாரி தட்டருக்கு நிட்டூரன் (மான்விடு. 168).

சுபத்தலம் cupa-t-talam, *n.* <*śubha*+. Temple; தேவாலயம். (யாழ். அக.)

சுபத்தன் cupattaṉ, *n.* prob. *subha-stha.* Happy person; இன்பமடைந்தவன். துன்பமெலா மற நீங்கிச் சுபத்தராய் (தேவா. 710, 4).

சுபபந்துவராளி cupa-pantu-varāḷi, *n.* <*śubha*+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 103.)

சுபம்பாடு-தல் cupam-pāṭu, *v. intr.* <சுபம்+. To sing a song of benediction, at the close of an auspicious occasion; சுபகாரியமுடிவில் மங்களம் பாடுதல். *Loc.*

சுபாடிதம் cupāṭitam, *n.* <*subhāṣita.* Sayings of great men, generally inverse; பெரியோர்களின் சிறந்த கட்டுரை. வெண்டாமரைமயில் தேச சுபாடிதபயனை மறந்தனள் (சேக்கிழார். பு. 93).

சுபாலிகை cupālikai, *n.* cf. சோபாலிகை. Oven, fire-place; அடுப்பு. (சது.)

சுபுகாணி cupukāṇi, *n.* <Arab. *subhā-nallāh.* A formula of Muslim mantra; முசுமதிய ரக்ஷாமந்திரம். (மதி. க. ii, 93.)

சுபோகி cupōki, *n.* <*su-bhōgin.* One who enjoys prosperity; சுகத்தை அனுபவிப்பவன். (W.)

சும்மை cummai, *n.* cf. சுமடு. Load-pad for the head; சும்மாடு. சும்மையாகவே கடைகளை நெருக்கியே (திருவிரிஞ்சைப். கௌரி. 6).

சுமங்கலம் cumaṅkalam, *n.* <*su-maṅgala.* Horse with a certain auspicious mark; ஒருவகை நற்சுழியுள்ள குதிரை. (அசுவசா. 16.)

சுமங்கலிப்பிரார்த்தனை cumaṅkali-p-pirārttaṉai, *n.* <*sumaṅgalī*+. A feast in honour of departed matrons of the family, invoking their blessings; சுமங்கலிகளாய் இறந்த மகளிர் பொருட்டுச் செய்யுஞ் சடங்கு. *Loc.*

சுமந்திரன் cumantiraṉ, *n.* <*sumantra.* Minister in charge of revenue; அரசிறை மந்திரி. (*சுக்கிரநீதி*, 66.)

சுமந்திறுக்கு-தல் cumantirukku-, *v. tr.* <சும- +. To beat or strike forcibly, as on an anvil; ஓங்கியடித்தல். *Colloq.*

சுமப்பு cumappu, *n.* <id. Weight; பாரம். (*யாழ். அக.*)

சுமார்த்தகற்பம் cumārtta-kaṟpam, *n.* <*smārta* +. Portions of the Vēdas, not applicable to sacrifices; வேள்வியல்லாத மற்றைக் கன்மங்களுக்குரியவற்றைக் கூறும் வேதபாகம். (*சுக்கிரநீதி*, 209.)

சுமைச்சப்பரம் cumai-c-capparam, *n.* <சுமை +. Hand-cart; cart for carrying loads, pulled by men; சுமையேற்றிக் கையால் இழுக்கும் வண்டி. *Pond.*

சுமையடி cumai-y-aṭi, *n.* <id. +. See சும்மை. (*சங். அக.*)

சுமையன் cumaiyaṉ, *n.* <id. Porter, carrier; சுமையாளர். *சுமையராயிருப்பார் சும்மாட்டுக் குள்ளே தாழைமடலைச் சொருகுமாபோலே* (*திவ். அமலனாதி.* 6, *வ்யா. பக்.* 73).

சுயபழக்கம் cuya-paḻakkam, *n.* <சுயம் +. Nature; இயல்பு. (*யாழ். அக.*)

சுயபுத்திரன் cuya-puttiran, *n.* <id. +. One's own son; பிள்ளை. *Pond.*

சுயபோதம் cuya-pōtam, *n.* <id. +. Consciousness; உணர்ச்சி. *Loc.*

சுயமக்கினி cuyam-akkini, *n.* <id. +. A kind of medicinal pill; மாத்திரைவகை. (*தஞ். சர.* iii, 31.)

சுரசனி curacaṉi, *n.* <*su-rajanī*. Night; இரா.

சுரசிந்து cura-cintu, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (*பரத. ராக.* 102.)

சுரடி curaṭi, *n.* cf. சுருட்டி. A musical mode; பண்வகை. (*யாழ். அக.*)

சுரணாவளி curaṇā-vaḷi, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (*பரத. ராக.* 55, உரை.)

சுரததாது curata-tātu, *n.* <சுரதம் +. Semen; இந்திரியம். *மேனகையாலான சுரததாது வீழ்ந்த துரோணகும்பந்தன்னில்* (*பாரத. வாரணா.* 32).

சுரதமங்கை curata-maṅkai, *n.* <id. +. Harlot; வேசி. (*யாழ். அக.*)

சுரதனு curataṉu, *n.* <சுரர் +. Asura; அசுரர். (W.)

சுரநாடி cura-nāṭi, *n.* <சுரர் + நாடு-. Celestial nymph; தெய்வப்பெண். *சுரநாடியர்களுந் தாழுமின் மினிகள்* (*தக்கயாகப்.* 88).

சுரராசபுரம் cura-rācapuram, *n.* <*sura-rāja* +. Indra's zenana; தேவேந்திரனது அரண்மனையிலுள்ள அந்தப்புரம். *சுரராசபுரமேற விடுகொண்ணா புகழ்பாடுவோம்* (*தக்கயாகப்.* 5).

சுராட்டு curāṭṭu, *n.* <*svārāṭ* nom. sing. of *svarāj*. King whose income is above 50 lakhs and below one crore; 50 இலட்சம் கருஷத்துக்கு மேல் ஒருகோடிக்குக் கீழ் இறைவருவாயுடைய அரசன். (*சுக்கிரநீதி*, 26.)

சுராந்தியம் curāntiyam, *n.* <*svara* + *antya*. (Mus.) A melody-type, consisting of four of the seven notes of the gamut; சப்த ஸ்வரங்களுள் நாலுஸ்வரம் மட்டுங் கொண்ட இராகவகை. (*பூர். சங். உண்.* 42.)

சுராளம் curāḷam, *n.* Pompous or affected gait; பெருமிதநடை. (*யாழ். அக.*)

சுரிப்பிளவை curi-p-piḷavai, *n.* prob. சுரி- +. A kind of boil, abscess; பிளவை வகை. (*பராச.* i, 18.)

சுருக்கி curukki, *n.* <சுருக்கு-. (*யாழ். அக.*) 1. Tortoise; ஆமை. 2. Touch-me-not, a sensitive plant; தொட்டாற்சுருங்கி. 3. A species of amaranth; சிறுகீரை.

சுருக்குப்பைக்காரன் curukku-p-pai-k-kāraṉ, *n.* <சுருக்கு- +. One who pretends to take only a small quantity of food; குறைந்த வளவு உண்பதாகப் பாசாங்கு செய்பவன். *Loc.*

சுருக்குமூத்திரம் curukku-mūttiram, *n.* <id. +. A disease of cattle; மாட்டுநோய்வகை. (*பெரிய. மாட்.* 125.)

சுருட்டுப்பிடி-த்தல் curuṭṭu-p-piṭi-, *v. intr.* <சுருட்டு +. To smoke cigar, cigarette, etc.; சுருட்டுக்குடித்தல். *Colloq.*

சுருணை curuṇai, *n.* prob. சுருள்-. 1. A kind of paddy; நெல்வகை. (Nels.) 2. Reel of a cinema film; சினிமாப் படச்சுருள். *Mod.*

சுருணைவாலன் curuṇai-vālaṉ, *n.* cf. சுருணை. A kind of paddy; நெல்வகை. *மாராச வாணனென்றும் வாள்சுருணைவால னென்றும்* (*நெல் விடு.* 189-190).

சுருதிரஞ்சனி curuti-rañcaṉi, *n.* *śruti*+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 102.)

சுருள் curuḷ, *n.* <சுருள்-. Lotus stalk; நாளம். (பிங்.)

சுருள்கொலுசு curuḷ-kolucu, *n.* <சுருள் +. A kind of anklet worn by women; மகளிர் காலில் அணியும் அணிவகை. (மதி. க. ii, 65.)

சுருள்பூரி curuḷ-pūri, *n.* <id.+. A kind of cake fried in ghee; பணிகாரவகை. (மதி. க. ii, 15.)

சுருளம் curuḷam, *n.* Gallop; குதிரைகதிகளுள் ஒன்றன வற்கிதம். *Pond.*

சுரைலச்சுவரம் surailaccuvaram, *n.* Fever rohitākam; செம்மரம். (L.)

சுரோதோவகம் curōtōvakam, *n.* <*srōtōvaha.* A time-measure; தாளபத்திகளு ளொன்று. (பரத. தாள. 58.)

சுல் cul, *n.* cf. சல்லு. Silver; வெள்ளி. (யாழ். அக.)

சுல்லம் cullam, *n.* Rope; கயிறு. (யாழ். அக.)

சுல்லிகை cullikai, *n.* <*jhillikā.* Cricket; சிள்வண்டு. *Pond.*

சுலாவுரை culāvurai, *n.* <சுலாவு-+. Circumlocutory statement; சுற்றிச் சொல்லுகை. இச்சுலாவுரை சொல்லியது ஆதனுழி நாட்டோரொடாக் கும் (நீலகேசி, 199, உரை).

சுலு culu, *n.* <சுளு. Ease; சுளுவு. (யாழ். அக.)

சுலுகம் culukam, *n.* <*culuka.* (யாழ். அக.) 1. Mire; சேறு. 2. Handful; சிறங்கை.

சுலுபம் culupam, *n.* prob *svalpa.* Trifle; அற்பம். (யாழ். அக.)

சுவகீயை cuvakīyai, *n.* <*svakīyā.* One of the three classes of women; மூவகைப்பெண்டிருள் ஒரு வகையினள். (சுக்கிரநீதி, 212, கீழ்க் குறிப்பு.)

சுவடு cuvaṭu, *n.* Dirt, mud; அசுத்தம். பசுக்களுக்குச் சுவடுபடாத புல்லும் தண்ணீரு முண்டாம்படியாக (திவ். பெரியாழ். 3, 5, 6, வ்யா. பக். 645).

சுவத்திகம் cuvattikam, *n.* <*svastika.* Temple with 201 towers and 25 storeys; 201 சிகரங்களையும் 25 மேனிலைக்கட்டுக்களையு முடைய கோயில். (சுக்கிரநீதி, 230.)

சுவர்க்கவேதி cuvarkkavēti, *n.* cf. சுவர்க்கம். Breast; தனம். (தக்கயாகப். 593, உரை.)

சுவர்க்காவதரணம் cuvarkkāvataraṇam, *n.* <*svarga*+*avataraṇa.* (Jaina.) One of *pañca-kalyāṇam;* பஞ்சகலியாணங்களு ளொன்று. (திருநூற். 4, உரை.)

சுவர்ச்சிலவணம் cuvarcci-lavaṇam, *n.* <*svarci*+. Saltpetre; வெடியுப்பு. (சுக்கிரநீதி, 329.)

சுவர்ணாங்கி cuvarṇāṅki, *n.* <*svarṇāṅgī.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தராகங்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

சுவர்த்திகாதனம் cuvarttikātaṉam, *n.* (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 107, உரை.)

சுவர்ப்பிதுக்கம் cuvar-p-pitukkam, *n.* <சுவர்+. (Arch.) Offset in a building; பத்திரிப்பு. *Madr.*

சுவரணை cuvaraṇai, *n.* <*smaraṇā.* See சுயபோதம். *Pond.*

சுவரிலுப்பு cuvaril-uppu, *n.* <சுவர்+. Salt prepared from saline earth; உவர் மண்ணி னின்றுங் காய்ச்சியெடுக்கு முப்பு. (சங். அக.)

சுவல்வரி cuval-vari, *n.* <சுவல்+. Squirrel; அணில். (யாழ். அக.)

சுவாக்கீரை cuvākkīrai, *n.* A shrub; பூடுவகை. (யாழ் அக.)

சுவாகை cuvākai, *n.* <*svāhā.* Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 22.)

சுவாசக்கண்ணறை cuvāca-k-kaṇṇaṟai, *n.* <சுவாசம்+. Air-cell of the lungs; சுவாசப் பையிலுள்ள கண்ணறை. (இங். வை.)

சுவாசகந்தி cuvācakanti, *n.* cf. சுவி. White fig; இத்தி. (யாழ். அக.)

சுவாத்தியாயம் cuvāttiyāyam, *n.* <*sva-adhyāya.* Studying without the help of a teacher; voluntary study; சுயமாகக் கற்ற கல்வி. (R.)

சுவாதுமூலம் cuvātu-mūlam, *n.* <*svādu* +. Carrot; கிழங்குவகை. *Pond.*

சுவாந்தம் cuvāntam, *n.* <*svānta.* Mind; மனம். (W.)

சுவாமிக்கடா cuvāmi-k-kaṭā, *n.* <சுவாமி +. Ram dedicated to a temple; கோயிற்குப் பிரார்த்தனையாக விடப்படும் ஆட்டுக்கடா. *Loc.*

சுவாரி cuvāri, *n.* Back riggings of a ship; கப்பலின் பின்னணியம். (யாழ். அக.)

சுவாலினி cuvāliṉi, *n.* <*jvālinī.* (Śaiva.) A supernal world under the regency of Kālak-

kiṉi; காலாக்கினியுலகங்களுள் ஒன்று. (சைவபூ. சந். 57.)

சுவீயை cuvīyai, *n.* <*svīyā*. See சுவகீயை. (சுக்கிரநீதி, 212.)

சுவைப்பாடு cuvai-p-pāṭu, *n.* <சுவை+. Taste; ருசி. இனிமையால் நினைக்கிறதுசுவைப் பாட்டை (திவ். பெரியதி. 1, 2, 10, வ்யா. பக். 91).

சுழங்கு-தல் culaṅku-, 5 *v. intr.* prob. சுழல்-. To whirl; to be tossed about; உழலுதல். நெஞ்சகஞ் சுழங்குற (காஞ்சிப்பு. பன்னிரு. 276). (W.)

சுழல்நாற்காலி culal-nāṟkāli, *n.* <id. +. Revolving chair; சுற்றுந் தூரிச்சிவகை. (மதி. க. ii, 190.)

சுழற்றி culaṟṟi, *n.* <சுழற்று-. Fan; விசிறி. அங்கைச் சுழற்றிகொண் டெழுப்பில் (ஞானபூசா. 25).

சுழிப்பு culippu, *n.* <சுழி-. Agitation; சஞ்சலம். மின்னினுடைய சுழிப்பையு முடைத்தாய் (திவ். பெரியாழ். 3, 5, 4, வ்யா. பக். 639).

சுழிமழை culi-malai, *n.* <id.+. Raining in patches; திக்குத்திக்காய்ப் பெய்யுமழை. (யாழ். அக.)

சுழிமுல்லாவெட்டு culimullāveṭṭu, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 133.)

சுழியாறுபடு-தல் culi-y-āṟu-paṭu-, *v. intr.* <சுழி+ஆறு+. To be in floods, with whirlpools; சுழித்துச் செல்லும் பூர்ணப் பிரவாக மாதல். அழகாலும் சீலத்தாலும் காஞ்சீபுரமித்தனையும் நிரம்பிச் சுழியாறுபடும்படி திருவூரகத்திலே நின்றருளி னவனே (திவ். திருநெடுந். 8, வ்யா. பக். 66).

சுழியோடி culi-y-ōṭi, *n.* <சுழியோடு-. Diver for pearls; முத்துளிப்பவன். (J.)

சுள்ளக்கன் cuḷḷakkaṉ, *n.* <சுள். (W.) 1. Angry person; கோபக்காரன். 2. Spirited horse or bull; அடங்காத குதிரை அல்லது மாடு.

சுள்ளெனல் cuḷḷeṉal, *n.* Expr. of sternness, severity or pungency; கடுமையாயிருத் தற் குறிக்குஞ் சொல். வெயில் சுள்ளென்றது (நேமிநா. 66, உரை).

சுளகம் cuḷakam, *n.* cf. *ślōka*. Terse saying; நன்மொழி. சுத்தருரைத்த சுளகமறிந்தவத் தூயவரே (தேசிகப். 1, 29).

சுளாவு-தல் cuḷāvu-, 5 *v. tr.* <சுலாவு-. To whirl; சுழலச்செய்தல். (யாழ். அக.)

சுளுக்குப்பாரை cuḷuku-p-pārai, *n.* Shovel; மண்வாருங் கருவிவகை. *Loc.*

சுளுவு cuḷuvu, *n.* <*sulabha*. Alleviation; mitigation; மட்டுப்படுகை. (யாழ். அக.)

சுற்றலங்காரம் cuṟṟalaṅkāram, *n.* <சுற்று +. External decorations; வெளிப்பக்கத்திற் செய்யுஞ் சிங்காரிப்பு. *Pond.*

சுற்று-தல் cuṟṟu-, 5 *v. tr.* To think, consider; to meditate; சிந்தித்தல். (திவ். திருச் சந். 52, வ்யா. பக். 151.)

சுற்றுக்கல்லூரி cuṟṟu-k-kallūri, *n.* <சுற்று-+. A portion of a building; கட்டடத்தி லோர் பகுதி. (S. I. I. ii, 107.)

சுற்றுப்பிரயாணம் cuṟṟu-p-pirayāṇam, *n.* <id.+. Tour; பலவூர்கட்குஞ் சென்றுவருகை. *Mod.*

சுற்றுவசனம் cuṟṟu-vacaṉam, *n.* <id.+. Circumlocution; நேரேயன்றி சுற்றலாகப் பேசுகை. *Pond.*

சுன் cuṉ, *n.* (யாழ். அக.) 1. cf. *śūnya*. Emptiness; வெறுமை. 2. Whiteness; வெண்மை. 3. Semen; விந்து.

சுன்னாமுக்கி cuṉṉā-mukki, *n.* Indian senna; நில ஆவிரை. (இங். வை.)

சுஜாவந்தி cujāvanti, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 104.)

சுஸ்தி custi, *n.* <Persn. *susti*. Non-existence; இன்மை. தஸ்திக்கு ஏற்பாடு சுஸ்தியாய்ப் போச்சு (தாசில்தார்நா. பக். 28).

சூ

சூக்குமதாரி cūkkuma-tāri, *n.* <சூக்குமம் +. Deceitful person; வஞ்சகன். (யாழ். அக.)

சூகை cūkai, *n.* perh. *śuṣka*. That which is withered or shrunken; வற்றியுலர்ந்தது. சூகை மூலை.

சூசககுரு cūcaka-kuru, *n.* <*sūcaka*+. Preceptor who instructs his pupil in the virtues of *camam, tamam* etc.; சமம் தமம் முதலியவற்றை உபதேசிக்குங் குரு. (விவேகசிந். பக். 28.)

சூசிகன் cūcikaṉ, *n.* <*sūcika*. Tailor; தையற்காரன். (யாழ். அக.)

சூசிகாபரணம் cūcikāparaṇam, *n.* A kind of medicine; மருந்துவகை. (தஞ். சர. iii, 68.)

சூசிகாபைசாசி cūcikā-paicāci, *n.* A variety of the Prākṛt language; பாகதமொழி வகை. (சி. சி. பாயி. மறைஞா. பக். 6.)

சூசிவியூகம் cūci-viyūkam, *n.* <*sūci*+. A kind of battle-array; சூசிகாவியூகம். (*சுக்கிரநீதி*, 338.)

சூசு cūcu, *n.* <E. Shoes; பாதரட்சை. *காலின்மேல சூசுகள் போடலாமா (கட்டபொம்மு. பக்.* 51).

சூட்சம் cūṭcam, *n.* prob. *சூட்சுமம்*. Deceit; வஞ்சம். *Pond.*

சூட்சமகந்தம் cūṭcama-kantam, *n.* <*sūkṣma*+. Electricity; மின்சாரம். *Pond.*

சூட்சவண்டி cūṭca-vaṇṭi, *n.* <*சூட்சம்*+. Bic,cle; மிதிவண்டி. *Loc.*

சூட்டு cūṭṭu, *n.* <*சூடு*-. Capital of a pillar; தூணின் தலைக்கல். *Loc.*

சூடடி-த்தல் cūṭaṭi-, *v. tr.* <*சூடு*+. See சூடுபோடு-. *Tinn.*

சூடாலம் cūṭālam, *n.* <*cūḍā*. Head; தலை. (*யாழ். அக.*)

சூடிகை cūṭikai, *n.* <*cūḍikā*. Fabulous gem on a cobra's hood; நாகத்தினுடைய படத்திலுள்ளதாகக் கருதப்படும் அரதனமணி. *படத்தெடுத்த சூடிகை பறித்துமே (தக்கயாகப்.* 362).

சூடுபோடு-தல் cūṭu-pōṭu-, *v. tr.* <*சூடு*+. To brand, as animals; மாடு முதலிய பிராணிகளுக்குக் குறிசுடுதல்.

சூடுவளர்தல் cūṭu-vaḷartal, *n.* <id.+. Granular ophthalmia; கண்ணோய்வகை. (M. L.)

சூத்திரவுருவம் cūttira-v-uruvam, *n.* <*சூத்திரம்*+. Puppet in *pommal-āṭṭam;* பொம்மலாட்டத்தில் ஆடும் பதுமை. (*யாழ். அக.*)

சூத்திரன் cūttiraṉ, *n.* <*sūtra*. One who wears the triple cord or the sacred thread; முப்புரிநூ லணிந்தோன். (*யாழ். அக.*)

சூதகபாத்தியம் cūtaka-pāttiyam, *n.* <*சூதகம்*+. Nearness of relationship entailing observance of pollution on occasions of birth and death; தீட்டுக் கொண்டாடும்படியான நெருங்கிய பந்துத்துவம். (*மதி. க.* ii, 79.)

சூதடி-த்தல் cūtaṭi-, *v. tr.* <*சூது*+. To cheat, deceive; ஏமாற்றுதல். *வீட்டிற் சூதடித்து நாமிருக்கிற்போமோ (குருகூர்ப்.).*

சூதமணி cūta-maṇi, *n.* perh. *சூதம்*+. A medicinal preparation; ஒருவகைக் கட்டுமருந்து. (*தஞ். சர.* iii, 76.)

சூதராட்சசன் cūta-rāṭcacaṉ, *n.* <*sūta*+. A kind of amber; பொன்னம்பர். (*யாழ். அக.*)

சூதவைரி cūta-vairi, *n.* perh. *சூதம்*+. Tender leaf of bael tree; வில்வத்தளிர். (*யாழ். அக.*)

சூதானு cūtāṉu, *n.* prob. *sāvadhāna*. cf. *சூதானம்*. 1. Repair; பழுதுபார்க்கை. (*கோயிலொ.* 36.) 2. Care, circumspection; முன்சாக்கிரதை. *Loc.* 3. Safety; சேமம். *Loc.*

சூதி cūti, *n.* <*sūti*. Childbirth; பிள்ளைப்பேறு. *Pond.*

சூதிமம் cūtimam, *n.* perh. *sūci*. Stitching; தைக்கை. (*யாழ். அக.*)

சூந்து cūntu, *n.* perh. *சுளுந்து*. Straw effigy; கொடும்பாவி. *Tinn.*

சூப்பியறுத்தல் cūppi-y-aṟuttal, *n.* <*சூப்பி*+. Circumcision; சுன்னத்துக்கலியாணம். *Pond.*

சூபி cūpi, *n.* <Arab *sūfi*. Pious man; devotee; பக்தன். *Muham.*

சூர்ப்பகர்ணன் cūrppa-karṇaṉ, *n.* <*Śūrpa-karṇa*. God Gaṇēśa; விநாயகக்கடவுள். (*சர. பேந்திர. குற.* 8, 3.)

சூர்ப்பகன்னம் cūrppa-kaṉṉam, *n.* <*śūrpa-karṇa*. Elephant; யானை. (*யாழ். அக.*)

சூரியகபாலம் cūriya-kapālam, *n.* <*sūrya*+. Headache which lasts from sunrise to sunset; எழுஞாயிறு நோய். (*பரராச.* i, 24.)

சூரியகாந்தம் cūriya-kāntam, *n.* <id.+. Mus. A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களுளொன்று. (*சங். சங்.* 17.)

சூரியகாந்தாரி cūriya-kāntāri, *n.* <id.+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (*பரத. ராக.* 103.)

சூரியமணி cūriya-maṇi, *n.* <id.+. A kind of shoe-flower, *Hibiscus phoeniceus;* செம்பரத்தைவகை. *Pond.*

சூரியவாஸ்து cūriya-vāstu, *n.* <id. +. House whose measurement east to west is longer than that of south to north; கிழக்குமேற்காக நீண்டிருக்கும் வீடு. (*சிற்பரத்.* 16.)

சூலதீபம் cūla-tīpam, *n.* <*śūla*+. A kind of temple lamp; கோயில் தீபவகை. (*பரத. ஒழிவி.* 41-43.)

சூலினி cūliṉi, *n.* A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களுளொன்று. (*சங். சங்.* 47.)

சூலைக்குச்சம் cūlai-k-kuccam, *n.* <*சூலை* +. A kind of disease; நோய்வகை. (*கடம்ப. இலீலா.* 110.)

சூற்பிபாசம் cūr-pipācam, *n.* prob. சூல்+. A hell; நரகவகை. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 204.)

சூராவளிக்கிணறு cūrāvaḷi-k-kiṇaṟu, *n.* <சூராவளி+. Under-well inside a well; உள்ளூறைக் கிணறு. *Loc.*

சூனியார்க்கம் cūṉiyārkkam, *n.* <*śūnya*+. (Astrol.) Predicting the period when the prices of commodities will rise; அகவிலை ஏறுங் காலத்தைக் கணிக்கை. (சங். அக.)

சூனியோபாதானம் cūṉiyōpātāṉam, *n.* <id.+*upādhāna*. State of void, as the principle from which the visible universe came into existence; உலகம் உண்டாவதற்குக் காரணமான சூனியநிலை. (W.)

சூனை cūṉai, <*sūnā*. Slaughter-house; வதைசெய்யப்படும் இடம். சொன்ன சூனைத் துறந்த வற்றட்டன (நீலகேசி, 314).

சூஸ்திரம் cūstiram, *n.* Corr. of ஸூத்திரம். Machine, engine; இயந்திரம். *Colloq.*

செ

செ-த்தல் ce-, *11 v. tr.* To intend; to purpose; to design; கருதுதல். வெப்புடை யாடூஉச் செத்தனென் (பதிற்றுப். 86).

செக்குக்கிழி-த்தல் cekku-k-kiḻi-, *v. intr.* <E. *cheque*+. To issue cheque; உண்டியல் எழுதுதல். *Mod.*

செக்குமன்றாடி. cekku-maṉṟāṭi, *n.* prob. செக்கு+. A tax; வரிவகை. (M. E. R. 134 of 1924.)

செக்குவெட்டு-தல் cekku-veṭṭu-, *v. intr.* <E. *cheque*+. See செக்குக்கிழி-. *Mod.*

செகண்டிமுத்திரை cekaṇṭi-muttirai, *n.* perh. சேகண்டி+. (Śaiva.) A hand-pose; முத்திரை வகை. (சைவாநு. 19.)

செகண்டை cekaṇṭai, *n.* cf. சேகண்டி. Gong; சேகண்டி. தண்ணுமை செகண்டை (மேருமந். 1030).

செகதம் cekatam, *n.* Eating; பட்சிக்கை. (யாழ். அக.)

செகதம்பிகை cekat-ampikai, *n.* <*Jagad-ambikā*. See செகன்மாதா.

செகதி cekati, *n.* perh. செய்தி. Indication, hint; இங்கிதம். (யாழ். அக.)

செகன்மாதா cekaṉ-mātā, *n.* <*Jagan-mātā*. Pārvatī, as Mother of the World; பார்வதி. வேதாகம மேனுறையுஞ் செகன்மாதாவும் நீயாதலினால் (பேரின்பக்கீர்த். பக். 67).

செங்கண்ணன் ceṅ-kaṇṇaṉ, *n.* prob. செம்-மை+கண். A kind of fish; மீன்வகை. குமிளா மாசினி செங்கண்ணன் (பறாளை. பள்ளு. 74).

செங்கழனாரை ceṅkaḻaṉārai, *n.* <id.+கழல்+. Pelican ibis; செங்காலனாரை. (யாழ். அக.)

செங்கழுநீர்க்கல் ceṅ-kaḻunīr-k-kal, *n.* <செங்கழுநீர்+. Red ochre; reddle; காவிக்கல் வகை. (W.)

செங்கழை ceṅkaḻai, *n.* <செம்-மை+கழை. Red sugarcane; செங்கரும்பு. (யாழ். அக.)

செங்கற்சீரை ceṅkaṟ-cīrai, *n.* <செங்கல்+. Ochre-colored cloth; காவித்துணி. கையில் அர்த்தமுண்டான காலம் பார்யையைச் செங்கற்சீரை கட்டிக் கூப்பிட்டுத் திரியவிடுமவன் (திவ். பெரியதிரு. 1, 1, 4, வ்யா. பக். 34).

செங்கற்றாழை ceṅ-kaṟṟāḻai, *n.* <செம்-மை+. A species of aloes; கற்றாழை வகை. (சித். அக.)

செங்கருப்பிருங்கு ceṅ-karuppiruṅku, *n.* <id.+கருப்பு+. A kind of maize; சோளவகை. (விவசா. 3.)

செங்கனிறமணி ceṅkaṉiṟa-maṇi, *n.* <செங்கல்+நிறம்+. A kind of precious stone; சோவாங்கப்பதுமராகம். (யாழ். அக.)

செங்காரை ceṅ-kārai, *n.* <செம்-மை+. Spurious honey-thorn; காரை. (L.)

செங்குட்டம் ceṅ-kuṭṭam, *n.* <id.+. A disease; நோய்வகை. தணிந்திடச் செய்யா திடர் செய்யுஞ் செங்குட்டரோகர் (கடம்ப. பு. இலீலா. 124).

செங்குறுவை ceṅ-kuṟuvai, *n.* <id.+. A kind of paddy; ஒருவகைநெல். கோடைக்குறுவை குளவாளை செங்குறுவை (நெல்விடு. 179).

செங்கொடிக்காணம் ceṅ-koṭi-k-kāṇam, *n.* <id.+. An ancient tax; பழையவரிவகை. (S. I. I. ii, 352.)

செஞ்சாமிருதம் ceñcāmirutam, *n.* Corr. of செஞ்சாமார்தம். Show or display of skill; செஞ்சாமாருதம். *Loc.*

செஞ்சிலுவைச்சங்கம் ceñ-ciluvai-c-caṅkam, *n.* <செம்-மை+சிலுவை+. Red-cross society; ஆபத்துக்காலத்தில் உதவிசெய்யும் ஒரு கூட்டத்தார். *Mod.*

செஞ்சிற்றகத்தி ceñ-ciṟ-ṟ-akatti, *n.* <id.+. A variety of common sesban; மர வகை. (சித். அக.)

செஞ்சுருட்டை ceñ-curuṭṭai, n. <id.+. A species of ragi; வரகுவகை. (விவசா. 3.)

செஞ்சொட்டி ceñ-coṭṭi, n. <id.+. A plant; பூடுவகை. செஞ்சொட்டி யடிபொட்டி (குரு கூர்ப். 45).

செட்டுக்காரர் ceṭṭu-k-kārar, n. <செட்டு +. Dēvāṅgas of Coimbatore; கோயம்புத்தூரில் வாழும் தேவாங்க சாதியார். (E. T. ii, 155.)

செடம் ceṭam, n. <śaṭha. Evil humour of the body destroying the innate intelligence of the soul at birth; பிறக்கும்போது ஆன்மாவின் நல்லறிவைக் கெடுக்கும் வாயு. செடநீறெழ வெரிக் கும் க்ருபாகர (நூற்றெட்டுத். திருப்புகழ். 15).

செண் ceṇ, n. <செண்ணு-. Tresses done into a knot; மகளிர் கொண்டை. செண்ணியற் சிறு புறம் (அகநா. 59).

செண்பகக்குளிகை ceṇpaka-k-kuḷikai, n. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (Pudu. Insc. 261.)

செணம் ceṇam, n. <kṣaṇa. Moment; க்ஷணம். (யாழ். அக.)

செத்தல் cettal, n. <சா-. Chaff, withered or blighted grain; பதர். (S. I. I. v, 84.)

செத்தலை cettalai, n. perh. செய்+தலை. Cultivation accounts; உழவுக் கணக்கு. செத்தலை யிலே புள்ளித்தரவு எழுதவும்.

செத்து cettu, n. prob. செ-. Doubt; சந்தேகம். (யாழ். அக.)

செத்துவம் cettuvam, n. <satva. Evil spirit; பிசாசம். செத்துவங்க டாக்கி (நீலகேசி, 112).

செந்தலி-த்தல் centali-, 11 v. intr. To be fresh and attractive; செவ்வியுறுதல். நம்முகம் பண்டுபோலே செந்தலித்திருக்க நாம் காண்பதெப் போதோ? (திவ். திருநெடுந். 12, வ்யா. பக். 107).

செந்தாரை cen-tārai, n. <செம்-மை+. Pale redness; வெண்மைகலந்த சிவப்பு. Loc.

செந்தாழம்பழம் cen-tāḻam-paḻam, n. <id.+. Pine-apple fruit; அன்னாசிப்பழம். (மூ. அ.)

செந்தாழை cen-tāḻai, n. <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (குருகூர்ப். 58.)

செந்திருக்கை cen-tirukkai, n. <id.+. A kind of tirukkai fish; திருக்கைமீன்வகை. (D.)

செந்திலகம் cen-tilakam, n. <id.+. A kind of plant; செடிவகை. (புட்ப. 29.)

செந்திம் centīm, n. <Fr. centime. Centime, one hundredth part of a franc; பிரெஞ்சுக் காசின் நூற்றிலொரு பங்கு. Pond.

செந்துநாசனம் centu-nācaṉam, n. <செந்து+. Asafoetida; பெருங்காயம். (யாழ். அக.)

செந்துரிப்போ-தல் centuri-p-pō-, v. intr. perh. சிந்துரி-+. To stop the holes in an earthen vessel with lac; மண் பாண்டத்தின் ஓட்டையை அரக்காலடைத்தல். Tinn.

செந்துருக்கம் centurukkam, n. <சந்திரகம். Ola leaf wound round an ola letter; எழுதிய ஓலையின்மேற் சுற்றும் ஓலைச்சுருள். (யாழ். அக.)

செந்துறைச்செந்துறை centuṟai-c-centuṟai, n. <செம்-மை+. A kind of musical composition; இசைப்பாட்டுவகை. (யாப். வி. 537.)

செந்துறைமார்க்கம் centuṟai-mārkkam, n. <id.+. Musical composition which could be sung in any of the four major paṇ and of the 21 tiṟaṉ; நாற்பெரும் பண்ணிலும் இருபத்தொரு திறனிலும் பாடக்கூடிய இசைப்பாடல். (யாப். வி. 537.)

செந்தூக்கு cen-tūkku, n. <id.+. Weight which can be easily lifted by a person; கையால் இலேசாய்த் தூக்குங் கனமுள்ளது. (யாழ். அக.)

செந்தூட்படுத்து-தல் centūṭ-paṭuttu-, v. intr. <செந்தூள்+. To reduce to dust; நாசஞ் செய்தல். வழக்கையெல்லாம் செந்தூட்படுத்தி (பேரின் பக்கீர்த். பக். 103).

செந்தூரி-த்தல் centūri-, 11 v. intr. <செந்தூரம். To calcine; சிந்தூரமாக்குதல். (யாழ். அக.)

செந்நெய்தல் cen-neytal, n. <செம்-மை +. A kind of water-lily; அல்லிக்கொடிவகை. (புட்ப. 4.)

செந்நென்முத்து cenneṉ-muttu, n. <செந்நெல்+. Pearl believed to be formed in cennel paddy; செந்நெலில் உண்டாவதாகக் கருதப் படும் முத்து. (யாழ் அக.)

செப்பவாய் ceppavāy, n. Waist; இடை. (யாழ். அக.)

செப்பாடல் ceppāṭal, n. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவி. 139.)

செப்பாடு cep-pāṭu, n. prob. செப்பம்+. Straightness, justness; நேர்மை. செப்பாடுடைய திருமாலவன் (திவ். பெரியாழ். 3, 5, 6).

செப்புநிறம் ceppu-niṟam, n. <செம்பு+. Dark-red colour; கருஞ்சிவப்பு. (யாழ். அக.)

செப்புப்பத்திரம் ceppu-p-pattiram, n. <id.+. Copper-plate grant; செப்புப்பட்டயம். விடுபேறாகச் செப்புப் பத்திரஞ்செய் தட்டிக் கொடுத் தேன் (T. A. S. ii, 68).

செப்புமலை ceppu-malai, n. <id.+. Ochre-coloured cloth; காஷாயவுடை. (யாழ். அக.)

செபக்கூடம் cepa-k-kūṭam, n. <செபம்+. Chapel; கிறிஸ்தவர் செபஞ்செய்யு மிடம். *Chr.*

செபத்திட்டப்புஸ்தகம் cepa-t-tiṭṭa-p-pustakam, n. <id.+திட்டம்+. Directory for worship at the church; கிறிஸ்தவர்கள் செபங்கள் செய்யவேண்டிய காலம் முதலியவற்றைக் குறிக்குஞ் சுவடி. *Pond.*

செம்பஞ்சுநிறமணி cem-pañcu-niṟa-maṇi, n. <செம்-மை+பஞ்சு+. A kind of precious stone; சௌகந்திகப்பதுமராகம். (யாழ். அக.)

செம்பட்டலரி cem-paṭṭalari, n. <செம்-மை +. A kind of oleander; அலரிவகை. (புட்ப. 29.)

செம்பட்டை cem-paṭṭai, n. <id.+. A kind of musical instrument; ஒருவகை வாத்தியம். குடமொடு பாணி யிடக்கை செம்பட்டை (வள்ளி. கதை. Ms.).

செம்படம் cem-paṭam, n. <id.+. See செப்புமலை. (நீலகேசி, 244, உரை.)

செம்படர் cem-paṭar, n. <id.+படம். Buddhists, as wearing red-coloured cloth; பௌத்தர்கள். இது செம்படர்க ளிறைவ னுறையு மிடம் (நீலகேசி, 464).

செம்பன் cempaṉ, n. <செம்பு. Brown-coloured cow or bull; சிவலை. (யாழ். அக.)

செம்பாந்தள் cem-pāntaḷ, n. <id.+. Moon's descending node; கேது. (சாதகசிந். 7.)

செம்பால்முடாங்கி cempālmuṭāṅki, n. A shrub; பூடுவகை. (யாழ். அக.)

செம்பிறை cem-piṟai, n. <செம்-மை+. 1. A kind of metallic ore; கானற்கல். (யாழ். அக.) 2. See செம்பொடி, 1. (யாழ். அக.)

செம்பினிறம் cempiṉiṟam, n. <செம்பு +நிறம். A kind of precious stone; மாந்தளிர்க் கல். (யாழ். அக.)

செம்பு cempu, n. A blemish in coin; நாணயக்குற்றவகை. (சரவண. பணவிடு. 66.)

செம்பை cempai, n. A disease affecting paddy crop; நெற்பயிரின் நோய்வகை. (நீலகேசி, 366, உரை.)

செம்பொடி cem-pōṭi, n. <செம்-மை+. 1. Blue stone; நீலக்கல். (யாழ். அக.) 2. Red oxide of mercury; சிந்தூரம். செம்பொடிப் புரத்திக் கயங்களை (தக்கயாகப். 496).

செம்போத்து cempōttu, n. Champak tree; செண்பகம். (யாழ். அக.)

செம்போத்துக்காரி cempōttu-k-kāri, n. <செம்போத்து+. Bull partly grey and partly black in colour; சில இடங்கள் வெளுத்தும் சில இடங்கள் கறுத்து முள்ள எருது. *Loc.*

செம்மண் cem-maṇ, n. <செம்-மை+. A flaw in rubies, one of *māṇikka-k-kuṟṟam;* மாணிக்கக்குற்றங்களு ளொன்று. (திருவாலவா. 25, 14.)

செம்மணிச்சை cem-maṇiccai, n. <id.+ prob. மணிச்சிகை. A tree; மரவகை. (S. I. I. iii, 408.)

செய்காடு cey-kāṭu, n. <செய்-+. Thicket; குறுங்காடு. (திருக்கோ. 148, உரை.)

செய்காரியஅட்டவணை cey-kāriya-aṭ-ṭavaṇai, n. <id.+காரியம்+. Index of items of work to be done in temple service; கோயிலில் நடக்க வேண்டிய காரியங்களைக் காட்டும் பட்டி. *Loc.*

செய்கால் cey-kāl, n. <id.+. Labour necessary for the cultivation of lands; நிலஞ் சாகுபடி செய்தற்கு வேண்டும் உழைப்பு. *Tj.*

செய்கைக்காரன் ceykai-k-kāraṉ, n. <செய்கை+. Servant; வேலைக்காரன். (யாழ். அக.)

செய்கைத்தரை ceykai-t-tarai, n. <செய்கை+. Field prepared for sowing; பண்படுத்தின நிலம். (யாழ். அக.)

செய்திப்பிழை ceyti-p-piḻai, n. <செய்தி +. Unconscious mistake; slip; அறியாது செய்த தவறு. எப்பொழுதுந் தன் மனத்துக்கேற்க நடப்பார்க் கொரு செய்திப்பிழை வாராதோ தினகர (தினகர வெண்பா, 85).

செய்துகோள் ceytu-kōḷ, n. <செய்-+. Artificiality; தானே உண்டாகாது செய்துகோள் ளப்பட்டது. (நம்பியகப். 1, பக். 36.)

செய்நீர் cey-nīr, n. <id.+. Tincture; மருந்துச் சரக்கினின்று இறக்கப்படுஞ் சத்துநீர். *Loc.*

செய்ம்மெழுகு cey-m-meḻuku, n. <id+. Lac; அரக்கு. *Loc.*

செய்யுட்டாரணை ceyyuṭ-ṭāraṇai, n. <செய்யுள்+தாரணை. One of *navatāraṇai*, q.v.; நவதாரணையுள் ஒன்று. (W.)

செய்யோன் ceyyōṉ, n. <செம்-மை. Sun; சூரியன். (சீவக. 2322, உரை.)

செயங்கொண்டான் ceyaṅ-koṇṭāṉ, n. <செயம்+. A kind of paddy; ஒருவகை நெல். சித்திரக்காலிவாலன் செயங்கொண்டான் மணல்வாரி (முக்கூடற். 97).

செயபரி ceya-pari, n. <id.+. State horse; பட்டத்துக் குதிரை. (யாழ். அக.)

செயவானை ceya-v-āṉai, n. <id.+. State elephant; பட்டத்து யானை. (யாழ். அக.)

செயினட்டிகை ceyiṉ-aṭṭikai, n. <E. *chain*+. A necklet in the pattern of a watch chain to which a pendant is attached; கடிகாரச் சங்கிலிபோலச்செய்த அட்டிகைவகை. *Mod.*

செருவாடி ceruvāṭi, n. <சிறுவாடு. Petty savings in money; சிறுவாடு. செருவாடி போகம் கொண்டு (S. I. I. v, 285).

செல்லாமை cellāmai, n. <செல்-+ஆ neg. +. Powerlessness to control oneself; ஆற்றாமை. பெரிய திருவடியுடைய செல்லாமையாலும் தன் செல்லாமையாலும் நித்யஸூரிகளை அனுபவிப்பிக்கைக் காகவும் அழகு சென்றேறக் கடவதாயிறே யிருப்பது (திவ். திருநெடுந். 6, வ்யா. பக். 50).

செல்லுஞ்செலவுக்கு celluñ-celavukku, adv. <id.+. Sufficiently for actual or necessary expenses; அவசியமான செலவுக்குப் போதியதாக. *Loc.*

செல்லெழுத்து cel-l-eḻuttu, n. <செல்+. (Legal.) Endorsement of payment, as on bonds; உண்டியல் பத்திரம் முதலியவற்றில் வரவு வைத்திடுங் கையொப்பம். *Loc.*

செல்லெழுது-தல் cel-eḻutu-, v. intr. <id.+. To cancel, as a bond, by superscription; பத்திரத்திற் கடன் தீர்ந்ததாக எழுதி ரத்து செய்தல். *Loc.*

செல்லொப்பம் cel-l-oppam, n. <id+. (Legal.) Counter-signature; பத்திரம் முதலியவை களில் இடப்பெறும் மேல் ஒப்பம். (J.)

செல்வக்கடி celva-k-kaṭi, n. <செல்வம்+. Biting, in playfulness; பருங்கடி. (யாழ். அக.)

செல்வர் celvar, n. <id. *Śrī-pali* in Viṣṇu temples; திருமால் கோயிலிலுள்ள ஸ்ரீபலிமூர்த்தி. *Loc.*

செலு celu, n. prob. செதில். Splinter; சிலாம்பு. பௌவமுற்றுமோர் செலுவுட்சென்று (பாகவத. 8, 8, 17).

செலை celai, n. <சிலை. Fragrant sirissa; சிலை. (G. Tj. D. I, 115.)

செவ்வண் cevvaṇ, n. prob. செம்-மை. Steepness; செங்குத்து. (யாழ். அக.)

செவ்வாக்கு cev-vākku, n. <id.+. Long curve; நீண்ட வளைவு. (யாழ். அக.)

செவ்வாய் cev-vāy, n. <id.+. Festival in a Pitāri temple; பிடாரிகோயில் திருவிழா. *Cetti.*

செவ்வியம் cevviyam, n. Cinnabar; பவளமனோசிலை. *Pond.*

செவ்வெள்ளையிருங்கு ce-v-veḷḷai-y-iruṅku, n. <செம்-மை+. A kind of maize; சோளவகை. (விவசா. 3.)

செவணை cevaṇai, n. perh. செவி+அணை-. Deafness; செவிடு. *Loc.*

செவிக்காயம் cevi-k-kāyam, n. <id.+. Earwax; காதுக்குறும்பி. *Loc.*

செவிப்படு-தல் cevi-p-paṭu-, v. intr. <id.+. To be heard; கேட்கப்படுதல். ஆபரணவொலி செவிப்படா நின்றது (ஈடு, 10, 6, 6, வ்யா. பக். 200).

செவிப்பாம்பு cevi-p-pāmpu, n. <id.+. A blemish in cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (பெரிய மாட். 20.)

செவிமலர் cevi-malar, n. <id.+. Inner ear; உட்செவி. *Tinn.*

செவியம் ceviyam, n. Ear; செவி. (திவ். கண்ணிநுண். 10, வ்யா. பக். 82.)

செழுகாதனம் ceḻukātaṉam, n. (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 109, உரை.)

செழுவர் ceḻuvar, n. A sub-division of the Paḷḷar caste; பள்ளர்வகையினர். *Tp.*

செறி-த்தல் ceṟi-, 11 v. tr. To close, shut, as eyes; மூடுதல். கண்ணையும் செறித்து (திவ். திருப்பல். 3, வ்யா. பக். 40).

செறுப்புநோய் ceṟuppu-nōy, n. perh. செறு-+. A disease; நோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 111.)

சென்னபட்டணத்தான் ceṉṉapaṭṭaṇattāṉ, n. <சென்னபட்டணம். An ancient coin; பழையநாணய வகை. (பணவிடு. 117.)

சென்னசிறை ceṉṉaciṟai, n. A plant; பூடுவகை. (T. C. M. ii, 2, 649.)

சென்னம் ceṉṉam, n. perh. சின்னம். Shape; வடிவு. (யாழ். அக.)

சென்னீர்வெட்டி cennīr-veṭṭi, *n.* <id.+ id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iii, 300.)

சென்னீரமஞ்சி cennīramañci, *n.* <செல்- +நீர்+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vi, 155.)

சே

சேக்பறுவான் cēkparuvāṉ, *n.* Cross-jack yard; களமிமரத்தின் அடிக்கட்டைக்குத் துறுக்கே போடப்படும் பறுவான். (M. Navi. 82.)

சேகரம் cēkaram, *n.* Horse-radish tree; முருங்கை. (யாழ். அக.)

சேகரி-த்தல் cēkari-, *11 v. intr.* <*śēkhara.* To excel; சிறந்திருத்தல். *அவர்களுக்குச் சிகாமணி போலே சேகரிக்குமவராய் (திவ். பெருமாள். தனியன், வ்யா. பக்.* 6).

சேகாரம் cēkāram, *n.* <சேகரி-. That which is gathered together; சேகரித்த பொருள். *Pond.*

சேகு cēku, *n.* cf. சேக்கை. Scar; தழும்பு. (யாழ். அக.)

சேசுரவாதி cēcura-vāti, *n.* <*sēśvara-vādin.* Theist; கடவுளுண்மையை ஒப்புக்கொள்வோன். (விவேகசிந். பக். 20.)

சேடவட்டில் cēṭa-vaṭṭil, *n.* <சேடம்+. Plate for food; உண்கலம். (யாழ். அக.)

சேடா cēṭā, *n.* *Caṭai-p-pūrāṉ*, centipede; சடைப்பூரான். *Tinn.*

சேடித்துவம் cēṭi-t-tuvam, *n.* <*śēṣi-tva.* State of being the master; ஆளுந்தன்மை. *சேடித் துவப்பரரெவர் (நூற்றெட்டுத். திருப்புகழ்.* 62).

சேத்துமம் cēttumam, *n.* <*ślēṣma.* Phlegm; சிலேட்டுமம். *திருவிரல் மூன்றிலோடில் சேத்தும நாடியாமே (தஞ். சர.* ii, 307).

சேதனத்துவம் cētaṉa-t-tuvam, *n.* <*cētana-tva.* State of being a *cētaṉaṉ;* சைதன்னியநிலை. (வேதாந்தசாரம். பக். 59.)

சேதிமரம் cēti-maram, *n.* <*caitya*+. Sacred tree in a Jaina temple; சைத்தியவிருக்ஷம். *சேதிமரங்க ளெட்டு (மேருமந்.* 1063).

சேந்துகிணறு cēntu-kiṇaṟu, *n.* <சேந்து- +. Draw-well; இறைகிணறு. *Loc.*

சேப்பு ceppu, *n.* prob. *śiphā.* Root of the lotus; தாமரைக்கிழங்கு. *பாசடைச் சேப்பினுள் (கலித்.* 74).

சேபம் cēpam, *n.* <*śēpha.* Membrum virile; ஆண்குறி. (யாழ். அக.)

சேமண்டன் cēmaṇṭaṉ, *n.* <*cēmaṇḍa.* One who has lost his father; தந்தையிலி.

சேமணவம் cē-maṇavam, *n.* prob. சே+ மணவு. Red stone, ruby; சிவந்த மணி. (யாழ். அக.)

சேர்-தல் cēr-, *4 v. tr.* To cut; சேதித்தல். *வாழ்மரஞ் சேர்ந்தவை (நீலகேசி,* 369).

சேர்சவாய் cērcavāy, *n.* Stay-sail; கப்பலின் சவாய்களில் விரிக்கப்படும் முக்கோணப்பாய். (M. Navi. 82.)

சேர்ந்தணையாக cērntaṇai-y-āka, *adv.* <சேர்- +. Continuously, without break; சேரி டையாக. *Loc.*

சேர்ப்பு cērppu, *n.* <id. Wharf; கப்பலி னின்று சரக்கிறக்கும் பாலம். *Pond.*

சேர்மானம் cēr-māṉam, *n.* <id.+. Partiality; பட்சபாதம். (யாழ். அக.)

சேர்வை cērvai, *n.* <id. Poultice; பற்று. *Pond.*

சேர்வைக்களி cērvai-k-kaḷi, *n.* prob. சேர்வை+. A defect in coins; நாணயக் குற்ற வகை. *கள்ளனென்றுஞ் சேர்வைக்களி யென்றும் (நெல்விடு.* 345).

சேரிமொழி cēri-moḻi, *n.* <சேரி+. Colloquialism; வழக்குச்சொல். *சேரிமொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்து (தொல். பொ.* 553).

சேலஞ்சர்க்கரை cēlañ-carkkarai, *n.* <சேலம்+. See சேலஞ்சீனி. *Loc.*

சேலஞ்சீனி cēlañ-cīṉi, *n.* <id.+. Country sugar, after Salem where it was originally manufactured; பழுப்புச் சர்க்கரை. *Loc.*

சேவகக்காசு cēvaka-k-kācu, *n.* <சேவகம்+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. v, 365).

சேவகப்பதம் cēvaka-p-patam, *n.* perh. id. +. Rice not fully boiled; அரிசிப்பதம். (W.)

சேவற்கட்டு cēvaṟ-kaṭṭu, *n.* <சேவல்+. Cock-fight; கோழிப்போர். (எங்களூர். 10.)

சேவனம் cēvaṉam, *n.* <*sēvana.* Stitching; தைக்கை. (யாழ். அக.)

சேழகாரன் cēḻa-kāraṉ, *n.* <*śēṣa*+. Nephew; மருமகன். (T. A. S. iii, 229.)

சேற்றுப்பலகை cēṟṟu-p-palakai, n. <சேறு+. Wooden lintel; மண்தாங்கிப்பலகை. *Madr.*

சேறை cēṟai, n. <K. *sēra.* Handful, as of rice; உள்ளங்கை கொண்டது. *Colloq.*

சேனாபதி cēṉāpati, n. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 103.)

சேனாபதியாழ்வார் cēṉāpati-y-āḻvār, n. <*senāpati*+. *Viṣvaksēna,* the chief of Viṣṇu's host; சேனைமுதலியார். (M. E. R. 514 of 1917.)

சேனைநாதன் cēṉai-nātaṉ, n. <சேனை+. See சேனாபதியாழ்வார். நாதமுனிசடகோபன் சேனை நாதன் (ரஹஸ்ய. 51).

சேனைபோகம் cēṉai-pōkam, n. <id.+. An office in the military service; படைக்குரிய உத்தியோகங்களு ளொன்று. (S. I. I. iv, 134.)

சேனையங்காடிகள் cēṉai-y-aṅkāṭikaḷ, n. perh. சேலை+. A sect of cloth merchants; அறுவைவாணிகரு ளொருவகையினர். (S. I. I. vii, 430.)

சேஷ்பம் cēṣpam, n. <சிலேஷ்பம். Phlegm; சிலேஷ்மம். (வேதாந்தசாரம், பக். 7.)

சேஷச்சினையெண் cēṣa-c-ciṉai-y-eṇ, n. <சேஷம்+சினை+. Aliquant; வகுத்தலிற் சரியா யடங்காத எண். *Mod.*

சை

சைத்தியம் caittiyam, n. <*caitya.* Stone epitaph; இறப்புக் கல்வெட்டு. (யாழ். அக.)

சைத்தியவிருட்சம் caittiya-viruṭcam, n. <id.+. See செதிமரம். (மேருமந். 625, உரை.)

சைதிகம் caitikam, n. <*chaidika.* Cane; பிரம்பு. (யாழ். அக.)

சையல் caiyal, n. cf. சாயல். Exact likeness; சாயல். சாமிநாடையைப்போல . . . சையலிலே நான் காணேன் (கட்டபொம்மு. பக். 57).

சைவகலாலயசக்கரவர்த்தி caiva-kalā-laya-cakkaravartti, n. <*śaiva*+*kalā*+*ā-laya* +. A title of the learned Śivācāryas; கல்வி கேள்விகளில் வல்ல சிவாசாரியரது பட்டங்களு ளொன்று. சைவகலாலயசக்கரவர்த்தி உள்ளிட்டோ ரும் (S. I. I. v, 98).

சைவசக்கரவர்த்தி caiva-cakkaravartti, n. <id.+. A title of Śivācāryas; சிவாசாரியரது பட்டங்களு ளொன்று. பாண்டியன் தனஞ்செயன் சைவேசுரமுடையான் சைவசக்கரவர்த்தி உள்ளிட்டோரும் (S. I. I. v, 98).

சைவசூளாமணி caiva-cūḷāmaṇi, n. <id.+. A title of Śivācāryas; சிவாசாரியரது பட்டங்களு ளொன்று. பாண்டியன் கந்தனை சைவ சூளாமணி பிரமாதராயனேன் (S. I. I. v, 101).

சைவநூல் caiva-nūl, n. <id.+. The Śaiva Āgamas; சைவாகமம். (சி. சி. 8, 15.)

சைவபஞ்சதபனம் caiva-pañca-tapaṉam, n. <id.+*pañca.* The five Upaniṣads of Śaivism, viz., *kālākkiṉiruttiram, cuvētāccuvatarам, kaivalliyam, atarvacikai, atarvaciracu;* காலாக் கினிருத்திரம் சுவேதாச்சுவதாம் கைவல்லியம் அதர்வ சிகை அதர்வசிரசு என்னுஞ் சைவசமயத்துக்குரிய உபநிஷதங்கள். (சைவபூ. சந். 24.)

சைவாத்திரம் caivāttiram, n. <id.+*astra.* *Pācupatāttiram,* an arrow which has Śiva as its presiding deity; பாசுபதாத்திரம். தவம்புரியச் சைவாத்திரங் கொடுக்கவாங்கி (கடம்பர். உலா. 34).

சைனர் caiṉar, n. <E. *China.* China-men; சீனதேசத்தார். (யாழ். அக.)

சைனாப்பெட்டி caiṉā-p-peṭṭi, n. <id.+. A kind of fireworks; சீனப்பெட்டி. *Madr.*

சொ

சொக்கன் cokkaṉ, n. peh. சொக்கு-. Simpleton; மூடன். சொக்கனுக்குச் சட்டியளவு.

சொக்கன்சம்பா cokkaṉ-campā, n. சொக்கன்+. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல் வகை. நேர்பெருகு சொக்கன்சம்பா நெல்லென்றும் (நெல்விடு. 189).

சொக்காரி cokkāri, n. Fem. of சொக்காரன். Female agnate; தாயாதிக்காரி. *Loc.*

சொகுரு cokuru, n. <*sva*+*guru.* One's own teacher; தன்னுடைய ஆசாரியன். (சிவநெறிப் பிர. உரை.)

சொச்சொரூபம் co-c-corūpam, n. <id.+ *svarūpa.* Inherent nature; தன்னியல்பு. (சொரூப சா. சொரூபஸர்க்கம்.)

சொடக்கு coṭakku, n. Wind instrument; துளைக்கருவி. *Pond.*

சொண்டாங்கலயம் coṇṭāṅ-kalayam, n. <சண்டு+. A small, round, earthen vessel; சிறு மட்பாண்டம். *Tinn.*

சொண்டுமிளகாய் coṇṭu-miḷakāy, n. <சொண்டு+. Blighted pod of chilly; விதை யில்லாத சொத்தை மிளகாய்த்தோல். *Tinn.*

சொர்க்கப்படம் corkka-p-paṭam, *n.* <*svarga*+. Board for a kind of back gammon; கட்டங்களிற் காய்கள் வைத்தாடும் ஒருவகைப் படம். *Mod.*

சொர்க்கஸ்தரா-தல் corkkastar-ā-, *v. intr.* <சொர்க்கம்+. To die; இறத்தல். *பரமேசுர போத்தரயர் சொர்க்கஸ்தராவது* (S. I. I. iv, 10).

சொர்ணம் cornam, *n.* Excess; மிகுதி. (*திருவாவடுதுறைக். கோ. நூலாராய்ச்சி. பக்.* 21.)

சொரிநெல் cori-nel, *n.* <சொரி-+. Paddy heaped up; குவித்திருக்கும் நெல். (W.)

சொருகுமுந்தானை coruku-muntāṉai, *n.* <சொருகு-+. The end of a *saree* which is tucked in; புடைவையின் சொருகு தலைப்பு. (W.)

சொருவம் coruvam, *n.* prob. சொரூபம். Estate of Nambudri Brahmins, royal personages, etc.; நம்பூதிரி முதலியோரின் மனை முதலிய ஸ்தாவர சொத்து. *நம்மிட சொருவத்துக்குள்ள* (T. A. S. iii, 216).

சொருவா coruvā, *n.* Gruel; கஞ்சி. (*அக. நி.*)

சொரூபவித்து corūpa-vittu, *n.* <*svarūpa-vid.* One who has attained self-realisation; தன்னியல்பினை யுணர்ந்தவன். *சொரூபவித்தான மேலோர் சுபாவமே யாகுமன்றோ* (*விவேகசூடா.* 43).

சொல்லழிம்பு col-l-aḻimpu, *n.* <சொல்+. Obscene word; இடக்கர்ச்சொல். *அவன் சொல் லழிம்பு மகாமோசம். Colloq.*

சொல்லறிபுள் col-l-aṟi-puḷ, *n.* <id.+ அறி-+. 1. Parrot; கிளி. (*யாழ். அக.*) 2. Myna; பூவை. (*சங். அக.*)

சொல்லாடு-தல் col-l-āṭu-, *v. intr.* <id. +. To be current in colloquial usage; பேச்சில் வழங்குதல். *இப்படி ஒன்று சொல்லாடுகின்றது. Tj.*

சொல்லெடுப்பு col-l-eṭuppu, *n.* <id.+. Emphasis; அழுத்தமாகச் சொல்லுகை. *Pond.*

சொல்வல்லபம் col-vallapam, *n.* <id.+. Power of speech, eloquence; பேச்சுவன்மை. (W.)

சொல்வார்த்தை col-vārttai, *n.* <id.+. (W.) 1. Admonition; புத்திமதி. 2. False accusation; பொய்ச்சாற்று.

சொலிதை colitai, *n.* <*jvalitā.* Brilliance; பிரகாசம். *சொலிதை யுற்றிடும் விவேகர்* (*பாடு.* 28, *அடியவர்*).

சொலிப்பு colippu, *n.* <சொலி-. Shining, glittering; பிரகாசம். (W.)

சொற்கட்டு coṟ-kaṭṭu, *n.* <சொல்+. Falsehood; fib; பொய். *Loc.*

சொற்கலகம் coṟ-kalakam, *n.* <id.+. Controversy; வாக்குவாதம். (W.)

சொற்செல்(லு)-தல் coṟ-cel-, *v. intr.* <id.+. To command obedience; அதிகார முடையவனாதல். *எனக்கு அடைத்த விஷயத்தில் சொற்செல்லாதாகி லன்றோ எனக்குக் குறையாவது* (ஈடு, 10, 2, 1).

சொற்சேர்க்கை coṟ-cērkkai, *n.* <id.+. Dictionary; அகராதி. *Pond.*

சொற்பாடு coṟ-pāṭu, *n.* <id.+படு-. Fame; புகழ். *குலந்தனிலிட்ட சொற்பாடும்* (*சொக்க. உலா,* 259).

சொன்மலைவு coṉ-malaivu, *n.* <id.+. Self-contradictory statement; முன்பின் விரோதமாகக் கூறுகை. *சொல்லலன் யானெனச் சொல் லுவையாயினுஞ் சொன்மலைவாம்* (*நீலகேசி*, 384).

சொஸ்தி costi, *n.* <Persn. *susti.* Nothing; வெறுமை. *சொத்தையெல்லாம் சொஸ்தி யாக்கி விட்டான்.*

சோ

சோக்கதார் cōkka-tār, *n.* <Hind. *caukī* +. Chowkidar; சௌக்கிதார். *சோக்கதார் கடிகை யின்ன* (*பிரதாப. விலா.* 2).

சோகசாவேரி cōka-cāvēri, *n.* perh. சோகம் +. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (*பரத. ராக.* 55.)

சோகிதன் cōkitaṉ, *n.* <*śōkita.* One who is sorrowful; துக்கமுற்றவன். (*பாரதவெண்.* 28, *உரை.*)

சோசியார்திருவடி cōciyār-tiruvaṭi, *n.* An officer of the king; அரசாங்க உத்தியோகஸ்தரு ளொருவகையான். (S. I. I. v, 339.)

சோட்டா cōṭṭā, *adj.* <Hind. *chōṭā. Colloq.* 1. Light; இலேசான. 2. Little, small; சிறிய.

சோட்டாப்பையன் cōṭṭā-p-paiyaṉ, *n.* <சோட்டா+. Boy-attender; ஊழியச் சிறுவன். *Mod.*

சோட்டாஹஸ்ரி cōṭṭā-hasri, *n.* <id.+ Arab. *hāziri.* Light refreshment; chota hazari; சிற்றுணவு. *Mod.*

சோட்டையன் cōṭṭaiyaṉ, *n.* perh. சொத்தை. Useless fellow; பயனற்ற ஆள். *Tinn.*

சோடசகர்மம் cōṭaca-karmam, *n.* <*ṣoḍaśa*+. The sixteen essential ceremonials in the life of a person, *karuppātāṉam, puñcavaṉam, cīmantam, uṉṉayaṉam, cātakaṉmam, nāmakaraṇam, upaniṣkiramaṇam, aṉṉa-p-pirācaṉam, caulam, upanayaṉam, makānāmiyam, makāviratam, upaniṣattu, cōpaṉam, uttuvakaṉam, miruti;* கருப்பாதானம் புஞ்சவனம் சீமந்தம் உன்னயனம் சாதகன்மம் நாமகரணம் உபநிஷ்கிரமணம் அன்னப்பிராசனம் சௌளம் உபநயனம் மகாநாமியம் மகாவிரதம் உபநிஷத்து சோபனம் உத்துவகனம் மிருதி என்னும் பதினாறுவகை ஸம்ஸ்காரங்கள். (*த. நி. போ.* 24.)

சோடம்[1] cōṭam, *n.* <*cōḍa*. A kind of corset; முலைக்கச்சுவகை. *Pond.*

சோடம்[2] cōṭam, *n.* <*sōḍha*. Patience, endurance; பொறுமை. (*யாழ். அக.*)

சோடை cōṭai, *n.* cf. சொள்ளை. *Loc.* 1. That which is withered, blighted or decayed; சொத்தை. 2. Useless, good-for-nothing person; உபயோகமற்றவ-ன்-ள். 3. Weak, emaciated person; உடல்வலியற்றவ-ன்-ள்.

சோணகவாளை cōṇaka-vāḷai, *n.* cf. சோனகம்வாளை. A kind of *vāḷai* fish; வாளைமீன்வகை. (M. M.)

சோதம் cōtam, *n.* prob. *cyōta*. Pure water; நல்லதண்ணீர். (W.)

சோதனாபிரதிகாலம் cōtaṉā-pirati-kālam, *n.* <*cōdanā*+*prati*+. Adjournment of a suit for examination of witnesses; சாட்சி விசாரணைக்காக வழக்கை ஒத்திவைக்கை. (*சுக்கிரநீதி*, 282.)

சோதனை cōtaṉai, *n.* <*cōdanā*. Purgative; பேதிமருந்து. *Loc.*

சோதா cōtā, *n.* <*śōdhā*. Trial, examination, inquiry; விசாரணை. (P. T. L.)

சோதிசாத்திரம் cōti-cāttiram, *n.* <*jyōti*+. Astronomy; ககோளசாத்திரம். *Mod.*

சோதிட்டம் cōtiṭṭam, *n.* Trifle, very little; மிகவற்பம். (*யாழ். அக.*)

சோதிடத்தேவர் cōtiṭa-t-tēvar, *n.* <*jyōtiṣa*+. (Jaina.) A class of gods; ஒரு சார் தேவசாதியார். *வாய்தல் சோதிடத்தேவர்காப்ப* (*மேரு மந்.* 1060).

சோதிடி cōtiṭi, *n.* <சோதிடன். Astrologer; சோதிடன். (*தத்துவப்.* 182, *உரை.*)

சோதிடோப்பரிகை cōtiṭōpparikai, *n.* <சோதிடம்+உப்பரிகை. Observatory; கிரகநட்சத்திரங்களின் கதிகளை ஆராய்தற்குச் சாதகமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் கோபுரம். (M. Navi. 55.)

சோதிப்பு cōtippu, *n.* <சோதி-. Examination; பரிசோதனை. *Pond.*

சோதிர்லோகம் cōtir-lōkam, *n.* <*jyōtir-lōka*. (Jaina.) One of the seven worlds; எழுவகையுலகுளொன்று. (*திருக்கலம்*, 6, *உரை.*)

சோதிராங்கம் cōtirāṅkam, *n.* <*jyōtir-āṅga*. A *kalpataru* whose splendour casts all other bright objects into shade; எல்லா ஒளியையுமடக்கும் ஒளியை வீசும் கற்பதரு. (*தக்கயாகப்.* 757, *குறிப்பு.*)

சோமசுந்தரம் cōmacuntaram, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (*சங். சந்.*)

சோமதாரி cōma-tāri, *n.* <சோமன்+. Rocksalt; இந்துப்பு. (*யாழ். அக.*)

சோய்வு cōyvu, *n.* prob. சோர்-. Languor; சோர்வு. (*யாழ். அக.*)

சோலா cōlā, *n.* cf. *cōla*. A kind of corset; முலைக்கச்சுவகை. *Pond.*

சோலாந்திரம் cōlāntiram, *n.* Hard task; கஷ்டமான வேலை. *Nāñ.*

சோழிசொங்கமான் cōḻi-coṅkamāṉ, *n.* <சோழி+. Cowries, bag, etc., as the belongings of a *paratēci;* பரதேசிக்குரிய பை சோழி முதலிய அடையாளங்கள். *Colloq.*

சோழியன்காசு cōḻiyaṉ-kācu, *n.* <சோழியன்+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (*சரவண. பணவிடு.* 56.)

சோழியன்வெட்டு cōḻiyaṉ-veṭṭu, *n.* <id.+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (*பணவிடு.* 134.)

சோளியல் cōḷiyal, *n.* <U. *jōlnī*. Bag, pouch; சோளிகை. (*நெல்விடு.*)

சோற்றடைப்பு cōṟṟaṭaippu, *n.* <சோறு+. Endowment for free feeding; அன்னதானக்கட்டளை. *சோற்றடைப்புக்கு உடலாம் போனகப் பழநெல்* (S. I. I. vii, 299).

சோற்றுப்புரை cōṟṟu-p-purai, *n.* <id.+. Kitchen; மடைப்பள்ளி. *சோற்றுப்புரை மணியஞ்சூரியன்* (*தெய்வச். விறலிவிடு.* 388).

சோற்றுமுத்து cōṟṟu-muttu, *n.* <id.+. Artificial pearl; போலிமுத்து. *Loc.*

சோறு cōṟu, *n.* Paste used in drums; மிருதங்கத்தின் நடுப்பாகத்திற் பூசும் கலவைச்சாந்து. (*கலைமகள்*, xii, 401.)

சோறுமாடு cōṟumāṭu, *n.* cf. சோறுமாட்டு. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 27.)

சோனிசி cōṉici, *n.* Cave; குகை. (யாழ். அக.)

சௌ

சௌபன்னம் caupaṉṉam, *n.* <*sauparṇa.* (யாழ். அக.) 1. Dried ginger; சுக்கு. 2. Emerald; மரகதம்.

சௌரசனம் cauracaṉam, *n.* cf. சூரசேனி. *Cūracēṉī*, a Prakṛt language; சூரசேனி என்னும் பாகதமொழி. (சி. சி. பாயி. 2, மறைஞா. பக். 61.)

ஞ

ஞத்தி ñatti, *n.* <*jñapti.* Understanding; தெளிந்த அறிவு. ஞத்தியுடையவர் முத்திபெறுவர்கள் (பாடு. 91, வீட்டுநெறி).

ஞா

ஞாதி ñāti, *n.* <*jñāti.* One of *ēkātaca-ruttirar*, q. v.; ஏகாதசருத்திரரு ளொருவர். (தக்கயாகப். 443, உரை.)

ஞாபகி ñāpaki, *n.* <ஞாபகம். Person with good memory; ஞாபகசக்தியுள்ளவன். (யாழ். அக.)

ஞாலமாது ñālamātu, *n.* cf. ஞாழல்மாது. Purple stramony; ஊமத்தை. (யாழ். அக.)

ஞாளியாதனம் ñāḷi-y-ātaṉam, *n.* <ஞாளி +. (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 108, உரை.)

ஞானவாக்கினை ñāṉa-v-ākkiṉai, *n.* <*jñāna*+. Order of the minister; கிறிஸ்தவ குருமாரின் கட்டளை. *Chr.*

ஞானஸ்நானகுல்லா ñāṉasnāṉa-kullā, *n.* <ஞானஸ்நானம்+. Chrisom; கிறிஸ்தவக் குழந்தைக்குப் பேரிடும்போது இடும் ஆடை. *Chr.*

ஞானாத்மா ñāṉātmā, *n.* <*jñāna*+. Buddhi, the principle of the intellect; புத்தி. (விசாரசு. 305.)

ஞானாதிகாரி ñāṉātikāri, *n.* <id.+. (Phil.) One who is qualified to follow the *ñāṉa-mārkkam*; ஞானமார்க்கத்துக் குரியவன். நிராசையுடன் கூடினவன் ஞானாதிகாரி (வேதாந்தசா. 21).

ட

டக்குத்தையல் ṭakku-t-taiyal, *n.* <E. *tack*+. Tacking; ஓட்டுத்தையல். *Loc.*

டக்தர் ṭaktar, *n.* <Fr. *Docteur.* Doctor; வைத்தியன். *Pond.*

டப்பால் ṭappal, *n.* <Hind. *ṭippāl.* Post; தபால். *Mod.*

டப்பு ṭappu, *n.* Log, an instrument for ascertaining the speed of a ship; கப்பற் கதியை அளக்குங் கருவி. (M. Navi. 66.)

டப்புக்கயிறு ṭappu-k-kayiṟu, *n.* <டப்பு+. Rope passing through the holes at the extremities of a log; டப்புப்பலகையின் துவாரங்களின் வழியாய்ச் செல்லுங் கயிறு. (M. Navi. 66.)

டப்புப்பலகை ṭappu-p-palakai, *n.* <id. +. The piece of wood, quadrant in shape, which is used in the log; டப்புக்கருவியிலுள்ள மரத்துண்டு. (M. Navi. 67.)

டபரா ṭaparā, *n.* A kind of metallic cup; பாத்திரவகை. *Madr.*

டமரா ṭamarā, *n.* See டபரா. *Madr.*

டவர்மரம் ṭavar-maram, *n.* <E. *tower*+. Royal mast; பாய்மரத்தின் நாலாவது அல்லது உச்சிப்பாகம். (M. Navi. 81.)

டஸ்தூர் ṭastūr, *n.* Studding sail; பறுவான்களில் விரிக்கப்படுஞ் சதுரப்பாய்களின் வெளிப்புறத்துப் போடப்படுந் துணைப்பாய். (M. Navi. 83.)

டா

டாவு ṭāvu, *n.* Haughtiness; செருக்கு. *Colloq.*

டை

டைமன் ṭaimaṉ, *n.* <E. *diamond.* Diamonds, a suite in playing-cards; விளையாட்டுச்சீட்டுக் கட்டில் ஒருசாதிச் சீட்டு. *Colloq.*

த

தக்காளியுழுவான் takkāḷi-y-uḻuvāṉ, *n.* <தக்காளி+. Mud grillus; பிள்ளைப்பூச்சி. *Pond.*

தக்கிராடம் takkirāṭam, *n.* <*takrāṭa.* Churning stick; மத்து. (யாழ். அக.)

தக்கு-தல் takku-, 5 *v. intr.* To yield; to be submissive; வசப்படுதல். (யாழ். அக.)

தகட்டுக்குழை takaṭṭu-k-kuḻai, *n.* <தகடு +. A part of necklace; கழுத்தணி உறுப்புவகை. (S. I. I. viii, 128.)

தகடு takaṭu, *n.* [T. K. *tagaḍu.*] The middle portion of a plantain leaf, cut longitudinally; வாழையிலையின் நடுப்பகுதியை நறுக்கிய ஏடு. *Tj.*

தகணிதம் takaṉitam, n. perh. *dahana*. cf. தகனே. Oxide of metals; உலோக மணல். (விவ. ரசா. 6.)

தகரம் takaram, n. <*dahara*. Young of an animal; விலங்கின் பிள்ளை. (யாழ். அக.)

தகவன் takavaṉ, n. <தகவு. Worthy man; தகுதியுடையவன். தகவா தகவல்லது செய் தனேயே (சீவக. 1382).

தகன் takaṉ, n. <*dahana*. (யாழ். அக.) 1. Fire; தீ. 2. *Pūrāṉ*, a centipede; பூரான்.

தகனகரம் takaṉa-karam, n. <id.+*kara*. Oxygen; பிராணவாயு. (விவ. ரசா. 5.)

தகனோபலம் takaṉōpalam, n. <*dahanō-pala*. Sun-stone; சூரியகாந்தக்கல். (யாழ். அக.)

தகுணி takuṇi, n. cf. தகுணிச்சம். A kind of drum; வாச்சியவகை. சங்கம் பொற்றாளம் தகுணி துடிபடகம் (சிவைக். பிரபந். தஞ்சைப்பெரு. 51).

தங்கக்கம்பி taṅka-k-kampi, n. <தங்கம்+. Person of amiable character; நல்ல குணமுடைய வ-ன்-ள். தம்பிமேலே சங்கையு மன்புள்ளவன் தங்கக்கம்பி (பெண்மதிமாலை, பக். 6).

தங்கப்பட்டை taṅka-p-paṭṭai, n. <தங்கு-+. Strap for the saddle; சேணங் கட்டுங் கச்சு. (யாழ். அக.)

தங்கப்பூவிராகன் taṅka-p-pū-virākaṉ, n. <தங்கம்+பூ+. A kind of gold mohur; பொன் ஞணயவகை. (யாழ். அக.)

தங்கரளி taṅkaraḷi, n.<id.+அரளி. cf. தங் கலரி. Common yellow trumpet-flowered tree; நாகசெண்பகம். (B.)

தங்கி taṅki, n. <தங்கு-. Support, stay; ஆதாரமானது. *Pond*.

தச்சதுலாம் taccatulām, n. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. iv, 79.)

தசமம் tacamam, n. <*daśama*. One-tenth part; பத்திலொன்று. (யாழ். அக.)

தசராத்திரஞாதி taca-rāttira-ñāti, n. <தசம்+ராத்திரம்+. Agnatic relations within the 7th degree, as persons for whom pollution for 10 days is ordained on occasions of birth and death; பத்துநாள் தீட்டுக் காத்தற்குரிய ஏழுதலை முறைக்குட்பட்ட தாயாதி. *Brah.*

தசாதரு tacā-taru, n. perh. தசம்+. Ten marks of horses; குதிரைச் சுழிகள் பத்து. (அசுவ. 17.)

தசிரம் taciram, n. cf. *dasra*. Drizzling; மழைத்தூறல். (யாழ். அக.)

தஞ்ஞன் taññaṉ, n.<*dakṣa*. Wise man; அறிஞன். (யாழ். அக.)

தட்சணநட்சத்திரராசி taṭcaṇa-naṭcat-tira-rāci, n. <தட்சிணம்+நட்சத்திரம்+. The southern constellations; இராசி மண்டல நட்சத் திரங்களுக்குத் தென்பாலுள்ள நட்சத்திரத் தொகுதி. (M. Navi. 109.)

தட்டஞ்சுற்று-தல் taṭṭañ-cuṟṟu-, v. intr. <தட்டம்+. To go round the deity in a temple with a lighted salver in hand, during the evening service; திருவந்திக்காப்பிற் கடவுளைத் தீபத் தட்டுடன் வலம்வருதல். *Loc.*

தட்டடுவு taṭṭaṭuvu, n. A tax; வரிவகை. (T. A. S. iii, 216.)

தட்டழி-தல் taṭṭaḻi-, v. intr. <தட்டு+. To deteriorate; சீர்கெடுதல். சாப்பாடு மெல்ல மெல்லத் தட்டழிந்து (பஞ்ச. திருமுக. 274).

தட்டாரநாயகன் taṭṭāra-nāyakaṉ, n. <தட்டான்+. An ancient coin; பழைய நாணய வகை. (சரவண. பணவிடு. 58.)

தட்டாரப்பொட்டு taṭṭāra-p-poṭṭu, n. <id.+. Ostentation, show; வெளிவேஷம். (யாழ். அக.)

தட்டான் taṭṭāṉ, n. cf. தட்டான்கொட் டோசை. Common snake-gourd; புடோல். (யாழ். அக.)

தட்டானுப்பி taṭṭāṉuppi, n. A kind of creeper; செடிவகை. (W.)

தட்டுக்கடுதாசி taṭṭu-k-kaṭutāci, n. <தட்டு +. Single sheet of paper; தனிக்காகிதம். *Pond.*

தட்டுக்குதிரை taṭṭu-k-kutirai, n. <id.+. Pony; குதிரைவகை. *Loc.*

தட்டுடை taṭṭuṭai, n. <id.+. Cloth worn round the loins, without passing it between the legs; தட்டாடை. வேறு மடியொன்றைத் தட்டுடையாக உடுத்திக்கொண்டு (மீனாட். சரித். ii, 152).

தட்டுப்புழுகு taṭṭu-p-puḻuku, n. <id.+. Secretion from the gland in the anal pouch of the civet-cat; புனுகுச்சட்டம். தட்டுப்புழுகுஞ் சாத்தி (S. I. I. viii, 186).

தட்டுமாற்று taṭṭu-māṟṟu, n. <id.+. Stratagem; தந்திரம். (W.)

தட்டொலி taṭṭoli, n. An ancient tax; வரிவகை. (S. I. I. ii, 114.)

தட taṭa, *adj.* Soft, tender; மெல்லிய. தடந்தாளென்பது மெல்லியவாகிய ஸ்ரீபாத மென்ற வாறு (நீலகேசி, அவையடக்கம், 1, உரை).

தடநார் taṭanār, *n.* prob. தளை+. cf. தளைநார். Foot-brace used by climbers of palmyras; பனையேறிகள் காலில் மாட்டிக்கொள்ளுங் கயிறு. (யாழ். அக.)

தடனம் taṭaṉam, *n.* <*taḍ*. Patting, tapping; தாடனம். ஒருகை எத்துதடனத்தொனி யெடுத்தெறிய (செல்வி. 286).

தடா taṭā, *n.* <தட. A vessel larger than a *miṭā*; மிடாவினும் பெரிதான பாத்திரம். அந்தப்பானை யெல்லாம் காய்ச்சுகைக்காக மிடாக்களோடும் தடாக்க ளோடும் அடுப்பிலே ஏற்றிவைத்து (திவ். பெரியாழ். 2, 9, 5, வ்யா. பக். 463).

தடாய்-த்தல் taṭāy-, *11 v. tr.* <id. To cause to swell or increase; பெருகச்செய்தல். குண்டோதரன்போல் மாலைத் தடாய்த்து (மதி. க. i, 66).

தடி taṭi, *n.* A linear measure; நீட்டலளவு வகை. தடிநான்கிற் பரந்தன (மேருமந். 1153).

தடிக்கொம்பு taṭi-k-kompu, *n.* <தடி+. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (பெரியமாட். 16.)

தடிப்பதக்கு taṭi-p-patakku, *n.* prob. id.+. A tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. v, 114.)

தடிப்புத்தி taṭi-p-putti, *n.* <id.+. Thick headedness; மந்தபுத்தி. *Colloq.*

தடிமறை taṭi-maṟai, *n.* <id.+. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (பெரியமாட். 19.)

தடிவால் taṭi-vāl, *n.* <id.+. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (பெரிய. மாட். 18.)

தடு-தல் taṭu-, prob. *6 v. intr.* To be agreeable; இசைதல். (யாழ். அக.)

தடுக்கு taṭukku, *n.* See தகடு. *Loc.*

தடுதலை taṭu-talai, *n.* <தடு-+. Impediment; தங்குதடை. அவர்கள் தடுதலையின்றி எங்கும் போவார் கள் (எங்களூர், 24).

தடுபுடு-த்தல் taṭupuṭu-, *11 v. intr.* cf. தட புடல். To be hasty; அவசரப்படுதல். (யாழ். அக.)

தடுபுடுதாயம் taṭupuṭu-tāyam, *n.* <தடுபுடு-+. Hastiness; அவசரம். (யாழ். அக.)

தடுமாற்றம் taṭumāṟṟam, *n.* <தடுமாறு-. The cycle of mortal existence; ஸம்ஸாரம். முன் னைப் பழவினைதான் முதலில்லாத் தடுமாற்றம் (நீல கேசி, 179).

தடுமாறு taṭumāṟu, *n.* <id. Disorder, as of things; derangement; தடுமாற்றம். (தொல். பொ. 308, இளம்பூ.)

தண்டசம் taṇṭacam, *n.* Pincers, tweezers; கருவிவகை. *Loc.*

தண்டதாசன் taṇṭa-tācaṉ, *n.* <*daṇḍa*+*dāsa*. Slave; அடிமை. (யாழ். அக.)

தண்டபாலன் taṇṭa-pālaṉ, *n.* <*daṇḍa-pāla*. Gate-keeper; துவாரபாலகன். (யாழ். அக.)

தண்டபிண்டம் taṇṭa-piṇṭam, *n* <தண்டம்+. Food wasted on useless persons; பயனற்றவர்க்கு இடும் வீண்சோறு. *Loc.*

தண்டம் taṇṭam, *n.* <*daṇḍa*. 1. Kingly justice; செங்கோல். (சுக்கிரநீதி, 22.) 2. Fine; அபராதம். *Loc.*

தண்டல்மேனி taṇṭal-mēṉi, *n.* <தண்டல்+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. v, 119.)

தண்டலிற்கடமை taṇṭaliṟ-kaṭamai, *n.* <id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iii, 115.)

தண்டாதனம் taṇṭātaṉam, *n.* <*daṇḍa*+*āsana*. (Śaiva.) A yogic posture; ஆசனவகை. (தத்துவப். 107, உரை.)

தண்டாயம் taṇṭāyam, *n.* A kind of pincers; குறடுவகை. திருவிலர் நாவினைவாங்க வாங்கு தண்டாயத்தினுல் வலித்து (பெரியபு. சத்தி. 4).

தண்டாளர்முதல் taṇṭāḷar-mutal, *n.* prob. தண்டு+ஆள்-+. An ancient tax; பழைய வரி வகை. (S. I. I. vi, 33.)

தண்டிகை taṇṭikai, *n.* See தண்டியல். *C. N.*

தண்டியல் taṇṭiyal, *n.* cf. தண்டியம். Large house; பெரியவீடு. *C. N.*

தண்டு taṇṭu, *n.* perh. *daṇḍa*. 1. Collection, as of money or grain; தண்டும் பணம் முதலியன. தனிசுதண்டுகள் வாங்கிக் கொடுத்து (S. I. I. v, 321). 2. Cantonment; சேனை தங்கும் இடம். இவரிருந்த இடம் பங்களூர்த்தண்டு (மீனாட். சரித். i, 118).

தண்டுக்கிரந்தி taṇṭu-k-kiranti, *n.* perh. தண்டு+. An eruption that spreads all over the body of a child; போத்திக்கரப்பான். (சங். அக.)

தண்டுலாம்பு taṇṭulāmpu, *n.* <*taṇḍula*+*ambu*. Rice gruel; கஞ்சி. (யாழ். அக.)

தண்டுலோதகம் taṇṭulōtakam, *n.* <id.+*udaka*. See தண்டுலாம்பு. (யாழ். அக.)

தண்டெடுப்பார் taṇṭeṭuppār, *n.* <தண்டு+எடு-. Palanquin bearers; பல்லக்குச் சுமப்பவர். (M. E. R. 570 of 26.)

தண்டேசுரப்பெருவிலை taṇṭēcura-p-peruvilai, *n.* <தண்டேசுரன்+. Price fixed by the temple authorities; கோயிலதிகாரிகள் நிர் ணயிக்கும் விலை. (S. I. I. iv, 129.)

தண்டைச்சுறவு taṇṭai-c-cuṟavu, *n.* perh. தண்டை+. A kind of fish; மீன்வகை. *வெள்ளிறுல் தண்டைச்சுறவு.*

தண்டைப்பூடு taṇṭai-p-pūṭu, *n.* perh. id.+. A parasitic plant growing on walls; சுவரொட்டி. (தைலவ. 406.)

தண்ணாயகர்மகமை taṇṇāyakar-makamai, *n.* <தண்டநாயகர்+. A tax or contribution payable to the military commander; இராணுவவரிவகை. (M. E. R. 510 of 1921.)

தண்ணிமை taṇṇimai, *n.* <தண்-மை. Inferiority; தாழ்வு. *கால்மாற்று தண்ணியபொன்* (S. I. I. ii, 22).

தண்ணீர்க்கொப்பு taṇṇīr-k-koppu, *n.* <தண்ணீர்+. A water-vessel used by Buddhists; பௌத்தர் கைக்கொள்ளும் ஒருவகைப் பாத்திரம். (*நீலகேசி*, 250, *உரை*.)

தண்ணீர்ப்பட்டி taṇṇīr-p-paṭṭi, *n.* <id.+. Gift for providing drinking water; தண்ணீர்ப் பந்தலறத்துக்குவிட்ட நிலம். (S. I. I. iii, 365.)

தண்ணீர்ப்பாடம் taṇṇīr-p-pāṭam, *n.* <id.+. Anything well learnt, as a lesson or science; நன்றாக மனப்பாடமானது. *Colloq.*

தண்ணீர்பட்டபாடு taṇṇīr-paṭṭa-pāṭu, *n.* <id.+படு-+. That which can be easily done or performed; easy work; எளிதாகச் செய்ய வல்லது. *செய்யுளியற்றுவது இவர்க்குத் தண்ணீர்பட்டபாடு* (*மீனாட். சரித்.* ii, 278).

தண்ணீர்விடு-தல் taṇṇīr-viṭu-, *v. intr.* <id.+. To become stale or putrid; நீர் கசிந்து பண்டங் கெடுதல். *சாதம் தண்ணீர்விட்டுப் போயிற்று.* (W.)

தண்பகம் taṇpakam, *n.* A kind of tree; ஒருவகை மரம். *சண்பகந் தண்பகம் பாடலம்* (*மேருமந்.* 585).

தணி-த்தல் taṇi-, *11 v. tr.* <தண்-மை. To bear; பொறுத்தல். *மின்னு . . . . துன்னுவாட்டந் தணித்தலின்* (*சீவக.* 867).

தணிமரம் taṇi-maram, *n.* prob. தணி-+. Lever beam for starting a temple car; தேர் நெம்பு தடி. (சுடு, 1, 4, 6, ஜீ. அரும்.)

தத்தரம் tattaram, *n.* perh. *tatara*. A mode of coition; உபரித் தொழில்வகை. (*தெய்வச். விறலிவிடு.* 256.)

தத்தளங்கெனல் tattaḷaṅkeṉal, *n.* Onom. expr. signifying drum-beat; மத்தள வொலிக் குறிப்பு. *தத்தளங்கென்றே பரதஞ் சாதிப்ப* (*கடம்ப. உலா*, 107).

தத்தாங்காரம் tattāṅkāram, *n.* prob. *dagdha+aṅgāraka*. A hell, one of *mānarakam;* மாநரகங்களு ளொன்று. (*சி. போ. பா.* 2, 3, *பக்.* 203.)

தத்துமடை tattu-maṭai, *n.* <தத்து-+. Side-course in a water channel; நீர்வாய்க்காலின் பக்கத்து மடை. (W.)

தத்துவசம்பிரதம் tattuva-campiratam, *n.* <தத்துவம்+. Magic art by which one of the five elements is made to appear from another; ஒரு பூதத்தில் வேறொரு பூதந் தோற்றுவிக்கும் மகேந்திர சாலவித்தை. (*சௌந்தரிய. ஆனந்.* 30, *உரை*.)

தத்துவதரிசனம் tattuva-taricaṉam, *n.* <id.+. (Śaiva.) A spiritual experience of the soul, one of *taca-kāriyam*, q.v.; தசகாரியத் தொன்று. (*சிவப். கட்.*)

தத்துவம் tattuvam, *n.* <*tat+tva*. Soul; ஆன்மா. (*தத்துவப்.* 8, *உரை*.)

தத்துவான்மா tattuvāṉmā, *n.* <*tattva*+. State of the soul when it is associated with the subtle body; சூக்குமதேகத்தைப்பற்றி நிற்கும் ஆன்மா. (*சி. போ. பா.* 6, 2, *பக்.* 317.)

ததுமல் tatumal, *n.* prob. ததும்பு-. (*யாழ். அக.*) 1. Confusion; குழப்படி. 2. Crowd; கூட்டம்.

ததுளன் tatuḷaṉ, *n.* (*யாழ். அக.*) 1. Youth; இளைஞன். 2. Wind; காற்று.

தந்தக்குறி tanta-k-kuṟi, *n.* <தந்தம்+. (Erot.) Marks made by the teeth of the lover on the limbs of his beloved; சம்போகக்காலத்திற் பல்லால் உண்டான அடையாளம். (*கொக்கோ.*)

தந்ததாளி tanta-tāḷi, *n.* <id.+. A kind of tooth-ache; பல்நோய்வகை. (*பைராச.* i, 218.)

தந்தபுற்பம் tanta-puṟpam, *n.* <id.+. A kind of tooth-ache; பல்நோய்வகை. (*பைராச.* i, 218.)

தந்தவேட்டம் tanta-vēṭṭam, *n.* <*danta-vēṣṭa*. The gums; பல்லீறு. (*யாழ். அக.*)

தந்திப்படு-தல் tantippaṭu-, *6 v. intr.* To be irritated; எரிச்சற்படுதல். (*யாழ். அக.*)

தந்திரவாயன் tantira-vāyaṉ, *n.* <*tantra-vāya.* (*யாழ். அக.*) 1. Spider; சிலந்தி. 2. Weaver; நெசவுகாரன்.

தந்துகடம் tantukaṭam, *n.* perh. *tantu-kīṭa.* Spider; சிலந்தி. (*யாழ். அக.*)

தப்பளம் tappaḷam, *n.* Tamarind soup containing pieces of vegetables; பல காய்கறி களைப் புளியிலிட்டுப் பக்குவப்படுத்திய குழம்பு. *Loc.*

தப்புமுதல் tappu-mutal, *n.* <*தப்பு*+. Casual growth in fields; வயல்களில் தானே முளைக்கும் பயிர். *Tj.*

தபசுகாலம் tapacu-kālam, *n.* <*தபசு*+. See தபசுநாள். *Chr.*

தபசுநாள் tapacu-nāḷ, *n.* <id.+. Lent, as the period of fasting; கிறிஸ்தவர்கள் கொண் டாடும் உபவாசநாள். *Chr.*

தபசுநாள்சுத்தபோசனம் tapacu-nāḷ-cutta-pōcaṉam, *n.* <*தபசுநாள்*+. See தபசு நாளொருசந்தி. *Chr.*

தபசுநாளொருசந்தி tapacunāḷ-oru-canti, *n.* <id.+. Lent fast; தபசுநாளிற் கொள் ளும் விரதம். *Chr.*

தபனமண்டபம் tapaṉa-maṇṭapam, *n.* <*tapana*+. A *maṇṭapam* where the spring festival of a temple is celebrated; வசந்தமண் டபம். *கோயில் . . . . தபனமண்டபந்தனைச் செறிந் தான்* (*திருவிரிஞ்சை. பாலனுக்.* 28).

தபனமணி tapaṉa-maṇi, *n.* <id.+. Sun-stone; சூரியகாந்தக்கல். (*யாழ். அக.*)

தபாத்தியம் tapāttiyam, *n.* <*tāpātyaya.* Rainy season; மாரிகாலம். (*யாழ். அக.*)

தபோதனி tapōtaṉi, *n.* <*tapōdhana.* Sage, anchorite; முனிவன். (*யாழ். அக.*)

தபோதி tapōti, *n.* prob. *tapas*+*strī.* Female ascetic; தவத்தி. (*யாழ். அக.*)

தபோயக்கியம் tapōyakkiyam, *n.* <*tapō-yajña.* See தபோயாகம். (*சி. சி.* 8, 23, *சிவாக்.*)

தபோயாகம் tapō-yākam, *n.* <*tapō-yāga.* One of *pañca-yākam,* q. v.; பஞ்சயாகத்து ளொன்று. (*சிவதரு. ஐவகை.* 1, *உரை.*)

தம்பக்காமாலை tampa-k-kāmālai, *n.* <*தம்பம்*+. A kind of jaundice; காமாலைவகை. (*தஞ். சர.* iii, 122.)

தம்பதி tampati, *n.* Arjun tree; மருது. (*யாழ். அக.*)

தம்பிசெட்டிவெட்டு tampiceṭṭi-veṭṭu, *n.* An ancient coin; பழையநாணயவகை. (*சரவண. பணவிடு.* 56.)

தமகன் tamakaṉ, *n.* <*dhamaka.* Smith; கொல்லன். (*யாழ். அக.*)

தமர்ப்படு-தல் tamar-p-paṭu-, *v. intr.* <*தமர்*+. (*யாழ். அக.*) 1. To agree; இணங்குதல். 2. To desire; to like; விரும்புதல்.

தமனசதுர்த்தசி tamaṉa-caturttaci, *n.* <*damana*+. A fast on the fourteenth *titi* of the bright fortnight of the lunar month *phālkuṉam,* when worship is performed with southern wood and flowers; சாந்திரமான பால்குன மாதத்துச் சுக்கில சதுர்த்தசியன்று மருக் கொழுந்து முதலியவற்றாற் பூசிக்கும் ஒரு விரதம். (*பஞ்.*)

தமனம் tamaṉam, *n.* cf. *தமனகம்.* <*damanaka.* Southern wood; மருக்கொழுந்து. *Madr.*

தமனியன் tamaṉiyaṉ, *n.* <*தமனியம்.* Jupiter; குரு. (*சாதகசிந்.* 3.)

தமிரவேதை tamira-vētai, *n.* <*தாமிரம்*+. A kind of drug used in alchemy; இரசவாத மருந்துவகை. (T. C. M. ii, 2, 441.)

தமிழச்சி tamiḻacci, *n.* <*தமிழ்*+. See தமிழிச்சி. *Loc.*

தமிழதரையன் tamiḻataraiyaṉ, *n.* <id.+*அரையன்*+. An ancient title; பழைய பட்டப்பெயர்களு ளொன்று. *ஆதிராசேந்திரத் தமிழ தரையன்* (S. I. I. iii, 116).

தமிழிச்சி tamiḻicci, *n.* <id. Tamil woman; தமிழப்பெண். (*யாழ். அக.*)

தயனுத்து tayaṉāttu, *n.* See தயினுத்து. *Loc.*

தயாபம் tayāpam, *n.* prob. *dayā.* Grace, mercy; தயவு. *Pond.*

தயித்தியன் tayittiyaṉ, *n.* prob. *dayita.* Kind, loving person; அன்புள்ளவன். *தயித்திய னுத தமிழ்முள்ளி நாடன்* (*நெல்விடு.* 413).

தயித்திரியக்கிடைப்புறம் tayittiriya-k-kiṭai-p-puṟam, *n.* <*taittirīya*+*கிடை*+. Endowment for students of the Taittirīyaśākhā of the Vēdas; தைத்திரீயசாகை ஓதுவார்க்கு விடும் மானியம். *தயித்திரியக்கிடைப்புறத்து வைத்தபூமி* (S. I. I. vi, 153).

தயிலவினையாளன் **tay**ila-viṉaiyāḷaṉ, *n.* <*தயிலம்*+. Oilmonger; செக்கான். (*சேக்கிழார். பு.* 36.)

தயிலி tayili, n. <U. thailī. Purse, pouch; பணப்பை. ரூபாயை . . . தயிலியில் போட்டுக் கட்டி (P. T. L. 176).

தயினாத்து tayiṉāttu, n. <Arab. taayyunāt. 1. Appointment; நியமனம். 2. Attendance; சேவகம். ஒத்தாசைக்காரன் வீட்டில் தயினாத்துக்கு இரண்டுபேர் (தாசில்தார்நா. 13).

தர்க்கம் tarkkam, n. <tarka. Duet, song in the form of a dialogue, sung alternately by two characters in a play; வினாவிடையாக நாடகவரங்கிற் பாடும் பாடல். Colloq.

தர்தூது tartūtu, n. <Arab. taraddud. Exertion, endeavour, contrivance; முயற்சி. அதற்கு வேண்டிய தர்தூது செய்யச் சொல்லியும் (P. T. L. 180).

தர்ப்பகன் tarppakaṉ, n. perh. kandarpa. God of Love; மன்மதன். (R.)

தர்பாறு tarpāṟu, n. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 104.)

தர்மபத்தர் tarma-pattar, n. <dharma+. Officer in charge of the administration of charities; தருமவிசாரணை செய்வோர். (T. A. S. v, 150.)

தர்மவதி tarmavati, n. (Mus.) A primary rāga; மேளகர்த்தாக்களுள் ஒன்று. (சங். சந்.)

தர்மிஷ்டி tarmiṣṭi, n. <dharmiṣṭha. Charitable person; தருமவான். உலகத்திலே நல்ல தர்மிஷ்டி யனேகோர்க ளுண்டு (அருணு. பு. பக். 632).

தர்வில்லா tarvillā, adv. <Persn. dar-in-wilā. In this connection; இதுசம்பந்தமாய். (P. T. L.)

தர்ஜி-த்தல் tarji-, 11 v. tr. <tarj. To censure, blame; to deride; இகழ்தல். சகலஜனங்களும் தர்ஜித்து அவனது வசனங் கொண்டிலர் (நீலகேசி, 182, உரை.)

தரண் taraṇ, n. Pure gold; சுத்தமான தங்கம். தரணென்று நன்றென்றுள் (நீலகேசி, 284).

தரணிபன் taraṇipaṉ, n. <dharaṇipa. Sun; சூரியன். (சாதகசிந். 27.)

தரதமவிபாகம் tara-tama-vipākam, n. <tara+tama+vi-bhāga. Comparison; classification as belonging to comparative and superlative degrees; உயர்ந்தது அதனினும் உயர்ந்தது என்னும் பாகுபாடு. தரதமவிபாகம் பாராதே யிருக்கைக்கு அடி என்? (ஈடு, 1, 6, 1).

தரமிலிநிலம் taram-ili-nilam, n. <தரம்+இல் (neg.)+. Unclassified land; தீர்வைத்தரம் ஏற்படாத நிலம். (S. I. I. viii, 30.)

தரவாடு taravāṭu, n. <M. tarawād. Matriarchal family; மருமக்கட்டாயக் குடும்பம். Nāñ.

தரவிடுநெல் taraviṭu-nel, n. <தரவு+இடு-+. Paddy measured out in lieu of wages; கூலியாக அளக்கும் நெல். ஒரு கூறு நெல்லு நிமந்தக்காரருக்குத் தரவிடுநெல்லாக இறுக்கவும் (S. I. I. vii, 487).

தரவுகொள்(ளு)-தல் taravu-koḷ-, v. intr. <தரவு+. To take a receipt; ரசீதுபெறுதல். இவர் கையால் தரவுகொள்வோமாகவும் (S. I. I. v, 143).

தரவுசாத்து taravu-cāttu, n. An officer in the Cōḷa administration; சோழராசாங்கத்து உத்யோகஸ்தருளொருவர். (M. E. R. 119 of 1916.)

தராப்பு tarāppu, n. prob. Arab. taraf. Accommodation ladder; கப்பலின் வெளியே வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஏணி. (M. Navi. 174.)

தரிசுதூறுவிடு-தல் taricu-tūṟu-viṭu-, v. tr. <தரிசு+தூறு+. To allow to remain waste or uncultivated; சாகுபடிசெய்யாமற் பாழாக விடுதல். புருஷார்த்தத்தில் எல்லா நிலத்தை தரிசுதூறு விடா தொழியப் ப்ராப்தம் (ரஹஸ்ய. 546).

தரியிடு-தல் tari-y-iṭu-, v. tr. <தரி-+. To establish securely; நிலைநிறுத்துதல். தொண்டர் குழாஞ் சற்றுமலையாமல் தரியிட்டான் (நெல்விடுதூது, 63).

தரிஸாபள்ளி tarisā-paḷḷi, n. perh. Arab. darjā+. Syrian Christian church; கிறிஸ்தவக் கோயில். (T. A. S. ii, 73, 80.)

தருணசுரம் taruṇa-curam, n. <taruṇa+. A fever of nine days' duration; ஒன்பதுநாள் காயுஞ் சுரவகை. (ஜீவரட். 30.)

தருமப்பிணம் taruma-p-piṇam, n. <தருமம்+. Corpse buried or cremated at the expense of the public; ஊராராற் சுடப்படும் அநாதைப்பிணம். (W.)

தருமவைத்தியசாலை taruma-vaittiya-cālai, n. <id.+. Hospital, free dispensary; நோயாளிகளுக்குப் பொருள் வாங்காது மருந்துவழங் செய்யுமிடம். Pond.

தரைச்சேனை tarai-c-cēṉai, n. <தரை+. Army, land-force, dist. fr. kaṭaṟ-cēṉai; தரையில் போர்செய்யவல்ல படை. (M. Navi. 26.)

தரைமட்டம் tarai-maṭṭam, n. <id.+. Ground level; நிலமட்டம். (W.)

தல்லால் tallāl, n. <Arab. dallāl. Broker, intermediary; தரகுக்காரன். Loc.

தலபாடம் tala-pāṭam, *n.* <தலை+. That which is thoroughly learnt, as a lesson; கடை தலைப்பாடம். *Tinn.*

தலம் talam, *n.* <*dala.* Petal; இதழ். (திவ். திருச்சந். 25, வ்யா. பக். 74.)

தலை talai, *n.* prob. *sthala.* Place; இடம். நனந்தலை நல்லெயில் (புறநா. 15).

தலைக்கயிறு talai-k-kayiṟu, *n.* <தலை+. Reins of a bullock; மாட்டின் மூக்குக் கயிற்றிற் கட்டப்பட்டுக் கையிற்பிடிக்குங் கயிறு. *Colloq.*

தலைக்கா நாள் talaikkā-nāḷ, *n.* <id.+ஆ-+. The previous day; முந்தினநாள். *Nāñ.*

தலைக்கீடு talai-k-k-īṭu, *n.* <id.+. Cause; காரணம். இறைதரியாரெனு நிலைமை தலைக்கீடா (பெரியபு. திருஞான. 61).

தலைக்குடை talai-k-kuṭai, *n.* <id.+. Cover of plaited palmyra leaves used as a protection for the head against rain; தலையில் வைத்துக்கொள்ளும் ஓலைக்குடை. *Nāñ.*

தலைக்குயர்ந்தபிள்ளை talaikkuyarnta-piḷḷai, *n.* <id.+உயர்-+. One who has attained age; வயது வந்தவன். *Loc.*

தலைக்குழம்பு talai-k-kuḻampu, *n.* <id.+. A medicinal oil used for applying on the head only; தலையில் மாத்திரம் தேய்த்துக்கொள்ள உதவும் மருந்தெண்ணெய். *Nāñ.*

தலைக்கேறு-தல் talai-k-k-ēṟu-, *v. intr.* <id.+. To grow in intensity; முதிர்தல். அவனுக்குக் கர்வம் தலைக்கேறி யிருக்கிறது.

தலைக்கோடி talai-k-kōṭi, *n.* <id.+. New clothes presented to the bridegroom on the day of *talaiyōṇam;* மணமகனுக்குத் தலையோணத்தன்று கொடுக்கும் புதுவேட்டி. *Nāñ.*

தலைச்சம்மாடு talai-c-cammāṭu, *n.* <id.+சும்மாடு. Responsibility; பொறுப்பு. இப் பொன்னுக்குத் தலைச்சம்மாடாய் ஒரு நொந்தாவிளக்கெரிப் போம் (S. I. I. v, 238).

தலைச்சி talaicci, *n.* <தலை. Eldest daughter, first-born daughter; தலைமூத்த மகள். *Pond.*

தலைச்சுழி talai-c-cuḻi, *n.* <id.+. Fate; தலையெழுத்து. *Loc.*

தலைசுருளி talai-curuḷi, *n.* <id.+. A herb; பூவேவகை. (யாழ். அக.)

தலைத்துளுக்கம் talai-t-tuḷukkam, *n.* <id.+துளுக்கு-. Nodding one's head, as in agreement; தலையாட்டம். தலைத்துளுக்கங்கொண்டு தன் விசுவாசம்போல் (சரவண. பணவிடு. 115).

தலைதப்பு-தல் talai-tappu-, *v. intr.* <id.+. To escape death; உயிர்பிழைத்தல். தாசிவீடு வந்தவர்கள் தலைதப்பிப்போகிறதோ (கோவ. க. 42).

தலைதொட்டபிதா talai-toṭṭa-pitā, *n.* <id.+தொடு-+. Godfather; ஞானபிதா. (யாழ். அக.)

தலைநின்றொழுகு-தல் talai-niṉṟoḻuku-, *v. intr.* <id.+நில்-+. To serve in an intimate capacity; தலைமையாக நின்று பணிசெய்தல். தலைநின்றொழுகும் பரத்தையர் (தொல். பொ. 147, உரை).

தலைப்பற்று talai-p-paṟṟu, *n.* cf. தளப்பற்று. Large leaf of the talipot tree; தாளிப்பனையின் ஓலை. (J.)

தலைப்பிறை talai-p-piṟai, *n.* <தலை+. The *piraṭamai titi* of the bright fortnight; சுக்கிலபக்ஷத்துப் பிரதமை. (S. I. I. v, 497.)

தலைப்பு talaippu, *n.* <id. Source; origin, as of a river; உற்பத்தித்தானம். கங்கைக்குத் தலைப்பாகிய இமவானில்.

தலைப்பெட்டி talai-p-peṭṭi, *n.* <id.+. A kind of ola covering for the head; தலையிற் கவிழ்த்துக்கொள்ளும் ஓலையாலான பெட்டி. (யாழ். அக.)

தலைப்பேழை talai-p-pēḻai, *n.* <id.+ prob. புழை. Head-sluice; வாய்க்காலின் தலைப்பு மதகு. (S. I. I. i, 151.)

தலைபரி-தல் talai-pari-, *v. intr.* <id.+. To go beyond the limit; எல்லைகடத்தல். (பு. வெ. 12, 8, கொளு, ஆண்பாற்.)

தலைமட்டம் talai-maṭṭam, *n.* <id.+. Top level; மேல்மட்டம். *Colloq.*

தலைமடி-தல் talai-maṭi-, *v. intr.* <id.+. To wane; to lose intensity; குறைதல். ஆசை தலைமடிந்ததுமல்ல (திவ். அமலனாதி. 2, வ்யா. பக். 31).

தலைமயங்கு-தல் talai-mayaṅku-, *v. intr.* <id.+. To go astray, as a deer from its herd; பிரிதல். இனந் தலைமயங்கி (புறநா. 157, 9).

தலைமூத்த talai-mūtta, *adj.* <id.+மூ-. Eldest-born; முதலாவதாகப் பிறந்த.

தலையகம் talai-y-akam, *n.* <id.+அக்கம். Price of paddy prevailing immediately after the harvest; நெல் அறுவடையானவுடன் விற்கும் விலை. நீக்கிநின்ற நெல்லுக்குத் தலையகப்படி காசு இடவும் (S. I. I. vii, 499).

தலையங்கம் talai-y-aṅkam, *n.* <id.+. *Mod.* 1. Leader, leading article; பத்திரிகையின் முகப்பில் பத்திராதிபர் எழுதுங் கட்டுரை. 2. Headline; சமாசாரபத்திரிகையின் தலைப்பில் செய்திகளை எடுத்துக்காட்டுஞ் சுருக்கவாசகம்.

தலையடிநெல் talai-y-aṭi-nel, *n.* <id.+ அடி-+. Paddy obtained at the first threshing of sheaves, considered superior; நெற்கதிரின் முதலடிநெல். *Tinn.*

தலையரை talai-y-arai, *n.* <id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vi, 155.)

தலையற்றநாள் talai-y-aṟṟa-nāḷ, *n.* <id.+ அறு-+. The *nakṣatras, puṉarpūcam, vicākam, pūraṭṭāti;* புனர்பூசம் விசாகம் பூரட்டாதி என்ற நட்சத்திரங்கள். (சோதிடகிரக. 40.)

தலையாடை talai-y-āṭai, *n.* <id.+. Top portion of the stem of plants, like sugar-canes, etc.; கரும்பு முதலியவற்றின் நுனிப்பாகம். எட்டுக் கண்ணுள கரும்பிலே வேர்ப்பற்றுந் தலையாடையுங் கழிந்தால் (ரஹஸ்ய. 820).

தலையீடு talai-y-īṭu, *n.* <id.+. 1. That which is nearest or first; தலைப்பிலிருப்பது. ஆற்றங்கரையில் தலையீட்டுக்கொல்லையில் (S. I. I. vii, 18). 2. First delivery or yeaning; first crop; முதலீற்று. *Colloq.* 3. (Arch.) Coping; சுவரின் தலைப்பாகத்திற் கட்டப்படுஞ் செங்கல்வரிசை. *Colloq.*

தலையெடு-த்தல் talai-y-eṭu-, *v. intr.* <id.+. *Colloq.* 1. To begin one's life; சீவனகாரியம் முதலியன தொடங்குதல். பிள்ளை இப்படித் தலையெடுத்துவிட்டான். 2. To crop one's head; மயிர் வெட்டுதல். 3. To shave one's head; தலைமழித்தல்.

தலையெழுத்து talai-y-eḻuttu, *n.* <id.+. (Gram.) Vowels, as the primary letters; உயிரெழுத்து. (பேரகத். 8, உரை.)

தலையோணம் talai-y-ōṇam, *n.* <id.+. The first *ōṇam* celebration after one's marriage; கல்யாணமானபிறகு வரும் முதல் ஓணம். *Nāñ.*

தலைவடி talai-vaṭi, *n.* <id.+. Alcohol; சாராயச் சத்து. *Pond.*

தலைவரம்பு talai-varampu, *n.* <id.+. Acme, highest point; மேலான எல்லை. முன்பெருமைக்குத் தலைவரம்பாகிய பெருமை (நீலகேசி, 180, உரை).

தவ்வியம் tavviyam, *n.* <*dravya.* Substance; திரவியம். தவ்வியந் தேசமே காலபாவமென்று (மேருமந். 660).

தவக்காய் tavakkāy, *n.* cf. தவக்கை. Frog; தவளை. *Tinn.*

தவக்கிடை tava-k-kiṭai, *n.* <தவம்+. Observing a fast; பட்டினிகிடக்கை. *Nāñ.*

தவச்சட்டை tava-c-caṭṭai, *n.* <id.+. Sack-cloth; முருட்டுத் துணியாலான போர்வை. *Pond.*

தவட்டை tavaṭṭai, *n.* Kamela dye; கபிலப்பொடி. (L.)

தவணைக்காடி tavaṇai-k-kāṭi, *n.* prob. தவணை+. A kind of tax; வரிவகை. தவணைக்காடியென்றும் (S. I. I. v, 383).

தவணைவட்டி tavaṇai-vaṭṭi, *n.* <id.+. Interest on fixed deposit; வரையறுக்கப்பட்ட கெடுவுக்குள் திரும்பக் கொடுக்கும் பணத்துக்குரிய வட்டி. *Loc.*

தவளாம்பரி tavaḷāmpari, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களுளொன்று. (சங். சந். 47.)

தவளைக்கடி tavaḷai-k-kaṭi, *n.* <தவளை+. A kind of eruption; சொறிப்புண்வகை. (தஞ். சர. iii, 159.)

தவளைவாய் tavaḷai-vāy, *n.* <id.+. An ornament; ஆபரணவகை. (S. I. I. v, 212.)

தவளைவெட்டு-தல் tavaḷai-veṭṭu-, *v. intr.* <id.+. To strike at the muscles of the arm so that they gather up into a protuberance; கைமுண்டாவில் சதை திரளும்படி குத்துதல். *Loc.*

தவனச்செட்டி tavaṉa-c-ceṭṭi, *n.* A sect of *ceṭṭi* caste; செட்டிவகையினர். (S. I. I. viii, 98.)

தவாங்கம் tavāṅkam, *n.* <*tāpāṅga.* Hermit's garb; தவவேடம். (மகாராஜாதுறவு, 66.)

தவாளி-த்தல் tavāḷi-, *11 v. tr.* To be unable to manage; சமாளிக்க இயலாது தத்தளித்தல். *Pond.*

தவிட்டுச்சோளம் taviṭṭu-c-cōḷam, *n.* <தவிடு+. A kind of maize; சோளவகை. (விவசா. 3.)

தவிட்டுமச்சி taviṭṭumacci, *n.* prob. id.+ ஊமச்சி. A plant; செடிவகை. (விவசா. 6.)

தவிட்டுமுருங்கை taviṭṭu-muruṅkai, *n.* prob. id.+. cf. தவசுமுருங்கை. A species of horse-radish tree; முருங்கைவகை. *Nāñ.*

தவிட்டுமேனி taviṭṭu-mēṉi, *n.* <id.+. Carbonate of soda; சவட்டுப்பு. (யாழ். அக.)

தவிட்டுவிலை taviṭṭu-vilai, *n.* <id.+. Low, nominal price; மிகக்குறைவான விலை. (யாழ். அக.)

தவிப்பில்லாக்குருவி tavippillā-k-kuruvi, *n.* <தவி-+இல்+ஆ-+. Swallow; தரையில்லாக் குருவி. *Pond.*

தழுதணை taḻutaṇai, *n.* Lichen; கற்பாசி. *Pond.*

தள்ளிவிடு-தல் taḷḷi-viṭu-, *v. tr.* <தள்ளு-+. To evade, as responsibility; பொறுப்பு முதலியவற்றை விலக்குதல். *Pond.*

தளபஞ்சி taḷapañci, *n.* <*dalabhañjin*. Horse that, except for a white spot in the forehead, is of a single colour other than white; நெற்றியில் வெள்ளைப் புள்ளியையும் வெண்மையல்லாத வேறு ஒரேநிறத்தினையுமுடைய குதிரை. (சுக்கிரநீதி, 317.)

தளபாடம் taḷapāṭam, *n.* [M. *taḷavāṭam*.] Army; சேனை. *திருவடிராச்சியத்துக்கு மன்னரையும் தளபாடமும் அனுப்பியருளி* (S. I. I. vii, 21).

தளம் taḷam, *n.* <*tala*. 1. Basis; foundation; அடிப்படை. *நாராயணுநி சப்தங்களிலே விவக்ஷிதமான ஸம்பந்தத்தை வசித்தார்த்தத்துக்குத் தளமாக்கி* (ரஹஸ்ய. 166). 2. Chunam; சுண்ணும்பு. *Loc.*

தளாபம் taḷāpam, *n.* <*dalābha*. A kind of gem; இரத்தினவகையு ளொன்று. (சுக்கிரநீதி, 186.)

தளிகைச்சிறப்பு taḷikai-c-ciṟappu, *n.* <தளிகை+. Food offering; நைவேதனம். (S. I. I. iv, 103.)

தளும்பு-தல் taḷumpu-, 5 *v. intr.* cf. தளம்பு-. To be perturbed; to be distressed; மனங்கலங்குதல். *அநுகூல ஜனமானது தளும்பிற்று என்கிறுன்* (திவ். பெரியாழ். 3, 7, 5, வ்யா. பக். 713).

தளையாள் taḷai-y-āḷ, *n.* <தளை+. Bondman, slave; அடிமை. *தனக்கொன்றும் பயனின்றித் தளையாளென்றுன்* (நீலகேசி, 185).

தற்குறிமாட்டெறி-தல் taṟ-kuṟi-māṭṭeri-, *v. intr.* <தற்குறி+மாட்டு+. To witness the execution of a document by an illiterate person stating that the mark is that of the executant; பெயரெழுதத் தெரியாதவன் கைக்கீறல் இது என்று எழுதிச் சாட்சிபோடுதல். *கூத்தன் தற்குறிக்கு தற்குறிமாட்டெறிந்தேன் திருவேங்கடமுடையான்* (S. I. I. v, 152).

தற்சிறப்புப்பாயிரம் taṟ-ciṟappu-p-pāyiram, *n.* <தன்+சிறப்பு+. (Gram.) Author's own introduction consisting of verses of invocation and Verses containing a statement of the subject-matter of his work; தெய்வவணக்கமும் செயப்படுபொருளு முரைத்து ஆசிரியர் நூன்முகப்பிற் கூறும் பாயிரம். (காரிகை, 1, உரை.)

தற்பிரியன் taṟ-piriyaṉ, *n.* <id.+. One who is given to self-adulation; தன்னைப் பெருமையாகப் பேசிக்கொள்பவன். *Loc.*

தற்பெருமை taṟ-perumai, *n.* <id.+. Self-praise, self-complacency; தற்புகழ்ச்சி. *Loc.*

தறிவாய் taṟi-vāy, *n.* <தறி-+. Lopped side; cut edge; வெட்டுவாய். (யாழ். அக.)

தறுதம்பு taṟutampu, *n.* An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. v, 374.)

தறும்பன் taṟumpaṉ, *n.* cf. *darpa*. Proud person; கருவமுள்ளவன். (நீலகேசி, 282, உரை.)

தன்காரியக்குட்டி taṉ-kāriya-k-kuṭṭi, *n.* <தன்+காரியம்+. Extremely selfish person; தன்காரியத்திலேயே கண்ணுயிருப்பவன். *Nāñ.*

தன்காலம் taṉ-kālam, *n.* prob. id.+. 1. Proper season or time; உரியபருவம். (யாழ். அக.) 2. Period when toddy is available in plenty; கள்மிகுதியாகக் கிடைக்குங் காலம். *Tinn.*

தன்பாசனம் taṉ-pācaṉam, *n.* <id.+. Direct flow of water without baling; தானுகப் பாயும் நீர்ப்பாய்ச்சல். *Tr.*

தன்மதாவளர் taṉma-tāvaḷar, *n.* <தன்மம்+. See தன்மவாரியப்பெருமக்கள். (S. I. I. vii, 497.)

தன்மப்பலிசை taṉma-p-palicai, *n.* <id.+. Equitable interest; நியாயவட்டி. (M. E. R. 506 of 1920.)

தன்மவாணியர் taṉma-vāṇiyar, *n.* <id.+. A sect of merchants; வணிகவகையினர். (S. I. I. viii, 64.)

தன்மவாரியப்பெருமக்கள் taṉma-vāriya-p-perumakkaḷ, *n.* <id.+. Members of the managing committee of a charitable endowment; அறநிலையங்களை மேற்பார்க்குஞ் சபையோர். (S. I. I. iii, 10.)

தன்மையெழுத்து taṉmai-y-eḻuttu, *n.* perh. தன்மை+. (Gram.) A kind of letter; எழுத்துவகை. (யாப். வி. 536.)

தன்வந்தரிமால் taṉvantari-māl, *n.* <*Dhanvantari*+. Hospital; வைத்தியசாலை. *அரமனைத் தன்வந்தரிமால் வைத்தியருள்* (தஞ். சா. iii, 88).

தன்னமை taṉ-ṉ-amai, *n.* <தன்+அமை-. Kindred; சுற்றத்தார். *தன்னமை பகையுஞ் சரி அயலத்தார் உறவுஞ் சரி. Tinn.*

தன்னரசுநாடு taṉ-ṉ-aracu-nāṭu, *n.* <id.+அரசு+. Despotic state; ஒருவன் தன் இச்சைப்படி ஆளும் நாடு. *இராவணுகாரமாகி . . . . தன்னரசுநாடு செய்திருக்கும்* (தாயு. மௌன. 9).

தன்னலம் taṉṉalam, *n.* <id.+. Selfishness; சுயநலம். *Colloq.*

தன்னிறமாக்கி taṉṉiṟam-ākki, *n.* <id.+நிறம்+. Gold; பொன். (யாழ். அக.)

தன்னிஷ்டம் tan̲-n̲-iṣṭam, *n.* <id.+. Wilfulness; எதேச்சை. *Colloq.*

தனசந்திரிகை tan̲a-cantirikai, *n.* prob. *dhana*+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 103.)

தனப்பணம் tan̲a-p-pan̲am, *n.* perh. id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 384.)

தனம் tan̲am, *n.* <Pkt. *tanam* <*tva.* Nature, property; தன்மை. தேசத்துக்குரிய தனம். *Pond.*

தனமூலம் tan̲a-mūlam, *n.* <*dhana*+. Capital; கையிருப்புப்பணம். *Pond.*

தனிச்சொல் tan̲i-c-col, *n.* <தனி+. (Pros.) Detached foot at the beginning or end of a line of verse; தனிச்சீர். (யாப். வி. 60, உரை.)

தனிசுதீட்டு tan̲icu-tīṭṭu, *n.* <தனிசு+. Bond; document evidencing debt; கடன்பத்திரம். முதல்மாளாதே பொலிசைசயிட்டுப் போருகிற தனிசு தீட்டும் (ரஹஸ்ய. 462).

தனித்தடை tan̲i-t-taṭai, *n.* <தனி+. Special arrangement for ladies to go from one place to another without being seen by men; ஆண்மக்கள் பாராதபடி ஸ்திரீகள் செல்வதற்குச் செய்யுந் திட்டம். தம்பரிசனங்கள் சூழத் தனித்தடை யோடுஞ் சென்று (பெரியபு. திருஞான. 647).

தனித்துருமம் tan̲i-t-turumam, *n.* <id.+. Bamboo; மூங்கில். (சங். அக.)

தனிநகர் tan̲i-nakar, *n.* <id.+. Large town; பெருநகரம். புலிகொண்டாடுந் தனிநகர் வளமையீதால் (பெரியபு. எறிபத். 4).

தனிநிரூபவர்த்தனை tan̲i-nirūpa-vart-tan̲ai, *n.* <id.+நிரூபம்+. Clerical charges or fees; எழுத்துக்கூலி. தனிநிரூபவர்த்தனையைத் தாரு மென்றும் (சரவண. பணவிடு. 101).

தனிப்படர்மிகுதி tan̲i-p-paṭar-mikuti, *n.* <id.+படர்+. The state of anguish of the beloved, when parted from her lover; தனிமையில் நினைத்துப் புலம்புந் தலைவியின் நிலை. (குறள், 120, அதி.)

தனிப்படை tan̲i-p-paṭai, *n.* <id.+. Army-division with its own elected general, fighting under the royal banner; தலைவனைத் தானே தேர்ந்துகொண்டு அரசன்கீழ்ப் போர்செய் யும் படை. (சுக்கிரநீதி, 303.)

தனிப்புரம் tan̲i-p-puram, *n.* <id.+. Palace; அரண்மனை. (யாழ். அக.)

தனிமகவு tan̲i-makavu, *n.* <id.+. Crown prince; பட்டத்துப் பிள்ளை. (யாழ். அக.)

தனிவட்டி tan̲i-vaṭṭi, *n.* <id.+. Simple interest; நேர்வட்டி. *Loc.*

தனுவேர் tan̲uvēr, *n.* A curl mark in horses; குதிரைச்சுழிவகை. (தஞ். சர. iii, 117.)

தஜ்விஜ் tajvij, *n.* <Arab. *tajwīz.* Endeavour; முயற்சி. (P. T. L.)

தஸ்தக் tastak, *n.* <Persn. *dastak.* (P. T. L.) 1. Summons or order to appear, as before a judge; ஆஜராக இடும் உத்தரவு. 2. Pass; பிரவேச அனுமதிச்சீட்டு.

தா

தாக்கணங்கு tākkan̲aṅku, *n.* <தாக்கு-+. A class of female goblins attendant on Pārvatī, dist. fr. *nōkkan̲aṅku;* உமாதேவியாரின் பரிவாரப் பெண்பூதங்களுள் ஒருவகை. (அருணா. பு. இடப்பாகம். 10.)

தாக்குவேலை tākku-vēlai, *n.* Arch-work; கமான்வேலை. *Nāñ.*

தாகத்து tākattu, *n.* <Arab. *tāqat.* Ability, power; சக்தி. (P. T. L.)

தாங்கல் tāṅkal, *n.* <தாங்கு-. Hamlet appurtenant to a village; உட்கிடைக்கிராமம். *Loc.*

தாசகமாசகம் tācaka-mācakam, *n.* cf. மாசகதாசகம். Coaxing; பசப்புகை. *Loc.*

தாசிகம் tācikam, *n.* <*dāsya.* Slavery; அடிமைத்தனம். *Pond.*

தாட்சணைச்சீட்டு tāṭcan̲ai-c-cīṭṭu, *n.* <தாட்சணை+. Accommodation bill; தன்மேற் கடன் பொறுத்தற்குச் சம்மதித்துத் குறிப்புச் சீட்டு. *Pond.*

தாட்சி tāṭci, *n.* <தாழ்-. Humility; தாழ்ந்துபணிகை. அஞ்சொலார்மேற் றாட்சியும் (மேரு மந். 419).

தாட்டிமை tāṭṭimai, *n.* prob. *dhārṣṭya.* Eminence; மேன்மை. தாட்டிமைக்கு நாட்டிலெவ னைக் காட்டியுமுண்டோ (குருகூர்ப். 96).

தாட்டிலை tāṭṭilai, *n.* <தாட்டு+. Full and large-sized leaf of a plantain; அகலமான முழு வாழையிலை. *Loc.*

தாட்டு[1]-தல் tāṭṭu-, 5 *v. tr.* <தாழ்த்து-. To throw down; வீழ்த்துதல். (W.)

தாட்டு[2] tāṭṭu, *n.* A kind of cloth; ஆடைவகை. அரியலூர்த் தாட்டு. *Loc.*

தாட்புழு tāṭ-pu̱lu, n. prob. தாள் +. A disease affecting paddy; நெற்பயிரிற் காணும் நோய்வகை. (நீலகேசி, 366, உரை.)

தாடியிடு-தல் tāṭi-y-iṭu-, v. tr. <தாடி +. To attack; தாக்குதல். அருட்சேனை தாடியிடுஞ் சொக்கநாதா (சொக்க. வெண். 45).

தாண்டகச்சதுரர் tāṇṭaka-c-caturar, n. <தாண்டகம் +. Tirunāvukkaracu-nāyaṉār; திருநாவுக்கரசுநாயனார். (பெரியபு. கும். 32.)

தாண்டுவெட்டி tāṇṭu-veṭṭi, n. <தாண்டு- +. Forked post, used as a stile; ஆடுமாடுகள் புகாதபடி வழியில் நடப்பட்ட கவைக்கால். Loc.

தாணையக்காரன் tāṇaiya-k-kāraṉ, n. <தாணையம் +. Bailiff's man; அமீனுச்சேவகன். Pond.

தாணையச்சேவகன் tāṇaiya-c-cēvakaṉ, n. <id. +. See தாணையக்காரன். Pond.

தாதிகர்மம் tātikarmam, n. Devouring a piece of thin wet cloth 15 cubits long and then pulling it out of one's mouth; 15 முழ நீளமுள்ள மெல்லிய துணியை நனைத்து விழுங்கிப் பின் வெளியிலெடுக்கை. (யோகஞானு. 33.)

தாதிரி[1] tātiri, n. <dātṛ. Donor; கொடையாளி. (யாழ். அக.)

தாதிரி[2] tātiri, n. Singing contest in viṟ-pāṭṭu; விற்பாட்டிற் போட்டியிட்டுப் பாடுகை. Nāñ.

தாதுமான் tātumāṉ, n. <dhātumān. Temple with 344 towers and 44 storeys; 344 சிகரங்களையும் 44 மேனிலைக்கட்டுக்களையு முடைய கோயில். (சுக்கிரநீதி, 230.)

தாதுராகம் tātu-rākam, n. <தாது +. Red ochre; காவிக்கல். (சம்பரா. வரைக்காட். 44.)

தாதுவர்த்தனி tātu-varttaṉi, n. <id. +. (Mus.) A primary rāga; மேளகர்த்தாக்களுளொன்று. (சங். சந்.)

தாதெழுத்து tāteḻuttu, n. <id. +. (Gram.) A kind of letter; எழுத்துவகை. (யாப். வி. 536.)

தாமதி-த்தல் tāmati-, 11 v. intr. <தாமதம். To stay; தங்குதல். அந்த ஊரில் இரண்டுநாள் தாமதிப்பேன். Loc.

தாய்பிள்ளை tāy-piḷḷai, n. <தாய் +. Relation; உறவின்-ன்-ள். Tinn.

தாயவலந்தீர்த்தான் tāy-avalan-tīrttāṉ, n. <id. + அவலம் + தீர்-. Garuḍa; கருடன்.

தாயனார் tāyaṉār, n. Arivāṭṭāya-nāyaṉār; a canonized Śaiva saint; அரிவாட்டாயநாயனார். (பெரியபு. அரிவாட். 5.)

தார்குடிகள் tār-kuṭikaḷ, n. perh. தார் +. Substantial tenants; பூஸ்திதியுள்ள குடிகள். (P. T. L.)

தார்ச்சூடன் tār-c-cūṭaṉ, n. <தார் +. Naphthalene ball; கீலெண்ணெயிலிருந்து செய்யப்படுஞ் சூடன்போன்ற பண்டம். Mod.

தார்மணி tār-maṇi, n. <id. +. Collar of tinklers for horse's neck; குதிரையின் கழுத்திலிடுங் கிண்கிணிமாலை. (யாழ். அக.)

தாரன் tāraṉ, part. <dhāra. A termination indicating male owner; உடையவனைக் குறிக்குஞ் சொல். வார்சுதாரன்.

தாரா tārā, n <Tārā. (Jaina) A Jaina Goddess; ஒரு ஜைன தேவதை. (நீலகேசி, 236, உரை.)

தாரிபாரி tāripāri, n. cf. Persn. darbār. Relative merit; தரம். தாரிபாரிகள் தெரிந்து சகல சம்மானஞ் செய்யும் (கனம் கிருஷ்ணையர், 117).

தாலம் tālam, n. <tāla. A lineal measure of three hands; மூன்று பிடிகொண்ட நீட்டலளவு. (சுக்கிரநீதி, 197.)

தாலி tāli, n. <தாளி. Palmyra palm; பனை. (திவ். பெரியாழ். 2, 6, 1, வ்யா. பக். 361.)

தாலித்துக்கம் tāli-t-tukkam, n. <தாலி +. Mourning observed by a woman on her widowhood; கணவன் இறந்ததாலுண்டாகுந் துயரம். Loc.

தாலிம்கானா tālim-kāṉā, n. <Arab. tālīm +. Fencing ground; சிலம்பம் பயிலும் இடம். (தட்சிண. இந். சரித்திரம். பக். 224.)

தாலுப்பொதுச்செலவு tālu-p-potu-c-celavu, n. perh. தாலுக்கா +. General expenditure of a public institution; பொதுஸ்தலத்தில் தர்மம் முதலாயவற்றிற்காகுஞ் செலவு. (சரவண. பணவிடு. 149.)

தாவந்தம் tāvantam, n. perh. tāpa-da. [T. dāvantamu.] Poverty, depressed condition; வறுமை. Loc.

தாவளையம் tāvaḷaiyam, n. prob. தாவள-. Jump; குதி. காளியன் சீறும்படி தாவளையத்திலே வாலைப்பற்றி இழுத்து (திவ். பெரியாழ். 2, 10, 3, வ்யா. பக். 490, 1).

தாழ்சீலை tāḻcīlai, n. cf. தாய்ச்சீலை. 1. Covering for the privities; கோவணம். Pond. 2. Loin-cloth; லங்கோடு. Loc.

தாழ்த்து tālttu, *n.* Corr. of தாயித்து. Amulet, charm; தாயித்து. *Loc.*

தாழக்கூட்டுக்கம்பி tāḻa-k-kūṭṭu-k-kampi, *n.* <தாழ்-+. An ornament; ஆபரணவகை. (S. I. I. v, 211.)

தாழநில்-தல்[தாழநிற்றல்] tāḻa-nil-, *v. intr.* <id.+. To condescend; தணிந்துகொள் ளுதல். ஸர்வாதிகன்தானே தாழநிற்குமன்று நிவாரக நில்லை (ஈடு, 1, 3, ப்ர.).

தாழி tāḻi, *n.* Vaikuṇṭha, Viṣṇu's heaven; வைகுண்டம். (தக்கயாகப். 376, உரை.)

தாழிதளம் tāḻi-taḷam, *n.* <தாளி+. Leaf of palmyra palm, trimmed for writing; வாசின பனையோலை யேடு. (தஞ். சா. iii, 86.)

தாழைக்கோரை tāḻai-k-kōrai, *n.* <தாழை +. A kind of sedge; கோரைவகை. (சங். அக.)

தாள்கட்டி tāḷ-kaṭṭi, *n.* <தாள் +. Swelling in the throat; தொண்டைக்கட்டி. *Loc.*

தாள்செறி tāḷ-ceṟi, *n.* <id.+. Finger-ring; கைவிரலணி. வாங்குவில் வயிரத்து மரகதத் தாள்செறி (சிலப். 6, 97).

தாளி tāḷi, *n.* 1. A kind of harialli grass, used in benediction; அறுகம்புல்வகை. (பாரத வெண். 161, உரை.) 2. Primary tuber; கிழங்கின் முதல். *Loc.*

தாளெழுத்து tāḷ-eḻuttu, *n.* <id.+. Primary letter; முதலக்கரம். (போகத். 8.)

தாறு tāṟu, *n.* <E. Tar; கீலெண்ணெய். *Pond.*

தானகம் tāṉakam, *n.* (Nāṭya.) A kind of dance; ஒருவகைக்கூத்து. கரகரணங் தானகமே சுத்த சாரி (திருவிளை. கான்மா. 8).

தானமானியம் tāṉa-māṉiyam, *n.* <*dāna-mānya.* A kind of tax, levied on donated lands; மானியமாக விட்ட நிலத்தின்மேல் வாங்கப் படும் தீர்வை. (S. I. I. iv, 99.)

தானயாழ் tāṉa-yāḻ, *n.* perh. *sthāna*+. A kind of *yāḻ;* யாழ்வகையு ளொன்று. (பெருங். உஞ் சைக். 35, 5.)

தானரூபி tāṉarūpi, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 57.)

தானவிறையிலி tāṉa-v-iṟai-y-ili, *n.* <*dāna*+. Land gifted tax-free; இறையிலியாக விடப்பட்ட நிலம். (M. E. R. 563 of 26.)

தானறிசுட்டு tāṉ-aṟi-cuṭṭu, *n.* <தான்+ அறி-+. (Gram.) Demonstrative noun; தன்னையே அறிவித்துஞ் சுட்டு. ஆலான அத்திறனுடைய என்று விபக்தியானபோது, தானறிசுட்டாய் அதுக்கு வேறு வானதொன்றைக் காட்டுமிறே (திவ். பெரியாழ். 2, 6, 6, வ்யா. பக். 373).

தானாந்தராயம் tāṉāntarāyam, *n.* (Jaina.) <*dāna*+*antarāya.* Impediment or obstacle to the making of gifts; கொடை யளித்தற்கு நேருந் தடை. (சீவக. 308, உரை.)

தானிகராயர் tāṉika-rāyar, *n.* <தானிகம்+. Director of the temple ceremonies; கோயில் ஸ்தானிகர். (S. I. I. v, 94.)

தானியபுடம் tāṉiya-puṭam, *n.* <தானி யம்+. Refining of medicinal preparations by preserving them in vessels inside heaps of grain; மருந்துகளை நெல் முதலியவற்றுள் புதைத்துவைத்துச் செய்யுஞ் சுத்தி. *Loc.*

தானியமரிபுழு tāṉiyam-ari-puḻu, *n.* <id.+perh. அரி-+. A kind of insect or worm infesting grain; பூச்சிவகை. *Pond.*

தானியவர்க்கம் tāṉiya-varkkam, *n.* <id.+. Tax payable in kind; தானியமாக ஏற்பட்ட வரி. (S. I. I. iv, 79.)

தானைவைப்பு tāṉai-vaippu, *n.* <தானை+. Camp; encampment; பாசறை. வலஞ்செய்தார் தானைவைப்பை (கம்பரா. விபீடண. 152).

தி

திக்குச்சம்பந்தம் tikku-c-campantam, *n.* <திக்கு+. Bearing of the compass; திசையைக் குறிக்குங் கருவி காட்டும் அளவு. (M. Navi. 74.)

திக்குப்பாலன் tikku-p-pālaṉ, *n.* <id. +. One who collects the revenue of ten thousand villages; பதினாயிரம் ஊர்களின் அரசிறையைத் தண்டுபவன். (சுக்கிரநீதி, 27.)

திக்குப்பிரமை tikku-p-piramai, *n.* <id.+. Confusion regarding the directions; utter confusion; திப்பிரமை.

திகாந்தம் tikāntam, *n.* <*dig-anta.* Horizon; அடிவானம். (M. Navi. 53.)

திங்கட்சோறு tiṅkaṭ-cōṟu, *n.* prob. திங்கள்+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vi, 155.)

திங்கள்நெய் tiṅkaḷ-ney, *n.* prob. id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iv, 195.)

திங்கள்மோகம் tiṅkaḷ-mōkam, *n.* prob. id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. v, 365.)

திங்களின்செல்வன் tiṅkaḷiṉ-celvaṉ, *n.* <id.+. Mercury; புதன். (சாதகசிந். 6.)

திசையறிகருவி ticai-y-aṟi-karuvi, *n.* <*திசை+அறி-+*. Mariner's compass; திக்குகளைக் காட்டுங் கருவி. (M. Navi. 44.)

திட்டப்பற்று tiṭṭa-p-paṟṟu, *n.* <*திட்டம்+*. Expenditure within the estimate; திட்டத்துக் குட்பட்ட செலவு. (*சரவண. பணவிடு.* 81.)

திட்டிக்கிடாய் tiṭṭi-k-kiṭāy, *n.* <*திட்டி+*. Sheep presented to the zamindar by the villagers when he visits their village; ஜமீன்தார் கிராமத்தைச் சுற்றிப்பார்க்க வரும்போது கிராமத்தார் காணிக்கையாகச் செலுத்தும் ஆடு. *Rd.*

திடிமம் tiṭimam, *n.* cf. *திண்டிமம்*. A kind of drum; பறைவகை. *சீர்முழவம் பேரி திடிம மொலி யார்த்தகை* (இலஞ்சி. *முருகனுலா.* 127).

திடுக்கம் tiṭukkam, *n.* perh. *திடுக்கு*. A disease; நோய்வகை. *குறைப்பிணி திடுக்கம்* (*கடம்ப. பு.* இலீலா. 125).

திடுக்கீடு tiṭukkīṭu, *n.* <id.+இடு-. Fright; terror; அச்சம். *Pond.*

திடுகுமொட்டெனல் tiṭuku-moṭṭeṉal, *n.* Onom. expr. of suddenness; திடீரெனற்குறிப்பு. *திடுகுமொட்டெனக் குத்தி* (*தேவா.* 918, 1).

தித்தம் tittam, *n.* <*dīpta*. Effulgence; ஒளி. *தித்த தவர்* (*மேருமந்.* 1097).

தித்திவி-த்தல் tittivi-, *11 v. tr.* <*தீர்-*. To repay, as loans; வாங்கிய கடன் முதலியவற்றைத் தீர்த்தல். *வாங்கிய பொன் தித்திவிக்கும் வல்லமையும்* (*தெய்வச். விறலிவிடு.* 81).

திதலை titalai, *n.* Golden streak; பொற்பிதிர்வு. *திதலைத் திருவாசிச் சேவை* (*சொக்க. உலா,* 63).

திதன் titaṉ, *n.* <*sthita*. 1. One who is firm in mind; மனவுறுதியுடையவன். *திதனுயெவரு மறியாத பொருளைத் தெரிந்துகொண்டு* (*பகவற்கீதை,* 2, 31). 2. That which is firm; திடமானது. (*பகவற்கீதை,* 4, 27.)

திந்து tintu, *n.* Ebony; கருங்காலி. *Pond.*

திந்துகம் tintukam, *n.* <*tinduka*. A kind of tree; ஒருவகை மரம். (*சுக்கிரநீதி,* 228.)

திபிதை tipitai, *n.* prob. *dvipadā*. cf. *திபதை*. Distich, couplet; இரண்டடிக்கண்ணி. (*ஸ்காந்தபு. சீர். பாயி. பக்.* 12.)

திம் tim, *n.* cf. *தேம்*. Direction; திக்கு. (*யாழ். அக.*)

திமிரம் timiram, *n.* <*timira*. Māyā; மாயை. *திமிரக்கொம்பிணியாற் றேகமெலிவானேனே* (*தனிமைமலை. காதல்.* 5).

திமிலோகப்படு-தல் timilōka-p-paṭu-, *v. intr.* <*தமிலம்+*. To be performed with great eclat; தடபுடலாயிருத்தல். *Loc.*

தியக்கோன் tiyakkōṉ, *n.* Deacon; பூசைப் பரிசாரகன். *Chr.*

தியக்கோனாடை tiyakkōṉ-āṭai, *n.* <*தியக்கோன்+*. Wide-sleeved coat of bishops, etc.; surplice; கிறிஸ்தவ குருமாரின் அங்கிவகை. *Chr.*

தியாக்கர் tiyākkar, *n.* See *தியக்கோன்*. *Pond.*

தியாகமுத்திரை tiyāka-muttirai, *n.* <*tyāga+*. (Śaiva.) A hand-pose; கைமுத்திரை வகை. (*சைவா. வி.* 20.)

தியாத்துவம் tiyāttuvam, *n.* prob. *dhyā+*. Contemplation, meditation; தியானம். (*யாழ். அக.*)

தியானநானம் tiyāṉa-nāṉam, *n.* <*dhyāna+*. (Śaiva.) Bathing in water, imagining it to be *amirtam;* நீரை அமுதமாகத் தியானித்து முழுகுகை. (*தத்துவப்.* 51.)

தியானயக்கியம் tiyāṉa-yakkiyam, *n.* <id.+. (Śaiva.) One of *pañca-yākam;* பஞ்சயாகத்துளொன்று. (*சி. சி.* 8, 23, *சிவாக்.*)

திரக்கிரசம் tirakkiracam, *n.* prob. *tiraskṛta*. Eyesore; கண்வலி. (*யாழ். அக.*)

திரசர் tiracar, *n.* <E. Dresser; ஆசுபத்திரி வைத்தியருக்கு உதவிசெய்யும் வேலைக்காரன். *Loc.*

திரட்டோசை tiraṭṭōcai, *n.* <*திரட்டு-+*. Bustle; ஊரப்பலோசை. (*பிங்.*)

திரண்டவலகு tiraṇṭa-v-alaku, *n.* <*திரள்-+*. Blade of jack-plane; மட்டலகு. *Loc.*

திரணை tiraṇai, *n.* <id. Mason's trowel for cornice work; எழுதக வேலைக்குதவுங் கொத்துக்கரண்டி. *Loc.*

திரமம் tiramam, *n.* <Gk. *drakme*. An ancient Greek coin, used in India; பழைய கிரேக்க நாணயவகை. (T. A. S. iv, 30.)

திரயாங்கநமஸ்காரம் tirayāṅka-namaskāram, *n.* <*tryāṅga+*. Rendering obeisance by folding both hands over one's head; தலையிலே இரண்டு கைகளையுங் குவித்து வணங்குகை. (*சிவாலயதரிசனவிதி, பக்.* 11.)

திரவியப்பட்டை tiraviya-p-paṭṭai, *n.* <*திரவியம்+*. Bark of the lodhra tree; திருமஞ்சனப்பட்டை. *Loc.*

திரள tiraḷa, *adv.* <திரள்-+. Concisely, briefly; சங்கிரகமாக. ஸர்வார்த்தங்களையும் திரளச் சொல்லுகிற மந்த்ரமிறே (திவ். திருநெடுந். 4, வ்யா. பக். 37).

திராகம் tirākam, *n.* Throwing up and catching; உயர எறிந்து பிடிக்கை. (யாழ். அக.)

திராசம் tirācam, *n.* A flaw in rubies; மாணிக்கக்குற்றங்களு ளொன்று. (S. I. I. ii, 78.)

திராசனிமுத்திரை tirācaṉi-muttirai, *n.* (Śaiva.) A hand-pose; கைமுத்திரைவகை. (செந். x, 425.)

திராட்டிலேவிடு-தல் tirāṭṭilē-viṭu-, *v. tr.* <திராட்டு+. To leave in the lurch; திண்டாட விடுதல். *Colloq.*

திராட்டு tirāṭṭu, *n.* <E. *trot.* 1. Trot; குதிரைநடை வகை. *Loc.* 2. Difficult situation; நெருக்கடி. *Colloq.*

திராணம் tirāṇam, *n.* <*trāṇa.* Sheath, cover; உறை. (யாழ் அக.)

திராமரம் tirāmaram, *n.* Coral tree; பவள மல்லிகை. (W.)

திராவகநீர் tirāvaka-nīr, *n.* <திராவகம்+. See திராவகரசம். *Pond.*

திராவகரசம் tirāvaka-racam, *n.* <id.+. Elixir; காயகற்ப மருந்து. *Pond.*

திரி tiri, *n.* <திரி-. 1. Small roll of cloth put into the pierced lobe of a child's ear for widening the aperture; காதுக்கிடுந் திரி. திரியை எரியாமே காதுக்கிடுவன் (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 2). 2. cf. திரிகை. Grinding stone; எந்திரம். திரியிற் பெய்தரைத்த போழ்தில் (மேருமந். 720).

திரிகம் tirikam, *n.* <*trika.* Joint of thigh-bone and the trunk; முதுகின் கீழ்ப்பக்கத்தோடு இரண்டு தொடை யெலும்புகளுஞ் சேர்ந்திருக்கு மிடம். (சுக்கிரநீதி, 309.)

திரிகி tiriki, *n.* cf. திகிரி. Potter's wheel; குயவன் சக்கரம். (யாழ். அக.)

திரிகுப்தி tirikupti, *n.* <*tri-gupti.* (Jaina.) Restraint of one's self in mind, word and deed; மனம் வாக்குக் காயமான மூன்றையுமடக் குகை. (மேருமந். 144, உரை.)

திரிச்சிரமம் tiri-c-ciramam, *n.* prob. *tri* +*śrama.* Daily prayer in the morning, noon and evening; முக்கால அநுஷ்டானம்.

திரிசரம் tiri-caram, *n.* <*tri-sara.* Three-stringed necklace; மூன்று கோத்துக்களுடைய மாலை. திரிசரம் பஞ்சசரம் ஸப்தசரம் என்றுப்போல சொல்லுகிற . . . . முத்தவடங்களையும் (திவ். அமல னாதி. 10, வ்யா. பக். 10).

திரிசூலமுத்திரை tiri-cūla-muttirai, *n.* <*tri-śūla*+. (Śaiva.) A hand-pose; கைமுத்திரை வகை. (சைவாநு. பி. 20.)

திரிதகர்மம் tirita-karmam, *n.* perh. *dhṛta*+. (Yōga.) Gazing at the tip of one's nose till tears gather in the eyes; கண்ணணி லிருந்து நீர்வடியும்வரை நாசிநுனியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கை. (யோகஞானு. 34.)

திரிப்பு tirippu, *n.* cf. திருப்புவாரம். Portion of land revenue assigned to a temple or a charitable institution; கோயில் முதலிய தரும ஸ்தாபனங்களுக்கு நிலவரியினின்று கொடுக்கப்படும் பகுதி. *Nāñ.*

திரியணுகம் tiri-y-aṇukam, *n.* <*tryaṇuka.* Minute; நுண்மை. (திவ். பெரியதி. 1, 2, 3, வ்யா. பக். 65.)

திரியாபுரம் tiriyā-puram, *n.* cf. திரியாவிரம். Mischief; குறும்பு. (யாழ். அக.)

திரிலிங்கம் tiri-liṅkam, *n.* <திரி+. (Gram.) The three genders; ஆண் பெண் அலிகளாகிய முப் பால். (W.)

திருக்கண்சாத்து[1] tirukkaṇ-cāttu, *n.* <திருக்கண்+. Cocoanut, plantain fruits, etc., intended as offerings to a temple deity taken out in procession during a festival; சுவாமியின் வீதிப்புறப்பாட்டில் நிவேதனத்திற்கு வைத்திருக்குந் தேங்காய் பழம் முதலியன. *Nāñ.*

திருக்கண்சாத்து[2]-தல் tirukkaṇ-cāttu-, *v. intr.* <id.+. To make offerings of coconut, etc., when a temple deity is taken out in procession during a festival; சுவாமியின் வீதிப்புறப்பாட்டில் தேங்காய் பழம் முதலியன நிவேதித்தல். *Nāñ.*

திருக்கண்டவாளி tiru-k-kaṇṭa-vāḷi, *n.* <திரு+கண்டம்+. A kind of necklace; கழுத் தணிவகை. (S. I. I. iii, 476.)

திருக்கண்ணமுதம் tiru-k-kaṉ-ṉ-amutam, *n.* <id.+கன்னல்+. cf. திருக்கண்ணமுது. Sweet milk-pudding; பாயசம். *Loc.*

திருக்கண்ணோக்கு tiru-k-kaṉ-ṉōkku, *n.* <id.+கண்+. Taking a temple deity to a *maṇṭapam;* சுவாமியை மண்டபப்படிக்கு எழுந் தருளச் செய்கை. (S. I. I. v, 109.)

திருக்கு[1]-தல் tirukku-, *5 v. tr.* Caus. of திருகு-. *Loc.* 1. To twist; முறுக்குதல். 2. To set on; to screw up, as a person; ஒருவனைத் தூண்டி விடுதல்.

திருக்கு² tirukku, n. <திருக்கு-. Difficulty; சங்கடம். எத்திருக்கும் கெடுமெண்பதை யெண்ணு (சம்பா. திருவவதாரப். 123).

திருக்குறுங்கைநம்பிசம்பா tirukkuruṅ-kai-nampi-campā, n. <திருக்குறுங்குடி + நம்பி +. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல்வகை. தென்னரங்கன்சம்பா திருக்குறுங்கைநம்பிசம்பா (நெல் விடு. 183).

திருக்கேட்டைக்கிழத்தி tiru-k-kēṭṭai-k-kiḻatti, n. <திரு + கேட்டை +. The Goddess of Misfortune; மூதேவி. (S. I. I. viii, 288.)

திருக்கைவழக்கம் tiru-k-kai-vaḻakkam, n. <id. + கை +. Fixed allowance for the daily routine services in a temple; நித்தியப்படித்தரம். (S. I. I. v, 504.)

திருக்கொசகம் tiru-k-kocakam, n. <id. + prob. கொய்சகம். An ornament; அணி வகை. (S. I.I. vi, 14.)

திருக்கொடித்தட்டு tiru-k-koṭi-t-taṭṭu, n. <id. + கொடி +. Flag-staff, in a temple; கோயிற் கொடிமரம். (குருபரம். 283.)

திருக்கொடுக்கு tiru-k-koṭukku, n. <id. +. An ornament; அணிவகை. (S. I. I. vi, 14.)

திருக்கொள்கை tiru-k-koḷkai, n. <id. +. An ornament; அணிவகை. (S. I. I. vi, 14.)

திருக்கொற்றவாய்தல் tiru-k-koṟṟa-vāy-tal, n. <id. + கொற்றம் +. Palace; அரண்மனை. எப்பேர்ப்பட்ட திருக்கொற்றவாய்தலாற் போந்த குடிமை (S. I. I. vii, 40).

திருகுசாமந்திப்பூ tiruku-cāmanti-p-pū, n. <திருகு- + சாமந்தி +. Chrysanthemum-shaped ornament, worn by girls on their heads; திருகுப்பூவகை. *Loc.*

திருங்கற்று tiruṅkaṟṟu, n. Fore-mast; கப்பலின் முன்பக்கத்திலுள்ள பாய்மரம். (M. Navi. 80.)

திருங்கற்றுக்காவிச்சவாய் tiruṅkaṟṟu-k-kāvi-c-cavāy, n. <திருங்கற்று + காவி +. Fore-top-mast stay; திருங்கற்றுக் காவிமரத்திற் கட்டப் பட்ட கயிறு. (M. Navi. 83.)

திருங்கற்றுக்காவிச்சேர்சவாய் tiruṅ-kaṟṟu-k-kāvi-c-cēr-cavāy, n. <id. + id. +. Fore-top-mast stay-sail; திருங்கற்றுக்காவிமரத் தின் கயிறுகளிற் கட்டப்படும் பாய். (M. Navi. 83.)

திருங்கற்றுக்காவிப்பறுவான் tiruṅ-kaṟṟu-k-kāvi-p-paṟuvāṉ, n. <id. + id. +. Fore-top-yard; திருங்கற்றுமரத்தின் பகுதியாகிய காவி மரத்தின் குறுக்கே போடப்பட்டிருக்கும் பறுவான். (M. Navi. 81.)

திருங்கற்றுக்காவிமரம் tiruṅkaṟṟu-k-kāvi-maram, n. <id. + id. +. Fore-top-mast; திருங்கற்றுமரத்தின் அடிக்கட்டைக்கு மேலுள்ள பகுதி. (M. Navi. 81.)

திருங்கற்றுச்சவர்மரம் tiruṅkaṟṟu-c-cavar-maram, n. <id. + சவர் +. Fore-top-gallant mast; திருங்கற்றுமரத்திலுள்ள காவிமரத் துக்கு அடுத்து மேலுள்ள பகுதி. (M. Navi. 81.)

திருங்கற்றுடவர்மரம் tiruṅkaṟṟu-ṭavar-maram, n. <id. + டவர் +. Fore-royal mast; திருங்கற்றுமரத்தின் உச்சிப்பகுதி. (M. Navi. 81.)

திருங்கற்றுப்பறுவான் tiruṅkaṟṟu-p-paṟuvāṉ, n. <id. +. Fore-yard; திருங்கற்று மரத்துக்குக் குறுக்கே இடப்பட்டிருக்கும் பறுவான். (M. Navi. 81.)

திருச்சடங்குப்புஸ்தகம் tiru-c-caṭaṅku-p-pustakam, n. <திரு + சடங்கு +. Book of ceremonials; கிறிஸ்தவச் சடங்குகளைக் கூறும் நூல். *Chr.*

திருச்சந்தம் tiru-c-cantam, n. <id. +. An ornament; அணிவகை. (S. I. I. iv, 81.)

திருச்சரி tiru-c-cari, n. <id +. An ornament; அணிவகை. (M. E. R. 720 of 1916.)

திருச்சலை iruccalai, n. Kamela dye; கபிலப்பொடி. (L.)

திருச்சுற்றுமாடம் tiru-c-cuṟṟu-māṭam, n. <திரு + சுற்று +. A *mantapam*-like enclosure round the shrine in a temple; திருச்சுற்று மாளிகை. இக்கோயிலில் திருச்சுற்றுமாடம் எடுக்க (S. I. I. v, 326).

திருச்செந்நடை tiru-c-cennaṭai, n. <id. + செம்-மை +. Current expenses of a temple; கோயிலின் நடப்புச்செலவு. (S. I. I. iii, 335.)

திருஞானப்புறம் tiru-ñāṉa-p-puṟam, n. <id. + ஞானம் +. (Śaiva.) Land bestowed for the recitation of sacred hymns; தேவாரம் முதலிய திருப்பாட்டு ஓதுவதற்கு மானியம். (S. I. I. v, 248.)

திருஞானம் tiru-ñāṉam, n. <id. +. 1. Knowledge or perception of *Civa-ñāṉam;* சிவஞானம். முகிண்முலைத் திருஞானம் பொழிந்த பான்மணம் (சம்பக். பிள்.). 2. Food cooked in milk and sweetened with sugar; பாலில்வெந்த அக்காரவடிசில். நெறியருச் சித்துத் திருஞானமுந் நீரடைக்காயும் படைத்து (ஞானநிகை. 4). 3. Sacred hymns sung before the chief deity in a temple; கோயின்மூர்த்தி முன்பு ஓதுந் திருப்பாட்டு. (S. I. I. v, 146.)

திருஞானம்பெற்றபிள்ளையார் tiru-ñāṉam-peṟṟa-piḷḷaiyār, *n.* <திருஞானம்+. Saint Jñāṉasambandha; திருஞானசம்பந்த நாயனுர். (M. E. R. 208 of 1924.)

திருட்டாட்டம் tiruṭṭāṭṭam, *n.* <திருட்டு+ஆட்டம். Theft; திருட்டு. *Colloq.*

திருணா tiruṇā, *n.* cf. தொணி. Common bottle-flower, s. tr., *Webera corymbosa;* துரா. (L.)

திருத்து tiruttu, *n.* <திருத்து-. Reclaimed land; காடுதிருத்திச் சாதுபடிக்குக் கொண்டுவரப் பட்ட நிலம். மன்றச்சநம்பி திருத்துக்குத்தெற்கில் (S. I. I. iv, 147).

திருநட்டக்கணப்பெருமக்கள் tiru-naṭṭa-k-kaṇa-p-perumakkaḷ, *n.* <திரு+. A class of temple authorities; கோயிலதிகாரிகளுள் ஒரு சாரார். (S. I. I. vii, 378.)

திருநமணிகை tiru-namaṇikai, *n.* <id. +*snapana.* Ceremonial bath of the deity in a temple; கோயில் மூர்த்திக்குச் செய்யும் அபிஷேகச் சடங்கு. (S. I. I. ii, 71.)

திருநயனம் tiru-nayaṉam, *n.* <id.+. Eye made of silver or gold for a deity; கோயில் மூர்த்திக்குச் சாத்துந் திருக்கண்மலர். (S. I. I. ii, 409.)

திருநாட்டுக்கெழுந்தருள்(ளு)-தல் tiru-nāṭṭukkeḻuntaruḷ-, *v. intr.* < id.+நாடு+ To die; திருநாடலங்கரித்தல். எம்பெருமானுர் திரு நாட்டுக்கெழுந்தருளுகிறபோது (ரஹஸ்ய. 560).

திருநாரணம்பிழை-த்தல் tiru-nāraṇam-piḻai-, *v. intr.* <id.+நாரணம்+. To break an oath taken in the name of God Viṣṇu; திரு மாலின்மேற் செய்த ஆணையை மீறுதல். திருநாரணம் பிழைத்த தண்டம்படுவதாக ஒட்டினேம் (S. I. I. vii, 265).

திருநாராயணீயம் tiru-nārāyaṇīyam, *n.* <id.+*nārāyaṇīya.* That part of *Cānti-parvam* of the Mahābhārata, which expounds the *mōkṣa-dharma;* மகாபாரதத்தின் சாந்திபர்வத்தி லுள்ள மோட்சதருமம் என்னும் பகுதி. (சங்.)

திருநாள்தேவை tirunāḷ-tēvai, *n.* <திருநாள்+. Expenses of a festival; திருவிழாச் செலவு. (S. I. I. iv, 122.)

திருநாற்கட்டிற்கால் tiru-nāṟ-kaṭṭiṟ-kāl, *n.* <திரு+நான்கு+கட்டில்+. Cot for a deity or great personage; மஞ்சம். (S. I. I. v, 287.)

திருநாறு tirunāṟu, *n.* Corr. of திருநீறு. Sacred ashes; திருநீறு. *Tinn.*

திருநாறுபூசு-தல் tirunāṟu-pūcu-, *v. intr.* <திருநாறு+. To deceive; வஞ்சித்தல். *Tinn.*

திருநிறஞ்செய்-தல் tiru-niṟañ-cey-, *v. tr.* <திரு+நிறம்+. To gild the image of the deity; கோயில்மூர்த்திக்குப் பொன்முலாமிடுதல். (M. E. R. 16 of 1932-3.)

திருநீற்றுப்பத்திரி tirunīṟṟuppattiri, *n.* A pendant in the *tāli* cord; தாலியுருக்களுள் ஒன்று. தாலிச்சரட்டிலே திருநீற்றுப்பத்திரியேனும் அலரிப்பூவேனும் அணிந்தவர்கள் (எங்களூர், 24).

திருநீற்றுப்பந்தர் tirunīṟṟu-p-pantar, *n.* <திருநீறு+. Canopy held over the image of Tyāgarāja at Tiruvārūr, during a procession; திருவாரூரில் தியாகேசர் புறப்பாட்டின்போது மேலே பிடிக்கும் நடைப்பந்தல். *Tj.*

திருநெற்றித்திரணை tiru-neṟṟi-t-tiraṇai, *n.* <திரு+நெற்றி+. An ornament for the forehead of a deity; விக்கிரகத்தின் நெற்றியிற் சாத்தும் அணிவகை. (S. I. I. iii, 474.)

திருநெறித்தமிழ் tiru-neṟi-t-tamiḻ, *n.* <id.+நெறி+. The Tēvāram hymns; தேவாரம். (தஞ். சர. ii, 128.)

திருப்பட்டிகை tiru-p-paṭṭikai, *n.* <id.+. Girdle for decorating a deity; விக்கிரகத்திற்குரிய அரைப்பட்டிகைவகை. (S. I. I. ii, 7.)

திருப்படிக்கரகம் tiru-p-paṭikkarakam, *n.* <id.+*prati-graha.* Vessel for water intended to be used for bathing a deity; திருமஞ்சன நீர்க்குரிய பாத்திரம். திருமஞ்சனம் திருப்படிக்கரகம் திருமேற்பூச்சு (S. I. I. viii, 107).

திருப்பரம் tiru-p-param, *n.* prob. id.+பதம். Boiled rice; சோறு. (W.)

திருப்பரிசட்டம் tiru-p-paricaṭṭam, *n.* <id.+பரிவட்டம். Cloth used in temple worship; கோயின்மூர்த்திக்குச் சாத்தும் ஆடை. திருப்பரிசட்டம் வாட்டும் வண்ணத்தானுக்கு (S. I. I. vii, 300).

திருப்பள்ளிக்கட்டில் tiru-p-paḷḷi-k-kaṭṭil, *n.* <id.+பள்ளி+. Throne; சிங்காதனம். மழவராயன் திருப்பள்ளிக்கட்டில் (M. E. R. 306 of 1929-30).

திருப்பாவாடை tiru-p-pāvāṭai, *n.* <id.+. Sacred cloth on which rice offering is made in a temple; நிவேதனம் படைக்கும் வஸ்திரம். (S. I. I. ii, 71.)

திருப்பிண்டியிடு-தல் tiru-p-piṇṭi-y-iṭu-, *v. intr.* <id.+பிண்டி+. To draw ornamental figures with rice flour on the floor, as of a house; மாக்கோலமிடுதல். தெளிநீர்தெளித்துத் திருப்பிண்டியிட்டு (குருபரம். 465).

திருப்பிறை tiru-p-piṟai, *n.* <id.+. An ornament; அணிவகை. (S. I. I. iii, 473.)

திருப்புகை tiru-p-pukai, *n.* <id.+. Incense; தூபம். (T. S. A. ii, 173.)

திருப்புதியது tiru-p-putiyatu, *n.* <id.+. First fruits, as a due to a temple; கோயிலுக்குக் கடமையாகச் செலுத்தும் முதல் விளைவு. (S. I. I. i, 81.)

திருப்புறக்கொடை tiru-p-puṟa-k-koṭai, *n.* <id.+புறம்+கடை. Backyard; பின்புறக் கத்து முற்றம். அருளாளப் பெருமாள்கோயிலில் திருப் புறக்கொடையில் கீழைத் திருவாசலுக்குக் கிழக்கு (S. I. I. iv, 101).

திருப்பூமண்டபம் tiru-p-pū-maṇṭapam, *n.* <id+பூ+. The *maṇṭapam* where flowers are strung together as garlands for the deity in a temple; கோயிலில் மாலைதொடுக்கும் இடம். (S. I. I. iv, 37.)

திருப்போர்வை tiru-p-pōrvai, *n.* <id.+. Cape; கிறிஸ்துவமதபோதகரின் உடைவகை. *Chr.*

திருமந்திரக்கொடி tiru-mantira-k-koṭi, *n.* <id.+மந்திரம்+. Flag on the flag-staff; கொடிச்சீலை. (S. I. I. vii, 439.)

திருமந்திரஞ்சொல்(லு)-தல் tiru-mantirañ-col-, *v. tr.* <id.+id.+. To impart religious instruction; உபதேசஞ்செய்தல். குருவுக் குத் திருமந்திரஞ் சொல்வோன்.

திருமந்திரபோனகம் tiru-mantira-pōṉakam, *n.* <id.+id.+. Food-offering to a deity; நிவேதனம். சிறுகாலைச்சந்தி திருமந்திரபோனகத் துக்கு அமுது செய்தருள (S. I. I. vii, 281).

திருமந்திரபோனப்புறம் tirumantira-pōṉa-p-puṟam, *n.* <திருமந்திரபோனகம்+. Endowment of land for providing food-offerings to the deity in a temple; கோயில் நிவேதனத் துக்கு விடப்பட்ட மானியம். (S. I. I. iv, 194.)

திருமந்திரம் tiru-mantiram, *n.* <திரு+*mandira*. Temple; கோயில். (Insc.)

திருமலர்ச்செல்வி tiru-malar-c-celvi, *n.* <id.+மலர்+. The Goddess Lakṣmī, as seated on the lotus; இலக்குமி. (S. I. I. ii, 115.)

திருமாளிகைப்பிள்ளையார் tiru-māḷikai-p-piḷḷaiyār, *n.* <id.+மாளிகை+. *Caṇḍēśa*, Śiva's seneschal; சண்டீசர். (Insc.)

திருமுக்கால் tiru-mukkāl, *n.* <id.+. (Mus.) A kind of song; இசைப்பாட்டுவகை. (தேவா.)

திருமுகத்தேவை tiru-muka-t-tēvai, *n.* <id.+முகம்+. Personal services in a temple or palace; கோயில் அரண்மனைகளிற்செய்யும் வேலை. திருமுகத்தேவை செய்யுமிடத்து (S. I. I. vi, 27).

திருமுடியடைவு tiru-muṭi-y-aṭaivu, *n.* <id.+முடி+. Pedigree; வமிசாவளி. பெரிய திருமுடியடைவு.

திருமுன்காட்சி tiru-muṉ-kāṭci, *n.* <id.+முன்+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iv, 122.)

திருவக்கிரம் tiru-v-akkiram, *n.* <id.+ *agra*. Offerings to the deity in a temple; நிவேத னம். (T. A. S. iii, 166.)

திருவட்டமணி tiru-vaṭṭa-maṇi, *n.* <id. +வட்டம்+. See திருவட்டமணிவடம். (S. I. I. iii, 474.)

திருவட்டமணிவடம் tiru-vaṭṭa-maṇi-vaṭam, *n.* <id.+id.+. A kind of necklace; கழுத்தணிவகை. (S. I. I. iii, 474.)

திருவரங்கன் tiru-v-araṅkaṉ, *n.* <id.+ அரங்கம். A kind of *campā* paddy; சம்பா நெல்வகை. (குருகூர்ப். 58.)

திருவாங்கோட்டுமின்னல் tiruvāṅ-kōṭṭu-miṉṉal, *n.* An ancient coin, as from Travancore; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 137.)

திருவாலத்தட்டி tiru-v-āla-t-taṭṭi, *n.* <திரு+ஆலம்+. A kind of plate used for waving lights in temple service; கோயில் தீபத் தட்டுவகை. (Pudu. Insc. 300.)

திருவாழித்தண்டு tiruvāḻittaṇṭu, *n.* cf. திருவாடுதண்டு. Poles attached to the temple vehicles for carrying them; கோயில் வாகனங் களின் காவுதண்டு. (யாழ். அக.)

திருவாளன் tiru-v-āḷaṉ, *n.* <திரு+. 1. (Śaiva.) Saint or great man blessed with divine grace; கடவுளது திருவருளைப்பெற்றவன். திருத்தொண்டத்தொகை முன்பணித்த திருவாளன் (பெரியபு. சண்டேசுர. 60). 2. (Śaiva.) God; கட வுள். திருவாளன் திருநீறு திலகவதியா ரளிப்ப (பெரியபு. திருநாவு. 67).

திருவி tiruvi, *n.* <id. Wealthy lady; சம்பத்துள்ளவள். பெருந்திருவி யார்மகள்கொல் (சீவக. 1968).

திருவிசை tiru-v-icai, *n.* <id.+. A collection of poems by nine Śaiva saints; திருவிசைப்பா. சங்கத் தமிழமுதம் மண்டுந் திரு விசையு மந்திரமும் (சொக்க. உலா, 36).

திருவிட்டிக்கண்ணி tiruviṭṭikkaṇṇi, n. Small elliptic-cuspidate-leaved wind-berry; வாயு விளங்கம். (L.)

திருவிடு tiru-v-iṭu, n. <திரு+இடு-. Deed of endowment; தானசாசனம். திருவிடு இட்டுக்கொடுத் தமைக்கு (S. I. I. vii, 46).

திருவிடைப்பற்று tiru-v-iṭai-p-paṟṟu, n. <id.+இடை+. cf. திருவிடையாட்டம். Temple and; கோயில் நிலம். திருவிடைப்பற்று குவளைகழைச் சேரியான திருவெண்ணுவல் நல்லூர் (S. I. I. iv, 133).

திருவிடையாட்டம் tiru-viṭai-y-āṭṭam, n. <id.+id.+. Divinity; ஐசுவரியம். திருவிடையாட்டத்திலே இழிய அமையும் (திவ். பெரியதி. 1, 1, 2, வ்யா. பக். 24).

திருவிருக்குக்குறள் tiru-v-irukku-k-kuṟal, n.<id.+. prob. இருக்கு+. (Pros.) A kind of metre; ஓரடி இருசீராக நாலடியான் வருஞ் செய்யுள் வகை. (தேவா. 138.)

திருவிரையாக்கலி tiru-viraiyā-k-kali, n. <id.+perh. விரை-+ஆ neg.+. The sacred oath on God Śiva; சிவபிரானது ஆணையைக் குறிக்குஞ் சொல். இவையழிக்கச் சிந்தையாற்ற நினைவார் திருவிரையாக்கலியென்று (பெரியபு. கோட்பு. 4). (S. I. I. vii, 398.)

திருவிலான் tiru-v-ilāṉ, n. <id.+இல் neg. Unfortunate, god-forsaken person; பாக்கியமற்றவன். உருவிலான் பெருமையை யுளங்கொளாத வத்திருவிலார் (தேவா. 345, 2).

திருவீதிநாயகர் tiru-vīti-nāyakar, n. <id.+வீதி+. Deity of a temple intended for carrying out in procession during festivals; உற்சவமூர்த்தி. ராஜாக்கள் தம்பிரான் திருவீதிநாயகர் திருப்பவனி எழுந்தருளும்போது (S. I. I. viii, 21).

திருவீதிப்பந்தம் tiru-vīti-p-pantam, n. <id.+id.+. A kind of torch for procession in temple festivals; சுவாமிபுறப்பாட்டில் உபயோகிக்கும் தீவட்டிவகை. (S. I. I. v, 89.)

திருவுதரமாலை tiru-v-utara-mālai, n. <id.+. Ornament for the waist of a deity; girdle; கோயில்மூர்த்தியின் இடையிலிடும் ஆபரண வகை. (S. I. I. iii, 474.)

திருவுலகளா-த்தல் tiru-v-ulakaḷa-, v. intr. <id.+உலகு+. To survey or measure land; நிலத்தை யளந்து கணக்கிடுதல். திருவுலகளந்தபடி நிலம் எழுமா (S. I. I. vii, 309).

திருவுலாச்செய்-தல் tiru-v-ulā-c-cey-, v. intr. <id.+உலா+. To go out in procession, as a deity in a temple; வலம்வருதல். *Loc.*

திருவுலாப்புறஞ்செய்-தல் tiru-v-ulā-p-puṟañ-cey-, v. intr. <id.+id.+புறம்+. See திருவுலாச்செய்-. (சிவநெறிப். 8.)

திருவுலாப்புறம் tiru-v-ulā-p-puṟam, n. <id.+id.+. Tiru-k-kailāya-ñāṉa-v-ulā, a poem by Cēramāṉ-perumāḷ; திருக்கைலாயஞானவுலா. சேரர்காவலர் பரிவுடன் கேட்பித்த திருவுலாப்புறம் (பெரியபு. வெள். 48).

திருவுறை tiru-v-uṟai, n. <id.+. Temple; கோயில். கரியோன் திருவுறை (கல்லா.).

திருவெண்காடர் tiru-veṇkāṭar, n. <id. +. The sage Paṭṭiṉattār; பட்டினத்தடிகள்.

திருவெழுத்துச்சாத்து-தல் tiru-v-eḻut-tu-c-cāttu, v. intr. <id.+. To sign; கையெழுத்திடுதல். தேவர் திருவெழுத்துச்சாத்தின திருமுகம் வந்தமையில் (S. I. I. viii, 27).

திருவேள்-தல்[திருவேட்டல்] tiru-vēḷ-, v. tr. <id.+. To marry; திருமணம்புரிதல். தென்னவர்கோன் மகளாரைத் திருவேட்டு (பெரியபு. சேரமான். 92).

திருவையாற்றுச்சக்கரம் tiru-v-aiyāṟṟu-c-cakkaram, n. <id.+ஐயாறு+. A kind of coin; நாணயவகை. (பணவிடு. 145.)

திருஷ்டபோக்கியம் tiruṣṭa-pōkkiyam, n. <*dṛṣṭa*+. Effects of actions done in this birth; இம்மையிற்செய்த கருமங்களின் பலனை அனுபவிக்கை. (சி. சி. 2. 39, ஞானப்.)

திருஷ்டிசுற்று-தல் tiruṣṭi-cuṟṟu-, v. intr. <*dṛṣṭi*+. To wave specified articles round a person, to avert the evil eye; திருஷ்டி கழித்தற்பொருட்டுச் சில பண்டங்களைச் சுற்றுதல். *Loc.*

திருஷ்டிபரிகாரம் tiruṣṭi-parikāram, n. <id.+. Averting of the evil eye; கண்ணேறு பட்டதாலுண்டாந் தீங்கினை நீக்குகை. *Colloq.*

திரை-த்தல் tirai-, 11 v. intr. To lie, as in bed; படுத்தல். திரைப்பமெல்லணை செய்வ விழுத்தவம் (நீலகேசி, 251).

திரைப்புழு tirai-p-puḻu, n. perh. திரை-+. A kind of worm; புழுவகை. (பராசா. ii, 217.)

திரையுறி tirai-y-uṟi, n. <id.+. 1. Network of rope for keeping big pots suspended; பெரிய உறி. 2. Plaited network of rope; பின்னல் உறி. திண்ணக்கலத்தில் திரையுறிமேல்வைத்த வெண்ணெய் விழுங்கி (திவ். பெரியாழ். 2, 5, 3).

தில்லாயம் tillāyam, n. Deception; புரட்டு. தில்லாயக் கட்டுமொழி செப்புகிறாய் (பஞ்ச. திருமுக. 1220).

தில்லைக்கட்டை tillai-k-kaṭṭai, *n.* < தில்லை +. *Cempālai* paddy; செம்பாளைநெல். (G. Tp. D. i, 132.)

திலகநிறமணி tilaka-niṟa-maṇi, *n.* < திலகம் + நிறம் +. A kind of *patumarākam;* கோவராங்கப்பதுமராகம். (யாழ். அக.)

திலகலம் tila-kalam, *n.* < *tila* +. Oil-mill; செக்கு. (யாழ். அக.)

திலபிந்து tila-pintu, *n.* < id. + *bindu*. Small hole of the size of a gingili seed; எள்ளைப் போற் சிறிய புள்ளிவடிவமாகச் செய்யப்பட்ட துளை. (சுக்கிரநீதி, 329.)

திலமலம் tila-malam, *n.* < id. +. Oil-cake; பிண்ணாக்கு. (யாழ். அக.)

திலாலவணம் tilā-lavaṇam, *n.* perh. id. +. *Pokkilavaṇam*, a kind of salt; பொக்கிலவணம். (யாழ். அக.)

திவ்வியநற்கருணைச்சிமிழ் tivviya-naṟkaruṇai-c-cimiḻ, *n.* < *divya* +. Ciborium; அப்பம்வைக்கும் பாத்திரம். *Pond.*

திவ்வியமணி tivviya-maṇi, *n.* < id. +. (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

திவாமானம் tivā-māṉam, *n.* < *divā* +. Duration of day, from sunrise to sunset; சூரியோதயந்தொடங்கி அஸ்தமனம் வரையுள்ள பகற் பொழுது. (J. N.)

திறக்கு-தல் tiṟakku-, *5 v. intr.* To be increased; அதிகப்படுதல். (யாழ். அக.)

திறலோன் tiṟalōṉ, *n.* < திறல். Boy, fifteen years old; பதினைந்தாண்டுப் பிராயத்தான். (பன்னிருபா. 230.)

திறாவல் tiṟāval, *n.* Spanker; கலிமீ பாய்மரத்துக்குப் பிற்பக்கமாய்க் கோஸ்பறுவான் பூம் என்ற உத்திரத்தில் விரிக்கப்படும் பாய். (M. Navi. 251.)

தினசரிதக்காரன் tiṉa-carita-k-kāraṉ, *n.* < தினம் + சரிதம் +. Diarist; நாட்குறிப்பு எழுது வோன். (பணவிடு. 20.)

தினப்பிரமாணம் tiṉa-p-piramāṇam, *n.* < id. +. See திவாமானம். (W.)

தினாந்தரஇயக்கம் tiṉāntara-iyakkam, *n.* < id. + அந்தரம் +. Diurnal motion of the earth; மேற்குப்பக்கத்திலிருந்து கிழக்குப்பக்கமாகப் பூமி தன்னைச் சுற்றிவரும் இயக்கம். (M. Navi. 54.)

தீ

தீ tī, *n.* prob. *dhī*. Way, means of escape; உபாயவழி. (யாழ். அக.)

தீக்கரும்பு tī-k-karumpu, *n.* < தீ +. Firewood; விறகு. எருமுட்டையுந் தீக்கரும்பையும் . . . அடுக்குவதற்கு (மதி. க. ii, 91).

தீக்கோள் tī-k-kōḷ, *n.* < id. +. Arson, incendiarism; கூரைவீடு வைக்கோல் முதலிய வற்றில் இரகசியமாகத் தீப்பற்றவைக்கை. *Loc.*

தீட்சம் tīṭcam, *n.* prob. *titikṣā*. Experiencing without aversion whatever happens; சம்ப விப்பதை வெறுப்பின்றி அனுபவிக்கை. (யாழ். அக.)

தீட்சாநாமம் tīṭcā-nāmam, *n.* < *dīkṣā* +. (Śaiva.) Name given to a person on taking *tīṭcai*, dist. fr., *piḷḷai-t-tiru-nāmam;* தீட்சை பெறும்போது கொள்ளும் பெயர்.

தீட்சைக்குறை tīṭcai-k-kuṟai, *n.* < id. +. Initiation into the mysteries of Śaiva religion; சைவசமயத்துக்குரித்தான தீட்சை செய்துகொள் ளுகை. *Colloq.*

தீட்டு-தல் tīṭṭu-, *5 v. tr.* Caus. of தீண்டு-. To wear; சாத்துதல். எழின்முடி தீட்டி னானே (சீவக. 2641).

தீட்டுக்குறி tīṭṭu-k-kuṟi, *n.* < தீட்டு +. *Ōla* chit, note; ஓலைச்சீட்டுவகை. (T. A. S. v, 208.)

தீண்டமால்கி tīṇṭa-mālki, *n.* < தீண்டு- +. *Toṭṭālvāṭi*, a sensitive plant; தொட்டால்வாடி. (நீலகேசி, 365, உரை.)

தீண்டல் tīṇṭal, *n.* prob. தீண்டு-. Field; வயல். பிரமராயன் தீண்டலில் (S. I. I. vii, 3).

தீண்டாதபொழுது tīṇṭāta-poḻutu, *n.* < id. + ஆ neg. +. The period of menses, when pollution is observed; மகளிர் சூதகம். (நேமிநா. 10, உரை.)

தீந்தகாலம் tīnta-kālam, *n.* < தீ- +. Period of drought; பஞ்சகாலம். (யாப். வி. 532.)

தீந்தாச்சரக்கு tīntā-c-carakku, *n.* < தீந்தா +. Green vitriol; அன்னபேதி. *Pond.*

தீப்தம் tīptam, *n.* < *dīpta*. (Mus.) A class of *rāgas;* இராகவகையு ளொன்று. (பரத. இராக. 47.)

தீபகக்குருவி tīpaka-k-kuruvi, *n.* < தீபகம் +. Bird used as a decoy; பார்வைப்பட்சி. (சிவக். பிரபந். 351.)

தீபமாலை tīpa-mālai, *n.* < தீபம் +. Row of lights, as in a chandelier; சரவிளக்கு. (S. I. I. v, 273.)

தீபனம் tīpaṉam, *n.* <*dīpana.* (யாழ். அக.) 1. Brilliance, lustre; அதிக ஒளி. 2. Making food-offerings to a deity; நிவேதனஞ் செய்கை.

தீபாங்கம் tīpāṅkam, *n.* <*dīpāṅga.* (Jaina.) A celestial tree, supposed to give bright gems which shed light; இரத்தின தீபங்களைப் பயக்குந் தேவலோகமரம். (தக்கயாகப். 757, உரை, அடிக்.)

தீபாதனம் tīpātaṉam, *n.* <*dīpāsana.* (Śaiva.) A yogic posture; யோகாசனவகை. (தத்துவப். 107, உரை.)

தீம்பாலை tī-m-pālai, *n.* perh. தீ+. A kind of tree; மரவகை. (மூ. அ.)

தீமலம் tī-malam, *n.* <id.+. Charcoal; கரி. (யாழ். அக.)

தீர்க்கசுமங்கலி tīrkka-cumaṅkali, *n.* <*dīrgha*+. Dancing girl; தேவரடியாள். (M. N. A. Dt. i, 201.)

தீர்க்கன் tīrkkaṉ, *n.* <*dīrgha.* Prophet; தீர்க்கதரிசி. *தீர்க்கருரை நாடி யறியார் பலர்* (இரக்ஷ ணிய. பக். 51).

தீர்த்துக்கட்டு-தல் tīrttu-k-kaṭṭu-, *v. intr.* <தீர்-+. To remarry after divorce; முன் செய்த கலியாணத்தை நீக்கி வேறு விவாகஞ்செய்துகொள்ளு தல். *Loc.*

தீர்திறன் tīr-tiṟaṉ, *n.* <தீர்-+. Expiation of sin; பிராயச்சித்தம். (குறள், 214, உரை.)

தீர்வுமுறி tīrvu-muṟi, *n.* <id.+. Release deed; bond evidencing discharge of a debt; பத்திரவகை. (Pudu. Insc. 425.)

தீர்வையாயம் tīrvai-y-āyam, *n.* <தீர்வை +. Customs revenue; சுங்கவரி. *எங்கெங்கு மொரு தீர்வையாய முண்டாயினும்* (தாயு. சுகவாரி. 5).

தீரசங்கராபரணம் tīra-caṅkarāparaṇam, *n.* <*dhīra*+. (Mus.) *Caṅkarāparaṇam*, a primary *rāgā;* மேளகர்த்தாக்களுள் ஒன்றான சங்கரா பரணம். (பரத. ராக. 104.)

தீராப்பிழை tīrā-p-piḻai, *n.* <தீர்-+ஆ neg. +. Inexpiable sin; உய்தியில் குற்றம். *தீராப்பிழை யகன்று பரமாய பேறடைந்தே* (வேதாரணி. இலிங்க. 35).

தீவாணம் tīvāṇam, *n.* <Persn. *dīwān.* Council of a Muhammadan king; முகம்மதிய அரச ரின் ஆலோசனைச் சங்கம். *Pond.*

தீவிரி-த்தல் tīviri-, *11 v. intr.* <*tīvra.* To attempt; to make effort; முயலுதல். *Pond.*

தீவினைக்கொடை tīviṉai-k-koṭai, *n.* <தீவினை+. Money spent in evil ways; கேடுத லான வழிகளிற் செலவழிக்கப்படும் பொருள். (சுக்கிர நீதி, 145.)

தீவுகரிவு tīvu-karivu, *n.* <தீ-+. Damage, as of crops; பயிர் முதலியன கேடுறுகை. (S. I. I. viii, 235.)

தீனப்பிரவர்த்தகன் tīṉa-p-piravarttakaṉ, *n.* <*dīna-pravartaka.* One who attends to the affairs of the poor; ஏழைகளுக்குதவுவோன். (கடம்பர். உலா, 49.)

து

துக்கச்சல்லா tukka-c-callā, *n.* <துக்கம் +. Crepe; துக்க அடையாளமாகக் கட்டிக்கொள் ளுங் கறுப்புத்துணி. *Pond.*

துக்கநாடகம் tukka-nāṭakam, *n.* <id.+. Tragedy; துக்ககரமான முடிவையுடைய நாடகவகை. *Pond.*

துக்கு tukku, *n.* prob. துடுக்கு. Quickness, activity; சுருசுருப்பு. *துக்காய்ப்புகுந்து நின்றுட வேண்டும்* (பாடு. 70, வாழ்க்கைப்.).

துகன்மகம் tu-kaṉmakam, *n.* <*dvi-karmaka.* (Gram.) Verb taking two objects; துவிகன்மகம். *துணைநிலை யகதிதந் துகன்மக மென்பர்* (பி. வி. 12, உரை).

துகைபலன் tukai-palaṉ, *n.* <தொகை+. Harvest; அறுவடை. *துகைபலனில் வாருமென்று சொல்ல* (சரவண. பணவிடு. 256).

துசாரோகணம் tucārōkaṇam, *n.* <*dhvaja-ā-rōhaṇa.* Ceremonial hoisting of the flag in a temple, at the commencement of the annual festival; கோவிலிற் கொடியேற்றம். *காணுந் துசாரோகணஞ்செய்து* (கடம்ப. உலா, 52).

துசாவந்தி tucāvanti, *n.* <*dhvajāvanti.* (Mus.) A *rāga;* ஓர் இராகம். *Loc.*

துஞ்சு-தல் tuñcu-, *5 v. intr.* To become solidified, as ghee; நெய் முதலியன கட்டி யாக உறைதல். *துஞ்சியநெய்யும் காய்ந்த பாலும்* (திவ். பெரியாழ். 2, 1, 6, வ்யா. பக். 228).

துஞ்சுநிலை tuñcu-nilai, *n.* <துஞ்சு-+. Cot, bedstead; கட்டில். (யாழ். அக.)

துஞ்சுமன் tuñcumaṉ, *n.* <id. Indolent person; சோம்பலுள்ளவன். (R.)

துடி tuṭi, *n.* <*tuṭi.* Molecule, as made up of three atoms; திரியணுகம். *துடிகொள் நுண்ணிடை* (திவ். பெரியதி. 1, 2, 3, வ்யா.).

துடிப்பு tuṭippu, *n.* 1. Exorbitance, as of price; விலை முதலியவற்றின் ஏற்றம். *துடிப்பானதுமான விலையை ஏற்றுவார்கள் (மதி. க. ii, 173).* 2. Zeal; ஊற்றம். *சைவத் துடிப்புள்ளவர் (மதி. க. ii, 27).*

துடினம் tuṭiṉam, *n.* <துடி-. Haste; விரைவு. *Loc.*

துண்டகவிஷயம் tuṇṭaka-viṣayam, *n.* <*tuṇḍaka*+. Toṇṭai-maṇṭalam; தொண்டைநாடு. (An. Dec. 4.)

துண்டீரம் tuṇṭīram, *n.* <*tuṇḍīra*. See துண்டகவிஷயம். (An. Dec. 4.)

துணி tuṇi, *n.* <துணி-. Clarity; தெளிவு. *துணிகடற் றண்சேர்ப்ப (கலித். 132).*

துணிப்புழு tuṇi-p-puḻu, *n.* <துணி+. A worm infesting woollen clothes; கம்பளிச் சால்வைகளிற் கூடுகட்டும் புழுவகை. (அபி. சிந். 907.)

துணிபுத்தூக்கு tuṇipu-t-tūkku, *n.* <துணிபு+. (Mus.) A musical mode, one of seven *tūkku*; எழுவகைத் தூக்குக்களுள் ஒன்று. (சிலப். 3, 16, உரை.)

துணுக்குத்துணுக்கெனல் tuṇukku-t-tuṇukkeṉal, *n.* Onom. expr. of being afraid; அஞ்சுதற்குறிப்பு. *'நான்சென்று கிட்டுகை யாவதென்' என்று துணுக்குத்துணுக்கென்று நிற்பர்கள் பிரம்மாதிகள் (திவ். பெரியதி. 1, 2, 9, வ்யா.).*

துணைச்சகோதரி tuṇai-c-cakōtari, *n.* <துணை+. Novitiate nun before ordination, among Christians; கிறிஸ்தவருள் சன்னியாசம் பெறுவதற்குமுன் சீடநிலையிலுள்ளவள். *Pond.*

துணைச்சந்நியாசி tuṇai-c-canniyāci, *n.* <id.+. Lay disciple before ordination, among Christians; கிறிஸ்தவருள் சன்னியாசம் பெறுவதற்குமுன் சீடநிலையிலுள்ளவன். *Pond.*

துணையாளி tuṇai-y-āḷi, *n.* <id.+. Coadjutor; ஒருகாரியத்திற் சமமான பங்கெடுத்துக் கொள்பவன். *Pond.*

துணைவாரி tuṇai-vāri, *n.* <id.+. Folding doors; இரட்டைக்கதவு. (சிவக். பிரபந். பக். 92.)

துத்தநாகமணல் tuttanāka-maṇal, *n.* <துத்தநாகம்+. Sand containing lead; நாகமணல். (வை. மூ.)

துத்தாரி tuttāri, *n.* cf. தித்தரி. A kind of musical instrument; வாச்சியவகை. (கந்தபு. சீர். 59, 7.)

துத்தி tutti, *n.* (திவ். பெருமாள். 1, 1, வ்யாக்.) 1. Sacred earth; திருமண். 2. Sacred sandal; திருவடிநிலை.

துத்திப்பட்டு tutti-p-paṭṭu, *n.* <துத்தி+. A kind of fine cloth; துகில்வகை. (எங்களூர், 168.)

துதாங்கனம் tutāṅkaṉam, *n.* Good habits; தூயவொழுக்கம். *நன்பவர்க்குத் துதாங்கனத் தொன்றுமே (நீலகேசி, 316).*

துதாங்கு tutāṅku, *n.* See துதாங்கனம். *துதாங்கென் றுத்தர் சொன்னவே (நீலகேசி, 356).*

துந்துபிவழங்கு-தல் tuntupi-vaḻaṅku-, *v. intr.* <துந்துபி+. To be happy or glad; சந்தோஷமாயிருத்தல். *Loc.*

துப்பினி tuppiṉi, *n.* Corr. of துப்புநீர். *Tinn.*

துப்புநீர் tuppu-nīr, *n.* <துப்பு-+. Spittle; எச்சில்நீர். *Tinn.*

துப்பேறு-தல் tuppēṟu-, *v. intr.* <துப்பு+. To become rusty; துருவேறுதல். *தண்ணீர் பட்டாலோ ரோல்டுகோல்டு துப்பேறிப்போகும் (மதி. க. ii, 111).*

தும்படைசி tumpaṭaici, *n.* <தும்பு+அடைசு-. Brush; அழுக்குப்போக்குங் கருவி. *Pond.*

தும்பிக்கைமாலை tumpikkai-mālai, *n.* <தும்பிக்கை+. A kind of large garland; மாலைவகை. *Nāñ.*

தும்பிச்சி tumpicci, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (சரவண. பணவிடு. 56.)

தும்பிமுகன் tumpi-mukaṉ, *n.* <தும்பி+. God Gaṇēśa; விநாயகக் கடவுள். (பேரின்பக்கீர்த். பக். 2.)

தும்பை tumpai, *n.* A kind of grain; ஒருவகைத் தானியம். *தும்பையென்றும் வாய்வருக்குஞ் சாமியென்றும் (நெல்விடு. 170).*

துமி-தல் tumi-, 4 *v. tr.* To remove; விலக்குதல். *சுதைச்சிலம்பிமேல் விழவூதித் துமித்தனன் (பெரியபு. திருநீலகக். 13).*

துயோதகம் tuyōtakam, *n.* <*dyōtaka*. (Gram.) Hinting at a meaning other than the natural meaning of a word; ஒரு சொல்லின் ஆற்றலால் வெளிப்படத்தோன்றும் பொருளின்றி அதன் இயைபுபட்ட பொருள் விசேடங் குறிப்பிற்றோன்றுகை. (தொல். சொல். குறிப். பக். 240.)

துர்த்தானம் tur-t-tāṉam, *n.* <துர்+. A gift whose acceptance is sinful; பெறுவது பாவம் என்று கருதப்படுந் தானம். (பகவற்கீதை. மான்மி. 11.)

துர்ப்பொசிப்பு tur-p-pocippu, *n.* <id. +. (Astrol.) Inauspicious part of a *rāśi*; இராசியின் கெட்ட பாகம். (சோதிட. சிந்.)

துர்வாயகம் turvāyakam, *n.* <*dur-vācaka.* Abusive language; வசவு. *பிராமணரைத் துர்வாயகம் பறைகில்* (T. A. S. iii, 195).

துர்வியாதி tur-viyāti, *n.* <துர்+. Venereal disease; துர்நடத்தையால் உண்டாகும் நோய். *Colloq.*

துரந்தரயோகம் turantara-yōkam, *n.* <*dhurantara*+. An auspicious combination of planets, which indicates victory; செயத்தைக் குறிப்பதான ஒரு கிரகநிலை யோகம். *கிட்டிவந்த நமக்குத் துரந்தரயோகம்* (பெண்மதிமாலை, பக். 21).

துரஸ்து turastu, *n.* <Persn. *durust.* Repair, good condition; சீர்கேடா நிலை. *Colloq.*

துராதுரை turāturai, *n.*<துரை+. Over-lord, lord of lords; துரைகளுக்கெல்லாம் அதிபதி. *துராதுரைக் கிணையுண்டோடி* (கனம் கிருஷ்ணையர், கீர்த். 50).

துராயுதம் tur-āyutam, *n.* prob. *dur-ā-kṛta.* Injustice; அநீதி. (யாழ். அக.)

துரியம் turiyam, *n.* perh. *druta.* Quickness; விரைவு. *இதென்ன துரியம்* (தெய்வச். விறலி விடு. 243).

துரு turu, *n.* Recital of a Vēdic text, etc., by a disciple following his preceptor's lead; வேதமுதலியன ஓதுஞ் சந்தைவகை. *சாகையிலும் கற்பத்திலும் கணத்திலுந் துருச்சொல்லி* (T. A. S. i, 8).

துருக்கநாட்டுமணி turukka-nāṭṭu-maṇi, *n.* <துருக்கம்+நாடு+. Emerald; மரகதம். (யாழ். அக.)

துருத்திவாணம் turutti-vāṇam, *n.* <துருத்தி+. A kind of rocket; வாணவகை. (W.)

துருவசக்கரம் turuva-cakkaram, *n.* <துருவம்+. Polar circles; பூமியின் சீத மண்டலங்களை வரையறுக்குஞ் சுற்றுரேகை. (M. Navi. 57.)

துரைப்பெண் turai-p-peṇ, *n.* <துரை+. Lady, noble woman; சீமாட்டி. *தொழுது மதன் போற்றுந் துரைப்பெண்* (அழகியநம்பியுலா, 136).

துரைமின்னற்பொன் turai-miṉṉaṟ-poṉ, *n.* <id.+மின்னல்+. A coin; நாணயவகை. (M. E. R. 506 of 1925.)

துலங்கு-தல் tulaṅku-, 5 *v. intr.* <துளங்கு-. To be uprooted; நிலைகெடுதல். *துலங்கலில் போகமூட்டி* (தணிகைப்பு. நாட்டுப். 2).

துலாக்கூலி tulā-k-kūli, *n.* prob. துலா+. A kind of tax; வரிவகை. (T. A. S. ii, 82.)

துலாபாரவரி tulāpāra-vari, *n.* <துலாபாரம்+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 403.)

துவரைச்சிவப்பிறுங்கு tuvarai-c-civap-piruṅku, *n.* <துவரை+சிவப்பு+. A kind of maize or great millet; சோளவகை. (விவசா. 3.)

துவளம் tuvaḷam, *n.* cf. தோவாளம். Parapet wall of a well; கிணற்றின் கைப்பிடிச்சுவர். *Loc.*

துவனை tuvaṉai, *n.* <*dhvani.* cf. தவனி. Noise; ஓசை. (யாழ். அக.)

துவா tuvā, *n.* <Arab. *duā.* Prayer; தொழுகை. *Loc.*

துவிபதை tuvipatai, *n.* <*dvi-pada.* A kind of musical composition; இசைப்பாவகை. *கட்கா துவிபதை திரிபதை தண்டகம் முதலியன* (கோபாலகிருஷ்ணபாரதி. 86).

துவைதி tuvaiti, *n.* <*dvaitī* nom. sing. of *dvaitin.* Follower of the doctrine of Śrī Madhvācārya; துவைதக் கொள்கையைப் பின்பற்றுபவன்.

துளப்பு tuḷappu, *n.* Belly; வயிறு. *பாழியிற் பிணங்களும் துளப்பெழப் படுத்தியே* (தக்கயாகப். 376).

துளர் tuḷar, <துளர்-. Weeding-hook; களைக்கொட்டு. (திவ். பெரியதி. 8, 7, 3.)

துளிர்க்கெண்டை tuḷir-k-keṇṭai, *n.* <துளிர்+. White mullet; பாற்கெண்டை. *Loc.*

துளும்பு-தல் tuḷumpu-, 5 *v. intr.* To shine; to irradiate; சோதிவிடுதல். *மருளிநின்று துளும்பவே* (தக்கயாகப். 254).

துளையரியம் tuḷai-y-ariyam, *n.* perh. துளை+ஆர்-+இயம். Trumpet, horn; ஊதுகொம்பு. (யாழ். அக.)

துறவன் tuṟavaṉ, *n.* <துறவு. Ascetic; துறவி. *Pond.*

துறுப்புக்கூடு tuṟuppu-k-kūṭu, *n.* cf. துருப்புக்கூடு. Unwinnowed heap of grain; தூற்றுப் பொலி. (திவ். அமலனாதி. அவ. பக். 14.)

துன்னம் tuṉṉam, *n.* A tree; ஒருவகை மரம். *Pond.*

துன்னாரம் tuṉṉāram, *n.* <துன்னு-. Tailoring; தைத்தற் றொழில். (நீலகேசி, 280.)

துன்னீர் tuṉṉīr, *n.* prob. துர்நீர். Spittle; எச்சில். (யாழ். அக.)

துஜாவந்தி tujāvanti, *n.* <*dvajāvanti.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 55.)

துஷ்டம் tuṣṭam, n. <duṣṭa. That which is censurable; நிந்திக்கத்தக்கது. (நீலகேசி, 530, உரை.)

துஷ்டி tuṣṭi, n. prob. tuṣṭi. Tinn. 1. Death; சாத்துன்பம். 2. Condolence; துக்கம் விசாரிக்கை.

துஷ்பூண்டு tuṣ-pūṇṭu, n. <duṣ+. Poisonous plant or herb; விஷப்பூண்டு. (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 4, வ்யா. பக். 676.)

துஸ்து tustu, n. Ornament; ஆபரணம். துஸ்துநினுசுகள் வாரியாகத்தந்த (கனம் கிருஷ்ணையர். கீர்த். 51).

தூ

தூக்கம் tūkkam, n. <தூக்கு-. An ornament of ancient times; பழையகாலத்து அணிவகை. (S. I. I. ii, 86.)

தூக்கு tūkku, n. <id. (யாழ். அக.) 1. Uneven state of balance; வாரடை. தராசு தூக்காக இருக்கிறது. 2. Heaviness; கனம்.

தூக்குத்தலரிசி tū-k-kuttal-arici, n. <தூ+குத்து-+. Well-polished rice; நன்றாகக் குத்திச் சுத்தஞ்செய்த அரிசி. (S. I. I. iv, 177.)

தூக்குவண்டி tūkku-vaṇṭi, n. <தூக்கு+. A kind of carriage; வண்டிவகை. Pond.

தூங்குமெத்தை tūṅku-mettai, n. <தூங்கு-+. Swinging cot or bedstead; தூங்குமஞ்சம். தூங்குமெத்தைபோலே திருவணந்தாழ்வான் மூச்சாலே அசைக்கவிறே (திவ். பெரியாழ். 8, 5, 11, வ்யா. பக். 658).

தூணிறுத்துதல் tūṇiruttutal, n. <தூண்+நிறுத்து-. Ceremony of setting up on an auspicious day the first post for the construction of a marriage pavilion or pandal; நாட்கால் நாட்டுகை. (E. T. vi, 133.)

தூதுகறியுருண்டை tūtu-kaṟi-y-ūruṇṭai, n. <தூது+கறி+. Ball of kneaded black-gram flour, used in sauce; பொரித்தகுழம்பில் இடும் உளுத்தமா உருண்டை. Loc.

தூப்பஞ்செய்-தல் tūppañ-cey-, v. intr. prob. தூ+. To clean; சுத்தஞ்செய்தல். கண்டவர் காட்சியைத் தூப்பஞ்செய்துடன் (மேருமந். 1271).

தூபகடம் tūpa-kaṭam, n. <தூபம்+. Censer; தூபமுட்டி. தூபகடமேந்திப் பணிந்து (மேருமந். 1037).

தூம்பு tūmpu, n. A measure; ஓரளவு. இருதூம்பு அரிசி (S. I. I. viii, 249).

தூமபேதி tūma-pēti, n. prob. தூமம்+. A solvent, one of *pañca-pēti*, q.v.; பஞ்சபேதியு ளொன்று. (சங். அக.)

தூமரதம் tūma-ratam, n. <id.+. Railway train; புகைவண்டி. (சிற்பரத். முகவுரை, பக். 11.)

தூய்மை tūymai, n. <தூ. Whiteness; வெண்மை. தூய்மை காட்டும் (பெருங். உஞ்சைக். 33, 59).

தூர் tūr, n. <தூறு. Calumny; பழிச்சொல். கவலைத்தூர் கொல்லுங் கதிர்காமம் (கதிரைமலை. காதல். 10).

தூரறு-த்தல் tūr-aṟu-, v. intr. <தூர்+. To root out; மூலநாசஞ்செய்தல். அமணர்தூ ரறுத் தான் (பெரியபு. திருநாவு. 298).

தூரால் tūrāl, n. prob. id. Bush; புதர். Pond.

தூரியாங்கம் tūriyāṅkam, n. <தூரியம்+. A *Kalpaka* tree which yields every kind of musical instrument that is wished for; நானுவித வாத்தியங்களைக் கொடுக்குங் கற்பகதருவகை. (தக்கயாகப. 757, குறிப்பு.)

தூவல் tūval, n. <தூவு-. A kind of vegetable curry; கறிவகை. Loc.

தூற்றுக்குடியான்சுழி tūṟṟukkuṭiyāṉ-cuḻi, n. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 133.)

தூறுமீன் tūṟu-mīṉ, n. prob. தூறு+. A kind of fish; மீன்வகை. (பெரியமாட். 101.)

தூஷணன் tūṣaṇaṉ, n. <dūṣaṇa. Reviler, one who abuses another; பிறரை நிந்திப்போன். தூஷணன் சண்டாளன் (நீதிசாரம், 98).

தூஷணை tūṣaṇai, n. <dūṣaṇā. Loc. 1. Abuse; இகழ்ச்சி. 2. Harm; கேடு.

தெ

தெசி-த்தல் teci-, 11 v. tr. <tyaj. To abandon; கைவிடுதல். சிகைநூறெசித்துச் செபங்கள் பண்ணி (பாடு. 71, சந்நியாசம், 1).

தெண்டகுற்றம் teṇṭa-kuṟṟam, n. <தெண்டம்+. See தெண்டந்தீர்வை. (S. I. I. iii, 35.)

தெண்டந்தீர்வை teṇṭan-tīrvai, n. <id.+. Penal tax; அபராதமாக விதிக்கும் வரி. கஷ்டம் தெண்டந்தீர்வை தொடுத்தபின் (கட்டபொம்மு. பக். 28).

தெண்டில் teṇṭil, *n.* Blood-sucker; ஓணான். *Loc.*

தெண்டு teṇṭu, *n.* cf. தண்டு. See தெண்டில். *Loc.*

தெண்டுச்சலாகை teṇṭu-c-calākai, *n.* prob. *daṇḍa*+*śalākā*. A surgical instrument; இரணவைத்தியத்தில் உபயோகிக்கும் ஆயுதவகை. (தஞ். சர. iii, 40.)

தெத்தபடம் tetta-paṭam, *n.* <*dagdha*+*paṭa*. Burnt cloth; எரிபட்ட துணி. தெத்தபடமானேண்டி தீயிரும்பினீரானேன் (பட்டினத்துப். பக். 244).

தெத்து tettu, *n.* Yard-arm in a vessel or dhoney; பருமல். *Pond.*

தெத்துமாற்றிப்போடு-தல் tettu-māṟṟi-p-pōṭu-, *v. intr.* perh. தெற்று+மாற்று-+. To break joint, in building walls, etc.; ஏறுவாசி வைத்துச் சுவர் கட்டுதல். *Madr.*

தெந்தனம் tentaṉam, *n.* 1. Laziness; சோம்பல். 2. Delay; தாமதம். கருணைபொழிய இன்னந் தெந்தனமா (கனம் கிருஷ்ணையர், 65).

தெந்துக்கி tentukki, *n.* perh. தேன்+தூக்கு-. Cuspidate-leaved calycine croton; வெள்ளைப்புனை. (L.)

தெரிகவிச்செய்யுள் teri-kavi-c-ceyyuḷ, *n.* <தெரி-+கவி+. Anthology of poems; பல நூல்களினின்று பொறுக்கியெடுக்கப்பட்ட செய்யுட்களின் தொகுதி. *Pond.*

தெரிமானனப்புள் terimāṉaṉa-p-puḷ, *n.* prob. தெரிமா+ஆனனம்+. Owl; ஆந்தை. (யாழ். அக.)

தெலுங்குக்கட்டு teluṅku-k-kaṭṭu, *n.* <தெலுங்கு+. *Māmpaḻa-k-kaṭṭu*, a mode of wearing the saree; மாம்பழக்கட்டு. *Loc.*

தெலுங்குச்சிற்றாடை teluṅku-c-ciṟṟā-ṭai, *n.* <id.+. See தெலுங்குக்கட்டு.

தெவிட்டு-தல் teviṭṭu-, *5 v. tr.* To consider, think; நினைத்தல். வர்த்தக சம்பாதனையிற் சிந்தைவைத்தே னென்று தெவிட்டாதிர் (பஞ்ச. திருமுக. 1124).

தெழி-த்தல் teḻi-, *11 v. tr.* To thresh; மிதித்துழக்குதல். நெற்போர் தெழிக்கும் பகட்டினங்களை (நன். 101, உரை).

தெளிநீர் teḷi-nīr, *n.* <தெளி-+. Clear solution; ஒரு பண்டத்தைக் கரைத்துத் தெளியவைத்து வடித்த நீர். (இரசவைத். 80, உரை.)

தெளிவாள் teḷi-vāḷ, *n.* <id.+. Sharp sword; கூர்வாள். இவ் வலிவேகத்தை யறுக்கைக்குத் தெளிவாளாயிருப்பது ஏற்றச்சுருக்கமறத் தன்னளவி லுண்டான தெளிவு (ரஹஸ்ய. 602).

தெளிவி-த்தல் teḷivi-, *11 v. tr.* Caus. of தெளி-. To appease; சாந்தப்படுத்துதல். பகவானோடு எதிரம்பு கோத்த ருத்ரனை ப்ரஹ்மா தெளிவித்து விலக்க (ரஹஸ்ய. 609).

தெளிவில்புகழ்ச்சி teḷivil-pukaḻcci, *n.* <தெளிவு+இல் neg.+. (Rhet.) A figure of speech, in which there is apparent censure but veiled praise; பழிப்பதுபோல் புகழ்வதாகிய அணி. (வீரசோ. அலங். 14, உரை.)

தெளிவு teḷivu, *n.* <தெளி-. One of *pāṭaṟ-payaṉ*; பாடற்பயன்வகை. (சிலப். 3, 16, உரை.)

தெற்றுரை teṟṟurai, *n.* <தெற்று-+. Inconsistent speech; மாறுபடுமொழி. தெற்றுரை செய்து தியக்கமுற்று (பிரபோதசந். 11, 19).

தெறிசோறு teṟi-cōṟu, *n.* <தெறி-+. Spoon-drift; உண்கலத்தினின்று சிதறிவிழுஞ் சோற்றுப் பருக்கை. *Pond.*

தெறிப்பு teṟippu, *n.* <id. *Pond.* 1. Rocket; அதிர்வேடி. 2. Fillip; சிணுக்கி.

தென்னரங்கன்சம்பா teṉ-ṉ-araṅkaṉ-campā, *n.* <தெற்கு+அரங்கன்+. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல்வகை. தென்னரங்கன் சம்பா திருக்குறுங்கை நம்பிசம்பா (நெல்விடு. 183).

தே

தேக்கம் tēkkam, *n.* <தேங்கு-. 1. Obstruction; தடை. தேக்கமொன்று மிலன் (திவ். பெரியாழ். 2, 9, 3). 2. Fear; அச்சம். (திவ். பெரியாழ். 2, 9, 3, வ்யா. பக். 457.)

தேங்கனி tēṅ-kaṉi, *n.* <தெங்கு+. Coconut; தேங்காய். தேங்கனியுங் கொண்டுவந்து சிராக வைத்தாராம் (கோவ. க. 65).

தேங்காய்கட்டியடி-த்தல் tēṅkāy-kaṭṭi-y-aṭi-, *v. tr.* <தேங்காய்+கட்டு-+. To give trouble; to vex, worry; தொந்தரவுசெய்தல். *Loc.*

தேங்காய்ப்பாயசம் tēṅkāy-p-pāyacam, *n.* <id.+. A sweet preparation with coconut pulp; தேங்காய்ப்பாலைச் சேர்த்துச் செய்த பாயசம். *Loc.*

தேங்கு[1]-தல் tēṅku-, *5 v. intr.* cf. தியங்கு-. To be afraid; அஞ்சுதல். நாம் இத்தைச் செய்யும்படியென் என்று தேங்குதல் அல்பமுமுடையவனல்லன் (திவ். பெரியாழ். 2, 9, 3, வ்யா. பக். 457).

தேங்கு² tēṅku, *n.* <தெங்கு. Coconut tree; தெங்கு. (J.)

தேசகாலம் tēca-kālam, *n.* <தேசம்+. Hour, time; வேளை. மூன்று தேசகாலத்துக்கும் நெய்யமுதுக்கும் (Insc.).

தேசசஞ்சாரி tēca-cañcāri, *n.* <id.+. See தேசாந்திரி. (யாழ். அக.)

தேசஞ்சுற்றி tēcañ-cuṟṟi, *n.* <id.+. See தேசாந்திரி. (கொங்கு. சத. பக். 114.)

தேசத்துரோகம் tēca-t-turōkam, *n.* <id. +. Disloyalty to the country; நாட்டுக்குச் செய்யுந் துரோகம். (கள்ளர்சரி. 12.)

தேசபாண்டியஇனாம் tēca-pāṇṭiya-iṉām, *n.* <id.+. A kind of *iṉām*; இனாம்வகை. (R. T.)

தேசாட்சி tēcāṭci, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. 55, உரை.)

தேசாடனம் tēcāṭaṉam, *n.* <*dēśāṭana*. Travel in foreign countries; அன்னியதேச யாத்திரை. *Loc.*

தேசாந்தரதூரம் tēcāntara-tūram, *n.* <தேசாந்தரம்+. Longitude; பூமியின் மத்திய தேசாந்தரரேகைக்குக் கிழக்கே அல்லது மேற்கேயுள்ள தூர அளவு. (M. Navi. 56.)

தேசாந்தரரேகை tēcāntara-rēkai, *n.* <id.+. Meridian; சமரேகைக்கு நேர்குறுக்காக இருதுருவங்களின் வழியே செல்லும் இரேகை. (M. Navi. 55.)

தேசாந்திரி tēcāntiri, *n.* <*dēśāntara*. 1. Tramp; one who leads a roving life; பலவிடங்களுக்குஞ் சென்று வாழ்பவன். செகத்தினிற் செல்லுந் தேசாந்திரிக் கவன் கற்ற வித்தை (நீதிசாரம், 26). 2. Pilgrim; யாத்திரிகன். 3. Wandering mendicant; பரதேசி.

தேசாயி tēcāyi, *n.* cf. கோசாயி. A class of mendicant pilgrims from North India; வடநாட்டிலிருந்து யாத்திரையாக வரும் யாசகருள் ஒருவகையான். (திவ்விய. தேச. சரி. 19.)

தேசிகம் tēcikam, *n.* <*dēśika*. (Mus.) A mode of singing; இசைபாடுதலில் ஒரு முறை. (கனம் கிருஷ்ணையர், 7.)

தேசிகன் tēcikaṉ, *n.* <*tējaka*. Beautiful person; அழகன். (யாழ். அக.)

தேசிமுட்டிக்கை tēci-muṭṭi-k-kai, *n.* <தேசி+. (Nāṭya.) A kind of hand-pose; அபிநயக்கைவகை. (பரத. பாவ. 28.)

தேசீயராகம் tēcīya-rākam, *n.* <*dēśya*+. (Mus.) A class of *rāgas*; இராகங்களுளொரு பிரிவு.

தேசுகம் tēcukam, *n.* A plant; செடிவகை. *Loc.*

தேட்டாறு tēṭṭāṟu, *n.* A disease of cattle; கால்நடை நோய்வகை.

தேட்டூண் tēṭṭūṇ, *n.* <தேடு+. Earnings; சம்பாத்தியம். தேட்டூணு மெங்கள் குடியிருப்பும் . . . எல்லாம் போச்சுது (தெய்வச். விறலிவிடு. 499).

தேந்தம் tēntam, *n.* A mark in horses; குதிரைச் சுழிவகை. பிறப்புவகை வளருந்தேந்தம் (தஞ். சர. iii, 117).

தேம் tēm, *n.* Wetness; ஈரம். (யாழ். அக.)

தேம்பு-தல் tēmpu-, 5 *v. intr.* To loose strength; to become weak; வலிகுறைதல். தேம்பின திறத்தா யேகேல் (இரகு. யாகப். 47).

தேய்தவளை tēy-tavaḷai, *n.* <தேய்-+. Indian toad; தேரை. (யாழ். அக.)

தேய்ப்புமட்டப்பலகை tēyppu-maṭṭa-p-palakai, *n.* <தேய்-+. Mason's smoothing plane; மணியாசுப்பலகை. (C. E. M.)

தேயாமணி tēy-ā-maṇi, *n.* <id.+ஆ neg. +. Diamond; வைரம். (யாழ். அக.)

தேர்கை tērkai, *n.* <தேர்-. A kind of poem; சித்திரக்கவிவகை. (யாப். வி. பக். 511.)

தேர்ச்சியர் tērcciyar, *n.* <id. Ministers; மந்திரிகள். (யாழ். அக.)

தேர்தல் tērtal, *n.* <id. Election; சபைகளுக்குப் பிரதிநிதியைத் தெரிந்தெடுக்கை. *Mod.*

தேர்வாணம் tēr-vāṇam, *n.* <தேர்+. A kind of rocket; வாணவகை. *Loc.*

தேர்விருந்து tēr-viruntu, *n.* <id.+. Feast given by a person to his son-in-law on the day of car-festival in the local temple; தேர்த்திருநாளன்று ஒருவன் தன் மாப்பிள்ளைக்குச் செய்யும் விருந்து. *Loc.*

தேரணை tēraṇai, *n.* Black honey-thorn; நக்கணி. (L.)

தேராளி tēr-āḷi, *n.* <தேர்+. Warrior mounted on a chariot; தேர்வீரன். (திவ். பெரியாழ். 2, 1, 2, வ்யா. பக். 209.)

தேரோட்டி tēr-ōṭṭi, *n.* <id.+. Axle pin; அச்சாணி. (யாழ். அக.)

தேவகதி tēva-kati, *n.* <*dēva*+. (Buddh.) One of *ṣaṭ-kati*, q.v.; ஷட்கதியுள் ஒன்று. (மணி.)

தேவகுடிமை tēva-kuṭimai, *n.* perh. id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. ii, 115.)

தேவசங்கு tēva-caṅku, *n.* <id.+. *Caṅka-niti*, a treasure of Kubēra; சங்கநிதி. (யாழ். அக.)

தேவடிமை tē-v-aṭimai, *n.* <தே+. 1. Dancing-girl, as a servant of God; தாசி. (Pudu. Insc. 930.) 2. Maid-servant; வேலைக்காரி. (I. M. P. N.A. 202.)

தேவதாமரை tēva-tāmarai, *n.* <தேவர்+. *Paduma-niti*, a treasure of Kubēra; பதுமநிதி. (யாழ். அக.)

தேவதீர்த்தம் tēva-tīrttam, *n.* <*dēva*+. 1. Water poured from the palm of the hand through the finger tips on the ground, to propitiate Dēvas, one of *pañca-tīrttam;* பஞ்ச தீர்த்தங்களு ளொன்று. (சைவச. பொது. 66.) 2. Sacred tank to the west of a Šiva temple; சிவன் கோவிலுக்கு மேற்கிலுள்ள தீர்த்தம். *Loc.*

தேவபண்டிதன் tēva-paṇṭitaṉ, *n.* <id.+. Dhanvantari; தன்வந்தரி. (வைத்யாரணி. குளகே. 9.)

தேவமனோகரி tēva-maṉōkari, *n.* <id.+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 103.)

தேவமேரையாய் tēva-mērai-y-āy, *adv.* <id.+மேரை+. Divinely; திவ்வியமாய். *Pond.*

தேவர் tēvar, *n.*<*dēva*. (Jaina.) Celestials, of five classes, viz., *pavaṇar, viyantarar, cōtiṭar, kaṟpar, vēmāṉiyar;* பவணர் வியந்தரர் சோதிடர் கற்பர் வேமானியர் என்ற ஐவகைத் தேவசாதியினர். (நீலகேசி, 87.)

தேவரடியார் tēvar-aṭiyār, *n.* <தேவன்+. Māhēsvaras, a sect among Šaivaites; மாகேசுர சைவர். தேவரடியாரையுள்ள ஆண்டார்களே தெண்டித்து (S. I. I. vii, 399).

தேவாதீனம் tēvātīṉam, *n.*<id.+அதீனம். God's will; தெய்வசங்கல்பம். *Pond.*

தேவாரம் tēvāram, *n.* A compartment in a mansion; மாளிகையில் ஒரு பகுதி. பெரியவுடையார் தேவாரத்தே கேட்டருளி (S. I. I. vii, 269).

தேவானை tēvāṉai, *n.*<*dēva*+. Dēvasēnā, a Consort of God Skanda; தெய்வயானை. தேவானைத் தாயார் திருக்கணருள் தந்திடும் (கதிரைமலை. காதல். 2).

தேவிடு-தல் tēviṭu-, *v. tr.* <தேவை+இடு-. To require; வேண்டுதல். நான் ஒருகால் தேவிடாநின்றேன் (ஈடு, 1, 10, 8).

தேன்வாழை tēṉ-vāḻai, *n.* <தேன்+. A kind of plantain; வாழைவகை. *Loc.*

தேனஞ்சு tēṉ-añcu, *n.* <id.+. Mixture of five delicious substances; பஞ்சாமிர்தம். தேனஞ் சாடிய தெங்கிள நீரொடு (தேவா. 1020, 10).

தேனுகராகம் tēṉuka-rākam, *n.* prob. *dhēnuka*+. (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களுளொன்று. (சங். சந். 47.)

தேஜம் tējam, *n.* Remainder; மிச்சம். *Loc.*

தேஜமானியம் tējamāṉiyam, *n.* A tax payable in money; காசாயவகை. (S. I. I. viii, 151.)

தை

தைசசம் taicacam, *n.* <*taijasa.* Metal; உலோகம். (யாழ். அக.)

தைசதம் taicatam, *n.* prob. *taiṣa.* The zodiacal sign capricorn; மகரராசி. (யாழ். அக.)

தைத்தியயுகம் taittiya-yukam, *n.* perh. *daitya*+. Cycle of four yugas; சதுர்யுகம். (யாழ். அக.)

தைத்தியாகோராத்திரம் taittiyākōrāt-tiram, *n.* <id.+*ahōrātra.* Year; வருடம். (யாழ். அக.)

தைப்புமுத்து taippu-muttu, *n.* perh. தை-+பு+. A kind of pearl; முத்துவகை. (S. I. I. ii, 34.)

தைலத்தோணி taila-t-tōṇi, *n.* <தைலம்+. A longish tub for preserving dead body in medicated oil; எண்ணெய்த்தொட்டி. தைலத் தோணி வளர்த்துமி னென்னச் சொன்னான் (கம்பரா. யுத்த. இராவணன்சோக. 61).

தைவாகரி taivākari, *n.* <*daivākari.* (யாழ். அக.) 1. Saturn; சனி. 2. Yama; யமன்.

தைவியம் taiviyam, *n.* <*daivya.* Act of God; தெய்வச்செயல். (யாழ். அக.)

தொ

தொக்கயம் tokkayam, *n.* cf. இடக்கியம். Flag; கொடி. தொக்கயக்க டொக்கெனவே குறையிட்டு (மான்விடு. 96).

தொக்குளவன் tokkuḷavaṉ, *n.* A sub-sect of Kampaḷattār; கம்பளத்தாருள் ஒருவகையார். (G. Tn. D. I, 373.)

தொக்கைக்குன்றி tokkai-k-kuṉṟi, *n.* perh. தொகை+. Loss or waste in cultivation; சாகுபடி நஷ்டம். (S. I. I. v, 499.)

தொகு-தல் toku-, 6 *v. intr.* 1. To conform, agree; ஒத்தல். உடன்றூவர் சொற்சொருக்க (குறள், 589, உரை). 2. To be included; to be hidden; உள்ளடங்குதல். தோன்றன் மலர்மணம் போற்சொருக்கு (சி. போ. 7, 3).

தொகைமொழி tokai-moḻi, *n.* <தொகை +. (Rhet.) A figure of speech; பொருளணி வகை. (யாப். வி. 56.)

தொங்கட்டம் toṅkaṭṭam, *n.* <தொங்கு-. Pendant; தொங்கட்டான். *Loc.*

தொங்கல்நடை toṅkal-naṭai, *n.* <தொங்கல்+. Toddle; தளர்ந்த நடை. தொங்கல்நடையாண்பிள்ளைகாண் (வள்ளி. கதை. Ms.).

தொங்குகாது toṅku-kātu, *n.* <தொங்கு-+. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (மாட்டுவை.)

தொசம் tocam, *n.* <*dhvaja*. Flag; கொடி. (யாழ். அக.)

தொட்டிமாளிகை toṭṭi-māḷikai, *n.* <தொட்டி+. Howdah; அம்பாரி. (தக்கயாகப். 468, உரை.)

தொட்டுக்குளி toṭṭu-k-kuḷi, *n.* <தொடு-+. Bathing in order to remove the pollution caused by touching unclean persons; அசுத்தரைத் தொடுதலால் நேருந் தீட்டுப்போக நீராடுகை. *Loc.*

தொட்டுக்கொள்துடைத்துக்கொள்ளெனல் toṭṭu-k-koḷ-tuṭaittu-k-koḷ-ḷ-eṉal, *n.* <id.+கொள்-+துடை-+. Expr. signifying bare sufficiency; பற்றியதும் பற்றாததுமாதற் குறிப்பு. *Loc.*

தொட்டுண்(ணு)-தல் toṭṭuṉ-, *v. tr.* <id.+. To enjoy, as of right; உரிமையாக அனுபவித்தல். கோத்தொட்டுண்ணப் பாலதெல்லாம் . . . கோக்கொள்ளப்பெறுதே (S. S. I. ii, 521).

தொடங்கு toṭaṅku, *n.* prob. தொடக்கு-. Fetters; கால்விலங்கு. *Pond.*

தொடர் toṭar, *n.* <தொடர்-. Earthen pot for melting metals; உலோகங்களை யுருக்க உதவும் மண்பாத்திரம். தொடரிலிட்ட ஈயம்போலே துடியாநிற்கும் (திவ். திருமாலை, அவ. வ்யா. பக். 4).

தொடர்ச்சி toṭarcci, *n.* <id. Denseness, closeness; செறிவு. (திவ். திருச்சந். 105, வ்யா. பக். 308.)

தொடர்நாட்கள் toṭar-nāṭkaḷ, *n.* <id.+. Running days, not excluding holidays; விடுதலை நாட்களைக் கழிக்காமற் கணக்கிடும் நாட்கள். (M. Navi. 122.)

தொடர்வல்லி toṭar-valli, *n.* <id.+. Iron chain; இரும்புச்சங்கிலித்தொடர். சயத்தொடர் வல்லியுமின்று தாம்விடுக்கும்படி மயங்க (பெரியபு. நின்றசீர். 5).

தொடாக்காஞ்சி toṭā-k-kāñci, *n.* <தொடு-+ஆ neg.+. 1. (Puṟam.) A theme describing the wife scaring away the devils which surround her wounded husband in the battlefield and fearing at the same time to touch him; போர்ப்புண்ணுற்ற தன் கணவனைப் பேய் தீண்டுதலை நீக்கிய மனைவி தானுந் தீண்டாதிருந்ததலைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 79.) 2. (Puṟam.) A theme describing the devils being scared away by the ghastly wounds of a warrior lying in the battlefield; தறுகண்வீரனது புண்ணினைத் தீண்டுதற்கு அஞ்சி நடுங்கிப் பேய் பெயர்ந்தமை கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 4, 19.)

தொடுகடல் toṭu-kaṭal, *n.* <id.+. Eastern ocean; கீழ்கடல். குணஅது கரைபொருதொடுகடற் குணக்கும் (புறநா. 6).

தொடுதுணை toṭu-tuṇai, *n.* <id.+. Help; உதவி. (யாழ். அக.)

தொடுப்பு toṭuppu, *n.* <id. Theft; களவு. தொடுப்புண்டாய் வெண்ணெயை யென்று (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 9, வ்யா. பக். 297).

தொடுவழக்கு toṭu-vaḻakku, *n.* <id.+. False claim; கள்ளவழக்கு. (யாழ். அக.)

தொடைநடுங்கி toṭai-naṭuṅki, *n.* <தொடை+. Extremely timid person; coward; மிக அஞ்சுபவன். *Colloq.*

தொடைப்பாடு toṭai-p-pāṭu, *n.* <தொடு-+. Appendage, as sandals, etc.; துடை பாதரட்சை முதலியன. இத் தொடைப்பாடெலாந் தீண்டலன்னெனத் தீண்டிய வந்தவோ (நீலகேசி, 527).

தொண்டி[1] toṇṭi, *n.* <தொண்டு. Maid-servant; தொண்டுசெய்பவள். (நாகார்த்த. 296.)

தொண்டி[2] toṇṭi, *n.* prob. தொள்-. Small garden; சிறுதோட்டம். *Loc.*

தொண்டு toṇṭu, *n.* An ornament; அணிவகை. பச்சைமணித் தொண்டு கட்டியே (குருகூர்ப். 6).

தொண்டுபட்டி toṇṭu-paṭṭi, *n.* <தொண்டு +. Cattle-pound; மாட்டை அடைக்குங் கொண்டி. (எக்களூர், 20.)

தொண்ணைத்தடி toṇṇai-t-taṭi, n. Stout stick or club; பெருந்தடி. Cm.

தொதல் total, n. A confection; தித்திப்புப் பண்டவகை. (J.)

தொதவல் totaval, n. See தொதல். (J.)

தொப்பி toppi, n. Left side of a *mirutaṅkam*; மிருதங்கத்தின் இடதுபக்கம். (கலைமகள், xii, 401.)

தொம்பரம் tomparam, n. Cooking pot; சமையற்பானை. அந்த அரிசியைத் தொம்பரத்திற் போட்டுச் சமையல் செய்யுங்கள் (தமிழறி. 46).

தொம்பரை tomparai, n. cf. தொம்பறை. Granary; நெற்குதிர். தொம்பரைக டோறுமுன்னூட் டாழ்வின்றி வைத்திடுநெற் றுன்யமதை (பஞ்ச. திருமுக. 193).

தொழிமரம் toḻi-maram, n. <தொளி+. Board used to smoothen the ploughed surface of a nanja field for *ceṟṟu-k-kāl* cultivation; சேற்றுக்காலாக உழுது பின் நிலத்தைச் சமஞ்செய்ய உபயோகிக்கும் பரம்பு. Nāñ.

தொழிற்கல்வி toḻiṟ-kalvi, n. <தொழில்+. Technical education; தொழிற் பயிற்சிக்குரிய கல்வி. Mod.

தொழிற்சொல் toḻiṟ-col, n. <id.+. 1. (Gram.) Verb; வினைச்சொல். 2. (Gram.) Verbal noun; தொழிற்பெயர். (யாப். வி. 536.)

தொழிற்பட்டிகை toḻiṟ-paṭṭikai, n. <id.+. A kind of woman's girdle; அரைப் பட்டிவகை. (S. I. I. ii, 16.)

தொழிற்படுத்து-தல் toḻiṟ-paṭuttu-, v. tr. <id.+. To direct or exact, as work; ஏவுதல். (சி. போ. பா. அவை. பக். 15.)

தொழிற்புலையர் toḻiṟ-pulaiyar, n. <id.+. One who is considered an outcaste because of his base actions; கன்மசண்டாளர். கொலைத்தொழிலினை யுடையராகிய மாக்கள் தொழிற் புலையராகுவர் (குறள், 329, மணக்.).

தொழுவை toḻuvai, n. prob. தொள். Pond, pool; மடு. தொழுவையம்புனலாடி (கலித். 30).

தொழுனி toḻuṉi, n. <தொழு-. 1. Woman fit to be worshipped; தொழுதற்குரியவள். தந்தையிலைச் சமடன் றுய்தொழுனி தான்பார்ப்பான் (இலக். வி. 753, உதாரணச். பக். 775). 2. Servant woman; பணிப்பெண்.

தொள்ளை toḷḷai, n. cf. தொல்லை. [T. tolli.] Antiquity; பழமை. தொள்ளைமாகிலமெங்கும் தாவி (இரக்ஷணிய. பக். 11).

தொளுக்கு toḷukku, n. Flabby person; ஊழற்சதை பிடித்தவன். Loc.

தொற்றம்பு toṟṟampu, n. <தொற்று-+. Arrow which causes only a surface wound; ஊடுருவிச் செல்லாமல் உடம்பின்மேலே படும் அம்பு. அது தன்னிலும் தொற்றம்பன்றிக்கே மறுபாடுருவத் தைப்பதுமாயிருந்தது (திவ். இயற். திருவிருத். 75, வ்யா. பக். 385).

தொற்று-தல் toṟṟu-, 5 v. tr. To be connected with; பற்றியிருத்தல். இவ்குக்கழிக்கிற அஹங்காரம் ஸூக்ஷ்மசரீரம் விடுமளவும் இவனைத் தொற்றிக்கிடக்கும் (ரஹஸ்ய. 959).

தொற்றுத்தொடிசு toṟṟu-t-toṭicu, n. prob. தொற்று-+. Trifling error; சிறுபிழை. (யாழ். அக.)

தொறுநிலை toṟu-nilai, n. <தொறு+. Cow-shed; பசுக்கள் கட்டும் கொட்டடி. எம்மூர் எல்லாச்சேரித் தொறுநிலையும் (S. I. I. vi, 167).

தொற்றுப்பல் toṟṟu-p-pal, n. prob. தொற்று-+. Irregular, extra tooth; அதிகப்படியாகத் தோற்றும் பல். (திவ். பெரியாழ். 1, 1, வ்யா. பக். 13.)

தொறுப்போ-தல் toṟu-p-pō-, v. intr. <தொறு+. To be captured in herds, as cattle; ஆனிரை கவரப்படுதல். மாடு தொறுப்போகாநிற்க (Insc.).

தொன்மை toṉmai, n. <தொல். Nature; தன்மை. (சங்கற்பநிராகரணம், 18.)

தொன்மொழி toṉ-moḻi, n. <id.+. Proverb, maxim; பழமொழி. பொற்கிரிசேர் காகங் கொடியும் பொன்னிறமா மெனச்சொன்ன தொன் மொழியும் (பதிஞெராம். பட்டின. திருக்கழு. 40).

தொனிக்கி toṉikki, n. <E. Tonic; ஆரோக்கியமளிக்கும் மருந்து. (J.)

தொனுவை-த்தல் toṉu-vai-, v. intr. prob. *dhvani*+. To sound; தொனித்தல். (யாழ். அக.)

தோ

தோகதவதி tōkatavati, n. <*dōhadavati*. Pregnant woman; கர்ப்பிணி. (யாழ். அக.)

தோகைநோய் tōkai-nōy, n. A disease of cattle; மாட்டுநோய்வகை. (மாட்டுவை.)

தோட்டக்குடிசை tōṭṭa-k-kuṭicai, *n.* <தோட்டம்+. Summer-house; சவுக்கண்டி. *Pond.*

தோட்டக்கூறு tōṭṭa-k-kūṟu, *n.* <id.+. Garden land; தோட்டத்துக்குத் தகுதியான நிலம். (S. I. I. v, 327.)

தோட்டந்தூரம் tōṭṭan-tūram, *n.* prob. id.+. Deafness; செவிடு. *Tinn.*

தோட்புடைக்கொள்(ளு)-தல் tōṭ-puṭai-k-koḷ-, *v. intr.* <தோள்+. To strike the shoulder, as a combatant in challenging; எதிர்த்து நிற்றற் குறியாகத் தோள்தட்டுதல். *அல்லாக்காற் றோட்புடைக்கொள்ளா வெழும்* (நாலடி, 312).

தோடு tōṭu, *n.* 1. Skin; தோல். *தோட்டை நீ பூணியோ* (நீலகேசி, 273). 2. Leaf; இலை. (புறநா. 120.)

தோடை tōṭai, *n.* A disease of cattle; மாட்டுநோய்வகை. (மாட்டுவை.)

தோண்டி tōṇṭi, *n.* A liquid measure of 64 seers; 64 சேர்கொண்ட முகத்தலளவை. *Loc.*

தோணிக்கடமை tōṇi-k-kaṭamai, *n.* <தோணி+. A tax on boats; தோணிக்கு வாங்கும் வரி. (Insc.)

தோணியம் tōṇiyam, *n.* Arrow; அம்பு. (யாழ். அக.)

தோதலி-த்தல் tōtali-, *11 v. intr.* To be perverse; முரணுதல். *மெத்த மெத்தத் தோதலித்துப்பேசுஞ் சுணைகெட்ட மூளி* (பஞ்ச. திருமுக. 1509).

தோப்பணம் tōppaṇam, *n.* cf. தொப்பணம். A form of obeisance to Gaṇēśa; தோப்பணம். (திருப்புகழ், Vol. I, p. 4, கீழ்க்குறிப்பு.)

தோபா tōpā, *n.* Tribute; மேலரசனுக்குச் சிற்றரசன் செலுத்துங் காணிக்கை. (P. T. L.)

தோரணக்காணிக்கை tōraṇa-k-kāṇikkai, *n.* <தோரணம்+. A tax; வரிவகை. (M. E. R. 1921-22, p. 109.)

தோல்வியாதி tōl-viyāti, *n.* <தோல்+. Skin disease; சருமத்தைப்பற்றிய நோய். (M. L.)

தோலுரி-த்தல் tōl-uri-, *v. intr.* <id.+. To cast off slough, as a snake; பாம்பு சட்டை கழற்றுதல். (சீவக. 1546.)

தோலொட்டு tōl-oṭṭu, *n.* perh. id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. viii, 43.)

தோழ்ப்பாடி tōḻppāṭi, *n.* cf. தோப்பாடி. Wicked person; போக்கிரி. *அர்த்தத்தனம் பேசும் தோழ்ப்பாடி வித்தையில்* (தெய்வச். விறலிவிடு. 476).

தோளாச்செவியர் tōḷā-c-ceviyar, *n.* perh. தோள்-+ஆ neg.+. A sect of people; ஒருவகைச் சாதியினர். (S. I. I. iii, 268.)

தோன்று-தல் tōṉṟu-, *5 v. intr.* To be clear, explicit; விளங்குதல். *மதுரகவி தோன்றக் காட்டுந் தொல்வழியே நல்வழி* (ரஹஸ்ய. 20).

தோஷிக்கொக்கு tōṣi-k-kokku, *n.* perh. *dōṣin*+. A kind of crane; கொக்குவகை. (யாழ். அக.)

ந

நகதா nakatā, *n.* perh. Mhr. *nagadā.* Gold tinsel covering lac bangles; அரக்குவளைக்கு மேலாக ஒட்டும் பொற்றகடு. *Loc.*

நகதிகுமாஸ்தா nakati-kumāstā, *n.* <நகதி+. Treasury clerk; கஜானாவிலுள்ள குமாஸ்தா. (P. T. L.)

நகரக்கல் nakara-k-kal, *n.* <நகரம்+. Stone kept, as a standard of weight, in important cities; சில முக்கிய நகரங்களில் நேரான எடையைக் குறிப்பதற்கு வைத்திருக்குங் கல். (S. I. I. v, 102.)

நகரங்களிலார் nakaraṅkaḷilār, *n.* <id. Residents of a town; நகரவாசிகள். (S. I. I. iii, 402.)

நகரத்தான் nakarattāṉ, *n.* <id. Merchant; வணிகன். (S. I. I. iii, 268.)

நகரத்தோர் nakarattōr, *n.* <id. Council of the citizens, in ancient times; முற்காலத்திலிருந்த நகரமாந்தர் சபை. (Insc.)

நகரப்பாட்டு nakara-p-pāṭṭu, *n.* prob. id. +. The war song of the French; பிரான்சுக்காரர்களின் சண்டைப்பாட்டு. *Pond.*

நகரவனுச்சை nakara-v-aṉuccai, *n.* <id.+. Order of the council of citizens; நகரசபையார் உத்தரவு. *நகரவனுச்சையால் வைத்துக் கொடுத்தோம்* (S. I. I. iii, 223).

நகுடம் nakuṭam, *n.* Indian winter cherry; அமுக்கிரா. (இராசவைத். பக். 67.)

நகுவல் nakuval, *n.* <நகு-. Pleasantry; பரிகாசம். *நானெனதென்னு நகுவ நீர* (பாடு. 105, பாம்பாட்டு).

நகைக்கண் nakai-k-kaṇ, *n.* <நகை+. A comic show with grotesque actions; நகைவிகாரருபக் காட்சி. (பரத. பாவ. பக். 72.)

நங்கி naṅki, *n.* cf. கஞ்ஞ. That side of a *mirutaṅkam* to which *mārccaṉai* is applied; வலந்தலை. (கலைமகள், xii, 400.)

நச்சுத்தேள் naccu-t-tēḷ, *n.* <நஞ்சு+. A kind of scorpion; தேள்வகை. (அபி. சிந்.)

நச்சுவாய்ப்பல்லன் naccu-vāy-p-pallan, *n.* <id.+வாய்+. One whose curses are believed to take effect; தீமைவிளைக்குஞ் சொல் லுள்ளவன். நச்சுவாய்ப்பல்லர் நடுக்கேடு செய்தவர்கள் (சித். நாய. 5).

நச்வரம் nacvaram, *n.* <*naśvara*. Impermanence; நிலையின்மை. நச்வரமுந் தானு மில்லை (கனம் கிருஷ்ணையர், 99).

நசிகத்து nacikattu, *n.* <Arab. *nasīhat*. Reprimand; கண்டிக்கை. (P. T. L.)

நஞ்சையன்வெட்டு naňcaiyan-veṭṭu, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 144.)

நஞ்சொட்டி naňcoṭṭi, *n.* A kind of shrub; பூடுவகை. (குருகூர்ப். 45.)

நஞ்ஞு naňňu, *n.* See நங்கு. *Loc.*

நட்டம் naṭṭam, *n.* <*naṣṭa*. One of six *pirattiyayam;* பிரத்தியயம் ஆறனுள் ஒன்று. (யாப். வி. 471.)

நட்டவக்காணி naṭṭava-k-kāṇi, *n.* <நட்ட வம்+. Grant for *naṭṭuvam* service; நட்டுவத் திற்கு விடப்பட்ட மானியம். (S. I. I. v, 232.)

நட்டுப்பாழ் naṭṭu-p-pāḻ, *n.* <நடு-+. Field in which the crop has become withered after transplantation; நாற்றுநட்டு விளையாமற் போன நிலம். (S. I. I. vii, 279.)

நட்டுவத்துரவு naṭṭuva-t-turavu, *n.* <நட்டுவன்+. The profession of training girls in dancing; நட்டுவத் தொழில். (M. E. R. 390 of 1916.)

நட்டெலும்பு naṭṭelumpu, *n.* <நடு+ எலும்பு. [K. *naṭṭeluvu.*] Backbone; முது கெலும்பு. *Tinn.*

நட்டேந்துகலை naṭṭēntu-kalai, *n.*<*naṣṭēndukalā*. The first *titi* of the bright fortnight; பூர்வபட்சத்துப் பிரதமை. (யாழ். அக.)

நட்பு naṭpu, *n.* <நள்-. Sexual union; புணர்ச்சி. காமமருடனு நட்புந் தணப்பும் (பரிபா. 20, 108).

நட்புத்திட்பு naṭpu-t-tiṭpu, *n.* cf. நற்புத் திற்பு. Nature of the soil, as good or bad; நிலத்தின் தாரதம். *Loc.*

நடந்துவிடு-தல் naṭantu-viṭu-, *v. intr.* <நட-+. 1. To be accomplished or completed; காரியம் முடிந்துபோதல். *Loc.* 2. To run away; ஓடிப்போதல். அன்னநடை மின்னு மறி யாமல் முன்னே நடந்து விட்டான் (தெய்வச். விறலி விடு. 102).

நடபைரவி naṭa-pairavi, *n.* prob. நடம்+. (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

நடமுருடு naṭa-muruṭu, *n.* prob. id.+. A musical instrument, played as an accompaniment to dance; நடனத்துக்குரிய முருடென்னும் வாத்தியம். (சிலப். பிரபந். பக். 237.)

நடவல் naṭaval, *n.* <நடு-. Transplanted crop; நட்டபயிர். நடவலிறைத்ததற்கும் வரிசையில் மூன்றிலொன்று (Pudu. Insc. 423).

நடனநடை naṭana-naṭai, *n.* <நடனம்+. A kind of ambling gait; அசைந்தாடி நடக்கும் நடை. *Pond.*

நடனன் naṭanan, *n.* <id. See நடிகன். நடனன் பால்குறநடிப்பது (இரகு. குசனயோத்தி. 98).

நடிகன் naṭikan, *n.* <*naṭika*. Actor; நாடகமேடையில் நடிப்பவன். *Mod.*

நடிகை naṭikai, *n.* <*naṭikā*. Actress; நாடகமேடையில் நடிப்பவள். *Mod.*

நடு-த்தல் naṭu-, *11 v. intr.* To tremble; நடுங்குதல். நடுத்திருக்கும் (சங்கர. அந்தாதி, 20).

நடுக்கல்வாந்தி naṭukkal-vānti, *n.* <நடுக்கல்+. A disease; நோய்வகை. (பாலவா. 167.)

நடுக்கேடு naṭu-k-kēṭu, *n.* <நடு+. Partiality; பட்சபாதம். நச்சுவாய்ப்பல்லர் நடுக்கேடு செய்த வர்கள் (சித். நாய. 5).

நடுநடு-த்தல் naṭu-naṭu-, *v. intr.* Redupl. of நடு-. To tremble; நடுங்குதல். காமவேற் கண்ணு ணடுநடுப்ப வாரலோ (திணைமாலை. 25).

நடுவிரு-த்தல் naṭu-v-iru-, *v. intr.* <நடு +. To arbitrate; மத்தியஸ்தஞ் செய்தல். (S. I. I. iii, 403.)

நடுவில்மண்டலம் naṭuvil-maṇṭalam, *n.* <id.+. The tract of land known as *naṭu-nāṭu*, or *makaṭai-maṇṭalam;* நடுநாடு. (S. I. I. vii, 388.)

நடுவிற்கோயில் naṭuviṟ-kōyil, *n.* <id.+. Central shrine; கோயிற் கட்டடத்துள் மத்தியி லுள்ள ஆலயம். (S. I. I. iii, 84.)

நடுவிற்றிருமுற்றம் naṭuviṟṟirumuṟṟam, *n.*<id.+. See நடுவிற்கோயில். (M. E. R. 1926-7, p. 96.)

நடுவுநிலைமை naṭuvu-nilaimai, n. <நடுவு +. Quietist sentiment, one of *nava-racam*, q.v.; நவரசங்களுள் ஒன்றான சாந்தம். (தொல். பொ. 245, இளம்.)

நடுவெழுத்தலங்காரம் naṭu-v-eḻuttalaṅ-kāram, n. <நடுவெழுத்து +. (Rhet.) A variety of *cittra-kavi*; சித்திரகவிவகை.

நடுவெழுது-தல் naṭu-v-eḻutu-, v. tr. <நடு +. To record impartially; பட்சபாத மின்றி எழுதுதல். நன்றுந் தீதுந் தெரிய நடுவெழுது வார் கணக்கர் (சித். நாய. 2).

நடை naṭai, n. <நட-. Pandal erected throughout the route of a procession; நடைப் பந்தல். நடைமிழ லவைவெட (இரகு. திக்குவி. 82).

நடைகேளிக்கை naṭai-kēḷikkai, n. <நடை +. Performance of a dancing-girl while moving along with a procession; ஊர் வலத்தில் நடந்துகொண்டே செய்யும் நர்த்தனம். (கோயிலொ. 95.)

நடைச்சக்கரவத்து naṭai-c-cakkara-vattu, n. <id. +. Grandest style of walking; உத்தமமான நடை. (திவ். பெரியதிரு. 8, 2, 6, வ்யா. பக். 1433.)

நடைத்தூண்டில் naṭai-t-tūṇṭil, n. <id. +. An instrument of torture for prolonging the agonies of a victim; சித்திரவதைக்குரிய கருவிவகை. (நீலகேசி, 541, உரை.)

நடைப்பிணி naṭai-p-piṇi, n. <id. +. Long-persisting illness; chronic disease; நாட்பட்ட வியாதி. *Loc.*

நடையாடு-தல் naṭai-y-āṭu-, v. intr. <id. +. To abound; to be in abundance; மிகுந்திருத்தல். நிர்விகார சித்தத்தையும் . . . . . ஸந் தோஷமும் நடையாடிற்றுகில் (ரஹஸ்ய. 478).

நடையிடு-தல் naṭai-y-iṭu-, v. intr. <id. +. To walk; நடத்தல். அவ்விடத்தில் நில்லாதே கடுக நடையிட்டு நான் காப்பிடும்படி வாராய் (திவ். பெரியாழ். 2, 8, 9, வ்யா. பக். 440).

நடைவழிப்பாலம் naṭai-vaḻi-p-pālam, n. <id. + வழி +. Foot-bridge; மனிதர் நடந்து செல்வதற்குரிய பாலம். (C. E. M.)

நடைவழு naṭai-vaḻu, n. <id. +. (Poet.) A defect in versification; செய்யுட்குற்றங்களு ளொன்று. (யாப். வி. 525.)

நண்டுக்கலை naṇṭukkalai, n. A kind of plantain; வாழைவகை. *Loc.*

நத்தவரி natta-vari, n. prob. நத்தம் +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. iv, 122.)

நத்து nattu, n. <நத்து-. Desire; விருப்பம். நான் நத்தாக (திருப்புகழ். 84).

நதிக்குதிரை nati-k-kutirai, n. <நதி +. Hippopotamus; நீர்யானை. *Pond.*

நந்தபாலம் nantapālam, n. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 103.)

நந்தவனப்புறம் nantavaṉa-p-puṟam, n. <நந்தவனம் +. Land for a flower-garden of a temple; நந்தவனத்திற்கு விடப்பட்ட நிலம். (S. I. I. iii, 302.)

நந்தன் nantaṉ, n. 1. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (சரவண. பணவிடு. 58.) 2. A kind of plantain; வாழைவகை. *Loc.*

நந்தனம் nantaṉam, n. <*nandana*. Pleasure; சந்தோஷம். நந்தன முறுவதிற்த நகரம் (விநாயகபு. திருந. 128).

நந்திபெம்மான் nanti-pemmāṉ, n. <நந்தி +. God Śiva; சிவபிரான். (நாமதீப. 1, 1.)

நப்பிளித்து-தல் nappiḷittu-, v. intr. <நப்பு + இளி-. To speak gaily; சிரித்து விநோத மாகப் பேசுதல். (திவ். நாய்ச். 14, 7, உரை.)

நபுஞ்சகவேதம் napuñcaka-vētam, n. <*napuṃsaka-vēda*. (Jaina.) The fault which consists in the desire of a neuter for the companionship of another neuter; ஓர் அலி மற்றோர் அலியின் நட்பை விரும்புவதான தோஷம். (சீவக. 3076, உரை.)

நம்பிக்கைக்கேடு nampikkai-k-kēṭu, n. <நம்பிக்கை +. Untrustworthiness; நம்பிக்கை யின்மை. *Pond.*

நம்பிக்கைப்பட்டயம் nampikkai-p-paṭ-ṭayam, n. <id. +. Deed assuring the performance of an act; உறுதிப்பத்திரம். (M. E. R. 310 of 1916-B.)

நம்பிக்கைப்பத்திரம் nampikkai-p-pat-tiram, n. <id. +. Credentials, as of an ambassador; ஒருவன் மெய்யான தூதுவனெனக் காட்டும் உறுதிச்சீட்டு. *Pond.*

நம்பிக்கைப்பிசகு nampikkai-p-picaku, n. <id. +. See நம்பிக்கைக்கேடு. *Pond.*

நம்பிக்கைமோசம் nampikkai-mōcam, n. <id. +. Breach of trust; நம்பிக்கைத் துரோகம். *Loc.*

நம்பு nampu, *n.* <நம்பி. Right of conducting *pūjā* in a temple; கோயிலிற் பூஜைசெய்யு முரிமை. அசற்பங்கில் நம்பும் (S. I. I. v, 327).

நம்புரி nampuri, *n.* Nambūdiri; மலையாளப் பிராமணன். கண்ணகியும் . . . நம்புரிமார் வீதியிலே நலமா யெழுந்திருந்தாள் (கோவ. க. 112).

நம்மள் nammaḷ, *pron.* Corr. of நம்மவர்கள். உண்மை நம்மள் ஜாதிக் குதவாதே (பஞ்ச. திரு முக. 1267).

நமகசமகம் namakacamakam, *n.* A Vēdic mantra; ஒரு வேதமந்திரம். நாதனே மாதேவ னென்பதற் கோருத்ர நமகசமகஞ் சாட்சியாம் (அறப். சத. 52.)

நமடு namaṭu, *n.* cf. நமுடு. Louse; சிறுபேன். (அபி. சிந்.)

நமனிகை namaṉikai, *n.* prob. *snapana.* Sacred bath; திருமஞ்சனம். (S. I. I. iii, 270.)

நமஸ்காரபாகுடம் namaskāra-pākuṭam, *n.* <நமஸ்காரம்+. (Jaina.) Book of hymns; தோத்திரநூல். நமஸ்காரபாகுடத்தள் . . . அத்திணைப் பாகுபாட்டாலும் நமஸ்காரஞ்செய்து (நீலகேசி, 1, உரை).

நமஸ்காரமண்டபம் namaskāra-maṇṭapam, *n.* <id.+. A *maṇṭapam* in front of the central shrine of a temple, for devotees to perform *namaskāram;* நமஸ்காரஞ் செய்தற்காக அமைத்த மண்டபம். (T. A. S. vi, 63.)

நமிட்டு-தல் namiṭṭu-, *5 v. tr. & intr.* cf. நிமிட்டு-. To pinch; நமுட்டுதல். *Pond.*

நமுடு namuṭu, *n.* perh. நமுட்டு-. Knot in silk-fibre; பட்டுநூலில் விழும் முடிச்சு. *Pond.*

நமை-த்தல் namai-, *11 v. tr.* prob. நியமி-. To command; கட்டளையிடுதல். பொறிபுலன்களைத் தம் நமையாமல் (திவ். இயற். 1, 32).

நயதி nayati, *n.* prob. *nīti.* Justice; நீதி. சரிதையி னயதியின் (இரகு. தசரத. சா. 3).

நயப்பெத்தன் nayappettaṉ, *n.* <நயப்பு + எத்தன். Cheat; மோசக்காரன். *Pond.*

நயபோசனம் naya-pōcaṉam, *n.* <நயம்+. Offering sumptuous meals, one of seven *puṇṇiyam;* புண்ணியம் ஏழனுள் ஒன்றன நல்லுணவளிக்கை. (யாழ். அக.)

நயம் nayam, *n.* <*naya.* (Mus.) A mode of singing in which both *kaṉam* and *tēcikam* are mixed; கனமும் தேசிகமும் கலந்து பாடும்வகை. (கனம்கிருஷ்ணையர், 1.)

நயராகம் naya-rākam, *n.* <நயம்+. (Mus.) A class of *rāgas;* இராகத்தில் ஒருவகை.

நயனக்கத்தி nayaṉa-k-katti, *n.* prob. *nayana*+. A surgical instrument; சத்திரவைத்தியத்தில் உபயோகிக்கும் ஆயுதவகை. (தஞ். சர. iii, 40.)

நயனப்படலம் nayaṉa-p-paṭalam, *n.* <id.+. Cataract of the eye; கண்ணை மறைக்கும் நோய்வகை. *Pond.*

நரகரம் narakaram, *n.* prob. *naraka.* The infernal region; நரகலோகம். (சிவரக. சீர்த்தி. 29.)

நரகாவஸ்தை narakāvastai, *n.* <id.+ *avasthā.* Hellish torture; நரகவேதனை. *Colloq.*

நரந்தை narantai, *n.* Bitter orange; நாரத்தை. (இராசவைத். 141.)

நரவிலங்குதீபம் nara-vilaṅku-tīpam, *n.* <நரன்+விலங்கு+. A kind of lamp for waving before the deity in a temple; புருஷாமிருக தீபம். (பரத. ஒழிபி. 41.)

நரி-த்தல் nari-, *11 v. intr.* To be perplexed; பிரமித்தல். *Pond.*

நரிக்கெளிறு nari-k-keḷiṟu, *n.* perh. நரி+. A kind of fish; மீன்வகை. *Tinn.*

நரித்தொம்பன் nari-t-tompaṉ, *n.* <id. +. A person belonging to the Nari-k-kuṟava caste; நரிக்குறவன். *Loc.*

நரிமிரட்டி nari-miraṭṭi, *n.* cf. நரிமருட்டி. Rattlewort; கிலுகிலுப்பை. (பாலவா. 50.)

நரிமுகத்தில்விழி-த்தல் nari-mukattil-viḻi-, *v. intr.* <நரி+முகம்+. To be lucky; அதிருஷ்டமடைதல். (மதி. க. ii, 127.)

நல்லகாக்கை nalla-kākkai, *n.* <நல்ல+. Common crow; காக்கைவகை. (M. M. 149.)

நல்லது nallatu, *n.* <நன்-மை. Virtue; அறம். நல்லது வெஃகி (பரிபா. 10, 88).

நல்லவன் nallavaṉ, *n.* <id. Caste man, dist. fr. *tīṇṭātavaṉ;* தீண்டாச்சாதி அல்லாதவன். *Mod.*

நல்லாடு nal-l-āṭu, *n.* <id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. ii, 509.)

நல்லிசம் nallicam, *n.* Purple wild indigo; கொள்ளுக்காய்வேளை. (சித். அக.)

நல்லுளத்தோர்தலைப்பாடு nal-l-uḷa-t-tōr-talai-p-pāṭu, *n.* <நன்-மை+உளம்+. (Buddh.) Right concentration; பழுதற்ற சமாதி. (மணி. 30, 179, உரை.)

நல்லூற்றம் nal-l-ūṟṟam, *n.* <id.+. (Buddh.) Right intention; பழுதில்லாத சங்கற்பம். (மணி. 30, 179, உரை.)

நல்லெருமை nal-l-erumai, *n.* <id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (I. M. P. Cg. 689.)

நல்வழிக்காலன் nal-vaḻi-k-kālaṉ, *n.* <id.+வழி+. A person who brings luck; அதிர்ஷ்டக்காலன். (ஈடு, 7, 9, 9, ஜீ.)

நல்வாய்செய்-தல் nal-vāy-cey-, *v. tr.* <id.+வாய்+. To bless; ஆசிகூறுதல். (கூர்மபு. 399, 30.)

நல்வாய்மை nal-vāymai, *n.* <id.+. (Buddh.) Right speech; பழுதில்லாத வார்த்தை. (மணி. 30, 179, உரை.)

நல்வாழ்க்கை nal-vāḻkkai, *n.* <id.+. (Buddh.) Right living; பழுதற்ற வாழ்வு. (மணி. 30, 179, உரை.)

நல்வெள்ளங்கு nal-veḷḷaṅku, *n.* <id.+. Bastard rosewood; காட்டுப்பச்சிலை. (L.)

நலக்கு-தல் nalakku-, *5 v. intr.* prob. நலம். To do good; நன்மைபயத்தல். உயிர்க்குயிராய் நலக்கு மிறை (திருவானைக். புராணவர. 41).

நலம் nalam, *n.* <நன்-மை. Virtue; அறம். நலமுழு தளைஇய புகரறு காட்சி (பரிபா. 1, 45).

நலம்புனைந்துரைத்தல் nalam-puṉain-turaittal, *n.* <நலம்+. (Akap.) Theme praising the beauty of one's lady-love; நலம்பாராட்டல். (குறள், 112, அதி.)

நலுக்கம் nalukkam, *n.* <நலுங்கு-. Pressure; நலிவு. கர்ப்பத்திலிருக்கிற பிள்ளைகளுக்கு நலுக்கம் வாராதபடி (திவ். பெரியாழ். 3, 2, 8, வ்யா. பக். 550).

நலுங்கு-தல் naluṅku-, *5 v. intr.* cf. நலக்கு-. 1. To slip off; நெகிழ்தல். கலைகள் அவிழ்ந்தவிழ்ந்து நலுங்க (கனம்கிருஷ்ணையர், 107). 2. To become lean; மெலிதல். தேகம் . . . நலுங்க (கனம்கிருஷ்ணையர், 107). 3. To be distressed; நலிவுறுதல். வயிற்றிலிருந்த காலம் நலுங்காமல் நோக்கினவள் (திவ். பெரியாழ். 3, 2, 8, வ்யா. பக். 552).

நவகிருத்தியம் nava-kiruttiyam, *n.* <*nava*+. Discovery; புதிதாய்க்கண்டது. *Pond.*

நவதாலி nava-tāli, *n.* <*navan*+. The *tāli* tied round the neck of girls, on the occasion of *viḷakkiṭu-kalyāṇam*, in propitiation of *nava-k-kirakam*; நவக்கிரகசாந்தியாக விளக்கிடு கல்யாணத்தில் சிறுமிக்குக் கட்டும் ஒருவகைத்தாலி. *Loc.*

நவநிதி nava-niti, *n.* <id.+. (Jaina.) The nine treasures, viz., *vaṇṭōkai, māṇōkai, piṅkaḷikai, patumai, caṅkai, vēcaṅkai, kāḷai, makā-kāḷai, carvarattiṉam*; வண்டோகை மாணோகை பிங்களிகை பதுமை சங்கை வேசங்கை காளை மகாகாளை சர்வரத்தினம் என்னும் நிதிகள். (சிவசம். Ms.)

நவநீதம் navanītam, *n.* (Mus.) A primary *rāga*; மேளகர்த்தாக்களுளொன்று. (சங். சந். 47.)

நவமை navamai, *n.* <நவை. Defect, fault; குற்றம். நவமை நீங்கிய நற்றவன் (கம்பரா. அகத். 31).

நவர் navar, *n.* Wetness; ஈரம். நவராயிருக்கிறது. *Loc.*

நவனாலி navaṉāli, *n.* Corr. of நவதாலி. *Loc.*

நவார்ப்பட்டை navār-p-paṭṭai, *n.* <Persn. *nawār*+. Multi-coloured tape; பல நிறமான பட்டை. (R.)

நவிர்[1] navir, *n.* See நவமை. நவிரெறி நலத்திளுடி (இரகு. குறைகூறு. 4).

நவிர்[2]-தல் navir-, *4 v. intr.* To be torn; பீறுதல். நுண்ணவி ரறுவை (சீவக. 2010).

நவிரெழுசங்கு navir-eḻu-caṅku, *n.* <நவிர்+எழு-+. Conch with thorn-like points; முட்சங்கு. (சங். அக.)

நவிரை navirai, *n.* cf. நவரை. A kind of paddy; நெல்வகை. (S. I. I. vii, 51.)

நவை-த்தல் navai-, *11 v. tr.* To dispossess, take away; அபகரித்தல். பலகள்வர் நவையாரால் (நீலகேசி, 273).

நளினாபதி naḷiṉāpati, *n.* <*nalinā*+. Viṣṇu; திருமால். (பாரத. ஐந்தாம். 14.)

நற்கடைப்பிடி naṟ-kaṭai-p-piṭi, *n.* <நன்-மை+. (Buddh.) Ripe-mindedness; பழுதற்ற சிந்தனை. (மணி. 30, 179, உரை.)

நற்காசு naṟ-kācu, *n.* <id.+. Current coin; செல்லுங்காசு. அன்றாடு நற்காசினால் (Pudu. Insc. 319).

நற்காட்சி naṟ-kāṭci, *n.* <id.+. (Buddh.) Right view; பழுதில்லாத கருத்து. (மணி. 30, 179, உரை.)

நற்காலம் naṟ-kālam, *n.* <id.+. 1. Prosperous time; சுபிட்சகாலம். நற்கால வற்காலமெல்லாம் (S. I. I. viii, 8). 2. (Jaina.) One of six divisions of time; காலவகை ஆறனு ளொன்று. (யாப். வி. 532.)

நற்கிடா naṟ-kiṭā, *n.* <id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (M. E. R. 1913, p. 22.)

நற்சீவன் naṟ-cīvaṉ, *n.* <id.+. Life-breath; பிராணதாரம். என்னுடைய நற்சீவனானது திருநாபீகமலத்தன்றோ வென்கிறார் (திவ். அமலனாதி. 3, வ்யா.).

நற்செய்கை naṟ-ceykai, *n.* <id.+. (Buddh.) Right action; பழுதற்ற செய்கை. (மணி. 30, 179, உரை.)

நற்பசு naṟ-pacu, *n.* <id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (An. Dec. 344.)

நற்பவழம் naṟ-pavaḻam, *n.* <id.+. Genuine coral; சாதிப்பவழம். *Loc.*

நற்புடை naṟ-puṭai, *n.* <id.+. Good quality; நல்ல தன்மை. (நாலடி, 212.)

நற்றீக்காலம் naṟṟī-k-kālam, *n.* <id.+. தீ+. (Jaina.) One of six divisions of time; காலவகை ஆறனு ளொன்று. (யாப். வி. 532.)

நறுக்காய் naṟukkāy, *adv.* prob. நறுக்கு-. Properly; நேர்மையாய். நறுக்காய் வாங்கு. *Loc.*

நறுக்குமீசை naṟukku-mīcai, *n.* <நறுக்கு +. Moustache trimmed in a particular way; மீசைவகை. *Colloq.*

நறுக்கெனல் naṟukkeṉal, *n.* Expr. of quickness; விரைவுக்குறிப்பு. நறுக்கென்று வேலையை முடித்தான்.

நறுநாட்டியம் naṟunāṭṭiyam, *n.* Fastidiousness; நொறுநாட்டியம். *Loc.*

நறும்பண்ணை naṟum-paṇṇai, *n.* <நறுமை +. A kind of greens, *Cclosia odosatta;* கோழிக் கீரைவகை. *Pond.*

நறும்பூ naṟum-pū, *n.* <id.+. Fresh flower; நாண்மலர். (S. I. I. vii, 318.)

நறூஸ் naṟūs, *n.* A kind of pomegranate; மாதுளைவகை. *Loc.*

நன்கு naṉku, *n.* <நன்-மை. That which is good; இதம். இதற்கு நன்குவேண்டுவோர் (S. I. I. viii, 354).

நன்குமதிப்பு naṉku-matippu, *n.* <நன்கு +. Esteem; கௌரவம். *Loc.*

நன்மச்சுனன் naṉ-maccuṉaṉ, *n.* <நன்-மை+. Son of one's maternal uncle; நல்லம்மான் புதல்வன். (S. I. I. ii, 439.)

நன்மதிப்பு naṉ-matippu, *n.* <id.+. See நன்குமதிப்பு. *Loc.*

நன்முயற்சி naṉ-muyaṟci, *n.* <id.+. (Buddh.) Right effort; பழுதற்ற முயற்சி. (மணி. 30, 179, உரை.)

நன்றிநடு naṉṟi-naṭu, *n.* <நன்றி+. Equity; justice; நியாய முறை. நாயன்மாரே கேளும் நன்றிநடு விலையோ (தெய்வச். விறலிவிடு. 484).

நன்னற்காலம் naṉṉaṟ-kālam, *n.* <நன்-மை +நல்+. (Jaina.) One of six divisions of time; காலவகை ஆறனு ளொன்று. (யாப். வி. 532.)

நனவாரித்தாக்கம் naṉavārittākkam, *n.* A disease of cattle; மாட்டுநோய்வகை. (மாட்டுவை. 80.)

நஷ்டஈடு naṣṭa-īṭu, *n.* <நஷ்டம்+. See நஷ்டபரிகாரம். *Loc.*

நஷ்டபரிகாரம் naṣṭa-parikāram, *n.* <id.+. Compensation for loss; ஏற்பட்ட நஷ்டத்திற்கு ஈடுசெய்கை. *Pond.*

நக்ஷத்திரத்தியாச்சியம் nakṣattira-t-tiyācciam, *n.* <*nakṣatra*+. Inauspicious period of time in the duration of a *nakṣatra;* நக்ஷத்திரகாலத்துள் அசுபவேளை. (பஞ்.)

நக்ஷத்திரபதம் nakṣattira-patam, *n.* <id. +. The region of the stars; நட்சத்திரபதவி. சந்திரபதத்துக்கு மேலே நூறுயிரக் காதமாறு உண்டிறே நக்ஷத்திரபதம் (திவ். திருநெடுந். 5, வ்யா.).

நா

நாக்கடைப்பன் nākkaṭaippaṉ, *n.* <நாக்கு+. A disease of cattle; மாட்டுநோய் வகை. (மாட்டுவை.)

நாக்கரணை nākkaraṇai, *n.* <id.+. A disease of the tongue; நாக்குநோய்வகை. (பரராச. i, 226.)

நாக்குமேற்றாளி nākku-mēṟṟāḷi, *n.* <id. +. A disease of the tongue; நாக்குநோய்வகை. (பரராச. i, 226.)

நாக்கொட்டி nākkoṭṭi, *n.* <நாக்கு+ஒட்டு-. A disease of the tongue; நாக்கு நோய்வகை. (பரராச. i, 226.)

நாகசுரவராளி nāka-cura-varāḷi, *n.* <*nāga*+*svara*+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 103.)

நாகத்தல்லி nāka-t-talli, *n.* prob. id.+. A kind of fragrant substance; வாசனைப்பண்ட வகை. (பெருங். மகத. 17, 132.)

நாகநாதம் nāka-nātam, *n.* <id.+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 104.)

நாகநெய் nāka-ney, *n.* A medicinal oil; மருந்தெண்ணெய்வகை. (இராசவைத். 132.)

நாகப்பன்வெட்டு nākappaṉ-veṭṭu, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 143.)

நாகபணம் nāka-paṇam, *n.* <நாகம்+. An ornament; அணிவகை. (S. I. I. vi, 180.)

நாகபாசம் nāka-pācam, *n.* <id.+. *Loc.* 1. A kind of armlet worn by women; நாக வொத்து. 2. W-shaped hook; இரும்புக்கொக்கி வகை.

நாகபாசமுடிச்சு nāka-pāca-muṭiccu, *n.* <நாகபாசம்+. A kind of knot; முடிச்சுவகை. (சைவபூ. சந். 218.)

நாகம் nākam, *n.* <*nāka.* Joy; happiness; சுகம். நாகமேந்து மாகமாக (திவ். திருச்சந். 6, வ்யா.).

நாகானந்தி nākāṉanti, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

நாகுணம் nākuṇam, *n.* cf. நாகணம். The aromatic substance, *nākaṇam;* நாகணம் என்ற வாசனைப்பண்டம். (பெருங். மகத. 17, 135.)

நாகை nākai, *n.* <நாகம். Snake; பாம்பு. இசைதரு நாகைதே டெண்ணமாங் கில்லையோ (சரபேந்திரபூபாலகுறவஞ்சி, 71, 5).

நாங்கணைச்சான் nāṅkaṇaiccāṉ, *n.* Bush myna; நாகணவாய்ப்புள். (கன்னியா. சிந்து.)

நாசிகாபூஷணி nācikāpūṣaṇi, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

நாசித்தூள் nāci-t-tūḷ, *n.* <நாசி+. Snuff; மூக்குப்பொடி. மிளகுப்பொடி நாசித்தூளாய் (சரவண. பணவிடு. 123).

நாசிவிடம் nāci-viṭam, *n.* <id.+. A disease; நோய்வகை. எரிகுணநாசிவிடமே (திருப்பு. 260, புதுப்.).

நாட்சரக்கு nāṭ-carakku, *n.* <நாள்+. Drugs bought on an auspicious day before child-birth for use as medicine for a woman in confinement; ஸ்திரீயின் பேறுகாலத்தை உத்தே சித்து முன்னுடியே நல்ல நாளில் வாங்கும் மருந்துச் சாமான்கள். (W.)

நாட்டு nāṭṭu, *n.* <நாட்டு-. The cross-brick, in a layer of bricks; சுவரெழுப்புகையிற் குறுக்கே வைக்கும் கல். *Loc.*

நாட்டுக்காணிக்கை nāṭṭu-k-kāṇikkai, *n.* <நாடு+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. vi, 2.)

நாட்டுக்காமிண்டன் nāṭṭu-k-kāmiṇṭaṉ, *n.* <id.+. A title of village chieftains; கிராமத் தலைவர்களின் பட்டப்பெயர்களு ளொன்று. (M. E. R. 229 of 1927-8.)

நாட்டுநாயகம் nāṭṭu-nāyakam, *n.* <id. +. Headship of a *nāṭu*, a territorial division; நாட்டின் தலைமை. (S. I. I. vii, 49.)

நாட்டுவியவன் nāṭṭu-viyavaṉ, *n.* <id.+. Headman of a *nāṭu*, a territorial division; நாட் டதிகாரி. (S. I. I. ii, 352.)

நாட்டுவினியோகம் nāṭṭu-viṉiyōkam, *n.* <id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. v, 95.)

நாட்டைபைரவி nāṭṭai-pairavi, *n.* <நாட்டை+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகையுளொன்று. (பரத. ராக. பக். 102.)

நாடகப்பிரியா nāṭaka-p-piriyā, *n.* <நாட கம்+. (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

நாடகமுகப்பு nāṭaka-mukappu, *n.* <id. +. Stage; நாடகமேடை. நாடகமுகப்பிற் றழங்கு பல்லியம் (உபதேசகா. சிவபுண். 102).

நாடகி nāṭaki, *n.* <id. Actress; நாடக மாடுபவள். *Loc.*

நாடங்காய் nāṭaṅkāy, *n.* Bottle-gourd; சுரைக்காய். (J.)

நாடுகண்காட்சி nāṭu-kaṇ-kāṭci, *n.* <நாடு +. Overseer of a *nāṭu;* நாட்டுக்காரியங்களைக் கண்காணிக்கும் அதிகாரி. (I. M. P. Cg. 211.)

நாடுகாவல் nāṭu-kāval, *n.* <id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iii, 437.)

நாடுகூறு nāṭu-kūṟu, *n.* <id.+. Settlement officer; நிலத்தீர்வை விதிப்போன். (Colas, ii, 254.)

நாடுவாழ்க்கை nāṭu-vāḻkkai, *n.* <id.+. Duration of a reign, regnal period; அரசாட்சிபுரி யுங் காலம். (T. A. S. iii, 174.)

நாடுவாழுமவர் nāṭu-vāḻumavar, *n.* <id.+வாழ்-. Officers governing a country; அரசாங்கத்தை நடத்தும் உத்தியோகஸ்தர். (T. A. S. iii, 167.)

நாணம் nāṇam, *n.* <Pkt. *nāṇa* <*jñāna.* Intelligence; knowledge; அறிவு. நாணமுடைய மாமுத லியாவையும் (நீலகேசி, 374).

நாணயம் nāṇayam, *n.* cf. *jñāna.* Conscience; மனச்சாட்சி. *Pond.*

நாணயவட்டம் nāṇaya-vaṭṭam, n. <நாணயம்+. Discount on coins; நாணயமாற்றிற் கொடுக்கும் வட்டம். (P. T. L.)

நாத்தடுக்கு nā-t-taṭukku, n. <நா+. Stammering; திக்கல். *Pond.*

நாத்தாங்கிவாய் nā-t-tāṅki-vāy, n. <id.+தாங்கி+. Hasp, staple; நாதாங்கி. *Loc.*

நாதக்கட்டு nāta-k-kaṭṭu, n. <நாதம்+. 1. Harmony of sounds; ஒலிகளின் இசைவு. நாதக்கட்டில்லாத கோஷ்டி. 2. Acoustic properties of a hall or building; நாதம் நன்கு கேட்கும்படியான கட்டடவமைப்பு. இந்தக் கட்டிடம் நாதக் கட்டில்லாதது. *Loc.*

நாதராமக்கிரியை nātarāmakkiriyai, n. cf. நாதநாமக்கிரியை. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 104.)

நாமத்தராசு nāma-t-tarācu, n. <நாமம்+. The common balance; தராசுவகை. *Loc.*

நாமதேயம் nāma-tēyam, n. <*nāmadhēya*. The Vēdic passages which give the names of sacrifices, etc.; யாகாதிகளுக்குப் பெயரிடும் வேத வாக்கிய வகை. (விவேகசிந். பக். 5.)

நாமநக்ஷத்திரம் nāma-nakṣattiram, n. <நாமம்+. The natal star of a person deduced by set rules, from the initial letter of his name; ஒருவனுடைய பெயரின் முதலெழுத்திலிருந்து விதிப்படி கொள்ளப்படும் அவனது நட்சத்திரம். (பஞ்.)

நாமநாராயணி nāma-nārāyaṇi, n. (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

நாமள் nāmaḷ, *pron.* Corr. of நாங்கள். நாமளிருவரு மொரேவகுப்பி லாங்குகலை பயின்றோ மல்லவா (பஞ்ச. திருமுக. 432).

நாமைகதேசம் nāmaikatēcam, n. <*nāman*+*ēkadēśa*. (Gram.) Contraction of a name; முழுப்பெயரைச் சுருக்கிச்சொல்லும் பெயரின் பகுதி. (சிவக். பிரபந். பக். 84.)

நாய்க்கயிறு nāy-k-kayiṟu, n. prob. நாய்+. Hat retainer; தொப்பியின் நாடா. *Pond.*

நாய்க்குடை nāy-k-kuṭai, n. <id.+. Mushroom; காளான். *Loc.*

நாயகக்கண்டம் nāyaka-k-kaṇṭam, n. <நாயகம்+. A pendant in a jewel; பதக்க அணி வகை. (S. I. I. viii, 53.)

நாயகப்பேர் nāyaka-p-pēr, n. <id.+. Headman of a gang of servants; வேலைக்காரரின் தலைவன். நாயகப்பேர் இரண்டுக்கு (S. I. I. viii, 27).

நாயகம் nāyakam, n. <*nāyaka*. See நாயகப் பேர். காற்பத்தெட்டு ஆளும் இரண்டு நாயகமும் (S. I. I. viii, 27).

நாயகவாசி nāyaka-vāci, n. <நாயகம்+. Phrase, clause or sentence in a poem, indicating the patron of the poet; பாட்டுடைத்தலைவனைக் குறிக்கும் வாசகம்.

நாயெறும்பு nāy-eṟumpu, n. <நாய்+. A kind of ant; எறும்புவகை. (அபி. சிந்.)

நார்ச்சுண்ணாம்பு nār-c-cuṇṇāmpu, n. <நார்+. Lathing plaster; சுண்ணாம்புவகை. (C. E. M.)

நாராயணக்கிரியை nārāyaṇakkiriyai, n. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 104.)

நாராயணதுவாதசி nārāyaṇa-tuvātaci, n. <*nārāyaṇa*+. *Dvādaśī tithi* in the bright fortnight of the month Kārttikai; கார்த்திகை மாதத்துச் சுக்கிலத் துவாதசி. (பஞ்.)

நாராயம் nārāyam, n. cf. நாராயணாழி. A measure; அளவு படிவகை. நாராயத்தால் நிசதம் உரிநெய் (S. I. I. v, 286).

நாலாம்வாசல் nālām-vācal, n. <நாலு+ஆ-+. Passage leading to a courtyard, in a Brahmin's house; பிராமணர் வீட்டின் முற்றத்தை ஒட்டியுள்ள தாழ்வாரம். (G. Tn. D. i, 102.)

நாலாவது nālāvatu, n. <id.+id. Tobacco leaf, as being the fourth article used in chewing; புகையிலை. *Colloq.*

நாலிகங்கபாடிக்கல் nālikaṅkapāṭi-k-kal, n. A kind of gem; இரத்தினவகை. (S. I. I. ii, 196.)

நாலுகாற்சீவன் nālu-kāṟ-cīvaṉ, n. <நாலு+கால்+. Quadruped; மிருகம். நாலுகாற் சீவனோ நரர்களோ பறவையோ (சிவக். பிரபந். பக். 345).

நாவடக்கி nā-v-aṭakki, n. <நா+. A plant; பூடுவகை. நின்று சிணுங்கி நிலம்பரண்டி நாவடக்கி (தெய்வச். விறலிவிடு. 403).

நாவணத்தி nāvaṇātti, n. Myna; நாகண வாய்ப்புள். *Pond.*

நாவீறு nā-vīṟu, n. <நா+. Powers of speech; பேச்சு வல்லமை. நாவீறுடைய ஒருவனை (ரகஸ்ய. 4).

நாவீறன் nāvīṟaṉ, n. <நாவீறு. Saint Nammāḻvār; நம்மாழ்வார். நன்மதுரகவி வணங்கு நாவீறன்வாழியே (திவ்ய. 116, 1).

நாவேறு nā-v-ēṟu, n. perh. நா+ஏறு. A disease affecting betel; வெற்றிலையிற்காணும் நோய் வகை. வெற்றிலைக்கு நாவேறு சுருட்டை முதலாயின (நீலகேசி, 366, உரை).

நாழிகை nāḻikai, n. perh. nāḍikā. A portion of a temple; கோயிற்பகுதி. இடைநாழிகை, உண்ணாழிகை.

நாழிகைவட்டம் nāḻikai-vaṭṭam, n. <நாழிகை+. Hour-glass, clepsydra; நாழிகை வட்டில். Pond.

நாள் nāḷ, n. Flower; புஷ்பம். (தக்கயாகப். 68, உரை.)

நாள்மாடை nāḷ-māṭai, n. perh. நாள்+. A tax in money; பொன்னுயவகை. (S. I. I. iv, 195.)

நாள்வாய் nāḷ-vāy, adv. <id.+. Every day; ஒவ்வொரு நாளும். நாள்வாய் நாழிநெய் அளந்தொடுத்து (S. I. I. viii, 168).

நாள்விருந்து nāḷ-viruntu, n. <id.+. Feast given before marriage to bride and bridegroom by their near relations; மணமக்கட்குக் கல்யாணத்துக்குமுன் நெருங்கிய உறவினர் இடும் விருந்து. Loc.

நாளம் nāḷam, n. A gem; மாணிக்கவகை. மாணிக்க நாளமும் கோமளமும் (S. I. I. ii, 431).

நாளெழுத்து nāḷ-eḻuttu, n. <நாள்+. See நாமநக்ஷத்திரம். (யாப். வி. 536.)

நாற்சார்வீடு nāṟ-cār-vīṭu, n. <நான்கு+. Quadrangle; நடுவில் முற்றம் விட்டு நாற்புறமும் கட்டடவமைந்த வீடு. (யாழ். அக.)

நாற்சில்வண்டி nāṟ-cil-vaṇṭi, n. <id. +. Four-wheeled carriage; நான்கு சக்கரங்களுடைய வண்டிவகை. Pond.

நாற்றங்கொல்லை nāṟṟaṅ-kollai, n. <நாறு +. Seed bed; நாற்றங்கால். (P. T. L.)

நாற்றடிப்பாழ் nāṟṟaṭi-p-pāḻ, n. <id.+ அடி+. Withering of seedlings; நாறு பாழ்படுகை. (S. I. I. vii, 279.)

நான்கு nāṉku, n. A system of loan by which grain is borrowed in the off season and repaid at the next harvest with an addition of 25 per cent. as interest; நாலிலொருபங்கு வட்டிக்காகச் சேர்த்து அறுவடையானதுங் கொடுப்பதாகச் சம்மதித்துப் பெறுந் தானியக்கடன். Loc.

நானாதேசி nāṉā-tēci, n. <நானா+. A class of merchants; வணிகர்வகை. (I. M. P. Cg. 682.)

நி

நிகமி-த்தல் nikami-, 11 v. tr. <nigama. To conclude; முடித்தல். (சி, 1, 6, ப்ர. ஜீ. பக். 262.)

நிகழ்வாக்கம் nikaḻvākkam, n. <நிகழ்வு +. Transformation; பரிணமம். ஒத்தபொருள்க ணிகழ்வாக்க முரைத்து நின்றேன் (நீலகேசி, 421).

நிகுஞ்சிதசிரம் nikuñcita-ciram, n. (Nāṭya.) A head-pose; சிரவபிநயவகை. (பரத. பாவ. பக். 57.)

நிச்சங்கம் niccaṅkam, n. <niś-śaṅka. That which is undoubted; சந்தேகமற்றது. அங்கைக்கனியாகி நிச்சங்கமாகி நிகழ்ந்தவடி (பாடு. திருவடி.).

நிச்சயப்பத்திரிகை niccaya-p-pattirikai, n. <நிச்சயம்+. Certificate; உறுதிச்சீட்டு. Pond.

நிச்சயாந்தம் niccayāntam, n. (Rhet.) A figure of speech; அணிவகை. (பாப்பா. 132.)

நிச்சல்காவி niccal-kāvi, n. prob. nīca+. Lower top-sail; காவிபாயின் கீழ்ப்பகுதி. (M. Navi. 83.)

நிச்சல்சவர் niccal-cavar, n. prob. id.+. Lower top-gallant sail; சவர்பாயின் கீழ்ப்பகுதி. (M. Navi. 83.)

நிசாணிவராகன் nicāṇi-varākaṉ, n. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 117.)

நிசிதம் nicitam, n. perh. niśita. Lie; பொய். செப்புமொழி நிசமென்று நிசிதமென்றுங்கண்டு (மது நீதி, 3).

நிசிதிகை nicitikai, n. <niṣīdikā. Cave where a Jain fasts to death; சைனத்துறவி உண்ணா நோன்பால் உயிர்விடும் கற்பாழி. (I. M. P. S.A. 389.)

நிட்கிரியம் niṭkiriyam, n. <niṣkriya. That which is inactive; தொழிற் செய்யாதது. (வேதாந்த சா. 85.)

நித்தப்படிகாரன் nitta-p-paṭi-kāraṉ, n. <நித்தம்+படி+. One who works on daily wages; நாட்கூலிக்காரன். (சரவண. பணவிடு. 81-2.)

நித்தலழிவு nittal-aḻivu, n. <நித்தல்+. Daily expenses; தினப்படிச் செலவு. (S. I. I. iii, 298.)

நித்தியசுமங்கலி nittiya-cumaṅkali, n. <நித்தியம்+. Dancing-girl; தேவடியாள். Colloq.

நித்தியமல்லிகை nittiya-mallikai, n. <id.+. A kind of jasmine; மல்லிகைவகை. Loc.

நித்தியல் nittiyal, *adv.* <நித்தம். Daily; தினந்தோறும். நித்தியல் திருப்பெருக்கு அமுது செய்தருளும் (T. A. S. v, 117).

நிதாககாலாக்கினி nitāka-kālākkiṉi, *n.* <*nidāha*+. One of *pañcākkiṉi*, q.v.; பஞ்சாக்கினியு ளொன்று. (சங். அக.)

நிநாதம் ninātam, *n.* <*ni-nāda*. Sound; ஒலி. (W.)

நிபந்தனைக்கிரயம் nipantaṉai-k-kirayam, *n.* <நிபந்தனை+. Mortgage by conditional sale; அவதிக்கிரயம். *Cm.*

நிம்பர் nimpar, *n.*<E. Number; எண். முதல் நிம்பரென்றுலகில் (பஞ்ச. திருமுக. 1651).

நிமிர்-தல் nimir-, *4 v. intr.* To interpose; இடையிடுதல். நிறைந்து முறழ்ந்து நிமிர்ந்துந் தொடர்ந்தும் (பரிபா. 19, 82).

நிமிரி nimiri, *n.* 1. Yellow colour; மஞ்சள் நிறம். (G. Tj. D. I, 120.) 2. A disease of cattle; குதிரைவலிப்புநோய். (M. Cm. D. 249.)

நியதம் niyatam, *n.* <*niyata*. Regularity; ஒழுங்கு.

நியாமகம் niyāmakam, *n.* <*niyāmaka*. That which binds or sanctions; கட்டுப்படுத்துவது. நியாமகம் என்னையென்பீராயின் (சிவசம. 51).

நியாஸஸ்வரம் niyāsa-svaram, *n.* <*nyāsa*+. (Mus.) Proper final note of a *rāga;* இராகத்தைக் காட்டி முடித்தற்குரிய ஸ்வரம். (Mus. of Ind. 39.)

நியோகி niyōki, *n.* <*niyōgin*. Sage; wise man; பெரியோன். போந்திடு நியோகியர்கள் வார்த்தை யுசிதந்தான் பொருந்தவே வாதுவெல்வார் (திருவேங். சத. 19).

நிர்க்குணி nirkkuṇi, *n.* <*nir-guṇa*. Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23.)

நிர்ணயகம் nirṇāyakam, *n.* <*nirṇāyaka*. That which helps to determine; determinant; நிர்ணயிக்க உதவுவது. இவ்வர்த்தத்திற்கு நிர்ணயகம் இசையாயிற்று (ஈடு, 6, 1, 6).

நிர்த்தூள் nir-t-tūḷ, *n.* prob. *nis*+*dhūlī*. Atom; சிறு துகள். பொருப்பை நிர்த்தூளாக்கி (சந்திர கலாமாலை, 15).

நிர்த்தேசியம் nirttēciyam, *n.* <*nirdēśya*. That which is pointed out or emphasised; point; குறித்துக் காட்டப்படுவது.

நிர்வாகவிலக்கை nirvāka-v-ilakkai, *n.* <நிர்வாகம்+. Fee for management; காரிய நிர்வாகத்திற்கு ஏற்பட்ட சம்பளம். (S. I. I. v, 504.)

நிர்வாணி nirvāṇi, *n.* <*nirvāṇī*. (Astrol.) A deity located in a particular direction each day of the week, when it is inauspicious to start on a journey in that direction; நாள் நிற்குந் திக்கை நோக்கிப் பயணஞ்செய்வதற்காகாதபடி கிழமைதோறும் இடம் மாறி நிற்குந் தேவதை. (பஞ்.)

நிர்விடம் nirviṭam, *n.* <*nir-viṣa*. Antidote for poison; விடத்தை நீக்கும் மருந்து. நிர்விடமு விடமுமொருமுதலாய் நின்றும் (சிவநெறிப். 65).

நிர்விடயம் nirviṭayam, *n.* <*nir-viṣaya*. That which is non-existent; இல்பொருள். பிர யத்தின பூர்வகமாய் நிர்விடயம் பண்ணவேண்டும் (வேதாந்தசா. 42).

நிரக்கை nirakkai, *n.* <நிர-. Average; நிரவல். *Mod.*

நிரதன் nirataṉ, *n.* <*nirata*. A man of excessive attachment; மிக்க பற்றுடையவன். தூய நிரதராயினர் சிலர் (பிரபோதசந். 7, 31).

நிரந்தரி-த்தல் nirantari-, *11 v. intr.* <நிரந்தரம். To expand; பரவுதல். மணிவிளிநிரந் தரிப்பியா (தணிகைப்பு. வள்ளி. 20).

நிரநுயோச்சியாநுயோகம் niranu-yōcciyāṉuyōkam, *n.* <*nir-anu-yōjya*+. (Log.) A fallacy in argument; தோல்வித்தானத்து ளொன்று. (செந். iii, பக். 13.)

நிரம்சம் nir-amcam, *n.* <*nir-aṃśa*. That which is indivisible; பகுக்கத்தகாதது. ஏகபிரதேசி யாகலின் நிரம்சமாகிய பரமாணுவினுக்கு (நீலகேசி, 397, உரை).

நிரவல் niraval, *n.* <நிரவு-. Average; சராசரி. *Loc.*

நிரனிறைவழு niraṉiṟai-vaḻu, *n.* <நிர னிறை+. (Rhet.) A defect in composition which consists in following one order at one place and the reverse order later on; ஒரு நிரலை முன்வைத்து அதன் பின்வைக்கும் நிரலை மாறுபட வைக்குங் குற்றம். (இலக். வி. 697.)

நிரஸி-த்தல் nir-asi-, *11 v. tr.* <*nir-as*. 1. To destroy; அழித்தல். பாண்டவரையும் நிரஸிக்கப் பிராப்தமாயிருக்க (ஸ்ரீவசன. 21). 2. To defeat, as in an argument; தோல்வியுறச் செய்தல்.

நிருணயக்கணக்கு niruṇaya-k-kaṇakku, *n.* <*nirṇaya*+. Algebra; பீசகணிதம். *Pond.*

நிருபச்சம்படம் nirupa-c-campaṭam, *n.* <நிருபம்+. Pay of the messenger carrying royal orders; அரசநிருபங்களைக் கொண்டு வருவோனுக்குரிய கூலி. (M. E. R. 1921-22, p. 109.)

நிருபர் nirupar, *n.* <*nirūpa*. Correspondent; பத்திரிகைக்குச் சமாசாரக் கடிதம் எழுதுவோன். *Mod.*

நிருமாலியம் nirumāliyam, *n.* Sacred lingam tree; பெரியமாலிலிங்கம். (L.)

நிருவிஷம் niruviṣam, *n.* Zedoary root; கர்ப்பூரக்கிச்சிலிக்கிழங்கு. *Pond.*

நிரூபணம் nirūpaṇam, *n.* <*nirūpaṇa*. Section containing the argument of a story, in musical composition; கீர்த்தனரூபமான சரித்திர நூலின் முதலில் அச் சரித்திரத்தைச் சுருக்கிக்கூறும் பகுதி. (கோபாலகிருஷ்ணபாரதி, 39.)

நிரைக்கட்டை nirai-k-kaṭṭai, *n.* <நிரை+. Damming a river with stockade. See உல்லடைப்பு. *Pond.*

நிரைப்பு niraippu, *n.* <id. Order; ஒழுங்கு. *Pond.*

நிரோட்டி nirōṭṭi, *n.* <*nir-ōṣṭha*. cf. நிரோட்டியம். (Pros.) Poem composed without using the labials; நிரோட்டகம். (யாப். வி. 510.)

நிரோதானமுத்திரை nirōtāṉa-muttirai, *n.* <*nirōdāna*+. (Śaiva.) A handpose which consists in bringing the thumb and the fingers other than the little finger together; சிறுவிரலை நீக்கி ஏனைய விரல்களை நுனிகள் பொருந்தச் சேர்த்துக் குவிக்கும் முத்திரைவகை. (சைவாநுட். வி. 17.)

நிலக்காணிக்கை nila-k-kāṇikkai, *n.* <நிலம்+. A kind of tax; வரிவகை. (S. I. I. iv, 79.)

நிலக்கீல் nila-k-kīl, *n.* <id.+. Asphalt; சிலாசத்து. *Pond.*

நிலக்கூலி nila-k-kūli, *n.* <id.+. Rent for land; நிலவாடகை. நிலக்கூலி தண்டிப்போந்தபடிக்கும் (S. I. I. vii, 385).

நிலங்கீறு-தல் nilaṅ-kīṟu-, *v. intr.* <id. +. To dawn; அருணோதயமாதல். *Tinn.*

நிலமடக்கு-தல் nila-maṭakku-, *v. intr.* <id.+. To classify arable lands according to quality; விளை நிலத்துக்குத் தரம் ஏற்படுத்துதல். (S. I. I. v, 142.)

நிலமுதல் nila-mutal, *n.* <id.+. Land-register; அடங்கற் குறிப்பு. (Colas, ii, 310.)

நிலுவைஅஞ்சனா niluvai-añcaṉā, *n.* <நிலுவை+. Estimate of the produce of a field before it is harvested; அறுவடைப் புள்ளிக்கணக்கு. (R. T.)

நிலைக்களம் nilai-k-kaḷam, *n.* <நிலை+. Office for collection of revenue; அரசிறை தண்டுஞ் சாலை. (S. I. I. ii, 353.)

நிலைப்பந்தம் nilai-p-pantam, *n.* <id.+. A kind of torch; தீவட்டிவகை. (Pudu. Insc. 307.)

நிலைபரம் nilai-param, *n.* cf. நிலைவரம். Foundation; ஆதாரம். *Pond.*

நிலையடி nilai-y-aṭi, *n.* <நிலை+. First threshing of harvested sheaves of paddy; களநெல்லின் தலையடி. *Tinn.*

நிலையாணி nilai-y-āṇi, *n.* <id.+. Fixed pin, in jewels, dist. fr. *ōṭāṇi;* நகைகளில் பதித்திருக்கும் ஆணிவகை. (S. I. I. ii, 15.)

நிலையாள் nilai-y-āḷ, *n.* <id.+. Permanent servant; ஸ்திரமான வேலைக்காரன். நிலையாள் என்றுகூட்டி (S. I. I. iv, 140).

நிலையுருக்காண்(ணு)-தல் nilai-y-uru-k-kāṇ-, *v. intr.* <id.+. To check and verify the stock account; பதிவுக் குறிப்பில் உள்ளபடி பண்டங்களை எண்ணிக் கணக்கிடுதல். ஸ்ரீ பண்டாரஞ் சோதிச்சு ஸ்ரீ பண்டாரப் பொத்தகப்படி நிலையுருக்கண்டு (S. I. I. vii, 447).

நிவசி-த்தல் nivaci-, *11 v. intr.* <*ni-vas*. To dwell; குடியிருத்தல். (ஜீவப்பிரம்மைக்ய. பக். 640.)

நிவாரகன் nivārakaṉ, *n.* <*nivāraka*. Obstructor; தடைசெய்வோன். ஸர்வாதிகன் தாழநிற்குமன்று நிவாரகரில்லை (ஈடு, 1, 3, ப்ர.).

நிவிருத்திமார்க்கம் nivirutti-mārkkam, *n.* <*nivṛtti*+. The path of renunciation; துறவு நெறி. *Colloq.*

நிவேதனப்பாவாடை nivētaṉa-p-pāvāṭai, *n.* <நிவேதனம்+. Food-offerings on a large scale, made to a deity; கடவுளுக்கு இடும் பெரும்படைப்பு. *Loc.*

நிழல் niḻal, *n.* Devil; பேய். *Loc.*

நிழலாட்டப்பாவை niḻal-āṭṭa-p-pāvai, *n.* <நிழலாட்டம்+. Puppet show; தோற்பாவைக் கூத்து. (நாடகத்தமிழ், பக். 9.)

நிழலாட்டம் niḻal-āṭṭam, *n.* <நிழல்+. 1. Movement of a person's shadow; ஆள் நடமாடுவதால் ஏற்படும் நிழலின் அசைவு. குறுவிழிக்கொண்டு வந்தார்போனார் நிழலாட்டம் பார்த்துக்கொண்டு கிடக்கையிலே (திவ். பெரியாழ். 2, 5, 3, வ்யா. பக். 340). 2. Cinema; புகைப்படங்களின் சலனத்தாலமைந்த காட்சி. *Mod.*

நிழற்சுருங்கி nilar-curuṅki, *n.* <id.+. A plant; பூடுவகை. (அபி. சிந். 1480.)

நிறுத்துமுள்ளு niṟuttu-muḷḷu, *n.* <நிறுத்து-+. Needle of a scale; தராசின் நடுமுள். *Pond.*

நிறை niṟai, *n.* <நிறை-. Abundance; மிகுதி. நிறையென்று மிகுதியாய் (ஈடு, 1, 2, 3).

நிறைச்சளவு niṟaiccaḷavu, *n.* <id. + அளவு. Full and correct measure; சரியான அளவு. (S. I. I. ii, 107.)

நிறைசெலுத்து-தல் niṟai-celuttu-, *v. tr.* <நிறை+. To bring to fruition, contending against difficulties; கொண்டு செலுத்துதல். *Tinn.*

நிறைவிளக்கு niṟai-viḷakku, *n.* prob. id. +. Unlit lamp; ஏற்றாத விளக்கு. *Tinn.*

நின்றையம் ninṟaiyam, *n.* perh. *nirṇaya.* Determination, resolution; நிருணயம். (Pudu. Insc. 558.)

நினைப்பீடு niṉaippīṭu, *n.* <நினைப்பிடு-. See நினைப்பு. ஸர்வேச்வரன் இவர்களுடைய பூர்வாபராதத்தாலேயிட்ட நினைப்பீடு மாறுகைக்கு ப்ரதான காரணம் மூன்றுண்டு (ரஹஸ்ய. 709).

நினைப்பு niṉaippu, *n.* <நினை-+. Will; சங்கற்பம். நாட்டுக்கிட்ட நினைப்பு அந்தப்புரத்துக்கு அரிதாக வேணுமோ (ஈடு, 1, 4, 5, பக். 191).

நிஷ்கம்பம் niṣkampam, *n.* <*niṣkampa.* Fixity; அசைவின்மை. (வேதா. சூ. 106.)

நிஷித்தகுரு niṣitta-kuru, *n.* <*niṣiddha* +. Preceptor who by imparting secrets of charms gives his disciple pleasure here and sorrow in the next world; வசியாகருஷணாதிகளால் இகத்திலே சுகமும் பரத்திலே துக்கமுங் கொடுக்குங் குரு. (விவேகசிந். பக். 28.)

நிஸ்ஸந்தேகம் nis-santēkam, *n.* <*nis-sandēha.* Indubitability; ஐயமின்மை.

நீ

நீக்கம் nīkkam, *n.* <நீக்கு-. Interspace; இடைப்பட்ட இடம். எள்ளிருக்க நீக்கமின்றி (கதிரைமலைப்பேரின்பக்காதல், பக். 12).

நீக்கிலக்கம் nīkkilakkam, *n.* <நீக்கு-+. (Arith.) A kind of calculation; கணக்குவகை. (கணக்கதி.)

நீக்கு nīkku, *n.* <id. See நீக்கம். நீக்கற வெடுத்துப் பல்கா வின்னண நிரந்து கூறி (இரகு. திக்குவி. 218).

நீகாசம் nīkācam, *n.* <*nikāśa.* Certainty; உறுதி (நாநார்த்த.)

நீசல் nīcal, *n.* perh. *nīca.* cf. நீர்ச்சீலை. Loin cloth; கௌபீனம். *Mad.*

நீசன் nīcaṉ, *n.* <*nīca.* Ignorant person; அறிவில்லாதவன். (திவ். திருச்சந். 66, வ்யா. பக். 192.)

நீஞ்சுமூசி nīñcum-ūci, *n.* <நீஞ்சு-+. Loadstone; காந்தம். *Loc.*

நீடம் nīṭam, *n.* <*nīḍa.* Place; இடம். (நாநார்த்த.)

நீத்தண்ணீர் nī-t-taṇṇīr, *n.* prob. நீர்-. Water allowed to stand over cooked rice overnight; நீராகாரம். *Tinn.*

நீதாசனம் nītācaṉam, *n.* <நீதம்+. Court of justice; நியாயஸ்தலம். (யாழ். அக.)

நீதிகர்த்தா nīti-karttā, *n.* <நீதி+. Judge; நீதிபதி. *Pond.*

நீதிகர்மம் nīti-karmam, *n.* <id.+. Inserting a thread 11 inches long through the nostril and drawing it out of the mouth; பதினோரங்குல நீளமுள்ள நூலை நாசியிற் செலுத்தி வாய் வழியாக வாங்குகை. (யோகஞான. பக். 33.)

நீதிமதி nītimati, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களுள் ஒன்று. (சங். சந்.)

நீர்க்கட்டு nīr-k-kaṭṭu, *n.* <நீர்+. The maximum height up to which water collects, as in a lake, tank, etc.; ஏரி முதலியவற்றில் நீர் தேங்கும் அளவு. இந்த ஏரிக்கு நீர்க்கட்டு எவ்வளவு?

நீர்க்கடியாரம் nīr-k-kaṭiyāram, *n.* <id. +. Clepsydra; நாழிகைவட்டில். *Pond.*

நீர்க்கணம் nīr-k-kaṇam, *n.* <id.+. A wasting disease, in children; குழந்தைகட்கு வருங் கணைநோய்வகை. (பாலவா. 41.)

நீர்க்காணம் nīr-k-kāṇam, *n.* <id.+. Water cess; நீர்வரி. (Insc.)

நீர்க்கிண்ணம் nīr-k-kiṇṇam, *n.* <id.+. See நீர்க்கடியாரம். *Pond.*

நீர்க்கிரந்தி nīr-k-kiranti, *n.* <id.+. A disease; நோய்வகை. (இங். வை. 166.)

நீர்க்கோவை nīr-k-kōvai, *n.* <id.+. Water-spread, as of a tank; நீர் தங்கிநிற்கக்கூடிய நிலப்பகுதி. (S. I. I. iii, 479.)

நீர்ச்சிலந்தி nīr-c-cilanti, *n.* <id.+. A kind of spider; சிலந்திவகை. (அபி. சிந்.)

நீர்ச்சுண்டல் nīr-c-cuṇṭal, *n.* <id.+. Decoction; கஷாயம். *Nāñ.*

நீர்நரம்பு nīr-narampu, *n.* <id.+ Underground spring or flow of water; பூமியுட் பாயும் நீரோட்டம். கடின ஸ்தலத்திலே நீர்நரம்பு அறியுமவனுகையாலே வாருணஸ்திரத்தைவிட்டு (ஈடு, 10, 6, 4, பக். 195).

நீர்நிலக்காசு nīr-nila-k-kācu, *n.* <id.+ நிலம்+. An ancient tax in cash; பழைய காசாய வகை. (S. I. I. i, 89.)

நீர்ப்பண்டம் nīr-p-paṇṭam, *n.* <id.+. Liquid; திரவப்பொருள். மாகள் ஸ்ப நீர்ப்பண்டமாக டருகி (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 3, வ்யா. பக். 675).

நீர்ப்பாடு nīr-p-pāṭu, *n.* <id.+. A disease of children; குழந்தைநோய்வகை. (பால வா. 451.)

நீர்ப்பிடி nīr-p-piṭi, *n.* <id.+. Arrogance; கருவம். *Loc.*

நீர்ப்பிடிப்பு nīr-p-piṭippu, *n.* <id.+. Scarcity of water; நீர்த்தட்டு. *Loc.*

நீர்ப்பெருக்கு nīr-p-perukku, *n.* <id.+. A disease; நோய்வகை. (இராசவைத். 166.)

நீரசம் nīracam, *n.* <*nīrāja*. Hydrogen; சலவாயு. *Pond.*

நீராழி nīr-āḻi, *n.* <நீர்+. A disease of cattle; மாட்டுநோய்வகை. (மாட்டுவை.)

நீரி niri, *n.* <id. That which lives in water, aquatic life; நீரில்வாழ்வது. நீரியா யூர்வன வாய் நின்றநாள் போதாதோ (பட்டினத்துப். பக். 200).

நீரெரிவு nīr-erivu, *n.* <id.+. Dysury; நீர்க்கடுப்பு. *Pond.*

நீலகண்டவாலை nīlakaṇṭa-vālai, *n* prob. *nīlakaṇṭha*+. A medicine; மருந்துவகை. *Loc.*

நீலகாம்போதி nīlakāmpōti, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 103.)

நீவு-தல் nīvu-, *5 v. tr.* To propel; to raise, as the wick of a lamp; தூண்டுதல். நீவாத் தீபமென (மஸ்தான். 140).

நீற்றுமானம் nīṟṟu-māṉam, *n.* <நீற்று-+. Calcination; புடமிடுகை. குருமுடித்து நீற்று மானம்புரியு சோறிவேன் (பஞ்ச. திருமுக. 848).

நு

நுகத்தடிச்சீர் nukattaṭi-c-cīr, *n.* <நுகம்+. A marriage rite; விவாகச்சடங்குவகை. *Loc.*

நுடங்கு-தல் nuṭaṅku-, *5 v. intr.* To be feeble, thin or weak; மெலிதல். நொந்தவரே முதலாக நடங்கி யனன்னியராய் (ரஹஸ்ய. 390).

நுளைவாய் nuḷai-vāy, *n.* prob. நுளை+. Foul mouth; ஊத்தைவாய். (மதி. கள. i, 72.)

நுனி-த்தல் nuṉi-, *11 v. tr.*<நுனி. 1. To state after a full consideration; ஆராய்ந்து கூறுதல். நூற்பொருளுணர்ந்தோர் நுனித்தன ராமென (மணி. 19, 38). 2. To intend; கருதுதல். சோக் கருஞ் சாலைபோக நுனித்து (இரகு. குறைக. 67).

நுனியாடி nuṉi-y-āṭi, *n.* prob. id.+. Commander-in-chief; சேனைபதி. (ஈடு, 4, 8, 7.)

நுனியிலை nuṉi-y-ilai, *n.* <id.+. Plantain leaf with the tapering end intact; தலைவாழையிலை. *Loc.*

நூ

நூக்குணா nūkkuṇā, *n.* cf. ஊக்குணா. Moosly root; நிலப்பனை. (சித். அக.)

நூல்நிலயம் nūl-nilayam, *n.* <நூல்+. See நூல்நிலை. *Mod.*

நூல்நிலை nūl-nilai, *n.* <id.+. Library; புத்தகாலயம். *Mod.*

நூலாமாலை nūl-ā-mālai, *n.* <id.+ஆ neg.+. Craft; artifice; தந்திரம். (R.)

நூலாயம் nūl-āyam, *n.* prob. id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 430.)

நூலுத்தி nūl-utti, *n.* <id.+. (Gram.) Devices adopted in standard literary works; தந்திரவுத்தி. (W.)

நூவன் nūvaṉ, *n.* Person belonging to the Kurava caste; குறவன். (சிவக். பிரபந். பக். 279.)

நூற்படை nūṟ-paṭai, *n.* <நூல்+. Warp; பாவு. (J.)

நூற்புணர்ப்பு nūṟ-puṇarppu, *n.* <id.+ புணர்-. See நூலுத்தி. அது விரித்துத் தொகுத்த லென்னும் நூற்புணர்ப்புப்பட வைத்தவாறு (தொல். சொல். 205, இளம்.). இது யோகவிபாகம் என்னும் நூற்புணர்ப்பு (தொல். சொல். 1, சேனா.).

நூன்மலைவு nūṉ-malaivu, *n.* <id.+. (Pros.) A defect in composition; செய்யுட் குற்றங்களு ளொன்று. (யாப். வி. பக். 525.)

நூனதை nūṉatai, *n.* <*nyūna-tā*. Defect; குறைவு. சிவனுக்கு . . . நூனதை ஆரோபித்தலின் சுவாமித் துரோகிகளாய் (சிவசமவா. பக். 38).

நெ

நெகிழ்ச்சி nekilcci, *n.* <நெகிழ்-. 1. Loosening, slackening; தளர்கை. (W.) 2. Tenderness of feeling; மனமிரங்குகை. அவன் பக்கலிலே நெகிழ்ச்சியில்லை (ஈடு, 9, 1, 3).

நெகிழியல்வஸ்து nekil-iyal-vastu, *n.* <id. + இயல் +. Fluid; நீர்த்தன்மையுடைய பண்டம். *Mod.*

நெஞ்சுக்கல் neñcu-k-kal, *n.* <நெஞ்சு +. That which oppresses the mind; மனத்தை உறுத்துவது. *Nāñ.*

நெஞ்சுக்கூடு neñcu-k-kūṭu, *n.* <id. +. Thorax; வயிற்றிற்குமேலுங் கழுத்திற்குக் கீழும் உள்ள உடற்பகுதி.

நெஞ்சுத்திடுக்கம் neñcu-t-tiṭukkam, *n.* <id. +. Trembling of the heart; மனநடுக்கம். *Nāñ.*

நெஞ்செதிர் neñcetir, *adv.* <id. +. Directly in front; நேரெதிரில். பெண்களை நெஞ்செதி ராகவே கண்டால் (வள்ளி. கதை. MS.).

நெட்டாள் neṭṭāḷ, *n.* prob. நெடு-மை +. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 489.)

நெட்டிப்புல் neṭṭi-p-pul, *n.* <நெட்டி +. *Ayiri*, a long grass; அயிரி என்ற புல்வகை. (W.)

நெட்டிமுட்டி neṭṭimuṭṭi, *n.* A plant; செடிவகை. (பரி. அக.)

நெட்டுவட்டி neṭṭu-vaṭṭi, *n.* <நெடு-மை +. Simple interest; சாதாரண வட்டி. *Loc.*

நெட்டெழுத்து neṭṭeluttu, *n.* <id. +. 1. Document-writing; பத்திர முதலியன எழுதுகை. பத்திரத்தின் . . . நெட்டெழுத்துக்கூலி ரிஜிஸ்தர்ச் செலவோடு (பஞ்ச. திருமுக. 1584). 2. The body of a document or letter; பத்திரத்தின் உடல். (யாழ். அக.)

நெட்டை neṭṭai, *n.* prob. id. Carcass; பிணம். *Pond.*

நெட்டோலை neṭṭōlai, *n.* <id. +. Mat of plaited palmyra-leaf; பறியோலை. நெட் டோலைச் சயனத்தார் (நாற்றெட்டுத். திருப்புகழ். 95).

நெடுக்குமரம் neṭukku-maram, *n.* <நெடுக்கு +. Longitudinal frame, as of a door; வாசற்கால் கதவுச்சட்டம் முதலியவற்றின் பக்கவடம். *Loc.*

நெடுங்கப்பற்று-தல் neṭuṅka-p-paṟṟu-, *v. tr.* prob. நெருக்கு- +. To grasp firmly; இறுகப் பிடித்தல். கண்ட இரை நெடுங்கப் பற்றி விழுங்கிய பாம்புபோல (நீலகேசி, 308, உரை).

நெடுங்கம்பு neṭuṅ-kampu, *n.* <நெடு-மை +. A kind of bulrush millet; கம்புப்பயிர்வகை. (விவசா. 4.)

நெடும்புழு neṭum-pulu, *n.* <id. +. A disease of crops, due to worms; பயிரில்விழும் பூச்சிநோய்வகை. *Nāñ.*

நெடுமடல் neṭu-maṭal, *n.* <id. +. A metallic vessel for sacred ashes; திருநீறு வைக்கும் பாத்திரவகை. (S. I. I. ii, 419.)

நெடுமை neṭumai, *n.* Long vowel; நெட்டெழுத்து. நெடுமையுந் தீர்க்கமு நெடிற்பெயர் (போகத். 15).

நெடுவட்டி neṭu-vaṭṭi, *n.* <நெடு-மை +. See நெட்டுவட்டி. *Tinn.*

நெடுவாலன் neṭu-vālaṉ, *n.* <id. +. Rope; கயிறு. (J.)

நெடுவாலி neṭu-vāli, *n.* <id. +. Iguana; உடும்பு. *Nāñ.*

நெய் ney, *n.* Cementing substance; சாந்துடன் சேர்ந்து இறுகப்பிடித்துக் கொள்ளுதற்குரிய கருப்புக்கட்டி முதலியன. மணலும் நீருங் கூட வரைத்த சாந்திற் கருப்புக் கட்டியாகிய நெய் அளவினவாறுபோல (நீலகேசி, 310, உரை).

நெய்விலை ney-vilai, *n.* <நெய் +. A tax; வரிவகை. (S. I. I. ii, 352.)

நெரளைதாளி neraḷaitāḷi, *n.* A tree, *Antidesma alexiteria*; மரவகை. *Pond.*

நெரிசம் nericam, *n.* Spear; ஈட்டி. *Loc.*

நெருக்கு-தல் nerukku-, 5 *v. tr.* To press, as in a mill; to crush; ஆலை சேக்கு முதலியவற்றில் இட்டு ஆட்டுதல். நல்ல கரும்பு நெருக்கிச் சாறுதிரட்டி வட்டாகச் செய்த அக்காரமும் (திவ். பெரியாழ். 2, 9, 7, வ்யா. ப்க். 468).

நெருஞ்சிப்பாகல் neruñci-p-pākal, *n.* <நெருஞ்சி +. A kind of balsam pear; மிதிபாகல். *Madr.*

நெருஞ்சிப்பூ neruñci-p-pū, *n.* <id. +. An ornament; ஓரணி. (Insc.)

நெருப்புக்குச்சி neruppu-k-kucci, *n.* <நெருப்பு +. Match; தீக்குச்சி. *Mod.*

நெருப்புப்பூ-த்தல் neruppu-p-pū-, *v. intr.* <id. +. To smoulder, as live charcoal; நீறுபூத்தல். *Loc.*

நெருப்புப்பெட்டி neruppu-p-peṭṭi, *n.* <id.+. Match box; தீப்பெட்டி. *Mod.*

நெருப்பெறும்பு neruppeṟumpu, *n.* <id.+. A kind of small red ant whose bite is very painful; கடித்தவிடத்து நெருப்புப்பட்டது போல் வலியுண்டாக்கும் ஒருவகைச் சிவப்புச் சிற்றெறும்பு. *Loc.*

நெருப்போடு neruppōṭu, *n.* <id.+. Chafing dish, used by goldsmiths; தட்டார் வேலைக்குரிய நெருப்புச்சட்டி. *Colloq.*

நெல்லாணி nellāṇi, *n.* Guinea peach; அம்பி. (L.)

நெல்லிக்காய்முத்து nellikkāy-muttu, *n.* <நெல்லிக்காய்+. cf. நெல்லிக்காய்மணி. A kind of necklet; கழுத்தணிவகை. (S. I. I. viii, 59.)

நெல்லுப்பருத்தி nellu-p-parutti, *n.* <நெல்+. A kind of cotton; பருத்திவகை. (M. E. R. 1915, p. 107.)

நெல்லுமா nellu-mā, *n.* <id.+. Rice flour; நென்மா. (நாநார்த்த. 2, உரை.)

நெல்லூர்ப்புதுமாடை nellūr-p-putu-māṭai, *n.* <நெல்லூர்+. A coin; நாணயவகை. (M. E. R. 116 of 1929-30.)

நெல்லூர்மாடை nellūr-māṭai, *n.* <id.+. A coin; நாணயவகை. (M. E. R. 356 of 1919 B.)

நெல்லெடை nel-l-eṭai, *n.* <நெல்+. Weight of a grain of paddy, used as a unit in weighing gold; பொன் நிறுக்க வுதவுஞ் சிறு எடைவகை.

நெளிவர்ணச்சேலை neḷi-varṇa-c-cēlai, *n.* <நெளி+வர்ணம்+. A kind of saree; புடைவை வகை. (பஞ்ச. திருமுக. 1160.)

நெற்குறுசாலை neṟ-kuṟu-cālai, *n.* <நெல்+குறு-+. Place where paddy is husked; நெல்லைக் குத்தும் இடம். (S. I. I. iv, 188.)

நெற்சம்பளம் neṟ-campaḷam, *n.* <id.+. Salary paid in paddy; நெல்லாகப் பெறுஞ் சம்பளம். பணம் வேறு நெற்சம்பளம் வேறு பற்றி (சரவண. பணவிடு. 120).

நெற்றி neṟṟi, *n.* Middle; நடு. காலைநெற்றியி லிலமுஞ்சடு கனலிகுறைபட (தக்கயாகப். 334).

நெற்று-தல் neṟṟu-, *5 v. tr.* To attain, as an end; பெறுதல். *Pond.*—*intr.* To mature, ripen; முதிர்தல்.

நெறி[1] neṟi, *n.* cf. நெரி. Inflammation of the gland; நெறிக்கட்டி. *Colloq.*

நெறி[2]-த்தல் neṟi-, *11 v. tr.* To look; நோக்குதல். (நீலகேசி, 53, உரை.)

நென்புடவை neṉ-puṭavai, *n.* prob. மென்மை+. A kind of fine cloth, dist. fr. *parum-puṭavai;* மெல்லிய ஆடைவகை. நென்புடவை பொறி ஒன்றுக்குக் காசு இருபதும் (S. I. I. viii, 233).

நே

நேசங்காட்டி nēcaṅ-kāṭṭi, *n.* <நேசம்+. Cajoler; இச்சகம் பேசுவோன். *Pond.*

நேமநிஷ்டை nēma-niṣṭai, *n.* <நேமம்+. Daily rites and observances; நித்தியானுட்டானம்.

நேமநெட்டு nēmaneṭṭu, *n.* Benami; மலாரணை. *Loc.*

நேமுகம் nēmukam, *n.* <நியமகம். Appointment; நியமனம். *Loc.*

நேமுகன் nēmukaṉ, *n.* prob. நியாமகன். Officer; உத்தியோகஸ்தன். நிசக்கட்டாகக் கொடுக்கும் நேமுகர்போல் (சரவண. பணவிடு. 139).

நேர் nēr, *n.* Manner; பிரகாரம். இந்நேரி லே தந்தாம் பிள்ளைகள் தாய்மார் பக்கலிலே அழுது சென்றால் தரிப்பார்களோ (திவ். பெரியாழ். 2, 2, 3, வ்யா. பக். 253).

நேர்கோடு nēr-kōṭu, *n.* <நேர்+. Straight line; வளையாத கோடு. *Mod.*

நேர்கோணக்கருவி nēr-kōṇa-k-karuvi, *n.* <நேர்கோணம்+. Mason's rule; மூலைமட்டப் பலகை. *Pond.*

நேர்கோணம் nēr-kōṇam, *n.* <நேர்+. Right angle; ஒன்றுக்கொன்று செங்குத்தான கோடு களின் இடையேயுள்ள கோணம். *Pond.*

நேர்ச்சிக்கடா nērcci-k-kaṭā, *n.* <நேர்ச்சி+. Ram intended as a vow-offering to a deity; பிரார்த்தனைக்கு நேர்ந்துவிட்ட ஆட்டுக்கிடாய். *Nāñ.*

நேர்ந்தவாக்கில் nērnta-vākkil, *adv.* <நேர்-+. *Loc.* 1. At random; முறையின்றி. 2. At pleasure; இஷ்டப்படி.

நேர்ந்தவாக்கு nērnta-vākku, *n.* <id.+. Rashness; நேர்ந்தபோக்கு. (W.)

நேர்மை nērmai, *n.* <id. Occurrence; சம்பவம். இதுகண் டிந்நேர்மை புதிதென் றதிசயித் தான் (மகாராஜாதுறவு, 111).

நேரப்பலன் nēra-p-palaṉ, *n.* <நேரம்+. Astrological effect of the time when a work is commenced; காரியந்தொடங்கப்பட்ட வேளையின் பலன். *Nāñ.*

நேரப்போக்கு nēra-p-pōkku, *n.* <id. +. Pastime; பொழுதுபோக்குகை. வெற்றுநேரப் போக் காய்ப்புகல் விளைதருமன்று (இரக்ஷணிய. பக். 2).

நேரியது nēriyatu, *n.* cf. நேரியல். A kind of fine cloth; ஒருவகை நல்லாடை. *Nāñ.*

நை

நைமிசம் naimicam, *n.* A spiritual world, one of *kuyyāṭṭaka-puvaṉam,* q. v.; குய்யாட்டகபுவனத்து ளொன்று. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 213.)

நைராத்மியதர்சனம் nairātmiya-tar-caṉam, *n.* <*nis* + *ātmya* +. The doctrine of the non-existence of the soul; ஆன்மா இல்லை என்ற வாதம். (நீலகேசி, 528, உரை.)

நொ

நொக்கல் nokkal, *n.* A kind of sweetmeat; தின்பண்டவகை நொக்கல் பால்கோவா (பஞ்ச. திருமுக. 1837).

நொங்கு-தல் noṅku-, *5 v. intr.* prob. நுகங்கு-. To become weak and emaciated; மெலிதல். அங்கமு நொங்குதே (கனம்கிருஷ்ணையர், 72).

நொண்டங்காய் noṇṭaṅkāy, *n.* *Nāñ.* 1. Tender fruit of tamarind; புளியங்காயின் பிஞ்சு. 2. Tamarind fruit almost ripe; புளியின் செங்காய்.

நொந்துபோ-தல் nontu-pō-, *v. intr.* <நோ- +. 1. To be impoverished; to be reduced in circumstances; நிலைகெடுதல். (W.) 2. To become spoilt; பதனழிதல். காற்றில்லாமல் நொந்துபோன பழவகைகளை (மதி. கள. ii, 49).

நொம்பலம் nompalam, *n.* Pain; நோவு. *Nāñ.*

நொரநாட்டியம் noranāṭṭiyam, *n.* Fastidiousness; நொறுநாட்டியம். *Tinn.*

நொள்ளை noḷḷai, *n.* Infant, baby; கைக்குழந்தை. *Tinn.*

நொற்பம் noṟpam, *n.* perh. நொய்ப்பம். Insignificance; எளிமை. நொற்பவுலகத்தவர் நோய் தீர்த்து (பஞ்ச. திருமுக. 611).

நொற்பன் noṟpaṉ, *n.* See நொற்பம். (யாழ். அக.)

நோ

நோ-தல் nō-, *13 v. tr.* To hate; வெறுத்தல். எதிலரை நோவதெவன் (நீதிநெறிவி. 25).

நோக்கட்டாமரம் nōkkaṭṭā-maram, *n.* cf. நெய்க்கொட்டான் +. Loquat. See இலகோட்டா. (L.)

நோக்கிமாடை nōkki-māṭai, *n.* perh. நோக்கு- +. A coin; நாணயவகை. ஸ்ரீபண்டாரத்தில் ஒடுக்கின நோக்கிமாடை ஒன்றும் (S. I. I. iv, 293).

நோக்கு-தல் nōkku-, *5 v. tr.* To supervise; கண்காணித்தல். இம்மடம் நோக்கும் திருமேனிக்கு (S. I. I. iv, 17).

நோட்டம் nōṭṭam, *n.* Account; கணக்கு. நோட்டத்திற் செல்லெழுதி (சரவண. பணவிடு. 84).

நோய்க்குணக்குறி nōy-k-kuṇa-k-kuṟi, *n.* <நோய் + குணம் +. See நோய்க்குறி. *Pond.*

நோய்க்குறி nōy-k-kuṟi, *n.* <id. +. Symptom of a disease; நோயின் அடையாளம். *Pond.*

நோய்க்கூறுபாடு nōy-k-kūṟupāṭu, *n.* <id. +. See நோய்க்குறி. *Pond.*

நோயாளிசாலை nōyāḷi-cālai, *n.* <நோயாளி +. See நோவாளிமடம். *Pond.*

நோலாமை nōlāmai, *n.* <நோல்- + ஆ neg. Unrepentance; செய்த பாவத்துக்கு வருந்தாமை. *R. C.*

நோலாவலை nōlāvalai, *n.* A kind of fishing net; மீன் பிடிக்கும் வலைவகை. (அபி. சிந். 1017.)

நோவாளிமடம் nōvāḷi-maṭam, *n.* <நோவாளி +. Hospital; வைத்தியசாலை. *Pond.*

ப்

ப்ரப்ருதி prapruti, *part.* <*prabhṛti.* Suffix meaning 'and others'; முதலானோர் என்னும் பொருளில் வரும் இறுதிநிலை. ஸ்ரீ மதுரகவிப்ரப்ருதி ஸஜ்ஜனங்களுடைக்கலும் (ஈடு, 1, 3, 2).

ப்ரயோஜகம் prayōjakam, *n.* <*prayōjaka.* Epitome; சுருக்கம். இனி ப்ரயோஜகத்திலே சொல்லிவிடுமென்று ப்ரதிபத்திக்கு விஷயமாகாது (ஈடு, 1, 1, 4).

ப

பக்கச்சுருள் pakka-c-curuḷ, *n.* prob. பக்கம் +. *Tinn.* 1. Additional presents made to a bridegroom by the bride's party; மணமகள் வீட்டாரால் மணமகனுக்கு அதிகப்படியாகக் கொடுக்கப்படுஞ் சம்பாவனை. 2. Presents made to bridegroom's relatives at a marriage; கலியாணத்தில் மணமகனின் உற்றருக்குச் செய்யுஞ் சம்பாவனை.

பக்கத்துக்குத்துக்கால் pakkattu-k-kuttu-k-kāl, *n.* <id.+. Queen-post; முட்டுக்கையைத் தாங்குவதற்கு உத்திரத்தின்மேல் நிறுத்துங் கால். *Madr.*

பக்கநேத்திரம் pakka-nēttiram, *n.* cf. புக்கினநேத்திரம். A kind of delirium; சன்னிவகை. (தஞ். சர. iii, 194.)

பக்கப்பத்தி pakka-p-patti, *n.* <பக்கம்+. Pent-house; பிரதானக்கட்டடத்தைச் சாரவைத்துக் கட்டப்படுந் தாழ்வாரம். *Nāñ.*

பக்கப்பழு-த்தல் pakka-p-palu-, *v. intr.* Redupl. of பழு-. To become very ripe; மிக முதிர்தல். பக்கப்பழுத்த கிழவன் முன்னே வெட்கமென்னடி (வள்ளி. கதை. Ms.).

பக்கப்பிறந்தநாள் pakka-p-piranta-nāḷ, *n.* <பக்கம்+. The day of one's natal star occurring in a month other than the month in which one was born; பிறந்தமாதமல்லாத மாதங்களில் வருஞ் ஜன்ம நட்சத்திரம். *Nāñ.*

பக்கப்பூ pakka-p-pū, *n.* prob. id.+. Decorating flower; ஒப்பனைப்பூ. (குறள், 1316, மணக்.)

பக்கம்வை-த்தல் pakkam-vai-, *v. intr.* <id.+. To put forth shoots from the stem; பக்கத்தில் முடுவெடித்துக் கிளையிடுதல். *Nāñ.*

பக்கமிடு-தல் pakkam-iṭu-, *v. intr.* prob. id.+. To ease; மலங்கழித்தல். *Loc.*

பக்காயம் pakkāyam, *n.* Tub; தொட்டி. *Loc.*

பக்கான் pakkāṉ, *n,* Shepherd koel; சாதகபட்சி. (யாழ். அக.)

பக்கிணம் pakkiṇam, *n.* <*bhakṣaṇa.* Confection; பட்சணம். (T. A. S. v, ii, 158.)

பக்கித்தட்டான் pakki-t-taṭṭāṉ, *n.* <பக்கி +. Dragon-fly; தட்டாரப்பூச்சி. *Nāñ.*

பக்கிழம் pakkiḻam, *n.* <*pakṣa.* Lunar fortnight; பக்ஷம். அபரபக்கிழத்து (T. A. S. v, ii, 158).

பக்தை paktai, *n.* <*bhaktā.* Woman devotee; பக்தியுள்ளவள். (தென். இந். க்ஷேத். பக். 313.)

பக்ரு pakru, *n.* <Arab. *fakhr.* Pride; கருவம். *Muham.*

பகடக்காரன் pakaṭa-k-kāraṉ, *n.* prob. பகடு+. Artful person; தந்திரக்காரன். (யாழ். அக.)

பகர்ச்சை pakarccai, *n.* prob. பெயர்-. Cooked food sent from the temple or palace to the houses of certain dignitaries, as a perquisite; கோயில் அரண்மனை முதலிய இடங்களினின்றும் மரியாதையாக அனுப்பும் எடுப்புச்சோறு. கோயிலிலிருந்து மூத்தபிள்ளை வீட்டுக்குப் பகர்ச்சை போகிறது. *Nāñ.*

பகல் pakal, *n.* <பகு-. 1. Unsociability; பிறரோடு கூடாமை. பகலென்னும் பண்பின்மை (குறள், 851). 2. Party; கட்சி. (தொல். சொல். 165, சேனா.)

பகல்விடுதி pakal-viṭuti, *n.* <பகல்+. Day lodging; பகலில் தங்குமிடம். (W.)

பகலாந்தை pakal-āntai, *n.* prob. id.+. A kind of owl; ஆந்தைவகை. *Pond.*

பகலி pakali, *n.* A disease of horses; குதிரைநோய்வகை. (அசுவசா. 111.)

பகவந்தன் pakavantaṉ, *n.* <*bhagavān.* Lord; பகவான். மூவருள் முதலான பகவந்தனியென்று கண்டும் (நூற்றெட்டுத். திருப்பு. 97).

பகற்கோயில் pakaṟ-kōyil, *n.* <பகல்+. Hall in the middle of a tank; நீராவிமண்டபம். (சீவக. 2860, உரை.)

பகாப்பிடுகு pakāppiṭuku, *n.* A title of the Pallava kings; பல்லவரது பட்டப்பெயர்களுளொன்று. (Insc.)

பகிர்கமி-த்தல் pakir-kami-, *11 v. intr.* <*bahis*+*gam.* To ease oneself; வெளிக்குப் போதல். பகிர்கமிக்குங் காலத்து நாய்க்குக் கொடுக்கின்றேனென நினைந்துவிட நல்லதர்மமாமோ (நீலகேசி, 223, உரை).

பகிர்ச்சி pakircci, *n.* <பகிர்-. Division; பகுதி. *Pond.*

பகுதி pakuti, *n.* <பகு-. 1. Administrative sub-division of a Taluq; தாலூகாவின் உட்பிரிவு. *Nāñ.* 2. That which belongs to a person; உரிமைப்பட்டது. தம்முடைய பகுதியல்லாதனவற்றை (குறள், 376, மணக்.).

பகுநாயகம் paku-nāyakam, *n.* <*bahu-nāyaka.* Plutocracy; வெகுநாயகம். பகுநாயகம் ஜகத்து என்கிறதைத் தவிர்த்துக் குறுகவிட்டு வைத்தார்களிறே சிலவேதாந்திகள் (திவ். திருநெடுந். 2, வ்யா. பக். 19).

பகுமதி pakumati, *n.* <*bahumati.* See பகுமானம். பகுமதி நிமித்தமாகப் போர்த்தேனென்னில் (நீலகேசி, 272, உரை).

பகுமானம் pakumāṉam, *n.* <*bahumāna.* High esteem, great respect; honour, dignity; பெருமதிப்பு. பாட்டென்றே வென்ன பகுமானம் (பஞ்ச. திருமுக. 924).

பகைச்சரக்கு pakai-c-carakku, *n.* <பகை +. Antidote; மாற்றுச்சரக்கு. *Loc.*

பங்கலா paṅkalā, *n.* <E. Bangalow; பங்களா. *Pond.*

பங்காளி paṅkāḷi, *n.* <பங்கு+. An officer whose duty was to prepare a record of all the holdings in a village; ஊரார் நிலஉரிமைகளை வகுத் தெழுதும் உத்தியோகஸ்தன். (கடம்பர். உலா, 50.)

பங்கீடு paṅkīṭu, *n.* <id.+. Account; கணக்கு விவரம். குடிகளுக்குப் பங்கீடு சொல்லப் பயங்கொண்டு (சரவண. பணவிடு. 133).

பங்கு paṅku, *n.* prob. பகு-. 1. District; ஜில்லாப்பகுதி. *Pond.* 2. Turban; தலைப்பாகை. சிவகங்கை யொர்பங்காக (விரிஞ்சை. முருகன்பிள் ளைத். தாலப். 1).

பங்குவழியினம் paṅku-vaḻi-y-iṉām, *n.* <பங்கு+. Land granted to a body of persons in common, for the encouragement of cultivation; வியவசாய விருத்திக்காக ஒரு கூட்டத்தா ருக்கு இனமாகக் கொடுக்கும் நிலம். (R.T.)

பங்கோற்பயிண்டு paṅkōṟpayiṇṭu, *n.* Imprisonment in a jail; ஜெயிலில் அடைக்கை. பங்கோற்பயிண்டு பருவிலங்குமாட்டி (பஞ்ச. திருமுக. 1732).

பச்சாளை paccāḷai, *n.* A disease of crops; பயிர்கட்குவரும் நோய்வகை. *Tinn.*

பச்சிமத்தோன் paccimattōṉ, *n.* <*paś-cima.* Saturn; சனி. (சாதகசிந். 7.)

பச்சை paccai, *n.* 1. See பச்சாளை. (யாழ். அக.) 2. A shrub; பூடுவகை. (புட்ப. 5.)

பச்சைக்கல்யாணி paccai-k-kalyāṇi, *n.* <பச்சை+. One of the seven mythical horses of the Sun's chariot; சூரியன் தேர்க்குதிரைகளு ளொன்று.

பச்சைநரம்பு paccai-narampu, *n.* <id. +. Vein; உடலில் அசுத்த இரத்தம் ஓடுங் குழாய். *Loc.*

பச்சைப்பணம் paccai-p-paṇam, *n.* <id. +. A tax; வரிவகை. (Pudu. Insc.)

பச்சைப்பருப்பு paccai-p-paruppu, *n.* <id.+. Split green gram; சிறு பயற்றம்பருப்பு. *Loc.*

பச்சைப்பாக்கு paccai-p-pākku, *n.* <id. +. Unripe or undried areca-nut; உலரவைக்காத பாக்கு. (W.)

பச்சைமிளகாய் paccai-miḷakāy, *n.* <id.+. Green chilli; பழுக்காத மிளகாய். *Colloq.*

பசகம் pacakam, *n.* <*bhāja-ka.* Divisor; வகுக்கும் எண். *Pond.*

பசடன் pacaṭaṉ, *n.* cf. கசடன். Ignorant person; அறிவிலான். புன்பசடர் செய்தகுற்றம் பொறுத்திடவும் வேண்டாமோ (வள்ளி. கதை. Ms.).

பசபசப்பு pacapacappu, *n.* Redupl. of பசப்பு-. Tale-bearing; கோள். *Pond.*

பசலைமரம் pacalai-maram, *n.* <பசலை+. Fruit tree; பயன்றருமரம். (S. I. I. iv, 105.)

பசளைக்கல் pacaḷai-k-kal, *n.* perh. id.+. Marl; சுண்ணம்பு கலந்த களிமண். *Pond.*

பசாசமடந்தை pacāca-maṭantai, *n.* <பசாசம்+. A woman who has *paicāca-cattuvam;* பைசாசசத்துவமுள்ள பெண். பள்ளிகொள் ளாள் பசாசமடந்தையே (கொக்கோ. 4, 22).

பசித்துவாழ்-தல் pacittu-vāḻ-, *v. intr.* <பசி-+. To live in indigent circumstances; எளியவாழ்வு வாழ்தல். (S. I. I. vi, 149.)

பசியன் paciyaṉ, *n.* <பசி. Hungry man; பசியுடையவன். பசியரா யிருக்குமவர்கள் சோறு சமையப்பற்றாமல் வெந்தது கொத்தையாக வாயிலிடு மாபோலே (ஈடு, 1, 3, 1).

பசு-த்தல் pacu-, *11 v. intr.* <பசு-மை. To be green; பசுமையாதல். பசுத்து மரகதம்போலே யிருக்கிற மடக்கிளியே (திவ். பெருமாள். தனியன், 3).

பசுங்கூட்டு pacuṅ-kūṭṭu, *n.* <id.+. Ground lime; சுண்ணம்புச்சாந்து. ஆட்டாண்டு தோறும் பசுங்கூட்டாலே ஜீர்ணோத்தாரம் பண்ண வேண்டுகையாலும் (S. I. I. vii, 501).

பசுந்தாளெரு pacun-tāḷ-eru, *n.* <id.+ தாள்+. Green leaves, used as manure; தழை யுரம். *Loc.*

பசுப்பு pacuppu, *n.* <பசு-. 1. Greenness; பசுமை. ஆற்றங்கரைப் பசுத்தா னக்கரையோ டிக்கரை யாய்த் தோற்றும் பசுப்பைத் தொடர்வுறுமே (பாடு. 29, நெஞ்சிற்.). 2. [T. *paśupu*] Greenish yellow; பசுமைகலந்த மஞ்சள் நிறம். (நாநார்த்த. 674.)

பசுபாகநியாயம் pacu-pāka-niyāyam, *n.* <பசு+. (Log.) A *nyāya*; நியாயவகை. (அபி. சிந். 613.)

பசுவன் pacuvaṉ, *n.* cf. *basava.* The boy in charge of the bull-worship in a *kōlāṭṭam* festival; கோலாட்டக் கொண்டாட்டத்திலே விருஷப பூஜை செய்யும் மாணி. *Loc.*

பசை pacai, *n.* A kind of lubricant for carts; உசவு. *Tj.*

பசைப்படம் pacai-p-paṭam, *n.* <பசை+. Cloth smeared with paste and prepared for painting; கஞ்சிபூசிப் படமெழுதத் தயாரித்த துணி. (பஞ்சதசப்பிர. பக். 2.)

பசைபிடி pacai-piṭi, *n.* <id.+. Sliminess, slipperiness; வழவழப்பு. *Loc.*

பசைமண் pacai-maṇ, *n.* <id.+. Clay; களிமண். *Pond.*

பஞ்சகண்டி pañca-kaṇṭi, *n.* <*pañcan*+. A kind of necklace; கழுத்தணிவகை. (T. A. S. ii, 68.)

பஞ்சகம்மியர் pañca-kammiyar, *n.* <id. +. The five castes of artisans; பஞ்சகம்மாளர். (சிற்பரத். முகவுரை, பக். 10.)

பஞ்சகிருத்தியம் pañca-kiruttiyam, *n.* <id.+. The five occupations, viz., agriculture, trade, weaving, writing and fighting; உழுதுபயிர்செய்தல் பண்டங்களைநிறுத்துவிற்றல் நூல் நூற்றல் எழுதுதல் படைகொண்டுகாரியம்பயிலுதல் ஆகிய ஐந்து தொழில்கள்.

பஞ்சசரம் pañca-caram, *n.* <id.+*sara.* A necklace of five strings; ஐந்து சரமுடைய தாழ்வடம். *த்ரிஸரம் பஞ்சஸரம் ஸப்தஸரம் என்றுற் போலே சொல்லுகிற முத்து வடங்களையும்* (திவ். அமலனுதி. 10, வ்யா. பக். 104).

பஞ்சசரன் pañca-caraṉ, *n.* <id. + *śara.* The God of Love; மன்மதன். *கன்னல்வில்ற் பஞ்சசர னுதியோர்* (சிவக். பிரபந். பக். 247).

பஞ்சசன்மவாதனம் pañca-caṉma-v-ātaṉam, *n.* <id. +. A yōgic posture; யோகாசன வகை. *பஞ்சசன்ம வாதனத்திடைப் பண்பொடுமிருந்து* (விநாயகபு. 80, 716).

பஞ்சசீலம் pañca-cīlam, *n.* <id.+. (Buddh.) The five rules of conduct, viz., *ahimcai, sattiyam, astēyam, piramacariyam, asaṅkirakam;* அஹிம்சை ஸத்தியம் அஸ்தேயம் பிரமசரியம் அஸங்கிரகம் ஆகிய ஐவகைப்பட்ட பௌத்த ரொழுக்கம். (மணி. 21, 231, கீழ்க்குறிப்பு.)

பஞ்சட்டைக்கம்பு pañcaṭṭai-k-kampu, *n.* prob. பஞ்சு+அட்டை+. An instrument used in spinning; நூல் நூற்பதற்கேனும் பஞ்சு வெட்டு வதற்கேனும் உபயோகப்படுத்தும் ஒரு கருவி. *Nāñ.*

பஞ்சணகுலம் pañcaṇa-kulam, *n.* prob. *pañcan*+. The caste of Viśvakarmas; விசுவகர்ம குலம். (மக்களே. சிறப்பு.)

பஞ்சதிரவியம் pañca-tiraviyam, *n.* <id.+. The five articles used in bathing an idol, viz., *mañcal, mā, nellimuḷḷi, tiraviya-p-paṭṭai,* etc.; மஞ்சள் மா நெல்லிமுள்ளி திரவியப் பட்டை முதலிய அபிஷேக பண்டங்கள். (S. I. I. v, 86.)

பஞ்சநாதம் pañca-nātam, *n.* <id.+. The five kinds of musical instruments. See பஞ்சமாசத்தம். (பெரியபு. அதிபத். 19.)

பஞ்சநிம்பம் pañca-nimpam, *n.* <id.+. The five parts of the margosa; வேம்பினது ஐந்துறுப்புக்கள். (R.)

பஞ்சபட்சிபாஷாணம் pañca-paṭci-pāṣāṇam, *n.* prob. id.+. A prepared arsenic; வைப்புப்பாஷாணவகை. (W.)

பஞ்சபத்திரம் pañca-pattiram, *n.* <id. +. Offerings of food-stuffs, made along with cooked rice, to a deity; சுவாமிக்குப் படைத்தற்குரிய நைவேத்தியவகை. (S. I. I. iv, 141.)

பஞ்சபரிவர்த்தனம் pañca-parivart-taṉam, *n.* <id. + *parivarttana.* (Jaina.) The five conditions of one's activities, viz., *tiraviyam, kṣēttiram, kālam, pavam, pāvam;* உயிர் வியாபரிப்பதற்குரிய திரவியம் க்ஷேத்திரம் காலம் பவம் பாவம் ஆகிய ஐவகைப்பட்ட நிலைமைகள். (நீல கேசி, 1, உரை.)

பஞ்சபாண்டவர்முல்லை pañca-pāṇṭa-var-mullai, *n.* <id.+. A shrub; செடிவகை. (பதார்த்த. ii, 116.)

பஞ்சமகர் pañca-makar, *n.* <id. + Persn. *muhra.* A way of ending a game in chess, when the total of pieces on both sides is five; சதுரங்க ஆட்டத்தில் இரு பக்கங்களின் காய்களுஞ் சேர்ந்து ஐந்தாவதால் ஆட்டம் முடிவுறுகை.

பஞ்சமகாயக்கியம் pañca-makā-yakki-yam, *n.* <id. + *mahā-yajña.* (Śaiva.) The five sacrifices, viz., *kaṉmayakkiyam, tapōyakkiyam, capayakkiyam, tiyāṉayakkiyam, ñāṉayakkiyam;* கன்மயக்கியம் தபோயக்கியம் சபயக்கியம் தியான யக்கியம் ஞானயக்கியம் என்ற ஐவகை யக்கியங்கள். (சி. சி. 8, 23, சிவாக்.)

பஞ்சமகாவிரதம் pañca-makā-viratam, *n.* <id. + *mahā-vrata.* (Jaina.) The five great vows of ascetics, viz., non-killing, truth-speaking, non-stealing, celibacy, and not taking gifts; அஹிம்சை சத்தியம் அஸ்தேயம் பிரம்மசரியம் அபரிக்கிரகம் என்ற துறவிகளுக்குரிய ஐம்பெரும் விரதங்கள். (மேருமந். முக. xv.)

பஞ்சமசுருதி pañcama-curuti, *n.* <*pañcama*+. (Mus.) Fifth note of the gamut; சப்தசுரங்களுள் ஐந்தாவது. (பரத.)

பஞ்சமணம் pañca-maṇam, *n.* <*pañcan* +. The five aromatics; பஞ்சவாசம். (பொதி. நி. 30.)

பஞ்சமவேதம் pañcama-vētam, *n.* <*pañcama*+. The Mahābhārata, considered as the fifth Vēda; ஐந்தாம் வேதமாகக் கருதப்படும் மகா

பாரதம். *பஞ்சமவேதமான மஹாபாரதத்தில் எழுதக் கூடாதிறே* (*திவ். பெரியதி.* 1, 1, *வ்யா. பக்.* 48).

பஞ்சமாசத்தம் pañca-mā-cattam, *n.* <*pañcan*+. The five drums, viz., *ceṇṭai, timilai, cēkaṇṭi, kai-t-tāḷam* and *kāḷam* or *taltaḷi, mattaḷi, karaṭikai, tāḷam, kākaḷam*; செண்டை திமிலை சேகண்டி கைத்தாளம் காளம் என்றும் தத்தளி மத்தளி கரடிகை தாளம் காகளம் என்றும் இருவித மாகச் சொல்லும் ஐவகைப் பறை. (T. A. S. v, 172.)

பஞ்சமுகம் pañca-mukam, *n.* <id.+. A kind of surgical instrument; சத்திரவைத்தியத்தி லுபயோகிக்கும் ஆயுதவகை. (*தஞ். சர.* iii, 40.)

பஞ்சமுத்திரை pañca-muttirai, *n.* <id.+. An ornament worn on the foot, consisting of pieces shaped like the five weapons of Viṣṇu; பஞ்சாயுத வடிவங்களாகச் செய்து சேர்த்த காலணி. (*சீகாழிக்.* 411.)

பஞ்சரட்டை pañcaraṭṭai, *n.* A kind of bird; பறவைவகை. (*தஞ். சர.* iii, 160.)

பஞ்சலத்தார் pañcalattār, *n.* perh. *pañcan.* The five artisan communities; பஞ்ச கம்மாளர். (I. M. P. Cg. 692.)

பஞ்சவர் pañcavar, *n.* <id. (Jaina.) The five groups of heavenly bodies, viz., *cantiraṉ, cūriyaṉ, 7 kōḷ, 27 nakṣatras* and the other stars; சந்திரன் சூரியன் ஏழுகோள்கள் இருபத் தேழு நட்சத்திரங்கள் ஏனைய நட்சத்திரங்கள் ஆகிய ஐவகைச் சோதிகள். (*தக்கயாகப். பக்.* 282.)

பஞ்சவாரம் pañca-vāram, *n.* <id.+. Land revenue due to government and payable in kind, being one-fifth of the tenant's share of the produce; கண்டுமுதலிற் குடியானவன் பங்கில் ஐந்திலொரு பாகமாகிய அரசிறை. (S. I. I. iii, 380.)

பஞ்சாங்கம் pañcāṅkam, *n.* <id.+. (Jaina.) The five elements constituting the sin of killing; கொலைப்பாவத்துக்குரிய ஐந்து உறுப் புக்கள். (*நீலகேசி,* 541, *உரை.*)

பஞ்சாணுவிரதம் pañcāṇu-viratam, *n.* <id.+ *அணு*+. (Jaina.) The five vows practised by laymen; சைனருள் இல்வாழ்வான் அனுஷ் டிக்கும் ஐந்து விரதங்கள். (*மேருமந். கதை.* 24.)

பஞ்சாரத்திருவிளக்கு pañcāra-t-tiru-viḷakku, *n.* perh. *பஞ்சரம்*+. A kind of light; விளக்குவகை. (S. I. I. v, 215.)

பஞ்சாலவச்சு pañcāla-v-accu, *n.* A coin; நாணயவகை. (I. M. P. Cm. 359.)

பஞ்சான் pañcāṉ, *n.* A kind of fish; மீன்வகை. *கோளையாளை லொஞ்சான் பஞ்சான்* (*குருகூர்ப்.* 7).

பஞ்சிகரன் pañcikaraṉ, *n.* <*pañjikāra.* One who prepares almanacs; பஞ்சாங்கங் கணிப் போன். *Pond.*

பஞ்சிகை pañcikai, *n.* perh. *pañcikā.* Journal; பத்திரிகை. *Loc.*

பஞ்சீகிருதம் pañcīkirutam, *n.* <*pañcīkṛta.* That which is effected by *pañcīkaraṇam;* பஞ்சீகரணப்பட்டது. *பஞ்சபூதங்க ளொன்றோ டொன்று பஞ்சீகிருதமாய்க் கலந்து* (*வேதாந்தசா.* 45).

பஞ்சுபடு-தல் pañcu-paṭu-, *v. intr.* <*பஞ்சு*+. To become light or useless; to be valueless; எளிமையாதல். *பஞ்சுபடு சொல்லவரிவன்* (*தாயு. தேசோ.* 5).

பஞ்சைப்பனாதி pañcai-p-paṉāti, *n.* <*பஞ்சை*+. Useless person; vagabond; அனாதை. (*மதி. க.* ii, 61.)

பட்சம் paṭcam, *n.* <*pakṣa.* Leaning; சார்பு. (*சைவப்பிரகாசன.* 16.)

பட்டகம் paṭṭakam, *n.* <*paṭṭaka.* A piece of cloth; துணி. *பட்டகசாலையுள் பட்டகத்தை விரித்துக்கொண்டிருந்தனள்* (*ஸ்ரீபுராணம்.* Ms.).

பட்டசாலியன் paṭṭacāliyaṉ, *n.* cf. *பட்டாலியன்.* A class of weavers; நெசவுத் தொழிலாளிகளுள் ஒருவகையினன். (S. I. I. iii, 265.)

பட்டடைச்சட்டம் paṭṭaṭai-c-caṭṭam, *n.* <*பட்டடை*+. Sleeper; தண்டவாளம் முதலிய வற்றிற்கு அடியிலிடுங் கனத்த மரத்துண்டு. (C. E. M.)

பட்டடைப்பலகை paṭṭaṭai-p-palakai, *n.* <id.+. Wooden seat in a shop, for the shop-keeper; கடையில் வியாபாரிகள் உட்காரும் பலகை. *Loc.*

பட்டடைப்பாடு paṭṭaṭai-p-pāṭu, *n.* <id.+. Shortage in stored paddy, due to shrinkage, waste, etc.; பட்டடையிற் காணும் நெற் குறைவு. *சம்பாவிற் பட்டடைப்பா டென்றெழுதி* (*சரவண. பணவிடு.* 137).

பட்டடைவரி paṭṭaṭai-vari, *n.* perh. id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. v, 95.)

பட்டடைவாய்ச்சீட்டு paṭṭaṭai-vāy-c-cīṭṭu, *n.* <id.+. Ola memorandum stuck in a heap of harvested paddy, showing the quantity stored; வாயோலை. *பட்டடைவாய்ச்சீட்டெழுதிப் புப்பார்* (*சரவண. பணவிடு.* 113).

பட்டப்பாழ் paṭṭa-p-pāḻ, *n.* prob. பட்டம் +. Waste land; சாகுபடியற்ற நிலம். (S. I. I. iv, 289.)

பட்டவஸ்திரம் paṭṭa-vastiram, *n.* <id. +. Royal robe; அரசர்க்குரிய உடை. (W.)

பட்டவாளிமரம் paṭṭavāḷi-maram, *n.* <படு-+. Dead tree; பட்டமரம். *Loc.*

பட்டன் paṭṭaṉ, *n.* perh. *bhaṭṭa*. Truthful man; சத்தியவாதி. (திவ். பெரியாழ். 1, 8, 11, வ்யா. பக். 182.)

பட்டாரிகை paṭṭārikai, *n.* <*Bhaṭṭārikā*. Durgā; துர்க்கை. (S. I. I. iii, 136, n.)

பட்டாவளப்பட்டு paṭṭāvaḷa-p-paṭṭu, *n.* A kind of silk; பட்டுவகை. (S. I. I. v, 103.)

பட்டிக்காடி paṭṭikkāṭi, *n.* A tax; வரி வகை. (S. I. I. vii, 67.)

பட்டிக்கால் paṭṭikkāl, *n.* A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 67.)

பட்டிகைக்காணம் paṭṭikai-k-kāṇam, *n.* <பட்டிகை+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. ii, 352.)

பட்டிடுவான் paṭṭituvāṉ, *n.* <படு-+இடு-. A term of abuse, meaning 'damned fellow'; ஒரு வசை மொழி. இத்தனையும் வேண்டும் பட்டிடு வானுக்கு (ஈடு, 1, 2, ப்ர.).

பட்டித்தண்டம் paṭṭi-t-taṇṭam, *n.* <பட்டி +. A tax; வரிவகை. (M. E. R. 139 of 1912.)

பட்டிதின்(னு)-தல் paṭṭi-tiṉ-, *v. intr.* <id.+. See பட்டிபுகு-. பட்டிதின்று திரியுங் கன்றுபோலே (திவ். பெரியாழ். 1, 6, 6, வ்யா. பக். 123).

பட்டிநோன்பு paṭṭi-nōṉpu, *n.* <id.+. The festival of ceremonial boiling of rice on the *māṭṭu-p-poṅkal* day; மாட்டுப்பொங்கல். (எங்களூர், 89.)

பட்டிப்பொன் paṭṭi-p-poṉ, *n.* <id.+. A money tax; காசாயவகை. (S. I. I. iv, 195.)

பட்டிபாப் paṭṭi-pāp, *n.* <id.+. Sundry cesses; சில்லறை வரிகள். (R. T.)

பட்டிபுகு-தல் paṭṭi-puku-, *v. intr.* <id. +. To graze stealthily; to go astray; வேற்றுப் புலத்தில் மேய்தல். அயோக்ய விஷயாந்தரங்களில் பட்டிபுக்க வாஸனைகளை மாற்றுவிக்கவும் (ரஹஸ்ய. 507).

பட்டிமாறித்திரி-தல் paṭṭi-māṟi-t-tiri-, *v. intr.* <id.+மாறு-+. To go from place to place; ஊருராய்த் திரிதல். பாரமிறுகச் சுமந்து பட்டி மாறித்திரிந்த சீரும் (பஞ்ச. திருமுக. 1331).

பட்டிறைப்படு-தல் paṭṭiṟai-p-paṭu-, *v. intr.* perh. படு-+இறை+. To be in arrears of tax; அரசிறை செலுத்தப்படாது போதல். எங்களூர் பட்டிறைப்பட்டமையால் (S. I. I. vii, 40).

பட்டினக்கரையார் paṭṭiṉa-k-karaiyār, *n.* <பட்டினம்+. A sub-division of the Paḷḷar caste; பள்ளருள் ஒருவகையினர். *Tp.*

பட்டுக்குட்டை paṭṭu-k-kuṭṭai, *n.* <பட்டு +. Silk cloth, worn over the shoulder; பட்டு அங்கவஸ்திரம். *Pond.*

பட்டுத்துத்து paṭṭu-t-tuttu, *n.* <id.+. Cappadine, a sort of silk flock or waste; பட்டுப் பூச்சியின் கூட்டிலிருந்து பட்டுநூலை யெடுத்தபின் எஞ்சியிருக்குங் கழிவுபட்டு. *Pond.*

பட்டுரோஜா paṭṭu-rōjā, *n.* <id.+. A variety of red rose; சிவப்புநிறமுள்ள ரோஜாவகை. *Loc.*

பட்டுவலை pattu-valai, *n.* <id.+. A kind of net; வலைவகை. *Pond.*

பட்டுவாழை paṭṭu-vāḻai, *n.* <id.+. A species of big red plantain; வாழைவகை. *Loc.*

பட்டுறுமாலை paṭṭuṟumālai, *n.* <id.+உறு மால். See பட்டுக்குட்டை. *Pond.*

பட்டைக்கருப்பட்டி paṭṭai-k-karuppaṭṭi, *n.* <பட்டை+. A kind of jaggery; கருப்புக் கட்டிவகை. *Nāñ.*

பட்டைக்கிண்ணம் paṭṭai-k-kiṇṇam, *n.* <id.+. A kind of vessel; பாத்திரவகை. *Loc.*

பட்டைச்சட்டம் paṭṭai-c-caṭṭam, *n.* <id.+. Reeper; கூரையைத் தாங்குவதற்குக் கை மரத்தின்மேல் நீட்டுப்போக்கில்வைக்கும் மரச்சட்டம். *Madr.*

பட்டைதீர்-த்தல் paṭṭai-tīr-, *v. tr.* <id. +. To cut the facets, as of diamonds; வயிரம் முதலியவற்றைச் செதுக்கி வேலைசெய்தல். *Loc.*

பட்டைப்பலகை paṭṭai-p-palakai, *n.* <id.+. Mantel-piece; சுவரில் தொங்கவிடுந் தட்டுப்பலகை. *Madr.*

பட்டைப்பிதுக்கம் paṭṭai-p-pitukkam, *n.* <id.+. Entablature; தூணின் தலைமேற்பகுதி. *Pond.*

பட்டைப்புழு paṭṭai-p-puḻu, *n.* <id.+. Tapeworm; புழுவகை. (M. L.)

பட்டைப்பேன் paṭṭai-p-pēṉ, *n.* <id.+. An insect; பூச்சிவகை. (அபி. சிந்.)

பட்டோலைக்காசு paṭṭōlai-k-kācu, *n.* <பட்டோலை+. An ancient tax, in cash; காசாய வகை. (S. I. I. i, 89.)

படக்கு paṭakku, *n.* perh. படக்கெனல். Fireworks, crackers; பட்டாசு. *Nāñ.*

படகம் paṭakam, *n.* cf. பிடாகம். A measure of land; நிலவளவு. (I. M. P. Cg. 193, ft.)

படப்பாதி paṭa-p-pāti, *n.* perh. படு-+பாதி. Joining, in carpentry; மரப்பலகைகளைப் பொருத்துந் தச்சுவேலைவகை. (W.)

படர் paṭar, *n.* <படர்-. Cruelty; தறுகண்மை. படரொருமைப் பகட்டின்மிசை (தக்கயாகப். 463).

படலிகை paṭalikai, *n.* A measure of quantity; ஓர் அளவு. வெற்றிலை படலிகையால் ஒரு பற்று (S. I. I. iii, 10).

படவடி-த்தல் paṭa-v-aṭi-, *v. tr.* <படு-+. To vanquish; to lay low; தோற்பித்தல். வெறும் புறத்திலே படவடிக்கவல்ல கையிலே. . . . பாஞ்சஜந்யம் . . . திருவாழி இவற்றை யுடையராயிருக்கை (திவ். அமலனாதி. 7, வ்யா. பக். 83).

படாங்கழி paṭāṅ-kaḻi, *n.* <படாம்+. A kind of tax; வரிவகை. (S. I. I. ii, 352.)

படாம் paṭām, *n.* <படம். A piece of cloth, used as headdress; பரிவட்டம். படாம் பீடம் படுத்தே (ஞானதீக்ஷை. 3).

படி¹-தல் paṭi-, 4 *v. intr.* To be fit or suited; பொருந்துதல். வளை கைக்குப் படிந்திருக்கிறது.

படி² paṭi, *n.* A measure of 34 *palam;* 34 பலங்கொண்ட ஒரு நிறை. (G. Tn. D. i, 238.)

படிகளை-தல் paṭi-kaḷai-, *v. tr.* <படி+. To undress, as an idol; விக்கிரகத்தின் அலங்காரத்தை நீக்குதல். *Loc.*

படிச்சட்டம் paṭi-c-caṭṭam, *n.* <id.+. Palanquin of an idol; விக்கிரகங்களை எடுத்துச் செல்லுங் கோயிற்சிவிகைவகை. (சிவக். பிரபந். பக். 237.)

படித்தளம் paṭi-t-taḷam, *n.* <id.+. Step of a staircase; படிக்கட்டு. ஓராம் படித்தளமாம் (கட்டபொம்மு. பக். 58).

படிப்பினை paṭippiṉai, *n.* <படி-. *Mod.* 1. Lesson; புத்திமதி. 2. Moral; நீதி.

படிமா paṭimā, *n.* <Pkt. *paḍimā* <*pratimā.* Example; illustration; திருஷ்டாந்தம். நம்மோடு ஸஜாதீயர்பக்கல் பரிமாறினதன்றோ நமக்குப் படிமா (ஈடு, 10, 4, 5).

படியள-த்தல் paṭi-y-aḷa-, *v. intr.* <படி+. To supply articles of food for maintenance; ஜீவனத்திற்குரியனவற்றை யளித்தல். பல்லுயிருக்கெல்லாம் படியளக்கும் வேலவரே (சதிரை மலைப்பேரின்பக்காதல், 13).

படிவிஞ்சனம் paṭi-viñcaṉam, *n.* <படி+வியஞ்சனம். Articles other than rice for the preparation of food, as in a temple; நித்தியப்படித்தரமான வியஞ்சனப்பொருள். தேங்காய் பழம் உள்ளிட்ட படிவிஞ்சனங்களுக்கும் (S. I. I. iv, 129).

படிவிடை paṭi-v-iṭai, *n.* <படி-+. Snare; கண்ணி. *Pond.*

படிவு paṭivu, *n.* <id. See படிவிடை. *Pond.*

படிற்றொழுக்கம் paṭiṟṟoḻukkam, *n.* <படிறு+. Hypocritical conduct; போலி ஒழுக்கம். வஞ்சமனத்தான் படிற்றொழுக்கம் (குறள், 221).

படுகால் paṭu-kāl, *n.* <படு-+. 1. Step; படி. செஞ்சுட் டிட்டிகைச் சுதைச்சுவர்ப் படுகால் (பெருங். உஞ்சைக். 40, 316). 2. *Mēkalai,* a girdle; மேகலை. மணிப் படுகால் (பரிபா. 10, 11).

படுகொலைக்காரன் paṭukolai-k-kāraṉ, *n.* <படுகொலை+. Cold-blooded murderer; assassin; கொடுங்கொலை செய்வோன். நீர்மை கேடனை அப் படுகொலைக்காரனால் (ஈடு, 10, 3, 1).

படுதண்டு paṭu-taṇṭu, *n.* <படு-+. Poles for carrying temple vehicles; திருவாடுதண்டு. *Loc.*

படுநிலம் paṭu-nilam, *n.* <id.+. Barren tract of land; விளையா நிலம். (R. T.)

படுபாதி paṭu-pāti, *n.* <id.+. Just half; சரிபாதி. அறுப்பம் புல்லாய் படுபாதிபோக (சரவண. பணவிடு. 144).

படுமுடை paṭu-muṭai, *n.* <id.+. Flesh of animals which died a natural death; தானே இறந்துபட்ட பிராணிகளின் ஊன். தகவுடையோருண்ணும் படுமுடை தின்பார்க்கு (நீலகேசி, 332, உரை).

படுவாரி paṭu-vāri, *n.* <id.+. Spontaneous growth springing up from stray grains in the field after harvest; அறுவடையான பின் உதிர்ந்த நெல்லினின்றும் தானே உண்டாகும் பயிர். (R. T.)

படைநாயகம் paṭai-nāyakam, *n.* <படை+. Command of the army; சேனைத்தலைமை. (S. I. I. vii, 49.)

படைப்பணம் paṭai-p-paṇam, *n.* <id.+. An ancient tax; வரிவகை. (I. M. P. Tv. 40, A.B.)

படைப்புவரி paṭaippu-vari, *n.* <படைப்பு +. A kind of musical composition in which all the various elements are represented; இசைப் பாட்டுவகை. (சிலப். 7, 4-ம் பாட்டு, உரை.)

படையழிவு paṭai-y-aḻivu, *n.* <படை+. Crops destroyed by the march of troops; பயிர் களுக்குப் போர் வீரரால் உண்டாஞ் சேதம். (Pudu. Insc. 323.)

படையறு-தல் paṭai-y-aṟu-, *v. intr.* <id. +. To become subordinate or submissive; கீழ்ப்பட்டு அடங்குதல். (ஈடு, 1, 9, 9, ஜீ.)

பண் paṇ, *n.* prob. பண்ணு-. Land, field; வயல். (M. E. R. 12 of 1923.)

பண்குறுணி paṇ-kuṟuṇi, *n.* perh. பண் +. A tax; வரிவகை. (M. E. R. 442 of 1925.)

பண்டந்தாங்கி paṇṭan-tāṅki, *n.* <பண்டம் +. Table, shelf or other article of furniture, used as a stand; பண்டங்களை வைக்க உதவும் மேசை முதலியன. *Loc.*

பண்டப்பேழை paṇṭa-p-pēḻai, *n.* <id. +. Dresser; சமையற் சாமான்களை வைக்கும் பண்டந்தாங்கி. *Pond.*

பண்டவெட்டி paṇṭa-veṭṭi, *n.* <id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. v, 365.)

பண்டாடுபழநடை paṇṭāṭu-paḻa-naṭai, *n.* <பண்டு + ஆடு- +. Ancient, immemorial custom; நீண்டகாலமாக நடந்து வரும் வழக்கம். *பண்டாடுபழநடை இறுத்து வந்த தரத்திலே* (S. I. I. v, 142).

பண்டாரக்கண்காணி paṇṭāra-k-kaṇ-kāṇi, *n.* <பண்டாரம்+. Treasury officer; பொக்கிஷ அதிகாரி. *விற்குமிடத்துப் பண்டாரக்கண் காணி புறப்பட்டு விலை நிச்சயித்து* (S. I. I. viii, 42).

பண்டாரக்கல் paṇṭāra-k-kal, *n.* <id. +. Weight used by the Government Treasury; அரசாங்கப்பொக்கிஷத்தி லுபயோகிக்கும் நிறை. (S. I. I. iii, 295.)

பண்ணறையன் paṇṇaṟaiyaṉ, *n.* <பண் + அறு-. One who talks gibberish, gibberer; தெளிவாகப் பேச இயலாதவன். *மூக்கிழந்த பண் ணறையனுறும் பாராரோ* (நெல்விடு. 270).

பண்ணாட்டு paṇṇāṭṭu, *n.* <பண்ணை + ஆடு-. Authority; அதிகாரம். *வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே தலைதலைக்குப் பண்ணாட்டு* (எங்களூர், 152).

பண்ணாடி paṇṇāṭi, *n.* <id. + id. Master; அதிகாரி. (எங்களூர், 16.) *ஆள் ஆளும் பண்ணாடி எருது ஆர் மேய்க்கிறது?*

பண்ணிக்கக்கூலி paṇṇikka-k-kūli, *n.* perh. பணிக்கு+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vi, 189.)

பண்ணையம் paṇṇaiyam, *n.* <பண்ணை. Farming; பண்ணைவைத்து நடத்தும் விவசாயம். (எங்களூர், 21.)

பணம் paṇam, *n.* <*paṇa*. Bet; பந்தயம். *சூதில் . . . வருக்கமார் பொருளனைத்தையும் பணத் திடைமாய்த்தே* (வேதாரணி. பலப். 4).

பணம்பு paṇampu, *n.* [K. *pranambu*.] Bridge; பாலம். (ஸ்ரீபுராணம். Ms.)

பணவர்க்கம் paṇa-varkkam, *n.* <பணம் +. Tax payable in cash; காசாயம். (Insc.)

பணவாசி paṇa-vāci, *n.* <id. +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. iv, 122.)

பணாமுடி paṇā-muṭi, *n.* <*phaṇā*+. The hood of the cobra, as its crown; பாம்பின் படமுடி. *சோதிப் பணாமுடி யாயிரங் கொண்ட தொல் லறி வென்னுமோர் பாம்பின்மேல்* (பாரதி. பாஞ்சாலி, 1, 81).

பணாமுத்திரை paṇā-muttirai, *n.* <id. +. A handpose, in worship; முத்திரைவகை. (சைவாநு. வி. 18.)

பணி paṇi, *n.* <பணி-. Lowness; meanness; தாழ்ச்சி. (ஈடு, 10, 3, 4, ஜீ.)

பணிக்கு paṇikku, *n.* cf. பணிக்கம். *Pond.* 1. Detailed account or statement; விவரமான குறிப்பு. *நிலங்களின் பணிக்கு.* 2. Counsel; ஆலோசனை.

பணிக்கூடம் paṇi-k-kūṭam, *n.* <பணி +. Smithy; கொல்ல னுலைக்கூடம். (நாநார்த்த. 948.)

பணிக்கொத்து paṇi-k-kottu, *n.* <id. +. Cess collected for the maintenance of village servants; கிராம ஊழியக்காரருக்காக வாங்கும் வரி வகை. (S. I. I. v, 374.)

பணித்திருத்தம் paṇi-t-tiruttam, *n.* <id. +. Fineness of workmanship; வேலைப்பாட்டின் நேர்த்தி. *பணித்திருத்தத்தால் வந்தவழகு தோன்றி யிருக்கிறபடி பாராய்* (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 2, வ்யா. பக். 281).

பணிபோ-தல் paṇi-pō-, *v. intr.* <id. +. To be engaged, as in a work; தொழில் புரிதல். *அவர்கள் சப்தாதி விஷயங்களிலே அன்யபராராய் அவற்றோடே பணிபோந்திருந்தார்கள்* (ஈடு, 10, 6, ப்ர. பக். 177).

பணிலம் paṇilam, *n.* Conch bracelets; சங்கினாலியன்ற கைவளைவகை. *கைப்பணிலந்தன்னைக் கழற்றிவிடுத்து* (சொக்க. உலா, 171).

பணிவிடைமடத்தாள் panivitai-matat-tāḷ, n. <பணிவிடை+. Lay sister; மடத்துத் துணைச்சகோதரி. *Pond.*

பணை paṇai, n. prob. பணை-. 1. Anvil; உலைக்களத்துப் பட்டடை. (குறள், 828, மணக். பக். 28.) 2. Tusk of an elephant; யானைத் தந்தம். மகரிகையு மிருபணைகளும் . . . ஒளிவிட . . . முடுகினகரிகளே (பாரத. பதினாறும். 20).

பணையேர் paṇai-y-ēr, n. perh. பணம்+ஏர். Hired plough, dist. fr. *māṟṟēr;* கூலிக்குவிடும் ஏர். *Loc.*

பத்தடி pattaṭi, n. <பற்று+. Place, locality; இடம். எந்த பத்தடியிலிருந்து வருகிறாய்?

பத்தம்[1] pattam, n. cf. பற்றம். Mass, heap, collection; குவியல். தூற்றும்பத்தம் (பட்டினத்துப். கோயிற்றிரு. 2).

பத்தம்[2] pattam, n. cf. பத்தர். Eating vessel; உண்கலம். பத்தங்குடை செருப்புந்தொழு பாவீ (நீலகேசி, 328).

பத்தர் pattar, n. A part of *yāḻ;* யாழ் ஜேறுப்பு. பத்தருங் கோடு மாணியு நரம்புமென்று (சிலப். கானல். கட்டுரை).

பத்தல் pattal, n. See பத்தர். குளப்பு வழி யன்ன கவடுபடு பத்தல் (பொருந. 4).

பத்தாந்து pattāntu, n. <E. Patent; தான் நூதனமாக உண்டாக்கிய பொருளைப்போல் பிறர் செய்யாது தடுத்துத் தானே செய்து பயன் பெற தற்கு அரசாங்கத்தாரளிக்கும் உரிமை. *Loc.*

பத்தியவிளக்கம் pattiya-viḷakkam, n. <பத்தியம்+. Dietary; பத்தியமான ஆகாரமுறை. *Pond.*

பத்திரகடம் pattira-kaṭam, n. <*bhadra*+. Pot filled with water and sanctified by rites; பூர்ணகும்பம். (T. A. S. v, 162.)

பத்திராசனம் pattirācaṉam, n. <*bhadrāsana.* Throne; சிங்காதனம். பத்திராசனங் கொண்டுள்ள பதிகளா (வீரமா. நால்வர. 5).

பத்து pattu, *part.* 1. A prefix to numerals, meaning 'about'; எண்ணுக்கு முன் சேர்த்து 'உத்தேசமாக' என்னும் பொருளில் வருஞ் சொல். உண்டாலும் ஒரு காலே பத்தெட்டு நாளைக்கு உண்ணவுமாய் (திவ். திருநெடுந். 1, வ்யா.). 2. Card marked with ten pips, in playing cards; சீட்டுக் கட்டில் பத்துக்குறியுள்ள சீட்டினம். *Loc.*

பதசம் patacam, n. <*patasa.* (W.) 1. Bird; பறவை. 2. Moon; சந்திரன்.

பதபாளி pata-pāḷi, n. <*pada*+*pāli.* Word-sequence; சொற்களின் வரிசை. (விவேகசிந். பக். 6.)

பதரப்படு-தல் patara-p-paṭu-, v. intr. <பதர்-+படு-. To escape; தப்புதல். பதரப்படாமே பழந்தாம்பா லார்த்த (திவ். பெரியாழ். 1, 2, 9).

பதவளை pata-vaḷai, n. <பதம்+. Swelling in the joints; நெறிக்கட்டி. *Loc.*

பதாகினி patākiṉi, n. <*palākinī.* Army carrying banners; கொடிப்படை. நாயகி பதாகினிகளே (தக்கயாகப். 433).

பதிக்கினி patikkiṉi, n. <*pati-ghnī.* One who murders her husband; புருஷனைக் கொன்றவள். (W.)

பதிதரிராப்போசனம் patitar-irā-p-pōcaṉam, n. <பதிதன்+இரா+. The Lord's supper; இயேசுவின் கடைசி இராப்போஜனம். *Pond.*

பதிப்பெயர்-த்தல் pati-p-peyar-, v. tr. <பதி+. To relinquish; விட்டுநீக்குதல். உண்ணு கோன்போ லுயிர்பதிப்பெயர்ப்புழி (மணி. 14, 95).

பதிபந்தம் patipantam, n. <*prati-bandha.* Obstacle; தடை. வர்த்தமானப் பதிபந்தங் காண் (வேதா. சூ. 141).

பதிபாதமூலப்பட்டுடையார் pati-pāta-mūla-p-paṭṭuṭaiyār, n. <பதி+பாதம்+மூலம்+பட்டு+. A class of temple servants; கோயிற் பணியாளர்வகை. (S. I. I. ii, 111.)

பதியார் patiyār, n. <பதி. Temple servants; கோயிற் பணியாளர். (S. I. I. iv, 295.)

பதினாறுமார் patiṉaṟumār, n. <பதினாறு. A temple committee in ancient days, consisting of sixteen persons; பதினாறுவர் கொண்ட கோயில் விசாரணைச்சபையார். (T. A. S. iii, 191.)

பதினாறுவரிகருமம் patiṉāṟu-vari-karumam, n. <id.+வரி+. A method of calculation; கணிதவகையு ளொன்று. (யாப். வி. 528.)

பதுக்கம் patukkam, n. <பதுங்கு-. Snare; கண்ணி. *Pond.*

பதுப்பி-த்தல் patuppi-, 11 v. tr. cf. பதுக்கு-. To hide; மறைத்தல். பண்டைக் கோலத்தைப் பதுப்பித்திடும் பட்டாங்குரையாய் (வள்ளி. கதை. Ms.).

பதுமை patumai, n. <*padmā. Patuma-niti;* பதுமநிதி. (அபி. சிந்.)

பதுவாரம் patuvāram, n. A tax; வரி வகை. (S. I. I. viii, 214.)

பந்தயமரம் pantaya-maram, n. <பந்தயம்+. Greasy climbing pole; வழுக்குமரம். *Pond.*

பந்தர்ச்சேலை pantar-c-cēlai, *n.* <பந்தர்+. A kind of saree, as from Bunder, the modern Masulipatam; புடைவைவகை. (பஞ்ச. திருமுக. 1163.)

பந்தர்ப்புகையிலை pantar-p-pukaiyilai, *n.* <id.+. A variety of tobacco, as from Masulipatam; புகையிலைவகை. (மதி. க. ii, 194.)

பந்தாட்டு-தல் pantāṭṭu-, *v. tr.* <பந்து+. To tease; to vex; அலைத்து வருத்துதல். பந்தாட்டியே விடுவேனடி (குருகூர்ப். 89).

பந்திக்கட்டு panti-k-kaṭṭu, *n.* <பந்தி+. Dining hall; உணவருந்துவதற்கென்று அமைத்த கட்டிடம். உக்கிராணம் களஞ்சியம் பந்திக்கட்டு பண்ணை முதலிய எல்லா இடங்களின் விசாரணை வேலைகளின் (மீனாட். சரித். i, 36).

பந்திவழங்கு-தல் panti-vaḻaṅku-, *v. intr.* <id.+. To serve food; உணவுபரிமாறுதல். பந்தி வழங்கவிலை (கோவை. 15).

பப்பு-தல் pappu-, *5 v.* perh. பப்பு. *intr.* To roam about; பாவித்திரிதல். சேரன் குலத்தனும் பப்பிப்போய படைஞன் (தியாக. லீலை. 14, 7).—*tr.* To eat; உண்ணுதல். பாரணமாய்த் தான்றானே பப்பினன் (பஞ்ச. திருமுக. 2016).

பம்மாற்று pammāṟṟu, *n.* perh. Persn. *bīmnāk.* cf. பம்மாத்து. False show; பம்மாத்து. பம்மாற்றுக் காட்டிவந்த பாழ்ம்பாதரோ (பஞ்ச. திருமுக. 617).

பமோஜிப் pamōjip, *adv.* <Persn. *bha*+ Arab. *mūjib.* According to; conformably to; அதன்படி. (P. T. L.)

பயணஉத்தரவுச்சீட்டு payaṇa-uttaravu-c-cīṭṭu, *n.* <பயணம்+உத்தரவு+. Port clearance; கப்பல் துறைமுகத்தைவிட்டகலுமுன் கொடுக்கப்படும் அனுமதிச் சீட்டு. (M. Navi.)

பயந்தான்கொள்ளி payantāṉ-koḷḷi, *n.* <பயம்+. Coward; பயங்கொள்ளி. *Loc.*

பயரப்பெறு-தல் payara-p-peṟu-, *v. tr.* prob. பெயர்-+. To resume, as by Government; அரசாங்கத்தாரால் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல். (T. A. S. iii, 167.)

பயற்றுருண்டை payaṟṟuruṇṭai, *n.* <பயறு+. A kind of sweet cake; போரிவிளங்காய். *Loc.*

பயா payā, *n.* A kind of drum; தக்கா என்னும் முழவு. (கலைமகள், xii, 402.)

பயிர்கொளுத்து-தல் payir-koḷuttu-, *v. intr.* <பயிர்+. To cultivate; பயிர்செய்தல். எதப் பயிர்கொளுத்த மேற்பாடும் (சரவண. பணவிடு. 24).

பயிர்ச்செலவு payir-c-celavu, *n.* <id.+. Cultivation, husbandry; பயிர்த்தொழில். *Loc.*

பயிரடைப்பு payir-aṭaippu, *n.* <id.+. Tenancy; நிலத்தைப் பயிர்செய்ய ஒப்படைக்கை. பயிரடைப்பான நிலத்திலே (S. I. I. v, 373).

பயிரேற்று-தல் payir-ēṟṟu-, *v. tr.* <id.+. To cultivate; பயிர்செய்தல். பயிரேற்றி அனுபவிக்க (S. I. I. iv, 134).

பர்மாக்கொண்டை parmā-k-koṇṭai, *n.* perh. மருமா+. A mode of plaiting hair; மயிர்ப்பின்னல் வகை. *Loc.*

பரக்கூலி para-k-kūli, *n.* perh. புறம்+. Wages for carrying; சுமைகூலி. பரக்கூலிபட்டுக் கொண்டுவந்து (S. I. I. v, 497).

பரகசியம் parakaciyam, *n.* cf. பரசியம். Revealing or publishing secrets; அந்தரங்கச் சமாசாரத்தை வெளியிடுகை. (யாழ். அக.)

பரகுடி para-kuṭi, *n.* perh. பரம்+. Non-resident ryot farming land in a village; புறக்குடி. (G. Sm. D. I, ii, 283.)

பரகுரு para-kuru, *n.* <*para*+. Spiritual preceptor; ஞானசாரியன். (ஞானதீக்ஷை. 1.)

பரங்கிக்கள்ளவராகன் paraṅki-k-kaḷḷa-varākaṉ, *n.* <பரங்கி+. An inferior coin; மட்டமான நாணயவகை. (சரவண. பணவிடு. 206.)

பரங்கியாமணக்கு paraṅki-y-āmaṇakku, *n.* <id.+. Papaw; பப்பாளி. (M. M. 55.)

பரசிவைக்கியம் para-civaikkiyam, *n.* <பரம்+சிவம்+. Union of the individual soul with the Supreme Soul; சீவான்மாவும் கடவுளும் ஒன்றுகை. (விவேகசூடா. 9.)

பரசூனியவாதம் para-cūṉiya-vātam, *n.* <id.+சூனியம்+. Egoism; மமகாரம். *Pond.*

பரதளவிபாடன் paratala-vipāṭaṉ, *n.* <*para-dala-vipāṭa.* 'Destroyer of enemy's forces', a military title; பகைப்படையை அழிப்பவன் என்று பொருள்படும் ஒரு விருது. பகைவீர வீரன் பரதளவிபாடன் (குழைக்காதர் திருப்பணிமாலை, 16).

பரதாகம் para-tākam, *n.* perh. *pari-tāpa.* Distress; வருத்தம். பார்த்தவுடனெங்கள் பரதாக மோர் வாக்கால் தீர்த்தருளும் (தெய்வச். விறலிவிடு. 75).

பரப்பிரமவிந்து para-p-pirama-vintu, *n.* <பரம்+பிரமம்+. Sublimate of mercury; வாலரசம். (மூ. அ.)

பரப்பு parappu, *n.* See பரம்பு. பரப்பில் காசும் செல்லும் நியோகம் எழுதி (S. I. I. vi, 29).

பரம் param, n. <*para*. Mendicant; பரதேசி. நீ கிருத்திகைதோறும் பத்துப் பரங்கட்குத் தவறுத அன்னம் போட்டுவோ (மதி. க. i, 180).

பரம்பர் parampar, n. cf. பறம்பர். A class of cultivators; உழவர் குடிவகை. அளவர் பள்ளிகள் பரம்பர் உட்பட உழுது இறுத்து (S. I. I. vii, 385).

பரம்பு parampu, n. Revenue account; வரிக்கணக்கு. பரம்பில் செல்லுங்காசும் வெள்ளாளர் பக்கல் நியோகமெழுதிக் கொள்ள (S. I. I. vi, 27).

பரம்மக்கன்கல் parammakkaṉ-kal, n. Sati stone; உடன்கட்டையேறியவளைக் குறிக்கும் அடையாளக்கல். (M. E. R. 192 of 1931-32.)

பரமகலை parama-kalai, n. <*Parama*+*kalā*. Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23.)

பரமபதபடம் paramapata-paṭam, n. <பரமபதம்+. Board for a kind of backgammon; கட்டங்களிற் காய் வைத்தாடும் ஒருவகை விளையாட்டிற்குரிய படம். *Loc.*

பரமாணுவாதம் paramāṇu-vātam, n. <பரமாணு+. Atomic theory of the origin of the world; பிரபஞ்சம் அணுக்கூட்டத்தாலாகியது என்னும் நையாயிக மதம். (பிரபஞ்ச. வி. 28.)

பரரூபம் para-rūpam, n. perh. *para*+. Permutation of letters; எழுத்துக்களைச் மாறிச் சேர்த்து அமைக்கை. (R.)

பரவிந்து para-vintu, n. <id.+. (Śaiva.) Śakti in union with Śiva; சிவத்தோடு ஒன்றிய சக்தி. (சி. போ. பா. 223.)

பராக்கு parākku, n. <*parāk*. Diversion; கவனம் மாறுகை. *Colloq.*

பராசிதம் parācitam, n. <*aparājitā*. *Viṭṭuṇukkirānti*, a medicinal plant; விட்டுணுக்கிராந்தி. (நாமதீப. 324.)

பராத்தம் parāttam, n. cf. வராத்தம். Order; கட்டளை. (W.)

பராபரிப்பு parāparippu, n. <பராபரி-. cf. பராமரிப்பு. Supervision; மேற்பார்வை. பராபரிப் பாளன் (தண்டிகைக்கனகராயன்பள்ளு, குறிப்பு. 69).

பரார்த்தலிங்கம் parārtta-liṅkam, n. <*parārtha*+. Śiva liṅgam in a temple, of five kinds, viz., *cuyampu-liṅkam*, *kāṇa-liṅkam*, *taivika-liṅkam*, *ārita-liṅkam* and *māṇuta-liṅkam*; சுயம்புலிங்கம் காணலிங்கம் தைவிகலிங்கம் ஆரிடலிங்கம் மானுடலிங்கம் என்று ஐவகைப்பட்டதும் திருக்கோயிலிலுள்ளதுமான சிவலிங்கம். (சிவாலயதரிசன விதி, பக். 3.)

பராவிவை-த்தல் parāvi-vai-, v. tr. <பராவு-+. To make an offering to a deity in fulfilment of a vow; நேர்த்திக்கடனுகக் கொடுத்தல். (S. I. I. viii, 379.)

பரிகம் parikam, n. A kind of spoon கரண்டிவகை. (E. T.)

பரிகருமம் pari-karumam, n. (Math.) A method of calculation; கணிதவகையு ளொன்று. (யாப். வி. 528.)

பரிகாரன் parikāraṉ, n. <*parikāra*. Servant; வேலைக்காரன். மடத்துப் பரிகாரர்களுக்கும் (S. I. I. v, 189).

பரிகை parikai, n. perh. *parigha*. Guard; காவல். படைப்பரிகைத் தூரகங்கள் (தக்கயாகப். 267).

பரிச்சேதம் pariccētam, n. <*paricchēda*. Small portion, part; சிறு பகுதி. *Pond.*

பரிசங்கிளத்தல் paricaṅ-kiḷattal, n. <பரிசம்+. (Akap.) Theme in which the lady's maid informs the hero of an impossibly high bride-price; தலைவியை மணத்தற்குரிய அருவிலையைத் தோழி தலைவனுக்கு உரைத்தலாகிய அகத்துறை. (களவியற். 115.)

பரிசம்[1] paricam, n. <*sparśa*. Hard consonant; வல்லெழுத்து. பரிசம் வல்லினப்பெயர் (போகத். 31).

பரிசம்[2] paricam, n. cf. புருஷம். Depth; ஆழம். நாலாள் பரிசம்.

பரிசவேதி parica-vēti, n. <*sparśa*+*vedhin*. Transmuter; பரிசனவேதி. நீர் நம்முடைய பரிசவேதி என்று அருளிச்செய்து (குருபரம். பக். 484).

பரிசவேதைமணி paricavētai-maṇi, n. <பரிசவேதி+. An alchemic substance; இரசவாதத்திற்குரிய மருந்துவகை. (தஞ். சர. iii, 58.)

பரிசனைவைத்தியன் paricaṉai-vaittiyaṉ, n. prob. பரிசனை+. Quack doctor; போலிவைத்தியன். *Pond.*

பரிசை paricai, n. <*pariṣahā*. (Jaina.) The troubles endured for checking karma; கருமத்தைத் தடுத்தற்பொருட்டுப் பொறுக்கவேண்டுந் துன்பங்கள். ஆற்றல் பரிசை முதலாகிய வன்னவெல்லாம் (நீலகேசி, 125).

பரித்தம் parittam, n. <Pali. *parittam* <*paritrā*. Invocation to a deity for deliverance from calamity; கஷ்டநிவாரணத்தின் பொருட்டுச் செய்யும் ஸ்தோத்திரம். மோரிப்பரித்தம் (நீலகேசி, 1, உரை).

பரிதாபி paritāpi, *n.* <*paritāpa*. Sufferer; துன்புறுபவன்-ள். பேதையேன் றன்னைப் பரிதாபி யாக்கலென் (சரபேந்திரபூபாலகுறவஞ்சி, 17, 1).

பரிது paritu, *n.* cf. பரிசு. Manner, mode; விதம். பட்டபரிது விடுபேறு அட்டிப்பேருக (T. A. S. ii, 68).

பரிப்பிராசகர் parippirācakar, *n.* <*parivrājaka*. A class of ascetics; துறவியருள் ஒரு சாரார். (மேருமந். 75.)

பரிபிரமி-த்தல் paripirami-, *11 v. intr.* <*pari-bhrama*. To whirl round; சுழலுதல். சம்சாரத்துப் பரிபிரமிக்கின்றான் (நீலகேசி, 189, உரை).

பரிபுஷ்கரை paripuṣkarai, *n.* A kind of cucumber, *Cucumis madraspatanus;* வெள்ளரி வகை. *Pond.*

பரிமளவெண்ணெய் parimaḷa-v-eṇṇey, *n.* <பரிமளம்+. Consecrated oil, used in baptism; ஞானஸ்நானத்தில் உபயோகிக்குந் தைலம். *Chr.*

பரியநுயோச்சியோபேக்ஷணம் pari-yanuyōcciyōpēkṣaṇam, *n.* <*paryanuyojya*+*upēkṣaṇa*. (Log.) A defect in argumentation; தோல்வித்தானத்தொன்று. (செந். iii, 13.)

பரிவாரக்கொந்தம் parivāra-k-kontam, *n.* perh. பரிவாரக்கொத்து. Temple servants; கோயிற் பணியாளர். (S. I. I. iv, 492.)

பருக்கு-தல் parukku-, *5 v. tr.* Caus. of பருகு-. To increase; பெருக்குதல். (பாரத. i, 231.)

பருக்கை parukkai, *n.* <பரு-. Refuse, dregs; sediment; கோது. அதில் பருக்கை தட்டாத படி அதின் வாயிலே பிழியுமாய்த்து (திவ். பெரியதி. 1, 2, 5, வ்யா.).

பருங்கல் paruṅkal, *n.* perh. பருக்கு-. Fear; அச்சம். *Loc.*

பருதி paruti, *n.* <*paridhi*. Quoit; விளை யாட்டுக்குரிய வளையம். *Pond.*

பருந்தடைப்பு paruntaṭaippu, *n.* <பருந்து +. Double bracket ( ); எழுத்துக்கள் எண்கள் முதலியவற்றை அடைத்துக் காட்டுவதற்கு இடும் ஓர் அடையாளக்குறி. *Mod.*

பருநடை paru-naṭai, *n.* <பரு-மை+. Swift walk, as of bull; வேகமான நடை. *Loc.*

பரும்பிடி parum-piṭi, *n.* <id.+. Extortion; அநீதமாய்ப் பொருள்பறிக்கை. *Pond.*

பரும்புடவை parum-puṭavai, *n.* <id. +. A kind of cloth; ஆடைவகை. பரும்புடவைப் பொதி ஒன்றுக்குக் காசு பத்து (S. I. I. viii, 233).

பருமிப்பு parumippu, *n.* <பருமி-. Fencing; சிலம்பம். *Pond.*

பருமுளைவராகன் parumuḷai-varākaṉ, *n.* A coin; நாணயவகை. (M. E. R. 1923-4, p. 110.)

பருமைசெய்-தல் parumai-cey-, *v. tr.* <பருமை+. To repair; திருத்திச் செப்பனிடுதல். இம்மடைகளும் கரையும் பருமைசெய்கைக்கு (S. I. I. vii, 252).

பருவரு-த்தல் paruvaru-, *5 v. intr.* <பரு வா-. To be distressed in mind; மனம்வருந்துதல். இவட்கு உறுத்துமென்று பருவருத்திருப்பதுஞ் செய் யார் (குறள், 1127, மணக்.).

பருஷி-த்தல் paruṣi-, *11 v. tr.* <*paruṣa*. To chide; கடிதல். மெத்தெனப் பருஷித்தற்காக வருநன்மையும் இல்லையன்றே (நீலகேசி, 537).

பல்சந்தி pal-canti, *n.* <பல்+. (அரு. நி.) 1. Sugar-cane; கரும்பு. 2. Bamboo; மூங்கில்.

பல்லா pallā, *n.* <புல்லா. A linear measure; நீட்டலளவைவகை. (W.)

பல்லி palli, *n.* <வல்லி. Root; வேர். (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 2, வ்யா. பக். 594.)

பல்லிங்காஸனம் palliṅkāsaṉam, *n.* A posture of Jaina ascetics; சைனத்துறவியின் ஆசன வகை. (கனம்கிருஷ்ணையர், 3-4.)

பல்லிடுக்கி pal-l-iṭukki, *n.* <பல்+. Pincers to extract teeth; பல்லைப் பிடுங்குங் குறடு. *Pond.*

பல்லுவன் palluvaṉ, *n.* cf. பல்லவன். Mean person; இழிந்தோன். (நாமதீப. 178.)

பல்லூகம் pallūkam, *n.* <*bhallūka*. Bear; கரடி. (W.)

பல்வாங்கி pal-vāṅki, *n.* <பல்+. See பல்லிடுக்கி. *Pond.*

பல்வேவு pal-vēvu, *n.* <id.+. Toothache; பல்நோய்வகை. (பாரத. i, 218.)

பலகாயம் pala-kāyam, *n.* <பல+. Sundry spices, as pepper, etc.; மிளகு கடுகு வெந்தயம் போன்ற கறிக்கு உதவும் பண்டங்கள். பலகாயம் நிசதி மிளகு ஆழாக்கும் கடுகு உழக்கும் (S. I. I. iii, 381).

பலகீரைப்பதார்த்தம் palakīrai-p-patārttam, *n.* <id.+கீரை+. A relish made of *kalavai-k-kīrai;* கலவைக்கீரைக் கறி. *Pond.*

பலகீரைபறி-த்தல் palakīrai-paṟi-, *v. intr.* <பலகீரை+. To do mischief; தீங்குசெய் தல். *Colloq.*

பலகைசுரண்டி palakai-curaṇṭi, *n.* <பல கை+. Carpenter's scraping instrument; சீவுளி. *Loc.*

பலஞ்ஜீப்காயி palañ-jīp-kāyi, *n.* <E. Flying jib guys; பலாஞ்ஜீப்பூம் மரத்தின் பக்க ஆதாரமாகக் கட்டப்படுங் கயிறு. (M. Navi.)

பலஞ்ஜீப்மத்தான்காயி palañ-jīp-mat-tāṉkāyi, *n.* <E. *flying* + E. *jib* + E. *martingale*. Flying martingale; பலாஞ்ஜீப்பூம் மரத்தின் கீழ்ப் புறம் ஆதாரமாகக் கட்டப்படுங் கயிறு. (M. Navi.)

பலப்பிரமதனி pala-p-piramataṉi, *n.* <*bala* + *pramathanī*. One of *nava-śakti*; நவசக்திகளு ளொன்று. (அபி. சிந்.)

பலராசனம் palar-ācaṉam, *n.* <பலர் +. Sofa; மஞ்சம். *Pond.*

பலவரவை pala-varavai, *n.* <பல + வா-. Lands acquired bit by bit, in a village; பலவழி யிற் சில்லறையாக வந்த நிலங்கள். விக்கிரமசோழ நல்லூரில் பலவரவையான நிலத்து (S. I. I. viii, 29).

பலவிகரணி pala-vikaraṇi, *n.* <*bala* +. One of *nava-śakti*; நவசக்திகளு ளொன்று. (அபி. சிந்.)

பலாங் palāṅ, *n.* Clew-garnets; கப்பற் சதுரப் பாய்களைச் சுருட்டும்போழுது அவற்றின் கீழ் மூலைகளைப் பறுவானுக்கு இழுக்க உதவுங் கயிறு. (M. Navi.)

பலாஞ்ஜீப்பு palāñ-jīppu, *n.* <E. *flying* + E. *jib*. Sail tied to the flying-jib; கப்பலின் பலாஞ்ஜீப்பூம் என்ற உத்திரத்தில் விரிக்கப்படும் பாய். (M. Navi.)

பலாஞ்ஜீப்பூம் palāñ-jīppūm, *n.* <id. + E. *jib-boom*. Flying jib-boom; ஜீப்பூமிலிருந்து புறப்படும் உத்திரம். (M. Navi.)

பலாட்டியன் palāṭṭiyaṉ, *n.* <*balāḍhya*. Strong man; பலசாலி. *Loc.*

பலானிஜீப்பூம் palāṉi-jīppūm, *n.* See பலாஞ்ஜீப்பூம். (M. Navi.)

பலித்தாலம் pali-t-tālam, *n.* <பலி +. A kind of plate; தாம்பாளவகை. (S. I. I. iv, 8.)

பலியோச்சு-தல் pali-y-ōccu-, *v. intr.* <id. +. To offer sacred offerings; நிவேதனம் படைத்தல். (சிவக். பிரபந். பக். 136.)

பலீவர்த்தம் palīvarttam, *n.* <*balīvarda*. Bull; காளை. (திவ். பெரியாழ். 2, 1, 2, வ்யா. பக். 210.)

பலூத் palūt, *n.* Village servant; கிராம வேலையாள். (M. Sm. D. i, 278.)

பவநாமேசுவரன் pava-nāmēcuvaraṉ, *n.* <*bhava* + *nāman* +. A Rudra; உருத்திரரு ளொருவர். (தக்கயாகப். 443, உரை.)

பவப்ரிய pavapriya, *n.* (Mus.) A primary *rāga*; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

பவம்[1] pavam, *n.* <*bhava*. A cant for eleven; பதினொன்றை யுணர்த்துங் குறிப்புச்சொல். மணிப் பவம் (தைலவ. தைல.).

பவம்[2] pavam, *n.* <பவமத்திமம். A stanza of four lines of equal number of *cīr*; பவமத்திமம். (யாப். வி. பக். 483.)

பவழத்திரி pavaḻa-t-tiri, *n.* <பவளம் +. A necklet made of coral; பவழமாலைவகை. (பெருங். மகத. 17, 163.)

பவளவடம் pavaḷa-vaṭam, *n.* <id. +. Wristlet of coral; பவளத்தாலான முன்கை வளை. மணிக்கட்டில் சாத்தின சிறுப்பவளவடமும் (திவ். பெரியாழ். 1, 5, 10, வ்யா.).

பவன் pavaṉ, *n.* <*Bhava*. A Rudra; உருத்திரரு ளொருவர். (தக்கயாகப். 443, உரை.)

பழக்கவழக்கம் paḻakka-vaḻakkam, *n.* <பழக்கம் +. Manners and customs; ஆசார விவகாரங்கள். *Colloq.*

பழங்கண்ணோட்டம் paḻaṅ-kaṇṇōṭṭam, *n.* <பழ-மை +. Sympathy felt on account of old and long acquaintance; நெடுநாட் பழக்கத் தால் நிகழும் இரக்கம். (குறள், 1292, உரை.)

பழங்கறி paḻaṅ-kaṟi, *n.* <id. +. Remnant of relishes, rehashed and preserved; முதனாட் சமைத்து மிஞ்சியதாய் மறுநாள் உபயோகத்திற்குப் பக்குவப்படுத்திய கறி. *Loc.*

பழங்காடி paḻaṅ-kāṭi, *n.* <id. +. Sour vinegar; மிகப்புளித்த காடி.

பழங்கிணறு paḻaṅ-kiṇaṟu, *n.* <id. +. Unused well; பாழான கிணறு. *Loc.*

பழங்கிணறுதூர்வாங்கு-தல் paḻaṅ-kiṇaṟu-tūr-vāṅku-, *v. intr.* <id. + கிணறு +. To talk about old and forgotten things; மறந்துபோன செய்திகளை நினைப்பூட்டிப் பேசுதல். *Loc.*

பழஞ்செய்க்கடன் paḻañ-cey-k-kaṭaṉ, *n.* <id. + செய் +. Unpaid balance of land revenue; நிலவரிப்பாக்கி. பழஞ்செய்க்கடன் வீடு கொண்டது (புறநா. 35).

பழந்தண்ணீர் paḻan-taṇṇīr, *n.* <id. +. Water allowed to stand overnight on cooked rice; நீராகாரம். *Colloq.*

பழம்பஞ்சாங்கம் paḻam-pañcāṅkam, *n.* <id. +. *Colloq.* 1. Old tale; பழைய கதை. 2. Old-fashioned person; பழையகாலத்து வழக்க வொழுக்கத்தையுடையவ-ன்-ள்.

பழம்புள்ளிமாடை palam-pulli-māṭai, *n.* <id.+புள்ளி+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (S. I. I. iv, 291.)

பழமுதல்கண்காணி pala-mutal-kaṇkāṇi, *n.* <id.+முதல்+. Temple supervisor; கோயில் மேற்பார்வையாளன். (M. E. R. 1 of 1921.)

பழமுந்தினவெட்டு paḷa-muntiṉa-veṭṭu, *n.* <id.+முந்து-+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 141.)

பள்ளி paḷḷi, *n.* [M. *paḷḷi*.] Christian church; கிறிஸ்தவக் கோயில். *சவேரியார் கோயிற் பள்ளி.*

பள்ளிக்குன்று paḷḷi-k-kuṉṟu, *n.* <பள்ளி+. Mt. Kailās; கைலாச பருவதம். *பள்ளிக்குன்றும் விற்குன்று மொழிய* (தக்கயாகப். 536).

பள்ளிச்சிவிகை paḷḷi-c-civikai, *n.* <id.+. A kind of palanquin; பல்லக்குவகை. (S. I. I. iii, 271.)

பள்ளிசை pal-l-icai, *n.* <பள்+. A dramatic poem, dealing with the life of Pallas; பள்ளுப்பிரபந்தம். (*தண்டிகைக்கனகராயன் பள்ளு, குறிப். 3.*)

பள்ளித்தோழன் paḷḷi-t-tōḻaṉ, *n.* <பள்ளி+. Schoolmate; ஒருசாலைமாணுக்கன். *Pond.*

பள்ளியுணர்-தல் paḷḷi-y-uṇar-, *v. intr.* <id.+. To wake up from sleep; துயில் நீங்குதல். *பள்ளியுணர்ந்தா னவனைப் பார்த்து* (பாரதவெண். 85).

பள்ளிவத்தன் paḷḷi-vattaṉ, *n.* <id.+*varjya*. One who is unfit to enter a Buddhist monastery; பௌத்தப்பள்ளியிற் புகுதற்குத் தகுதியற்றவன். *பத்தின்மேலும் பழிசெய்யுமேற் பள்ளிவத்தன் கண்டீர்* (நீலகேசி, 247).

பள்ளிவிளாகம் paḷḷi-viḷākam, *n.* <id.+. cf. மடவிளாகம். Streets around a Jaina temple; சினாலயத்தைச் சுற்றியிருக்குந் தெருக்கள். (M. E. R. 415 of 1928-29.)

பள்ளிவெற்பு paḷḷi-verpu, *n.* <id.+. See பள்ளிக்குன்று. *பள்ளிவெற்பின் மாறுகோள் பெருது* (தக்கயாகப். 371).

பள்ளேசல் pal-l-ēcal, *n.* <பள்+. See பள்ளிசை. (குருகூர்ப். 2, 3.)

பளாயோக்கியம் paḷā-yōkkiyam, *n.* <பளா+. A term meaning 'very good'; 'மிகவும் நன்று' என்ற பொருளில் வழங்குஞ் சொல். *Loc.*

பளிங்கர் paḷiṅkar, *n.* A hill tribe; ஒருவகை மலைச்சாதியார்.

பளிங்கு paḷiṅku, *n.* Topaz; புஷ்பராகம். (S. I. I. ii, 204.)

பளியர் paḷiyar, *n.* cf. பளிங்கர். A hill tribe of the Western Ghats in Pāṇḍya country; பாண்டிநாட்டில் மேற்குமலைத்தொடரில் வசிக்கும் ஒருவகை மலைச்சாதியார். (G. Tn. D. i, 6.)

பற்கிட்டுநோய் paṟ-kiṭṭu-nōy, *n.* <பல்+கிட்டு-+. Tetanus; நாட்கிட்டிசன்னி. *Loc.*

பற்சாரம் paṟ-cāram, *n.* <id.+. A disease; நோய்வகை. (பதார்த். i, 235.)

பற்பபாதன் parpapātaṉ, *n.* <*padma-pāda*. Viṣṇu, as having feet resembling lotus flowers; திருமால். *பரக்கவைத் தளந்து கொண்ட பற்பபாத னல்லையே* (திவ். திருச்சந். 32).

பற்றக்சார் paṟṟakcār, *n.* <E. *futtock*. Futtock shrouds; காவிமரத்தின் கயிறுகளை அடிமரத்தோடு இணைக்குங் கயிறு. (M. Navi.)

பற்றறு-த்தல் paṟṟaṟu-, *v. tr.* <பற்று+. To decide; தீர்மானித்தல். *வழக்குகளைப் பற்றறுத்து வருவேனுன் உன்னிடத்தில்* (கோவ. க. 42).

பற்று-தல் paṟṟu-, *5 v. intr.* To hold oneself in patience; to wait; பொறுத்தல். *சோறு சமையப் பற்றுமல்* (ஈடு, 1, 3, 1).

பற்றுக்கம்பு paṟṟu-k-kampu, *n.* <பற்று+. Peg planted in the levelling plank; பரம்புமரத்தில் ஊன்றுங் கழி. *Loc.*

பற்றுக்காவல் paṟṟu-k-kāval, *n.* <id.+. Watch for the lands; நிலக்காவல். *Nāñ.*

பற்றுப்பருக்கை paṟṟu-p-parukkai, *n.* <id.+. Grain of cooked rice; சோற்றுப்பருக்கை. *Loc.*

பற்றுப்பாடு-தல் paṟṟu-p-pāṭu-, *v. intr.* prob. id.+. To sing in accompaniment; வாரம் பாடுதல். (சிலப். 6, 19, அரும்.)

பற்றுப்பார்-த்தல் paṟṟu-p-pār-, *v. intr.* <id.+. To test by rubbing, as a piece of turmeric; உரைத்துப் பரிசோதித்தல். *ஊரிற் பெண்கள் தங்களுக்குப் பூசுகைக்கு மஞ்சள் அரைத்தால் பற்றுப்பார்ப்பது இவனுடம்பிலே யாய்த்து* (திவ். பெரியாழ். 3, 2, 2, வ்யா. பக். 536).

பற்றுப்பொதுக்காவல் paṟṟu-p-potu-k-kāval, *n.* <id.+. Watchman of the village lands; கிராமக்காவற்காரன். *Nāñ.*

பற்றுமுறி paṟṟu-muṟi, *n.* <id.+. Receipt; ரசீது. *பற்றுமுறி கொடுத்தோம்* (S. I. I. viii, 84).

பற்றுவரவுப்புள்ளி parṟuvaravu-p-puḷḷi, *n.* <பற்றுவரவு+. Customer; வழக்கமாகப் பண்டமுதலியன வாங்குபவன். *Loc.*

பற்றுவழி paṟṟu-vaḻi, *n.* <பற்று+. Running account; நேடுநாட் கணக்கு. *Loc.*

பற்றுவழிக்கணக்கு paṟṟuvaḻi-k-kaṇakku, *n.* <பற்றுவழி+. *Loc.* 1. See பற்றுவழி. 2. Ledger; பேரேடு.

பற்றுவழியா-தல் paṟṟu-vaḻi-y-ā-, *v. intr.* <id.+. To be paid out, as money due; செல்ல வேண்டிய தொகையைக் கொடுத்தல். *Loc.*

பறத்து-தல் parattu-, *5 v. tr.* Caus. of பற-. To hasten; விரைவுபடுத்துதல். வேலை சீக்கிரம் முடியவேண்டுமென்று பறத்துகிறார்.

பறவை paravai, *n.* <பற-. Flying; பறக்கை. பறவை தளருந் துறைவனை (அகநா. 170).

பறவைச்சுழி paravai-c-cuḻi, *n.* <பறவை+. A curl mark, in horses; குதிரைச்சுழிவகை. தனுவோராகிய பறவைச்சுழி (தஞ். சர. iii, 118).

பறி-தல் paṟi-, *4 v. tr.* cf. பரி-. To pierce; to penetrate; ஊடுருவுதல். பட்டுப்பறியும் படை வேல் (சொக்க. உலா, 393).

பறிகால் paṟi-kāl, *n.* <பறி-+. Betel-vine garden; கொடிக்கால். *Loc.*

பறிகூடை paṟi-kūṭai, *n.* <பறி+. Baling basket; இறைகூடை. *Loc.*

பறிப்பு paṟippu, *n.* <பறி-. Plunder; extortion; கொள்ளை. *Pond.*

பறிபட்சி paṟi-paṭci, *n.* <id.+. Bird of prey; மாமிசம் உண்ணும் பறவை. *Pond.*

பறுவான்காசிலிங்கு paṟuvāṅkā-ciliṅku, *n.* <Hind. *parvān*+E. *sling.* Yard-sling; பறுவானைப் பாய்மரத்தோடு இணைக்க உதவுங் கயிறு அல்லது சங்கிலி. (M. Navi.)

பறைத்தறி paṟai-t-taṟi, *n.* prob. பறை+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. i, 91.)

பறைத்துடைவை paṟai-t-tuṭaivai, *n.* <id.+. Endowment for Pariahs; பறையர்க்கு விடும் மானியம். ஊரில்விடும் பறைத்துடைவை உணவுரிமையாக்கொண்டு (பெரியபு. திருநாளைப். 13).

பறைமை paṟaimai, *n.* perh. id. A village perquisite; கிராமசுதந்தரவகை. (Pudu. Insc. 271.)

பறையிறை paṟai-y-iṟai, *n.* perh. id.+. A tax paid in cash; காசாயவகை. (S. I. I. iv, 195.)

பன்சர் pancar, *n.* cf. பஞ்சர். Waste land; தரிசுநிலம். (P. T. L.)

பன்மை panmai, *n.* A tax paid in cash; காசாயவகை. பன்மையாலும் பண்டவெட்டியாலும் ஆளொன்றுக்குக் காசு பத்தாக (S. I. I. v, 365).

பன்றியாழ்வார் panṟi-y-āḻvār, *n.* <பன்றி+. Viṣṇu in His Boar-incarnation; வராகாவதாரமூர்த்தி. (I. M. P. S.A. 380.)

பன்றியோடை panṟi-y-oṭai, *n.* <id.+. Small channel; சிறுவாய்க்கால். *Loc.*

பன்னெறி panneṟi, *n.* <பல்+. Maxims on miscellaneous topics; பலபொருள்களைப்பற்றிக் கூறும் நீதிவசனங்கள். (நாலடி, அதி. 37.)

பனம்பற்று paṉam-paṟṟu, *n.* <பனை+. Palmyra tope; பனந்தோப்பு. (S. I. I. viii, 209.)

பனிச்சுடர் paṉi-c-cuṭar, *n.* <பனி+. Moon; சந்திரன். பனிப்பகையைப் பனிச்சுடர் விட்டெறிப்பன (தக்கயாகப். 485).

பனிநீர் paṉi-nīr, *n.* <id.+. The clear liquid at the top, when curd is allowed to settle; தயிர் முதலியன வடிந்தபின் மேலாக எஞ்சி நிற்குந் தெளிந்த நீர். பனிநீருள்ளது வடித்துக் கட்டியாயிருக்கிற தயிரும் (திவ். பெரியாழ். 2, 2, 2, வ்யா. பக். 250).

பனிப்பிரபை paṉi-p-pirapai, *n.* <id.+. Moonlight; நிலா. பனிப்பிரபையிட் டவித்தே (தக்கயாகப். 482).

பனைமூக்கன் paṉai-mūkkaṉ, *n.* <id.+. cf. பனைமூக்காரன். A kind of paddy; நெல்வகை. நிறக்கும் பனைமூக்க னென்றும் (நெல்விடு. 185).

பனைவடலி paṉai-vaṭali, *n.* <பனை+. Young palymra; வடலி. *Loc.*

பஶ்யதோஹரன் paśyatōharaṉ, *n.* <*paśyatō-hara.* Thief who steals even when a person is looking on; பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே திருடுவோன். (திவ். பெரியதி. 1, 1, 5, வ்யா. பக். 37.)

பஸ்கி paski, *n.* A kind of physical exercise which consists of sitting down and standing up alternately; தேகப்பயிற்சி வகை. *Mod.*

பஸ்தி pasti, *n.* Jaina temple; ஜினலயம். (M. E. R. 1901, p. 2.)

பஸ்திசெய்-தல் pasti-cey-, *v. tr.* <பஸ்தி+. To improve; திருத்துதல். *Loc.*

பக்ஷகன் pakṣakaṉ, *n.* <*bhakṣaka.* Consumer; destroyer; அழிப்பவன். ரக்ஷகனன்றிக்கே பக்ஷகனானாலும் விடலாயோ உன் வடிவிருப்பது (திவ். திருமாலை, 39, வ்யா. பக். 118).

பா

பாக்கம் pākkam, *n.* Small bundle; சிறுமூட்டை. *ஆமணக்கங்கொட்டை வண்டி ஒன்றுக்குக் காசு பத்தும் பொதி ஒன்றுக்குக் காசு அரையும் பாக்கம் ஒன்றுக்குக் காசு காலும்* (S. I. I. viii, 232).

பாகத்தியாகலக்ஷணை pāka-t-tiyāka-lakṣaṇai, *n.* <*bhāga*+*tyāga*+. (Gram.) A variety of *ilakkaṇai*, in which the primary sense of a word is partly discarded and partly retained; விட்டும்விடாதவிலக்கணை. (*விசாரசங்.* 227.)

பாகம் pākam, *n.* <*bhāga*. Place, spot, region; இடம். *கன்னபாகமும்* (*பாரத. புட்ப.* 33).

பாகவதநம்பி pākavata-nampi, *n.* <*பாகவதன்*+. Vaiṣṇava devotee; விஷ்ணுபக்தன். (S. I. I. iv, 40.)

பாகவிஸ்தி pāka-visti, *n.* <*பாகம்*+. Partition; பாகப்பிரிவினை. *Tinn.*

பாகாயம் pākāyam, *n.* <U. *bāgāyat*. cf. *பாகாயதி*. Fenced plot of ground, fit for garden cultivation; தோட்டம்வைத்தற் கேற்றபடி வேலியடைப்புள்ள நிலம். *Loc.*

பாகியாங்கம் pākiyāṅkam, *n.* <*bāhya*+. (Phil.) The outer path; புறவழி. *பிரமத்தை யடைதற்கு பாகியாங்கமென்றும் அந்தராங்கமென்று மிரண்டங்கங்களுண்டு* (*வேதாந்தசா.* 26).

பாகுடக்கவி pākuṭa-k-kavi, *n.* <Pkt. *pāhuḍa* <*prābhṛta*+. Dedicatory poem; காணிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்கும் பாட்டு. (*செந்.* vi, 335.)

பாகை pākai, *n.* <*bhāga*. The spot from which ichor flows in an elephant; யானையின் உடலில் மதநீர் ஊறுமிடம். *முகபாகை குதிபாய் கடாம்* (*தக்கயாகப்.* 3).

பாங்கு pāṅku, *n.* Palm-leaves, etc., required for constructing a sheep-pen; ஆட்டுக்கிடை மறிப்பதற்குரிய விரியோலை முதலியன. *Tinn.*

பாங்குநெல் pāṅku-nel, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. (*விவசா.* 2.)

பாசனாங்கம் pācaṉāṅkam, *n.* <*bhājana*+*aṅga*. A celestial tree, one of *kaṟpaka-taru;* கற்பகமரவகை. (*தக்கயாகப்.* 757, *உரை.*)

பாசு pācu, *n.* <E. *pass*. 1. Success, as in examinations; பரீட்சை முதலியவற்றில் தேர்ச்சி. (*பிரதாப. விலா.* 13.) 2. Gate-pass; permit; வெளியில் அல்லது உள்ளே செல்வதற்கோ சாமான் கொண்டுபோவதற்கோ கொடுக்கும் அனுமதிச் சீட்டு. *Colloq.*

பாஞ்சாலம் pāñcālam, *n.* <*pāñcāla*. One of the three literary styles, midway between *kauṭam* and *vaitaruppam;* கௌட வைதருப்ப ரீதிகளுக்கு இடைப்பட்ட காவிய ரீதி. (*சங்கற்பசூ. பக்.* 6.)

பாட்சிகன் pāṭcikaṉ, *n.* <*pākṣika*. Bird-catcher; fowler; பட்சிபிடிப்பவன். (W.)

பாட்டம் pāṭṭam, *n.* <*பாடு*. Wet lands held on a favourable assessment paid in grain; குறைந்த தானியத் தீர்வை செலுத்தி அனுபவிக்கும் நஞ்சை நிலம். (R. T.)

பாட்டமாளன் pāṭṭam-āḷaṉ, *n.* <*பாட்டம்*+. 1. Officer in charge of revenue collections; அரசிறையதிகாரி. (M. E. R. 101 of 1926-7.) 2. Cultivator, lessee; உழவுப் பாத்திய முடையவன். (T. A. S. iii, 167.)

பாட்டிராசி pāṭṭirāci, *n.* <*பாட்டு*+. The sign of the zodiac occupied by the sun at sunset; சூரியன் அஸ்தமிக்கும் இலக்கினம். *பாட்டிராசியிற் புறப்படாதே.*

பாட்டிலேபோடு-தல் pāṭṭilē-pōṭu-, *v. tr.* <*பாடு*+. To place or lay down horizontally; பூமியுடன் ஒட்டி நேராகச் சார்த்துதல். *Loc.*

பாட்டு pāṭṭu, *n.* <id. Longitudinal layer, in brick-work; செங்கற்சுவர் எழுப்பும்போது நேடுக்காக வைக்கும் கல். *Loc.*

பாடண்டமதம் pāṭaṇṭa-matam, *n.* <*pāṣaṇḍa*+. Heretic religion; அவைதிகமதம். *புல்லும் பாடண்டமதானுபவங்கடமை* (*நூற்றெட்டுத். திருப்பு.* 7).

பாடம் pāṭam, *n.* prob. *pāṭha*. Utterance, word; வார்த்தை. *படுக்கலுற்ற பதகனின் பாடமே* (*நீலகேசி,* 537).

பாடவை-த்தல் pāṭa-vai-, *v. tr.* <*பாடு-*+. To celebrate the ceremony of *irutu-snāṉam* before a girl actually attains her age; இருதுவாகுமுன் ஒரு பெண்ணுக்கு இருது ஸ்நானச் சடங்கு செய்தல். *Brāh.*

பாடாலம் pāṭālam, *n.* <*பாடலம்*. Trumpet-flower; பாதிரி. *பாடாலப் புட்பத்தனவாகிய பண்பு மாற்றம்* (*நீலகேசி,* 422).

பாடாவரிநட்சத்திரம் pāṭāvari-naṭcattiram, *n.* <*பாடாவிரி*+. A group of inauspicious *nakṣatras;* சில அசுபநட்சத்திரங்கள். (*சோதிட. சிந்.* 56.)

பாடாவிரி pāṭāviri, *n.* cf. *பாடாவதி*. Disaster; பெருந்துன்பம். *அதுவொரு பாடாவிரி* (*இராமநா. பால.* 11).

பாடிலம் pāṭilam, *n.* Country; நாடு. (R.)

பாடிவேட்டை pāṭi-vēṭṭai, n. perh. பாடி +. Hunting; பரிவேட்டை. (S. I. I. iv, 115.)

பாடுகாவல் pāṭu-kāval, n. cf. பாடிகாவல். Keeping another in restraint, near oneself; தன்னருகிலே வைத்துங் காவல். (திவ். பெரியாழ். 3, 7, 5, வ்யா. பக். 713.)

பாடுபட்டசொரூபம் pāṭu-paṭṭa-corūpam, n. <பாடு+படு-+. Christ; இயேசுநாதர். Chr.

பாண் pāṇ, n. <பாழ். That which ruins; பாழாக்குவது. பாதியிலே நீங்குமோ பாண்சனியன் (தெய்வச். விறலிவிடு. 377).

பாணி[1] pāṇi, n. Fem. of பாணன். Woman of the Pāṇar caste; பாடினி. என்கொணர்ந்தாய் பாணு நீயென்றாள் பாணி (பெருந்தொ. 1684).

பாணி[2]-த்தல் pāṇi-, 11 v. tr. <பாணி. To render; to give; கொடுத்தல். காசோ கெற் றுனியமோ பாணிப்பீரென்ன (பஞ்ச. திருமுக. 645).

பாணினி pāṇini, n. Fem. of பாணன். Songstress, woman of the Pāṇar caste; பாடினி. பாணினியு மின்னிசையாற் பாடுவாள் (கடம்ப. உலா, 295).

பாத்திரம் pāttiram, n. prob. pātra. Field where ragi is grown; வரகுப்பாத்தி. Loc.

பாதகத்தன்மை pātaka-t-taṉmai, n. <பாதகம்+. Criminality; குற்றத்தன்மை. Pond.

பாதகி pātaki, n. <pātakin. Criminal; பாதகன். பத்திமான்களும் பாதகிகளும் ஒக்கவாழ்ந்து போய்த்து (திவ். அமலனாதி. 2, வ்யா. பக். 33).

பாதகோசம் pāta-kōcam, n. <பாதம்+. Gaiter; கணுக்காலுறை. Pond.

பாதம் pātam, n. <pāta. Foetus aborted in the fifth or sixth month of pregnancy; ஐந்து அல்லது ஆறும் மாதங்களில் அழியுங் கரு. (சி. சி. 2, 93, மறைஞா.)

பாதர் pātar, n. <Persn. bahādur. Bahadur; பகதூர். பாதர் வெள்ளை யென்று கூப்பிடுவேன் (கட்டபொம்மு. பக். 26).

பாதாமல்வா pātām-alvā, n. See பாதுமல்வா. Loc.

பாதாளகங்கைக்கிணறு pātāḷakaṅkai-k-kiṇaṟu, n. <பாதாளகங்கை+. Artesian well; பூமியிலுள்ள நீருற்றிலிருந்து மேனோக்கிப்பாயும் நீருள்ள கிணறு. (சகசர். 9.)

பாதிசம்வாதம் pāti-camvātam, n. <பாதி +. Unilateral consent; ஒருபக்கத்தார் மட்டுஞ் சம்மதிக்கை. (சடு, 4, 1, 1.)

பாதுகை pātukai, n. <pādukā. Art of reaching a destination by wearing a magic shoe; மாயாசக்தியுள்ள செருப்பை மாட்டிக்கொள்வதால் நினைத்தவிடத்திற்குச் செல்லும் வித்தை. (சௌந்த. ஆனந்த. 30, உரை.)

பாதுமல்வா pātum-alvā, n. <Persn. bādām+. A kind of confection prepared with almond; வாதுமையாலான அல்வா. பாதுமல்வா செய் யுருண்டை (பஞ்ச. திருமுக. 1837).

பாந்தல் pāntal, n. perh. பாந்து. Hamlet of a village; சிற்றூர். ஏந்தல் பாந்தலுட்பட (S. I. I. viii, 67).

பாப்பாத்திக்கழுகு pāppātti-k-kaḻuku, n. <பாப்பாத்தி+. Egyptian vulture; கழுதுவகை. (M. M.)

பாப்பாத்திப்பூச்சி pāppātti-p-pūcci, n. <id.+. Butterfly; வண்ணாத்திப்பூச்சி. (W.)

பாம்புச்சட்டம் pāmpu-c-caṭṭam, n. <பாம்பு+. Bressummer; சட்டைச்சுவர் அல்லது தாழ்வாரத்தில் ஓடும் நேடுக்குமரம். Madr.

பாமரவைத்தியன் pāmara-vaittiyaṉ, n. <பாமரம்+. See பரிசாரவைத்தியன். Pond.

பாய்கொடு-த்தல் pāy-koṭu-, v. intr. <பாய்+. To celebrate the nuptial ceremony; சாந்திக் கல்யாணஞ் செய்தல். Loc.

பாய்மடை pāy-maṭai, n. <பாய்-+. Opening in the ridge of a field for the inflow of water; வாய்மடை. Colloq.

பாய்மரக்கயிறு pāymara-k-kayiṟu, n. <பாய்மரம்+. Cable; ஆலாத்து. Pond.

பாயமாலி pāyamāli, n. <பாய்மாலி. Destruction, ravage, ruin; அழிவு. (P.T.L.)

பாயிதா pāyitā, n. <Arab. fāyadā. Gain, advantage; benefits; இலாபம். Loc.

பாயிரம் pāyiram, n. prob. bahis. That which is outside; புறம்பானது. உள்ளரும் பாயிரமும் மொக்குமேல் (நீலகேசி, 261).

பார்க்கோல் pār-k-kōl, n. prob. பார்+. Staff of honour; கட்டியத்தடி. (T. A. S. ii, 67.)

பார்வைத்தூண் pārvai-t-tūṇ, n. <பார்வை+. Decorated post at the entrance or at the central hall of a building; வீட்டினுடைய முகப்பிலேனுங் கூடத்திலேனும் அழகுபடச்செய்து நிறுத்துந் தூண். Loc.

பார்வைப்பலகை pārvai-p-palakai, n. <id.+. Plank placed on the transom of a door; தீரியப்பலகை. Loc.

பாரகூலி pāra-kūli, n. <பாரம்+. Cartage; freight; carrier's charges; சாமானை எடுத்துக் கொண்டு போவதற்குரிய கூலி. (S. I. I. i, 140.)

பாரஞ்சாம்பி pārañ-cāmpi, n. <id.+. Crane; சுமையை யேற்றியிறக்குவதற்குரிய கருவி. Pond.

பாரணம் pāraṇam, n. <pārāyaṇa. Ceremonial recitation; பாராயணம். பாரணங்க ளெங்கும் பரந்தொலிப்ப (பாடு. திருவருட்.).

பாரணை pāraṇai, n. prob. பாரி-. Extensiveness; பாரிப்பு. பாரணைநல்ல பதினாறுகற்பத்தவர் (நீல கேசி, 90).

பாரதப்புறம் pārata-p-puṟam, n. <பாரதம் +. Gift of land for reading the Mahābhārata; பாரதம் வாசிப்பதற்கு விடப்பட்ட இறையிலிநிலம். (S. I. I. v, 81.)

பாரபூதி pārapūti, n. A spiritual world, one of kuyyāṭṭaka-puvaṉam, q. v.; குய்யாட்டக புவனத்து ளொன்று. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 213.)

பாரவிட்டம் pāraviṭṭam, n. Good habits. See துதாங்கனம். பத்துமாய பாரமீதை பார விட்டமென்றலும் (நீலகேசி, 359).

பாராட்டுச்சரிப்பு pārāṭṭuccarippu, n. <பாராட்டு+உச்சரிப்பு. Emphasis on a word; சொற்களை எடுத்துக் கூறுகை. Pond.

பாராட்டுவாக்கியம் pārāṭṭu-vākkiyam, n. <id.+. Magniloquence; ஆடம்பரப்பேச்சு. Pond.

பாராபாரி pārāpāri, n. Redupl. of பாரி. Great dimension; பேரளவு. முழம் கட்டை யென் ருல் அகலம் பாராபாரி என்பார்கள் (மதி. கள. i, 5).

பாராயணி-த்தல் pārāyaṇi-, 11 v. tr. <பாராயணம். To read ceremoniously, as in pārāyaṇam; பாராயணமாகப் படித்தல். அதிகமாகப் பயின்றும் பாராயணித்தும் (இராமநா. முகவுரை, பக். 17).

பாரி-த்தல் pāri-, 11 v. tr. To resemble; ஒத்தல். காந்தளும் பாந்தளைப் பாரித்தலர்ந் தனவே (திருக்கோ. 324, உரை).

பாரிசத்தான் pāricattāṉ, n. <பாரிசம். 1. Friend; நண்பன். Pond. 2. Partisan; ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவன். Loc.

பால்மாங்காய் pāl-māṅkāy, n. <பால்+. A kind of fruit salad; மா பலா முதலான பழங் கலந்த பாலுணவு. Loc.

பால்வெள்ளைச்சோளம் pāl-veḷḷai-c-cōḷam, n. <id.+வெள்ளை+. A kind of maize; சோளவகை. (விவசா. 3.)

பாலத்துவம் pālattuvam, n. <bāla-tva. Childhood; பிள்ளைமை. Pond.

பாலப்பிரமசாரி pāla-p-piramacāri, n. <bāla+ Young ascetic; பாலசந்நியாசி. (சைவ. நாலாசிரியர்வரலாறு, பக். 16.)

பாலப்பிராயம் pāla-p-pirāyam, n. <id.+. Young age; பிள்ளைப்பருவம். பாலப்பிராயத்தே பார்த்தற் கருள்செய்த கோலப்பிரானுக்கு (திவ். பெரி யாழ். 2, 6, 6).

பாலாமை pāl-āmai, n. <பால்+. A kind of tortoise; வெண்மை நிறமுள்ள ஆமைவகை.

பாலாவி pālāvi, n. A kind of paddy; நெல் வகை. (யாழ். வி. 509.)

பாலிகை pālikai, n. perh. பாலி-. Canopy; மேற்கட்டி. Pond.

பாலிபாய்-தல் pāli-pāy-, v. intr. <பாலிகை +. To flow easily, without damming; பாலிகை பாய்தல். Tj.

பாலை pālai, n. 1. A kind of fish; மீன் வகை. (பருவை. பன்னு. 75.) 2. Sultriness; heat; வெப்பம். பாலைநின்ற பாலைநெடுவழி (சிறுபாண். 10, 11).

பாவகநிலை pāvaka-nilai, n. perh. pāvaka+. A method of removing or counteracting poison; விடந்தீர்க்குஞ் செயல்வகை. (பெரிய பு. திருஞான. 1060.)

பாவதோஷம் pāva-tōṣam, n. <pāpa+. Sin; evil; crime; பாபம். அவன் பாவதோஷத்துக் குப் பயந்தவன்.

பாவம் pāvam, n. <bhāva. (Jaina.) The change in the soul, due to the activities of the mind, body and speech; மனோவாக்காய வியாபாரத்தால் ஜீவனிடம் உண்டாகும் பரிணாம விசேஷம். (நீலகேசி, 427, உரை.)

பாவமூர்க்கத்தனம் pāva-mūrkka-t-taṉam, n. <பாவம்+. Impenitence; தான் செய்த பாவத்துக்கு இரங்காமை. Chr.

பாவலி pāvali, n. An ear-ornament; செவியணிவகை. (பெண். தாலாட். 13.)

பாவன் pāvaṉ, n. <pāpa. Sinner; பாபி. (இரக்ஷணிய. 76.)

பாவனி pāvaṉi, n. (Mus.) A primary rāga; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

பாவாடை pāvāṭai, n. perh. பாவு-+. Servant; வேலையாள். (I. M. P. Cg. 146.)

பாவாடைக்காரன் pāvāṭai-k-kāraṉ, n. <பாவாடை+. Liveried servant; தஞ்சம்பாவாடை கட்டும் வேலைக்காரன். Loc.

பாவாடைவீசு-தல் pāvāṭai-vīcu-, *v. intr.* <id.+. To wave *pāvāṭai* before kings and chieftains, as a mark of honor; அரசர் தலைவர் முன்பு ஒருவகைப் பாவாடை விருதை வீசி உபசாரஞ் செய்தல். *இருபுறத்தும் . . . பாவாடை வீச* (தெய்வச். விறலிவிடு. 565).

பாவி-த்தல் pāvi-, *11 v. tr.* <*bhava*. To experience; to enjoy; அனுபவித்தல். *பாவித்தாள் மாதவியாள்* (கோவ. க. 96).

பாவிப்பு pāvippu, *n.* <பாவி-. 1. Model; example; மாதிரி. (*யாழ். அக.*) 2. Guidance; வழிகாட்டி. *மாலுமிகளுடைய பாவிப்புக்கு . . . வழி காட்டிப் புத்தகமொன்று இல்லாமை* (*மாலுமிசா. முகவுரை*).

பாவின்புணர்ப்பு pāviṉ-puṇarppu, *n.* <பா+. (Poet.) A kind of verse; மிறைக்கவி வகை. (*பிங்.*)

பாவீடு pāvīṭu, *n.* <பாவு-+. Terraced house; மேலே தளம்போட்ட வீடு. *பாவீடு பள்ளியறை* (செல்விடு. 164).

பாவுள் pāvuḷ, *n.* <id.+. A room in the inner part of the house; வீட்டின் உட்பக்கத்திலுள்ள அறை. *Tinn.*

பாவுஸ்தே pāvustē, *n.* <E. Bob-stays; கப்பற்மரத்தின் கீழ்ப்புறத்தில் ஆதாரமாகவுள்ள கயிறு அல்லது சங்கிலி. (M. Navi.)

பாவோட்டம் pāvōṭṭam, *n.* perh. பாவை +ஓட்டம். Dance; நடனம். *பாவோட்டம் ஓடுவது கட்டுவன்மார்* (பணவிடு. 190).

பாழறுவான் pāḻ-aṟuvāṉ, *n.* <பாழ்+அறு-. A term of abuse, meaning 'a damned person'; 'நாசமாய்ப்போவான்' என்று பொருள்படும் வசைமொழி. *அடபாழறுவாய் உன்செய்தி சற்று முரைத்திலேன்* (சரவண. பணவிடு. 94).

பாளையத்துப்பிள்ளை pāḷaiyattu-p-piḷḷai, *n.* <பாளையம்+. Son of a warrior brought up and trained as a soldier, at the king's expense; போர்வீரரின் மக்களாய் அரசன் செலவிற் படைவீரராவதற்கு வளர்க்கப்படுவோன். *Pond.*

பாளயம்வாங்கிப்போ-தல் pāḷaiyam-vāṅki-p-pō-, *v. intr.* <id.+. To change the camping place, as an army; படை இடம் விட்டுப் பெயர்ந்து செல்லுதல். *Pond.*

பாற்கடுக்கன் pāṟ-kaṭukkaṉ, *n.* perh. பால் +. A kind of paddy; நெல்வகை. *பறக்குஞ் சிறுகுருவி பாற்கடுக்க னென்றும்* (நெல்விடு. 185).

பாற்சாயவேஷ்டி pāṟ-cāya-vēṣṭi, *n.* <id.+. A kind of cloth; ஆடைவகை. *Loc.*

பாற்பதார்த்தம் pāṟ-patārttam, *n.* <id.+.+. Edibles prepared from milk; பாலிலிருந்து உண்டாக்கும் பாற்கட்டி முதலானவை. *Pond.*

பாற்லி pāṟli, *n.* Bunt-lines; கப்பற்பாயைக் குறைக்க அல்லது சுருட்ட அதன் கீழோரத்திற் கட்டியிருக்குங் கயிறு. (M. Navi.)

பாறுவளை pāṟavaḷai, *n.* cf. பாராவளையம். A kind of boomerang; வளைதடி. (*திருவாலவா.* 39, 19, பி-ம்.)

பாஜனம் pājaṉam, *n.* <*bhājana*. Vessel; பாத்திரம். *தந்திவர்ம மகாராஜர் கொடுத்த பொன் பாஜனம் ஒன்றினல்* (S. I. I. iv, 8).

பாஷிதபேதம் pāṣita-pētam, *n.* <*bhāṣita* +. See பாஷைவிகற்பம். *Pond.*

பாஷைக்கருத்து pāṣai-k-karuttu, *n.* <பாஷை+. Implied meaning of a word; சொல்லின் உட்பொருள். (*தாதுமாலை, பக்.* 132.)

பாஷைவிகற்பம் pāṣai-vikaṟpam, *n.* <id.+. Dialect; தேசிகம். *Pond.*

பாஸ்கரீயன் pāskarīyaṉ, *n.* <*bhāskarīya*. Follower of the doctrine of Bhāskara; பாஸ்கரிய மதத்தைச் சார்ந்தவன். (*ஈடு*, 1, 1, *அவ. பக்.* 63.)

பாஸ்குத்திருநாள் pāsku-t-tirunāḷ, *n.* <Fr. *paques*+. Easter; passover; ஒரு கிறிஸ்தவப் பண்டிகை. *Chr.*

பாஸ்திகர்மம் pāstikarmam, *n.* Passing stools before passing urine; சிறுநீர்விடுமுன் மலங்கழிக்கை. (*யோகஞா.* 33.)

பி

பிக்கு pikku, *n.* Fragrant basil; திருநீற்றுப் பச்சை. (*நாமதீப.* 329.)

பிங்கலம் piṅ-kalam, *n.* perh. பின்+. Spittoon; எச்சிலுமிழும் படிக்கம். (M. E. R. 1 of 1920, p. 101.)

பிங்கலிகை piṅkalikai, *n.* <*piṅgalikā*. (Jaina.) One of the nine treasures; நவநிதியுளொன்று. (*சீவசம்.* Ms.)

பிங்களை piṅkaḷai, *n.* <*piṅgalā*. The second of the three stages of one's life; ஆயுளின் மூன்று பகுதிகளுள் இரண்டாவது பகுதி. (W.)

பிச்சல் piccal, *n.* <*piccha*. Back-part of a ship; கப்பலின் பின்னணியம். (M. Navi.)

பிச்சவாரி picca-vāri, *n.* prob. பிச்சை+. A kind of paddy; நெல்வகை. (*மதி. க.* I, 6.)

பிச்சாட்டு piccāṭṭu, n. <பிச்சு+ஆடு-. Madness; பைத்தியம். (சொருபசா. 57.)

பிச்சைப்பெருமாள் piccai-p-perumāḷ, n. <பிச்சை+. God Śiva, as mendicant; பிக்ஷாடனர். உலகேழும் திரியும் பெரியோனுன பிச்சைப் பெருமான் (திவ். பெரியாழ். 1, 8, 9, வ்யா.).

பிசிதாசி picitāci, n. <piśitāśin. Flesh-eater; மாமிசபட்சிணி. Pond.

பிசிபடுமொழி pici-paṭu-moḻi, n. <பிசி+படு-+. (Poet.) A defect in versification; செய்யுட்குற்றங்களு ளொன்று. (யாப். வி. 525.)

பிசுக்காரம் picukkāram, n. <பிசுக்கு. Assumption of superior airs; பெருமிதம். Loc.

பிசுகு-தல் picuku-, 5 v. intr. To be slow, as in gait; மந்தமாதல். போகாதே பிசுகிச் சுழியாநிற்குமிறே (ஈடு, 1, 4, 6).

பிட்டை piṭṭai, n. cf. புட்டை. Enlarged testicles; வீங்கின அண்டம். (R.)

பிடரம் piṭaram, n. A kind of sedge, Cyperus rotundus; கோரைவகை. Pond.

பிடாரன் piṭāraṉ, n. cf. பட்டாரகன். Spiritual preceptor; ஆசாரியன். திருக்கோடிகா சதாசிவ பிடாரர் (M. E. R. 30 of 1930-31).

பிடாரிபட்டி piṭāri-paṭṭi, n. <பிடாரி+. See பிடாரிவிளாகம். (S. I. I. i, 91.)

பிடாரிவிளாகம் piṭāri-viḷākam, n. <id. +. Inam land granted to a piṭāri temple; பிடாரிகோயிலுக்கு விடப்பட்ட மானியம். (Pudu. Insc. 333.)

பிடி piṭi, n. <பிடி-. A trick of cards, in card-playing; சீட்டாட்டத்தில் ஒருமுறை எடுக்கப் படுஞ் சீட்டு. Colloq.

பிடிகூலி piṭi-kūli, n. <id.+. Wages for holding gunny bags, in measuring grain; தானியம் அளக்கும்போது முட்டை பிடிப்பதற்குரிய கூலி. Loc.

பிடிசாவல் piṭi-cāval, n. prob. id.+. Capon; விதையெடுக்கப்பட்ட சேவல். Pond.

பிடிநிலை piṭi-nilai, n. <id.+. Firmness; resolve; உறுதி. Loc.

பிடிபந்தம் piṭi-pantam, n. <id.+. A kind of flambeau; தீப்பந்தவகை. (Pudu. Insc. 300.)

பிடிமொந்தை piṭi-montai, n. <id.+. A kind of vessel; பாத்திரவகை. Nāñ.

பிடியாட்டம் piṭi-y-āṭṭam, n. <id.+. A game of cards; ஒருவகைச் சீட்டாட்டம். Loc.

பிடிவிளக்கு piṭi-viḷakku, n. <id.+. A kind of lamp; விளக்குவகை. ஸ்ரீபலிக்கு பிடி விளக்கு இரண்டும் (S. I. I. vii, 311).

பிண்டநீர் piṇṭa-nīr, n. <பிண்டம்+. Semen; சுக்கிலம். (சித். அக.)

பிணங்கி piṇaṅki, n. A plant; பூடுவகை. (குருகூர்ப். 45.)

பிணி piṇi, n. <பிணி-. 1. Nap; சிறுதுயில். (பதிற்றுப். 50.) 2. The three humours of the body; வாத பித்த சிலேட்டுமங்கள். (பிங்.)

பிணை piṇai, n. perh. பிணை-. cf. புணை. Raft, boat; தெப்பம். துயர்க்கடலை நீந்தும் பிணையே (மாண் விடு. 52).

பித்தி pitti, n. <pitta. Fem. of பித்தன். Crazy woman; பைத்தியக்காரி. பித்தியாய் முழுக் கேடு பேசினு யாகாயோ (நீலகேசி, 203).

பிதவி pitavi, n. <Arab. pidavi. 1. Devoted servant; அடிமை. Loc. 2. Menial servant; கீழ்வேலைக்காரன். (W.) 3. Petitioner; மனுதார்.

பிதாநாழி pitānāḻi, n. cf. புதாநாழி. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. ii, 531, n.)

பிதிருபந்து pitiru-pantu, n. <pitṛ+. (Legal.) Attumapantu of the father; தந்தையின் ஆத்துமபந்து.

பிந்துமதி pintu-mati, n. <bindu+. (Poet.) A kind of verse; யாப்புவகை. (யாப். வி. 510.)

பிப்பரமரம் pippara-maram, n. Plank across a well for standing on, while baling water; கிணற்றில் நின்று நீரிறைப்பதற்காக அதனுட் குறுக்காக வைக்கப்படும் மரம். Loc.

பிபாசு pipācu, n. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 104.)

பிபீலிகாசந்தானம் pipīlikā-cantāṉam, n. <pipīlikā+. Continuity, as of a line of ants; எறும்புகள் தொடர்ந்துர்வதுபோன்ற தொடர்ச்சி. (மணி. 30, 38, கீழ்க்குறிப்பு.)

பிம்பமுத்திரை pimpa-muttirai, n. <bimba+. A hand-pose in worship; முத்திரை வகை. (சைவா. வி. 19.)

பியாகடம் piyākaṭam, n. cf. U. bēgadā. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 102.)

பிரக்கியாதன் pirakkiyātaṉ, n. <prakhyāta. One who is well-known or famous; பேர்பெற்றவன். (சர்வசமய. பக். 39.)

பிரகண்டம் pirakanṭam, *n.* <*praganḍa.* 1. Upper arm; புயத்தின் முற்பகுதி. (யாழ். அக.) 2. Bone of the upper arm, *Os brachii;* புயவெலும்பு. (W.)

பிரகரணச்சாதி pirakaraṇa-c-cāti, *n.* <பிரகரணம்+. (Math.) A method of calculation; கணிதவகையு ளொன்று. (யாப். வி. 528.)

பிரகாசிதம் pirakācitam, *n.* <*prakāśita.* Phosphorus; ஒருவகை ரசாயன மூலப்பொருள். *Mod.*

பிரசங்கத்தொட்டி piracaṅka-t-toṭṭi, *n.* <பிரசங்கம்+. Pulpit; பிரசங்கபீடம். *Pond.*

பிரசங்காப்பிரசங்கமாக piracaṅkāp-piracaṅkam-āka, *adv.* <*prasaṅga*+*aprasaṅga*+. Casually; in the course of conversation; பேசிக்கொண்டிருக்கையில். (சிவநெறிப். நூல்வா. பக். 1.)

பிரசங்கி-த்தல் piracaṅki-, *11 v. tr.* <பிரசங்கம். To refer to; குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதல். (சிவநெறிப். நூல்வா. பக். 2.)

பிரசன்னமுத்திரை piracaṉṉa-muttirai, *n.* <*prasanna*+. A hand-pose in worship; முத்திரைவகை. (சைவாநு. வி. 17.)

பிரசாதபத்திரம் piracāta-pattiram, *n.* <*prasāda*+. Royal grant of land, etc., in appreciation of one's bravery; வீரச்செயல் முதலியவற்றிற்கு மகிழ்ந்து அரசன் கொடுக்கும் நிலம் முதலியவற்றைக் குறிக்கும் பத்திரம். (சுக்கிரநீதி, 93.)

பிரசாதலிங்கம் piracāta-liṅkam, *n.* <id. +. 1. A liṅga, one of *ṣaṭvita-liṅkam,* q.v.; ஷட்விதலிங்கங்களு ளொன்று. (சித். சிகா. 201.) 2. That which is dedicated to Śiva; சிவபெருமானுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பண்டம். (W.)

பிரசுரன் piracuraṉ, *n.* The planet Venus; சுக்கிரன். (சாதகசிந். 7.)

பிரட்டுருட்டு piraṭṭuruṭṭu, *n.* <புரட்டு+. Deception; பெருமோசம். பிரட்டுருட்டிலே யடிக்குங் கொள்ளை (சரவண. பணவிடு. 89).

பிரணவபுஷ்பம் piraṇava-puṣpam, *n.* <*praṇava*+. Cassia; கொன்றை. (தியாக. லீ. 1, குறிப்.)

பிரத்தியபிஞ்ஞானம் pirattiyapiññāṉam, *n.* <*pratyabhijñāna.* Recognition of identity or similarity; அபேதம் சாதிருசியம் முதலியவை பற்றிப் பிறக்கும் மீட்டுணர்ச்சி. (நீலகேசி, 119, உரை.)

பிரதமன் piratamaṉ, *n.* <*prathama.* Head, chief; தலைவன். மூடர்க்கெலாம் பிரதமன் (பாடு. 92, 8).

பிரதமானுயோகம் piratamāṉuyōkam, *n.* <id.+*anuyōga.* (Jaina.) The first of the four Vēdas of the Jains; சைனர்களுக்குரிய நான்கு வேதங்களில் முதலாவது. (நீலகேசி, 1, உரை, பக். 9.)

பிரதானநீதிக்காரன் piratāṉa-nīti-k-kāraṉ, *n.* <பிரதானம்+. Chief judge; தலைமை நீதிபதி. *Pond.*

பிரதானபுருடேச்சுரி piratāṉa-puruṭēc-curi, *n.* <*pradhāna-puruṣēśvarī.* The Goddess Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23.)

பிரதிக்கிரமணம் piratikkiramaṇam, *n.* <*prati-kramaṇa.* Pardon; மன்னிப்பு. அப்பாவங் கெடப் பிரதிக்கிரமணஞ் சொல்லி (நீலகேசி, 315, உரை).

பிரதிகூலி-த்தல் piratikūli-, *11 v. intr.* <*prati-kūla.* To be unfavourable; மாறுபடுதல்.

பிரதிசத்தம் pirati-cattam, *n.* <பிரதி+. Echo; பிரதித்தொனி. *Pond.*

பிரதிபுண்ணியவராகன் pirati-puṇṇiya-varākaṉ, *n.* An ancient coin; பழைய நாணய வகை. (பணவிடு. 116.)

பிரதியோகி piratiyōki, *n.* <*prati-yōgin.* Opponent; எதிராளி. (சி. சி. 3, 4, சிவாக்.)

பிரதிவிம்பீகரி-த்தல் pirativimpīkari-, *v. intr.* <*prati-bimba*+*kṛ.* To take shape again; பிரதியுருவந் தோன்றுதல். நடராஜ மூர்த்தமே பிரதிவிம்பீகரித்துப் பெரியோனெனச் சொல்லவந்த தால் (சந்திரகலாமாலை, 15).

பிரதீகாரம் piratīkāram, *n.* <*pratī-kāra.* Opposition; எதிரிடை. பெண்ணு மாணும் மன்மையிற் பிரதீகாரமில்லை (நீலகேசி, 96, உரை).

பிரந்தாரவசாரங்கம் pirantāravacāraṅ-kam, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 104.)

பிரபாவளி pirapāvaḷi, *n.* <*prabhāvali.* Ornamental arch over the figure of a deity; திருவாசி. (M. E. R. 151 of 1924.)

பிரபிருதி pirapiruti, *n.* <*prabhṛti.* See ப்ரப்ருதி.

பிரம்புப்பின்னல் pirampu-p-piṉṉal, *n.* <பிரம்பு+. A kind of screen; தட்டிவகை. *Pond.*

பிரமகதி pirama-kati, *n.* <*brahman*+. (Buddh.) One of *ṣaṭ-kati,* q.v.; ஷட்கதியு ளொன்று.

பிரமரட்சு pirama-raṭcu, *n.* <id.+ *rakṣas.* Savage person; முரடன். (W.)

பிரமராக்காச்சி piramarākkācci, *n.* cf. பிரமராக்கதி. A plant; பூடுவகை. (W.)

பிரமவத்தி pirama-v-atti, *n.* <*brahman*+*hatyā.* Murder of a Brahmin; பிரமகத்தி. அடாது செயப் பிரமவத்தி விடாது (கடம்ப. உலா, 24).

பிரமவிஞ்சை pirama-viñcai, *n.* <id.+*vidyā.* Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 22.)

பிரமாண்டப்பிரளயம் piramāṇṭa-p-piralayam, *n.* <பிரமாண்டம்+. One of the five great cosmic deluges; ஐவகைப்பிரளயங்களு ளொன்று. (சைவபூ. சந். 62.)

பிரமாணஐதிகம் piramāṇa-aitikam, *n.* <பிரமாணம்+. (Log.) Statements of great men, as *piramāṇam;* சான்றோர் வாக்கியமாகிய பிரமாணம். (சி. சி. அளவை, 1, மறைஞா.)

பிரமாணிக்கத்தப்பு piramāṇikka-t-tappu, *n.* <பிரமாணிக்கம்+. Disloyalty; perfidy; துரோகம். *Pond.*

பிரமாதம்விளை-தல் piramātam-viḷai-, *v. intr.* <பிரமாதம்+. To die; சாவுண்டாதல். என் கைப்பிழையால் . . . மன்றுமடி சாமி தீத்தனுக்குப் பிரமாதம்விளைந்தமையில் (S. I. I. vii, 424).

பிரமாதி piramāti, *n.*<*pramāthin.* Strong person; மிக்கவலிமையுடையவ-ன்-ள். திற லம் பொன் றுளதாயிற் பிரமாதி யானையே (சரபே. குற. 17, 5).

பிரயோசனம் pirayōcaṉam, *n.* <*prayōjana.* Curry; வியஞ்சனம். *Loc.*

பிரவசனவத்ஸலத்வம் piravacaṉa-vatsalatvam, *n.* <*pravacana*+*vatsala*+*tva.* (Jaina.) Showing love towards Jains and setting them firmly in Jainism; அறத்துவச்சளம்.

பிரவரநெறிக்காணி piravara-neṟi-k-kāṇi, *n.*<பிரவரம்+நெறி+. Occupancy right enjoyed generation after generation without break; தலைமுறைதத்துவமாக அனுபவித்துச் சுதந்திரம். (R. T.)

பிரவிர்த்திதத்துவம் piravirtti-tattuvam, *n.* <*pravṛtti*+*tattva.* That form of God in which the principle of Energy predominates over that of Wisdom; அதிகாரதத்துவம். (சி. சி. 1, 65, ஞானப்.)

பிரவேசச்செலவு piravēca-c-celavu, *n.* <பிரவேசம்+. Travelling allowance; பிரயாணச்செலவு. பிரவேசச்செல வெழுதி (சரவண. பணவிடு. 146).

பிரவையாடு piravai-y-āṭu, *n.* perh. புருவை+. A kind of goat; ஆடுவகை. (சங்கஞர், 168.)

பிராக்ஞன் pirākñaṉ, *n.* <*prājña.* The individual soul in the *culutti* state; சுழுத்தி நிலையிற் காரணசரீரத்தை அபிமானிக்கிற சீவன். (வாசுதேவமனனம், பக். 7.)

பிராச்சிதம் pirāccitam, *n.* <*prāyaścitta.* Expiation; பிராயச்சித்தம். பேதமா யெவற்றிற் கேனும் பிராச்சிதம் விதிக்கின் ஏறேனும் (நீதிசாரம், 100).

பிராணகானி pirāṇa-kāṉi, *n.* <*prāṇa*+*hāni.* Death; loss of life; உயிரிழக்கை. (தஞ். சர. ii, 14.)

பிராணவல்லபன் pirāṇa-vallapaṉ, *n.* <id.+. Husband; கணவன். (தக்கயாகப். 26, உரை.)

பிராணவிஞ்சை pirāṇa-viñcai, *n.* <id.+*vidyā.* Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 22.)

பிராணன் pirāṇaṉ, *n.* <*prāṇa.* God Hiraṇyagarbha; இரணியகருப்பன். (வாசுதேவமனனம், பக். 6.)

பிராணாகுதி pirāṇākuti, *n.* <id.+. Morsel of food taken at the beginning of a meal, as offerings to the vital airs; உண்ணும்போது முதலில் பஞ்சவாயுக்களுக்கு ஆகுதியாக உண்ணும் பருக்கை. ஸமஸ்த ஸாமான்களையும் பிராணாஹுதியாகச செய்துவிட்டு (தென். இந். க்ஷேத். பக். 253).

பிராதிபாதிகன் pirātipātikaṉ, *n.* <*prātibhātika.* The individual soul in the *cūkkuma-carīram;* தைசதன். (வாசுதேவமனனம், பக். 7.)

பிராந்தல் pirāntal, *n.* Back-stays; பாய் மரங்களுக்குப் பக்கவாதாரமாய்க் கட்டுங் கயிறு. (M. Navi.)

பிராமி pirāmi, *n.* <*Brāhmī.* Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23.)

பிரான் pirāṉ, *n.* Helper; உபகாரகன். (சீவ, 1, 7, 6, ஜீ.)

பிரிசண்டகாணிக்கை piricaṇṭa-kāṇikkai, *n.*<*pra-caṇḍa*+. A kind of endowment; மானிய வகை. (T. A. S. vi, 180.)

பிரிப்புத்தொகை pirippu-t-tokai, *n.*<பிரி+. Dividend; வீதப்படி கிடைக்குந் தொகை. *Pond.*

பிரிபொருட்டொடர்மொழி piriporuṭ-ṭotar-moḻi, *n.*<பிரிபொருள்+. (Poet.) A defect in versification; செய்யுட்குற்றங்களு ளொன்று. (யாப். வி. 525.)

பிரியவீனம் piriya-v-īṉam, *n.* <பிரியம்+. Want of love; அன்புக் குறைவு. *Pond.*

பிரிவு pirivu, *n.* <பிரி-. Death; மரணம். கேள்வற் கூனமும் பிரிவு மஞ்சி (சீவக. 1530).

பிரிவுபோடு-தல் pirivu-pōṭu-, *v. intr.* <பிரிவு+. *Colloq.* 1. To levy contributions; கோடுக்கவேண்டிய தொகையை ஆளுக்கு இவ்வளவு என்று பகுத்துக்கொள்ளுதல். 2. To divide, as profits, discount, etc.; ஏலச்சீட்டு முதலியவற்றிற் கிடைக்கும் இலாபத்தைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளுதல்.

பிரீதிக்குறை pirīti-k-kuṟai, *n.* <பிரீதி+. See பிரியவீனம். *Pond.*

பிரீதிகைப்பிரமாணம் pirītikai-p-pira-māṇam, *n.* <பிரீதி+. A kind of donation; தானவகை. பிரீதியாக பிரீதிகைப்பிரமாணம் பண்ணிக் கொடுத்தேன் (S. I. I. viii, 300).

பிருகத்சரணம் pirukat-caraṇam, *n.* <*bṛhat*+. A sub-division of the Smārta Brahmans; சுமார்த்தப் பிராமணருள் ஒருவகையினர்.

பிரும்மஸ்தானம் pirumma-stāṉam, *n.* <*brahma*+. Meeting place of a village assembly; கிராமப் பொதுச்சபை கூடு மிடம். (M. E. R. 240 of 1928-9.)

பிரேதச்சீலை pirēta-c-cīlai, *n.* <பிரேதம்+. Winding sheet; சவத்தின்மேல் மூடுந் துணி. *Pond.*

பிரேமை pirēmai, *n.* <*prēmā*. Love; அன்பு. *Loc.*

பிரை pirai, *n.* <புரை. Small niche in a wall; சுவரின் மாடம். (தென். இந். க்ஷேத். பக். 83.)

பிரைமரம் pirai-maram, *n.* <பிரை+. A tree, the juice of whose leaves curdles milk; மரவகை. *Rd.*

பில்முகத்தாயினாம் pilmukattā-y-iṉām, *n.* <U. *bilmaqta*+. Land paying a small or light tax to Government; அரசாங்கத்துக்குச் சிறிது வரி யிறுக்கும் நிலம். (P. T. L.)

பில்லைமிளகி pillai-miḷaki, *n.* perh. புல்லை +. A kind of paddy, maturing in six months; நெல்வகை. (விவசா. 1.)

பிலாத்தி pilātti, *n.* A tree; மரவகை. (சிற்பரத். 13.)

பிலீகக்கினம் pilīkakkiṉam, *n.* <*plīha-ghna*. Fever rohitakam; செம்மரம். *Loc.*

பிலீகசத்துரு pilīka-catturu, *n.* <*plīha*+. See பிலீகக்கினம். *Pond.*

பிலுனி piluṉi, *n.* <*pilu-parṇī*. Bowstring hemp; பெருங்குரும்பை.

பிழைகேடு piḻai-kēṭu, *n.* <பிழை+. Mistake; தவறு. பிள்ளைகளால் வந்த பிழைகேடு (சித்திரகுப்த. 79).

பிழைமோசம் piḻai-mōcam, *n.* <id.+. Disaster; விபத்து. பேச்சுத் தள்ளிப்போனதினால் பிழைமோசம் வந்ததுவே (கோவ. க. 91).

பிள்ளை piḷḷai, *n.* See பிள்ளைப்புழு. பிறந்தவே தலைமையாயிற் பிள்ளைகளல்ல தென்னை (நீலகேசி, 445).

பிள்ளைகள்தனம் piḷḷaikaḷ-taṉam, *n.* <பிள்ளை+. A sect of people; ஒரு சாதியார். வலங்கை இடங்கை சிறுதனம் பிள்ளைகள்தனம் வடுகர் மலையாளர் பரிவாரக்கொந்தம் (S. I. I. iv, 492).

பிள்ளைத்தடம் piḷḷai-t-taṭam, *n.* <id.+. Foot-print cut in rocks; மலைப்பாறைகளில் வெட்டிய பாதச்சுவடு. *Nāñ.*

பிள்ளைத்தூண் piḷḷai-t-tūṇ, *n.* <id.+. Small pillar set over a large pillar; தூண்மே லுள்ள சிறு தூண். (திவ். பெரியதி. 3, 8, 2, வ்யா.)

பிள்ளைத்தொம்பு piḷḷai-t-tompu, *n.* <id. +. *Pond.* 1. A small piece of cloth; சிறுதுணி. 2. Finial; ஸ்தூபி.

பிள்ளைப்பிணக்கு piḷḷai-p-piṇakku, *n.* <id. +. Childish petulance; குழந்தைகள் கொள்ளுஞ் சிறுகோபம். (திவ். பெரியாழ். 2, 9, 2, வ்யா. பக். 456.)

பிள்ளைப்புழு piḷḷai-p-puḻu, *n.* <id.+. *Gryllotalpa*, an insect; பிள்ளைப்பூச்சி. பிள்ளைப் புழு என்னும் பிராணிவிசேஷத்தை (நீலகேசி, 445, உரை).

பிள்ளைமாற்று piḷḷai-māṟṟu, *n.* <id.+. A ceremony in marriage, in which the bride presents the bridegroom with a doll. See கோணமணப்பிள்ளை. *Loc.*

பிள்ளைமுதலி piḷḷai-mutali, *n.* <id.+. Headman of Vēḷāḷa caste; வேளாளர் தலைவன். (S. I. I. vii, 49.)

பிள்ளையார்நோன்பு piḷḷaiyār-nōṉpu, *n.* <பிள்ளையார்+. 1. *Vināyaka-caturtti;* விநாயக சதுர்த்தி விரதம். 2. Provision for the celebration of *vināyaka-caturtti;* விநாயகசதுர்த்தி விழா வுக்கு விடும் மானியம். (Pudu. Insc. 399.)

பிள்ளையார்நோன்புத்தேவை piḷḷai-yārnōṉpu-t-tēvai, *n.* <பிள்ளையார்நோன்பு+. See பிள்ளையார்நோன்பு, 2. (S. I. I. vii, 8.)

பிள்ளையார்நோன்புப்பச்சை piḷḷaiyār-nōṉpu-p-paccai, *n.* <id.+. See பிள்ளையார் நோன்பு, 2. (S. I. I. vii, 458.)

பிள்ளையார்மாடம் piḷḷaiyār-māṭam, *n.* <பிள்ளையார் +. Niche in the centre of a wall for setting up the image of *Gaṇēśa;* கணேசனை வைப்பதற்காகச் சுவரின் நடுவில் வைக்கும் புரை. *Loc.*

பிள்ளைவீட்டார் piḷḷai-vīṭṭār, *n.* <பிள்ளை +. Relatives of the bridegroom; மாப்பிள்ளையைச் சார்ந்த பந்துக்கள். *Colloq.*

பிளாங்கி pilāṅki, *n.* <E. *blank. Colloq.* 1. Blank; வெறுமை. 2. Failure; தோல்வி. 3. Drawing blank in a lottery; அதிருஷ்டச் சீட்டில் வெற்றுச்சீட்டுப் பெறுகை. 4. Useless person; பயனற்றவ-ன்-ள்.

பிற்கார்த்திகை piṟ-kārttikai, *n.* <பின் +. cf. பீக்கார்த்திகை. The day succeeding *tiru-k-kārttikai;* துப்பைக்கார்த்திகை. *Loc.*

பிற்கொள்(ளு)-தல் piṟ-koḷ-, *v. tr.* <id. +. To turn aside in shame; வெட்கத்தால் முகத்தைத் திருப்பிக்கொள்ளுதல். முகங்க டேவர் பிற்கொண்டார் (கம்பரா. நாகபாச. 116).

பிற்சேர்பு piṟ-cērpu, *n.* <id. +. Appendix; அநுபந்தம். *Mod.*

பிற்பாடு piṟ-pāṭu, *n.* <id. + படு-. Things of lesser value; தரத்தில் குறைவுடையது. இது பிற்பாடென்றார் (பெரியபு. திருஞான. 568).

பிற்பாய் piṟ-pāy, *n.* <id. +. After-sail, as on the mizzen mast and its stays; கூம்பி பாய் மரத்திலும் சவாய்களிலும் ஏற்றப்படும் பாய்கள். (M. Navi.)

பிறதலை piṟa-talai, *n.* <புறம் +. Aft or afterpart of a ship; கப்பலின் பிற்பக்கம். (M. Navi.)

பிறநீக்கம் piṟa-nīkkam, *n.* <பிற +. Alienation; பராதீனம். *Pond.*

பிறப்புவமப்போலி piṟappuvamappōli, *n.* <பிறப்பு +. (Rhet.) A figure of speech; அணிவகை. (பாப்பா. 50.)

பிறவிச்சீர்பந்தம் piṟavi-c-cīr-pantam, *n.* <பிறவி +. A mineral poison; சீர்பந்தபாஷாணம். (வை. மூ.)

பிறவித்தீட்டு piṟavi-t-tīṭṭu, *n.* <id. +. Pollution on child-birth, among the family relations; குழந்தை பிறந்ததனால் உண்டாம் வாலாமை. (யாழ். அக.)

பிறவித்துவக்கு piṟavi-t-tuvakku, *n.* <id. +. Relationship by birth; பிறவியாலுண்டாம் உறவு. அவளுக்குப் பிறவித்துவக்காலே நம்மவர்களென்று கண்ணேட்டம் பிறக்கும் ராக்ஷஸிகளும் (ரஹஸ்ய. 406).

பிறிதுபடுமொழி piṟitu-paṭu-moḻi, *n.* <பிறிது + படு- +. (Poet.) A defect in versification; செய்யுட்குற்றத் தொன்று. (யாப். வி. 525.)

பிறைமுகப்பணி piṟai-muka-p-paṇi, *n.* <பிறை + முகம் +. An ornament; பிறைமுகம் போல அமைத்த அணி. (திவ். பெரியாழ். 1, 5, 10, வ்யா. பக். 111.)

பின்வரவு piṉ-varavu, *n.* <பின் +. Future happening or event; பின்னால் நேரப்போவது. பின்வர வறியாமல் சதந்திரம் தொட்டார் (பாரதி. தேசிய. 42).

பின்னம் piṉṉam, *n.* <*bhinna.* Division; பகுப்பு. *Pond.*

பின்னாட்டு-தல் piṉ-ṉāṭṭu-, *v. tr.* <பின் + நாட்டு-. To follow in the wake; அநுசரித்தல். ஈம்வரத் வாபிமானம் பின்னாட்டாதபடி யிருக்கை (திவ். பெரியதி. 1, 1, 4, வ்யா. பக். 35).

பின்னாபின்னம் piṉṉāpiṉṉam, *n.* <*bhinna* + *a-bhinna.* That which is both separate and inseparate; பின்னமும் அபின்னமுமா யிருப்பது. (வாசுதேவமனனம், பக். 52.)

பின்னோக்கி piṉ-ṉōkki, *n.* <பின் + நோக்கு-. One who has no interest in his work but has an eye on what is to be got subsequently; வேலையில் கவனம் செலுத்தாமல் பின்வருவதிலேயே கண்ணுயிருப்பவன். பிள்ளையே . . . பின்னோக்கி . . . நூலே உரைத்தற் குரிமை யிலாதார் (அறநெறி. 4).

பிணாகி piṇāki, *n.* <*pinākin.* A Rudra; உருத்திரரு ளொருவர். (தக்கயாகப். 443, உரை.)

பிஸாத் pisāt, *n.* <Hind. *bisāti.* Useless thing; பயனற்றது. (C. G.)

பீ

பீட்டு pīṭṭu, *adj.* cf. பீடுகாடு. Barren, uncultivable; தரிசான. (P. T. L.)

பீடுகாடு pīṭukāṭu, *n.* <பீடு +. Uncultivable land; தரிசுநிலம். (R. T.)

பீதம் pītam, *n.* (பொதி. நி.) 1. Pig; பன்றி. 2. Rat; எலி.

பீராணி pīrāṇi, *n.* Priming wire or rod; இரஞ்சகம். (W.)

பீலாழி pīlāḻi, *n.* <பீலி +. A kind of toe-ring; காற்பீலிவகை. காலாழி பீலாழி (கோவ. க. 26).

பீலிக்கண் pīli-k-kaṇ, *n.* <id. +. See பீலிப் பிச்சம். பீலிக்கண்ணும் ஸ்நேஹிகளா யிருப்பார் கண்

களுமிறே சாத்துவது (திவ். பெரியாழ். 1, 9, 5, வ்யா. பக். 191).

பீலிப்பிச்சம் pīli-p-piccam, *n.* <id.+. Peacock's feather; மயிலிறகு. (திவ். பெரியாழ். 1, 9, 5, வ்யா. பக். 191.)

பீலிப்பிஞ்சம் pīli-p-piñcam, *n.* <id.+. See பீலிப்பிச்சம். (திவ். பெரியாழ். 1, 9, 5, வ்யா. பக். 191.)

பீலுபர்ணி pīluparṇi, *n.* <*pīluparṇī.* Bowstring hemp; பெருங்குரும்பை.

பீளை pīḷai, *n.* <பூளை. Javanese wool plant; பூளை. (யாப். வி. 537.)

பு

புக்கா pukkā, *adj.* <U. *bhūkhā.* Hungry; பசியுள்ள. (C. G.)

புகாரா pukārā, *n.* <Hind. *pukār.* Complaint; முறையீடு. ஒன்றும் புகாரா செய்யாமல் (தாசில்தார்நா. 102.)

புகுவாசல் puku-vācal, *n.* <புகு-+. Place of refuge; அடைக்கலம் புகு மிடம். தேவதைகளும் நீங்களும் ஒரு புகுவாசல் தேடித் திரியுமன்றல்லது ஸர்வாதிகன் ஒருவன் உளன் என்று உங்கள் நெஞ்சிற் பட மாட்டாது (திவ். திருமாலை, 9, வ்யா. பக். 42).

புகைக்கட்டு pukai-k-kaṭṭu, *n.* <புகை+. Calcination; புடமிட்டெடுக்கை. நீடும் புகைக்கட்டி னுலுண்டாகுங் காரியமென்று (சரவண. பணவிடு. 210).

புகைச்சகுனம் pukai-c-cakuṉam, *n.* <id.+. Omens read by observing the smoke; புகையினுற் சகுனம்பார்க்கை. *Pond.*

புகைபிடி-த்தல் pukai-piṭi-, *v. intr.* <id. +. To smoke cigars; புகை குடித்தல். *Loc.*

புகைரதம் pukai-ratam, *n.* <id.+. Railway train; புகை வண்டி. *Loc.*

புங்கம் puṅkam, *n.* Purity; தூய்மை. புங்கமுறு மம்புயத்தை (சரபே. குற. 11, 4).

புசிகரம் puci-karam, *n.* <புசி. *Pond.* 1. Nourishing; போஷிப்பு. 2. Food; உணவு.

புட்கரணி puṭkaraṇi, *n.* <*puṣkara.* An annular continent; புட்கரத்தீவு. அண்ணிய புட்கரணி தலத்து (சிவதரு. கோபுர. 69).

புட்கரம் puṭkaram, *n.* <*puṣkara.* A spiritual world, one of *kuyyāṭṭaka-puvaṉam,* q.v.; குய்யாட்டகபுவனத் தொன்று. (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 213.)

புட்டகப்புடைவை puṭṭaka-p-puṭaivai, *n.* <புட்டகம்+. A kind of cloth; சீலைவகை. (நேமிநா. 61, உரை.)

புட்டகவிலை puṭṭaka-vilai, *n.* <id.+. Fees levied on sellers of cloths; சீலை விற்போருக் கிடும் வரிவகை. (S. I. I. ii, 352.)

புட்டரிசியுருண்டை puṭṭarici-y-uruṇṭai, *n.* <பிட்டு+அரிசி+. A kind of cake; பணிகார வகை. (மதி. க. ii. 143.)

புடம்பு puṭampu, *n.* Cave; குகை. காணு மலைப்புடம்புந் தேடி யொளிவார் சிலபேர்கள் (பஞ்ச. திருமுக. 1895).

புடவைபோடு-தல் puṭavai-pōṭu-, *v. intr.* <புடைவை+. To offer ceremonially a new cloth to a widow in mourning; கோடி போடுதல். *Loc.*

புண்ணியக்கணப்பெருமக்கள் puṇṇiya-k-kaṇa-p-perumakkaḷ, *n.* <புண்ணியம்+ கணம்+. Members of a board controlling charities; அறப்புறங்களைப் பாதுகாக்குஞ் சபையார். (S. I. I. vii, 412.)

புணர்ச்சி puṇarcci, *n.* <புணர்-. Dress; ஆபரணங்கள். புணர்ச்சிகள் பலவு மெல்லிலையில் பொருள் . . . இட (பெரியபு. அமர்நீ. 38).

புணர்ப்புவழு puṇarppu-vaḻu, *n.* <புணர்ப்பு +. (Pros.) A defect in versification; செய்யுட் குற்றங்களு ளொன்று. (யாப். வி. 525.)

புத்தத்வம் puttatvam, *n.* <*buddha-tva.* Buddhahood; புத்தனுந் தன்மை. முன்பு பெறுக புத்தத்வம் பெற்றானென்று காட்டுதியாயின் (நீலகேசி, 180, உரை).

புத்ததுவாதசி putta-tuvātaci, *n.* <*buddha* +. The *tuvātaci titi* in the bright fortnight of the lunar month of *cirāvaṇam;* சிராவணமாதத் துச் சுக்கிலபட்சத்துத் துவாதசி. (பஞ்.)

புத்தி putti, *n.* <Fr. *bouteille.* Bottle; புட்டி. *Pond.*

புத்திசாலித்தனம் putticāli-t-taṉam, *n.* <புத்திசாலி+. Wisdom; அறிவுடைமை. *Colloq.*

புத்திநிச்சயம் putti-niccayam, *n.* <புத்தி +. Conclusion, determination, resolution; தீர்மானம்.

புத்திரதீபி puttiratīpi, *n.* <புத்திரதீபம். A kind of garland of beads; புத்திரதீபமணி. (சிவதரு. ஐவகை. 4.)

புத்திரிகாதர்மம் puttirikā-tarmam, *n.* <*putrikā*+. Stipulation on the occasion of

the marriage of a daughter that the son born to her should be considered as the son of her father; தனக்குப் பிறக்கும் மகனைத் தன் தந்தையின் மகனாகக் கொள்வதென்று விவாகத்தின்போது மகள் செய்யு மொப்பந்தம். (ஆராய். தொ. 71.)

புத்திரிகை puttirikai, *n.* <*putrikā*. Daughter whose son is considered as the son of her father, according to the stipulation at the time of her marriage; தனக்குப் பிறக்கும் மகனைத் தன் தந்தையின் மகனாகக் கொள்வது என்ற நிபந்தனைக் குட்பட்டு விவாகமாகும் மகள். (ஆராய். தொ. 71.)

புதம் putam, *n.* <*budha*. Intelligence; அறிவு. புதமிகு பொதியா சலமுனி பணிவோய் (பழனிப்பிள்ளைத்தமிழ், 25).

புதற்புல் putar-pul, *n.* <புதல்+. A kind of grass; புல்வகை. (அக. நி.)

புதாரு putāru, *n.* Bush; புதர். *Pond.*

புதாஷ்டமி putāṣṭami, *n.* <*Budha*+. The *aṣṭami titi* falling on a Wednesday; புதன்கிழமை வரும் அஷ்டமிதிதி. (பஞ்.)

புதியது putiyatu, *n.* <புது-மை. The festival on the completion of the harvest; அறுவடையானதுங் கொண்டாடும் பண்டிகை. கார்த்திகைப் புதியதுக்குக் குளித்தார்களாகில் (ஈடு, 1, 5, 1).

புதியதுண்(ணு)-தல் putiyatuṇ-, *v. intr.* <புதியது+. To have a first taste of; முதன் முதல் ருசிபார்த்தல். தன் பிறவிக்குரிய போகங்களிலும் ஆசார ஸம்ஸ்காராதிகளிலும் புதியதுண்ணுதே (ரஹஸ்ய. 87).

புதினத்தாள் putiṉa-t-tāḷ, *n.* <புதினம்+. Newspaper; சமாசாரப் பத்திரிகை. *Mod.*

புதினம் putiṉam, *n.* <புது-மை. See புதினத்தாள். *Mod.*

புதுக்குளிகை putu-k-kuḷikai, *n.* <id.+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (S. I. I. iv, 108.)

புதுக்கோடி putu-k-kōṭi, *n.* <id.+. New cloth offered ceremonially to a woman on her widowhood; விதவைக்கு அளிக்குங் கோடிப் புடைவை. *Mod.*

புதுச்சேவகன் putu-c-cēvakaṉ, *n.* <id +. Conscript; புதிதாக இராணுவத்தி லமர்ந்த படையாள். *Pond.*

புதுமங்கலக்குடியான் putumaṅkala-k-kuṭiyāṉ, *n.* An ancient coin; பழைய நாணய வகை. (பணவிடு. 139.)

புதுமானியம் putu-māṉiyam, *n.* <புது-மை +. Newly-granted inam land; புதிதாகக் கொடுத்த இறும் நிலம். (பணவிடு. 171.)

புதுமின்னல் putu-miṉṉal, *n.* <id.+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 143.)

புதுமுயற்கூடு putu-muyaṟ-kūṭu, *n.* <id. +முயல்+. The moon; சந்திரன். (சாதகசிந். 6.)

புதுவெட்டு putu-veṭṭu, *n.* <id.+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 133.)

பும்ஸவேதம் pumsa-vētam, *n.* <*puṃsa vēda*. (Jaina.) See புருடவேதம். (மேருமந். 434, உரை.)

புய-த்தல் puya-, 12 *v. tr.* <புய்-. To pluck, pull out; பெயர்த்தல். நவைகண்டு வாட்கண் புயக்கவொரு மைந்தனைப் போவித்தார் (கச்சி. வண்டு விடு. 293).

புரசல் puracal, *n.* cf. புரை. Leak; ஒழுக்கு. *Loc.*

புரட்டு-தல் puraṭṭu-, 5 *v. tr.* To turn over, as the leaves of a book; புத்தகவிதழ்கள் முதலியவற்றைத் திருப்புதல். *Colloq.*

புரவியெடுப்பு puravi-y-eṭuppu, *n.* <புரவி +. Festival of taking a deity on a horse in procession; குதிரைவாகனத்தில் சுவாமி எழுந்தருளுந் திருவிழா. (பஞ்ச. திருமுக. 172.)

புரவு puravu, *n.* cf. புரவுபொன். Land-tax; நிலவரி. ஆயிரப் புரவிறுவல் (S. I. I. ii, 386).

புரவுநெல் puravu-nel, *n.* <புரவு+. Land-tax paid in paddy; நெல்லாகச் செலுத்தும் நிலவரி. அளக்கக்கடவ புரவுநெல் மூந்நூற்றுக்காடியும் (S. I. I. v, 499).

புரளி puraḷi, *n.* Blood; இரத்தம். (இறை. 1, பக். 9.)

புரளிவித்தைக்காரன் puraḷi-vittai-k-kāraṉ, *n.* <புரளி+. Charlatan; மாமாலக் காரன். *Pond.*

புராணஸ்தலம் purāṇa-stalam, *n.* <id. +. A shrine which has been celebrated in a *sthala-purāṇam*, although not mentioned in the Tēvāram or other old hymns; அடியார்கள் பாடல்பெறுமல் புராணநூற் சிறப்புமட்டுங் கொண்ட க்ஷேத்திரம். *Loc.*

புராதனன் purātaṉaṉ, *n.* <*purātana*. Brahmā; பிரமதேவன். புண்டரிகத்துவாழும் புராதனன் புகழ்ந்து சொல்வான் (பாகவத. 4, தக்கன் வேள்வியழித். 65).

புரிகன்மம் puri-kaṉmam, n. <புரி-+. (Math.) Logarithm. See மாற்றிலக்கம். *Pond.*

புருடச்சக்கரம் puruṭa-c-cakkaram, n. <*puruṣa*+. (Poet.) A kind of *cittira-k-kavi;* சித்திரக்கவிவகை. (யாப். வி. 497.)

புருடமேரு puruṭa-mēru, n. <id.+. A term of respect, meaning 'best of men'; புருஷர்களிற் சிறந்தோன் என்று பொருள்படும் மரியாதைச்சொல். புருடமேருசா போசி மகராசன் (தஞ். சர. iii, 89).

புருடவேதம் puruṭa-vētam, n. <id.+. (Jaina.) The fault which consists in a monk desiring the companionship of another monk; ஒரு சைனத்துறவி வேறொரு துறவியின் சேர்க்கையை விரும்புங் குற்றம். (சீவக. 3077, உரை.)

புருவத்துமேல் puruvattu-mēl, n. <புருவம்+. Śiva's third eye, in the forehead; சிவபிரானது நெற்றிக்கண். (தக்கயாகப். 334, உரை.)

புருஷவேசிகம் puruṣa-vēcikam, n. <*puruṣa*+*vēśyaka*. Meretricious behaviour of a man; ஒருவன் வேசிபோல் நடிக்குஞ் செய்கை. இப்படியாகவே புருஷவேசிகந்தானு முண்டோடி (கனம்கிருஷ்ணையர், கீர்த். 70).

புரூஉ purūu, n. <*bhrū*. Eye-brow; புருவம். சிலபுரூஉப் பங்கத்தினும் (தக்கயாகப். 430).

புல்லணை pul-l-aṇai, n. <புல்+. Manger; crib; முன்னிட்டி. *Pond.*

புல்லந்தி pullanti, n. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iii, 435.)

புல்லவட்டக்காசு pullavaṭṭa-k-kācu, n. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 114.)

புல்லறுகு pul-l-aṟuku, n. <புல்+. A variety of Bermuda grass; அறுகுவகை. *Loc.*

புல்லாள் pul-l-āḷ, n. <id.+. Grass-cutter; புல் வெட்டிக்கொணருங் கூலியாள். *Loc.*

புல்லொளி pul-l-oḷi, n. <id.+. Early dawn; twilight; வெள்ளென்ற விடியற் காலம். *Pond.*

புலக்காசு pula-k-kācu, n. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 114.)

புலவரி pula-vari, n. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. vi, 2.)

புலவரிசி pulavarici, n. <புலவு+. A kind of rice, fit to be cooked with meat; இறைச்சி சேர்த்துச் சமைத்தற் கேற்ற அரிசிவகை. *Loc.*

புலாதி pulāti, n. <புலம்+ஆதி. The sensory organs, etc.; ஐம்பொறி முதலியன. மனுநீதி புலாதியுடன் (சொக்க. உலா, 68).

புலித்தேவன்காசு pulittēvaṉ-kācu, n. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (சரவண. பணவிடு. 60.)

புலிதம் pulitam, n. perh. புலுதம். Gallop; வற்கிதம். *Pond.*

புலிமுகம் puli-mukam, n. <புலி+. cf. புலிமுகமாடம். A kind of facade; மாடநெற்றிவகை. (திவ். பெரியதி. 3, 8, 2, வ்யா. பக். 607.)

புலியூர்க்கோட்டம் puliyūr-k-kōṭṭam, n. A *kōṭṭam* in Toṇṭaimaṇṭalam; தொண்டைமண்டலத்துக் கோட்டங்களு ளொன்று. (S. I. I. iv, 188.)

புலியூர்ப்பட்டு puliyūr-p-paṭṭu, n. A kind of silk cloth; பட்டுவகை. (S. I. I. viii, 85.)

புலீன் pulīṉ, n. <E. Bowline; கப்பலின் சதுரப்பாய்களை இழுத்துக்கட்டுங்கயிறு. (M. Navi.)

புழற்கோட்டம் pular-kōṭṭam, n. A *kōṭṭam* in Toṇṭaimaṇṭalam; தொண்டைமண்டலத்துக்கோட்டங்களு ளொன்று. (S. I. I. iv, 187.)

புழுக்கு pulukku, n. cf. புழுகு. Sheaf of arrows; அம்புக்கட்டு. (நாமதீப. 426.)

புழுக்கைவேர் pulukkai-vēr, n. perh. புழுக்கை+. A kind of herb; பூடுவகை. (தெய்வச். விறலிவிடு. 404.)

புழுகுகடமை puluku-kaṭamai, n. perh. புழுகு+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. vii, 46.)

புழுகுவரி puluku-vari, n. perh. id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. iv, 195.)

புழுங்கல் puluṅkal, n. <புழுங்கு-. A defect in coins; நாணயக்குற்றவகை. (பணவிடு. 139.)

புழுதிபுரட்டி puluti-puraṭṭi, n. <புழுதி+. A kind of paddy; ஒருவகை நெல். போரிறங்கல் மீட்டான் புழுதிபுரட்டி யென்னும் (நெல்விடு. 189).

புழுதிமழை puluti-malai, n. <id.+. Dust storm; மண்காற்று. (யாழ். அக.)

புழுதிமாயம்செய்-தல் puluti-māyam-cey-, v. intr. <id.+. To do work in a slipshod manner; பிழைபட வேலைசெய்தல். *Loc.*

புழுதியுழவு puluti-y-ulavu, n. <id.+. Dry ploughing; வெள்ளுழவு. (யாழ். அக.)

புள்ளடி puḷ-ḷ-aṭi, *n.* <புள் +. A defect in precious stones; மணிக்குற்றங்களு ளொன்று. *புள்ளடியுட் சீற்றுப் பொருங்குற்ற மைந்துவகை (பஞ்ச. திருமுக. 477).*

புள்ளடிக்கல் puḷḷaṭi-k-kal, *n.* <புள்ளடி +. Demarcation stone; அடையாளமிட்ட எல்லைக்கல். *ஆசறுதியில் நாட்டின புள்ளடிக்கல்லே யுற்று* (S. I. I. v, 206).

புள்ளடிபோடு-தல் puḷḷaṭi-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. To make a mark in the place of signature, as an illiterate person; கீறல்போடுதல். *Loc.*

புள்ளறுதல் puḷ-ḷ-aṟutal, *n.* perh. புள் +. A defect in coins; நாணயக்குற்றவகை. (*பணவிடு.* 139.)

புள்ளாங்குச்சு puḷḷāṅ-kuccu, *n.* perh. id. +. A children's game; கிச்சுக்கிச்சுத்தாம்பாளம். *Tinn.*

புள்ளிக்குளிகைவராகன் puḷḷi-k-kuḷikai-varākaṉ, *n.* An ancient coin; பழைய நாணய வகை. (M. E. R. 32 of 1923.)

புள்ளீடு puḷ-ḷ-īṭu, *n.* <புள் +. A disease in children, attributed to the evil influence of birds; பட்சிதோஷத்தால் வருவதாகக் கருதப்படும் பிள்ளைநோய். *புள்ளீட்டுக்கும் பேயீட்டுக்கும் பிழைக்கப்பெற்ற தென்கிறார் (திவ். பெரியாழ். 2, 5, 4, வ்யா. பக்.* 343).

புள்ளெனல் puḷ-ḷ-eṉal, *n.* Expr. of sourness of taste; புளித்தற்குறிப்பு. *கூழ் புள்ளென்றது (நேமிநா. 66, உரை).*

புளிக்காப்பு puḷi-k-kāppu, *n.* <புளி +. Paste of tamarind, soapnut, etc., used for removing oil smeared on the idols in a ceremonial bath; விக்கிரகத்திற்கு எண்ணெய்க்காப் பிடும்போது எண்ணெய்கழற்ற உதவும் அரைத்த புளி முதலியன. (*திவ். பெரியாழ்.* 2, 4, 1, *வ்யா. பக்.* 311.)

புளியம்பிராணி puḷiyam-pirāṇi, *n.* <id. + புறணி. Bark of tamarind; புளியஞ் செதிள். (*சங். அக.*)

புளிவசளை puḷi-vacaḷai, *n.* <id.+. A kind of greens; வல்லிசூரணை. (*சங். அக.*)

புளிவஞ்சி puḷi-vañci, *n.* <id.+. A creeper with sour fruits; புளிப்புள்ள பழங்கள் காய்க்குங் கொடிவகை. (*நாநார்த்த.* 556.)

புற்கை puṟkai, *n.* Poultice; பற்று. *Pond.*

புற்செதுக்கி puṟ-cetukki, *n.* <புல் + செதுக்கு-. Grass hoe; புல்லைச்செதுக்க வுதவுங் கருவி. *Loc.*

புற்பண்ணை puṟ-paṇṇai, *n.* <id.+. A kind of greens, *Celosia mousonia;* கொழிக்கீரை வகை. *Pond.*

புற்றாம்பழம் puṟṟām-paḻam, *n.* <புற்று +. Termites, in an ant-hill; புற்றஞ்சோறு. (*யாழ். அக.*)

புற்றாணியபானம் puṟṟāṇiya-pāṉam, *n.* perh. புல் + தானியம் +. Cervisia; சாராயவகை. *Chr.*

புறக்கடமை puṟa-k-kaṭamai, *n.* <புறம் +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. *புறக்கடமை மாத்தால் தாகுக்கும் ஒருபூ குடிப்பற்றுக்கும் ஒருபணம்* (S. I. I. viii, 139).

புறக்கடி-த்தல் puṟakkaṭi-, *v. tr.* <புறகு +. To expel; வெளியேற்றுதல். *பெண்டிழந்தான் கூட்டத்தில் ஒன்றாகப் புறக்கடித்தோம்* (S. I. I. vii, 49).

புறக்கலனை puṟa-k-kalaṉai, *n.* <புறம் +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. iv, 79.)

புறக்கழனியார் puṟa-k-kaḻaṉiyār, *n.* <id.+. People who live outside the village; கிராமத்திற்கு வெளியே வசிக்குங் குடிகள். (I. M. P. Cg. 689.)

புறக்கோயில் puṟa-k-kōyil, *n.* <id.+. The outer shrine; வெளியிலுள்ள கோயில். (S. I. I. v, 328.)

புறங்காவல் puṟaṅ-kāval, *n.* <id.+. Bodyguard; மெய்காப்பாளர். *சுற்றிநின்றார் புறங் காவலமரர் (தேவா.* 271, 2).

புறச்சேரி puṟa-c-cēri, *n.* <id.+. Pariah quarters; பறைச்சேரி. (*எங்களூர்,* 132.)

புறஞ்செய்-தல் puṟañ-cey-, *v. tr.* <id. +. To extern; to expel; வெளியேற்றுதல். *இந்நாட்டு மண்ணகத்தே வாழாது புறஞ்செய்தும் (பாரதி. தேசிய.* 47).

புறத்தடியார் puṟattaṭiyār, *n.* <id.+. (Śaiva.) Devotees of religions other than Śaivism; சைவமல்லாத மற்றைச் சமயத்தடியார். (S. I. I. viii, 38.)

புறத்தி puṟatti, *n.* prob. id. Looks, external appearance of a person; சாயல். *Pond.*

புறத்துடர் puṟattuṭar, *n.* perh. id.+. A kind of jewel; அணிவகை. (S. I. I. ii, 16.)

புறநிறச்சார்பு puṟa-niṟa-c-cārpu, *n.* <id. + நிறம் +. A defect in precious stones; மணிக்குற்றங்களு ளொன்று. *போழ்ந்திடு நாசம் புறநிறச்சார்பு (பஞ்ச. திருமுக.* 476).

புறப்பூசை pura-p-pūcai, *n.* <id.+. (Śaiva.) Worship offered to Śiva set up in temples, etc., dist. fr. *aka-p-pūcai;* கோயில் முதலிய இடங்களில் சிவபெருமானுக்குப் புரியுமர்ச்சனை. (ஞானபூசா. 15, உரை.)

புறம்பு purampu, *n.* prob. id. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. iv, 99.)

புறம்பேசு-தல் puram-pēcu-, *v. intr.* <id.+. To backbite; புறங்கூறுதல். (திவ். பெரியாழ். 2, 4, 5, வ்யா. பக். 319.)

புறமானம் pura-māṉam, *n.* <id.+. Upper limit; மேலெல்லை. இந்த அஸ்தைர்யத்திலும் உள்மானம் புறமான மொழிய நித்யராயிருப்பா ரொரு வருமில்லை (திவ். திருச்சந். 66, வ்யா. பக். 191).

புறவாய் pura-vāy, *n.* <id.+. That which is outside; exterior; வெளிப்புறம். அருகு நின்றவர்கள் முகத்திலே அப்பூச்சியென்று கண்ணினிமையை அகவாய் புறவாயாகப் புரட்டிவிழித்து (திவ். பெரியாழ். 2, 4, 6, வ்யா. பக். 320).

புறவெட்டி pura-veṭṭi, *n.* prob. id.+ வெட்டு-. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. viii, 139.)

• புறாப்பொறுக்கி purā-p-porukki, *n.* prob. புறா+. A plant; பூடுவகை. (சித். அக.)

புன்செய்க்காடு puṉcey-k-kāṭu, *n.* <புன்செய்+. Cultivable dry land; பயிரிடத்தக்க புன்செய். (P. T. L.)

புன்செய்த்தோட்டம் puṉcey-t-tōṭṭam, *n.* <id.+. Garden land in which cereals other than paddy are grown; நெல்லொழிந்த தானியங்கள் விளையுந் தோட்டம். (P. T. L.)

புன்னைவனச்சம்பா puṉṉaivaṉa-c-campā, *n.* <புன்னைவனம்+. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல்வகை. புன்னைவனச்சம்பாப் புழுகுசம்பா (நெல்விடு. 183).

புன்னைவனம் puṉṉai-vaṉam, *n.* <புன்னை+. Śaṅkaranayiṉārkovil, a shrine sacred to Śiva; சங்கரநயினார்கோவில். தேமேவு புன்னைவனஞ் சென்றுதொழ (சங்கரலிங்கவுலா, 18).

புனக்கவுல் puṉa-k-kavul, *n.* <புனம்+. Cowle granted on condition that three-fourths of the normal assessment should be paid; முக்கால்திட்டம் வரிசெலுத்தும் நிபந்தனையுள்ள துத்தகை யுடன்படிக்கை. (R. T.)

புனப்பூஜை puṉa-p-pūjai, *n.* <*punas*+. Pūjā done on the day after the day of special worship; விசேஷபூஜைக்கு மறுநாள் செய்யும் பூஜை. சரஸ்வதிபூஜையை அங்கே முடித்துக் கொண்டு மறுநாளாகிய விஜயதசமியன்று புனப்பூஜையைச் செய்துவிட்டு (மீனாட். சரித். ii, 62).

புனர்ச்சென்மன் puṉar-c-ceṉmaṉ, *n.* <id.+. The moon; சந்திரன். (சாதகசிந். 6.)

புனல்பண்ணை puṉal-paṇṇai, *n.* perh. புனல்+. A kind of greens, *Celosea margaratecea;* கோழிக்கீரைவகை. *Pond.*

புனலன் puṉalaṉ, *n.* <id. Viṣṇu; திருமால். புனலன் மேனி (தக்கயாகப். 710).

புனிதாவி puṉitāvi, *n.* <புனிதம்+. The Holy Ghost; முப்பொருளுள் ஒன்றான பரிசுத்த ஆவி. யான்புனிதாவியைப் புக்கிவண் வரவிடுப்பல் (இரக்ஷண்ய. 20).

புஜகீர்த்தி puja-kīrtti, *n.* <*bhuja*+. An ornament worn on the shoulder; தோளணிவகை. (மதி. க. i, 87.)

புஜபலம் puja-palam, *n.* <id.+. Strength of arm, dist. *vara-palam;* தோள்வலி. உண்ணையறியாதே தன் வரபல புஜபலங்களை விசுவசித்திருக்கும் மதிகேடன் (திவ். திருச்சந். 25, வ்யா.).

புஷ்கரப்பத்திமடல் puṣkara-p-patti-maṭal, *n.* <புஷ்கரம்+. A receptacle for sacred ashes; விபூதிச்செப்புவகை. (S. I. I. ii, 15.)

புஷ்பத்தளிகை puṣpa-t-taḷikai, *n.* <புஷ்பம்+. Plate or tray for flowers; பூத்தட்டம். (M. E. R. 127 of 1913.)

புஷ்பரத்தம் puṣpa-rattam, *n.* perh. id.+. A kind of shoe-flower. See சூரியமணி. *Pond.*

பூ

பூகரேக்கு pūkarēkku, *n.* A kind of mineral; உலோகவகை. பூகரேக்கைப் பொடியாக்கி (தஞ். சா. iii, 149).

பூங்காலி pū-ṅ-kāli, *n.* <பூ+. Yellow-flowered fragrant trumpet-flower tree; பாதிரி. (L.)

பூச்சாத்து pū-c-cāttu, *n.* <id.+. A festival in Śrīraṅgam temple, in the month of *Āṉi;* ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆனிமாதம் நடக்குந் திருவிழா. *Loc.*

பூச்சியாள்(ளு)-தல் pūcci-y-āḷ-, *v. intr.* <பூச்சி+. To be infested with insects, as a garden; இலை முதலியவற்றை யரிக்குந் பூச்சிகள் மிகுந்திருத்தல். பூந்தோட்டம் பூச்சியாளவும் (S. I. I. iv, 150).

பூச்சிவிளக்கநூல் pūcci-viḷakka-nūl, *n.* <id.+விளக்கம்+. Entomology; சேந்துவிளக்க நூல். *Pond.*

பூச்சியம் pūcciyam, *n.* <பூசு-+சயம். Tin; வெள்ளீயம். *Pond.*

பூசற்பாக்கியம் pūcaṟ-pākkiyam, *n.* <பூசல் +. The Goddess of Victory; வெற்றித் திரு. (சடு, 10, 6, 8.)

பூசற்றண்ணுமை pūcaṟ-ṟaṇṇumai, *n.* <id.+. Drum used for calling men to arms; பகைவருடன் போர்புரிதற்காக வீரரை அழைத்தற்குக் கொட்டும் பறை. (நன். 380.)

பூசாரிமுத்திரை pūcāri-muttirai, *n.* perh. பூசாரி+. A yōgic posture of looking at the tip of the nose, sitting in *patumācaṉam;* பதுமாசனத்தி லிருந்துகொண்டு நாசிநுனியைப் பார்ப்பதாகிய யோகாசனவகை. (யோகஞா. 34.)

பூசைக்காப்பு pūcai-k-kāppu, *n.* <பூசை+. Sound beating; thrashing; பலமாக அடிக்கை. *Tinn.*

பூசைப்பரிசாரகன் pūcai-p-paricārakaṉ, *n.* <id.+. Deacon; திருச்சபையினரின் காரியங்களைக் கவனிப்பவன். *Pond.*

பூசைப்பாடிவெள்ளை pūcaippāṭi-veḷḷai, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. சிறை மீட்டான் வளர்பூசைப்பாடிவெள்ளை (நெல்விடு. 186).

பூட்டக்கக்கள்ளி pūṭṭakka-k-kaḷḷi, *n.* <பூட்டக்கம்+. Deceitful woman; வஞ்சகி. (குருகூர்ப். 51.)

பூட்டைக்கிணறு pūṭṭai-k-kiṇaṟu, *n.* <பூட்டை+. Well fitted with picottah, for irrigating fields; நீர்பாய்ச்சுதற்கு ஏற்றம் அமைந்த கிணறு. (S. I. I. iv, 194.)

பூட்டைக்குண்டிகை pūṭṭai-k-kuṇṭikai, *n.* <id.+. Basket for baling water; ஏற்றச்சால். பூட்டைக்குண்டிகைபோலே யேறுவ திழிவதாக (ரஹஸ்ய. 1366).

பூண்கட்டு-தல் pūṇ-kaṭṭu-, *v. tr.* <பூண் +. To make much of; போற்றுதல். இந்த ருசியைப் பூண்கட்டிக்கொள்ளத் தேடுகிறவர்கள் கழிக்கச் சொன்னால் கழியார்களிறே (ஈடு, 1, 6, 8).

பூண்சம்பா pūṇ-campā, *n.* perh. id.+. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல்வகை. (G. Tp. D. i, 132.)

பூதம் pūtam, *n.* <*bhūta.* 1. Vowel; உயிரெழுத்து. சாம்பூதமா முயிரின்பெயர் (போகத். 10). 2. Huge hollow figure of a man or woman, carried in processions; வீதிவலம் வரும் போது தூக்கிச்செல்லும் மனித வடிவம். *Loc.*

பூதவுடல் pūta-v-uṭal, *n.* <பூதம்+. Body, as composed of the five elements; ஐம்பூதங்களாலாகிய உடம்பு. பூதவுடனிலையாது (வீரநாரா. பாயி. 21).

பூதன் pūtaṉ, *n.* <*pūta.* Purified soul; பரிசுத்தன். புனமயி லுமையொடும் புணர்ந்த பூதனே (வேதாரணி. விநாயக. 43).

பூதான்மா pūtāṉmā, *n.* <*bhūta*+. The state of soul, when it is associated with the five elements; பஞ்சபூதங்களோடு கூடியிருக்கும் ஆன்மநிலை. (சி. போ. பா. 6, 2, பக். 317.)

பூதி pūti, *n.* prob. *bhūti.* Gold; பொன். பூதி வெற்பென (வேதாரணி. சாலிகோ. 14).

பூதிவாதம் pūtivātam, *n.* <*pūtivāta.* Bael; வில்வம்.

பூநெட்டி pū-neṭṭi, *n.* <பூ+. Pith; வெண்கிடை. *Loc.*

பூநோன்பு pū-nōṉpu, *n.* <id.+. A festival observed by maidens on the third day of Poṅgal, in Koṅkunāṭu; கொங்குநாட்டில் பொங்கலின் மூன்றாம்நாள் கன்னிகைகள் கொண்டாடும் பண்டிகை. பூநோன்புக்குப் பூப்பறிக்கச் சென்று (எங்களூர், 159).

பூப்பொங்கல் pū-p-poṅkal, *n.* <id.+. See பூநோன்பு. (எங்களூர், 90.)

பூப்ஸானி pūpsāṇi, *n.* Zenana lady; கோஷாஸ்திரீ. (C. G.)

பூபதனப்பூப்புடம் pū-patana-p-pū-p-puṭam, *n.* <பூ+பதனம்+பூ+. A method of calcining medicine, one of *muppū-p-puṭam,* q.v.; முப்பூப்புடத்து ளொன்று. *Loc.*

பூம்மரம் pūm-maram, *n.* <E. *boom*+. Boom; கப்பற்பாய்களின் அடிப்பக்கத்தை விரிக்க வுதவும் பறுவான்வகை. (M. Navi.)

பூம்மாடு pūm-māṭu, *n.* <பூம் (onom.)+. Performing bull; பெருமாள்மாடு. *Tp.*

பூமம் pūmam, *n.* <*bhūman.* Abundance, plenty; மிகுதி. பூமச் சோதியருளால் (பாடு. 100, சாற்றுபறை).

பூமாலைகொண்டுசொரிதல் pūmālai-koṇṭu-corital, *n.* <பூமாலை+. A kind of votive offering to a temple; நேர்த்திக்கடன்வகை. *Nāñ.*

பூமிசக்கரம் pūmi-cakkaram, *n.* <பூமி+. (Poet.) A kind of metrical composition; சித்திரக்கவிவகை. (யாப். வி. 497.)

பூமிசம்பகம் pūmi-campakam, *n*. <id.+. False zedoary; நேர்ப்பிசின். (M. M.)

பூமிப்பிராட்டி pūmi-p-pirāṭṭi, *n*. <id.+. The Goddess of the Earth; பூமிதேவி. *பூமிப் பிராட்டியை எழுந்தருளுவித்து* (S. I. I. viii, 160).

பூமியாகாயச்சக்கரம் pūmi-y-ākāya-c-cakkaram, *n*. <id.+ஆகாயம்+. (Poet.) A kind of metrical composition; சித்திரக்கவிவகை. (*யாப். வி.* 497.)

பூமேனடந்தான் pū-mēṉaṭantāṉ, *n*. <பூ+மேல்+. Arhat; அருகக்கடவுள். (*குறள்*, 3, *உரை*.)

பூமொக்குள் pū-mokkuḷ, *n*. <id.+. Chalice; பூசைப்பாத்திரம். *Pond*.

பூயஞ்சம்பா pūyañ-campā, *n*. A kind of *campā* paddy; சம்பா நெல்வகை. (*விவசா*. 2.)

பூர்ணாயனம் pūrṇāyaṉam, *n*. <*pūrṇa*+. The four months, Paṅkuṉi, Cittirai, Puraṭṭāci and Aippaci; பங்குனி சித்திரை புரட்டாசி ஐப்பசி யாகிய நான்கு மாதங்கள். (*பெரியவரு*. 27.)

பூர்வகௌளம் pūrva-kauḷam, *n*. <*pūrva*+. (Mus.) A specific melody-type; இராக வகை. (*பரத. ராக. பக்*. 103.)

பூர்வசென்மவாசனை pūrvaceṉma-vācaṉai, *n*. <பூர்வசன்மம்+. The effect of past karma; பழவினைத்தொடர்பு. *Colloq*.

பூர்வபக்ஷி-த்தல் pūrva-pakṣi-, 11 *v. tr*. <*purva*+*pakṣa*. To state the opponent's views and arguments for the purpose of answering them; எதிர்வாதத்தைக் கூறுதல். *ஓரர்த்தத்தைத் தாயார் வார்த்தையாலே பூர்வபக்ஷித்து மகள் வார்த்தை யாலே ஸித்தாந்திக்கிறது* (*திவ். திருநெடுந்*. 18, *வ்யா*.).

பூர்வவாசனை pūrva-vācaṉai, *n*. <id.+. See பூர்வசென்மவாசனை. *Colloq*.

பூர்வாங்கம் pūrvāṅkam, *n*. <*pūrvāṅga*. (Mus.) Lower tetrachord of the octave; ஸ்தாயி யிலுள்ள முதல் நான்கு ஸ்வரங்கள். (Mus. of Ind. 63.)

பூர்வாசாரம் pūrvācāram, *n*. <*pūrva*++*ācāra*. Ancient custom; பழைய வழக்கம். *பூர்வாசாரங்கொண்டு இறையிலியாக* (S. I. I. vi, 145).

பூர்வார்ஜிதம் pūrvārjitam, *n*. <id.+*arjita*. Ancestral property; முன்னோர் ஈட்டிய பொருள். *நான் விடேன் விடேன் பூர்வார்ஜித பாகம்* (*சர்வசமய. பக்*. 68).

பூர்விகசொத்து pūrvika-cottu, *n*. <பூர்விகம்+. See பூர்வார்ஜிதம். *Colloq*.

பூரணசூத்திரி pūraṇa-cūttiri, *n*. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (*பரத. ராக. பக்*. 103.)

பூரணம் pūraṇam, *n*. cf. பூஞ்சணம். Mould, mildew; பூஞ்சாளம். *இந்தப் பண்டம் பூரணம் பிடித்துவிட்டது*. *Loc*.

பூரந்தொழுதல் pūran-toḻutal, *n*. <பூரம்+. cf. பூரங்கழித்தல். Ceremony of warding off evil eye from a pubescent girl, by waving coloured rice about her; பெண் இருதுவானபோது திருஷ்டிகழிக்குஞ் சடங்கு. *Loc*.

பூராயம் pūrāyam, *n*. (*யாழ். அக*.) 1. Priority in time; antiquity; பூர்வம். 2. Desire; விருப்பம்.

பூரி pūri, *n*. See பூரியரிசி. *Nāñ*.

பூரிக்குத்தலரிசி pūri-k-kuttal-arici, *n*. <பூரி+குத்து-+. Polished rice; நன்றாய்த் தீட்டிய அரிசி. (S. I. I. vi, 11.)

பூரிச்சேரல் pūri-c-cēral, *n*. <id.+perh. சொல். A kind of rice; அரிசிவகை. *திருப்புதிய தமுதுக்குப் பூரிச்சேரல்* (S. I. I. vii, 300).

பூரிநெல் pūri-nel, *n*. <id.+. Mixed paddy; கலப்பு நெல். (S. I. I. ii, 127.)

பூரியது pūriyatu, *n*. prob. id. That which is low; தாழ்வானது. *சீரியன வுள்ளிப் பூரியன மறத்தல் வேண்டும்* (*குறள்*, 1206, *மணக்*.).

பூரியரிசி pūri-y-arici, *n*. <id.+. White, polished rice; வெள்ளையரிசி. *Nāñ*.

பூரு-தல் pūru-, 5 *v. tr*. Corr. of பீறு-. To pierce; துளைத்தல். *Colloq*.

பூருவணம் pūruvaṇam, *n*. <பூர்வான்னம். Forenoon; முற்பகல். (*விதான. குணகுண*. 112, *உரை*.)

பூவாடைப்பானை pūvāṭai-p-pāṉai, *n*. <பூவாடை+. A pot in which the cloth offered to *pūvāṭai-k-kāri* at a *cumaṅkali-p-pirārttaṉai* is kept till the next *cumaṅkali-p-pirārttaṉai*; சுமங்கலிப்பிரார்த்தனையன்று பூவாடைக்காரிக்குச் சமர்ப்பிக்குஞ் சேலையை அடுத்த சுமங்கலிப்பிரார்த்தனைவரை சேமித்துவைக்கும் பானை. *Loc*.

பூவை pūvai, *n*. A variety of *kāyā*; காயாச்செடிவகை. *பூவையாவது காயாவின் அவாந்தர பேதமானுப்போலே* (*திவ். பெரியாழ்*. 3, 4, 9, *வ்யா. பக்*. 620).

பூனைக்காஞ்சி pūṉaikkāñci, *n*. <பூனைக் காஞ்சொறி. Small climbing nettle; பூனைக்காஞ் சொறி. (*பச். மூ*.)

பூஜாவாசி pūjā-vāci, *n.* <*pūjā*+. Term of respect; மரியாதைச் சொல். உத்தேசிய தை தோற்ற பூஜாவாசி சப்தங்களாலே சொல்லக் கடவதென்று பூர்வாசார்யர்கள் (திவ். திருநெடுந். 11, வ்யா. பக். 95).

பெ

பெட்டிபோடு-தல் peṭṭi-pōṭu-, *v. intr.* <பெட்டி+. To play on the harmonium; ஆர் மோனியத்தை வாசித்தல். *Mad.*

பெட்டிமோதிரம் peṭṭi-mōtiram, *n.* perh. id.+. A kind of ring; மோதிரவகை. *Pond.*

பெட்டியடி peṭṭi-y-aṭi, *n.* <id.+. Cashier; cash-keeper; ரொக்க வரவு செலவு செய் யுங் கணக்கப்பிள்ளை. *Nāṭ. Chetti.*

பெட்டு peṭṭu, *n.* [T. *beṭṭu.*] Esteem, regard; respect; கௌரவம். பெட்டுப் போகாமல் கேட்போ ரனைவருக்கும் (மதி. க. ii, 9).

பெட்பு peṭpu, *n.* <பேள்-. Protection; பாதுகாப்பு. (தொல். சொல். 338.)

பெண்டுவை-த்தல் peṇṭu-vai-, *v. tr.* <பெண்டு+. To keep as concubine; வைப்பாட்டி யாகக் கொள்ளுதல். நீரிவளைப் பெண்டுவைத்துக் கொள்ளும் (தெய்வச். விறலிவிடு. 292).

பெண்ணாசி peṇ-ṇāci, *n.* prob. பெண்+. cf. பொன்னாசி. Bleeding nose; இல்லிமூக்கு. *Nāñ.*

பெண்பள்ளி peṇ-paḷḷi, *n.* <id.+. Nunnery; பெண்துறவிகள் தங்குமிடம். இம்மனை யும் இக்கிணறும் பெண்பள்ளி யாவதாகவும் (S. I. I. vii, 24).

பெத்தபஞ்சாக்கரம் petta-pañcākkaram, *n.* <*baddha*+. A form of the mantra *namaccivāya;* பஞ்சாட்சரமந்திரவகை. (பஞ்சாக்கர மாலை, 21, உரை.)

பெத்திரிவீடு pettiri-vīṭu, *n.* <E. *factory* +. Factory; தொழிற்சாலை. (Ekoji's copper plate to the Dutch, 1676.)

பெயர்த்துக்கொடுக்கும்வலி peyarttu-k-koṭukkum-vali, *n.* <பெயர்-+கொடு-+. Preliminary labour pains, due to movements of the foetus; பிரசவவலிக்குமுன் சிறிதுசிறிதாக வலிக் கும் நோவு. *Loc.*

பெயர்த்துறை peyar-t-t-urai, *n.* <id.+. Repetition; அனுவாதம். (குறள், 944, உரை.)

பெயர்ப்போலி peyar-p-pōli, *n.* <பெயர் +. Word partaking of the nature of a noun; உரிச்சொல்வகை. (தொல். சொல். 297, சேனா.)

பெயரட்டவணை peyar-aṭṭavaṇai, *n.* <id.+. Index of names; பேரட்டவணை. *Loc.*

பெரட்டு peraṭṭu, *n.* Corr. of புரட்டு. Deception; புரட்டு. பெரட்டும் உருட்டும் வேதனை செய்வதும் (கனம் கிருஷ்ணையர், கீர்த். 21).

பெரியகரடி periya-karaṭi, *n.* <பெரு-மை +. The Great Bear; சப்தரிஷிமண்டலம். *Pond.*

பெரியசம்பா periya-campā, *n.* <id.+. A kind of *campā* paddy, maturing in six months; ஆறு மாதத்திற் பயிராகும் சம்பாநெல் வகை. (விவசாய. 1.)

பெரியதேவர் periya-tēvar, *n.* <id.+. 1. The predecessor of a ruling king; ஆளும் அரச னுக்கு முன்ஆண்ட அரசன். (Insc.) 2. The sacred bull *Nandi;* நந்திதேவர். (பெரியபு. வெள். 44.)

பெரியமுதலியார் periya-mutaliyār, *n.* <id.+. The Vaiṣṇava saint Āḷavantār; ஆள வந்தார் என்னும் வைணவப்பெரியார். பெரியமுதலி யார் . . . ஆதரிக்கும்படியான ஸ்ரீபராசர மஹர்ஷி (ரஹஸ்ய. 308).

பெரியவியாழக்கிழமை periya-viyāḻa-k-kiḻamai, *n.* <id.+. Maundy Thursday; ஈஸ்டர் பண்டிகையில் வரும் வியாழக்கிழமை. *Chr.*

பெரியிலாமிச்சை periyilāmiccai, *n.* cf. பேரொலுமிச்சை. Citron lemon, m. tr., *Citrus medica-limonum;* துரிஞ்சி. (L.)

பெருக்காலட்டை perukkāl-aṭṭai, *n.* prob. பெரு-மை+கால்+. A kind of leech; அட்டைவகை. *Loc.*

பெருக்குமாறு perukku-māru, *n.* <பெருக்கு-+. Broom; விளக்குமாறு *Loc.*

பெருகிலை perukilai, *n.* Pink-tinted heart-leaved glory tree; வெள்ளைக்கண்ணி. (L.)

பெருங்கடுகு peruṅ-kaṭuku, *n.* <பெரு-மை +. A kind of mustard; கடுகுவகை. *Loc.*

பெருங்கத்தரிசால் peruṅ-kattari-cāl, *n.* <id.+சத்திரி+. Candelabra; கிளைவிளக்குத் தண்டு. *Pond.*

பெருங்கரப்பான் peruṅ-karappāṉ, *n.* <id.+. A kind of eruption; கரப்பான்வகை. (தஞ். சர. iii, 92.)

பெருங்கிளையார் peruṅ-kiḷaiyār, *n.* <id.+. A sub-division of the Paḷḷar caste; பள்ளர்வகையினர். *Tp.*

பெருங்கிற்றுரூபாய் peruṅ-kiṟṟu-rūpāy, *n.* <id.+. An ancient coin; பழைய நாணய வகை. (சரவண. பணவிடு. 63.)

பெருங்குடி peruṅ-kuṭi, n. <id.+. Landlord; நிலச்சுவான். (Colas, ii, 389.)

பெருங்குரும்பை peruṅ-kurumpai, n. <id.+. (சங். அக.) 1. Costum; கோட்டம். 2. Long zedoary; பூலாங்கிழங்கு.

பெருந்தொடர் perun-toṭar, n. <id.+. (Gram.) Compound or complex sentence; எழுவாய் பயனிலை முடிந்த வாக்கியஞ் சிலவற்றைப் பிணைத்துநடக்குந் தொடர்ந்தவாக்கியம். (தொல். சொல். 42, சேனா.)

பெரும்பாடிகாவல் perum-pāṭi-kāval, n. <id.+. Chief watchman; தலைமைக்காவலாளர். (M. E. R. 407 of 1921.)

பெரும்பேரன் perum-pēraṉ, n. <id.+. Great-grandson; கொட்பேரன். Loc.

பெருமத்தளி peru-mattaḷi, n. <id.+. A kind of drum; முழவம். (திவ். திருப்பள்ளி. 9, வ்யா.)

பெருமாப்பு perum-āppu, n. <id.+. Shooting stick. See ஆப்புத்தள்ளி. Pond.

பெருமுதியன் peru-mutiyaṉ, n. <id.+. A temple official; கோயில் அதிகாரிகளு ளொருவன். (T. A. S. iii, 166.)

பெருவரகு peru-varaku, n. <id.+. A kind of common millet; வரகுவகை. (விவசா. 4.)

பெருவரி peru-vari, n. <id.+. A tax in cash; காசாயவகை. (S. I. I. i, 87.)

பெருவரைமீன் peruvarai-mīṉ, n. perh. பெருவலை+. A fish. See அறிசா. (சங். அக.)

பெருவளவாய் peru-vaḷa-vāy, n. <பெருமை+வளம்+. Big channel; பேராற்றுக்கால். நாட்டுக்குப் பாயும் பெருவளவாயும் (S. I. I. ii, 54).

பெருவாயன் peru-vāyaṉ, n. <id.+. 1. Basket; கடகப்பெட்டி. Loc. 2. See பெருமத்தளி. (திவ். திருப்பள்ளி. 9, வ்யா.)

பெருவீடு peru-vīṭu, n. perh. id.+விடு-. Letting out cattle in the afternoon, for grazing; பிற்பகலில் மாடுகளை மேய்க்கவிடுகை. சிறுவீடன் றியே பெருவீடும் விடும்படியாய் (திவ். திருப்பள்ளி, 4, வ்யா.).

பெருவெள்ளம் peru-veḷḷam, n. <id.+. The Deluge; பிரளய வெள்ளம். உண்ணுத பெரு வெள்ளம் உண்ணமல் தான்விழுங்கி உய்யக்கொண்ட கண்ணுளன் (திவ். பெரியதி. 2, 6, 7).

பெலி peli, n. perh. bahis. Banishment, excommunication; ஊருக்கு அல்லது சாதிக்குப் புறம்பாக்குகை. (W.)

பெள்-தல்[பெட்டல்] peḷ-, 9 v. tr. To protect; பாதுகாத்தல். பெட்டல் என்பது புறந் தருதல் (தொல். சொல். 332, இளம்பூ.).

பெற்பரோடி perparōṭi, n. Back-stays. See பிரந்தல். (M. Navi.)

பெறுமாதம் peṟu-mātam, n. <பெறு-+. The month of parturition; பேறுகாலம். Rd.

பெறுமுரி peṟu-muri, n. prob. id.+. Wages; சம்பளம். பரிகரத்தார் பெறுமுரியாகப் பெற்று (S. I. I. vii, 30).

பே

பேசாதிரு-த்தல் pēcātiru-, v. intr. <பேசு-+ஆ neg.+. To keep quiet; செயலற்றிருத்தல். வாத்யங்கள் வாய்த்தால் கூத்தாடுவொருடம்பு பேசாதிரா திறே (திவ். பெரியதி. 1, 2, 1, வ்யா. பக். 59).

பேசுலம் pēculam, n. A plant, Arum colocasia; செடிவகை. Loc.

பேசுலி pēculi, n. See பேசுலம். Loc.

பேதவாதி pēta-vāti, n. <பேதம்+. Pluralist; கடவுள் சீவன் உலகு இவை வேறுபட்டன என்னுங் கொள்கையுடையோன். சார்வாகாதிகள் அனைவரும் பேதவாதிகள்; வேதாந்தி ஒருவரே அபேதவாதி (விவேகசிந். பக். 20).

பேதனம் pētaṉam, n. <bhēdana. Dividing; பகுப்பு. Pond.

பேதாபேதி pētāpēti, n. <bhēdābhēdin. Follower of the Bhāskara school of philosophy; பேதாபேத சித்தாந்த முடையோன். (திவ். திருச்சந். 1, வ்யா. பக். 9.)

பேதுரு pēturu, n. St. Peter; இராயப்பர் என்ற கிறிஸ்தவப் பெரியார்.

பேதைபாதம் pētai-pātam, n. perh. பேதம்+. An ornament for the leg of an idol; தெய்வத்தின் காலில் அணியும் அணிவகை. திருக் கழற்சிறிடும் பேதைபாதமும் (S. I. I. viii, 39).

பேதைமை pētaimai, n. Lack of discernment; உய்த்துணராமை. (தொல். பொ. 248, இளம்பூ.)

பேய்க்கதி pēy-k-kati, n. <பேய்+. (Buddh.) One of ṣaṭ-kati, q. v.; ஷட்கதியு ளொன்று.

பேய்த்தி pēytti, n. Fem. of பேய். Demoness; பேய்ச்சி. சிறுபேய் பெரும்பேய்த்தியைச் சென்றுபற்றும் (நீலகேசி, 8).

பேய்நரி pēy-nari, n. <பேய்+. Rabid fox; வெறிபிடித்த நரி. பேய்நாய் பேய்நரி முதலியவற்றின் கடிகளுக்கு (தஞ். சர. iii, 102).

பேய்ப்புகையிலை pēy-p-pukaiyilai, *n.* <id.+. A kind of tobacco; காட்டுப்புகையிலை. (சித். அக.)

பேய்முள்ளி pēy-muḷḷi, *n.* <id.+. Wild thorny plant; காட்டுமுள்ளி. (சித். அக.)

பேய்வரகு pēy-varaku, *n.* <id.+. Wild ragi; காட்டுவரகு. (சித். அக.)

பேய்வாதுமை pēy-vātumai, *n.* <id.+. Wild almond; வாதுமைவகை. *Loc.*

பேயின்சாப் pē-y-iṉcāp, *n.* <U. *bē-insāph.* Injustice, அநீதி. (P. T. L.)

பேயீடு pēy-īṭu, *n.* <பேய்+. A disease of children, attributed to the influence of evil spirits; பேயின் உபத்திரவத்தால் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் பிள்ளைநோய். *புள்ளீட்டுக்கும் பேயீட்டுக்கும் பிழைக்கப்பெற்றதென்கிறார்* (திவ். பெரியாழ். 2, 5, 9, வ்யா. பக். 343).

பேயுடுப்பை pēy-uṭuppai, *n.* <id.+. A plant; செடிவகை. (சிவசா. 6.)

பேர்க்கடமை pēr-k-kaṭamai, *n.* <பேர்+. A tax on individuals; ஆள்வரிவகை. (I. M. P. Cg. 529.)

பேர்கெட்டவள் pēr-keṭṭavaḷ, *n.* <id.+. Prostitute; விபசாரி. *Colloq.*

பேர்கெட்டவன் pēr-keṭṭavaṉ, *n.* <id. +. Rogue, scoundrel; அயோக்கியன். *Loc.*

பேர்வரி pēr-vari, *n.* <id.+. Poll tax; தலைவரி. (Colas, ii, 334.)

பேர்வாசி[1] pēr-vāci, *n.* <id.+. 1. Being only nominal; பேர்மட்டிலுள்ளது. *பேர்வாசியேயாம்படி நாம் பண்ணிவைத்த இருவகைப்பட்ட கர்மங்களையும் போக்குவார்* (ஈடு, 1, 6, 9). 2. Characteristics believed to be acquired by a child being named after a person; ஒருவன் பெயரை குழந்தைக்கிடுவதால் அதற்குண்டாவதாகக் கருதும் குணம். *Colloq.*

பேர்வாசி[2] pērvāci, *n.* Corr. of பேர்பாதி. Exactly half; சரிபாதி. *Colloq.*

பேரணி pēr-aṇi, *n.* <பெரு-மை+. 1. The prime cause; மூலகாரணம். *பேரணியாகப் பரத்வத்தைக்கண்டு போர்தார்கள்* (ரஹஸ்ய. 260). 2. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 103.)

பேரழை-த்தல் pēr-alai-, *v. intr.* <பேர்+. To take the roll-call or attendance; ஆஜர்க்கணக்கெடுத்தல். *Pond.*

பேரிசை pēr-icai, *n.* <பெரு-மை+. (Poet.) A kind of poetic composition; ஐவகைப்பட்ட வெண்டுறைச்செந்துறையு ளொன்று. (யாப். வி. 538.)

பேரிராசி pēr-irāci, *n.* <பேர்+. See பேர் வாசி[1], 2. *Colloq.*

பேரிளமையார் pēr-iḷamaiyār, *n.* <பெரு-மை+. Middle-aged persons; நடுத்தர வயதினர். (M. E. R. 253 of 1925.)

பேருடைச்சிறப்பு pēr-uṭai-c-ciṟappu, *n.* <பேர்+உடை-+. Grant made to a child at its naming ceremony; நாமகரண காலத்தில் அளிக்கும் இறும். (S. I. I. iv, 121.)

பேருண்டம் pēruṇṭam, *n.* <*bhēruṇḍa.* Fear; பயம். (நாநார்த்த.)

பேளை pēḷai, *n.* Playing marbles; கோலிக்காய். *Colloq.*

பேறாளன் pēṟ-āḷaṉ, *n.* <பேறு+. One who collects tax by force; நிர்ப்பந்தித்து வரி தண்டுவோன். *எங்களைப் பேறாளர் கையிலே காட்டிக் கொடுக்கையில்* (Pudu. Insc. 323).

பேறு pēṟu, *n.* <பெறு-. 1. Creation; சிருஷ்டி. (ஈடு, 8, 10, 6.) 2. Result; முடிவு. *பெருக்கிக் கழித்துப் பேறுகூறலும்* (T. C. M ii, 2, 473).

பேனகத்தி pēṉa-katti, *n.* <E. *pen*+. Penknife; சிறுகத்திவகை. *Pond.*

பேனம் pēṉam, *n.* Opium; அபின். (நாமதீப. 393.)

பேஷ்கீ pēṣkī, *n.* Advance money; முன் பணம். (P. T. L)

பை

பைக்கே paikkē, *n.* [T. *paikam.*] Money; பணம். (P. T. L.)

பைங்கால்நிலம் pai-ṅ-kāl-nilam, *n.* prob. பை+கால்+. Wet field; நஞ்சைநிலம். *பைங்கால் நிலத்தைப் பருமரக் காடென்று* (சரவண. பணவிடு. 142).

பைங்கிணறு pai-ṅ-kiṇaṟu, *n.* <id.+. Small pond; குட்டை. (S. I. I. vii, 41.)

பைசாசபூமி paicāca-pūmi, *n.* <பைசாசம் +. One of the mythological divisions of the world; புராணங்கள் கூறும் பூமிகளு ளொன்று. (அபி. சிந்.)

பைசுன்யம் paicunyam, *n.* <*paiśuna.* Miserliness; உலோபம். பைசுன்ய பண்பினர் (பாடு. 28, அடியவர்.).

பைத்தியன் paittiyan, *n.* <பைத்தியம். Madman; பைத்தியக்காரன். *Pond.*

பையை paiyai, *n.* perh. *paryāya.* Transformation; பரியாயம். பட்டனவைப்பொருள் பையைகளே யென்னும் பான்மையினால் (நீலகேசி, 389).

பைரி pairi, *n.* Inspector of cattle; கால்நடைகளைப் பரிசோதிப்பவன். (மதி. க. ii, 13.)

பைவா-தல்[பைவருதல்] pai-vā-, 13 *v. intr.* cf. பையெனல். To be distressed; துன்புறுத்தல். பைவருங்கேளிரும் பதியும் கதறமெய் விடும்போது (கந்தரலங். 84).

பொ

பொக்கணவன் pokkaṇavaṉ, *n.* <பொக்கணம். Śiva; சிவபிரான். (தஞ். சா. i, 79.)

பொக்கிசம் pokkicam, *n.* [K. *bokkasa.*] 1. Treasury; பொக்கிஷசாலை. 2. Office of a treasurer; பொக்கிஷவேலை பார்க்கும் உத்தியோகம். பொக்கிசம் முத்திருளப்ப பிள்ளை (I. M.P. Rd.).

பொக்கிப்பரு pokki-p-paru, *n.* perh. பொக்கு+. A kind of boil in the ear; செவிப் புண்வகை. (பராரச. i, 134.)

பொக்கிப்பிளவை pokki-p-piḷavai, *n.* perh. id.+. A kind of carbuncle; பிளவைவகை. (பாரச. i, 49.)

பொக்குமல்லி pokkumalli, *n.* perh. E. *bougainville.* A flowering plant, *Bougainvillaea;* பூச்செடிவகை. *Madr.*

பொக்குமுத்து pokku-muttu, *n.* <பொக்கு+. False pearl; தூதுமுத்து. *Loc.*

பொக்கை pokkai, *n.* cf. புற்கை. Porridge; மோர்க்கூழ். *Loc.*

பொகுட்டு pokuṭṭu, *n.* Cone; கூர்முனைக் கோபுரம் போன்ற வடிவு. (J. N.)

பொங்காரம் poṅkāram, *n.* perh. பொங்கு-+காரம். Ire; மிகுகோபம். பூசலைப்பார்த்துப் பழைய பொங்காரந் தீராமல் (தெய்வச். விறலிவிடு. 479).

பொடிக்காசு poṭi-k-kācu, *n.* <பொடி+. Bribe; கைக்கூலி. நானுவித இமிசை செய்து பொடிக்காசு வாங்குகிறவிதங் காண்க (தாசில்தார்நா. பக். 90).

பொடிமாஸ் poṭimās, *n.* 1. A kind of relish; வியஞ்சனவகை. *Loc.* 2. A confection; பக்ஷணவகை. (மதி. க. ii, 15.)

பொடியுழவு poṭi-y-uḻavu, *n.* <பொடி+. Dry ploughing, dist. fr. *toḷi-y-uḻavu;* புழுதிக் காலுழவு.

பொத்தல் pottal, *n.* <Fr. *bouteille.* Bottle; போத்தல். *Pond.*

பொதிக்கூலி poti-k-kūli, *n.* <பொதி+. Wages for carrying headloads; தலைச்சுமை யெடுத்தற்குரிய கூலி. (S. I. I. vi, 29.)

பொதிகாரம் poti-kāram, *n.* perh. பொதி-+. Caustic; காரமருந்து. பொதிகாரமிட்ட புண் போல் (சரவண. பணவிடு. 109).

பொதிகெளிறு poti-keḷiṟu, *n.* perh. பொதி+. A sea-fish; கடல்மீன்வகை. (J. N.)

பொதுக்கூட்டம் potu-k-kūṭṭam, *n.* <பொது+. Public meeting; பொதுஜனக்கூட்டம்.

பொதுக்கெனல் potukkeṉal, *n.* Onom. expr. of suddenness; ஜேரேரெனல். (அகநா. 39, உரை.)

பொதுநாயகம் potu-nāyakam, *n.* <பொது+. Universal sovereignty; எல்லாவற்றிற்குந் தலைமை. பொதுநாயகம் பாவித்து இறுமாந்து (திவ். பெரியாழ். 4, 9, 4).

பொதும்பல் potumpal, *n.* <id. General income; பொதுவருமானம். (J. N.)

பொதுமீக்கூற்றம் potu-mī-k-kūṟṟam, *n.* <id.+மீ+. Mt. Potiyil; பொதியில். (புறநா. 135, உரை.)

பொந்தன் pontaṉ, *n.* A sea-fish, attaining one foot in length, with black and white spots; கடல்மீன்வகை. (J. N.)

பொம்மாசு pommācu, *n.* cf. பொம்மண் மாசு. Pomelo; பம்பளிமாசு. *Loc.*

பொம்மைச்சீட்டு pommai-c-cīṭṭu, *n.* <பொம்மை+. Playing cards; விளையாட்டுச் சீட்டு. *Loc.*

பொம்மைவாசாப்பு pommai-vācāppu, *n.* <id.+. Puppet show; பொம்மலாட்டம். *Pond.*

பொய்க்காய்வு poy-k-kāyvu, *n.* <பொய்+. Temporary estrangement; நிலையில் வெறுப்பு. (குறள், 1246.)

பொய்செய்-தல் poy-cey-, *v. intr.* <id. To prove false; உண்மையற்று ஒழுகுதல். காரியத்தில் வந்தால் மெய்செய்வாரைப் போலே பொய்செய்து நிலக்கட்டும் (ஈடு, 10, 4, 5).

பொய்வெட்டு poy-veṭṭu, *n.* <id.+. A defect in coins; நாணயக்குற்றவகை. (*சரவண. பணவிடு.* 67.)

பொர்மா pormā, *n.* < Fr. *Forme.* Forme; எழுத்துக்கோத்த அச்சுச்சட்டம். *Pond.*

பொரிவாயன் pori-vāyaṉ, *n.* perh. பொரி +. A sea-fish, white, attaining seven inches in length; கடல்மீன்வகை. (J. N.)

பொருட்பெற்றி poruṭ-peṟṟi, *n.* < பொருள் +. Essential or underlying truth, reality; தத்துவம். (*குறள்,* 34, *அதி. அவதா.*)

பொருத்தச்சுவடி porutta-c-cuvaṭi, *n.* <பொருத்தம் +. Treatise on carpentry; தச்சநூல். *Nāñ.*

பொருமல் porumal, *n.* <பொருமு-. Impatience; மிக்க ஆதுரம். *பொருமலை நானெங்ஙனே யடக்குவேன் (தெய்வச். விறலிவிடு.* 239).

பொருள்புரிநூல் poruḷ-puri-nūl, *n.* <பொருள் + புரி- +. Treatise on polity; அர்த்த சாத்திரம். (*பெருங். உஞ்சைக்.* 32, 1.)

பொருள்வழு poruḷ-vaḻu, *n.* <id.+. (Pros.) A defect in versification; செய்யுட்குற்றங்களு ளொன்று. (*யாப். வி.* 525.)

பொருளியல்புரைத்தல் poruḷ-iyalp-uraittal, *n.* <id. + இயல்பு +. Indication of the subject-matter of a treatise; வத்துநிர்த்தேசம். (*சி. போ. பா. மங். பக்.* 1.)

பொல்லாங்கன் pollāṅkaṉ, *n.* <பொல்லாங்கு. Mischievous person; குறும்புக்காரன். (*யாழ். அக.*)

பொல்லாது pollātu, *n.* <பொல்லா-மை. Emaciation; thinness, as of body; spoilt condition; உடல் முதலியன கேடுற்ற நிலை. *நீ இப்படிப் பொல்லாதாயிருப்பானே னென்ன, நாம் நோயாய்க் கிடந்தோம் கண்டீரேயென்று (சங்கற்பநி.* 205, *உரை.*)

பொல்லாநிலம் pollā-nilam, *n.* <id.+. Cremation ground; மயானம். *உங்களைப் பொல்லா நிலத்திலே யிடுவதற்கு முன்னம் (திவ். திருப்பல்.* 4, *வ்யா. பக்.* 50).

பொல்லாப்பு pollāppu, *n.* <id. Objection; ஆட்சேபனை. *இக்காணிக்குப் பொல்லாப்புச் சொல்லில்* (Pudu. Insc. 327).

பொலபொலவெனல் pola-pola-v-eṉal, *n.* Onom. expr. signifying (*a*) crumbling, as of earth; பொலுபொலேனல். (*சகசர்.* 2.): (b) looseness; நெகிழ்ந்திருத்தற் குறிப்பு. *Tj.*

பொலிமுறைநாகு poli-muṟai-nāku, *n.* <பொலி + முறை +. Heifer fit for covering; பொலியக்கூடிய பக்குவமுள்ள கிடாரி. (S. I. I. iv, 102.)

பொற்கெனல் poṟkeṉal, *n.* cf. பொருக்கெனல். Onom. expr. of suddenness; விரைவுக்குறிப்பு. *பொற்கென் றெழுந்து முத்தந்தந்து (கனம் கிருஷ்ணையர், கீர்த்.* 17).

பொற்பலகை poṟ-palakai, *n.* <பொன் +. Ornamental plank for carrying idols; விக்கிரகங்களையெடுத்துச் செல்லுதற்குரிய அலங்காரப் பலகை. *பொற்பலகை யேறிவந்து பூங்கோயி லெய்தினன் (சிவக். பிரபந். தஞ்சைப்பெருவுடையாருலா,* 312).

பொற்பாளை poṟ-pāḷai, *n.* <id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. (*குருகூர்ப்.* 58.)

பொற்பின்னல் poṟ-piṉṉal, *n.* <id.+. Waist-band woven of gold threads; பொற்கம்பியாற் பின்னிய அரைஞாண். *திருவரையில் சாத்தின பொற்பின்னலும் (திவ். பெரியாழ்.* 1, 7, 3, *வ்யா. பக்.* 142).

பொற்பூ poṟ-pū, *n.* prob. id. +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (M. E. R. 217 of 1927-8.)

பொன்காண்(ணு)-தல் poṉ-kāṇ-, *v. intr.* <பொன் +. To test the quality of gold; மாற்றுக்காணுதல். *பொன்காண்பார்க ளாகவும்* (S. I. I. vi, 149).

பொன்தாழை poṉ-tāḻai, *n.* <id.+. Yellow aloe; மஞ்சட்டாழை. (*சித். அக.*)

பொன்பண்டாரவாசல் poṉ-paṇṭāra-vācal, *n.* <id. + பண்டாரம் +. Treasury; பொக்கிஷம். (M. E. R 681 of 1919.)

பொன்வர்க்கம் poṉ-varkkam, *n.* <id.+. Money taxes; பணமாக வாங்கும் வரிகள். *பல பொன்வர்க்கமும்* (S. I. I. iv, 79).

பொன்வன்னமீன் poṉ-vaṉṉa-mīṉ, *n.* <id. + வன்னம் +. A kind of fish; மீன்வகை. *Pond.*

பொன்னரளி poṉ-ṉ-araḷi, *n.* <id.+. Common yellow trumpet-flowered tree; நாகசெண்பகம். (B.)

பொன்னாகம் poṉ-ṉ-ākam, *n.* <id. +. cf. பொன்னுடம்பு. Pudendum muliebre; பெண்குறி. (*சங். அக.*)

பொன்னிப்பிளவை poṉṉi-p-piḷavai, *n.* perh. id. +. A kind of carbuncle; பிளவைவகை. (*பாராச.* i, 49.)

பொன்னுருவிமாலை poṉ-ṉ-uruvi-mālai, *n.* <id. + உருவு- +. A kind of necklace; கழுத்தணிவகை. *பொன்னுருவிமாலைதனைக் கழற்றியெறிவேன் (கோவ. க.* 18).

பொன்னொத்தமலர்ப்பூண்டு poṉ-ṉ-otta-malar-p-pūṇṭu, *n.* <பொன் + ஒ- + மலர் +. Chrysanthemum; சாமந்தி. *Pond.*

போ

போக்கறு-த்தல் pōkkaṟu-, *v. tr.* <போக்கு +. To make no default; முட்டின்றிச் செய்தல். கோயில் தேவைகளும் சந்திராதித்தவரை போக்கறப்பாருகச் சிலாலேகை பண்ணிக்கொடுத் தோம் (S. I. I. iv, 102). கடமைத் தட்டுப் போக்கறுக்க வேணுமென்று மகாசபையோம் சம்மதித்து (S. I. I. viii, 165).

போக்கறுதி pōkkaṟuti, *n.* <id. +. Want of an alternative; புகலின்மை. முன்பு பலபடி யுஞ் சொன்னதனையே போக்கறுதியாற் பின்புஞ் சொல்லுகின்றேன் (நீலகேசி, 392, உரை).

போக்கிச்சொல்(லு)-தல் pōkki-c-col-, *v. intr.* <போக்கு- +. To deal with, in a latter place; பின்னர்க் கூறுதல். அவை இரண்டு திணைக்கும் விரவுவினை ஆதலாற் போக்கிச் சொல்லுதும் (நேமிநா. 41, உரை).

போக்கியம் pōkkiyam, *n.* (Poet.) A kind of metrical composition; சித்திரக்கவி வகை. (யாப். வி. 497.)

போக்கு[1] pōkku, *n.* <போ-. Conduct; நடத்தை. அழகிதாயிருந்தது உம்முடைய போக்கு (ஈடு, 1, 4, 7).

போக்கு[2]-தல் pōkku-, *5 v. tr.* Caus. of போ-. To teach; கற்பித்தல். ஆசார்யன் போக்கின வையேயாகிலும் தத்ஸந்நிதியிலே சொல்லக்கடவதல்ல (திவ். திருநெடுந். 13, வ்யா.).

போக்குச்செய்-தல் pōkku-c-cey-, *v. tr.* <போக்கு +. To sell; விற்றல். போக்குச்செய்து பொன் வரக்காட்டுக (Insc.).

போக்குநீக்கு pōkku-nīkku, *n.* <id. +. 1. Amiability; சௌமிய குணம். *Loc.* 2. Kind-heartedness; அவிரக்கம். *Colloq.*

போககாமி pōka-kāmi, *n.* <*bhōga* + *kāma*. Worldly person; உலகவின்பத்தை விரும்பு பவ-ன்-ள். (ஞானபூசா. 10, உரை.)

போகபூமி pōka-pūmi, *n.* <id. +. Place for enjoyment of the fruits of karma, dist. fr. *karuma-pūmi;* கருமபலத்தை அனுபவித்தற்குரிய பிரதேசம். இதுதான் நவகண்டமாய் அதில் எட்டுக் கண்டமும் போகபூமியாய் ஒன்பதாம் கண்டமான பரத கண்டம் கருமபூமியா யிருக்குமென்றபடி (திவ். திருச் சந். 8, வ்யா. பக். 27).

போகி pōki, *n.* <*bhōgin.* (சாதாரத்த.) 1. Trader; வியாபாரி. 2. Barber; நாவிதன்.

போங்கு pōṅku, *n.* <T. *pōṅgu.* Ear-ring; கடுக்கன். (விறலிவிடு. 369.)

போட்கன் pōṭkaṉ, *n.* Deceit; கபடம். அவன் பக்கலுள்ளது போட்கனுகவுமாம் (ஈடு, 1, 5, ப்ர).

போட்டாபோட்டி pōṭṭāpōṭṭi, *n.* Redupl. of போட்டி. Rivalry; competition; contest; போட்டி. பந்தயமென்பதும் போட்டாபோட்டி என்பதும் . . . பெருத்துப்போயிற்று (மதி. க. ii, 146).

போட்டு-தல் pōṭṭu-, *5 v. tr.* Corr. of புகட்டு-. To cause to drink, as liquid food; புகட்டுதல். குழந்தைக்குப் பால் போட்டினுள். *Colloq.—intr.* To suffer from small pox; வார்த் தல். அம்மை போட்டியிருக்கிறது.

போட்டுடை-த்தல் pōṭṭuṭai-, *v. tr.* <போடு- +. To expose; to make public; வெளிப் படுத்துதல். *Colloq.*

போடியார் pōṭiyār, *n.* Farmer; குடியான வன். (J. N.)

போடு pōṭu, *n.* <போடு-. Stroke; அடி. அன்றேயோர் போடா யறைய வெழுங்கால் (பஞ்ச. திருமுக. 745).

போத்தி pōtti, *n.* <Arab. *fauti.* Deceased person; இறந்துபோனவ-ன்-ள். ஆஜரிருக்கும் குடி போத்தி யென்னவும் (தாசில்தார்நா. 69).

போதககுரு pōtaka-kuru, *n.* <*bōdhaka* +. Preceptor who explains the purport of the śāstras; சாத்திரார்த்தத்தைப் போதிக்குங் குரு. (விவேகசிந். பக். 28.)

போதனாமுறை pōtanā-muṟai, *n.* <*bhōdhanā* +. Method in teaching; கல்வி கற்பிக்கும் நெறி. *Mod.*

போதா-தல்[போதருதல்] pō-tā-, *v. tr.* <போ- +. To leave aside; விலக்குதல். மேற்கூறப்பட்டவற்றேடு வையாது இத்துணையும் போதந்துவைத்த தென்னை யெனின் (தொல். சொல். 3, உரை).

போதி-த்தல் pōti-, *11 v. intr.* <*bōdha.* To have inclination; விருப்பமுண்டாதல். போதித்த போது வருவேன். *Nāñ.*

போதிகைப்பலகை pōtikai-p-palakai, *n.* <போதிகை +. (Arch.) Entablature; தூணின் தலையில் வைக்கும் பலகை. *Pond.*

போதியல் pōtiyal, *n.* <id. See போதிகைப் பலகை. *Loc.*

போதுபோக்கு pōtu-pōkku, *n.* <போது +. Play; pastime; விளையாட்டு. தோளைக்கழித்துத் தலையைச்சரித்துப் போதுபோக்காக நின்றுகொன்றபடி (ஈடு, 1, 6, 7).

போய்வா-தல்[போய்வருதல்] pōy-vā-, *v. intr.* <போ- +. To go; போதல். *Colloq.*

போயண்டன் pōyaṇṭaṉ, *n.* cf. போயி. Palanquin bearer; சிவிகை சுமப்போன். *Pond.*

போயிண்டன் pōyiṇṭaṉ, *n.* See போயண்டன். *Pond.*

போர்க்கத்தி pōr-k-katti, *n.* <போர் +. Sword; வாள். *Pond.*

போர்ச்சயப்பாவை pōr-c-caya-p-pāvai, *n.* <id. + சயம் +. The Goddess of Victory; வீரலட்சுமி. (S. I. I. i, 100.)

போர்த்தனிப்பூவை pōr-t-taṉi-p-pūvai, *n.* <id. + தனி +. See போர்ச்சயப்பாவை. (S. I. I. iii, 115.)

போரா pōrā, *n.* Bale of cotton; பஞ்சுப் பொதி. *Loc.*

போரிகட்டு-தல் pōri-kaṭṭu-, *v. intr.* <போரி +. To compete; to rival; போட்டிபோடுதல். (M. Navi.)

போலும் pōlum, *part.* <போல்-. Particle expressing doubt; ஐயப்பாட்டைக் குறிக்குஞ் சொல்.

போஷியபுத்திரன் pōṣiya-puttiraṉ, *n.* <*pōṣya* +. Adopted son; சுவீகாரபுத்திரன். *Pond.*

பௌ

பௌகண்டம் paukaṇṭam, *n.* <*paugaṇḍa.* Period in the life of a child, between the ages of six and ten; ஆறு முதல் பத்து வயது வரையுள்ள குழந்தைப்பருவம். (விசாரசந். பக். 343.)

பௌஷியம் pauṣiyam, *n.* <*bhavṣyat.* The future; வருங்காலம். பௌஷியப் பிரதிபந்தம் (பஞ்சதசப். பக். 84).

ம

மக்கட்கதி makkaṭ-kati, *n.* <மக்கள் +. (Buddh.) Birth, as a human being, one of *ṣaṭ-kati,* q.v.; ஷட்கதியு ளொன்று.

மக்கணாயனார் makkaṇāyaṉār, *n.* <id. +. King's son; இராசகுமாரன். (M. E. R. 104 of 1916-C.)

மக்கல் makkal, *n.* <மக்கு-. Rotten straw; muck; கூளம். *Loc.*

மக்கள்வழி makkaḷ-vaḻi, *n.* <மக்கள் +. Patriarchal system of inheritance; மக்கட்டாயம். *Loc.*

மக்காரெட்டி makkāreṭṭi, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (சரவண. பணவிடு. 58-59.)

மக்கிரி makkiri, *n.* Big basket; பெரிய கூடை. (எங்களூர், 91.)

மக்கினம் makkiṉam, *n.* <*magna.* 1. Immersion; அழுந்துகை. மக்கினம் பட்டுள்ளே மறுவி யிருந்தாண்டி (பட்டினத்துப். பக். 235). 2. Disgrace; அவமானம். அந்தச்சபையில் அவன் மக்கினப்பட்டான்.

மக்ரிபு makripu, *n.* <Arab. *maghrib.* Prayer at sunset; மாலைத் தொழுகை. *Muham.*

மகப்படி maka-p-paṭi, *n.* perh. *mahat* +. An item of expenditure in a temple; கோயிற் படித்தரச்செலவுவகை. (S. I. I. iv, 289.)

மகப்பு makappu, *n.* prob. id. Greatness; பெருமை. மகப்புருவந்தானே மதிக்கில் (திவ். இயற். 4, 29).

மகர்நோன்பு makarnōṉpu, *n.* Corr. of மகாநோன்பு. Festival of *navarāttiri;* நவராத்திரிப் பண்டிகை. *Loc.*

மகர்நோன்புச்சாவடிக்கறுப்பு makar-nōṉpu-c-cāvaṭi-k-kaṟuppu, *n.* A kind of dark-coloured saree, with yellow silk border; மஞ்சட்பட்டுக் கரையும் கறுப்புநூல் உடலுமுடைய புடைவைவகை. *Loc.*

மகரச்சாயம் makara-c-cāyam, *n.* Dark-red dye; கருஞ்சேந்நிறச்சாயம். (W.)

மகரமுத்திரை makara-muttirai, *n.* <மகரம் +. A kind of hand-pose; முத்திரைவகை. (சைவாநு. வி. 20.)

மகரவாய் makara-vāy, *n.* <id. +. Spout, shaped like the mouth of the *makaram* fish; மகரமீனின் வாய்போலச் செய்யப்பட்ட நீர்த்தூம்பு. (சிலப். 5, 150, உரை.)

மகரூர் makarūr, *n.* <Arab. *muqarrar.* That which is fixed or established; உறுதியாக்கப்பட்டது. (P. T. L.)

மகாகாளை makā-kāḷai, *n.* <*mahā-kālā.* One of *nava-niti;* நவநிதியு ளொன்று. (அபி. சிந். 940.)

மகாசப்தமி makā-captami, *n.* <மகா+. The seventh day in the bright fortnight of the lunar month of *mākam;* இரதசப்தமி. (பஞ்.)

மகாசூசிகை makā-cūcikai, *n.* <id.+. Small-pox; பெரியம்மை. (தஞ். சர. iii, 68.)

மகாதேவர்திருமஞ்சனம் makātēvar-tirumañcaṉam, *n.* <மகாதேவர்+. The submarine fire; வடவாமுகாக்கினி. (தக்கயாகப். 379, உரை.)

மகாதோரணம் makā-tōraṇam, *n.* <மகா+. A kind of temple lamp; கோயில்விளக்கு வகை. (M. E. R. 608 of 1916.)

மகாநியோகம் makā-niyōkam, *n.* <id.+. Royal command; அரசனது ஆணை. மகா நியோகமும் புறப்பட்டு (S. I. I. iv, 152).

மகாப்பட்ட makā-p-paṭṭa, *adv.* <id.+படு-. Very big; மிகப்பெரிய. *Pond.*

மகாப்பிரதானன் makā-p-piratāṉaṉ, *n.* <id.+. Commander-in-chief; தலைமைச் சேனாபதி. (M. E. R. 497 of 1926.)

மகாபலம் makā-palam, *n.* <*mahā-phala.* Bael; வில்வம்.

மகாபூதகடிதானம் makāpūtakaṭitāṉam, *n.* A kind of gift; தானவகை. (S. I. I. vii, 21.)

மகாபூரணசந்திரோதயம் makāpūraṇa-cantirōtayam, *n.* <மகா+பூரணம்+. A kind of medicine; மருந்துவகை. (தஞ். சர. iii, 68.)

மகாமிருத்துயஞ்சயம் makā-miruttu-yañcayam, *n.* <id.+. A mantra; ஒரு மந்திரம்.

மகாயானம் makā-yāṉam, *n.* <*mahā-yāna.* A school of Buddhism; பௌத்தசமய வகை. (நீலகேசி, 342, உரை.)

மகாவித்வான் makā-vitvāṉ, *n.* <*mahā-vidvān.* A title meaning 'great scholar'; பெரும்புலவன் என்னும் பட்டம்.

மகாவேணு makā-vēṇu, *n.* <மகா+. A great number; ஒரு பேரெண். (கணக்கதி. 80.)

மகிமைச்சங்கம் makimai-c-caṅkam, *n.* <மகிமை+. Legion of honour; பிரான்சு தேசத்துள்ள ஒருசார் பட்டதாரிகளின் சங்கம். *Pond.*

மகிமைச்சவை makimai-c-cavai, *n.* <id.+. See மகிமைச்சங்கம். *Pond.*

மகிமைநாடா makimai-nāṭā, *n.* <id.+. Ribbon indicating a title or dignity; பட்டம் பதவிகளுக்கு அறிகுறியாக அணியும் நாடா. *Pond.*

மகிமைப்பட்டாளம் makimai-p-paṭṭā-ḷam, *n.* <id.+. Grand chancellery; அரசாங்க சபைவகை. *Pond.*

மகிழம்பூத்தேன்குழல் makiḻam-pū-t-tēṉkuḻal, *n.* <மகிழ்+பூ+. A kind of cake; மகிழம்பூப்பணிகாரம்.

மகிழிசை makil-icai, *n.* <மகிழ்-+. (Pros.) A kind of *centuṟai-p-pāṭṭu;* செந்துறைப்பாட்டின் ஒரு வகை. (யாப். வி. 538.)

மகுடரேகை makuṭa-rēkai, *n.* <மகுடம்+. A line in the palm of hand, indicating prosperity; செல்வவளத்தைக் குறிக்குங் கையிரேகை வகை. (சிவக். பிரபந். பக். 342.)

மகுமூது makumūtu, *n.* <Arab. *Muhammad.* The Prophet Mahomed; முகம்மது நபிகள். (மஸ்தான். 122.)

மகுளிபாய்-தல் makuḷi-pāy-, *v. intr.* <மகுளி+. To become hard, as an arable land after heavy rains; பெருமழையால் நிலம் இறுகி விடுதல். *Loc.*

மகேந்திரக்கணை makēntira-k-kaṇai, *n.* prob. *mahēndra*+. A kind of disease; கணை நோய்வகை. (பராச. ii, 179.)

மங்கஞ்சம்பா maṅkañ-campā, *n.* A kind of *campā* paddy, maturing in seven months; ஏழுமாதத்திற் பயிராகக்கூடிய சம்பாநெல்வகை. (விவசா. 2.)

மங்களபௌளம் maṅkaḷapauḷam, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 103.)

மங்குநார் maṅku-nār, *n.* <மங்கு-+. Fibre of plants, dry and decayed; மக்கி உலர்ந்த நார். (திவ். அமலனாதி. 8, வ்யா. பக். 91.)

மச்சவிளக்கம் macca-viḷakkam, *n.* <மச்சம்+. Treatise on marine zoology; மீன்களைப் பற்றிய நூல். *Pond.*

மச்சாவி maccāvi, *n.* cf. மச்சான்வீ. Elder sister's husband; தமக்கையின் புருஷன். சங்கு முத்துசெட்டி யிவளுக்கு மச்சாவி (தெய்வச். விறலிவிடு. 434).

மச்சாழ்வி maccāḻvi, *n.* See மச்சாவி. (M. E. R. 479 of 1917-B.)

மச்சிகம் maccikam, *n.* <மஞ்சிகன். Barber's work; நாவிதத் தொழில். (நீலகேசி, 280.)

மச்சிகன் maccikaṉ, *n.* cf. வைசிகன். Trader; வர்த்தகன். மச்சிகனெழுந்து கம்பவாணனை மகிழ்ந்துபோற்றி (திருவிரிஞ்சைப். வழித்துணை. 42).

மச்சு maccu, *part.* Corr. of மற்று. An expletive; ஓர் அசைநிலை. மச்சிது செய்தார் யாரே (பெரியபு. கண்ணப். 108).

மசகு macaku, *n.* < மசகு-. Mental delusion; திகைப்பு. நெடு மசகு புகுந்திடன்றே (உபதேசகா. சிவபுண். 156).

மசறி macaṟi, *n.* A kind of fish; மீன் வகை. நெற்றலி யசலை மசறி (குருகூர்ப். 20.)

மசிமை macimai, *n.* < *mahimā.* Greatness; பெருமை. மசிமையிலீ கூறைதாராய் (திவ். நாய்ச். 3, 9).

மசிலி macili, *n.* < U. *manzil.* Stage in a journey; பாதையில் தங்கிச்செல்லுங் கெடி. (P. T. L.)

மசினை macinai, *n.* Hemp; சீமைச்சணல். *Pond.*

மஞ்சக்குளிப்பான்பணம் mañca-k-kuḷi-p-pāṉ-paṇam, *n.* < மஞ்சள் + குளி- +. A kind of coin; நாணயவகை. (Tr. Rev. M. ii, 217.)

மஞ்சகீடம் mañca-kīṭam, *n.* < மஞ்சம் +. Bug; மூட்டை. (நாநார்த்த. 1048.)

மஞ்சட்கடுதாசிகொடுத்தல் mañcaṭ-kaṭutāci-koṭuttal, *n.* < மஞ்சள் + கடுதாசி +. Becoming insolvent; கடன் இறுக்க முடியாது பாப்பராதகை. *Colloq.*

மஞ்சட்கிலுகிலுப்பை mañcaṭ-kilu-kiluppai, *n.* < id. +. A kind of rattlewort; பெருங் கிலுகிலுப்பை. (சித். அக.)

மஞ்சட்குளி-த்தல் mañcaṭ-kuḷi-, *v. intr.* < id. +. To lead a fashionable life; இடம்பமாய் வாழ்தல். கொஞ்சி நீ மஞ்சட்குளிக்கிறாய் (பஞ்ச. திருமுக. 1217).

மஞ்சட்கோங்கு mañcaṭ-kōṅku, *n.* < id. +. Common caung; கோங்கமரம். (சித். அக.)

மஞ்சட்சோளம் mañcaṭ-cōḷam, *n.* < id. +. A kind of maize; சோளவகை. (விவசா. 3.)

மஞ்சட்டாழை mañcaṭṭāḻai, *n.* < id. +. A kind of aloe; தாழைவகை. (சித். அக.)

மஞ்சட்டிச்சேலை mañcaṭṭi-c-cēlai, *n.* < மஞ்சிட்டி +. A kind of saree; சேலைவகை. (S. I. I. vii, 22.)

மஞ்சணீர்த்தகப்பன் mañca-ṇīr-t-takappaṉ, *n.* < மஞ்சள் + நீர் +. Adoptive father; சுவீகாரபிதா. *Pond.*

மஞ்சணீர்த்திருவிழா mañcaṇīr-t-tiru-viḻā, *n.* < id. + id. +. The spring festival; வசந்தோற்சவம். (யாழ். அக.)

மஞ்சரி mañcari, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 102.)

மஞ்சண்முளை mañcaḷ-muḷai, *n.* < மஞ்சள் +. Paddy seedling, one or two days old; இரண்டொருநாளான நென்முளை. *Nāñ.*

மஞ்சண்முளைக்கிடை mañcaḷ-muḷai-k-kiṭai, *n.* < id. + முளை +. Penning sheep in a field where paddy has been sown recently; விதைத்து இரண்டொருநாள் சென்றபின் வயலிலிடும் ஆட்டுக்கிடை. *Nāñ.*

மஞ்சள்லவணம் mañcaḷ-lavaṇam, *n.* < id. +. A kind of salt; உப்புவகை. (தஞ். சா. iii, 132.)

மஞ்சளி-த்தல் mañcaḷi-, 11 *v. intr.* < id. To turn yellow; மஞ்சணிறமாதல். கண்கள் மஞ்சளித்து (அசுவசா. 88).

மஞ்சனை mañcaṉai, *n.* Kamela dye; கபிலப்பொடி. (L.)

மஞ்சாம்பரம் mañcāmparam, *n.* prob. மஞ்சள் + அம்பரம். A flowering plant; பூச்செடி வகை. *Madr.*

மஞ்சிட்டம் mañciṭṭam, *n.* < *mañjiṣṭha.* Redness; சிவப்பு. (உரி. நி.)

மஞ்சூரம் mañcūram, *n.* Barbadoes tree; மஞ்சாடிமரம். மஞ்சூர மிலக்கங்கொண்டு (வீரவன. உமையாண். 20).

மஞ்சொட்டி mañcoṭṭi, *n.* A kind of herb; பூடுவகை. (குருகூர்ப். 45.)

மட்டக்கார் maṭṭa-k-kār, *n.* < மட்டம் +. A coarse kind of paddy; மட்டநெல்வகை. (M. M. 146.)

மட்டக்கோணம் maṭṭa-k-kōṇam, *n.* < id. +. cf. மட்டுக்கோணம். Right angle; நேர் கோணம். (M. Navi.)

மட்டக்கோலூசி maṭṭa-k-kōl-ūci, *n.* < id. + கோல் +. A surgical instrument; சத்திர வைத்தியத்தில் உபயோகிக்கும் ஆயுதவகை. (தஞ். சா. iii, 40.)

மட்டசனம் maṭṭacaṉam, *n.* < மட்டு + அசனம். See மட்டுணவு. *Pond.*

மட்டடக்கு-தல் maṭṭaṭakku-, *v. tr.* < id. +. To bring down one's pride; கருவமொடுக்குதல். மண்டை தள்ளிப்போகாதே மட்டடக்க வருவாள் நானே (கோவ. க. 88).

மட்டப்பரப்பு maṭṭa-p-parappu, *n.* < மட்டம் +. Plane surface; மேடு பள்ளமில்லாத சமமான இடம். *Loc.*

மட்டப்பூ maṭṭa-p-pū, *n.* <id.+. A pendant in a jewel; அணியுறுப்புக்களு ளொன்று. (S. I. I. ii, 184.)

மட்டமுக்கோணம் maṭṭa-mukkōṇam, *n.* <id.+. Right-angled triangle; நேர்கோண முடைய முக்கோணம். *Mod.*

மட்டாசனம் maṭṭācaṉam, *n.* <id.+. See மட்டுணவு. *Pond.*

மட்டிச்சகலாத்து maṭṭi-c-cakalāttu, *n.* <மட்டி+. A kind of coarse cloth, used in packing; மூட்டைகட்ட வுதவும் முரட்டுத்துணிவகை. *Pond.*

மட்டிவைத்தல் maṭṭi-vaittal, *n.* <id.+. Mark made with cow-dung on sheaves of paddy left unthreshed on the threshing floor; களத்தில் அடிபடாமலிருக்குங் கதிர்க்கற்றைமேற்சாணியால் இடுங் குறி. *Loc.*

மட்டுணவு maṭṭuṇavu, *n.* <மட்டு+. Moderation in eating and drinking; மிதமாக வுண்கை. *Pond.*

மட்டை maṭṭai, *n.* Corpse; பிணம். *Pond.*

மட்டைவிழுதல் maṭṭai-viḻutal, *n.* <மட்டை+. Death; சாவு. *Loc.*

மடக்கம் maṭakkam, *n.* <மடக்கு-. 1. Set-back; frustration; பலிக்காமை. நம்முடைய நோக்கங்களுக்குத் தடையும் மடக்கமும் விக்கினமும் உண்டு (நித்தியாநு. பக். 25). 2. Subsidence, as of fever; நோய் மட்டுப்படுகை. *Nāñ.*

மடக்குத்தசபின்னம் maṭakku-t-taca-piṉṉam, *n.* <மடக்கு+. (Arith.) Recurring decimal; ஒருவகைத் தசபின்னம். *Mod.*

மடக்குவட்டி maṭakku-vaṭṭi, *n.* <மடக்கு+. Compound interest; வட்டிக்கு வட்டி. *Loc.*

மடக்கோலை maṭakkōlai, *n.* <id.+. Ola, written and folded; எழுதி மடக்கிய ஓலை. டாண்டவர்கள் தூதுவிடுகிறபோது கட்டிவிட்ட மடக்கோலை (திவ். அமலனாதி. 6, வ்யா. பக். 71).

மடங்குவட்டி maṭaṅku-vaṭṭi, *n.* <மடங்கு+. See மடக்குவட்டி. (செல்வவிருத்திவிளக்கம், பக். 111.)

மடபதி maṭa-pati, *n.* <மடம்+. Head of a mutt; மடாதிபதி. (சேக்கிழார்பு. 59.)

மடம் maṭam, *n.* cf. *mūḍha*. Incorrect knowledge; பொருண்மையறியாது திரியக்கோடல். (தொல். பொ. 248, இளம்.)

மடமட்டி maṭa-maṭṭi, *n.* <மடம்+. Utter fool; முழுமுட்டாள். *Colloq.*

மடிநாய் maṭi-nāy, *n.* <மடி+. Lap-dog; சிறுநாய்வகை. *Pond.*

மடிப்பு maṭippu, *n.* <மடி-. Assessment for second crop; இரண்டாம்போகத்திற்கு விதிக்கப்பட்ட தீர்வை. (R. T.)

மடிவலை maṭi-valai, *n.* prob. id.+. A double net to catch small fish; சிறுமீன்களைப் பிடிக்க உதவும் வலைவகை. *Loc.*

மடு maṭu, *n.* prob. மடு-. Udder, especially of a cow; பசு முதலியவற்றின் முலையிடம்.

மடுவிடு-தல் maṭu-viṭu-, *v.* <மடு+. *intr.* 1. To form a pool, as in a river bed; மடுவுண்டாதல். *Loc.* 2. To be specially attached to; விசேஷப் பற்றுண்டாதல். ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாளிடத்திலே . . . எம்பெருமானார் மடுவிட்டிருப்பது (திவ். பெருமாள். தனியன், வ்யா. பக். 2).—*tr.* To let a calf suck its mother; தாய்ப்பசுவின் மடுவிற் பால் குடிக்கும்படி கன்றை விடுதல். *Loc.*

மடைகழி-த்தல் maṭai-kaḻi-, *v. intr.* <மடை+. To open a sluice; மதகுதிறத்தல். *Pond.*

மடைகிடாய்முக்கந்தன் maṭai-kiṭāy-mukkantaṉ, *n.* <id.+. Purveyor of provisions to officers on circuit, in Ramnad; இராமநாதபுரஞ்சீமையிற் கிராமங்களைச் சுற்றிப் பார்க்கவரும் மேலதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய உணவுப்பொருள்கள் கொடுக்கும் அதிகாரி. (Rd. M. 313.)

மடைநில்-தல் [மடைநிற்றல்] maṭai-nil-, *v. intr.* <id.+. To be able, as a cow, to be milked whenever and wherever required; பால் கறக்கும் இடங்கடோறும் பசு மடுச்சுரந்து கறக்கத்தக்கேற்றதாதல். இந்த மாடு மடைநிற்காது. *Madr.*

மண்காட்டு-தல் maṇ-kāṭṭu-, *v. tr.* <மண்+. To defeat; தோற்பித்தல். *Loc.*

மண்டபக்கொத்து maṇṭapa-k-kottu, *n.* <மண்டபம்+. Temple servants; கோயிற் பணியாளர். (M. E. R. 644 of 1922.)

மண்டபவீடு maṇṭapa-vīṭu, *n.* <id.+. House with vaulted roof; கமான்வடிவில் அமைந்த மேற்றளமுடைய வீடு. *Loc.*

மண்டலமுதலியார் maṇṭala-mutaliyār, *n.* <மண்டலம்+. Chief officer ruling over a *maṇṭalam*; மண்டலத்தையாளும் அரசாங்கத் தலைவர். (Colas. ii, 254, 584.)

மண்டலமுதன்மை maṇṭala-mutaṉmai, *n.* <id.+. Leadership of a *maṇṭalam*; மண்டலத்தையாளும் உத்தியோகம். (S. I. I. v, 156.)

மண்டற்சிங்காய் maṇṭaṟ-ciṅkāy, n. Shining leaved soap-pod; வெள்ளிண்டு. (L.)

மண்டிதம் maṇṭitam, n. <maṇḍita. Decoration; அலங்காரம். திருமணி மாாபா குண்டல மண்டித (நூற்றெட்டுத். திருப்பு. 65).

மண்டிலவரங்கம் maṇṭila-v-araṅkam, n. <id.+. Circus tent; வேடிக்கை காட்டும் அரங்கம். Pond.

மண்டு maṇṭu, n. Corr. of மன்று. Raised platform under a tree; பொதுவிடம். வாடுமுக முடன் வந்ததென்ன மண்டிலே கூடியே நொந்ததென்ன (கட்டபொம்ம. பக். 6).

மண்டைதுள்ளு-தல் maṇṭai-tuḷḷu-, v. intr. <மண்டை+. To be haughty; செருக்கு மிகுதல். மண்டைதுள்ளிப்போகாதே (கோவ. க. 88).

மண்டையவியன் maṇṭaiyaviyaṉ, n. <māṇḍavya. Person belonging to māṇḍavya gōtra; மாண்டவிய கோத்திரத்தான். (M. E. R. 87 of 1925.)

மண்ணகுண்டம் maṇṇa-kuṇṭam, n. <மண்+. Raised, earthen platform, as in a fortification; மண்ணாற் செய்த அட்டாலை. (யாழ். அக.)

மண்ணச்சூலை maṇṇaccūlai, n. A disease of horses; குதிரைநோய் வகை. (தஞ். சா. iii, 183.)

மண்ணறுவான் maṇṇaṟuvāṉ, n. <மண் + அறு-. A term of abuse; ஒரு வசைச்சொல். (தெய்வச். விறலிவிடு. 492).

மண்ணறை-தல் maṉ-ṉ-aṟai-, v. tr. <id.+. To plaster with mud; மண்பூசுதல். சாத்திக் கதவடைத்துத் தாள்பூட்டி மண்ணறைந்தார் (கோவ. க. 5).

மண்ணாந்தை maṇṇāntai, n. Python; வெண்ணாந்தை. Tinn.

மண்பாடு maṇ-pāṭu, n. <மண்+. Earthen mound or bank; ridge of earth; மண்போட்டுச் செய்த வரம்பு. ஏரிகரை மண்பாட்டுக்குக் கிழக்கும் (S. I. I. iv, 97).

மண்மதில் maṇ-matil, n. prob. id.+. A tax; வரிவகை. (M. E. R. 1929-30, p. 87.)

மண்வைப்புப்புடம் maṇ-vaippu-p-puṭam, n. <id.+வை-+. A mode of calcination, one of muppū-p-puṭam; முப்பூப்புடத்தொன்று. (தைலவ. தைல. பக். 9.)

மணப்பொங்கல் maṇa-p-poṅkal, n. prob. மணம்+. First day of the Poṅgal festival; தைப்பொங்கல் விழாவில் முதல்நாட்பொங்கல். (எங்களூர், 90.)

மணல்முள்ளங்கி maṇal-muḷḷaṅki, n. <id.+. A kind of radish; முள்ளங்கிவகை. (சங். அக.)

மணவாட்டுப்பிள்ளை maṇa-v-āṭṭu-p-piḷḷai, n. <மணம்+ஆள்-+. See மணவாட்டுப் பெண்பிள்ளை. (திவ். பெரியாழ். 3, 8, 4, வ்யா. பக். 749.)

மணவாட்டுப்பெண்பிள்ளை maṇa-v-āṭṭu-p-peṇ-piḷḷai, n. <id.+id.+. Bride; மணமகள். மாமியாரான யசோதைப்பிராட்டி இவளைக் கண்டுகெந்து மணவாட்டுப்பெண்பிள்ளை யென்று ஸத்கரிக்குமோ (திவ். பெரியாழ். 3, 8, 1, வ்யா. பக். 735).

மணவாளப்பிள்ளை maṇavāḷa-p-piḷḷai, n. <மணவாளன்+. Bridegroom; மணமகன். (பெரியபு. தடுத்தாட். 27.)

மணவாளன் maṇa-v-āḷaṉ, n. <மணம்+ஆள்-. Master, lord; தலைவன். செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கண் மணவாள (குமர. பிரபந். முத்துக். 11).

மணற்கொட்டகம் maṇaṟ-koṭṭakam, n. <மணல்+. Toy-house of sand, in children's play; சிறுவர் விளையாட்டாக மணலால் அமைக்குஞ் சிறுவீடு. ஓரானை மணற்கொட்டகத்தைச் சிதறினாற் போலே அனுயாஸேந அழித்து (திவ். திருநெடுந். 28, வ்யா.).

மணற்சீனி maṇaṟ-cīṉi, n. <id.+. A kind of sugar; சர்க்கரைவகை. (சித். அக.)

மணற்பாகு maṇaṟ-pāku, n. <id.+. Fine sugar; நுழைவுச் சீனி. (நாமதீப.)

மணிக்கல் maṇi-k-kal, n. <மணி+. Gem; இரத்தினக்கல். மிகுமொளி மணிக்கல் (ஞானபூசா. 26).

மணிக்கலன் maṇi-k-kalaṉ, n. <id.+. Ornament set with jewels; இரத்தினாபரணம். பரிசட்டமு மிலங்கு மணிக்கலனு நல்கி (S. I. I. iii, 217).

மணிக்கிராமம் maṇi-k-kirāmam, n. perh. vaṇij+. Mercantile guild; வணிகர் குழு வகை. (M. E. R. 598 of 1926.)

மணிச்சூத்திரம் maṇi-c-cūttiram, n. <மணி+. Clock; கடிகாரம். Pond.

மணித்தியாலம் maṇi-t-tiyālam, n. <id. +. Hour; ஒருமணி நேரம். Pond.

மணிப்பயறு maṇi-p-payaṟu, n. <id.+. A kind of gram; பயறுவகை. Loc.

மணிப்பவளம் maṇi-p-pavaḷam, *n.* <id. +. Coral; நற்பவளம். மண்பவளத்தை மணிப் பவளமென்றும் (சரவண. பணவி'டு. 204).

மணிப்பாம்பு maṇi-p-pāmpu, *n.* <id. +. A kind of snake; பாம்புவகை. *Pond.*

மணிமலை maṇi-malai, *n.* <id. +. Rocky hill; மண்சேறியப்பெறாத பாறைகளாலான மலை. தூறுகள் விருக்ஷங்களுண்டாம்படி மண்செறிந்த மலை யன்றிக்கே யிருக்கும் மலைகளை மணிமலை யென்னக் கடவதாய் (திவ். பெரியாழ். 3, 2, 3. வ்யா. பக். 539).

மணிமாறு-தல் maṇi-māṟu-, *v. intr.* <id. +. To trade in gems; இரத்தினவியாபாரஞ் செய்தல். மணிமாற வந்திடத்தே மாதரசே வரலாமோ (கோவ. க. 96).

மணையில்வைத்துப்பாடு-தல் maṇaiyil-vaittu-p-pāṭu-, *v. tr.* <மணை + வை- +. To decorate and set on a platform, as a girl on auspicious occasions, and sing songs; பெண்ணை அலங்கரித்து மணையிலிருத்திச் சுபம்பாடுதல்.

மத்தளிப்பு mattaḷippu, *n.* <Arab. *matlab.* cf. மத்தலபு. Intention, object; எண்ணம். *Loc.*

மத்தான்காயி mattāṉkāyī, *n.* <E. Martingale; ஜீப்பும் மரத்திற்குக் கீழ்ப்புறத்தில் ஆதாரமாக உள்ள கயிறு அல்லது சங்கிலி. (M. Navi.)

மத்திமத்தான் mattimattāṉ, *n.* <மத்திமம். Person belonging to the Buddhist sect of *mādhyamika;* மாத்யமிகன். வாணுளாறக்கின்ற மத்திமத்தார் வழிமாற்றுவமே (தேசிகப். 5, 14).

மத்திமம் mattimam, *n.* <*madhyama.* (Poet.) *Śānta Rasa,* the sentiment of tranquility; நடுவுநிலைமை யென்னுஞ் சுவை. (தொல். பொ. 245, இளம்பூ.)

மத்திமவிம்சதி mattima-vimcati, *n.* <id. +. The second period of 20 years from *carvacittu* to *parāpava* in the Jupiter cycle; அறுபது வருஷக் கணக்கில் சர்வசித்து முதல் பராபவ வருஷம் வரையுள்ள இடையிருபது வருஷங்கள். (பஞ்.)

மத்தியம் mattiyam, *n.* <*madhya.* Earth; பூமி.

மத்தியானரேகை mattiyāṉa-rēkai, *n.* <மத்தியானம் +. The great circle passing through the zenith and the northern and southern points of the horizon; வானுச்சியை அடிவானத்தின் வடக்குத்தெற்கு முனைகளோடு சேர்க்கும் வட்டக்கோடு.

மத்ஸ்யதுவாதசி matsya-tuvātaci, *n.* <*matsya* +. The *tuvātaci titi* of the bright fortnight of the lunar month of *mārkkaciram;* மார்க்கசிர மாதத்துச் சுக்கிலத் துவாதசி. (பஞ்.)

மதகு mataku, *n.* The mythical mountain *cakkaravāḷam;* சக்கரவாளகிரி. மதகோடி யுலகேழு மணநாற (தக்கயாகப். 3).

மதயாணி matayāṇi, *n.* A kind of flower plant; செடிவகை. (புட்ப. 29.)

மதனகாந்தச்சேலை matana-kānta-c-cēlai, *n.* prob. மதனன் + காந்தம் +. A kind of saree; புடைவைவகை. (பஞ்ச. திருமுக. 1161.)

மதாந்தன் matāntaṉ, *n.* <*mada* + *andha.* One who is blind with arrogance; செருக்குடையவன். செல்வத்தின் மதாந்தராகி (சானந்தகணே. நரக. 17).

மதிதெரிகலை mati-teri-kalai, *n.* <மதி + தெரி- +. The day after the new moon, when the crescent is scarcely visible; சினீவாலி. (அரு. நி.)

மதில்தேவை matil-tēvai, *n.* <மதில் +. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 63.)

மதிள் matiḷ, *n.* Wall, as round a fort; மதில். மதிளிலங்கை யழித்தவனே (திவ். பெருமாள். 8, 9).

மதிளிடு-தல் matiḷ-iṭu-, *v. tr.* <மதிள் +. 1. To surround by fortifications; சுற்றும் அரணுக மதிற்கவ ரெழுப்புதல். 2. To protect; பாதுகாத்தல். சில தார்மிகர் மதிளிட்டு நோக்கப் பெற்றுமிறே (திவ். திருநெடுந். 9, வ்யா.).

மதிஞாயன் matiṉāyaṉ, *n.* <மதில் + நாயன். Officer in charge of a fort; கோட்டைத்தலைவன். (T. A. S. ii, 68.)

மதுர்பேணி matur-pēṇi, *n.* prob. *madhura* +. A kind of sweet cake; பதர்பேணி. மாமதுரமிக்க மதுர்பேணி (பஞ்ச. திருமுக. 1836).

மதுராந்தகன்மாடை maturāntakaṉ-māṭai, *n.* <மதுராந்தகன் +. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. நாங்கள் கைக்கொண்ட மதுராந்தகமாடையோ டொக்கும் பொன் (S. I. I. iii, 164).

மதோதகம் matōtakam, *n.* <*madhu* +. Hydromel, mixture of honey and water; தேனும் நீருங் கலந்தது. *Pond.*

மந்தரச்சக்கரம் mantara-c-cakkaram, *n.* <மந்தரம் +. (Pros.) A kind of metrical composition; சித்திரக்கவிவகை. (யாப். வி. 497.)

மந்தாதிகாரி mantātikāri, *n.* <*manda* +. One who belongs to the last class of persons qualified to receive instructions; கல்விக்குரிய மாணவருள் கீழ்த்தரத்தான்.

மந்தி manti, n. <id. Fool; முட்டாள். *Colloq.*

மந்திரயானம் mantira-yāṉam, n. <*mantra*+. A school of Buddhism; பௌத்த சமயத்துளொருவகை. (நீலகேசி, 342, உரை.)

மந்திராபிடேகம் mantirāpiṭēkam, n. <id.+. A form of worship; அனுஷ்டானவகை. (சைவாநு. வி. 21.)

மந்திரிப்பா-தல் mantirippā-, v. intr. prob. மந்திரி-+ஆ-. To consecrate; குருப்பட்டந் தரித்தல். *Pond.*

மந்தைப்பணம் mantai-p-paṇam, n. <மந்தை+. Tax on grazing; மேய்ச்சல் வரி. (S. I. I. vii, 46.)

மந்தோசை mantōcai, n. <மந்தம்+ஓசை. Low pitch; குறைவான ஓசை. *Pond.*

மப்புச்சோளம் mappu-c-cōḷam, n. Maize; சோளம். *Pond.*

மம்மதுகான்வராகன் mammatukāṉ-varākaṉ, n. A coin; நாணயவகை. (பணவிடு. 116)

மயக்கம் mayakkam, n. <மயங்கு-. Sexual union; கூடல். (சூடு, 1, 9, 6)

மயம் mayam, n. perh. *maya*. Property, wealth; சொத்து. மயக்காரன், மயக்காரி. *Loc.*

மயர்க்கிழங்கு mayar-k-kiḻaṅku, n. Tapioca; மரவள்ளி. (L.)

மயானக்குருவிதோஷம் mayāṉa-k-kuruvi-tōṣam, n. <மயானம்+. A kind of *pakṣi-tōṣam*; பக்ஷிதோஷவகை. (பாலாசு. ii, 214.)

மயிரொட்டியாணம் mayir-oṭṭiyāṇam, n. <மயிர்+. Sackcloth; சணலாற் செய்த துணிவகை. *Pond.*

மயிலன்கம்பு mayilaṉ-kampu, n. A kind of bulrush millet; கம்புப்பயிர்வகை. (விவசா. 4.)

மயிற்கண்சேலை mayiṟ-kaṇ-cēlai, n. <மயில்+கண்+. A kind of saree; புடைவை வகை. (பஞ்ச. திருமுக. 1163.)

மயூரகம் mayūrakam, n. Cockscomb; சாவற்கொண்டைப்பண்ணை. *Pond.*

மர்ஜை marjai, n. <Arab. *marjī*. 1. Opinion; அபிப்பிராயம். 2. Secret opinion; அந்தரங்க அபிப்பிராயம்.

மரக்கால்வலம் marakkāl-valam, n. <மரக்கால்+. Presentation of paddy, in a marriage; விவாகத்தில் நெல்லாகச் செய்யுஞ் சீர். *Loc.*

மரக்குதிரை mara-k-kutirai, n. <மரம்+. Bench used by artisans; கம்மாளர் கருவியுளொன்று. *Pond.*

மரக்கோப்பு mara-k-kōppu, n. <id.+. Wooden roof; மரத்தால் அமைக்கப்பட்ட மேற்கட்டு. குறட்டின்மேலே மரக்கோப்பாகத் திருமண்டபம் கட்டுவித்து (கோயிலொ. 42).

மரச்சுத்தியல் mara-c-cuttiyal, n. <id.+. Wooden beater, mallet; கொட்டாப்புளி. *Pond.*

மரணபுஸ்தகம் maraṇa-pustakam, n. <மரணம்+. The Book of Life; ஜீவ புஸ்தகம். (விவிலி.)

மரத்தட்டு mara-t-taṭṭu, n. <மரம்+. Wooden tray; மரப்பலகையாலான தாம்பாளம். *Colloq.*

மரத்திலடி-த்தல் marattil-aṭi-, v. tr. <id. +. To set in the stocks; தண்டனையாகத் தொழுமரத்தில் மாட்டுதல். பள்ளனைப் பிடித்தடித்தே மரத்திலடித்தான் (குருகூர்ப். 50).

மரப்பரி mara-p-pari, n. <id.+. See மரக்குதிரை. *Pond.*

மரப்பல்லி mara-p-palli, n. <id.+. A kind of lizard; பல்லிவகை. (அபி. சிந்.)

மரம் maram, n. Stocks; தொழுமரம். (குருகூர்ப். 50.)

மரமச்சாதிவிலை mara-maccāti-vilai, n. <மரம்+மச்சம்+ஆதி+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. viii, 214.)

மரலைங்குப்பூடு maralaiṅkuppūṭu, n. A plant; பூடுவகை. (சங். அக.)

மரியாதி mariyāti, n. <*maryādā*. Manner, way; முறை. இம்மரியாதியிலே கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டிக்கொள்ளவும் (S. I. I. iv, 98).

மரியாதைக்கிரமம் mariyātai-k-kiramam, n. <மரியாதை+. See மரியாதைமுறை. *Mod.*

மரியாதைமுறை mariyātai-muṟai, n. <id.+. Etiquette; மரியாதையாக நடந்து கொள்ளவேண்டிய ஒழுங்கு. *Pond.*

மருக்கடம் marukkaṭam, n. Indian adjutant; பெருநாரைவகை. *Pond.*

மருட்செந்தொடை maruṭ-centoṭai, n. <மருள்+. (Pros.) A kind of *centoṭai* verse; செந்தொடைவகை. (யாழ். அக.)

மருட்டு-தல் maruṭṭu-, 5 v. tr. Caus. of மருள்-. To make one forget; மறக்கச்செய்தல்.

சோல் வாங்கித்தருகிறேன் என்று இவனை யழுகை மருட்டி (திவ். பெரியாழ். 2, 6, ப்ர. பக். 358).

மருட்டுத்தொழில் maruṭṭu-t-tolil, *n.* <மருட்டு+. Magic, sleight of hand; கைமாய வித்தை. *Pond.*

மருத்துவகுலம் maruttuva-kulam, *n.* <மருத்துவம்+. Barber caste; நாவிதச்சாதி. *Mod.*

மருத்துவவிருத்தி maruttuva-virutti, *n.* <id.+. Land granted in inam to the village physician; கிராமவைத்தியனுக்கு இறையிலியாக விடப்பட்ட நிலம். (An. Dec. 336.)

மருளாடி maruḷ-āṭi, *n.* <மருள்+. cf. மருளாளி. Priest acting as an inspired oracle; ஆவேசங்கொண்டு குறிசொல்லும் பூசாரி. (மதி. க. ii, 187.)

மல்லாக்கு mallākku, *n.* <மல்லா-. Lying on one's back; மேல்முகமாகக் கிடக்கை. *மல்லாக் காய்ச் சயனித்தல்* (வேதாந்தசா. பக். 7).

மலக்கிரகக்குழல் malakkiraka-k-kulal, *n.* <மலக்கிரகம்+. Waste pipe; கக்கூசுக் குழாய். *Pond.*

மலக்கிரகம் mala-k-kirakam, *n.* <*mala+gṛha.* Latrine; கக்கூசு. *Loc.*

மலகு malaku, *n.* Gunny; கோணிப்பை. *Loc.*

மலங்கு-தல் malaṅku-, *5 v. intr.* To incline and fall to the ground; சாய்ந்துவிழுதல். *மலங்க நின்றுதன் மடனொடு மயிர்கையிட் டெயிர்க்கும்* (நீலகேசி, 51).

மலட்டுக்காலம் malaṭṭu-k-kālam, *n.* <மலடு+. Unproductive period of time; பயனில்லாத காலம். *மலட்டுக்காலம் போலே யிருக்கையாலே* (திவ். திருநெடு. 3, வ்யா. பக். 25).

மலட்டுலக்கை malaṭṭulakkai, *n.* <id.+உலக்கை. A kind of crude, wooden pestle; செப்பனிடப்படாத உலக்கை. *மலட்டுலக்கை கொண்டு வந்து மேல் தானடித்தாள்* (கோவ. க. 97).

மலட்டுவிப்புருதி malaṭṭu-vippuruti, *n.* <id.+. A kind of abscess; புண்கட்டிவகை. (தஞ். சர. iii, 145.)

மலடிமகன் malaṭi-makaṉ, *n.* <மலடி+. Non-existent thing, as the son of a sterile woman; இல்பொருள். *Loc.*

மலடுநில்-தல் [மலடுநிற்றல்] malaṭu-nil-, *v. intr.* <மலடு+. To be sterile; மலடாயிருத்தல். *அறுபதினாயிரமாண்டு ஜீவித்த சக்ரவர்த்தி நெடுநாள் மலடுநின்று பின்னைபெற்றவனுகையாலே* (திவ். பெரியதி. 1, 2, 6, வ்யா.).

49

மலந்துவரை malan-tuvarai, *n.* <மலை+. A kind of dholl; துவரைவகை. (விவசா. 4.)

மலயப்பூத்துன்னமரம் malaya-p-pū-t-tuṉṉa-maram, *n.* <மலயம்+. Toon tree, *Cedrella toona;* மரவகை. *Pond.*

மலாய்-தல் malāy-, *4 v. tr.* To mix; கலத்தல். *எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து மலாய்ந்து* (மதி. க. ii, 52).

மலாரம் malāram, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 103.)

மலை malai, *n.* The squares in the board of an indoor game, where the pieces cannot be cut; கட்ட ஆட்டத்தில் காய்வெட்டுதற்கு இயலாத கட்டங்கள். *Colloq.*

மலைக்காக்கை malai-k-kākkai, *n.* <மலை+. A kind of crow, *Pica rufiventris vagabunda;* காக்கைவகை. (M. M. 149.)

மலைக்கேப்பை malai-k-kēppai, *n.* <id.+. A species of ragi; கேப்பைவகை. (விவசா. 3.)

மலைத்துத்தி malai-t-tutti, *n.* <id.+. Plant whose fibre is used for making ropes, etc.; செடிவகை. (விவசா. 5.)

மலைப்புகையிலை malai-p-pukaiyilai, *n.* <id.+. Wild tobacco; காட்டுப்புகையிலை. (சித். அக.)

மலைமருப்பு malai-maruppu, *n.* <id.+. Summit, top of a mountain; மலைச்சிகரம். *மலை மருப்பெறி மாருதம்* (தக்கயாகப். 687).

மலைமுண்டன் malai-muṇṭaṉ, *n.* <id.+. A kind of paddy; ஒருவகை நெல். *மீளுஞ்சிறை மீட்டான் மலைமுண்டன்* (நெல்விடு. 186).

மலையலரி malai-y-alari, *n.* <id.+. Exile oleander; மஞ்சளலரி. (சித். அக.)

மலையாண்விளக்கு malai-y-āṇ-viḷakku, *n.* perh. id.+ஆண்+. A kind of lamp; விளக்குவகை. (S. I. I. vii, 467.)

மலையாளமுதலி malaiyāḷa-mutali, *n.* <மலையாளர்+. Chief of a tribe of hillmen; மலைகளில் வாழும் மக்களின் தலைவன். (S. I. I. vii, 49.)

மலைவடு malai-vaṭu, *n.* <மலை+. Tender mango, fit for pickling; ஊறுகாய்க்கு உதவும் மாவடு. *Loc.*

மலைவெற்றிலை malai-veṟṟilai, *n.* <id.+. Box-leaved ivory wood; காட்டுவெற்றிலை. (சித். அக.)

மழலைச்சிரிப்பு malalai-c-cirippu, n. <மழலை+. Charming smile of a child; குழந்தையின் புன்சிரிப்பு. இடையிடையே மழலைச்சிரிப் பாகச்சிரியா (திவ். பெருமாள். 7, 7, வ்யா. பக். 107).

மழுக்கு-தல் malukku-, 5 v. tr. To gobble; மொக்குதல். சருக்கரைப் பொங்கலை மழுக்க (தாசில் தார்நா. பக். 25).

மழுமழுப்பு malu-maluppu, n. Smoothness; வழுவழுப்பு. தூரத்திலுள்ள மலைக்கு மழுமழுப் பதிகமென்பார்கள் (பிரதாப. விலா. பக். 101).

மழைவில் malai-vil, n. <மழை+. Rainbow; வானவில். Pond.

மறக்கொண்டை mara-k-kontai, n. <மறம்+. A mode of coiffure or doing the hair, by Marava women; மறக்குலப் பெண்டிர் இட்டுக்கொள்ளும் மயிர்முடிவகை. Loc.

மறமாணிக்கர் mara-māṇikkar, n. <id. +. A class of warriors; ஒருசார் வீரக்குடியினர். பொன்னமராபதி முதலான நாடுகளில் மறமாணிக்க ரோம் (Pudu. Insc. 158).

மறிப்பு marippu, n. <மறி-. Plunder, depredation; கொள்ளை. Pond.

மறியல் mariyal, n. <id. Voluntary suspension of normal work, as by artisans; வேலை நிறுத்தம். Loc.

மறியோடு-தல் mari-y-ōṭu-, v. intr. <id.+. To divert cattle or sheep, and prevent them from straying; ஆடுமாடுகளைச் சிதறி யோடாதபடி முன்சென்று மறித்தோட்டுதல். கன்று கள் மேய்த்து மறியோடி (திவ். பெரியாழ். 3, 3, 3).

மறுகளப்படுத்துதல் maru-kaḷa-p-paṭu-ttutal, n. <மறு+களம்+. Transferring of the harvested heaps, as of tobacco, from one place to another; ஓரிடத்திருந்து பிறிதோரிடத்திற்கு அறுவடையான புகையிலை முதலியவற்றை மாற்றுகை. Tinn.

மறுகால்தலை marukāl-talai, n. <மறுகால் +. Drainage sluice; வடிமதகு. (S. I. I. v, 138.)

மறுதளி-த்தல் marutaḷi-, 11 v. tr. cf. மறுதலி-. To deny, disavow; மறுத்தல். மறு தளித்ததிம்மொழியென (திருவிரிஞ்சைப். நைமிச. 39).

மறுதி maruti, n. <மறு-. Undoing; செய்த தனை இல்லதாக்குகை. இந்திர னெண்ணலன் மறுதி யின்மையின் (நீலகேசி, 211).

மறுநனை-தல் maru-nanai-, v. intr. <மறு+. To be completely submerged and lost; to be swallowed up; முழுதும் அழிதல். தன் சோகம் மறுநனையும்படியான ஆனந்தம் இவன்பக்க லிலே உண்டு (ஈடு, 10, 4, 4, பக். 139).

மறுப்பறு-த்தல் maruppaṟu-, v. tr. <மறுப்பு+. To give after first refusing; முதலில் மறுத்துப் பின் கொடுத்தல். (W.)

மறுமண்டலம் maru-mantalam, n. <மறு +. Region or tract of land belonging to an alien king; வேற்றரசர் நாடு. மறுமண்டலத்துக்குப் போம் தூதர் (குறள், 631, மணக். அவதா.).

மறுமுள் maru-muḷ, n. <id.+. Small, new eruption about a healing ulcer; ஆறிவரும் புண்ணில் தோன்றுஞ் சிறுசிரங்கு. Loc.

மறுவு maruvu, n. <மறு. Picāṉam, as the second crop; இரண்டாம்போகமாகிய பிசானம். காரும் மறுவும் இருப்பூவும் (S. I. I. iv, 106).

மறைப்புமை maraippu-mai, n. <மறை- +. A magical unguent which renders things invisible; பொருளைக் கண்ணுக்குப் புலனாகாமற் செய்யும் அஞ்சனம். ஜாலங்கள் சித்திகள் . . . மறைப்புமை முதலியவைகளும் (தஞ். சர. iii, 65).

மன்னா mannā, n.< E. manna. Flowering ash tree; மேனாமரம். (M. M.)

மனப்பான்மை mana-p-pāṉmai, n. <மனம்+. Inclination, propensity; மனத்தின் போக்கு. Loc.

மனப்பீடை mana-p-pīṭai, n. <id.+. Chagrin, mental worry; விசனம். Pond.

மனபாவகம் mana-pāvakam, n. <id.+. Real state of one's mind; உள்ளெண்ணம். உன்ற னது மனபாவகம் பார்த்தனம் (அருண. பு. சாரப். 10).

மனனம் mananam, n. <manana. Intention; எண்ணம். நேர்பொரு மடங்கல்போல் வந்தனை மனனம் யாதென (புரூரவ. போர்புரி. 3).

மனிக்கி manikki, n. A plant; செடிவகை. (பச். மூ.)

மனிச்சம் maniccam, n. <manu-ja. Individual; ஆள். மனிச்ச மொன்றுக்கு நாளொரான் றுக்குக் குறுணி யிருநாழியும் (T. A. S. vi, 174).

மனுத்துவம் manu-t-tuvam, n. <manu +tva. Human nature; மனிதசுபாவம். Pond.

மனுமுறை manu-murai, n. <id.+. See மனுத்துவம். Pond.

மனுவாறு manu-v-āṟu, n. <id.+. The code of Manu; மனுநீதி. மனுவாறு பெருக (S. I. I. ii, 233).

மனுஷ்யர் manuṣyar, n. <manuṣya. (Jaina.) Human beings, of five kinds, viz.,

cu-maṉuṣyar, tur-maṉuṣyar, tivviya-maṉuṣyar, ku-maṉuṣyar, pirakiruti-maṉuṣyar; சுமனுஷ்யர் துர்மனுஷ்யர் திவ்வியமனுஷ்யர் குமனுஷ்யர் பிரகிருதிமனுஷ்யர் என்ற ஐவகை மனுஷ்யர். (நீலகேசி, 82, உரை.)

மனைக்கடையான் maṉai-k-kaṭaiyāṉ, n. <மனை+. Shop-keeper who opens a shop in his place of residence; வீட்டிற் கடைவைத்து வியாபாரஞ் செய்பவன். (M. E. R. 1915, p. 108.)

மனைத்திர்வை maṉai-t-tirvai, n. <id. +. Ground-rent; நிலத்துக்குமட்டுங் கொடுக்கப்படும் வாடகை. *Loc.*

மனைப்பணம் maṉai-p-paṇam, n. <id.+. House tax; வீட்டுவரி. (S. I. I. viii, 139.)

மனைவானீளம் maṉai-vāṉīḷam, n. <மனை +வால்+. Longitudinal piece of land at the back of a house; மனையைச் சேர்ந்த வால் வீச்சு. மடைவளாகத்து மனைவானீளத்துக்குக் கிழக்கும் (S. I. I. iii, 214).

மனோகிதம் maṉōkitam, n. <*manōhita*. Desire; விருப்பம். *Pond.*

மனோகை maṉōkai, n. (Jaina.) One of *nava-niti*; நவநீதியு ளொன்று. (அபி. சிந். 940.)

மனோபேதம் maṉō-pētam, n. <*manas*+. Art of making a person change his mind; மனத்தைப் பேதிக்கச் செய்யும் வித்தை. (சௌந்த. ஆனந். 30, உரை.)

மனோரஞ்சனி maṉō-rañcaṉi, n. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 102.)

மனோரதியம் maṉōratiyam, n. <*manō-ratha*. Fancy, imagination; மனோராச்சியம். *Pond.*

மனோவர்த்தி maṉō-vartti, n. <*manas*+ *vṛtti*. Action of the mind; மனத்தின் தொழில். மனோவர்த்தி நிகழ் செலவுக்கு (பஞ்ச. திருமுக. 1593).

மனோவலிமை maṉō-valimai, n. <id.+. Will-power; மனத்திடம். (கூட்டுறவு. பக். 1.)

மனோற்பவம் maṉōṟpavam, n. <id.+. Thought, as arising in the mind; idea; மனத்திலே தோன்றுவது. (ஞானாமிர்த. 707, உரை.)

மஜா majā, n. <Persn. *maza*. 1. Enthusiasm, exuberant feeling; ஆர்வம். 2. Enjoyment, pleasure; சுகம். என்ன மஜாவா யிருக்கிறது.

மஜாக் majāk, n. <Arab. *mazāq*. 1. Pleasantry; பரிகாசம். 2. Restiveness, as of a horse; shying; இடக்கு. குதிரை மஜாக் செய்கிறது.

மஷால்சோரி maṣāl-cōri, n. <Arab. *mashal*+Hind. *chori*. Torch-light dacoity; தீவட்டிக்கொள்ளை. மஷால்சோரி நடந்ததாக (தாசில்தார். நா. 37).

மஸ்கூர் maskūr, *adj.* <Arab. *mazkūr*. cf. மஜ்கூர். Aforesaid; மேற்படி. *Loc.*

மஸ்லீன் maslīṉ, n. <E. Muslin; ஒருவகை மெல்லிய ஆடை. டாகா மஸ்லீன்கள் ஆரணி சல்லாக்கள் (பிரதாப. விலா. பக். 46).

மஹபூபு mahapūpu, n. <Arab. *mahabb*. A Muhammadan invocatory word; ஒரு முகம்மதிய மந்திரம். (மதி. க. ii, 93.)

மஹால் mahāl, n. <Arab. *mahal*. Palace; அரண்மனை. (P. T. L.)

மா

மா[1] mā, n. <*mā*. (Log.) Source of perception; authority; பிரமாணம். தெளிந்ததெல்லாம் மாவென்று கொண்டு (நீலகேசி, 5).

மா[2] mā, n. (Pros.) Symbolic expression for *nēr*, ending an *iyaṟ-cīr*; இயற்சீர் இறுதியிலுள்ள நேரசையைக் குறிக்குஞ் சொல். மாமுன் னிரையும் விளமுன் னேரும்.

மாசாணத்தய்யன் mācāṇattayyaṉ, n. perh. மசாணம்+. A village-deity; ஒரு கிராமதேவதை. கற்றூர்க் கணிகலமே மாசாணத்தய்யா (பஞ்ச. திருமுக. 675).

மாசிப்பச்சை māci-p-paccai, n. prob. மாசி+. A plant; பூச்செடிவகை. *Loc.*

மாசுவாங்கி mācu-vāṅki, n. <மாசு+. Blotting paper; மையொற்றுங் கடுதாசி. *Pond.*

மாட்டறி-தல் māṭṭaṟi-, v. intr. <மாடு +. cf. மாட்டறை-. To sign as witness; சாட்சிக் கையெழுத்திடுதல். சேனை போக நாச்சண்ணனும் மாட்டறிந்தது (S. I. I. iv, 134).

மாட்டுக்கறை māṭṭu-k-kaṟai, n. <மாடு+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. v, 499.)

மாட்டுப்பட்டி māṭṭu-p-paṭṭi, n. <id.+. Cattle pound; மாடடைக்குங் கொண்டித்தொழு. நித மாட்டுப்பட்டிக் கோனைந்து பணமென்று (சரவண. பணவிடு. 110).

மாட்டுப்பல் māṭṭu-p-pal, n. <id.+. Large teeth, dist. fr. *arici-p-pal*; அகன்று பெரிதான பல். *Tinn.*

மாடச்சிவிகை māṭa-c-civikai, n. <மாடம் +. A kind of palanquin; சிவிகைவகை. (ஆராய். தொ. 233.)

மாடை māṭai, *n.* cf. *māṣa.* Gold; பொன். ஆடை கொண்டுயர் மாத ரம்புலி மாடை யென்பவை மீதி னெஞ்சக வாசை (அலங்காரச்சிந்து. 16).

மாடைக்கூலி māṭai-k-kūli, *n.* <மாடை+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. iii, 161.)

மாணவை māṇavai, *n.* <*māṇavikā.* Female disciple; lady pupil; உபாஸக ஸ்த்ரீ. சிந்தாமாணவை (நீலகேசி, 531, உரை).

மாணி māṇi, *n.* cf. *māṇava.* Disciple; மாணவகன். புத்தனார் முதன்மாணி . . . மொக்கல னெனச் சொன்னான் (நீலகேசி, 266).

மாணிக்கச்சம்பா māṇikka-c-campā, *n.* <மாணிக்கம்+. A kind of *campā* paddy, சம்பா நெல்வகை. (குருகூர்ப். 58.)

மாணிக்கவாளி māṇikka-vāḷi, *n.* <id.+. An ear-ornament; காதணிவகை. (S. I. I. viii, 39.)

மாத்திரை māttirai, *n.* <*mātrā.* 1. An ear-ornament; காதணிவகை. செம்பொன் மாத் திரை செரீஇய காதினர் (பெருங். மகத. 17, 157) 2. (Mus.) Interval in the musical scale; quarter-tone; இசைச்சுரப் பகுதி. (திவா.)

மாத்திரைச்சுதகம் māttirai-c-cutakam, *n.* <மாத்திரை+. (Pros.) *Māttirai-c-curukkam,* a literary device; மாத்திரைச்சுருக்கம். (யாப். வி. பக். 510.)

மாதப்படி māta-p-paṭi, *n.* <மாதம்+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 403.)

மாதவமனோகரி mātava-manōkari, *n.* <*mādhava*+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 103.)

மாதவழி māta-vaḻi, *adv.* <மாதம்+. Every month, monthly; மாதந்தோறும். மாதவழி நூறு பொன்னு முத்தார மென்றேன் (தெய்வச். விறலிவிடு. 295).

மாதாரிக்கம் mātārikkam, *n.* A tax; வரி வகை. (M. E. R. 1913, p. 122.)

மாதிருபந்து mātirupantu, *n.* <*mātṛ-bandhu.* (Legal.) Mother's *ātma-bandhu;* தாயின் ஆத்மபந்து.

மாதுபர்ஜாமின் mātupar-jāmiṉ, *n.* <Arab. *mutabar*+. Substantial security; போதிய பிணை. *Madr.*

மாந்தாளி māntāḷi, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 104.)

மாந்தோட்டுப்பச்சை māntōṭṭu-p-paccai, *n.* A kind of emerald; மரகதவகை. (S. I. I. vii, 22.)

மாந்தோட்டுப்பொத்தி māntōṭṭu-p-potti, *n.* A kind of emerald; மரகதவகை. (S. I. I. vii, 53.)

மாப்பட்டடை māppaṭṭaṭai, *n.* A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 404.)

மாப்பணம் mā-p-paṇam, *n.* 1. A coin; நாணயவகை. (S. I. I. v, 224.) 2. A tax; வரி வகை. (S. I. I. viii, 139.)

மாப்பதக்கு māppatakku, *n.* A tax; வரி வகை. (S. I. I. vii, 30.)

மாப்பூச்சி mā-p-pūcci, *n.* prob. மா+. A kind of louse; பேன்வகை. (அபி. சிந்.)

மாம்சபுக்கு māmca-pukku, *n.* <*māṃsa-bhuk.* Non-vegetarian; புலாலுண்பவ-ன்-ள். (சுக சந். 53.)

மாம்பழவண்டு māmpaḻa-vaṇṭu, *n.* <மாம்பழம்+. An insect inside some species of mango fruits; சிலவகை மாம்பழங்களுள் வாழும் வண்டுவகை. (அபி. சிந்.)

மாமகம் māmakam, *n.* An ancient tax in cash; காசாயவகை. (S. I. I. i, 82.)

மாமாத்தாத்தா māmā-t-tāttā, *n.* <மாமா+. Father's or mother's maternal uncle; தாய்க்கு அல்லது தந்தைக்குத் தாயுடன் பிறந்த அம்மான். *Brāh.*

மாமிசபேசி māmicapēci, *n.* <*māṃsa-pēśī.* Muscle; ஆடுசதை. (சுகசந். 66.)

மாயம் māyam, *n.* Brass; பித்தளை. மாய மேகலா பாரம் வாரியே (தக்கயாகப். 502).

மாயாக்காய் māyākkāy, *n.* cf. *māyā-phala.* Gall-nut; மாசக்காய். (பதார்த். i, 223.)

மாயாசம்பிரதம் māyā-campiratam, *n.* <*māyā*+. The magic art of causing the appearance of a town, forest, hill or river at a place; ஓரிடத்தில் ஊர்போலவும் வனம்போலவும் மலைபோலவும் நதிபோலவுந் தோற்றுவிக்குங் கலை. (சௌந்த. ஆனந். 30, உரை.)

மாயி māyi, *n.* <*māyin.* Adherent of *māyāvātam;* மாயாவாதி. மாயிவை நிஷேதிக்கைக் காக அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (ஈடு, 1, 5, 4, ஜீ.).

மார்க்கண்டம் mār-k-kaṇṭam, *n.* <மார்+. Breast; chest; நெஞ்சுப்பிரதேசம். மார்க்கண்டந் துடிக்குதிங்கே மணவாளன் மாண்டிருக்க (கோவ. க.).

மார்க்கா mārkkā, *n.* perh. E. *mark.* Trade name; name or style under which a business is carried on; கடை முதலியவற்றின் விலாசம். *Loc.*

மார்க்கூடு mār-k-kūṭu, *n.* <மார்+. See மார்க்கண்டம். *Loc.*

மார்வுதட்டு-தல் mārvu-taṭṭu-, *v. intr.* <மார்வு+. To be ready, to be prepared; to be eager to act; ஒன்று செய்ய உற்சாகத்துடன் முன் வருதல். இவர்களுக்கு வந்த தொண்டுக்கு அவன் மார்வுதட்டிக்கொண்டு வரும் (ஈடு, 10, 2, 1).

மார்வோநெய் mārvō-ney, *n.* Marvo, a kind of vegetable ghee; செயற்கை நெய்வகை. (மதி. க. ii, 109.)

மாரரஞ்சனி mārarañcaṉi, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

மாராசன் mā-rācaṉ, *n.* <மா+. King; அரசன். *Loc.*

மாராசி mā-rāci, *n.* Fem. of மாராசன். Queen; அரசி. (Colas. ii, 238.)

மாரிசம் māricam, *n.* <*mārīca*. 1. Hypocrisy; வஞ்சகம். மாரிசமும் சூதுமிட்ட (நெல்விடு. 214). 2. Affectation; ஒய்யாரம். *Pond.*

மாருவதன்னியாசி māruva-taṉṉiyāci, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 103.)

மால் māl, *n.* <Arab. *māl.* Property; wealth; செல்வம். (P. T. L.)

மால்கானா mālkāṉā, *n.* <Arab. *māli-kānā.* Palace; அரண்மனை. (P. T. L.)

மாலகம் mālakam, *n.* Lotus bendy, *Hibiscus mutabilis;* செம்பரத்தை வகை. *Pond.*

மாலாமந்திரம் mālā-mantiram, *n.* <*mālā*+. A many-lettered mantra; பல எழுத் துக்களுள்ள மந்திரவகை. (ஈடு, 1, 2, 8.)

மாலிகை mālikai, *n.* Flax; சீமைச்சணல். *Pond.*

மாலிமை mālimai, *n.* prob. மால். Dignity, eminence, honour; கௌரவம். ஒருவன்கீழ் மாலிமையாய்ப் பெண்டிருந்து வாழ்ந்ததல்லால் (தெய் வச். விறலிவிடு. 289).

மாலினிவித்தை māliṉi-vittai, *n.* The magic art of crossing the seas; சமுத்திரங்கடக்கச் செய்யும் வித்தை. (சௌந்த. ஆனந். 38, உரை.)

மாலைவடம் mālai-vaṭam, *n.* <மாலை+. Large, long rope for dragging a temple car; தேரிழுத்தற்கான பெரிய வடக்கயிறு. இந்தத் தேருக்கு மாலைவடம் இன்னும் பூட்டவில்லை. *Loc.*

மாவிறை mā-v-iṟai, *n.* <மா+. A tax; வரிவகை. (Anc. Dec. 344.)

மாழ்கி māḻki, *n.* <மாழ்கு-. A sensitive plant; தொட்டால்வாடி. யாதினு மாழ்குமம் மாழ்கியும் (நீலகேசி, 365).

மாழ்கு māḻku, *n.* <id. Curl; சுருள். அட்டை முதலாயினவும் மாழ்கு நீங்கினுற் காரண மின்றி முன்புபோலேயாம் (நீலகேசி, 365, உரை).

மாளிகை māḷikai, *n.* Top floor of a storied building; மாடிவீட்டின் மேல்நிலம். (திவ். பெரியாழ். 2, 7, 3, வ்யா. பக். 393.)

மாளிகைக்கோல் māḷikai-k-kōl, *n.* <மாளிகை+. A measuring rod; நீட்டலளவுக் கருவிவகை. (I. M. P. Tp. 726.)

மாளிகைநாயகம் māḷikai-nāyakam, *n.* <id.+. The office of a seneschal or chamberlain; அரண்மனை விசாரணை யுத்தியோகம். (S. I. I. iv, 336.)

மாற்றம் māṟṟam, *n.* <மாறு-. Debate; வாதம். மன்பெரியான் றிருந்தவையுண் மாற்றந்தா வெனச்சொன்னாள் (நீலகேசி, 169).

மாற்றவன் māṟṟavaṉ, *n.* <id. Rival lover; சக்களவன். (யாழ். அக.)

மாற்றிலக்கம் māṟṟilakkam, *n.* <மாற்று-+. (Math.) Logarithm; கணக்குவகை. *Pond.*

மாற்றுக்கட்டுச்சாகுபடி māṟṟu-k-kaṭṭu-c-cākupaṭi, *n.* <மாற்று+கட்டு+. Cultivation in alternate years; ஒருவருஷம்விட்டு மறு வருஷஞ் சாகுபடி செய்யும் முறை. *Loc.*

மாற்றெண் māṟṟeṉ, *n.* <மாற்று-+. (Math.) See மாற்றிலக்கம். *Pond.*

மாற்றேர் māṟṟēr, *n.* <id.+. Plough lent to a person in return for a loan of his plough; தனக்குப் பிறனொருவன் விட்ட ஏருக்குப் பதிலாக விட்ட ஏர்.

மாறல்சுரம் māṟal-curam, *n.* <மாறு-+. A kind of fever; சுரவகை. (தஞ். சர. ii, 307).

மாறாட்டம் māṟāṭṭam, *n.* <id.+. Error; தவறு. பார்வை மாறாட்ட மின்றி (மகாராஜா துறவு, 54).

மாறாநீர் māṟā-nīr, *n.* <id.+ஆ neg.+. Sea, ocean; கடல். மாறாநீர் வையக் கணி (குறள், 707, மணக்.).

மாறுஷ்டகன் māṟāṣṭakaṉ, *n.* <*mahā-rāṣṭra.* Native of the Maharaṭṭa country; மகா ராஷ்டிர தேசத்தான். (வாசுதேவமனனம். பக். 51.)

மாறொலி mār-oli, n. <மாறு-+. Echo; எதிரொலி. Loc.

மான்புள்ளிக்கண்டாங்கி māṉ-pulli-k-kaṇṭāṅki, n. <மான்+புள்ளி+. A kind of saree; சீலைவகை. Loc.

மான்புள்ளிச்சேலை māṉ-pulli-c-cēlai, n. <id.+id.+. A kind of saree; சீலைவகை. Loc.

மானபோகம் māṉa-pōkam, n. prob. mānya+. Enjoyment of land, as ināmdār; மானிய அனுபவம். எங்கள் மானபோகமான பாப்பார வயல் (Pudu. Insc. 317).

மானம்பார்-த்தல் māṉam-pār-, v. intr. <வானம்+. To die; இறத்தல். Loc.

மானவதி māṉavati, n. (Mus.) A primary rāga; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

மானஸ்தன் māṉastaṉ, n. <māna-stha. Man of self-respect; மானி. என்போலனைய மானஸ்தர்க் கெல்லாம் வசையாச்சே (பஞ்ச. திருமுக. 1409).

மானாங்குலம் māṉāṅkulam, n. A linear measure, one-sixth of a tālam; நீட்டலளவுவகை. (சிற்பரத். 18.)

மானாபரன் māṉāparaṉ, n. <māna+bhara. See மானஸ்தன். மானாபர ஞானியையன் (விறலிவிடு. 976).

மானிறம் māṉiṟam, n. prob. மான்+நிறம். cf. மாநிறம். Fawn colour; tawny colour; வெளிறின மஞ்சள் நிறம். Loc.

மானுயர் māṉuyar, n. <manuja. Human beings; மக்கட் பிறப்பினர். மானுய ரென்னப் படுபவர் (நீலகேசி, 86).

மாஜினம் mājiṉam, n. <Arab. mājun. An intoxicating drug prepared from hemp; கஞ்சாச் சேர்த்துச்செய்த லாகிரிப்பண்டவகை. (மதி. க. ii, 52.)

மாஷகம் māṣakam, n. <māṣa. A standard weight for weighing gold; பொன்னிறை வகை. (S. I. I. iii, 257-8.)

மாஷபருணி māṣaparuṇi, n. prob. id. A pulse, Glycineri debilis; பயறுவகை. Pond.

மி

மிகுத்தம் mikuttam, n. <மிகு-. cf. மிகுதம். Abundance; மிகுதி. (W.)

மிகுத்தியல் mikuttiyal, n. A species of garlic pear; பெரியமாவிலிங்க வகை. (L.)

மிச்சிரகம் miccirakam, n. prob. misraka. (Arith.) A mode of calculation; கணிதவகையு ளொன்று. (யாப். வி. 528.)

மிடறுசெய்-தல் mitaru-cey-, v. intr. <மிடறு+. To raise one's voice; பெருங்குர லெடுத்தல். (சடு, 3, 8, ப்ர.)

மிடறுதின் (னு)-தல் mitaru-tiṉ-, v. intr. <id.+. To irritate in the throat; தொண்டையில் அரிப்புண்டாதல். மிடறுதின்றால் சொறிய வொண்ணுதாற்போல (திவ். பெரியதி. 1, 1, 5, வ்யா. பக். 37).

மிடை mitai, n. <மிடை-. Closeness; நெருக்கம். பசுக்களை மிடையற மேய்க்கும்படி பண்ணினவனே (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 7, வ்யா. பக். 292).

மித்தியாபுருஷன் mittiyā-puruṣaṉ, n. <mithyā+. Non-existent thing; இல்பொருள். ககனாரவிந்த மித்தியாபுருஷன் போலவே காலத்திரயத் திலுந் தனக்கில்லை (சத். பிர. பக். 82).

மித்திரஸப்தமி mittira-saptami, n. <mitra+. The captami titi falling on a Sunday; ஞாயிற்றுக்கிழமை வருஞ் சப்தமித்திதி. (பஞ்.)

மிதக்கங்காய் mitakkaṅkāy, n. cf. முதக்கங்காய். Country cucumber; தும்மட்டி. (யாழ். அக.)

மிதுக்காய் mitukkāy, n. cf. மிதுக்கை. See மிதக்கங்காய். (வைத். மூ.)

மிர்தம் mirtam, n. <mṛta. Death; மரிப்பு. மிர்த மதனன் (தக்கயாகப். 35).

மிருகசீவன் miruka-cīvaṉ, n. <mṛga+. Animal; நாற்கால் பிராணி. Colloq.

மிருகவியாதன் miruka-viyātaṉ, n. <id.+. A Rudra; உருத்திரரு ளொருவர். (தக்கயாகப். 443, உரை.)

மிருகாசயம் mirukācayam, n. <id.+āśaya. Menagerie; மிருகங்களை வைத்திருக்கும் இடம். Mod.

மிருதகல்பன் mirutakalpaṉ, n. <mṛta-kalpa. One who is as good as dead; செத்தவனுக்குச் சமானமானவன். பெற்றவழி மிருதகல்பனாய் (நீலகேசி, 429, உரை).

மிருதிடு-தல் mirutitu-, v. tr. <மிருது+. 1. To polish; மெருகிடுதல். Pond. 2. To rub and smoothen; தேய்த்து வழவழப்பாக்குதல்.

மிருதுவாசகம் mirutu-vācakam, n. <id.+. Gentle speech; மென்மொழி. எந்த வேளையு மிருதுவாசகமே (சர்வசமய. பக். 202).

மிலாகத்து milākattu, *n.* prob. Hind. *milāp.* Meeting, interview; சந்திப்பு. (P. T. L.)

மிளகுபட்டினி miḷaku-paṭṭiṉi, *n.* < மிளகு +. A fast which consists in taking only a few grains of pepper as food, undertaken by a childless person with a view to be blessed with a child; மகப்பேறுவேண்டிச் சில மிளகுமட்டும் உட்கொண்டு பட்டினியிருக்கும் விரதவகை. *Loc.*

மிறுங்கு-தல் miṟuṅku-, *5 v. intr.* 1. To harden; இறுகுதல். 2. To be opposed or inimical; பிரதிகூலித்தல். (*திவ். பெரியாழ்.* 2, 6, *ப்ர. பக்.* 358.)

மின் miṉ, *n.* < மின்னு-. Woman; பெண். *மின்னன்மை விபசாரத்து . . . மடிந்திடும்* (*நீதிசாரம்,* 60).

மின்சாரமானி miṉcāra-māṉi, *n.* < மின்சாரம் +. Electro-meter; மின்சாரவோட்டத்தை அளக்குங் கருவி. *Pond.*

மின்தபால் miṉ-tapāl, *n.* < மின் +. Telegram; தந்தி சமாசாரம். *Pond.*

மின்தாது miṉ-tātu, *n.* < id. +. Electricity; மின்சாரம். *Pond.*

மின்னூது-தல் miṉ-ṉ-ūtu-, *v. intr.* prob. id. +. To solder, in making jewels; நகையில் அதனுருக்களைப் பொடிவைத்துச் சேர்த்தல். *Loc.*

மின்னூல்[1] miṉṉūl, *n.* Corr. of மெய்ந்நூல். Sacred writing; மெய்ந்நூல். (W.)

மின்னூல்[2] miṉṉūl, *n.* Corr. of முந்நூல். 1. Sacred thread; பூணூல். 2. Woman's necklace of three strands; மகளிர் கழுத்தணிவகை.

மின்னொழுகுதல் miṉ-ṉ-oḻukutal, *n.* < மின் +. Stroke of lightning; மின்னல் பாய்கை. *Loc.*

மினிக்கி miṉikki, *n.* A tree; ஒரு மரம். (*பச். மூ.*)

மினுக்கன்வளையல் miṉukkaṉ-vaḷaiyal, *n.* < மினுக்கன் +. A kind of bangle; வளையல்வகை. *இத்தேவர்க்குக் கொடுத்த மினுக்கன்வளையல் இரண்டினால்* (S. I. I. viii, 128).

மீ

மீகக்கல் mīka-k-kal, *n.* perh. E. *mica* +. Mica; அப்பிரகம். *Loc.*

மீட்சிமொழி mīṭci-moḻi, *n.* < மீட்சி +. (Log.) Instance in which the major term is absent; விபக்கம். (*மணி.* 29, 66.)

மீட்டுணர்வு mīṭṭuṇarvu, *n.* < மீட்டு- +. Recognition of identity or similarity. See பிரத்தியபிஞ்ஞானம். *நினைவு மீட்டுணர்வு சேர்தரும்* (*நீலகேசி,* 119).

மீயாளுங்கணத்தார் mīyāḷuṅ-kaṇattār, *n.* < மீயாள்- +. Members of the supervising body; மேற்பார்க்குங் கூட்டம். (Insc.)

மீளக்கொடு-த்தல் mīḷa-k-koṭu-, *v. tr.* < மீள்- +. To return; திரும்பக் கொடுத்தல். *மீளக்கொடுக்குமாப் போலே* (*ரஹஸ்ய.* 440).

மீளாக்கடன் mīḷā-k-kaṭaṉ, *n.* < id. + ஆ neg. +. Irredeemable debt; தீராக்கடன். (*கூட்டுறவு.* 1.)

மீனவன் mīṉavaṉ, *n.* < மீன். Kāma, as having the fish-emblem on His banner; [*மீனைக் கொடியாகக் கொண்டவன்*] காமன். *மாதர் மேனியல்லால் வில்லில்லை மீனவர்க்கு* (*தேசிகப்.* 4, 15).

மு

முக்கவர்த்தடி mukkavar-t-taṭi, *n.* prob. முக்குவர் +. Harpoon, gaff; மண்டா. *Pond.*

முக்காலும் mukkālum, *adv.* < முக்கால். See முக்காலேமூன்றுவீசம். *Loc.*

முக்காலேமூன்றுவீசம் mukkālē-mūṉṟu-vīcam, *adv.* < id. +. Almost certainly; பெரும்பாலும் நிச்சயமாய். *முக்காலே மூன்றுவீசம் வந்துவிடுவான்.* *Colloq.*

முக்கியன் mukkiyaṉ, *n.* < *mukhya.* Chief, leader; தலைவன். *எங்கள் முக்கியர்பால்* (*தேசிகப்.* 1, 21).

முக்கியாத்மா mukkiyātmā, *n.* < id. +. The intelligent witness in one's self; கூடத்தன். (*விசாரசந். பக்.* 305.)

முக்கு-தல் mukku-, *5 v. intr.* cf. முங்கு-. To immerse one's self; முழ்குதல். *முத்துப்படுந் துறையில் முக்குவார் முத்தைக் கொடுத்துப் பழங்கொள்ளுவார்கள்* (*திவ். திருமாலை,* 1, *வ்யா. பக்.* 14).

முக்குணவேளை mukkuṇa-vēḷai, *n.* < முக்குணம் +. The divisions of a day into periods of one and a half hours, named successively as *tāmasam, cātvikam* and *rājasam;* கிழமைகளை ஒன்றரைமணிக் கூறுகளாகப் பிரித்து முறையே தாமஸம் சாத்விகம் ராஜஸம் எனக்கொள்ளும் காலப்பகுதி. (*பஞ்.*)

முக்குவர் mukkuvar, *n.* prob. முக்கு-. [K. *mukkuvar.*] A sect of fishermen; செம்படவருள் ஒருசாதியினர். (W.)

முக்கூட்டு mu-k-kūṭṭu, n. <மூன்று+. Junction, where three paths meet; மூன்று வழிகள் சேரும் இடம்.

முக்கோணி mukkōṇi, n. <முக்கோணம். Pārvatī, as residing in the mystic triangle; பார்வதி. சக்தி கௌரி முக்கோணி (பேரின்பக்கீர்த். பக். 55).

முக்தியார் muktiyār, n. <U. mukhtār. Agent; காரியத்தலைவன். (M. E. R. 163 of 1931-32.)

முககக்காறை muka-k-kāṟai, n. <முகம்+. A kind of ornament; அணிவகை. (M. E. R. 720 of 1916-B.)

முககட்டணம் muka-kaṭṭaṇam, n. <id. +. Porch; கட்டட முகப்பு. (S. I. I. viii, 21.)

முகச்சாயை muka-c-cāyai, n. <id.+. Facial features; முகச்சாடை. Colloq.

முகச்சேஷ்டை muka-c-cēṣṭai, n. <id.+. Grimace; முகத்தாற்காட்டுங் கோரணி. Pond.

முகட்டறை mukaṭṭaṟai, n. <முகடு+. Garret; முகட்டுவீட்டில் உத்தரமட்டத்திற்கு மேலுள்ள அறை. Pond.

முகட்டுக்கால் mukaṭṭu-k-kāl, n. <id.+. High level channel; மேட்டுமடையின் கால். (S. I. I. iii, 347.)

முகட்டுப்பாய்ச்சு mukaṭṭu-p-pāyccu, n. <id.+. Ridge piece; முகட்டுவளை. (யாழ். அக.)

முகடு mukaṭu, n. prob. முகம். Nipple; முலைமுகம். (நாநார்த்த. 10.)

முகத்தூண் muka-t-tūṇ, n. <id.+. Front pillar; முகப்புத் தூண். (பெருங். உஞ்சைக். 58, 54.)

முகத்தைக்காட்டு-தல் mukattai-k-kāṭṭu-, v. intr. <id.+. To express unwillingness by facial signs; சம்மதமின்மையை முகக்குறிப்பால் தோற்றுவித்தல். ஒரு காரியத்தில் ஏவினால் முகத்தைக் காட்டுகிறான். Loc.

முகத்தைத்துடை-த்தல் mukattai-t-tuṭai-, v. intr. <id.+. To console; தேற்றுதல். Loc.

முகநாடி muka-nāṭi, n.<id.+. A treatise on the diagnosis of diseases by an examination of the face and of the breath of the nostrils; முகத்தையும் மூக்கில் ஓடுஞ் சுரத்தையும் பார்த்து நோயின்தன்மை கூறும் நூல். (தஞ். சர. iii, 191.)

முகப்பந்தல் muka-p-pantal, n. <id.+. Pandal in front of a house; வீட்டின்முன் போடும் பந்தல். முத்துவளைத்து முகப்பந்தலிட்டார்கள் (சித். நாய. 46).

முகம் mukam, n. <mukha. Kind, class; வகை. பல முகங்களான கலக்கங்கள் நேரிட்ட சமயத்தில் (ரஹஸ்ய. 4).

முகவசனம் muka-vacaṉam, n. <id.+. Talk, words; வாய்ச்சொல். சுப்பு ஒதுவார் முக வசனத்தாலும் விசதமாகுமே (மீனாட். சரித். ii, 310).

முகவணை mukavaṇai, n. Corr. of முக வீணை. A kind of Indian clarionet; இசைக்கருவி வகை. முகவணையை வாசி (பணவிடு. 183).

முகவரை muka-v-arai, n. <முகம்+. Central stone in a jewel; அணியின் நாயகக்கல். முகவரை என்று பாடமாம்போது, நாயகக்கல்லுபோலே பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் ப்ரகாசகமாயிருக்கும் (திவ். திருப்பல். 2, வ்யா. பக். 34).

முகவளை muka-vaḷai, n. <id.+. Bangle of shorter size, worn as a keeper; வளைகள் கழலாதிருக்க அணியுந் தடைவளையம். வளைக்கு முகவளை (குலோத். கோ. 505).

முகவார் muka-vār, n. <id.+. Head-stall, halter; குதிரை முதலானவைகட்டு முகத்திலிடுங் கயிறு. Pond.

முகவுரை muka-v-urai, n. <id.+. (திவ். திருபபல். 1, வ்யா. பக். 34.) 1. Introductory entry of date, etc., in daily account; கணக்குப்புத்தக முதலியவற்றின் தலைப்பில் எழுதும் வருஷம் மாதம் தேதி முதலிய குறிப்பு. 2. Auspicious expression, at the commencement of an epistle, etc.; திரு முகம் முதலியவற்றின் தொடக்கத்தில் எழுதும் மங்களச் சொல்.

முகுட்டை mukuṭṭai, n. cf. முகட்டுப்பூச்சி. Bug; மூட்டைப்பூச்சி. உண்ணி முகுட்டை யெறும்பு (நீலகேசி, 79).

முசிவு mucivu, n. <முசி-. Crumpling; கசங்குகை. திருப்பரியட்டத்தைக் கொண்டு வசைவும் முசிவுமற விரித்துச்சாத்தி (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 2, வ்யா. பக். 594).

முசீபத்து mucīpattu, n. <Arab. musībat. Distress; misfortune; துன்பம். முசீபத்தைப் போக்கிப் பாக்கத்து உண்டாக்கும் (மதி. க. ii, 94).

முசுமுசுப்பு mucumucuppu, n. Eager attention; earnestness; சிரத்தை. சீராட்டி வளர்த்த முசுமுசுப்பெல்லாம் திருநிறத்திலே தோன்றும்படியிருக்கும் (திவ். பெரியாழ். 1, 2, 12, வ்யா. பக். 38).

முட்குடப்பழம் muṭ-kuṭa-p-paḻam, n. <முள்+குடம்+. Jackfruit; பலாப்பழம். முட்குடப்பழமெல்லா மிடறி (திருச்செந்தூர். பிள்ளை. செங். 4).

முட்டகம் muṭṭakam, *n.* cf. முட்டை. Ball of dried cow-dung, used in preparing sacred ashes; விபூதிநீற்றுவதற்குரிய பசுஞ்சாண உண்டை. *Nāñ.*

முட்டவம் muṭṭavam, *n.* See முட்டகம். *Nāñ.*

முட்டி muṭṭi, *n.* 1. A magic cure for poison; விடந்தீர்க்கும் மந்திர சிகிற்சைவகை. (பெரிய பு. திருஞா. 1060.) 2. A tax; வரிவகை. (Pudu. Insc. 504.)

முட்டிடு-தல் muṭṭiṭu-, *v. intr.* < முட்டு +. To come to a crisis; வியாதி முதலியன மிகுதல். *Loc.*

முட்டுச்சந்து muṭṭu-c-cantu, *n.* < id. +. Blind alley; ஒருபுறம் அடைப்பாயிருக்குஞ் சந்து. *Loc.*

முட்டைவெள்ளை muṭṭai-veḷḷai, *n.* < முட்டை +. White lime mixed with the white of eggs; முட்டையின் வெண்கரு கலந்த சுதை. *Loc.*

முட்டொளை muṭṭoḷai, *n.* < முள் +. (Anat.) Foramen spinale. See கண்டகதுவாரம். *Mod.*

முடங்கி muṭaṅki, *n.* < முடங்கு-. Lame person; முடவன். *Pond.*

முடங்கு muṭaṅku, *n.* < id. 1. cf. முடங்கி. Elbow or jutting part of a field; நிலத்தின் மூலை நீட்டம். *மேற்கு முடங்கு குழி* (S. I. I. iv, 194). 2. Corner; turning; வளைவு. *Loc.*

முடிச்சுக்காறை muṭiccu-k-kāṟai, *n.* < முடிச்சு +. A kind of gold necklet, worn by women; பெண்களின் கழுத்தணிவகை. *Loc.*

முடுக்குத்தெரு muṭukku-t-teru, *n.* < முடுக்கு +. Small, narrow lane; ஒடுங்கிய சிறு தெரு. *நெடுங்தெருவே போகிறவர்கள் நான் இருந்த முடுக்குத்தெருத் தேடி வந்தபோதே* (ஈடு, 1, 2, 6).

முடுக muṭuka, *adv.* < முடுகு-. 1. Swiftly, quickly; விரைவாய். 2. Near; கிட்ட. (*யாழ். அக.*)

முடுகு muṭuku, *n.* prob. id. A kind of boat; தோணிவகை. (குருகூர்ப். 19.)

முண்டப்பாட்டு muṇṭa-p-pāṭṭu, *n.* < முண்டம் +. (Pros.) A variety of metrical composition; மிறைக்கவிவகை. (*யாப். வி. பக்.* 510.)

முண்டம் muṇṭam, *n.* perh. *muṇḍa.* A single card of a suit, in the hands of a player; சீட்டாட்டத்தில் ஒருவர் கையிலுள்ள ஒரு சாதியைச் சார்ந்த ஒற்றைச்சீட்டு. *Colloq.*

முண்டன் muṇṭaṉ, *n.* < மிண்டன். Obstinate man; விடாப்பிடியன். *Colloq.*

முத்தத்தீபம் mutta-t-tīpam, *n.* prob. முத்தம் +. A kind of temple-lamp; கோயிலிலுள்ள தீபவகை. (*தமிழ்விடு. முகவுரை, பக்.* 12.)

முத்தவல்லி mutta-valli, *n.* < Arab. *mutawalli.* Manager of a mosque; மசூதியை மேற் பார்க்குந் தலைவன். *Loc.*

முத்தழலோர் mu-t-taḻalōr, *n.* < மூன்று +. Brahmins; அந்தணர். *முத்தழலோர் மனைகடொறும்* (*தேவா.* 113, 2).

முத்தா muttā, *n.* cf. முத்தண்ணு. Elder brother; தமையன். *Vaiṣṇ.*

முத்தாவணம் muttāvaṇam, *n.* A tax; வரிவகை. (M. E. R. 1916, p. 119.)

முத்தாளம் muttāḷam, *n.* prob. முன் + தாலம். 1. Morning meal, dist. fr. *attāḷam;* காலையுணவு. *Loc.* 2. Morning offerings; காலை நிவேதனம். *பூசை நமக்காரம் அத்தாளம் முத்தாளம் வச்சு* (T. A. S. v, 116).

முத்திகாமன் mutti-kāmaṉ, *n.* < முத்தி +. One who desires liberation; முத்தியை விரும்பு வோன். (*சைவாநு. வி.* 1.)

முத்திநாடு mutti-nāṭu, *n.* < id. +. Heaven; சொர்க்கம். *முத்திநாட்டின் முகத்தினை முட்டுற* (*கம்பரா. முதற்போர்.* 41).

முத்திப்பழுது mutti-p-paḻutu, *n.* < id. +. Doctrine which holds that there is no absolute salvation; மலம் முற்றும் நீங்கிய முத்திநிலை இல்லை யென்னுங் கொள்கை. (*சிவப்பிர.* 36.)

முத்திராவதாரம் muttirāvatāram, *n.* prob. *mudra* +. An ear-ornament; காதணி வகை. (M. E. R. 222 of 1921.)

முத்திரைக்கணக்கர் muttirai-k-kaṇakkar, *n.* < முத்திரை +. A class of temple servants; கோயிற்பணியாளருள் ஒருவகையார். (*மீனாட். சரித்.* i, 2.)

முத்திரைமெழுகு muttirai-meḻuku, *n.* < id. +. Sealing wax; முத்திரை வைக்கும் அரக்கு. *Pond.*

முத்துச்சொரிதல் muttu-c-corital, *n.* < முத்து +. Talking in an excellent manner; வெகு அழகாகப் பேசுகை. *அவன் வாயிலிருந்து முத்துச்சொரிகிறது.* *Loc.*

முத்துநிரப்பம் muttu-nirappam, *n.* < id. +. Necklace of a single string; ஏகாவலி வடம். (*தக்கயாகப்.* 340, *உரை.*)

முத்துப்பேய்ச்சி muttu-p-pēycci, *n.* A village goddess; ஒரு கிராமதேவதை. (பஞ்ச. திருமுக. 671.)

முத்துராக்கு mutturākku, *n.* A village goddess; ஒரு கிராமதேவதை. முத்துராக்கு முத்துப் பேய்ச்சி ரணவீர (பஞ்ச. திருமுக. 671).

முதல் mutal, *n.* Document; பத்திரம். இந்த முதல் இற்றைநாள் முதலியான் காட்டுகையில் (S. I. I. v, 90).

முதல்நூல் mutal-nūl, *n.* < முதல் +. Primer; ஆரம்ப பாடநூல். கூட்டுறவு முதல்நூல். *Mod.*

முதலி mutali, *n.* < முதல். Chief officer of the state; பிரதான அரசாங்க அதிகாரி. (M. E. R. 1923-24, p. 103.)

முதவல்லி mutavalli, *n.* See முத்தவல்லி. *Loc.*

முதற்றிரமம் mutarriramam, *n.* < முதல் + திரமம். A tax; வரிவகை. (Colas, ii, 334.)

முதன்மரியாதை mutan-mariyātai, *n.* < id. +. First honours; முதலிற் செய்யும் மரியாதை.

முதுக்கங்காய் mutukkaṅkāy, *n.* cf. மிதுக்கங்காய். Country cucumber; தும்மட்டிக்காய். *Loc.*

முதுக்கள் mutukkaḷ, *n.* < முது-மை. Ancestors; முன்னோர். எங்கள் முதுக்கள் ஒற்றி வைக்கையில் (Pudu. Insc 317).

முதுகண் mutu-kaṇ, *n.* < id. +. Guardian; காப்பாளன். சுந்தரப்பட்டனையே முதுகண்ணாகவுடைய (S. I. I. v, 272).

முதுகால் mutu-kāl, *n.* < id. +. Leaves at the middle of the betel vine; வெற்றிலைக் கொடியின் மத்தியிலுள்ள இலை. (மதி. க. ii, 55.)

முதுதறை mutu-tarai, *n.* < id. +. Barren ground; பாழ்நிலம். நீர்நிலமும் முதுதறையும் (Pudu. Insc. 361, p. 233.)

முதுநீர்மலையாளர் mutu-nīr-malaiyāḷar, *n.* < id. +. A sect of hill-men; மலையில் வாழும் ஒருவகைச் சாதியார். (S. I. I. vii, 49.)

முதுப்போக்கன் mutuppōkkaṉ, *n.* Cook; சமையற்காரன். *Loc.*

முந்நீர் mu-n-nīr, *n.* < மூன்று +. The three kinds of liquids, viz., milk of tender cocoanut, sugared water and juice of sugar-cane; இளநீர் சர்க்கரைநீர் கன்னலினீர் என்பன. முந்நீர் நடைக்காயும் படைத்து (ஞானநீலை, 4).

முப்பட்டையரம் muppaṭṭai-y-aram, *n.* < id. + பட்டை +. Corner file; மூன்று பட்டைகள் அமைந்த அரவகை. *Loc.*

முப்பறமுந்நாழி mupparamunnāḻi, *n.* A tax; வரிவகை. (T. A. S. iii, 216.)

முப்பால் mu-p-pāl, *n.* < மூன்று +. The three kinds of land, viz., *vaṉpāl, meṉpāl* and *cama-p-pāl*; வன்பால் மென்பால் சமப்பால் என்ற மூவகை நிலங்கள்.

முர்தார் murtār, *n.* prob. முதாரி. Leaves at the bottom of the betel vine; வெற்றிலைக் கொடியின் அடிப்பகுதியிலுள்ள வெற்றிலை. (மதி. க. ii, 55.)

முரசகேதனன் muraca-kētaṉaṉ, *n.* < முரசம் +. Dharmaputra, as having the drum-emblem on his banner; [முரசைக் கொடியாக வுடையவன்] தருமபுத்திரன். காமேவு முரசகேதனனுள் மகிழ்ந்திட (பழனிப்பிள்ளைத். காப்பு. 2).

முரண்மொழி muraṇ-moḻi, *n.* < முரண் +. (Pros.) A defect in versification; செய்யுட்குற்றங்களு ளொன்று. (யாப். வி. பக். 525.)

முருந்து muruntu, *n.* Stalk of flower; பூவின் தாள். பூமுருந்துங் குருந்துஞ் செருந்தும் பொருந்து மூட்டுடன் (குருகூர்ப். 6).

முல்லங்கிமோகரா mullaṅki-mōkarā, *n.* An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (சரவண. பணவிடு. 62.)

முலாஜா mulājā, *n.* < Arab. *mulāhiza.* Compassion; தயவு. (தாசில்தார்நா. பக். 82).

முலைத்தடம் mulai-t-taṭam, *n.* < முலை +. cf. முலைத்தளம். An ornament; அணிவகை. (M. E. R. 720 of 1916-B).

முலையெழு-தல் mulai-y-eḻu-, *v. intr.* < id. +. To become an adolescent girl; பெண் பருவமடைதல். பிராட்டி முலையெழுந்தாப்போலேயோ நான் முலையெழுந்தபடி (திவ். நாய்ச். 8, 4, வ்யா.).

முழங்காற்கரப்பான் muḻaṅkāṟ-karappāṉ, *n.* < முழங்கால் +. A kind of *karappāṉ* disease; கரப்பானோய்வகை. (தஞ். சா. iii, 92.)

முழவரிசை muḻavaricai, *n.* A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 51.)

முழுக்கூழ் muḻu-k-kūḻ, *n.* < முழு-மை +. Utter confusion; கலக்கம். செய்தாய் முழுக்கூழ் (நீலகேசி, 399).

முழுந்து-தல் muḻuntu-, *5 v. tr.* perh. முழுங்கு-. To swallow; விழுங்குதல். முத்திப்பார் மிழ்த முழுந்திட (பாடு. 92, 7).

முழுவோட்டம் mul̤u-v-ōṭṭam, *n.* <முழுமை+. Gallop; வேகமாக ஓடுகை. *Pond.*

முள்ளிப்பாலை mul̤l̤i-p-pālai, *n.* prob. முள்ளி+. *Vatu-maram*, a tree; வதுமரம். (சங். அக.)

முள்ளுக்குத்தினகண்டமாலை mul̤l̤u-k-kuttiṉa-kaṇṭamālai, *n.* <முள்ளு+குத்து-+. A kind of scrofula; கண்டமாலைவகை. (பாலசா. i, 254).

முளகார் mul̤akār, *n.* Broom; வாருகோல். *Naṭ. Cheṭṭi.*

முளைதண்டல் mul̤ai-taṇṭal, *n.* <முளை+. Obtaining grains of paddy from a few houses for the ceremony of sowing them in pots, in a marriage; திருமணத்திற் சிலவீடுகட்குச் சென்று பாலிகைதெளிக்க முளைநெல் வாங்கிவருகை. *Loc.*

முளைப்பயறு mul̤ai-p-payaṟu, *n.* <id.+. A kind of preparation, made of green gram; பயற்றுப்பணிகாரவகை. முளைப்பயற்றுக்குப் பயறு (S. I. I. vii, 300).

முற்காரமுத்திரை muṟkāra-muttirai, *n.* prob. *mudgara*+. A hand-pose; முத்திரை வகை. (சைவாநு. வி. 20.)

முற்கூறு-தல் muṟ-kūṟu-, *v. tr.* <முன்+. To proclaim, announce, as sale; முன்னதாக அறிவித்தல். கொள்வாருளரோ என்று முற்கூற (S. I. I. iv, 285).

முற்சேர்பு muṟ-cērpu, *n.* <id.+. Preface, etc., added at the beginning of a book; முன்னுரையாகச் சேர்க்கப்பட்டது. *Mod.*

முற்பணையம் muṟ-paṇaiyam, *n.* <id.+. Advance, earnest; முன்பணம். உற்றவரை முற்பணையங் கேளாதே (தெய்வச். விறலிவிடு. 331).

முற்பாடு muṟ-pāṭu, *adv.* <id.+படு-. At first; at the beginning; தொடக்கத்தில். முற்பாடு துன்பம் உறவரினும் துணிந்து செய்க (குறள், 667, மணக்.).

முற்றனவு muṟṟaṉavu, *n.* <முற்று-. Maturity, full growth; முதிர்ச்சி. (பழ. 171, உரை.)

முறியக்குத்து-தல் muṟiya-k-kuttu-, *v. tr.* <முறி-+. To defeat; தோற்கடித்தல். (Insc.)

முறிவு muṟivu, *n.* <முறி-. A flaw in diamonds; வைரக்குற்றவகை. (S. I. I. ii, 78).

முறுவல் muṟuval, *n.* Lettuce-tree, laughing tree; இலச்சைகெட்டமரம். (L.)

முறைபிறழ்வைப்பு muṟai-piṟal̤-vaippu, *n.* <முறை+பிறழ்-+. (Pros.) A defect in poetic composition; செய்யுட்குற்றங்களு ளொன்று. (யாப். வி. பக். 525.)

முறைமைப்பிள்ளை muṟaimai-p-pil̤l̤ai, *n.* <முறைமை+. Legitimate son; ஔரச புத்திரன். *Pond.*

முறையோ muṟaiyō, *int.* <முறை. An interjectory word demanding justice; முறை வேண்டினோர் அநியாய நிகழ்ச்சிபற்றி இடுங் கூப்பீடு. எம்பெருமானே முறையோ (திருவையாற்றுப்பு. சைவச. 8).

முன்சாக்கிரதை muṉ-cākkiratai, *n.* <முன்+. Precaution; எச்சரிக்கை. *Loc.*

முன்பிதாக்கள் muṉ-pitākkal̤, *n.* <id.+. Forefathers; manes; பிதிர்க்கள். *Pond.*

முன்பேறு muṉ-pēṟu, *n.* <id.+. 1. Security; ஜாமீன்தொகை. *Loc.* 2. Advance money; முன்பணம். *Nāñ.*

முன்மண்டபம் muṉ-maṇṭapam, *n.* <id.+. Front hall of a temple; கோயிலின் முக மண்டபம். *Loc.*

முன்மாலை muṉ-mālai, *n.* <id.+. Temple garland first offered to a person, as an honor; மரியாதையாக முதலில் ஒருவர்க்கு அளிக்கப்படுங் கோயில்மாலை. கோயிலில் முன்னொடுக்கும் முன் மாலையும் (Pudu. Insc. 710).

முன்வாசல் muṉ-vācal, *n.* <id.+. Front gate of a house; வீட்டின் முன்பக்கத்து வாயில். *Colloq.*

முன்னணியம் muṉ-ṉ-aṇiyam, *n.* <id.+. Bow of a ship; கப்பலின் முன்பக்கம். (M. Navi.)

முன்னாக muṉ-ṉ-āka, *adv.* <id.+ஆ-. First, at the outset; முன்னதாக. ஒரு ஆசார்யன் ஸ்ரீபாதத்திலே இயல் முன்னாகக் கற்று (திவ். பெரியாழ். 3, 3, 10, வ்யா. பக். 588).

முன்னாடி muṉṉāṭi, *adv.* <id.+நாடு-. See முன்னாக. *Loc.*

முன்னிடும்பணம் muṉ-ṉ-iṭum-paṇam, *n.* <id.+இடு-+. An ancient tax; பழையவரி வகை. (S. I. I. vii, 46.)

முன்னொடுக்கு muṉ-ṉ-oṭukku, *n.* <id.+. That which is first paid; முன்னாலே செலுத்தியது. (Pudu. Insc. 710.)

முன்னோடி muṉ-ṉ-ōṭi, *n.* <id.+. Spy; உளவுகாரன். *Pond.*

முன்ஷி muṉṣi, *n.* <Arab. *munshi*. Teacher of a language; பாஷை கற்பிக்கும் போதகன்.

முனுசப் munācap, *adj.* <Arab. *munāsib.* Proper; நியாயமான. முனுசப் தீர்வை (P. T. L.)

முனிப்பாய்ச்சலாய் muni-p-pāyccalāy, *adv.* <முனி+. Suddenly; quickly; திடீரென. முனிப்பாய்ச்சலாய்ப் பாய்ந்து (சரவண. பணவிடு. 161).

முனுச்சி mun-ucci, *n.* <முன்+உச்சி. 1. Fore part of the head; நெற்றியின் மேலிடம். 2. Forelock; நெற்றியின் மேலிடத்துள்ள மயிர். குழந்தைக்கு முனுச்சி வாருகிறாள். *Madr.*

முனைக்கடல் munai-k-kaṭal, *n.* <முனை+. Cape; கடல்முனை. *Mod.*

முஜரா mujarā, *n.* <Arab. *majrā.* Direction; திக்கு. (M. Navi.)

முஷரப் muṣarap, *n.* <Arab. *mushrif.* Accountant, examiner of accounts; கணக்குப் பரிசோதகன். (P. T. L.)

முஸ்தீது mustītu, *n.* <Arab. *mustaid.* Preparedness; ஆயத்தம். *Pond.*

மூ

மூக்கரண்டி mūkkaranṭi, *n.* perh. மூக்கரட்டை. Spreading hogweed; கொடிவகை. (T. C. M. ii, 2, 632.)

மூக்கரிசியுடைதல் mūkkarici-y-uṭaital, *n.* <மூக்கு+அரிசி+. Bleeding from the nose; மூக்கிலிருந்து இரத்தம் ஒழுகுகை. *Tp.*

மூக்கன்சம்பா mūkkan-campā, *n.* prob. id.+. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல் வகை. மூக்கன்சம்பாச் சிறிய முள்ளுச்சம்பா (நெல்விடு. 181).

மூக்குக்கணம் mūkku-k-kaṇam, *n.* <id.+. A disease; கணநோய்வகை. (பாலவா. 41.)

மூக்குநீர்ப்பாய்ச்சல் mūkku-nīr-p-pāyccal, *n.* <id.+நீர்+. A kind of disease; நோய்வகை. (தஞ். சர. iii, 132.)

மூங்கிற்சம்பா mūṅkiṟ-campā, *n.* <மூங்கில்+. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல் வகை. நெடுமூக்கன் அரிக்கராவி மூங்கிற்சம்பா (முக்கூடற். 97).

மூங்கைமை mūṅkaimai, *n.* <மூங்கை. Dumbness; ஊமைத்தன்மை. தலைசாய்த் தங்கிருந் தார் மூங்கைமையால் (நீலகேசி, 271).

மூசைப்புல் mūcai-p-pul, *n.* <மூசை+. Mistletoe berry thorn; சங்கஞ்செடி. (சங். அக.)

மூஞ்சூறுவாணம் mūñcūṟu-vāṇam, *n.* <மூஞ்சூறு+. A kind of rocket; ஆகாசவாண வகை. (W.)

மூட்டு mūṭṭu, *n.* <மூட்டு-. The part of a *mirutaṅkam,* comprising the *valaiyam, tōl,* and *cāṭṭaivār;* வளையம் தோல் சாட்டைவார் மூன்றும் சேர்ந்த மிருதங்கத்தின் பகுதி. (கலைமகள், xii, 399.)

மூடலை mūṭalai, *n.* <மூடம். Lack of sense; மதிகேடு. மூடலையாவதன் காரணமென்னை (நீலகேசி, 380).

மூடுதூறு mūṭu-tūṟu, *n.* <மூடு-+. Winding sheet; பிரேதச்சீலை. *Pond.*

மூத்திரப்பாளம் mūttira-p-pāḷam, *n.* <மூத்திரம்+. A disease of the urinary organs; மூத்திரநோய்வகை. (தஞ். சர. iii, 140.)

மூதண்டம் mutanṭam, *n.* Bermuda grass; அறுகு. மூதண்ட லேகியம். *Loc.*

மூதலிப்பி-த்தல் mūtalippi-, *11 v. tr.* cf. மூதலி-. To cause to prove; ருசுப்படுத்துதல். ஸ்ரீபீஷ்மர் முதலான ஜ்ஞாநாதிகளையிட்டு மூதலிப்பித் தும் (ரஹஸ்ய. 33).

மூந்திக்கருக்கல் mūnti-k-karukkal, *n.* <முந்தி+. Evening twilight; அந்திநேரம். *Tinn.*

மூபலகு mūpalaku, *n.* <Arab. *mablagh.* Total, especially when written in words; எண்ணினாலன்றி எழுத்தால் தெரிவிக்கும் மொத்தத் தொகை.

மூர்ச்சை mūrccai, *n.* <*mūrcchā.* (Mus.) Distinguishing marks of a musical mode; ஓர் இராகத்தின் சிறப்பியல்பு. (கனம்கிருஷ்ணையர், 16.)

மூர்த்தன்னியம் mūrttanniyam, *n.* <*mūrdhanya. Colloq.* 1. Prominence; பிரதானம். 2. Highhandedness; அதிக்கிரமம்.

மூர்த்திகரம் mūrtti-karam, *n.* <*mūrti*+. Sanctity; தெய்விகம். இந்தக்கோவில் மூர்த்திகரத் துக்குப் பின்னம் நேரிட்டிருக்கிறதென்று (தாசில் தார்நா. பக். 30).

மூரிப்போ-தல் mūri-p-pō-, *v. intr.* <மூரி+. To become weak by age; முதுமையால் வலிமையற்றுப்போதல். முன்பே மூரிப்போய்ப் பல விடங்களிலும் பூண்கட்டிக்கிடக்கிறதொரு சொத்தை வில்லை (திவ். பெரியாழ். 3, 9, 2, வ்யா. பக். 771).

மூலக்கல்வி mūla-k-kalvi, *n.* <மூலம்+. Elementary education; ஆரம்பக்கல்வி. மூலக் கல்வி நாங்கள் வாசித்தா லாபத்தோ (பெண்மதிமாலை, பக். 29).

மூலநாயன் mūlanāyaṉ, *n.* St. Tirumūla Nāyaṉār; திருமூலர். (J.)

மூலப்பரிஷத்து mūla-pariṣattu, *n.* <*mūla* +*pariṣad.* Chief assembly; தலைமைச் சபை. (I. M. P. Rd. 236, 239.)

மூலபருடை mūlaparuṭai, *n.* See மூல பரிஷத்து. (I. M. P. Tj. 134.)

மூலபலா mūla-palā, *n.* <*mūla*+. A kind of jack tree; வேர்ப்பலா. (பரி. அக.)

மூலபிருத்தியன் mūla-piruttiyaṉ, *n.* <id. +. Caṇḍeśvara, as the chief servant of Śiva; சண்டேசுரர். (S. I. I. iii, 170.)

மூலம் mūlam, *n.* <*mūla.* Document of title; ஆதாரபத்திரம். இப்படிக்கு ஒருமூலம் எங்களால் காட்ட ஒண்ணுதென்றும் (S. I. I. vii, 385).

மூலவெளி mūla-veḷi, *n.* <id.+. Brain; மூளை. (மூ. அ.)

மூழ்கிக்கப்பல் mūḻki-k-kappal, *n.* <மூழ்கு- +. Submarine; நீரில் மூழ்கிச்செல்லும் கப்பல். *Mod.*

மூஜுவாணி mūjuvāṇi, *n.* <Hind. *munh*+Persn. *zabānī.* Oral statement; வாக்கு மூலம். *Madr.*

மெ

மெணமெணெனல் meṇameṉeṉal, *n.* Onom. expr. of murmuring dissent or discontent; வெறுப்புத்தோன்ற முறுமுறுத்தற் குறிப்பு. ஒன்றை மெணமெணென் றகம் வேறதாம் (தாயு. ஆனந்தமான. 3).

மெதுவடை metu-vaṭai, *n.* <மெது+. A kind of cake; பணிகாரவகை. (மதி. க. ii, 15.)

மெய்செய்-தல் mey-cey-, *v. intr.* <மெய் +. 1. To be true; to be faithful; உண்மையுடன் நடத்தல். காரியத்தில் வந்தால் மெய்செய்வாரைப் போல பொய்செய்து தலைக்கட்டும் (ஈடு, 10, 4, 5, பக். 141). 2. To accomplish a thing; காரியம் நிறைவேற்றுதல். தொடங்கின காரியத்தை மெய் செய்து வரவேண்டாமா?

மெய்தாங்கி mey-tāṅki, *n.* <id.+தாங்கு-. Seat; ஆசனம். (M. E. R. 343 of 1923.)

மெய்ப்பு meyppu, *n.* <id. Ostentation; ஆடம்பரம். ஆறுவ மெய்ப்பாகச் செப்பாதே (குரு கூர்ப். 89).

மெய்மட்டு meymaṭṭu, *n.* See மெய்மட்டுக் காணி. (S. I. I. v, 233.)

மெய்மட்டுக்காணி meymaṭṭu-k-kāṇi, *n.* <மெய்மட்டு+. Right of beating the small drum, as an accompaniment to dancing; நட்டுவத்துக்கு மிருதங்கம் அடிக்கும் உரிமை. (S. I. I. v, 232.)

மெரவணை meravaṇai, *n.* <மரவணை. Procession; ஊர்வலம். *Loc.*

மெழுக்கடிகள் meḻukkaṭikaḷ, *n.* <மெழுக்கு +. Servants who clean the floor, in a temple; கோயிலை மெழுகிச் சுத்தஞ் செய்வோர். (S. I. I. v, 248.)

மெழுக்குப்புறம் meḻukku-p-puṟam, *n.* <id.+. Rent-free *inam* land, granted for sweeping and washing the floor, in a temple; கோயில் மெழுகுதற்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம். (M. E. R. 17 of 1930-31.)

மெழுகூட்டு-தல் meḻukūṭṭu-, *v. tr.* <மெழுகு+. To cover up, as with wax; மூடி மறைத்தல். நிஷித்த த்ரவ்யத்தை உள்ளே வைத்து மெழுகூட்டின வோபாதியிறே (ஈடு, 1, 2, 1).

மெழுமெழு-த்தல் meḻumeḻu-, 11 *v. intr.* To be soft to the touch; மெதுவாதல். மிடறு மெழுமெழுத்தோட (திவ். பெரியாழ். 3, 2, 6).

மே

மேகநாதக்குளிகை mēka-nāta-k-kuḷikai, *n.* A medicinal pill; குளிகைமருந்துவகை. (தஞ். சர. iii, 189.)

மேகயோனி mēka-yōṉi, *n.* <மேகம்+. Smoke; புகை. (பரி. அக.)

மேகலாரேகை mēkalā-rēkai, *n.* <*mēkhalā*+. Equator; பூமத்தியரேகை. *Mod.*

மேகவன்னப்பட்டு mēka-vaṉṉa-p-paṭṭu, *n.* <மேகம்+வன்னம்+. Shot silk; பலவர்ணங் களைக் காட்டும் பட்டுத்துணிவகை. மேகவன்னப்பட்டு மேற்கட்டி (பத்ம. தென்றல்விடு. 40).

மேகாரக்குறிஞ்சி mēkāra-k-kuṟiñci, *n.* cf. மேகராகக்குறிஞ்சி. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 103.)

மேசகல்யாணி mēcakalyāṇi, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

மேசபௌளி mēcapauḷi, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 104.)

மேசம் mēcam, *n.* (வை. மூ.) 1. Disease; நோய். 2. Chebulic myrobalan; கடுக்காய்.

மேட்டேற்றம் mēṭṭēṟṟam, n. < மேடு+. High land; மேட்டுநிலம். (S. I. I. iii, 288.)

மேடுகல்லு-தல் mēṭu-kallu-, v. intr. < id.+. To level down, by digging up the high ground; மேட்டுநிலத்தை வெட்டிச் சமமாக்குதல். (S. I. I. vii, 277.)

மேதாவிலாசம் mētā-vilācam, n. < mēdhā + vilāsa. Genius; மிக்க இயற்கையறிவு. Mod.

மேமூட்டைபோடு-தல் mē-mūṭṭai-pōṭu-, v. intr. < மேல் + மூட்டை +. To deceive; ஏமாற்றுதல். Colloq.

மேமூட்டையாசாமி mē-mūṭṭai-y-ācāmi, n. < id. + id. +. Cheat; வஞ்சகன். Colloq.

மேய்ச்சற்றலை mēyccaṟṟalai, n. < மேய்ச்சல் +. Pasture land; meadow; மேய்ச்சற்றரை. கன்றுகளுக்கு மேய்ச்சற்றலை பார்க்கையாலும் (திவ். பெரியாழ். 3, 3, 4, வ்யா. பக். 570).

மேராழி mēṟāḻi, n. A tax in money; காசாயவகை. (S. I. I. iv, 195.)

மேல்காயர் mēl-kāyar, n. < மேல் + perh. Persn. kār. Superstructure; கட்டடத்தின் மேற்கோப்பு. Loc.

மேல்பீட்டி mēl-pīṭṭi, n. < id. +. Breast of a garment; சட்டையின் மேற்பாகம். Loc.

மேல்விலங்கு mēl-vilaṅku, n. < id. +. (Gram.) Sign of i, ī, in vowel-consonants; உயிர்மெய்களில் இகர ஈகாரங்களைக் குறிக்க மெய்கள் மேல் இடும் குறியீடு. (தொல். எழுத். 17, உரை.)

மேலடி mēl-aṭi, n. < id. +. Tax paid in kind; தானியமாகச் செலுத்தும் இறை. (T. A. S. vi, 41.)

மேலத்து mēlattu, n. perh. id. + prob. U. hadd. Superior airs; பெருமிதம். மிகமேலத்தாய்ப் பேசிவெளிப் பகட்டாய் (பஞ்ச. திருமுக. 970).

மேலாமரம் mēlāmaram, n. A kind of fishermen's instrument; பட்டினவரின் கருவிவகை. (அபி. சிந்.)

மேலாவலை mēlāvalai, n. A kind of fishing net; மீன்பிடிக்கும் வலைவகை. (அபி. சிந்.)

மேலாள் mēl-āḷ, n. < id. +. Loc. 1. Caste Hindu; நாற்சாதியு ளொன்றைச் சேர்ந்தவன். மேலாளா? கீழாளா? 2. Overseer, supervisor; கண்காணிப்போன்.

மேலெழ mēleḻa, adv. < மேலெழு-. Superficially, on the surface; மேலுக்கு. மேலெழச் சிறிது கலங்கிற்றாகிலும் (ஈடு, 1, 4, 3, வ்யா. பக். 183).

மேலெழுத்து mēl-eḻuttu, n. < மேல் +. 1. Senior clerk; தலைமை யெழுத்தாளன். (M. E. R. 565 of 1926.) 2. Signature of a superior officer approving the order of his subordinate; கீழ் அதிகாரியின் உத்திரவை அங்கீகரித்து மேல் அதிகாரி இடுங் கையெழுத்து. 'ஐயர் யாதொன்று சொல்லிற்று அவையெல்லாமப்படியே' என்று கண்களாலே மேலெழுத்திட்டுக் கொடுக்கும் (ஈடு 10, 6, 1).

மேலைநெற்றி mēlai-neṟṟi, n. < id. +. The third eye of Śiva on His forehead; சிவபிரானது நெற்றிக்கண். இறைவர்தம் மேலைநெற்றி விழிக்க (தக்கயாகப். 334).

மேலோசனை mēl-ōcaṉai, n. < id. + யோசனை. Foresight; முன்யோசனை. (தெய்வச். விறலிவிடு. 80.)

மேலோடு-தல் mēl-ōṭu-, v. intr. < id. +. To attack, rush against; எதிர்த்துத்தாக்குதல். மெய் சொல்லா விராவணனை மேலோடி யீடழித்து (தேவா. 158, 2).

மேலோலை mēl-ōlai, n. < id. +. 1. Letter of authority; அதிகாரமளிக்குஞ் சீட்டு. 2. Covering letter; மேற்கடுதாசி.

மேவுபர்சாத்கணக்கு mēvuparcāt-kaṇakku, n. < Hind. men + Hind. barsāt +. Record of rainfall; மழைபெய்த அளவைக் காட்டுங் கணக்கு. (P. T. L.)

மேற்கருமம் mēṟ-karumam, n. < மேல் +. Want, need; குறை. அவர்களுக்குண்டாகிய மேற்கருமம் அந்தக் காரியப்பேர்களாலே தீர்க்கப்பட்டாற்போல (சங்கற்பநி. 2, உரை, பக். 24).

மேற்கோண்மலைவு mēṟkōṇ-malaivu, n. < மேற்கோள் +. (Rhet.) A defect in poetic composition; செய்யுட்குற்றங்களு ளொன்று. (யாப். வி. பக். 525.)

மேற்கோள் mēṟ-kōḷ, n. < மேல் +. Set purpose; உறுதிப்பாடான நோக்கம். ஒழியாமலுலகுய்யக் கொள்வனென்னு மேற்கோளுடையான் (நீலகேசி, 188, உரை).

மேற்பயிர் mēṟ-payir, n. < id. +. Corn, large vegetables and trees; மரம் செடி முதலியன. (R.).

மேன்படை mēṉ-paṭai, n. < id. +. Reserve force; மூலபலம். (R.).

மேன்பாட்டுக்குரு mēṉpāṭṭu-k-kuru, n. < மேன்பாடு +. High priest; பிரதான குரு. Pond.

மேனடைநீர் mēṉaṭai-nīr, n. < மேல் + நடை +. Surplus water; அதிகப்படியாகவுள்ள நீர். மேனடைநீர் பாயவும் (S. I. I. iii, 411).

மேனத்து mēnattu, *n.* See மேலத்து. *Tinn.*

மேனாம்பு mēnāmpu, *n.* perh. மேல் + நா + வம்பு. Harsh word, offensive language; அவமதிச்சொல். கண்டாற் புலவரை மேனாம்பு பேசுங் கசடர் (பெருந்தொ. 1336).

மேனிச்சம்பா mēṉi-c-campā, *n.* <மேனி +. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல்வகை. (*தமிழன்.*)

மேஜாடு mējāṭu, *n.* prob. மேஜை +. Goat; ஆடு. வருகிற போகிற சில துரைகளுக்குக் கொழுத்த மேஜாடும் (தாசில்தார்நா. பக். 8).

மேஷசிருங்கி mēṣa-ciruṅki, *n.* <*mēṣa* + *śriṅgī*. Wormkiller; ஆடுதின்னாப்பாளை.

மேஷவிஷாணிகை mēṣa-viṣāṇikai, *n.* <id. + *viṣāṇi*. See மேஷசிருங்கி.

மை

மை mai, *n.* Ignorance; அஞ்ஞானம். மைதபு ஞான மனத்திடையொன்றும் (பாகவத. 8, வாமனாவ. 32).

மைகோதி mai-kōti, *n.* prob. மயிர் +. Comb; சீப்பு. சுவரின்மேல் மைகோதியும் ஈர்கொலியுமே கிடக்கின்றன (எங்களூர், 127).

மைந்து maintu, *n.* Child; பிள்ளை. (திவ். பெரியாழ். 1, 1, 8, வ்யா. பக். 16).

மைப்பு maippu, *n.* Rottenness, as of wood; மரம் முதலியன உளுத்திருக்கை.

மைப்பேறு-தல் maippēṟu-, *v. intr.* <மைப்பு +. To become rotten, as wood; மரம் முதலியன உளுத்துப்போதல்.

மையக்கவர்ச்சி maiya-k-kavarcci, *n.* <மையம் +. Centripetal force; ஒரு பொருளின் சுற்றெல்லைக்குட்பட்ட அணுக்கள் அப்பொருளின் மையத்தை நோக்கி நெருங்குஞ் சக்தி. *Mod.*

மையநாட்டம் maiya-nāṭṭam, *n.* <id. +. Gravitation; ஒருபொருளை மற்றொருபொருள் இழுக்கும் ஆகருஷணசக்தி. *Mod.*

மையநூக்கம் maiya-nūkkam, *n.* <id. +. Centrifugal force; ஒரு பொருளின் மத்தியிலுள்ள அணுக்கள் அப்பொருளின் சுற்றெல்லையை நோக்கிப் போகுஞ் சக்தி. *Mod.*

மையுறிஞ்சி mai-y-uṟiñci, *n.* <மை +. Blotting paper; மையொற்றி. *Mod.*

மொ

மொக்கட்டையீனம் mokkaṭṭai-y-īṉam, *n.* Disrespect; மதிப்புக்கேடு. (*யாழ். அக.*)

மொச்சம் moccam, *n.* cf. மோசம். Plantain; வாழை. (*சங். அக.*)

மொசுகுமொசுகெனல் mocuku-mocukeṉal, *n.* Onom. expr. of being resonant; நாதம் நிரம்புதற் குறிப்பு. மொசுகுமொசுகென் றிருக்கிற நாதத்தை யுடைத்தா யிருக்கையாலும் (திவ். அமலனாதி. 6, வ்யா. பக். 71).

மொசுமொசெனல் mocumoceṉel, *n.* Expr. signifying luxuriant growth; செழித்து வளர்தற்குறிப்பு. மொசுமொசென்று வளர்ந்த பெரிய வடிவும் (திவ். அமலனாதி. 9, வ்யா. பக். 103).

மொட்டூசி moṭṭūci, *n.* <மொட்டு +. Pin; குண்டூசி. *Loc.*

மொட்டைக்கட்டை moṭṭai-k-kaṭṭai, *n.* <மொட்டை +. Nakedness, nudity; அம்மணம். *Tp.*

மொட்டைக்கோதுமை moṭṭai-k-kōtumai, *n.* <id. +. A kind of wheat; கோதுமை வகை. (விவசா. 3.)

மொட்டைத்தனம் moṭṭai-t-taṉam, *n.* <id. +. 1. Shaven condition, as of head; முண்டிதம். *Pond.* 2. Foolishness; அசட்டுத்தனம். *Loc.*

மொட்டைப்பையன் moṭṭai-p-paiyaṉ, *n.* <id. +. Boy of bad conduct; துர்நடத்தையுள்ள சிறுவன். *Tp.*

மொண்டளியன் moṇṭaḷiyaṉ, *n.* A kind of sea-fish; கடல்மீன்வகை. *Loc.*

மொத்தி motti, *n.* cf. மொத்தை. Dull-witted woman; புத்தியில்லாதவள். *Tp.*

மொதக்கெண்டை motakkeṇṭai, *n.* cf. மதுக்கெண்டை. A kind of *keṇṭai* fish; கெண்டைமீன்வகை. (R.)

மொய் moy, *n.* 1. Beauty; அழகு. மொய்ய கலத்துள் ளிருப்பாள் (திவ். திருநெடு. 19). 2. Country fig; அத்தி. (*சங். அக.*)

மொய்ப்பு moyppu, *n.* prob. மொய்-. Crowd, multitude; கூட்டம். *Pond.*

மொயின்சாபிதா moyiṉ-cāpitā, *n.* <மொயின் +. List of revenue establishment; அரசிறை யுத்தியோகஸ்தர் பட்டி. (G. Sm. D. I, i, 283.)

மொழமொழவெனெல் moḻa-moḻa-v-eṉal, *n.* Onom. expr. of being smooth and soft; வழவழப்புக்குறிப்பு. *தரை மொழமொழ வென் றிருக்கிறது. Colloq.*

மொழிக்கறுப்பன் moḻi-k-kaṟuppaṉ, *n.* A kind of paddy; நெல்வகை. (*விவசா.* 2.)

மொழுக்கட்டை moḻu-k-kaṭṭai, *n.* perh. முழு-மை+. Stout person; தடித்தவ-ன்-ள். *Loc.*

மொழுமன் moḻumaṉ, *n.* cf. முழுமல். Grain escaping unbroken in the process of grinding; அரைக்கும்போது சிதைவுபடாது விழும் முழுத்தானியம். *Loc.*

மொழுமொழுவெனெல் moḻu-moḻu-v-eṉal, *n.* Expr. of being plump; கொழுத்திருத் தற்குறிப்பு. *மாடு மொழுமொழு வென்றிருக்கிறது.*

மொறமொற-த்தல் moṟamoṟa-, *11 v. intr.* To be rough or stiff; முறுமுறுப்பாதல்.

மொஹசல் mohacal, *n.* See மோசல்.

மொஹதர்பா mohatarpā, *n.* <மோதரிபா. Tax on profession; தொழில்வரி. (C. G.)

மோ

மோக்கிசம் mōkkicam, *n.* <*mōkṣa.* 1. Liberation; விடுதலை. *முன்னுண்ட வல்வினை பின் னுண்டு வாராமே மோக்கிசமாகவே* (*பாடு.* 121, *ஆண்டார்.*) 2. See மோக்கிழம்.

மோக்கிழம் mōkkiḻam, *n.* <*mokṣa.* Salvation; மோட்சம். (T. A. S. vi, 49.)

மோகமுத்திரை mōka-muttirai, *n.* prob. *mōha*+. A hand-pose; முத்திரைவகை. (*சைவ. வி.* 17.)

மோகலி mōkali, *n.* <Persn. *mugal.* Mogul; மோகலாயன். (*பிரதாப. விலா. பக்.* 131.)

மோகவர்ணச்சேலை mōkavarṇa-c-cēlai, *n.* prob. மேகவர்ணம்+. A kind of saree; புடைவைவகை. (*பஞ்ச. திருமுக.* 1160.)

மோகன்டால் mōkaṉ-ṭāl, *n.* A kind of confectionery; தித்திப்புப்பண்ட வகை. *Mod.*

மோகனம் mōkaṉam, *n.* <*mōhanīya.* (Jaina.) A karma; மோகனீயம் என்னுங் கருமம்.

மோசல் mōcal, *n.* <Arab. *mohassil.* 1. Detention; surveillance; தப்பியோடாதபடி இடுங் காவல். 2. Guard in charge of a person under arrest; பிடிபட்டவனைக் காக்குங் காவற்காரன்.

மோசு mōcu, *n.* Tender jack-fruit; பலாப்பிஞ்சு. *Loc.*

மோட்சகாமி mōṭca-kāmi, *n.* <*mōkṣa*+. One who desires liberation; மோட்சத்தை விரும்புபவன். (*ஞானபூசா.* 10, *உரை.*)

மோட்டடைப்பன் mōṭṭaṭaippaṉ, *n.* <மோடு+. A decorated piece of plank, placed on both sides of the ridge of a roof; கூரை முகட்டின் இருபக்கங்களிலும் வைக்கப்படுஞ் சித்திர வேலைப்பாடுடைய பலகையடைப்பு. *Nāñ.*

மோட்டுச்சரம் mōṭṭu-c-caram, *n.* <id.+. Ridge-piece; முகட்டுவளை. *Mad.*

மோதி mōti, *n.* <Hind. *mōdī. Loc.* 1. Stake-holder in a chit fund; சீட்டுநடத்துங் கரைசுவான். 2. Servant in a mosque; பள்ளி வாசலிற் பணிசெய்பவன்.

மோதிரமெடுத்தல் mōtiram-eṭuttal, *n.* <மோதிரம்+. A ceremonial function in a marriage, which consists in the bride and the bridegroom competing in taking out their rings dropped in a pot of turmeric water; விவாகத்தில் மணமகனும் மணமகளும் தத்தம் மோதிரங்களைக் கூறைச்சாலிலுள்ள மஞ்சணீரில் போட்டு ஒருவரை யொருவர் முற்படக் கைவிட்டு அம்மோதிரங்களை யெடுக்குஞ் சடங்கு. *Loc.*

மோதிசூர்லாடு mōticūr-lāṭu, *n.* <Hind. *mōticūr*+. A kind of sweet cake; ஒருவகைப் பணிகாரம். (*இந்துபாக.* 311.)

மோர்சா mōrcā, *n.* <Persn. *mōrcā.* Place constructed to mount cannon; பீரங்கி வைக்கு மிடம். *Pond.*

மோர்வியம் mōrviyam, *n.* A kind of reed-pipe; முகவீணை. *மோர்வியமும் காணியாகக் கொடுத் தோம்* (S. I. I. v, 233).

மோரி mōri, *n.* <Pkt. *mōra* <*mayūra.* Peacock; மயில். *மோரிப்பரித்தம்* (*நீலகேசி,* 1, *உரை*).

மோனம்பாட்டம் mōṉam-pāṭṭam, *n.* A tax; வரிவகை. (S. I. I. iv, 106.)

ய

யமனிகைப்புடவை yamaṉikai-p-puṭavai, *n.* <யமனிகை+. Curtain; இடுதிரை. (S. I. I. v, 307.)

யமுனா yamuṉā, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (*பரத. ராக. பக்.* 103.)

யா

யாகப்ரிய yākapriya, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (*சங். சங்.* 47.)

யாத்திரி yāttiri, *n.* <*yātrika.* Traveller; one who goes on voyages; தரைமார்க்கமாகவா வது கடல்மார்க்கமாகவாவது பிரயாணஞ் செய்பவன். (M. Navi.)

யாத்திரைபோதல் yāttirai-pōtal, *n.* <*யாத்திரை*+. Ceremonial setting out of the bridegroom as a pilgrim, just before the celebration of the marriage; மணமகன் விவாகச் சடங்கின்முன் பரதேசயாத்திரையாகச் செல்லுகை. *Loc.*

யாதினிக்குல்லி yātinikkulli, *n.* Arrack; சாராயம். (*சித். அக.*)

யாப்புவழு yāppu-valu, *n.* <*யாப்பு*+. (Rhet.) A defect in poetic composition; செய்யுட்குற்றங்களு ளொன்று. (*யாப். வி. பக்.* 525.)

யாபேரும் yāpērum, *pron.* Corr. of *யாவரும்.* All; எல்லாரும். *Colloq.*

யாருந்தின்னாமூலி yārun-tinnā-mūli, *n.* <*யார்*+*தின்-*+*ஆ* neg.+. A kind of herb; ஒரு வகை மூலிகை. (*மூ. அ.*)

யானைக்கத்தளை yānai-k-kattalai, *n.* <*யானை*+. A species of *kattalai* fish; கத்தளை மீன்வகை. (W.)

யானைக்கரணம் yānai-k-karanam, *n.* <id.+. (Astrol.) The *karanam* known as *karacai;* கரசைக்கரணம். *சோமவாரமும் திரிதி நாமயோகமும் யானைக்கரணமும்பெற்ற திருவோண நக்ஷத்ரத்து* (T. A. S. v, 122).

யானைக்கால்வணக்கிப்பூடு yānai-k-kāl-vanakki-p-pūtu, *n.* <id.+*கால்*+*வணக்கு-*+. Cows' thorn; நெருஞ்சில். (*மூ. அ.*)

யானைப்பந்து yānai-p-pantu, *n.* prob. id. +. A game; விளையாட்டுவகை. (*தஞ். சர.* i, 529.)

யு

யுக்திமொழி yukti-moli, *n.* <*yukti*+. Epigram; கட்டுரை நயம்படக்கூறும் வசனம். *Pond.*

யுக்திவாக்கியம் yukti-vākkiyam, *n.* <id. +. See யுக்திமொழி. *Pond.*

யூ

யூகாட்சரம் yūkātcaram, *n.* prob. *ūha*+*akṣara.* Secret language or code; இரகசிய வெழுத்து. *Pond.*

யூதக்கல் yūta-k-kal, *n.* <*யூதன்*+. Jew-stone; மருந்தாக உபயோகிக்கும் ஒருவகைக் கடற் பண்டம். *Loc.*

யோ

யோகபூசை yōka-pūcai, *n.* <*யோகம்*+. Contemplation of God Siva as the Light of Knowledge; சிவபெருமானை அறிவின் ஒளியாகத் தியானிக்கை. *உறைந்தோ ரொளியதாக்கி யொடுங் கிடின் யோகபூசை* (*ஞானபூசா.* 14).

யோகம் yōkam, *n.* <*yōga.* (Jaina.) Activity relating to mind, body and word; மனோவாக்குக் காயங்களின் வியாபாரம். (*நீலகேசி,* 427, *உரை.*)

யோகாங்குலிநியாயம் yōkāṅkuli-niyā-yam, *n.* <*yōga*+*anguli*+. (Log.) A nyāya; நியாயவகை. *பூர்வபதமும் உத்தரபதமும் யோகாங் குலிநியாயம்போலப் புணரா* (*பி. வி.* 26, *உரை, பக்.* 49).

யோகிதண்டம் yōki-tantam, *n.* <*யோகி*+. Rattan; பிரம்பு. (*மூ. அ.*)

யோகினிசாலம் yōkini-cālam, *n.* <*yōginī* +. The magic art of showing the *yōkini,* by worshipping Sakti in the cremation ground; மயானத்திற் சக்தி உபாசனையால் யோகினிகளைக் காண்பிக்கும் வித்தை. (*சௌந்த. ஆனந்.* 30, *உரை.*)

யோத்திரம் yōttiram, *n.* A medicinal drug; ஒருவகை மருந்துப்பண்டம். (*மூ. அ.*)

யௌ

யௌவனஸ்தன் yauvana-stan, *n.* <*yauvana*+*stha.* Youth; இளவயதினன். (*தென். இந். க்ஷேத். பக்.* 60.)

ர

ரகுப்தி rakupti, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (*பரத. ராக. பக்.* 104.)

ரகுப்பிரிய raku-p-piriya, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (*சங். சங்.* 47.)

ரங்கம் raṅkam, n. <E. Rangoon; இரங்கோன். Loc.

ரங்குபர்லா raṅkuparlā, n. A game of chance, played with cards; ஒருவகைச் சூதாட்டம். (கலைமகள், No. 54, 531.)

ரங்கூன்மல்லிகை raṅkūṉ-mallikai, n. A kind of jasmine; மல்லிகைவகை. Loc.

ரசசிந்தாமணி raca-cintāmaṇi, n. <ரசம் +. A medicinal preparation; மருந்துவகை. (தஞ். சர. iii, 31.)

ரசதைலம் raca-tailam, n. <id.+. Honey; தேன். (பரி. அக.)

ரசிகப்ரிய racikapriya, n. (Mus.) A primary rāga; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

ரசிதம் racitam, n. <rajata. Silver; வெள்ளி. ரசிதஞ் சொன்னபாத்திரம் (நீதிசாரம், 6).

ரசிதவேமம் racita-v-ēmam, n. prob. racita+. A medicinal preparation; மருந்துவகை. (தஞ். சர. iii, 43.)

ரஞ்சனி rañcaṉi, n. A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 102.)

ரஞ்சான் rañcāṉ, n. <Arab. ramazān. The ninth Arabic month; அராபியர்களுடைய வருஷத்தின் ஒன்பதாவது மாதம். (பெரியவரு. 28.)

ரணகாளி raṇa-kāḷi, n. <ரணம்+. Bugle; ஊதுகொம்புவகை. (தாசில்தார்நா. பக். 49.)

ரணவீரி raṇa-vīri, n. A village goddess; ஒருகிராமதேவதை. (பஞ்ச. திருமுக. 671.)

ரத்தபேதி ratta-pēti, n. <ரத்தம்+. Dysentery; வயிற்றுளைச்சல். Loc.

ரத்னாங்கி ratṉāṅki, n. (Mus.) A primary rāga; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

ரதகாரன் rata-kāraṉ, n. <ratha-kāra. Carpenter, coach-builder; தச்சன். (I. M. P. Tp. 715.)

ரப்பிசானி rappicāṉi, n. <Arab. rabiuth-zāni. The fourth Arabic month; அராபியர்களுடைய வருஷத்தின் நான்காவது மாதம். (பெரியவரு. 28.)

ரப்பிலவ்வல் rappilavval, n. <Arab. rabiul-awwal. The third Arabic month; அராபியர்களுடைய வருஷத்தின் மூன்றாவது மாதம். (பெரியவரு. 28.)

ரவிசு ravicu, n. cf. rava. Noise; இரைச்சல். ரவிசு பண்ணாதே. Loc.

ரவைசல்லா ravai-callā, n. <ரவை+. A kind of cloth; துணிவகை. ரவைசல்லா தான்முடி நலமாகக் கொண்டுவந்தார் (கோவ. க. 37).

ரஜப் rajap, n. <Arab. rajab. The seventh Arabic month; அராபியர்களுடைய வருஷத்தின் ஏழாவது மாதம். (பெரியவரு. 28.)

ரக்ஷணம் rakṣaṇam, n. <rakṣaṇa. Protection; பாதுகாப்பு.

ரா

ராக்கடை rākkaṭai, n. <ராக்கடி. A head-ornament, worn by women; ராக்கடி. (தாசில்தார்நா. பக். 40.)

ராக்கினி rākkiṉi, n. <rajñī. Queen; இராணி. விக்டோரியமகா ராக்கினியார் மெச்சுநரபாலன் (பஞ்ச. திருமுக. 56).

ராகவர்த்தனி rāka-varttaṉi, n. <rāga+. (Mus.) A primary rāga; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

ராசமம் rācamam, n. (பரி. அக.) 1. Thorny plant; முள்ளி. 2. cf. இராசயுகம். Silvery leaved apeflower; பாலை.

ராசவாணன் rāca-vāṇaṉ, n. <rajan+. A kind of paddy; நெல்வகை. மாராசவாண னென்றும் வாள்சுருணை வாலன் (நெல்விடு. 189, 190).

ராசாங்கம் rācāṅkam, n. <rājāṅga. Kingship; அரசு. ராசாங்கத்திலமர்ந்தது வைதிக சைவம் (தாயு. ஆகார. 10).

ராசிபாளையன்பணம் rācipāḷaiyaṉ-paṇam, n. A coin; நாணயவகை. (M. E. R. 225 of 1927-8.)

ராசிபொன் rāci-poṉ, n. prob. ராசி+. A coin; நாணயவகை. (M. E. R. 303 of 1924.)

ராசிரோசன்குளிகை rācirōcaṉkuḷikai, n. A coin; நாணயவகை. (M. E. R. 15 of 1924-c.)

ராப்பு rāppu, n. Safety; பந்தோபஸ்து. வீடு அவந்தரையாயிருக்கிறது; ராப்பில்லை. Madr.

ராமதுவாதசி rāma-tuvātaci, n. <rāma +. The dvādaśi tithi of the bright fortnight of the lunar month Jyēṣṭā; ஜ்யேஷ்ட மாதத்து சுக்கிலபட்சத்துத் துவாதசி. (பஞ்.)

ராமபாணம் rāma-pāṇam, n. <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. சீராம பாணமென்றும் சீர்த்தி படைத்ததல்லால் (நெல்விடு. 190).

ராமளி rāmaḷi, n. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 103.)

ராயில் rāyil, n. Bastion; கொத்தளம். Pond.

ராஜக்கட்டி rāja-k-kaṭṭi, n. <ராஜன்+. Carbuncle; ராஜபிளவை. (மதி. க. i, 190.)

ராஜகீயம் rājakīyam, n.<rājakīya. Good government; நல்லாட்சி. இப்போது ஒட்டர்க்குக் காலமின்றியே ராஜகீயமாய் (S. I. I. iv, 140).

ராஜகோபாலசக்கரம் rājakōpāla-cakkaram, n. A gold coin; பொன்னாணயவகை. (M. E. R. 14, 15 of 1920-21-A.)

ராஜமுதலிகள் rāja-mutalikaḷ, n. <rājan +. Ministers and chieftains; தலைமை யதிகாரிகள். ராஜாக்கள் விட்டும் ராஜமுதலிகள் பொன்னிட்டும் (S. I. I. vi, 28).

ராஜராஜன்காசு rājarājan̲-kācu, n. A coin; நாணயவகை. (I. M. P. Tj. 862.)

ராஜராஜன்பழங்காசு rājarājan̲-paḻaṅ-kācu, n. See ராஜராஜன்காசு. (I. M. P. Tp. 106.)

ராஜன் rājan̲, n. <rājan. King; அரசன்.

ராஜஸ்வம் rāja-svam, n.<id.+. King's property; அரசனுடைய சொத்து. (colas, ii, 425.)

ரி

ரிங்கின்கயிறு riṅkin̲-kayiṟu, n. <E. rigging+. Rigging; கப்பல்களின் பாய்களை விரிக்கவுஞ் சுருக்கவும் உதவுங் கயிறு. (M. Navi.)

ரிஷபதீபம் riṣapa-tīpam, n. <ṛṣabha+. A kind of temple lamp; கோயில்தீபவகை. (தமிழ்விடு. முகவுரை, பக். 12.)

ரிஷபதேவர் riṣapa-tēvar, n. <id.+. The holy bull Nanti; நந்திதேவர். (M. E. R. 215 of 1924.)

ரிஷபப்ரிய riṣapa-priya, n. prob. id.+. (Mus.) A primary rāga; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

ரிஷபவாகனதேவர் riṣapa-vākan̲a-tēvar, n. <id.+vahana+. 1. Śiva, as riding a bull; சிவபெருமான். 2. See ரிஷபதேவர். (M. E. R. 182 of 1925.)

ரு

ருசரகம் rucarakam, n. Nitrogen; நிர்ஜீவ மூலம் என்னும் இலவண வாயு. (விவசா. ரசா. 8.)

ருத்திரகணப்பெருமக்கள் ruttira-kaṇa-p-perumakkaḷ, n. <Rudra+. A class of Śaiva devotees; ஒருசார் சிவனடியார். (I. M. P. S.A. 762.)

ருத்திரம் ruttiram, n. Wiry indigo; சிவனார்வேம்பு. (பரி. அக.)

ரூ

ரூபபரிணாமம் rūpa-pariṇāmam, n.<rūpa +. Metamorphosis; உருமாற்றம். Mod.

ரூபாவதி rūpāvati, n. (Mus.) A primary rāga; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

ரூபி-த்தல் rūpi-, 11 v. tr.<rūpa. To state metaphorically; to metaphorize; உருவகப்படுத்துதல். மேகத்தை ஆனையினுடைய ஸ்தானேயாகவும் .... ரூபித்துக்கொண்டு பாரிச்செய்கிறார் (திவ். பெரியாழ். 3, 5, 4, வ்யா. பக். 638).

ரெ

ரெபம் repam, n. cf. இரம்பிலம். Black pepper; மிளகு. (பரி. அக.)

ரே

ரேகை rēkai, n. A coin; நாணயவகை. (I. M. P. S.A. 115.)

ரேணு rēṇu, n. <rēṇu. Dust; பொடி.

ரோ

ரோகநிதானசாஸ்திரம் rōka-nitāna-cāstiram, n. <rōga+. Pathology; ரோகத்தின் தன்மையை உணர்த்துஞ் சாஸ்திரம். Mod.

ரோசாம்பரம் rōcāmparam, n. A flowering plant; பூச்செடிவகை. Madr.

ரௌ

ரௌத்திரி rauttiri, n. <raudrī. A śakti, one of nava-catti; நவசத்தியு ளொன்று. (அபி. சிந்.)

ல

லங்காடி laṅkāṭi, n. <Arab. laṅgar. Rake; கெட்டநடத்தையுடையவன். அவன் வெறும் லங்காடி. Loc.

லதாங்கி latāṅki, n. (Mus.) A primary rāga; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

லந்தர் lantar, n. <E. Lantern; விளக்கு. தகர லந்தர்க் கடைமுதலாய் (பஞ்ச. திருமுக. 1192).

லம்பாடி lampāṭi, *n.* Quarrelsome woman; வம்புக்காரி. *Colloq.*

லயம் layam, *n.* <*laya*. Entire absence; சிறிதுமின்மை. போதகம் என்னிடம் லயமே (சர்வ சமய. பக். 8).

லவ்வோலவ்வோவெனல் lavvō-lavvō-v-eṉal, *n.* cf. லபோலபோவெனல். Expr. of beating one's mouth with palm of hand, in sorrow; துயரத்தால் வாயிலடித்துக்கொள்ளுதற் குறிப்பு. யாசகத்துக்கோடியலைந்து லவ்வோலவ்வோ வென்று (பஞ்ச. திருமுக. 233).

லவணசாரம் lavaṇa-cāram, *n.* <*lavaṇa* +. Chlorine; மூலரசாயனப்பண்டவகை. *Mod.*

லவாஜமா lavājamā, *n.* Bag and baggage; மூட்டைமுடிச்சு. (P. T. L.)

லவுரான் lavurāṉ, *n.* Shrouds in a sail; கப்பற்பாய் மரங்களில் உச்சியிலிருந்து அடிவரைக்கும் நேராய்க் கட்டப்படுங் கயிறுகள். (M. Navi.)

லக்ஷணக்காரன் lakṣaṇa-k-kāraṉ, *n.* <லக்ஷணம் +. 1. Grammarian; இலக்கணம் வல்லவன். 2. One who is expert in *cāmut-tirikā-cāttiram;* சாமுத்திரிகா சாத்திரம் வல்லவன். (தமிழறி. 13.)

லக்ஷணம் lakṣaṇam, *n.* <*lakṣaṇa*. Deed; சாசனப்பத்திரம். இப்படி லக்ஷணம் பண்ணிக் குடுத்து லக்ஷணப்படி கல்வெட்டுவித்தோம் (S. I. I. viii, 15).

லக்ஷார்ச்சனை lakṣārccaṉai, *n.* <*lakṣa* +. Worship by performing *sahasranāmārccaṉai*, a hundred times; நூறுமுறை ஸஹஸ்ரநாமார்ச்சனை செய்கை.

லக்ஷி-த்தல் lakṣi-, *11 v. tr.* Corr. of ரக்ஷி-. To protect; இரட்சித்தல். (தஞ். சா. ii, 207.)

லக்ஷியலக்ஷணபாவசம்பந்தம் lakṣiya-lakṣaṇa-pāva-campantam, *n.* <*lakṣya* +. One of *campanta-t-tirayam;* சம்பந்தத்திரயங்களு ளொன்று. (வேதாந்தசா. 79.)

லா

லாகரி lākari, *n.* prob. *lahari.* Blissful experience; ஆனந்தானுபவம். பரமானந்த லாகரியைக் கொடுக்கிறதாயும் (வேதாந்தசா. பக். 85).

லாண்டோ lāṇṭō, *n.* <E. Landau; மேற் கூட்டைத் திறந்துமூட வசதியுள்ள வண்டிவகை. *Pond.*

லி

லிங்காவட்டம் liṅkāvaṭṭam, *n.* Rib-piece, as in a shed; வரிச்சல். *Madr.*

லிபி-த்தல் lipi-, *11 v. tr. & intr.* <*lipi*. To write; எழுதுதல். வம்பு லிபித்தானயன் (சங்கர. அந்தாதி. 11.)

லு

லுச்சா luccā, *n.* <Hind. *luccā*. That which is vulgar or obscene; ஆபாசமானது. இன்னம் எனுமக்கு லுச்சாப் பேச்சிது (தாசில்தார்நா. பக். 70).

லெ

லெச்சம் leccam, *n.* <*lakṣa*. Lakh; லக்ஷம். (சிவக். பிரபந். சரபேந். 59.)

லே

லேபம் lēpam, *n.* <*lēpa*. Smearing; லேபனம். கடித்தவாயில் . . . லேபஞ் செய்தாலும் (தஞ். சா. iii, 103).

லோ

லோகாயதிகன் lōkāyatikaṉ, *n.* <*lōkāyata*. (Phil.) Materialist. See உலோகாயதன். (சிசி, முதல் ஸ்ரீய: பதி, அவ. பக். 51.)

லோகோக்தி lōkōkti, *n.* <*lōkōkti*. Popular saying; பழமொழி. உன்செவியில் புண்ணைக் குறிக்கொண்டிரு என்றிறே லோகோக்தியும் (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 1, வ்யா. பக். 275).

லௌ

லௌத்துவம் lauttuvam, *n.* <*laghu-tva*. Disgrace; அவமானம். லௌத்துவஞ் சேருமன்றே (நீதிசாரம், 65).

வ

வக்கட்டை vakkaṭṭai, *n.* Lean animal; மெலிந்த பிராணி. *Loc.*

வக்கிரகண்டி vakkira-kaṇṭi, *n.* <*vakra* + *kaṇṭha*. Vessel with a long neck, used in distilling; still; திராவகம் வடிக்க வுதவும் நீண்ட கழுத்துள்ள பாத்திரம். *Pond.*

வகுப்பு vakkuppu, *n.* <வகு-. Class; பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளைத் தாரதம்மியமாகப் பிரிக்

தும் பிரிவு. ஒரே வகுப்பி லாங்குக் கலைபயின்றோ மல்லவா (பஞ்ச. திருமுக. 432).

வகுளாபரணம் vakuḷāparaṇam, n. (Mus.) A primary rāga; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

வகைகாரன் vakai-kāraṉ, n. <வகை+. Clever man; கெட்டிக்காரன். நீயாமெம் வித்தை வெகு மாயவித்தை கண்டாய் வகைகாரா (நெல்விடு. 240).

வகைப்பேறு vakai-p-pēṟu, n. <id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vi, 29.)

வகையறு-த்தல் vakai-y-aṟu-, v. tr. <id. To settle, as a dispute; வழக்குத்தீர்த்தல். எங்களில் நாங்கள் பொருந்தி வகையறுத்துக் கொண்டோம் (S. I. I. viii, 156).

வங்கக்களங்கம் vaṅka-k-kaḷaṅkam, n. <வங்கம்+. A medicinal preparation; மருந்து வகை. (தஞ். சர. iii, 79.)

வங்கணம் vaṅkaṇam, n. Propriety; தகுதி. எனை ஆதரித்தல் வங்கணமே (சர்வசமய. பக். 67.)

வங்குல் vaṅkul, n. Spleen tree; மரவகை. (L.)

வங்கை vaṅkai, n. Mischief; சேஷ்டை. சங்கையில்லாமலே வங்கைகள் செய்தாரே (கனம் கிருஷ்ணையர், கீர்த். 40).

வச்சளம் vaccaḷam, n. <vatsala. Affection, as towards a child; வாற்சல்யம்.

வசக்கு-தல் vacakku-, 5 v. tr. <வயக்கு-. To improve, as land; நிலத்தைத் திருத்துதல். கட்டை பறிச்சு வசக்கி (S. I. I. v, 307).

வசநீக்கம் vaca-nīkkam, n. <வசம்+. Dispossession; கைவசமிருந்ததை நீக்குகை. Pond.

வசம்புவாசா vacampuvācā, n. Pepper; மிளகு. (வை. மூ.)

வசமொழிக்கை vacam-oḻikkai, n. <வசம் + ஒழி-. See வசநீக்கம். Pond.

வசைவு vacaivu, n. Fault; blemish; குற்றம். (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 2, வ்யா. பக். 594.)

வட்டக்கோரை vaṭṭa-k-kōrai, n. prob. மட்டம்+. A kind of grass; புல்வகை. (சாசனத்த. 128.)

வட்டச்சக்கரம் vaṭṭa-c-cakkaram, n. <வட்டம்+. (Poet.) A kind of metrical composition; சித்திரக் கவிவகை. (யாப். வி. பக். 497.)

வட்டச்சொச்சவியாபாரம் vaṭṭa-c-cocca-viyāpāram, n. <id.+சொச்சம்+. Money-changer's trade; நாணயமாற்று முதலிய தொழில். Pond.

வட்டம்போர் vaṭṭam-pōr, n. <வட்டு+. Dice-play; சூதுபோர். (தொல். எழுத். 418, இளம்பூ.)

வட்டமணியம் vaṭṭa-maṇiyam, n. <வட்டம்+. The office of revenue collection in a division; வட்டத்து ஊர்களில் வரிவசூலிக்கும் வேலை. (R. T.)

வட்டை vaṭṭai, n. 1. Field; வயல். (J. N.) 2. Large tract of forest; பெருங்காடு. Loc. 3. Direction; திக்கு. எட்டுவட்டையிலும் வந்தார்கள். Loc.

வடகாவிசேர் vaṭa-kāvi-cēr, n. prob. Hind. badā+. Main top-sail; வடகாவிமரத்திற் கட்டப்படும் பாய். (M. Navi.)

வடகாவிடஸ்தூர் vaṭa-kāvi-ṭastūr, n. <id.+. Main top mast studding sail; வடகாவி மரத்திலிருக்கும் டஸ்தூர். (M. Navi.)

வடகாவிமரம் vaṭa-kāvi-maram, n. <id. +. Main-top mast; வடமரத்தின் அடிக்கட்டைக்கு மேலுள்ள பகுதி. (M. Navi.)

வடசவர்சவாய் vaṭa-cavar-cavāy, n. <id.+. Main-top-gallant stay; வடசவர் மரத்திற்கு முற்பக்கத்தில் ஆதாரமாகக்கட்டப்படும் கயிறு. (M. Navi.)

வடசவர்சேர் vaṭa-cavar-cēr, n. <id.+. Maintop-gallant-sail; வடசவர் மரத்தில் கட்டப்படும் பாய். (M. Navi.)

வடசவர்டஸ்தூர் vaṭa-cavar-ṭastūr, n. <id +. Main top-gallant studding sail; வடசவர் மரத்திலிருக்கும் டஸ்தூர். (M. Navi.)

வடசவர்பறுவான் vaṭa-cavar-paṟuvāṉ, n. <id.+. Main-top-gallant yard; வடசவர் மரத்தின் குறுக்கே போடப்படும் பறுவான். (M. Navi.)

வடசவர்பிராந்தல் vaṭa-cavar-pirāntal, n. <id.+. See வடசவர்பெற்பரோடி. (M. Navi.)

வடசவர்பெற்பரோடி vaṭa-cavar-peṟpa-rōṭi, n. <id.+. Main top-gallant backstays; வடசவர் மரத்திற்குப் பக்க ஆதாரமாய்க் கட்டப்படுங் கயிறு. (M. Navi.)

வடசவர்மரம் vaṭa-cavar-maram, n. <id. +. Main-top-gallant mast; வடமரத்திலுள்ள காவிமரத்துக்கு மேலுள்ள பகுதி. (M. Navi.)

வடசவர்லவுரான் vaṭa-cavar-lavurāṉ, n. <id.+. Main-top-gallant shrouds; வட

சவர்மரத்துக்கு ஆதாரமாகக்கட்டப்படுங் கயிறு. (M. Navi.)

வடசேடி vaṭa-cēṭi, n. <வடக்கு+. The northern range of the mythical silver mountain; வெள்ளிமலையின் வடசாரி. (தக்கயாகப். 371.)

வடசேர் vaṭa-cēr, n. prob. Hind. baḍā +E. sail. Main sail; கப்பலின் வடமரத்தில் விரிக்கப்படும் பாய். (M. Navi.)

வடடவர்சேர் vaṭa-ṭavar-cēr, n. <id.+ E. tower+. Main royal sail; வடடவர் மரத்திற் கட்டப்படும் பாய். (M. Navi.)

வடடவர்மரம் vaṭa-ṭavar-maram, n.<id. +id.+. Main royal mast; வடமரத்தின் உச்சிப் பாகம். (M. Navi.)

வடதுருவசக்கரம் vaṭa-turuva-cakkaram, n. <வடக்கு+துருவம்+. Arctic circle; பூமியின் வடகோடியிலுள்ள குளிர்ச்சியான மண்டலத்தை வரையறுக்குஞ் சுற்றுரேகை. (M. Navi.)

வடமரம் vaṭa-maram, n. prob. Hind. baḍā+. Main mast; கப்பலின் நடுவிலிருக்கும் பாய்மரம். (M. Navi.)

வடும்பு vaṭumpu, n. Tie-beam; சாத்துமரங் களின் குறுக்கே போடுங் கழி. Loc.

வண்டாளை vaṇṭāḷai, n. A kind of paddy; நெல்வகை. (குருகூர்ப். 58.)

வண்ணக்கன் vaṇṇakkaṉ, n. Manager; காரிய நிர்வாகி. Loc.

வண்ணாத்தி vaṇṇātti, n. Myna; நாகண வாய்ப்புள். Pond.

வண்ணாரம் vaṇṇāram, n. <varṇakāra. Work of a dhoby or washerman; வண்ணான் தொழில். வண்ணாரந்தன்னா மச்சிகமே (நீலகேசி, 280.)

வண்ணானைக்கும்பிட்டார் vaṇṇāṉai-k-kumpiṭṭār, n. <வண்ணான்+. St. Cēramāṉ-perumāḷ; சேரமான்பெருமாணாயனார். ஆண்டார் வண்ணானைக்கும்பிட்டார் எழுந்தருளி (S. I. I. vii, 321).

வணக்குமார் vaṇakkumār, n. perh. வண்ணக்கர். Temple accountant; கோயில் மணியகாரர். (J. N.)

வணை-த்தல் vaṇai-, 11 v. tr. To pour, as water from a pot; தண்ணீர் ஊற்றுதல். Rd.

வத்தா vattā, n. Barber; நாவிதன். வத்தா வொருகத்தியினாலே வைக்கின்ற மயிர்ச்சிகையன்று (பாடு. 76, சிகை. 1).

வத்திநயினி vattinayiṉi, n. Fainting, delirium; மயக்கம். (சித். அக.)

வத்திரதாரு vattiratāru, n. Roselle; செம்புளிச்சை. (பச். மூ.)

வத்துபேதம் vattu-pētam, n. <வத்து+. (Jaina.) Doctrine which affirms both existence and non-existence; அஸ்திநாஸ்திவாதம். வத்து பேதங் கூறுமெழாத குழக்கன்றினுக்கு (நீலகேசி, 403).

வத்தைச்சீட்டு vattai-c-cīṭṭu, n. <வத்தை +. Bill of lading; கப்பலில் ஏற்றவாவது கரையில் இறக்கவாவது வத்தையில் போடப்படுஞ் சரக்கோடு கொடுத்தனுப்புஞ் சீட்டு. (M. Navi.)

வந்தரியர் vantariyar, n. Fem. of வந்தரர். A class of goddesses, inhabiting the heaven; மேலுலகத்திலுள்ள வியந்திர ஸ்திரீகள். சுந்தரியர் வந்தரியர் (மேருமந். 1032).

வமிசாட்டவணை vamicāṭṭavaṇai, n. <வமிசம்+. Genealogy; வமிசாவளி. Pond.

வய-த்தல் vaya-, 12 v. tr. cf. vaśa. To wish for; to desire; விரும்புதல். வயந்தே யுமக்காட் செய்து (தேவா. 946, 7).

வயற்சூலம் vayaṟ-cūlam, n. <வயல்+. (Astrol.) Nakṣatras, which are inauspicious for tilling; உழவுக்காகாத நட்சத்திரங்கள். (சோதிட. சிந். 178.)

வயிரப்படையோன் vayira-p-paṭaiyōṉ, n. <வயிரம்+. Indra, as the wielder of thunderbolt; இந்திரன். வயிரப்படையோன் முதலமரர் (காசிக. தேவர்கள் அகப். 10).

வயிரவுருக்கு vayira-v-urukku, n. <id. +. That which melts or dissolves diamond; வைரத்தை உருக்கக்கூடிய பொருள். வயிரவுருக்கானது அரக்கையுருக்கச் சொல்லவேணுமோ (திவ். திருநெடுந். 22, வ்யா. பக். 205).

வயிறுவாழ்-தல் vayiṟu-vāḻ-, v. intr. <வயிறு+. 1. To have enough of food; வேண்டும் உணவு உடையவனாதல். ஸ்வைக்ருஹத்தில் ஜீவனமற்று வயிறுவாழாமல் செய்கிறானன்றே (திவ். பெரியாழ். 2, 9, 3, வ்யா. பக். 457). 2. To make a living; உயிர்வாழ்தல். Loc.

வர்ணம் varṇam, n. <varṇa. Degree of fineness, as of gold; மாற்று. கைங்கர்யைகப்ரயோஜனராயிருக்கு மவர்களுடைய பரமைகாந்தித்வம் ஷோடசவர்ணஸ்வர்ணத்தோடொக்கும் (ரஹஸ்ய. 846).

வர்த்தகம் varttakam, n. <vardhaka. That which increases or promotes; விருத்திசெய்வது. இது ஆயுள் வர்த்தகம்.

வர்த்தகன் varttakaṉ, *n.* <*vardhaka.* Promoter; one who helps to increase or promote; விருத்தியாக்குவோன். உத்பன்னையான பக்திக்கு வர்த்தகர் ஆர் (ஈடு, முதல் ஸ்ரீய:பதி, அவ. பக். 94).

வர்த்திப்பு varttippu, *n.* <வர்த்தி-. Increase; பெருக்கம். *Pond.*

வரக்கூலி vara-k-kūli, *n.* <வா-+. Hire or rent for carrying paddy, etc.; நெல் முதலியன எடுத்து வருவதற்குள்ள வண்டிச்சத்தம். (S. I. I. viii, 5.)

வரத்து varattu, *n.* <id. 1. Genealogy; lineage; வமிசாவளி. ஒருவனைக் கவிபாடும்போது அவனுடைய வரத்துச் சொல்லியிறே கவிபாடுவது (திவ். அமலனாதி. 1, வ்யா. பக். 24). 2. Chirping of lizard indicating the arrival of guests; விருந்து வரவைக் குறிக்கும் பல்லிச்சொல். (கௌளி சா. 2.) 3. Order; உத்திரவு. திலகிவர்த்தஞ்செய்ய வரத்துத் தருகவென்ன (S. I. I. vii, 482).

வரம்பழிதரிசு varampaḻi-taricu, *n.* <வரம்பு+அழி-+. Waste land; பாழ்நிலம். (Pudu. Insc. 224.)

வரவுசெலவு varavu-celavu, *n.* <வரவு+. *Colloq.* 1. Income and expenditure; வருமானமுஞ் செலவும். 2. Ledger entry; பேரேட்டிற் செய்யும் பதிவு.

வரவோலை varavōlai, *n.* <id.+. Letter of invitation; அழைப்புக் கடிதம். வரவேண்டு மென்று சொல்லி வரவோலை அனுப்புவித்தார் (கோ ல. க. 17).

வராகசம்மாரர் varāka-cammārar, *n.* <வராகம்+. A manifestation of Śiva; சிவபெருமானது மூர்த்தங்களு ளொன்று. (காஞ்சிப். சிவபுண். 31.)

வராகபணம் varāka-paṇam, *n.* <id.+. A coin; நாணயவகை. (S. I. I. viii, 87.)

வராகமுத்திரை varāka-muttirai, *n.* <id.+. A hand-pose, in worship; கரமுத்திரை வகை. (சைவாநு. வி. 18.)

வராகன்புள்ளிக்குளிகை varākaṉ-puḷḷi-k-kuḷikai, *n.* <id.+. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (M. E. R. 1922-23, p. 114.)

வராங்கம் varāṅkam, *n.* perh. *varāṅga.* The body of a celestial being; வானவரின் சரீரம். (R.)

வராணி varāṇi, *n.* Wedge-leaved ape-flower; பாலை. (வை. மூ.)

வரி vari, *n.* (Pros.) A kind of musical composition, pertaining to dance; கூத்திற்குரிய வெண்டுறைப்பாட்டு ளொருவகை. (யாப். வி. பக். 538.)

வரிக்கற்றாழை vari-k-kaṟṟāḻai, *n.* <வரி+. A kind of aloe; கற்றாழைவகை. (சித். அக.)

வரிக்கற்றை vari-k-kaṟṟai, *n.* prob. id.+. Bundle of straw, etc., suitable for roofing; கூரை வேய்தற்குதவும் புற்கற்றை முதலியன. வரிக்கற்றை இடுமெடுத்து (S. I. I. vi, 29).

வரிக்காம்பு vari-k-kāmpu, *n.* <id.+. Pile of harvested tobacco plants; அறுத்த புகையிலைச் செடியின் அடுக்கு. *Tinn.*

வரிக்காய் vari-k-kāy, *n.* <வரி+. cf. வரிக் கடுக்காய். A species of chebulic myrobalan; கடுக்காய்வகை. (M. M.)

வரிக்குமரி vari-k-kumari, *n.* <id.+. See வரிக்கற்றாழை. (சங். அக.)

வரிசை varicai, *n.* Cultivator's share of produce; பயிர்விளைவில் உழவனுக்குரிய பங்கு. வரிசைக்கு உழும் (நேமிநா. சொல். 17, உரை).

வரிசையார் varicaiyār, *n.* prob. வரிசை. Elder brother's wife; அண்ணன் மனைவி. *Loc.*

வரிவளை vari-vaḷai, *n.* <வரி+. A kind of bangles; வளையல்வகை. கோல்வளை கழல்வளை வரிவளை யென்னுமாபோலே (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 8, வ்யா. பக். 618).

வரீக்கு varīkku, *n.* (Mus.) A kind of grace in music; இசைக்கமகவகை. (பூர். சங். எ.)

வருக்கை varukkai, *n.* A kind of fish; மீன்வகை. திருக்கை வருக்கை (குருகூர்ப். 7).

வருணப்பிரியை varuṇappiriyai, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 104.)

வருத்தமானம் varuttamāṉam, *n.* A mathematical treatise, not now extant; இறந்துபட்ட ஒரு கணிதநூல். (யாப். வி. பக். 528.)

வருவு-தல் varuvu-, 5 *v. tr.* perh. வகுவு-. To open, as one's mouth; திறத்தல். கப்பியமே யென்று வாய் வருவுதலின் (நீலகேசி, 375, உரை).

வரைக்கெண்டை varai-k-keṇṭai, *n.* <வரை+. Carp; கெண்டைமீன்வகை. (நாநார்த்த.)

வல்லவன் vallavaṉ, *n.* <*vallabha.* The Western Caḷukya king; மேலைச்சளுக்கிய அரசன். (Insc.)

வல்லூரி vallūri, *n.* Pig; பன்றி. (சங். அக.)

வல்லை vallai, n. (பச். மூ.) 1. Battle of Plassey tree; புனமுருங்கை. 2. Palas-tree; முருக்கு.

வலங்கையிடங்கைமகன்மை valaṅkai-y-iṭaṅkai-makaṉmai, n. <வலங்கை+. An ancient tax; பழையவரிவகை. (S. I. I. v, 365.)

வலசை[1] valacai, n. Hamlet; உட்கிடைக் கிராமம். Loc.

வலசை[2] valacai, n. cf. வரிச்சல். Lath; வரிச்சல். மூங்கில் வலசைகள் 25 விழுக்காடு சுமை கட்டி (மதி. க. ii, 173).

வலஞ்சியர் valañciyar, n. prob. vaṇij. The Vaiśya community; வைசியர். (M. E. R. 505 of 1922.)

வலம் valam, n. perh. vara. That which is excellent; சிரேஷ்டம். வணக்கொடு மாள்வது வலமே (திவ். திருவாய். 1, 3, 8).

வலவன் valavaṉ, n. <வலம். Person on the right side; வலப்பக்கத்துள்ளவன். Loc.

வலவன்பாடி valavaṉ-pāṭi, n. <வலவன் +. Tinn. 1. One who accompanies the singer playing the vil in villuppāṭṭu, sitting on his right side; வில்லுப்பாட்டில் வீசுகோற்காரனுக்கு வலப் பக்கத்திலிருந்து பாடுபவன். 2. Sycophant; ஒத்துப் பாடுவோன்.

வலவாய்வாங்கு-தல் vala-vāy-vāṅku-, v. tr. <வலம்+வாய்+. To break with spade the portion of the field near its ridge where ploughing is not feasible; வயல் வரப்பினருகில் உழமுடியாது கிடக்கும் இடத்தை மண்வெட்டியால் வெட்டி உழவு பதமாக்குதல். Nāñ.

வலிச்சம் valiccam, n. prob. வலி-. Grimace; வலிப்புக்காட்டுகை. Loc.

வலுக்கொள்(ளு)-தல் valu-k-koḷ-, v. tr. <வலு+. To take forcibly; பலாத்காரமாக எடுத்துக்கொள்ளுதல். நிலத்தை வலுக்கொண்டு (சரவண. பணவிடு. 184).

வழக்காடி vaḻakkāṭi, n. perh. விளக்கு+. Lighthouse; விளக்குக்கூடு. Pond.

வழக்காரம் vaḻakkāram, n. <வழக்கு. Dispute; சச்சரவு. மணவாளப் பிள்ளையுடன் வழக் காரம் நன்றுச்சே (வள்ளி. கதை. Ms.)

வழக்குமுறி vaḻakku-muṟi, n. <வழக்கு+. Complaint; பிராது. (M. E. R. 257 of 27, p. 117.)

வழங்கு-தல் vaḻaṅku-, 5 v. intr. To frequent; நடமாடுதல். Loc.

வழிகாட்டி vaḻi-kāṭṭi, n. <வழி+. Directory; பொதுமக்களுக்கு வேண்டிய வியாபாரம் தொழில் முதலியவற்றையும் முக்கியஸ்தர்களைப்பற்றி யும் விவரமாகத் தெரிவிக்கும் நூல். Pond.

வழிச்சந்தி vaḻi-c-canti, n. <id.+. Junction of roads; தெருக்கள் கூடுமிடம். Pond.

வழிச்செவ்வை vaḻi-c-cevvai, n. <id.+. Road; சாலை. போகிற வழிச்செவ்வைகளில் (S. I. I. v, 138).

வழிசொல்(லு)-தல் vaḻi-col-, v. intr. <id.+. To make arrangements, as for payment of debts; ஏற்பாடுசெய்தல். கடனுக்கு வழி சொன்னாற் கைச்சாத முண்டேன் (கோவ. க. 52).

வழித்திருடன் vaḻi-t-tiruṭaṉ, n. <id.+. Highway robber; வழிப்பறி செய்பவன். Pond.

வழிநடைக்கிடும்பணம் vaḻinaṭai-k-k-iṭum-paṇam, n. <வழிநடை+இடு-+. Road cess; வரிவகை. (S. I. I. vii, 47.)

வழிப்பணி vaḻi-p-paṇi, n. <வழி+. Laying and repairing roads, being the labour of a person sentenced to rigorous imprisonment; கடுங்காவல் தண்டனையாகக் குற்றவாளிக்கு விதிக்கப் படும் பாதை செப்பனிடுகை முதலிய வேலை. Nāñ.

வழிபாடுசெய்-தல் vaḻipāṭu-cey-, v. intr. <வழிபாடு+. To serve a great person, guessing his wishes; கருத்தறிந்து அடிமை செய்தல். (திவ். திருப்பள்ளி. 5, வ்யா. பக். 31.)

வழிமொழி vaḻi-moḻi, n. <வழி+. (Rhet.) A figure of speech; அணிவகை. (யாப். வி. பக். 511.)

வழு vaḻu, n. Dirt or mucus, as on the body of a calf just yeaned; கன்று முதலானவை பிறக்கும்போது காணப்படுஞ் சவ்வு முதலியன. வழு நுகர்ந்தாதரவொடு கன்றுகள் (தூற்றெட்டு. திருப்பு. 67).

வழுக்கைப்பயல் vaḻukkai-p-payal, n. <வழுக்கை+. Young boy; சிறுவன். Tinn.

வழுத்தரவு vaḻu-t-taravu, n. <வழு+தரு-. Decline, fall; வழுவிவீழ்கை. ப்ரபாதஸமயத்து உதிதனாகிய ஆதித்யனுக்கு அஸ்தமயம்போல ஆயு ரவஸானகாலத்து வழுத்தரவு ஸகல தேவர்கட்கும் ஸாதாரணமேயாகும் (ஸ்ரீபுராணம், Ms).

வழுது vaḻutu, n. cf. பழுதை. Stubble; அரிதாள். Pond.

வழுமெனல் vaḻum-eṉal, n. Onom. expr. of (a) smoothness; வழவழப்புக் குறிப்பு;

(b) being silent and secretive; தெரிந்துந் தெரியாதவன்போல் அடக்கமாயிருத்தற் குறிப்பு.

வளக்குவெல்லி vaḷakkuvelli, *n.* A plant; பூவகை. (தெய்வச். விறலிவிடு. 405.)

வளகு vaḷaku, *n.* <வளம். Fertility; செழிப்பு. வளகுபெறு பண்பைத் திருமலையும் (இலஞ்சி. முருகனுலா, 133).

வளர்த்து-தல் vaḷarttu-, 5 *v. tr.* To stretch as a thing, on the ground; கிடத்துதல். தயிலத்தோணி வளர்த்துமினென்னச் சொன்னான் (கம்பரா. உயுத்த. இராவணன்சோகப். 61).

வளரிக்கை vaḷarikkai, *n.* <வளர்-. Talkativeness; வளர்த்துப் பேசுகை. வளரிக்கையாலே வம்பிலே போகுதென் வாணாள் (வள்ளி. கதை. Ms.).

வளைக்காச்சுமணி vaḷai-k-kāccu-maṇi, *n.* <வளை+. A kind of bead; சங்குமணி. (சிவரக. அபுத்தி. 5.)

வளைப்புக்கிட-த்தல் vaḷaippu-k-kiṭa-, *v. tr.* <வளைப்பு+. 1. To besiege; to pester a person by surrounding him and not allowing him to escape; வெளியில் தப்பவிடாது சூழ்ந்துகொள்ளுதல். (திவ். பெருமாள்தி. 9, 2, வ்யா. பக். 126.) 2. To lie down, vowing not to get up unless one's request is granted; to sit dharna; பழிகிடத்தல். ஸ்ரீபரதாழ்வானை வளைப்புக்கிடக்கவிட்டுப் போந்து கடற்கரையிலே வளைப்புக்கிடந்தாற்போலே (திவ். அமலனாதி. 3, வ்யா.).

வளைமணிவடம் vaḷai-maṇi-vaṭam, *n.* <வளை+. A string of beads; அக்குவடம். திருவரையிற் சாத்தின வளைமணிவடமானது (திவ். பெரியாழ். 1, 7, 8, வ்யா. பக். 150).

வளையல் vaḷaiyal, *n.* <வளை-. Fetters; கைவிலங்கு. (T. C. M. ii, 2, 531.)

வற்கெனவு varkeṉavu, *n.* prob. வன்-மை. Beauty; அழகு. ஸ்வர்ணம் என்னும் வஸ்துவில் வற்கெனவும் வசஞ்செய்தலு முதலாயின அனுவிருத்த ஸ்வபாவம் (நீலகேசி, 380, உரை).

வற்பனை varpaṉai, *n.* A species of ragi; கேழ்வரகுவகை. (விவசா. 3.)

வறட்கணம் varaṭ-kaṇam, *n.* <வறள்+ A kind of wasting disease; கணைநோய்வகை. (பாலவா. 41.)

வறட்சேதம் varaṭ-cētam, *n.* <id.+. Loss to growing crops on account of drought; மழையின்மையால் பயிர் விளையாமை. (P. T. L.)

வன்பா-தல் vaṉpā-, 11 *v. intr.* <வன்பு+. To become hard; கடினமாதல். வன்பாயிருப்பது பிறிதில்லை (குறள், 1063, மணக்.).

வன்பாட்டம் vaṉ-pāṭṭam, *n.* <வன்-மை+. Fixed rent in kind due under a lease-deed which does not provide for any relief against loss due to drought; தீய்வு கரிவு காலத்திலும் குறையாமல் அளக்கவேண்டிய குத்தகை நெல். பதினாறுகலனே தூணியாக வன்பாட்டம் அளக்கவும் (S. I. I. v, 90.)

வன்மி vaṉmi, *n.* <வன்மம். Spiteful person; துவேஷபுத்தியுள்ளவன். காயிபாசெனுமோர் வன்மி (இரக்ஷணிய. பக். 51).

வன்னசாஸ்திரம் vaṉṉa-cāstiram, *n.* <வன்னம்+. Science relating to colours; வர்ணங்களைப்பற்றிய சாஸ்திரம். *Pond.*

வன்னிசிகரம் vaṉṉi-cikaram, *n.* <வன்னி +. Cock's-comb; சாவற்சூட்டுப்பண்ணை. *Pond.*

வனசம் vaṉacam, *n.* <*panasa*. Jack tree; பலா. வனசக் கனியொ டந்தண் வாழையே (அலங்காரச்சிந்து, 12).

வனப்பு vaṉappu, *n.* (Mus.) A tune; இசைவகை. பெருவண்ணம் இடைவண்ணம் வனப்பெண்ணும் வண்ணவிசை (பெரியபு. ஆனாய. 28).

வனப்புள் vaṉa-p-puḷ, *n.* prob. வனம்+. Shepherd koel; சாதகபட்சி. (வள்ளசத்தியஞான. 25.)

வனமுருங்கை vaṉa-muruṅkai, *n.* <id. +. Wild Indian horse-radish; காட்டுமுருங்கை. (நாநார்த்த.)

வனஸ்பதி vaṉaspati, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

வனைகோல் vaṉai-kōl, *n.* <வனை-+. Painter's brush; படந்தீட்டுங் கருவி. செம்பொற் படமும் வனைகோலும் வாங்கினான் நம்பி வடிவெழுத (அழகியநம்பியுலா, 147).

வஸ்துகிருத்தியம் vastu-kiruttiyam, *n.* <*vastu*+. Building work; கட்டடவேலை. வஸ்துகிருத்தியம் எப்பேர்ப்பட்டதும் (T. A. S. iii, 216).

வா

வாக்கின் vākkiṉ, *n.* <E. Wagon; பண்டங்களேற்றும் ரயில்வண்டி. *Mod.*

வாக்கு vākku, *n.* Manner, nature; விதம். என் இன்னும் ஒருவாக்காயிருக்கிறாய் (பிரதாப. விலா. 105).

வாக்குநிச்சயம் vākku-niccayam, *n.* <வாக்கு+. Ceremonial confirmation of marriage agreement; நிச்சயதாம்பூலம். *Loc.*

வாகதீஸ்வரி vākatīsvari, n. (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சங். 47.)

வாகனக்கவி vākaṉa-k-kavi, n. <வாகனம் +. Stanza eulogising the *vākaṉam* carried during temple festivals; கோயில் திருவிழாக்களில் மூர்த்தி எழுந்தருளும் வாகனத்தின் சிறப்பைப் பற்றிப் பாடுஞ் செய்யுள். (மீனாட். சரித். i, 125.)

வாகனமாலை vākaṉa-mālai, n. <id.+. See வாகனக்கவி. (மாறனலங், முகவுரை. 22.)

வாகுப்தார் vākup-tār, n. prob. Arab. *waqf* +. Person in possession; அனுபோகஸ்தன். *Madr.*

வாங்கு vāṅku, n. <Hind. *bāṅk*. Billhook; அரிவாள். கைகளில் வாங்கு பிடித்திருக்கின்றனர் (எங்களூர், 32).

வாசகப்பா vācaka-p-pā, n. <வாசகம்+. Comedy; கேலிநாடகம். *Pond.*

வாசகப்பாங்கு vācaka-p-pāṅku, n. <id. +. Good style; நல்ல உரைநடை. திருத்தமான வாசகப்பாங்காயும் (மானுமிசா. முகவுரை).

வாசமாற்றம் vāca-māṟṟam, n. <வாசம் +. Emigration; புறநாட்டிற் குடியேறுகை. *Pond.*

வாசல்காரியம் vācal-kāriyam, n. <வாசல் +. Officer who carries out royal orders; அரசன் ஆணையை நிறைவேற்றும் உத்தியோகஸ்தன். (M. E. R. 33 of 1928-9.)

வாசல்நிர்வாகம் vācal-nirvākam, n. <id. +. See வாசல்காரியம். திருநெல்வேலி வாசல் நிர்வாகம் . . . தொழிற்படுத்தி (தெய்வச். விறலிவிடு. 77).

வாசல்பணம் vācal-paṇam, n. <id.+. An ancient tax; பழையவரிவகை. வாசல்பணம் உள்பட்ட கடமை (S. I. I. i, 93).

வாசல்முதலி vācal-mutali, n. <id.+. See வாசல்காரியம். (M. E. R. 293 of 1928-9.)

வாசவுப்பு vāca-v-uppu, n. <வாசம்+. Rock-salt; கல்லுப்பு. (சித். அக.)

வாசனைவாக்கியம் vācaṉai-vākkiyam, n. <வாசனை+. Benediction; வாழ்த்து. வல்லோர் வகுத்த வாசனைவாக்கியம் பல்லோர் பகர (பெருங். உஞ்சைக். 34, 27).

வாசாப்பு vācāppu, n. See வாசகப்பா. *Pond.*

வாசியோகம் vāci-yōkam, n. prob. வாசி +. A kind of *yōga;* யோகவகை. மூலக்கனலை வாசியோகத்தா லெழுப்பி (கோபாலகிருஷ்ணபாரதி, 95).

வாசிலிங்கரு vāciliṅkaru, n. Stem of a plant; தண்டு. (மூ. அ.)

வாசுகி vācuki, n. Seed; விதை. (மூ. அ.)

வாட்டி vāṭṭi, n. The bull at the farthest end from the pole in the centre of the threshing-floor in treading corn; களமடிக்குங் கடைசிப் பிணையல்மாடு. *Loc.*

வாடகம் vāṭakam, n. <*bhāṭa*. Rent; வாடகை. *Loc.*

வாடாவிளக்கு vāṭā-viḷakku, n. <வாடு-+ ஆ neg.+. Perpetually burning lamp; நந்தா விளக்கு. *Tinn.*

வாணம் vāṇam, n. cf. வானம். Excavation for laying foundation; கடைகால். *Tinn.*

வாணன் vāṇaṉ, n. A kind of paddy; நெல்வகை. மலைமுண்டன் வாணன் (நெல்விடு. 186).

வாணி[1]-த்தல் vāṇi-, 11 v. tr. <பாணி-. To form, make; அமைத்தல். மன்னுதிரு வெண் மணலை வாணித்து (இலஞ்சி. முருகனுலா, 37).

வாணி[2] vāṇi, n. Flesh of the head of cattle, etc.; ஆடு மாடுகளின் தலைமாமிசம். (மூ. அ.)

வாதமடக்கி vāta-maṭakki, n. <வாதம்+. Windkiller, l. sh., *Clerodendron phlomoides;* மரவகை. (L.)

வாதுகவி vātu-kavi, n. <வாது+. Verses of poets competing in a literary contest; பந்தய மிட்டுப் புலவர்கள் பாடுங் கவி. திருமலைராயன் முன் சிறியே வாதுகவி பாடுதற் கெதிர்வரும் (ஆராய்ச். பக். 327).

வாதுபாட்டு vātu-pāṭṭu, n. <id.+. Song set for competition; போட்டிப் பரீட்சையில் பாடும் இசைப்பாட்டு.

வாமனூல் vāmaṉūl, n. <வாமன்+. The Buddhist works; பௌத்தநூல். வாமனூலின் மறைபொரு ளல்லவோ (நீலகேசி, 244).

வாய்க்கடைப்புகையிலை vāy-k-kaṭai-p-pukaiyilai, n. <வாய்+கடை+. Quid; வாயிலே மென்று அடக்கிக்கொள்ளும் புகையிலை யுருண்டை. *Pond.*

வாய்க்காற்சடைச்சி vāykkāṟ-caṭaicci, n. <வாய்க்கால்+. Malabar catamint; வெதுப்படக்கி. (சங். அக.)

வாய்க்கிலை vāy-k-k-ilai, n. <வாய்+. Betel leaf; வெற்றிலை. (சரவண. பணவிடு. 304.)

வாய்க்குடுமி vāy-k-kuṭumi, *n.* <id.+. Beard; தாடி. *Colloq.*

வாய்க்கேட்பார் vāy-k-kēṭpār, *n.* <id.+. Personal secretary, as to a king; அரசன் முதலியோரது வாய்மொழிகேட்டுக் காரியம் நிர்வகிக்கும் அதிகாரிகள். (S. I. I. ii, 353.)

வாய்கூசுதல் vāy-kūcutal, *n.* <id.+. Being ashamed to use indecent words; தீச்சொற்கள் பேசுவதில் அருவருப்புக் கொள்ளுகை. *Colloq.*

வாய்ச்சேதி vāy-c-cēti, *n.* <id.+செய்தி. 1. Casual mention; பேச்சுவாக்கு. நாடியதை வாய்ச்சேதியா யுரைக்க வாயெடுக்கு முந்தி (பஞ்ச. திருமுக. 1198). 2. Oral communication; ஆள் மூலமாகச் சொல்லியனுப்புஞ் செய்தி.

வாய்ப்பொருத்து vāy-p-poruttu, *n.* <id.+. Joint, as of two planks; மூட்டுவாய். கதவின் வாய்ப்பொருத்து விலகிவிட்டது.

வாய்பார்-த்தல் vāy-pār-, *v. intr.* <id.+. To listen to a talk without taking part in it; பிறருடைய பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டிருத்தல். *Tp.*

வாய்மருந்து vāy-maruntu, *n.* <id.+. Spittle spit by the doctor into the mouth of a snake-bitten patient, as an antidote or poison; விஷந்தீண்டப்பட்டோரின் வாயில் விஷமருந்தாக மருத்துவர் உமிழும் வாயெச்சில். (திவ். நாய்ச். 13, 5, அரும். பக். 313.)

வாய்மூட்டு vāy-mūṭṭu, *n.* <id.+. See வாய்ப்பொருத்து.

வாய்விடு-தல் vāy-viṭu-, *v. intr.* <id.+. To make noise; ஒலித்தல். பொழிலுறு பறவை யாவும் வாய்விடா தொழிந்த (இரக்ஷணிய. பக். 36).

வாயவன் vāyavaṉ, *n.* <id. Ambassador; தூதன். சொல்லெனு வாயவன் விளம்பலும் (புரூரவ. போர்புரி. 5).

வாயிழு-த்தல் vāy-iḻu-, *v. intr.* <id.+. To pick a quarrel; சண்டை போடுதல். *Tp.*

வாயுநுட்பம் vāyu-nuṭpam, *n.* <வாயு+. Hydrogen; சலவாயு. *Pond.*

வாயுமாணி vāyu-māṇi, *n.* <id.+. Gasometre; வாயுவை அளக்குங் கருவி. *Pond.*

வார்-த்தல் vār-, *11 v. intr.* To appear, as pock in small-pox; அம்மை நோயில் முத்து வெளிப்படுதல். அம்மை வார்த்த மூஞ்சி. *Colloq.*

வார்த்தைப்பாடு vārttai-p-pāṭu, *n.* <வார்த்தை+. Sweet, pleasant words; நயவார்த்தை. *Pond.*

வார்ப்பாலை vārppālai, *n.* <வார்ப்பு+. Foundry; இரும்பு முதலியன உருக்கி வார்க்கு மிடம். *Pond.*

வார்ப்பு vārppu, *n.* <வார்-. Encasing, as precious stones in an ornament; இரத்தினத்தில் ஏற்றின மேற்பூச்சு. (திவ். பெரியாழ். 3, 3, 3, வ்யா. பக். 567.)

வார்ப்புலை vārppulai, *n.* <வார்ப்பு+. See வார்ப்பாலை. *Pond.*

வாரக்காணம் vāra-k-kāṇam, *n.* <வாரம்+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vi, 155.)

வாரடி vār-aṭi, *n.* <வார்+. Whipping; சாட்டையடி. *Pond.*

வாரப்புஞ்செய் vāra-p-puñcey, *n.* <வாரம்+. Dry crops liable to be taxed; வரியிடத்தக்க புன்செய்ப்பயிர். (P. T. L.)

வாரம் vāram, *n.* perh. வார்-. Post, pillar; தூண். (பெருங். உஞ்சைக். 58, 46.)

வாரமிழந்தான் vāram-iḻantāṉ, *n.* <வாரம்+. Lightning on the north-west; வடமேற்கில் உண்டாம் மின்னல். (J. N.)

வாரவட்டை vāravaṭṭai, *n.* Bressummer. See பாம்புச்சட்டம். *Madr.*

வாரொழுக்கு-தல் vār-oḻukku-, *v. intr.* <வார்+. To set nets; கயிற்றுவலை கட்டுதல். ஒடியெறிந்து வாரொழுக்கி (பெரியபு. கண்ணப்ப. 75).

வால்பேரி vāl-pēri, *n.* prob. வால்+. English pear; பேரிவகை. *Loc.*

வாலிபி vālipi, *n.* <வாலிபம். Fem. of வாலிபன். Young woman; இளம்பிராயத்தாள். *Pond.*

வாலுகி vāluki, *n.* <*vālukī*. Kakri melon; கக்கரி. *Pond.*

வாலை vālai, *n.* The Cittira river, a tributary of the Tāmiraparuṇi; சித்திராநதி. (நாமதீப. 528.)

வாலைக்காட்டு-தல் vālai-k-kāṭṭu-, *v. intr.* <வால்+. See வாலைக்கிளப்பு-. *Colloq.*

வாலைக்கிளப்பு-தல் vālai-k-kiḷappu-, *v. intr.* <id.+. To become mischievous; குறும்பு செய்தல். (W.)

வாலைசாரம் vālai-cāram, *n.* <வாலை+. *Catticāram*, a salt; சத்திசாரம். (மூ. அ.)

வாலையாட்டு-தல் vālai-y-āṭṭu-, *v. intr.* <வால்+. See வாலைக்கிளப்பு-. *Colloq.*

வாவஞற்றி vāvaṉāṟṟi, *n.* <வாவல்+நால்-. A kind of verse; வாவனூற்றி. (யாப். வி. பக். 502.)

வாழைப்பூ vāḻai-p-pū, *n.* <வாழை+. A cant term for fish; மீன். (மதி. க. ii, 38.)

வாளால்வழிதிறந்தான்பணம் vāḷāl-vaḻitiṟantāṉ-paṇam, *n.* A kind of coin; நாணய வகை. (Pudu. Insc. 767.)

வாறு vāṟu, *n.* cf. ஆறு. History; வரலாறு. *வன்சூழியற் புலவன் வாறு சொல்வேன்* (*பஞ்ச. திரு முக.* 870).

வானக்கோளமண்டலம் vāṉa-k-kōḷa-maṇṭalam, *n.* <வானம்+கோளம்+. Circle of a sphere; கோள உருண்டை. *Pond.*

வானத்தீ vāṉa-t-tī, *n.* <id.+. Thunder; இடி. *Pond.*

வாஜீபி vājīpi, *n.* <U. *wājib.* Regularity; ஒழுங்கு. *வாஜீபியாய்ச் செலுத்தக் கட்டுப்பாடுற்றோம்* (*பஞ்ச. திருமுக.* 1631).

வாஸ்துபரிவாரம் vāstu-parivāram, *n.* <வாஸ்து+. Vacant site attached to a house; மனைக்கொல்லை. (S. I. I. v, 298.)

வாஸ்துபலி vāstu-pali, *n.* <id.+. Oblations to the deity presiding over buildings, offered when entering a new building; புதுவீடு குடிபுகும்போது வாஸ்துபுருஷனுக்கு இடும் பலி. *நன்றாகப் பர்ணசாலையைச் சமைத்து வாஸ்துபலிகளு மிட்டு* (*திவ். அமலனாதி.* 2, *வ்யா. பக்.* 35).

வி

விகசிதம் vikacitam, *n.* <*vi-hasita.* 1. Smile; புன்சிரிப்பு. *வீசுகரமும் விகசிதமும் பாரேனோ* (*பட்டினத்துப். பக்.* 209). 2. Elaborateness; விரிவு. *அதன் சொரூபத்தைப் பின்னால் விகசித மாகச் சொல்லுகிறோம்* (*வாசுதேவமனனம்,* 2).

விகடம் vikaṭam, *n.* <*vikaṭa.* Opposition; enmity; பகை. *விகடமிடுவோர்கள் குலகாலன்* (*கான். சண்.* 2).

விகடன் vikaṭaṉ, *n.* <*vikaṭa.* Enemy; பகைவன். *விகடர் கெடியாரனும்* (*மான்விடு.* 91).

விகரி-த்தல் vikari-, *11 v. intr.* <*vi-kṛ.* To change in form, etc.; உருவ முதலியன மாறுதல். *சதுர்விம்சதி தத்வமாய்க்கொண்டு விகரிக்கக் கடவதாய்* (*ஈடு, முதல். ஸ்ரீய:பதி, அவ. பக்.* 87).

விகாதம் vikātam, *n.* <*vighāta.* Enmity; பகை. *வேண்முரசும் . . . வேளுடைய தேரும் விகாத மென்றும்* (*இலஞ்சி. முருகனுலா,* 292).

விச்சேதி-த்தல் viccēti-, *11 v. tr.* <*vi-c-chēda.* To cut; to split; பிளத்தல். *எட்டெழுத் தாய் நடுவே விச்சேதியாதே சொல்லலாந் திருநாம முண்டாக்கி வைத்தானே* (*ஈடு,* 1, 2, 8).

விசப்பச்சிலை vica-p-paccilai, *n.* <*viṣa*+. Medicinal herb which acts as an antidote to poisons; விஷத்தை முறிக்கும் பச்சிலைச்செடி.

விசனி-த்தல் vicaṉi-, *11 v. intr.* <விசனம். To be sorrowful; விசனப்படுதல். *மெத்த விசனித் தவன்போற் கூறிய சொற்கேட்டுக் குருவியே* (*பஞ்ச. திருமுக.* 460).

விசாதிகம் vicātikam, *n.* <*vi-jāti-ka.* That which belongs to a different genus; வேறினத்தைச் சேர்ந்தது. (*வேதாந்தசா.* 102.)

விசாலம் vicālam, *n.* Windberry pepper-corn; வாயுவிளங்கம். (L.)

விசிட்டன் viciṭṭaṉ, *n.* The deity who controls the *pirāṇa-vāyu;* பிராணவாயுவை ஏவுகிற தேவதை. (*வேதாந்தசா.* 43.)

விசுத்திமார்க்கம் vicutti-mārkkam, *n.* <*vi-śuddhi*+*mārga.* (Buddh.) The eight-fold noble path, viz., *sammiyak-tiruṣṭi, sammiyak-saṅkaṟpam, sammiyak-vākku, sammiyak-karumam, sammiyak-ājīvam, sammiyak-viyāyāmam, sammiyak-smiruti, sammiyak-samāti;* துக்கநிவாரணத்திற்குரிய ஸம்மியக்திருஷ்டி ஸம்மியக் ஸங்கற்பம் ஸம்மியக்வாக்கு ஸம்மியக்கருமம் ஸம் மியகாஜீவம் ஸம்மியக்வியாயாமம் ஸம்மியக்ஸ்மிருதி ஸம்மியக்ஸமாதி என்ற எண்வகை நெறிகள். (*மணி மே.* 30, 179, *உரை.*)

விசுத்தியோலை vicutti-y-ōlai, *n.* <id.+. Order granting release, pardon or absolution from an obligation; கட்டு நீங்கியதென்று காட்டும் ஓலைச்சீட்டு. (*ஈடு,* 1, 4, 7, *ஜீ.*)

விசுவகர்த்தா vicuvakartta, *n.* The deity who controls the *apāṉa-vāyu;* அபானவாயுவை ஏவுகிற தேவதை. (*வேதாந்தசா.* 43.)

விசுவயோனி vicuvayōṉi, *n.* The deity who controls the *viyāṉa-vāyu;* வியானவாயுவை யேவுகிற தேவதை. (*வேதாந்தசா.* 43.)

விசுவாசம் vicuvācam, *n.* <*viśvāsa.* Gift in token of affection or regard; பரிசம். *அந்த ராசா . . . விசுவாசங் கொடுத்தால் வாங்கிவாருங்கள்* (*தமிழறி.* 26).

விசுவாசவிஷயம் vicuvāca-viṣayam, *n.* <id.+. Doctrine; கோட்பாடு. *Pond.*

விஞ்ஞானசாஸ்திரம் viññāṉa-cāstiram, *n.* <*vijñāna*+. Science; இயற்கைப்பொருள் களையுந் தோற்றத்தையும் பற்றிய சாஸ்திரம்.

விஞ்ஞானம் viññāṉam, *n.* <*vijñāna.* Scientific knowledge; இயற்கை சாஸ்திரத்தினைப் பற்றிய அறிவு. *Mod.*

விட்டார் viṭṭār, *n.* <விடு-. Enemies; பகைவர். இன்று நாமவர்க்கு விட்டார்சொல் (சீகாழி. கோ. 519).

விட்டுக்காட்டு-தல் viṭṭu-k-kāṭṭu-, *v. intr.* <id.+. To fade, as colour; மங்குதல். நிறம் விட்டுக்காட்டாது மிக வழுத்தம் (பஞ்ச. திருமுக. 1157).

விடாதுபேசு-தல் viṭātu-pēcu-, *v. intr.* <id.+ஆ neg.+. To blabber; to chatter interminably; பிதற்றுதல். (திவா. 10, 25.)

விடாதுரை-த்தல் viṭāturai-, *v. intr.* <id.+id.+. See விடாதுபேசு-. (நாநார்த்த. 673.)

விடாய் viṭāy, *n.* Heat; வெப்பம். விண்ணும் புவியும் விடாயாற்ற (சொக்க. உலா, 59).

விடிகோழி viṭi-kōḻi, *n.* <விடி-+. Cock crowing at dawn; விடியற்காலத்திற் கூவுங் கோழி. விடிகோழி கூவுறது (கோவ. க. 64).

விடியவிடிய viṭiya-viṭiya, *adv.* <id.+. All through the night; இரவு முழுதும். *Colloq.*

விடுதல் viṭutal, *n.* <விடு-. Release; விடுதலை. *Pond.*

விடுதாள் viṭu-tāḷ, *n.* <id.+. Loose sheet of paper; தனிக் காகிதம். *Loc.*

விடுதீட்டு viṭu-tīṭṭu, *n.* <id.+. Release deed; விடுதலைப்பத்திரம். (ரஹஸ்ய. 281.)

விடுநாண் viṭu-nāṇ, *n.* <id.+. A necklet ornament hanging down to the waist; கழுத்தினின்று இடைவரை தொங்கும் நாணணிவகை. திருக்கழுத்திற் சாத்தின விடுநாணுனது திருவுந்தியளவும் தாழ (திவ். பெரியாழ். 2, 10, 2, வ்யா. பக். 488).

விடுமுதல் viṭu-mutal, *n.* <id.+. Capital; வியாபாரத்திற்கு வைத்த முதல். *Loc.*

விடை viṭai, *n.* prob. விடு-. Cartridge; தோட்டா. *Pond.*

விடைப்பேர் viṭai-p-pēr, *n.* prob. விடை+பேறு. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 403.)

விண்ணப்பக்கடுதாசி viṇṇappa-k-kaṭutāci, *n.* <விண்ணப்பம்+. Petition or written application; விண்ணப்பப்பத்திரம். *Pond.*

விதரணி vitaraṇi, *n.* Fem. of விதரணன். Clever woman; கெட்டிக்காரி. (சர்வச. பக். 203.)

விதரம் vitaram, *n.* A precious stone; அரதனவகை. (S. I. I. viii, 53.)

விதஸ்தி vitasti, *n.* <*vitasti.* A measure of 12 *māṉāṅkulam;* 12 மானுங்குலம் கொண்ட நீட்டலளவு. (சிற்பரத். 19.)

விதானிப்பு vitāṉippu, *n.* <விதானி-. Canopy; மேற்கட்டி. (தெய்வச். விறலிவிடு. 225.)

விதித்தொகை viti-t-tokai, *n.* <விதி+. Decree amount; வியாச்சியத்தில் தீர்ப்புச்செய்த பணம். *Nāñ.*

விதிமணம் viti-maṇam, *n.* <id.+. Marriage in which the dowry given by the bride's father is double the amount of the sum paid by the bridegroom; மணமகன் கொடுத்த பரியத்தின் இருமடங்கு மகட்கொடுப்போன் கொடுத்துச் செய்யும் மணம். (யாப். வி. 533.)

விதிவாதம் viti-vātam, *n.* <id.+. A class of *vēta-vākkiyam,* in the form of injunctions; அரசனது ஆணைபோன்ற விதிகளை விதிக்கும் வேதவாக்கிய வகை. (விவேகசிந். பக். 5.)

விபலி-த்தல் vipali-, *11 v. tr.* <*vi-phala.* To oppose; எதிர்த்தல். இப்படியே இவர்க்கு அவனோடே விபலித்து அடிமைசெய்யலாமே யென்னில் (திவ். பெரியாழ். 2, 4, 1, வ்யா. பக். 310).

விபூதி vipūti, *n.* A tax; வரிவகை. (S. I. I. v, 357.)

விபூதிப்பச்சை vipūti-p-paccai, *n.* <விபூதி+. Sweet basil; திருநீற்றுப்பச்சை. *Tj.*

விம்பநிலை vimpa-nilai, *n.* <விம்பம்+. (Astron.) Argument of a planet; கிரகஸ்புடநிலையுளொன்று.

விய-த்தல் viya-, *12 v. intr.* 1. To give; கொடுத்தல். (ஈடு, 1, 1, 8, பக். 57.) 2. To transcend; கடத்தல். (ஈடு, 1, 1, 8, பக். 57.)

வியத்தலிங்கம் viyatta-liṅkam, *n.* <*vyakta*+. (Śaiva) God having form; உருவத்திருமேனி. (சி. சி. 12, 4, மறைஞா.)

வியத்தாவியத்தலிங்கம் viyattāviyatta-liṅkam, *n.* <*vyakta*+*avyakta*+. (Śaiva.) God in His form-and-formless manifestation; அருவுருவத் திருமேனி. (சி. சி. 12, 4, மறைஞா.)

வியவகாரிகன் viyavakārikaṉ, *n.* <*vyavahārika.* The individual soul pervading a body; விசுவன். (வாசுதேவமனனம், 7.)

வியாகரி-த்தல் viyākari-, *11 v. intr.* <*vyā-kṛ.* To propound, explain; விரித்துரைத்தல். வாக்கிய முப்பதினுல் வகைசெய்து வியாகரித்தோம் (தேசிகப். 1, 20).

வியாவர்த்தனீயம் viyāvarttaṉīyam, *n.* <*vyāvarttanīya.* (Log.) That which can be split up; அவச்சேதீயம். (விசாரசங். 321.)

வியாவிருத்தஸ்வபாவம் viyāviruttasvapāvam, *n.* <*vyāvṛtta*+. Acquired characteristics; செயற்கைக் குணம். *ஸ்வர்ண மென்னும் வஸ்துவில் . . . வட்டு, முடி, கடகாதிகள் வியாவிருத்தஸ்வபாவம் (நீலகேசி, 380, உரை).*

வியானம் viyāṉam, *n.* <*yāna.* Conveyance, vehicle; ஊர்தி. *வியான முதலாயினவின்றி (நீலகேசி, 115, உரை).*

வியோமன் viyōmaṉ, *n.* <*vyōman.* God; தேவன். *வித்தக விவேசன வியோமனை விசித்தே (இரக்ஷணிய. பக். 48).*

விரல்கொடு-த்தல் viral-koṭu-, *v. intr.* <விரல்+. To marry; பாணிக்கிரகணஞ் செய்தல். *வேசியவள் நானிருக்க விரல்கொடுத்தா ளாசையென்ன (கோவ. க. 33).*

விராசம் virācam, *n.* <*virāj.* Lustre; ஒளி. *பத்மவிராசபாதனே (பாடு. 23, 9).*

விராலிச்சம்பா virāli-c-campā, *n.* A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல்வகை. (விவசா. 1.)

விரியோலை viri-y-ōlai, *n.* <விரி-+. Ola umbrella; தாழங்குடை. *வர்ஷாதப பரிஹாரமான விரியோலையும் (திவ். பெரியாழ். 3, 3, 4, வ்யா. பக். 569).*

விருத்தநடை virutta-naṭai, *n.* <விருத்தம் +. Concluding verse in a metre different from that of the *carukkam*; வேற்றிசைப்பா. (திவா.)

விருதெழுத்து viruteḻuttu, *n.* <விருது+. Motto. See காரணவாக்கியம். *Pond.*

விரேசனம் virēcaṉam, *n.* <*vi-rēcana.* Expulsion; வெளியாக்குகை. *மனதினின்று சுயநயத்தை விரேசனம் செய்து (நித்தியா. 13).*

வில் vil, *n.* A bow-like musical instrument; வில்வடிவிலுள்ள வாத்தியவகை. *பாடுகின்ற வில்லா முரசாம் (தெய்வச். விறலிவிடு. 397).*

வில்லடிக்குறி vil-l-aṭi-k-kuṟi, *n.* <வில்+அடி+. Rainbow, as portending rain; மழை பெய்தற்கு அறிகுறியாகிய வானவில். (தஞ். சர. i, 311.)

வில்லுப்பாட்டு villu-p-pāṭṭu, *n.* <id.+. Song sung to the accompaniment of a *vil*, in *koṭai* festival, etc.; கொடைவிழா முதலியவற்றில் வில்லடித்துப் பாடும் பாட்டு. *Tinn.*

வில்லை villai, *n.* Round slice; வட்டமான துண்டு. *கைக்கரும்பை வில்லைசெய்யக் காணேனுன் (அழகியநம்பியுலா, 148).*

வில்வளைவு vil-vaḷaivu, *n.* <வில்+. Bow-shaped arch, as in a building; கட்டடத்தில் விற்போன்ற வளைவு. *Pond.*

விலங்கடி-த்தல் vilaṅkaṭi-, *v. tr.* <விலங்கு +. To bind with fetters; விலங்கு மாட்டுதல். *இருகால் விலங்கடியா தேவிடில் (பஞ்ச. திருமுக. 1658).*

விலங்கு vilaṅku, *n.* Body, as fettering the soul; உடல். (திவ். திருச்சந். 56, வ்யா. பக். 162.)

விலங்குகதி vilaṅku-kati, *n.* <விலங்கு+. (Buddh.) One of *ṣaṭ-kati,* q.v.; ஷட்கதியு ளொன்று.

விலாக்குறிப்பு vilā-k-kuṟippu, *n.* <விலா +. Marginal note; புஸ்தகப் பக்கங்களில் ஓரத்திலிடுங் குறிப்பு. *Mod.*

விலாவொடி-த்தல் vilā-v-oṭi-, *v. tr.* <id.+. To exact hard work from; கடுமையாக வேலைவாங்குதல். 2. To cause side-splitting laughter; பெருஞ்சிரிப்பு மூட்டுதல். *வீதியினூறுமவர் தங்களை விலாவொடிப்பும் (திருவாலவா. 54, 22).*

விலைக்கழிவு vilai-k-kaḻivu, *n.* <விலை+. Discount in sale price; வாங்கின விலையில் தள்ளுபடியாவது. *Mod.*

விலைத்தரவு vilai-t-taravu, *n.* <id.+. Sale deed; கிரயசாசனம். (S. I. I. viii, 357.)

விவாகப்பிரிப்பு vivāka-p-pirippu, *n.* <விவாகம்+. See விவாகரத்து. *Pond.*

விவாகமோசனம் vivāka-mōcaṉam, *n.* <id.+. See விவாகரத்து. *Pond.*

விவாகரத்து vivāka-rattu, *n.* <id.+. Divorce; கணவனுக்கும் மனைவிக்குமுள்ள தாம்பத்திய சம்பந்தத்தின் நீக்கம். *Mod.*

விவாசனம் vivācaṉam, *n.* <*vi-vāsana.* Expatriation; externment; நாடு கடத்துகை. *Pond.*

விவாதி[1] vivāti, *n.* <*vi-vādin.* Complainant, plaintiff; பிராது செய்பவன். *Pond.*

விவாதி[2]-த்தல் vivāti-, *11 v. tr.* To dispute; வாதித்தல். *விவாதிக்கும்பேரை மருட்டுகிறீர் (சர்வசமய. 188).*

விழவி viḻavi, *n.* A plant; பூடுவகை. *ஒருபிடி விழவியிலையும் (தஞ். சர. ii, 290).*

விழிகண்ணன் viḻi-kaṇṇaṉ, n. <விழி-+. One who is not blind; கண்பார்வை யுள்ளவன். குருடர்க்கு வைத்த அறச்சாலையில் விழிகண்ணர் புகுதலாமோ வென்று (திவ். அமலனாதி. 3, வ்யா. பக். 46).

விளக்கு-தல் viḷakku-, 5 v. tr. To enlarge; பெரிதாக்குதல். Loc.

விளக்குக்குடிமக்கள் viḷakku-k-kuṭimakkaḷ, n. <விளக்கு+. Lamp-lighters, in a temple; கோயிலில் விளக்கிடும் பணியாளர். (S. I. I. iv, 281.)

விளக்குத்தாங்கி viḷakku-t-tāṅki, n. <id.+. Torch-bearer; தீவட்டிக்காரன். Pond.

விளக்குப்போடு-தல் viḷakku-p-pōṭu-, v. intr. <id.+. To drink intoxicating liquors; கட்குடித்தல். (J.)

விளவரிசி viḷa-v-arici, n. <விளா+. A medicinal drug, one of aruvakai-y-arici; அறுவகையரிசியு ளொன்று. (சங். அக.)

விளையாட்டுடைமை viḷaiyāṭṭuṭaimai, n. <விளையாட்டு+. Toy; பொம்மை. Pond.

விற்காயம் viṟkāyam, n. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 404.)

விறையல் viṟaiyal, n. <விறை-. Shivering; குளிர்நடுக்கம். வெடுவெடென் றுடல் விறையலாகி (வள்ளி. கதை. Ms.).

வினாப்போக்கு-தல் viṉā-p-pōkku-, v. intr. <வினா+. To set questions; கேள்வி கேட்டல். குறிகூடியிருந்து வினாப்போக்கி ஒத்தெழுத்திட்டு (S. I. I. vii, 412).

விஶ்வம்பரி viśvampari, n. (Mus.) A primary rāga; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

விஷ்ணுபதம் viṣṇu-patam, n. <viṣṇu-padī. The months of Āvaṇi, Vaikāci, Māci and Kārttikai; ஆவணி வைகாசி மாசி கார்த்திகை மாதங்கள். (தஞ். சர. ii, 275.)

விஷயீகாரம் viṣayīkāram, n. <viṣayī-kāra. Considering an object as worthy of attention; பொருட்டாகக் கொள்ளுகை. இனி இவ்விஷயீகாரத்துக்கு இலக்கான தாமும் (ஈடு, 10, 6, ப்ர. பக். 178).

விஷாணம் viṣāṇam, n. <viṣāṇa. Horn; கொம்பு. காமஸ்தக விஷாணத்தாற் சிமிழ் மூடியுமாகாதவாறுபோல (நீலகேசி, கடவுள், 1, உரை).

விஸ்மிதம் vismitam, n. <vismita. Surprise; ஆச்சரியம். (சிவக. சிவகசரி. பக். 19.)

வீ

வீக்கம் vīkkam, n. prob. வீங்கு-. Swiftness; வேகம். சில்லிவரன் செல்லும் வீக்கம் (புரூரவ. போர்புரி. 33).

வீசக்கணக்கு vīca-k-kaṇakku, n. prob. bīja+. (Math.) A mode of calculation; கணக்கு வகை. (M. E. R. 1931-32, p. 55.)

வீசானம் vīcāṉam, n. A small wedge-shaped reel; திருகுவட்டம். Pond.

வீசுகோற்காரன் vīcukōṟ-kāraṉ, n. <வீசு-+கோல்+. One who plays the vil in villu-p-pāṭṭu; வில்லுப்பாட்டில் வில்லடிப்போன். Tinn.

வீட்டிருப்பு vīṭṭiruppu, n. <வீடு+. State of the family; family affairs; குடும்ப நிலை. வீட்டிருப்பறியாத ஆண்பிள்ளை (விநோதரச. 24).

வீட்டுத்தேவை vīṭṭu-t-tēvai, n. <id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 63.)

வீடாயிரு-த்தல் vīṭā-y-iru-, v. intr. <id.+ஆ-+. To encamp; to stay; தங்கியிருத்தல். சிவலவன் மங்கலத்து நாம் வீடாயிருக்க (T. A. S. vi, 158).

வீடுகொள்(ளு)-தல் vīṭu-koḷ-, v. intr. <id.+. To be exempted from, as from payment of tax; வரி முதலியன நீங்கப்பெறுதல். பழஞ் செய்க்கடன் வீடு கொண்டது (புறநா. 35).

வீண்போக்குப்போக்கு-தல் vīṇ-pōkku-p-pōkku-, v. intr. <வீண்+போக்கு+. To waste or while away the time; வீண்பொழுது போக்குதல். Loc.

வீணணி vīṇ-aṇi, n. <id.+. Trinket; அற்பமான அணிகலன். Pond.

வீதிவிடங்கன் vīti-viṭaṅkaṉ, n. A kind of paddy, maturing in four months; நான்கு மாதத்தில் விளையும் நெல்வகை. வீதிவிடங்க னென்ற மெய்ப்பேரும் (நெல்விடு. 191).

வீம்புவைத்தியன் vīmpu-vaittiyaṉ, n. <வீம்பு+. Quack doctor; போலிவைத்தியன். Pond.

வீமபீசம் vīma-pīcam, n. <bhīma+. Hydrocele; அண்டவீக்கம். (W.)

வீரசேஷை vīracēṣai, n. A kind of tax; வரிவகை. (S. I. I. vii, 290.)

வீரபஞ்சரன்காசு vīrapañcaraṉ-kācu, n. A coin; நாணயவகை. (M. E. R. 14 of 1924-c.)

வீரவசந்தம் vīravacantam, n. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 102.)

வீருட்டம் vīrāṭṭam, *n.* <வீறு+ஆடு-. Arrogance; கருவம். வீருட்ட முற்றழியு மாருட் டகத்தடியன் (பேரின்பக்கீர்த். பக். 104).

வீக்ஷி-த்தல் vīkṣi-, *11 v. tr.* To look at; பார்த்தல். (தென். இந். க்ஷேத். பக். 70.)

வெ

வெகுட்டு-தல் vekuṭṭu-, *5 v. tr.* Caus. of வெகுள்-. To make one angry; வெகுளச்செய்தல். ஐந்தலை நாகம் அழல வெகுட்டி (பெருங். இலாவாண. 8, 29).

வெகுமானநாடா vekumāṉa-nāṭā, *n.* <வெகுமானம்+. See மகிமைநாடா. *Pond.*

வெங்காரி-த்தல் veṅkāri-, *11 v. tr.* <வெங்காரம். To cause to disappear; இல்லாமற் செய்தல். பொன்னை வெங்காரித்து விட்டான்.

வெங்கிடராசன் veṅkiṭarācaṉ, *n.* An ancient coin; பழையநாணயவகை. (சரவண. பணவிடு. 56.)

வெச்சாப்பு veccāppu, *n.* Warmth; வெப்பம். கணகணப்பென்று உஷ்ணத்திற்குப் போராய் வெச்சாப்புத் தோன்றச் சிரித்தான் என்னுதல் (திவ். பெரியாழ். 1, 7, 4, வ்யா. பக். 143).

வெட்டிசு veṭṭicu, *n.* <வெட்டி-மை. That which is hard or harsh; கடுமை. வெட்டிசாயிராதே . . . மிருதுவாகச் சொல்லுகை (T. C. M. ii, 2, 529).

வெட்டியன் veṭṭiyaṉ, *n.* <id. Cruel man; கொடியன். அறவெட்டியனனகபந்தன் (திவ். திருச்சந். 104, வ்யா. பக். 307).

வெட்டு-தல் veṭṭu-, *5 v. tr.* To draw, as cheque; உண்டியல் கிழித்தல். *Nāṭ. Chetti.*

வெட்டுவாயன் veṭṭu-vāyaṉ, *n.* <வெட்டு-+. Spade; மண்வெட்டி. (J. M.)

வெட்டொன்றுதுண்டிரண்டாகப்பேசு-தல் veṭṭoṉṟu-tuṇṭiraṇṭāka-p-pēcu-, *v. tr.* <வெட்டு+ஒன்று+துண்டு+. To speak in a clear-cut manner; to speak decisively and peremptorily; கண்டிப்பாய்ப் பேசுதல். *Loc.*

வெடி-த்தல் veṭi-, *11 v. tr.* To throw; எறிதல். கல்லினால் . . . வெடிக்கும் (நீலகேசி, 53).

வெடிவாணம் veṭi-vāṇam, *n.* <வெடி-+. A kind of rocket, dist. fr. *ciṟu-vāṇam;* சப்தத்தோடு வெடிக்கும் வாணவகை. *Loc.*

வெண்கதிர் veṇ-katir, *n.* <வெண்-மை+. Sun-burnt paddy crop; கருக்கல். *Pond.*

வெண்கலக்காயா veṇkala-k-kāyā, *n.* Coromandel Eugene myrtle; பீக்கொத்தி. (L.)

வெண்சாரை veṇ-cārai, *n.* <வெண்-மை+. A kind of alkaline salt, used in washing; சவுக்காரம். (தஞ். சா. iii, 51.)

வெண்சுருட்டை veṇ-curuṭṭai, *n.* <id.+. A species of ragi; கேழ்வரகுவகை. (விவசா. 3.)

வெண்டுறைச்செந்துறைப்பாட்டு veṇṭuṟai-c-centuṟai-p-pāṭṭu, *n.* <வெண்டுறை+. (Pros.) A kind of musical composition which includes *kali, vari, ciṟṟicai, pēricai* and *ciṟṟicai-c-ciṟṟicai;* கலி வரி சிற்றிசை பேரிசை சிற்றிசைச்சிற்றிசை என்ற பகுதிகளையுடைய இன்னிசைப் பாட்டுவகை. (யாப். வி. பக். 538.)

வெண்டுறைப்பாட்டு veṇṭuṟai-p-pāṭṭu, *n.* <id.+. (Pros.) A kind of musical composition for singing in dances, including *vari, kuravai, maṇṭilam, cētam,* etc.; வரி குரவை மண்டிலம் சேதம் முதலாகிய பகுதிகளையுடைய கூத்திற்குரிய பாட்டுவகை. (யாப். வி. பக். 538.)

வெண்டுறைமார்க்கம் veṇṭuṟai-mārkkam, *n.* <id.+. (Pros.) A kind of musical composition suited for the nine *mēṟpuṟam* and *paṭiṉōrāṭal;* ஒன்பது மேற்புறத்திற்கும் பதினொராடலுக்கும் உரிய பாட்டுவகை. (யாப். வி. பக். 537.)

வெண்ணெய்க்காடும்பிள்ளை veṇṇey-k-kāṭum-piḷḷai, *n.* <வெண்ணெய்+. Baby Kṛṣṇa; பாலகிருஷ்ணன். தமக்கு ஒரு வெண்ணெய்க்காடும் பிள்ளையாயிற்று திருவாராதனம் (ஈடு, 1, 4, 8, பக். 204).

வெண்ணெய்க்கூத்தன் veṇṇey-k-kūttaṉ, *n.* <id.+. See வெண்ணெய்க்காடும்பிள்ளை. (S. I. I. iii, 188).

வெண்பாவிருத்தம் veṇpā-viruttam, *n.* <வெண்பா+. (Pros.) A kind of *veṇpā* of three or four lines, each ending with the same *taṉi-c-col;* வெளிவிருத்தம்.

வெண்புள் veṇ-puḷ, *n.* <வெண்-மை+. A disease attributed to the evil effect of birds; பட்சிதோஷவகை. (பராச. ii, 213.)

வெதவெதவெனல் veta-veta-v-eṉal, *n.* Onom. expr. of being afraid; அச்சங்கொண்டிருத்தற் குறிப்பு. என் வெதவெதவென்று இருக்கிறாய்? *Loc.*

வெதிரித்தம் vetirittam, *n.* <*vyatirikta.* Distinction, difference; மாறுபாடு. சத்த வெதிரித்தமறத் துன்னுமடி (பாடு. திருவருட்.).

வெந்தூறல் ventūṟal, n. cf. வெந்துருகல். A defect in coins; நாணயக்குற்றவகை. (சரவண. பணவிடு. 66.)

வெம்மை vemmai, n. Extreme pain or distress; கொடுந் துன்பம். வெந்த புண்ணிடை வேல் பட்ட வெம்மையான் (கம்பரா. இராவணன்சோக. 0).

வெள்ளங்கோ-த்தல் veḷḷaṅ-kō-, v. intr. <வெள்ளம்+. To rise in floods; வெள்ளமிடுதல். புகர்கள் பக்கலிலே அவன் பண்ணின அருள் நம்மளவும்வர வெள்ளங்கோத்ததுகாண் (ஈடு, 10, 6, 1).

வெள்ளவாரிகம்மி veḷḷa-vāri-kammi, n. <id.+. Remission of land tax, due to damage by floods; வெள்ளச்சேதத்திற்காகச் செய்யும் வரித் தள்ளுபடி. (தாசில்தார்நா. பக். 22.)

வெள்ளாட்டுமான் veḷḷāṭṭu-māṉ, n. <வெள்ளாடு+. A kind of deer; மான்வகை. *Pond.*

வெள்ளாண்வெட்டி veḷḷāṇveṭṭi, n. A tax; வரிவகை. (S. I. I. viii, 21.)

வெள்ளாயன் vel-ḷ-āyaṉ, n. <வெண்மை+. Shepherd; ஆட்டிடையன். நானுமொரு வெள்ளாயன் நக்குமொரு தலைவாகை (தாசில்தார்நா. பக். 11).

வெள்ளித்தங்கம் veḷḷi-t-taṅkam, n. <வெள்ளி+. Platinum; உலோகவகை. *Mod.*

வெள்ளிமணி veḷḷi-maṇi, n. <id.+. Conch bead; அக்குமணி. (திவ். பெரியாழ். 1, 7, 8, வ்யா.)

வெள்ளுழவு vel-ḷ-uḻavu, n. <வெண்-மை+. Dry ploughing; நிலம் காய்ந்திருக்கையி லுழும் உழவு. (யாழ். அக.)

வெள்ளைக்கலி veḷḷai-k-kali, n. prob. வெள்ளை+. A coin; நாணயவகை. (சரவண பணவிடு. 206-207.)

வெள்ளைக்குண்டஞ்சம்பா veḷḷai-k-kuṇ-ṭañ-campā, n. <id.+. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல்வகை. (விவசா. 2.)

வெள்ளைக்கூம்பாளை veḷḷai-k-kūmpāḷai, n. <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (விவசா. 2.)

வெள்ளைமை veḷḷaimai, n. <id. White lead; மையவெள்ளை. *Pond.*

வெள்ளைமொச்சை veḷḷai-moccai, n. <id.+. A kind of hyacinth bean; மொச்சை வகை. (விவசா. 4.)

வெள்ளையதிக்கிராதி veḷḷai-y-atikkirāti, n. <id.+அதிக்கிராவி. A kind of paddy; நெல் வகை. (நெல்விடு. 187.)

வெள்ளையிறுங்கு veḷḷai-y-iṟuṅku, n. <id. +. A kind of maize; சோளவகை. (விவசா. 3.)

வெள்ளைவாசி veḷḷai-vāci, n. <id.+. Simple interest; நேர்வட்டி. நீக்கிநின்ற நெல்லுக்கு வெள்ளைவாசியேற்றி (S. I. I. vii, 487).

வெள்ளைவாரி veḷḷai-vāri, n. prob. id.+. A tax; வரிவகை. (S. I. I. vi, 189.)

வெள்ளோக்கத்தார் vel-ḷ-ōkkattār, n. <வெண்-மை+ஒக்கம். Persons whose relations are of spotless character; வெள்ளோக்கலர். (நேமி நா. 66, உரை.)

வெளிக்கோயில் veḷi-k-kōyil, n. <வெளி+. Subordinate temple located outside the major shrine; பெரியகோயிலைச் சார்ந்ததும் அதற்குப் புறம்பிலே யுள்ளதுமான கோயில்.

வெளிப்படைநிலை veḷippaṭai-nilai, n. <வெளிப்படை+. (Akap.) Theme revealing the secret love-affair of the heroine to her parents and others; அறத்தொடுநிற்றல். (களவியற். 122.)

வெளிப்பாடு veḷippāṭu, n. <வெளிப்படு-. Discovery; புதிதாய்க் கண்டு பிடித்தது. *Pond.*

வெளுங்கு veḷuṅku, n. A tree; மரவகை. (S. I. I. iv, 431, 433.)

வெற்றுக்கடுதாசி veṟṟu-k-kaṭutāci, n. <வெறு-மை+. Waste paper; எழுத உதவாத கடுதாசி. *Loc.*

வெற்றுவண்டி veṟṟu-vaṇṭi, n. <id.+. Empty cart without load or passengers; பார மேற்றாத வண்டி. *Colloq.*

வெற்றுவெடி veṟṟu-veṭi, n. <id.+. Blank cartridge; சத்தம்மட்டும் உண்டாக்கும் வெடி. *Colloq.*

வெறிபாய்-தல் veṟi-pāy-, v. intr. <வெறி-+. To be desolate, empty; வெறிதாதல். க்ருஹமானது வெறிபாய்ந்து விட்டது (திவ். பெரியாழ். 3, 8, 1, வ்யா. பக். 736).

வெறுங்கல்லறை veṟuṅ-kallaṟai, n. <வெறு-மை+. Cenotaph; சவத்தை யடக்கஞ் செய்யாது ஞாபகக்குறியாகக் கட்டப்பட்ட கல்லறை. *Pond.*

வெறுந்தரையாக்கு-தல் veṟun-tarai-y-ākku-, v. tr. <id.+. To remove entirely without leaving a trace; சுவடின்றியே முற்றும் கவருதல். அந்த உறிகளின் குறியழியாதிருக்க, அந்த வெண்ணெய்களை வெறுந்தரையாக்கினபோலே (திவ். அமலனாதி. 10, வ்யா. பக். 113).

வெங்காண்(ணு)-தல் veṉ-kāṇ-, *v. tr.* <வெங்+. See வென்கொள்-. பாண்டியனை இரு மடி வென்கண்ட சோழ சதுர்வேதிமங்கலம் (S. I. I. iii, 77).

வென்கொள்(ளு)-தல் veṉ-koḷ-, *v. tr.* <id.+. To defeat and cause to retreat; தோற்றோடச் செய்தல். பாண்டியனை இருமடி வென்கொண்ட (S. I. I. iii, 71).

வே

வேகவாகினி vēka-vākiṉi, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 103.)

வேசங்கை vēcaṅkai, *n.* (Jaina.) One of *nava-niti;* நவநீதியு ளொன்று. (சீவசம். Ms.)

வேசாரி vēcāri, *n.* <வியபிசாரி. Woman who goes astray; அவிசாரி. *Loc.*

வேட்டைப்பை vēṭṭai-p-pai, *n.* <வேட்டை +. Hunter's pouch for cartridges, etc.; வேட்டையாடுதற்குரிய மருந்து வெடி முதலானவை வைக்கும் பை. *Pond.*

வேட்டையிராகம் vēṭṭai-y-irākam, *n.* <id.+. Hunting note; வேட்டைக்குரிய பண். *Pond.*

வேடிக்கையரங்கம் vēṭikkai-y-araṅkam, *n.* <வேடிக்கை+. Circus; சசரத்து முதலான வேடிக்கைகள் காட்டு மிடம். *Pond.*

வேடுமுள் vēṭu-muḷ, *n.* perh. வேடு+. Pulpy podded black babool; வேலமரவகை. (L.)

வேண்டப்பாடு vēṇṭa-p-pāṭu, *n.* <வேண்டு- + படு-. (Gram.) Words which are understood, in an elliptical construction; பொருள் நிரம்புதற் குரியதாய்த் தொக்குநிற்குஞ் சொற்றொடர். நின்ற வில்லி: வீரபத்திரதேவர்க்கு எதிரே பொருதற்கு நின்ற வில்லியென்பது வேண்டப்பாடு (தக்கயாகப். 704, உரை).

வேண்டுகோள்வரி vēṇṭukōḷvari, *n.* A tax; வரிவகை. (S. I. I. iv, 79.)

வேணத்தக்கின vēṇa-t-takkiṉa, *adj.* <வேண + தக்கு-. Sufficient; போதுமான. வேணத் தக்கின தருமங்கள் செய்து (சித். நாய. 13).

வேணபடி vēṇa-paṭi, *adv.* <id.+. According to one's need or requirement; வேண்டியவாறு. வேணபடி யந்தரங்க மோதலாம் (தெய்வச். விறலிவிடு. 140).

வேதககுரு vētaka-kuru, *n.* <*vēdaka*+. Preceptor who enables his disciple to realise the Truth; மாணவனுக்குத் தத்துவத்தைத் தரிசிக்கச் செய்யுங் குரு. (விவேகசிந். 28.)

வேதத்திரயம் vēta-t-tirayam, *n.* <*vēda* +. (Jaina.) The three *vētam* or sinful actions, viz., *puruṣa-vētam, stirī-vētam* and *napuñca-vētam;* புருஷவேதம் ஸ்திரீவேதம் நபுஞ்சவேதம் என்ற மூவகைத் தோஷங்கள். (மேருமந். 434 உரை.)

வேதனை vētaṉai, *n.* <*vēdanā.* (Jaina.) A kind of karma; வேதநீயம் என்னுங் கருமம்.

வேதாந்தவாரியன் vētānta-vāriyaṉ, *n.* <வேதாந்தம்+. A title of Vēdanta Dēšikar; வேதாந்ததேசிகரது பட்டப்பெயர்களு ளொன்று. வேதாந்தவாரிய னென்றியம்ப நின்றோம் (தேசிகப். 3, 37).

வேதி vēti, *n.* <வேதி-. Weapon; ஆயுதம். பந்தமொடு பல்வகைய வேதிகள் பரித்து (இரக்ஷணிய பக். 44).

வேதியர் vētiyar, *n.* <வேதம். Catechist; உபதேசியார். *Chr.*

வேமண்கல் vē-maṇ-kal, *n.* <வே- + மண் + Brick; செங்கல். வேமண்கல்லே விரிசுடர்ச்செம் பொற் றிண்கல்லாயின (பெரியபு. ஏயர். 50).

வேய்நெல்லு vēy-nellu, *n.* prob. வேய்+ A customary due from the cultivator; குடிகள் செலுத்துங் கடமைகளு ளொன்று. (T. A. S. iii, 32.)

வேர் vēr, *n.* cf. வேரல். Bamboo; மூங்கில். வேர் என்று மூங்கிலுக்குப் பேராய் (திவ். பெரியாழ். 2, 6, 1, வ்யா. பக். 360).

வேர்வாளி vērvāḷi, *n.* An ear-ornament; காதணிவகை. (S. I. I. viii, 68.)

வேரியன் vēriyaṉ, *n.* prob. *vairin.* Foe; சத்துரு. பண்டை வேரியர்கடாம் (நீலகேசி, 95).

வேலிநாயகம் vēli-nāyakam, *n.* prob. வேலி+. An executive office in a village administration; கிராமஉத்தியோகங்களு ளொன்று (M. E. R. 191 of 1925.)

வேலைக்காரன் vēlai-k-kāraṉ, *n.* <வேலை+ Rake; வைக்கோல் தள்ளுந் தடி. (J. N.)

வேற்றுக்குடக்கன்வெட்டு vēṟṟu-kuṭakkaṉ-veṭṭu, *n.* prob. வேறு+. An ancient coin; பழையநாணயவகை. (பணவிடு. 133.)

வேற்றுமைநிலை vēṟṟumai-nilai, *n.* <வேற்றுமை+. (Rhet.) A figure of speech; பொருளணிவகை. (யாப். வி. பக். 511.)

வை

வைசிகன் vaicikaṉ, *n.* <*Vaiśya*. Man belonging to the Vaiśya community; வைசியன். *வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை* (தொல். பொ. 632).

வைத்தியபுரந்தரன் vaittiya-purantaraṉ, *n.* <*vaidya*+. A title bestowed on medical men; வைத்தியர் பட்டங்களுளொன்று. *தேவாண்டா ரான வைத்திய புரந்தரற்கு* (S. I. I. iv, 133).

வைத்தியபோகம் vaittiya-pōkam, *n.* <id.+. Land gifted for the maintenance of hospitals; வைத்தியசாலைக்கு இறையாக விடப்பட்ட நிலம். (M. E. R. 249 of 1923-24.)

வைதிகசாத்திரம் vaitika-cāttiram, *n.* <*vaidika*+. The Pūrva-mīmamsā, Nyāya and Vaiśēṣika Śāstras; பூர்வமீமாஞ்சை நியாயம் வைசேடிகம் என்னுஞ் சாத்திரங்கள். (விவேகசிந். பக். 15.)

வைதிகவாரணம் vaitika-vāraṇam, *n.* <id.+. Tiruñāṉa-campantamūrtti Nāyaṉār; திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார். *மதரா புரிவா தறிவா மெனமேல் வரவந் தனன் வைதிக வாரணமே* (தக்க யாகப். 183).

வைதிகவிபூதி vaitika-vipūti, *n.* <id.+. Sacred ashes from the sacrificial pit; வேதவிதிப் படி செய்யும் யாககுண்டங்களினின்றும் பெறும் நீறு. (சைவபூ. சந். 59.)

வைப்புப்பொருள் vaippu-p-poruḷ, *n.* <வைப்பு+. Reserve fund; சேமநிதி. *Mod.*

வையாகரணன் vaiyākaraṇaṉ, *n.* <*vaiyākaraṇa*. Person belonging to the school of philosophy which holds that God is Sound; சத்தமே பிரமமென்னுங் கொள்கையினன். *வையா கரணர் சொல்லும் மறுமாற்றங்கள் மாற்றுவமே* (தேசி கப். 5, 28).

வைராவி vairāvi, *n.* Temple servant, among Nāṭṭukōṭṭai Cheṭṭis; நாட்டுக்கோட் டைச்செட்டிமாரது கோயிற்பணியாள். (E. T. v, 60.)

வைஷ்ணவபஞ்சதபனம் vaiṣṇava-pañca-tapaṉam, *n.* <*vaiṣṇava*+. The five Upaniṣads of Vaiṣṇavism, viz., *irāmatāpiṉi, kōpālatāpiṉi, naracimmatāpiṉi, makānārāyaṇam, ayakkirīvam;* இராமதாபினி கோபால தாபினி நரசிம்மதாபினி மகாநாராயணம் அயக்கிரீ வம் என்னும் ஐந்து வைஷ்ணவ உபநிடதங்கள். (சைவபூ. சந். 24.)

ஜ்

ஜ்யேஷ்டாதேவி jyēṣṭā-dēvi, *n.* <*Jyēṣṭhā*+. The Goddess of Misfortune; மூதேவி. *ஜ்யேஷ்டாதேவிக்குக் கொடியாய் ப்ராணனை நோக்கித் திரிகையாலும்* (திவ். பெரியாழ். 2, 5, ப்ர. பக். 332).

ஜ்யோதிஸ்வரூபிணி jyōtisvarūpiṇi, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

ஜ

ஜகன்மோகனம் jakaṉmōkaṉam, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 103.)

ஜங்காரத்வனி jaṅkāratvaṉi, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

ஜம்கானு jamkāṉā, *n.* <Persn. *jamkhana*. Carpet, rug; சமக்காளம். (C. G.)

ஜம்புல் jampul, *n.* A jewel; அணிவகை. (தாசில்தார்நா. பக். 40.)

ஜயங்கொண்டசோழமண்டலம் jayaṅ-koṇṭa-cōḻa-maṇṭalam, *n.* Toṇṭai-nāṭu, so called after Jayaṅkoṇṭa-cōḻaṉ; தொண்டைநாடு. (Anc. Dec.)

ஜயன் jayaṉ, *n.* The deity who presides over the *camāṉaṉ;* சமானனை யேவுகிற தேவதை. (வேதாந்தசா. பக். 43.)

ஜல்ஸா jalsā, *n.* <Arab. *jalsa*. Convivial party; உல்லாசக் கச்சேரி. (மதி. க. ii, 184.)

ஜலதம் jalatam, *n.* <*jala-da*. Hydrogen; ஜலவாயு. (விவசாயரசா. 7.)

ஜலபுட்பம் jala-puṭpam, *n.* <ஜலம்+. Fish; மீன். (மதி. க. ii, 38.)

ஜலார்ணவம் jalārṇavam, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

ஜவளிப்பிரம்பு javaḷi-p-pirampu, *n.* perh. சவளு-+. Small, slender bamboo cane; வளையும் படி மெல்லிதான பொடிப்பிரம்பு. *ஜவளிப்பிரம் பெடுத்து ஜாடிதபார்* (கோவ. க. 38).

ஜன்மக்காணி jaṉma-k-kāṇi, *n.* <ஜன்மம் +. Birthright; பிறப்புரிமை. (M. E. R. 175 of 1923-C.)

ஜனசங்கியைக்கணக்கு jaṉa-caṅkiyai-k-kaṇakku, *n.* <*jana*+*saṅkhyā*+. Census; ஜனக்கணிதி. *Mod.*

ஜனனபூமி jaṉaṉa-pūmi, *n.* <*janana*+. Birth-place; பிறந்தவிடம்.

ஜா

ஜாணத்தனம் jāṇa-t-taṉam, *n.* <T. *jāṇa*+. Artfulness; தந்திரம். (W.)

ஜாத்யந்தன் jātyantaṉ, *n.* <*jātyandha*. Person congenitally blind; பிறவிக் குருடன். ஜாத்யந்தன் பதார்த்த தர்ஸனம் பண்ணிற்றிலன் என்பதும் (ஈடு, 1, 1, 2).

ஜாரு jāru, *n.* (Mus.) A kind of subtle variation in musical notes; கமகவகை. (பூர். சங். ஏ.)

ஜாலவராளி jālavarāḷi, *n.* (Mus.) A primary *rāga*; மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

ஜாஹிர் jāhir, *n.* <Arab. *zāhir*. Information; செய்தி. (P. T. L.)

ஜி

ஜிஞ்ஞாசு jiññācu, *n.* <*jijñasu*. One who is desirous of knowing the Truth; உண்மையை அறிய விரும்புவோன். (விசாரசந். 322.)

ஜிஞ்ஜிரா jiñjirā, *n.* A musical instrument; கஞ்சிரா. *Loc.*

ஜிவ்வெனல் jiv-v-eṉal, *n.* Expr. of being smooth and spongy; பஞ்சுபோல் மெத்தென்றிருத்தற்குறிப்பு. மெத்தை ஜிவ்வென்றிருக்கிறது. *Loc.*

ஜிஹாத் jihāt, *n.* prob. Arab. *jihād*. Jihād, religious war by Muhammadans; முகம்மதியர் மதவிஷயமாகப் புரியும் போர். *Muham.*

ஜீ

ஜீரணி-த்தல் jīraṇi-, 11 *v. tr.* <*jīrṇa*. To digest; சீரணமாக்குதல். ஒருவாய் சாதம் உண்டாலும் நீ ஜீரணியாய் (சர்வசமய. பக். 191).

ஜீவக்கிராஹமாக jīva-k-kirāhamāka, *adv.* <*jīva*+. Captured alive; உயிரோடு பிடித்து. (S. I. I. viii, 189.)

ஜீவி-த்தல் jīvi-, 11 *v. tr.* <*jīva*. To eat, consume; உண்ணுதல். வெண்ணெயைக் களவிலே ஜீவித்தாரென்று (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 9, வ்யா. பக். 297).

ஜீவிதப்பற்று jīvita-p-paṟṟu, *n.* <*jīvita*+. Land granted tax-free for maintenance; ஜீவனுதாரமாக விடப்பட்ட இறையிலிநிலம். (M. E. R. 556 of 1919-B.)

ஜு

ஜுகுப்ஸை jukupsai, *n.* <*jugupsā*. Disgust; அருவருப்பு. பழகிப்போகிற ஸம்ஸார யாத்ரையிலும் ஜுகுப்ஸை பிறக்கும்படி திருநாமம் இனிதென்று (திவ். திருமாலை, 2, வ்யா. பக். 19).

ஜுர்மானா jurmāṉā, *n.* <Persn. *zūl-mānā*. Fine, penalty; அபராதம். போலிஸ் ஜுர்மானா வசூல் (P. T. L.).

ஜெ

ஜெகஜல்லி jega-jalli, *n.* Great cheat; பெரும்புரட்டன். (சர்வசமய. பக். 187.)

ஜோ

ஜோகி jōki, *n.* <*yōgin*. Snake-charmer; பாம்பாட்டி. பாம்புமது நல்லதுதான் ஜோகியவன் பொல்லாதவன் (கோவ. க. 98).

ஜோகினி jōkiṉi, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 103.)

ஜோடி jōṭi, *n.* <Hind. *jōṭi*. The king and queen of the same suit, in card-play; சீட்டாட்டத்தில் ஒரேஜாதியைச் சேர்ந்த ராஜாராணிச் சீட்டுக்கள். *Colloq.*

ஸ்ரீ

ஸ்ரீசந்தம் śrī-cantam, *n.* <*Śrī*+. A kind of jewel; நகைவகை. (S. I. I. ii, 32.)

ஸ்ரீநாகவசந்தம் śrī-nākavacantam, *n.* <id.+. (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (பரத. ராக. பக். 102.)

ஸ்ரீபண்டாரி śrī-paṇṭāri, *n.* <id.+. An officer of a temple; கோயிலதிகாரிகளு ளொருவர். (S. I. I. v, 321.)

ஸ்ரீபலிப்பட்டி śrī-pali-p-paṭṭi, *n.* <id.+*bali*+. Gift of land for conducting festival; திருவிழாப்புறமாக விடப்பட்ட நிலம். (M. E. R. 71 of 1923-B.)

ஸ்ரீபாதங்கள் śrī-pātaṅkaḷ, *n.* <id.+. Exalted personage, used as a term of respect; பெரியோருக்கு வழங்குஞ் சிறப்புப்பெயர். ஸ்ரீ இராமதீர்த்த ஸ்ரீபாதங்கள் (S. I. I. iv, 101).

ஸ்ரீயக்கிபழஞ்சலாகையச்சு śrī-yakki-palañ-calākai-y-accu, *n.* <id.+*yakṣī*+. An old gold coin; பழைய பொன்னாணய வகை. (M. E. R. 587 of 1922.)

ஸ்ரீயாஞ்ஞை śrī-y-āññai, *n.* <id.+. Royal order; இராசாக்கினை. (S. I. I. vii, 399.)

ஸ்ரீரஞ்சனி śrīrañjaṉi, *n.* (Mus.) A specific melody-type; இராகவகை. (*பரத. ராக. பக்.* 102.)

ஶி

ஶிக்ஷி-த்தல் śikṣi-, *11 v. tr.* <*śikṣ.* To refine, clarify; பரிஷ்கரித்தல். *ரஹஸ்யார்த்தங்களை ஶிக்ஷித்தார்* (*ரஹஸ்ய.* 43).

ஶே

ஶேஷம் śēṣam, *n.* <*śēṣa.* Anything subordinate or appurtenant to; ஒன்றனைச் சார்ந்தது. *கீழ்ப்பாட்டுக்கு ஶேஷமாயிருக்கிறது இப்பாட்டு* (*ஈடு,* 1, 3, 7).

ஶேஷி-த்தல் śēṣi-, *11 v. intr.* <id. To be left over; எஞ்சியிருத்தல். *துக்கமே ஶேஷித்து விட்டது* (*திவ். திருநெடுந்.* 23, *வ்யா.*).

ஷ

ஷட்கரணம் ṣaṭ-karaṇam, *n.* <*ṣaṭ-karaṇa.* The mind and the five organs of sense; ஐம்பொறியும் மனமுமாகிய ஆறு கரணங்கள்.

ஷட்விதமார்க்கினி ṣaṭvitamārkkiṉi, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (*சங். சந்.* 47.)

ஷட்விதலிங்கம் ṣaṭ-vita-liṅkam, *n.* <*ṣaṭ*+*vidha*+. (Log.) Indicia, of six kinds, viz., *upakkirama-v-upacaṅkāram, appiyācam, apūrvatai, palam, arttavātam, upapatti;* உபக்கிரம வுபசங்காரம் அப்பியாசம் அபூர்வதை பலம் அர்த்த வாதம் உபபத்தி ஆகிய ஆறுவகைப்பட்ட ஏதுக்கள். (*வேதாந்தசா. பக்.* 88.)

ஷடங்கமந்திரம் ṣaṭ-aṅka-mantiram, *n.* <id.+*aṅga*+. (Śaiva.) The group of six mantras, preliminary to the *mūla-mantra;* மூலமந்திரத்திற்கு அங்கமாகிய ஆறு மந்திரங்கள்.

ஷண்முகப்பிரியா ṣaṇmukappiriyā, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (*சங். சந்.* 47.)

ஷஹர் ṣahar, *n.* <Persn. *shahr.* Town; நகரம். (M. E. R. 388 of 1923-B.)

ஷோ

ஷோடஶவர்ணி ṣōṭaśa-varṇi, *n.* <*ṣōḍaśa*+. Pure gold; சுத்தமான பொன். *ஷோடச வர்ணியான பொன்னுலே* (*திவ். பெரியாழ்.* 1, 2, 20, *வ்யாக். பக்.* 49).

ஸ்

ஸ்தலம்காவல் stalam-kāval, *n.* <*sthala*+. Village watch; குடிக்காவல். (R. T.)

ஸ்தாணு stāṇu, *n.* <*sthāṇu.* A Rudra; உருத்திரரு ளொருவர். (*தக்கயாகப்.* 443, *உரை.*)

ஸ்தானஸேவை stāṉa-sēvai, *n.* <*sthāna*+. Service of protecting the preceptor's house, land, etc; குருவின் வீடு முதலியவற்றைப் பாதுகாப்பதாகிய தொண்டு. (*விவேகசிர். பக்.* 26.)

ஸ்தானாபத்தியம் stāṉāpattiyam, *n.* <id.+*pati.* Chief executive officer, as of a zemindari; ஜமீன் முதலிய இடங்களிலுள்ள தலைமை நிர்வாகி. *Mod.*

ஸ்திதிமதி stiti-mati, *n.* <ஸ்திதி+. Estate; சொத்து. (W.)

ஸ்வர்ணபைரவர் svarṇa-pairavar, *n.* <*svarṇa*+. A form of Bhairava, who is believed to give gold to His worshipper; உபாசிப்பவனுக்குப் பொன்னளிக்கும் பைரவமூர்த்தி.

ஸ்வரம் svaram, *n.* <*svara.* (Gram.) Vowel; உயிரெழுத்து. (*பேரகத்.* 10, *உரை.*)

ஸ்வரூபானுபந்தி svarūpāṉu-panti, *n.* <*sva-rūpa*+. That which is natural or innate; இயற்கையி லமைந்தது. *ஆகந்துகமன்றிக்கே ஸ்வரூபானுபந்தியாயிருக்கும்* (*ஈடு,* 1, 1, 1).

ஸ்வாதீனத்தப்பு svātīṉa-t-tappu, *n.* <*svādhīna*+. Loss of functional activity while *in extremis;* மரணகாலத்தில் தன்னிலை தவறுகை. (*மீனாட். சரித்.* ii, 246.)

ஸ்வாமிவாரம் svāmi-vāram, *n.* <ஸ்வாமி+. Owner's share of produce; மேல்வாரம். (S. I. I. iv, 10.)

ஸ

ஸகோத்ரி sakōtri, *n.* <*sa-gōtrin.* Comrade; relation; உறவினன். *நம்மோடு ஸகோத்ரிகளாயிருப்பா ரடங்கத் திரளுங்கோள்* (*ஈடு,* 10, 1, 4).

ஸந்த்யாதிபம் santyā-tīpam, *n.* <*sandhyā*+. Lamp taken to a distinguished personage when he gets out of bed in the morning; காலை

யிற் பேரியோரது பள்ளியெழுச்சியிற் காணக் கொண்டு போதும் விளக்கு. ப்ராதக்காலத்திலே ஸந்த்யாதீபங் கொண்டுவருவாரைப்போலே (திவ். திருப் பள்ளி. 1, வ்யா. பக். 15).

ஸப்தஸரம் sapta-saram, *n.* <*saptan*+. A kind of necklace; சப்தசரி. *த்ரிஸரம் பஞ்ச ஸரம் ஸப்தஸரம் என்றாப்போலே (திவ். அமலனாதி. 10, வ்யா. பக். 104).*

ஸம்பத்தி sampatti, *n.* <*sampatti*. Qualification; தகுதி. *திருநாமம் சொல்லும்போது ஒரு அதிகாரி ஸம்பத்தி தேடவேண்டா (ஈடு, 10, 2, 5).*

ஸம்போதி-த்தல் sampōti-, *11 v. tr.* <*sam-budh*. To address; விளித்துக்கூறுதல். *ஜைன தர்மாம்ருதத்தினை விஸ்மரியாதுகொள் என்று ஸம்போதித்தமை நீயே அறிந்தருளுதி (ஸ்ரீபுராணம்,* Ms.).

ஸம்மானி-த்தல் sammāṉi-, *11 v. tr.* <*sam-māna*. To reward; வெகுமதித்தல். (தென். இந். க்ஷேத். பக். 289.)

ஸம்வதி-த்தல் samvati-, *11 v. tr. & intr.* <*sam-vad*. To agree to; சம்மதித்தல். *கண்டுதியாலே உடம்பைப் படுக்கையிலே தேய்த்துக் கொண்டு கிடக்க நான் ஸம்வதியேன் (திவ். பெரியாழ். 2, 4, 1, வ்யா. பக். 310).*

ஸம்ஹரி-த்தல் samhari-, *11 v. tr.* <*sam-hṛ*. To destroy; அழித்தல். (தென். இந். க்ஷேத். பக். 60.)

ஸமஷ்டி samaṣṭi, *n.* <*samaṣṭi*. Federation; ஒரே பேரரசாட்சியாகப் பல அரசாங்கங்களைத் தொகுக்கை. *Mod.*

ஸமாகமம் samākamam, *n.* <*samāgama*. Meeting; சந்திப்பு. *இதற்கெதிர் மூன்றாம்நாள் நின் பிராணவல்லபனோடு ஸமாகமம் உண்டாகும் (ஸ்ரீபுராணம்,* Ms.).

ஸமாதானம் samātāṉam, *n.* <*sam-ādāna*. Reconstruction; restoration, as of a temple; கோயில் முதலியவற்றைக் கட்டி யொழுங்குபடுத்துகை. *அக்கோயிலை ஸமாதானம் பண்ணுவார் போல (நீலகேசி, 335, உரை).*

ஸமாநாதிகரணம் samāṉātikaraṇam, *n.* <*samāṇa*+*adhikaraṇa*. (Phil.) Being located in or dependent on the same substance; ஒரு பொருளையே ஆசிரயித்திருக்கை.

ஸமாநாதிகரி-த்தல் samāṉāti-kari-, *11 v. intr.* <id.+*adhikṛ*. 1. To be in the same place; to be subject to *samāṉātikaraṇam;* ஸமாநாதிகரணமாயிருத்தல். 2. To express in terms of *samāṉātikaraṇam;* ஸமாநாதிகரணமாகக் கூறுதல். (திவ். திருச்சந். 2, வ்யா. பக். 12.)

ஸமிஞ்ஞை samiññai, *n.* <*samjñā*. Signature; கையெழுத்து. (S. I. I. vii, 491.)

ஸர்வஸ்வதந்திரம் sarva-svatantiram, *n.* <id.+. Omnipotence; எவற்றையும் ஆளுந் தன்மை.

ஸர்வஸ்வஹரணம் sarvasva-haraṇam, *n.* <*sarvasva*+. Total forfeiture of one's property; சொத்தையெல்லாம் பறிமுதல் செய்கை. *இவர்களை ஸர்வஸ்வஹரணம் பண்ணக்கடவதாகவும்* (M. E. R. 89 of 1931-32).

ஸர்வஸாதாரணம் sarva-sātāraṇam, *n.* <*sarva*+. That which is very common; commonplace; பலருக்கும் பொதுவானது. *Colloq.*

ஸர்ஜிகம் sarjikam, *n.* <*sarjikā*. Potash; சாம்பலிலுள்ள காரம். (விவசாயரசா. 16.)

ஸா

ஸாம்சம் sāmcam, *n.* <*sāṃśa*. That which is divisible; பகுக்கத் தக்கது. *அணு ஸாம்சமாமென்றான் (நீலகேசி, 395, உரை).*

ஸி

ஸித்தாந்தி-த்தல் sittānti-, *11 v. tr.* <*siddhānta*. To establish, as one's own view; உறுதிசெய்தல். *மகள் வார்த்தையாலே ஸித்தாந்திக்கிறது (திவ். திருநெடுந். 18, வ்யா.).*

ஸு

ஸுகி suki, *n.* <*sukhin*. Pleasure-seeker; சுகம் அனுபவிப்போன். (தென். இந். க்ஷேத். பக். 71).

ஸுக்ஷேத்ரம் sukṣētram, *n.* <*su-kṣētra*. Wet field; நன்செய். *ஸுக்ஷேத்ரம் மணல்மேடானாற்போலே (திவ். திருநெடுந். 17, வ்யா.).*

ஸூ

ஸூசகம் sūcakam, *n.* <*sūcaka*. Hint; குறிப்பு. *Loc.*

ஸே

ஸேனாபதி sēṉāpati, *n.* <*sēnā-pati*. Viṣvaksēna; சேனைமுதலியார். *ஸ்ரீ ஸேனாபதி யாழ்வான் பிரம்பினுள்ளுங்காண் இத்தத்துவம் வளருவது (திவ். பெரியதி. 1, 2, 6, வ்யா. பக். 76).*

ஸேனாபதிபெருவிலை sēṉāpati-peruvilai, *n.* <id.+. Sale of lands belonging to Viṣṇu

temples; விஷ்ணு கோயில்களுக்குரிய நிலத்தின் விற்பனை. (S. I. I. iv, 143.)

ஹ்ரு

ஹ்ருதீகரி-த்தல் hrutīkari-, *11 v. tr.* <*hṛd* + *kṛ*. To be mindful; to remember; மனதிலே நினைத்தல். *சப்தமுகிற அர்த்தங்களை யெல்லாம் ஹ்ருதீகரித்து* (ஈடு, 1, 2, 6, ஜீ.).

ஹ

ஹரிகாம்போதி harikāmpōti, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

ஹரிதம் harita, *n.* <*harita*. See லவண சாரம். (விவசாயசா. 13.)

ஹவல் haval, *n.* Indian sergeant; அவுல்தார். *ஹவல் தாண்டவராய முதலி* (M. E. R. 175 of 1925).

ஹனுமதோடி hanumatōṭi, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

ஹஸந்திகை hasantikai, *n.* <*hasantikā*. Portable oven; இந்தளம். (*திவ். பெரியாழ்*, 3, 6, 7, ஜீ.)

ஹா

ஹாடகாம்பரி hāṭakāmpari, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

ஹாஸ்யன் hāsyaṉ, *n.* <*hāsya*. One who is an object of ridicule; பரிகசிக்கத் தக்கவன். (*ராஹஸ்ய*. 327.)

ஹே

ஹேமவதி hēmavati, *n.* (Mus.) A primary *rāga;* மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று. (சங். சந். 47.)

க்ஷா

க்ஷாரம் kṣāram, *n.* <*kṣāra*. Sacred ashes prepared from the dung of a smoke-coloured cow; கபிலைப்பசுவின் சாணத்தினின்று உண்டாக்கும் விபூதி. (*சைவபூ. சந்*. 220.)

க்ஷே

க்ஷேத்திரக்கியன் kṣēttirakkiyaṉ, *n.* <*kṣētra-jña*. Individual soul; ஆன்மா. (W.)

க்ஷேத்திரசுத்தி kṣēttira-cutti, *n.* <*kṣētra* +. Ceremonial cleaning of a place; ஸ்தல சுத்தி.

க்ஷேபி-த்தல் kṣēpi-, *11 v. tr.* To treat with contempt; அவமதித்தல். *ரோபாங்கமாகச் சொல்லிற்று பூஜ்யதாபுத்தியா லன்று, க்ஷேபிக்கிறார்* (*திவ். திருநெடுந்*, 4, வ்யா.).

க்ஷேமம் kṣēmam, *n.* <*kṣēma*. Good health; சுகம்.

FINIS

முற்றும்

PRINTED BY R. NARAYANASWAMI IYER AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE, MADRAS.